

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળા

નવો કપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાઅક્ષર સાથની)

અવેમ, યથા, પાંચે મેહ, સર્વ ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાબો, દુવા, નીરગો,
મરદુમોની યાદ માટે બાણવાનો કરદો, ફરેશી, ફરેવરદેગાનના પાક દિવસોમાં
પઠવાના ફરામરઓદના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ત્રીસે રાજની
સેતાયસ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી રહોલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાબત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાબતોના તરજુમા સાથનું

તમામ બંદગીનું સંપૂર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રો. જલ્લનર તથા વિસ્થરગર્હીનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સંધિઓથી ચુટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર.

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,

૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૪૦૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તમામ જોરદેર અવસ્થા

વિષય ૫૮૪૫૩:૨

નેમો જરથુશ્ટ્રહે સિપંતામહે
અપઓને ક્વષેએ.

અશેા સિપતમાન જરથોસ્તના
ક્રૌહરને નમાજ હોજો.

ઉશ્તા-નો જતો આશ્રવ
યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

શુકાના ! આપણે માટે એક અથોરનાન પેદા થયો છે, જે
સ્પિતામાને જરથોશ્ત છે.

નેમો વોહુ, નેમો વહિરતેમ જરથુશ્ત્ર ગએથાબપો.

(સરોશ ચસ્ત હાદોખત ૬. ૧.)

અય જરથુશ્ત્ર, આ દુન્યાનાં લોક માટે બંદગી સારી (છે).
બંદગી સૌથી સરસ (છે.)

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી દપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાચક્ર સાથની)

અવેશ, યથા, પાંચે મેહ, સર્વ ન્યાએયો, ચાર પતેત, બાલો, દુવા, નીરંગો,
મરકુમોની યાદ માટે બજવાનો કરદો, ફરેદી, ફરવરદેગાનના પાઠ દિવસોમાં
પઢવાના ફરામરજોદના હા તથા આયાના પાંચે હા, ત્રીસે રોજની
સેતાયસ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી સ્કૉલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાજાત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાજાતોના તરજુમા સાથનું

તમામ બંદગીનું સંપર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રો. ગેલ્ડનર તથા વેસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સાંધણીથી ચુટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.

મધ્યમ વિદ્યાપીઠ મંથાલ
અમદાવાદ ૧૫૪૦૫
મજરાતી ગ્રંથીસાહિત્ય-સંગ્રહ દીખાવો.

હજારો હજાર શુકાના તે પાક દાદાર અહુરમજ્જદની બનાબમાં કરવાની અમે કમતરીન સેવકોની ફરજ છે, કારણ કે આ પાક કેતાબ પ્રગટ કરી જરથોસ્તી શીરકોની એક વધુ સેવા બજાવવાની અમને ઠીક મળી છે.

પાક શુલ્ક જરથોસ્તી ધર્મની માથવાણીના એજમતી કલામોનીજ બરકતથી હજારો હાદિશાઓ ખમ્મા છતાં જરથોસ્તી શીરકો નામના સાથે આજે કાયમ રહ્યો છે, તેમજ માથ-વાણીના પાક કલામો અથોરનાન ટોળાની જેહમતથીજ કાયમ રહ્યા છે.

ભાષાશાસ્ત્ર અને વ્યાકરણના કાયદાથી ધણા થોડાક કાંઈક દરજ્જે માહિતગાર હતા, તેવે સમયે યુરોપના વિદ્વાનોએ જંદ અવસ્તાનો અભ્યાસ કરી ધણુંક અજવાળું નાખ્યું હતું. આપણી કોમના વિદ્વાન સ્કૉલર મહુર્મ ખુરશેદજી રસ્તમજી કામાજીએ ઉલટ લઈ યુરોપ તરફની અવસ્તા ભાષાની શોધ-ખોળનો અત્રેના વિદ્વાનોમાં ફેલાવો કરવાનો ધણો ઉત્તમ પ્રયાસ કીધો, જેની બરકતથી મહુર્મ વિદ્વાનો એ. કાવસજી એદલજી કાંગા, એ. શહેરીયારજી દાદાભાઈ ભર્યા, એ. તેહેમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા એ. એદલજી કેરશાસ્પજી આંટયાજી, વિગેરે અવસ્તાના અભ્યાસ કરવામાં ગુથાયા અને અવસ્તાનાં સાહિત્ય બાબે ધણી મહાન સેવા બજાવી ગયા અને તેજ મુજબ હાલના સ્કૉલરોમાં ડૉ. સર જીવનજી જ. મોદી, એ. બમનજી મશરવાનજી ધાબર, મી. બહેરામગોર તેહેમુરસ્પ અંકલેશ્વરીયા, મી. ખોદાખશ એ. ખુનેગર, પ્રૉ. એરય તારાપોરવાળા, દસ્તુર સાહેબ દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજીણા, મી. સોરાબજી જ. બલસારા, એ. શીરોઝ શા. મસાની વિગેરે અવસ્તા ભાષાની અને માથવાણીની ચાલુ સેવા બજાવવામાં મશગુલ છે, એ જરથોસ્તી અવસ્તા-સાહિત્ય માટે એક ખુશનસીબી છે.

અવસ્તા-સાહિત્યમાં સર્વથી મહાન સેવા બજાવવા માટે મહુર્મ રહ-શાદ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાની સેવા વગર શકે ધણીજ અગત્યની અને કોમને બેહદ ઉપકારમાં નાખનારી છે, કારણ કે શુધ્ધ જોડાઅક્ષર સાથની જોડણીની કેતાબો તેના બોલે બોલના તરજુમા, વ્યાકરણના કાયદાને આધારે અવસ્તા ભાષાની ધણીક ઉપયોગી નોટ્સો સાથે લખી જે સંપુર્ણ ત્રણ વાદ્યુમો ખોરદેહ અવસ્તા-યસ્ત અને ગાથાનાં બાહેર પાડ્યા ઉપરાંત યજ્ઞસ્ત્ર અને વંદીદાદના તરજુમા કરી ગયા છે, અને અવસ્તાની ડીક્ષનરીઓનું મહાન કામ બજાવી ગયા છે તે સેવા માટે ખર્ચ પુછે તો જરથોસ્તી કોમે એ મહાન સેવા બજાવનાર મહુર્મની જેટલી જોષ્ટએ એટલી કદર કીધી નથી. આ મુજે મહોડેની અમૂલ્ય સેવા બજાવનાર મહુર્મ એરવદની યોગ્ય યાદગારી જેવું કાંઈ ધરખમ થયું નથી એ દિલગીરીની વાત છે

હાથમાં જરથોસ્તી શીરકામાં જોડા-અક્ષર સાથની શુધ્ધ પદની બંદગી કરવાની હિલ્લેટ ફેલાઈ છે અને સંપૂર્ણ બંદગીનું એવું બેથું પુસ્તક મળતું નહીં હોવાથી બની શકે એટલાં કિફાયત દામમાં સંપૂર્ણ બંદગીનાં શુધ્ધ પદની તમામ ખોરદેહ અવસ્તાની કોમ તરફની ચાલુ માંગણી હોવાથી જાણીતા અવસ્તા-સ્કૉલરોની દેખરેખ હેઠળ આ પાક કેતાબ જરથોસ્તી શીરકાની સેવામાં રજુ કીધી છે.

જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર યુરોપના તેમજ અત્રેના અનેક વિદ્વાનો તરફથી અજવાળું નાખનારાં ધણાંક પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે, જેમાંથી ખાસો આમને ઉપયોગી થઈ પડે એવી ધણીક નોટ્સો આ કેતાબમાં જોવામાં આવશે. આ નોટ્સનો સંગ્રહ કરી આપવામાં જે એકમાર્ગી અવસ્તા-અબ્યાસી સાહેબે અમને મદદ કીધી છે તેનો આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે; તેમજ જે સાહેબોની કેતાબોની મદદથી નોટસ લખાઈ છે, તે સર્વેનો આભાર માન્યે છીએ.

મુનાબતો બામે અમે એક એકાંત નામાંકીત પર્શ્યન-સ્કૉલરના ભારે આભારી છીએ, જેઓએ ભારે મહેનત લઈ સર્વે મુનાબતો સુધારી છે. મજકુર મુનાબતોના તરજુમા ઉપર દેખરેખ રાખવા માટે બીજા એક ઇરાની ગ્રહસ્થ જેઓ પણ પંકાયલા નામાંકીત સ્કૉલર છે તે સાહેબે અમને ધણી મદદ કીધી છે. દરેક મુનાબતોના સંપૂર્ણ તરજુમો આપ્યાથી પહોંડનારની ઉપર કાંઈક સારી અસર નિપજાવશે તે અમારી મહેનતને જથ્થા મળ્યો સમજીશું.

શુદ્ધ જોડણીની પાક કેતાબ પ્રગટ કરવાની આ અમારી પહેલીજ કોશિશ હોવાથી, એમાં જે કાંઈ ખામી નજરે પડે તે દરચુજર કરવાની અરજ છે. આ પાક કેતાબની હવે પછીની આવૃત્તિમાં તે સર્વે દુર કરવાની દરેક કોશિશ કરીશું.

આ પાક કેતાબની કીમત ધણીજ કીફાયત રાખી છે, અને માથનાણીનાં પાક પુસ્તકો બની શકે એટલી કીફાયત કીમતેજ પ્રગટ કરવાની અમારી હંમેશની રીત મુજબ બાહર પાડતાં ઉમેદ રાખીશું કે આ અમારા અદના પ્રયાસને ધર્મ જરથોસ્તી સાહેબો પોતાના હંમેશના આશ્રયની નવાજેશ કરશે.

અવસ્તાનાં પુસ્તકો આજ સુધી જેટલાં આ કમતરીત સેવકો તરફથી પ્રગટ થયાં છે, તે ખાસોઆમ તરફની ખરીદીના ટેકા શિવાય, કોઈખી શ્રીમતો યા શેઠયાઓ તરફની પૈસાની મદદ વિના બાહર પડે છે, છતાં તે બની શકે એટલા કિફાયત દામેજ સેવકો તરફથી બહાર પડે છે, અને અમારી ખાતી છે કે આ પવિત્ર કેતાબને પણ ખાસોઆમ જરથોસ્તી સાહેબો પુરતો ટેકો અને આશ્રય આપશેજ.

મુ'બાઇ:

રોજ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ, }
માહ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ, }
સને ૧૨૬૯ યજ્ઞદેજદી.

કમતરીત સેવકો,

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ.

આ પાક કેતાબ માટે અવસ્તા રકૂંદરોનાં મત.

- મુ'બદ, તા. ૧૨-૮-૩૦

મેશર્સ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

મુ'બદ.

“તમામ ખોરદેહ અવસ્તા”નું પુસ્તક જે તમેએ હાલમાં બહાર પાડ્યું છે તે તપાસી જોતાં માલમ પડે છે કે આગળ એવાં તમે તરફથી બહાર પડેલાં પુસ્તક ઉપર એમાં ધણેજ આવકારદાયક સુધારો તેમજ વધારો જોવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં જોડાક્ષરો સહિત શુદ્ધ લીપીમાં સુંદર ટાઇપથી તમામ બંદગીઓ છપાઇ છે, તે આગળાં દ્વિતર ઉપર યેશક પહેલો સુધારો છે. દરેક બહુતરને છેડે બંદગીનો જે સાર આપવામાં આવ્યો છે તે બહુનારને શું બણે છે અને શું બંદગી કરે છે તેના બાસ આપવાને મદદગાર થઇ પડશે એમાં સંદેહ નથી. વળી અવસ્તાઈ વિષેશ નામો તેમજ બીજા શબ્દોના નોટસોમાં આપેલા વિગતવાર ખુલાસાઓ પણ તેટલાજ આવકારદાયક છે. પુસ્તકને છેડે ૩૬) મુનાજતો તેના કવિતાઈ ઠાનુનોને આધારે સુધારીને આપવામાં આવી છે—કે જેમ થયલું આગળી કાઠપણુ એવી ચોપડીઓમાં માલમ પડ્યું નથી—તેમ કરીને તમેએ એક મોટી સેવા બજાવી છે અને વળી ફારસીથી બેનસીય રહેલાઓને માટે આ તમામ મોનાજતોનો શુબરાતીમાં તરજુમો આપ્યો છે તે આ પુસ્તકનો એક અગત્યનો ભાગ છે. પોતાની બંદગીને છેડે, બહુનાર જ એકાદ બે એવી મોનાજતો બણી તેમાં ધર્મ—નીતિનું શું શિક્ષણ સમાયલું છે તે ઉપર વિચાર કરશે તો તેથી બહુનારનાં મનને દરરોજ કાંઈને કાંઈ પુણીકારક ખોરાક મળ્યા વગર રહેશે નહીં.

હરેક વખતે કાંઈને કાંઈ સુધારા વધારા સાથે તમે બાઇઓ આવાં પુસ્તકો બહાર પાડો છો તેને માટે પારસી કામ તમેને દીલોજનથી મુબારકબાદી આપ્યા વિના રહેશે નહીં.

સેવક,

અમનજી નશરવાનજી ધાલર.

પ્રો૦ એરથ જેહાંગીર તારાપોરવાળા, બી. એ. નુ મત.

—::—

મહુમ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ તરફથી પ્રગટ થતાં આપણાં ભણતરોનાં પુસ્તકો તમામ જરથેસ્તી આલમમાં ગુનીનાં થઇ પડ્યાં છે અને એ ભાષાઓએ વરસો વરસ આપણી હાજતોને અનુસરી ક્રેતાઓ બહાર પાડવામાં ખરેખર આપણા ધર્મની વિશેષ સેવા બજાવી છે. આગલા જમાનાનાં અવસ્તાનાં પુસ્તકોમાં અવસ્તા શબ્દોનો ખરા ઉચ્ચારો અપાતા ન હતા. એની પેહેલે હું 'ધાર' છું કે મહુમ ઉસ્તાદ કાવસજી કાંગાએ કરી હતી. એટલું તો ખરું કે કાંગાજીનાં પુસ્તકો પછી અવસ્તા ભણતરનાં પુસ્તકો શુદ્ધ ઉચ્ચારો દેખાડનારાં હોવાં જોઇએ એવી માંગણી વધુ પ્રમાણમાં થવા લાગી; અને એને પુગી વળવા આપણા કરાણી બીરાદરોએ તારીફ લાયક પ્રયાસો કર્યા છે. સાથે સાથે ભણતરોનો ટુંક સાર પણ જણવાની ખાડેશ વધતી ગઇ અને તેને પણ પુગી વળવા આ બીરાદરોએ કાળજી રાખી છે.

આ આવૃત્તિ એમની આજના જમાનાને બરની (૫૪૬૪૨૨ સને ૧૩૦૦ ને બરની) થઇ છે. એમાં જોડાક્ષરો વાપરવામાં આવ્યા છે અને ભણતર બનતાં સુધી તદ્દન શુદ્ધ કરવાની તજવીજ થઇ છે, કાગેલ અબ્યાસીઓએ મહીનાઓ સુધી એ તપાસી સુધારવાની કાળજી કરી છે. પ્રો. ગેડડનરના ટેક્સ્ટનો આધાર મુખ્ય લેવામાં આવ્યો છે અને ખરેખર શુદ્ધ ઉચ્ચારની સંપૂર્ણ ખોરદેહ, અવસ્તા આપણી સમક્ષ ધરવામાં આવી છે. આ માટે આપણા કરાણી બીરાદરોને કામ તરફથી ધન્યવાદ ધટે છે.

દરેક ભણતરનો સાર તથા લગભગ દરેક પાને આપેલી 'પ્રુટનોરો' આ આવૃત્તિની ખાસ ખુબી છે. એ "નોટસ" સાધારણ વાંચનારને તેમજ અબ્યાસીઓને પણ મદદરૂપ થઇ પડે એવી છે. એનાથી આ ચોપડીનું ઉપયોગીપણું જરૂર વધે છે.

મુસ્કેલ ગાથાના લખાણોમાં દરેકે દરેકના સાર આપવામાં આવ્યો છે અને એથી પુસ્તક વધુ લાલકારી બન્યું છે.

વળી ૪૬ મોનાજતોનો પણ સમાવેશ થયો છે એથી મહુજ ખુશીની વાત છે. આપણાં ધાર્મિક સાહિત્યમાં મોનાજતો પણ ઉપયોગી છે અને એ મુજબનો સંગ્રહ ધણો આવકારદાયક લેખાય.

ખોદા આપણા નેક કરાણી બીરાદરોને હજીએ વધુ કામોપયોગી કામો કરવા શક્તિ બક્ષે અને હજી એવાં અનેક ધાર્મિક પુસ્તકો એમના તરફથી પ્રગટ થાય !

રોજ આદર,
માહ અરપન્દારમદ,
સને ૧૨૯૨.

એરથ જેહાંગીર તારાપોરવાળા,

પ્રિન્સીપલ, શેઠ મ. ક. કામા અથોરનાન ઇન્સ્ટીટ્યુટ, અધેરી.

આ પાક કેતાબ તૈયાર કરવામાં નીચલાં પુસ્તકોની મદદ
લીધી છે અને તે સર્વે ગ્રંથકર્તા સાહેબોનો ભારે
આભાર માનવાની જામારી ફરજ છે.

પ્રો. ગેલનરનો અવસ્તા ટેક્ષ્ટ

પ્રો. વેસ્ટગાર્ડનો " "

મહુમ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાજીનાં સર્વે પુસ્તકો.

જશન કમીટી તરફથી પ્રગટ થયેલી અવસ્તા.

મીં શીરોજ શા. મસાનીની સીરીઝ.

(આ કેતાબમાં આવેલી નોટ્સો માટે ઉપલા ઉપરાંત નીચે
જણાવેલા સાહેબોનાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે.)

મહુમ એ. તેહમુરસ્પ દી. અંકલેથરીયા.

મહુમ એ. શહેરીયારજી દાદાભાઈ ભટ્ટચા.

હોં સર જીવનજી જ. મોદી બી, એ.

હોં મીલ્સની ગાથા—

મહુમ ખ. રૂ. કામાજીનાં પુસ્તકો તેમજ અવસ્તાનાં અનેક
બીજાં પુસ્તકો.

ઉચ્ચાર સંબંધી સૂચના.

(૧) પાછળનાં બહુતરમાં જે જે બોલોની નીચે (૧) ખોડા-અક્ષરનું ચિન્હ લખાયું હોય તે બોલોનો ઉચ્ચાર ખોડા યાને તેની પછી અ બોલ્યા વિના પહોંચવો. હાખલા તરીકે અર્ષમ, નર્શી, હજમ્-ધર્મ.

(૨) જે બોલોને ખોડા કરવામાં નહીં આવ્યા હોય તેની પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર કરવો. જેમ કે અહુર મજદ્દ લાં અહુરમાં ૨ પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર થવો જરૂરનો છે.

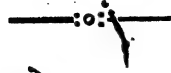
(૩) જે બોલોની ઉપર ~ આ મુજબ ચંદ્રકોરની નિશાની હોય તેનો ઉચ્ચાર 'ઘોડ' મુજબ પહોંચો કરવો. ઝોઝોમ, હુઝોમ, વોડિર, વિગેરેમાં હોમ (Home) મુજબ નહીં પણ કોલ (call) મુજબ પહોંચો ઉચ્ચાર કરવો.

(૪) જ ની નીચે એક ઝીણું મીંડું મુકી જ કીધો હોય તેનો અંગ્રેજી Z મુજબ ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે જરથુસ્ત્ર તેનો ઉચ્ચાર Zarathushtra કરવો. વળી જ ની નીચે ત્રણ મીંડાં આપી જ હોય ત્યાં Azure બોલમાં ઝ નો ઉચ્ચાર થાય છે તે મુજબ કરવો.

(૫) અવસ્તા બાપાની રચના મુજબ ડ (અંધહ) લખાવો જોઇએ પણ હયાં તેને બદલે માથે મીંડું આપી મેનંધહા, -વચંધહા મુજબ આપ્યા છે.

(૬) બે યા ત્રણ બોલોની વચ્ચે કાપો હોય તે સમાસ યાને સાથે વાંચવા જેમ કે પર્થુ-ક્રાકાંમ, આધુ-ક્રાધિનાંમ.

સાં કળી યું.

પાક દાદાર અહુરમજ્દનાં ૧૦૧ નામો	૧૭-૨૦
અપેમ વોહ	૧
અહુનવર (યથા અહુ વધરયો)	૨
નીરંગ આબેજર લેવાની	---	...	૩
કેમ ના મજદા	૩
નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની	૪
જસ મે અવંધહે મજદ...	૬
પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઢવાની	૭
સરોશ બાજ	૮
અહામ રએસ્ત	૧૦
હજંધરેમ	૧૦
જસ મે અવંધહે મજદ	૧૧
કેરકેહ મોજદ	૧૧
હોશબામ	૧૨
હાવન ગેહ	૧૫
રપિથવન ગેહ	૧૭
ઉજરન ગેહ	૧૯
અધવિસ્ત્રેમ ગેહ	૨૧
ઉપહિન ગેહ	૨૪
ખોરશેદ નીઆએશ	૨૫
મેહેર નીઆએશ	૩૨
દોઆ વીરપ હુમત	૩૬
દોઆ નામ સેતાયશને	૩૭
નમસ્કાર ચાર દિશાનો	૩૯
માહ બોખ્તાર નીઆએશ	૪૦
અરદી સૂર નીઆએશ	૪૩
આતશ નીઆએશ	૪૯
પતેત અવસ્તાની	૫૬
પતેત પશેમાની	૫૭

અંક.

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની	૬૬
પતેત ધરાની રવાનની નૈયતે પઢવાની	૭૩
શુભરેલાની યાદને માટે ભણવાનો (સ્તુતિનો) કરદો	૮૩
ગાથા ગાહામ્બરના પાંચ દીવસોમાં પઢવા માટેનો (સ્તુતિનો) કરદો ૪૦૭ માં પેજ પર છે.	
નમસ્કાર ચેરાગનો	૮૮
નમસ્કાર મુક્તાદનો	૮૯
નમસ્કાર દોષમાનો	૮૯
નમસ્કાર પરવતનો	૯૦
નમસ્કાર પાણીનો	૯૦
નમસ્કાર ઓરવરનો	૯૦
બાજ અષેમ વાહ ૧૨૦૦ પઢવાની	૯૧
બાજ યથા અહ વધરયો ૧૨૦૦ પઢવાની	૯૨
બાજ ખોઆખ કરવાની	૯૪
બાજ ખોઆખથી ઉઠ્યા પછી કરવાની	૯૪
બાજ જમવાની	૯૫
બાજ પીશાખ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની	૯૫
દીનનો કલમો	૯૬
દોઆ તનદરેસ્તી	૯૭
ત્રીસ રોજનાં નામ	૯૮
બાર મહીનાનાં નામ	૯૯
પાંચ ગાર્થાનાં નામ	૯૯
ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબ રોજનાં નામ લેવાં	૯૯
વરસના ૭ ગાહામ્બરને લગતી વિગત	૧૦૦
બાર મહીનાનાં જન્મનોની ખીના	૧૦૦
સાત હમકારનાં નામ	૧૦૩
હમાયસ્તનાં ૧૨ ફરેસ્તાઓનાં નામ	૧૦૩

યસ્તો :-

હોરમજદ યસ્ત	૧૦૪
હોરમજદ યસ્તની નીરંગ	૧૧૨
મહોદી હપ્તન યસ્ત	૧૧૨
નાની હપ્તન યસ્ત	૧૨૩
અરદીમેહસ્ત યસ્ત	૧૨૪

સફે.

અરદીબેહેસ્ત યસ્તની નીરંગ	૧૨૬
ખોરદાદ યસ્ત	૧૩૦
આવાં યસ્ત	૧૩૩
ખોરશેદ યસ્ત	૧૬૮
માહ યસ્ત	૧૭૦
તીર યસ્ત	૧૭૩
જોશ યસ્ત	૧૮૮
મેહેર યસ્ત	૧૯૭
સરોશ યસ્ત હાદોખત	૨૪૧
સરોશ યસ્ત હાદોખતની નીરંગ	૨૪૭
સરોશ યસ્ત વડી	૨૪૮
સરોશ યસ્ત વડીની નીરંગ	૨૫૭
રશ્ને યસ્ત	૨૫૯
ફરવરદીન યસ્ત	૨૭૬
રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણુવાની ફરવધી	૩૦૪
ખંહેરાંમ યસ્ત	૩૦૯
રામ યસ્ત	૩૨૬
દીન યસ્ત	૩૪૦
અશીશ્વવંધ યસ્ત	૩૪૬
આસ્તાદ યસ્ત	૩૫૮
જમ્યાદ યસ્ત	૩૬૧
મોટી હોમ યસ્ત	૩૭૯
મોટી હોમ યસ્તની નીરંગ	૩૮૬
નહાની હોમ યસ્ત	૩૮૯
નહાની હોમ યસ્તની નીરંગ	૩૯૦
વનન્ત યસ્ત	૩૯૧
વનન્ત યસ્તની નીરંગ	૩૯૩
સીરોજ યસ્ત	૩૯૪
માથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદ માટે ભણુવાનો કરદો	૪૦૭
અવસ્તામાં નેક દોઆઓ	૪૧૨
એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું “અવસ્તામાં એકરારનામું”	૪૧૩
આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્ત	૪૧૪

સંદે.

નીઆએશ તથા ચસ્ત ભણ્યા પછી બાણવાની નીરંગ	૪૧૬
જેને અવસ્તા વાંચતાં અને પઢતાં નહીં આવડે તેને અહુનવર
પઢવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત/	૪૧૭
જુદાં જુદાં કારણસર “અહુનવર” પઢવાનાં ફરમાનની વિગત	૪૧૭
દાદાર અહુરમજ્દની નમાજ	૪૧૮
બ નામે યજ્ઞદ...	૪૨૧
સેપાસે અકેનારેહ	૪૨૮
નામે-ખાવર	૪૨૯
ચિથ્રેમ જુયાદ	૪૩૨

ત્રીસે રોજની સેતાયશ:—

દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ	૪૩૫
ખેહુમન રોજની સેતાયશ...	૪૩૬
અરદીખેહેસ્ત રોજની સેતાયશ	૪૩૭
શહેરેવર રોજની સેતાયશ	૪૩૮
સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ	૪૩૯
ખુરદાદ રોજની સેતાયશ	૪૩૯
અમરદાદ રોજની સેતાયશ	૪૪૨
દુએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ	૪૪૪
આદર રોજની સેતાયશ	૪૪૫
આવાં રોજની સેતાયશ	૪૪૬
ખુરશૈદ રોજની સેતાયશ...	૪૪૭
મોહેર રોજની સેતાયશ	૪૪૮
તીર રોજની સેતાયશ	૪૪૯
ગોશ રોજની સેતાયશ	૪૫૧
દુએ-પ-મહેર રોજની સેતાયશ	૪૫૨
મેહેર રોજની સેતાયશ	૪૫૩
સરોશ રોજની સેતાયશ	૪૫૫
રશને રાસ્ત રોજની સેતાયશ	૪૫૭
ફરવરદીન રોજની સેતાયશ	૪૫૮
ખેહુશમ રોજની સેતાયશ	૪૬૦
રામ રોજની સેતાયશ	૪૬૧
જુયાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૩

				સફ.
દ્વિએ-પ-દીન રોજની સેતાયશ	૪૬૪
દીન રોજની સેતાયશ	૪૬૫
અપીશવંધ રોજની સેતાયશ	૪૬૬
આસ્તાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૮
આસમાન રોજની સેતાયશ	૪૬૮
જમયાદ રોજની સેતાયશ	૪૬૯
મારેસ્પંદ રોજની સેતાયશ	૪૭૦
અનેરાન રોજની સેતાયશ	૪૭૧

ગાથા:—

ક્રાત્રઐતનો હા-યજ્ઞશનેનો ૨૦ હા	૪૭૩
અહુનવદ ગાથાના હા	૪૭૫
ઉક્તવદ ગાથાના હા	૫૦૮
સ્પેન્તોમદ ગાથાના હા	૫૨૮
વૌહુ-દ્વિથ ગાથાના હા	૫૪૦
વહિસ્તોષ્ત ગાથાનો હા	૫૪૮
ગુજરનારને સંજોગવાની બીના	૫૫૩
ઘેહસારણાની બાજ	૫૫૪
મુનાબત. ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.				૫૫૬

બેતોવાળી મુનાબત.

મુનાબત ૧ લી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	...	૫૫૭
મુનાબત ૨ જી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	...	૫૬૬
મુનાબત ૩ જી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	...	૫૭૦
મુનાબત ૪ થી દસ્તુર મુદ્દા શીરોઝ બિન મુદ્દા કાઉસની	...	૫૭૬
મુનાબત ૫ મી દસ્તુર એરચજી સો. મેહેરજીરાણાની	...	૫૭૭
મુનાબત ૬ ઠી દસ્તુર એરચજી સો. મેહેરજીરાણાની	...	૫૮૪
મુનાબત ૭ મી દસ્તુર શહેમદ મલેકશાહની	...	૫૮૬
મુનાબત ૮ મી દસ્તુર જામરૂપજી આશાજીની	...	૫૮૮
મુનાબત ૯ મી દસ્તુર દારાખ પાહાલનની	...	૬૦૪
મુનાબત ૧૦ મી દસ્તુર શાપુરજી માનેકજી સંજાણાની	...	૬૦૬
મુનાબત ૧૧ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	...	૬૦૮
મુનાબત ૧૨ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	...	૬૦૯

સફ.

મુનાબત ૧૩ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૧૦
મુનાબત ૧૪ મી દસ્તુર જરથોશ્ત બેહેરામની	૬૧૩
મુનાબત ૧૫ મી દસ્તુર દારાબ હોર્મઝદીયારની	૬૧૬
મુનાબત ૧૬ મી બેહેદીન મુલ્લા રસ્તમ બિન એસફદીયારની	૬૨૧
મુનાબત ૧૭ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૨૪
મુનાબત ૧૮ મી દસ્તુર દારાબ પાહાલનની	૬૨૯
મુનાબત ૧૯ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૪૧
મુનાબત ૨૦ મી દસ્તુર દારાબ હોર્મઝદીયારની	૬૫૮
મુનાબત ૨૧ મી દસ્તુર મીનોચેહેર એદલજી જમારપ આશાની	૬૬૫
મુનાબત ૨૨ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૭૫
મુનાબત ૨૩ મી દસ્તુર જમશેદજી જમારપજીની	૬૭૭

ઘઝલ રૂપી મુનાબત.

મુનાબત ૨૪ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૭૯
મુનાબત ૨૫ મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોજીની	૬૮૦
મુનાબત ૨૬ મી દસ્તુર દારાબ પાહાલનની	૬૮૧
મુનાબત ૨૭ મી દસ્તુર શાપુરજી સંજલ્યાની.	૬૮૪
મુનાબત ૨૮ મી	૬૮૬
મુનાબત ૨૯ મી	૬૮૭
મુનાબત ૩૦ મી	૬૮૮
મુનાબત ૩૧ મી	૬૮૮

શાએરોની મુનાબત.

મુનાબત ૩૨ મી	૬૮૯
મુનાબત ૩૩ મી	૬૯૧
મુનાબત ૩૪ મી	૬૯૨
મુનાબત ૩૫ મી	૬૯૩
મુનાબત ૩૬ મી	૬૯૫

આશીરવાદ તનહરસ્તી ... ૬૯૬

દહાડો અને રાત મળીને પાંચ ગેહ ગણાય છે અને તે પાંચ ગેહનો વખત નીચે પ્રમાણે છે:-

હાવન ગેહ—આમદાદર્મા ઝઝકલું થાય ત્યારથી અપોરના બાર વાગા સુધી.

રપિથવન ગેહ—અપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી

ઉજરન ગેહ—અપોરના ત્રણ વાગાથી સાંજની વખતે આસમાન ઉપર સેતારા દેખાઈ શકાય ત્યાં સુધી.

અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહ—સાંજે સુય^૧ આથમતાં રાત પડે ત્યારથી તે મધરાતનાં બાર વાગા સુધી.

ઉશહેન ગેહ—રાતના બાર વાગાથી સવારમાં આમદાદ થાય ત્યાં સુધી.

હોશખામ આમદાદથી સવારના ઝઝકલું થાય ત્યાં સુધી લણવી.

ફરવરદીન મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે મહેર મહીનો ને અનેરાંન રોજ સુધી સાત મહીના અપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી રપિથવન ગેહ લણવી.

આવાં મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે વહિશતોયશત ગાયા સુધી પાંચ મહીના અને પાંચ દહાડા અપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી બીજી હાવન એટલે હાવન ગેહજ લણવી.

જરથોસ્તીઓએ બનતાં સુધી દરરોજ નીચે મુજબ પઠવું:-

હાવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, હાવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ વીરપ હુમત, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત હાદોખત, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર અને આતશ ન્યાએશ.

રપિથવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, રપિથવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, હોરમઝદ યશત અને આતશ ન્યાએશ.

ઉજરન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉજરન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, સરોશ યશત હાદોખત અને આતશ ન્યાએશ.

અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહમાં—ચેરાગનો નમસ્કાર, સરોશ બાજ, અધવિસ્તુદ્રેમ ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત વડી અને આતશ ન્યાએશ.

ઉશહેન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉશહેન ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ હાદોખત અને આતશ ન્યાએશ.

આતશની ન્યાએશ નીચલા હમકારાને દિવસે જરૂર કરવી; હોરમઝદ, અરદીબેહેશત, આદર, સરોશ અને બહેરાંમ રોજે કરવી. વળી જે કાષ્ઠથી આવાં અરદવિસુરની નીઆએશ રોજ કરવાને નહીંજ અને તેઓએ નીચલા પાંચ રોજે કરવાની ફરજ છે:-સપંદારમદ, આવાં, દીન, અરીશવંધ, મારેસપંદ.

પાક દાદાર અહુરમઝદનાં ૧૦૧ નાંમ.

(એક સુચના.—અંદગી શરૂ કરવા આગમ્ય તેમજ અંદગી પુરી કરવા બાદ બન્ને વેળા પાક પરવરદીગારનાં ૧૦૧ નામો બધી જવા.)

૧. યજ્ઞ—સેતાયશ્ચ કરવા લાયક.
૨. હરવેસ્પ-તવાન—સર્વ શક્તિમાન.
૩. હરવેસ્પ-આગાહ—સર્વ-જ્ઞાની.
૪. હરવેસ્પ-ખુદા—સર્વનો સાહેબ.
૫. અબદહુ—શરૂઆત વગરનો.
૬. અબી-અંજમ—છેડા વગરનો.
૭. યુનેશ્ત—મુળાતું મુળ (સર્વતું મુળ).
૮. ક્રાપ્તન-તેહુ—સર્વનો છેડા.
૯. ચમગ—સર્વ કારણોનો કર્તા.
૧૦. પરજતરહુ—સર્વેથી છુલંદ.
૧૧. તુમ્-અશીજ—ખાલેસમાં ખાલેસ.
૧૨. અબરવંદ—દરેકથી અલગ.
૧૩. પરવંદા—અધા સાથે સંબંધ રાખનાર.
૧૪. અન્-અધ્યાક્રહુ—કાષ્ઠથી પામી શકાય નહિ તેવો.
૧૫. હમ્-અધ્યાક્રહુ—અધાને પામી જનાર.
૧૬. આદરો—સીધામાં સીધો.
૧૭. ગીરા—અધાને પકડી રાખનાર.
૧૮. અ-ચેમ્—સખમ વગરનો.
૧૯. ચમના—કારણોનો કર્તા.
૨૦. સક્રના—વૃદ્ધિ કરનાર.
૨૧. અક્રજ—જીઆદતી કરનાર.
૨૨. નાશા—અધાને પહોંચનારો.

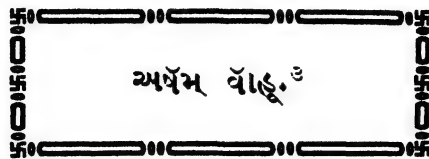
૨૩. પરવરા—પોષણ કરનાર.
૨૪. પાનહ—પાસ્થાન.
૨૫. આધન્-આઝેનહ—આકારોનો આકાર.
૨૬. અન્-અધનહ—આકાર વગરનો.
૨૭. ઓશીદ-તુમ—દ્રઢમાં દ્રઢ.
૨૮. મીનો-તુમ—સૌથી અણુદીઠ.
૨૯. વાસ્ના—પરવરેશ કરનાર.
૩૦. હરવસ્તુમ—તમામમાં તમામ.
૩૧. હુ-સેપાસ્—શુકાના કરવા લાયક.
૩૨. હર હમીદ—સર્વેની આશા એનાજ ઉપર.
૩૩. હર-નેક-ફરેહ—તમામ જાણું ખોરેહ રાખનાર.
૩૪. બેશ તરના—દુઃખ દૂર કરનાર.
૩૫. તરોનીશ—ખરાબી તોડનાર.
૩૬. અન્-અઓશક—અમર્ગ.
૩૭. ફરસક—આગળ વધનાર.
૩૮. પળેહ-હદદ—નેક ખસલત પેદા કરનાર.
૩૯. ખવાફર—ખરદાસ્ત કરનાર.
૪૦. અવદયા—મારી આપનાર.
૪૧. અખરજન—ધણીજ જીલંદ.
૪૨. અ-સતોહ—આજેજ નહિ થાય તેવો.
૪૩. રખોહ—સ્વતંત્ર.
૪૪. વરૂન—એતેકાદને લાયક.
૪૫. અ-ફરેફહ—નહી-ઠગનાર.
૪૬. બે-ફરેફહ—તહી-ઠગનાર.
૪૭. અ-દુધ—દેશ વગરનો.
૪૮. કાંમ-રદ્દ—મુરદોનો માલેક.
૪૯. ફરમાન્-કામ—મરજી મુજબ ફરમાન આપનાર.
૫૦. આઝેખ્-તન્—વગર શરીકનો; એકતા.

૫૧. અ-ફરેમોશ—નહી જીવનાર.
૫૨. હુમારના—શુમાર કરનાર.
૫૩. સનાએઆ—પીછાણને લાયક.
૫૪. અ-તર્ફ—વગર બીકનો.
૫૫. અ-બીશ—દુઃખ વગરનો.
૫૬. અફાજદુમ્—ધણીજ યુદ્ધંદ.
૫૭. હુમ-ચુન્—હંમેશ એકસરખો.
૫૮. મીનો-સ્તીહુ-ગર્—મીનોધ જેહાન પેદા કરનાર.
૫૯. અ-મીનો-ગર્—ગેતીનો પેદા કરનાર.
૬૦. મીનો-નહુબ્—મીનોધમાં છુપાયેલો.
૬૧. આદર્-આદુ-ગર્—આતશની હવા કરનાર.
૬૨. આદર્-નમ-ગર્—આતશનું પાણી કરનાર.
૬૩. આદુ-આદર્-ગર્—હવાનો આતશ કરનાર.
૬૪. આદુ-નમ-ગર્—હવાનું પાણી કરનાર.
૬૫. આદુ-ગેલ્-ગર્—હવાનો પાક કરનાર.
૬૬. આદુ-ગેરદ-તુમ્—હવા અને પાક પેદા કરનાર.
૬૭. આદર્-કીબરીત-તુમ્—આતશનો જવાહીર કરનાર.
૬૮. આદુ-ગરજએ—હવામાં ગર્જના કરનાર.
૬૯. આબ્-તુમ—પાણીનું મુળ.
૭૦. ગેલ્-આદર્-ગર્—પાકનો આતશ કરનાર.
૭૧. ગેલ્-વાદુ-ગર્—પાકની હવા કરનાર.
૭૨. ગેલ્-નમ-ગર્—પાકનું પાણી કરનાર.
૭૩. ગર્-ગર્—કારીગરનો કારીગર.
૭૪. ગર્-ઓ-ગર્—મુરાદ અખજનાર.
૭૫. ગર્-આ-ગર્—ઇ-સાન અને તેનાં કામને પેદા કરનાર.
૭૬. ગર્-આ-ગર્-ગર્—તમામ સૃષ્ટિ પેદા કરનાર.
૭૭. અ-ગર્-આ-ગર્—ચારે બનાસરોને પેદા કરનાર.
૭૮. અ-ગર્-આ-ગર્-ગર્—સેતારાઓને પેદા કરનાર.

૭૯. અ-ગુમાંન—એશક.
 ૮૦. અ-જમાંન—જમાના વગરનો.
 ૮૧. અ-ખવાણ—ઉંધ વગરનો.
 ૮૨. અ-મસ્ત—હુશીયાર; ખયરદાર.
 ૮૩. ફેશુતના—વૃદ્ધિ કરનાર.
 ૮૪. પદ્માની—મિળન રાખનાર.
 ૮૫. શીરોજગર—ફતેહમંદ.
 ૮૬. ખુદાવંદ—સૃષ્ટિનો સાહેબ.
 ૮૭. અહુર-મજ્દ—માહા જ્ઞાતી સાહેબ.
 ૮૮. અખરીન-કોહુન-તયાન—પહેલાંથી અતે હદ વગરનો જમાનાથી
 પેદાએશો ઉપર શક્તી ધરાવનાર.
 ૮૯. અખરીન-નો-તયાન—હદ વગરના જમાનાથી ફરી ફરીથી
 પેદાએશો ઉપર શક્તી ધરાવનાર.
 ૯૦. વસ્પાન—સઘળાં ઉપર ફતેહ મેળવનાર.
 ૯૧. વસ્પાર—તમામ લાવી આપનાર.
 ૯૨. ખાવર—મહેરયાન.
 ૯૩. અહુ—હસ્તીનો સાહેબ.
 ૯૪. અવખશીદાર—માશી અખશનાર.
 ૯૫. દાદાર—પેદા કરનાર.
 ૯૬. રયોમંદ—ઝળકાટથી ભરપુર.
 ૯૭. ખોરેહુમંદ—ખોરેહથી ભરપુર.
 ૯૮. દાવર—ધન્સાક આપનાર.
 ૯૯. કેરેફેગર—સવાખનો સાહેબ.
 ૧૦૦. ખોખતાર—ખુટકારો કરનાર.
 ૧૦૧. ફ્રેષો-ગર—ફરશોગદ કરનાર.

જેહાંગીર કરાણીવાળી ૧૫૪૦૫ તમામ ખોરદેહ^૧ અવસ્તા^૨

અ નામે યજ્ઞઃ બ્રહ્માયન્દ્રે બ્રહ્માયશગે મેહુરખાન.

અર્ધમ વૉહુ વહિશ્તમ અસ્તી, ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અદ્યાધ
હ્યત્ અપાધ વહિશ્તાધ અર્ધમ.

અર્ધમ વૉહુનો સાર.—અશોધ (પવિત્રાધ, નેકા, નીતિ વગેરે) સર્વેથી સરસ
ન્યામત છે. તે સુખ છે. ખરો સુખી નર તેજ કે જે નેકાને ખાતરજ નેકા કરે છે
(યાને નેકા કરવાથી પોતાને લાભ થશે કે નહિ તેનો વિચાર કરતો નથી.)

૧. તમામ અવસ્તાના બે ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, તેમાં (૧) ‘ખોરદેહ અવસ્તા,’
એટલે ‘નાના અવસ્તા,’ એમાં પાંચ ગેહ, પાંચ નીઆએશો, બાવીસ યશ્તો, પાંચ પતેતો,
છ આક્રીગાનો, દુવાઓ, નીરગો અને બાળેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; અને
(૨) ‘અવસ્તાએ મેહુ’ યાને ‘મોટા અવસ્તા,’ જેમાં યજ્ઞશને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ અને બાજ-
ધરણાનાં સમાવેશ થાય છે.

૨. અવસ્તા શબ્દ ‘વિદ્’ એટલે જાણું ઉપરથી નિકળ્યો છે, તે ઉપરથી આપણે
ગુજરાતી શબ્દ વિદ્યા નિકળ્યો છે; એટલે અવસ્તાનો અર્થ જણાયલું—કુલ જગત અને તેના
કર્તા મટે જણાયલું તે. જંદ શબ્દનો અર્થ ‘જન’ એટલે જાણું ઉપરથી નિકળ્યો છે,
એટલે જંદ શબ્દનો અર્થ પણ જણાયલું થાય છે. પણ અસલ અવસ્તાના લખાણ બાળે
જે સરેહ યા સમજણ તરીકે લખાયલું યા જણાયલું તે જંદ તરીકે ગણાયું છે, ત્યારે ‘જંદ’
અવસ્તાનો અર્થ ‘અવસ્તા અને તેની સમજણ યા સરેહ’.

૩. ‘અર્ધમ વૉહુ’ની બંદગી યજ્ઞશનેના ૨૦ હા પ્રમાણે પેગમખર જરથોસ્તની
આગમજનો દાદાર અહુરમઝદનો પુરાણો કલામ છે. હાટોપ્ત નુસ્કની પહેલી પરગરદ પ્રમાણે
જમવાની આગમજ, રાત્રે ઉધમાંથી જગતાં, ફરીથી સુવા આગમજ, સહવારે ઉધમાંથી ઉઠતાંને
વાર અને ઈનસાનની જંદગીની છેલ્લી ધડીએ સ્વચ્છ મને, પવિત્ર વિચાર મનમાં લાવી એક
‘અર્ધમ વૉહુ’ લાણુવો એને ઘણીજ મોટી અગત્યતા આપવામાં આવી છે. વળી યજ્ઞશનેના
૬૧ મા હામાં અર્ધમ, યથા, અને ચેંધહે હાતાંમ, એ ત્રણ પુરાણી બંદગીની ખુબી જણાવી
છે, જેમાં કહ્યું છે કે એ ત્રણ નામીથી બંદગી સ્વચ્છ મને પઠવાથી ધુરી ગેબી શકિતઓ,
દુષ્ટ નર નારીઓ, ચોર, હુઠારા અને જુદુગરોને મારી હટાડવાને ઈનસાન સામર્થવાન થાય
છે. અશીસ્વંધ યશ્તના ૨૦ મા ફકરામાં અશો જરથોસ્ત અર્ધમ વૉહુનો કલામ પઢીને અહોરેમનને
ધાતુની માફક પીગળાવી નાખે છે. વંદીદાદમાં દ્રુજે નસુસ એટલે મરણ પામેલાં માણસની
આહુદગી જીવતાંઓથી દૂર રાખવા માટે બીજા કલામો ભેગા અર્ધમ વૉહુ લાણુવા ફરમાવ્યું છે.

અહુનવર (યથા અહુ વધચ્ચો.)^૧

યથા અહુ વધચ્ચો અથા રતુશ અપાત ચીત હયા, વંધહેઉશ દજદા મનંધ્રહો ધ્યચ્ચોથનનામ અંધહેઉશ મજદાધ, ક્ષેમચ્ચા અહુરામ આ યિમ, દ્રેગુચ્ચો દદત વાસ્તારેમ.

અહુનવર (યથા અહુ વધચ્ચોનો) સાર.—એમ દાદાર અહુરમઝદ મરજી પ્રમાણે અમલ ચલાવે છે, તેમ આ દુન્યામાં અમલ ચલાવનાર નેકીથી અમલ ચલાવી શકે છે. જે નર આ દુન્યામાં ખોદાઈ કામ કરે છે, તેને બહુમન (ભલાં મન)ની બક્ષેશ થાય છે. જે ધણી હાજતમંદોને સહાય થાય છે, તે અહુરમઝદને પાદશાહ તરીકે માન આપે છે.

૧. અહુનવર યાને યથા અહુ વધરયોનો કલામ, યજ્ઞશનેના ૧૯ મા હા પ્રમાણે, દાદાર અહુરમઝદે આસમાન, પાણી, જમીન, માણસ અને તમામ પેદાયશની આગમજ નહરે કર્યો હતો. એજ હામાં અહુનવરની શ્રેષ્ઠ વિષે જણાવ્યું છે કે જે કોઈ કાંઈ વચ્ચે ખોલ્યા વગર અથવા વચમાંથી કાંઈ પાણુ મૂકી દીધા વગર એક અહુનવર ગાઈને બાણુ તો તે સો ગાથા ગાઈને બાણુવાંબરાખર છે. સરોશ યરાત હાદોખતમાં અહુનવરની બંદગીને બધી બંદગીઓમાં સર્વેથી કૃતેહ આપનારી લેખી છે, એમ જણાવીને જે કોઈ હંડા પાણીમાં, મોટી ધાસ્તીની વખતે, અંધારી ધુમસવાળી રાતે, આરાતીડા રસ્તે આકૃત, ભય અને સંકટને સમયે સ્વચ્છ મને મનશાની, ગવશની અને કુનશનીથી અહુનવર બાણુ તો તેની બરકતથી દુઃખ દેનાર, જીલમગાર દુષ્ટ માણસ ગોથા આંધળો બની નય છે, અને તેના હાથ પગ સીકડાઈ નય છે. વંદીદાદ પ્રમાણે ન્યારે દેવ દરજે પેગમ્બર જરથોસ્તને મારી નાખવા માટે ધરસી આવ્યા હતા, ત્યારે તેવણે અહુનવર ગાઈને તેઓને મારી કાઢ્યા હતા. અશીશ્વંધ યરાતના ૨૦ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરેમનને અહુનવરના કલામની બરકતથી તોડી શક્યા હતા. વળી હોમ યરાતના ૧૪ મા અને ૧૫ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોસ્ત જીલંદ અવાળે અહુનવર ગાઈને બણ્યા તેની બરકતથી તમામ દેવો જમીનમાં ઢંકાયલા થઈ ગયા. વળી વંદીદાદમાં મુવેલાં માણસથી અપવિત્ર થયલી જગ્યાને પાક કરવાને, યા નસાની આહુદગી દૂર કરવાને અહુનવર અને કેમ ના મજદા બાણુવાને ફરમાંવ્યું છે, તેમજ, ધર, આતશ, પાણી, જમીન, હરવર, ગાયઢોર અને માણસને પાક કરવા માટે પાંચ અહુનવર બાણુવા ફરમાંવ્યું છે.

આ સર્વ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે કાંઈ પાણુ મુશકેલી, આકૃત, સંકટ, ભય અને બળાની વખતે પુર એતેકાદથી સ્વચ્છ મને અહુનવર પઢવાથી તે દફે થાય છે; વળી દરામણા સ્વખા, હથમાં ખ્બી હઠવું, એવી ગેખી દેહેશતની વખતે અહુનવરનો કલામ એક બળવાન હથિયાર છે. એ ઉપરથી આપણાં બાણુતરમાં ‘અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઈતી’ એટલે અહુનવર તનને બચાવે છે, એમ આવે છે. અહુનવરના કલામમાં ૨૧ શબ્દો છે, અને આપણી પાક દીનના ૨૧ નુશકના નામો તે એકેકા શબ્દ ઉપરથી આપવામાં આવ્યા હતા. (જીવો કરાણીનાં “અર્દા વિરાફ નામા”માં “એકવીશ નૂરકો.”)

નીરંગ આખેજર લેવાની.^૧

શેકસ્તેહ શેકસ્તેહ શએતાન, અહેરેમન ગજસ્તેહ કારો કેરદાર,
નરસહ ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઆસે અમેશાસ્પંદ દાદાર અહુરમજદ
પીરોજગર પાક; અપઝાને અષેમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

(એ નીરંગ ત્રણ વાર પઢ્યા બાદ સરોશ બાજ પઢે અને તેના પાંચ અહુનવર પઢતાં નીરંગ દરેક અહુનવરે જમણા અને ડાવા હાથને, મોહોડાને, જમણા તથા ડાવા પગને લગાડે. પછી સરોશ બાજ પુરી કરીને પાછી કુસ્તી કરે.)

નીરંગ આખેજર લેવાનીનો સાર.—(હું દુવા ગુજરું છું કે) શએતાન શીકસ્ત પામે! અહેરેમન, અને તેનાં કામો તથા ફરેઓ ધ્યાનત ભરેલાં છે. તે ધ્યાનત ભરેલાં કામ અને ફરેબ મારામાં નહિ આવે! તેત્રીસ અમશાસ્પંદો, અને દાદાર અહુરમજદ ફત્તેહમંદ અને પવિત્ર છે.

કેમ ના મજદા.

કેમ ના મજદા! મવઢતે પાયુમ દદાત, હાત મા દ્રંગવાઓ દીદરેષતા અએનંધહે અન્યેમ થવહાત આશ્રસ્યા મનંધહેસ્યા, યયાઝ્મો ધ્યઝ્મોથ-
નાઢશ અષેમ થ્રઝ્મોશતા અહુરા! તામ મોઢ દાંસ્તવામ દએનયાઢ ક્રાવ-
ઝ્મોથા. કે વેરઢ્રમન્જ થ્યા પોઢ સેનગહા યોઢ હુંતી, ચિથા મોઢ દાંમ અહૂમિશ રતૂમ ચીવદી; અત હોઢ વોહૂ સેરઝ્મોષો જન્તૂ મનંધહા,
મજદા અહ્માઢ યહ્માઢ વપી. કહ્માઢચીત.

પાતનો લિખ્યન્તત પઢરિ, મજદાઝ્મોસય આરમઢતિશય સ્પેન્તસય,
નસે દએવી કુશ, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ક્રકરશે, નસે દએવો-

૧. આ નીરંગ એની ભાષા-રચના ઉપરથી પાછળા વખતમાં જોડાયેલી માલમ પડે છે કારણ એની એબારત ફારસી છે. વળી આ ઠેકાણે અમશાસ્પંદોની સંખ્યા તેત્રીસ ગણી છે, કદાચ એ નીરંગ લખનારાની મતલબ તેત્રીસ અમશાસ્પંદ તે તેત્રીસ ફરેશતા હોય. આમણા મજહબની અસલ કેતાબો પ્રમાણે તેો અમેશાસ્પંદ છ છે, અને દાદાર અહુરમજદને સાથે ગણતાં સાત થાય છે.

ફદાઇતે, અપ દુક્ષ નસે, અપ દુક્ષ દ્વાર, અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખંદ્રે^૧ અપ-નસ્યેહુ; મા મેરંન્યધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહુ. નેમસચ્ચયા આરમ્ભતિશ ધજ્જયા. અપેમ વોહુ (૧).

કેમ ના મજદાનો સાર.—ઓ મંજદ! જ્યારે કોઇ દુષ્ટ આદમી મારા તરફ કપટ ધરાવે, ત્યારે તું શિવાય કોણ માફ રક્ષણ કરનાર છે? તે બહેલી અશોષ, અને ભલાં મનની બરકતથી તે દૂર થાય! દીનદારીથી જીવંતી ગુજારવક માટે તું મને જ્ઞાન અપશ! તારા પાસખાની કરનારા અવસ્તાના કલામે વેરીને મારનાર છે. બંને દુન્યામાં માફે બહુ થાય, એવી રીતે મારી રહેનુમાઇ કરનારો એક ઉસ્તાદ મને દેખાડ! ઓ મજદ! જે ધણીને તું ચાહે, તેને તેનાં ભલાં મન મારફતે શરોષ ચારી આપો! ઓ અહુરમઝદ! ઓ સપંદારમદ! દુઃખ દેનારાઓથી અમુને બચાવો! તમામ જુરી શક્તિઓ ઉત્તર દિશા તરફ દફે થાય! કે જેથી અશોષનદિ હાડમંદ દુન્યાને હાણી પહોંચે નહિ. તાબેદારી અને આખાદાને નેમાજ હોજો!

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની.

અહુરમઝદ ખોદાએ, અહેરેમન અવાદશાંન દૂર અવાદશતાર; જદ્દ શેકસ્તેહુ આદ; અહેરેમન, દેવાંન^૧, દરજાંન^૨, જદ્દઆંન. દરવંદાંન^૩ કીકાંન^૪, કરકાંન^૫, સાસ્તારાંન, ગુનેહગારાંન, આશમોગાંન, દરવંદાંન, દુશ્મનાં, ફ્રીઆંન, જદ્દ શેકસ્તેહુ આદ. દુશ-પાદશાહાંન. અવાદશાંન આદ; દુશ્મનાં સતોહુ આદ; દુશ્મનાં અવાદશાંન આદ. અહુરમઝદ ખોદાએ! અજ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ, અજ હરવસ્તીન દુશ્મત દુજ્જૂત દુશ્વરશ્ત, એમ પ ગેતી મનીદ; ઑએમ ગોકૂત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યૂન યૂદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની. તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની

૧. ઉત્તર દિશા—અવસ્તામાં ઉત્તર દિશા તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે, કારણ કે ઉત્તર તરફનો કકડતો શિયાળો ઈરાનીઓને આપ સમાન હતો; બીજું, ઈરાનીઓ, ઉત્તર તરફથી આવતા તુરાનીઓના હુમલાથી હંમેશા પરેશાન થતા હતા. અરદીબહેશ્ત યરાતમાં ઉત્તર તરફથી યુકતા પવન તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે.

૨. આ આખી બંદગી ‘પ પતેત હોમ’ સુધી પાજંદ ભાષામાં છે.

૩. દેવાન એટલે દેવો. દેવ તે ફક્ત મનુષ્ય રૂપીજ નહિ, પણ ધણાક પૃથક (abstract) વિચારો, દુર્ગુણો, બદીઓ, અસ્વચ્છતા માટે વપરાય છે. છેક અસલી આર્યન ટોળાના સર્વે તાયફાઓમાં ખુદા માટે ‘દએવ’ શબ્દ વપરાતો હતો, તેનો અર્થ ‘દિવ’ એટલે

૫ પતેત હોમ. કનઝોથ અહુરહે મજદાઝો;^{૧૦} તરોધદીતે અંધરહે મધ્યે-
ઉશ.^{૧૧} હુધ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફરષોતૈમમ; સ્તઝોમિ અષમ.
અષમ વૉહૂ (૧), યથા અહુ વધસ્થો (૨), અષમ વૉહૂ (૧).

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ તમામ ખલકતો
સાહેબ છે, તે નાપાક અહેરેમનને મારનાર છે. (હું દુવા ગુમરું છું કે) અહેરેમન,
દેવ દરજ્જો, જાદુગર, પરીઓ, ઠગારાઓ, અને દુશ્મનોનું જોર તુટી જશે. ખરાબ
પાદશાહ દૂર થાય; મારા દુશ્મનો આજેજ થાય અને દૂર થાય!

સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરીને હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ જુરા
વિચાર, જુરાં વચન, અને જુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં,
બોલ્યો હોઉં, યા કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે
વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. ત્રણ
કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરું છું. અહુરમઝદને પુથનુદી
હોજો! અહેરેમન ઉપર ધ્યાનત હોજો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ સૌથી
ઉમદા હોય છે. અશોધને હું વખાણું છું.

પ્રકારાનું ઉપરથી રોશન, પ્રકાશિત થતો હતો, પણ વખત જતાં તેઓ જુદા જુદા કુદરતી
પદાર્થોમાં જુદા જુદા ખુદા લેવા લાગ્યા; એ પ્રમાણે તેઓ એકથી વધુ દેવો અથવા ખોદાની
હસ્તીને માનવા લાગ્યા. આ વળાણનો અટકાવ કરવા માટે પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે ‘દેવ’
શબ્દને એક ખુદા માટે પોતાની દીનમાંથી દૂર કરીને તેને આવો ખરાબ અર્થ આપ્યો,
અને પોતાની દીનને ‘વી-દઝ્યવ’ દેવથી જુદી એવું નામ આપ્યું.

૪. દરજ્જન-દરજ્જો એટલે નુકસાન કરનાર, ઠગાઈ કરનાર, જીકું ખોલનાર, ફરેખ દેનાર.

૫. દરવંદ શબ્દનો અર્થ ઈતિહાસને રંગ પહેંચાડનારાં, દુષ્ટ ખવાસનાં હોય તેઓને
દરવંદ કહેવાં જોઈએ, પછી તે કોઈ પણ હોય, દરજ્જ હોય કે અદરજ્જ હોય, જરથોસ્તી હોય
કે અજરથોસ્તી હોય. આપણે તો જોઈએ જરથોસ્તી નહિ હોય તેઓને દરવંદ કહીએ છીએ
તે ખરું નથી ‘અજ’ હોમા ગુનાહ’ થી તે ‘૫ પતેત હોમ’ સુધી ભણનાર પશ્ચાતાપ કરતો
પોતાનો પવિત્ર કરાવે જી કરે છે.

૬. કીકાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘કવન’ ‘કવી’ શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ
જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારા, અથવા
છતાં આંખે આંધળાને ‘કીક’ કહે છે.

૭. કરફાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘કરપન’ શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ
જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો નહિ સાંભળનારા અથવા છતાં કાને
અહેરાને કરફાંન કહે છે.

૮. આશ્મોગાંન—અવસ્તામાં એને માટે ‘અષમઝોધ’ શબ્દ આવે છે. એનો અર્થ
અશોઈ કે રાસ્તીનો નાશ કરનાર, જીકું સમજવનાર, ખોટું ભેરવી આપનાર થાય છે, અને
તે ઉપરથી અશોઈ, રાસ્તીનો નાશ કરનાર આશમોગ દેવ થાય છે.

જસ મે અવંધહે મજદ.

(માઝદયસ્ની જસ્તોસ્તી દીનની સ્તુતિ.)

જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! મજદયસ્નો અહ્મી, મજદયસ્નો જરથુશતિશ ક્વરાને આસ્તૂતસ્યા ક્વરૈતસ્યા. આસ્તુયે હુમતૈમ મનો, આસ્તુયે હૂખતૈમ વચો, આસ્તુયે હૂવરૈતૈમ ખ્યઝાંથનૈમ. આસ્તુયે દઝેનાંમ વંધઉહીમ માજદયસ્નીમ, ક્સપાયઝાંખંધ્રાંમ, નિધાસ્નઠથિયૈમ, ખ્યેત્વદથાંમ, અપઝાંનીમ, યા હાધતિનાંમયા ખૂખ્યેઠન્તિનાંમયા મજિશ્તાયા, વહિશ્તાયા, સ્પેશ્તાયા, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ. અહુરાધ મજદાધ વીરપા વૉહુ ચિનહ્મી. અએપા અસ્તી દઝેનયાએ માજદયસ્નોઠશ આસ્તૂધતિશ. અપૈમ વૉહુ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદનો સાર.—ઓ મજદ! મારી મદદે આવ! હું એકજ ખોદાને માનનારો છું. હું એકજ ખોદાને માનનારો જરથોસ્તી ધર્મ^૧ પાળનારો છું. હું સારા વિચાર, સારાં વચન, અને સારાં કામોને વખાણનાર છું. નેક પવિત્ર, મઝદયસ્ની દીન, જે લગાધ ટંટો દુર કરનારી, અને ભાષ્યધી વધારનારી છે, જે હાલમાં જેટલા ધર્મો મોબુદ છે, અને જે ધર્મો હવે પછી થશે, તે બધામાં સર્વેથી શુદ્ધ અને સર્વેથી શ્રેષ્ઠ છે, તેનો હું વખાણનાર છું. તે દીન જરથોસ્ત સાહેબે અહુરમઝદ તરફથી શિખવી હતી. તમામ ન્યામતોનો બક્ષનાર અહુરમઝદ છે, એવો હું એકરાર કરું છું. આ માઝદયસ્ની દીનની તારીફ હોજો!

૯. ‘દુશ પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ’—એટલે ખુરા પાદશાહો નાબુદ હોજો; જ્યારે ‘દુવા તંદરોસ્તી’ માં એક ભલા પાદશાહને માટે દુવા શુન્દરવામાં આવે છે.

૧૦. ‘દેનઝાંથ્ર અહુરહે મજદાએ’ એટલે અહુરમઝદની ખુશનુદી થાયો, યાને આ દુન્યામાં મારા વિચાર, વચન અને કામો એવાં હોય કે જેથી અહુરમઝદ મારાથી ખુશ રહે.

૧૧. અંધરે મઠન્યુ, એટલે અહેરેમન—આબાદી, વૃદ્ધિ ઘટાડનાર એટલે નાશ કરનાર ગેબી શક્તિ; એનું ઉલટું ‘સ્પેન્ત મઠન્યુ’ એટલે આબાદી કરનાર, વૃદ્ધિ કરનાર ગેબી શક્તિ—સપેનામીનો. આ બેજ ગેબી શક્તિ અહુરમઝદને તાબે છે, અથવા આ બન્ને શક્તિ બુદ અહુરમઝદની છે; તે બે કે વંદીદાદની પહેલી પરગરદમાં અહેરેમનને અહુરમઝદના હરીફ તરીકે લેખ્યો છે.

પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઠવાની.

(હાવન.)

(સહવારને પોહરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર વાગા સુધી 'હાવન ગેહે' ભણાય છે.)

હાવનએ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્માઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય. સાવંધહેએ વીસ્યાઈય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્માઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય.

પાંચ ગેહ જુદી જુદી પઠવાનીનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! હું એકજ ગોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાવાળો નહીં—પણ અહુરમઝદના તરીકાવાળો છું.

હાવનનો સાર.—હાવનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા સાવંધહની હું સેતાયશ કરું છું.

(રપિથ્વન. ૧)

(મધ્યાન બપોરે બાર વાગાથી ત્રણ વાગા સુધી 'રપીથવન ગેહે' ભણાય છે.)

રપિથ્વનાઈ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્માઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય. ક્રાદત-કૃષવે જન્તુમાઈય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઈય વહ્માઈય ક્ષનઝોઝાઈય ક્ષસસ્તયઝેય.

રપીથવનનો સાર.—રપીથ્વનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત-કૃષવેની હું સેતાયશ કરું છું.

૧. આવાં મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે વહિસ્તોઈસ્ત ગાથા સુધી રપિથ્વન ગેહને બદલે ખીજી હાવન ભણવામાં આવે છે. વળી એટલા દહાડા બધાં ભણુતરોની ખશુમનમાં રપિથ્વન ગેહ ભણાતી નથી, પણ હાવન ગેહ ભણવામાં આવે છે. બાકીના સાત મહિના, ચાને ફરવરદીન મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે મેહેર મહિનાના અનેરાંન રોજ સુધી, રપિથ્વન ગેહ ભણવામાં આવે છે. કારણ કે, મજકુર પાંચ મહિના અસલ ફસલ સાથે મળતી આવતી આગળી ગણતરી પ્રમાણે શિયાળાના હોવાથી, દિવસના વખતના કલાકો ઉનાળાના દિવસના વખતના કલાકો કરતાં ઓછા હોય છે. વળી શિયાળાની ઋતુ હોવાથી, બપોરનો વખત છતાં ગરમી ઘણી થોડી હોવાને લીધે પણ ગરમીના વખતની ગેહ (રપિથ્વન) કહાડી નાખવામાં આવી હોય.

(ઉજરન.)

(અપોરે ત્રણ વાગાથી સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યાં સુધી 'ઉજરન ગેહે' લણાય છે.)

ઉજરેધરિનાઇ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ક્રાદત્વીરાઇ દપયુમાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

ઉજરનનો સાર.—ઉજરનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત્વીરની હું સેતાયશ કરું છું.

(અધવિસૂઝેમ.)

(સાંજે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારથી રાત્રે બાર વાગા સુધી 'અધવિસૂઝેમ ગેહે' લણાય છે.)

અધવિસૂઝેમાઇ અધબિગયાઇ અપઝોને અપહે રથે. યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ક્રાદત્વીરપાંમ હુબ્યાઇતેઝે વરથુ-શ્વોતેમાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

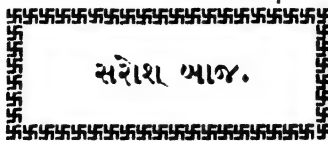
અધવીસૂઝેમનો સાર.—અધવીસૂઝેમનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ક્રાદત્વીરપની હું સેતાયશ કરું છું.

(ઉપહેન.)

(રાત્રે બાર વાગાથી સહવારે સૂર્ય ઉગે ત્યાંસુધી 'ઉપહેન ગેહે' લણાય છે.)

ઉપહિનાઇ અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય. ઔરેબ્યાઇ ન્માન્યાઇય અપઝોને અપહે રથે, યસ્નાઇય વહ્માઇય દનઝોઝાઇય કસસ્તયઝેય.

ઉપહેનનો સાર.—ઉપહેનના વખતની, તેના હમકાર ફરેસ્તા ઔરેબ્ય-નમાન્યની હું સેતાયશ કરું છું.

સરોશ બાજ.

દનઝોઝા અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાં અહુરમજદ ખોદાઝે અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજતયાદ. સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફત જીન, જીન અવજર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ઔરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશોમાતુમ;

અજ હુવેસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજૂવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગાફત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યૂન યૂદ ઑસ્તેદ, અજ ઑાન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઑાની, ઑાખે અવાજશ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વધસ્થો (૫), અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

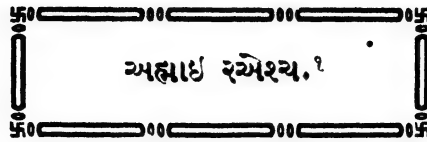
ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશતિશ વીદઑેવો અહુર-હકઑેષો (જે ગેહ હોય તે પદે) ફસસ્તયઑેમય. સ્ત્રઑાપહે અખેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રઑાશ, આહુધંચેહે, ક્ષનઑાથ યસ્નાધંચ વહ્માધંચ ક્ષનઑાથાધંચ ફસસ્તય-ઑેમય, યથા અહૂ વધસ્થો જઑેઆ કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત હય, કા અષવ વીધ્વાઑા ઝઑાત્.

સ્ત્રઑાર્ષેમ અધીમ, હુરઑાધેમ, વેરંધાજનંમ, કાદત-ગઑેથેમ અષવ-નંમ અપહે રતૂમ યજમંદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ; અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ; અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહૂ વધસ્થો (૧).

 કેમ ના મજદા (આખી પદે.); યથા અહૂ વધસ્થો (૨); યસ્નેમય. વહ્મંમય અઑાજસય જવરંચ આફ્રીનામિ, સ્ત્રઑાપહે અખેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દ્રઑાશ, આહુધંચેહે. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

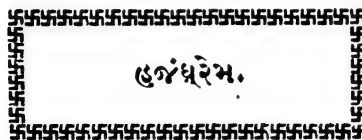
સરોશ બાજનો સાર.— દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! તે તમામ ખલકતના સાહેબનું નામ દઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ અને ખોરહ જ્યાદા થાઓ! જેરાવર અશો સરોશ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો, જેનું તનજ માથવાણી છે, જે છુરાઑાને જેર કરવા માટે કત્તેદમંદ ઑેજમતી હથિયાર રાખે છે, અને જે અહુરમઝદની પેદાયશોનો સરદાર છે. સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરી હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ છુરા વિચાર, છુરાં વચન, અને છુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, ખોલ્યો હોઉં, યા જે મેં કાંધાં હોય, જે મારાથી છિત્પત્ર થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. ત્રણ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરું છું. હું ઑેકરાર કરું છું, કે હું ઑેક ખોદાને માનનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર, અને અહુરમઝદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છું. (ફલાંણી ગેહમાં) અશો સરોશ યજ્ઞને ખુશનુદ કરવાને, આરાધવાને, તેની વખાણ ગાવાને, અને સ્તુતિ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહૂ વધર્ષોની ખુખી જાહેર કરે.

પ્રુથસુરત, ક્રોતેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર અશો સરોશ યજ્ઞને હોમો આરાધ્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.—જોરાવર, જોરેમંદ હથિયારવાળા, અહુરમઝદના તરીકાવાળા, અશો સરોશ યજ્ઞ, જેનું તનજ માંઘવાણી છે તેની હું સેતાયશ કરું છું.

અહ્યાઇ રએશ્ય ખરેનસય, અહ્યાઇ તન્વો દ્રવતાતેમ, અહ્યાઇ તન્વો વજ્રદરે, અહ્યાઇ તન્વો વેરેથ્રેમ, અહ્યાઇ ધરતીમ પચ્ચોઉરશ-ખાથ્રામ, અહ્યાઇ આરનામચિત ક્રજન્તીમ, અહ્યાઇ દરેધામ દરેધો-જીતીમ, અહ્યાઇ વહિશતેમ અહુમ અપચ્ચોનામ, રચ્ચોચંધહેમ, વીર્યો-ખાથ્રેમ. અથ જમ્યાત યથ આક્રીનામિ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

અહુમંઇ રએશ્યનો સાર.—(જે શખસ અહુરમઝદની બંદગી કરે) તેને તુર અને જોરેહ, શરીરનું કૌવત, શરીરનું સુખ, શરીરની ક્રોતેહ, અને પુષ્કળ સુખ નસાથની દોલત હોજો! તેને જાતી બુદ્ધિવાળું ફરજદ હોજો! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી હોજો! તેને અશો લોકોનું બહેશત હોજો! આમીન!

હજંધરેમ અએષજનામ, અએવરે અએષજનામ; હજંધરેમ અએષજનામ, અએવરે અએષજનામ; હજંધરેમ અએષજનામ, અએવરે અએષજનામ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

હજંધરેમનો સાર.—હજાર ધણી તંદરોસ્તી, દસ હજાર ધણી તંદરોસ્તી મને પહોંચો, એવી હું દુવા ગુમરું છું.

જસ મે અવંધહે મજદ.

જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! જસ મે અવંધહે મજદ! અમહે^૧ હુતાશતહે હુરઝોધહે, વેરેધ્રજહે અહુરધાતહે, વધનધનત્યા-ઝોસય ઉપરતાતો,^૨ રામનો ખાસ્તહે,^૩ વયઝોશ ઉપરો-કધઝ્યેહે^૪ તરધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ રયેન્તો-મધન્યઝોમ, ધ્વાષહે ખધાતહે, જરવાનાહે અકરનાહે,^૫ જરવાનાહે દરેધો-ખધાતહે.^૬ અષેમ વોહુ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદનો સાર.—ઓ અહુરમઝદ! મારી મદદે આવ! હિંમત આપનાર ફરેસ્તા ‘અમ’ની, બહેરાંમ યઝદની, સૌથી સરસ ફત્તેહ આપનાર વનંતી ઉપરતાતની, ખોરાકને સ્વાદિષ્ટ કરનાર મીનો રામની, પવન ઉપરના મવક્કલ ફરેસ્તા ગુવાદ યઝદની, હદ વગરના જમાનાની મને મદદ પહોંચાડજે!

કેરેફેહ મોજદ.

કેરેફેહ મોજદ ગુનાહુ ગુજરેશનેરા કુનમ, અશાહી રવાન દુશારમરદ હમ કેરેફેહ હમા વેહાને હફૂત કેશવર જમીન,^૧ જમીન-પેહોના, રૂદ-દરાનાં,

૧. ‘અમ’ એટલે હિંમત, તે ઉપરથી હિંમત આપનાર ફરેસ્તો.

૨. વનંધનત્યાઝો ઉપરતાત—એટલે ફત્તેહમંદ સરસાદ અથવા ચઢીયાતાપણું તે ઉપરથી એ ગુણ ઉપરનો નારી ફરેસ્તો.

૩. રામ ખાસ્ત—એટલે ખાણાનાં સ્વાદની ઉપર સરદારી ભોગવતો ફરેસ્તો મીનો રામ. વળી એ વાતાવરણ (atmosphere) ઉપર પણ મવક્કલ ફરેસ્તો છે તેથી ભાવવાચક અર્થે એનો અર્થ ether થાય છે.

૪. વયુ ઉપરો કધરય—ઉપર કામ કરનાર હવાની ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો.

૫. જરવાન અકરન—એટલે અકેનાર હદ વગરનો વખત, જે હંમેશાગી અહુરમઝદ પાતે ભોગવે છે. અહુરમઝદની ઉમરને શરૂઆત તેમજ છેડો પણ નથી, તે હંમેશ હતો અને રહેશે.

૬. જરવાન દરેધો ખધાત—એટલે લંબાઈમાં મુકરર કીધેલો વખત, એટલે ગયોમર્દથી સોખ્યંત સુધીનો જમાનો.

૭. હફૂત કેશવર—એટલે સાત ખંડ; તે જમાનામાં દુન્યાને સાત ખંડમાં વહેંચી નાખવામાં આવી હતી, તેમનાં નામ—અરેઝહિ, સવહિ, ઋદધકુશ, વીદધકુશ, વોહર-ખરેશતિ, વોહર-જરેશતિ, ખનિરથ ખામી.

ખોરશીદ-આલા, બુન્દહાદ ખેરસાદ; અશો ખેદ દેરજી. અથ જમ્યાત્ યથ આદ્રીનામિ. અર્ષમ વૉહૂ (૧).

કરંદેહ મોજદનો સાર.—(ઓ અહુરમઝદા) મારાથી જે પાપી કામો થયાં હોય, તેનો બદલો વાળવા માટે હું નેક કામ કરું! હકત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક આદમીઓને, તેઓનાં રવાંન ખુશનુદ થાય એટલા કાળે, જમીનની પહોળાઇ જેટલી, નદીની લંબાઇ જેટલી, અને ખૌરશેદની યુવદી જેટલી અશોધ પહોંચો! આમીન!

❧ (આ બંદગી ફક્ત બામદાદનેજ વખતે ભણવી.)

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોધશ, યોધ અંધ્રહૃન્ વારંધ્રધન્યોત્તમય ખએષ-જયોત્તમય; પન્ય અહુન વધસ્ય ક્ષત્રાવયોધશ. યથા અહૂ વધસ્યો (૫); અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહૂ વધસ્યો (૧); ❧ કેમ ના મજદા (આખી પદવી) અર્ષમ વૉહૂ (૧); યથા અહૂ વધસ્યો (૨૧), અર્ષમ વૉહૂ (૧૨).

નંમસંતે હુશ્યામી, નંમસંતે હુશ્યામી, નંમસંતે હુશ્યામી. અએ-તત્ત દિમ વીરપનાંમ મજિશતંમ દજદ્યાધં, અહૂમય રતૂમય યિમ અહુરંમ મજદાંમ, રનથાધં અંધ્રહૃદે મધન્યેઉશ દ્રવતો, રનથાધં અએમહૃદે? અવી-દઓશ, રનથાધં માજધંન્યાનાંમ દએવનાંમ, રનથાધં વીરપનાંમ દએવનાંમ વરંન્યાનાંમય^૩ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહુ ઘનામેન્યો, અર એહરેમન

૧. અએષમ-એટલે એષમ અથવા ગુસ્સાનો દેવ. એ સરોપ યજ્ઞ હરીફનો છે.

૨. માજધંન્યાનાંમ દએવનાંમ-એટલે માઝનદરાનના દેવો. માઝનદરાન કાસપ્યન સમુદ્રની દક્ષિણે અને બદખ્શની ઉત્તર-પૂર્વે આવેલો મુલક હતો, જે ઈરાનીઓને ધણું નુકસાન કરનારો હતો, તેથી એને દેવાનું મક્ક જાણવામાં આવતું હતું, ત્યાં વસતાં આદમીઓ ધણાજ પુરાં હતાં. વંદીદાદ પ્રમાણે માણસોએ પોતાના નાખ ઉતારીને દાટવાં, કે જેથી માઝનદરાનના દેવાનું જોર તુટે. હોષંગ પાદશાહ અરવ્હીસુર અને દ્રવાસ્પ પાસે હુવા ગુબરે છે કે તે માઝનદરાનના દેવાને મારવાને સામર્થ્યવાન થાય.

૩. દએવનાંમ વરંન્યાનાંમ-ગીલાનના દેવો. ગીલાન મુલક માઝનદરાનની નજદીક હોવો જોઈએ. ડા. હાઉગ કહે છે કે ગીલાનના લોકો આજે પણ પોતાની ખરાબ ચાલને માટે જાણાયલાં છે. વંદીદાદ પ્રમાણે એ પાદશાહ ફરેદુનનું જનમ શહેર હતું. એજ મુલક આગળ ફરેદુને ઝાડાકને પકડ્યો હતો.

લેખ્યાંનત સદ્ હુજાર આર. (મગટ પઢે) ક્રદ્યાઇ અહુરહે મજદાઓ રમેવતો ખરેનંધુહિતો, ક્રદ્યાઇ અમંપનાંમ રપેન્તનાંમ,^૧ ક્રદ્યાઇ તિશત્યેહે સ્તારો રમેવતો ખરેનંધુહિતો, ક્રદ્યાઇ નર્શ અપઓનો, ક્રદ્યાઇ વીરપનાંમ રપેન્તહે મધન્યેઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ. યથા અહુ વધચો (૨).

વંધહુય વંધહુયાઓસય આફ્રીનામિ, વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોઇશ,^૨ હુધ્યાઇય ખવાંધ્યાઇય બૂધ્યાંધ્યાઇય. અપીમ રાસેન્તીમ દરેધાન્વારેશ્મ-નંમ, મિષાયિમ હુવો અધિષાયિમ મિષાયિમ આફ્રસાઓઘહુધીમ. અરેન્તીમ વીરપાઓ અમેષજતઓ, અપાંમય ગવાંમય ઉર્વરનાંમય. તઉર્વ-યેધન્તીમ વીરપાઓ ત્પએષાઓ, દએવનાંમ મધ્યાનાંમય. અરેધ્યન્તાંમ અહ્યાઇય ન્માનાઇ, અહ્યાઇય ન્માનાહે નમાનો-પતેએ.

૧. અમંષ રપેન્ત-અમશારપંદ-એનો અર્થ અમર વૃદ્ધિ કરનાર-(the Bountiful immortal) થાય છે-(Archangel) એ ખુદ અહુરમઝદની ચઢતે દરજ્જેની શકિત છે. અમશારપંદોની સંખ્યા આપણા ભણતરોમાં કેટે છે તો કેટે સાત જણાવી છે. જો અહુરમઝદને ખોદાના નામ તરીકે લઈએ તો એમની સંખ્યા છ થાય. ‘દુવા નામ સેતાયશમાં’ ‘અવરતર શશ અમશારપંદ’-એટલે વધારે ચઢતે દરજ્જેના છ અમશારપંદ આવે છે, અને એજ ભણતરને છેડે ‘હુપ્ત અમશારપંદ’-એટલે સાત અમશારપંદો આવે છે. એ સર્વ અહુરમઝદના સેફાતિ ગુણોના નામો છે અને એ નામો ગાથામાં વટીક આવે છે. ‘અહુરમઝદ,’ એટલે હસ્તીવાળો, મહાજ્ઞાની સાહેબ; ‘બહમન,’ એટલે ભકું મન ભલી અકકલ, એટલે ખોદા પોતે ભલી અકકલવાળો છે, અને તે અકકલથીજ તેણે તમામ કુદરત રચી છે; ‘અરદીબિહશત’-ઉત્તમ પવિત્રાધ-તે સાહેબજ ધરાવે છે; ‘શહરેવર’-સર્વોપરી સત્તા, એટલે અહુરમઝદ ભલી અકકલથી અશોધને અમલમાં લાવીને પોતાની ખાહેશ મુજબ તમામ કુદરત ઉપર સર્વોપરી સત્તા ચલાવે છે; ‘રપંદારમદ’-વૃદ્ધિ કરનાર હડાપણ, સભ્યતા, એટલે અહુરમઝદે કુદરતના કાયદા હડાપણથી રચેલા છે; ‘ખોરદાદ’-પુરણું સુખ, સપૂર્ણતા, એટલે અહુરમઝદ સપૂર્ણ સુખનો સાહેબ છે; ‘અમરદાદ’-અમર્ગી, એટલે અહુરમઝદ પોતે પોતાની અકકલ, અશોઈ, આપ અખત્યાર સત્તા, હડાપણ અને પુરતાં સુખ સાથે અમર્ગીની શકિત ધરાવે છે. આ દુન્યાની સર્વે પેદાયશોમાં માણસ પોતાની અકકલનાં બળે શ્રેષ્ઠાઈ ભોગવે છે, એજ અકકલને ખીલવીને માણસ જો ચાહે તો અશો, સ્વતંત્ર, હડાપણવાળો, સુખી થઈ પોતાનું નામ અમર કરી નય. અશો જરથોસ્ત બહમનની મારફતે અહુરમઝદને પહોંચ્યા હતા, એટલે તેવણે પોતાની અકકલને ખીલવીને અશોઈ અખત્યાર કરીને, સ્વતંત્રપણે અને હડાપણથી ઉત્તમ સુખ હાંસલ કરીને આ દુન્યામાં પોતાનું નામ અમર કરી ગયા; એટલે માણસ જો ચાહે તો પોતાનાં બેહ-મનની મારફતે ખોદાને પહોંચી શકે. માટે અમશારપંદોની આરાધના કરવી, જે સદ્ગુણ ઉપર તે મવકલ હોય તે અખત્યાર કરવો, અને જે શારીરિક ચીજ ઉપર તેની સરદારી હોય, તેની સંભાળ લેવી. ગોસ્પંદની સંભાળ લેવાથી બહમન, આતશની સંભાળ લેવાથી અરદીબિહશત, ધાતુની સંભાળ લેવાથી શહરેવર, જમીનની સંભાળ લેવાથી રપંદારમદ, પાણીની સંભાળ લેવાથી ખોરદાદ અને આરવર યાને ઝાડપાનની સંભાળ લેવાથી અમરદાદ ખુશનુદ થાય છે.

વંધઉહીશય અધાઓ વંધઉહીશય અપયો, હુપઉર્વાઓ વહેહીશ,
અપરાઓ રાસંતીશ દરેધા-વારંથમનો. યથ નો મજિશતાઓસય વહિશતા-
ઓસય સ્ત્રએશતાઓસય અપયો અરંવન્તે. અમ્પનાંમ રપંન્તનાંમ યસ્નાધંચ
વહ્નાધંચ ક્ષનઆધાધંચ ક્ષસ્તયએચ, ક્ષદ્ધાધં અહે ન્માનહે, ક્ષદ્ધાધં
વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ, હુમિસ્તેએ વીરપયાઓ દ્રવતો સ્તોધશ,
સ્તવસ અપા યે હુદાઓ યોધ હુન્તી.

વસસય તૂ અહુર મજદ ઉશ્તાય, ક્ષએપ હુવનાંમ દામનાંમ.
વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીરપ વોહૂ અપ-ચિથ્ર; ક્ષયમ્નેમ
અપવન્નેમ દાયત. અક્ષયમ્નેમ દ્રવન્તમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત અપવ; અવસો-
ક્ષથ્રો ખ્યાત દ્રવાઓ ગતો હુમિસ્તો, નિજઅરંતો હુય રપંન્તહે મધંચેઉશ
દામઓ, વરતો અવસો-ક્ષથ્રો.

હુક્ષય અજમ ચિત્ત યો જરથુશ્તો ક્રત્તમાં ન્માનનાંમય, વીસાંમય,
જન્તુનાંમય, દમ્પયુનાંમય, અંધહુઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ, અનુપ્તય-
એચ, અનવરશતયએચ, યા આહુધરિશ જરથુશતિશ.

યથ નો આઓઘહાંમ પાતો મનાઓ, વહિશ્તો ઉર્વાનો, ખાથ્રવધતીશ
તન્વો હુન્તો વહિશ્તો અંધહુશ; આકાઓસયોધત આહુધરે મજદ જસં-
ન્તાંમ. અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત, દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ,
હુમ્નેમ થ્વા હુખમ.^૧ અપ્પેમ વોહૂ (૧); અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત,
દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ, હુમ્નેમ થ્વા હુખમ. અપ્પેમ વોહૂ (૧);
અપ વહિશ્ત, અપ સ્ત્રએશ્ત, દરેસામ થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ, હુમ્નેમ
થ્વા હુખમ. અપ્પેમ વોહૂ (૧) અહ્માધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ
મે અવંધહે મજદ; કંરેદેહ મોજદ.

હોશિયામનો સાર.—અહુનવર તનને બચાવે છે, બામદાદને હું નમસ્કાર
કરું છું કુષ્ટ અહેરેમનને, એશમ દેવને તથા તમામ ધુરી શક્તિઓને તોડવાને માટે
અહુરમજદને હું નમાજ અર્પણ કરું છું. અહેરેમનની શેકસ્ત હોજો, અને તેની
ઉપર ત્યાનત હોજો! મદદે પહોંચનાર, રક્ષણ કરનાર, પાણી, ગાય દોર અને
ઝાડપાનને બચાવનાર, દેવોના દોરને તોડનાર, અધિશવંધ ફરેશ્તાની હું સેતાયશ કરું
છું. અમશારપંદોની આરાધના કરવાને, અને તેઓને ખુશનુદ કરવાને, મારામાં અશોધ
આવે કે જેથી અહુરમજદની પેદાયશ આબાદ થાય, અને ધુરી શક્તિઓ નાશ
પામે! અહુરમજદ મરજી પ્રમાણે પેદાયશો ઉપર સુખનો અમલ ચલાવે છે. હું કુવા

૧. 'વસસય તૂ' થી 'થ્વા હુખમ' સુધીના ભાગતરમાં અશો અહુરમજદની સત્તા કયુલ
રાખીને તેના તરફ આપણી બનફેશાની દેખાડીયે છીએ.

ગુણર્ધુ કે ભગો અશો નર હકુમત ભોગવનારો થાય, નહિ કે જુરો નર! જુરો નર નામુરાદ થાય, અને દુઃખમાં આવી પડે! અહુરમજ્દાદી જરથોસ્તી દીનના વિચાર, વચન, અને કરણી પ્રમાણે, ધરના, મહોલાના, ગામના, અને દેશના આગેવાનોને હું ચલાઉં, જેથી મારું રવાન ચઢતે દરજ્જે પુગે, મારું મન ખુશાલ થાય, અને મારું તુરમંદ તન બહેશતને લાયકનું થાય! ઓ અહુરમજ્દા! સર્વથી શ્રેષ્ઠ અશોષની મારફતે હું તારો દોસ્ત થાઉં!

[સહવારના પોહોરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર બાગા સુધી હાવન ગેહ ભણાય છે.]

☞ (એજ ગેહ બીજી હાવનના વખતમાં યાને આવાં મહિનાના હોરમજ્દ રોજથી તે વહિસ્તોઈસ્ત ગાથા, સુધી ભણવી. વધુ ખોલાસા માટે જુવો સદે ૭ માં આપેલી પુટ નોટ.)

દનઝ્યોથ્ર અહુરંહે મજ્દાઝ્યો. અર્ષેમ વૉહૂ (૩). ફવરાને મજ્દ-યસ્નો જરથુશવિશ વીદ્યેમ્વો અહુરંત્ઝ્યેષો. હાવનેએ અષઝ્યોને અષહે રથ્વે, યસ્નાઈય વહ્માઈય દનઝ્યોથ્રાઈય ફસસ્તયઝ્યેય, સાવંધહેએ વીસ્યાઈય અષઝ્યોને અષહે રથ્વે, યસ્નાઈય વહ્માઈય દનઝ્યોથ્રાઈય ફસસ્તયઝ્યેય. મિથ્રહે વૉઉર-ગઝ્યોઅય્ઝોતોઈશ હુજંધરો-ગઝ્યોષહે, બઝેવરં-અષમનો, અઝ્યો-ખ્તો-નામનો યજ્ઞતહે, રામનો ખાસ્તહે, દનઝ્યોથ્ર યસ્નાઈય વહ્માઈય દનઝ્યોથ્રાઈય ફસસ્તયઝ્યેય, યથા અહૂ વધંચો જઝ્યોતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હુય ફા અષવ વીધ્વાઝ્યો ઝઝ્યોતૂ.

અહુરંમ મજ્દાંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; જરથુશલંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; જરથુશલહે અષઝ્યોનો ફવષીમ યજ્ઞમધે; અર્ષે રપેન્તે અષઝ્યોનાંમ યજ્ઞમધે. અષાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઝ્યો રપેન્તાઝ્યો ફવષયો યજ્ઞમધે, અસ્તવતો મનપ્યાય અપનોતંમંમ રથ્વાંમ યજ્ઞમધે, યઝેતુશતંમંમ યજ્ઞતનાંમ હુંધહુરતંમંમ અષહે રથ્વાંમ અધવિનસાંરતંમંમ, જધ્મૂશતંમંમ અષઝ્યોનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધે.

હાવંનીમ અષવનમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; હુઉર્વતાતંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે; અર્ષેતતાતંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધે;

આહુધરીમ ક્ષન્નમ અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે; આહુધરીમ ત્વએષમ અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસ્નમ સૂર્યમ હૃતંઘહાધતીમ અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે.

સાવંઘહુએમ વીસીમય અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્યમન્નમ ધપીમ^૧ અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમવન્તમ, વૅરંશ્રાજન્નમ, વિભ્યએવંઘહુમ, વીરપ ભ્યએષાઝ્ઞા તઉર્વયન્તમ વીરપ ભ્યએષાઝ્ઞા તિતરન્તમ; યો ઉપેમા, યો મધેમા, યો કૃતેમા, જઝ્ઞાજ્ઞજુયે તરો માંઘ્રમ પન્થ ગાથાઝ્ઞા.

મિથ્રમય વૉઉર-ગઝ્ઞાંયઝ્ઞાધતીમ યજ્ઞમધદે; રામય ખાસ્લેમ યજ્ઞમધદે; વીરયેહુ રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય, વીસીમય અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઞાંયઝ્ઞાધતીમ હૃજંઘર-ગઝ્ઞાંષમ, બઝેવરં-ઝ્ઞમન્નમ, ઝઝ્ઞાજ્ઞતો-નામન્નમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, રામ ખાસ્લેમ યજ્ઞમધદે.

થ્યાંમ આતરંમ અહુરહે મજ્ઞદાઝ્ઞા પુથ્રમ અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે; હૃધ-જઝ્ઞાંઘ્રમ હૃધ-અધ્વ્યાઝ્ઞાંઘહુન્નમ^૨ ઇમત બરંસમ અપય કસ્તરેતમ, અપવન્નમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નસારંમ યજ્ઞમધદે; નધરીમ સંઘહુમ યજ્ઞમધદે; તજ્ઞમં દામોઘશ ઉપમન્નમ^૩ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાંનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞા અપઝ્ઞાનાંમ ક્વપથો.

રતૂમ બરંજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ, યો અપહુ અપનોતેમા, યો અપહુ જઘ્મશ્તેમા, વીરપ સ્તવાઝ્ઞા જરથુશતિ યજ્ઞમધદે; વીરપય હૃવરશત બ્યઝ્ઞાંથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંબ્યઝ્ઞય.

યેંઘહે હાતાંમ આઝ્યત યેરને પઘતી વંઘહો, મજ્ઞદાઝ્ઞા અહુરો વઝેથા અષાત હુયા, યાઝ્ઞાંઘહુંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વઘથ્યો (૨).

યસ્નમય વહ્નમય ઝઝ્ઞાજ્ઞસય જવરંથ ઝ્ઞાક્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉર-ગઝ્ઞાંયઝ્ઞાધતોઘશ હૃજંઘરો-ગઝ્ઞાંપહુ બઝેવરં-ઝ્ઞમન્નો, ઝઝ્ઞાજ્ઞતો-નામનો.

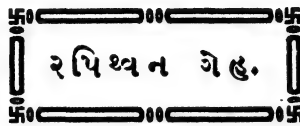
૧. અધર્યમન્નમ ધપીમ—અધર્યમન્ ઇધ્ય નામની ખંદગી, જે યજ્ઞશનેના ૫૪ માં હાને માટે કહે છે, વળી અધર્યમન્ ઇધ્ય નામનો એક ફરેશ્તો છે, જે સુખશાંતી આપનાર છે, અને જલ પરીને લગતા વિચારો મનમાંથી કાઢી નાખી આરામ આપે છે.

૨. અધ્વ્યાઝ્ઞાંઘહુન—એટલે કુસ્તી, જે માઝ્ઞદયસ્ની જરેતોસ્તી ધર્મ ઉપર ઝોસ્તવાર રહેવાનો કમરપટો છે.

૩. ‘દામિ ઉપમન’ નો અસલ અર્થ ‘હહાપણનો ચિતાર, હહાપણની ઉપમા, હહાપણની નીશાન’ થાય છે. તે ઉપરથી એની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો.

મજ્જતહે, રામનો ખાસ્તહે. અર્ધમ વૉહુ (૧). અહ્યાધ રએશય; હુન્ધરમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરફહુ મોજદ.

હાવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું, અને પાક હાવનના વખત, અને તેના હમકાર ‘સાવંધહી’ ની સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે, અશો અહુરમજ્દની, અશો જરથોસ્તની, અશો લોકાનાં ફરોહરોની, ખોરદાદાની, અમરદાદની, અધરયમન નામની અંદગીની, જે હિંમત અને ફતેહ આપનારી અને ખરાબીઓને તોડનારી છે, મેહેર યજ્ઞદની, મીનો રામની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હહાપણુ ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા દામી ઉપમનની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઔથ અહુરહે મજ્જદાઓ. અર્ધમ વૉહુ (૩). ફવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો. રપિથ્વનાઇ અપઝોને અપહે રથેવ, યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય. ક્રાદત-ફૂપવે જન્ટુમાઇય અપઝોને અપહે રથેવ, યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય. અપહે વહિશતહે આઇસય અહુરહે મજ્જદાઓ, દનઔથ યસ્નાઇય વહ્યાઇય દનઔથાઇય ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતયિત હય ક્રા અપવ વીધ્વાઓ ઝઘાતૂ.

અહુરેમ મજ્જદામ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; જરથુશત્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; જરથુશત્રહે અપઝોનો ફવષીમ યજમઇદ; અર્ધે રપેન્તે અપઝોનામ યજમઇદ.

અષાઉનામ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ફવષયો યજમઇદ, અસ્તવતો મનખ્યાય અપનોતેમમ રથ્યામ યજમઇદ, યએતુશતેમમ યજતનામ હંધહુતુશતેમમ અપહે રથ્યામ અધવિનસાસ્તેમમ, જધમૂશતેમમ અપઝોનો અપહે રથેવો રતુક્રિતીમ યજમઇદ.

રપિથ્વનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઇદ. અહુનવધતીમ ગાથામ અપઝોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; ઉશતવધતીમ ગાથામ અપઝોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; રપેન્તા-મઝન્યૂમ ગાથામ અપઝોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; વોહ-હધામ ગાથામ અપઝોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ; વહિશતેઇશતીમ ગાથામ અપઝોનીમ અપહે રતૂમ યજમઇદ.

ક્રાદત-કૃપાઉમ જન્તુમ્ભય? અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; કૃષૂષ્મય માંઘ્રમ યજમઘદે; અરુષુખ્ધમય વાચ્ચમ યજમઘદે; વચ અરુષુખ્ધ યજમઘદે; વારેશ્રમીશ દ્યમેવો-ધ્રીત યજમઘદે; અપસ્ય જમસ્ય યજમઘદે ઉર્વાસ્યોસ્ય, મધન્યવચ યજત યજમઘદે, યોધ વંધ્લુજ્જ્ઞાઓ અપવનો, અમ્ભેસ્ય સ્પેન્તે અપચ્ચોનાંમ યજમઘદે.

અપાઉનાંમ વંધ્લુહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવપયો યજમઘદે. અર્ષેન્નુ-શચ અપહે યત વહિશતહે, મજિશત માંઘ્ર, મજિશત વર્ષજય, મજિશત ઉર્વાધ્ય, મજિશત હુધ્યા-વર્ષજય, મજિશત વીન્દધ્ય દ્યેનયાઓ મજ્જ્ઞ-સ્નોધશ યજમઘદે.

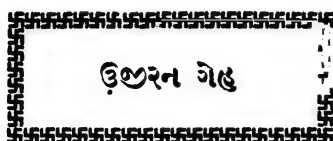
અવત વ્યાખ્નમય હંજમનંમય યજમઘદે, યત અસ્તિ અમ્ભેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ, અર્ષેન્વો અવંઘહે અપ્નો ધિમતંમ જન્તુમહે રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય; જન્તુમ્ભય અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે. અર્ષેમ વહિશતંમ આતર્ષમ અહુરહે મજ્જ્ઞાઓ પુશ્રેમ યજમઘદે.

થ્વાંમ આતર્ષમ અહુરહે મજ્જ્ઞાઓ પુશ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; હુધ-જઘ્ઘાંઘ્રમ હુધ-અધવ્યાઓંધ્લુનંમ ધમત અર્ષેમ અપય કસ્તર્ષેતંમ, અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; અપાંમ નસારંમ યજમઘદે; નધ્રીમ સંધ્લુમ યજમઘદે; તખ્મમ દામોધશ ઉપમનંમ યજતંમ યજમઘદે; ધરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઘદે યાઓ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો. રતૂમ અર્ષે-જન્તંમ યજમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્જ્ઞાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધ્મશૃતંમો; વીરુપ સ્વવાઓ કરથુશત્રિ યજમઘદે; વીરુપચ હવરશત ધ્યઘ્ઘાંથન યજમઘદે, વરશતચ વર્ષેધ્યઙ્ગય.

યેંધહે હાતાંમ આચ્ચત યેસ્ને પઘતિ વંધ્લો, મજ્જ્ઞાઓ અહુરો વચ્ચેથા અપાત હ્યા, યાઓંધ્લુમંચા તાંસચા તાઓસચા યજમઘદે. યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મંમચ અચ્ચોજસ્ય જવર્ચ્ય આક્રીનામિ, અપહે વહિશતહે આધ્રસ્ય અહુરહે મજ્જ્ઞાઓ. અર્ષેમ વોહુ (૧). અહ્માધ રમેશચ; હજ્જધર્ષેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જ્ઞ; કર્કેહુ મોજ્જ્ઞ.

રપીથવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું અને પાક રપીથવનના વખત અને તેના હમકાર ‘ક્રાદત-૧૫૫-જન્તુમ’ ની સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે પવિત્ર પાંચ ગાથાઓની, અમશાસ્પદાની; પાણી, જમીન અને આડપાનની, ચીનો યજ્ઞદાની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, માજદયશની દીનની, માયનાણીની, અરદીબેહે-શતની, આતશની, નેરીયોસ્તંગ ફરેશતાની, હહાપણુની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા ‘દામી-ઉપ-મન’ની હું સેતાયશ કરું છું.

ઉજ્જવન ગેહ

દિનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અર્ધમ વોહુ (૩). ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-હકઝેવો. ઉજયેધરિનાઘ અપઝોને અપહુ રથે, યરનાઘય વહ્માઘય દિનઝોથાઘય ફસસ્તયઝેય, ક્રાદત-વીરાઘ દપ્યુમાઘય અપઝોને અપહુ રથે, યરનાઘય વહ્માઘય દિનઝોથાઘય ફસસ્તયઝેય.

ઝેરજતો અહુરહે નફ્રેધો અપાંમ અપસય મજદઘાતયાઝો, દિનઝોથ યરનાઘય વહ્માઘય દિનઝોથાઘય ફસસ્તયઝેય, યથા અહુ વઘયો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હય ક્રા અપવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; જરથુશ્તેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; જરથુશ્તહે અપઝોનો ફવધીમ યજમઘદે; અર્ધે સેપંતે અપઝોનાંમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો સેપંતાઝો ફવધયો યજમઘદે; અસ્તવતો મનખ્યાય અપનોતંમંમ રથવાંમ યજમઘદે; યઝેતુશ્તંમંમ યજતનાંમ હંધ્રહુનુશ્તંમંમ અપહુ રથવાંમ અધવિનસાંસ્તંમંમ, જધ્રમૂશ્તંમંમ અપઝોનો અપહુ રથે રતુક્રિતીમ યજમઘદે.

ઉજયેધરિનંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. જઝોતારેમ^૧ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; હાવનાનંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; આતરેવક્ષેમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે; ક્રખરેતારેમ અપવનંમ

૧. જઝોતારેમ, હાવનાનેમ, આતરેવક્ષેમ, ક્રખરેતારેમ, આખરેતેમ, આસ્નાતરેમ, રથ્વી-શકરેમ, સઝોપાવરેઝેમ-આ આંક જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મગુરુઓ છે, તેમાં જઝોતાર તે જોતીનું કામ ભણતર ભણવાનું; હાવનાનનું, હોમને લગતી ક્રીયા કરવાનું; આતરેવક્ષનું, આતરને રોશન રાખવાનું; ક્રખરેતારનું, જોતી આગળ જોઈતી સર્વે ચીજો લાવવાનું; આખરે-

અપહુ રતૂમ યજમહદ; આર્થરેતમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; આસ્નતારેમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; રથ્વિશકરેમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; સ્વર્ચાપાવરેજમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ.

ક્રાદત-વીરેમ દપ્યુમ્મય અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; રત્રેઉશચ માઓંધહમય હ્વરેય રઓઆઓ યજમહદ; અનધ રઓઆઓ યજમહદ; અક્રસંધહમય ખાથ્રેમ યજમહદ; યા નર્શ સાદ્રા દ્રગવતો. હુધથ્યાવરેજમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; અપરેમય હઠ્ઠર્ષેમ યજમહદ; હુધથ્યાવરેજમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ પઠતિ અસ્નિ પઠતિ ક્ષફૂને, યસો ઔરેતાબ્યો જઓંધાબ્યો, દપ્યુમહુ રથ્વો યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય; દપ્યુમ્મય અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ. ઔરેજન્ટેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ, અપાંમ નપાતેમ^૧ અઉર્વત અસ્પેમ યજમહદ; અપેમય મજદદાતાંમ અપઓનીમ યજમહદ.

થ્યાંમ આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ પુથ્રેમ અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; હુધ-જઓંધ્રેમ હુધ-અધવ્યાઓંધહુનેમ ઇમત ઔરેમ અપય ક્રસ્તરેતેમ, અપવનમ અપહુ રતૂમ યજમહદ; અપાંમ નસારેમ યજમહદ; નધરીમ સંધહુમ યજમહદ; તબ્મેમ દામોહશ ઉપમનેમ યજતેમ યજમહદ; ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમહદ યાઓ અધઓનાંમ ક્રવપથો.

રતૂમ ઔરેજન્ટેમ યજમહદ યિમ અહુરેમ મજદદાંમ, યો અપહુ અપનોતેમો, યો અપહુ જધમૂશતેમો; વીરપ સ્વવાઓ કરથુશનિ યજમહદ; વીરપય હ્વરશત પ્યઓંધન યજમહદ, વરશતય વરેપ્યમ્મય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજદદાઓ અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઓંધહમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમહદ. યથા અદૂ વધર્યો (૨).

તારનું, જોતી આગળ પાણી લાવવાનું; આસ્નતારનું, હોમને ધોવાનું અને નીચોવવાનું; રથ્વીશકરનું, હોમ અને દુધને બેળવાનું અને આલાતો ગોડવવાનું; અને સ્વર્ચાપાવરેજનું ક્રીયા ઉપર દેખરેખ રાખવાનું. હાલમાં તો અઓતર અને રથ્વીશકર બેજ કામ કરે છે, તેમાં અઓતર પોતાનું અસલ કામ કરે છે, ન્યારે રથ્વીશકર પોતાનું અસલ કામ તેમજ બીજાઓનું પણ કામ બળવે છે.

૧. અપાંમ નપાત-સાધારણ રીતે એને ઇજદ ગણવામાં આવે છે, અને તે પાણીનાં વાદળાં વિજળી તથા વરસાદ સાથે સંબંધમાં રાખે છે. એને મળતા સંસ્કૃતમાં અપામ્ નપાત્ છે, પવન વરસાદ, વિજળી, પાણી એકમેક સાથે સંબંધ ધરાવે છે, તે ઉપરથી તીર યસ્તના ૩૪ માં ફકરામાં એને 'વાત'-એટલે પવન સાથે દુન્યા ઉપર પાણી પાંડરતો જણાવે છે.

યસ્નેમય વહ્નેમય અઘ્ઓજસ્ય જવર્યે આક્રોનામિ, ઔરેજતો અહુરહે નફ્રો અપામં, અપસ્ય મજદધાતયાઝાં. અષેમ વૌહુ (૧). અહ્માધ રઝેશય; હુજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેરેહુ મોજદ.

ઉજરન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરચતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક ઉજરનના વખત, અને તેના હમકાર ‘ક્રાદત-વીર’ ની હું સેતાયશ કરું છું, તેઓની સાથે જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મ ગુરૂઓની, સેતારા, માહતાબ અને ખોરશેદની રાક્ષનીની, સ્વચ્છ પાણીની, પોરોદકેશી (જરથોસ્તની આગમજની) દીનની, તેજ ધોડાની ચાલના ‘અપામ નપાત’ ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા ‘દામી-ઉપમન’ ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઝાંધ અહુરહે મજદાઝાં. અષેમ વૌહુ (૩). કવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદઝેવો અહુર-હકઝેવો, અધવિસૂદ્ધેષમાધ અધખિગયાધ અષઝાંને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝાંધ્રાધ્ય કસસ્તયઝેય, ક્રાદત-વીરપામં-હુજયાહતેઝે જરથુશ્ત્રોત્તમાધ્ય અષઝાંને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝાંધ્રાધ્ય કસસ્તયઝેય. અષાઉનાંમ કવપિનાંમ વેનાંનાંમય. વીરો-વાંથવનાંમ, યાધસ્યયાઝાંસ્ય હુપિતોધશ, અમહેય હુતાશહે હુરઝાં-ધહે, વેરંધ્રદ્ધયે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઝાંસ્ય ઉપરતાતો, દનઝાંધ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝાંધ્રાધ્ય કસસ્તયઝેય, યથા અહુ વધસ્યો જઝાંતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝાંતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધે, જરથુશ્ત્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધે; જરથુશ્ત્રહે અષઝાંનો કવપીમ યજમધે; અમંષે રપંતે અષઝાંનાંમ યજમધે. અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપંતાઝો કવપયો યજમધે, અસ્તવતો મનપ્યાય અષનોત્તમેમ રથવાંમ યજમધે, યઝેતુશ્તમેમ યજતનાંમ, હંધહુતુશ્તમેમ અષહે રથવાંમ અધવિનસાસ્તમેમ, જધમશ્તમાંમ અષઝાંનો અષહે રથે રતુક્રિતીમ યજમધે.

અધવિસૂદ્ધેષમેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધે; અધખિગાધમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધે; ધવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઝાં પુદ્ધેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધે; અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમધે; અયંધહુઝેન હાવન અષહે રતવો યજમધે; હુધ-જઝાંધ્રેમ હુધ-

અધવ્યાઝાંધુલનેમ ઇમત ધરેમ અપય કસ્તરેતેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; આપ ઉર્વાંરે યજમઢદે; અઝાંઉર્વાંતામ ઉરેને અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

કાદત-વીર્યામ-હુજ્યાહતીમ? અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જર-શુશ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; માંથ્રેમ સ્પેન્તેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ગેઉશ ઉર્વાંનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે, જર-શુશ્રેતેમંમય? અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જરશુશ્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

આથવનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; રથએશ્તારેમ^૧ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; વાસ્તીમ કુપુયન્તેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ન્માનેહ ન્માનો-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; વીસો વીસ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; જન્તેઉશ જન્તુ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; દંધહેઉશ દંધહુ-પઢતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

ધ્વાનેમ હુમનંધ્રહુમ હુવયંધ્રહુમ હુધ્યઝાંધનેમ, હુદઝેનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ધ્વાનેમ ઉઝધો-વયંધ્રહુમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ખઝેત્વદથેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; દંધહા-ઉર્વાંએસેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; હુમાંમ પઠરિજથનેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે; ન્માનેહ ન્માનો-પથનીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે.

નાધરિકાંમય અપઝાંનીમ યજમઢદે, ક્રાયો-હુમતાંમ, ક્રાયો-હુજ્યાંતાંમ, ક્રાયો-હુવરશ્તાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષધ્રાંમ, અપઝાંનીમ, યાંમ આર્મઢતીમ સ્પેન્તાંમ, યાઝાંસય તે દેનાઝો, અહુર મજદ. નરેમય અપવનેમ યજમઢદે, ક્રાયો-હુમતેમ, ક્રાયો-હુજ્યાંતેમ, ક્રાયો-હુવરશ્તેમ વિસ્તો-ક્રઝાંરેઢતિમ, ઝવિસ્તો-ક્યધમ, યેંધ્રહે ધ્યઝાંનાહશ ગઝેથાઝો અપ ક્રાદેન્તે, જરશુશ્રેતેમહે રથો યસ્નાધ્ય વહ્યાધ્ય જરશુશ્રેતેમંમય અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમઢદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો સ્પેન્તાઝો

૧. કાદત-વીર્યામ-હુજ્યાહતીમ-એટલે અધવિસરૂપે જોડનો હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેશો.

૨. જરશુશ્રેતેમ-એટલે જરતોશ્તનો ન્મએનશીન વડો ધર્મગુર. પેગમ્બર સાહેબ જરશ્તના નામ ઉપરથી એએને એ નામ મળ્યું હતું.

૩. રથએશ્તાર-એટલે લડવૈયો. એ શબ્દ રથ એટલે ગાડી+શ્તાર=ઉભો રહેનાર, ઉપરથી લડાઈની ગાડીમાં ઉભો રહીને લડનાર થાય છે.

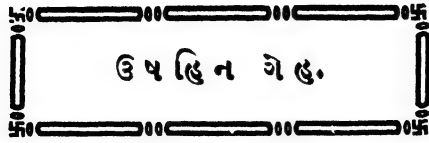
ક્રવપથો યજ્ઞમહદે; ઘેનાઓસ્ય વીરો-વાંધ્વાઓ યજ્ઞમહદે; યાધર્યામય હુષિતીમ યજ્ઞમહદે; અર્ધેમય હુતરતેમ હુરઝાધેમ યજ્ઞમહદે; વેરંધ્રમય અહુરધાતેમ યજ્ઞમહદે; વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ યજ્ઞમહદે.

ધ્વામ આતરેમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ પુશ્તેમ અપવનંમ અપહે રતુમ યજ્ઞમહદે; ; હુધ-જઝાધેમ હુધ-અધ્વ્યાઓધહુનંમ ધમત ખરંરેમ અપય કસ્તરેતેમ, અપવનંમ અપહે રતુમ યજ્ઞમહદે; અપામ નસારેમ યજ્ઞમહદે; નધરીમ સંધહેમ યજ્ઞમહદે; તખમેમ દામોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમહદે; ધરિસ્તનામ ઉરવાનો યજ્ઞમહદે યાઓ અપઝાનામ ક્રવપથો. રતુમ ખરં-જન્તેમ યજ્ઞમહદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદામ, યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો; વીરપ સ્તવાઓ જરથુશનિ યજ્ઞમહદે; વીરપય હુવરશતા બ્યઝાંથન યજ્ઞમહદે વરશતય વરંબ્યઝય.

યેંધહે હાતામ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઝાધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમહદે. યથા અહુ વધઓ (૨).

યરંનેમય વહોમય અઝાજસ્ય જવરંય આક્રીનામિ, અપાડિનામ ક્રવપિ-નામ ઘેનાંનામય વીરો-વાંધ્વનામ, યાધર્યાઓસ્ય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતાહે હુરઝાધહે, વેરંધ્રમહેય અહુરધાતહે, વનધન્ત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. અર્ધેમ વોહુ (૧). અહ્યાધ રએશય ; હુજધરંમ ; જસ મે અવંધહે મજ્ઞદે; કેરંકેહ મોજ્ઞદે.

અધવિસરૂપ મેહનો સાર—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધરમ પાળનાર, દેવતા તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક અધવીસરૂ-થરેમના વપત અને તેના હમકાર 'ક્રાદત-વીરપ-હુજ્યાધતી'ની હું સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે આતશની, પાણી અને ઝાડપાનની, રવાનના ચઢતા દરજ્જાની, માથવાણીની, જર-થોસ્તના ફરમાનો પ્રમાણેજ ચાલનારની, આશ્રવનની, રથેશતારની (લડવધ્યા), ખેડુતની, મહોલા કસબા અને દેશના વડાની, નેક વમાસનાર, નેક ખોલનાર અને નેક કામ કર-નાર દીનદાર જવાનની, લાઘબંધીની, મજ્ઞદયસની જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કરનારની, અશેા ધરંધણીયાણીની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળી ખાવંદને તાબેદાર, સાચું ખોલનારી નેક નાર જેની શિકલ નારી ફરેશતા જેવી હોય છે—તેની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળા દીનદાર નરની, બહાદુર ઓરતોની, હિંમત આપનાર ફરેશતા 'અમ' ની, બહેરામ યઝદની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકલ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઝોથ આહુરહે મજદાઝો. અર્ધમ વોહુ (૩). કવરાને મજદયસ્નો
જરથુશત્રિશ વીદઝેવો આહુર-ત્તઝેવો. ઉપહિનાઘ અપઝોને અપહે રથે,
યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દનઝોથાઘ્ય કસસ્તયઝેય, ઔરજયાઘ ન્માન્યાઘ્ય અપ-
ઝોને અપહે રથે, યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દનઝોથાઘ્ય કસસ્તયઝેય. સ્ત્રઝોપહે
અપ્યેહે અપિવતો વેરંદ્રાજનો ક્રાદત્-ગઝેથહે, રંનઝોશ રંકિતશહે, અર-
શતાતસય ક્રાદત્-ગઝેથયાઝો વરંદત્-ગઝેથયાઝો, દનઝોથ યસ્નાઘ્ય
વહ્માઘ્ય દનઝોથાઘ્ય કસસ્તયઝેય, યથા આહુ વઘર્યો જઝોતા ક્રા મે
ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હુય ક્રા અપવ વીધ્યાઝો ઝઝોતૂ.

આહુરંમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે; જરથુશત્રેમ અપ-
વનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે; જરથુશત્રહે અપઝોનો કવપીમ યજમઝદે;
અર્ધપે રપંતે અપઝોનાંમ યજમઝદે. અપાઉનાંમ વંઘઉડીશ સુરાઝો રપે-
ન્તાઝો કવપયો યજમઝદે, અસ્તવતો મનઝયાય અપનોતંમંમ રથ્યાંમ યજ-
મઝદે, યઝેતુશતંમંમ યજતનાંમ, હંઘહુતુશતંમંમ અપહે રથ્યાંમ અઘવિનસાં-
સ્તંમંમ, જઘમૂશતંમંમ અપઝોનો અપહે રથેવો રતુક્રિતીમ યજમઝદે.

ઉપહિનંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે; ઉપાંમ સ્ત્રીરાંમ યજમ-
ઝદે; ઉપાઝોઘહુમ યજમઝદે, ક્ષોઘઘનીમ રઝેવત્-અસ્પાંમ, ક્રમેન્-ત્તરાંમ ક્રમે-
ન્ત્તરો-વીરાંમ, યા ખાથવઘતિ ન્માનવઘતિ; ઉપાઝોઘહુમ યજમઝદે; રંવીમ
રંજત્-અસ્પાંમ, યા સનત અવિ હુપ્તો-કરંવઘરીમ જાંમ; અવાંમ ઉપાંમ
યજમઝદે. આહુરંમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે; વોહુ મનો
યજમઝદે; અર્ધમ વહિશતંમ યજમઝદે; ક્ષઘંમ વઘરીમ યજમઝદે; રપન્તાંમ
વંઘઉડીમ આર્મઘતીમ યજમઝદે.

ઔરંજમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે, ઔરંજ વંઘહેઉશ અપહે,
ઔરંજ દઝેનયાઝો વંઘહુયાઝો માજદયસ્નોઘશ, ન્માન્યેહે રથેવો યસ્ના-
ઘ્ય વહ્માઘ્ય; ન્માનીમય અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમઝદે.

સ્ત્રઝોર્ધમ અપીમ હુરંઝોર્ધમ વેરંદ્રાજનંમ ક્રાદત્-ગઝેથંમ અપવનંમ
અપહે રતૂમ યજમઝદે; રંનૂમ રંકિશતંમ યજમઝદે; અરશતાતંમ ક્રાદત્-
ગઝેથાંમ વરંદત્-ગઝેથાંમ યજમઝદે.

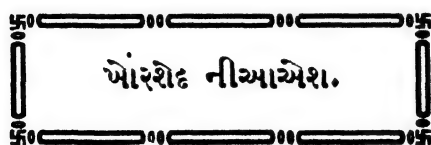
શ્વાંમ આતરેમ અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્રેમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; હુધ-જઝાઓમ હુધ-અધવ્યાઓધહનંમ ધમત ખરેસમ અષય ક્રસ્ત-રેતંમ, અષવનંમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નસારેમ યજ્ઞમધદે; નધ-રીમ સંધ્રહુમ યજ્ઞમધદે; તખમેમ દાંમોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે; ધરિસ્તનાંમ ઉરવાંના યજ્ઞમધદે યાઓ અષઓનાંમ ક્રવયો. રતૂમ ખરેજ-નંતંમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજ્જદાંમ, યો અષહે અપનોતંમો, યો અષહે જધમૂશતંમો; વીરપ સવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે, વીપસ્ય હવરશત ધ્યઓત્ન યજ્ઞમધદે વરશત્ય વરેધ્યમ્નય.

યેંધહે હુતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે. યથા અહૂ વધસ્યો. (૨).

યસ્નંમય વહોમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામિ સઓપહે અએહે અષિવતો વેરેધ્રાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રખઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

 અહાધ રએશય, હજ'ધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ, કરેકેહ મોજદ.

ઉપહિન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથેશ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરું છું. પાક ઉશ્હેનના વખત અને તેના હમકાર 'ખેરેજ્યન-નાન્ય' ની હું સેતાયશ કરું છું. તેઓની સાથે અશો શરોષ યજ્ઞદની, રપનુ રાસ્ત યજ્ઞદની, આસતાદ યજ્ઞદની, આમદાદની, સહવા-રની રોશનીની, અહુરમજ્જદ, બેહમન, અરદીબેહેશત, શહેરેવર, રપંદારમદ અમશા-રપંદની, 'અપામ-નપાત' ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, હહાપજુની ઉપરના મવકકલ ફરેશ્તા 'દામી ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરું છું.

દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧). પ નામે યજ્ઞદાંન, સતાએમ^૧ જખાએમ દાદાર અહુરમજ્જદ રયોમંદ, ખોરેહૂમંદ હરવેરપ-આ-ગાહ, કરેકેગાર, ખોદાવંદાન ખોદાવંદ પાદશાહ અર હુમે પાદશાહાંન,

૧ 'સતાએમ જખાએમથી' તે 'ખેરસાદ' સુધીમાં અશો અહુરમજ્જદની સેતાયશ અને સીક્ત સમાવેલી છે.

નેગેહદાર, ખાલેકે મજલુક, અલરેજક રોજી-દેહુદેહુ, કાદર ઓ કવી એ કદીમ, બક્ષાયદેહુ બક્ષાએશગર મેહેરખાન, તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદગાર. આદેહુ પાદશાહી બીજવાલ આશદ. અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ. ખોરશેઠ અમર્ગ રયો-મંદ અર્વિદ-અરપુ ખેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞ-ખત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કરદ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આન ગુનાહુ મનશની ગવરની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાપશ પશે-માન, પ સે ગવરની પ પતેત હોમ.

❧ (સર નમાવતાં ભણવું) નેમસે-તે અહુર મજદ, નેમસે-તે અહુર મજદ, નેમસે-તે અહુર મજદ, શ્રીશયિત પરો અન્યામશ દામાંન. નેમો વે અમેષા સ્પેન્તા વીરપે હવર્-હજઝાઓ. અએતત જહાત અહુરેમ મજદાંમ, અએતત અમેષે સ્પેન્તે, અએતત અપઓનાંમ ક્રવધીશ, અએતત વયામ દર્ધો-ખધાતેમ દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોહદીતે અંધરહે મઠન્યેઉશ. હુઘ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરપોતેમ. સ્તઓમિ અપેમ.^૧ અપેમ વોહૂ (૧).

ફરસ્તુયે હુમતોઽબ્યસયા હુખ્તોઽબ્યસયા હુવરશ્તોઽબ્યસયા, માંધ્વો-ઽબ્યસયા વખેધ્વોઽબ્યસયા વરશ્તવોઽબ્યસયા. અઘમિગઽસયા દઘથે વીરપા હુમતાયા હુપતાયા હુવરશ્તાયા. પઠતિરિચ્યા દઘથે વીરપા દુશ્મતાયા દુજ્ઞ-ખતાયા દુજ્ઞવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમયા વહ્નમયા ફેરા મનંધ્રહા ફેરા વચંધ્રહા ફેરા બ્યઓધના, રા અંધ્રહુયા, ફેરા તન્વસ-ચીત ખાખ્યાઓ ઉશતનેમ. સ્તઓમિ અપેમ.^૨ અપેમ વોહૂ (૧).

❧ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમો અહુરાઽ મજદાઽ, નેમો અહુરાઽ મજદાઽ, નેમો અહુરાઽ મજદાઽ; નેમો અમેષએઽબ્યો સ્પેન્તએઽબ્યો, નેમો મિથ્રાઽ વોઉર-ગઓયઓઽતેએ, નેમો હવર્-ક્ષએતાઽ અર્વિત-અસ્પાઽ, નેમો આબ્યો દાઽથ્રાબ્યો, યાઓ અહુરહે મજદાઓ, નેમો ગે-ઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્ત્રહે સિપતામહે અપઓનો ક્રવપેએ. નેમમ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોઽશ હુઘ્યાઽચ ખવાંઽથ્યાઽચ બૂબ્યાંઽથ્યાઽચ.

૧. એ આખા ફકરામાં અરેશ અહુરમજદ અને અમશાસ્પદો તરફ ભણનાર ભક્તિ-ભાવ બતાવે છે.

૨. એ ફકરામાં ભણનાર રાસ્તી અને નેષ્ટીના રાહ ઉપર ચાલવાને પવિત્ર કાર્ય રજૂ કરે છે.

(જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

વૉહુ ઉદ્યા મનંધહા ક્ષત્રા અપાયા ઉશતા તનૂમ. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ (૩).

(રપિથન અથવા ખીજ હાવનમાં નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

ધમા રઓઆઓ ખરંકિશતેમ ખરંજમનાંમ. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ. (૩).

(જો ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

યહ્લી સ્પેન્તા થ્વા મધન્યુ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે.) અર્ષેમ વૉહુ (૩).

હવરં-ક્ષએતેમ અર્ષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પેમ યજમઘદે. મિથ્રેમ વૉઉરં-ગઓયઓઘતીમ યજમઘદે, અર્શ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ હજંધરં-ગઓષેમ,^૧ હુતાશતેમ, ખએવરં-અખનંમ, ખરંજનતેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખફૂનંમ જઘાઉર્વાઓધહેમ. મિથ્રેમ વીસ્પનાંમ દપ્યુનાંમ દંધહુ-પઘતીમ યજમઘદે, યિમ દ્રદથત અહુરે મજદાઓ, ખરંનંધઉહ-સ્તેમ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ. તત નો જમ્યાત અવંધહે મિથ્ર અહુરે ખરંજનત. હવરં-ક્ષએતેમ અર્ષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પેમ યજમઘદે.

તિશત્રીમ^૨ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે. તિશત્રીમ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે, તિશત્રીમ દ્રવો-અખનંમ યજમઘદે, તિશત્રીમ યજમઘદે, તિશત્રેન્યો યજમઘદે, તિશત્રો રએવાઓ ખરંનંધઉહાઓ યજમઘદે, વનન્તેમ^૩ સ્તારંમ મજ-ધાતેમ યજમઘદે, તિશત્રીમ સ્તારંમ રએવન્તેમ ખરંનંધઉહન્તેમ યજમઘદે, થ્વાર્ષેમ ખધાતેમ યજમઘદે, જરવાનંમ અકરંનંમ યજમઘદે, જરવાનંમ દરં-ધો-ખધાતેમ યજમઘદે, વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધાઓધહેમ યજમઘદે, રકિશ-તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમઘદે, દએનાંમ વંધઉહીમ

૧. અર્શ^૧ વચંધહેમ, હજંધરં-ગઓષેમ-એટલે “હજર કાનવાળો તથા દશ હજર આંખવાળો મહેર યજદ” તેની મતલબ એમ નહીં જાણવી કે તેને હજર કાન તથા દશ હજર આંખ છે; પણ તેની સાંભળવાની શક્તિ હજર કાન જેટલી, અને જોવાની શક્તિ દશ હજર આંખ જેટલી તેજ હતી.

૨. તેશ્વર એ પૂર્વ દિશાએ Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મોટા અને અતિશય ચળકાતવાળા સેતારાનું નામ છે, એ સેતારાને અંગ્રેજીમાં Sirius અથવા Dogstar સાથે સરખાવવામાં આવે છે.

૩. વનન્ત એ દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એક મૂખ્ય તથા ઘણો ચળકતો સેતારો છે. એને જહસ્પતિનો હરીફ કહેલો છે.

આજ્ઞયસ્ત્રીમ યજ્ઞમધદે, પથાંમ ખાસ્તાધતીમ યજ્ઞમધદે, જરેનુમન્તેમ સુરેમ યજ્ઞમધદે, સચ્ચોક્તેમ ગધરીમ મજ્ઞદધાતેમ યજ્ઞમધદે. વીરપેમય અપવનેમ મધન્યચ્ચોમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, વીરપેમય અપવનેમ ગએથીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે, હુઓમ ઉર્વાનેમ^૧ યજ્ઞમધદે, હુવાંમ ક્રવધીમ^૨ યજ્ઞમધદે, જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ. અપાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્રવયો યજ્ઞમધદે. હુવરે-ક્ષએતેમ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત અસ્પેમ યજ્ઞમધદે. અર્ષેમ વોહુ (૩).

ક્રવરાને મજ્ઞદયસ્ત્રો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએચ. હુવરે-ક્ષએતહે અમૃષહે રએવહે અઉર્વાત-અસ્પહે, દનચ્ચોધ યસ્નાધય વહ્માધય દનચ્ચોધાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધચ્ચો જચ્ચોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતયિત હુચ કા અપવ વીધવાચ્ચો ઝચ્ચોતૂ.

હુવરે-ક્ષએતેમ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત-અસ્પેમ યજ્ઞમધદે. આઅત્ યત્ હુવરે-રચ્ચોક્ષિનિ તાપયેધતિ, આઅત્ યત્ હુવરે-રચ્ચોચો તાપયેધતી, હિશતેન્તિ મધન્યવાચ્ચોધહો યજ્ઞતાચ્ચોધહો, સતેમય હુજંધરેમય; તત્ ખરેનો હાંમ-આરયેધન્તિ, તત્ ખરેનો નિપારયેધન્તિ, તત્ ખરેનો બક્ષન્તિ, જ્ઞમ પધતિ અહુરધાતાંમ, ક્રાધતિય અપહે ગએથાચ્ચો, ક્રાધતિય અપહે તનુયે, ક્રાધતિય હુવરે યત્ અમૃષેમ રએમ અઉર્વાત-અસ્પેમ.

આઅત્ યત્ હુવરે ઉન્નુકયેધતિ, યત્ જ્ઞમ અહુરધાતાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, આપેમ તચિન્તામ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, આપેમ ખાંન્યાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, આપેમ જરયનાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, આપેમ અર્મએશતાંમ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, યત્ દાંમ અપવ યચ્ચોજ્ઞદાઞ્ચેમ, યાચ્ચો હુન્તિ સ્પેન્તાહે મધન્યેઉશ.

યેધિ જી હુવરે નોધત્ ઉન્નુકયેધતિ, અધ દએવ વીરપાચ્ચો મેરેનચિન્તિ, યાચ્ચો હુન્તિ હુસ્તો-કર્ષવોહુવ; નવ ચિશ મધન્યવ યજ્ઞત, અંધહુવ અસ્તવધતિ પધતિદાંમ નોધત્ પધતિશતાંમ વીધન્તિ.

૧. 'ઉર્વાન' એટલે આત્મા, હવ (soot); ધનસાને આ દુન્યામાં જે સારાં નરસાં કામો કર્યાં હશે, તેને માટે મરણ પછી આવતી દુન્યામાં જે જવાબદાર છે તે ઉર્વાન યાને રવાન છે.

૨. ક્રવશી એટલે ફરોહર યાને રવાનને નેકીના માર્ગે દોરવાનારી શક્તિ. ફરોહરનું કામ રવાનને સારી સલાહ આપવાનું, સારો માર્ગ દેખાડવાનો, તેની નેધેહુબાની કરવાનું છે. બીજા બોલમાં કહ્યુંયે તેા ફરોહર એ રવાનનું નેધેહુદાર અને રેહબર રૂહ છે. જે ફરોહરની

ચો યજ્ઞધતે હુવરેં યત્ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ, પધતિ-શ્તાતેએ તમંધ્રાંમ, પધતિશ્તાતેએ તમસચિદ્રનાંમ દ્યેવનાંમ, પધતિ-શ્તાતેએ તાયુનાંમય હુજ્ઞસ્નાંમય, પધતિશ્તાતેએ યાતુનાંમય પધરિકનાંમય, પધતિશ્તાતેએ ધથેજ્ઞધ્રાં મર્ષઝ્ઞાનહે, યજ્ઞધતે અહુરેમ મજ્ઞદાંમ, યજ્ઞ-ધતે અમૃષે રપેન્તે, યજ્ઞધતે હુઝ્ઞાંમ ઉર્વાનંમ, ક્ષનાવયેધતિ વીરપે મધન્ય-વય યજ્ઞત ગઝેથ્યાય, ચો યજ્ઞધતે હુવરેં યત્ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ.

યજ્ઞધ મિથ્રમ વૌઉર-ગઝ્ઞાયઝ્ઞાધતિમ હુજ્ઞધર-ગઝ્ઞાષમ, બએવરે-અખનંમ; યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવિખતંમ, કમરેધે પધતિ દ્યેવનાંમ, મિથ્રહે વૌઉર-ગઝ્ઞાયઝ્ઞાધતેધશ, યજ્ઞધ હુખેધ્રમય, યત્ અસ્તિ હુખેધ્રનાંમ વહિરતંમ અન્તરે માઝ્ઞાધ્રહુમય હુવરેંય.

અહે રય ખરેનંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, હુવરે-ક્ષએતંમ અમૃષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ. જઝ્ઞાધ્રાખ્યો હુવરે-ક્ષએતંમ અમૃ-ષમ રમેમ અર્વિત્-અરપેમ યજ્ઞમધદે.

રેહબરી કબુલ રાખી રવાન ભલાં કામ કરે છે તો તે બહેશતમાં નય છે. પણ ને રેહબરી નહિ કબુલ રાખી રવાન ભુડાં કામ કરે છે તો તે દોઝખમાં નય છે. વળી ફ્રોહરને બીજે અર્થે અસલ નમુનો મૂળ રૂપ (prototype) થાય છે. અહુરમઝ્દે ‘ઝરવાન અકરન’ યાને હદ વગરના જમાનામાં તમામ સૃષ્ટિને. પોતાની કલ્પનામાં પેદા કીધી હતી, ને કુદરતી કાયદા પ્રમાણે પેદા થતી આવી છે, પેદા થાય છે અને હવે પછી પેદા થશે. એ ઉપરથી ફ્રોહર (prototype) એ અહુરમઝ્દે પેદા કીધેલી બેશુમાર મિનોઇ શક્તિઓ છે, જેઓ નિર્માણ મુજબ પેદાયશને તેના વખતે હસ્તીમાં લાવે છે, તથા ઇનસાનને તેના ‘અહુ’ (Spirit, vitality); ‘દ્યેના’ (Conscience, the faculty of discerning good from evil) અને ‘બઝોધ’ (intellect) અને ‘ઉર્વન’ (Soul) સાથે હસ્તીમાં લાવી તેની રેહનુમાઇ કરે છે, એટલે સૃષ્ટિની શરૂઆતથીજ ને સધળી પેદાયશો પેદા થઇ હતી, પેદા થાય છે અને હવે પછી હજારો વર્ષ રહીને પણ પેદા થશે તે સર્વેની તકદીર (Predestination) યાને ભવિષ્યની સરજત કરી મૂકી છે અને શરૂઆતથી તે કયામતના વખત સુધી તે પેદાયશોની નેગેહબાની કરતી આવી છે અને કરે છે. અવસ્તામાં જીવતાં, યુજરી ગયલાં, અને હવે પછી જનમનારાઓનાં ફ્રોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યા છે. ફરવરદીન યશ્તના ૮૦ માં ફકરા પ્રમાણે ખુદ દાદાર અહુરમઝ્દના સૌથી ચઠ્ઠે દરજ્જેનાં ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે. એજ યશ્તના ૨૩ માં કરદા પ્રમાણે અમશાસ્પંદ, યઝ્દો, આસમાન, જમીન, પાણી, ઉરવર, ગોસ્પંદ અને તમામ પેદાયશોના ફ્રોહરોને યાદ કીધાં છે; એટલે અમશાસ્પંદ અને યઝ્દો અહુરમઝ્દની ઇચ્છા મુજબ ને ઉપયોગી કામ બનવે છે, તેમજ પાણી, ઝાડપાન, આતશ વગેરે પેદાયશો ને વૃદ્ધિ ફેલાવે છે, તે તેઓનાં ફ્રોહરોની બરકતથી ફેલાવે છે.

હુઓમ યો ગવ^૧ ખરેસ્મન^૨ હિજવોન્દંધહંધહ, માંથય,^૩ વચચ
અયઓથનય જઓથાપ્યસય^૪ અપુપધએધપ્યસય વાધ્ધિપ્યો.

યેંધહે^૫ હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ^૬ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદમ, મરુદમ

૧ ‘ગવ’ એટલે ઇજશનની ક્રીયામાં વપરાતું ગાય અથવા બકરીનું તાજું દુધ.

૨ ‘ખરેસ્મન’ એટલે ખરસમ-અસલ દાડમ અથવા કોઈ ચોક્કસ ઝાડની ડાંખળી.
હમણાં ઝાડની ડાંખળીને બદલે રૂપા અથવા પીતળના તાર વપરાય છે; વંદીદાદ અને વીસ-
નદની ક્રીયામાં પાંત્રીસ તાર વપરાય છે યજસ્નેની ક્રીયામાં ત્રેવીસ અને ખાજની ક્રીયામાં
પાંચ તાર વપરાય છે. ખરસમની ક્રીયા હોષંગ પાદશાહના વખતથી જાણાયલી કદીમ છે.
વળી શરોષ ચત્ર વડીના પહેલા કરદામાં કહે છે કે અશો શરોષ ચઢે ખરસમથી પહેલ-
વહેલા દાદાર અહુરમજદને આરાધ્યો હતો.

૩ માથ્ર એટલે મંત્ર યાને જરતોસ્તી ધર્મનો પવિત્ર કલામ. એટલે જરતોસ્તી ધર્મનું
પવિત્ર ભણતર અવસ્તામાં ખીજે દેકાણે ‘માથ્ર સ્પેન્ત’ આવે છે જેનો અર્થ ‘પવિત્ર યાને
વૃદ્ધિ કરનારી માથ્ર યાને પવિત્ર ભણતર વળી ‘માથ્ર સ્પેન્ત’નો અર્થ ‘મીનો મારસ્પંદ
ચઢદ પણ થાય છે.

૪. ઝઓથ્ર-એટલે ક્રીયામાં કંઈ પણ ચીજ અર્પણ કરવાની તે, જેમકે દુધ, ગોશ્ત,
ખોરાક, પાણી વગેરે. ઇજશનીની ક્રીયામાં ક્રીયા કરેલા પવિત્ર પાણીને ‘જેર’ યાને
ઝઓથ્ર કહે છે.

૫. “યેંધહે હાતાંમ”નું ભણતર, યથા અને અર્ચમના ભણતરની માફક પુરાણું છે. યજ-
શનેના ૨૧) મા ‘હા’માં એને અશો જરથોસ્તનો ખાસ કલામ કહ્યો છે: યજશનેના ૬૧ માં
હા પ્રમાણે અહેરમન, દુષ્ટ નરનારીઓ, ચોર, લુટારા, જુદુગર, કગારા, વગેરે ભુરી ખસલતનાઓને
મારી હડાવવા માટે એ બંદગી ઘણીજ અસરકારક છે. એનો અર્થ નીચે પ્રમાણે થાય છે.
“હસ્તીવાળાઓ માંહેથી જે કોઈ આરાધના કરવા માટે ભલાં (યાને લાયક) છે, અને જેઓનો,
તેઓની અશોઈના સખબે અહુરમજદ પિછાણનાર છે, તેઓ સર્વે નરનારીને હમે
આરાધ્યે છીએ.”

૬. એ આખો ખાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે. એજ પ્રમાણે દરે ખાજમાં
ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં આવે છે. ખાજમાં ભણવાનો સખબ એ છે કે, અવસ્તાની ભાષાથી
પાજંદ ભાષા જુદી હોવાને લીધે, અવસ્તાનો ભાગ તદન પુરો યથા વગર, પાજંદનો ભાગ
પ્રગટ ભણાઈ શકાય નહીં. પાજંદ ફરે ભણ્યા પછી અવસ્તાનો થોડોક ભાગ ભણવાનો
ખાજી રહે છે તેથી એમ દરતું પડે છે. જે જે પાજંદ ફરે અવસ્તાની આગમ્ય અથવા
તેને છોડે છુટા આવે છે, તે ખાજમાં ભણાતા નથી, પણ પ્રગટ ભણાય છે. એ ઉપરથી
દીનદાર જરથોસ્તીઓને જોવાનું છે કે બંદગીનું ભણતર ભણતાં આપણાથી કાંઈ પણ વચ્ચે
ઓલી શકાયજ નહિ; જ્યારે અવસ્તાના ભણતર વચ્ચે આવતું પાજંદ ભણતર પદી શકાતું
નથી, તો પછી ભણતર વચ્ચે કાંઈખી સંસારી વાત ઘણીજ વાંધા ભરેલી ગણી શકાય.

સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન માજ-
દયસ્તાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઠે.)
યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓઞસય જવરંય આફ્રીનામિ, હુવરં-ક્ષએતહે
અમંપહે રએવહે અઉર્વત-અસ્પહે. અષેમ વોહુ (૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિરતાખ્યો જઓથાખ્યો, સએશતાખ્યો
જઓથાખ્યો, હહમો-પધરિ-અંધહુરશતાખ્યો જઓથાખ્યો. અષેમ વોહુ (૧).

 અહ્યાઇ રએશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંદેહુ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓથ
અહુરહે મજદાઓ, તરોહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હાત્ર
વસ્ના ફરેષોતંમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજનયાદ ખોરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ-અસ્પ,
ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજ-
દયસ્તાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએ-
દૂન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન,
મન્ આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઠે.) દાદારે? ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તની દાદે જરથુશ્તી. નંમસ-તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રિસૂર અનાહિતે.
અષઓને અષેમ વોહુ (૧). નંમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદદધાતે અષઓને
અષેમ વોહુ (૧). હુવરં-ક્ષએતંમ અમંષેમ રએમ અઉર્વત-અસ્પંમ યજ-
ધદ. અષેમ વોહુ (૧). ખોરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ ખેરસાદ.
અષેમ વોહુ (૧).

ખોરશેદ નીઆએશનો સાર.—યઝદાનતું નામ લઇને હું ખંદગી કરં છું.
નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વશ, સાહેબોનો સાહેબ, પાદશાહોનો પાદશાહ, કુલ ખલકતનો
પેદા કરનાર, રોજ રજક આપનાર, શક્તિવાન, અનંત, બક્ષેશ આપનાર, રહેમવાળા,
હહાપણવાળા, પાક પેદા કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ કરં છું. તેની
ઇનસાફી પાદશાહી કાયમ હોજો! અમર્ગ નુરમંદ, તેજ ધોષાની ચાલવાળો ખોરશેદ

૧ ઉત્તર તરફની અસહ્ય ઠંડીને લીધે, તેમજ ઉત્તર તરફના તુરાનીઓના હુમલાથી
'પરેશાન' થઈ ઈરાનીઓ દક્ષિણ તરફ આશરો લેતા હતા, તેથી એ દીશા તેઓનાં વહાલને
લાયક થઈ પડી હતી.

મારી મદદે પહોંચો! ઓ અહુરમઝદ! હું તને ત્રણ મરતખે નમું છું. ખોરશેદ સાથે એક દીલથી કામ કરનારા અમશાસ્પદોને હું નમું છું. નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કરણીની હું સ્તુતિ કરું છું. બદ વિચાર, બદ સામુન અને બદ કામોનો હું ત્યાગ કરું છું. ઓ અમશાસ્પદો! મારી આરાધના અને સ્તુતિ મારાં ખરાં દીલથી અને જાનથી તમને અર્પણ કરું છું. ઉપર પ્રમાણે ભક્તિભાવ દેખાડ્યા પછી બંદગી કરનાર ખોરશેદની સીકત ગાતાં બોલે છે કે ખોરશેદના ઉગવાથી કુલ જમીન પાક થાય છે, તમામ વહેતાં અને સ્થીર પાણી પાક થાય છે; અને અહુરમઝદની તમામ પેદાયશ પાક થાય છે. અગર જે ખોરશેદ નહિ ઉગે તો જુરી શક્તિઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે, અને જાનહાર અને જીવ વગરની (જાડપાન વગેરે) પેદાયશ ટકી શકે નહિ. ખોરશેદ અધકારને દેડે કરે છે, નાશકારક ખીમારીને મારી હટાડે છે, અને જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે ચોરો, લુટારાઓ, જાદુગરો અને પરીઓ લાખલાજ હોય છે. એ સમયને લીધે જે કાંઈ શખસ ખોરશેદની આરાધના કરે છે તે ગોયા અહુરમઝદ અને અમશાસ્પદોની આરાધના કરે છે, અને મીનો યજ્ઞોને ખુશનુદ કરે છે. વળી મેહેર યજ્ઞ, જે ખોરશેદના નાપાકીને બાળી ભસમ કરનાર કીરણો ઉપર મવક્કલ છે, તેને તથા આદતાખ તથા મહાતાખ વચ્ચે જે ઘાડો સંબંધ છે, તેની હું આરાધના કરું છું.

મે હેર ની આ એ શ. ૧

૫ નાંમે યજ્ઞદાંન અહુરમઝદ બોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ; મેહેર કાગયોદ દાયરે રાસ્ત ખેરસાદ. અજ્ર હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ર હુર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજવરશત. એમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કરદ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ અસ્તેદ. અજ્ર આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઑએ અવાખશ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ.

(સર નમાવતાં ભણવું) નંમસં-તે અહુર મઝદ, નંમસં-તે અહુર મઝદ, નંમસં-તે અહુર મઝદ, શ્રીશચિત્ પશે અન્યાધશ દામાન. નંમો વે અમેષા સ્યંતા વીર્યે હુવર્-હુજાઓપાઓ. અએતત જહાત અહુરેમ

૧ ‘મેહેર’ જેને અવસ્તામાં ‘મિત્ર’ કહે છે, તેના નીચે મુજબ જુદા જુદા અર્થ થાય છે:—દેશની, દેશનીનું મૂળ, ખોરશેદ ઉગવાની આગમ્ય ખોરશેદના આવવાનો

મજ્જદાંમ, અએતત અએષે સ્પેન્તે, અએતત અપઓનાંમ ક્રવપીશ, અએ-
તત વયાંમ દરેધા-ખધાતેમ. કનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરેધદીતે
અધરહે મધ્યેઉશ. હુધથ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના ફરેધાતેમ. સ્તઓમિ
અએમ; અએમ વૉહુ (૧).

ફરસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા હુખ્તોધબ્યસ્યા હુવરશ્તોધબ્યસ્યા, માંથ્યો-
ધબ્યસ્યા વર્ષેવોધબ્યસ્યા વરશ્તવોધબ્યસ્યા. અધબિગધસ્યા દધથે વીરપા
હુમતાયા હુખ્તાયા હુવરશ્તાયા. પધતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મતાયા દૂજ્જ-
ખ્તાયા દુજ્જવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અએષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્યા વહ્નમ્યા,
ફેરા મનંધહા, ફેરા વયંધહા, ફેરા ખ્યઓથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વ-
સ્યીત ખખ્યાઓ ઉશતેમ. સ્તઓમિ અએમ. અએમ વૉહુ (૧).

(સર નમાવતાં નમાવતાં લણુવું) નેમો અહુરાધ મજ્જદાધ, નેમો
અહુરાધ મજ્જદાધ, નેમો અહુરાધ મજ્જદાધ; નેમો અએષએધબ્યે સ્પેન્તએ-
ધબ્યે, નેમો મિથ્રાધ વૉઉર-ગઓયઓધતેએ, નેમો હુવર-ક્ષએતાધ અઉ-
વેત-અરપાધ, નેમો આબ્યે દાધધ્રાબ્યે, યાઓ અહુરહે મજ્જદાઓ, નેમો
ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્રહે રિપતામહે અપઓનો ક્રવષેએ. નેમમ
વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ હુધથ્યાધય ખવાંધથ્યાધય બૂખ્યાંધથ્યાધય.

(ને હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

 વૉહુ ઉક્યા મનંધહા ક્ષથ્રા અપાયા ઉશતા-તનૂમ. (ત્રણ
વાર પઢે.) અએમ વૉહુ (૩).

(ને રપિથ્વન અથવા ખીજ હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ
વાર પઢે.)

 ઇમા રઓયાઓ અરેજિશતેમ અરેજમનાંમ. (ત્રણ વાર
પઢે.) અએમ વૉહુ (૩).

દેખાવ, સહવારનું જઝકું, કોલકરાર, વચન, કળાલો, દોસ્તી, પ્યાર, રોશની તથા રાસ્તી
ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો; રાસ્ત તથા સદ્ગુણી માણસને મદદ કરનાર તથા જુઠા તથા પાપી
માણસને શિક્ષા કરનાર ફરેસ્તો; ગુન્દેલોઓનાં રવાનોનો ચિન્વત પુલ આગળ ઇનસાફ
કરનાર ફરેસ્તો. આ દુન્યામાંથી ગુજર પામેલાં રવાનોનાં બલાં ભુંડાં કામોનો, ચીનવદ પુલ
આગળ ત્રાજકું લધને તોલ કરનાર ફરેસ્તો; એને વાજખી ઇનસાફ કરનાર કહેલો છે તેનું
કારણ કે, માણસ ગુજરી ગયા પછી તેનું રવાન ચેહારમની ખામદાદે ચિન્વત પુલ તરફ જાય
છે, જ્યાં મેહેર ઇજદ તથા રસ્ને ઇજદ, તે મરનારનાં આ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો
તોલ કરીને, તેને લાયકની જગા (મેહેસ્ત, હમેશતગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

(જો ઉછરત ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

જો યહી સ્પેન્ટા થવા મળ્યું ઉર્વાએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે. અર્પેમ વૉહુ (૩).

મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચ્છહૂમ, વ્યાખ-નંમ, હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપેમ, હુતાશતેમ, ખએવરે-ચખનંમ, ખેરજનંતેમ, પેરે-થુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહૂમ. મિથ્રેમ વીરપ-નાંમ્ દપ્પુનાંમ્ દંધહુ-પઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ્ કદથત્ અહુરે મજદા-ઝ્ઝા, ખરેનંધઉહુસ્તેમ્ મધન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્. તત્ત નો જમ્યાત્ અવ-ધહે મિથ્રે અહુરે ખેરજનંત. હુવરે-કએતેમ અમપેમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પેમ યજમઇદે.

તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમઇદે, તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમ-ઇદે, તિશત્રીમ દ્રવો-ચખનંમ યજમઇદે; તિશત્રીમ યજમઇદે, તિશત્રેન્યો યજમઇદે, તિશત્રેયો રએવાઝ્ઝા ખરેનંધઉહુઝ્ઝા યજમઇદે, વનનંતેમ સ્તારેમ મજદધાતેમ યજમઇદે, તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવનંતેમ ખરેનંધઉહુનંતેમ યજ-મઇદે, થાપેમ ખધાતેમ યજમઇદે, જરવાનંમ અકરનંમ યજમઇદે, જર-વાનંમ દરેધો-ખધાતેમ યજમઇદે, વાતેમ સ્પેનંતેમ હુધાઝ્ઝાધહૂમ યજમઇદે, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઝાનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંધઉ-હીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે, પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ યજમઇદે, જરેનુ-મનંતેમ સૂરેમ યજમઇદે, સઝ્ઝાકનંતેમ ગઝરીમ મજદધાતેમ યજમઇદે. વીરપેમ્ય અપવનંમ મધન્યઝ્ઝામ યજતેમ યજમઇદે, વીરપેમ્ય અપવનંમ ગએથીમ યજતેમ યજમઇદે, હુઝ્ઝામ ઉર્વાનંમ યજમઇદે, હુવાંમ ક્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંધહે મજદ. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઝા સ્પેન્ટાઝ્ઝા ક્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે. અર્પેમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુરે-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએય. મિથ્રે વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતોમશ હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપહે ખએવરે-ચખનો, અઝ્ઝાખતો-નામનો યજતહે, રામનસય ખાસ્ત્રહે કનઝ્ઝાથ યસ્નાઇય વહાઇય કનઝ્ઝાથ્રાઇય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધએવો જઝ્ઝાતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીદવાઝ્ઝા ઝઝાત્.

મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચ્છહૂમ, વ્યા-ખનંમ, હુજ્ઝર-ગઝ્ઝાપેમ, હુતાશતેમ, ખએવરે-ચખનંમ, ખેરજનંતેમ, પેરે-થુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહૂમ.

મિથ્રમ અધવિ-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ અન્તરે-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ આ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ ઉપધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ પધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધપિ-દપ્યૂમ યજમધદ. મિથ્ર આહુર ખેરજન્ત અધયેજધ્રહ અપવન યજ-મધદ, જ્ઞેઉશય માઝ્ઝાધ્રહમય હુવરેય, ઉર્વરાહુ પધતિ ખરેસ્મન્યાહુ, મિથ્રમ વીરપનાંમ દપ્યૂનાંમ દંધહુ-પધતિમ યજમધદ.

આહે રય ખરેનંધ્રહુય તંમ યજ્ઞઃ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝા-યઝ્ઝાધતીમ. જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજમધદ, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધયાખ્યો દંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત રફુનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત મજ્ઝદિકાધ, આય નો જમ્યાત અઝ્ઝજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરેધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત અવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉઘ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુયો, અન્-અધવિ-દુપ્તો વીરપેમાધ અધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ મિથ્રમ યજ્ઞઃ જઝ્ઝાધાખ્યો તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમધ્રહુય; તંમ યજ્ઞઃ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ; જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજમધદ.

હુઝ્ઝામ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંથય, વયય, ધ્યઝ્ઝા-શનય, જઝ્ઝાધાખ્યસય, અધુપધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઝ્ઝત યેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજ્ઝદાઝ્ઝો અહુરો વઝ્ઝેથા અપાત હયા, યાઝ્ઝાધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝાસયા યજમધદ.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજ્ઝદ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઝાએમ ખેહેદીન માજ્ઝદ-યસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનહ, અએદન ખાહ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

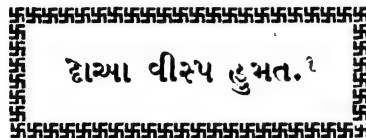
યસ્નંમય વહ્નંમય અઝ્ઝાજસ્ય જવરેય આદ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતોધશ હુજ્ઝધર-ગઝ્ઝાપહે, અઝ્ઝવરે-અખમનો, અઝ્ઝાપ્તો-નામનો યજતહે, રામનસય ખાસ્ત્રહે. અપેમ વૉહૂ (૧).

અહ્હાધ રઝેશય; હુજ્ઝધરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજ્ઝદ; કેરેહુ મોજ્ઝદ.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુખારક (ફલાન), માહે મુખારક (ફલાન), ગાહે (ફલાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઝોશ્ચ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેદિશ. હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ક્રપોતેમં. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહુ અવજ્જયાહ મેહેર ફાગયોહ દાવરે રાસ્ત ખેરસાહ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરગાંની બાહ હુફતે કેશ્વર જમીન; અએદૂન બાહ. મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન, મન આનો આવાયહ શુદન. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસંતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રિ સૂર અનાહિને. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વાંધરે વંધુહિ મજદધાતે. અષઓને અર્ષમ વૉહૂ (૧). મિથ્રમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. અર્ષમ વૉહૂ (૧). મેહેર ફાગયોહ દાવરે રાસ્ત ખેરસાહ. અર્ષમ વૉહૂ (૧).

મેહેર નીઆએશનો સાર.—મેહેર યજદ ખોરશેદની રોશની તેમજ ન્યાય, રાસતી, કેલકરાર, અને દોસતી ઉપર મવક્કલ છે. ખોરશેદની રોશની કુસ જગત ઉપર ફેલાતી હોવાથી મેહેર યજદને બહોળાં ખેતરવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, ખુબસુરત, હંમેશ જાગૃત, એવાં વિશેષણો લગાડેલાં છે. એ પ્રમાણે મેહેર યજદની સીફત ગાંધને બંદગી કરનાર દુવા શુભરે છે કે હું ચોતરફ ફેલાયલી ખોરશેદની રોશનીની આક્રીન કઈં છું તેમજ સેતારા, મહાતાબ અને ખોરશેદની હું સેતાયશ કઈં છું. આરાધના કરવા લાયક, નહિ ઠગાય એવો મેહેર યજદ મારી મદદને માટે, મને ખુશી કરવાને માટે, મારી ઉપર રહેમ કરવાને માટે, મારી તંદરોસતી અને ફતેહને માટે, અને મારા કુટુંબની વૃદ્ધિને માટે પહોંચો !

દોઆ વીરપ હુમત.^૧

 વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ હુવરશ્ત, બઓધો-વરશ્ત; વીરપ દુશ્મત, વીરપ દુજૂખત, વીરપ દુજવરશ્ત, નોધત બઓધો-વરશ્ત. વીરપ હુમત, વીરપ હૂખત, વીરપ હુવરશ્ત, વહિશ્તમ અંધહુધમ

૧. જો કે એ બંદગી માત્ર હાવન ગેહમાંજ બાણવામાં આવે છે, પણ કોઈની ગેહમાં બાણે તો કાંઈ અડચણ જેવું નથી.

અશએત, વીરપ દુશમત, વીરપ દુજાપત, વીરપ દુજવરશત, અચિરતમ
અધલુધમ અપએત. વીરપનામય હુમતનામ હુપતનામ હુવરશતનામ
વહિશત અધલુધ; આઅત હુય ચિદ્રમ. અપઅને અપમ વોહૂ (૧).
(૬૪ ત્રણ વાર પઠે).

દાઘ્યા વીરપ હુમતનો સાર.—સર્વ જલા વિચારો, જલા સખુનો, તથા જલા
કામો સારી શુદ્ધિથી કરાય છે, અને તે આપણને બહેશત તરફ લઇ જાય છે. સર્વ
જુગ વિચારો, જુગ સખુનો, તથા જુગ કામો સદશુદ્ધિથી કરાતાં નથી, અને તે
આપણને દોષપ તરફ લઇ જાય છે.

દનઅંધ્ર અહુરહે મજદાઘ્યા. અપમ વોહૂ (૧).

બ નામે યજ્ઞે બક્ષાયન્હે બક્ષાયેશગરે મેહુરખાન્. નામ સેતા-
એશને અહુરમજ્દ, હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત ઓ હમાબેદ. નામે યજ્ઞે
રપેના-મીનો. અંદરય મીનોઆન્ મીનો. અજશ ખુદશ યક્ નામ
અહુરમજ્દય. ખોદાએ મેહસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર ઓ
પર્વરતાર ઓ પાના ઓ ખાવર ઓ કર્કેહુગર ઓ અવક્ષીદાર અવી-
જેહ વેહ દાદસ્તાની હમા-જોર.

સેપાસ ઓએ બુજોર્ગ હસ્તીઆન્, કે આફરીદ અવનીદ, ઓ
પ ખેશ અંગામઅતી જોર દાનાઇ, અવરતર શેશ અમેશાસ્પંદાન્, અવદ
વેશ યજ્ઞદાન્, રેશન બેહેશત ગરેશમાન્, ઓ ગેર્હ આસ્માન્, ઓ
ખુર તાવા, ઓ માહ બામી, ઓ સતરે વશતોખમ, બાદ, અંદર-
વાએ, ઓ આવ, ઓ આતશ, ઓ જમીન્, ઓ ઓર્વર, ઓ
ગોસ્પંદ, ઓ અયોખશસ્ત, ઓ મરદુમ.

યજ્ઞશને ઓ નીઆએશને અજ ઓએ ખોદાએ કર્કેહુગર, કે
મેહ કર્કે અજ હર ગતીહા દહેશનાન્ મરદુમ પ ગવાએશ, માદાન્

૧. એ નામ સેતાયશનેની આખી બંદગી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદની
એડેલી છે. એમાં અહુરમજ્દની પાક સેતાયશ અને જલી દુવાઓનો સમાવેશ કરવામાં
આવે છે.

દાદુ ઓ શહેરીઆરેશે અંગામ, રાએનીદારેશ દામાન, પ રખમ અએ-
જરને પરહેજ દેવાન.

નમાજ ઓએ વીરપ-આગાહુ અશ ખાવર, કેશ ફરેસ્તીદુ પ જર-
તોશતુ રપેતમાન અશો ફરેહર, અશતશ ઓએ દામાન દીન દાનેશને.
વરોએશને, આસ્નેખેરદી ગોશો સરતેહુ ખેરદી. દાનાએશ ઓ રાએની-
દારેશ, વીરપ હસ્તાન ઓ બૂદાન ઓ બેદાન, ફરહંગાન ફરહંગ માંથ
રપેન્ત, કું બેદુ રવાન હુ-પુલ બોખ્તારેશ, અંજ દોજખ, વદારદાર
ઓએ આને પેહેલુમ અખાન અશોઆન, રોશન હંદ હુ-બોએ હુમા-નેકશ.

પ કુર્માને તો ખાવર, પ કુર્માને તો ખાવર, પ કુર્માને તો ખાવર, પદી-
રમ ઓ મીનમ ઓ ગાયમ ઓ વર્જમ દીન અવીજેહુ, આસ્તુઆન
હોમ પ હર કરફેહુ, અવાખશ અંજ વીરપ બજેહુ. અવીજેહુ દાર
હોમ ખુદશ આસ્નીદેહુ-કુનશને, પરહેજરને, ઓ પાકુ શેશ જોરાને જાન,
મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીર ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

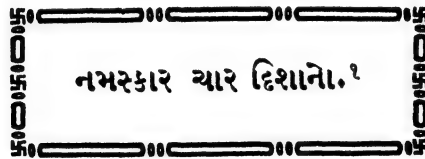
પ કામે તો કરફેહુગર તવાનમ કદ્દ આને તો પરસ્તશને, પ બેહુ-
મનશને, બેહુ-ગવશને, બેહુ-વર્જશને, વશાઅંમ રાહો રોશન, કે આમ
નરસાદ ગેરાન પજદ દોજખ, વદીરમ પ ચેશદગી, રસમ આને બેહુશત
પુર-બોએ હરવેરપ-પેસીદેહુ હુમા-ખારેશ.

સેતાએશને ઓએ અવક્ષીદાર બોદાએ, કું કામેહુ કરફેહુ પાદા-
એશને કુનદ કુર્માન-રાએનીદારાન, અવદુમ બુજેદ દરવંદાનઅ અંજ
દોજખ ઓ અવીજેહુ વીનારેદ વીરપ.

સેતાએશને દાદાર અહુરમજદ, હરવેરપ-આગાહુ તવાના ઓ
તવંગર, હકુત અમેશારપંદ, બેહુરાંમ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર,
અમહ હુતાશતહે બેરસાદ. અર્થેમ વોહુ (૧). (જુ ત્રણ વાર પઢે.)

દોઝા નામ સેતાયશનેનો સાર.—અખરોશ કરનાર, રહેમ કરનાર, મેહરબાન
બોદાનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું, અહુરમઝદ, જે હંમેશ હોતો, હંમેશ
છે, અને હંમેશ કાયમ રહેશે, જે મીનોમાં મીનો, સર્વ શક્તિવાન, પરવરશ કરનાર,
રક્ષણ કરનાર, પોષણ કરનાર, માશી બખ્શનાર, પાક, ધનસારી છે, જે પેદાયશોનો
પેદા કરનાર અને અંત લાવનાર છે, તેનો હું આભાર માનું છું. તેણે પોતાની
જાતી શક્તિથી તથા દાનામથી ચઢતા દરજ્જાના છ અમશારપંદો, રોશન બહેશત,
ફરવું આરમાન, ખોરશેદ, માહતાબ, સેતારા, પવન, હવા, પાણી, જમીન, ઝડપાન,
ઝાસપંદ, ધાતુ, અને માણસોને પેદા કર્યાં છે. સવાબકારી ખેદાની હું આરાધન

કરે છું, કારણ કે તેણે તમામ પેદાયશોમાં ઇનસાનને વાચા, ડહાપણ અને અક્ષય બખશીને ચઢતા દરજ્જાનું બનાવ્યું છે, જેથી તે દેવોની સામે થઇ તેઓથી દૂર રહી શકે અને ખલકતને સારી રાહ ઉપર ચલાવે. તે પાળણ કરનાર સાહેબે સ્પીતમ જરથોશ્તની મારફતે શાંતી, દીનને લગતું જ્ઞાન, જાતી અક્ષય, દાનાઇ, તથા પવિત્ર માથવાણી, જેની બરકતથી ઇનસાન ચીનવત પુલ ગુઝાર કરીને, દોઝખથી છુટકારો મેળવીને, રોશનીવાળાં બહેશતમાં જઇ શકે છે, તે મોકલ્યાં. ઓ પાળન-હાર સાહેબ! હું દુવા ગુઝારું છું કે તારાં ફરમાન પ્રમાણે હું પાક માઝદયસની જરથોસતી દીન અખત્યાર કરું, અને તેના ફરમાન પ્રમાણે હું વિચારું બોલું અને કામ કરું! સવાખનાં દરેક કામ કરવાને હું ઓસ્તવાર રહું! ગુનાહોથી દૂર રહું! મારી પોતાની જાતી કરણીને પાક રાખું! અને મારા જાનને જોર આપનાર છ શક્તિઓ-મનશની, ગવશની કુનશની, બુધ્ધિ, સમજદારી, અને અકકલને બદીથી નિરાળી રાખું! ઓ સવાખકાર સાહેબ! તારી ખાહેશ પ્રમાણે હું મનશની ગવશની કુનશનીથી તારી ભક્તિ કરું, અને મારે માટે બહેસ્તનો માર્ગ ખુલ્લો કરું, કે જેથી મરણ પછી મને દોઝખનો ભારી આઝામ નહિ પહોંચે, અને ચીનવદ પુલ પસાર કરી, તમામ સુખવાળાં બહેશતમાં હું પહોંચું! મારી બખશનાર ખોદાની હું પરસ્તેશ કરું છું, જે સવાખનો બદલો આપે છે અને ગુનેહગારને, જે તેઓ પશ્ચતાપ કરે તો દોઝખથી છુટકારો બખશે છે. તમામ આગાહીવાળા, સર્વ શક્તિવાન અહુરમઝદની, સાત અમશાસ્પદોની, ફતેહમંદ બહેરામ યઝદની, અને હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની હું સેતાયશ કરું છું. એ સર્વ મારી મદદે આવો!

❧ (દોઆ નામ સેતાયશને પદયા પછી દીવસને સમયે એ બાણવો.)

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેલ પશેમાનુમ, અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

❧ નેમો આઝ્મૌઘહાંમ અસંઘહાંમય, પોઘથનાંમય, ગઝ્મૌયઝ્મૌઘ-તિનાંમય, મઝ્મૌથનનાંમય, અવો-ખ નનાંમય, અપાંમય, જેમાંમય, ઉર્વ-રનાંમય, અંઘહાઝ્મૌસય જેમો, અવંઘહેય અખો, વાતહૈય અષઝ્મૌનો રત્રાંમ, માઝ્મૌઘહો, હૂરો, અનઘનાંમ રઝ્મૌયંઘહામ ખધાતનાંમ, વીસ્પ-

૧. એ બંદગીમાં કુલ પેદાયશ તરફ નમાજ જાહેર કરવામાં આવી છે, એટલે એ બાણ-વર મુજબ એ સર્વ પેદાયશો તરફ ફરજથી આપણે બંધાયલા છીએ.

નાંમચ રપેન્તહે મઠન્યેઉશ દામનાંમ, અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનિનાંમચ અપહે રથ્વાંમ. અર્ષમ વૉહૂ (૧). (અકેક વાર ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢે.)

અહ્વાઇ રચેશચ; હુજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કર્કેહૂ મોજ્જદ.

નમસ્કાર ચાર દીશાનીનો સાર.—સર્વ ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરું છું. આ જગાઓને, શહેરોને, ખેતરોને, મકાનોને, પાણીઓને, જમીનને, ઝાડપાનને, ધરતીને, આસ્માનને, પવિત્ર પવનને, સેતારાઓને, માહતાયને, ખોરશેદને, બેહદ રેશનીને, તમામ ભલી પેદાયશોને, અને અશો નર નારીઓને હું નમસ્કાર કરું છું.

માહ બોખ્તાર નીઆએશ.

(એ નીઆએશ જે બની શકે તો દરરોજ ભણવી ; ખાસ કરી દર મહીનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ—એ ત્રણ દહાડા તો જરૂર ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્જદ બોદાએ અવજ્જની, ગોરજે બોરેહૂ અવજ્જયાદ. માહૂ બોખ્તાર માહૂ યજ્ઞદ બેરસાદ. અજ્જ હુમા ગુનાહૂ પતેત પશેમાનુમ, અજ્જ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્જખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બૂન બૂદ અસ્તેદ, અજ્જ આંન ગુનાહૂ મનશની, ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઆંની, ઓએ અવાજ્જ પશેમાંન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

(સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું). નેમો અહુરાઇ મજ્જદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્જદાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્જદાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો રપેન્તએઇબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઇ ગઆચિથ્રાઇ, નેમો પઘતિ-દીતાઇ, નેમો પઘતિ-દીતે; નેમો અહુરાઇ મજ્જદાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો રપેન્તએઇબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઇ ગઆચિથ્રાઇ, નેમો પઘતિ-દીતાઇ, નેમો પઘતિ-દીતે; નેમો અહુરાઇ મજ્જદાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો રપેન્તએઇબ્યો, નેમો માઆધ્રહાઇ ગઆચિથ્રાઇ, નેમો પઘતિ-દીતાઇ, નેમો પઘતિ-દીતે.

દનઆઇ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરોઇદીતે અંધરહે મઠન્યેઉશ; હુધથ્યાવરશાંમ હ્યત વસ્ના ફરપોતેમમ. સ્તઆમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. માઝ્ઝાધહુલે ગઝ્ઝાચિથ્રહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઝ્ઝા, ગેઉશય પોઉર-સરેધયાઝ્ઝા, ફનઝ્ઝાથ યસ્નાધય વદ્ધાધય ફનઝ્ઝાથાધય કસસ્તયએય. યથા અહુ વધયો જઝ્ઝાતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હુય કા અપવ વીદ્યાઝ્ઝા ઝઝ્ઝાતૂ. નેમો અહુરાધ મજદાધ, નેમો અમેષએધળયો રપેન્તએધળયો, નેમો માઝ્ઝાધ-હુધ ગઝ્ઝાચિથ્રાધ, નેમો પધતિ-દીતાધ, નેમો પધતિ-દીતે.

કલ માઝ્ઝા ઉદ્યેધતિ, કલ માઝ્ઝા નેરંકૂસધતિ. પન્ય-દસ માઝ્ઝા ઉદ્યેધતિ, પન્ય-દસ માઝ્ઝા નેરંકૂસધતિ. યાઝ્ઝા હે ઉદ્યાંસ્તાતો, તાઝ્ઝા નેરંકૂસાંસ્તાતો, તાઝ્ઝા નેરંકૂસાંસ્તાતો, યાઝ્ઝા હે ઉદ્યાંસ્તાતસ ચિત. કે યા માઝ્ઝા ઉદ્યેધતિ નેરંકૂસધતિ થવત.

માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે. તત્ માઝ્ઝાધહુમ પધતિ-વએનંમ, તત્ માઝ્ઝાધહુમ પધતિ-વીસંમ, રઝ્ઝાક્ષનંમ માઝ્ઝાધહુમ અધવિ-વએનંમ, રઝ્ઝાક્ષનંમ માઝ્ઝાધહુમ અધવિ-વીસંમ, હિરંતંતિ અમેષાઝ્ઝા. રપેન્ત ખરેનો દારયેધન્તિ, હિરંતંતિ અમેષાઝ્ઝા રપેન્ત ખરેનો બક્ષંતિ, જ્ઞમ પધતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત યત્ માઝ્ઝાધહુલે રઝ્ઝાક્ષિની તાપયેધતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ જધરિ-ગઝ્ઝાનનાંમ જરમઝ્ઝમ પધતિ જેમાધ ઉજુદ્યેધતિ. અન્તરે-માઝ્ઝા-ધહુલઝ્ઝાસય, પેરેનો-માઝ્ઝાધહુલઝ્ઝાસય, વીષમથાઝ્ઝાસય, અન્તરે-માઝ્ઝા-ધહુમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે; પેરેનો-માઝ્ઝાધહુમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે; વીષમથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે.

યજ્ઞધ માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ, બધેમ, રએવન્તંમ, ખરેનંધઉ-હુન્તંમ, અફૂનંધઉહુન્તંમ, તફૂનંધઉહુન્તંમ, વરેયંધઉહુન્તંમ, ક્તાવન્તંમ ધશતિવન્તંમ, યઝ્ઝાક્ષિતિવન્તંમ, સઝ્ઝાકવન્તંમ, જધરિઆવન્તંમ, વાહુવા-વન્તંમ, બધેમ બએષજ્ઞમ.

અહે રય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ. જઝ્ઝાથાળયો માઝ્ઝાધહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે.

હુઓમ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધહુધહુ, માંથય, વચય, બ્ય-ઝ્ઝાથનય, જઝ્ઝાથાળયસય, અધુર્બધએધળયસય વાધજ્ઞિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઝ્ઝા અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઝ્ઝાધહુધાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝાસયા યજમધદે.

(બાજમાં પહે.) અહુરમજ્દ બોદાએ અવજ્જનીએ મરુદમ, મરુદમ; સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહુદીન માજ-દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદુન બાદ. (પ્રગટ પહે.) યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહ્યમય અઓજસ્ય જવરંય આપ્રીનામિ, માઓધ્રહુહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર-સરંધયાઓ. અર્ષેમ વોહુ (૩).

દસ્ત અર્ષેમ વેરંધ્રમય, દસ્ત ગેઉશ આથોનહીમ, દસ્ત નરાંમ. પોઉરિતાતંમ, રતાહીનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનંમનાંમ હુથ-વનતાંમ હુમરંથે, હુથ-વનતાંમ દુશ-મધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર-અવધ્રહામ. યજત પોઉર-મરંનંધ્રહુ, યજત પોઉર-અર્ષેમ, ચિથ્ર વો બુયારંશ મસાં-નાઓ, ચિથ્ર વો જવનોસવો ચિથ્રેમ બોધત યજેમચિત મરંનો, યજે-આધ આપો દાયત. અર્ષેમ વોહુ (૧).

 અદ્દાધ રએશ્ય; હુજંધ્રેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજ્દ; કેરેહુ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાન), માહે મુખારક (ફલાન), ગાહે (ફલાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દન-ઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, નેમો અહુરાધ મજ્દાધ, નેમો અર્ષેમએધઓ રપેન્તએધઓ, નેમો માઓધ્રહાધ ગઓચિથ્રાધ, નેમો પધતિ-દીતાધ, નેમો પધતિ-દીતે; અર્ષેમ વોહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજ્જયાદ માહુ બોખ્તાર માહુ યજ્દ ખેરસાદ અમા-વંદ ખીરોજગર અમાવંદી ખીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હુકૂતે કેશવર જમીન; અએદુન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અર્ષેમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પહે.) દાદારે ગેહાંન દીન માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરંદ્રિ સૂર અના-હિતે. અષઓને અર્ષેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઓને અર્ષેમ વોહુ (૧). માઓધ્રહુમ ગઓચિથ્રેમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજમધદે. અર્ષેમ વોહુ (૧) માહુ બોખ્તાર માહુ યજ્દ ખેરસાદ અર્ષેમ વોહુ (૧).

માહ બોખતાર નીઆએશનો સાર.—ઠાઠાર અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદ તથા ગોસ્પંદની તોખમવાળા માહ બોખતારને હું નમસ્કાર કરું છું. માહતાબઃ ઠાઠાર અહુરમઝદના હુકમથી પંદર દહાડા વધે છે, અને પંદર દહાડા ઘટે છે. રાત તેમજ પુનમના ચંદ્રને હું નમસ્કાર કરું છું. અમશાસ્પંદો માહતાબની રોશનીને ટકાવી રાખે છે અને તે રોશની પૃથ્વી ઉપર ફેલાવે છે. માહતાબની રોશની આડપાનને તાજગી આપે છે. બખશેશ કરનાર, ચળકાટવાળા, ખોરેહવાળા, વાદળદેલાવનાર, ગરમીવાળાં, લીલોતરી તથા આબાદી પાંથરનાર, અને તનદરોસ્તી આપનાર, ચંદ્રમા ઉપરના મવકકલ ફરેશતા માહ યઝદની હું સેતાયથ કરું છું. ઓ ખોરેહવાળા યઝદો! મને હિંમત અને ફતેહ, ગાય ઢોર, અને શુરાં બધ્યાં આપો! અએ પાણીઓ, તમારી સેતાયથ કરનાર કીરતીવંત થાય!

અરદ્વી સૂર નીઆએશ.

((એ નીઆયથ જો બની શકે તો દરરોજ બાણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં અસફનદારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંધ અને મારેસ્પંદ—એ પાંચ દહાડા બાણવાને તાકીદ કીધેલી છે.)

દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્મો. અર્ષમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમઝદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની, ગોરજે ખોરેહઃ અવજાયાદ; આવાં અરદ્વી સૂર^૧ બાનુ બેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હુર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞૂપ્ત દુજ્ઞવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કરદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ બૂન બૂદ ઝસ્તેદ. અજ આંત ગુનાહુ

૧. અરદ્વીસુર અનાહિત એટલે નિર્મળ અરદ્વીસુર નદી. એ નદી અલબુર્જ પહાડની 'હુકધર્મ' નામનાં શિખર આગળથી નીકળી વોહુફ્કષ (Caspian Sea) દરિયામાં ખાલી થાય છે. એ નદીને હાલની ઑક્સસ (Oxus) નદી સાથે સરખાવવામાં આવે છે. એ ઉપરાંત અરદ્વીસુર અનાહિત, એ નદીના પાણી અને અહુરમઝદનાં પેદા કીધેલાં તમામ બાલાં પાણીઓ ઉપરના મવકકલ એક નારી ફરેસ્તાનું નામ છે. એ નારી ફરેસ્તાને અવસ્તામાં એક સુંદર સ્ત્રીનું રૂપ આપવામાં આવ્યું છે, અને તે મરદ તથા સ્ત્રી બંનેને ફાયદો કરે છે. આવાં યશત પ્રમાણે સારી નિષ્ઠાથી એ યજ્ઞદની આરાધના કરનારને તે મદદ કરે છે, પણ બદ નિષ્ઠાવાળાને તે મદદ કરતો નથી. આવાં અરદ્વીસુરના હુમકાર ફરેસ્તાસ્પંદારમદ, દીન, અશીશવંધ, અને મારેસ્પંદ છે.

મનરની ગવરની કુનરની, તની રવાની ગતી મીનોઆની, આએ
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવરની પ પતેત હોમ. કનઆથ અહુરહે
મજ્જદાઓ, તરોઈદીતે અંધરહે મધંચેઉશ; હુધથ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના
ફરંષોતેમમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૩). કવરાને મજ્જદયસ્નો
જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઠે) કસસ્તયએચ.

અપાંમ વંધઉહીનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અના-
હિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજ્જદધાતનાંમ, વીરપ-
નાંમય ઉર્વરનાંમ મજ્જદધાતનાંમ, કનઆથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય કન-
આથાધ્ય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે અૂતે, અથા
રતુશ અપાતચિત હ્ય કા અપવ વીધ્વાઓ અઓતૂ. યથા અહુ
વધસ્યો (૧૦).

અઓત અહુરો મજ્જદાઓ સ્પિતમાધ જરથુશ્રાધ,^૧ યજએષ મે હીમ,
સ્પિતમ જરથુશ્ર, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ પરંથૂ-ક્રાકાંમ
અએષજયાંમ, વીદ્યેવાંમ અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
વાંથ્વો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, પએતો-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યા વીરપનાંમ અરપનાંમ કુદ્રાઓ યઓજદધાધિ. યા વીરપનાંમ
હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરેવાંન યઓજદધાધિ. યા વીરપાઓ હાધરિષીશ

૧. સ્પિતમ અરથુશ્ર નામના જુદા જુદા અર્થ કરવામાં આવ્યા છે, (૧) પીળું ઉંટ
રાખનાર, (૨) સોનેરી તારો, (૩) સોની, (૪) ખુદું ઉંટ રાખનાર, (૫) ઉમદા દીલગુરદાનો,
(૬) સૌથી સરસ ગાનાર અથવા કવી, (૭) ધર્મેગુરુ, (૮) ઉંટ પકડનાર. તે જમાનામાં ગાય,
ઢોર માણસની મુખ્ય મતા ગણાતી હોવાથી જનાવરના નામ ઉપરથી નામ રાખવામાં
આવતાં હતાં, જેવાં કે પોહરશરપ વીરાતારપ, અરભરપ. વગેરે. એ અર્થ લેતાં ૧, ૪, અને
૮ મો અર્થ અનુક્રુણ થાય છે. અરતોસ્તે પવિત્ર ગાથા કવિતા રૂપે લખેલા હોવાથી, અને
તેણે દીન ફેલાવવાનું કામ કરેલું હોવાથી ૬ હો અને ૭ મો અર્થ અનુક્રુણ થાય છે, અને
તે એક નામાંકિત ખોરેડ ધરાવનાર નર હોવાથી ૨ જો અર્થ પણ અનુક્રુણ લાગે છે. અસ્તો-
સ્તની દસમી પહેડીના વડવાનું નામ સ્પિતમ હોવાથી અવસ્તામાં 'સ્પિતમ અરથુશ્ર' વપ-
રાય છે; સ્પિતમ 'સ્પ' એટલે સફેદ અથવા ખાલેસ હોતું ઉપરથી સ્પિતમનો અર્થ ખાલે-
સમાં ખાલેસ થાય છે.

એવણુનો જમાનો કદીમ યુનાની લખનારાઓ ઇ. સ. પૂર્વે ૬૫૦૦ અને ઈ. સ. પૂર્વે
૨૦૦૦ ની વચ્ચે મેળે છે, અને હાલના વિદ્વાનો તેવણુનો જમાનો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૪ મી
સદીથી ઇ. સ. પૂર્વે ૬ ઠી સદી સુધી હેરફેર મેળે છે.

હુજામિતો દધાઈતિ. યા વીરૂપનાંમ હાંધરિષિનાંમ દાઘતીમ રથવીમ પએમ અવ-અરઘતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવઘતિ મસો, યથ વીરૂપાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જંમા પઘતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવ-ઘતિ ક્રતચઘતિ, હુકધર્યાત હુચ અરેજંધહુત, અવિ જરયો વાઉર-કયંમ.

યઓજન્તિ વીરૂપે કરનો જરયા વાઉર-કપયા આ વીરૂપો મધ્યે યઓજઘતિ. યત હીશ અવિ ક્રતચઘતિ, યત હીશ અવિ ક્રજગરઘતિ, અરદ્વી સૂર અનાહિત. યંધહે હુજંધરંમ વધર્યનાંમ, હુજંધરંમ અપ-ધ્રજનનાંમ. કસચિત્તય અએષાંમ વધર્યનાંમ, કસચિત્તય અએષાંમ અપધ્રજનનાંમ, ચથરંસતંમ અયરં-અરનાંમ હુવરૂપાધ નધરે અરંભાધ.

અંધહુઓસય મે અએવંધહુઓ આપો અપધ્રજરો વીજસાઘતિ, વીરૂપાધશ અવિ કરૂવાંન યાધશ હમ. અંધહુઓસય મે અએવંધહુઓ આપો હમથ અવ-અરઘતિ હાંમિનંમય જયનંમય. હા મે આપો યઓ-જદધાઈતિ, હા અરૂનાંમ કુદ્રાઓ, હા ક્ષાત્રિનાંમ ગરંવાંન, હા ક્ષાત્રિ-નાંમ પએમ.

જ. (હાંથી 'આ હાતાંમય' નો હા શરૂ થાય છે. જે કોઈ 'આ હાતાંમય' નો હા વગર અરદ્વી સૂર નીઆએશ પઢવા માંગે તો, હાંથી તે (રંરંતંમ) ૪૬ પાનાં છેડા સુધીનો ભાગ મુકી દેવો).

આ હાતાંમય, અંધહુષાંમય જાતનાંમય અજાતનાંમય, અપ-ઓનાંમ ઇધ જસેન્તુ ક્રવપયો, યોધ હીશ અવરંરં પઠત્યાપંમ, નજદિશત-યાત અપત્ હુચ. મા નો આપો દુશ્મનંધહે, મા નો આપો દુજવચંધહે. મા નો આપો દુશ્મ્યઓથનાધ, મા દુજદએનાધ, મા હુષિ-તળિષે, મા મોધુ-તળિષે, મા વરંજાનો-તળિષે, મા નાદૂયો-તળિષે. માધ નો અહિ ક્રાધાઈતિ આપો વંધઉહીશ, વહિશતાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યો નો અધરીરિચિનાંમ ધરીરિક્ષાઈતિ ગએથનાંમ. માધ નો અહિ ક્રાધા-ઈતિ આપો વંધઉહીશ વહિશતાઓ મજદધાતાઓ અપઓનીશ, યો નો અધરીરિચિનાંમ ધરીરિક્ષાઈતિ તનુનાંમ. યો તાયુશ, યો હુજંધહુ, યો ગધો, યો અપવજ, યો યાતુમાઓ, યો નસુરૂપાઓ, યો રંપેરંજવાઓ, યો અરાઘતિવાઓ, યો અર્ષેમઓધો અન્-અપવ, યો મયો દ્રવાઓ-સાસ્ત; તંમ અવિ ત્મએષાઓ પઠત્યન્તુ, ઇધેજઓ ઇષ યો ઇ દધ, ઇધેજઓ યન્તુ યો દી દધ.

આપો ગાતવ રામેધધ્વમ, યવત જઓત યજ્ઞધતે. કથ જઓત
જસાત વચ આપો વંધઉહીશ યજ્ઞધતે; કુથ બગ્રાત હિતો-હિજવાઓ,
ચેજિ અન-અરેથે યજ્ઞધતે. કુથ વાઓ અવિ-બૂત, યાં હે ચજસે અએથ-
પધતિશ. કુથ તાઓ કુયો બવાંન, કુથ તાઓ ઇયુદા બવાંન, કુથ
તાઓ રાતયો બવાંન, યાં અહુરો મજદાઓ જરથુશ્ત્રાધ ક્રવવચ, કા
જરથુશ્ત્રો ગએથાબયો અસ્તવધતિબયો. અવજસ્તીમ પઉર્વામ આપો
જઘધ્યાધશ જરથુશ્ત્ર, પસ્યએત અધબ્યો જઓથાઓ કબરોધશ યઓજ-
દાતાઓ દહ્નો-પધરિશતાઓ, ઇમાં વચો ક્રમૂ. આપો યાનંમ વો યાસામિ
મજ્ઞઓન્તંમ તંમ મે દાયત, ચેંધહે દાધતી પધતિ વંધહે નિસ્રીત અન-
અધવિ-દુબતિ. આપો ઇસ્તીમ વો જઘધ્યામિ પોઉરે-સરંધાંમ અમવધતીમ,
કજન્તીમય આપરાંમ ચેંધહેઓ પઓઉરેશય બેરંજ્યાંન. નએચિશય અંધ-
હાઓ યાસાધતિ જયાનાધ, નોધત સ્નથાધ, નોધત મહુર્કાધ, નોધત અએ-
નંધહે, નોધત અપયતેએ.

ઇમત વો આપો જઘધ્યેમિ, ઇમત જંમો, ઇમત ઉર્વરાઓ, ઇમત
અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઓધહે, વંધહવસચ વંધઉહીશય વોહુનાંમ
દાતારો, ઇમત અષાઉનાંમ વંધઉહીશ ક્રવષયો ઉધાઓ અધવિથૂરાઓ,
ઇમત મિથ વોઉરે-ગઓયઓધતે, ઇમત સ્તઓષ અબ્ય હુરઓધ, ઇમત
સ્પન્વો રજિશત, ઇમત આતરે અહુરહે મજદાઓ પુથ, ઇમત બેરંજ અહુર
ક્ષથય અપાંમ નપો અઉર્વિત-અસ્પ, ઇમત વીસપે યજતાઓધહે, યોધ
વંધહજદાઓ અષવનો. ઇમત મે આપો દાયત, ઇમત જંમો, ઇમત ઉર્વ-
રાઓ, ઇમત અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઓધહે, વંધહવસચ વંધઉહી-
શય વોહુનાંમ દાતારો, ઇમત અષઓનાંમ વંધઉહીશ ક્રવષયો ઉધાઓ
અધવિથૂરાઓ, ઇમત મિથ વોઉરે-ગઓયઓધતે, ઇમત સ્તઓષ અબ્ય હુર-
ઓધ, ઇમત સ્પન્વો રજિશત, ઇમત આતરે અહુરહે મજદાઓ પુથ, ઇમત
બેરંજ અહુર ક્ષથય અપાંમ નપો અઉર્વિત-અસ્પ, ઇમત વીસપે યજતા-
ઓધહે, યોધ વંધહજદાઓ અષવનો. યતચ અહ્માત અસ્તિ મજયો, યતચ
અહ્માત અસ્તિ વંધહે, યતચ અહ્માત અસ્તિ સ્તયો, યતચ અહ્માત અસ્તિ
પરોઅરંજસ્તરંમ; તત નો દાયત યૂજંમ, યજત અષવનો ક્ષયમ્ ઇસાન,
મોપુચ આસુયાચ, હથ અન ગાથવ્ય વચ. હુધ્યાવરતાંમ હિત વસ્ના
રૂપોતંમમ. ॥

યાંમ અજંમ ચો અહુરો મજદાઓ હુજવારંન ઉજબધરે, કદથાધ
આનહુથ વીસસચ જન્તેઉશય દંધહેઉશય.

થા અઘ્ઘાત સ્તઓત યસન્ય^૧ સ્ઞાવયેનિ, અહુનંમય વધરીમ સ્ઞાવયેનિ, અપેમય વહિરતેમ હુસવાનિ, અપસય વંધઉહીશ યઓજદધાને; હુથ અન ગાથવ્ય વય ગરોન્માને અહુરહે મજદાઓ જસત પચોધસ્યો. દથત અઘ્ઘાત તત અવત આયપ્તેમ.

આહે 'સ્ય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર. અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓથાખ્યો અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદ.

હુઓમ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો દંધહંધહ, માંધય, વચય, ખ્યઓપ્તય, જઓથાખ્યસય અધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમહદ.

(ખાજમાં પટે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન મજદ-દયસ્નાંન આગહી ઓસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન ખાદ. (પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નંમય વહોમય અઓજસય જવરંય આફ્રીનામિ, અપાંમ વંધઉહિ-નાંમ. મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વરનાંમ મજદધાત-નાંમ. અર્ષેમ વોહૂ (૧). અઘ્ઘાધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેકેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન), માહે સુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફેરપોતેમંમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ, અર્ષેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહ

૧. સ્તઓત યસન્ય-એનો શબ્દાર્થ વખણાયલી આરાધના થાય છે પણ એ સ્તુદ યશત નામે ૨૧ નુસ્કોમાંના એક નુસ્કનું નામ છે. મરદુમ શેઠ ખ. ૩. કામા યજશનેના ૫૮, ૫૯ માં હાને સ્તુદ યશત ગણે છે; એરવદ શહેરીયારજી ભર્યા યજશનેના ૫૮, ૫૯ અને ૬૦ માં હાને ગણે છે; ડારમસ્ટેટ યજશનેના ૧૪-૫૮ સુધીના હાને ગણે છે, એરવદ કાવસજી કાંગા પાંચ ગાથા અને હપતંધ યશતને ગણે છે.

અવજાયાદ આવાં અરદ્દીસૂર આંતુ ખેરસાદ અમાવંદ પીરેજગર અમાવંદી પીરેજગરી. દાદ દીન ખેલુ માજદયરનાં, આગહી રવાઘ ગોઆફરગાંની ખાદ હુકુતે કેશવર કમીન; અએદૂન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષેમ વૉહુ (૧).

(૬) (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીન માજદયરની દાદે કરથુશ્તી. નેમસે—તે અપાઉમ સંવિશ્તે અરદ્દીસૂર અનાહિને અપઓને અષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અપઓને અષેમ વૉહુ (૧). અરદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યકમઘદ. અષેમ વૉહુ (૧). આવાં અરદ્દીસૂર આંતુ ખેરસાદ. અષેમ વૉહુ ૧.

અરદ્દવીસૂર નીઆએશનો સાર—દાદાર અહુરમઝદ સ્પીતમ જરથોસ્તને નીમંજ તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, હુશિયારી લાવનાર, આપાદી ફેલાવનાર, અરદ્દવીસૂરની આરાધના કરવાને ફરમાવે છે. એ અરદ્દવીસૂરનું પાણી મરદોનાં જીવને સ્વચ્છ કરે છે, ઓરતોને જનમ આપતી વખતે સહેલાઈ કરી આપે છે. માતાઓનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે અને તેઓનાં થાનમાં વખતસર દુધ મુકે છે એનું પાણી ખીજાં પાણીઓથી ચઢતું ગણવામાં આવ્યું છે—એવી વિખ્યાત પામેલી અરદ્દવીસૂરની હું સેતાયશ કરું છું. તે અલયુઝ પહાડમાંથી નીકળી નોઊઝકશ (Caspian Sea) દરિયામાં પડે છે. જ્યાં જ્યાં અરદ્દવીસૂર રહે છે, ત્યાં ત્યાં લીલાં લહેર થઈ રહે છે. ઉનાળામાં કે શીયાળામાં તેનું પાણી ખુટતું નથી. અએ અરદ્દવીસૂર! યથા, અષેમ તથા રતઓત યરન હું એવી રીતે પઢું કે જેથી મને ગરોથમાન બહેશત મળે! મારી આરાધનાથી તું મારા ઉપર મહોબત રાખજે!

આ હાતામઆનો સાર—જે નેક માણસો હાલ હૈયાત છે, અગાઉ થઈ ગયા અને હવે પછી થશે, તેઓએ ખેતીના વધારાને માટે નહેરોનો વધારો કર્યો હોય, તેઓનાં ફરોહરોને હું યાદ કરું છું. હું દુવાં ગુજારું છું કે દુષ્ટ વિચાર કરનારને, દુષ્ટ રાખ્દો ઓચરનારને અને દુષ્ટ કામો કરનારને, ખરાબ દીન પાળનારને, કોઈને દુઃખ દેનારને, ચોર, લુટારા, બદુગર, ખુની, મુઠાંને દાટનાર, છંદી, બખીલ અને ઠગારાને અરદ્દવીસૂરનું નીમંજ પાણી ફાયદો નહિ કરે! તેઓની હાણી થજો! જે મને હાણી પહોંચાડવા માંગે, તેનેજ હાણી પહોંચજો! અએ પાણીઓ, તમે સંપત્તિ, પોષણ કરનારાં ફરજંદ, જે ખીજાંઓને દુઃખ દેવાની ખાહેશ નહિ રાખે તે બખીશ! ઓ યઝદો! ઉપર કહી તે કરતાં પણ વધારે ઉત્તમ અને વધારે કીમતી બેટ આપો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ જીવંદ હોય છે.

આતશ નીઆએશ.

 (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ બજુવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં હોરમજદ, અરદીબેહેસ્ત, આદર, શરોશ અને બેહેરાંમ—એ પાંચ હમકારાને દહાડે તો અવસ્ય બજુવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કાઢી છે.)

ફનઆંથ અહુરહે મજદાઓ.

 (સર નમાવતાં નમાવતાં બજુવું.) નૅમસૅન્તે આતશી મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજત. અર્ધેમ વૅહુ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહુ અવજૂયાદ.

 (આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહેરાંમ^૧ આદર ફેરા.

 (આદરાંનની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ આદરાંન્ આદર ફેરા.

 (ઘરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ દાદગાહ^૨ આદર ફેરા.

૧. અસલના ધરાની પાદશાહો અને પહેલવાનો આતશના તુરી કેબલાની બરકતથી ફતેહ ફીરોઝી મેળવવાનું યકીન ધરાવતા હતા. સાસાન્યન વંશના સ્થાપનાર અરદેશર ખાખે-ગાને દુશમનેા ઉપર મેળવેલી ફતેહની યાદગારીમાં ‘આતશે વાહરામ’ (ફતેહની ઉપરનેા મવકકલ ફરેસ્તો બેહરામ’) બરપા કર્યા હતા. ત્યારે આતશબેહેરામનેા અર્થ ફતેહમંદી બખ્શનાર આતશ અથવા ફતેહની ખુશાલીમાં બરપા થયેલો આતશ થાય છે, અને તેજ સબબસર તે આતશને શમશેર, ગુરજ વગેરે હથિયારો અર્પણ કરવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે આતશ બેહેરામ પરડવાનો રિવાજ અરદેશરને આભારી છે. હિંદુસ્તાનમાં પહેલ-વહેલા આતશ બેહેરામ (હાલ ઉદવાડા ખાતે છે) નેરીયોસંગ ધવલ નામના એક વિદ્વાન દસ્તુરની રાહબરી હેડળ પરડવામાં આવ્યા હતા, તેની સાથે જોડાયેલી કથા આ પ્રમાણે છે:—

ધરાની સલતનત પાયમાલ થવા પછી, ધરાનીઓએ પોતાના બાપીકા મહઝબની જળ-વણી ખાતર દીવ બંદરેથી ઉપડી હંકારતાં બર દરિયે તોફાનમાં સપડાવાથી માનતા લીધી હતી કે અગર જો તેઓ કિનારે સલામત પહોંચશે તો તેઓ ‘બેહેરામ મજદ’ની નૈયતે આતશ બરપા કરશે. આ પછી તોફાન સમી ગયું, અને તેઓ સંન્નજી બંદરે સહીસલામત ઉતર્યા હતા, અને પોતાની માનતા મુજબ ‘આતશ બેહેરામ’ પરડયા હતા.

૨ ‘આતશ દાદગાહ’ એટલે આતશને બરપા કરવાની લાયક જગા.

અજ હુમા ગુનાહ પતેલ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોકૂત, ઓએમ કદ્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તદ, અજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેલ હોમ.

ઉસ્-મેઘ ઉજરેખ્યા અહુરા આર્મધતી ત્વેષીમ દસ્વા, સ્પેનિશતા મધન્ય મજદા, વંધહુયા જવો-આદા, અષા હજો એમવત વોહૂ મનંધહા ફેસેરતમ. રફેધાધ વોઉર-અષાને દાધપી-મેઘ યા-વે અખિકા, તા ક્ષધદ્યા અહુરા યા વંધહેઉશ અષિશ મનંધહો; કેા સ્પેનતા આર્મધતે અષા દએ-નાઓ ક્ષદક્ષયા. અત રાતાંમ જરથુશ્ત્રો તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતનમ દદાધતી, પઉર્વતાતમ મનંધહુસયા વંધહેઉશ મજદાધ, ખ્યઓથનદ્યા અષાધ યાયા ઉખધખ્યાયા સ્તઓષમ ક્ષધ્રમ્યા.^૧

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે-તે આતશ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજત. અર્ષમ વોહૂ (૩). ક્વરાને મજદયસ્તો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો (જે જેહ હોય તે પટે.) ક્સસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ, તવ આતશ પુથ અહુરહે મજદાઓ. આથ્રો મજદાઓ પુથ,^૨ ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે, અધચનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ,^૩ કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો

૧ 'ઉસ-મેઘ ઉજરેખ્યા'થી તે 'ક્ષધ્રમ્યા' સુધીનું ભણતર અહુનવર્ધતી ગાયમાંથી લીધેલું છે. એમાં અશો અહુરમઝદની પવિત્ર બક્ષેશો અને તેના તરફની બનફેસાની દેખાડેલી છે.

૨ આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ એટલે અહુરમઝદનો પુત્ર આતશ. 'પુથ' શબ્દ 'પુ' એટલે પવિત્ર કરવું ઉપરથી નીકળ્યો છે ત્યારે અહુરમઝદનો પુત્ર એટલે અહુરમઝદ તરફથી સર્વે પેદાયશને પાક કરનાર. પેહેલવી સરહમાં એ આતશ વિશે એલું જણાવેલું છે કે તે મોખેદો, દસ્તરો તથા પરહેજગારો ઉપર મવકકેલ છે. એને 'આદર ફરાહ' ને નામે પણ ઓળખે છે. બુનદેહેશ નામની પહેલવી કેતાબમાં જણાવેલું છે કે, એ આતશને પેહેલવેહેલ્લાં 'ઓક્સસ્' (The River Oxus) નદીના કીનારા ઉપરનાં 'ખારજમ' નામનાં શહેરમાં આવેલા 'ગદ્મન-હોમન્દ' નામના પાહાડ ઉપર તખ્તનશીન કીધો હતો. જમશેદ પાદશાહનાં મરણ પછી, એ આતશને જુહાકના હાથમાં જવાથી બચાવ્યો હતો. ગુસ્તાસ્પ પાદશાહનાં વખતમાં તેને 'ખારજમ'માંથી ઉંચકીને કાબુલસ્થાનમાં આવેલા 'રોશન' નામના પહાડ ઉપર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, ત્યાં મજકુર આતશ બુનદેહેશના વખત સુધી મોજુદ હતો.

૩ અધરચનાંમ ખરેનો મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે એટલે અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ઈરાની ખોરેહ, અને અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ક્યાની ખોરેહ. ખોરેહ એટલે અસાધારણ મિનોઈ શક્તિ કે જે ધરાવનાર ખરાબી ટાળવાના તથા બીજાં મહાભારત કામે

અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હવ્યોસવંધહહે, વરોઇશ હવ્યોસવંધહહે
અસ્નવન્તાહે ગરોઇશ મજદધાતહે,^૧ ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે,^૨
કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએ-
વન્તાહે ગરોઇશ મજદધાતહે,^૩ કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથ્રો
અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર-ખર-
નંધહ, યજત પોઉર-અએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત્
વીસ્પએઇઓ આતરેઓ, ક્ષથ્રો-નફ્રો નધર્યો-સંધહહે યજતહે^૪ કનઓથ્ર

પાર પાડી શકે છે. જે માણસ પોતાના તન, મન અને રવાનને પવિત્ર રાખવા સાથે હંમેશા
નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલે, ચાને જે માણસ અશો હોય તેને ખોરેહ મળી શકે છે, જેની બર-
કતથી તે અસાધારણ મહાભારત કામો પાર પાડી શકે છે. અને ન્યાંસુધી એક ખોરેહ ધરા-
વનાર આદમી અશો રહે, ત્યાં સુધી તેનું ખોરેહ તેની સાથે રહે, પણ જે ધડી તે અશોઇના
માર્ગથી વેગળો ન્ય કે તેનું ખોરેહ જતું રહે છે. તેનો દાખલો પાદશાહ જમશેદ પરથી
મળી આવે છે, કે જે ખોરેહ ધરાવતો હતો, પણ પાછળથી ગર્વ કરવાને લીધે તે ખોરેહ
અથવા નુર ઉડી ગયું હતું, અને તે પડતીમાં આવી પડ્યો હતો. ધરાની ખોરેહ તે ગયોમદ,^૧
હોષંગ, તહેમુરસ, જમશેદ, અને ફરેદુન જેવા નામીયા નરો ધરાવતા હતા તે, અને કયાની
ખોરેહ તે ક્યેકાબાદ, ક્યેકાઉસ, સ્થાવક્ષ, ક્યેખશર, લોહરાસ્પ, વીસ્તારસ્પ જેવા કયાની
વંશના પાદશાહ, ધરાવતા હતા. પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પણ ખોરેહ ધરાવતા હતા,
અને પોતાની શ્રેષ્ઠ અશોઇના બળે મહાભારત કામો કરીને મીનોઓની સંક્રમાં ગણવાને લાયક
બન્યા હતા.

૧ અસ્નવન્ત ગરોઇશ-અસ્નવન્ત પહાડ. બુનદહેશ પ્રમાણે પાદશાહ ક્યેખશર અસ્ન-
વન્ત પહાડની નળદીક, ચએચસ્ત સરોવર આગળ બુતપરસ્તી દેહરાંનો નાશ કરવા ગયો,
ત્યારે તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી જેથી તે દેહરાં તોડવાનું કામ આશાનીથી ચલાવી
શક્યો. તેની સેપાસશુભરીમાં ક્યેખશરએ અસ્નવન્ત પહાડ ઉપર એક આતશ સ્થાપ્યો,
અને તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી હતી, તેથી તેનું નામ 'આદર ગુશસ્પ'
(ગુશ=કાન+અસ્પ=ઘોડો) એવું નામ આપ્યું.

૨ ચએચિસ્ત વરોઇશ, એટલે ચએચિસ્ત સરોવર જેને આજર બએબનમાં આવેલા
ઉરમ્યા સરોવર સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે,

૩ રએવન્ત ગરોઇશ-રએવન્ત પહાડ, રએવન્તનો અર્થ પ્રકાશિત થાય છે, કારણ કે એ
પહાડ ઉપર પાદશાહ ગુશતાસ્પે આદર બુરજન સ્થાપ્યો હતો, તેથી તે પહાડને મળતા
ચળકાટને લીધે તેને રએવન્ત નામ આપ્યું હોય.

૪ નધર્યો સંધહ યજત-નધર્યોસંગ ફરેસ્તો એ આતશને લગતા એક યજ્ઞનું નામ.
એનું કામ અહુરમઝદના કાસદ તરીકેનું છે, એટલે એ વિજળીના ચમકારામાંથી ઉત્પન્ન
થતા કુદરતી આતશનું નામ છે, જે બલે આકાશમાંથી આ પૃથ્વી ઉપર આવીને માણસોની
દુવા દાદારને દ્વારે લઇ ન્ય છે. તેને રોશની સાથે સંબંધ હોવાથી તે મહેર યજ્ઞને શરીક
છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદે નેરીયોસંધને કંબદેજ તરફ મોકલી પેશોતન ઉપર
પેગામ મોકલીને તેને ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કહેવાડ્યું હતું.

યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દ્વન્ઓધ્રાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા યહુ વધર્યો જઓતાઃ
ક્રા મે ઋતે અથા રતુશ અષાતચિત હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઓ ઋઓતૂ.

યસ્નંમય વહ્નંમય, હુર્ઝેતીમય ઉશત-ઝેરતીમય, વન્ત-ઝેરતીમય
આક્રીનામી, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. ચેસન્થો અહિ વહુ-
ઓ, ચેસન્થો બુયાઓ વહુઓ ન્માનાહુ મપ્યાકનાંમ. ઉશત બુયાત અહ્નાધ
નધરે, યસન્થવા બાધ ક્રાયજાધતે, અએસ્મો-જસ્તો, ઝરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ-
જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાધત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાધત્યો બઓધધિ બુયાઓ, દાધત્યો પિથિવ
બુયાઓ, દાધત્યો ઉપસયને બુયાઓ. પેરનાયુશ હરેથે બુયાઓ, દહ્ના-
યુશ હરેથે બુયાઓ, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ.

સઓએ બુયે અહુમ્ય ન્માને, મત્ત-સઓએ બુયે અહુમ્ય ન્માને, રઓ-
અહિ બુયે અહુમ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહુમ્ય ન્માને, દરેધેમચિત અધપિ
જરવાનંમ, ઉપ સૂરાંમ ક્રષો-કેરેતીમ, હધ સૂરયાઓ વંધહુયાઓ ક્રષો-
કેરેતોધત.^૧

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આસુ ખાઝંમ, આસુ
થાઘતીમ, આસુ જીતમ, પોઉરે ખાઝંમ, પોઉરે થાઘતીમ, પોઉરે
જીતમ; મસ્તીમ, સ્પાનો, ક્ષવિઝંમ હિજવાંમ, ઉરેને ઉપિ, ખતૂમ
પરચએત મસિત મજાઓન્તંમ, અપધરિ-આઝંમ, નઠર્યાંમ પરચએત
હાંમ-વરેતીમ.

ઝેરેધ્વો-જંગાંમ, અખકૂન્યાંમ ધિષુમ અસ્નાંમય ક્ષફનાંમય
આસિતો-ગાતૂમ, જઘાઉરેમ, તુથુપાંમ આસ્નાંમ ક્રજન્તીમ, કરેષો-
રાજાંમ, વ્યાખનાંમ, હાંમ-રઓધાંમ, હુવાપાંમ, આંજો-બૃજિમ હવી-
રાંમ, યા મે ક્રાધયાત ન્માનંમય વીસંમય જન્તૂમય દાંયૂમય, દંધહુ-
સસ્તીમય,

દાયાઓ મે, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, યા મે અંધહુ
અક્સાઓધહાઓ, નૂરેમય યવએયતાધતે, વહિરતંમ અહૂમ અષઓ-
નાંમ રઓઅંધહૂમ વીસ્થો-ખાઝંમ, જજે-બુયે વંધહાઉય મીજદે, વંધ-
હાઉય સ્તવહિ, ઉરનએય દરેધે હુવંધહે.

૧ ક્રષો-કેરેતોધત-ક્રશોકેરેતના વખત સુધી; ક્રશોકેરેત શબ્દનો અર્થ તાજું કરવું, નહું
કરવું કરી થાય છે; તે ઉપરથી કયામત, રસ્તાખેજ (renovation) થાય છે.

વીરપએધળ્યો સસ્તીમ ખરધતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, શએધળ્યો અએમ હાંમ-પયાધતે ક્ષાકૂનીમય સૂઝરીમય, વીરપએધળ્યો હુય ધજ્જયેધતે હુએરતીમય ઉશત-એરતીમય, વન્ત-એરતીમય, રિપતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ આતર્શ જસ્ત આદિધય. ચીમ હુપ્પ હુષે ખરધતી ક્યરેથવાઓ અર્મએવાધધે. આતર્મ રપેન્તેમ યજમધદે, તાજમેમ હન્તેમ રથએશતારેમ.

આઅત ચેજિ-યે અએમ ખરધતિ અએરમેમ વા અપય ખરેતેમ, ખરેરમે વા અપય કસ્તરેતેમ, ઉર્વારાંમ વા હુધાનએપતાંમ આહે પસ્ચ-એત ક્રીનધતિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, દનૂતો અતખિરતો હુધ-ખંધહુમ.

ઉપ-થવા હુક્ષોધત ગેઉશ વાંથવ, ઉપ વીરનાંમ પોઉરતાસ. ઉપ-થવા વેરજવતય મનો, વેરજવતિય હુક્ષોધત અંધઉહ. ઉર્વાક્ષ-અંધઉહ ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જવાહી. ધમત આથો આક્રિવનંમ, યો અહાધ અએરમેમ ખરધતિ હિકૂશ, રઓયસ-પધરિશતાં અપહે એરજ યઓજદાતાં.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ યોદાએ, અવજ્ઞૂનિએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, અએમ બેહેદીન માજદય-સ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.)
યથા અહૂ વધર્યો (૨).

યરેન્મય વહ્નમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, આથો અહુ-રહે મજદાઓ પુથ, તવ આતર્શ પુથ અહુરહે મજદાઓ, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે, અધસ્યનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. કવોધશ હુઓસ્રવંધહુહે, વરોધશ હુઓસ્રવંધહુહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. રએ-વન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. આતર્શ રપેન્ત રથએશતાર, યજત પોઉર-

૧ હિકુશ રઓયસ પધરિશતાં એટલે સૂઝી રોશનીમાં તપાવેલી. આતશ ઉપર જે કાઠી, મુખડ અથવા કોઈબી ખુશબો મુકવી તે તદન મુકવી તથા સાફ હોવી જોઈએ. કોઈબી જાતનું લીલું તથા નજસ બળતણ હરગેજ આતશ ઉપર મુકવું નહીં.

મરેનંધ્રહ, યજ્ઞત પોઉરૂ-અએષજ. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, મજા વીરપએધજ્યો આતેરજ્યો, કાથો-નક્રો નધસ્યો-સંધ્રહહે, યજ્ઞતહે. અર્ષેમ વૉહુ (૩).

અત તોધ આતરેમ અહુરા અઓળેંધ્રહવન્તેમ, અથા ઉસેમહી અસીશતેમ, એમવન્તેમ, સ્તોધ-રપેન્તેમ, ચિથા-અવંધ્રહમ; અત મજદા દધમિથ્યન્તે જસ્તાધશતાધશ દરેશતા અઓનંધ્રહેમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

અહાધ રએશય; હજંધ્રરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કરે-ફેહ મોજદ.

રોજ નેક્ર નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ નેમસે-તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજ્ઞત. અર્ષેમ વૉહુ (૧). ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ.

(જે આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ બેહેરાંમ આદર ફરા.

(જે આદરાંનની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે બજવું.)

આતશ આદરાંન આદર ફરા.

(અગરજે ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે બજવું.)

આતશ દાદગાહ આદર ફરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર ગુશસ્પ,^૧ આદર ખોરદાદ,^૨ આદર ખુરજન મેહુર^૩ અવરે આદરાંન ઓ આતશાંન, કે પ દાદગાહ નેશાસ્ત.

૧ પાદશાહ કએખુશરએ ‘દેઝે બહમનનો’ કિલ્લો સર કર્યો હતો, તેની યાદગીરીમાં ‘આદર ગુશસ્પ’ બરપા કીધો હતો.

૨ અરદેશર બાબેકાનના મમાવા બાબકે આદર ખોરદાદને સ્વપ્નામાં જોયો હતો. બીજે એક ટેકાણે જણાવ્યા મુજબ પાદશાહ હોષંગે અકસ્માત જે આતશ શોધી કાઢ્યો હતો તે પોતાના પાચતખ્તમાં લાવી એક ગુંબજવાળા આતશ ખાનામાં રાખ્યો હતો, અને તે આતશ ખાનાને આદર ખોરદાદ કરીને કહેતા હતા. વળી દસ્તુર જરતોસ્ત બહેરામના ફારસી જરતોસ્ત નામામાં એને આદર ગોશસ્પની સાથે એક ફરેસ્તા જેવો જણાવ્યો છે. બહમન અને અરદીબહેશત અમશાસ્પદની સાથે જરતોસ્તી દીનની સચાઈની ગવાહી આપવા માટે આદર ખોરદાદ શાહ ગુશતાસ્પની દરબારમાં એક ફરેસ્તા તરીકે આવ્યો હતો.

૩ ખુનદહેશ મુજબ એ આતશને શાહ ગુશતાસ્પે રએવંદ પહાડની “પુસ્તે વીરતાસ્પાંન” નામની ટેકડી ઉપર સ્થાપ્યો હતો. એ પાદશાહે પેગમ્બર જરતોસ્તના દીન લાવવા પછી તે દીન તરફ પોતાની બન ફેશાની બહેર કરવા એ આતશને એક આતશકદેહમાં સ્થાપના

અંસ્તે; ગારજે ખોરેહુ અવજાયાદ મીના કરકો, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગાઆફરગાની ખાદ હકુતે કેશવર જમીન; અએદુન ખાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષમ વોહૂ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોકું કરીને પઢે.) દાદારે ગહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસંતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્ધિ સૂર અનાહિતે. અષઓને અષમ વોહૂ (૧). નંમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદદધાતે અષઓને અષમ વોહૂ (૧). દનઓથ અહુરહે મજદદઓ.

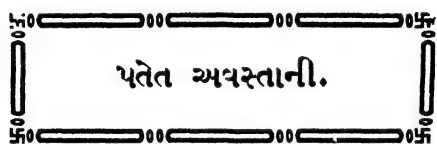
 (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નંમસંતે આતશ મજદદઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજ્ઞત. અષમ વોહૂ (૧).

આતશ નીઆએશનો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોજો! અએ અહુરમઝદના સૌથી મહાન આતશ યજ્ઞદ! હું તુંને નમું છું. બુઝંદ આતશ બહેરામના આતશનું, (યા) આદરાનના આતશનું, (યા) દાદગાહના આતશનું ખોરેહ તથા નુર જ્યાદા થાઓ! ઓ અહુરમઝદ, તું મને પાક કર! હું તાબેદારી અને નમ્રતા અખ્સાર કરે! હિંમત અને જ્ઞાન સંપાદન કરવા કાજે મને સારી અક્કલ અખશ! પેગમબર અશો જરથોસ્તની માફક હું પણ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો, તેમજ તાબેદારી અને હકુમત તુંને અર્પણુ કરે! અએ આતશ, જે કાંઈ વિધિ-પુર્વક ક્રિયાઓથી તુંને આરાધે તેને મોટાઈ હોજો! એસમ અને બોએથી તું આરાધનાને લાયક થજે! મારાં ઘરમાં કયામતના વખત સુધી તું બળતો અને પ્રકાશતો રહેજે! અએ આતશ! મને આસાની, લાંબી જીંદગી, પુર સુખ, મોટાઈ, કહાપણ, શુભાખિત બોલવું હુશિયારી, કૈવત, ખડે પડે ઉશું રહેવાની શક્તિ, જાગૃતિ, અક્કલમંદ, ઇજ્જતવાળું, સંકટ તાળનાર, મારાં ખાનદાનને, દેશને, અને ધર્મને શોભા લગાડનાર ફરજંદ અખશ, અને મને એવી બુદ્ધિ આપ, જેથી હું નેક થાઉં, અને

કરી હતી. શાહનામા મુજબ દીન દુશમન અરજસ્પ સાથની પહેલી લડાઈમાં શાહ ગુશતારપે ફતેહ મેળવી હતી, તેની શુકર ગુજરીમાં જે આતશકદેહ સ્થાપ્યું હતું, તે આદર બુરજનનું આતશ કદેહ હોતું બેઇએ. કેટલીક કેતાબો મુજબ આદર બુરજન આતશ પેગમબર સાહેબ જરથોસ્ત પોતે શાહ ગુશતારપની દરબારમાં લાવ્યા હતા, અને તે કાઢી વગર રોશન રહેતો હતો, એને ફીરદોસીથી ટેકો મળે છે, જે કહે છે કે આદર બુરજન આતશને પહેલાં શાહ લોહારાપે આતશકદેહમાં પરચ્યો હતો, પછી પેગમબર જરથોસ્ત તેને શાહ ગુશતારપ આગળ લઇ ગયા હતા. બહમન ચશ્ત પ્રમાણે ગુશતારપના છોકરા પેરોતને આદર ફરોબા અને આદર બુરજન મહેરની બરકતથી બુતપરસ્તીનો નાશ કર્યો હતો. ઝાદસ્પરમ પ્રમાણે એ આતશ આદર ગુશતારપની માફક હવામાંની વીજળીક રોશનીના કાંધક બનાવથી ઉત્પન્ન થયો હતો.

મને ભુલંદ બહેશત મળે. આતશ આપણું ખાણું પકાવી આપે છે, તે આપણને સમજ આપે છે (કે જેમ હું રાખ થઇ જાઉં છું, તેમ આપણે પણ કોઇ દહાડે એજ હાલતે પુગીશું) આતશ, આપણુ તેની નજદીક જનારાઓ તરફથી, પ્રમાણિક મહેનતથી મેળવેલાં એસમની, અને સુકી, સાફ કાઠીની બેટની આરબુ રાખે છે. જે કોઇ શખશ આતશને માટે એવી બેટ લઇ જાય છે, તેને આતશ ખુશી થઇને અને તૃપ્ત થઇને દુઆ દે છે, કે તારે ત્યાં દોલત અને શુરાં ફરજાંદનો વધારો થજો! તું ચાલાક મનનો થજો! તારી જીંદગી ઉઘોગી થજો! જેટલો વખત તું જીવે તેટલો વખત સુખી જીંદગી ગુજરજે!

સેવટે, આદર ગુશરપ, આદર ખોરદાદ, આદર ખુરઝીન મહેર, અને મીનો કરકો નામના અસલના આતશોનાં ખોરેહ જ્યાદા થાઓ એવી બંદગી કરનાર દુવા ગુજરે છે.

દનઓંથ્ર અહુરહા મજદાઓં. અર્ષેમ વૉહુ (૧) યથા અહૂ વઘચ્યો (૫). યથા અહૂ વઘચ્યો પંજ અજ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનોઓંની, ઓંખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઘચ્યો (૫), અર્ષેમ વૉહુ (૩).

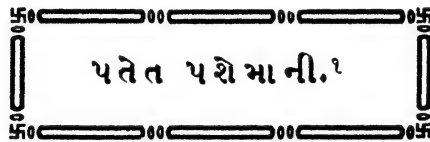
કવરાને મજદાયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્તએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. સ્તઓંપહે અખ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરષિન્દઓંશ, આહૂધચ્યેહે, દનઓંથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઓંથ્રાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહૂ વઘચ્યો જ્ઞઓંતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીદ્યાઓં ઝૂઓંત. યથા અહૂ વઘચ્યો (૧)

ફેરસ્તુયે હુમતોધ્યસયા હૂખ્તોધ્યસયા હુવરશ્તોધ્યસયા, માંથ્રેવો-ધ્યસયા વર્ષેવોધ્યસયા વરશ્તવોધ્યસયા. અધ્મિગાધ્યા દધથે, વીરપા હુમતાયા હૂખ્તાયા હુવરશ્તાયા. પઠતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મ-તાયા હૂખ્તતાયા હૂજવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહી, અમેપા રપેન્તા, યસ્ને-મયા વહ્મમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વચંધહા, ફેરા પ્યઓંથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વસચીત્ ખખ્યાઓં ઉશતનમ; સ્તઓંમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

યથા અહુ વધસ્યો (૨૧) અર્ષમ વૌહુ (૧૨). યથા અહુ વધસ્યો (૨.) યસ્નેમય વહ્નમય અર્ચ્ચાજસ્ય જવર્ય આદ્રીનામિ, સ્વર્ચ્ચાપહે અર્ચ્ચેહે તપ્મહે, તનુ-માંથહે, દરુષિ-દ્રર્ચ્ચાશ, આહુધસ્યેહે. અર્ષમ વૌહુ (૧)

અહાધ રચેશય; હર્ચધર્ષમ; જસ મે અર્ચધહે મજ્જદ; કર્કેહ મોજદ.

પતેત (અવસ્તાની) નો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોજો ! પાંચ યથા અહુ વધર્ચો લણીને મારાથી થયલા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. સર્વ ભુંડ વિચાર, ભુંડ સખુન, અને ભુંડ કામો જે મેં આ દુન્યામાં વમાસ્ત્યાં હોય, જે હું ખોલ્યો હોઉં, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, તેને માટે હું મારી મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. હું એકજ ખોદાની આરાધના કરનાર જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર તરીકેનો એકરાર કરું છું. અહુરમઝને પુશનુદ કરવાને જોરાવર માથના તનવાળા અશો શરોષ યજ્ઞદની સેતાયશ કરવાને, અને તેને પુશનુદ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્ચો પડે, સર્વ લલા વિચાર, લલા શબ્દો અને લલા કામોની હું સ્તુતિ કરું છું અને અખત્યાર કરું છું, અને સર્વ ભુંડ વિચાર, ભુંડ શબ્દો, અને ભુંડ કામોનો ત્યાગ કરું છું. ઓ અમશારપદો ! તમારી સેતાયશ કરવાને હું મારો જન અર્પણુ કરું છું. રાસ્તીને હું વખાણું છું.

યથા અહુ વધસ્યો (૧). યથા અહુ વધસ્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુક્ષૂખત દુજવરશત, મમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆની, આખે અત્રાજ્શ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહુ વધસ્યો (૫), અર્ષમ વૌહુ (૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુરત્તએષો (જે ગેહ હોય તે પડે). કસસ્તયએચ. સ્વર્ચ્ચાપહે અર્ચ્ચેહે, તપ્મહે, તનુ-માંથહે, દરુષિ-દ્રર્ચ્ચાશ, આહુધસ્યેહે, કનર્ચ્ચાથ યસ્નાધય વહ્નાધય કનર્ચ્ચાથાધય કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જર્ચ્ચાતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હય કા અષવ વીદવાર્ચા ઝર્ચ્ચાતૂ. યથા અહુ વધસ્યો (૧).

૧ દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદે જોડેલી છે. 'પતેત' શબ્દનો અર્થ ગુનાહથી યાને આડા માર્ગથી પાછું ફરવું, એટલે અહુરમઝદના કાયદા તરફ પાછું જવું.

(કરદો ૧ લો) ક્રાજ સતાયમ હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરશત, અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરગીરશની હેહોમ હરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને, કું કરેફેલ કુનમ. ખેહો-લશની હેહોમ હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરશત અજ મનશને ગવશને કુનશને, કું ગુનાહ નકુનમ.

ક્રાજ આંએ શુમા રાહ હોમ, કે અમશાસ્પંદ હેદ. યજશને ઓ નીઆએશને; ક્રાજ પ મનશને, ક્રાજ પ ગવશને, ક્રાજ પ કુનશને, ક્રાજ પ અહુ, ક્રાજ પ તન, ક્રાજ પ આંનેય ઇન ખેશ જન, તન ઓ જન નામ રવાન. યુન ઘર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન દાસ્તન અએ ખહોદ, કું અગર તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા ખેઆવાયદ દાદન ખેદહમ.

સતાયમ અષહી પેહેલુમ, નગુનમ દવાન. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર હોમ. પ પેતીઆર અનાઇ અજ ઘનામીના અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાંન હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જસ્તોશત, રસ્તએ ફરાઇન કર્દ પોરથોદકેશાંન^૧ પ દસ્તુર દાર હોમ. આં જહેલરા અજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કું મરદુમાન ઓ યુન શાયદ યુદન, યાઓ મન ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, પેશ આંએ ચેહર અંદા, પસ આંએ ચેહર પેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ, અજ સે સ્વઓષોઅરનામ ગુનાહ અજ આં નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજરાન હજર મર્ગરજાંન, અંદે ચંદે ગેઓશ હસ્ત શાયદ યુદન, પ નામે ચેસ્ત, હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરશત, મેમ પરાએ કસાંનરા. યાવ કસાંન પરાએ મનરા, યાવ ગુનાહકારી પ મનરા કસો ગુનાહ, ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીના-આંની, આંખે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદે આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; યુન હનદ-રખ્ત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજર્માન ખોએદીઓજદ, કાએદીઓજદ,

૧ પેગમખર જસ્તોશતની આગમચની દીન પાળનારાઓને 'પોરથોદકેશ' કહેતા હતા. તેઓ યજદાંપરશત હતા.

આર્જેશ્ત ગુનાહ, અવાવરેશ્ત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, આજએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલગાન ગુનાહ, મર્ગરજાન ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન ગુનાહ, જેહેમર્જ ગુનાહ, દશતાનમર્જ ગુનાહ, કુનમર્જ ગુનાહ, અવારન મર્જશની, શાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હુમીમાલાંન, ગુનાહીઓ પુલશહોદ, વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ, ગુનાહ અજ ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ, કુ મરદમ ઓ યુન શાયદ યુદન, ગજસ્તેહ ધનામીનો દરવંદ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ કરાજ કરનીદ.

અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકર્દ, ગોહાને પોત્યોદકેશાંન ગુનાહ દાસ્તેહ એસ્તેદ. મનશની પેશે દાદાર અહુરમજદ મીનાઆંન ગેતીઆંન મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પદાંન, પેશે મેહેર સરોશ રશને, પેશે આતશ બરસમ હોમ, પેશે દીન રવાન ખેશ, પેશે રદ દસ્તુરે દીની, પેશે ઓએ ગવેહ મદ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ ખોહ બેરાદ, જન ફરજંદ, શાએ સાહાર, ખેશ નજદીક, હમગેહાંનીઆંન, હમખાસ્તગાંન, હમસાઅંગાંન, હમશેહેરીઆંન, પ ઇર્માનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીઅ, યુન મન અંદર ગુનેહગાર યુદ એસ્તેદ હોમ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર નસા ખોરશની, હેહેર નસા જોએશની, હેહેર નસા ઓએ આવ્ ઓ આતશ બોર્દન, યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર નસા બોર્દન, અવસ્તા પ અમશની નગોકૂતન, મોએ નાખુન દંદાન ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરે હરએ પદર હેહેર નસા, યુન મન અંદર ગુનેહગાર યુદ એસ્તેદ હોમ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજદ યુદ, ઓએમ આવાયસ્ત મનીદન, ઓએમ નમનીદ; ઓએમ આવાયસ્ત ગોકૂતન, ઓએમ નગોકૂત; ઓએમ આવાયસ્ત કર્દન, ઓએમ નકર્દ; અજ આંન ગુનાહ.

મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન બુદ, ઑએમ નઆવાયસ્ત મની-દન, ઑએમ મનીદ; ઑએમ નઆવાયસ્ત ગોકૂતન, ઑએમ ગોકૂત; ઑએમ નઆવાયસ્ત કદ્દન, ઑએમ કદ્દ; અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની, પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અહુરમજદ, મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન જસ્ત પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર બહુમન,^૧ ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સર્દગાંન જસ્ત પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અરદીબેહેશત, આતશ, આતશ સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિરજાંન, હર આઇન ફરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ

૧ બહુમન અમશાસ્પંદ શારીરિક પેદાયશમાં ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને ભાવ-વાચક રૂપે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને તે અકમન દેવનો હરીફ છે. ભલાં મન ઉપરથી પ્રશુઓ સાથે તેનો સંબંધ કેમ થયો તે વિષે ગાઇગર કહે છે કે જરોતોસ્તી ધર્મે એક જગાએ રહીને ખેતી કરનાર અને ટોરોને ઉધારનાર લોકોમાં વધુ પગ પેસારો કાઢ્યો, તેથી પ્રશુને ઉધારનારાં લોકો ભલાં મનવાળા ગણાવા લાગ્યાં; એટલે જેઓ ભલાં મનવાળા જરથોસ્તીઓ હતા, તેઓ પ્રશુઓને ઉધારનારા પણ હોવાથી, બહુમન, જે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, તે પ્રશુઓ ઉપર પણ મવક્કલ ગણાવા લાગ્યો. પાછળથી તે સર્વે માણસોની નેવેહબાની કરનાર તરીકે પણ ગણાવા લાગ્યો. વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ પ્રમાણે બહેસ્તમાં સોનેરી તખત ઉપરથી હીને તે બહેશતી રવાનોને આવકાર આપે છે.

ગુનાહ, ઑએમ અંદર શેહરેવર,^૧ અયોખશસ્ત, અયોખશસ્ત, સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર સપંદારમદ,^૨ જમીન જમીન સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર ખોરદાદ, આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર અમરદાદ, ઓર્વર, ઓર્વર સર્દગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગરજાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, ઑએમ અંદર દામે અહુરમજદ જસ્ત, ગુન સતર, માહુ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજ આઇન, ઓ

૧ શેહરેવર અવસ્તામાં ક્ષત્ર વધરય આવે છે, સામાન્ય નામ તરીકે એ રાખ્દ દોલત, અને રાજસતા માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી દોલત અને રાજ હકુમત ઉપર એ મવકકલ થયેા છે. પુનદહેશ પ્રમાણે એનો હરીફ સાવર નામનો દેવ છે. એક ઠેકાણે જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ કરે છે કે તારું ચિત્ર મારી નજર સનમુખ છે, માટે તારો હાથ લંબાવ કે તે હું પકડું, ત્યારે અહુરમજદ કહે છે કે હું અસ્પર્ધ્ય છું. (intangible) છું. ત્યારે જરથોસ્ત કહે છે કે તું અને તારા અમશાસ્પંદો અસ્પર્ધ્ય છે, ત્યારે તમારી સેતાયશ હમે કર્યો કે નહિ. અહુર મજદે જવાબ આપ્યો કે હા. હમો જુદી જુદી સાત પેદાયશો ઉપર મવકકલ છીયે, તે પેદાયશોની જે સારી રીને સંભાળ રાખે તે અમશાસ્પંદોની સ્તુતિ કરેલી કહેવાય, ધાતુ સામે ગુનાહ કરવો એટલે સોના રૂપાં જેવી કીમતી ધાતુ લાયક માણસોને ન આપતાં નાલાયક માણસોને આપવી, આળસુને પૈસાથી મદદ કરવી. લગનના આશીરવાદમાં દેહાદ, દહેશની દાદાર અહુરમજદ..... હુકરદારી શેહરેવર, એટલે દાદાર અહુરમજદ અને શેહરેવરથી બલાં કામોનું બખશાવું કરે.

૨ અવસ્તામાં એને માટે સ્પેન્ત આરમધતિ આવે છે. એ ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવકકલ અમશાસ્પંદ છે. તે ધરતી ઉપર મવકકલ છે. ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવકકલ અમશાસ્પંદ ધરતી ઉપર કેમ મવકકલ હોય, તેનો ખોલાસો એ કે ધરતી પોતે તાબેદાર અને નમાની છે, અને જે તેને ખેડે છે, તેને શરણ થઇ પાક આવે છે.

અવરે ગવહે દહેશનાં, ધન અહુરમજદ ખેશ, યુન અંદર્ગ જમીન
ઓ આસ્માન યુન મન અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેહ હોમ, અજ
આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-
આંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ
પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો.) સતર શેકશની, ખએતુદથ વસોવશની, દુદએ વેહાન
વસોવશની, ગાહામખાર, ફર્ફરીદીઆં, હોમ દરન, હોશ ફરીદ યજ-
દાંન નેહાદ ઓ પદીરફૂત, રપિથવેન ફરદુમ, ^૧ રોજે વદરદેગાંન, યુન
મન આવાયસ્ત યશતન, ઑએમ ન યશત, અજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાખશ પશે-
માન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો.) અવરમનશની, તરમનશની, આજૂરી, પંદી, ખશમ-
ઘની, અર્શઘની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદનગીરશની, ખોર્દકનગીરશની,
નગીરાધ, પંદી, ખુદશહી, અસગેહુની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાંની
આશમોધ, જોરગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવા-
રશની, ખરહેન દવારશની, અએમુક દવારશની, દરાંએઆંજેએશની, દરાં-
એઆંખોરશની, દુજદી, ગદહી, જહી, જદુધ, જદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી
ખારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોધ, ઓ અવરે હર આધન
ગુનાહ, ઓ પ ધન પતેતી હોશમોર્દ, આંન નહોશમોર્દ, આંન દાંનેસ્ત,
આંન નદાંનેસ્ત, આંન અંગર્દ, આંન નઅંગર્દ, સ્તઓશાદા વેરેજયા
પેશે રદ્દ દસ્તુરે દીની આવાયસ્ત ગરજદન, ઑએમ નગરજદ અજ
આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની,
ઑખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો.) કુ અગર કસાંન પતેતી પદીરફૂતેહ હોમ, ઑએમ
નકરદેહ હોમ, ધશાંન રવાનરા દુશખારી મદ, યદ્રશાંન જદેહરા, હર
યદ્ જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-

૧ રપિથવેન ફરદુમ એટલે રપિથવેન ગાહ ભણવાનો પેહેલો દાહાડો, જે ફરવરદીન મહિનાના પહેલા હોરમજદ રોજે પડે છે. હાલમાં રપિથવેન ઈજવાનો દાહાડો ત્રીજા ચાને અર-
દીખેહેસ્ત રોજે રાખેલો છે, કારણ કે તેની ખસ્તુમન અરદીખેહેસ્ત રોજના જેવી છે. ‘રપિથવેન’ નો
અર્થ “ગરમી, ગરમીની ઋતુ, દાહાડાતું મધ્ય, બપોર, દક્ષિણ દિશા” થાય છે. રપિથવેનનાં
જશનની મૂળ મતલબ એ હતી કે, ગરમીની રૂતુ શરૂ થઈ તેની નૈયતે કીધેલું જશન.

આંની, આંખે અવાખ્શ પરીમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત હોમ, ધન અહુરમઝદ જરતોશત ચાશત, જરતોશત આંએ ગુશ્તાસ્પ.^૧ પ પેવંદ આદરખાદ મારા-સ્પંદાન^૨ મદ. પદશ પસાખત કર્દ ખોખત. અશાહી વેણ રવાને દુશારમરા આવાએશનીતર વેહેશની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ મનશને, આસ્તુઆંન હોમ હુખત પ ગવશને, આસ્તુઆંન હોમ હવરશત પ કુનશને, આસ્તુ-આંન હોમ પ ગવહે દીને માજદયસ્નાંન, હમા કર્દેહા હમદાસ્તાન હોમ, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાંન હોમ. પ નેકી સેપાસદાર હોમ; અજ અનાધ ખોરસંદ હોમ. પુલ પાદકરાહ, ખંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન દીન, પાદકરાહે સે શખ પંજાહ હકૂત સાલ, પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

આંએમ કર્દેહ હોમ ધન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કર્દેહરા, ગેરાંન ખીમે દુજખરા, અશાહી વેણ રવાન દુશારમરા; પ ધન મનશને કર્દેહ હોમ. કુ કાર કર્દેહ મન અંદા નૂ કર્દ, આંએ નૂ કુનમ, હમાએસ્તરને

૧ ગુશ્તાસ્પ-અવસ્તામાં એનું નામ વીશ્તાસ્પ આવે છે. એણે ઝરતોસ્તની દીન કબુલ કરી હતી, એટલુંજ નહિ, પણ તે દીનની સામે થનાર અરબસ્પ સાથે લડાઈ કરી હતી. જર-તોસ્તી દીનની એણે જે સેવા બજાવી હતી, તેને માટે ફરવરદીન યશતના ૯૯ માં ફકરામાં એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે, અને એને ઝરથોસ્તી દીનની બાબુ અને ટેકો કહ્યો છે. એની 'હુતોશ' નામની રાણી હતી, ગાયમાં પેગમ્બર ઝરથોશત ગુશ્તાસ્પને પોતાનો દોસ્ત ગણે છે. એને અસપંદીયાર અને પેશોતન નામના દીકરાઓ હતા. એણે રએવંદ પહોડની 'પુસ્તે વીશ્તાસ્પાન' નામની ટેકડી ઉપર આદર પુરસ્ક્રીન આતશ બરપા કર્યો હતો, તેમજ પાદશાહ જમશેદે આદર ફરોખા નામનો આતશ ખ્વારીઝમમાં સ્થાપેલો, તે એણે કાબુલ શહેરમાં તખત-નશીન કર્યો હતો.

૨ આદરખાદ મારાસ્પંદ-એ વિદ્વાન દસ્તુર ઇ. સ. ૪ થી સદીમાં સાસાની પાદશાહ અર-દેશરના નખીર 'હોરમઝદ શાપુરના વખતમાં થઈ ગયો હતો. રવાયત પ્રમાણે માઝદયસ્ની દીનની સચાઈ સાબેત કરવા માટે એણે પોતાનાં દીલ ઉપર નવ મણ ગરમ તાવેણું કાંસુ રેર્યું હતું. એણે સખકો આપીને તથા મોઝેબઓ કરીને ડામાડોલ થયલા લોકોને ઝરતોસ્તી દીન ઉપર ચુસ્ત એતેકાદવાળા બનાવ્યા હતા, અને જરતોસ્તી ધર્મની કીમતી સેવા બજાવી હતી. 'આફ્રીને પંજ' નામની પાઝંદ બંદગીમાં એને ગેખી યઝદોની શકિત ધરાવનારની સંક્રમાં ગણ્યો છે. એણે પોતાના દીકરા ઝરતોસ્તને દીધેલી શીખામણની એક ચોપડી 'અંદરઝે આતરેપાત મારેસ્પંદાન' પહેલવી ભાષામાં લખી હતી. એણે લખેલી 'પતેત પરીમાની,' 'દુવા નામ સેતાયશને' 'આફ્રીને ગાહમખાર' સેતાયશને અમેશાસ્પંદાન બંદગીઓ હાલ મોબુદ છે.

કરકેહરા, ગુજારશે ગુનાહરા, બોખત રવાનરા. અગર માંદેહ બહો ,
કુ ગુનાહે મન તોખત નબહોદ, પાદકેરાહ સે શખ આંનહીઆ પદશ
બોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

હમં ફરમાએમ અપેમ વોહૂ વેગુંદીરશની, પતેતી પેશ અજ બેગુ-
દીરશની; પસ ગુદરદેહ મન, મન જાદેહરા અજ ગુનાહ પ પતેત બહોદ;
સોદાશ^૧ ગેતોફરીદ^૨ ફરમાયદ. ફરમુદાર બાહેશની હમદાસ્તાન હોમ; અહુર-
મજદ બેશ હોમ, અહુરમજદ દહમાની કુનમ, અશહી સતાએમ.

ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત હૂપત હવરશત, પ મનશની
ગવશની કુનશની. બેહલશની દેહોમ હરવેસપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત,
અજ મનશની ગવશની કુનશની. ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત
હૂપત હવરશત, પ મનશની ગવશની કુનશની. બેહલશની દેહોમ હરવેસપ
દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, અજ મનશની ગવશની કુનશની. ઓએમ
ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ હુમત હૂપત હવરશત, પ મનશની ગવશની કુનશની.
બેહલશની દેહોમ હરવેસપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, અજ મનશની
ગવશની કુનશની.

ઓએમ ગેરફૂતેહ હોમ હરવેસપ રાહે રાસ્તી કારન; બેહલશની
દેહોમ હરવેસપ રાહે અરાસ્તી અવારન; ઘના શેકસ્ત, અહુરમજદ બેહ
અવજૂન; સ્તઓમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ (૧).

ફરસ્તુય હુમતોઘબ્યસયા હૂપ્તોઘબ્યસયા હવરશતોઘબ્યસયા, માંથ્વો-
ઘબ્યસયા વખંધ્વોઘબ્યસયા વરશતવોઘબ્યસયા. અધબિગધયા દધથે, વીસ્પા
હુમતયા હૂપ્તાયા હવરશતાયા. પધતિરિચ્યા દધથે, વીસ્પા દુશમતાયા

૧ સોદોશ-એટલે ત્રણ દાહાડા સરોશની ઇજરશે. જરથોસ્તી દિન મુજબ માણસ ગુજ-
રયા પછી ત્રણ દાહાડા સુધી તેનું રવાન જે જગ્યાએ તેને સંજોગીને મુકયું હોય ત્યાં રહે છે.
અને ચહારમની બામદાદે તે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે. આ ત્રણ દિવસ તે રવાન અશે
સરોશ ઇજદની પનાહ હેઠળ રહે છે, અને તેથીજ સરોશની ખસ્તુમન સાથની ઇજરશે ગુજ-
રનારને મટિ કરવાનો રેવાજ જરી છે. કાંધેલાં તમામ સારાં નરસાં કામો આપેઆપ યાદ
આવે છે, અને ચહારમની બામદાદે તે રવાન ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર, સરોશ,
તથા રશ્ને રાસ્ત ઇજદ તે મરનારનાં નીચલી દુનિયામાં કાંધેલાં તમામ કામોનો ધનસાફ કરીને
તેને લાયકની જગ્યા (મેહેસ્ત, હમેસ્ત ગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

૨ “ગેતીખરીદ”નો ખરો અર્થ “આ દુનિયાં ખરીદ કરવી,” યાને દુનિયાંમાં સવા-
બનાં કામો કરી જવાં જેથી મરણ બાદ રવાનને પેલી જેહાંનમાં સુખ તથા આરામ મળે. પણ
સાધારણ રીતે હાલમાં ગેતીખરીદનું કામ કરાવવું એટલે નવ દાહાડા સુધી ગુજરેલાંનાં રવાનની
નૈયતે યજરશે કરાવવી એવો અર્થ કરવામાં આવે છે.

હુજીખતાયા હુજવરશતાયા. ફેરા વે રાહી, અમૈયા રપેન્તા, યરનમયા વહોમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વચંધહા, ફેરા બ્યમૈથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તન્વસચીત ખખયાઓ ઉશતનમ; સ્તઓમિ અવૈમ. અવૈમ વોહુ (૧).

યથા અહૂ વધચો (૨૧), અવૈમ વોહુ (૧૨), યથા અહૂ વધચો (૨). યરનમયા વહોમયા અઓજસ્ય જવરંચ આફીનામિ, સઓપહે અબ્યેહે, તખમહે, તતુ-માંથહે, દરપિ-દરઓશ, આહુધચેહે. અવૈમ વોહુ (૧).

 અહાધ રએશય; હુજંધરૈમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફેર-ફેહ મોજદ.

પતેત પશૈમાનીના સાર.—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામને હું વખાણું છું અને અખત્યાર કરું છું. તમામ બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામને હું ધિક્કારું છું અને ત્યાગ કરું છું. મારાં રવાનના કાયદાને માટે, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરતાં, અગર જે મને મારું તન ફીદા કરવું પડે, તો હું તેમ કરું. કયામતને દહાડે અહેરેમન અને તેના દેવ દરજોના દોરનો છેડો આવશે. જે મારાથી કાંઈ નાનો યા મોટો ગુનાહ થયો હોય, એટલે કોઇને નુકસાન કયું હોય કોઇને ખરાબ શિખામણ આપી હોય, કોઇનું વસીયતનામું ઉલટાવી નાખ્યું હોય, ચોરી કીધી હોય, ગરીબોને હેરાન કીધાં હોય, પાળેલા જનવરને ભુખે માર્યાં હોય, કોઇને સહેજ યા ગંભીર જખમ કર્યો હોય, બદ્દેલી કીધી હોય, જરથોસતી ધર્મની ફરજો નહિ બજાવી હોય, મારાં માઆપં, ભાઇ બેન, ફરજંદ, તથા ખેશીઓ સાથે જેરવાજખી રીતે ચાલ્યો હોઉં, નસાને આતશ ઉપર મુક્યો હોય, અથવા પાણીમાં નાખ્યો હોય, અહુરમઝદની ખાહેશ મુજબ નહિ વમાસયું હોય, નહિ બોલ્યો હોઉં નહિ કામ કર્યાં હોય, ગાય ગોસપંદ સાથે ઘાટકી રીતે વતીને બહમન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, આતશની પરવરશી નહિ કરીને અરદીમેહેશન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઘાતુનો સદ ઉપયોગ નહિ કરીને શહરેવર અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, જમીન ઉપર આગળ ગુજરીને સપંદારમદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, પાણીને અગાડીને ખોરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઝાડપાનની માવજત નહિ લઇને અમરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ખોરશેદ, માહ સેતારાઓની સેતાયશ નહિ કીધી હોય, જરયાત કીયાઓ નહિ કરારી હોય, અભિમાની વાપરી હોય, અદેખાઇ કીધી હોય, લોભ લાલચ કીધો હોય, ખોટી સાક્ષો આપી હોય, કુશ્મતી બાંધ્યા વગર કર્યો હોઉં, ભુટકાટ જાદુ કે જનાકારી કીધી હોય, ગુજરેલાં માટે હદ બહાર વીલાપ કર્યો હોય, તો તે માટે હું ખરાં યજીનથી પસતાવો કરું છું.

જરથોસતી દીનના ફરમાન ઉપર હું આસતવાર છું, જે અહુરમઝદે જરથોસતને શીખવી હતી, જે જરથોસતે ગુસતાસપને શીખવી હતી, અને જેને દસતુર આદરબાદ મારેસપદે નવેસરથી ખાલેશ હાલતમાં ચૂકી હતી.

મારાં મરણુ બાદ માફ રવાન ખુશાલ રહે, તેટલા માટે હું અશોધ અખતાર કરું ! અહુરમઝદ તરફથી મને સુખ મળે છે તેને માટે તેનું હેશાન માનું છું. સંકટમાં મારાં મનને શાંત રાખું !

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની.

યથા અહૂ વધસ્યો (૧). યથા અહૂ વધસ્યો પંજ અજ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરશત, મમ પ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆની, આંખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ વધસ્યો (૫), અર્ષમ વોહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્દ્યેષો (જે જેહ હોય તે પટે). ક્રસસ્તયએય. સઝ્ઝોપહે અખેહે, તખમહે, તનુ-માંથહે, દરષિન્દ્રઝ્ઝોશ, આહૂધસ્યેહે, દનઝ્ઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝ્ઝોથાધ્ય ક્રસસ્તયએય, યથા અહૂ વધસ્યો જઝ્ઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્તયિત હ્ય ક્રા અષવ વીદવાઝ્ઝો ઝઝ્ઝોતૂ. યથા અહૂ વધસ્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ક્રાજ્ સતાયમ હુરવેસ્પ હુમત હૂપ્ત હુવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને. અવાજ્ સતાયમ હુરવેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરશત, અજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરગીરશની દેહોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂપ્ત હુવરશત, પ મનશને ગવશને કુનશને, કું કરેરેહ કુનમ. ખેહે-લશની દેહોમ હુરવેસ્પ દુશ્મત દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરશત અજ મનશને ગવશને કુનશને, કું ગુનાહુ નકુનમ.

ક્રાજ્ ઝ્ઝોએ શુમા રાદ હોમ, કે અમશાસ્પંદ હેદ, યજશને ઝ્ઝો નીઆએશને; ક્રાજ્ પ મનશને, ક્રાજ્ પ ગવશને, ક્રાજ્ પ કુનશને, ક્રાજ્ પ આહુ, ક્રાજ્ પ તન, ક્રાજ્ પ આંનેય ઇન ખેશ જાન, તન ઝ્ઝો જાન નામ રવાન. યુન ખર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પ ખેશીએ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન દાશતન અએ બહોદ, કું અગર તશ અજાં રસદ, કે ઇન તન રવાનરા ખેઆવાયદ દાદન ખેદહુમ.

સતાયમ અષહી પેહેહુમ, નગુનમ દવાન. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર હોમ. પ પેતીઆર અનાધ અજ ઘનામીના

અવર મદ્, ઉમેદે રસ્તાખીજરા પદશ ખોરસંદ્ હુમદાસ્તાં હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત, રરતએ ફરાડન કદ્ પોચોદકેશાં પ દસ્તુર દાર હોમ. (ફલાં) જદેહરા અજ ગુનાહ પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કુ મરદુમાન ઓ યુન શાયદ યુદન, યાઓ (ફલાં) ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહર અંદા, પસ ઓએ ચેહર પેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ, અજ સે સ્ઓષો-ચરનામ ગુનાહ અજ આનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હજરાન હજર મર્ગિજન, અંદ અંદ ગેઓશ હસ્ત શાયદ યુદન, પ નામે ચેસ્ત, હરવેસ્પ દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, (ફલાં) પરાએ કસાંનરા, યાવ કસાંન પરાએ (ફલાં) યાવ ગુનાહકારી પ (ફલાં) રા કસો ગુનાહ, ઓ યુન યુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્ ફરમાને પેદામખરી જદ-ગોધ હુમદાસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદેહરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાં) જદેહરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ધન અંદ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; યુન હનદરખત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજર્માન ઓએદીઓજદ, કાએદીઓજદ, આગરેપ્ત ગુનાહ, અવાવરેશત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, બાજએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલગાન ગુનાહ, મર્ગિજન ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન ગુનાહ, જેહમર્દ ગુનાહ, દશતાનમર્દ ગુનાહ, કુનમર્દ ગુનાહ, અવાડન મર્દશની, શાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હુમીમાલાંન, ગુનાહીઓ પુલ્શહોદ, વખશે વખશાંન વખશે ગુનાહ, ગુનાહ અજ ગુનાહ, અવરેઆખો ગુનાહ, કુ મરદુમ ઓ યુન શાયદ યુદન, ગજસ્તેહ ઘનામીનો દરવંદ પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફરાજ કર્નીદ.

અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકદ્, ગાહાને પોચોદકેશાં ગુનાહ દારનેહ એસ્તેદ. મનશની પેશે દાદાર અહુરમજદ મીનોઆનાં ગેતીઆન મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પદાંન, પેશે મેહર-સરોશ રશને, પેશે આતશ બરસમ હોમ, પેશે દીન રવાન ખેશ, પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પેશે ઓએ ગવેહ મદ્ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્ ફરમાને પેદામખરી જદ-ગોધ હુમદાસ્તાની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદેહરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓએ

અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદે-
હુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ ખોહુ ખેરાદ, જન ફરજદ, શોએ
સાલાર, ખેશ નજદીક, હમગેહાંનીઆં, હમખાસ્તગાં, હમસાઅ-
ગાં, હમશેહેરીઆં, પ ધર્માનીઆં જસ્ત પ હર અદાદીઅ, ચુન
(ફલાં) અંદર ગુનેહગાર પુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને
પેદામખરી જાદગોઘ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ
પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત
હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહર નસા ખોરશની, હેહર નસા જોએશની, હેહર
નસા ઑએ આવ્ ઑ આતશ ખોર્દન, યા આવ્ ઑ આતશ હેહર
નસા ખોર્દન, અવસ્તા પ ચમશની નગોફતન, મોએ નાખુન દંદાન
ફરેશ, દસ્તે શવીન, ઑ અવરે હરએ પદર હેહર નસા, ચુન (ફલાં)
અંદર ગુનેહગાર પુદ એસ્તેદ મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઘ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની ગવશની
કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ પશેમાન
પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત હોમ
અજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજદ પુદ, (ફલાં) આવાયસ્ત
મનીદન, વશ ન મીદ; (ફલાં) આવાયસ્ત ગોફતન, વશ ન ગોફત;
(ફલાં) આવાયસ્ત કર્દન, વશ ન કર્દ; મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઘ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની
ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ
પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (પુદ ફલાં) જાદેહુરા પ પતેત
હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન પુદ, (ફલાં) ન આવાયસ્ત મની-
દન, વશ મનીદ; (ફલાં) ન આવાયસ્ત ગોફતન, વશ ગોફત; (ફલાં)
ન આવાયસ્ત કર્દન, વશ કર્દ; મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી
જાદગોઘ હમ-દાસ્તાની (ફલાં પુદ ફલાં) જાદેહુરા મનશની ગવશની
કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઑખે અવાજશ પશેમાન

પ સે ગવશની, પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાન) જાહેણરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરો ૮ મો) અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિ-
જાન, હર આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન
ગુનાહ અજ ગુનાહ; (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અહુરમજદ, મરદુમ,
મરદુમ સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ,
(ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અહુમન, ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અરદીએહુરત, આતશ, આતશ
સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર શેહુરેવર, અયોખશસ્ત, અયો-
ખશસ્ત, સર્દગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર સપંદારમદ, જમીન જમીન સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર ખોરદાદ, આવ, આવ તોખમગાંન
જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ
ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાહેણરા અંદર અમરદાદ, ઓર્વર, ઓર્વર સર્દ-
ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

અજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મર્ગિજાન, હર
આઇન ફેરોહ માન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ અજ

ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર દામે અહુરમજદ જસ્ત, યુન સતર, માહ ઓ ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજ આધન, ઓ અવરે ગવહે દેહેશનાં, ધન અહુરમજદ ખેશ, યુન અંદર્ગ જમીન ઓ આરમાન યુન (ફલાંન) અંદર ગુનેહગાર ખુદ એસ્તેદ, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર શેકશની, ખએતુદથ વસોવશની, દુદએ વેહાન વસોવશની, ગાહામખાર, ફર્વરદીઆં, હોમ દરન, હોશ ફરીદ, યજ-દાંન નેહાદ ઓ પદીરકૃત, રપિથેન ફરદુમ, રોજે વદરદેગાંન, યુન (ફલાંન) આવાયસ્ત યશતન, વશ ન યશત, મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મો) અવરમનશની, તરમનશની, આજૂરી, પંદી, ખશમ-ઘની, અર્શઘની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદનગીરશની, ખોર્દકનગીરશની, નગીરાધ, પંદી, ખુદશહી, અસગેહુની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાની આશમોધ, જોરગવાહી, દરોગદાવરી, આજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવા-રશની, ખરહેન દવારશની, અએમુક દવારશની, દરાંએઆંજેએશની, દરાં-એઆંખોરશની, દુજદી, ગદહી, જહી, જદુધ, જદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી ખારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોધ, ઓ અવરે હુર આધન ગુનાહ, ઓ પ ધન પતેતી હોશમોર્દ, આંન નહોશમોર્દ, આંન દાનેસ્ત, આંન નદાનેસ્ત, આંન અંગર્દ, આંન નઅંગર્દ, સ્ત્રઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ દસ્તુરે દીની (ફલાંન) આવાયસ્ત ગરજદન, વશ નગરજદ મન અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઓખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન પતેતી પદીરકૃતેહ હોમ (ફલાંન) ન કર્દ હોમ ધશાંન રવાનરા દુશખારી મદ, યદશાંન જાદેહુરા, હુરયક

જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગતી મીના-
આની, ઑએ અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ;
(પુદ ફલાં) જદેહરા પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત હોમ, ધન અહુરમજદ
જસ્તોશત આશત, જસ્તોશત ઑએ ગુશતાસ્પ. પ પેવંદ આદરખાહ
મારાસ્પદાન મદ. પદશ પસાખત કર્દ ખોખત. અશાહી વેહ રવાને દુશા-
રમરા આવાએશનીતર વેહેશની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ મનશને, આસ્તુ-
આંન હોમ હૂખત પ ગવશને, આસ્તુઆંન હોમ હુવરશત પ કુનશને,
આસ્તુઆંન હોમ પ ગવહે દીને માજદયસ્તાંન, હમા કરફેહા હમદા-
સ્તાન હોમ, અજ હમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાંન હોમ. પ નેકી
સેપાસદાર હોમ; અજ અનાઘ ખોરસંદ હોમ. પુલ પાદફરાહ, ખંદ
દરોશ, તોજશને તાવાંન દીન, પાદફરાહે સે શખ પંજહ હફત સાલ,
પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

ઑએમ કરદેહ હોમ ધન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદે કરફેહરા, ગોરાંન
ખીમે દુજખરા, અશાહી વેહ રવાન દુશારમરા; પ ધન મનશને કરદેહ
હોમ. કું કાર કરફેહ (ફલાં) અંદા નૂ કર્દ, આંએ નૂ કુનમ, હમા
એસ્તશને કરફેહરા, ગુજરશને ગુનાહરા, ખોખત રવાનરા. અગર માંદેહ
ખહોદ, કું ગુનાહે (ફલાં) તોખત નખહોદ, પાદફરાહ સે શખ આંન-
હીઆ પદશ ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ.

હમં ફરમાએમ અષેમ વાહુ વેગુદીરશની, પતેતી પેશ અજ યેગુ-
દીરશની; પસ ગુદરદેહ (પુદ ફલાં પુદ ફલાં) જદેહરા અજ ગુનાહ પ
પતેત ખહોદ; સંદાશ ગેતોફરીદ ફરમાયદ. ફરમુદાર ખાહેશની હમદાસ્તાન
હોમ; અહુરમજદ ખેશ હોમ, અહુરમજદ દહમાની કુનમ, અશાહી
સતાએમ.

ઑએમ ગેરફૂતેહ હોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂખત હુવરશત, (પુદ ફલાં)
જદેહરા પ મનશની ગવશની કુનશની. યેહેલશની દેહોમ હુરવેસ્પ દુશમત
દુજખત દુજવરશત, (પુદ ફલાં) જદેહરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.
ઑએમ ગેરફૂતેહ હોમ હુરવેસ્પ હુમત હૂખત હુવરશત, (પુદ ફલાં)
જદેહરા પ મનશની ગવશની કુનશની. યેહેલશની દેહોમ હુરવેસ્પ દુશમત
દુજખત દુજવરશત, (પુદ ફલાં) જદેહરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.

ઑઐમ ગેરફૂતેલું હોમ હરવેરપ હુમત દૂખત હવરશત, (પુદ ફલાંન) જદેહુરા પ મનશની ગવશની કુનશની. બેહેલશની દેહોમ હરવેરપ દુશમત દુખૂખત દુશવરશત, (પુદ ફલાંન) જદેહુરા અજ મનશની ગવશની કુનશની.

ઑઐમ ગેરફૂતેલું હોમ હરવેરપ રાહે રાસ્તી કારન; બેહેલશની દેહોમ હરવેરપ રાહે અરાસ્તી અવારન; ઘના શેકસ્ત, અહુરમજદ બેહુ અવજૂન; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

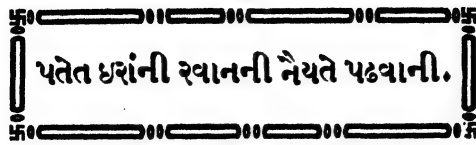
ફેરસ્તુયે હુમતોધબ્યસયા હૂખતોધબ્યસયા હવરશ્તોધબ્યસયા, માંધ્વો-ધબ્યસયા વખેધ્વોધબ્યસયા વરશતવોધબ્યસયા. અધબિગધસયા દધથે, વીરપા હુમતાયા હૂખતાયા હવરશતાયા. પધતિરિચ્યા દધથે, વીરપા દુશમતાયા દુખૂખતાયા દુશવરશતાયા. ફેરા વે રાહી, અમેષા સપેન્તા, યસ્નેમયા વહ્મંમયા, ફેરા મનંધહા, ફેરા વયંધહા, ફેરા બ્યઑથના, ફેરા અંધહુયા, ફેરા તવસચીત ખપયાઑ ઉશતનંમ; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વધચ્ચો (૨૧), અષેમ વૉહૂ (૧૨), યથા અહૂ વધચ્ચો (૨). યસ્નેમય વહ્મંમય અઑઐસય જવરેચ આક્રીનામિ, સઑપહે અબ્યેહે, તપમહે, તનુ-માંથહે, દરષિ-દ્રઑશ, આહૂધચ્ચેહે. અષેમ વૉહૂ (૧).

હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએ-ષજનાંમ અએવરે અએષજનાંમ; હજંધરેમ અએષજનાંમ, અએવરે અએષજનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવં-ધહે મજદ. અમહે હુતાશતહે હુરઑધહે, વરંથ્રધહે અહુરંધાતહે, વન-ધનત્યાઑસચ ઉપરતાતો. થ્વાપહે ખંધાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરંધો-ખંધાતહે. અષેમ વૉહૂ (૧).

પતેત રવાનની નૈયતનો સાર.—(પતેત રવાનીનો સાર પતેત પરીમાનીના સારને તદન મળતો છે, ફેર એટલોજ, કે અંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી, પોતે આ દુન્યામાં કીધેલા ગુનાહો માટે પશ્ચાતાપ કરે છે, જ્યારે પતેત રવાનનીમાં કોઇ ગુજરી ગયલાં ખેશીઑ (ફલાંન) પોતાની હૈયાતીમાં આ દુન્યામાં જે ગુનાહો કીધા હોય, તેની તરફથી, અંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી પોતે પશ્ચાતાપ કરે છે.)

નામે યજ્ઞ વાણ્મ મનશને, ખુખ દારીમ, પતેતી વ ખરીમ અજ
એહેરે વનાણ વજરશની, કર્કેણ અજ્ઞયશની, ખસ્તને રાહે દુજખ,
ગાશાદને રાહે એહુશત, ઉમેદ પ મદન, ઓ આંને પાશુમ અખાં
અશોઆં રોશન ગરોથમાં હમા ખારેણ.

નામે યજ્ઞ. યથા અહૂ વધર્યો પંજ, અર્ષમ વૉહૂ સે, ગાહે (જે
ગેહ હોય તે ખોલે). વાજે સરશ, અજ એહેરે અશો રવાન (જે ક્ષાંન)
ધન પતેતી એરસાદ; વ રવાંનરા ખ જાયે નીકાંન વ નેકુ-કેરદારાં ખાદ!

પ નામે યજ્ઞ યથા અહૂ વધર્યો (પ), અર્ષમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો કરથુશ્રીશ, વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ
હોય તે પટે) ક્રસસ્તયએચ; સ્ત્રઔપહે અપ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંધહે,
દરપિ-દ્રઔપ, આહૂધર્યેહે, દનઔધ યસ્નાધ્ય વહુમાધ્ય દનઔધાધ્ય
ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વધર્યો જઔતા ક્રા મે સૂતે, અથા સ્તુશ અપા-
તચિત હ્ય ક્રા અપવ વીદવાઔઁ સ્રઔતૂ. યથા અહૂ વધર્યો (૧).

(કરો ૧ લો) ફરાજ સતાયેમ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હૂવ-
રશ પ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. અવાજ સતાયેમ હરવસ્પ દુશમત
વ દુજૂખત વ દુજવરશ, અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. અવર-
ગીરશની અવર-ગીરમ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હૂવરશ; કે કર્કે
કુનમ. ખહેલશની ખહેલમ હરવસ્પ દુશમત વ દુજૂખત વ દુજવરશ; કે
વનાંણ ન કુનમ.

ખ રાસ્તી એસ્તમ, વ ફરાંની એસ્તમ, પ અવીજેણ વેણ દીને
માજદયસ્નાન એસ્તમ; ખ આં દીન એસ્તમ કે અહુરમજ્ઞ ખુદાય
વ અમેશાસ્પંદાં આએ યશતે ફેરોહરે કરથોશત સ્પેન્તમાન ચાશીદ,
વ કરથોશત આએ વીશતાસ્પ શાણ ચાશીદ, વ વીશતાસ્પ-શાણ આએ
ક્રોશોશતર વ જમાસ્પ વ અસ્ફંદયાર ચાશીદ, વ ધશાંન આએ વેહાંને
ગેતીયાંન ચાશીદંદ; પ પહવંદે અશાધ-આરાસ્તાર આદરખાદ મારે-
સ્ફંદાં કે આમદ પદશ પસાખત વ ખોખત, અવર એસ્તાદ.

(કરદો ૨ જો) (ફલાંન) ચૂ ય ઇમ દીન્ એસ્તાદ્. અજ્જશ ય ના વરદદ્, ન વેહુ જીવશનીરા, વ ન વિશ જીવશની રા, ન ખુદાય ખાસ્તે. અશાઘ દુશારમરા. અગરશ પરગસ્તે તન અજ્જ બેહેરે રવાનરા ય આવાયસ્ત દાદન, ય ખોરસંદીહા બે દાદ્. અજ્જ ઇન્ દીન્ ય ન વરદદ્. ગેરફત અવશ હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હવરશત દાદ વેહી વ હર કાઝની; બહેલસ્ત હરવસ્પ દુશમત વ દુજૂખત વ દુજ્જવરશત દાદ વેહી વ હર અવાઝની. ઇન્ કે દાનશનીહા આસ્તોઆંન્ બેદ્ ય દીને અહુરમજ્જદ વ જરથોશત નઓતર. અવી ગુમાંનતર બી-ગુમાન્ બેદ્—બ હસ્તી ઇ દીને વેહુ માજ્જયસ્નાન્, ય બુદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્, વ વદારદન્ ય ચીન્વદ પુલ્, શુમાર પ સેદોશ, કર્કે ઇ મોજ્જદ, વ વનાહ—પાદ ફરાહ, વ હસ્તી ઇ બેહેશત વ દુજખ, વ નીસ્તી ઇ આહુરમન્ વ દીવાંન્, વ ફરજન્ શીરોજગર યજ્જ સ્પેના મીનો, વ અવસ-હીની-ઇ ગનામીનો અવા હુમા દીવાંન્ તમતુગાંન્.

(કરદો ૩ જો) હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત મનીદ્, વશ ન મનીદ્; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ગોકૂત, વશ ન ગોકૂત; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત કર્દ, વશ ન કર્દ; હુરચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ફરમુદ્, વશ ન ફરમુદ્.

હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત મનીદ્, વશ મનીદ્; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ગોકૂત, વશ ગોકૂત; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત કર્દ, વશ કર્દ; હુરચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ફરમુદ્, વશ ફરમુદ્—મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ્જ અન્દર્જ્ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા, અજ્જ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્, પ પતેત હોમ.

(કરદો ૪ થો) અજ્જ હુર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર દાદાર અહુરમજ્જદ, વ ગેતીહા અંદર મરદુમ. વ મરદુમ સર્દગાંન્ જસ્ત, મરદુમરા જ્ઞ વ બીશીદ્ વ ય સખુન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, વ અશા-આંન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, રદાંન્ વ મોબેદાંન્ વ દસ્તુરાંન્ વ હેરખદાંન્ આજોરદેહુ એસ્તેદ્, ઇશાંન્ કે દેહુશન અવર (ફલાંન) પરહીજ વાન્ બેદ્ એસ્તેદ્ અવાજ ગેરફત, વ બીગાંને વ શેહેરી કે ફરાજ રસીદ્ જય ન કર્દ, વ મરદુમરા ચારી ન દાદ, વ મરદુમરા અજ્જ શુદ્ વ તશન્ વ સર્મા વ ગર્મા નેગાહુ ન દાશત, વતરી ય મરદુમ કર્દ, વ મરદુમાંન્ કે અંદર સાલારી ઇ (ફલાંન) બેદ્, વતરી પદશ કર્દ, ખુબ વ ગેરામી ન દાશત; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે દાદાર અહુરમજ્જદ અજ્જ (ફલાંન) આજોરદેહુ એસ્તેદ્.

વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૫ મો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર વેહ-મન્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ગોસ્પંદ વ ગોસ્પંદ સર્દગાંન્ જસ્ત, ગોસ્પંદરા જદ વ બીશીદ વ પ બીદાહા કોશત, વ વાસ્તર વ આવ ખ ગાહે ખેશ ન દાદ, અવશ અશ્તે-શીકસ્તેહ વ અજ હુજદ વ ગોર્ગ વ રાહ-દાર નેગાહ ન દાશત, અજ સર્મા વ ગર્મા ધ અપદમાન્ ખ ન પહરીપત, વ ગોસ્પંદે જહી-જવાન્ કે કોશત, વ ગાવે-વરજ, વ અસ્પે-કારજરી, વ ખુરેહ વ ખુજગાલે વ ખરસ, વ મુર્ગે-કારકીન્ કે કોશત; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે વેહમન્ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજેરદેહ એસ્તેહ વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૬ ઠો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર અદીખેહસ્ત અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર આદરાંન્ વ આતશાંન્ જસ્ત; આતશરા ખુખ વ પાક્ ન દાશત, વ આતશ કુશત, વ ખ આએ ખર આતશ પસ આધન્ ન કર્દ, વ આવ ખર આતશ નેહાદ, વ ખાદ ખ દેહુન્ ખર આતશ દફત, વ હીજમ કમ-અજ-યક્ સાલે તર ખર આતશ નેહાદ, વ એસમ વ ખોએ સે ખાર ન નેગરીદેહ ખર આતશ નેહાદ, વ દેહુશને આદરાંન્ વ આતશાંન્ ન દાદ, આતશ કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) ખેદ વતરી પદશ કર્દ, ખુખ વ ગેરાંમી ન દાશત; આતશ કે અંદર ખાનેહુ ખેદ, કારશ ફરાજ અજ પદમાની ફરમૂદ; તા પ હુમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે અદીખેહસ્ત અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આજેરદેહ એસ્તેહ વ ન ખુશુદ્ધ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૭ મો) અજ હર આધન્ વનાહુ કે (ફલાંન) મીનાઇહા અંદર શેહરેવર અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર અયોખશસ્ત વ અયોખશસ્ત સર્દગાંન્ જસ્ત; અયોખશસ્ત રા ખુખ વ પાક્ વ મુદેહ ન દાશત, વ ખ જયગાહે નમનાક્ નેહાદ તા જન્ક ગેરફત; અજ દારશને વેહાંન્ અજશ ખેખેદ, વ અયોખશસ્તી કે જને દશતાન્ એશ અંદરશ ખુરદેહુ ખેદ,

અજ દીનીહા કે બ ન શોસ્ત; અજ કર વ સીમ વ મેસ્ વ રોઇ વ આહુન્ વ અરજુજ વ બીરન્જ બ ઓએ વનાહુ-કારાન્ દાહ, તા પદશ વનાહુ કુનન્દ, મેહુ સુદ બ ધશાન્ રસીદ, આએ (ફલાન્) પદશ વનાહુકાર એહ એસ્તેદ; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે શેહેરેવર અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૮ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર સ્પન્દારમદ્ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર જમીન્ વ જમીન્ સર્દગાન્ જસ્ત; જમીનરા પાક્ વ આખાદાન્ ન દાશત; વ ગરીવેહુ-ઇ-ખરફસ્તરાન્ અજશ બ ન બોદ્, જમીને ખરોમન્દ કે વયેરાન્ કર્દ, વ આને વયેરાન્ કે આખાદાન્ ન કર્દ, વ બ ચક્ પાયે બીમુજેહુ ખર જમીન્ રફત, વ નસા અંદર જમીન્ નેહાન્ કર્દ; વ આને નેહાન્ કે આશકારા ન કર્દ; પાયે દસ્તાન્ બીમુજેહુ ખર જમીન્ નેહાદ; વ શોસર અંદર જમીન્ રીખત; વ જમીન્ કે અંદર સાલારીએ (ફલાન્) એદ વતરી પદશ કર્દ, ખુખ વ ગેરાંમી ન દાશત; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે સ્પન્દારમદ્ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૯ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર ખુરદાહ અમશાસ્પંદ વ ગેતીહા અંદર આવ વ આવ સર્દગાન્ જસ્ત; આવ અવર નસા રીખત; વ દસ્તે શવીન્ પીશ અજ આવ-નનતુમે વ અંદર આવે રવાં પાક્ શોસ્ત, વ આવ ખર દસ્તાન્ રીખત, વ ચેશ હધર-ઓમદ્ ઓ નસા-ઓમદ્ અંદર આવે રવાં અફકન્દ, ખીવ વ સખ અંદર આવે રવાં અફકન્દ; (ફલાન્) સર વ દસ્ત વ રૂઇ અંદર આવે રવાં પાક્ શોસ્ત; તા પ હમ વેહાન્ વેહાન્ કે ખુરદાહ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાન્) આજેરેદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશુદ; -મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામખરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન્ ખુદ ફલાન્) જાદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૦ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ કે (ફલાન્) મીનોઇહા અંદર અમરદાહ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ઉર્વર વ ઉર્વર સર્દગાન્ જસ્ત;

અજ દાર વ દરખતે જવાંન કે ધુરીદ, વ ખર વ મીવેહ ના-રસીદિહ કે
મીદ, દાર વ દરખાંન અજ અરજન્યાંન અવાજ ગેરેફત, વ ખ ના-અર-
જન્યાંન દાર વ ખુરશને ઓ ખુરદે વનાહકારાં દાર વ અજ અશોઆંન
અવાજ ગેરફત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે અમરદાર અમશાસપદ અજ
(ફલાં) આગેરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુરશુદ; મનશની વ ગવશની વ કુનશની
મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન પેદામખરી જદગોધ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ
ફલાં) જદહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૧ મો) અજ હુરવરપ વનાહ કે (ફલાં) ખ-ફરમાન વ આગે-
રફત વ અ-વરશત વ અરહ-દુશ વ ખુરહ વ ખાજ-આધ વ યાત વ તના-
કુર તા પાયે-મર્ગજાંન, અજ આંને કેહસ્ત વનાહ ચુન સે સરોષો-ચર-
નામ, અજ આંને મેહસ્ત વનાહ ચુન તનાપુહલગાંન વ મર્ગજાંન,
કે અંદર મનશને રાન્દ એસ્તેદ, વ પ જખાંન ગોફત એસ્તેદ, વ ખ દસ્ત
કર્દ એસ્તેદ; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન
પેદામખરી જદગોધ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદહુરા અજ હમે
ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૨ મો) (ફલાં) અજ હર આધન વનાહ-વનાહે શેહેરી,
વનાહે રવાંની, વ વનાહે અજ-વનાહ, કાધદી-ઓજજદ, ઓધદીઓ-
જજદ, કાધદી-ઓ-વરશત ઓધદીઓ-વરશત, વ માધ, વ ફાધ, આસ્તર્શ
આસ્તર-તવાંન, સરોશી-વાનશની વ ગવશની, વ જદુ ગવશનીહા વ
સહમનમાયશનીહા વ ખાહેશની મારી, વ રીશ વ ખરીન કહરીન
પજદુશ ખશવાનસ. પ નેશસ્તર નયત નેશસ્તર અદ વ દાદ વ સે અવરમે
ચુન સે સરોશો-ચરનામ, અજ હમે ગુને વનાહી-મનશની વ ગવશની
વ કુનશની, મન અજ અન્દર્ફ ફરમાન પેદામખરી જદગોધ હમ-
દાદસ્તાંની (ફલાં ખુદ ફલાં) જદહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખશ
વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૩ મો) (ફલાં) અજ અવીરાહ-મનશની વ અવીરાહ-
ગવશની વ અવીરાહ-કુનશની વ અવીરાહ-પુરશશની પીશ-સખુની, પસ-
સખુની, અવીરાહી, દુજદી, દરોધ-જની, જોર-ગવાહી, દરોધ-દાવરી,
અશમ-મુરી, મોસ્તગરી, નાસેપાસી, અવસોસ-ગરી, આજુરી, તર-
મનશની, અંદર દીન નાફરમાંની, સ્તીજેહ-જીવી વ તંગદેહી, ખશમ-
ગની, કીનેવરી, વરની, અરશગની, અન્દુહ અવીપદમાંની ખુરદન, હમ-
દાદસ્તાંની ખ વનાહ, જુદ-દાદસ્તાંની ખ કરેફ, અધ્યારોમન્દ વનાહ

કારાંન, વ ન અધ્યારી-ધ-વેહાંન, વ ખુદ-રાહી, વ જાદુધ, વ જાદુ-પુરસીદારી, વ જાદુ-ચાશીદારી, વ યજ્ઞદાંન-દુશમની, વ જરતોશત-દુશમની, વ દીન-દુશમની, વ દસ્તુર-દુશમની, વ યજ્ઞદાંન નાંમ બ દીવાંન નાંમ ખાનશની, વ દીવાંન નાંમ બ યજ્ઞદાંન નાંમ ખાનશની, વ રોસ્પી, વ રોસ્પી ખાર્ગી, વ સ્તોર-મરજી, વ જોહ-મરજી, વ દશતાંન-મરજી,—

(અગરજો મરદની નમઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ જને કસાંન ફેરીફૂતગી,

(અગરજો ઓરતની નમઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ મરદે કસાંન ફેરીફૂતગી,

વ અવીમુક-દવારશની, વ વશાદ-દવારશની, વ દરાયાંન-ખુરશની, વ દરાયાંન-મીજશની, વ અજ પાએ મીજશની, વ ઓજદીસ્ત-પર-સ્તગી, વ ઓજદીસ્ત-મીનીદારી, ઓજદીસ્ત-યજ્ઞદગી, સતર-શેકશની; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દજ્ઞ ફરમાન પેદામખરી જાદુજોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદુહરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૪ મો) અજ હુર આધન વનાહુ, કે (ફલાંન) અંદર યજ્ઞ-દાંન, વ અમેશાસ્પદાંન, વ પાદશાહાંન, વ રદાંન, વ મોખદાંન, વ દસ્તુરાંન, વ હીરખદાંન, વ ઉસ્તાદાંન, વ શાગેરદાંન, વ પેદરાંન, વ માદરાંન, વ બેરાદરાંન, વ ખાહરાંન, વ ખુદાંન, વ દોસ્તાંન, વ હુમ-સાએગાંન, વ હુમ-માલાંન, વ જનાંન, વ ફરજદાંન વ ખીશાંન, વ ખીગાનેગાંન, વ હુમ-શેહરીઆંન, વ જુદ-શેહરીઆંન, કે અંદર સાલા-રીએ (ફલાંન) જસ્ત; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દજ્ઞ ફરમાન પેદામખરી જાદુજોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદુ-હરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૫ મો) (ફલાંન) અજ હુર યજ્ઞશને વ દરેન વ મયજહ વ આફ્રીનગાંન વ રોજે વદરદેગાંન ઓસ્ત-ફેરીહ નેહાદિહ (ફલાંન) આવાયસ્ત કદ્દ રાઘનીહ વશ ન કદ્દ રાઘનીહ; અયાવ (ફલાંન) અએદુન કદ્દ રાઘ-નીહ, વશ ન અએદુન કદ્દ રાઘનહ કે (ફલાંન) આવાયસ્ત કદ્દ રાઘનીહ રવાને ન્યાગાંન, વ પેદરાંન, વ માદરાંન, વ બેરાદરાંન, વ ખાહરાંન, વ ખુદાંન, વ દોસ્તાંન, વ હુમ-સાએગાંન, વ હુમ-માલાંન, વ જનાંન, વ

ફરજદાંન, વ ખીશાંન, વ ખીગાનેગાંન, વ હુમ-શેહેરીઆંન, વ જુહ-શેહેરીઆંન, કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) બેહ વશ ન કહ્ રાધ-નીહ, અયાવ (ફલાંન) કહ્ રાધનીહ ન અએદુન કહ્ રાધનીહ એસ્તાહ, ઇશાંન વનાહુકારીએ (ફલાંન) રા બ શેકસ્ત;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૬ મો) (ફલાંન) અજ દરવીશાંનરા કે દસ્તગીરી ન કહ્, આધન વ નેહુદે પઓઘચો-દકએશાંન, વ જશન વ ખ્યાંન નવ-રજ વ મેહુરગાંન ન કહ્, વ મરદુમરા ચારી ન દાહ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૭ મો) અજ ગાહાખ્યાર કે (ફલાંન) ન કહ્, વ ન યશત, વ ન સાખત, વ ન પોખત, વ ન ખુદ્, વ ન દાહ હુર સાલ શશ ખાર; વ ખુરશીહ ન્યાયેશ ન કહ્ હુર રોજ સે ખાર; વ મેહુર ન્યાયેશ ન કહ્ હુર રોજ સે ખાર; વ માહુ ન્યાયેશ ન કહ્ બ હુર નવ-માહી બ કમેસ્ત સે ખાર; વ રપીથવન ન યશત હુર સાલ યક્ ખાર; વ ફર-વરદગાંન અવા સેદાશ ન કહ્;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની, મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા, અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૮ મો) (ફલાંન) અજ હુર ગુને ગોશતાંન, મરદુમાંન વ સગાંન વ ખરફસ્તરાંન, મોરદહુ વ જેન્દહુ, કે બ આવ વ આતશ રસાનીહ, વ પોખત, વ ખુદ્, વ બ તનહા બ જુખ્યાનીહ, વ બ જાએ ખીશ ન બોદ્, વ અજ જાએ આખાદાન બ ન પરહીખત;-અજ હુર રીશ વ પલીદી, કે બ આવ વ આતશ રસાનીહ, વ પોખત, વ ખુદ્, વ બ તનહા બ જુખ્યાનીહ, વ બ જાએ ખીશ ન બોદ્, વ અજ જાએ આખાદાંન બ ન પરહીખત; મનશની વ ગવશની વ કુનશની, મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોઘ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહુરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશે-માન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૯ મો) (ફલાંન) અજ્ઞ હર અવસ્તા કે ન આમુખત વ ન ગોકૃત વ ન ખાંદ્ર, અવસ્તા-ધ ચમશ, વ અવસ્તા-ધ-ખોરદેહ વ અવસ્તા-ધ-દોરોસ્તે, કે ન આમુખત વ ન ગોકૃત વ ન ખાંદ્ર, વ આંને આમુખતે અજ્ઞ યાદ અવાજ કદ્; મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૦ મો) અજ્ઞ હર વનાહ, કે (ફલાંન) અંદર દસ્તાની જસ્ત અજ્ઞ વીનશને મરદે અશો વ આતશ વરાહરાંન વ ખુર્શીદ્ વ માહ વ ખરસમ વ પાદીઆવ અજ્ઞ ચેહેલ્ ગાંમ તા કમેસ્ત સે ગાંમ, વશ ય ન પરહીખત;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૧ મો) અજ્ઞ મર્ગ-આવારી-ધ આસ્તાની, કે (ફલાંન) અજ્ઞ એહરેમન દરવંદ પુર-મર્ક વ દીવાંન અવર-રસીદ્ ખુરસંદ એદ, અગરશ ય કુશતન તોજશને આવાયદ કદ્ ન દસ્તુર એદ, તા આંન-ચ-ધ અવર-ધ (ફલાંન) એદ અજ્ઞ (ફલાંન) એ સેતાનદ્ર, વ (ફલાંન) રા અજ્ઞ વનાહ પાક કુનદ્ર, અજ્ઞ મરગરજાંન અજ્ઞ ચક્ તા દેહ, અજ્ઞ દેહ તા સદ, અજ્ઞ સદ તા હુજર, અજ્ઞ હુજર તા ખીવર, અજ્ઞ ખીવર તા અ-મર મરગરજાંન-આવારી-ધ હુમા હુશમત વ હુજૂખત વ હુજવરશત કે મરદુમાન્ પદશ વનાહકાર શાયદ એદ વ આંન-ચ ધ (ફલાંન) પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ;-મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ્ઞ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદગોધ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદહરા અજ્ઞ હુમે ગુને વનાહી અવાજશ વ પશેમાન્ પ પતેત હોમ.

(કરદો ૨૨ મો) (ફલાંન) અજ્ઞ હર આખન્ વનાહ કે દાદાર અહુર-મજ્દ અંદર દીને વેહ ધ માજદ્દયસ્તાન્ પ વનાહ ચાશત એસ્તેદ, કે કુનદ્ર યજ્ઞદાંન-ખીશરની, દીવાંન-રામશની અજ્ઞશ એદ આંન-ચ ધ (ફલાંન) મનીદ્ વ ગુફત વ કદ્ વ જસ્ત વ પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ, આંન્ (ફલાંન) હોશમર્દ, વ આંન્ વશ ન હોશમર્દ, આંન્ (ફલાંન) નાંમ-ચીસ્તી દાનેસ્ત, આંન વશ ન દાનેસ્ત, વ આંન્ (ફલાંન) ય રાહે કસાન્ જસ્ત, વ આંને કસાન્ ય રાહે (ફલાંન) જસ્ત, ય હુરચે વનાહકાર એદ, ય હુરચે વનાહકાર એદ એસ્તેદ, અંદર હુરકે વનાહકાર એદ એસ્તેદ, હુમ અએદુન્ ચુન્ વનાહકાર એદ એસ્તેદ, હુર વનાહીરા હુર ફરદ-

માન્દીરા, હજાર-ખાર વ ખીવર-હજાર ખાર, પીશે અહુરમજદ ખોદાય કર્કેગર રચોમંદ ખોરેહમંદ મીનાયાં ગેતીયાં મહેસ્ત, વ અમશાસ્પંદાં અવારી હર મીનાઇ વેહે, પીશે મેહર વ શરોશ વ રશને રાસ્ત, પીશે આદર-ખુરેહ વ આદર-ગુશસ્પ વ આદર-ખુરજીન મેહર, વ પીશે ફરોહરે કરથોશત સ્પીતમાન, વ પીશે દીન વ રવાંને ખીશ, વ પીશે વેહાં કે મદ એસ્તેદઃ-~~દ~~ મનશની વ ગવશની વ કુનશની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામખરી જાદ-ગોઇ હુમ-દાદસ્તાની (ફલાં ખુદ ફલાં) જાદહરા અજ હુમે ગુને વનાહી અવાખશ વ પશેમાં પ પતેત હોમ. ~~જ~~ (તથુ વાર પઢે)

(કરદો ૨૩ મો) પ સે-ગવશની, પ સદ-ગવશની, પ હજાર-ગવશની, પ ખીવર-ગવશની, પ રાસ્તી-ઇ દીને વેહ માજદયસ્નાં એસ્ત, પ આં દીન એસ્ત કે અહુરમજદ ખોદાય વ અમશાસ્પંદાં ઑએ યશત-ફરોહરે કરથોશત સ્પીતમાન યાશત, વ કરથોશત ઑએ વીશ્તાસ્પ-શાહ યાશત, વ વીશ્તાસ્પ-શાહ ઑએ ફરજુસ્તર વ જામાસ્પ વ અસ્પંદીઆર યાશત, વ ઇશાં ઑએ વેહાંને ગેતીયાં યાશત, વ પ પદવંદ અશાઇ-આરા-સ્તાર આદરખાદ મારેસ્પંદાં મદ પદશ પસાખત વ ખુખત અવર એસ્તાદ. (ફલાં) ચૂ ય ઇન દીન એસ્તાદ વ અજશ ય ન વરદેદ પદશ વરદશની (ફલાં) ન અજશ વરદશની (ફલાં) ન વેહ જીવશનીરા, ન વીશ જીવ-શનીરા, ન ખોદાય-ખાસ્તે, અશાઇ દુશારમરા; ન કજદ અગરશ સર પદશ યે શવીદ અજ ઇન દીન અવાજ ય ન એસ્તાદ. ચે તરસ-ઓમન્દ યેદ અજ ખીમ વ પજદ વ પાદ-ફરાહે દુજખ, વ પુર ઉમેદ યેદ પ મદને ઑએ આંને ફરુમ અહુઆં અશોઆં રોશાન ગરોધમાન હુમા-ખારેહ. (ફલાં) ઇન પતેતી પ ઇન મનશને ફરાજ કર્દ, કે અજશ ફરાજ પ કર્કે કરદન તોખશાતર યેદ, વ અજ વનાહ વીશ પરહેજીદ, કે કર્કે (ફલાં) હસ્ત આંનચે કેશ તા રસ્તાખીજ તન પસીન ઑએ ખીશ રસીદ, હુમા વનાહ વજરશનેરા, કર્કે અફજતયશનેરા, ઉમેદ પ મદને રસ્તાખીજ તન પસીન હુમ જમાંને અહુરમજદ વ અમશાસ્પંદાં રા કર્દ વ કુનદ અજ ઇન દીન રા કે તા અંદર વકત વ જમાને ય વદી-રશની ગનામીના-ઇ દરવંદ કધઅદગાં પુરમર્ગ વ અસ્તોવાદ વ વાએ વતર ઓશ દેહન યે બન્દેદ, (ફલાં) રા મનશને વ અવસ્પારેદ, કે જમાને પતેતી કરદન (ફલાં) ન તવાનદ, અમશાસ્પંદાં ઇન પતેતી ય ફરયાદ વ અધ્યાર-ઇ રવાંને (ફલાં) રસાનન્દ વ અવસ્પારન્દ વ દેહન્દ, તા આંને (ફલાં) રવાં ય રોશાન જાએ રસદ વ તારીક જાએ ન રસદ. ગનામીના

દરવંદ કંઈઅદગાંન રવાને (ફલાંન) ન આજ્ઞારદ વ ન મરોચીનદ, વ હર વનાહી કેશ અંદર ગેતી બ ન વજરદેહ વ ઓશ વજરદન ન તવાન વ સેપોરીદ વ સેદાશ વજરદન વ સે બાર સર યુરીદન યુરસંદ હમદાદસ્તાં બેદ. લા-વગરીહા વ ખાહેરની (ફલાંન) અજ ઓએ અવરતર દાદાર અહુરમજદ પરવરતાર અવંજીદાર આમોરજીદાર કે માંન યજદાંન કામહા અંદાજીદ ઓશદહીદ. પસ અજ (ફલાંન) હર કે રવાને દુશારમ રા પીશે રદી કે મદ એસ્તેદ. જાહેહ (ફલાંન) રા પ પતેત બેદ, વ (ફલાંન) પદશ હમદાદસ્તાં બેદ, તા ઓશાંન અહુરમજદ વ અમશાસ્પંદાંન અવારી હર મીના-ઇ વેહ બ ફરયાદ વ અધ્યાર-ઇ-રવાને (ફલાંન) રસન્દ, વ રવાને (ફલાંન) અજ બીમ વ પજદ વ પાદીમારે અહેરે-મન દરવંદ વ દીવાંન વ મદને બીમે દુજખ બ બુજનનદ.

ઓશ બ ઇન મનશને ફરાજ ગેરફત હરવસ્પ હુમત વ હૂખત વ હુવરશત (ફલાંન) જાહેહરા પ મનશને વ ગવશને વ કુનશને. ઓશ પ ઇન મનશને અવાજ હેશત હરવસ્પ દુશમત વ દુજખજત વ દુજવરશત (ફલાંન) જાહેહરા અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને.

(બાજમાં પઢે) બે રસાદ મીના-ઇ ઇન પતેતી દીવાર સખત રોઇન બે-આયદ ચનદાંન કે જમીન-પાણના વ કોહ-બાલા વ આસ્માન-જીવા, વ દરે-દુજખ અવીર વ સખત બે બન્દાદ, વ રાહે બેહેશત કોશાદે દારાદ, વ રાહે આને ફુશમ અહુઆંન અશોઆંન રોશન ગરોથમાંન હમા-ખારેહ, તા રવાને (ફલાંન) બા રવાને અશોઆંન સરે ચીન્વદ પુલ બોક્તેર્ગ વ ખાર વ આસાન બે વદીરાદ! સરોશ અશો પીરોજગર યાર વ પાદાર વ નેગેહદાર વ ગોશદાર પાના વ પાસ્આને રવાને (ફલાંન) બાદ! વનાહ વજરશને વ ફરેફે-અફૂજયશને વ પાકી ઇ-તન વ અશોઇ-ઇ-રવાન (ફલાંન) બાદ! (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇચ્યો (૨).

યસ્નંમ્ય વહુમંમ્ય અઝ્મોજસ્ય જવંરંચ આફ્રીનામિ, સઝ્મોપહે અબ્યેહે, તપમહે, તનુ-માંથહે, દરપિ-દઝ્મોશ, આહૂધર્યેહે. અષંમ વૉહૂ (૧).

હુજંધરંમ અઝેપજનાંમ, અઝેવરં અઝેપજનાંમ; હુજંધરંમ અઝે-પજનાંમ, અઝેવરં અઝેપજનાંમ; હુજંધરંમ અઝેપજનાંમ, અઝેવરં અઝેપજનાંમ. અષંમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવંધહે મજદ, જસ મે અવં-ધહે મજદ. અમહે હુતાશતહે હુરઝોદહે, વરંધંનહે અહુરદાતહે, વન-

ઈન્ત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. થ્વાપહુ ખદાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે ફરેધો-ખદાતહે. અર્થમ વૉહુ (૧).

પતેત ધરાની રવાનની નૈયતનો સાર.—(એનો સાર, પતેત પશેમાનીના રવાનની નૈયતેના સારને મળતોજ છે.)

ગુજરાલાંની યાદને માટે ભણવાનો કરદો.^૧

૫ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની. ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહ; અરદાફર્વશ ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજ્ઞાન્ત દુજ્ઞવર્શત, મંમ પ ગેતી મનીહ, ઑએમ ગૌફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ, અજ આન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઑાથ અહુરહે મજ્દાઑા, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધથ્વાવર્શતાંમ હ્યત વસ્ના ફરેષોર્તેમ, સ્તઑામિ અર્થમ; અર્થમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજ્દદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઑેવો અહુર-ત્કઑેષો (જે ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયઑેય. અહુરહે મજ્દાઑા રઑેવતો ખર્નંધઉહતો, અર્થનાંમ રેપંતનાંમ, અપઑાનાંમ કવષિનાંમ ઉધિનાંમ અધવિથુસ્નાંમ પઑાધસ્તો-ત્કઑેષનાંમ કવષિનાંમ, નયાનજ્દિશ્તનાંમ કવષિનાંમ, દનઑાથ યસ્નાધય વહ્માધય દનઑાથાધય ફસસ્તયઑેય, યથા અહુ વધસ્તો જઑાતા ફા મે ઋતે, અથા રતુશ અષાત્થિત હુય ફા અપવ વીધ્વાઑા ઋઑોતૂ. અહુરેમ મજ્દાંમ રઑેવન્તેમ ખર્નંધઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે; અર્થેષા રેપંતા હુધાઑાધહો યજ્ઞમધદે.

અષાડિનાંમ વંધઉડીશ સૂરાઑા રેપંતાઑા કવષયો સ્તઑામિ જળ-યેમિ ઉકુયેમિ. યજ્ઞમધદે ન્માન્યાઑા વીસ્યાઑા જન્તુમાઑા દપ્પુમાઑા જરથુશ્તોર્તેમાઑા. વીરપનાંમય આઑાધહાંમ પઑાધસ્તનાંમ કવષિનાંમ

૧. યાને સતુમનો કરદો. યજ્ઞશનેનો ૨૬ મો હા સતુમના કરદા તરીકે ભણવામાં આવે છે. તેમાં શરૂઆતના દીખાયા પછી આવતા 'સ્તઑામિ' (હું) સ્તુતિ કરે છું) શબ્દ ઉપરથી એને સતુમનો કરદો કહે છે. ત્યારે એનો અર્થ એમાં વપરાતાં નામોની સ્તુતિનું ભજન.

ઇષ યજ્ઞમધદે ક્વષીમ અવામ યામ આદુરહે મજદાઓ, મજિશતામચ વહિશતામચ, સચેશતામચ પ્રચોજદિશતામચ પ્રથિવશતામચ હુકરેપ્તમાં-મચ, અષાત્ અપનાતેમાંમચ.

અષાઉનામ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્વષયો યજ્ઞમધદે; યાઓ અમેષનામ સ્પેન્તાનામ, ક્ષએતનામ વેરેજિ-દાઇશનામ, ખેરેજતામ અઇ-વ્યામનામ, તખમનામ આહુઇશનામ, યોઇ અમધ્યેજમ્ધહે અષવનો. પચોઇશનામ હએષનામ પચોઇશનામ સાસ્નો-ગૂષામ, ઇષ અષઓનામ અષઓનાનામચ અહૂમચ દએનામચ ખઓધસચ ઉર્વાનમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ હુધાઓધહે ઉર્વાનમ યજ્ઞમધદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરેન્નો અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. જરથુશ્ટ્રહે સિપતામહે ઇષ અષઓનો અષીમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે. ક્વોઇશ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. ઇસત-વાસ્ટહે જર-થુશ્ટ્રોઇશ અષઓનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. નખાનજદિશનામ ઇષ અષ-ઓનામ અષઓનાનામચ અહૂમચ દએનામચ ખઓધસચ ઉર્વાનમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાખ્યો અષઓ-નિખ્યો ક્વષિખ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષામ અષઓનામ, યાઓસચ જવ-ન્તામ અષઓનામ, યાઓસચ નરામ અજતનામ ક્ષો-ચરેશ્નામ સઓપ્યન્તામ.

ઇષ ઇરિસ્તનામ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઓ અષઓનામ ક્વષયો. વીસ્પનામ અહૂમચ નખાને નખાનજદિશનામ પર-ઇરિસ્તનામ અએથ્ર-પ્થતિનામ અએથ્રચનામ નરામ નાઇરિનામ ઇષ અષઓનામ અષઓ-નાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અએથ્રપ્થતિનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વિસ્પનામ અએથ્રચનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞ-મધદે. વીસ્પનામ નરામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ નાઇરિનામ અષઓનાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનામ અપેરેનાયુકનામ દહ્નો-કરેતનામ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. આદપ્યુનામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. ઉજદપ્યુનામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. નરામચ અષઓનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. નાઇરિનામચ અષઓનાનામ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પાઓ અષાઉનામ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્વષયો યજ્ઞમધદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરેન્નત્ આ સઓપ્યન્તાત્ વેરેશ્નત્.

(બાળમાં પઠે) હુમત હુમત હુમત; હુમનશની, હુમવશની, હુ-
કુનશની, ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ;
બોરેહ બેહ દીને માજદયસ્તાન રવા બાદ અંદર હુકુતે કેશવર. નામ ચેશ્તી
આદર અંદર કામ બાદ; હુસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર (જે શેહેરમાં પઠે તે
શેહેરનું નામ આગે ઠેકાણે લેવું). શેહેરસ્તાન પોરી શીરોજી શાદી આ
રામશની, રવાન બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂન બાદ, અવજૂનતર બાદ,
બોરેહ બોજસ્તે બાદ; ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ બેરસાદ, કેરા ગાહ
રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજશને કરદે હોમ, દરન યશ્તે હોમ, મ્યજદ
હુમીરાએનેમ થો કરદેહા પ ગંજે દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ બોરેહ-
મંદ અમેશાસ્પદાન બેરસાદ. અઓજ કોર નીર તગી અમાવંદી
પીરોજગરી ધન કુમન અર્ધાકર્ષણ બેરસાદ. અજ હુમા પદીરકૂતાર
બાદ. એમારા પનાહી કરદાર નીકી અંદાખતાર, અનાધ પેત્યાર દૂર
અવાજદાશતાર, અયાકૂત ખાલુ બાદ. કેરા દિગર મ્યજદ હુજર મંદ
મ્યજદ સાએમ સાખતમ એમારા કમરંજતર આસાનતર અધની કંદ
યક્ અજ મા હુજર પદીરકૂતાર બાદ. નામ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન
રવાની ~~જે~~ (જેની નંયતે પઠે તેનું નામ આગે જગાએ લેવું) અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાન રવાની.

જરૂરોશ્ત સપિતમાન અશો ફરોહર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ.
રવાન રવાની. ગુશ્તારપ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર યાદ બાદ અનુ-
શેહ રવાન રવાની. જમાસ્પ હુબૂખ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. અર્ધાએ વીરાકુ અર્ધાકર્ષણ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. આદરબાદ મારાસ્પંદ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન રવાની.
મુખેદ શાપુર મુખેદ શેહેરીઆર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. મુખેદ હોરમજદીઆર એર્વંદ રામ્યાર અએદર યાદ બાદ અનુ-
શેહ રવાન રવાની. મુખેદ નંચોસંગ ધવલ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાન રવાની. હુમા ફર્વશ અશોઆન અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન
રવાની. નામ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન રવાની ~~જે~~ (જેની નંયતે પઠે તેનું
નામ આગે જગાએ લેવું). હુમા ફર્વશ અશોઆન અએદર યાદ બાદ;
ફર્માએશને ~~જે~~ (જે શખ્સ બાલકોનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્તી
બેરસાદ.

હુમાફર્વશ અશોઆમાં યો કરદેહા ચેહાફમ દેહુમ સીરોજ સાલ્
રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ. હસ્તાંન બૂદાંન
બેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહુમે નર નારીફ અવર-
નાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરી બેહુદીની ગુદારાંન શુદ
અસ્ત, હુમા ફવશ અશોઆમાં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્
અએદર યાદ આદ કે ધન માન વીસ્ જાંદ દેહુ રસ્તા ગુજસ્તેહુ અંદ,
હુમા ફર્વશ અશોઆમાં યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્-અએ-
દર યાદ આદ. અશોઆમાં ફર્વશ ચીરાંન, ફર્વશ અવર વીજાન, ફર્વશ
પીરોજગરાંન, ફર્વશ પોચોદકેશાંન, ફર્વશ નખાનજદેશતાંન, ફર્વશ
ફર્વષયો, હુમાયો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ
આદ. રવાંને પેદરાંન માદરાંન જદેગાંન ન્યાગાંન ફરજાંન પએવંદાંન
પરસ્તારાંન નખાનજદેશતાંન, ફર્વશ અશોઆમાં, યો કરદેહા અજ ગયો-
મર્દ અંદા સોશયોશ અએદર યાદ આદ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશતા-
રાંન, હુમા વાસ્તચોશાંન, હુમા હુતોક્ષાંન, હુમા ફર્વશ અશોઆમાં,
હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ;
હુમા ફર્વશ અશોઆમાં હફતે કેશવર જમીન, અજાંદે, સવહે, કદદફૂશ,
વીદદફૂશ, વોઉર-અરશત, વોઉર-જરેશત, ખનરસ્ ખામી, કંગદેજ અશો-
આંન વજમ કરદાંન ગંજમાથા, ફર્વશ અશોઆમાં હુમા યો કરદેહા અજ
ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર યાદ આદ. ગોરજે ખોરેહુ અવજાયાદ
ધન ફુમન અદાફર્વશ બેરસાદ. નામચેશતી અનોશોહુ રવાંન રવાંની.
❧ (જેની નૈયતે પદે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર યાદ આદ
અનોશોહુ રવાંન રવાંની; હુમા ફર્વશ અશોઆમાં અએદર યાદ આદ;
ફર્માએશને ❧ (જે શખ્શ બાણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયરની
બેરસાદ. હુમ-કેરેફેહુ હુમાં વેહાંને હફતે કેશવર જમીન બેરસાદ. અજ હુમા
ગુનાહુ પતેત પશેમાનૂમ પ પતેત હોમ.

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ફવષયો અપાઉનાંમ યજમધદ; અપાઉનાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંન્તાઓ ફવષયો યજમધદ. વીરપે અપવનો યજત
યજમધદ.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ બાણે):—

હાવનીમ પઘતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

રપિથ્વિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-ક્રપાઉમ જન્તુમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

ઉજયેઘરિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરંમ દ્વયુમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે અધવિચ્છ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

અધવિચ્છ્રેમંમ અધભિગાધમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુજ્યા-તીમ જરથુશ્ત્રેતંમંમય પઠતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે) :—

ઉષહિનંમ પઠતિ રતૂમ, ઔરંજમ ન્માનીમય પઠતિ રતૂમ.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતિ વંધ્રહે, મજ્જદાઝ્ઞાં અહુરે વઝેથા અપાત્ હુયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્જદ ખોદાઝ્મે, અવજ્ઞનીઝ્મે મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઝોઝ્મે ખેહેદીન્ માજ્જ-દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અઝેદૂન્ ખાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઝોજસય જવરંય આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્જ-દાઝ્ઞાં રઝેવતો ખરંધંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ. અપઝોનાંમ ક્રવ-પિનાંમ ઉધનાંમ અધવિચ્છ્રનાંમ, પઝોધઝ્યો-ત્કઝેષનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખા-નજ્જદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અધંમ વૌહુ (૧).

❧ અહ્માધ રઝેશય; હજ્જંધરંમ; જસ મે અવંધ્રહે મજ્જદ; કરંદેહુ મોજ્જદ.

ગુજરાતીની યાદને માટે ભણવાના કરદાનો સાર.—વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્ઞાદા થાઝ્ઞો! અશો લોકોનાં ફરોહરો (આત્માની રાહબરી કરનારી શક્તિ) આ ભણતર આગળ પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુગ્ધ વિચાર, ભુગ્ધ વચન અને ભુગ્ધ કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

અશો લોકોના ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફરોહરોને હું વખાણું છું, હું ખોલાવું છું, અને યાદ કરું છું. તમામ ફરોહરોમાંથી સૌથી પહેલાં દાદાર અહુરમઝદનું ફરોહર, જે સર્વેથી મહાન, સર્વેથી સરસ, સર્વેથી શ્રેષ્ઠ, ધણું જ નોરાવર. અક્ષલમંદ, સવાબકાર, તથા અશોધમાં સૌથી ચઢીયાતું, તેને અહિંયા હમો આરાધીયે છીયો.

બુલંદ દરજ્જાના, હકુમત કરનારા, મદદે પહોંચનારા, અમર અમશાસ્પદોનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની આગમજના ખોદાઈ રાહપર ચાલનારાં નર નારીઓ, જેઓએ અશોષને ખાતર જેહમત ઉઠાવી હતી, તેઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

ગયોમર્દના, સ્પીતમાન જરથોસ્તના, ક્રએ ગુશતારપના, એસદવાસ્તરના (જરથોસ્તનો દીકરો) જેઓએ અશોષને ખાતર જેહમત લીધી હતી, તેઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. ગુજરી ગયલાં અશો માણસોનાં, જીવતાં તથા હવે પછી જનમ લેનારાં અશો માણસોનાં, તેમજ રસ્તાખેજ કરનારા શોખ્યોસનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. ગયોમર્દથી શોખ્યોસ સુધીનાં તમામ અશો નર નારીઓનાં ફરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામથી હું જે ક્રિયા કરું છું, તે અશો ફરોહરોને પહોંચે! એ કામ બરાબર પાર ઉતરે! ભડી માઝદયસ્તી દીનનો પ્રાપ્ત તમામ હકત કેશવરમાં ફેલાજે! આ શહેરનાં લોકોને ક્તોહ તથા સુખ પહોંચજે! જે ગુજરેલાંની નૈયતે હું ક્રિયા કરું છું, તેને હું યાદ કરું છું. સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં, એસદવાસ્તરનાં, લોદરાસ્પના દીકરા પાદશાહ ગુશતારપનાં, જામાસ્પ હકીમનાં, અર્દાવિરાફનાં, આદરબાદ મારાસ્પંદનાં, મોખેદો શાપુર, શહેરીયાર, હોરમજદયાર, અને નેરીયોસંઝ ધવલનાં અને એરવદ રામીયારનાં બહેશતી રવાનોની આ ઠેકાણે હું યાદ કરું છું. એ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને સવાખનો દિસ્સો પહોંચે! મા, બાપ, વડા, ફરઝંદો, સર્ગાં વહાલાંના રવાનોને હું અહિયાં યાદ કરું છું. આ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને દુનિયાના તમામ ભલાંઓના સવાખમાં દિસ્સો મળજે!

ॐ═══════════ॐ
 ॐ नमस्कार चंरागनो. ॐ
 ॐ═══════════ॐ

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવજનયાહ; આતશ દાદગાહ આદર ફરાં અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ; ઑએમ ગોકૂત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યુન બૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. ॐ દનઓથ અહુરહે મજદાઓ; (સર નમાવતાં ભણવું.) નેમસેતે આતશ મજદાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશત યજત. અર્ષેમ વોહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરે
કેલ મોજદ.

નમસ્કાર ચેરાગ તથા આતશનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ !
અહુરમઝદના સૌથી મોટા યજ્ઞ આતશ ! હું તુને નમું છું.

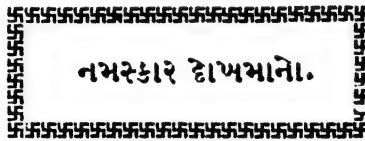
વૃદ્ધિ કરનાર તમામ ખલકતના સાહેબ અહુરમઝદનું નામ લઈને (હું બંદગી
કરું છું.)

પ્રતાપી આતશ દાદગાહના આતશનું ખોરેહ જ્યાદા થાયો !

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અષાઉનાંમ વંધઉહીશ
સૂરાઓ સપેન્તાઓ દ્રવપયો યજ્ઞમઝદે. અષઓને અષમ વોહૂ (૧). (ત્રણ
વાર પઢે) અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કેરેલ મોજદ.

નમસ્કાર મુકતાદનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અશો
લોકોનાં ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફરોહરોને હમે યાદ કયે છીયે.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. નમસંતે ધંધ ધરિસ્ત-
નાંમ ઉરવાંનો યજ્ઞમઝદે યાઓ અષઓનાંમ દ્રવપયો. અષઓને અષમ
વોહૂ (૧). (૩ વાર પઢે) અહ્માધ રએશય; હુજાંધરેમ; જસ મે
અવંધહે મજદ; કેરેલ મોજદ.

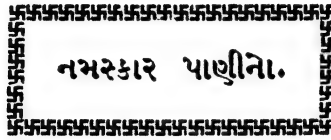
નમસ્કાર દોખમાનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું.
અશો લોકોનાં ફરોહરોવાળાં ગુજરી ગયલાંઓનાં રવાનોને હમે યાદ કયે છીયે.

૧. મુકતાદ શબ્દ દસ્તુર નેરીયોસંગ ધવલે વાપરેલો જણાય છે. એવલે વાપરેલા 'મુકતા-
ત્મન' શબ્દ, જેનો અર્થ મુક્તિ અથવા છુટકારો પામેલો આત્મા થાય છે, તે ઉપરથી મુકતાદ
બોલ નીકળ્યો છે.

અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. વીરપાઓ ગરથો અપ-
ખાથાઓ પોઉર-ખાથાઓ મજદ્ધાત અપવન અપહે રતવો ચજમધદ.
અર્ષમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.) અહ્યાધ રએશય; હજ'ધરેમ;
જસ મે અવ'ધહે મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર પરવતનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુ-
રમજદના પેદા કીધેલા તમામ પવિત્ર પહાડોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.)
નમસો-તે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્ધિ સૂર અનાહિતે અપઓને અર્ષમ
વોહુ (૧). (૩ વાર પઢે.) અહ્યાધય રએશય; હજ'ધરેમ; જસ મે
અવ'ધહે મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર પાણીનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અએ
પાક, નિર્મળ, અરદ્ધાસુર! હમે તમને નમસ્કાર કર્યે છીયે.

અથ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નમે
ઉર્વરયાઓ વંધહુયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. અર્ષમ વોહુ (૧).
(૩ વાર પઢે.) અહ્યાધય રએશય; હજ'ધરેમ; જસ મે અવ'ધહે
મજદ; કરેદેહ મોજદ.

નમસ્કાર ઓરવરનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુ-
રમજદના પેદા કીધેલાં ભલા અડપાનને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાજી અષ્ટમ વોલ્યુમ ૧૨૦૦ પદ્યવાની.

(એ બાજુ ફરવરદગાનના પહેલ્લા પાંચ દહાડા યાને રોજ ૨૬ મે માહ ૧૨ માંથી તે રોજ ૩૦ મે માહ ૧૨ સુધી બચવી.)

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્દદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગાર્જો ખોરેહ અવજ્ઞયાદ; અરદાફ્વશ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞુપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત; એમ પ ગેતી મનનીદ, ઓએમ ગોફત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યૂન યૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઓએ અવાજ્જશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ; તરોધદીતે અધરહે મચેઉશ; હુધ-થ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વરના ફરષોતેમેમ; સ્તઓમિ અવેમ. અવેમ વોહુ (૩).

કવરાને મજદ્યસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ત્વએષો, (જે ગ્રેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અએષનાંમ રપેન્તાનાંમ. અષઓનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-ત્વએષનાંમ કવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ^૨ કવષિનાંમ, દન-ઓધ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દનઓધાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હ્ય કા અષવ વીદ-વાઓ ઝઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહુતેમ યજમ-ધદે; અએષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓધહો યજમધદે; અષઓનાંમ વંધ-ઉહીશ સરાઓ રપેન્તાઓ કવષયો યજમધદે.

❧ (આએ ઠેકાણે અષ્ટમ વૉડુ ૧૨૦૦ પત્રી જવી.)

(બાજમાં પઢે.) અહુરમઝદ જોદાએ! અવજ્ઞાનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન! ઝોએમ બેહુદીન માજ-દસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનઃ અએદૂન બાદ! (પ્રગટ પઢે.) યથા અહ વધસ્યો (૨).

૧. બાળ શબ્દ અવસ્થા 'વય', એટલે બાલપુ' ઉપરથી નીકળ્યો છે. ત્યારે બાળનો અર્થ, જે બોદાને યાદ કરવા સખ્ત બોલીયે છીયે, તેમ મરનારની નૈયતે તેના રવાનને ખુશનુદ કરવા સખ્ત ઓચરવા થાય છે, અને તેમ કરી તે મરનારની ભક્તી દ્વાવા આપણે મેળવ્યે છીયે.

૨. નખાનમદિશ્તાન-એટલે ધણુજ નજદીકનું, તે ઉપરથી પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન
કમુલ રાખનાર-પાળનાર, અથવા જરતોસ્તી ધર્મમાં જનમ પામનાર.

યરનેમય વહ્નમય, અર્ચ્યોજસ્ય જવર્ય આક્રિનામિ, અહુરહે મજ-
દાઓ રચેવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપર્ચોનાંમ ક્રવ-
ષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પર્ચોધર્યો-ત્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ,
નબાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ. અર્ષેમ વોહૂ (૧).

અહ્યાધ રચેશય; હુર્ધર્ધેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કૈરેહૂ મોજદ.

બાળ અર્ષેમ વોહૂ ૧૨૦૦ પઠવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. અહુરમઝદનો ખોરેહ ન્યાદા થાઓ ! અશો લોકોના ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો ! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. અહુરમઝદ અશુનદ રહે ! અહેરેમન તુટેલો થાય ! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની ખાહેશ ધણીજ બુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પદોની, અશો લોકોના ફરોહરોની આરાધના કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્યો પડે ! અહુરમઝદને, અમશાસ્પદોને, અને અશો લોકોના ફરોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાળ યથા અહૂ વધર્યો ૧૨૦૦ પઠવાની.

(એ બાળ ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા લખવી).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજતયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વોહૂ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોધશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો, અર્દાફર્વશ ઍરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞાત દુજવરશ્ત, મૈમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઑથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીને અંધરહે મધન્યેકિશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ દ્યત વસ્ના રેષોત્તમેમ; સ્તઑમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વોહૂ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પડે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઓ રચેવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અપર્ચોનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથ-

યાઓ, ઉશત-વધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓઘર્યો-લ્કએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખા-નજદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ, ક્વનઓથ યસ્નાઘચ વહ્નાઘચ ક્વનઓથાઘચ ક્વસસ્તયએચ, યથા અહુ વધર્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતૂશ અપાતચિત હચ કા અપવ વીદવાઓ ઋઓતૂ.

અહુરંમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજમઘદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓઘહો યજમઘદે; ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષથાઓ અપઓનીશ યજમઘદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; વોહુ-ક્ષથાંમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમઘદે; અપઓનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવષયો યજમઘદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ.

જ (આએ ઠેકાણે યથા અહુ વધર્યો ૧૨૦૦ પઠી જી.)

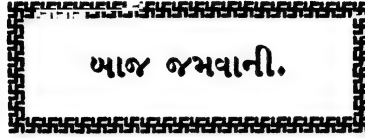
(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! ઓએમ એહેદીન માજદયસ્નાંન, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂત બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મંમચ અઓજસચ જવરંચ આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ. ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષથાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તામધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓઘર્યો-લ્કએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ. અમેમ વોહુ (૧). અહાઘ રએશચ; હુજધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરંદે મોજદ.

બાજ યથા અહુ વધર્યો ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમજદનું નામ લખને હું બંદગી શર કરું છું. અહુરમજદનું ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અહુનવદ ગાથા, ઉશતવદ ગાથા, રપેન્તોમદ ગાથા, વોહુઅશચર ગાથા, વહીશ્તોયશત ગાથા, તથા

અર્ધેપનાંમ રેપેન્તનાંમ. નેમો જરથુશ્ત્રહે રપીતામહે અપર્ધોનો ક્રવષેએ.
અર્ધેમ વૉહૂ (૧).

બાળ ખોઆખથી ઉડ્યા પછીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદની વૃદ્ધિ કર-
નારી બલી પેદાયશોને માટે હું આભારી છું. ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરું. છું. સપળા
ચઝદો, દીન, રવાન, અહેશત, દોજખ, રસ્તાખેજ, તન-પસીન માટે હું ચકીન રાખું છું.
અશો રપીતમાન જરથોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો.

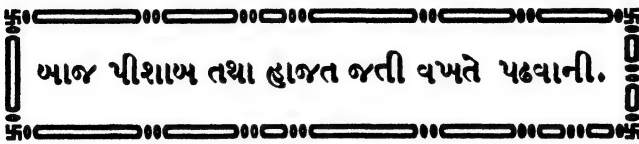
બાળ જન્મવાની.

અ નામે યજ્ઞદે, અધાયદેહ અધાયશગરે મેહુરખાન અહુરમઝદ
ખોદાએ ઇથા આત યજ્ઞમઝદ અહુરેમ મજદાંમ, યે ગાંમયા અર્ધેમયા
દાત, અપસયા દાત ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓયાઓસયા દાત
બૂમીમયા, વીરપાયા વૉહૂ. અર્ધેમ વૉહૂ (૩).

 (એટલું પદી ખાણું જમીને તથા નેઆમતના શુકાના ગુમરી, હાથ મોહોડું
સાફ કરી રહ્યા પછી, નીચે મુજબ બાળ મુકવી.)

અર્ધેમ વૉહૂ (૪), યથા અહૂ વધચો (૨), અર્ધેમ વૉહૂ (૧); અદ્ધાઈ
રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેફેહ મોજદ.

બાળ જન્મવાનીનો સાર.—અહેશ કરનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, માયાળુ અહુ-
રમઝદનું નામ લખને હું અંદગી શરૂ કરું છું. તે સાહેબે અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોજ-
નીઓ, જમીન અને તમામ ન્યામતો પેદા કરીધી.

બાળ પીશાબ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.

 (પીશાબ તથા હાજતની જગોએથી ત્રણ કદમ દૂર ઉભા રહીને નીચે
જણાવેલો વાક્ય પઢે.)

ગુનેહ શેકસ્તેહ સદ્ હુજાર ખાર. યથા અહૂ વધચો (૧).

 (પીશાબ તથા હાજત કરી, સાફ કરી ત્રણ કદમ પાછા ચાલીને
નીચે પ્રમાણે બાળ મુકે).

અર્થેમ વૉહુ (૩) ૐ હુમતનાંમ હુખતનાંમ હુવરશતનાંમ, યદ્યથા અન્યદયા, વૅરૅજયમ્નનાંમયા વા વૅરૅજનનાંમયા, મહી અધળી-જરૅતારૅ નએ-નએસ્તારૅ, યથના વૉહુનાંમ મહી. (ૐ એ વાર પઢે).

ૐ હુક્ષિયોત્તમાધ ખાત ક્ષયેમ, અક્ષત હ્યત અધળી-દદેમહિયા, ચીખમહિયા, હુવાનમહિયા હ્યત મજદાધ અહુરાધ, અપાધયા વહિશતાધ. (ૐ ત્રણ વાર પઢે) યથા અહુ વધચો (૪).

અહુનૅમ વધરીમ યજમઢદે; અર્થેમ વહિશતૅમ સ્તએશતૅમ અર્થેમ સ્પેન્તૅમ યજમઢદે, યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરૅ વએથા અપાત હુયા, યાઝ્ઞાધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજમઢદે. અર્થેમ વૉહુ (૧).

ખાજ હાજતનીનો સાર.—ગુનાહો દસ હજાર વખત તુટેલા થાઓ! ભલું વમાસ્નાર, ભલું બોલનાર અને ભલું કામ કરનારની હમે સ્તુતી કર્યે છીયે. અહુર-મજદ પોતેજ અશોષ છે, તેને હમે ખરાં દીવથી ચાહીએ છીયે.

દીનનો કલમો.

ખ નાંમે યજદે ખક્ષાયન્દહે ખક્ષાયશગરે મહેરખાંન્. રક્ષિશતયાઝ્ઞો ચિસ્તયાઝ્ઞો, મજદધાતયાઝ્ઞો, અપઝ્ઞાંનયાઝ્ઞો, દઝેનયાઝ્ઞો વંધ્રહુયાઝ્ઞો માજદયસ્નોધશ, દીન્ બેહુ રાસ્ત વ દરૅસ્ત, કે ખોદાએ ખર ખદક્ શીરસ્તાદેહુ ધન્ હસ્ત, કે જરતોશત આયોરદેહુ હસ્ત, દીન્ દીને જરતોશત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત સ્પિતમાન્. અપઝ્ઞાંને અર્થેમ વૉહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢવું).

દીનના કલમાનો સાર.—‘અપશેશમંદ, રહેમ કરનાર, મહેરખાન ખોદાવંદ-તાલાનું’ નામ દધતે (હું દુવા ગુનરં છું કે) મજદનું પેદા કીધેલું સર્વેથી સાચું પવિત્ર જ્ઞાન (એટલે) ભલી માજદયસ્ની દીન ખુશાલ રેહજે! ભલી, રાસ્ત તથા ઇનસારી દીન આપણ માનવીને માટે, આ દુન્યામાં અહુરમજદ તરફથી પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્ત લાવ્યા છે. એ અહુરમજદી જરથોસ્તી દીન અહુરમજદે સ્પીતમ જરથોસ્તને આપી હતી.

દોઆ તનદરોસ્તી.

બ નામે યજ્ઞે બક્ષાયન્દહે બક્ષાયશગરે મહેરબાન. યથા અહુ વધયો (૨).

તનદરોસ્તી દરજીવશની આવાયદ; ખોરેહ અંધદ અશહીદાર; યજ્ઞદાને મીનાઆન, યજ્ઞદાને ગેતીઆન, હકૂત અમૈશાસ્પદાંન મ્યજ્ઞદ રોશન હુમે ખેરસાદ. ધન દોઆયાં બાદ, ધન ખોઆહાં બાદ; હુમે અંદર કસારા જરથુશ્તી દીન શાદ બાદ; અએદૂન બાદ. 'યા ખારી ખોદા! ખોદાવંદે આલમરા, હુમે અનજુમનરા (ફલાંનરા) (જેની નૈયતે તંદરોસ્તી પદીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). બા ફરજદાંન, હજાર સાલ દર ખેદાર શાદ ખેદાર, તનદરોસ્ત ખેદાર; અએદૂન ખેદાર. ખર સરે અરજન્યાંન સાલહુએ ખેસ્યાર વ કર્નહુએ ખીશુમાર, બાકી વ પાયદેહુ દાર; હજારાંન હજાર આકીન બાદ, સાલ ખોજસ્તેહુ બાદ; રોજ ફરોખ બાદ, માહુ મુખારક બાદ. ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહુ, ખેસ્યાર સાલ અરજનીદાર, યજ્ઞશં વ ન્યાએશં, વ રાદી વ ખેર ખરશે. અશહીદાર અવરે હુમા કારો કર્ફહા; તનદરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ, ખૂબ બાદ, અએદૂન બાદ, અએદૂન તરજ બાદ, પ યજ્ઞદાંન વ અમૈશાસ્પદાંન કામે બાદ; ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મીવાન, વૃંધીવાન, રોજીવાન, શુકાંના દાદાર ચેક દીન ચેક, જરથુશ્ત ખરહુક, ખેશક ખેશુમાન હોમ પાક દીન મજ્ઞદયશની જરથુશ્ત રિપતમાન. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧).

દુવા તંદરોસ્તીનો સાર.-અખશેશ્વમંદ રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદ-તાલાનું નામ દધને (હું દુવા ગુમારું છું).

લાંબા વખત સુધી જીવવાને માટે તંદરોસ્તીની જરૂર છે. અત્રે અશોષ સાથનું ખોરેહ હોજે! મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞદો, અને સાત અમશાસ્પદો મારી મદદે આવે! આ મારી દુવા તથા મુરાદ ખર આવજો! જરથોસ્તી દીન ખુશાલ

૧ 'યા ખારી ખોદા' થી 'શાદ ખેદાર'નો અર્થ એમ થાય છે કે "એ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને અને ફલાણુ ફલાણુને તેની આલ આલાદ સાથે હજાર વરસ સુધી કાયમ રાખ ખુશાલ રાખ." અહિંયાં એક જરથોસ્તી પોતાનો સ્વાર્થ ન ભેતાં પોતાના શ્રદ્ધાહીના અને પોતાની હમદીમનાં બલામાં પોતાનું બહુ ભય છે.

હોજો! આમીન! ઓ ખોદા! મારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને, (ફલાણુને) તેની આલ ઓલાદ સાથે, હજાર વરસ સુધી તું કાયમ, ખુશાલ, અને તંદરોસ્ત રાખ! તેઓને લાંબા જમાના સુધી લાયક માણસોના વડા તરીકે કાયમ રાખ! હજારો આફ્રિન હોજો! સાલ, માહ, રોજ અખતાવર હોજો! આરાધના, સખાવત અને સવાખકાર કામે! કરવાને તું મને ઘણાં વરશે! સુધી લાયક રાખજે! મને તંદરોસ્તી, નેકી, અને સાફ થજે! મારી દુવા આમીન થાઓ! બલકે તેથીબી વધારે થાઓ! યઝદો અને અમશાસપદોની મરજી મુજબ મારી દુવા ફળે!

ત્રીસે રોજનાં નામ.

૧ દાદાર અહુરમઝદ.
 ૨ બેહુમન અમેશાસ્પંદ.
 ૩ અદીબેહુશત ,,
 ૪ શેહુરેવર ,,
 ૫ સ્પંદામર્દ ,,
 ૬ ખોરદાદ ,,
 ૭ અમરદાદ ,,
 ૮ દુએ પ આદર દાદાર.
 ૯ આદર યઝદ.
 ૧૦ આવાં અરદ્વી સૂર ખાતુ.
 ૧૧ ખોરશેદ યઝદ.
 ૧૨ મોહોર યઝદ.
 ૧૩ તીર યઝદ.
 ૧૪ ગોશ યઝદ.
 ૧૫ દુએ પ મેહોર દાદાર.

૧૬ મેહોર યઝદ.
 ૧૭ સરોશ યઝદ.
 ૧૮ રશને રાસ્ત યઝદ.
 ૧૯ ફરોખ ફરવદીન.
 ૨૦ બેહોરાંમ યઝદ.
 ૨૧ મીનો રાંમ.
 ૨૨ ગોવાદ યઝદ.
 ૨૩ દુએ પ દીન દાદાર.
 ૨૪ દીન યઝદ.
 ૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
 ૨૬ આશતાદ યઝદ.
 ૨૭ મીનો આસમાન.
 ૨૮ જમ્યાદ યઝદ.
 ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
 ૩૦ મીનો અનેરાંન.

દરેક મહિનો ૩૦ દહાડાનો છે, જે દહાડાને આપણે રોજ કહીએ છીએ. દરેક મહિનામાં પહેલાથી તે સાતમા રોજ સુધીનું પહેલું સતવાડીયું અને આઠમાંથી તે ચૌદમાં રોજ સુધી બીજું સતવાડીયું આવે છે. પંદરમાંથી તે બાવીસમાં રોજ સુધી પહેલું અઠવાડીયું

વરસના છ ગાહમખારને લગતી વિગત.

૧. મએદીઓઝરૅમ—એ ગાહમખાર અરદીએહેસ્ત મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૨. મએદીઓશહૅમ—એ ગાહમખાર તેશતર તીર મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૩. પએતેશહૅમ—એ ગાહમખાર શેહરેવર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૪. અયાઝૅમ—એ ગાહમખાર મેહેર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૫. મએદીઆરૅમ—એ ગાહમખાર દએ મહિનાના મેહેર રોજથી શરૂ થાય છે અને બેહરામ રોજે આખર થાય છે.

૬. હુમરપથમએદએમ—એ ગાહમખાર રપંદાર્મદ મહિનો પુરો થયા પછી આઘા ગાહમખારના પાંચ દાહાડા જે આવે છે તેને કહે છે.

ખારે મહિનાના જશનોની ખીના.

માહુ ૧ લો ફરવરદીન.

રોજ ૧ લો હોરમઝદ—જરથોસ્તી નવું વરસ.

૧ ગાહમખારનો અર્થ રૂતુના અવસરો થાય છે. માટે ગાહમખારના જશનો, તે રૂતુની ન્યામતને માટે દાદાર અહુરમઝદનું અહેસાન માનવાનાં જશનો. ગાહમખારની આફ્રીન મુજબ દાદાર અહુરમઝદે દુન્યાની છ ઉત્તમ પેદાયરો ખનાવી તેની શુકરગુભરી કરવાના જશનો હિંગામ તે ગાહમખાર. દાદાર અહુરમઝદે ૪૫ મે દિવસે આસમાન પેદા કર્યું તેની યાદગીરીનું જશન તે પહેલો ગાહમખાર મધદયોજરૅમ, તે પછી ૬૦ દિવસે પાણી પેદા કીધું, તેની શુકરગુભરીનું જશન તે મધદયોશહૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે જમીન પેદા કીધી તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે પએતેશહૅમ; ત્યાર પછી ૩૦ દિવસે ઝાડપાન પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે અયાઝૅમ; ત્યાર પછી ૮૦ દિવસે જનવરો પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુભરીનું જશન તે મધદયરૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે માણસો પેદા કીધાં તેની શુકરગુભરીનું જશન તે હુમરપથમએદએમ. દુન્યા એકદમ પેદા થઈ નથી. પહેલાં હવાઈ, પછી પ્રવાહી અને પછી નકકર, એ આજની વિદ્યાએ નકી કરેલાં સિદ્ધાંતને ગાહમખારનો વિચાર મળતો આવે છે.

રોજ ૩ જે અરદીખેહેસ્ત—રપિધન ધજવાનો દહાડો.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—ખોરદાદ સાલનું જશન.^૧

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું જશન.

માહ ૨ જે અરદીખેહેસ્ત.

રોજ ૩ જે અરદીહેસ્ત—અરદીખેહેસ્ત મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી, મએદીઓજરેમ આહામખારના પાંચ દહાડા.

માહ ૩ જે ખોરદાદ.

રોજ ૬ થો ખોરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૪ થો તીર.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી મએદીઓજરેમ આહામખારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૧૩ મો તીર—તીર મહિનાનું જશન (તીરયાન.)

માહ ૫ મો અમરદાદ.

રોજ ૭ મો અમરદાદ—અમરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૬ ઠો શેહરેવર.

રોજ ૪ થો શેહરેવર—શેહરેવર મહિનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી પએતેશ્વરેમ આહામખારના પાંચ દહાડા.

૧ “ખોરદાદ સાલ”ના તહેવારને આપણી દીની રવાયતે તેમજ ખીજ દીની કેતાબોમાં ધણે અગત્યનો ગણેલો છે, કારણ કે એ દાહાડે આપણા મહજબ અને તવારીખ સંબંધમાં નીચલા મહત્વના બનાવો બન્યા હતા, ૧-‘મખ્ય’ તથા ‘મખ્યાન’ નામનું આ દુનિયાનું પેહેલું બેકું દાદાર અહુરમજદે પેદા કીધું. ૨-કદીમ ઇરાનના પેહેલા પાદશાહ ગયોમર્દનો જન્મ થયો. ૩-પેશદાદ ખાનદાનનો હોશંગ પાદશાહનો જન્મ થયો. ૪-તેહેમુરસ ‘દીબખ’દે અહેરમને તથા દેવોને જેર કીધા. ૫-ફરેદુને પોતાની પાદશાહી પોતાના ત્રણ બેટાઓ વચ્ચે વહેંચી આપી. ૬-સામ નરીમાને એક બેરેમદ દેવને માર્યો. ૭-કેખશર પાદશાહે અફરાસીયાળને માર્યો. ૮-કેખશર પાદશાહ તખ્ત છોડીને ગોફ્રેનશીન થયો. ૯-અરો સપેન્તામાન જન્મ શેસ્તનો જન્મ થયો. ૧૦-અરો જરેતોશ્તને દાદાર અહુરમજદ તરફથી દિનની આગાહી તથા પેગમખરી મળી. ૧૧-ગુસ્તાસ્પ પાદશાહે જરેતોશ્તી દીન કબૂલ કીધી. વિગેરે.

માહ ૭ મો મેહર.

રોજ ૧૬ મો મેહર—મેહર મહિનાનું જશન (મેહરંગાન જશન.)

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી અયાથ્રેમ ગાહન
મખારના પાંચ દહાડા.

માહ ૮ મો આવાં.

રોજ ૧૦ મો આવાં—આવાં મહિનાનું જશન.

માહ ૯ મો આદર.

રોજ ૯ મો આદર—આદર મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું ^૧જશન.

માહ ૧૦ મો દઝમે.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—દઝમે મહિનાનું પહેલું જશન.

રોજ ૮ મો દઝમે ૫ આદર—દઝમે મહિનાનું ખીભું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદ—પેગમખર અશે જરથોશ્તનો દીસો.^૨

રોજ ૧૫ મો દઝમે ૫ મેહર—દઝમે મહિનાનું ત્રીભું જશન.

રોજ ૧૬ મો મેહરથી તે રોજ ૨૦ મો બેહરાંમ સુધી, મએદીઆરંમ ગાહન
મખારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૨૩ મો દઝમે ૫ દીન—દઝમે મહિનાનું ચોથું જશન.

માહ ૧૧ મો બહેમન.

રોજ ૨ જો બહમન—બહમન મહિનાનું જશન.

માહ ૧૨ મો સ્પંદાર્મદ.

રોજ ૫ મો સ્પંદાર્મદ—સ્પંદાર્મદ મહિનાનું જશન.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—અવરદાદ સાલગાહનું જશન.^૩

રોજ ૨૬ મા આસ્તાદથી ૧૦ દહાડા મુકતાદના.

રોજ ૨૯ મો મારેસ્પંદ—ખીનો મારેસ્પંદનું જશન.

૧ જો કોઈ શખ્સ દરિયાની સફરમાં, ખુશ્કીની મુસાફરીમાં યા કોઈ ખીભ હાદેસાથી
ઝુજરી ગયો હોય, અને તેનાં મરણનો દાહાડો જણાએલો નહીં હોય તો, આ ફરવર-
દીઆનનાં જશન ઉપર તેનાં મરણનો દાહાડો લાગુ પાડવામાં આવે છે.

૨ યાને પેગમખર જરથોશ્ત સાહેબનો હક્ક થવાનો દાહાડો.

૩ એ જશન આપણા ધરાની પાદશાહોના વખતમાં ચોક્કસ ધામધુમથી દર ચાર વરસે
કરવામાં આવતું હતું. આફતાબની ચાલ પ્રમાણે ગણતાં, દર વરસ સાધારણ રીતે ૩૬૫

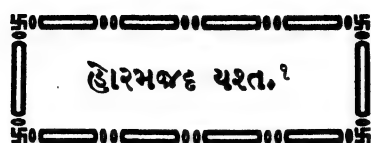
સાત હુમકારાનાં નામ.

- ૧ હોરમઝદ—દઝમે પ આદર—દઝમે પ મેહુર—દઝમે પ દીન.
- ૨ બેહુમન—મોહોર—ગોશ—રાંમ.
- ૩ અરદીબેહુશત—આદર—સરોશ—બેહુરાંમ.
- ૪ શેહુરેવર—ખુર—મેહુર—આરમાન—અનેરાંમ.
- ૫ રપંદાર્મદ—આવાં—દીન—અરદ—મારેરપંદ.
- ૬ ખોરદાદ—તીર—અરદાકર્વશ—ગોવાદ.
- ૭ અમરદાદ—રશને—આસ્તાદ—જમીઆદ.

હુમાયશતનાં ૧૨ ફરેશતાઓનાં નામ..

- ૧ દાદાર અહુરમઝદ. ૨ તેશતર તીર યજદ. ૩ ખોરશેદ યજદ.
- ૪ મોહોર યજદ. ૫ આદર યજદ. ૬ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ.
- ૭ રપંદાર્મદ અમેશાસ્પંદ. ૮ ગોવાદ યજદ. ૯ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.
- ૧૦ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૧ સરોશ યજદ. ૧૨ ફરેશાખ ફરવરદીન.

દાહાડાનું હોય છે. (લોકે બરાબર ગણ્યે તે ૩૬૫ દાહાડા, ૫ કલાક, ૪૮ મીનીટ અને ૪૬ સેકન્ડનું થાય છે.) દર વરસના ૫૦ દાહાડાની કસર જે ચાર વર્ષે એક દાહાડો થાય છે, તે પુરી નાખવા માટે આપણા જરેતોસ્તી નીચાગાંને દર ચાર વર્ષે પાંચ ગાથાના દાહાડા ખલાસ થયા પછી એક દાહાડો ઉમેરતા હતા, અને એ વધારાના દાહાડાને ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ કરીને કેહેતા હતા, અને એ દાહાડે એક મ્હોટું જશન કરતા હતા. વળી એ જશનની ખસ્તુમનમાં કોઈ ચોકસું ફરેશતાની આરાધના આવતી નથી, પણ મુખ્યત્વે કરીને વરસના તમામ ભાગોને યાદ કરવામાં આવે છે. એ ઉપરથી એ જશનની મતલબ સેહેજ જણાઈ આવે છે. ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ નો અર્થ ‘વરસનો એક ખીલે અથવા વધારે મુકરર કીધેલો ગાથા’ કરીને થાય છે. (વળી ‘ગાહ’નો અર્થ ‘ગાથા’ ઉપરાંત ‘વખત’ પણ થાય છે) અગરને એકબારગી કબુલ રાખ્યે કે, એ જશન અસફૂનદારમદ મહીનામાં થતું હતું તો તે હાલની માફક દર વરસે ખોરદાદ રોજ નહીં, પણ દર ચાર વરસે ખોરદાદ રોજની પછી એક નવો દાહાડો જેને ‘અવરદાદ સાલ ગાહ’ કેહેતા હતા તે ઉમેરીને તે દાહાડે જશન કરતા હતા. દર ચાર વરસે વધારાનો દાહાડો ઉમેરવાનો ચાલ આપણામાંથી નીકળી ગયાને લીધે, એ જશન હાલમાં અસપંદાદ મહીનામાં ખોરદાદ રોજે થાય છે.

દ્વિન્ઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહ; દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહુમંદ મીનોઆંન મીનો ખેરેતુમ ખેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ, અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞૂપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોકૂત, ઓએમ કંદ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યુન યૂદ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વિન્ઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફેરેષોતેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

ફેરસ્તુથે હુમતોધ્યસ્યા હૂપ્તોધ્યસ્યા હુવરશ્તોધ્યસ્યા, માંધ્વો-ધ્યસ્યા વર્ષેધ્વોધ્યસ્યા વરશ્તવોધ્યસ્યા. અધમિગધ્યા દધથે વીરપા હુમતાયા હૂપ્તાયા હુવરશ્તાયા. પધતિરિચ્યા દધથે વીરપા દુશ્મતાયા દુજ્ઞૂપ્તાયા દુજ્ઞવરશ્તાયા. ફેરા વે રાહિ, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્યા વહ્મંમ્યા, ફેરા મનંધ્રહા, ફેરા વયંધ્રહા, ફેરા ધ્યઓથના, ફેરા અંધહુઓયા, ફેરા તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ હોય તે પટે.) ફસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખેરેન-ધ્રઉહુતો, દ્વિન્ઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દ્વિન્ઓથ્રાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહૂ વધ્યો જઓતા ફા મે ઋતે, અથા રતુશ અષાતચિત હ્ય ફા અપવ વીધ્વાઓ ઋઓતૂ.

૧ યસ્ત શબ્દનો અર્થ જેની સ્તુતી ગાવી હોય, અને જે યજ્ઞ અમશાસ્પંદને યાદ કરવો હોય તેનું સેતાયશ નામું.

એ યસ્તમાં અહુરમજદના નામોની યાદથી થતા કાયદા વિષેનું વર્ણન છે. સધળી જાતની ખરાબી અને દુઃખ દરદથી બચવા માટે એ નામોને યાદ કરવાથી સદા હિંમત આવે છે અને સરોશની ગેબી મદદ મળે છે એ યસ્તની શરૂઆત 'માથ્ર સ્પેન્ત' યાને પવિત્ર કાયદેમંદ બેદી કલામોથી કરીને તેનો છેડાળી માથ્ર સ્પેન્તની યાદથી કીધો છે.

પેરેસત જરથુશ્ટ્રો અહુરેમ મજદાંમ અહુરમજદ મધ્ન્યો રપે-
નિશત દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ, મિસ્વાનહે ગાતવો
ખધાતહે.^૧ કત અસ્તિ માંધહે રપેન્તહે અમવસ્તેમમ, કત વેરેથ-
વસ્તેમમ, કત ખરેનંધઉહસ્તેમમ, કત યારકરેસ્તેમમ, કત વારે-
થધ્ન્યોતેમમ, કત બએષજયોતેમમ, કત ભએષો-તઉર્વ્યાસ્તેમમ
દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; કત વીરપહે અંધહેઉશ અસ્તવતો મન
અસ્તિ વીજધમિશતેમ; કત વીરપહે અંધહેઉશ અસ્તવતો અંધહવાંમ
અસ્તિ વીમરેજિશતેમ.

આઅત્ર અઓત અહુરે મજદાઓ અહ્માકમ નાંમ, રિપતમ જર-
થુશ્ટ્ર, યત અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ. તત અસ્તિ માંધહે રપેન્તહે અમવ-
સ્તમમ, તત વેરેથવસ્તેમમ, તત ખરેનંધઉહસ્તેમમ, તત યારકરેસ્ત-
મમ, તત વારેથધ્ન્યોતેમમ, તત બએષજયોતેમમ, તત ભએષો-
તઉર્વ્યાસ્તેમમ દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; તત વીરપહે અંધહેઉશ
અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજધમિશતેમ, તત વીરપહે અંધહેઉશ અસ્ત-
વતો અંધહવાંમ અસ્તિ વીમરેજિશતેમ.

આઅત્ર અઓત જરથુશ્ટ્રો ક્રોધત મે તત નાંમ ક્રમ્મધિ,
અપાઉમ અહુર મજદ, યત તે અસ્તિ મજિશતેમય, વહિશતેમય, સએ-
શતેમય, યારકરેસ્તેમમય, વારેથધ્ન્યોતેમમય, બએષજયોતેમમય, ભએ-
ષો-તઉર્વ્યાસ્તેમમય, દએવનાંમ મધ્યાનાંમય. યથ અજ્રમ તઉર્વ્યેનિ,
વીરપે દએવ મધ્યાંસ્ય, યથ અજ્રમ તઉર્વ્યેનિ, વીરપે યાતવો પધરિકા-
ઓસય, યત માંમ નએ ચિશ તઉર્વ્યાત, નોધત દએવો નએધ મધ્યા,
નોધત યાતવો નએધ પધરિકાઓ.

આઅત્ર અઓત અહુરે મજદાઓ, ક્ષત્ય નાંમ અહ્મિ; અપાઉમ
જરથુશ્ટ્ર; ખિત્યો વાંધ્યો; થિત્યો અવિ-તન્યો; તૂધરથ અષ વહિશત;

૧. “મિસ્વાનહે ગાતવો ખધાતહે” એટલે ‘હમેશ્તગેહાન’ એ બેહેશ્ત તથા દોજખની
વચ્ચેની જગાને કહે છે. જે માંહુસોના સવાળ તથા પાપ એકસરખાં હોય છે, તેઓને માટે
ચેલી જેહાંનમાં ઠેરવેલી જગાનું નામ હમેસ્તગેહન. ‘હમેસ્તગેહાન’નો અસલ અર્થ ‘મધ્યમ
ફાયદાભરી જગ્યા’ થાય છે. એ બોલો વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૩૬ મા ફકરામાં તથા
મીનો અનેરાંનની ખશુમનમાં આવે છે. એ ખશુમનમાં હમેશ્તગેહાનનો બોલ બેહદ રોશની,
ગરોશ્માન બેહેશ્ત તથા ચિન્વત પુલની સાથે આવે છે. વધુ માટે જુવો કરાણીનું અરદા-
વીરાફનામું.

પુખ્ધ વીરપ વૉહુ મજદદધાત અષ-ચિશ્ન; ક્ષતવો યત્ અહિ પ્રતુશ; હુપ્તથો પ્રતુમાઝ્મો; અસ્તેમો યત્ અહિ ચિસતિશ; નાઉમો ચિસતિવાઝ્મો.

દસેમો યત્ અહિ સ્પાનો; અઝેવનદસો સ્પનંધઉહાઝ્મો; દ્વદસો અહુરો; શિદસો સંવિશ્તો; ચથ્રદસો ઇમત વીદ્રઝેશ્તવો; પન્થદસ અવ-નેઝ્મ; ક્વશ-દસ હાત મરેનિશ; હુપ્તદસ વીરપ હિષસ; અશ્તદસ અઝેષજ્ય; નવદસ યત્ અહિ દાતો; વીસાંસ્તેમો અહિ યત્ અહિ મજદદાઝ્મો નાંમ.

યજઝેષ માંમ જરથુશ્ત્ર, પઘતિ અસનિ પઘતિ ક્ષકુને યસો-ઔરે-તાળ્યો જઝ્મોશ્રાળ્યો. જસાનિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય અજ્ઞંમ યો અહુરો મજદદાઝ્મો; જસાધતિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય યો વંધહુશ સ્તઝ્મોષો અઝ્યો; જસાઝ્મોન્તિ તે અવંધહુઝેય રકૂનંધહુઝેય યાઝ્મો આપો, યાઝ્મોસ્ય ઉર્વરાઝ્મો, યાઝ્મોસ્ય અષાઉનાંમ ક્રવષયો.

યેજિ વષિ જરથુશ્ત્ર, અવાઝ્મો ત્મઝેષાઝ્મો તઉર્વયો, દઝેવનાંમ મઝ્યાનાંમય, યાશ્વાનાંમ પધરિકનાંમય, સાશ્રાંમ કઝ્મોયાંમ કરકૂનાંમય, મધ-ચનાંમય ષિજઝનાંમ, અષેમઝ્મોઘનાંમય ષિજઝનાંમ, વૅલુકનાંમય, ચથ્વરે-જઝનાંમ. હુઝેનયાઝ્મોસ્ય પૅરેથુ-અધનિકયાઝ્મો, પૅરેથુ-દ્રકૂપયાઝ્મો, ઔરેધ્વો-દ્રકૂપયાઝ્મો, ઉજરૅરેપ્તો-દ્રકૂપયાઝ્મો, ખરેમ દ્રકૂપેમ ખરેન્તયાઝ્મો, અથ ઇમાઝ્મો નામેનીશ દ્રેનજયો, ક્રઞવ, વીરપાઘશ અયાંન્ય ક્ષકૂનસ્ય.

પાયુશ્ય અહિ, દાતાય શ્રાતાય અહિ; જરનાતાય મધન્યુશ્ય અહિ સ્પેન્તોતેમો; અઝેષજ્ય નાંમ અહિ, અઝેષજ્યોતેમ નાંમ અહિ; આશ્રવ નાંમ અહિ, આશ્રવતેમ નાંમ અહિ; અહુર નાંમ અહિ, મજદદાઝ્મો નાંમ અહિ; અષવ નાંમ અહિ, અષવસ્તેમ નાંમ અહિ; ખરે-નંધહુ નાંમ અહિ, ખરેનંધઉહસ્તેમ નાંમ અહિ; પૅઉરે-દરશ નાંમ અહિ, પૅઉરે-દરશતેમ નાંમ અહિ; દૂરઝે-દરશ નાંમ અહિ, દૂરઝે-દરશતેમ નાંમ અહિ.

સ્પશ નાંમ અહિ, વીત નાંમ અહિ; દાત નાંમ અહિ; પાત નાંમ અહિ, શ્રાત નાંમ અહિ; જરનાત નાંમ અહિ, જરનોશ્ત નાંમ અહિ; કૂપૃમાઝ્મો નાંમ અહિ, કૂપૃષો-માંથ નાંમ અહિ; ઇસે-ક્ષથ્રો નાંમ અહિ, ઇસે-ક્ષથ્ર્યોતેમ નાંમ અહિ; નાંમો-ક્ષથ્રો નાંમ અહિ, નાંમો-ક્ષથ્ર્યોતેમો નાંમ અહિ.

અધવિશ નાંમ અહિ; વીધવિશ નાંમ અહિ; પધતિ-પાયુશ નાંમ અહિ, લ્યએષો-તઉર્વાઓ નાંમ અહિ; હુધવન નાંમ અહિ, વીસ્પવન નાંમ અહિ; વીસ્પતશ નાંમ અહિ, વીસ્પ-ખાથ નાંમ અહિ; પોઉર-ખાથ નાંમ અહિ, ખાથવાઓ નાંમ અહિ.

વેરેજિ સઓક નાંમ અહિ, વેરેજિ-સવાઓ નાંમ અહિ; સંવી નાંમ અહિ, સુરાઓ નાંમ અહિ, સંવિશત નાંમ અહિ, અપ નાંમ અહિ, ઍરેજ નાંમ અહિ; ક્ષથસ્થ નાંમ અહિ; ક્ષથસ્થોત્તમે નાંમ અહિ; હુધાનુશ નાંમ અહિ, હુધાનુશત્તમે નાંમ અહિ; દૂરએ-સૂક નાંમ અહિ. તાઓસ્ય ઇમાઓ નામેનીશ.

યસ્ય મે અએતહિ અંધહુવો યત્ અસ્તવધન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ઇમાઓ નામેનીશ દ્રેનજયો ક્રઞવ, પધતિ વા અસન્તિ પધતિ વા ક્ષફ્ને. ક્રઞવ ઉસ વા હિશ્તો, ની વા પધધ્યમ્નો; ની વા પધધ્યમ્નો, ઉસ વા હિશ્તો; અધવ્યાઓંધહુનંમ^૧ વા અધવ્યાઓંધહુયમ્નો, અધવ્યાઓંધહુનંમ વા બૂજ્યમ્નો; ક્રા વા પૂસ હુય ગાતઓત્, ક્રા વા પૂસ હુય જન્તઓત્, ક્રા વા પૂસ હુય દંધહુઓત્, અવ-જસ દખ્યૂમ આ. નોધત્ દિમ્ નર; અંધહુ અયાન્, નોધત્ અંધહુઓ ક્ષપો, અએમ્નો દૂતહુ દૂક્ષ મનંધહુ અવસ્યાત. નોધત્ અકવો, નોધત્ ચકવો, નોધત્ ઇષવો, નોધત્ કરેત્, નોધત્ વજર, નોધત્ વીસન્તિ અસાનો અવસ્યાત.

વીસાંસ્તય ઇમાઓ નામેનીશ પરશ્તસય પધરિ-વારસય વીસન્તે, પધરિ મધન્યઓયાત્ દુજત, વરેન્યયાતય દ્વાંધથ્યાત, જીજીયુશતય કયધાત્ વીસ્પો-મહુરકાઅતય પધરિ દ્રવતત્ યત્ અંધરાત્ મધન્યઓત્; માંનયેન્ અહે યથ હુજંધરેમ નરાંમ ઓયુમ નરેમ અધવ્યાક્ષયોધત્.

કે વેરેથ્રેમ-જ્ઞ થ્વા પોધ સેનગહા યોધ હેન્તી; ચિથ્રા મોધ દાંમ અહુમખિશ રતૂમ ચીજદી. અત હોધ વોહુ સેરઓષો જન્તૂ મનંધહુ, મજદા અહ્માધ યહ્માધ વધી કહ્માધચીત્.

૩. અધવ્યાઓંધહુનંમ=શબ્દનો અર્થ કુસ્તી થાય છે. કુસ્તી બાંધવાનો રેવાજ પેગમ્બર જરથોસ્તની આગમજ, હોમ પેગમ્બરના વખતમાં દાખલ થયો હતો, કારણ કે દાદર અહુર-મઝ્દે, હોમ યશ્ત પ્રમાણે હોમને કુસ્તી બાંધવાની બસારત કરી હતી. સદ્દર કેતાબ પાદશાહ જમશેદને પહેલવહેલા કુસ્તી બાંધનાર તરીકે જણાવે છે. શાહનામામાં મીનોચહેર પાદશાહે કમર ઉપર કુસ્તી બાંધવાનો ઇસારો મળે છે.

નૅમૅમ કવઁમ ખરૅનો, નૅમો અધર્યેને વઁએજહિ, નૅમો સર્વોકે
મજદદાધતે, નૅમો અપે દાધતયાઆ, નૅમો અરૅદુયાઓ આપો અના-
હિતયાઓ, નૅમમ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ.

❧ યથા અહુ વધર્યો (૧૦), અષૅમ વૉહુ (૧૦).

અહુનૅમ વધરીમ યજમધદે; અષૅમ વહિરતૅમ સ્ત્રએશતૅમ અમૅ-
ષૅમ રપૅન્તૅમ યજમધદે. અમૅમય ધિમમય અઓજસય વૅરૅથમય,
અરૅનસય જવરૅય યજમધદે. અહુરૅમ મજદાંમ રએવન્તૅમ ખરૅનધઉ-
હન્તૅમ યજમધદે.

યૅંધહે હાતાંમ આઅત યેરને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરૅ
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
માજદયસ્તાંન આગહી આસ્તયાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વધર્યો (૨).

યરૅનમય વહૅમય, અઓજસય જવરૅય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજદાઓ રએવતો ખરૅનધઉહતો. અષૅમ વૉહુ (૧).

નિપાયોધશ^૧ મધીમ ઉર્વથૅમ યવએતાધતે જરથુશ્ર અઉર્વથાત પરો
દુશમધન્યઓત. મા તૅમ ઉર્વથૅમ ક્રાયવયોધશ સ્નથાધ, મા દુજબૅરતેએ
જયાનાંમ અપયતેએ; મા યસોધશ અઓમ નરૅમ દાધતીમ, યો ના
મજિશતૅમ યરૅનૅમ યજમધતે કસિશતૅમ યસ્નાત ક્રાયતાત અહા યાં
અમૅષે રપૅન્તે.

ધધ અસતિ વૉહુ મનો, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ અષૅમ વહિ-
રતમ, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ ક્ષથૅમ વધરીમ, મન દાંમિ જરથુશ્ર.
ધધ રપૅન્ત આર્મધતિશ, મન દાંમિ જરથુશ્ર. ધધ હઉર્વત અમૅરૅતાત,
યોધ સ્તો મિજદૅમ અપાઉનાંમ, પરો-અસતિ જસૅન્તાંમ, મન દાંમિ
જરથુશ્ર. વએથાય તતય કથય, આધ અપાઉમ જરથુશ્ર. મન
અથવાય ચિસતિય યાધશ આ અધહુશ પઓઉર્યો ખવત, યથાય
અધહુત અપૅમૅમ અધહુશ.

૧. 'નિપાયોધશ મધીમ' થી તે યસ્તની આખેરી સુધીનો ભાગ બહમન યસ્તના બાકી
શહેલા ફકરાઓને નામે જણાયેલો છે.

હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ; હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ; હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ. જસ મે અવંધહે મજદ. જસ મે અવંધહે મજદ. જસ મે અવંધહે મજદ. અમહે હુતારતાહે હુરમ્બાધહે, વરંધમ્બહે, અહુરધાતાહે, વનધનત્યાઓસય ઉપરતાતો, સ્પેન્તાહેય આર્મતોદશ.

આર્મધતિય સ્પેન્તય અએષામ અએષો સચિન્દયધ્વમ; પધરિ ઉષિ વારયધ્વમ; હામ ગવ નિદરંજયધ્વમ; હામ જન્વ જમ્બયધ્વમ; અધિધિ દરંજવનમ દરંજવયધ્વમ. કત અષવ મજદ વનત દ્રવન્તમ. અષવ વનત દુજિમ, અષવ વનત દ્રવન્તમ.

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમધદે, દરંધાધ માંધહે સ્પેન્તાહે; અતૂમ અહુરહે મજદાઓ યજમધદે, મરંધાધ માંધહે સ્પેન્તાહે; હિજવામ અહુરહે મજદાઓ યજમધદે, ફવાકાધ માંધહે સ્પેન્તાહે; અઓમ ગધરીમ યજમધદે, યિમ ઉષિ-દામ ઉષિ-દરંનમ,^૧ પધતિ અસનિ પધતિ ક્ષૂને, યસો-અરંતાઓ જઓધાઓ.

આઅત અઓખત જરથુસ્ત્રો, ઉષ થવા અજમ મધરે અનુદધ-યાત, સ્પેન્તયાઓ આર્મતોદશ દોધધાઓ અવાસ્તયત મધઓ. હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ; હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ; હજમ્ધરમ અએષજનામ, અએવર અએષજનામ.

અહે નર્શ અષઓનો ક્રવધીમ યજમધદે, યો અસ્મો ખન્યાઓનામ. અધાત અન્યએષામ અષઓનામ ક્ષતિ યજ્ઞધ, ક્રવરંત ગઓ-કરંનહે સૂરહે મજદધાતાહે. ગઓકરંનેમ સૂરમ મજદધાતમ યજમધદે.

૧. ઉષિ-દરંનમ-ધરાનની પૂર્વ દિશાએ આવેલો હાલનો 'સનેસ્તાન' મુલક, જેને અવસ્તામાં 'વએકેરેત' કહે છે, તથા પ્રાચીન ધરાની લોકો Drangiana કહેતા હતા, તે મુલકમાં 'ઉષિદરેન' નામનો પાહાડ આવેલો છે. એ બોલનો અસલ અર્થ 'હુશિયારી રાખનાર' કરી શકાય છે. એ નામ એટલા માટે આપવામાં આવ્યું છે કે, એ પાહાડ ઉપરથી અશો જરથોસ્તે આસમાની હોશ મેળવી; એ પાહાડ ઉપર દાદાર અહુરમજદ સાથે એ રાસ્ત પેગમ્બરને દીનની બાબદો માટે વાતચીત થઈ હતી.

૨. અસ્મો-ખન્યાઓ-જરથોસ્તના સૌથી પહેલા શાગેદોમાંનો એક હતો. એ મહાન પુત્ર કોઈ એકાંત પહાડ ઉપર રહેનાર વિદ્વાન હોય, જેની સાથે પેગમ્બર જરથોસ્તે ચોતાની દીન વિષે વાતચીત કરી હોય.

૩. ગઓકરંન-એક રોપાનું નામ છે. શ્રિત નામના એક પુરાણ તખ્તીબને ધનસાનની આરોધ્યતા માટે જે સાધનો આપવામાં આવ્યાં હતાં, તેમાં ગઓકરંન એક હતું, એને

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમઘદે, દરંધ્રાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; અતૂમ અહુરહે મજદાઓ યજમઘદે, મરંધ્રાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; હિજવાંમ અહુરહે મજદાઓ યજમઘદે, ક્રવાકાઇ માંધ્રહે રપેન્તાહે; અઓમ ગધરીમ યજમઘદે, યિમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરંનૅમ, પઘતિ અસનિ પઘતિ ક્ષમ્ને, યસો-ખરેતાબ્યો જઓધાબ્યો. અષેમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

દામીમ યજમઘદે યાંમ આર્મધતીમ રપેન્તાંમ. ચેહે દાથે અષહેય, અષઓનાંમ અષ-પઓઇચનાંમચ દામનાંમ.

અએતત દિમ વીરપનાંમ મજિશતેમ દજધાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરેમ મજદાંમ, સ્નથાઇ અંધ્રરહે મધન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએમહે અવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીરપનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેણુ ઘનામેન્યો, ખર અહેરેમન લેઓનત સદ હુજર બાર. (અગત પઢે.) કદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો. કદથાઇ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, કદથાઇ તિશન્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહુતો, કદથાઇ નર્શ અષઓનો, કદથાઇ વીરપનાંમ રપેન્તાહે મધન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧). અહાઇ રએશય; હુજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેણુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફરેપાતેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧). ગારજે ખોરેણુ અવજનયાદ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેણુમંદ મીનોઓન મીનો ખરેતુમ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાન, આગાહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હુકતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની, દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર

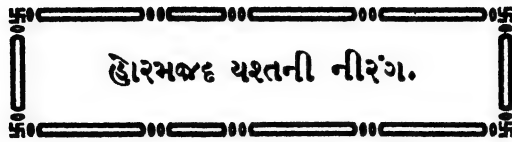
સફેદ હોમ કહે છે. એ જાડ રસ્તાખેજની વખતે મદદ કરનાર છે, કારણ કે તે અમજીં આપનાર છે. ખુનદહેશ પ્રમાણે એ વૉહુકથ દરિયામાં ઉગે છે. એ જાડને ગુજરાતોને સજ્જન કરનાર તરીકે ગણ્યું છે.

અનાહિતે અપઝાને. અર્ષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજદ-
ધાતે અપઝાને. અર્ષેમ વૉહુ (૧). અહુરેમ મજદાંમ રમેવન્તેમ ખર-
નંધઉહનતેમ યજ્ઞમધદે. અર્ષેમ વૉહુ (૧). દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ
ખોરેહુમંદ મીનાઝાન મીનો ખરેતૂમ ખેરસાદ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

અહુરમજદ યશતનો સાર—અશો જરથોસ્તે અહુરમજદને પુછ્યું કે ઓ
હાહમંદ દુનિયાના પાક પેદા કરનાર! કઇ માથવાણી ધણીજ હિંમત આપનાર,
ધણીજ ફતેહમંદ, વેરીને મારનાર, તનદરોસ્તી આપનાર અને પાપી દુઃખ પહોંચા-
ડનારઓનાં દુઃખને ટાળનાર છે? ત્યારે અહુરમજદે જવાબ આપ્યો કે મારાં અને
અમશાસ્પદોના નામો ધણીજ હિંમત આપનાર, ફતેહમંદ, વેરીને મારનાર, તંદ-
સ્તી આપનાર અને પાપીઓનાં દુઃખોને ટાળનારાં છે. ત્યારે જરથોસ્તે કહ્યું કે તે
નામો મને કહે, કે જેથી તમામ જુરાઓની જુરાધને હું તોડી શકું, અને મને
કોઇખી દુષ્ટ હેરાન કરે નહિ. ત્યારે અહુરમજદે તે નામો જણાવ્યાં—(૧) સદા
હસ્તીવાળો, (૨) ટોળાંની પાસખાની કરનાર, (૩) સર્વ વ્યાપક, (૪) સર્વેથી શ્રેષ્ઠ
પવિત્રાઇ, (૫) અશોષના તોખમની તમામ ન્યામત આપનાર, (૬) ડહાપણ, (૭)
ડહાપણવાળો, (૮) જ્ઞાન, (૯) જ્ઞાનવાળો, (૧૦) વૃધ્ધિ, (૧૧) વૃદ્ધિ કરનાર, (૧૨) હસ્તી
ધરાવનાર, (૧૩) ધણીજ ફાયદો કરનાર, (૧૪) દુઃખ નહિ દેનાર, (૧૫) અજીત,
(૧૬) સારાં નરસાનો તોલ કરનાર, (૧૭) સર્વે જ્ઞેનારો, (૧૮) તંદરોસ્તી આપ-
નારો, (૧૯) પેદા કરનાર, (૨૦) મહાજ્ઞાની નામવાળો. આ નામો રાત દિવસ પઢ-
વાથી, અહુરમજદ, અશો શરોષ, પાણી અને જાડ ઉપરના મવકકલ ફરેશતાઓ
તથા અશો લોકોનાં ફરોહરો આપણી મદદ તેમજ ખુશાલીને માટે આવે છે. અગર
જો કોઇ શખસ જાદુગર, પરી વગેરે તમામ જુરી શક્તિઓથી પહોંચતી હાણીઓ
ટાળવા ઇચ્છે, તો તેણે રાત દહાડો આ નામો ઉપરાંત બીજાં નામો જે નીચે પ્રમાણે
છે, તે ઉક્તાં કે બેસતાં, કુશતી બાંધતાં કે છોડતાં, બહાર જતાં પઢવાં:—અચાવનાર
બખશનાર, પોષણ કરનાર, મારનાર, મીનો વૃધ્ધિ કરનાર, આગ્રવન, ધણીજ ખોરેહ-
વાળો, બહોળી દ્રષ્ટિવાળો, દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાળો, મરજી પ્રમાણે હકુમત કરનાર, સર્વ
વ્યાપક, સર્વજ્ઞ, નહિ ઠગનાર કે નહિ ઠગાનાર, ઉપયોગી, ધણીજ ફાયદો કરનાર,
સઉથી મોટો પાદશાહ, જેથી તેને કોઇખી જુરી શક્તિની કાંઇ હાની પોહોંચશે નહિ
જે પ્રમાણે એક હજાર માણસ એક માણસની ચોકી કરે, તેમ આ નામો બંદગી
કરનારની પાસખાની કરનારાં છે.

(અહુરમજદ યશતના હુવે પછીના ભાગને ગુમ થયેલી બહુમન
યશતના ભાગ તરીકે ગણે છે).—અહુરમજદના તરીકાવાળાને, અમશાસ્પદોની
સેતાયશ કરનારને દુઃખ પહોંચતું નથી. શરઆતથીજ દુન્યા અહુરમજદના ડહા-

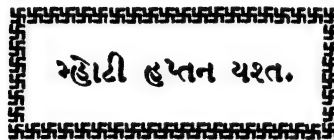
પણથી ચાલે છે, અને છેવટ સુધી ચાલશે. હું દુવા ગુઝાં છું કે અશો માણસ
જીરણે મારે! માત્રવાણી સમજવાને માટે મારામાં હુશિયારી આવે! અશો જર-
ચોસ્તના પહેલા ચેલા અસમો ખન્વતને હું યાદ કરું છું. સંપૂર્ણ મનઃકાની તથા
અશોધથી ડહાપણ આવે છે.

❧ (એ નીરંગ હોરમજદ યશત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે).

યા દાદાર અહુરમજદ, અહેરેમન મરોચીનીદાર નેગુનમ દીવાન;
અર બૂદને રસ્તાખીજ તન પસીન બીગુમાનમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).
(ત્રણ વાર પઢે).

અહુરમજદ યશતની નીરંગનો સાર.-ઓ દાદાર અહુરમજદ! નાશ કર-
નાર અહેરેમનને હું જર કરું! રસતાખેજ અને તન-પસીન ઉપર મને પકકો
બરસો છે.

દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ
અવજાયાદ; હકૂત અમશાસ્પદ યેરસાદ.

અજ્ઞ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત
દુજૂખત દુજ્જવવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીદ, ઔઝેમ ગોફત, ઔઝેમ
કર્દ, ઔઝેમ જસ્ત, ઔઝેમ બૂન બૂદ ઔસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઔખે
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔથ અહુરહે
મજદાઔ, તરોઈદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના
ફરેષાતેઝેમ, સ્તઔમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કઔષો (જે ગેહ
હોય તે પઢે). ક્રસસ્તયઔય. અહુરહે મજદાઔ રઔવેતો ખર્દનંધઉહુતો,

અમૃષનાંમ રપેન્તનામ, વંધહુવે મનંધહે આક્તોધશ હાંમ-વધનત્યાઆ, તરધાતો અન્યાધશ દામાં, આસ્નહે પ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઆષો-મ્તહે પ્રથ્વો મજદધાતહે. અપહે વહિશતહે સ્મએશતહે, અધસ્યમનો ધ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વૉઉર-દાધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ ક્ષથહે વધસ્યહે અયોધુસ્તહે મરજ-દિકાધ ધાયો-દ્રિગઓવે. રપેન્તયાઆ વંધહુયાઓ આમ્તોધશ, રાત-યાઓ વંધહુયાઓ વૉઉર-દાધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, હુઉર્વાતાતો રથ્વો યાધસ્યયાઓ હુપિતોધશ, સરધએધ્યો અપહે રતુધ્યો; અમરેતાતો રથ્વો કૂષઓનિબ્ય વાંચાબ્ય, અસપિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓર્કરેનહે સૂરહે મજદધાતહે.

 (હાવન તેમજ બીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથહે વૉઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય આસ્ત્રહે.

 (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપહે વહિશતહે આથસ્ય અહુરહે મજદાઓ.

 (જે ઉજ્જરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

મરજતો અહુરહે નરેધો અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ.

 (જે અધવિશ્વેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘેનાનાંમય વીરોવાંધ્વનાંમ યાધસ્યયાઓસ્ય હુપિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓધહે, વરેધધેય અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો.

 (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઓષહે અબ્યેહે અધિવતો, વરેધ્રાજનો ક્રાદત્-ગએથહે, રનઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

મોટી હપ્તન યસ્ત—અહુરમઝદથી તે અમરદાદ સુધીના સાત અમશાર્પ'દોની સામટી યાદ અને સેતાયશ કરવાને માટે 'યસ્ન હપતંધહાધતિ' એવે નામનો સાત હાનો સમુદાય યશજનેના ૩૫-૪૧ હા સુધીમાં આવેલો છે. એ સાત હાનો સમુદાય ફક્ત અશો જરથેસ્તના ગાથાની પછીનો પણ બીજા સધળા અવસ્તા કરતાં આગમજનો છે. એની એબારત ગાથાને લગતી પુરાણી ભાષાની છે. એમાં સાત અમશાર્પ'દોની સેતાયશ ઉપરાંત, આતશ તથા ખોરશેદની જમીન, પાણી અને બીજા નારી ફરેસ્તાઓની સેતાયશ છે. છેવટે કુદરતની સુંદર અને ફાયદેમંદ ન્યામતોને યાદ કરવામાં આવી છે

દનઝોથ ચરનાઘચ વહાઘચ દનઝોથાઘચ કસસ્તયઝેચ, યથા અહુ વધઝો જઝોતા કા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાત્તિત હુચ કા અપવ વીધવાઝો અઝોતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ રઝેવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજમઘદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઝાંધહો યજમઘદે; વાહુ મનો અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; આદતીમ હાંમવધન્તીમ યજમઘદે, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન આરેનંમ ખતૂમ મજદધાતેમ યજમઘદે; ગઝોષો-સૂતેમ ખતૂમ મજદધાતેમ યજમઘદે. અષેમ વહિરતેમ સઝર્ષેતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; અધચમનંમ ઇપીમ યજમઘદે; સૂરેમ મજદધાતેમ યજમઘદે; સઝઝોકાંમ વંધઉહીમ વાઉર-દોધધાંમ મજદધાતાંમ અપઝાનીમ યજમઘદે; ક્ષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; અયોશુસ્તેમ યજમઘદે; મરજદિકેમ ધાયો-દ્રિગૂમ યજમઘદે. રપેન્તાંમ વંધઉહીમ આર્મ-ઇતીમ યજમઘદે; રાતાંમ વંધઉહીમ વાઉર-દોધધાંમ મજદધાતાંમ અપઝાનીમ યજમઘદે; હુઉર્વતાતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; યાધચ્યાંમ હુષિતીમ યજમઘદે; સરેધ અપવન અપહુ રતયો યજમઘદે; અમેરતાતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમઘદે; કૂપઝાનીમ વાંથ્યાંમ યજમઘદે; અસપિનાચ ચેવીનો યજમઘદે; ગઝોકરેનંમ સૂરેમ મજદધાતેમ યજમઘદે.

 (હાવન ગેદમાં તેમજ ખીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે)

મિથ્રેમ વાઉર-ગઝાયઝાંધતિમ યજમઘદે; રામ ખાસ્ત્રેમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે રપિથ્વન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષેમ વહિરતેમ આતરેમચ અહુરહુ મજદઝાઝો પુથ્રેમ યજમઘદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે ઉજરન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

ખરેજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષઝેતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વત-અસપેમ યજમઘદે; અષેમચ મજદધાતાંમ અપઝાનીમ યજમઘદે. અપા-ઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે.

 (જે અધવસ્રથ્રેમ ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝો રપેન્તાઝો ક્રવપયો યજમઘદે; ઘેના-ઝોસચ વીરે-વાંથ્યાઝો યજમઘદે; યાધચ્યાંમચ હુષિતીમ યજમઘદે;

અમ્મમય હુતાશત્તમ હુરઝ્ઝાધ્મ યજ્ઞમઘદ્; વૅરેશ્મ્મમય અહુરધાત્તમ યજ્ઞ-
મઘદ્; વનઘન્તીમય ઉપરતાત્તમ યજ્ઞમઘદ્. અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઝા
સ્પેન્તાઝ્ઝા ક્વપયો યજ્ઞમઘદ્.

(જે ઉશહેન ગેદ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઝઝાપ્મ અપીમ હુરઝ્ઝાધ્મ વેરેશ્મ્મજન્મ ક્રાદત્-ગઝ્ઝેથ્મ અપવન્મ
અપહે રતૂમ યજ્ઞમઘદ્; રન્નૂમ રજિશત્તમ યજ્ઞમઘદ્; અરશતાત્તમય
ક્રાદત્-ગઝ્ઝેથાંમ વરેદત્-ગઝ્ઝેથાંમ યજ્ઞમઘદ્. અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઝા
સ્પેન્તાઝ્ઝા ક્વપયો યજ્ઞમઘદ્.

યાતુ જરથુશ્ત્ર વનત દઝેવો મયો. કો ન્માનહે બાધ
સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, વીસ્પ દુક્ષ જનાઘતિ, વીસ્પ દુક્ષ નાપાઘતિ, યથ
હુઝ્ઝેનઝ્ઝાઘતિ અઝ્ઝેપાંમ વયાંમ. અઝ્ઝાઘ તે અઝ્ઝાઘ તન્વો દધાઘતિ,
અઝ્ઝાઘ તે અથઉરન્મ જનાઘતિ અથઉરન્મ યથ રથઝેશ્તાર્મ,
વીસ્પનો અસ્રશ્તેઝ્ઝે નાપાતનાંમ અઝ્ઝાજધ્મહુ. યો હીમ દસ્તે દારન્મ,
યોઘ હુપ્ત અમ્મપાઝ્ઝા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઝ્ઝાઘહો હુમરથનાંમ ચિત્.
દઝ્ઝેનાંમ માજદયસ્નીમ, અસ્પો-કેહુરપ્મ આપ્મ મજદધાતાંમ અપ-
ઝ્ઝાનીમ યજ્ઞમઘદ્. આતરે વીતરે મઝ્ઝ્યા વીતરે મઝ્ઝ્યા વીઙ્ઝઝાત
જરથુશ્ત્ર, આતરે વીતરે મઝ્ઝ્યસચિત વીતરે મઝ્ઝ્યસચિત વીઙ્ઝઝાત
જરથુશ્ત્ર; યત વંધહેઉશ મનંધહે, યત અઘધ્યેજધ્મહુમ વયાંમ,
ક્રસ્પાવરેશ કાય ક્રમરેથ્વય ક્રજ્ઞથ્વય. સતવત સતે-વત ઉતવત ઉતે-
વત ઉત અપઅરેન્તુ યથ બસ્તેમ ક્વશનાંમ દઝ્ઝેનાંમ માજદયસ્નીમ
નાપાતનાંમ અઝ્ઝાજધ્મહુ. અપ્મ વૅહુ (૧).^૧

(કરદો ૧ લો.) અહુરેમ મજદાંમ અપવન્મ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઘદ્;
અમ્મપા સ્પેન્તા હુક્ષથ હુધાઝ્ઝાઘહો યજ્ઞમઘદ્; વીસ્પાંમ અપઝ્ઝાનો
સ્તીમ યજ્ઞમઘદ્, મઘન્થેવીમયા ગઝ્ઝેથ્યાંમયા, બૅરેજ વંધહેઉશ અપહે
બૅરેજ દઝ્ઝેનયાઝ્ઝો વંધહુયાઝ્ઝો માજદયસ્નોઘશ.

હુમતનાંમ હુપ્તનાંમ હુવરશ્તનાંમ, યદ્યા અન્યદ્યા, વૅરે-
જયઙ્ઝનાંમયા વાવૅરેજનનાંમયા, મહી અઘબી-જરેતારો નઝ્ઝેનઝ્ઝેસ્તારો,
યથના વૅહુનાંમ મહી. (બે વાર બજુવું.)

^૧ નાની હપતન યસ્ત પદનારે “યાતુ જરથુશ્ત્ર” નો કરદો સાત વાર પઢવો. વધુ
માટે જુવો પાનું ૧૨૩.

તત્ અત્ વધરીમધદી, અહુરા મજદા અપા સીરા હાત્ ધ મધનિમ-
દિયા વઝોયોધમાયા, વેરેજિમાયા, યા હાતાંમ પ્યઝોથનનાંમ વહિરતા
ખ્યાત્ ઉખોધખ્યા અહુખ્યા. ગવોધ અદાધશ તાધશ પ્યઝોથનાધશ યાધશ
વહિરતાધશ, ક્રએખ્યામહી રામાયા વાસેમયા દજદાધ, સુર-વતસયા
અસુર-વતસયા, ક્ષયન્તસયા અક્ષયન્તસયા.

હુક્ષિયોત્તમાધ ખાત્ ક્ષયેમ, અહાત્ હાત્ અધળી-દદેમહિયા,
ચીપ્-મહિયા, હવાંમહિયા હાત્ મજદાધ અહુરાધ, અપાધયા વહિરતાધ.
(૩ વાર લખવું.)

યથા આત્ ઉતા ના વા નાધરી વા વએદા હુધથીમ અથા હત્ વોહુ
તત્ એએઆહુ, વેરેજયોતૂયા, ઇત્ અહાધ ક્રયા વાતોયોતૂ ઇત્ અએ-
ધયો યોધ ઇત્ અથા વેરેજયાંન, યથા ઇત્ અસ્તી.

અહુરહ્યા જી અત્ વે મજદાઝો યસ્નેમયા વહ્નેમયા વહિરતેમ
અમેહાધદી ગેઉશયા વાસેમ. તત્ અત્ વે વેરેજયામહિ, ક્રયા વાતેયામહી
યા તે ઇસામધદે.

અપહ્યા આઅત્ સધરી, અસહ્યા વેરેજેને, કહાધચીત્ હાતાંમ
જીખાંમ વહિરતાંમ આદા ઉખોધખ્યા અહુખ્યા જી (બે વાર લખવું.)

ઇમા આત્ ઉખધા વચાઝો, અહુરા મજદા, અપેમ મનયા વહેહ્યા
ક્રવઝોઆમા; થ્યાંમ અત્ અએધાંમ પધત્યાસ્તારેમયા ક્રદક્તારેમયા
દદેમધદે.

અપાઅત્યા હયા વંધહેઉશયા મનંધહે, વંધહેઉશયા ક્ષધાત્, સ્ત-
ઝોતાધશ થ્યાત્ અહુરા સ્તઝોતોધખ્યો, અધળી ઉખધા થ્યાત્ ઉખધો-
ધખ્યો, યસ્ના થ્યાત્ યસ્નોધખ્યો.

વેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતિ. વંધહે, મજદાઝો અહુરો
વએથા અપાત્ હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજમધદે.

(કરો ૨ જો) અહ્યા થ્યા આથો વેરેજેના પઝોઉરે પધરિ-જસા-
મધદે, મજદા અહુરા થ્યા થ્યા મધન્યુ સ્પેનિરતા, યે આ અપ્તિશ
અહાધ યેમ અખ્તોયો દાઝાંધહે.

ઉર્વાજશ્તો હ્યો ના યાતાયા; પધતિ જમ્યાઝો આતરે મજદાઝો
અહુરહ્યા, ઉર્વાજશ્તહ્યા ઉર્વાજયા નાંમિશ્તહ્યા નેમંધહા નાઝો; મજિ-
શ્તાધ યાઝાંધહાંમ પધતી જમ્યાઝો આતર્શ વોધ મજદાઝો અહુરહ્યા

અહી, મધ્યેઉશ વોધ અહ્યા સ્પેનિશતો અહી, હાત વા તોધ નામનાંમ વાકિશતેમ, આતરે મજદાઓ અહુરહ્યા; તા થવા પધરિજસામધદ.

વોહૂ થવા મનંધહા, વોહૂ થવા અપા, વંધહુયાઓ થવા ચિસ્તોધશ બ્યઓધનાધશયા વચેખીશયા પધરિજસામધદ. નેમખ્યામહી, ઇષૂધધા-મહી, થવા મજદા અહુરા; વીસ્પાધશ થવા હુમતાધશ, વીસ્પાધશ હુપ્તા-ધશ વીસ્પાધશ હુવરશતાધશ પધરિજસામધદ. સ્સએશતાંમ અત તોધ ફેહુર-યેમ ફેહુરપાંમ આવએદયમહી, મજદા અહુરા, ઇમા રઓઆઓ ખરે-કિશતેમ ખરેજેમનાંમ અવત યાત હુવરે અચાચી.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૩ ને) ઇથા આત યજમધદ અહુરેમ મજદાંમ, ચે ગાંમયા અષેમયા દાત, અપસયા દાત ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓઆ-ઓસયા દાત ખૂમીમયા વીસ્પાયા વોહૂ. અહ્યા ક્ષથાયા મજેનાયા હુવ-પંધહાધશયા, તેમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યજમધદ; ચોધ ગેઉશ હુયા બ્યેધન્તી. તેમ અત આહુધયા નામેની મજદા-વરા સ્પેન્તોતેમા યજમધદ, તેમ અહ્યાકાધશ અજદિખીશયા ઉશતાનાધશયા યજમધદ; તેમ અપાઉ-નાંમ ફવપીશ નરાંમયા નાધરિનાંમયા યજમધદ. અષેમ અત વહિશતેમ યજમધદ, હાત સ્સએશતેમ, હાત સ્પેન્તેમ અમષેમ, હાત રઓઓંધહુવત, હાત વીસ્પા વોહૂ વોહુયા મનો યજમધદ; વોહુયા ક્ષથેમ વંધઉહીમયા દએનાંમ, વંધઉહીમયા ફસેરતૂમ, વંધઉહીમયા આર્મધતીમ.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૪ થો) ઇમાંમ આઅત જાંમ ગેનાખીશ હુથા યજમધદ, યા નાઓ ખરધતી; યાઓસયા તોધ ગેનાઓ અહુરા મજદા, અપાત હુયા વધસ્યાઓ, તાઓ યજમધદ. ઇજાઓ, યઓશતયો, ફેરશતયો, આર્મ-તયો, વંધઉહીમ આખીશ અખીમ, વંધઉહીમ ઇષેમ, વંધઉહીમ આજી-ધતીમ, વંધઉહીમ ફસસ્તીમ, વંધઉહીમ પરંદીમ^૧ યજમધદ.

૧. 'પારેન્દિ' એ દોહત ઉપરનો મવકકલ સ્ત્રી ફેસ્તો છે, એ ધાણું કરીને અશીસ-વંધની સાથે આવે છે. એક સેતારા તરીકે તે Pleadles ને મળતો આવે છે. એને તેશતર અને મીથ સાથે પણ સંબંધ છે, કારણ કે તીસ્ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી દોહત અને સુખ ઉત્પન્ન થાય છે, અને મીથ બહોળાં ખેતરવાળો છે, જેમાં અનાજ ઉત્પન્ન થાય છે.

અપો અત્ત યજ્ઞમધદે, મચ્ચેકધન્તીશયા, હૃષ્પવધન્તીશયા, ક્વચ્ચધ્વહો, અહુરાનીશ અહુરહા, હૃવપધ્વહાઓ, હુપેરેશ્વાઓસયા વાઓ, હૃવો-
ધ્વજથાઓસયા, હુરનાધાઓસયા, ઉષોધળ્યા અહુળ્યા ચર્ગમા.

ઉધતી યા વે વંધઉહીશ અહુરો મજદાઓ નામાંન દદાત; વંધહુ-
દાઓ હાત વાઓ દદાત; તાધશ વાઓ યજ્ઞમધદે, તાધશ ક્રયાંનમહી,
તાધશ નેમખ્યામહી, તાધશ ઇપૂધ્યામહી.

અપસયા વાઓ અજીસયા વાઓ માતરાંસયા વાઓ, અર્ગંન્યાઆ
દ્રેગુદાયધ્વહો વીરથો-પધતીમ આવઓઆમા, વહિશતાઓ સ્વચ્ચેશતાઓ
અવા વે વંધઉહીશ રાતોધશ દરેગો-બાજીઉશ નાપૂ પધતિ-વ્યાદાઓ પધતિ-
સેનદાઓ માતરો છતયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વચ્ચેથા અપાત્ત હુયા, યાઓધ્વહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) ધથા આત્ત યજ્ઞમધદે ગેઉશ ઉર્વાંનંમયા તપાનંમયા,
અહ્માકેનગ આઅત્ત ઉરેનો પસુકનાંમયા, યોધ નાઓ અજિષેન્તી, યચ્ચે-
ધળ્યસયા તોધ આ યચ્ચેયા અચ્ચેધળ્યો આ અંધહેન. દધતિકનાંમયા
અધધનાંમ હાત ઉરેનો યજ્ઞમધદે; અપાઉનાંમ આઅત્ત ઉરેનો યજ્ઞમધદે,
કુદોજાતનાંમચીત્ત નરાંમયા નાધરિનાંમયા યચ્ચેષાંમ વહેહીશ દચ્ચેનાઓ
વનધન્તી વા, વેંગાહેન વા, વચ્ચોનરે વા. આત્ત ધથા યજ્ઞમધદે વંધહુશયા
ધત્ત વંધઉહીશયા ધત્ત; રપેતેનગ અમ્મેષેનગ યવચ્ચેજયો યવચ્ચેસ્વો, યોધ
વંધહેઉશ આ મનંધહે ષ્યેધન્તી, યાઓસયા ઉધતી.

યથા? તૂ ઇ અહુરા મજદા મેંગહાયા, વચ્ચોચસયા દાઓસયા
વરેશયા, યા વોહુ. અથા તોધ દદેમહી, અથા ચીમહી, અથા શ્વા
આધશ યજ્ઞમધદે; અથા નેમખ્યામહી, અથા ઇપૂધ્યામહી શ્વા મજદા
અહુરા (એ વાર પદે.)

વંધહેઉશ અચ્ચેતેઉશ અચ્ચેતાતા, વંધહેઉશ અપહ્યા, શ્વા પધરિ જસા-
મધદે, વંધહુયાઓ ફેસેરત્વો, વંધહુયાઓ આર્મતોધશ.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વચ્ચેથા અપાત્ત હુયા, યાઓધ્વહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો.) આહુ અત પધતી અદાહુ, મજદાં અહુરા, મજદાં-
મયા યુધરિયા કર્જ્યા; રાધતી તોધ પ્રપધતી અદાત હાત અધળી, હાત
મીજદમ મવએથમ દદદાથા દએનાખ્યો, મજદા અહુરા. અહ્યા હવો ને
દાધદી, અદાધયા અહુયે મનખ્યાધયા તત્ અદ્યા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા,
તવયા હુખંમા અપખ્યાયા વીસ્પાધ યવે.

દાધદી અત નેરાંશ મજદા અહુરા, અપાઉનો અપ-ચિનંધહો અધદ-
યુશ વાસ્થેંગ દરંગાધ ધજાધ અજવધતે હુખમધને, અદાધખ્યાયા અદ્યા રફ-
નંધહો. અથા ખએતૂશ અથા વરજેના અથા હુખંમાં ખ્યાત યાધશ
હિશ્યમધ અથા વે ઉતાખ્યામા મજદા અહુરા અપવનો અરજ્યા, ધરતમ
રાધતી.

યેંધહો હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅં અહુરે
વએથા અપાત્ હયા, યાઆધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધે.

(કરદો ૭ મો.) સ્તૂતો ગરો વહોંગ અહુરાધ મજદાધ, અપાધયા
વહિશ્તાધ, દદમહિયા, ચીશમહિયા, આયા આવએદયમહી, વોહુ ક્ષશ્રમ
તોધ મજદા અહુરા અપએમા વીસ્પાધ યવે; હુક્ષસ્તૂ ને ના વા નાધરિ
વા, ક્ષએતા ઉખોયો અંધહવો હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

 હુમાધમ થવા ધજમ, યજતમ અપંધહાચિમ દદમધે. અથા
તૂ ને ગયસયા અસ્તેન્તાઓસયા ખ્યાઓ, ઉખોયો અંધહવો હાતાંમ
હુદાસ્તેમા. (એ વાર પદે.)

હુનએમાયા જએમાયા મજદા અહુરા, થવહી રફનહી દરંગાયૂ અએ-
પાયા થવા એમવન્તસયા યુયમા; રપોધશયા તૂ ને દરંગમયા ઉશ્તાયા,
હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

 થવોધ સ્તઓતરસયા માંથ્રનસયા અહુરા મજદા, અઓંગે-
મદએયા, ઉસ્મહિયા, વીસામદએયા; હાત મીજદમ મવએથમ દદદાથા
દએનાખ્યો મજદા અહુરા. (એ વાર પદે.)

અહ્યા હવો ને દાધદી, અદાધયા અહુયે મનખ્યાધયા; તત્ અદ્યા
યા તત્ ઉપા-જમ્યામા તવયા સરમ અપખ્યાયા વીસ્પાધ યવે.

યેંધહો હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅં અહુરે
વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધે.

હુમતનાંમ હુપ્તનાંમ હુવરૂશતનાંમ, યદ્યા અન્યદ્યા, વૅરૅજયમ્-
નામ્યા વાવૅરૅજનનાંમ્યા, મહી અધળી-જરૅતારો, નએનએસ્તારો, યથના
વૅહુનાંમ મહી. (એ વાર બણુવું.) યથા અહૂ વધસ્યો (૪), અર્ષેમ
વૅહુ (૩). યસ્નેમ સૂરૅમ હુપ્તંધહુધતીમ અપવનંમ અપહે રતૂમ
યજમધદે. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅૌ અહુરો
વએથા અષાત્ હયા, યાઅૌધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅૌસ્યા યજમધદે.

(કરદો ૮ મો.) યજમધદે વે અર્ષેષા રપેન્તા યસ્નાહે હુપ્તંધહુતોધશ
હન્દાતા; અપાંમ્યા ખાઅૌ યજમધદે; અપાંમ્યા પૅરૅતૂશ યજમધદે;
પથાંમ્યા વીચરનાઅૌ યજમધદે; પથાંમ્યા હુનજમનાઅૌ યજમધદે;
ગધરીશ્યા અમૂશ્તચિનો યજમધદે; વધરીશ્યા અવેજદાનાઅૌધહો યજ-
મધદે, અરપેનાયા ચેવીનો યજમધદે; પાયૂયા શ્વોરૅશતારા યજમધદે; મજ-
દાંમ્યા જરથુશૅભ્યા યજમધદે; જાંમ્યા અસ્મનંમ્યા યજમધદે; વાતે-
મ્યા દરૅષીમ મજદધાતૅમ યજમધદે; તયેરૅમ્યા હુરધથ્યાઅૌ ઍરૅજો
યજમધદે; બૂમીમ્યા વીરપાયા વૅહુ યજમધદે.

મનો વૅહુ ઉરૅનસ્યા અષાઉનાંમ યજમધદે; વાસીમ્યા યાંમ પન્થા-
સદ્ધરાંમ યજમધદે; ખરૅમ્યા યિમ અપવનંમ યજમધદે, ચેા હિશ્તધતે
મધદિમ જરયંધહો વૅહુરૅ-કપહે; જરયો વૅહુરૅ-કપૅમ યજમધદે. હુઆમ-
મ્યા જાધરીમ ઍરૅજનંતૅમ યજમધદે; હુઆંમૅમ ક્રાપ્મીમ ક્રાદત્-ગએથૅમ
યજમધદે; હુઆંમૅમ દૂરૅઅૌપૅમ યજમધદે. અપાંમ્યા ફૅરૅક્ષઅૌસ્તૅમ યજ-
મધદે; વયાંમ્યા ફૅરૅક્ષઅૌથ્રેમ યજમધદે, અથઉરૅનાંમ્યા પધતી અજાથ્રેમ
યજમધદે, યોધ યેયાં દૂરાંત અષો-ધષો દપ્પુનાંમ વીરપાંસ્યા અર્ષેષાં
રપેન્તાં યજમધદે.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઅૌ અહુરો
વએથા અષાત્ હયા, યાઅૌધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅૌસ્યા યજમધદે.

(ખાજમાં પદે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, આંએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાં આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન ખાહ. (મગટ
પદે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨). યસ્નેમય વહૅમય અઅૌજસ્ય જવરૅય
આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઅૌ રએવતો ખરૅનંધઉહતો, અર્ષેષનાંમ રપે-
ન્તનામ, વંધહુવે મનંધહે આક્તોધશ હાંમ-વધન્યાઅૌ, તરધાતો અન્યા-
ધશ દામાંન, આસ્નહે પ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઅૌષો-સ્તહે પ્રથ્વો મજદ-

દધાતહે, અપહે વહિરતહે સ્વએશતહે, અધસ્યમનો ધ્યેહે સૂરહે મજદ-
ધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ
અપઓન્યાઓ, કષ્ટહે વધસ્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરેજદિકાધ ધાયોન્દિગઓવે,
રપેન્તયાઓ વંધહુયાઓ આર્મતોધશ, રાતયાઓ વંધહુયાઓ વોઉર-
દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, હુઉર્વાતાતો રથ્વો યાધસ્યયાઓ
હુપિતોધશ, સરંધએધળ્યો અપહે રતુળ્યો; અર્મરેતાતો રથ્વો કૂષઓ-
નિળ્ય વાંથવાળ્ય, અસપિનિળ્ય યઓનિળ્ય, ગઓકરેનહે સૂરહે
મજદધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ ખીજ હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે);—

મિથ્રહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય પ્રારત્રહે. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ (જે રપિથવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અપહે વહિરતહે આશ્રસ્ય અહુરહે મજદાઓ. અર્ષમ વોહૂ (૧).

☞ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અરેજતો અહુરહે નરંધ્રો અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ (જે અધવિસ્ત્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

અષાઉનાંમ ક્વપિનાંમ ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંથવનાંમ યાધસ્યયાઓ-
સ્ય હુપિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓધહે, વેરંધન્હેય અહુર-
ધાતહે, વનધન્તયાઓસ્ય ઉપરતાતો. અર્ષમ વોહૂ (૧).

☞ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

સઓપહે અધ્યેહે અપિવતો, વેરંધાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રપ્નઓશ
રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ. અર્ષમ
વોહૂ (૧).

☞ અહ્યાધ રએશ્ય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કર-
રેહૂ મોજદ.

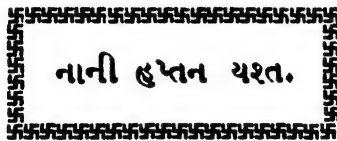
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે
મુખારક (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ. હુધ્યાવર-
શતાંમ હીત વસ્ના ફરપોતેમંમ. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વોહૂ (૧).

ગારજો ખોરેહુ અવળયાહુ હુકત અમશારપંદ ખેરસાહુ અમાવંદ; પીરેજગર અમાવંદી પીરેજગરી. દાહ દીન ખેહુ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગાઆફરંગાની બાહુ હુકતે કેશવર જમીન; અએફન બાહુ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અર્ષમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસંતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સૂર અનાહિતે. અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદ-ધાતે અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧). અહુરંમ મજદાંમ રએવન્તંમ ખરે-નંધઉહન્તંમ યજમઘદે, અમૈષા સ્પેન્તા હુક્ષથા હુધાઆધહો યજમઘદે; અર્ષમ વૉહુ (૧). હુકત અમશારપંદ ખેરસાહુ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

મોટી હપતન યશ્તનો સાર.—અહુરમજદવી ખુશનુદી હોજો. વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા થાઓ! સાત અમશારપદો મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની, મવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ખોરેહવાળા અહુરમઝદની, જાતી અકકલ અને કાને સાંભળેલી અકકલ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા બહુમન અમશારપંદની, અર-દીએહેશત અમશારપંદની, અધર્યમન ફરેસ્તાની, બહોળી નજરવાળા સઓક ફરે-સ્તાની, ધાતુ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા શેહરેવર અમશારપંદની, સારી બક્ષેશ આપ-નાર સ્પંદારમદ ફરેસ્તાની, વરસને બરાબર વખતે લાવનાર ખોરદાદ અમશારપંદની, ગાયદોરની વૃદ્ધિ તેમજ અનાજની આબાદી, તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા અમરદાદ અમશારપંદની સેતાયશ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વધર્યો પડે. એ અમશારપંદોને અમે આરાધીયે છીયે. જે શખસ અમશારપંદોને આરાધે છે તે ખુરી શક્તિઓની સામે યજ શકે છે, તેથી હું દુવા ગુજારું છું કે અમશારપંદોની આરાધના કરી હું તે શક્તિઓને વશ કરું! બેઉ દુન્યાનું સુખ મેળવવાને હું સૌથી સરસ અશોષ પસંદ કરું! સખાવત તથા નેકીના કામ કરું જેથી મને સુખ અને આબાદી પ્રાપ્ત થાય! અહુરમજદ જે પોતેજ સૌથી ઉત્તમ અશોષનું સ્વરૂપ છે, તેની સેવામાં હું મશગુલ થાઉં! કારણ કે અહુરમ-મઝદની સેતાયશ બીજી બધી સેતાયશ કરતાં ઘણી ચઢીયાતી છે, અને તે દાદારની સેતાયશ, અને તેની પેદાયશોની પરવરશી માણસને માટે ઉત્તમ છે. નેકીથી ચાલ-નાર નાચારોને મદદ કરવાથી બેઉ દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે. અર્થે અહુર-મઝદ! સર્વે નાપાકીને બસમ કરનાર આતશની સેતાયશ મારફતે નેકી અને અશો-ષની રાહ ઉપર ચાલીને હું તને પહોંચું! મારાથી આતશ ખુશ થાય, અને મારી

મુરદ બર લાવે ! આતશ અહુરમજ્દનું સ્વરૂપ છે, તેમજ ખોરશેદ પણ અહુરમજ્દનું સ્વરૂપ છે. દાદાર અહુરમજ્દે જનાવર, અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશની અને જમીન પેદા કીધી, તેની હું દીલોજનથી સેતાયશ કરું છું. સુખાકારી, પવિત્રાર્થ, વૃદ્ધિ, નેક મનશની, સાલેસાઇ, સારી ઇચ્છા, આબાદી, સારી શિખામણ વગેરે બધા ગુણોનો હું વખાણનાર થાઉં ! આબાદી પાંચરનારાં, ગલીચી દુર કરનારાં પ્રાણીઓને હું વખાણનાર થાઉં ! પશુઓ માણસનાં પોષણને માટે છે, તેઓનાં રવાનો તરફ હું માનની નજરે જોઉં ! જે નેક માણસોના દીલમાં અમશારપદોના ગુણો હોય, તેઓને હું વખાણું ! દાદાર અહુરમજ્દે જે જે વિચાર્યું, જે જે બોલ્યા અને જે જે કીધું, તે ધનસાનનાં સારાંનેજ કાળે છે, માટે તાબેદારીથી હું તેની સનમુખ પહોંચું. હું દુવા ગુજારું છું કે નેક દીનદારોને જે બદલો અહુરમજ્દે આપ્યો છે તે મને પણ મળે જેથી હું હંમેશ સુધી અહુરમજ્દની દોસ્તીમાં રહું. હું પોતે રાસ્ત અને ખાલેસ થાઉં અને અહુરમજ્દની પસંદગી પામું. અએ અહુરમજ્દ ! એક બલો રાજકર્તા, પછી તે મરદ હોય કે ઓરત હોય, તે અમારી ઉપર પાદશાહી કરે ! અએ અહુરમજ્દ ! તું મારાં શરીરની રગેરગમાં હોજો ! તારી સેતાયશ કરવામાં હું ખુશાલી માતું, તારી ઉપર પ્રીતી રાખું અને તારીજ ઉપર મદાર ખાંધું ! અએ અમશારપદો ! હપતન યશત પઢીને અમે તમારી સેતાયશ કરીએ છીએ, પાણીના ઝરા, પાણી ઉપરથી પસાર થવાના માર્ગો, રસ્તાઓ, ઉગતો અનાજ, જમીન, આસમાન, પવન, વોઉરકજ દરિયા, અને તેની વચમાં ઉભું રહેનાર અશો ખર, દુઃખને મારી હટાડનાર લીલા હોમનો પાળો, એવી એવી સારી પેદાયશોને અમે વખાણીએ છીએ. હું દુવા ગુજારું છું કે જરથોસ્તી ધરમનો ફેલાવો કરવાને જે આશ્રવન ખીજ દેશોમાં મુસાફરી કરે તેઓ પોતાની મુરદમાં પાર પડે.

નાની હપ્તન યશ્ત.

મોટી હપતન યશ્ત પઢવી વાળેજ છે; પણ જે કાંઈ પઢનારને કમ પુરસદ હોય અને તેને નાની પઢવી હોય તો મોટી હપતન યશ્તના સફે ૧૧૨ ની શરૂઆતથી તે સફે ૧૧૫ સુધી “નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)” સુધી પઢવું. અને તેમ કરતાં સફે ૧૧૫ મધે આવો હાથ છે સાંથી “યાતુ જી જરથુશ્તર” થી તે સફે ૧૧૫ મધે “નાપાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)” સાં સુધીનો આખો કરદો ૭ વાર પઢવો; ત્યાર બાદ મોટી હપતન યશ્તના કરદા ૧ લાથી કરદા ૮ મા સુધી યાને સફે ૧૧૫ થી તે સફે ૧૨૦ સુધી નહીં પઢે. પણ સફે ૧૨૦ થી (બાજમાં પઢે) કરી છાપ્યું છે ત્યાંથી સફે ૧૨૨ સુધી પઢીને નાની હપતન યશ્ત તમામ કરે.

અરદીબેહુશત યશત.¹

દ્વનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ; અરદીબેહુશત અમશાસ્પંદે ખેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજ્જવવર્શત, ઐમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગાફૂત, ઔએમ કંદ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યૂન બૂદ ઔસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઔએ અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વનઔથ અહુરહે મજદાઔ, તરેહદીતે અધરહે મધન્યેઉશ; હુથ્યાવર્શતાંમ હાત વસ્ના ફરષોતંએમ, સ્તઔમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩).

૧. એ યશતમાં ‘અષ વહિશત’ એટલે ઉત્તમ અશોધ, ‘અધરયમ-ઈપ્ય’ એટલે પુરી શક્તિએને લગતા વિચારો મનમાંથી દૂર કરીને સુખશાંતી આપનાર ફરેશ્તો અને ‘સઔકા’ એટલે ફાયદો, આબાદી અને સુખાકારી ઉપરનો મવકકલ ફરેશ્તાની સેતાયશ છે. વળી આ દુન્યામાં અનેક દુઃખ દરદોનો ઇલાજ દવા દારૂથી, વહાડકાપથી, ઇનસાફથી અને માથ-વાણીના ચોક્સ કલામોથી થાય છે, તેમાં માથવાણી ભણીને સાફ કરનારને સર્વેથી એટ ગણ્યો છે, કારણ કે તે અવસ્તાના ચોક્સ કલામો ભણીને ખેકાર મનને તથા દીલને શાંતી આપે છે. વળી સપ¹ અને વર જેવાં ખરફરેશ્તો તેમજ ધિકકાર, યુગલી, કંકાસ, બદ્ધ વગેરે પુરા દુર્ગુણો દફે થાય એવી દુવા ગુનરવામાં આવી છે. સદદર કેતાબ પ્રમાણે અરદીબેહુશત અમશાસ્પંદના હાથમાં બેહુશતની ચાવી છે, અને બલી મનશનીનો ફરેશ્તો બહુમન સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને અશો રવાનને આવકાર દીધે છે—એની મતલબ એ કે જેઓ અશોધ અને બલી મનશનીથી નેકીના રાહ ઉપર ચાલે છે, તેઓને તેજ અશોધ અને બલી મનશની બેહુશતમાં દાખલ થવાના માર્ગ સમાન થઈ પડે છે, અને તેઓની અશોધજ બેહુશતનાં તાળાંની કુચી થઈ પડે છે, અને તેઓની બલી મનશનીજ તખત ઉપરથી ઉઠી આવીને તેઓને આવકાર દીધે છે. અરદીબેહુશત અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવા, તે જે ઉત્તમ અશોધ ઉપર મવકકલ છે, તે અપત્યાર કરવી, અને જે દુન્યાઈ પેદાયશ (આતશ) ઉપર તે મવકકલ છે, તેની નળવણી કરવી. શાયસ્ત લા શાયસ્તમાં કહે છે કે અરદીબેહુશતને ખુશનુદ કરવા માટે આતશ ઉપર સુગંધી ચીજ બાળવી, પણ તે કમાર્ગે મેળવેલી ચીજ ન હોવી જોઈએ, અને અપ્રમાણીકપણે મેળવેલા પૈસાનો ખોરાક આતશ ઉપર પકાવવાથી અરદી-બેહુશત નાખુશ થાય છે, એટલે અરદીબેહુશત અમશાસ્પંદને ખુશી કરવા માટે નીતિમાન સદગુણી વર્તણૂક અવશ્યની છે.

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ન્મએવો (જે મેહ હોય તે પદે) કસસ્તયએય. અપહે વહિશતહે સ્તએશતહે, અધસ્થમનો ઇયેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંધ્રહુયાઓ વોઉર-દાધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, ક્નઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય ક્નઓથ્રા-ધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતયિત હ્ય કા અપવ વીધવાઓ ઋઓતૂ. અવેમ વહિશતેમ સ્તએ-શતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમધદે; અધસ્થમનેમ ઇષીમ યજમધદે, સૂરેમ મજદધાતેમ યજમધદે; સઓકાંમ વંધ્રઉહીમ વોઉર-દાધથાંમ મજદધા-તાંમ અપઓનીમ યજમધદે.

ઋઓતૂ અહુરો મજદાઓ રિપતમાધ કરથુશત્રાધ આઅત્ત યત્ત અપ વહિશત કદધથીષ રિપતમ કરથુશત્ર, સ્તઓતરેય, જઓતરેય જળા-તરેય માંથ્રનય, યશતરેય, આક્રીતરેય, અધમિજરેતરેય વંધ્રહાંન ક્ષએત રઓઆઓ, ખન્વધતીશય વેરંજે, અહ્માકેમ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય યત્ત અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ.

આઅત્ત અઓખ્ત કરથુશત્રો, ઋધિ ખા વયો અર્શ-વયો અહુર-મજદ, યથ તે અંધ્રહુન્ અપ વહિશત કદાહીશ સ્તઓતરેય જઓતરેય જળાતરેય, માંથ્રનય, યશતરેય, આક્રીતરેય અધમિજરેતરેય, વંધ્રહાંન ક્ષએત રઓઆઓ, ખન્વધતીશય વેરંજે, યૂમાકેમ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય યત્ત અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ.

આદિમ કસ્રઓમિ અવેમ વહિશતેમ; યેજી કસ્રઓમિ અવેમ વહિશતેમ, આઅત્ત અન્યએષાંમ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ હવાયઓનેમ; યિમ પાઘતિ મજદાઓ હુમતાધશ, યિમ પાઘતિ મજદાઓ હૂખ્તાધશ, યિમ પાઘતિ મજદાઓ હુવરશ્તાધશ, ગરોન્માનેમ અહુરહે હવાયઓનેમ. ગરોન્માનેમ નેરેયો અસતિ અપાવઓયો. નએચિશ દ્રવતાંમ અયેને પધતિશ ગરોન્માનેમ, રવોહુ અપાયઓનેમ ચિથ્રેમ અહુરેમ મજદાંમ.

જનધતિ વીરપએષાંમ અંધ્રરો-મધન્યઓશ, અહ્માધ યાથ્યાંમ પધ-રિકનાંમય, અધસ્થમનેમ^૧ માંથ્રનાંમ, મજિશતેમ માંથ્રનાંમ, વહિશતેમ

૧. અધસ્થમન નામની બંદગી તે 'આ અધસ્થેમા ઇયે' નામનો યજ્ઞસ્નેનો ૫૪ મેહ હા પરણ્તાં જોડાને આશીર્વાદ સારે છે ત્યારે એ મજ્જુર હાનો અરથો ભાગ ભણવામાં આવે છે. વળી અધસ્થમન એક ફરેશ્તાનું પણ નામ છે; અને તે સુખ-શાંતિ આપનારો, દોસ્તી કરાવનારો તથા જાડુ તથા પરીને લગતા ખોટા વિચારોને કહાડી નાંખીને આરામ આપનારો

માંથનાંમ, વહિશ્તોત્તેમંમ માંથનાંમ, સ્ત્રએશ્તેમ માંથનાંમ, સ્ત્રએશ્તો-
ત્તેમંમ માંથનાંમ, ઉધેમ માંથનાંમ, ઉધોત્તેમંમ માંથનાંમ, દેરેજરેમ માંથ-
નાંમ, દેરેજરોત્તેમંમ માંથનાંમ, વારેથ્રધીમ માંથનાંમ, વારેથ્રધન્યોત્તેમંમ
માંથનાંમ, બએષજ્જમ માંથનાંમ, બએષજ્જયોત્તેમંમ માંથનાંમ.

અષો-બએષજ્જે, દાતો-બએષજ્જે, કરેતો-બએષજ્જે, ઉર્વેરો-બએષજ્જે,
માંથો-બએષજ્જે; બએષજ્જનાંમ બએષજ્જયોત્તેમો યત માંથેમ-સ્પેન્તેમ-બએ-
ષજ્જયો; યો નર્શ અષઞ્ઞોનો હુચ ઉરેથ્વાન્ બએષજ્જયાત, અએષો જી
અસતિ બએષજ્જનાંમ બએષજ્જયોત્તેમો.

યસ્કે અપ-દ્વરત; મહુરુકે અપ-દ્વરત; દઝેવ અપ-દ્વરત; પધત્યાર અપ-
દ્વરત; અર્ષેમઞ્ઞોધો અનપવ અપ-દ્વરત; મધ્યોસાસ્ત અપ-દ્વરત. અજિ-
ચિથ્ર અપ-દ્વરત; વૅહુરકો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; બિજનઝો-ચિથ્ર અપ-દ્વરત; તરો-
મત અપ-દ્વરત; પધરિમત અપ-દ્વરત; તફુતુ અપ-દ્વરત; સ્પજગ અપ-
દ્વરત; અનાક્ત અપ-દ્વરત; દુજદોઽથ્ર અપ-દ્વરત. દ્રઞ્ઞોધો-વાક્ષ-દ્રઞ્ઞોજિશ્ત
અપ-દ્વરત; જહિ યાતુમઘતિ અપ-દ્વરત; જહિ કપરેધઘને અપ-દ્વરત; વાતો
પૉઉરેવો-અપાખ્તર અપ-દ્વરત; વાતો પૉઉરેવો-અપાખ્તર અપ-નસ્યત.

યસ્ય મે અએતએષાંમ યત અજિચિથ્રનાંમ, યો જનત અએષાંમ
દઝેવનાંમ હુજંધરાંઽ હુજંધરો પધરિ, બએવરાઽ બએવનો પઘતિ. યસ્કે
જઘન્તિ; મહુરુકે જઘન્તિ; દઝેવ જઘન્તિ; પધત્યાર જઘન્તિ; અર્ષેમઞ્ઞોધો
અનપવ જઘન્તિ; મધ્યો-સાસ્ત જઘન્તિ. અજિ-ચિથ્ર જઘન્તિ; વૅહુરકો-
ચિથ્ર જઘન્તિ; બિજનઝો-ચિથ્ર જઘન્તિ; તરો-મત જઘન્તિ; પધરિમત જઘન્તિ;
તફુતુ જઘન્તિ; સ્પજગ જઘન્તિ; અનાક્ત જઘન્તિ; દુજદોઽથ્ર જઘન્તિ.

દ્રઞ્ઞોધો-વાક્ષ-દ્રઞ્ઞોજિશ્ત જઘન્તિ; જહિ યાતુમઘતિ જઘન્તિ; જહિ
કપરેધઘને જઘન્તિ; વાતો પૉઉરેવો-અપાખ્તર જઘન્તિ; વાતો પૉઉરેવો
અપાખ્તર અપ-નસ્યત. યસ્ય મે અએતએષાંમ યત બિજનઝો-ચિથ્રનાંમ
યો જનત અએષાંમ દઝેવનાંમ, હુજંધરાંઽ હુજંધરો પધરિ, બએવરાઽ
બએવનો પઘતિ. પઉર્વે-નએમાત પતત ઘઞ્ઞોશ દઝેવનાંમ દ્રઞ્ઞોજિશ્તો
અંધરો મઠન્યુશ પૉઉરે-મહુરુકો.

અદવત અંધરો મઠન્યુશ પૉઉરે-મહુરુકો, આવોય મે બઘ અષ
વહિશ્ત યસ્કેનાંમ યસ્કોત્તેમ જનાત, યસ્કેનાંમ યસ્કોત્તેમ હમએષયાત.

ફરેશ્તો છે; અંધેમેન્યુશની ખરાબીને તોડવાને માટે અઘસ્યમન નામની બંદગી તેમજ અઘસ્ય-
મન ફરેશ્તો, એક ઘણુંજ અસરકારક સાધન છે, તે બાબેના ઇશારો વંદીદાદની ૨૨ મી
પરગરદમાંથી પણ મળી આવે છે.

મહુરકનાંમ મહુરકોતેમ જનાત, મહુરકનાંમ મહુરકોતેમ ત્મએષયાત.
દ્યેવનાંમ દ્યેવોતેમ જનાત, દ્યેવનાંમ દ્યેવોતેમ ત્મએષયાત. પદ-
ત્યારનાંમ પદત્યારોતેમ જનાત, પદત્યારનાંમ પદત્યારોતેમ ત્મએષયાત.
અર્ષેમઝોધો અનપવ જનાત, અર્ષેમઝોધો અનપવ ત્મએષયાત, મધ્યો-
સાસ્ત-સાસ્તોતેમ જનાત, મધ્યો-સાસ્ત-સાસ્તોતેમ ત્મએષયાત.

અગ્નિચિથ્ર-અગ્નિચિથ્રોતેમ જનાત, અગ્નિચિથ્ર-અગ્નિચિથ્રોતેમ ત્મએ-
ષયાત. વૅહુરકો-ચિથ્ર-વૅહુરકો-ચિથ્રોતેમ જનાત, વૅહુરકો-ચિથ્ર-વૅહુરકો-ચિથ્રો-
તેમ ત્મએષયાત. બિજનઝો-ચિથ્ર-બિજનઝો-ચિથ્રોતેમ જનાત, બિજનઝો-
ચિથ્ર-બિજનઝો-ચિથ્રોતેમ ત્મએષયાત. તરો-મત જનાત, તરો-મત ત્મએ-
ષયાત. પદરિ-મત જનાત, પદરિ-મત ત્મએષયાત. તદુનુ-તદુનોતેમ
જનાત, તદુનુ-તદુનોતેમ ત્મએષયાત. સ્પજગ-સ્પજગોતેમ જનાત,
સ્પજગ-સ્પજગોતેમ ત્મએષયાત. અનાક્ત-અનાક્તોતેમ જનાત, અનાક્ત-
અનાક્તોતેમ ત્મએષયાત. દુશદોઝ-દુશદોઝોતેમ જનાત, દુશદોઝ-
દુશદોઝોતેમ ત્મએષયાત. દ્રઝોધો-વાક્ષ-દ્રઝોઞિશત જનાત, દ્રઝોધો-
વાક્ષ-દ્રઝોઞિશત ત્મએષયાત. જહિ યાતુમઝતિ જનાત, જહિ યાતુમઝતિ
ત્મએષયાત. જહિ કપરેધઝને જનાત, જહિ કપરેધઝને ત્મએષયાત.
વાતો પોઠિરેવો-અપાખ્તર જનાત, વાતો પોઠિરેવો-અપાખ્તર ત્મએષયાત.

અપનસ્યાત દુક્ષ, નસ્યાત દુક્ષ, દરાત દુક્ષ વીનસ્યાત, અપાખ્ધે .
અપનસ્યેહે. મા મેરેન્યઝનીશ ગએધાઝો અસ્તવઝતીશ અષહે. અહે
રય ખરેનંધ્રહુય, તેમ યજ્ઞઝ સુરેવત યસ્ન અર્ષેમ વહિશતેમ સ્તએશતેમ
અર્ષેમ સર્પેન્તેમ; જઝોધાખ્સય અર્ષેમ વહિશતેમ સ્તએશતેમ અર્ષેમ
સર્પેન્તેમ યજ્ઞમઝદે.

હુઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિશ્તવો-દંધહંધહ, માંધય, વયય,
ખ્યઝોધનય, જઝોધાખ્સય અર્ધુખ્ધએઝખ્સય વાધ્ઞિખ્સયો.

યેંધ્રહે હાત્રંમ આઅત યેસ્ને પઝતિ વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝો અહુરો વએથા
અષાત હુયા, યાઝોધહામયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમઝદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ! અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન! ઝોઝેમ બેહેદીન
માજ્ઞદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએહૂન બાહ!
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધયો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓજસય જવરંય આદીનામિ, અપહે વહિ-
શ્તહે સ્તએશ્તહે, અધરયમનો ધ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ
વંધહુયાઓ વોઉર-દાધધયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. અવંમ
વોહૂ (૧).

અહાધ રએશય, હજ્જંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કર-
ફેહ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફાંન), માહે મુખા-
રક્ (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. ફનઓથ અહુરહે
મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધયાવરશતાંમ હ્યત વરના
ફરષોતેમંમ. સ્તઓમિ અવંમ અવંમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહુ અવળ-
યાદ અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદ ખેરસાદ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી
પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરં-
ગાની બાદ હુકત કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અપ-
ઓને અવંમ વોહૂ (૧).

હજ્જ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસં-ને અપાઉમ સંવિશ્તે અરદીસૂર અનાહિતે
અપઓને. અવંમ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અપઓને
અવંમ વોહૂ (૧). અવંમ વહિશ્તેમ સ્તએશ્તેમ અમંપંમ સ્પંતેમ યજ-
મંદે. અવંમ વોહૂ (૧). અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદ ખેરસાદ. અવંમ
વોહૂ (૧).

અરદીખેહેશ્ત યશ્તનો સાર—અહુરમજ્દની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર
અહુરમજ્દનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેદ જ્યાદા
થાઓ! અરદીખેહેસ્ત અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે યુનાદ માટે હું પશ્ચા-
તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર. ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની,
ગવશની અને કુનશનીથી હું પરતાવો કરું છું. ઉત્તમ અશોષ ઉપરના મવકકલ
ફરેસ્તા અરદીખેહેશ્ત અમશાસ્પંદની, સુખશાંતી અને નચિંતામ આપનાર અધરય-
મન ફરેસ્તાની અને ફાયદો પહોંચાડનાર સઓક ફરેસ્તાની ખુશનુદીને માટે જોતી
મારી આગળ એક યથા અહુ વધર્યો પઢે. જે નર અરદીખેહેશ્તની ખરા ભાવથી
સ્તુતી કરે (એટલે અશોષના તરીકા પર ચાલે છે) તે અમશાસ્પંદોની સેતાયશ્ત
કરે છે, અને પોતાને માટે બહેશતના દરવાજા ખુલ્લા કરે છે. કોષખી ખુરાઈની રાહ
ઉપર ચાલનારને માટે બહેશતના દરવાજા બંધ છે. માથવાણીમાં ‘અધરયમ’ નામની

બંદગી (યજ્ઞચનેનો ૫૪ મો હા) સૌથી મોટી, સૌથી શ્રેષ્ઠ, સૌથી બળવાન, ફતેહ અને તંદરોસ્તી આપનારી છે. તે પઢીને જે કાંઈ અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદની સ્તુતિ કરે, તે અંગ્રેમધન્યુશની તમામ ખરાબીઓને મારી હટાડે છે. દરદો સારાં કરનારા વૈદોમાં અશૌર્ષથી સાઈ કરનાર, ધન્સાઈથી સાઈ કરનાર, વહાડકાપ કરીને સાઈ કરનાર, છાળાપાલાથી સાઈ કરનાર અને માથવાણી બણીને સાઈ કરનાર વૈદો હોય છે, તેઓમાં માથવાણી બણીને સાઈ કરનાર શ્રેષ્ઠ છે, કારણ કે તે અશૌ માણસોનાં આતેનને સાઈ કરે છે, તથા તેના ચિંતાતુર મનને શાંતી આપે છે. હું કુવા યુજઈ છું કે હું અશૌષના તરીકા ઉપર ચાલું, જેથી દુઃખ દરદ, કવખતનું મોત, સાંપ અને વરૂની ખસલતના બદ માણસો, યુગલીખોરો, દુશ્મનો, બદ નજરવાળા બુઠા માણસો, જાદુ કરનારી ઓરત અને ઉત્તર તરફથી પુકંતો પવન દફે થાય, જેથી અશૌ લોકોને કાંઈ હલાકી પહોંચે નહિ. અશૌમ વોહુની બંદગી નાપાક અહેરેમનની તમામ ખરાબીઓને દફે કરે છે, તથા અહેરેમનની રાહ ઉપર ચાલનારા સર્વે દુષ્ટ માણસોને વશ કરે છે.

અરદીબેહેશ્ત યસ્તની નીરંગ.

✍ (એ નીરંગ અરદીબેહેશ્ત યસ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

✍ દાદારે જેહાંદાર તવાનાં ઓ દાના, ઓ પર્વતાર ઓ આફ-રીદગાર, ઓ કુરેદેલુગાર ઓ. અવજશીદાર. અહેરેમન હીચ નાદાંન, ઓ નતવાંનદ બ હીચ ચીજ નશાહેદ. અહુરમઝદ દાદારી અહેરેમન મરોચીનીદારી. દાદાર પાક્, અહેરેમન નાપાક્; અહેરેમન ખાક્ શવદ, અહેરેમન દૂર શવદ, અહેરેમન દફે શવદ, અહેરેમન શેકસ્તેહ શવદ, અહેરેમન હુલાક્ શવદ. અવ્વલ દીન જરથુશ્તી પાક્; અહુર-મઝદ બુલદ, કવી, ખેહ, અવજૂની. અપઓને અપેમ વોહુ (૧) (ત્રણ વાર પઢે)

અરદીબેહેશ્ત યસ્તની નીરંગનો સાર—કુન્યાનો સાહેબ દાદાર અહુર-મઝદ સર્વ શક્તિમાન, મહાશાની, પેદા કરનાર અને સવાખકારી છે. અહેરેમન, તુચ્છ, અકલહીલ અને લાઇલાજ છે. જ્યારે અહુરમઝદ પેદા કરનાર છે, ત્યારે અહેરેમન નાશ કરનાર છે, જ્યારે અહુરમઝદ પવિત્ર છે, ત્યારે અહેરેમન નાપાક છે. હું કુવા યુજઈ છું કે તે નાશ પામેલો, દફે થયેલો, શેકસ્ત પામેલો અને હલાક થાય. જરથોસ્તી દીન સૌથી ઉત્તમ છે. અહુરમઝદ શુદ્ધ, જોરેમંદ તથા શક્તિ કરનાર છે.

ખોરદાદ યશત.¹

દ્વનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ; ખોરદાદ અમશાસ્પંદ ખેરસાદ.

અજ્ઞ હમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવવરશત, ઝેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૂત, ઝોઝેમ કંઈ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ્ઞ ઝાંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની સ્વાંની ગેતી મીનાઝાંની, ઝોઝે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોઈદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરષોત્તેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્તઝેષો (જે ગેહ હોય તે પટે) ક્રસસ્તયઝેય. હુર્વિતાતો રથ્વો યાધસ્યઝાઝો હુપિતોઇશ, સર્દેઝેઘ્ઘો અપહે રતુખ્યો, દ્વનઝોથ યસ્નાઇય વહાઇય દ્વનઝોથાઇય ક્રસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વધર્યો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હય ક્રા અપવ વીધ્યાઝો ઝઝોતા. હુર્વિતાતેમ અઝેષેમ રપેન્તેમ યજ્ઞમધદ; યાધસ્યાંમ હુપિતીમ યજ્ઞમધદ, સર્દે અપવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદ.

૧. એ યશતમાં કુદરતી વખત, વાર્ષિક આખાદી અને વાર્ષિક ચોકસ સવાળનાં કામે કરવાના હીં'ગામેાનુ' વર્ણન છે. દુઃખ-દરદો, વિધનો, દુષ્ટ માણસોથી પહેાંચતી ખરાબીઓ દફે કરવા માટે વરસના ચોકસ હિં'ગામેને લગતી આરાધના કરવાથી કાયદો પહેાંચે છે. ખોરદાદનો અવસ્તા શબ્દ 'હઉરવતાત' છે, જેનો અર્થ 'પુરતાપાણુ', સંપુર્ણતા, પુષ્કળપણુ, તંદરોસ્તી, સુખાકારી થાય છે; તેથી ખોરદાદ એક અમશાસ્પંદ તરીકે ઉપલા ગુણો ઉપર તેમજ પાણી ઉપર મવકકલ છે, કારણ કે પાણી તંદરોસ્તી આપનાર એક સાધન છે. એના હમકાર ફરેસ્તા 'તીર,' 'ફરવરદીન' અને 'ગોવાદ' છે. એ એક નારી ફરેસ્તો છે, અને 'તઉરવ' નામના દેવનો હરીફ છે, જે બીમારીને દફે કરે છે. પામંદ આશીરવાદમાં એને અવરદાદ કહે છે. અહુરમજદ યશતમાં ખોરદાદ અમશાસ્પંદને અમરદાદની સાથે બીજી ઇંદગીમાં જનારાં લોકોનો ખદલો ગણ્યો છે.

ઋઓત્ત અહુરો મજ્જદાઓ રિપતમાધ જરથુશ્ત્રાધ અર્ધમ દધાંમ હુર્વિતાતો નરાંમ અપઓનાંમ અવાઓસય, રઘુનાઓસય અઓપનાઓસય, ખીતાઓસય; અવોધ ક્વય યઓપમધદે, યો તે જસાધતિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ, યથ જસાધતિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ વોહુ મનો, અર્ધમ વહિશ્તમ, ક્ષત્રમ વધરીમ, રપેન્તાંમ આર્મધતીમ, હુર્વિતાઓસય અર્ધરેતતાઓસય.^૧

યો અએપાંમ દએવનાંમ હુજંધરાધ હુજંધરો પધતિશ અએવરાધ અએવનો, અહાંક્ષતાધ અહાંક્ષતયો પધતિશ, નામેનિ અમ્પનાંમ રપેન્તાનાંમ હુર્વિતાતો જળયોધત્, નસૂમ જનત્, હુષિ જનત્, ઘષિ જનત્, સએને જનત્ યૂજિ જનત્.

આઅત્ પઓધરીમ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; યેક્ષિ પઓરીમ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ ઇમત્ રપ્વો રક્ષિશ્ત, ઇમત્ અમ્પએધળયો રપેન્તએધળયો, યો અસતિ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતનાંમ, નધસ્યોનામનાઓ તાઓ યૂજત્ નરંમ અપવનંમ, હુય નસૂમ, હુય હુષિ, હુય ઘષિ, હુય સએનિ, હુય યૂજિ, હુય હએનયાઓ પેરંથુઅધનિકયાઓ, હુય દ્રઘપયાઓ પેરંથુ-ઉજગેરંમયાઓ, હુય મપ્યાધ દ્રવતયાધ સાસ્તયાધ, હુય સ્તરાધ વધસ્યાધ, હુય નરો સાસ્તયાધ, હુય યાતાધ, હુય પધરિકાધ, હુય ઉરવિશ્ત.

કુથ પર અપઓનાંમ પથ ઉર્વએસધતિ, કુથ દ્રવતાંમ. આઅત્ ઋઓત્ત અહુરો મજ્જદાઓ, યેક્ષિ મે માંદ્રેમ ક્રઋવ, મરાઓ વા, દ્રેન્ જયાઓ વા, ક્રા વા ઋવ કર્પાધમ કારયેધતિ, હુઓમ તનૂમ ગઓજધતિ.

કાંમચિત્ થ્વાંમય દુજેમય હુધથ્યો અયનાંમ હેન્તૂમ કાંમચિત્ વા અધપ્યએનાંમ હેન્તૂમ, કાંમચિત્ વા રએથ્વયનાંમ. કાંમચિત્ થ્વાંમય દુજેમય અધસ્યાળયો પાધએધળયો જનાનિ, થ્વાંમય દુજેમય અન્દામિ, થ્વાંમય દુજેમય નિધ્ને, થ્વાંમય દુજેમય નિજળરંમ દુજેમય.

થિન્કરૂષેમ ક્રકારયેધતિ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; દ્વવશન્કરૂષેમ ક્રકારયેધતિ દ્વવશ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ; નવકરૂષેમ ક્રકારયેધતિ, નવ ક્રઋઓમિ નરંમ અપવનંમ.

૧. અર્ધરેતતાઓ-એટલે અમરદાદ અમશાસ્પંદ, જે ખોરદાદ અમશાસ્પંદનો હંમેશાં ગોઠીયો છે. એ ઉરવર ઉપર મવકકલ છે. એ બંને અમશાસ્પંદો જેઓ પાણી અને ઝાડપાન ઉપર મવકકલ છે, તેઓ તારીક અને ઝારીક, જેઓ જીવ અને તરસ ઉપરના દેવો છે, તેઓના હરીફ છે. એ અમશાસ્પંદના અમર્ગી અર્થ મુજબ તે લાંબી જીંદગી આપે છે.

નામેનિ અએષાંમ દુઃખિનાંમ નસૂમ કરેત પઠતિ જનઘતિ જત
કરપનો ચિદ્રીમ, જમાય મરેતો સચ્ચોય; ચે જચ્ચોત જરથુશ્ત્રો, ઓરેષ-
તત હય દચ્ચોજવાત હવાંમ અનુ-ઉરતીમ જચ્ચોપંમય, યથ કથય હે
જચ્ચોષો. પસ્ય હુ-ક્રાખો-દાઘતીમ, અપાખંધનએમંમ જનઘતિ પસ્ય
હવો નોઘત ઉજુદયમ્નો, નસૂમ સ્તેરેશ્વત સનઘથિષ વીખુમન્તેમ મધરે
નાસઘતિ, મધન્યવનાંમ યજતનાંમ દનચ્ચોધાઘય કસસ્તયએય.

જરથુશ્ત્ર અએતેમ માંદ્રેમ મા કદએસયોઘશ, અન્યાત પિથ્રે વા
પુથ્રાઘ, આથ્રે વા હુધો-જ્ઞતાઘ, આથ્રવનાઘ વા ધ્રાયએને હચ્ચોસચ્ચો-
ગચ્ચોનો, હુદએનો; ચો હુદએનો, અપવ અઉરવો વીસ્પો-દુજંમ રામયેહે.

અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન હુઉર્વતાતેમ
અમંપેમ સ્પેન્તેમ; જચ્ચોધ્રાજ્યો હુઉર્વતાતેમ અમંપેમ સ્પેન્તેમ યજમઘદે.

હચ્ચોમયો ગવ ખરેરમન, હિજ્જવો-દંધહંધહ, માંધય વયચ
અચ્ચોધનય, જચ્ચોધ્રાજસય અપુષ્પએઘજ્યસય વાધજ્જિજ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યસ્ને પઠતિ વંધહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા
અપાત્ત હયા, યાચ્ચોધ્રહામયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમઘદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ! અવજ્ઞનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન! આએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અએદૂન બાહ!
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નંમય અચ્ચોજસય જવરંચ આક્રીનામિ, હુઉર્વતાતો
રથ્વો યાઘરંચયાચ્ચો હુપિતોઘશ સરંધએઘજ્યો અપહે રતુજ્યો. અપેમ
વોહૂ (૧).

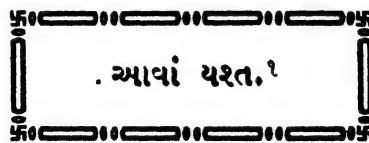
 અહ્યાઘ રએશ્ય, હજ્જંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરે-
કેહૂ મોજદ.

રોજ નેકૂ નાંમ, રોજ પાકૂ નાંમ, રોજ મુખારકૂ (ફલાંન), માહે મુખા-
રકૂ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. દનચ્ચોધ્ર અહુરહે
મજદાચ્ચો, તરોઘદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધયાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના
કરેષોતેમંમ. સ્તચ્ચોમિ અપેમ. અપેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ખોરેહૂ અવજ્ઞ-
યાહૂ ખોરદાહૂ અમશાસ્પંદૂ ખેરસાહૂ, અમાવંદૂ ખીરોજગર અમાવંદી
ખીરોજગરી. દાહૂ દીન બેહૂ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઘ ગોઆફરે-

ગાની બાહુ હકુત કેશવર જમીન; અએદુન બાહુ. મન આનો આવાયદુ શુદન, મન આનો આવાયદુ શુદન, મન આનો આવાયદુ શુદન. અષ-
ઓને અષેમ વૉહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્ટે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વીસૂર અનાહિતે
અષઓને. અષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે અષઓને
અષેમ વૉહુ (૧). હુઉર્વતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યજ્ઞમધદે. અષેમ
વૉહુ (૧). ખોરદાદ અમશાસ્પંદ ખેરસાદ. અષેમ વૉહુ (૧).

ખોરદાદ યશતનો સાર.—અહુરમઝદની પુશનુદી હોએ ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુ-
રમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરદ જ્યાં
થાઓ ! ખોરદાદ અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો ! સર્વે ગુનાહ માટે પ્રત્રાતાપ કરે
છું. સર્વે જુઝા વિચાર, જુઝા વચન અને જુઝા કામને માટે હું મનશની, ગવજની
અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. દરોણસ્ત વખત ઉપરના મવકકલ ખોરદાદ અમ-
શાસ્પંદને પુશનુદ કરવાને, અને તેની સેતાયશ કરવાને, જેતી મારી આગળ એક
યથા અહુ વધર્યો પડે. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ સુખ, પુશાલી, તથા મોજ આપનાર
છે. જે કાષ્ઠ તેની આરાધના કરે છે, તેની ઉપર અમશાસ્પંદો મહેરબાન થાય છે,
અને તે ‘નસુ,’ ‘હષિ,’ ‘ધષિ’ ‘સએની,’ અને ‘જુજી’ નામના દેવાને મારી
હટાડે છે. ઉપલા દેવાની ખરાબીથી અમશાસ્પંદો નેક માણસનું રક્ષણ કરે છે.
માથવાણી મોટે અવાજે લખનારનું દેવ દરજના હુમલાથી રક્ષણ થાય છે. જે જગ્યાએ
પાવ મહેલને કીયા થતી હોય, તેની આસપાસની જગાની આલુદગી દૂર કરવાને,
કશ ખેચનાર, યાને તે જગાની આસપાસ કુંડાળું દોરનાર શ્વસ અહુરમઝદની
પસંદગી પામે છે, અને તે આલુદગીને ઉત્તર તરફ હાંકી કાઢે છે. માથવાણી ફક્ત
આપ, છોકરાં, ભાઈ, ખેન, અને બહા આશ્રવનનેજ શીખવવી ઘટે છે.

દનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહુ
અવજાયાદ; આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ ખેરસાદ.

૧ પાણી રૂપી પ્રવાહીઓ તથા પાણીની કુદરતી શક્તિઓનું સેતાયશ નામું. અવસ્તાર્થ
આણીને માટે અપાંમ બોલ નારી ભતીમાં આવે છે, તેથી ‘આવાં’ સબ્દ નીકળ્યો છે, અને
માણી ઉપરના મવકકલ નારી ફેરેતાનું નામ આવાં છે.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્ષસ્તીન દુશ્મત દુશ્મત દુશ્મત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કઈ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઑાથ અહુરહે. મજદાઑા, તરોધદીતે અંધરહે મધંયેઉશ; હુધથ્યાવરશાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતંમેમ. સ્તઑામિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૩) ફરેશને મજદયસ્ને. જરથુશનિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો.

☞ (જે હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનેએ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. સાવધહેએ વીસ્થાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

☞ (જે રપિથવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથવનાધ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. ક્રાદત-કૂષે જન્તુમાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

☞ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજરેધરિનાધ અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય. ક્રાદત-વીરાધ દપ્યુમાધ્ય અષઑાને અષહે રથે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઑા આપો અનાહિતયાઑા અષઑાન્યાઑા, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉવરનાંમ મજદધાતનાંમ, દનઑાથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઑાથાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ વધઑો જઑાતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રુતુશ અષાતચિત હુય ક્રા અષવ વીધવાઑા ઝઑાતૂ.

(કરદો ૧ લો.) ઝઑાત અહુરો મજદાઑા સ્પિતમાધ જરથુશ્રાધ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ર, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, યએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અષઑાનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અષઑાનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ

અપચ્છાનીમ, ક્ષયોતો-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપ-
ચ્છાનીમ.

યા વીરપનામ અરૂપનાંમ કુદ્રાચ્છાં યચ્છાજદધાધતિ. યા વીરપનાંમ
હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરવાંન યચ્છાજદધાધતિ. યા વીરપાચ્છાં હાધરિષીશ
હુજામિતો દધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ દાધતિમ રથવીમ
પચ્છેમ અવ-અરધતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ
વીરપાચ્છાં ધમાચ્છાં આપો યાચ્છાં જમા પધતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવધતિ
ક્રતચધતિ, હુકધચ્છાત હુચ અરેજધહુત અવિ જરયો વોઉર-કષેમ.

યચ્છાજન્તિ વીરપે કર્નો જરયા વોઉર-કષયા, આ વીરપો મધ્યો
યચ્છાજધતિ. યત્ હીશ અવિ ક્રતચધતિ, યત્ હીશ અવિ ક્રજગરધતિ
અરેદ્વી સૂર અનાહિત. યેંધહુ હુજધરેમ વધચનાંમ, હુજધરેમ અપધ-
જાનનાંમ. કસચિત્તય અચ્છેષાંમ વધચનાંમ, કસચિત્તય અચ્છેષાંમ અપધ-
જાનનાંમ, ચથરેસતેમ અચરે-અરનાંમ હુવસ્પાધ નધરે અરેજાધ.

અંધહુચ્છાસ્ય મે અચ્છેવંધહુચ્છાં આપો અપધજાને વીજસાધતિ,
વીરપાધશ અવિ કરવાંન યાધશ હુમ. અંધહુચ્છાસ્ય મે અચ્છેવંધહુચ્છાં
આપો હુમથ અવ-અરધતિ હામિનંમચ જયનંમચ. હા મે આપો યચ્છા-
જદધાધતિ, હા અરૂપનાંમ કુદ્રાચ્છાં, હા ક્ષાધિનાંમ ગરવાંન, હા ક્ષાધિ-
નાંમ પચ્છેમ.

યાંમ અજમ યો અહુરો મજદાચ્છાં હુજવારેન ઉજઅધરે, કદથાધ
ન્માનહુચ વીસહુચ જન્તેઉશચ દંધહુઉશચ, પાધાધચ હુરેધાધચ અધવ્યા-
ક્તધચ નિપાતયચ્ચેચ નિશંધહુરેતયચ્ચેચ. આઅત્ કપૂસત જરથુરત,
અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હુચ દથુપત્ મજદાચ્છાં. સ્તીર વા અંધહુન બાજવ
અઉરેષ અરપો-સ્તચ્છાંયેહીશં. કા સ્તીર જુષ સિસ્પત અઉર્વધતિ બાજુ-
સ્તચ્છાંયેહિ, અવત્ મનંધહુ મધનિમ્ન. કો માંમ સ્તવાત્, કો યજાધતે,
હુચ્છામવધતિખ્યો ગચ્છામવધતિખ્યો જચ્છાધાખ્યો, યચ્છાજદાતાખ્યો પધરિ-
અંધહુરેશતાખ્યો; કહાધ અજમ ઉપંધહુચયેનિ હુચ-મનાધચ અનમનાધચ
કારંધહુધ હુચ્છામનંધહુધચ.

અહુ રથ ખરેનંધહુચ, તાંમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજાધ
હુચરત યસ્ન, અન બુયાચ્છાં જવનો-સાસ્ત, અન બુયાચ્છાં હુચરતતર.
અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્છાનીમ; જચ્છાધાખ્યો અરેદ્વીમ

સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઘદે. હૃઓમયો ગવ
અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય
અર્ધુખ્ધએધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઘતિ
વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરો ૨ જો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-
હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યા પઓઉર્વ વાષેમ વળધતે, આંખમાઓ દ્રજ્ઞધતે વાષહે; અહુમ્ય
વાષે વજ્ઞમ નરેમ પઘતિશમરેમ અવત મનંધહુ મધનિમ્ન.

કો માંમ સ્તવાત, કો યજ્ઞધતે, હૃઓમવધતિખ્યો ગઓમવધતિખ્યો
જઓધાખ્યો, યઓજદાતાખ્યો પધરિઅંધહુરશતાખ્યો; કહ્માધ અજમ
ઉપંધહુયયેનિ હુય-મનાધય અન-મનાધય કારંધહાધ હૃઓમનંધહાધય.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ને, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ને, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતર.
અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઘદે. હૃઓમયો ગવ
અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઓધનય, જઓધાખ્ય-
સય અર્ધુખ્ધએધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને
પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા
તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરો ૩ જો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-
હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે.
આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ
અપઓનીમ.

ચેંધહે ચથ્વારે વશ્તાર સ્પઓત, વીરપ હમ-ગઓનાઓધહે, હમ-
નાક્રએનિ ખરેજન્ત, તઉર્વયન્ત વીરપનાંમ હકએષવતાંમ ભએષાઓ,

ક્રમેવનાંમ મધ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમચ, સાધાંમ કચ્ચોયાંમ કરકુનાંમચ.

અહે રચ ખરેનંધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુચશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ્ચ અપુષ્ધચ્ચેધખ્યસચ્ચ વાધ્રજિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હચા, યાચ્ચોધ્રહામચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૪ થો) યજ્ઞચેષ મે હીમ, રિપતમ કરચુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-લકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્ચાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગચ્ચેથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, કચ્ચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધ્રહૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

અમવધતીમ ક્ષોધનીમ ખરેજધતીમ હુરચ્ચોધાંમ. યેંધ્રહે અવવત્ અસ્નાઅતચ ક્ષકૂનાઅતચ તાતાચ્ચો આપો અવખરેન્તે, યથ વીસ્પાચ્ચો ધમાચ્ચો આપો યાચ્ચો જમા-પધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહે રચ ખરેનંધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુચશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ્ચ અપુષ્ધચ્ચેધખ્યસચ્ચ વાધ્રજિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આચ્ચત ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હચા, યાચ્ચોધ્રહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૫ મો) યજ્ઞચેષ મે હીમ, રિપતમ કરચુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખચ્ચેષજ્યાંમ, વીદચ્ચેવાંમ, અહુરો-લકચ્ચેષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્ચાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ,

ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત યો દધ્વાઓ અહુરો મજ્ઞદાઓ, અધચેને વએજહિ વંધહુયાઓ દાધત્યાઓ, હુઓમ યો ગવ ઍરેરમન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધચ વચચ ઍઓધનચ, જઓધાખ્યસચ અધુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો.

આઅત્ હીમ જધધ્યત્ અવત્ આયત્તમ દજદિ મે વંધઉહિ સંવિરતે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે યથ અજમ્ હાચયેને પુથ્રમ યત્ પોઉર-ધરપહે અપવનમ્ જરથુશલમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુપ્તેએ દએ-નયાધ, અનુ-વરશ્તેએ દએનયાધ.

દથત્ અદ્ધાધ તત્ અવત્ આયત્તમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હધ-જઓધો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જધધ્યન્તાધ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓ જવનો-સારત, અન યુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનમ્ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઢદે. હુઓમયો ગવ ઍરેરમન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધચ વચચ ઍઓધનચ, જઓધાખ્યસચ અધુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો. ચંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમઢદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશલ, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-લ્કએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત હુઓખ્યંધહે,^૧ પરધાતો, ઉપ ઉપખદે હરયાઓ, સત્તમ

૧ હુઓખ્યંધહુ-પેશદાદ (એટલે પાદશાહી ઇનસાફ) ખાનદાનનો પાયો નાખનાર પાદ-શાહ. યુનદહેશ અને શીરદોસી પ્રમાણે એણે ૪૦ વરસ રાજ્ય કર્યું હતું. યુનદહેશ પ્રમાણે એ ગયોમરદના નળીરા સીયામકના ઓકરા ક્રવાકનો દીકરો હતો. શીરદોસી પ્રમાણે એ ગયો-મરદના દીકરા સીઆમકનો દીકરો હતો, દેવોએ એના બાપ સીયામકને મારી નાખ્યો હતો, તેઓની સામે લડીને તેઓને વશ કીધા હતા. એક દિવસ એણે એક સાંપને જોયો

અસ્પનાંમ અસ્પનાંમ, હ્રંધ્રંધ્રંમ ગવાંમ, અએવરં અનુમયનાંમ.^૧

આઅત્ હ્રીમ જઘ્ધ્યત્ અવત્ આયપ્તમ દશદિ મે વંધઉહિ સૌવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ ઉપેમંમ ક્ષત્રેમ અવાનિ, વીરપનાંમ દબ્યુનાંમ દએવનાંમ મપ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ સાધ્યાંમ કચ્ચોયાંમ કરકુનાંમચ. યથ અજમ નિજનાનિ દ્વ શિષ્ય માજન્યનાંમ દએવનાંમ વરંન્યનાંમચ દ્વતાંમ.

દથત્ અદ્દાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ અરંદ્રી સૂર અનાહિત, હ્રંધ્રંધ્રંધ્રો-અરાધ અરંદ્રાધ યજ્ઞાધ જઘ્ધ્યન્તાધ, દાધિશ આયપ્તમ.

અહે રથ ખરંનંધ્રહચ, તાંમ યજ્ઞધં સુરંનવત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધં હુયશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષચ્ચોનીમ; જચ્ચોધ્રાખ્ષો અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે. હુચ્ચોમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રચ વચચ બ્યચ્ચોધ્નચ, જચ્ચોધ્રાખ્યસચ અર્ધુજધએધખ્યસચ વાધ્રજિખ્યો. ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાચ્ચોધ્રહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજમધદે.

(કરદો ૭ મો) યજએષ મે હ્રીમ, સ્પિતમ કરથુશ્ત્ર, યાંમ અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પંરંથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, ચેસત્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાંધનાંમ અષચ્ચોનીમ, વાંધ્યો-ક્રાંધનાંમ અષચ્ચોનીમ, ગએથો-ક્રાંધનાંમ અષચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાંધનાંમ અષચ્ચોનીમ, દંધ્રહુ-ક્રાંધનાંમ અષચ્ચોનીમ.

તાંમ યજત ચો યિમો ક્ષએતો^૨ હુવાંધ્યો, હુકધચ્યાત્ પધતિ ખરં-

જેની તરફ એણે એક પથર ફેંકયો, જે ખીલ પથર સાથે અડડયાથી તેમાંથી આતશ ઉત્પન્ન થયો હતો, જેને રોશન કરી બરપા કીધો હતો, અને તેની ચાદમાં 'જશને સદેહ' નામે જશન સ્થાપ્યું હતું જે ફીરદોસ્તી પ્રમાણે લોહરાસ્પના વખત સુધી ચાલુ હતું.

૧ 'સર્વેમ અસ્પનામ અસ્પનાંમ, હ્રંધ્રંધ્રંમ ગવાંમ, અએવરં અનુમયનાંમ' એટલે "સો ઘોડા, હાતર બળદ અને દસ હાતર નાના ગોસ્પંદોથી (અરદવી સુરને આરાધી)." એને! અર્થ એટલાં જનવરોનો ભોગ આપીને આરાધી એ અસંભવિત લાગે છે; પણ એટલાં પ્રાણીના જોમ, જોશ, અને આસ્થા સાથે આરાધી, સંભવિત લાગે છે.

૨ 'યિમો ક્ષએતો'-જમરોદ, હોષંગ પછી પેરાદાદ વંશનો ત્રીજો પાદશાહ, 'સએત' ને! અર્થ તેજવાળો થાય છે, કારણ કે એને નુર અથવા ખોરેહ હતું. એના બાપનું નામ અવસ્તા પ્રમાણે વીવંધાન હતું. શાહનામામાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહ્યો છે, કારણ કે એ

જંધ્રહત, સતેમ અરૂપનાંમ અરૂપનાંમ, હજંધ્રેમ ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જધ્યત, અવત્ આયત્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ ઉપેમમ ક્ષત્રેમ ખવાનિ, વીરૂપનાંમ દખ્યુનાંમ દએવનાંમ મખ્યાનાંમય યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂકનાંમય. યથ અજમ ઉજખરાનિ હુય દએવ-એમખ્યો ઉયે ધશતિશય સચ્ચોકાય, ઉયે કૂષચ્ચોનીશય, વાંથવાય, ઉયે શ્રાંકૂસય કસસ્તિશય.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હજ-જચ્ચોધ્રો-ખરાધ અરેદ્દાધ યજ્જાધ જધ્યન્તાધ દાધિશ આયત્તેમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહય, તાંમ યજ્જાધ સૂરેવત યરન, તાંમ યજ્જાધ હુયશત યરન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષચ્ચોનીમ; જચ્ચોધ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથય વચય ખચ્ચોધનય, જચ્ચો-ધ્રાખ્યસય અર્ધુખચ્ચેમખ્યસય વાધજ્જિખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધ્રહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત્ હુયા, યાચ્ચોધ-હામયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમધદે.

તહેમુરસ્પ પછી ગાદીએ આળ્યો હતો, તેથી બૂલમાં એને તહેમુરસ્પનો છાકરો કહ્યો હોય. ખુનદહેશ પ્રમાણે એને તહેમુરસ્પ અને સ્પિત્યુર નામના ભાઇઓ હતા, તેમાં સ્પિત્યુરે જોડાક સાથે મળી જઇને પોતાના ભાઇ જમશેદને કાપી નાખ્યો હતો- ગાથામાં એને ખુરા આદ-મીએને શીખામણ આપતો જાણ્યો છે. વંદીદાદ પ્રમાણે અહુરમઝદે જરથોસ્તની આગમજ જમશેદને અહુરમઝદી દીન શીખવી હતી. અહુરમઝદની બસારત પ્રમાણે પોતે સ્થાપેલાં સંસ્થાનનો કારોબાર એક રાજકર્તા, ધર્મ શીખવનાર તરીકે એવી સરસ રીતે ચલાવ્યો હતો કે તે સંસ્થાનમાં મગરૂરી, અપવિત્રાર્થ, દુરામનાઇ, કંગાળીયતપણું, વગેરે ખુરા ગુણો ન હતા. એની બંદગી કરવાની જગા હુકમથી પહાડ હતી. એણે ૧૦૦૦ વર્ષ રાજ કર્યું હતું. જમયાદ ચશત પ્રમાણે જુહું બોલવાથી એનું નુર ત્રણ મરતણે જડું રહ્યું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે જમ-શેદને તેની ઝબાને મોત લાયક કીધો હતો; ખુનદહેશે પ્રમાણે જમશેદે ગદમંદહુમંદ પહાડ ઉપર ‘ફરોબાક’ નામનો આતશ ખરપા કીધો હતો. પહેલવી રવાયતમાં એક વાત છે કે જ્યારે તહેમુરસ્પ અહેરેમન ઉપર સ્વારી કરતાં અલખુર્જ પહાડ ઉપરથી પસાર થતો હતો, ત્યારે અહેરેમન તેને ફેંકી દઇને ગળી ગયો. જમશેદને એ વાતની ખબર પડતાં, તેણે અહેરેમનને શોધી કાઢી તેનું પેટ ચીરીને તહેમુરસ્પને બહાર ખેંચી કાઢ્યો હતો. પણ તેમ કરતાં એના હાથ કોહડથી ખરાબ થયા હતા, પણ પાછળથી ગોધાના નીરંગથી ઘોતાં એ સાફ થઇ ગયા હતા.

(કરદો ૮ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ કરથુશ્ન, યાંમ અર્-
દ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથુ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદ્યએવાંમ,
અહુરો-ત્વએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહુ અસ્તવધતે, વહુઆંમ અંધઉહુ
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓ-
નીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અગ્નિશ શિજક્રાઓ દહાકો,^૧ બવરોઘશ^૨ પઘતિ દંધહુ-
ઓવે, સ્તેમ અસ્પનાંમ અર્જનાંમ, હુજંધરંમ ગવાંમ, બએવરે
અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઠંધત, અવત આયત્તેમ દજદિ મે વંધઉહુ
સંવિરતે અર્દ્ધી સૂર અનાહિતે, યથ યજ્ઞમ અમથ્યાં કુરંનવાની વીર્યા-
ઘશ અવિ કર્ણવાંન યાઘશ હૃત.

નોઘત્ અઘ્નાઘ દથત્ તત્ અવત્ આયત્તેમ અર્દ્ધી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરંનધ્રહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરંનવત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અર્દ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાબ્યો અર્દ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમથો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધાબ્યસય
અધુજ્ઞએધબ્યસય વાધગ્નિબ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઘતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

૧ 'અગ્નિશ શિજક્રાઓ દહાકો' ત્રણ મોંઢાનો જોહક. શીરદોસી એની ખાંધ ઉપર બે સાપ
હગેલા વળંવે છે, તેથી કદાચ એને ત્રણ મોંઢાં વાળો કહ્યો હોય. હમકારની આફ્રીનમાં
એને બીવરસ્પ કહ્યો છે, જેનો અર્થ દસ હબર વોડાનો માલેક થાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે
એ બાપની ઓલાદે ગયોમદંથી, પણ માયની તોખમે અહેરેમનથી કતરેયો હતો. એ પહેલાં
ધણો ડાહ્યો અને યુકિતવાળો હશે, તેથી 'સ્પિતમાન ઝરતોસ્તની આફ્રીન' માં દુવા દેવામાં
આવે છે કે "બુરી દીનવાળો જોહાકની માફક હબર યુકિતવાળો યજ્ઞ." એના જીવમથી ત્રાસ
પામીને લોકોએ 'કાવે આહનગર' નામના શખસના હાથ તળે ખંડ ઉઠાવ્યું, અને ફરેદુને તેને
હરાવીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કરીધો, પણ બુનદહેશ પ્રમાણે એને મારી ન શક્યો, તેથી
ન્યારે તે પોતાની બેડી તોડશે, ત્યારે કેરસાસ્પ ઉડીને તેને કતલ કરશે. એના રાજની મુદત
હબર વષની જણાવી છે. બહમન યરાતમાં જોહાકને, અફરાસીયાબને અને સીકંદર રમીને
એકજૂથ^૩ તીના બુરાઓ જણાવ્યા છે.

૨ 'બવરોઘશ'—હાલનું બંબિલોન શહેર.

(કરદો હ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેન્દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પરેથુ-ક્રાકાંમ, અએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજત વીસો પુથ્રો આથવ્યાનોઘશ, વીસો સૂરયાઓ ધ્રએતઓનો,^૧ ઉપ વરેન્મ ચથુ-ગઓર્ષમ, સતેમ અરપનાંમ, અરપ્નાંમ, હુજધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઘંધત, અવત્ આયર્તેમ દજદિમે, વંધઉહિ સેવિશતે અરેદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત અવાનિ અધવિ-વન્યાઓ અજમ દહાકેમ ધ્રિકર્ષેન્મ, ધ્રિકર્ષેર્ધેમ, દવશ-અપીમ, હુજધર-ચઓક્તીમ, અશ-અઓર્જધહુમ, દએવીમ દુજેમ, અધેમ ગએથાવ્યો દ્વન્તેમ; યાંમ અશ-અઓર્જરતેમાંમ દુજેમ ક્વ્ય કરેન્તત્ અંધરો મઠન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ મહુર્કાધ અપહુ ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજ્ઞાનિ સંધહવાચિ અરેનવાચિ, યોધ હેન કંહુરપ સ્વએશત જજ્ઞતેએ ગએથાધ્ય, યોધ અપદોતેમે.

૧ ‘ધ્રએતઓનો’—એ નામ ફરેદુનનું છે, જે આથવ્યાનનો છોકરો હતો. એને ઝાહાકને મારીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કર્યો હતો, અને ઝાહાકના હાથમાં કેદ પકડાયેલી જમશેદની બે છોકરીઓ (કોઈ કેતાબમાં બહેનો કહેલી છે) એરેનવાચ અને સવંધવાચનો છુટકારો કરી તેઓ સાથે પરણ્યો હતો, તેમાં સવંધવાચને પેટ સેલમ અને તુર અને એરેનવાચને પેટ એરચનો જન્મ થયો હતો. પાછળથી સેલમને રૂમ અને ખાવર, તુરને તુરાન અને ચીન, અને એરચને ઇરાનનો મુલક વહેંચી આપ્યા હતા. એરચને ઇરાનનો મોટો મુલક મળેલો હોવાથી સેલમ અને તુરે અદેખા બની એરચને મારી નાખ્યો હતો; એરચના કીનામાં ફરેદુને સેલમ અને તુરને મારી નખાવ્યા હતા. એ મુલક વહેંચવાનું કામ, અને તેનો સેલમ અને તુસ્ની ઉપરનો કાનો પહેલવી લખાણ પ્રમાણે ખોદાની નજરમાં ગુનેહગાર ઠરાયો હતો. ફીરદોસી અને બુનદહેશ એના રાજ્યની મુદત ૫૦૦ વર્ષની જણાવે છે, અને જે દિવસે એ ઝાહાકને મારીને ઇરાનની ગાદીએ બેઠો, અને તે બનાવની યાદમાં એક મોહું જશન ક્યું તે મહેરંગાનનું જશન હતું. ફરવરદીન યસ્તમાં ફરેદુનનાં ફરોહરને તાપ, ખોખાર વગેરે ખુરાં દરદોની સામે થવા માટે આરાધ્યું છે. દાદસ્તાને દીની નામની પહેલવી કેતાબમાં એને તદૈરાસ્તીના ઉપાયોથી ભરપુર જણાવ્યો છે. એ પ્રમાણે એ દવા દાડેનો શોધી કાઢનાર હતો, તેથી પછવાડેના જમાનામાં માણસનાં શરીર ઉપર કોઈ ખીમારીની વખતે જે વાવીએ બાંધવામાં આવતાં હતાં તેમાં એ પાદશાહનું નામ લખવામાં આવતું હતું.

દથલ અઘ્ઘાઇ તલ અવલ આયપ્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુધ-જઝાંધો-ખરાઇ અરેદ્દાઇ યજ્ઞનાઇ જઘધ્યન્તાઇ, દાઘિથ આયપ્તેમ.

અહે રથ ખરેનંધ્રહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઝા જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝા હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝાનીમ; જઝાંધાખ્યા અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રત્તમ યજ્ઞમધદે. હુઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝાંધનય, જઝાંધાખ્યસ્ય અપુંધ્યએધ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઝા અહુરે વએથા અષાત્ર હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરથુ-ક્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, વાંથ્વો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ.

તાંમ યજ્ઞત નધરે-મનાઝાં કેરેસાસ્પો,^૧ પસ્ને વરોધશ પિષિનંધ્રહો, સતેમ અસ્પનાંમ અરજનાંમ, હુજંધરેમ ગવાંમ, બએવરે અનુમયનાંમ.

૧ કેરેસાસ્પ-એ સામના ખાનદાનનેા ધિતનો છાકરો હતો એણે 'સરવર' નામના એક રાક્ષસી અઘ્ઘાહને માર્યો હતો, જે અઘ્ઘાહને એક જમીનનો ટકરો સમજીને તેના ઉપર કેરેસાસ્પે પોતાની ખાણીની દેગ ચઢાવી હતી; પણ તે અઘ્ઘાહ તાપને લીધે હાલ્યો, ત્યારેજ તેને માર્યો હતો. એણે પોતાના બાઈ ઉર્વાક્ષના કીનામાં હીતાર્પ નામના રાખસને માર્યો હતો. એણે ગંદર્વ નામના દેવને માર્યો હતો. ફરવરદીન યશ્તમાં વાટપાડાઓની સામે થવાને માટે એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે. એના કાલખુદની લ્હલ્હલ ફવરીઓ ચોક્કી કરે છે, પણ ન્યારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટો થશે, ત્યારે કેરેસાસ્પ બીદાર થઈને ઝોહાકને મારશે! એ બનાવ પછી એક નવો હનરો રાડ થશે, નારા અને દુઃખનો અંત આવશે, અને સોખ્ખ-તોનું આવડું થશે. એણે ધણાક પરાક્રમે કરીને આ દુન્યામાંથી ધાત અને રાક્ષસી દેવોનું જોર ટાળ્યું હતું. વળી રેવાયત અને દીનકર્દ પ્રમાણે કેરેસાસ્પ એક દોળખી રવાન તરીકે અહુરમઝદ, ઝરતોસ્ત, અરદીબહેરાત અને ગોરા ચઝદની મીજલસ આગળ હાજર થાય છે, કારણ કે એણે એકવાર ખાણું પકાવતી વખતે આતશ ખરાબર રોશન ન થવાથી આતશ ઉપર ગુરજનો ફટકો માર્યો હતો. ત્યારે કેરેસાસ્પે આ દુન્યાની ખરાબીઓ ટાળવા માટે જે પ્રાક્રમે કીધાં હતાં તે વર્ણવીને રહેમ માગે છે, જે ઉપરથી આખરે તેને માફ કરવામાં આવ્યો હતો. (વધુ માટે જુવો કેરેસાસ્પ નામ.)

આઅત્ હીમ જઘધ્યત્, અવત્ આયત્તમ દ્વદ્વિમે, વંધઉહિ સંવિ-
શ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ ગંદરેવમ^૧ ચિમ્
જઘરિ-પાખ્તમ, ઉપ ચઓએન્ત કરન જસ્ય વોઉર-કપય. આતચાનિ
સૂરેમ ન્માનેમ દ્રવતો, યત્ પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપાચ્યાઓ.

દ્યત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હધ-
જઓઞા-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞઞાધ જઘધ્યન્તાધ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રય ખરેન્ધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યરન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓઞાખયો અરેદ્વીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઓમયો
ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ખ્યઓધનય, જઓ-
ઞાખયસય અપુખ્ધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્
ચેસ્તે પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-
દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુખ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત મધયો તૂધરયો ક્રંધરસે,^૨ હંકધને પધતિ અંધહાઓ

૧. 'ગંદરેવમ'—ગંદર્વ નામનો રાક્ષસી દેવ, જે દુન્યામાં ધણો નાશ અને ખરાબી કરતો,
તેને કેરસારથે માર્યો હતો.

૨. 'મધયો તૂધરયો ક્રંધરસે'—ઘાટકી તુરાની અક્રાસીયાળ. આવાં ચસ્ત પ્રમાણે એણે ઈરાની
ખોરેહ મેળવવાની કોશિશ કીધી હતી, પણ તેની મુરદાબર આવી ન હતી. હોમ ક્રાષ્ટિ
એને પકડીને કએયુશર આગળ લઇ ગયો હતો, અને કએયુશરએ તેને શ્યાવક્ષ અને અખેર-
સના કીનામાં મારી નાખ્યો હતો. એણે ઈરાન દેશને નુકસાન કરવા, અને તુરાનને ફાયદો
કરવા ધણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખવાની કોશિશ કીધી હતી. ખદ્દમન ચશતમાં એને જોહાક
અને સીકંદર જેવા ખુરો ગણેલો છે. એણે પોતાના ભાઈ કસેરવજની કુલવણધી પોતાના
જમાદ શ્યાવક્ષને મારી નાખ્યો હતો, તેમજ પોતાના ભાઈ અખેરસને મારી નાખ્યો હતો,
કારણ કે તે ઈરાનીઓ તરફ દીવસોજ દેખાડતો હતો. મોનો ખેરદમાં કહે છે કે જોહાક
અને અક્રાસીયાળના હાથમાં હકુમત ન આવી હતે, તો અહેરેમન તે હકુમત એશમ દેવને
આપતે, જેનાં હાથમાંથી રસ્તાખેજ સુધી હકુમત છોડવી શકતે નહિ.

જ્ઞે, સર્તેમ અસ્પનાંમ, અસ્પનાંમ, હજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઘંધત, અવત્ આયર્તેમ દજદિન્મે, વંધઉહિ સંવિશતે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યથ અજ્ઞેમ અવત્ ખરેનો અપયેમિ, યિમ વજધતે મધધિમ જરયંધહો વોઉર-કપહે, યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દપ્પુનાંમ જ્ઞતનાંમય અજ્ઞતનાંમય, યત્ય અપચ્ચોનો જરથુશ્તહે.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયર્તેમ અરેદ્દી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. હુચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્ય વચ્ય ધ્યચ્ચોધનય, જચ્ચોધ્રાખ્યસય અધુંધ્યએધપ્યસય વાધ્ધિખ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હુયા, યાચ્ચોધહુમચ્યા તાંસચ્યા તાચ્ચોસચ્યા યજમધદિ.

(કરો ૧૨ મો) યજ્ઞએષ મેંહીમ, સિપતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્ચાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનાંમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અઉર્વો અપ્-વરેચો કવ ઉસ,^૧ અરેજિદૂયાત પધતિ ગરોઇત્, સર્તેમ અસ્પનાંમ અસ્પનાંમ, હજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ.

૧ 'કવ-ઉસ'-પાદશાહ કએકાઉશ. શાહનામાં પ્રમાણે કએકોખાદનો છોકરો, અને પુનદહેશ પ્રમાણે કએકોખાદનો નખીરો હતો. એણે જાદુગરો અને પરી વગેરે પુરાઓનો દોર તોડવા અરદવી સુરની બંદગી કરી હતી. એ પાદશાહને ખોરેહ હતું, તે ઉપરથી પેગમબર સાહેબ જરેતોસ્ત શાહ ગુસ્તારૂપ ઉપર દુવા ગુજારતાં, કહે છે કે "તુ કાઉસના જોવો પુર ચળકાટવાળો થજો." પુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૧૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું, અને આકાશ ઉપર ઉએ ઉડવાની ટુંડાઇ અને હુલડાઇ ભરેલી યુક્તિ રચી હતી. શાહનામા પ્રમાણે એ પાદશાહે કએ-પુશર પાદશાહ પાસે દેએ બહમનના કિસ્લાનો નાશ કરાવ્યો હતો, કારણ કે તે દેવોનું મઠક હતું.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત્, અવત્ આયપ્તમ્ દક્ષાદ-મે વંધઉહિ સંવિ-
શ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ્ ઉપેમમ્ ક્ષત્ર્યમ્ બવાનિ, વીર્ય-
નામ્ દૃષ્યુનામ્ દૃષ્યેવનામ્ મધ્યાનામચ, યાથ્વામ્ પધરિકનામચ સાધામ્
કર્મોયામ્ કરકુનામચ.

દથત્ અહ્યાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ્ અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હૃધ-
જઝ્ઞોઞ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞેન્નાધ જઠધ્યન્તાધ, દાઘિશ આયપ્તમ્.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તામ્ યજ્ઞધં સુરન્વત યસ્ન, તામ્ યજ્ઞધ
હ્યયશત યસ્ન, અન યુયાઝ્ઞો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝ્ઞો હ્યયશતતર.
અરેદ્વીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપઝ્ઞાનીમ્; જઝ્ઞોઞ્રાજ્યો અરેદ્વીમ્
સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપવન્તમ્ અપહે રતૂમ્ યજમધદે. હૃઝ્ઞોમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંઘ્ય વચચ બ્યઝ્ઞોઞ્ચનચ, જઝ્ઞોઞ્રાજ્યસચ
અધુજ્ઞ્યેધ્યસચ વાધજ્ઞિજ્યો. ચેંધહે હાતામ્ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞાધહાંમચા તાંસચા
તાઝ્ઞોસચા યજમધદે.

. (કરો ૧૩ મો) યજ્ઞ્યેષ મે હીમ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, યામ્ અરે-
દ્વીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્, પેરેથૂ-ક્રાકામ્, બઝેષજ્યામ્, વીદઝેવામ્,
અહુરો-હકઝેવામ્, ચેસચ્યામ્ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુઝ્યામ્ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, વાંધ્યો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્,
ગઝેથો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, ક્ષઝેતો-ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનામ્ અપઝ્ઞાનીમ્.

તામ્ યજત અર્પ અધશ્યાનામ્ દૃષ્યુનામ્ ક્ષત્રાધ હનકરેમો હૃઝ્ઞો-
સવ,^૧ પસ્ને વરોઘશ ચઝેચિસ્તહે જક્રહે ઉર્વાપહે, સતેમ અસ્પનામ્
અરુનામ્, હૃજધ્રેમ ગવામ્, બઝેવરે અનુમયનામ્.

૧ 'હૃઝ્ઞોસવ'-શ્યાવક્ષનો છાકરો પાદશાહ કઝેપુશર. એની માયનું નામ કરંગીઝ હતું,
જે અક્રાસીયાબની છાકરી હતી. એણે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અઝેરસ, જે
અક્રાસીયાબનો ભાઈ હતો, પણ જેની દીલસોજી ધરાનીઓ તરફ હતી, તેના કીનામાં અક્રા-
સીયાબને માર્યો હતો. પુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૬૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. પેગમબર સાહેબ
જરતોસ્ત પાદશાહ યુશ્તારપ ઉપર દુવા ગુન્નરતાં કહે છે કે "તું કઝેપુશરના જેવો બીમારી
અને મોત વગરનો થજો." એનો ખોલાસો એ છે કે કઝેપુશર પોતાનું રાજપાટ છાડીને એક
પહાડનાં એકાંતવાસમાં ગયો હતો, ન્યાં બરફના તોફાનમાં એ એમાલુમ થયો હતો, તે
ઉપરથી એવો ખ્યાલ ચાલુ રહેલો છે કે એ ગોક્ષમાં અમર છે, અને આજે પણ કેટલાકો
દુવા તંદરોસ્તીનું બહુતર બહુતાં કઝેપુશરનું નામ દે છે. પુનદહેશ પ્રમાણે એણે અસ્નવંત

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત, અવત્ આયપ્તમ દ્વદ્વિ-મે, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ ઉપેમમ ક્ષથેમ ખવાનિ, વીસ્પનામ દ્વપ્પુનામ દ્વએવનામ મપ્પાનામચ, યાથવામ પધરિકનામચ, સાથામ કઞ્ઞોયામ કર્કનામચ. યત્ વીસ્પનામ યુપ્તનામ અજમ ક્તેમમ થંજયેનિ, અન ખરેતામ યામ દરેધામ નવ-ક્રાથ્વરેસામ રજુરેમ, યો મામ મધચ્ચો તુરેમ મનો અસ્પએષુ પધતિ પરેતત.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તમ અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઞ્ઞોથા-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞઞાધ જઘ્ધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનંધહુચ, તામ યજ્ઞતધ સુરન્વત યસ્ન, તામ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, અન યુયાચ્ઞો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ઞો હુચશતતર. અરેદ્વીમ સૂરામ અનાહિતામ અપચ્ઞોનીમ; જઞ્ઞોથાખચો અરેદ્વીમ સૂરામ અનાહિતામ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુચ્છોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુધહુ, માંથચ વચચ ધ્યચ્છોધનચ, જઞ્ઞોથાખ્યસચ અપુષ્પચ્છેધ્યસચ વાધજ્જિખચો. યેંધહે હાતામ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાચ્છો અહુરો વચ્છેથા અપાત્ હચા, યાચ્છોધહુધામચા તાસચા તાચ્છોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ન, યામ અરે-દ્વીમ સૂરામ અનાહિતામ, પરેથુ-ક્રાકામ, ખચેષજયામ, વીદ્યેવામ, અહુરો-ત્કચેષામ, યેસન્યામ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યામ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનામ અપચ્છોનીમ, વાંચો-ક્રાધનામ અપચ્છોનીમ, ગચ્છેથા-ક્રાધનામ અપચ્છોનીમ, ક્ષચ્છેતો-ક્રાધનામ અપચ્છોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનામ અપચ્છોનીમ.

તામ યજ્ઞત તખ્મો તુસો^૧ રથચેશ્તારો, ખર્ષએષુ પધતિ અસ્પ-

પહાડ ઉપર આદર ગુશસ્પ ખરપા કર્યો હતો. કીરદોસી કહે છે કે પાદશાહ કચેકાહસની ગાદીને માટે એક એનો દીકરો ફરેયુર્જ, અને બીજો કચેયુશર એમ બે દાવાદારો હતા, તેથી ત્યારે કચેકાહસે ઠડાવું કે જે કોઇ કંગદેજનો કિલ્લો જીતી લાવે તેને ધરાનની ગાદી મળે; ફરેયુર્જ નિષ્ફળ થયો હતો, પણ કચેખશરે તે કિલ્લા આગળ ગયો, ત્યારે ત્યાં એક કુદરતી રોશની પડી, જેથી તે કિલ્લો જીતવા પામ્યો હતો, તેની યાદમાં તેણે આદર ગુશસ્પ ખરપા કર્યો હતો. મીનોખેરદમાં કચેયુશરને રસ્તાખેજને વખતે સોખ્યોસનો મુખ્ય મદદગાર ગણ્યો છે.

૧ તુસ-ધરાની પહેલવાન તુસ એણે તુરાનીઓને જેર કરવા અરદવીસુરને દુવા ગુમરી હતી. એ ધરાની પાદશાહ નોદરનો છાકરો હતો, અને દાદસ્તાને દીની પ્રમાણે એને કચેયુશર અને કેરસાસ્પની માફક અમર ગણ્યો છે, અને રસ્તાખેજને વખતે મદદગાર જણાવ્યો

નાંમ, જાવરે જઘંધ્યન્તો હિતએધખ્યો, દ્રવતાતેમ તતુખ્યો, પોઉર-
સ્પક્ષીમ લિખ્યન્તાંમ, પઘતિજઘતીમ દુશમધન્યુનાંમ, હુશાનિવાધતીમ
હુમેરંધનાંમ અઉવંધનાંમ લિખ્યન્તાંમ.

આઅત્ હીમ જઘંધ્યત, અવત્ આયપ્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ
સેવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિવન્યાઓ અઉર્વ
હુનવો વએસકય, ઉપ દ્રરંમ ક્ષત્રો-સુકંમ અપનોતેમંમ, કંધહુય ઍર-
જન્તય અષવનય. યથ અજંમ નિજનાનિ તૂધસ્યનાંમ દખ્યુનાંમ, પંચ-
સન્નાધ સતપ્નાધશય, સતપ્નાધ હુજંધરપ્નાધશય, હુજંધરપ્નાધ અએવરેપ્નાધ-
શય, અએવરેપ્નાધ અહુદેતપ્નાધશય.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ અરંદ્રી સૂરે અનાહિત, હુધ-
જઓત્રો-ખરાધ અરંદ્રાધ યજંપ્નાધ જઘંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ.

અહે રય ખરેનધહુય, તાંમ યજઘં સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજઘં
હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સારત, અન ખુયાઓ હુયશતતર.
અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ; જઓત્રાખ્યો અરંદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ધ્યઓધનય, જઓત્રાખ્યસય
અધુજઘએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત્ યસ્ને પઘતી
વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુયા, યાઓધહુધંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) યજએપ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરં-
દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથુ-ક્રાકાંમ, અએપજયાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાધવો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

તાંમ યજન્ત અઉર્વ હુનવો વએસકય,^૧ ઉપ દ્રરંમ ક્ષત્રો-સુકંમ

છ, એને અમર કહયાં છે, કારણ કે ન્યારે કએખુશર ગોફેનશીન થયો, ત્યારે તુસ તેને
વજાવા ગયો હતો, અને તે પણ ખરડનાં તોફાનમાં માર્યો ગયો હતો.

૧ 'હુનવો વએસકય' તુરાની પાદરાહ અફરાસીયાખનો પહેલવાન વેસે. એણે તુસ પહે-
લવાન અને ધરાનીએને જેર કરવાને અરદવીસુરને ક્રુવા ગુભરી હતી. એનો છાકરો પીરાન
અફરાસીયાખનો વજર હતો.

અપનોત્તેમ, કંધહય ખેરેકન્તય અપવનય, સતેમ અસ્પનાંમ અરૂનાંમ,
હુજંધરેમ ગવાંમ, બએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત હીમ જમ્ધયત અવત આયપ્તેમ દજદિનો, વંધઉહિ
સંવિશતે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત બવામ અધવિ-વન્યાઓ તખ્મમ
તુસેમ રથએશતારેમ, યથ વએમ નિજનામ અમ્ધયનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્ય-
સમ્માઇ સતમ્માઇશય, સતમ્માઇ હુજંધરમ્માઇશય, હુજંધરમ્માઇ બએવરેમ્માઇશય,
બએવરેમ્માઇ અહાંકિતમ્માઇશય.

નોઇત અએમખ્યસચિત દથત તત અવત આયપ્તેમ, અરેદ્દી સૂર
અનાહિત.

અહે રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ
હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ન, અન બુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓથાખ્યો અરેદ્દીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો
ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય બ્યઓથનય, જઓ-
થાખ્યસય અધુખ્યએમખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-
દ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષબ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-હકએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત પાઉવો યો વિક્રો નવાજો યત દિમ ઉસય ઉજદાં-
નયત વેરેથજઓ તખ્મો ધએતઓનો, મેરેધહે કેહૂર્પ કેહૂર્કસહે.

હે અવથ વજત ધિ-અયરેમ ધિ-ક્ષપરેમ, પઇતિશ ન્માનંમ ચિમ
ખાપધથીમ; નોઇત અઓર અવોધરિસ્થાત. ધઓશત ક્ષકુનો ધિત્યા-
ઓ, ક્રાંમત ઉષાઓધહૂમ સૂરયાઓ, વિવઇતીમ ઉપ ઉષાઓધહૂમ-
ઉપ-જખયત અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ.

અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, મોષુ મે જવ અવંધહે, નૂરેમ મે બર
ઉપસ્તાંમ; હુજંધરેમ તે અજેમ જઓથનાંમ હુઓમવધિતાંમ ગઓમ-

વધતિનાંમ યઞ્મોજ્જ્ઞાતાનાંમ પધરિ-અધહુરશ્તનાંમ ખરાનિ, અવિ આર્ષેમ્
યાંમ રંધ્રહાંમ; યેજિ જુમ ક્રપથેમિ અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ, અવિ
ન્માનંમ યિમ ખઞ્મેપધથીમ.

ઉપ-તચત્ત અરંદ્રી સુર અનાહિત, કધનીનો કેલ્પી સ્ત્રીરયાઞ્મે
અશ-અમયાઞ્મો હુરંએધયાઞ્મો, ઉસ્કાત્ત યાસ્તયાઞ્મો અરંદ્રવધથો, રએ-
વત્ત ચિથ્રેમ આજ્ઞતયાઞ્મો, નિજેંગ અઞ્મોથ પધતિશુખત કરંયો-
ઉરવીક્ષ્ન ખામ્ય.

હા હે ખાજવ ગેઉર્વિયત્, મોષુ તત્ આસ્ નોધત્ દરંધેમ યત્
ક્રાયતયત્ થ્વક્ષેમો, અવિજાંમ અહુરધાતાંમ, અવિ ન્માનંમ યિમ ખઞ્મે-
પધથીમ, દ્રૂમ અવન્તેમ અધરિશ્તેમ, હમથ યથ પરચિત્.

અહે રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરંવત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યરન, અન યુયાઞ્મો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઞ્મો હુયશ્તતર.
અરંદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઞ્મોનીમ; જઞ્મોથાળ્યો અરંદ્રીમ સૂરાંમ
અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઞ્મોમયો ગવ ખરે-
રમન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઞ્મોધનય, જઞ્મોથાળ્યસસ્ય
અધુર્જધએધળ્યસસ્ય વાધ્રિજળ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેરને પધતી
વંધ્રહો, મજ્જદાઞ્મો અહુરો વએથા અષાત્ત હયા, યાઞ્મોધ્રહાંમયા તાંસ્યા
તાઞ્મોસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૭ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, રિપતમ કરથુશ્ત્ર, યાંમ અરં-
દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરંથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધ્રઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, કએતો-ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ, દંધ્રહુ-
ક્રાધનાંમ અપઞ્મોનીમ.

તાંમ યજત જમાસ્પો,^૧ યત્ સ્પાધેમ પધરિ-અવએનત્ દૂરાત્ અય-
ન્તેમ રસમઞ્મોયો, દ્રવતાંમ દએવયરનનાંમ, સતેમ અસ્પનાંમ અર-
ખનાંમ, હજધંરેમ ગવાંમ, ખએવરં અનુમયનાંમ.

૧ જમાસ્પો-પાદશાહ ગુરતાસ્પનો વજર, અને ક્રોશ્મનો બાધ. એનાં ડહાપણને માટે
એને દે-જમાસ્પ એટલે ડાહયો જમાસ્પ કહયો છે. એ પેગમખર જરોતોસ્તાના પહેલા શાગે-
દર્માનો એક હતો. ગાથામાં એને દીનના મદદગાર તરીકે જાહેર કર્યો છે. (અરભસ્પ) દુશમન
હપર ક્તેહ મેળવવાને માટે તે અરદવીસુરને દુવા ગુભરે છે. પેગમખર જરોતોસ્ત ગુસ્તાસ્પ

આઅત્ર હીમ જઠ્ઠ્યત્ર, અવત્ર આયત્તમ દશદિ મે, વંધઉહિ સંવિશતે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અએમ અવત વેરેશ હયાને, યથ વીરપે અન્યે અધરે.

દ્યત્ર અઘાઇ તત્ર અવત્ર આયત્તમ અરેદ્વી સૂરે અનાહિત, હધ-જઝાંધો-ખરાઇ અરેદાઇ યજ્ઞેઝાઇ જઠ્ઠ્યન્તાઇ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રથ ખરેન્ધ્રહય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઝો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઝો હુયશતતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝોનીમ; જઝાંધાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઝાંમયો ગવ ખરે-સ્મન, હિજ્જવોન્દધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઝાંધનય, જઝાંધાખ્યસય અધુજ્ઞએઇખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઝો અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૮ મે) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુસ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-દઝએષાંમ, યેસ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-વધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અપઝાંનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઝાંનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝાંનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝાંનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઝાંનીમ.

તાંમ યજ્ઞન્ત અપવજદાઝો^૧ પુથો પોઉરેધાક્તોધશ, અપવજદસય ધિતસય સાયુજદોધશ પુથ, ઉપ ખેરેજન્તેમ અહુરેમ ક્ષથીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વાત-અસ્પેમ, સતેમ અસ્પનાંમ અસ્પનાંમ હજ્જ-ધરેમ ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ.

ઉપર દુવા ગુભરતાં કહે છે કે “તારે ત્યાં નમારપ જેવો છોકરો અવતરજે” ફારસી જર-તોસ્તનામાં પ્રમાણે પએગમખર જરતોસ્તે દરન ઇહ, નમારપને ઇજેહું કુલ આખ્યું હતું, તે સુધવાથી નમારપ વધુ ડહાપણ વાળો અને ભવિષ્ય કહેવાને શક્તિવાન થયો હતો. ન્યારે ગુસ્તારપ અરભરપ સાયની લડાઇમાં શિકસ્ત મેળવે છે, ત્યારે નમારપ અસ્પંદીયારને અર-ભરપ સામે લડવાને સમજવવા બંદીખાનામાં જાય છે.

૧ ‘અપવજદાઝો’—યુનદહેશ પ્રમાણે ફરોર્કર્દને વળતે રાએખ્યંતને મદદ કરનાર તુરાની તાયફાવાળાઓ ઉપર ફતેહ મેળવવાને એ અરદવીસુરને દુવા ગુભરે છે. દાદેસ્તાને દીની એને ખનીરથ બામીમાંનો એક અમર કીર્તિવંત નર જણાવે છે. એ ફકરામાં બે અપવજદ નામન શખસોના નામ આવેલાં છે, એક પોઉરેધાક્તીનો છોકરો. અને બીજો સાયુજદીનો છોકરો જેએ એક સરખી દુવા ગુભરી છે.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત્, અવત્ આયત્તમ દ્વદિ નો, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવામ અધવિ-વન્યાઓ દાનવો તૂર વ્યાખન કરેમય અસખનંમ, વરેમય અસખનંમ, તંચિશ્તેમય દૂરએક-એતંમ, અહિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અએઠખ્યસચિત્ તત્ અવત્ આયત્તમ, અરેદ્દી સૂરે અનાહિત, હુધ-જઓઘ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઠધ્યન્તાધ, દાધિશ આયત્તમ.

અહે રય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સૂરે-વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓઘ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમદે. હુઓમથો ગવ ખરેસ્મન્, હિજવો-દંધહુધહ, માંધ્ય વચય ખ્યઓધનય, જઓ-ઘ્રાખ્યસ્ય અધુખ્યએઠખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-હામયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમદે.

(કન્દો ૧૯ મો.) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરે-દ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, ધેરથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએપાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓ-નીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત વિસ્તઉરેશ્ પો નઓતધશ્યાનો, ઉપ આપેમ યાંમ વીતંધઉહધતીમ, અરેજ્ઞુખ્યાત્ પઠતિ વચંધહત્, ઉઠતિ વએખિશ અઓજનો.

તા ખા અપ તા અધુખ્ય, અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત્ મે અવ-વત્ દએવયસ્નનાંમ નિજતંમ યથ સારંમ વર્સનાંમ ખરામિ. આઅત્ મે તૂમ અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, હુશકેમ પેષુમ રએચય તરો વંધઉહીમ વીતંધઉહધતીમ.

૧ 'વિસ્તઉરે'—શીરદોસી એને ગસ્તહમ નામ આપે છે. એ નોદરના ખાનદાનનો હતો અક્રરાસિયાળો ઈરાનને નુકસાન કરવાને માટે ધણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તેમાં વીતંધહુધતિ નદીનો માર્ગ પાછો તર કરવાને માટે એ અરદવીસુર આગળ હુવા ગુબરે છે.

ઉપતયત્ અરેદ્ધી સૂરે અનાહિત, કંઠનિનો કંઠુર્પ સ્ત્રીચ્છાઓ અશ-
અમયાઓ હુરચ્છાધયાઓ, ઉરેકાત્ યાસ્તયાઓ અરેજવધથો, રચેવત્
ચિદ્રેમ આજતયાઓ, જરન્ય અચ્છાધ પઠતિશ્મુખત યા વીરપો-પચેસ
આમ્ય. અરમચેશતાઓ અન્યાઓ આપો ફેરેનચોત્, ક્ષપ અન્યાઓ
ક્રતાચયત્ હુરકેમ પેષુમ રચેચયત્, તરો વંધઉહીમ વીતંધઉહીમ.

અહિ રચ ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યરન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર.
અરેદ્ધીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્છાનીમ; જચ્છાધાખ્યો અરેદ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્તેમ અપહિ રત્તમ યજ્ઞમઠદે. હુચ્છામથો ગવ
ખરેરેમન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધચ વચચ ખ્યચ્છાધન્ય, જચ્છાધાખ્ય-
સચ અપુખ્યચ્છાધ્યસચ વાધજ્જિખ્યો. ચેંધહિ હાતાંમ આચત્ ચેરને
પઠતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વચેથા અપાત્ હચા, યાચ્છાધહાંમચા
તાંસચા તાચ્છાસચા યજ્ઞમઠદે.

(કરંદો ૨૦ મે.) યજ્ઞચેષ મે હીમ, રિપતમ જરથુશત, યાંમ અરેદ્ધીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેચ્છ-ક્રાકાંમ, ખચેષજયાંમ, વીદચેવાંમ, અહુરો-
લકચેવાંમ, ચેસચાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે, વહુચાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે.
આધૃ-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, ગચેથો-
ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, ક્ષચેતો-ક્રાધનાંમ અપચ્છાનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ,
અપચ્છાનીમ.

તાંમ યજ્ઞત ચોધશ્તો યો ક્રયનનાંમ,^૧ પઠતિ પેદ્ધચેષે રંધહુયાઓ,
સતેમ અરેપનાંમ અરેનાંમ હુજંધરેમ ગવાંમ ખચેચરે અનુમયનાંમ.

આચત્ હીમ જધધ્યત, અવત્ આચત્તેમ દજદિ મે, વંધઉહિ
સંવિશ્તે અરેદ્ધી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધચિ-વન્યાઓ અખતીમ
દુશ્દેમ તેમંધહુન્તેમ. ઉત હે ક્રૂષ્ન પઠતિ-અવાને નવચ નવધતીમચ પ્રજ-
દનાંમ લ્યચેષો-પરશ્તનાંમ, યત્ માંમ પેરેસત્ અખત્યો દુશ્દોઓ
તેમંધહુઓ.

૧ ચોધશ્તો યો ક્રયનનાંમ-ગોશ્તે ક્રયાન-એ અરદ્ધીસુરને દુવા ગુજરે છે કે તે અખ્ત
જદુગરના ૯૯ સવાલોનો જવાબ આપવાને શક્તિવાન થઇ તેનો માહત કરે. અખ્ત જદુગર
બેદી સવાલો પુછી તેના જવાબો નહિ આપનારને મારી નાખતો હતો, જેઓમાં ઝરથુશ્તના
બે છોકરાઓ, મધધ્યો માઓંધહોના છોકરો અપસ્તુ મુખ્ય હતા. ગોસ્તે ક્રયાને તેના સવાલોનો
જવાબ આપી તેને ત્રણ સવાલો કર્યા હતા, જેના જવાબો નહિ આપવાથી ગોશ્તે ક્રયાને તેને
મારી નાખ્યો હતો. બહુમન યશ્તમાં અમર કીર્તિવંત નામોમાં એનું નામ આવે છે.

દથત્ અઘ્ઘાઇ તત્ અવત્ આયર્તેમ્ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઝાઝો-ખરાઇ અરેદ્દાઇ યજ્ઞઝાઇ જઘધ્યન્તાઇ, દાઝિશ આયર્તેમ્.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઇ
હુયશત યસ્ન, અન યુવાઝો જવનો-સાસ્ત, અન યુવાઝો હુયશતતર.
અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝાનીમ્; જઝાઝાખ્યો અરેદ્દીમ્
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્તેમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદ. હુઝામયો ગવ.
ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઝાધનય, જઝાઝાખ્યસસ્ય
અધુજ્ઞઝેધખ્યસસ્ય વાધુજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઘતિ
વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અષાત્ હુયા, યાઝાધહાંમયા તાંસયા
તાઝોસયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૨૧ મો.) યજ્ઞઝેષ મે હીમ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્દીમ્
સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, ખઝેષજયાંમ, વીદઝેવાંમ, અહુરો-
હકઝેષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુઝ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-
વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ્, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ્,
ગઝેથો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ્, ક્ષઝેતો-ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઝાનીમ્.

યહુમ્ય અહુરો મજદાઝો હુવપો નિવઝેધયત્, આઘધિ પઘતિ
અવ-જસ, અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, હુય અવત્ખ્યો સ્તેરેખ્યો અવિ જાંમ
અહુરંધાતાંમ. થ્યાંમ યજ્ઞઝાંતે અઉર્વાઝાધહો અહુરઝાધહો, દંધહુ-
પતયો પુઝાઝાધહો, દંધહુ-પઘતિનાંમ.

થ્યાંમ નરચિત્ યોઇ તખમ જઘધ્યાઝાંતે આસુ અસ્પીમ્ ખરે-
નંધહુસસ્ય ઉપરતાતો. થ્યાંમ આધવનો મરેઝો આધવનો ધ્રાયઝેનો
મસ્તીમ્ જઘધ્યાઝાંતે, સ્પાનંમય વેરેધ્રમ્મય અહુરંધાતેમ્ વનધન્તીમ્ચ
ઉપરતાતેમ્.

થ્યાંમ કઘનિનો વધે યઝાંન ક્ષધ હુવાપાઝો જઘધ્યાઝાંતે તખમે-
મય ન્માનો-પઘતીમ્. થ્યાંમ ચરાધતિશ કિજનાધતિશ જઘધ્યાઝાંતે
હુજ્ઞમીમ્; તૂમ્ તા અઝેધખ્યો ક્ષયમ્ નિસિરિનવાહિ, અરેદ્દો સૂરે
અનાહિતે.

આઅત્ ક્રપુસત્, જરથુશ્ત્ર, અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હુય અવ-
ત્ખ્યો સ્તેરેખ્યો અવિ જાંમ અહુરંધાતાંમ.

આઅત્ત અઅઓખ્ત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, અરેદ્દવો અપાઉમ્
સ્થિતમ, થવાંમ્ દથત્ત અહુરો મજદાઓ રતૂમ અસ્તવધથો ગએથયાઓ;
માંમ્ દથત્ત અહુરો મજદાઓ નિપાથીમ્ વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ-
મન રથ ખરેનંધહય, પરવસય સ્તઓરાય ઉપધરિ જાંમ્ વીચરંતિ
મખ્યાય બિજંઘ. અજંમ્ બોધત્ત તૂમ્ તા નિપથેમિ વીરપ વોહૂ મજ-
દધાત્ત અપચિધ્ર, માંનથેન્ અહુે યથ પસૂમ્ પસુ-વસેમ.

પધતિ દિમ્ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્,
અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, કન થવાંમ્ યસ્ન યજ્ઞતે, કન યસ્ન કાયજ્ઞતે,
યસેન્તવ મજદાઓ કરેન્ઓત્ત તયરે, નોધત્ત તયરે અન્તરે અરેથંમ્
ઉપધરિ હુવરેક્ષએતેમ. યસેન્થવા નોધત્ત અધવિ-દુજ્ઞઓન્તે અગ્નિશય,
અરેથનાધશ વવજ્ઞકાધશય વરેન્વાધશય વરેન્વ-વીધાધશય.

આઅત્ત અઅઓખ્ત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, અરેદ્દવો અપાઉમ્
સ્થિતમ, અન માંમ્ યસ્ન યજ્ઞએષ, અન યસ્ન કાયજ્ઞએષ, હુય હૂ
વક્ષાત્ત આ હૂ કાઓ-દાતોધત્ત. આ તૂ મે અએતયાઓ જઓધયાઓ
કંધઉહરેાધશ, આધવનો પરશ્તોન્વયંધહો પધતિ-પરશ્તોન્સવંધહો માંજદ્રો
હુધ-હુનરો તનુ-માથો.^૧

મા મે અએતયાઓ જઓધયાઓ કંધઉહરેન્તુ હરેતો, મતકૂતો, મદુશ્તો,
મસચિશ, મકસ્વીશ, મસ્ત્રી, મદહો અસ્રાવયત્-ગાથો, મપએસો યો
વીતેરેતો-તનુશ.

નોધત્ત અવાઓ જઓધાઓ પધતિ-વીસે યાઓ માવોય કંધઉહરેન્તિ
અદાઓસય, કરેનાઓસય, દ્રવાઓસય, મૂરાઓસય, અરાઓસય,
રંધહાઓસય, અવ દક્ષત દક્ષતવન્ત, યા નોધત્ત પોઉરે જિર કદક્ષત વીરપ-
નાંમ્ અનુ માંથેમ. મા મે અએતયાઓસચિત્ત જઓધયાઓ કંધઉહરેન્તુ
કકવો, મા અપકવો, મા દ્રવાઓ વીમીતો-દન્તાનો.^૨

પધતિ દિમ્ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અરેદ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરેદ્દી
સૂરે અનાહિતે, કંમ્ ધધ તે જઓધાઓ અવધન્તિ, યસેન્તવ કપરંતે
દ્રવન્તો દએવયસ્નાઓધહો, પસય હૂ કાઓ-દાધતીમ.

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્દીસુર નીઆએશ અથવા આવાં યસ્ત સુરજ અસ્ત
પામવા પછી ભણવી નહિ જોઇએ.

૨ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્દીસુરની નેયતે ઇજેલી ચીજની ચાસની કોઇ જોડ-
આપણુવાળા કે દુષ્ટ માણુસથી થવી ન જોઇએ, નહિ તો તે ક્રીયા રદ બાતલ થાય છે.

આઅત્ અઓઞ્ત અરેદ્વી સૂર અનાહિત, અરેવો અષાઉમ સ્થિ-
તમ જરથુશ્ત, નિવયક નિપનક અપસ્કરક અપ-પ્રઓસક, ઇમાઓ
પદ્ધતિ-વિસંતે યાઓ માવોય પસચ વજંતિ, ક્ષવશ-સતાઇશ હજમરેમચ,
યા નોઇત હુધતિ વીસંતિ દએવનાંમ્ હુધતિ યસ્ન.^૧

યજ્ઞઘ હુકધરીમ્ અરેજો વીસ્પો-વજ્ઞમ્ જરનએનંમ. યજ્ઞત્ મે હુચ
ક્રજગધધતે અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હજમરાઇ અરેજન વીરનાંમ; મસો
ક્ષએતે અરેનંધહો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જંમા પદ્ધતિ
ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહે રચ અરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞઘ
હુચશ્ત યસ્ન, અન છુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન છુયાઓ હુચશ્તતર.
અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ; જઓધ્રાખ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ
અનાહિતાંમ અષવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઠદે. હઓમયો ગવ અરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુધહ, માંધચ વચચ ધ્યઓધચ, જઓધ્રાખ્યસચ અર્ધુધ-
એધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત્ યસ્ને પદ્ધતી વંધહો,
મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમઠદે.

(કંદો ૨૨ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્થિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરે-
દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરથૂ-ક્રાકાંમ, ખએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએધાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથવો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ,
ગએધો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષઓતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યિમ અધવિતો મજદયસ્ન હિશ્તંતિ અરેસ્મો-જસ્ત. તાંમ વજંત
હુવોવાઓધહો;^૨ તાંમ વજંત નઓતઇચાઓધહો. ઇશ્તીમ જધ્યન્ત
હુવોવો, આમુ-અસ્પીમ નઓતઇરે, મોપુ પસચએત હુવોવો ઇશ્તીમ
ખઓન્ સંવિશ્ત; મોપુ પસચએત નઓતઇરે વીશ્તાસ્પો આઓધહાંમ
દખ્યુનાંમ આમુ-અસ્પોતેમો ખવત.

૧ આ ક્રકરાના સાર પ્રમાણે સુરજ અસ્ત પામવા પછી કીધેલી અરદ્વીસુરની આરાધના
દેવોને ખુશનુદ કરવા સમાન છે, અને તેથીજ આવાં યશ્ત અને આવાં અરદ્વીસુરની ન્યાએશ
અધવીસરૂંમ અને ઉપહેન ગેહમાં ભણાઇ શકાતી નથી.

૨ હુવોવાઓધહો-હુવોવના ખાનદાનવાળાઓ, જેઓમાં જરથોસ્તની ખાયડી 'હુવોવી,'
અને ક્રશઓશતર અને બદમાસપ મુખ્ય હતાં.

અહિ રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઓશનય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૩ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર યાંમ અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, ખએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુરયાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

યેંધહે હજંધરેમ વધસ્યનાંમ, હજંધરેમ અપધજ્ઞરનાંમ. કસચિતય અએષાંમ વધસ્યનાંમ, કસચિતય અએષાંમ અપધજ્ઞારનાંમ, ચથ્વરેસતેમ અયરે-ખરનાંમ હવસ્પાધ નધરે ખરેઆધ. કંધહે કંધહે અપધજ્ઞાધરે, ન્માનંમ હિશતધતે હુધાતેમ સતો-રઓચનંમ, ખામીમ હજંધરો-સ્તુનંમ હુકરેતેમ ખએવરે-કસકેખંમ સૂરેમ.

કૂમ કૂમચિત અધપિ ન્માને, ગાતુ સધતે ખએઉધ-સ્તરેતેમ હુખઓધધીમ ખરેજિશ હવન્તેમ. આતયધતિ જરથુશ્ત્ર અરેદ્દી સૂર અનાહિત, હજંધરાધ ખરેખ વીરનાંમ. મસો ક્ષયેતે ખરેનંધહો, યથ વીરપાઓ ધમાઓ આપો, યાઓ જંમા પધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમ વધતિ ક્રતયધતિ.

અહિ રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યઓશનય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૪ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્થિતમ કરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

તાંમ યજ્ઞત યો અપવ કરથુસ્ત્રો, અધએને વએજહિ^૧ વંધહુયાઓ દાધત્યયાઓ, હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધ્રાબ્યસય અર્ષુબ્યએધબ્યસય વાધ્રજિબ્યો.

આઅત્ હીમ જઘંધ્યત અવત્ આયપ્તેમ દજદિ મે વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજમ હાયયેને પુથ્રેમ યત અઉર્વત્-અસ્પહે તખ્મેમ કવએમ વીશ્તારપેમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુખતેએ દએનયાધ, અનુ-વરસ્તેએ દએનયાધ.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ, અરેદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઓધ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઘંધ્યન્તાધ, દાધિશ આયપ્તેમ.

અહે રય ખરેનંધહુય. તામ યજ્ઞધ સુરન્યત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ; જઓધ્રાબ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચય બ્યઓધનય, જઓધ્રાબ્ય-સય અર્ષુબ્યએધબ્યસય વાધ્રજિબ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૫ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્થિતમ કરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, વાંધ્યો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ.

૧ અધરયેને વએજહિ-ધરાનવેજનો મુલક, પામીરના પહાડોની ઉત્તરે, અને ઑકસસ અને ઝકમારીસ નદીની વચ્ચે ફેલાયેલો મુલક. બુનદહેશમાં એને આજર બએબન સાથે

તાંમ્ યજ્ઞત ઔરેજ્ઞધશ કવ વીરતાર્પો, પસ્ને આપેમ ક્ષદા-
નઝોમ, સતેમ અસ્પનામ્ અરુનામ્, હુજંધરેમ ગવામ્, બએવરે
અનુમયનામ્.

આઅત્ હીમ જધ્યત, અવત આયપ્તેમ દશદિ મે, વંધઉહિ
સંવિશ્તે અરેદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત બવાનિ અધવિ-વન્યાઝો તાંથરય-
વન્તેમ દુજદએનેમ, પેષનેમય દએવયસ્નેમ, દ્રવન્તેમય અરેજત્
અસ્પેમ, અહિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત અહ્યાધ તત્ અવત આયપ્તેમ, અરેદ્રી સૂર અનાહિત, હુધ-
જઝોઘો-બરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન બુયાઝો જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઝો હુયશતતર.
અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઝોનીમ; જઝોઘાબ્યો અરેદ્રીમ
સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમઠદે. હુઝોમયો ગવ
બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંથય વયય બ્યઝોધનય, જઝોઘાબ્યસય
અર્ધુબધએધબ્યસય વાધજિબ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતિ
વંધહે, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા
તાઝોસયા યજ્ઞમઠદે.

(કરો ૨૬ મે) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરે-
દ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ,
અહુરો-ત્કએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહિ અસ્તવધતે, વહુઝ્યાંમ અંધઉહિ
અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, વાંધેવો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ, દંધહુ-
ક્રાધનાંમ અપઝોનીમ.

તાંમ યજ્ઞત અસ્પાયઝોધો જધરિ-વધરિશ,^૧ પસ્ને આપો દાધત્ય-
યાઝો, સતેમ અસ્પનામ્ અરુનામ્, હુજંધરેમ ગવામ્, બએવરે
અનુમયનામ્.

૧ જધરિ વધરિ-ઝરીર, લોહરાસ્પનો છોકરો, અને ગુરતાર્પનો નાનો ભાઈ એ અરભસ્પ
ઉપર ક્ષેત્ર મેળવવાને અરદ્વીસુર સનમુખ હુવા ગુન્નરે છે. જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં જે
ચાર શખસેએ આગેવાન ભાગ લીધો હતો, તે અરપંદીયાર, ફરોસ્ત્ર, નમ્રાસ્પ અને ઝરીર
હતા. ન્યારે ગુરતાર્પ પોતાના બાપથી રૂસાઇને ચાલી નબ છે, ત્યારે ઝરિર તેને સમભવીને
પાછો લાવે છે એ અરભસ્પના બીદરકશ નામના સરદારના હાથ ઉપર માર્યો ગયો હતો.
ક્ષમનના આશીરવાદમાં હુવા ગુન્નરવામાં આવે છે કે “ઝરીરના જેવા દુરામનને મારનાર થએ.”

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત આયપ્તમ દજદિ મે, વંધઉહિ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ પેષાચિંગ-હમ અશ્તોકાન્તમ, હુમયકમ દએવયસ્નમ, દ્વન્તેમય અરેજત-અસ્પમ, અહિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અહ્યાધ તત્ અવત આયપ્તમ અરેદ્દી સૂરે અનાહિત, હધ-જઓથ્રો-અરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞાધ જઘ્ધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તામ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તામ્ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓ હુયશતતર. અરેદ્દીમ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપઓનીમ; જઓથ્રાખ્યો અરેદ્દીમ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપવન્તમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. હઘ્મોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથ્રય વચય ખ્યઓથનય, જઓથ્રાખ્યસચ અધુજધએધ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હતામ્ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહામ્ચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૭ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યામ્ અરે-દ્દીમ સૂરામ્ અનાહિતામ્, પેરેથૂ-ક્રાકામ્, ખએષજયામ્, વીદએવામ્, અહુરો-ત્કએષામ્, યેસ્તયામ્, અંધઉહિ અરતવધતે, વહુગ્યામ્ અંધઉહિ અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ, વાંધવો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ ગએથો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ.

તામ્ યજ્ઞત વંદરેમધનીશ અરેજત-અસ્પો,^૧ ઉપ વરયો વાંઉર-કષ્મ, સત્તમ અસ્પનામ્ અરજનામ્ હુજ્ઞંધરેમ ગવામ્, ખએવરે અનુમયનામ્.

૧ અરેજત-અસ્પ-તુરાનનો પાદશાહ અરજસ્પ. એ ગુશ્તાસ્પ અને ઝરિરને મારવાની અને ધરાને વેરાન કરવાની ખદ દુવા અરદવીસુરને ગુજરે છે, જે કબુલ રખાતી નથી. એ પાદશાહ ધરાન પાસે ચોથાધ લેતો હતો, જે ગુશ્તાસ્પે આપવાનું 'અંધ ક્યું' હતું, એ ઉપ-રથી ધરાન અને તુરાન વચ્ચે લડાઈ ઉડી, જેમાં પહેલાં ઝરિર અને નમ્રાસ્પનો ઓકરો ગેરામી, ખીદરકશ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યા ગયા હતા, પણ પાછળથી ગુશ્તાસ્પના ઓકરા અસ્પંદ્યારના હાથ ઉપર શીક્ષ્ત ખાઈને અરજસ્પને નાસવું પડ્યું હતું; પણ ન્યારે ગુશ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને અંધીખાને નાખ્યો, ત્યારે અરજસ્પે પાછો આવીને લોહરાસ્પને મારી નાખ્યો હતો, અને ગુશ્તાસ્પને નાસવું પડ્યું હતું, જેથી અસ્પંદીયારને ઓડી દેવાની ગુશ્તા-સ્પને ફરજ પડી હતી, જેના હાથ ઉપર અરજસ્પ માર્યા ગયા હતા.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત્ આયત્તેમ, દ્વદ્વિ મે વંધઉહિ
સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂરે અનાહિતે, યત્ ખવામ્ અધવિ-વન્યાઓ તખ્મં
કવએમ્ વીશ્તાસ્યેમ્ અસ્પાયઓધો કધરિ-વધરિશ. યથ અજ્મં નિજ-
નાનિ અધસ્યનામ્ દપ્પયુનામ્, પન્યસપ્પાધ સતપ્પાધશય, સતપ્પાધ હુજ્ધર-
પ્પાધશય, હુજ્ધરપ્પાધ અએવરેપ્પાધશય, અએવરેપ્પાધ અહાંકિતપ્પાધશય.

નોધત્ અહ્માધ દથત્ તત્ અવત્ આયત્તેમ, અરંદ્રી સૂરે અનાહિત.

અહે સ્ય ખરેનંધહ્ય, તામ્ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તામ્ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશતતર.
અરંદ્રીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપઓનીમ્; જઓધાખ્યો અરંદ્રીમ્
સૂરામ્ અનાહિતામ્ અપવનંમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરેસ્મન, હિજ્વો-દંધહુંધહ, માંધ્ય વચ્ય ખ્યઓથન્ય, જઓધાખ્યસ્ય
અધુજ્ધએધખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે હાતામ્ આઅત્ યેસ્ને પધતિ
વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૨૮ મો) યજ્ઞએષ મે હીમ, સિપતમ્ જરથુશ્ત્ર, યામ્ અરં-
દ્રીમ્ સૂરામ્ અનાહિતામ્, પેરેથૂ-ક્રાકામ્, અએષજ્યામ્, વીદએવામ્,
અહુરો-ત્કએષામ્, યેસ્ન્યામ્ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યામ્ અંધઉહે
અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, વાંથેવો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્,
ગએથો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, ક્ષએતો-ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્, દંધહુ-
ક્રાધનામ્ અપઓનીમ્.

ચેંધહે ચથારો અર્ધાન હાંમ-તાપત્ અહુરો મજ્જદાઓ, વાતેમ્ય
વારંમ્ય મએર્ધેમ્ય કૂયંધહુમ્ય; મીશતિ જુ-મે હીમ, સિપતમ્ જર-
થુશ્ત્ર, વારંન્તએચ સ્નએજ્ઞિન્તએચ સ્નસ્થિન્તએચ કૂયંધહુન્તએચ. ચેંધહે
અવવત્ હુએનનામ્ નવ-સતાધશ હુજ્ધરેમ્ય.

યજ્ઞધ હુકધરીમ્ ખરેજ્ઞે વીસ્પો-વજ્ઞેમ્ જરનએનંમ્, યજ્ઞત્ મે
હ્ય ક્ષજગધતે અરંદ્રી સૂરે અનાહિત, હુજ્ધરાધ ખરેજ્ઞ વીરનામ્;
મસો ક્ષયેતે ખરેનંધહો, યથ વીસ્પાઓ ધમાઓ આપો, યાઓ જમા
પધતિ ક્રતચિન્તિ, યા અમવધતિ ક્રતચધતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધહ્ય, તામ્ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તામ્ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અન ખુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ખુયાઓ હુયશતતર.

અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાળયો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. હુચ્ચોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય યચ્ચોધનય, જચ્ચોધાળયસય અર્ધુજ્ધએધંયસય વાધજ્જિળયો. યેંધહે હાતાંમ આચ્ચત્ત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ત હયા, યાચ્ચોધહાંમયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમઘદે.

(કરદો ૨૯ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

જરનએનંમ પધતિ-દાનંમ વંધઉહિ હિશ્તધતે દ્રજ્જિએ અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે જચ્ચોથે વાચિમ પધતિશ્મરેન્ન, અવત્ત મનંધહ મધનિન્ન.

કો માંમ સ્તવાત્, કો યજ્ઞધતે, હુચ્ચોમવધતિળયો ગચ્ચોમવધતિળયો જચ્ચોધાળયો, યચ્ચોજદાતાળયો પધરિ-અંધહુરશ્તાળયો; કહ્માધ અજંમ ઉપંધહયયેનિ હર મનાધય અન-મનાધય કારંધહુધ હુચ્ચોમનંધહુધય.

અહે રય ખ નંધહય, તાંમ યજ્ઞધં સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, અન યુયાચ્ચો જવનો-સાસ્ત, અન યુયાચ્ચો હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપચ્ચોનીમ; જચ્ચોધાળયો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવનંમ અપહુ રતૂમ યજમઘદે. હુચ્ચોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય યચ્ચોધનય, જચ્ચોધાળયસય અર્ધુજ્ધએધંયસય વાધજ્જિળયો. યેંધહે હાતાંમ આચ્ચત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ત હયા, યાચ્ચોધહાંમયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમઘદે.

(કરદો ૩૦ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત, યાંમ અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથૂ-ક્રાકાંમ, અએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, વાંથેવો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ગએથો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, ક્ષએતો-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અપચ્ચોનીમ.

યા હિસ્તધતે કવએધેમ્ અરેદ્દી સૂર અનાહિત, કધનિનો કહુર્પી
સીરયાઓ અશઅમયાઓ હુરઓધયાઓ, ઉસ્કાત યાસ્તયાઓ અરે-
વવધથો રએવત ચિથેમ આજતયાઓ; કજુપેમ અધકેમ વંધહાનેમ
ચોઉરે-પક્તેમ કરનએનેમ.

બાધ યથ-માંમ અરેરએ-જસ્ત કા-ગઓપાવર સીરપેમ ચથૂ-કરન
કરનએનિ; મિનુમ બરત હવાજત અરેદ્દી સૂર અનાહિત ઉપ તાંમ
સીરાંમ મનઓથિમ. હા હે મધધિમ ન્યાજત યથચ હુકરેપત ફૂશ્તાંમ,
યથચ અંધહુન નિવાજન.

ઉપધરિ પુસાંમ બન્દયત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, સતો-સ્તંધહાંમ
કરનએનીમ અશત-કઓજદાંમ, રથ-કધસ્થાંમ દ્રકુપકવધતીમ સીરાંમ,
અનુપોધથ્વધતીમ હુકરેતાંમ.

બવરધનિ વસ્તાઓ વંધહુત અરેદ્દી સૂર અનાહિત, થિસતનાંમ
અવરનાંમ ચતુરે-જીજનતાંમ, યત અસ્તિ બવરિશ સ્તએશત યથ યત
અસ્તિ ગઓનોતેમ. બવરિશ બવધતિ ઉપાપો. યથ કરેતેમ થ્વરશ્તાધ
જરને, ચરેમાઓ વએનન્તો બ્રાજન્ત કેન અરેજતેમ કરનિમ.

આઅત વંધઉહિ ઇંધ સંવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અનાહિતે, અવત
આયપ્તેમ યાસામિ, યથ અજેમ હવાક્રિતો મસ ક્ષથ નિવાનાનિ,
અશ-પચિન સ્તૂધ-બજે, કઓથત-અસ્પ ખનત-ચથ્ર, ક્વએવયત-અશ્ર
અશ-બઓઉર્વ, નિધાતો-પિતુ હુબઓધિ; ઉપ સ્તરેમએષુ વારેમ દધધે,
પરેનંધહુન્તેમ વીસ્પાંમ હુબયાધતીમ ઇરિથેન્તેમ ક્ષથેમ જજતધતિ.

આઅત વંધઉહિ ઇંધ અરેદ્દી સૂર અનાહિતે, દ્ર અઉર્વન્ત
યાસામિ, યિમચ બિપધતિશતાનેમ અઉર્વન્તેમ યિમચ ચથ્વરે-પધનિશ્તા-
નેમ. અઓંમ બિપધતિશતાનેમ અઉર્વન્તેમ, યો અંધહુત આસુશ
ઉજગસ્તો, હુકઓઉર્વએસો વાયાઓ પેષનએષુચ. અઓંમ ચથ્વરે-
પધતિશતાનેમ, યો હએનયાઓ પેરેથુ-અધનિકયાઓ વ ઉર્વએસયત
કરન, હોયૂમચ દધિનેમચ, દધિનેમચ હોયૂમચ.

અએત યસ્ન, અએત વહા, અએત પધતિ અવજસ, અરેદ્દી
સૂર અનાહિતે, હુચ અવતળ્યો સ્તરેળ્યો અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ,
અવિ જઓંતારેમ યજેમ્નેમ, અવિ પેરેનાંમ વીજ્જારયેધન્તીમ, અવં-
ધહે જઓંથો-બરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જઠધ્યન્તાધ દાથિશ આયપ્તેમ;

યથ તે વીરપે અઉર્વન્ત જજવાઓંધહ પધતિ-જસાંન, યથ કવોધશ વીશ્તારપહે.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, અન યુયાઓં કવનો-સાસ્ત, અન યુયાઓં હુયશતતર. અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓંનીમ; જઓંધાખ્યો અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદ. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન હિજવો-દંધહુધહ, માંધય વયય ખ્યઓંધય, જઓંધાખ્યસ્ય અધુખ્ધ-એધ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓં અહુરે વએથા અષાત્ હુયા, યાઓંધહુધંમયા તાંસયા તાઓં-સયા યજ્ઞમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-દુમ સદગાંન હુમા સદગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન્ માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અઓંદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓંજસ્ય જવરેય આફ્રીનામિ, અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓં આપો અનાહિતયાઓં અપ-ઓંન્યાઓં, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપનાંમય ઉર્વર-નાંમ મજદધાતનાંમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧). અહ્યાધ રએશ્ય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કેરેદેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓંધ અહુરહે મજદાઓં, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હધધ્યાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફરષોતેમમ. રતઓંમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ આવાં અરદ્રી સૂર બાતુ ખેરસાદ અમા-વંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ ખેહ માજદયસ્નાંન; આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુક્ટે કેશવર જમીન્; અઓંદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્; અપઓંને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રી સૂર અના-હિતે. અપઓંને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

નેમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજ્જદધાતે અપચ્ચાને અર્ષમ વૌહ (૧)
અરદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપવર્નમ અપહો રતૂમ યજ્ઞમધિ. અર્ષમ
વૌહ (૧) આવાં અરદ્રી સૂર બાનુ ખેરસાહ અર્ષમ વૌહ (૧).

આવાં યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુ-
રમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું, તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા
થાઓ ! પાણી ઉપર મવકકલ આવાં અરદ્રીસુર નારી ફરેસ્તો મારી મદદે પહોંચો !
સર્વ યુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વ જીવો વિચાર, જીવન, અને જીવ
કામને માટે હું મનશાની, ગવશાની અને કુનશાનીથી પરતાવો કરું છું. અરદ્રીસુર
નદીની સીકતમાં બંદગી કરનાર ભણે છે કે તે નિર્મળ, બહેળી ફેલાયલી, તંદરોસ્તી
અખશનારી અને આબાદી ફેલાવનારી છે. તે મરદોની ઓલાદને સ્વચ્છ કરે છે,
જન્મ આપનારી માતાનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે, જોથી તેઓ સહેલથી અચ્ચાને
જન્મ આપે છે, અને તેઓના થાનમાં વખતસર દુધ આપે છે. તે હુકમ્મ
પહાડમાંથી નિકળી વેઢિરકશ દરિયામાં પડે છે. તેના હજારો ફાંટા છે અને તે
ઐટલા તો મોટા છે કે એક ઝડપી ઘોડેસ્વારને એક ફાંટા વટાવતાં ૪૦ દિવસ
લાગે છે. અલંકારી રીતે તેણીને ચાર ઘોડા ધરાવતી ચીતારવામાં આવી છે, તે
ચાર ઘોડા તે પવન, વાદળાં, વરસાદ અને કરા છે, ઐટલે પૃથ્વીની આબાદી તેણીને
આભારી છે, અને જેમ અશે જરથોસ્ત આ દુન્યામાં વડો હતો, તેમ તેણીને
પૃથ્વીની બરદાસ્ત કરતી ચીતારી છે. તેણી લડવૈયાઓના ઘોડાને તેજ અખશે છે,
અથોરનાનોને મોટાછ અને ડહાપણ અખશે છે, પરણવા લાયક કન્યાઓને ખુબીવંતા
ખાવીદો અખશે છે, જીહા, યુગલીખોર, ગાથા નહિ ભણનાર, કોહોડિયા, આંધળાં,
બહેરા, પાપી, અખીલ, બ્યસની, ખુધાઓને, તેણીની આરાધના કરવાની, અને તેનાં
પાણી ઉપયોગમાં લેવાની મનાઇ કરવામાં આવી છે. નેરીની રાહ ઉપર ચાલનાર
ઇનસાન ધટતી ક્રિયા સાથે તેણીની સેતાયશ કરે એવી તેણીને આરજી રાખતી ચીતારી
છે. અને તેણીને એક નારી ફરેસ્તો હોવાથી એક શોહામણી, શણુગારેલી નાજનીના
રૂપમાં તે સેતાયશ કરનારને મદદ કરવા આવે છે.

એ ઉપરથી અસલી ધરાની તવારીખમાં મશહુર થઇ ગયલા કેટલાક
નરોએ ધટતી ક્રિયા સાથે અરદ્રીસુરની આરાધના કરીને ચોક્કસ મુરાદ ચાહી
હતી, તેમાં નેક માણસોની મુરાદ બર આવી હતી, અને જુરા દીન દુસ્મનોની
મુરાદ બર નહિ આવી હતી. એ લખાણુ ધણું બોધ લેવા લાયક છે કે
એક બારગી આપણે બંદગી કર્યે, પણ નેરીની રાહ ચાલનાર ન હોઇએ તો
આપણી મુરાદ હાંસીલ થતી નથી. સૌથી પહેલાં બંદગી કરનારનું નામ અલંકારી
રીતે અહુરમઝદનું મૂકેલું છે. અહુરમઝદે આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી. કે

પોષિતશરપના છોકરા જરતોસ્તને તે દીનના મત મુજબ ચલાવે (યાને અહુરમઝદે જરતોસ્તની મારફતે અરદવીસુરની આરાધનાનો ફેલાવો કરવા માંગ્યો.) આ મુરાદ બર આવી હતી. ખીજે નર તે પેશદાદ વંશનો હોશંગ હતો, જેણે અલધુર્જ પહાડ આગળ હળર ઘોડા, દસ હળર ગાય, અને દસ હળર નાના ઢોરથી (યાને એટલા બળ જેટલા ભાવથી) અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને માઝનદરાન અને ગીલાનના ધુરા નરોમાના મોટા ભાગનો નાશ કરે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજે નર તે પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે અલધુર્જ પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરી અને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર અને ધુરાઓ ઉપર વટીક અમલ ચલાવે, અને દેવો કનેથી તેઓની દોલત વગેરે છીનવી લેવા પામે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર તે ત્રણ મોહાંવાળો જેહાક હતો, જેણે પણ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી બત્રીના મુલકમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે હસ્ત કેશવરને વેરાન કરે; આ તેની દુષ્ટ મુરાદ બર આવી ન હતી. પાંચમો નર તે આતખીનનો છોકરો ફરેકુન હતો, જેણે ગીલાનમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે ત્રણ માથાવાળો અને છ આંખવાળો, અને હળરો ફરેબવાળો જોડાક, જેને અહેરેમને બલી પેદાવશેને હાતી પુગાડવા બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને તેના હાથમાંથી જમશેદના કુટુંબની આનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેઓને ભોંયરામાં કેદ રાખવામાં આવી હતી, તેઓના છુટકારો કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે પીશીનની ખીણ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ગદ્રંવ દેવને મારે, અને તેનું મકાન, જે નહિ પહોંચાય એવી જગાએ આવેલું છે ત્યાં તે પહોંચે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર તે તુરાની અક્રાસીયાબ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે જરથોસ્તનું ખોરેહ છીનવી લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર ન આવી હતી. આઠમો નર તે કયાનીયાન વંશનો કએકાઉસ હતો, જેણે તેટલાજ ભાવથી એરેઝિફ્ય પહાડ આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તમામ મુલકોની ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને ધુરાઓની ઉપર સત્તા ભોગવે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. નવમો નર તે ધરાનને એકત્ર કરનાર પાદશાહ કએખુશર હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ચએચસ્ત સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલકો ઉપર, અને ધુરાઓ ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને એક તેજ ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી શકે, અને અક્રાસીયાબ સાથની લડાઈમાં ઉજડ થઈ ગયલા મુલકને પાછા આપાદ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. દસમો નર જેરાવર તુસ પહેલવાન હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ઘોડા ઉપર સ્વાર થઈને અરદવીસુરની આરાધના

આહી હતી કે તેના ઘોડા તેજ અને, અને તે દુશ્મનોને જોર કરે, વેસેના છોકરાઓને કંગડેઝ આગળ મારે, અને તુરાનીઓને મારે, આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અગ્ગારમો નર વેસેના છોકરાઓ હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે બહા-દુર તુસ પહેલવાનને મારે, અને મોટી સંખ્યામાં ધરાનીઓનો નાશ કરે; આ તેમની મુરાદ બર આવી ન હતી. આરમો નર જુદો વક્તવ્યાઝ હતો. જેને જ્યારે ધ્યેતઓનએ કહરકાસ નામના પક્ષીના રૂપમાં ઉંચે ઉડાડ્યો, અને અને ત્રણ દિવસ સુધી ઉંચે ઉડ્યા કીધો, અને નીચે આવી શક્યો નહિ ત્યારે તેણે અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે સહીસલામત પાછો પોતાનાં ઘર તરફ નીચે આવે, ત્યારે અરવીદસુર એક શોહામણી નાજનીનના રૂપમાં જઈ તેને હેઠે લાવી હતી. તેરમો નર જામારપ હતો. જેણે ઉપર પ્રમાણે જ લાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે ખીજ ધરાની નરોની માફક જુરાઓની સામે ફતેહમંદીથી થઈ શકે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ૧૪, ૧૫, ૧૬, માં નર તે પોઉરધાક્ષતના છોકરા ‘અપતઝદ’ અને સાદુઝદ્રીના છોકરા અપતઝદ અને શ્રીત હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને માંગી લીધું હતું કે તેઓ તુરાની ઓલાદના દાનું, કર અસખન, વર-અસખન, અને દૂરએકએતને લડાઈમાં મારે, આ તેઓની મુરાદ બર આવી હતી. સત્તરમો નર નોદર ખાનદાનનો વીસતઉરસ (ફારસીમાં ગશતમ), જેણે અગણિત દેવોને માર્યા હતા, તે હતો, જેણે અરવીદસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે વીનધુંછતી નદી પસાર કરવાને તેને સુકા રસ્તો મળે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અઢારમો નર તે ગોસ્તેફ્રિયાન હતો, જેણે રંધા નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે જુરા અખ્ત જાદુગર ને મારે, અને તેના દહ બીકટ સવાલોના જવાબ આપે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ઓગણીસમાં અને વીસમાં હવેવ અને નોદર ખાનદાનવાળા હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી-હવેવે દોલત, અને નોદરે ઘોડાના જેટલી ઝડપ યાહી હતી-તે બંનેની મુરાદ બર આવી હતી. એકવીસમો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ધરાનવેજમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે કએ ગુશ્તારપને પોતાની દીનમાં લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બાવીસમો નર કએ ગુશ્તારપ હતો, જેણે કઝદાનવ સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે તાંથ્રવંત, પેશન, અને ફુટ અરજરપને લડાઈમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રેવીસમો નર ગુશ્તારપનો ભાઈ અઢરીર હતો, જેણે દાછતી નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તે પેશી-કંદહ, હુમયક, અને અરજરપને લડાઈમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોવીસમો અને પચ્ચીસમો નર અરજરપ અને તેનો ભાઈ વંદરેમછની હતા, જેઓએ વોઉર-કશ દરિયા આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ યાહી હતી કે તેઓ કએ

ગુણતાપ અને ઝરીરને મારે, અને ધરાનીઓની મોટી સંખ્યાનો નાશ કરે; આ તેની મુરદ બર આવી ન હતી.

દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહુ અવજાયાહ. ખોરશેઠ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વાહ-અરપ બેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હુર્વેતીન દુશમત દુજૂપત દુજવવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૂત, ઝોઝેમ કદ્દ, ઝોઝેમ જરેત, ઝોઝેમ બૂન બૂદ ઝેસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની, ગેતી મીનાઝાંની, ઝોઝે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો, તરોહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વરના ફરપોત્તેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-હકઝેવો, (જે ગેહ હોય તે પટે) કસરતયઝેમ. હુવરે-ક્ષઝેતહે અમેપહે રઝેવહે અઉર્વાત-અરપહે, દનઝોથ્ર યરનાધ્ય વહાધ્ય દનઝોથ્રાધ્ય કસરતયઝેમ, યથા અહુ વધઝો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હુય કા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

હુવરે-ક્ષઝેતેમ અમેષેમ રઝેમ અઉર્વાત-અરપેમ યજમહદે. આઝત યત હુવરે-રઝોક્ષિનિ તાપયેઘતિ, આઝત યત હુવરે-રઝોઝો તાપયેઘતિ, હિરેન્તિ મધન્યવાઝાંધ્રહો યજતાઝાંધ્રહો સતેમય હુજંધરેમય; તત ખરેનો હાંમખારેઘન્તિ, તત ખરેનો નિપારેઘન્તિ, તત ખરેનો બક્ષન્તિ, જામ પઘતિ અહુરધાતાંમ, ક્રાધતિય અષહે ગઝેથાઝો, ક્રાધતિય અષહે તનુયે, ક્રાધતિય હુવરે યત અમેષેમ રઝેમ અઉર્વાત-અરપેમ.

આઝત યત હુવરે ઉજુદયેઘતિ, ખવત જાંમ અહુરધાતાંમ યઝોજ-દાઝેમ, આપેમ તચિન્તાંમ યઝોજદાઝેમ, આપેમ ખાન્યાંમ યઝોજ-દાઝેમ, આપેમ જરયનાંમ યઝોજદાઝેમ, આપેમ અર્મઝેશતાંમ યઝોજદાઝેમ, ખવત દાંમ અષવ યયોજદાઝેમ, યાઝો હુન્તિ રયેન્તહે

મધ્યેઉશ. થેધી છુ હવરે નોધત્ ઉજ્જુકયેધતિ, અધ દએવ વીરપાઓ
મેરેનચિન્તિ, યાઓ હેન્તિ હપ્તો-કર્ષવોહુવ, નવ ચિશ મધ્યવ યજત,
અધહુવ અસ્તવધતિ પધતિદ્રાંમ, નોધત્ પધતિશતાંમ વીધેન્તિ.

થો યજધતે હવરે યત્ અમૃષમ રએમ અઉર્વાત્-અસ્પૃમ, પધતિ-
શતાતેએ તેમધહાંમ, પધતિશતાતેએ તેમસચિધનાંમ દએવનાંમ, પધતિ-
શતાતેએ તાયુનાંમય હજસ્નાંમય, પધતિશતાતેએ યાતુનાંમય પધરિક-
નાંમય, પધતિશતાતેએ ઇથેજધહો મર્ષઓનહે, યજધતે અહુરેમ મજદાંમ,
યજધતે અમૃષે સ્પેન્તે, યજધતે હઓમ ઉર્વાનમ, ક્ષનાવયેધતિ વીરપે
મધ્યવય યજત ગએથયા, થો યજધતે હવરે યત્ અમૃષમ રએમ
અઉર્વાત્-અસ્પૃમ.

યજ્ઞધ મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ હજધર-ગઓર્ષમ, અએવરે-
ચામનૈમ; યજ્ઞધ વજરેમ હુનિવિષ્તૈમ કમરેધે પધતિ દએવનાંમ મિથ્રહે
વોઉર-ગઓયઓધતોધશ, યજ્ઞધ હપ્તેધમય યત્ આસ્ત હપ્તેધનાંમ
વહિશતૈમ અન્તરે માઓધહુમય હવરેચ. અહે રય ખરેનધહુચ, તેમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, હવરે-ક્ષએતૈમ અમૃષમ રએમ અઉર્વાત્-અસ્પૃમ.
જઓધ્રાખ્યો હવરે-ક્ષએતૈમ અમૃષમ રએમ અઉર્વાત્-અસ્પૃમ યજમધદિ.

હઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ખઓ-
ચનય, જઓધ્રાખ્યસય અર્ધુષધએધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો.

થેધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદિ.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદમ, મરૂદમ
સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાંની નેકી રસાનદ, અએદુન ખાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધચો (૨). યસ્નમય વહ્નમય અઓજસય
જવરેચ આદ્રીનામિ, હવરે-ક્ષએતહે અમૃષહે રએવહે અઉર્વાત્-અસ્પહે.
અર્ષમ વોહૂ (૧).

 અહાધ રએશય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કરૂહૂ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફાંન) માહે
મુખારક્ (ફાંન), ગાહે (ફાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષન-

ઔથ્ર અહુરહે મજદાઔ, તરોઘદીતે અંધરહે મધંચેઉશ, હુધથાવર-
શતાંમ હિત વસ્ના ફેરપોતંમમ. સ્તઔમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહૂ (૧).

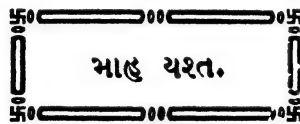
ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહૂ ખોરશેહૂ અમગર્ રયોમંદ અઉર્વાદ-
અરપ, ખેરસાહૂ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન
ખેહૂ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઘ ગાઆફરંગાની બાહ હુક્ટે કેશ્વર
જમીન; અએહૂન બાહ. મન આનો આવાયહૂ શુદન, મન આનો
આવાયહૂ શુદન, મન આનો આવાયહૂ શુદન. અપઔને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોકું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયરની દાદ જરથુશ્તી. નંમસંતે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અપઔને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

નંમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજદદાતે અપઔને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

હુવરં-ક્ષએતંમ અમેર્ષમ રએમ અઉર્વાત-અરપંમ યજમઘદે. અર્ષમ
વાહૂ (૧). ખોરશેહૂ અમગર્ રયોમંદ અઉર્વાદ-અરપૂ ખેરસાહૂ. અર્ષમ
વૉહૂ (૧).

ખોરશેહૂ યશ્તનો સાર-ખોરશેહૂ નીઆએશના સારને મળતો છે.

દનઔથ્ર અહુરહે મજદાઔ. અર્ષમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ
અવજાયાહૂ; માહુ ખોજતાર માહુ યજદ ખેરસાહૂ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત
પશેમાનુમ, અજ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવરશ્ત, મંમ પ ગેતી
મનીદ, ઔએમ ગોકૂત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન
યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઔખે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઔથ્ર અહુરહે મજદાઔ, તરોઘદીતે અંધરહે મધંચે-
ઉશ; હુધથાવરશતાંમ હિત વસ્ના ફેરપોતંમમ. સ્તઔમિ અર્ષમ;
અર્ષમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરને મજદયસ્નેા કરથુશનિશ વિદ્યેવો અહુર-ન્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. માઝ્ઝાધ્રહુહે ગઝ્ઝાચિથ્રાહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઝ્ઝો, ગેઉશય પોઉર-સરેધયાઝ્ઝો, ક્ષનઝ્ઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય ક્ષન-ઝ્ઝોથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્થો જઝ્ઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રેતુશ અપાતચિત્ હય કા અપવ વીધ્વાઝ્ઝો ઝઝ્ઝોતૂ.

નૅમો અહુરાધ મજદાધ, નૅમો અમ્પએધયો રપેન્તએધયો, નૅમો માઝ્ઝાધ્રહુહાધ ગઝ્ઝાચિથ્રાધ, નૅમો પઠતિ-દીતાધ, નૅમો પઠતિ-દીતે. કત્ર માઝ્ઝો ઉક્ષેધતિ, કત્ર માઝ્ઝો નેરેકુસધતિ. પન્ય-દસ માઝ્ઝો ઉક્ષેધતિ, પન્ય-દસ માઝ્ઝો નેરેકુસધતિ. યાઝ્ઝો હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઝ્ઝો નેરેકુસાં-સ્તાતો, તાઝ્ઝો નેરેકુસાંસ્તાતો, યાઝ્ઝો હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસચિત્. કે યા માઝ્ઝો ઉક્ષેધતિ નેરેકુસધતિ થ્વત.

માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. તત્ર માઝ્ઝાધ્રહુમ પઠતિ-વએનમ, તત્ર માઝ્ઝાધ્રહુમ પઠતિ-વીસમ, રઝ્ઝોક્ષનમ માઝ્ઝાધ્રહુમ અધિવિ-વએનમ, રઝ્ઝોક્ષનમ માઝ્ઝાધ્રહુમ અધિવિ-વીસમ, હિશતેન્તિ અમ્પયાઝ્ઝો રપેન્ત ખરેનો દારયેધન્તિ, હિશતેન્તિ અમ્પયાઝ્ઝો રપેન્ત ખરેનો બક્ષન્તિ, જ્ઞમ પઠતિ અહુરધાતામ. આઅત્ર યત્ર માઝ્ઝા-ધ્રહુહે રઝ્ઝોક્ષનિ તાપયેધતિ, મિશતિ ઉરેરનામ જધરિ-ગઝ્ઝાનનામ કર-મએમ પઠતિ જમાધ ઉજુક્ષેધતિ. અન્તરે-માઝ્ઝાધ્રહુઝ્ઝોસય, પેરેનો-માઝ્ઝાધ્રહુઝ્ઝોસય વીષતથાઝ્ઝોસય. અન્તરે-માઝ્ઝાધ્રહુમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદે; પેરેનો માઝ્ઝાધ્રહુમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ; વીષતથમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદે.

યજ્ઞમ માઝ્ઝાધ્રહુમ, ગઝ્ઝાચિથ્રમ, બધમ રએવન્તમ, ખરેનંધ-ઉહન્તમ, અકૂનંધઉહન્તમ, તકૂનંધઉહન્તમ, વરેયંધઉહન્તમ, ક્ષતાવ-ન્તમ, ધશતિવન્તમ, યઝ્ઝોક્ષતિવન્તમ, સઝ્ઝોકવન્તમ, જધરિમ્યાવન્તમ, વોહવાવન્તમ, બધમ બએષજેમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તમ યજ્ઞમ સુરન્વત યસ્ને, માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ; જઝ્ઝોથાખયો માઝ્ઝાધ્રહુમ ગઝ્ઝાચિથ્રમ અપવનમ અપહે રતૂમ યજમધદિ.

હઝ્ઝોમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંથય વચય બ્યઝ્ઝો-ધનય, જઝ્ઝોથાખયસય અધુખએધખ્યસય વાધક્રિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
અથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ
પઢે.) યથા અહુ વધયો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઓજસ્ય જવરંય આદ્રીનામિ, માઓધહુહે
ગઓચિથ્રહે ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર-સરંધયાઓ.
અષેમ વોહુ (૧).

 અહાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે; કરેરેહુ
મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે
મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓથ્ર
અહુરહે મજદાઓ, નેમો અહુરાધ મજદાધ, નેમો અમંષએધખ્યા રયે-
ન્તએધખ્યા, નેમો માઓધહુધ ગઓચિથ્રાધ, નેમો પધતિ-દીતાધ, નેમો
પધતિ-દીતે. અષેમ વોહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજૂયાદ માહુ ખોખતાર માહુ યજદ, ખેરસાદ
અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદ-
યસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુકતે કેશવર જમીન;
અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોકું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેતે અષાઉમ સંવિશતે અરેદ્રિ સૂર
અનાહિતે અષઓને. અષેમ વોહુ (૧).

નેમો ઉવંધરે વંધંહિ મજદધાતે અષઓને. અષેમ વોહુ (૧).
માઓધહુમ ગઓચિથ્રમ અષવનંમ અષહે રતૂમ યજમધદ. અષેમ
વોહુ (૧). માહુ ખોખતાર માહુ યજદ ખેરસાદ. અષેમ વોહુ (૧)

માહુ યશતનો સાર-માહ ખોખતાર નીઆએશના સારને મળતો છે.

તીર યસ્ત.^૧

દ્વનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં. અષમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ અવજાયાહ; તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહુમંદ ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝાંએમ ગોકૂત, ઝાંએમ કદ્દ, ઝાંએમ જસ્ત, ઝાંએમ યૂન યૂદ એસ્તેદ. અજ ઝાંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝાંખે અવાજશ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દ્વનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં, તરેહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હધથ્યાવરશતાંમ દ્વાત વરના ફેરપાતેમ; સ્તઝાંમિ અષમ; અષમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પહે) કસસ્તયએય. તિશત્રેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે^૨ ક્રાપહે સૂરહે મજદધાતહે, દ્વનઝાંથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય. દ્વનઝાંથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઝાં ઝઝાંતૂ.

(કરદો ૧ લો) ઝઝાંતૂ અહુરો મજદાઝાં સ્પિતમાધ જરથુશતાધ, પાઝાંધહે અંધહુથ્વમ્ય રતુથ્વમ્ય, માઝાંધહેમ્ય મએથનમ્ય, મ્ય-

૧ એ યશતમાં 'તેશતર' ઉપરાંત 'સતવએસ' 'વનંત' અને 'હપ્તોધરિંગ' સેતારાની આરાધના છે, તેમાં તમામ સેતારાઓનો વડો 'તેશતર' છે, તેશતર સેતારાને Sirius સાથે સરખાવ્યો છે, અને તે Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલો છે. તેશતર યજદ વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, એનો હરીફ અપઓષ છે, જે પાણીની તંગી લાવનારો દેવ છે. આશીરવાદમાં કુવા દેતાં કેહેવામાં આવે છે કે "તમને તીર યજદથી સખાવતનું મળવું થશે"

૨ સતવએસ એક સેતારાનું નામ છે, અને તે તિશતરની સાથે આવે છે. એના બીજા સાથીઓ વનંત અને હપ્તોધરિંગ છે. ખુનદહેશમાં તિશત્રય, તે પુર્વ તરફનો સરદાર; સતવએસ, પશ્ચિમ તરફનો; વનંત, તે દક્ષિણ તરફનો, અને હપ્તો ધરિંગ તે ઉત્તર તરફનો સેતારો છે. સવતએસ તે Scorpius નક્ષત્રમાં આવેલો Antares છે; વનંત તે Fomalhaut, અને હપ્તોધરિંગ, તે Ursa Major છે. ગાઈગર સતવએસને Vega ધારે છે.

જામ્ય કાચજમમદે. યત્ત મે સ્તારો ખરેનંધઉહન્ટો હુચાઓન્ટે, પરચ માઓ નંરંખો ખરેનો ખક્ષન્ટિ. યજ્ઞધ પોઇધહુ અખ્તારંમ તિશ્લીમ સ્તારંમ જાઓઆખ્યો.

તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે, રામ-પયનમ હુપયનંમ અઉરેવંમ રઓદનંમ કાદેરંજેમ, વ્યાવન્ટંમ અએષ-જીમ, રવો-કઓથનંમ ઔરંજન્ટંમ, દૂરાત વ્યાવન્ટંમ ખાનુખ્યો, રઓ-ક્ષનિખ્યો અનાહિતએઇખ્યો. અપંમચ પેરંથુ-જરચંધહેમ, વંધઉહીમચ દૂરાત કસૂતાંમ, ગેઉશચ નાંમ મજદધાતેમ, ઉઇમચ કવએમ ખરેનો, કવધીમચ સિપતામહે અપઓનો જરથુશલહે.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારંમ; જાઓઆખ્યો તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે. હુઓમચો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથચ વચચ બ્યઓથનચ, જાઓઆખ્યસચ અધુંધએઇખ્યસચ વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુચા, યાઓધહુંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમમદે.

(કરદો ૨ જો) તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજ-મમદે; અકૂશ-ચિથ્રંમ, સૂરંમ, ઔરંજન્ટંમ, અમવન્ટંમ, દૂરંએસુકંમ, ઔરંજન્ટેમ, ઉપરો-કધરીમ; યજ્ઞાત હુચ ઔરંજાત હુઓસવંધહેમ, અપામ નંરંધત્ત હુચ ચિથ્રંમ.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ; જાઓઆખ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજમમદે. હુઓમચો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથચ વચચ બ્યઓથનચ, જાઓઆખ્યસચ અધુંધએઇખ્યસચ વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હુચા, યાઓધહુંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમમદે.

(કરદો ૩ જો) તિશ્લીમ સ્તારંમ રએવન્ટંમ ખરેનંધઉહન્ટંમ યજ-મમદે; યિમ પઇતિશ-મરંતે પરવસચ સ્તઓરાચ મખ્યાચ પરો-દેરંસ્વાનો, કએતચ પરોદુજિન્ટો. કધ-નો અવિ ઉજયરાત્ તિશખ્યો રએવાઓ ખરે-નંધઉહાઓ. કધ ખાઓ અસ્પો-સ્તઓચેહીશ અપાંમ તચાઓન્ટિ નવ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જ્યૌષ્ઠાણ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રઉહન્તમ યજ્ઞમધદ. હ્યૌમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝોધનચ, જ્યૌષ્ઠાણ્યસ્ય અર્ધુજ્ધએધ્યસ્ય વાધ્રજિણ્યો.

ચેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૪ થો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રઉહન્તમ યજ્ઞમધદ; યો અવવત્ ક્વએવો વજ્ઞધતે, અવિ જરયો વોઉર-કર્ષેમ, યથ તિશ્ત્રિશ મધન્યવસાઝ્ઞો; યિમ્ અંધ્રહત્ અરેક્ષો^૧ ક્ષિવિવિ-ધ્રુશ ક્ષિવિવિ-ધ્રવતેમો, અધ્રસ્યનાંમ અધ્રસ્યો, ક્ષુથત્ હય ગરોધત્ ખન્વન્તમ અવિ ગધરીમ.

તથ દ્વિમ અહુરો મજ્ઞદાઝ્ઞો અવાંન્ દાત, તત્ત આપો ઉર્વાસ-ઝોસય, પધરિ-ષે વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોધતિશ મિથ્રો ક્રાધયત્ પન્તાંમ.

અહિ રથ ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જ્યૌષ્ઠાણ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રઉહન્તમ યજ્ઞમધદ. હ્યૌમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝોધનચ, જ્યૌષ્ઠાણ્યસ્ય અર્ધુજ્ધએધ્યસ્ય વાધ્રજિણ્યો.

ચેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૫ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રઉહન્તમ યજ્ઞમધદ; યો પધરિકાઝ્ઞો તઉર્વયેધતિ, યો પધરિકાઝ્ઞો તિતારયેધતિ, યાઝ્ઞો સ્તારો કરેમાઝ્ઞો પતન્તિ, અન્તરે જ્ઞમ્ અસ્મનમચ, જરય વોઉર-

૧ એરેક્ષ નામના તીરઅંદાજ બાળે ગ્રોફેસર દારમેસ્તેતે નીચે મુજબ બોલાસો કરે છે:—એ શપ્તસ ઇરાની લશ્કરમાં સઘથી સરસ તીર ફેંકનાર હતો. ન્યારે પાદશાહ મીનોચેહેર તથા અફરાસીયાળે સુલેહ કરીને ઇરાન તથા તુરાનની હદ મુકરર કરવાનો ઠરાવ કીધો, ત્યારે એવી બોલી કીધી કે, એરેક્ષએ ક્ષુથ (યાને દમાવંદ) પાહાડ ઉપર ચઢીને ત્યાંથી પુર્વ દિશા તરફ તીર ફેંકવો, અને જે જગ્યાએ તીર પડે તે જગ્યાને બેહુ રાજ (ઇરાન તથા તુરાન) વચ્ચેની હદ સમજવી. એ કરાર મુજબ એરેક્ષએ તીર ફેંક્યો, જે બામદાદમાં ફેંકેલો બપોરનાં ખન્વન્ત (યાને બામ્યાન) પાહાડ આગળ પડ્યો, ન્યાંથી જેહુન નદીની એક શાખા (બહ્ય નદી) નીકળે છે. પાહાડથી અરેશ બોલ ઉસ્તાદ તીરંદાજને લાગુ પડવા લાગ્યો. તે ઉપરથી 'તીરે અરેશી'નો અર્થ અરેશના જેવો યાને સઘથી સરસ તીર થયો.

કૃષ્ય અમવતો હુરઆંધહે જક્કહે ઉર્યાપહે. આંધ વધરીમ આચરધતિ અર્યો-કંહુર્યાંમ અપર્યાનીમ, ઉપાય તાર્યા આપો યર્યાચરધતિ, અમ-વિચ વાત વાર્યાન્તિ યર્યાક્ષતિવન્તો.

આઅત તાર્યા આપો કસાવચેધતિ સતવચેસો અવિ હપ્તો-કર્ષવ-ધરીશ. વી આહુવ યત્ જસધતિ, સ્તીરો હિરતધતિ રામધનિવાર્યા હુયા-ધર્યાર્યા અવિ દંધહુશ. કધ અધર્યાર્યા દંધહાવો હુયાધર્યાર્યા અવાર્યાન્તિ.

અહે રય ખરેનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જર્યાધ્રાળ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રચેવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે. હુર્યામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધચ વચચ ખ્યર્યાધનચ, જર્યાધ્રાળ્યસચ અર્ધુખધચેમધ્યસચ વાધ્રિજળ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાર્યા અહુરો વચેથા અષાત્ હયા, યાર્યાધહાંમચા તાંસચા તાર્યાસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો.) તિશ્લીમ સ્તારેમ રચેવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-મધદે; ચો અર્યાખ્ત અહુરાધ મજદાધ ઉધત્યર્યાજનો. અહુર મજદ મધ્યો રપેનિશત, દાતરે ગચેધનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. યેધિ છ મા મખ્યાક અર્યાખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞચન્ત, યથ અન્ચે યજ્ઞતાર્યાધહે અર્યાખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તે, કા નુર્યો અપવર્યાયો શ્વરશતહે જર-આયત્ ધુધ્યાંમ, અહે ગયેહે અન્વતો અમંધહે ઉપશ્વરશતહે જધ્મ્યાંમ; અચેવાંમ વા અવિ ક્ષપન્તેમ, દુયે વા, પન્ચાસતેમ વા, સતેમ વા.

તિશ્લીમચ યજ્ઞમધદે, તિશ્ચચેન્યસચ યજ્ઞમધદે, ઉપ-પર્યાધરીમચ યજ્ઞમધદે, પર્યાધચેન્યસચ યજ્ઞમધદે; યજ્ઞધ અવે સ્તેઉશ યાં હપ્તોધ-રિંગ,^૧ પધતિશતાતેચે યાથવાંમ પધરિકનાંમચ. વનન્તેમ સ્તારેમ મજદ-ધાતેમ યજ્ઞમધદે, અમહેચ પધતિ હુતાશતહે વેરેધ્રાજહે પધતિ અહુરધા-તહે, વનધનત્યાર્યાસચ પધતિ ઉપરતાતો, વીતરે-અંજહોહે, પધતિ વીતરે-ત્મચેધહોહે. તિશ્લીમ દ્વો-અમનંમ યજ્ઞમધદે.

૧ ‘હપ્તોધરિંગ’ જે ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય તેને Ursa Major સાથે સર-આવવામાં આવ્યા છે. એને મંગલનો હરીફ ગણેલો છે. મીનો ખેરદમાં જણાવે છે કે એ સેતારો ૬૯૯૯૯ ફરીહરો સાથે દોઝખનો દરવાજો તપાસે છે, કે તેમાંથી ૬૯૯૯૯ દેવોને બહાર આવતાં તે અટકાવે, જેથી તે દેવો બહાર આવીને ભલાંઓને નુકસાન નહિ પહોંચાડે. સધળાં બાર નક્ષત્રો એની મદદથી ગતી લે છે.

પઝાંધરયાઝાં દસ ક્ષપનો સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, નર્શ કંહુરપ પન્થ-દસંધહો, ક્ષએતહે સપિતિ-દોધથહે ખેરજતો, અવિ-અમહે અમ-વતો હુનધરયાઝાંચો.

તત્ અયઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અવિ-યાઝાં ખવધતિ. તત્ અયઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અવિ-અમો અએધતિ. તત્ અય-ઝાંશ, યથ પઝાંધરીમ વીરેમ અરેજુપાંમ અદસ્તે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો. કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ વીરયાંમ ઇશ્તીમ, વીરયાંમ વાંથવાંમ, હુવએય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ ! નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્તવધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશ્તાત.

ખિત્યાઝાં દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, ગેઉશ કંહુરપ જરન્યો-ઝ્વહે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે, ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો ? કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ ગઝોયાંમ ઇશ્તીમ, ગઝોયાંમ વાંથવાંમ, હુવહેય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ. નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્તવધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશ્તાત.

થિત્યાઝાં દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર ! તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં કંહુરપેમ રએથવયેધતિ, રઝાંદિનુપ્વ વજેમ્નો, અસ્પહે કંહુરપ અઉરેપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઝાંપહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

હો ઇથ વ્યાખમન્યેધતિ, હો ઇથ પેરેસન્યેધતિ. કો માંમ નૂરાંમ ક્રાયજ્ઞધતે, ગઝાંમવધતિખ્યો હુઝાંમવધતિખ્યો જઝાંધ્રાખ્યો. કહ્નાઇ અજેમ દધાંમ અસપ્યાંમ ઇશ્તીમ, અસપ્યાંમ વાંથવાંમ, હુવહેય ઉરેનો યઓજદાથ્રેમ. નૂરાંમ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહુમ્યસ્ય અંધઉહે અસ્ત-વધતે, અષાત્ હુય યત્ વહિશ્તાત.

આઅત્ પધતિ અવાધતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશયો રએવાઝાં ખરેનંધઉહાઝાં અવિ જરયો વાઉર-કર્ષેમ, અસ્પહે કંહુરપ અઉરેપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઝાંપહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

આદિમ પદ્ધતિ-યાંશ નિજદ્વરધતિ, દએવો યો અપઓષો, અરપહે કંહરૂપ સામહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-ગઓષહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-અર્પહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-દૂમહે, દઘહે અધવિદાતો-તરશ્તોઘશ.

હાંમ-તાચિત્-બાબુશ બરતો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશત્યસ્ય રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ દએવસ્ય યો અપઓષો. તાઓ યુધ્ધયથો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર! ધિ-અયર્મ ધિ-ક્ષપર્મ. આદિમ બવધતિ અધવિ-અઓળઓ, આદિમ બવધતિ અધવિ-વન્યાઓ દએવો યો અપઓષો તિશ્લીમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ. અપ દિમ અધાત વ્યેધતિ જર-યંધહત હ્ય વૉઉર-કપાત, હાથો-મસંધહમ અધ્વન્તેમ.

સાદ્રેમ ઉર્વિશલેમચ નિઝૂધતે તિશત્યો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ. સાદ્રેમ મે, અહુર મજદ! ઉર્વિશલેમ આપો ઉર્વરાઓસ્ય! બખ્તેમ દએને માજદયેસ્ને! નોધત માંમ નૂરાંમ મખ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, યથ અન્યે યજતાઓધહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે.

યેધાધ જી મા મખ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઓધહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, અવિ માંમ અવિ-બવસ્યાંમ, દસનાંમ અરપનાંમ અઓળે, દસનાંમ ઉશ્વનાંમ અઓળે, દસનાંમ ગવાંમ અઓળે, દસનાંમ ગધરિનાંમ અઓળે, દસનાંમ અપાંમ નાવયનાંમ અઓળે.

અજેમ યો અહુરો મજદાઓ તિશ્ત્રીમ રએવન્તેમ ખરેનંધ-ઉહન્તેમ અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજે અવિ દિમ અવિ-બરામિ દસ-નાંમ અરપનાંમ અઓળે, દસનાંમ ઉશ્ત્રનાંમ અઓળે, દસનાંમ ગવાંમ અઓળે, દસનાંમ ગધરિનાંમ અઓળે, દસનાંમ અપાંમ નાવયનાંમ અઓળે.

આઅત્ પદ્ધતિ અવાધતિ, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, તિશત્યો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ, અવિ જરથો વૉઉર-કર્ષેમ, અરપહે કંહરૂપ અઉરપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અધવિ-દાનહે. આદિમ પદ્ધતિ-યાંશ નિજ-દ્વરધતિ, દએવો યો અપઓષો, અરપહે કંહરૂપ સામહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-ગઓષહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-અર્પહે, કંઉર્વહે કંઉર્વો-દૂમહે, દઘહે અધવિદાતો-તરશ્તોઘશ.

હાંમ-તાચિત્-બાબુશ બરતો, સિપતમ જરથુશ્ત્ર, તિશત્યસ્ય રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ દએવસ્ય યો અપઓષો. તાઓ યુધ્ધયથો

જરથુશ્ત્ર, આ રપિથ્વનંમ જરવાનંમ. આદિમ યવધતિ અધવિ-અઓ-
જઓ, આદિમ યવધતિ અધવિ-વન્યાઓ, તિશયો રએવાઓ ખરેનંધ-
ઉહાઓ દએઉમ યિમ અપઓર્ષમ. અપ દિમ અધાત વ્યેધતિ જર-
યંધહત હુય વોઉર-કપાત, હાથો-મસંધહેમ અધવનંમ.

ઉશતતાતંમ નિઝૂધતે, તિશયો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ. ઉશત
મે અહુર મજદ, ઉશત આપો, ઉર્વરાઓસય, ઉશત દએને માજદયેસ્ને,
ઉશત વો આખવાત દંધહવો, ઉસ વો અપાંમ અધવો અપધતિ-અર્જતાઓ
જસાઓન્તિ, અશ-દાનુનાંમય યવનાંમ, કસુ-દાનુનાંમય વાસ્ત્રનાંમ,
ગએધનાંમય અસ્તવધતિનાંમ.

આઅત્ પધતિ અવાધતિ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશયો રએવાઓ
ખરેનંધઉહાઓ અવિ જરયો વોઉર-કષેમ, અસ્પહે કેહુરપ અઉરપહે,
ઝીરહે, જધરી-ગઓપહે, જર-યો-અધવિ-દાનહે.

હો જરયો આયઓજયેધતિ, હો જરયો વીવઓજયેધતિ, હો જરયો
આધજરાધયેધતિ, હો જરયો વીધજરાધયેધતિ, હો જરયો આધજરયે-
ધતિ, હો જરયો વીધજરયેધતિ, યઓજન્તિ વીરયે કરનો, જરયાધ
વોઉર-કપય, આ વીરયો મધધ્યો યઓજધતિ.

ઉસ પધતિ અધાત હિશતધતિ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! તિશયો રએ-
વાઓ ખરેનંધઉહાઓ, જરયંધહત હુય વોઉર-કપાત. ઉસ અધાત
હિશતાત્ સતવએસો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ, જરયંધહત હુય વોઉર-
કપાત. આઅત્ તત્ દુનમાંન હાંમ-હિશતંન્તિ ઉસ હિન્દવત્^૧ પધતિ
ગરેધત્, યો હિશતધતે મધધીમ જરયંધહો વોઉર-કપહે.

આઅત્ તત્ દુનમાંન ક્ષપાઉપયેધતિ મએધો-કર અપવનો, ક્રા
પોઉર્વો વાતાંમ વજધતિ, યાં પથો આધતિ હુઓમો ક્રાગ્મિશ ક્રાદત્-
ગએથો. અથ પસ્યએત વજધતે વાતો દરપિશ મજદધાતો, વારંમય
મએર્ધમય ક્યંધહુમય, અવિ અસાઓ, અવિ પોધધ્રાઓ, અવિ કર્ષ-
વાંન્ યાધશ હુપ્ત.

અપાંમ નપાઓસે-તાઓ આપો, રિપતમ જરથુશ્ત્ર! અંધઉહે
અસ્તવધતે પોધધ્રો-અખ્તાઓ વીખક્ષધતિ, વાતસય યો દરપિશ, અવજ-
દાતંમય ખરેનો, અપઓનાંમય ક્રવપયો.

૧ દાકટર હાઉગ એ પહાડને 'હિંદવ' બોલ ઉપરથી હિંદુકુશને મળતો ધારે છે. યુન-
દેહેશના ૧૨ મા બાબમાં એને મળતો 'ઉસ હિંદુમ' કરીને એક પહાડનું નામ આવે છે.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે; યો અવધાત્ર ક્રવજ્ઞધતે ક્ષોધથ્ન્યાત હિશ ઉપયાત્ર, દૂરએ-ઉર્વએસેમ પધતિ પન્તાંમ, બધો-ખખતેમ પધતિ યઝ્ઞાંતેમ, ક્ષ્વરશ્તેમ પધતિ આફ્રેન્તેમ, જઝ્ઞાંષાધ અહુરહિ મજ્ઞદાઝ્ઞાં, જઝ્ઞાંષાધ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે; યિમ યારે-ચરેષો મધ્યેહિ, અહુરય પ્રતુગૂતો, અઉરેનય ગધરિષાચો, મિજ્ઞદ્રય, રવસ્યરાતો, ઉજયોરેન્તેમ હિરેપોસેન્તેમ; હુયાધસ્યાય દંધ્રહિવે ઉજજસેન્તેમ દુજયાધસ્યાય. કંધ અધસ્યાઝ્ઞાં દંધ્રહિવો હુયાધસ્યાઝ્ઞાં બવાઝ્ઞાંતિ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ સ્તારેમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે. હુઝ્ઞાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝ્ઞાંધનય, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસ્ય અધુર્ધ્યએધખ્યસ્ય વાધ્ઞિખ્યો.

યેંધ્રહિ હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝ્ઞાં અહુરે વએથા અષાત્ર હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૯ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદે; આસુ-ક્વએવેમ ક્ષ્વિવિ-વાજ્ઞમ, યો અવવત્ર ક્વએવો વજધતે,

અવિ કરયો વૉઉર-કર્ષેમ, યથ તિશ્વિશ મધન્યવસાઓ, યિમ અંધહુત્ત
 ઔરેક્ષો ક્ષિવિવિધપુશ ક્ષિવિવિધવર્તેમો, અધસ્થનાંમ અધસ્થો, ક્ષુધત્ત હુય
 ગરોધત્ત ખન્યત્તેમ અવિ ગધરીમ.

અવિ દિમ અહુરે મજદાઓ અવાંન્, અમ્પાઓ રપેન્ત, વૉઉર-
 ગઓયઓધતિશ હે મિથ્રો પૉઉર-પન્તાંમ ક્વચએપએતેમ. આદિમ પરકાત્
 અનુમરેજતેમ અપિશય વંધઉહિ ઔરેજધતિ, પારેનદિય રઓરથ વીરપેમ
 આ અહાત્ત યત્ત અએમ પધતિ-અપયત્ત વજેમ્નો ખન્યત્તેમ અવિ ગધ-
 રીમ ખન્યત પધતિ નિરત્ત.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ
 સ્તારેમ; જઓથાળયો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
 યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહુંધહુ, માંથય વચય
 ધ્યઓથનય, જઓથાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે
 વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
 મધદે; યો પધરિકાઓ તઉર્વેધતિ, યો પધરિકાઓ તિતારયેધતિ, યાઓ
 ઉજ્ઞઓંધહુત્ત અંધરે મધન્યુશ મમનુશ, સ્તારાંમ અકૂશ-ચિથ્રનાંમ
 વીરપનાંમ પધતિ-અરેતેએ.

તાઓ તિશ્તયો તઉર્વેધતિ, વીવાધતિ હીશ કરયંધહુત્ત હુય વૉઉર-
 કષાત્. આઅત્ત મએધ ઉસ-ક્રવાઓન્તે, હુયાધસ્યાઓ આપો ખરેન્તિશ,
 યાહુવ ઉર્વાધતિશ અત્રાઓ પેરેથુ અધપિ વીજસાધતીશ, અવો-ઉર્વધતીશ
 હુમે કરેપ્યાન્.

અહે રથ ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ
 સ્તારેમ; જઓથાળયો તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
 યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોન્દંધહુંધહુ, માંથય વચય
 ધ્યઓથનય, જઓથાળયસય અર્ષુજધએધળયસય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે
 વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્ઞ-
 મધદે; યિમ આપો પધતિશમરેન્તે અર્મએશતાઓ, ક્રાતત્ત-ચરતસય,
 ખાંયાઓ, થઓતો-સ્તાતસય, પર્ષુયાઓ, વધસ્યાઓસય.

કુધ-નો અવિ ઉજયરાત, તિશત્થો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ-
કુધ ખાઓ અરપો-સ્તઓએહીશ, અપાંમ ધજ્જરાંમ અધવિધજ્જરેમ,
ઘીરાઓસય અસો-ષોધથાઓસય, ગઓયઓધતીશય આતચિન્તીશ.
આ વરેષજશ ઉર્વરનાંમ, સુર વક્ષેન્તે વક્ષ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્જધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ સ્તારેમ ;
જઓથાળયો તિશલીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્જમધદે.
હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચય ધ્યઓથનય,
જઓથાળયસય અર્ષુજ્ઞએધળયસય વાધજ્જિળયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરે.
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્જમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) તિશલીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્જ-
મધદે; યો વીરપાધશ નએનિજ્જધતિ સિમાઓ અપય; વજ્જેદિશ ઉક્ષયે-
ધતિ વિરપાઓસં તાઓ દામાં અએષજયતિય સંવિરેતો, યેજિ અએમ
અવધતિ યરેતો, દનૂતો, દ્રિથો, પધતિ-જન્તો.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્જધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ સ્તારેમ ;
જઓથાળયો તિશલિમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્જમધદે.
હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચય ધ્યઓથનય,
જઓથાળયસય અર્ષુજ્ઞએધળયસય વાધજ્જિળયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરે.
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્જમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) તિશલિમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજ્જ-
મધદે; યિમ રતૂમ પધતિ-દએમય, વીરપએષાંમ સ્તારાંમ, કદ્ધત અહુરે
મજ્જદાઓ, યથ નરાંમ જરથુરેમ, યિમ નોધત મરેધેન્તે અંધરે મધ-
ન્યુશ, નોધત યાતવો પધરિકાઓસય, નોધત યાતવો મળ્યાનાંમ નએધ
વીરપે હથ દએવ, મહરકથાધ ઉપ-દરેજ્જન્વન્તિ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્જધ સુરન્વત યસ્ન, તિશલીમ
સ્તારેમ ; જઓથાળયો તિશલીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજ્જમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચય
ધ્યઓથનય, જઓથાળયસય અર્ષુજ્ઞએધળયસય વાધજ્જિળયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઠતિ વંધહે, મજ્જદાઅો અહુરે વએથા અપાત્ત હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમઠદે.

(કરદો ૧૪ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઠદે; યહ્માધ હજંધરેમ યઅોક્ષિતિનાંમ, કદથત્ત અહુરે મજ્જદાઅો, અકૂશ-ચિથ્રએવ સેવિશ્તાઈ, યો અકૂશ-ચિથ્રએધળયો આધતિ રઅોક્ષિતુવ વજેમ્નો.

હો જરયંધહે વોઉર-કપહે, અમવતો હુરઅોધહે, જકહે ઉરયાપહે, વીરપે વધરીશ આચરધતિ, વીરપેસય સ્તીરે નિઅઅોકે, વીરપેસય સ્તીરે અપધજર, અસ્પહે કેહુરપ અઉરપહે, સ્તીરહે, જધરિ-ગઅોપહે જરન્યો-અધવિ-દાનહે.

આઅત્ત આપો અવ-ખરેન્તે, સિપતમ જરથુશલ ! જરયંધહત્ત હય વોઉર-કપાત્ત, તાતાઅો ઉર્વાશાઅો ખએષજયાઅો, તાઅો અવધ વીખક્ષ-ધતિ આળયો દંધહુળયો સેવિશ્તો, યથ અએમ ખવધતિ યશ્તો, કનૂતો, ક્રિથો, પઠતિ જન્તો.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જઅોશાળયો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઠદે. હઅોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વયય ખ્યઅોશ્નય, જઅોશાળ્યસય અધુર્બધએધળ્યસય વાધજિળયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઠતી વંધહે, મજ્જદાઅો અહુરે વએથા અપાત્ત હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમઠદે.

(કરદો ૧૫ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઠદે; યિમ વીરપાધશ પઠતિશમરેન્તે, યાધશ સ્પેન્તહે મધંચેઉશ દામાંન, અધધરિ-જેમાધશય ઉપધરિ-જેમાધશય, યાય ઉપાપ, યાય ઉપસ્મ, યાય ક્રેતેરેજાંન, યાય રવસયરાંન, યાય ઉપધરિ તાઅો અકરન અનધ અપઅોનો સિતશ આધધિ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ; જઅોશાળયો તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઠદે. હઅોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વયય ખ્યઅોશ્નય, જઅોશાળ્યસય અધુર્બધએધળ્યસય વાધજિળયો.

ચેંધ્રહો હતાંમ આઘત ચેસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજ્જાઘો અહુરો વએથા અપાત હુયા, યાઘોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘોસયા યજમધે.

(કરો ૧૬ મો) તિશ્લીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહોતેમ યજમધે; થમનંધ્રહોતેમ વરેયંધ્રહોતેમ, યઘોક્ષિતિવન્તેમ ક્ષયન્તેમ, ધસાન્તેમ હજંધ્રાધ અયપ્તનાંમ. ચો દધાધતિ કુક્નવાંનાધ, પોઉરશ અય-માઘો જધધ્યન્તાધ, અજધધ્યન્નાધ મધ્યાધ.

અજમ દધાંમ, સિપતમ જરથુશ્વ! અઘોમ સ્તારેમ યિમ તિશ્લીમ અવાઘોન્તેમ ચેસન્યત, અવાઘોન્તેમ વહુમ્યત, અવાઘોન્તેમ ક્નઘોધ્વત, અવાઘોન્તેમ ક્રસસ્તત, યથ માંમચિત્ત યિમ અહુરેમ મજ્જાંમ.

અવંધ્રહાઘો પધરિકયાઘો પધતિશતાતયએચ, પધતિસ્તયપ્તયએચ પધતરેતયએચ, પધત્યઘોગેત-ત્મએષહ્યાધ્ય, યા દુજ્યાધરય;^૧ યાંમ મધ્યાક અવિ દુજવચંધ્રહો હુયાધરયાંમ નાંમ અઘોજધતે.

ચેધિ જી અજેમ નોધત્ત દધધ્યાંમ, સિપતમ જરથુશ્વ! અઘોમ સ્તારેમ યિમ તિશ્લીમ, અવાઘોન્તેમ ચેસન્યત, અવાઘોન્તેમ વહુમ્યત, અવાઘોન્તેમ ક્નઘોધ્વત, અવાઘોન્તેમ ક્રસસ્તત, યથ માંમચિત્ત યિમ અહુરેમ મજ્જાંમ.

અવંધ્રહાઘો પધરિકયાઘો પધતિશતાતયએચ, પધતિસ્તયપ્તયએચ, પધતિરેતયએચ, પધત્યઘોગેત-ત્મએષહ્યાધ્ય, યા દુજ્યાધરય; યાંમ મધ્યાક અવિ દુજવચંધ્રહો હુયાધરયાંમ નાંમ અઘોજધતે.

હમહે જી મે ધધ અયાંન્ હમયાઘો વા કષપો, હાઘો પધરિક યા દુજ્યાધરય, વીરપહે અંધ્રહોઉશ અસ્તવતો પરોધત્ત પધરિશ્નમ, અંધ્રહોવાંમ અવ-હિસિધ્યાત્, આચ પધરિચ દ્રરધતિ.

તિશયો જી રએવાઘો ખરેનંધ્રહોતેમ અવાંમ પધરિકાંમ આદ-રેજયેધતિ, ણિખ્દાધશય, ણિખ્દાધશય, અવન્તેનાધશય વીરપખ્દાધશય. માંનયન્ આહે યથ હજંધ્રેમ નરાંમ ઓધમ નરેમ આદરેજયોધત્ત; ચોધ હ્યાંન્ અસ્તિ અઘોજધ્રહુ અઘોજિશ્ત.

૧ દુજ્યાધરય-એટલે દુકાળ-ટિપણી લાવનારી; અસલ અર્થ 'ખરાબ વરસને લગતી' પાદશાહ દારાયસ દાદાર અહુરમજદની પાસેથી પોતાના દેશની આબાદી ધચ્છતાં, પાક પરવરદેગાર પાસે એવી કુવા માંગે છે કે, તે સાહેબ મારા દેશને દુશ્મનનાં લશ્કરથી તથા દુકાળથી (હયા દુષિયાર) બચાવે!

યત્ જી રિપતમ્ કરચુશ્લ ! અધસ્થાઓ દંધહાવો તિશચેહે રએ-
વતો ખરેનંધઉહતો અધવિ-સચ્ચારેશ દાધતીમ્ યસ્નસચ્ચ વહ્નમચ્ચ, યથ
હે અસ્તિ દાધત્યોતેમો યસ્નસચ્ચ વહ્નસચ્ચ, અષાત્ હચ્ચ યત્ વહિશ્તાત્,
નોધત્ ધચ્ચ અધસ્થાઓ દંધહાવો ક્રાંશ હ્યાત્ હચ્ચેન, નોધત્ વોધમ્, નોધત્
પાંમ, નોધત્ કપસ્તિશ, નોધત્ હચ્ચેન્યો રથો, નોધત્ ઉજ્જગેરેપ્તો દ્રુષ્પો.

પદતિ દિમ્ પેરેસત્ કરચુશ્લો, કત્ જી અસ્તિ, અહુર મજ્જદ,
તિશચેહે રએવતો ખરેનંધઉહતો દાધત્યોતેમો યસ્નસચ્ચ વહ્નસચ્ચ, અષાત્
હચ્ચ યત્ વહિશ્તાત્. આઅત્ ઝઓત્ અહુરો મજ્જદાઓ, જઓધાઓ
હે ઉજ્જગારયેન અધસ્થાઓ દંધહાવો, ખરેસમ્ હે સ્તેરેનયેન અધસ્થાઓ
દંધહાવો, પસૂમ્ હે પચયેન અધસ્થાઓ દંધહાવો; અઉરેષમ્ વા વોહુ-
ગઓનંમ વા, કાચિત્ વા ગઓનનાંમ હમો-ગઓનંમ.

મા હે મધચ્ચો ગેઉર્વિયાધત્, મા જહિક, મા અષાવો, અસ્તાવયત્
ગાથો, અહુમૈરેક્ષ, પદત્યારેનો ધમામ્ દએનાંમ યાંમ આહુધરીમ્ કર-
ચુશ્લીમ્. યેજિ-ષે મધચ્ચો ગેઉર્વિયાત્, જહિક વા, અષાવો વા, અસ્તા-
વયત્-ગાથો, અહુમૈરેક્ષ, પદત્યારેનો ધમામ્ દએનાંમ યાંમ આહુધરીમ્
કરચુશ્લીમ્, પર અએષજ્જ હચ્ચધતે તિશચો રએવાઓ ખરેનંધઉહાઓ.
હમથ અધસ્થાઓ દંધહુઓ વોધમ્નાઓ જસાઓન્તિ, હમથ અધ-
સ્થાઓ દંધહુઓ હચ્ચેન ક્રપતાઓન્તિ, હમથ અધસ્થાઓ દંધહુઓ
જન્યાઓન્તે, પન્યસદ્ધાધ સતદ્ધાધશચ્ચ, સતદ્ધાધ હજ્જધરદ્ધાધશચ્ચ, હજ્જધ-
રદ્ધાધ અએવરેદ્ધાધશચ્ચ, અએવરેદ્ધાધ અહાંખશ્તદ્ધાધશચ્ચ.

અહે રચ ખરેનંધહચ્ચ, તેમ્ યજ્ઞધ સૂરેન્વત યસ્ન, તિશ્લીમ્
સ્તારેમ્; જઓધાઓ તિશ્લીમ્ સ્તારેમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધઉહન્તેમ્
ચજ્જમધદે. હઓમથો ગવ ખરેસમ્, હિજ્જવો-દંધહુધહુ, માંધચ્ચ વચચ્ચ
બ્યઓથેનચ્ચ, જઓધાઓચ્ચ અર્ષુજ્જએધઓચ્ચ વાધ્ધિઓ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પદતી વંધહો, મજ્જદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ હચ્ચા, યાઓધહાંમચ્ચા તાંસચ્ચા તાઓસચ્ચા ચજ્જમધદે.

(ખાજમા પદે) અહુરમજ્જદ ખોદાએ ! અવજ્જનીએ મરદુમ્, મર-
દુમ્ સર્દેગાંન્ હમા સર્દેગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્ ! ઓએમ ખેહ્લીન્
માજ્જદયસ્નાંમ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ ! અઓદૂન્ બાદ્ !
(પ્રગટ પદે) યથા અહુ વધચ્ચો (૨).

યસ્તેભય વહ્નૈભય અવ્યૌઘસ્ય જ્વરૈય આક્રીનામિ, તિશત્યેહ
સ્તારૌ રએવતો ખરેનંધઉહતો સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદધાતહે.
અર્ષમ વૌહુ (૧). અહ્યાધ રએશ્ય; હુઘંધરેમ; જસ મે અવંધહે
મજદ; કંરૂંહુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાં), માહે
સુખારક (ફલાં), ગાહે (ફલાં). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઅઝ
અહુરહે મજદાઝા, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધયાવરશતાંમ દાન
વસ્ના ફરેષાતેમમ. સ્તઅઝામિ અર્ષમ; અર્ષમ વૌહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજનયાદુ તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહુમંદ, ખેરસાદ અમા-
વંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદારે દીન ખેહુ માજદયસ્તાંન,
આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુફતે કેશવર જમીન; અઅફૂન બાદ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન; અષઅંને અર્ષમ વૌહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તની દાદે જરથુશતી. નેમસે-તે અષાઉમ સંવિશતે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અષઅંને અર્ષમ વૌહુ (૧).

નેમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજદધાને અષઅંને અર્ષમ વૌહુ (૧)
તિશ્લીમ સ્તારૈમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉન્તેમ યજમઇદે. અર્ષમ વૌહુ (૧).
તેશતર તીર રયોમંદ ખોરેહુમંદ ખેરસાદ. અર્ષમ વૌહુ (૧).

તીર યસ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો ! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદનું નામ લંછને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા
થાઓ ! ચળકાટવાળો, નુસ્વાળો તેશતર તીર મારી મદદે પહોંચો ! સર્વે ગુનાહો માટે
હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુગ્ન વિચાર, ભુગ્ન વચન અને ભુગ્ન કામોને માટે હું
મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. વરસાદની લીલાં લહેર કરનાર
તેશતર તીરને, તેના તેજ તથા પ્રતાપને લીધે ક્રિયાની બેટોથી યાદ કરું છું. તે મદદ
કરનાર, પ્રકાશતા, ખુશંદ દરજ્જાના, દુર સુધી રોશની આપનાર, હિંમત આપનાર,
ખોરેહુવાળો, તેશતર તીરની હું આરાધના કરું છું, જેથી કંઈપણ સંકટ, દરદ, કપટ,
યા દુશ્મનનો ધસારો મને હેરાન કરે નહિ !

તેશતર તીર વરસાદ ઉપર મવજ્જ છે. (એને Sirias સાથે સરખાવવામાં
આવ્યો છે, અને તે Canis Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે); એની સિકતમાં કહે છે

કે તે ચળકાટવાળો, આઆદી અને ફળદ્રુપ કરનાર, તંદરોસ્તી આપનાર, જીલંદ દર-
જ્જનો અને ખોરેહવાળો છે. તે તમામ સેતારાઓનો વડો છે. એક ડેકાણે અહુર-
મઝ્દ કહે છે કે તેશતર તીર અહુરમઝ્દના જેટલોજ આરાધનાને લાયક છે. ખુદ
તેશતર પોતે આરજી રાખે છે કે ધનસાનો બીજા યજ્ઞોની જેમ સેતાયશ કરે છે, તેમ
તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે ખુશનુદ થયેલો પૃથ્વી ઉપર લીલાં લહેર પાંથરે; એટલા માટે
ધનસાનો તો થું, પણ ભારખરદારી જનવરો વટીક તેને યાદ કરે છે કે તે નદીનાળાં
ભરપુર કરે, એટલુંજ નહિ, પણ જીવ વગરની ચીજો પણ તેશતરને યાદ કરે છે. તે
સેતાબીથી જતા તીરની માફક વેઉરૂકષ દરિયાને ભરપુર કરવા જાય છે જ્યારે કીડાઓ
ખરતા તારાની સિકળમાં ઉડીને વેઉરૂકષ દરિયામાં પડે છે, ત્યારે તેશતર તીર તે દરિ-
યાનાં પાણીને જોસમાં લાવે છે. એનો હરિક્ષ ‘અપઓશ’ નામનો દેવ છે, જે પાણીની
ટીપણી લાવનાર છે; એ બે વચ્ચે હંમેશ લડાઇ ચાલે છે, તેમાં પહેલાં અપઓશ દેવ
ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી શરૂ થાય છે, પણ અહુરમઝ્દ, અમશાસ્પંદો, મહેર
અને અશિશવંધ યજ્ઞોની મદદથી, અને ધનસાનની સેતાયશથી આખરે તેશતર તીર
‘અપઓશ’ દેવ ઉપર ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી દૂર થઈને વરસાદથી સઘળે લીલાં
લહેર થઇ રહે છે, અને વેઉરૂકષ દરિયો પાણીથી ઉભરાઇ જાય છે. તેશતર તીરના
હમકાર અરદાક્રવશ અને ગોઆદ પણ આઆદી ફેળાવવાનાં કામમાં તેશતરને મદદ
કરે છે. દુકમાં એ સેતારા ઉપર દુકાળ અથવા સુકાળનો આધાર છે, જેથી ધનસાનને
માટે ઘટતી ક્રિયાથી તેની સેતાયશ કરવી અવશ્યનું છે. તેથી બંદગી કરનાર દુવા
ગુજારે છે કે તે તેશતર તીરની સેતાયશ કરે! તેશતર સેતારો ત્રણ ભરતથે જુદી જુદી
ત્રણ સિકળમાં પૃથ્વી ઉપર આવે છે, અને તેની સેતાયશ કરનારને બક્ષેશ કરે છે;
પહેલા દસ દિવસ એક જોખનવંત જીવાન્યાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પહે-
લવાની તોખમના ફરજંદ બક્ષે છે; ત્યાર પછીના દસ દિવસ ગોધાના રૂપમાં આવીને
સેતાયશ કરનારને પુષ્કળ ગાય ઢોરની બખશેશ કરે છે; અને છેલ્લા દસ દિવસ એક
ધોડાના રૂપમાં આવીને પુષ્કળ ધોડા બખશે છે. સેવટે કહે છે કે તેશતર તીરની
આરાધના જે દેશમાં થાય છે, ત્યાં દુખ દરદ, સંકટ અને દુશ્મનોનો ધસારો કાંઈખી
ખરાખી કરી શકતાં નથી. વળી વધુ જણાવ્યું છે કે ગુનેહગાર, બદ ઝોરત અને દીન
દુશ્મન તેશતર તીરની સેતાયશમાં કાંધેલી ક્રિયાની ચીજોને અડકી શકે નહિ, અગર
જો ક્રિયાની ચીજો ઉપયોગમાં લેવા પામે, તો તે જગાએ સંકટ આવી પડે, દુશ્મન
ધસારો લાવે અને લોકોનો મરો થાય.

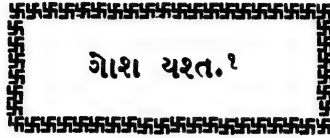
એ પ્રમાણે તીર યસ્ત તેશતર તીર સેતારાની સિદ્ધતા સંબંધમાં છે, પણ
તેશતર તીરની સાથે એ યસ્તમાં બીજા ત્રણ વધુ સેતારાને તેઓની સિદ્ધ સાથે યાદ
કર્યા છે :—

૧. હંતોધરીંગ, (ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો—એ મંગળને)

હરીઃ છે; તે Ursa Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે.) તીર યશ્તમાં એને જાદુગર તથા પરીઓની સામે થવાને માટે યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. સતવએસ (પશ્ચિમ તરફનો મુખત સેતારો એને Viga અથવા Pleides સાથે સરખાવ્યો છે,) તીર યશ્તમાં એ વરસાદનાં પાણી જુદી જુદી દિશાએ વહેંચી નાખવાના કામમાં તેજતર તીરને મદદ કરે છે.

૩. વનંત-(દક્ષીણ દિશા તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય અને ઘણો પ્રકાશિત; એને બૃહસ્પતીનો હરીઃ ગણ્યો છે.) કૌવત, કૃતેહ, અને શ્રેષ્ઠ મેળવવાને માટે, તેમજ નાંગી, દ્વેષ વગેરે દૂર કરવાને એ સેતારાને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

ગોશ યશ્ત.^૧

દનઝ્યોથ અહુરહે મજદાઝ્યો. અર્ષેમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ; ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહ ખેરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્વરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઝ્યોઝેમ ગોફત, ઝ્યોઝેમ કદ્દ, ઝ્યોઝેમ જસ્ત, ઝ્યોઝેમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ ઝ્યાંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝ્યોઝે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝ્યોથ અહુરહે મજદાઝ્યો, તરોઘદીતે અંધરહે મઘન્થેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ દ્યૌત વસ્ના ફેરષોત્તેમ; સ્તઝ્યોમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

૧ એ યશ્તને 'દ્વાસ્પ યશ્ત' પણ કહે છે. 'દ્વાસ્પ' એ પથ્થો, ટોરો, ઉમરે પુગેલા ઈનસાનો, અને બચ્ચાંઓને તંદરસ્તી અને પાસળાની આપનાર નારી ફરેશતો છે. દ્વાસ્પ નો અસલ અર્થ ઘોડાને તંદોરસ્તી આપનાર થાય છે તે ઉપરથી તમામ જનવરોને તંદોરસ્તી આપનાર ફરેસ્તો છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન' આવે છે, જેનો અર્થ જનવરનું રવાન મૂળ થાય છે. એ યશ્તના પહેલાં કરદામાં આપેલા શબ્દો 'પોહર-સ્પસ્તીમ' (પુષ્કળ આંખ-વાળી), 'દ્વાસ્પ-પથન' (દૂર રસ્તાવાળી), 'ખાઝવન' (પોતાની રૈશનીવાળી), 'દરેયો હખેધયેન' (લાંબા નક્ષત્રોવાળી) ઉપરથી ડા. હાકગ દ્વાસ્પને આકાશ ગંગા (Milky way) સાથે સરખાવે છે. દ્વાસ્પને આરાધનારાઓમાં હોષંગ, જમશેદ, ફરેફુન, હોમ, ક્યેયુશર, જરથોસ્ત અને ગુશતાર્પ હતા. જે મહાન પુરુષોએ અશીશવંધની આરાધના કીધી છે, તેઓએજ દ્વાસ્પને પણ આરાધી છે, અને તેણીની પાસે તેજ હુવા માગી છે.

ક્રવરાને મજદ્ધયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) કસસ્તયએય. દ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દનઓથિ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દનઓથાધ્ય કસસ્તય-એય, યથા અહુ વધઓ જઓતા ક્રા મે ઋતે, અથા રતુશ અષાત્-ચિત્ત હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઓ ઋઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) દ્વાંસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજ-મધદ્; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અર્પેરનાયુ-કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષીમ દૂરાત્ પથન ખાથવન દરંધો-હુર્ધ્વધ્યન.

યુજ્ત અસ્પાંમ, વરંતો-સ્થાંમ, ખનત્-ચષ્ટાંમ, કૃષઓનીમ, મરંજાંમ, અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ અએષજ્યાંમ દ્વો-સ્તાધતીમ, દ્વો-વરંતાંમ, અવંધ્રહે નરાંમ અષઓનાંમ.

તાંમ યજત હુઓષ્યંધ્રહો પરધાતો ઉપ ઉપજે હુરયાઓ ઍરંજો સ્ત્રીરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ, સર્તેમ અસ્પનાંમ, હુજધરંમ ગવાંમ, અએવરં અનુમયનાંમ, ઉત જઓથાંમ કૃષરો.

દજદિ મે વંધ્રઉહિ સંવિશતે દ્વાસ્પે! તત્ આયત્તેમ, યત્ અવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ માજધન્ય, યથ અજેમ નોધત્ તરશ્તો ક્રાનમાને થવએષાત્ પરો દએવએધળ્યો, ક્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરશ્ત નંમાઓન્તે, તરશ્ત તેમંધ્રહો દ્રરાઓન્તે.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદ્ધાત અષઓની થાથિ, જઓથો-અરાધ અરંદ્રાધ યજેન્નાધ જધ્યન્તાધ, દાથિશ આયત્તેમ.

અહે રય ખરંનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ. જઓ-થાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજમધદ. હુઓમયો ગવ ઍરંસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્ય વચય ધ્યઓધન્ય, જઓથાળ્ય-સ્ય અર્ધુજધએધળ્યસ્ય વાધ્રજ્ઞિળ્યો.

ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદ્ધાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હ્યા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદ.

(કરદો ૨ જો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદ્ધાતાંમ અષઓનીમ યજ-મધદ્; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અર્પેરનાયુ-

કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષતીમ દૂરાત, પથન આશવન દરેધો-હુખંધયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૃષઝાંનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરઝાંધાંમ, ખાસઝાંકાંમ, બઝેષજ્યાંમ, દ્રવો-સ્તાધતીમ, દ્રવો-વરેતાંમ અવંધહે નરાંમ અષઝાંનાંમ.

તાંમ યજત યો યિમો ક્ષઝેતો હવાંધવો, હુકધરયાત હુચ બરે-જંધહુત, સતેમ અસ્પનાંમ હુજંધરેમ ગવાંમ બઝેવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઝોધ્રાંમ ક્રબરો.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે, દ્રવાસ્પે! તત આયપ્તેમ, યથ અજેમ કૃષઝાંનિ વાંધવ, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઝાં દામબ્યો, યથ અજેમ અમરેખતીમ, અવ-બરાનિ અવિ મજદાઝાં દામબ્યો.

ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ પુધંમય તરૂખંમય હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ જઉર્વાંમય, મરેથ્યૂમય, હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, ઉત અજેમ અપ-બરાનિ, વ ગરેમંમય વાતેમ અઝાંતેમય હુચ મજદાઝાં દામબ્યો, હુજંધરેમ અધવિ-ગામનાંમ.

દથત અહ્માધ તત અવત આયપ્તેમ દ્રવાસ્પ સૂર મજદધાત અષ-ઝાંનિ શ્રાથિ, જઝાંધ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જધંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ, અહે રય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજાધ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાધ હુચશ યસ્ન, દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઝાંનીમ. જઝાંધ્રાબ્યો દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઝાંનીમ યજમધદે. હુઝાંમયો ગવ બરેસ્મન, હુજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય બ્યઝાંધનય, જઝાંધ્રાબ્યસય અર્ધુખંધએધબ્યસય વાધજિબ્યો.

ચંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઝાં અહુરો વઝેથા અષાત હુચા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજમધદે.

(કરદો ૩ જો) દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઝાંનીમ યજ-મધદે; દ્રવો-પસ્વાંમ, દ્રવો-સ્તઝાંરાંમ, દ્રવો-ઉર્વાંમ, દ્રવો-અપરેનાયુ-કાંમ, પોઉર-સ્પક્ષતીમ દૂરાત, પથન આશવન દરેધો-હુખંધયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૃષઝાંનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરઝાંધાંમ, ખાસઝાંકાંમ, બઝેષજ્યાંમ, દ્રવો-સ્તાધતીમ, દ્રવો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અષઝાંનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત વીસો પુથો આથવ્યાનોઘશ, વીસો સૂરયાઓ ધ્રુવે-
તઓનો, ઉપ વરેન્મ ચક્રુ-ગઓર્ષમ, સતેમ અસ્પનાંમ, હુજ્ઞધરેમ
ગવાંમ, ખએવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઓધાંમ ક્રપરો.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે તત આયપ્તેમ, યત ખવાનિ
અધવિ-વન્યાઓ અજ્ઞમ દહાકંમ શિક્ષકેન્નમ, શિક્ષેર્ધેમ, ક્વશ-અપીમ,
હુજ્ઞધર-ચઓક્તીમ, અપ-અઓજધહેમ, દએવીમ દુજ્ઞમ, અર્ધેમ
ગઓથાવ્યો દ્વન્તેમ, યાંમ અપ-અઓજસ્તેમાંમ દુજ્ઞમ. ક્રય કેરેન્તત
અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુરકાધ અપહે
ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજ્ઞનિ સવંધહવાચિ, અરેનવાચિ, યોધ હેન્
કેહુરપ સ્વએશત જજ્ઞતએ ગએથ્યાધ્ય, યોધ અપદાતેમ.

દ્યત અજ્ઞાધ તત અવત આયપ્તેમ દ્વાસ્પે સૂર મજ્ઞદધાત અપ-
ઓનિ ધ્રાશિ, જઓધો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજ્ઞેન્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાશિશ
આયપ્તેમ. અહે રય ખરેન્ધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ
યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ.
જઓધાખ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે.
હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હુજ્ઞવો-દંધહુધહ, માંધય વચય ખ્યઓધનય,
જઓધાખ્યસ્ય અધુજ્ઞએધ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ આહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વાંમ, દ્વો-અપરેનાયુ-
કાંમ, પોઉરે-સ્પક્તીમ દૂરાત, પથન ખાથવન દરેધો-હખેધયન. યુજ્ઞત-
અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૂષઓનીમ, મરેજાંમ,
અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, ખએષજયાંમ, દ્વો-સ્તાધ-
તીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત હુઓમો ક્રાપ્મિશ, ખએષજયો, સીરો, ક્ષથ્યો,
જધરિ-દોધો, ખરેજિશ્તે પધતિ ખરેજહિ હુરધ્યો પધતિ ખરેજયાઓ,
આઅત હીમ જધધ્યત અવત આયપ્તેમ.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત આયપ્તેમ, યથ યજ્ઞેમ
અન્દયેનિ મધરિમ તૂધરીમ કંધરસ્યાન્મ, ઉત ખસ્તેમ વાધયેનિ, ઉત

અસ્તેમ ઉપનયેનિ અસ્તેમ ક્વોદશ હુઓસ્રવંધહુહે, જનાત તેમ ક્વ હુઓસ્રવ, પસ્ને વરોદશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, પુથો કએન સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે, નરહે અધએરથહેચ નરવહે.

દથત અહ્માધ તત અવત આયત્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપઓની શ્રાથિ, જઓથો-અરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જઘંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયત્તેમ. અહે સ્ય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ. જઓ-શ્રાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમધદે. હુઓ-મયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંથચ વચચ ધ્યઓધનચ, જઓશ્રાળ્યસચ અધુજધએધળ્યસચ વાધજિળ્યો.

ચંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદહાઓ અહુરો વએથા અષાત હુચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(કરદો ૫ મો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુકાંમ, યોઉર-સ્પક્તીમ દૂરાત, પથન ખાથવન દરેધો-હુર્ષેધયન. યુજ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, રૂષઓનીમ, મરેજ્ઞાંમ, અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, અએષજયાંમ, દ્વો-સ્તાધતીમ, દ્વો-વરે-તાંમ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

તાંમ યજત અરૂપ અધસ્યનાંમ દપ્યુનાંમ ક્ષાથાધ હુનકરેમો હુઓ-સ્રવ, પસ્ને વરોદશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, સત્તેમ અસ્પનાંમ, હુજંધરેમ ગવાંમ, અએવરે અનુમયનાંમ, ઉત જઓથાંમ ક્રખરો.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે, દ્વાસ્પે! તત આયત્તેમ, યથ અએમ નિજનાનિ, મધરીમ તૂધરીમ કંધરેસ્યાનંમ પસ્ને પરોદશ ચએ-ચિસ્તહે જક્રહે, ઉરવ્યાપહે, પુથો કએન સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે, નરહે અધએરથહેચ નરવહે.

દથત અહ્માધ તત અવત આયત્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપ-ઓની શ્રાથિ, જઓથો-અરાધ અરેદ્રાધ યજેમ્નાધ જઘંધ્યન્તાધ, દાથિશ આયત્તેમ. અહે સ્ય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુચશત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ. જઓશ્રાળ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમધદે.

હુઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય પ્યઓથનય,
જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૬ ઠો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુ-
કાંમ, પોઉરે-સ્પક્તીમ દૂરાત્, પથન ખાથવન દરેધો-હખેધયન. યુખ્ત-
અસ્પાંમ, વરેતો-રથાંમ, ખનત્ત-ચપ્રાંમ, કૂષઓનીમ, મરેજાંમ,
અમવધતીમ, હુરઓધાંમ, ખાસઓકાંમ, ખએપજયાંમ, દ્વો-સ્તાધ-
તીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અષઓનાંમ.

તાંમ યજત યો અષવ જરથુશ્તો, અધર્યેને વએજહિ વંધહુયાઓ
દાધત્યયાઓ, હુઓમ યો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
પ્યઓથનય, જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો; આઅત્ત
હીમ જધધ્યત્ત અવત્ત આયપ્તેમ.

દજદિ મે વંધઉહિ સંવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ત આયપ્તેમ, યથ યજેમ
હાયયેને, વંધઉહીમ આજાતાંમ હુતઓસાંમ, અનુમતેએ દએનયાઓ,
અનૂપ્તેએ દએનયાઓ, અનૂવરેશ્તેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ
માજદયસ્નીમ, જરસય દાત્, અપએય અઓતાત્, યા મે વરેજાનાધ
વંધઉહીમ દાત્ કસસ્તીમ.

દથત્ત અહ્માધ તત્ત અવત્ત આયપ્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અષ-
ઓની ધાથિ, જઓથો-ખરાધ અરેદ્રાધ યજેન્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાથિશં
આયપ્તેમ. અહે રય ખરેનંધહય, તાંમ યજાધ સુરેવત યસ્ને, તાંમ
યજાધ હુયશત યસ્ને, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ.
જઓથાખ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમધદ.
હુઓમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય પ્યઓથનય,
જઓથાખ્યસય અષુખધએધખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૭ મો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજ-
મધદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઓરાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપેરેનાયુ-

કાંમ, પોઉર-સ્પક્તીમ દૂરાત, પથન ખાથવન દરેધો-હુર્ધ્યન. યુખ્ત-અસ્પાંમ, વરેતો-સ્થાંમ, ખનત-ચપ્રાંમ, કૂષ્ઞાનીમ, મરેજાંમ, અમ-વધતીમ, હુરેઞ્ઞાંમ, ખાસચ્છાંકાંમ, બચ્છેપજ્યાંમ, દ્વો-સ્તાધતીમ, દ્વો-વરેતાંમ, અવંધહે નરાંમ અપચ્છાંનાંમ.

તાંમ યજ્ઞત ઔરેજધધિશ કવ વીરતાસ્પો, પસ્ને આપો દાધત્યયાચ્છો, સર્તેમ અસ્પનાંમ, હજ્ઞંધરેમ ગવાંમ, બચ્છેવરે અનુમયનાંમ, ઉત જચ્છો-શાંમ ક્રબરો.

દજ્ઞદિ મે વંધઉહિ સેવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયપ્તેમ, યત્ અજ્ઞનિ પેષને અશ્ત અઉર્વન્તો, વીરપ-થઉરેવો-અસ્તોધશ, પુથ્રો વીરપ-થઉરેવો, ઉરિવિ બચ્છોધો, ઉરિવિ-વરેથ્રો, સત્વી-મનોધીશ, ચેંધહે હુમ સત ઉશ્લ-નાંમ જધન્યાવરત, પસ્ય ખીધહે, યથ અજ્ઞનિ પેષને મધચ્છે પચચ્છો-નહે, અરેજત્ અસ્પહે, યથ અજ્ઞનિ પેષને દરેષિનિકહે દચ્છેવયસ્નેહે.

ઉત અજેમ નિજનાનિ તાંથવન્તેમ દુજદચ્છેનંમ, ઉત અજેમ નિજનાનિ સ્પિનજઉરેકેમ દચ્છેવયસ્નેમ, ઉત અજેમ ક્રચ્છોઉર્વચ્છે-ચેનિ હુમય વરેધકનાંમચ, પચચ્છો-ચેહેચ દંધહોવો, ઉત અજેમ નિજ-નાનિ પચચ્છોનિનાંમ દપયુનાંમ, પન્યસન્નાધ સતન્નાધશય, સતન્નાધ હુજ-ધરન્નાધશય, હુજંધરન્નાધ બચ્છેવરેન્નાધશય, બચ્છેવરેન્નાધ અહાંપ્શતન્નાધશય.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયપ્તેમ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અપ-ચ્છોનિ શાથિ, જચ્છોથ્રો-બરાધ અરેદ્રાધ યજેન્નાધ જધધ્યન્તાધ, દાથિશ આયપ્તેમ. અહે રય ખરેનંધહુચ, તાંમ યજ્ઞંધ સુરેન્વત યસ્ને, તાંમ યજ્ઞંધ હુચરત યસ્ને, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપચ્છોનીમ. જચ્છોથ્રાખ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજદધાતાંમ અપચ્છોનીમ યજમધદે. હચ્છોમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધંધહ, માંથય વચય બચ્છોધનય, જચ્છોથ્રાખ્યસ્ય અર્ધુજધચ્છેધખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાચ્છો અહુરો વચ્છેથા અપાત્ હયા, યાચ્છોધહાંમચા તાંસચા તાચ્છોસચા યજમધદે.

(બાજર્મા પઠે) અહુરમજદ જોદાચ્છે! અવજ્ઞનીચ્છે મરદુમ, મર-દુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્! ઓચ્છેમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અચ્છેદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઠે) યથા અહૂ વધચ્છો (૨).

યસ્તેભય વહ્નૈભય અપ્યૌજસ્ય જ્વર્ય આક્રીનામિ, દ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપ્યૌન્યાઓ. અર્ષેમ વૌહુ (૧). અઘ્નાધ રમેશ્ય; હજધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કર્કેહુ મોજ્જદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન), માહે સુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ દીત વસ્ના ફરેષોત્તેમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૌહુ (૧).

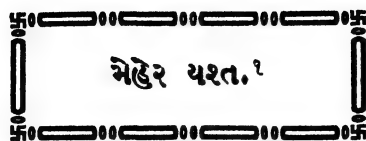
ગોરજે ખોરેહુ અવજ્જયાહુ ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહુ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજ્જદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાહુ હુફે કેશવર જમીન; અર્ષેમ બાહુ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહુ કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ્જદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્રી સૂર અનાહિતે. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧).

નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજ્જદધાતે. અપ્યૌને અર્ષેમ વૌહુ (૧). દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્જદધાતાંમ અપ્યૌનીમ યજ્જમધદ. અર્ષેમ વૌહુ (૧). ગેઉશ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહુ ખેરસાહુ. અર્ષેમ વૌહુ (૧).

ગોશ યશ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાદા થાઓ! શુરો તથા ખોરેહુવાળો ગોશોરન દ્વાસ્પ મારી મદદે પહોંચો. દ્વાસ્પનો મૂળ અર્થ ઘોડાને તંદરોસ્તી આપનાર છે, તે ઉપરથી તમામ ગોસ્પદોને તંદરોસ્તી આપનાર થાય છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વ'ન (ગાયનું રવાન) આવે છે. આવાં, દીન અને અશીશવંધની માફક એ નારી ફરેસ્તો છે. એને પશુઓને, દોરોને તેમજ દોસ્તોને અને બચ્ચાંને તનદરોસ્તી આપનાર કહ્યો છે. તેને પુષ્કળ આંખવાળો, દૂર રસ્તાવાળો અને પોતાની રોશ્નનીવાળો કહ્યો છે. એ છેદનાં ત્રણ ત્રિશેષણ ઉપરથી ડાઠ હાઉંગ એને આકાશ ગંગા (Milky Way) સાથે સરખાવે છે. વળી એને ખનખન કરતી ગાડી રાખનાર, આબાદી કરનાર, ખુશસુરત, ફાયદો કરનાર, તન્દરોસ્તી આપનાર અને અશો માણસનો બચાવનાર કહ્યો છે. આવાં યશ્તમાં આવે છે, તેમ એ ફરેસ્તાની પણ ધરાનના કેટલાક મશહુર નરોએ સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી, અને એમાં પણ નેક રાહે ચાલનારાની મુરાદ પાર પડી હતી, અને જુરી

રાહ ઉપર ચાલનારા દીન દુશ્મનોની મુરદા બર નહિ આવી હતી. સેતાયજ્ઞ કરનારાઓમાં પહેલો નર પેશદાદ વંશનો હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે સો ઘોડા, હજાર ગોસપંદ અને દસ હજાર નાના જનવરોથી (એટલાં બળ સાથના ભાવથી) ગોશ યજ્ઞની સેતાયજ્ઞ કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તે માઝનદરાનના દેવાને જેર કરે, દેવાથી તે વશ થાય નહિ, બલકે દેવો તેનાથી બહીને નાસી જાય. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. બીજો નર જમશેદ પાદશાહ હતો, જેણે હુકમ્ય પહાડ આગળ ઉપર પ્રભાણેજ ભાવથી ગોશ યજ્ઞની સેતાયજ્ઞ કરીને મુરદા ચાહી હતી કે જે અહુરમઝદની પેદાયજ્ઞ તરફ આપાદી ફેલાવે, અને ગોસ્પંદનો વધારો કરે! અને પૃથ્વી ઉપરથી ભુખ, તરસ, છુદાપો, મોત, અતીશય ગરમ અને ઠંડો પવન દૂર કરે. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. ત્રીજો નર ફરેદુન પાદશાહ હતો, જેણે ગીલાન શહેરમાં તેટલાજ ભાવથી ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી કે ત્રણ મોઢાંવાળા, હજાર ફરેજવાળા ઝોહાક જેને અંદ્રેમહન્યુશે અશોષની હાડમંદ દુન્યાનો નાશ કરવાને માટે બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને પાદશાહ જમશેદનાં કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેને ઝોહાકે ભોયરામાં કેદ રાખી હતી, તેઓનો છુટકો કરે. એ તેની મુરદા બર આવી હતી. ચોથો નર હોમ નામનો પેહલવાન હતો, જેણે અલખુર્ઝ પહાડની ટોચ ઉપર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તુરાની અક્રાસીયાબને બાંધીને કઝેખુશર પાદશાહ આગળ લઇ જાય, જેથી જોર જીલમથી માર્યા જાયલા તેના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં, તેમજ અગ્રેસ (અક્રાસીયાબનો ભાઇ અને ધરાનીઓનો મિત્ર) ના વેરમાં કઝેખુશર તેને ચઘેચસ્ત સરોવરની પેલી મેર મારે, એ તેની મુરદા બર આવી હતી. પાંચમો નર ધરાનને એકત્ર કરનાર કઝેખુશર પાદશાહ હતો, જેણે ચઘેચસ્ત સરોવરની પેલી મેર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી, કે તે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં તથા અગ્રેસના વેરમાં તુરાની અક્રાસીયાબને મારે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી. છઠો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ધરાનવેજમાં હોમની ક્રિયા કરીને ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા ચાહી હતી કે તે પાદશાહ ગુશતારપની રાણી સદ્ગુણી હુતઓશને તેની દીન ઉપર એતેકાદ ધરાવતી કરે, અને તેણી દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને જશ આપે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી. સાતમો નર પાદશાહ ગુશતારપ હતો, જેણે વહેદાયતી નદીની પેલે પાર ગોશ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરદા માગી હતી કે તે લઘાઇમાં વીરપથઉર્વે-અસ્તી, તેનો દીકરો ઉર્વિ-ખ્યોધ, ઉર્વિ વેગેશ, સ્તવી-મનોશ્રી જેની પુત્રે ૭૦૦ ઉંટ ચાલે છે, ખ્યઓન, અરજસ્પ અને દરપિનિકને મારે; ખરાબ દીનવાળા તાથિવંતને, ખુત પરસ્ત રિપનજ-ઉરશકને મારે અને વરેધક તથા ખ્યઓનીના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે અને ખ્યઓની દેશના બેહદ માણસોને મારે. આ તેની મુરદા બર આવી હતી.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહુ અવજાયાહુ મેહુર ફરાગયોહુ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાહુ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવવર્શત, મેમ પ ગેતી મનીહુ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કંદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ્ઞ ઝાંન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઝાંની, ઝોખે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવર્શાંમ હોત વસ્ના ફરષોત્તેમ, સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્દએષો, (જે ગેહ હોય તે પટે) ક્સસ્તયએય. મિથ્રહે વૉઉર-ગઝોયઝોઇતોઇશ હુજ-ધર-ગઝોઇહે બએવરે ઝખમો, ઝઝોખ્તો-નામો યજ્ઞતહે, રામનસ્ય ખાસ્તહે, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વહાધ્ય દનઝોથાધ્ય ક્સસ્તયએય, યથા અહુ વધયો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હુય ક્રા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોત્.

(કરદો ૧ લો) ઝઝોત અહુરો મજદાઝો રિપતમાઇ જરથુશલાઇ, આઝત યત મિથ્રેમ યિમ વૉઉર-ગઝોયઝોઇતીમ ક્રાદધાંમ, અજેમ રિપતમ, આઝત દિમ દધાંમ અવાઝોત્તેમ ચેસન્યત, અવાઝોત્તેમ વહુમ્યત, યથ માંમચિત્ યિમ અહુરેમ મજદાંમ.

ઝેરન્યઇતે વીરપાંમ દધંધહુઝોમ મધયો મિથ્રો-દુક્ષ, રિપતમ યથ સતેમ કયધનાંમ અવવત્ અષવ-જચિત્ મિથ્રેમ મા જન્યાઝો, રિપતમ,

૧. આકાશનું કુદરતી રોશનીરૂપી તત્વ, આકાશમંડળ, આલમનો સાચો કારોબાર, દિવસની રોશની, જીવતાં તેમજ ગુજરેલાંઓને તેઓનાં કૃત્ય મુજબનો બદલો મળવાનો કાનુન, તમામ ધનસાની વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણું અથવા દગો કેટલો છે, તે જાણનારી અને તે મુજબ બદલો આપનારી અણદીઠ શક્તિ, ખોદાઇ ઈનસાફ, જે મિથ્ર અથવા મેહુર કહેવાય છે, તેની સ્તુતિ.

મા યિમ દ્વતત્ત પેરેસાઝાંધહે, મા યિમ ખાદ્યેનાત્ અપઝાંનત્-
વયાઝાં જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્વતત્તેચ અપઝાંનત્તેચ.

આસુ-અસ્પીમ દ્ધાધતિ મિથ્રો ચો વોઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ, ચોધ
મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ; રજિશત્તેમ પન્તાંમ દ્ધાધતિ આતર્શ
મજ્જદાઝાં અહુરહે, ચોધ મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ; અપઝાંનાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવપયો દ્ધાધતિ આસ્નાંમ ક્રજધન્તીમ,
ચોધ મિથ્રેમ નોધત્ત અધવિ-દુજિન્તિ.

અહે રય ખરેનંહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ, જઝાંધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દંધંધુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્
ખ્યેપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત્ વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત્ હુવંધ-
હાધ, આય નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ત્યો,
વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો
વોઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ.

તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ
જઝાંધ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત
યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોનંધંધુધહે,
માંધય વયય ખ્યઝાંનય, જઝાંધ્રાખ્યસય અર્ધુપધ્યેધખ્યસય વાધજિખ્યો.
ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઝાં અહુરો વએથા
અપાત્ હુયા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨ જો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વયંધહેમ, વ્યાખનંમ, હુજ્જધર-ગઝાંયેમ, હુતાશતેમ, ખ્યેવરે-અખનંમ,
ખરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉવાંઝાંધહેમ.

ધમ યજ્ઞન્તે દંધંધુ-પતયો અરેજહિ અવજસેન્તો, અવિ હુએન-
યાઝાં ખ્યિંધેધતીશ, અવિ હાંમયન્ત રસ્મઝાંયો, અન્તરે દંધંધુ-
પાપેરેતાને.

યતાર વા દિમ પઊર્વ કાયજંતે ક્રઓરેત્ કક્ષિનિ અવિ મનો જરજદા-
તોઇત્ અંધઉદિત્ હય, આતરથ ક્રઓરિસ્થેઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓઇતિશ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોઇશ ઉપમનો.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દંધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્
ખએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત્ વેરંથાધ, આય નો જમ્યાત્ હવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખ્તો વીર્યંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓઇતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સુરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તેમ
યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે, હઓમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દંધંધહે, માંધય વયય ખ્યઓશ્નય, જઓધાખ્યસય અધુંધ-
એધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે,
મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૩ જો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-
વયંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓષંમ, હુતાશતંમ, ખએવરંચખનંમ,
ખરેજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સુરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

યિમ યજ્ઞંતે રથએશ્તારો, ખરંષએષુ પધતિ અસ્પનાંમ, જાવરે
જધધ્યન્તો હિતએધખ્યો, દ્રવતાતંમ તનુખ્યો, વોઉર-સ્પક્તીમ ત્પિખ્ય-
ન્તાંમ, પધતિ-જધતીમ દુશ્મધન્યવનાંમ, હથાનિવાધતીમ હમરંથનાંમ
અઉર્વથનાંમ ત્પિખ્યન્તાંમ.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓઇતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દંધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આય નો

જમ્યાત્ અએષજ્ઞાધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરંશ્રદ્ધાધ, આચ નો જમ્યાત્
હવંધ્રહાધ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાધ, ઉદ્ધો, અધવિ-થૂરો, યસ્ત્યો,
વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહિ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૌઉર-ગચ્ચૌયચ્ચૌધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-
શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞાધ જચ્ચૌશ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ્રહય;
તેમ યજ્ઞાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્ચૌયચ્ચૌધતીમ; જચ્ચૌ-
શ્રાખ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્ચૌયચ્ચૌધતીમ યજ્ઞમધદે. હચ્ચૌમયો ગવ ખરે-
સ્મન્, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથય વચય ધ્યચ્ચૌથનય, જચ્ચૌશ્રાખ્યસય
અર્ધુખ્ધએધખ્યસય વાધ્રજિખ્યો. યેંધ્રહે હતામ આચત યસ્ને પધતી
વંધ્રહો, મજદાચ્ચૌ અહુરો વચેથા અષાત હયા, યાચ્ચૌધ્રહાંમયા તાંસયા
તાચ્ચૌસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) મિથ્રેમ વૌઉર-ગચ્ચૌયચ્ચૌધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધ્રહુમ, વ્યાખન્તેમ, હજધર-ગચ્ચૌષેમ, હુતાશતેમ, અએવરં-ચખન્તેમ,
અરંજન્તેમ, પેરંથુ-વચેધયન્તેમ, સૂરેમ, અખદુન્તેમ, જઘાઉર્વાચ્ચૌધ્રહુમ.

યો પચ્ચૌધચ્ચૌ મધન્યવો યજ્ઞતો તરો હરાંમ આસ્નચ્ચૌધતિ, પઉર્વ-
નએમાત્ અએષહે હુ યત્ અઉર્વત્-અસ્પહે. યો પચ્ચૌધચ્ચૌ જરન્યો-
પીસો સ્ત્રીરાચ્ચૌ અરંજનવ ગરંવનાધતિ, અધાત્ વીરપંમ આદિધાધતિ
અધચ્ચૌ-પયન્તેમ સંવિશ્તો.

યહુમ્ય સાસ્તારો અઉર્વ પચ્ચૌધરીશ ધરાચ્ચૌ રાજયન્તે; યહુમ્ય
ગરયો અરંજન્તો પૌઉર-વાસ્ટાચ્ચૌધ્રહો આદુન્તો થાતધરો ગવે ક્રાધયન્તે;
યહુમ્ય જઙ્ગ વરયો ઉર્વાપાચ્ચૌધ્રહો હિશતન્તે; યહુમ્ય આપો નાવયાચ્ચૌ
પેરંથવીશ ક્ષચ્ચૌધંધ્રહુ થવક્ષન્તે આધશકતેમ પૌઉરતેમય, મૌઉરમ હરો-
યૂમ ગચ્ચૌમય, સુધ્ધંમ ખાધરિજેમય.

અવિ અરંજહિ^૧ સવહિ, અવિ ક્રદધંધુ વીદધંધુ, અવિ વૌઉર-
અરંશતિ વૌઉર-જરંશતિ, અવિ ઇમત્ કર્ષવરે યત્ અનિરથંમ ખામીમ
ગવપયન્તેમ ગવધિતીમય અએષજ્ઞયાંમ મિથ્રો સૂરો આદિધાધતિ.

યો વીરપાહુ કર્ષવોહુ મધન્યવો યજ્ઞતો વજધતે ખરંનો-દાચ્ચૌ;
યો વીરપાહુ કર્ષવોહુ મધન્યવો યજ્ઞતો વજધતે ક્ષયો-દાચ્ચૌ. અએ-

૨. અરંજહિ, સવહિ, ક્રદધંધુ, વીદધંધુ, વૌઉર-અરંશતિ, વૌઉર- જરંશતિ, અનિરથ
ખામી, એ હદતકેશવરના સાત ખંડોના નામ છે.

જાંમ ગૂનઝાંધતિ વરંધ્રમ, ચોધ દિમ દહા વીદુશ અપ જઝાંધાળ્યો કાયજંતે.

આહે રય ખરંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ, જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધઝાળ્યો દધંધ્રહુપ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજદિકાધ, આય નો જમ્યાત ખએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરંધ્રમ્મધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહુર્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગઝાંધઝાંધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સંવિસ્તેમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમધ્રહુય; તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે. હઝાંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંધ્રય વયય ધ્યઝાંધનય, જઝાંધાળ્યસય અધુજ્ઞ-એધળ્યસય વાધ્રિજ્ઞ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઝાં અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાં-સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઝાંધઝાંધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-વયંધ્રહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઝાંધંમ, હુતાસ્તંમ, ખએવરે-ચખનંમ, ઔરજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરંનંમ, જઘાઉર્વાઝાંધ્રહુમ.

ચો નોધત કહાધ અધવિ-દુખ્તો, નોધત ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, નોધત વીસો વીસપતેએ, નોધત જન્તેઉશ જન્તુ-પતેએ, નોધત દધંધ્રહુઉશ દધંધ્રહુ-પતેએ.

ચેજિ વા દિમ અધવિ-દુજ્ઞધતિ ન્માનહે વા ન્માનો-પધતિશ, વીસો વા વીસપધતિશ, જન્તેઉશ વા જન્તુ-પધતિશ, દધંધ્રહુઉશ વા દધંધ્રહુ-પધતિશ, ક્ષ ઉપ-સ્તિન્દયેધતિ મિથ્રો ગ્રન્તો ઉપ-સ્તિઅસ્તો ઉત ન્માનંમ, ઉત વીસંમ, ઉત જન્તૂમ, ઉત દપ્યૂમ, ઉત ન્માનનાંમ ન્માનો-પધતિશ, ઉત વીસાંમ વીસપધતીશ, ઉત જન્તુનાંમ જન્તુ-પધતીશ, ઉત દપ્યુનાંમ દધંધ્રહુ-પધતીશ, ઉત દપ્યુનાંમ ક્રતંમધાતો.

અહ્યાઇ નએમાઇ ઉજ-જસાઇતિ મિથો અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો, યહ્યાઇ નએમનાંમ મિથો-દુક્ષ; નએધ મધન્યુ પઇતિ-પાઇતે.

અસ્પચિત્ત યોઇ મિથો-દુજાંમ વજ્યાંસ્તર અવઇતિ, તચિન્તો નોઇત્ત અપયેઇતિ, અરેન્તો નોઇત્ત કસ્તનવન્તિ, વજેન્તો નોઇત્ત ક્રમન્યેન્તે. અપય વજઇતે અર્શતિશ યાંમ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથિશ, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ.

યતચિત્ત હુવસ્તેમ અંધ્રહયેઇતિ, યતચિત્ત તનૂમ અપયેઇતિ, યતચિત્ત દિમ નોઇત્ત રાષયેન્તે, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ. વાતો તાંમ અરશ્તીમ અરઇતિ, યાંમ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથિશ, કેન અઘનાંમ મિથનાંમ, યાઝ્ઞો વેરેજયેઇતિ અવિ-મિથિશ.

આહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ; જઝ્ઞોધ્રાજ્યો મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાજ્યો દધંધ્રહુજ્યો.

આય નો જમ્યાત્ત અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત રૂનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ત મર્જદિકાઇ, આય નો જમ્યાત્ત અએષજાઇ, આય નો જમ્યાત્ત વેરેધ્રાઇ, આય નો જમ્યાત્ત હુવંધ્રહાઇ, આય નો જમ્યાત્ત અપવસ્તાઇ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પંમાઇ અંધ્રહિહ અસ્તવઇતે, મિથો યો વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ મિથેમ યજાઇ જઝ્ઞોધ્રાજ્યો, તેમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નંમંધ્રહય; તેમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ; જઝ્ઞોધ્રાજ્યો મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે. હુઝ્ઞોમયો ગવ અરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય બ્યઝ્ઞોઅનય, જઝ્ઞોધ્રાજ્યસ્ય અધુઝ્ઞ-એઇજ્યસ્ય વાધ્રજિજ્યો. યંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞો-સયા યજમઇદે.

(કરદો ૬ હો) મિથેમ વોઉર-ગઝ્ઞોયઝ્ઞોઇતીમ યજમઇદે, અર્શિ-વચંધ્ર-હૂમ, વ્યાખનંમ, હુજંધ્રર-ગઝ્ઞોષેમ, હુતાશતેમ, અએવરે-અખનંમ, અરેજનંમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખનૂનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઞાંધ્રહૂમ-

યો નરેમ અન્-અધવિ-દુખ્તો અપ આંજધ્રહુત્ત અરઇતિ, અપ ઇથ્યજંધ્રહુત્ત અરઇતિ.

અપ નો હુય આંજંધહુત, અપ હુય આંજંધહુતયો, મિથ્રો ખરો-
ધશ અનાદુખ્તો. તૂમ અન મિથ્રો-દુખ્તંમ મળ્યાનાંમ અવિ ખરોપધ-
થ્યાઓસે તન્વો થુવ્યાંમ અવ-ખરહિ, અપ અએષાંમ ખાજવાઓ
અઓળે તૂમ અન્તો ક્ષયમ્નો ખરહિ, અપ પાધયાઓ જાવરે, અપ
અખનાઓ સૂકેમ, અપ ગઓષયાઓ સ્તઓમ.

નોધત દિમ અરશ્તોધશ હુદનુતયાઓ, નોધત ઇષઓશ પર-પથ્વતો
અવ-અખનઓધતિ પન્મઓયો, યજ્ઞાધ ક્રદિન અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ
અવંધહે, યો અએવરે-સ્પશનો સૂરો વીરપો-વીધવાઓ. અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરેનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાળયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુષયનંમ અધસ્યાળયો દંધંધહુતયો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત
અએષજાધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉઘો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાળયો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તંમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાળયો
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય વચ્ચ પ્યઓધનય, જઓધાળયસ્ય અધુજધ-
એધળયસ્ય વાધજ્ઞિળયો. યેંધહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહો,
મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓ-
સ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અએવરે-અખનંમ,
ખેરજન્તંમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જધાઉર્વાઓધહુમ.

અહુરંમ ગુકંમ અમવન્તંમ દાતો-સઓકંમ વ્યાખનંમ વહો-સંદંધહુમ
ખેરજન્તંમ અપ-હુનરંમ તનુ-માંધ્રમ ખાજુશ-અઓજંધહુમ રથએશતાંમ.

કમેરેધો-જનંમ દએવનાંમ, અકતરંમ સ્તઓપ્યનાંમ, અચએતારંમ
મિથ્રો-દુખ્તંમ મળ્યાનાંમ, હુમએસ્તારંમ પધરિકનાંમ. યો દંધંધહુઓમ

અનાદુષ્ઠો ઉપરાધ અમાધ દધાધતિ; યો દધંધ્રહ્યઓમ અનાદુષ્ઠો ઉપ-
રાધ વૅરંશ્રાધ દધાધતિ.

યો દધંધ્રહ્યેઉશ રાંદ્યાંધથ્યાઓ પર રક્ષિતાઓ અરધતિ, પધતિ
ખરંનાઓ વારયેધતિ, અપ વૅરંશ્રાધોમ અરધતિ, અવરંથાઓ હીશ અપિ-
વતહિ, અએવરે ઘંનાંનાઓ નિસિરિનઓધતિ, યો અએવરં-સ્પસનો સૂરો
વીરપો-વીધવાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરંનંધ્રહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૅઉર-
ગઓયઓધતીમ. જઓથ્રાખ્યો મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાખ્યો દધંધ્રહ્યુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંધ્રહે, આચ
નો જમ્યાત રૂનંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
અએષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વૅરંશ્રદ્ધાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ્રહ્યધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્-યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુષ્ઠો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૅઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞધ જઓથ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ્રહ્ય; તંમ
યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથ્રાખ્યો મિથ્રંમ
વૅઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે. હ્યઓમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજવો-
દંધ્રહ્યંધ્રહ્ય, માંથ્રય વચય ખ્યઓથનય, જઓથ્રાખ્યસય અધુંધ્યએધખ્ય-
સય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધ્રહ્યંમયા તાંસયા તાઓસયા
યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો.) મિથ્રંમ વૅઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-
વયંધ્રહ્યંમ, વ્યાખનંમ હજ્જંધ્ર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, અએવરં-અમનંમ,
અરંજન્તંમ, પૅરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જધાઉર્વાઓધ્રહ્યંમ.

યો સ્તુનાઓ વીધારયેધતિ ખરંજિમિતહે ન્માનહે, સ્તવરાઓ
આંધથ્યાઓ કરંનઓધતિ. આઅત્ અજ્ઞાધ ન્માનાધ દધાધતિ ગેઉશય
વાંથ વીરનાંમય, યહુવ દનૂતો ખવધતિ. ઉપ અન્યાઓ સિચન્દયેધતિ
યાહુવ ત્પિશતો ખવધતિ.

તૂમ અકો વહિશ્તસય મિથ્ર અહિ દધંધ્રહ્યુખ્યો; તૂમ અકો વહિ-
શ્તસય મિથ્ર અહિ મખ્યાકએધખ્યો. તૂમ આક્તોધશ અનાક્તોધશય
મિથ્ર ક્ષયેહે દખ્યુનાંમ.

તૂમ સ્વર્ગોગેનાઓ સ્વર્ગોરથાઓ નિશ્તરેતો-રૂપયાઓ નિધાતો-બરે-
જિશ્તાઓ ન્માનાઓ મસિતાઓ દધાહિ; તૂમ સ્વર્ગોગેનમ સ્વર્ગોરથમ
નિશ્તરેતો-રૂપયમ નિધાતો-બરેજિશ્તમ ન્માનમ દધાહિ ઐરેજિમિતમ,
યસે-થવા અઓખ્ત-નામન યસન, રથ્ય વચ યજ્ઞધતે બરો-જઓથો અપવ.

અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, સૂર મિથ્ર, યજ્ઞધ-
જઓથાખ્યો. અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, સંવિશ્ત મિથ્ર,
યજ્ઞધ જઓથાખ્યો. અઓખ્તો-નામન થવા યસન રથ્ય વચ, અધ-
ઓયમન મિથ્ર, યજ્ઞધ જઓથાખ્યો.

સૂરુયાઓ નો મિથ્ર યસનહે, ફુનુયાઓ નો મિથ્ર યસનહે, ઉપ-
નો યસનમ આહિષ, પધતિ-નો જઓથાઓ વીસંધઉહ, પધતિ-હીશ
યસ્તાઓ વીસંધઉહ, હાંમ હીશ ચિન્માને બરંધઉહ, ની-હીશ દસ્વ
ગરો-ન્માને.

દજદિ અહ્માકમ તલ આયત્તમ, યસે-થવા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-
ધતિ દાતનામ સ્વંધહામ, ધશ્તીમ અમેમ વેરંધનમચ, હવંધહુમ
અપવરતમચ, હવોસ્વંધહુમ હુરૂનીમચ, મરતીમ રૂપાનો વએધધીમચ.
વેરંધનમચ અહુરંધાતમ, વનધન્તીમચ ઉપરતાતમ, યાંમ અપહે વહિ-
શતહે, પધતિ-પરશ્તીમચ માંધહે રપેન્તહે.

યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમનંધહસચ ઉર્વાજેમન હવોમનંધહુમન,
વનામ વીરપે હુમેરથે યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમનંધહસચ ઉર્વાજેમન
હવોમનંધહુમન, વનામ વીરપે દુશ્મધન્યૂશ યથ વએમ હુમનંધહો ક્રમ-
નંધહસચ ઉર્વાજેમન હવોમનંધહુમન, વનામ વીરપાઓ ત્યએપાઓ
તઉર્વયમ દએવનામ મખ્યાનામચ, યાથવાંમ પધરિકનામચ, સાથ્રાંમ કઓ-
યાંમ કરૂનામચ.

આહે રચ ખરેનંધહચ, તમ યજ્ઞધ સુરુવત યસન, મિથ્રમ વોઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રમ વોઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદિ, રામપયનમ હુપયનમ અધચાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજૂદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
ત્યએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધધાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ-
હાધ, આચ નો જમ્યાત અપવરતાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો,

વહુઓ, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથો યો વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-
શતેમ મિથેમ યજ્ઞધ જચ્ચોધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધ-
હ્ય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ; જચ્ચો-
ધાખ્યો મિથેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરે-
રમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ
અધુચ્ચોધોધ્યસચ વાધજિખ્યો. ચેંધહે હતાંમ આચ્ચત્ત ચેસ્ને પધતી
વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વચેથા અષાત્ત હચા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા
તાચ્ચોસચા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) મિથેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ યજમધદે, અર્શિ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગચ્ચોષંમ, હુતાશતેમ, ખચેવરે-ચખનંમ,
ખરેજતેમ પરેથુ-વચેધયનંમ, સૂરેમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાચ્ચોધહુમ.

અરેનત્તચચેષંમ વિન્દત્ત-સ્પાધંમ, હુજંધર-ચચ્ચોધતીમ ક્ષયન્તંમ
ક્ષયન્તંમ વીરપો-વીધવાચ્ચોધહુમ.

યો અરેજંમ ક્રસાવયેધતિ, યો અરેજે પધતિ હિશતધતિ, યો અરેજ
પધતિ હિશતેમો, ક્રા રસ્મનો સિચન્દયેધતિ. યચ્ચોજેન્તિ વીરપે કરનો
રસ્મનો અરેજે-પૂતહે, ક્રા મધંધ્યાનંમ પ્રાચ્ચોધહુયેધતે સ્પાધહે ખ્વીખ્યન્તહે.

અવિ દીશ અચેમ ક્ષયમ્નો આધથીમ ખરધતિ ચ્ચ્યાંમચ; પર
કમરેધાચ્ચો સ્પયેધતિ મિથો-દુજ્ઞંમ મખ્યાનાંમ, પર કમરેધાચ્ચો વજધતે
મચ્ચો-દુજ્ઞંમ મખ્યાનાંમ.

પ્રૂમાચ્ચો પિતયો, ક્રજધન્તિ અનપિતાચ્ચો મચેથન્યાચ્ચો, યાહુવ
મિથો-દુજ્ઞે ખ્યેધન્તિ હધથીમ અષવ-જનસચ દ્રવન્તો. પ્રૂમીમ ગાઉશ
યા ચંધરંધહુક્ષ વરધતીમ પન્તાંમ અજધતે, યા દરેનાહુ મિથો-દુજ્ઞંમ
મખ્યાનાંમ, ક્રજરશત અચેષાંમ રધથ્ય અસૂ અજ્ઞનો હિશતંતે, અત્ત
જકેનો તકહે.

ધષવસચિત્ત અચેષાંમ અરેજિફૂયો-પરેન, હુથખ્તત્ત હચ થ-વનાત્ત
જ્ય-જતાચ્ચોધહો વજેમન, અષંમ્નો-વીધો ખવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-
ત્તિમશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્નાધતિ મિથો યો વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતિશ.
અરશતયસચિત્ત અચેષાંમ હુક્ષુત તિધ દરેઘઅરશતય, વજેમન હચ
ખાજુખ્યો, અષંમ્નો-વીધો ખવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિમશ્તો અપધતિ-

જન્તો મિથ્યાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ. જર્શત્વાચત્ અચ્ચે-
ષાંમ ક્ષેક્ષન્ય, વચ્ચેન્ન હુચ બાજુબયો, અષ્ષેન્નો-વીધો બવધન્તિ યથ અન્તો
ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્યાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

કરેતચિત્ અચ્ચેષાંમ હુક્રાયુખ્ત, ચોધ નિધાધરે સરહુ મચ્ચાકનાંમ
અષ્ષેન્નો-જનો બવધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્યા-
ધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ. વજરચિત્ અચ્ચેષાંમ હુનિવિખ્ત,
ચોધ નિધાધરે સરહુ મચ્ચાકનાંમ અષ્ષેન્નો-જનો બવધન્તિ, યથ અન્તો
ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્યાધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

મિથ્રો અવિ-ધ્રાચ્ચોધહયેધતે, રખ્ખુશ પધતિ-ધ્રાચ્ચોધહયેધતે, સ્સચ્ચોષો
અષ્ચો વીરપચ્ચેધબયો નચ્ચેમચ્ચેધબયો હાંમ-વાધતિ, પધતિ ધ્રાતાર યજત.
તે રસ્મનો રચ્ચેચયેધન્તિ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો અપધતિ-જન્તો મિથ્યા-
ધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

ઉધત્યચ્ચોજનાચ્ચો મિથ્રાધ વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતેચ્ચે, આધ મિથ્ર વૉઉર-
ગચ્ચોયચ્ચોધતે, ધમે નો અઉર્વન્તો અસ્પ પર મિથ્રાધ નયન્તે; ધમે નો
ઉધ્ન-બાજવ કરેત મિથ્ર સ્ચિન્દયેધન્તે.

પસ્ચચ્ચેત દીશ ક્ષસ્પયેધતિ મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ, પન્ચ-
સપ્તાધ સતપ્તાધશચ, સતપ્તાધ હુજ્જંધરપ્તાધશચ, હુજ્જંધરપ્તાધ બચ્ચેવરેપ્તાધશચ,
બચ્ચેવરેપ્તાધ અહાંક્તપ્તાધશચ, યથ અન્તો ઉપ-ત્તિશ્તો મિથ્રો યો વૉઉર-
ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

અહુ રય ખરેન્ધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ, જચ્ચોધ્રાબયો મિથ્રંમ વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ્ઞમધદિ,
રામ-વયન્મ હુપયન્મ અધસ્થાબયો દધંધહુબયો.

આચ નો જમ્માત્ અવંધહે, આચ નો જમ્માત્ રવંધહે, આચ
નો જમ્માત્ રફંન્ધહે, આચ નો જમ્માત્ મજ્જંદિકાધ, આચ નો
જમ્માત્ બચ્ચેષજ્ઞધ, આચ નો જમ્માત્ વેરંધ્રપાધ, આચ નો જમ્માત્
હવંધહાધ, આચ નો જમ્માત્ અષવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો,
વહુમ્યો, અન્-અધવિ-કુખ્તો વીરપમાધ અધઉહુ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
શતંમ મિથ્રંમ યજ્ઞધ જચ્ચોધ્રાબયો, તંમ પધરિન્જસાધ વન્તચ નંમંધહુચ;
તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ; જચ્ચો-
ધ્રાબયો મિથ્રંમ વૉઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિમ યજ્ઞમધદિ. હુચ્ચોમયો ગવ

અરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથચ વચચ બ્યઓઅનચ, જઓઆખચ-
સચ અધુખધઓખચસચ વાધજિખચો. થેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને
પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વઓથા અપાત હયા, યાઓધહાંમચા
તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શ-
વચંધહમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખઓવરં-ચખનંમ,
અરંજનંમ, પેરંથુ-વઓધયનંમ, સૂરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહમ.

થેંધહે જંમ-ક્રથો મઓથનંમ વીધાતંમ અસ્તવન્તિ અંધહવો, મજત
અનાંજો ખામીમ પેરંથુ અધપિ વોઉર-અશતંમ.

થેંધહે અશત રાતચો વીરપાહુ પધતિ અરંજાહુ, વીરપાહુ વઓધયનાહુ,
રપસો આઆધહધરે મિથ્રહે મિથ્રો-દુજંમ હિશ્પોસંમ, અવે અધપિ
દધંધ્યન્તો, અવે અધપિ હિશમરંન્તો, યોધ પઉર્વ મિથ્રેમ દુજિન્તિ,
અવઓષાંમચ થથો પાઓન્તો થિમ ધસંન્તિ મિથ્રો-દુજો હુધથીમ અપવ-
જનસચ દ્રવન્તો.

અવાઓ પવાઓ, પસચ પવાઓ, પરો પવાઓ, રપશ વીધ-
ઓત અધઓયઘ્રો, ક્રા અંધહે વીસધતિ મિથ્રો થો વોઉર-ગઓયઓ-
ધતિશ, અહ્માધ ક્રકિન અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ અવંધહે, થો ખઓ-
વરં-રપસનો સૂરો વીરપો-વીધવાઓ અધઓયઘ્રો.

અહે રચ ખરંનંધહચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓઆખચો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ પયનંમ હુપયનંમ અધચાખચો દધંધહુખચો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
ખઓપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, ચસન્થો, વહમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખતો વીરપંમાધ અંધહે અસ્તવજતે, મિથ્રો થો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓઆખચો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહચ; તંમ યજ્ઞધ
સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓઆખચો મિથ્રેમ
વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હઓમથો ગવ અરેરમન, હિજવો-

દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઓધનય, જઓધાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શિ-વચંધહૂમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, બએવરં-ચખનંમ, બેરજનંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જવાઉવાઓધહૂમ.

યિમ ક્રસ્તંમ જરનુમનંમ પેરંથુ-સકાઓધહે વજનિ, અવિ હએનયાઓ પ્રવિબેધતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઓયો, અન્તરે દંધહહુ-પાપેરતાને.

આઅત યત મિથ્રો ક્રવજધતે, અવિ હએનયાઓ પ્રવિબેધતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઓયો, અન્તરે દંધહહુ-પાપેરતાને, અથ નરાંમ મિથ્રો-દુળંમ અપાંશ ગવો દરેજયેધતિ, પધરિ દએમ વારયેધતિ, અપ ગઓષ ગઓષયેધતિ, નોધત પાધ વીધારયેધતિ; નોધત પધતિ-તવાઓ બવધતિ, તા દંધહહુવો તે હમરંથે, યથ દુજબેરંતો બરધતિ મિથ્રો ચો વોઉર-ગઓયઓધતિશ.

અહે રથ ખરંનંધહય, તંમ યજ્ઞધ સૂરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધરયાળ્યો દંધહહુળ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંથ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસંયો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુળંતો વીરંપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરંતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાળ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હઓમયો ગવ બરંસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઓધનય, જઓધાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમધદે, અર્શિ-વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઝોયંમ, હુતાશતંમ, અઝેવરં-અખનંમ, ઔરજનંમ, પેરથુ-વઝેધયનંમ, સૂરંમ, અખફનંમ, જઘાઉવાઝોધહુમ.

યજ્ઞાધ મઝેધનંમ ક્રાથેરંસત યો દધવાઝો અહુરો મજદાઝો, ઉપધરિ હુરાંમ ઔરજધતીમ વોઉર-ક્રઝોઉર્વઝેસ્યાંમ આમ્યાંમ; યથ નોધત કષપ, નોધત તંમાઝો, નોધત અઝોતો વાતો, નોધત ગરંમો, નોધત અખિતશ વોઉર-મહુરકો, નોધત આહિતિશ દઝેવો-દાત, નઝેધ દુન્માંન ઉજજસધતિ, હુરધથો પધતિ ઔરજયાઝો.

યત ફેરનાઉન અમંપાઝો સ્પંત વીસ્પે હુવરં-હુજઝોપ, ક્રઝોરંત ક્રદિન અવિ મનો જરજદાતોધત અંધઉહિત હુય; યો વીસ્પંમ અહુમ અસ્તવન્તંમ આદિધાધતિ, હુરધથાત પધતિ ઔરજંધહુત.

આઅત યત દુજદાઝો ક્રદરધતિ યો અધાવરંશ, થ્વાપ ગામ થ્વાપંમ યુજ્યેધતિ વાપંમ મિથ્રો યો વોઉર-ગઝોયઝોધતિશ, સ્તઝોપ-સય અપ્યો સૂરો, નધર્યો-સંધહુસય યો માયુશ; રસમો-જતંમ વાધંમ જધન્તિ અમો-જતંમ વા.

અહે સ્ય ખરંનંધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ; જઝોધ્રાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત અઝેપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત હુવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઝોયઝોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝોધ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ; જઝોધ્રાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઝોયઝોધતીમ યજમધદે. હુઝોમથો ગવ ઔરસમન, હુજવો-દંધહુધહુ, માંધ્રય વચય ખ્યઝોથનય, જઝોધ્રાખ્યસય અધુખ્ધ-ઝેધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અપાત હુયા, યાઝોધહુમંથા તાંસયા તાઝો-સયા યજમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) મિથ્રમ વાઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શ-વચ્ચ-ધ-હુમ, વ્યાખનમ, હજ્જ-ધર-ગચ્ચોવમ, હુતાશતમ, અચ્ચેવરે-અખનમ, અર્જનતમ, પર્થુ-વચ્ચેયનમ, સૂરમ, અખનમ, જઘાઉવાચ્ચોધહુમ.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ગર્જજધતે અહુરાધ મજદાધ, ઉધતિ અચ્ચોજનો.

અજ્ઞમ વીરપનામ દામનામ નિપાત અહિ હવપો, અજ્ઞમ વીરપ-નામ દામનામ નિશહરેત અહિ હવપો. આઅત મા નોધત મખ્યાક અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તે, યથ અન્યે યજ્ઞતાચ્ચોધહો અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તિ.

યેધધિ જ મા મખ્યાક અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞયન્ત, યથ અન્યે યજ્ઞતાચ્ચોધહો અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજ્ઞન્તિ, કા તુર્યો અખ-વચ્ચોયો, થ્વરશતહે જર આયુ પુષુયામ, ખહે ગયેહે ખનવતો અમ-ષહે, ઉપ થ્વરશતહે જઘમ્યામ.

અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ યજ્ઞધતે ખરો-જ્ઞચ્ચોધો અખવ. અચ્ચોખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ સૂર મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો.

અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ સંવિશત મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો. અચ્ચોખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વય વચ અધચ્ચોયસ્ર મિથ્ર યજ્ઞધ જ્ઞચ્ચોધો.

મુરુનુયાચ્ચો નો મિથ્ર યસ્નહે, ફુનુયાચ્ચો નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપ-નો યસ્નમ આહિષ, પધતિ-નો જ્ઞચ્ચોધો વીસંધઉહ, પધતિ-હીશ યશ્તાચ્ચો વીસંધઉહ, હામ હીશ ચિન્માને ખરંધઉહ, ની-હીશ દસ્વ ગરોન્માને.

દજ્ઞદિ અહ્માકમ તત્ર આયતમ, યસ-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-ધતિ દાતાનામ સ્વંધહામ, ધશ્તીમ અમમ વરંધ્રમમય, અવંધહુમ અખવસ્તમય, હચ્ચોસ્રવંધહુમ હુરનીમય, મસ્તીમ સ્પાનો વચ્ચેધીમય. વરંધ્રમમય અહુરધાતમ, વનધન્તીમય ઉપરતાતમ, યામ અખહે વહિ-શતહે, પધતિ-પરશ્તીમય માંધહે રપેન્તહે.

યથ વચ્ચેમ હુમનંધહો ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજ્ઞમ હચ્ચોમનંધહુમ, વનામ વીરપે હમરથે યથ વચ્ચેમ હુમનંધહો ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજ્ઞમ

હુઆમનંધહુમ્ન, વનામ વીરપે દુશમધન્યુશ યથ વએમ હુમનંધહુદ
ક્રમનંધહુસય ઉર્વાજેન હુઆમનંધહુમ્ન, વનામ વીરપાઓ ત્મએ-
ધાઓ તઉર્વયમ દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાશ્વાંમ પધરિકનાંમય, સાશ્વાંમ
કઓયાંમ કરકૂનાંમય.

આહે રય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આય નો જમ્યાત
ખએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હુવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતેમ
મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તેમ
યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો
મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ. હુઆમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ખ્યઓશ્નય, જઓધાખ્યસય અર્ધુખધ-
એધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે,
મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૧૪ મો) મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શિ-
વયંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરે-અખનંમ,
ખેરજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

યેંધહે વૉહુ હુઓસ્રવંધહુમ, વંધઉહિ કેરંકૂશ, વંધઉહિ ક્રસસતિ;
વસો-ચાનંમ વસો-ગઓયઓધતીમ અતઉર્વયો ધધ કૂપુયન્તંમ વાસ્રીમ,
વસો-યઓનાધ ધન્તાંમ હુધાઓધહુમ, યો ખએવરે-સ્પસાનો સૂરો
વીરપો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

આહે રય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉરૂ-
ગઓયઓધતીમ; જઓધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત બએષજાધ, આચ નો જમ્યાત વરંથ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઅંચઅંધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-રતંમ મિથ્રંમ યજાધ જઅંધ્રાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહચ; તંમ યજાધ સુરન્વત યરન મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅંચઅંધતીમ; જઅંધ્રા-ખ્યો મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજમધદે. હુઅંમયો ગવ બરે-રમન્, હિજવો-દંધહંધહ, માંથચ વચચ બ્યઅંધનચ, જઅંધ્રાખ્યસચ અધુખઅંધખ્યસચ વાધજિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅં અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઅંધહાંમચા તાંસચા તાઅોસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઅંધેમ, હુતારતંમ, બએવરં-અમનંમ, બરંજનંમ, પરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખદૂનંમ, જઘાઉર્વાઅંધહેમ.

અરંધવો-જગંમ જએનંધહુન્તંમ, રપસંમ તખંમ વ્યાખનંમ, કલ-આપેમ જવનો-સૂતંમ તચલ-આપેમ ઉદયત-ઉર્વરંમ, કર્ષો-રાજંધહેમ વ્યાખનંમ, યઅંધિતવન્તંમ અધઅંચમનંમ, વૉઉર-ચઅંધતીમ દામિધાતંમ.

યો નોધત કહાધ મિથ્રો-દુજાંમ મળ્યાનાંમ અઅંજો દધાધતિ, નોધત જાવરં; યો નોધત કહાધ મિથ્રો-દુજાંમ મળ્યાનાંમ ખરેનો દધા-ધતિ, નોધત મિજદંમ.

અપ અએષાંમ બાજવાઅં અઅંજો તૂમ ગન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઅં જાવરં, અપ અમનાઅં સૂરંમ, અપ ગઅંપયાઅં સ્રઅંમ.

નોધત દિમ અરશ્તોધશ હુકનુતયાઅં, નોધત ધષઅંશ પર-પથ્વતો અવ-અખનઅંધતિ પન્મઅંયો, યહાધ ક્લિન અવિ મનો મિથ્રો જસધતિ અવંધહે, યો બએવરં-રપસનો સૂરો વીરપો-વીધવાઅં અધઅંચમ્નો.

અહે રય ખરંનંધહચ, તંમ યજાધ સુરન્વત યરન, મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅંચઅંધતીમ; જઅંધ્રાખ્યો મિથ્રંમ વૉઉર-ગઅંચઅંધતીમ યજ-મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રકુનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત બએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરેશ્રમાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહે, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉગ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ-યો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુષ્ટો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઅોયઅોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રેમ યજાધ જઅોધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ, જઅોધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતિમ યજમધદે. હુઅોમયો ગવ બરેરમન, હિજ્જવા-દંધહંધહે, માંધય વચય બ્યઅોથનય, જઅોધાખ્યસય અધુખઅેધખ્ય-સય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જ-દાઅો અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદે.

(કર્દો ૧૬ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ હજ્જધર-ગઅોપેમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અખનંમ, બેરજતેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઅોધહેમ.

યહિ વ્યાને દએનયાધ સ્તીરયાધ પેરેથુ-ક્રાકયાધ, મજ્જ અમવ નિધા-તેમ; યહિ પધતિ ચિથ્રેમ વીધાતેમ, વીરપાધશ અવિ કરૂવાંન યાધશ હુપત.

યો આસુનાંમ આસુશ, યો અરેદ્રનાંમ અરેદ્રો, યો તખમનાંમ તખમે, યો વ્યાખનનાંમ વ્યાખનો. યો ક્રક્ષિત-દાઅો, યો આજુધતિ-દાઅો, યો વાંથવો-દાઅો, યો ક્ષથ્રો-દાઅો, યો પુથ્રો-દાઅો, યો ગયો-દાઅો, યો હવંધહે-દાઅો, યો અપવસ્તો-દાઅો.

યિમ હુયધતે અપિશ વંધઉહિ,^૧ પારેન્દિય^૨ રઅોરથ, ઉધય નધરે

૧. અપિશ વંધઉહિ-નારી ફરેસ્તો અશીશવંધ, એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાધ, સચ્ચાધ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટે કિમતી ખનનો હોવાથી, તે આ દુન્યાના ખનના ઉપર મવકકલ યજ્ઞ તરીકે ગણાવા લાગ્યો. પવિત્રાધ અને સચ્ચાધથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ મેળવાય છે તેમ આ દુન્યામાં દોલતથી સુખ મેળવાય છે. એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંધથી માંગવામાં આવે છે.

૨. પારેન્દિ-દોલત ઉપર અશીશવંધનો સાથી સ્ત્રી ફરેસ્તો. એક સેતારા તરીકે તે Pleides ને મળતો આવે છે. એને મિથ્ર અને તીશત્રય સાથે સાથે સંબંધ છે, કારણ કે મિથ્ર બહોળાં ખેતરો ઉપર મવકકલ છે, જે ખેતરોથી દોલતની ઉત્પત્તિ થાય છે, અને તીશત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી આખાદી અને દોલત ઉત્પન્ન થાય છે.

હાંમ-વરેધતિશ, ઉદ્ધમય કવએમ ખરેનો, ઉદ્ધમય થવાપેમ ખધાતેમ, ઉદ્ધમય દામોદશ ઉપમનો, ઉદ્ધાઓસય અપઓનાંમ કવપયો, યસય પોઉરનાંમ હુધાકો અપઓનાંમ મજદયસ્નનાંમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓધાખયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનેમ હુપયનેમ અધસ્થાખયો દધંધહુખયો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજદદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરેંધ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉદ્ધો, અધવિ-થૂરો, યસયો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ, તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાખયો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાખયો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હઓમયો ગવ બરેરમન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધય વચય બ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય અધુખધ-એધખ્યસય વાધજિખયો. થેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૭ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતિમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-વચંધહુમ, વ્યાખનેમ, હજંધર-ગઓપેમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અખનેમ, બરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનેમ, સૂરેમ, અખકૂનેમ, જધાઉર્વાઓધહુમ.

યો વાષ મધન્યુ-હાંમ-તાશત બરેજિ-ચઅ કવજધતે, હય કરૂવરે યત્ અરેજહિ ઉપ કરૂવરે યત્ ખનિરથેમ આમીમ, રથ્વય-ચઅ હચિમ્નો, ખરેનંધહય મજદધાત વરેંધ્રય અહુરધાત.

થેંધહે વાષેમ હનગરેવનાધતિ અપિશ વંધહેહિ યા બરેજધતિ. થેંધહે દએન માજદયસ્નિશ ખીતે પથો રાધધતિ. યિમ અઉર્વન્તો મધન્યવાઓધહે. અઉરેષ રઓક્ષ કાદરેસ્ત રપેન્ત વીધ્વાઓધહે અસય મનિવસંધહે વજ્જન્તિ; યત્ દિમ દામોદશ ઉપમનો હુ-ધરિખતેમ બાધ ધરિનખિત. યહાત હય ક્તરેસેન્તિ વીરપે મધન્યવ દએવ, યએચ વરેન્ય દ્યન્તો.

મોઘ-તૂ ધથ અહુરહે અન્તહે વએધાધ જસએમ. ચેંધહે હુજ'ધરેમ વએધનાંમ પધતિ હમરેથાધ જસધતિ; યો બએવરે-સ્પસાનો સૂરો વીરપો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

આહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્રાધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુર્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહય; તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વચય ખ્યઓધનય, જઓથ્રાખ્ય-સય અધુરંધએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે હુતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૮ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-વયંધહેમ, વ્યાખનંમ, હુજ'ધર-ગઓપંમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અમનંમ, બેરેજન્તેમ, પેરંધુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

ચેંધહે પઉર્વ-નએમાત વજ્ઞધતે વેરંધ્રો અહુરધાતો હૂ કંહુરપ વરાજહે પધતિ-અરેનો, તિજિ-દાંસ્તહે, અરૂનો તિજિ-અસૂરહે, હકેરેત-જનો વરાજહે, અનુ-પોધશ્વહે, અન્તહે પરૂવનિકહે તખમહે; અયંધહેા-પાધહે, અયંધહેા-જસ્તહે, અયંધહેા-જયેહે, અયંધહેા-દૂમહે, અયંધહેા-પધતિશ-ખરેનહે.

યો ક્રાંશતયો હમરેથાધ ઉપ-હુખ્તો આ-મનંધહુ ધથ નધસ્ય હાંમ-વરેતિ સ્તિજ નિજધન્તિ હમરેથે. નએધ મન્યેતે જધન્વાઓ, નએધ ચિમ ઘેનાંમ સદયેધતિ, યવત અએમ નિજધન્તિ મેરંજુય સ્તૂનો ગયેહે, મેરંજુય ખાઓ ઉશ્તાનહે.

હકત વીરપાઓ અધિ-કરેન્તછતિ, યો હકત અસ્તેસય વરેસેસય
મસ્તરેક્ષસય વોહુનિશય જમાધ હાંમ-રએથવથેધતિ મિથ્રો-દુજનમ્ મખ્યાનાંમ.

અહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ, જચ્ચોધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્ચાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત
અએષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વરેધ્રપ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધ-
હાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધિ-થૂરો, યસ્-યો,
વહુમ્યો, અન્-અધિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિ-
શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જચ્ચોધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ-
હય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ; જચ્ચો-
ધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ યજમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરે-
રમન્, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ખ્યચ્ચોધનય, જચ્ચોધાખ્યસય
અર્ધુખ્યએધખ્યસય વાધ્રજિખ્યો. યેંધહે હતાંમ આચત યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અષાત હયા, યાચ્ચોધહાંમયા તાંસયા
તાચ્ચોસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૯ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ યજમધદે, અર્શ-
વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગચ્ચોપેમ, હુતાશતેમ, અએવરે યખનંમ,
ખરેજન્તેમ પરથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાચાધહેમ.

યો ખાધ ઉસ્તાનજસ્તો ઉર્વાજ્જો, અવરોધત વાચિમ ઉધત્ય-
ઓજનો. અહુર મજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્ત-
વધતિનાંમ અષાઉમ.

યેધિ જી મા મખ્યાક અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે
યજતાચ્ચોધહે અચ્ચોખ્તો-નામન યસ્ન યજન્તિ, ક્રા નુરયો અપવચ્ચોયો,
થવરશતહે જર આયૂ પૂધુયાંમ, ખહે ગયેહે ખન્વતો અમંધહે ઉપ
થવરશતહે જધમ્યાંમ.

બુયમ તે ષોધધ્રો-પાનો, મા બુયમ ષોધધ્રો-ધરિચો, મા ન્માનો-
ધરિચો, મા વીરપો-ધરિચો, મા જન્તુ-ધરિચો, મા દધંધહુ-ધરિચો;
માધ યત નો ઉધ્ર-ખાજ્જઉશ નિવાનાત પરો હિખ્યખ્યો.

તૂમ અએષાંમ ત્વિષ્યતાંમ, તૂમ અએષાંમ ત્વએષંઘઉહતાંમ
ત્વએષાઓ સ્થિન્દ્યેહિ. સ્થિન્દ્ય અપવજનો; હૃવર્યો અહિ હુરાથ્યેઃ
જવનો-સ્વ અહિ સૂરો.

આચ-થ્વા જખયાઘ અવંઘહે. આચ-નો જમ્યાત અવંઘહે, અશ-
ક્રાયશિતય જઓથનાંમ હુક્રાયશિતય, અશ-ક્રઓરંતિય જઓથનાંમ હુક્ર-
ઓરંતિય, યથ થ્વા અઘવિષયન્ન દરંઘ અઘવિષયન હુષિતંમ ઔરંઘમ્ય-
પએતંમ.

તૂમ તા દંઘહ્ણાવો નિપાહિ, યા હુઓરંતીમ યાતયેઘતિ મિથ્રહે
વોઉર-ગઓયઓઘતોઘશ. તૂમ તા ક્રસ્થિન્દ્યેહિ યા રાંક્યેઘતીશ દંઘ-
હ્ણાવો. આચ-થ્વા જખયાઘ અવંઘહે. આચ નો જમ્યાત અવપ્યાઘ ઉઘો,
અઘવિ-થૂરો યસન્થો વહુમ્યો મિથ્રો રએવાઓ દંઘહ્ણુ-પઘતિશ.

અહે રય ખરંનંઘહ્ય, તંમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વોઉર-
ગઓયઓઘતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓઘતીમ યજ્ઞ-
મઘદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અઘસ્યાખ્યો દંઘહ્ણુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઘહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘહે, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંઘહે, આચ નો જમ્યાત મજ્ઞદિકાઘ, આચ નો જમ્યાત
ખએષજ્ઞઘ, આચ નો જમ્યાત વેરંઘઘાઘ, આચ નો જમ્યાત હવંઘહ્ણાઘ,
આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાઘ, ઉઘો, અઘવિ-થૂરો, યસન્થો, વહુમ્યો,
અન્-અઘવિ-દુખ્તો વીરંપમાઘ અંઘઉહે અસ્તવઘતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓઘતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞઘ જઓથાખ્યો, તંમ પદરિ-જસાઘ વન્તય નંમંઘહ્ય; તંમ યજ્ઞઘ
સુરન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓઘતીમ; જઓથાખ્યો મિથ્રંમ
વોઉર-ગઓયઓઘતીમ યજમઘદે. હઓમયો ગવ ઔરંસ્મન, હિજ્ઞવો-
દંઘહ્ણહ્ણ, માંથ્રય વચચ ખ્યઓથનય, જઓથાખ્યસય અધુજંઘએખ્ય-
સય વાઘજ્ઞિખ્યો. યંઘહે હતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતી વંઘહે, મજ્ઞ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત હ્યા, યાઓઘહ્ણાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજમઘદે.

(કરદો ૨૦ મો) મિથ્રંમ વોઉર-ગઓયઓઘતીમ યજમઘદે, અશ-
વચંઘહેમ, વ્યાખનંમ, હજ્ઞંઘર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-અખનંમ,
ઓરંજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉવાઓઘહેમ.

ચો રંબુશ દધધે મએથનંમ, યહ્માધ રંબુશ દરંવાધ હુખંધ્રાધ ક્રમ-
વર મનવધન્તીમ.

તૂમ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અદુજાંમ, તૂમ વરંજનહે
પધતિ નિશ-હરેત અહિ અદુજાંમ. થ્યાપધતિ જી હુખંધ્રેમ દધધે વહિ-
રતંમ વરંથ્રાંમય અહુરધાતંમ, યહ્મિ સોધરે મિથ્રો-દુજો અધપિ વીથિશિ
જત પઉર્વ મખ્યાકાઆધહો.

અહે રય ખરંનંધહુય, તંમ યજાધ સુરંન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાળ્યો દધંધહુપ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આય નો જમ્યાત
ખએષજાધ, આય નો જમ્યાત વરંથ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધ્ર-
હાધ, આય નો જમ્યાત અપવરતાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો,
વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવતંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
રતંમ મિથ્રેમ યજાધ જઓથાળ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ્ર-
હુય; તંમ યજાધ સુરંન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ;
જઓથાળ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ
ખરંરંમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ખઓથનય, જઓથાળ્યસય
અધુખંધએધપ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૨૧ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-યખનંમ,
ખરંજનંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

ચો રંબુશ દધધે મએથનંમ, યહ્માધ રંબુશ દરંવાધ હુખંધ્રાધ
ખવર મનવધન્તીમ.

યેંધહે હજંધરંમ યઓધિતાનાંમ ક્રદથત અહુરો મજ્જદાઓ ખએ-
વરં દાધથનાંમ વીદાધથે. આઅત આળ્યો દાધથાળ્યો અધવ્યસય

ચર્ચાક્ષિતજ્યો સ્પર્શ્યેષ્ઠિ મિથ્રો-જ્યાંમ મિથ્રો-દુર્જમય. આચ્ચત્ આજ્યો
દોષશ્રાજ્યો અધ્યયસય ચર્ચાક્ષિતજ્યો અધર્ચોયો અસ્તિ મિથ્રો યો અચ્ચેવર-
સ્પસનો સૂરો વીર્યો-વીધ્વાર્ચો અધર્ચોયનો.

આહુ રય ખરેનંધ્રહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગર્ચોયર્ચોધતીમ, જર્ચોશ્રાજ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-વયનેમ હુષયનંમ અધસ્થાજ્યો દંધધ્રહુજ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધ્રહુ, આચ નો જમ્યાત રવંધ્રહુ, આચ
નો જમ્યાત રકૂનંધ્રહુ, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો
જમ્યાત અચ્ચેજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત વૉરશ્રધાધ, આચ નો જમ્યાત
હુવંધ્રહુધ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસન્ચો,
વહુર્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીર્યેમાધ અંધ્રહુ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
શતંમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જર્ચોશ્રાજ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ-
હુય; તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ, જર્ચો-
શ્રાજ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞમધદે. હુર્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન,
હિજ્જવો-દંધ્રહુધ, માંશ્રય વચય ખ્યર્ચોધનય, જર્ચોશ્રાજ્યસય અર્ષુ-
ખ્યર્ચોધ્યસય વાધ્રજિજ્યો. ચેંધ્રહુ હતાંમ આચ્ચત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો,
મજ્જદાર્ચો અહુરો વચ્ચેથા અષાત્ હયા, યાચ્ચાધ્રહાંમયા તાંસયા તાચ્ચો-
સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૨ મો) મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચોયર્ચોધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધ્રહુમ, વ્યાખનંમ, હુજ્જધર-ગર્ચોર્ષમ, હુતાશતંમ, અચ્ચેવર-ચખનંમ,
અરજન્તંમ, પૅરથુ-વચ્ચેધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાર્ચાધ્રહુમ.

યિમ દંધધ્રહુઉશ દંધધ્રહુ પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ; યિમ જન્તેઉશ જન્તુપધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ.

યિમ વીસો વીસ્-પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ અવં-
ધ્રહુ; યિમ ન્માનુહુ ન્માનો-પધતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ; યિમ દ્વાચિન પિથે હુચિમન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ
અવંધ્રહુ. યિમ દ્વિધુશચિત્ અષો-ત્કચ્ચેષો અપયતો હુવાધશ દાતાધશ
બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખ્યેષ્ઠિ અવંધ્રહુ.

ચેંધ્રહે વાક્ષ ગરેજનહે ઉસ અવ રઓઆઓ અખનઓઇતિ, અવ પધરિ ઇમાં જાંમ જસઇતિ, વી હુત કર્ણવાંન જસઇતિ, યતચિત્ત નેમંધ્રહ વાચિમ્ ખરઇતિ યત્ ગઓપચિત્ત.

યા વરેત અજિમ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જખયેઇતિ અવંધ્રહે ગવ-ઇથીમ પધતિશમરેમ્ન; કધ-નો અર્ષ ગવઇથીમ અપયાત્ પસ્કાત્ વજેમ્નો મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ; કધ-નો ક્રઓઉર્વએસયાઇતિ, અપહે પધતિ પન્તાંમ, દુજો વએરેમ્ને અજેમ્નાંમ.

આઅત્ યહ્માઇ દનૂતો ખવઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ, અહ્માઇ જસઇતિ અવંધ્રહે. આઅત્ યહ્માઇ લ્પિશતો ખવઇતિ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ, અહ્માઇ ક્રસ્યન્દયેઇતિ ન્માનંમય વીસંમય જન્તૂમય દપ્યૂમય દઇંધ્રહુસરતીમય.

અહે રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ, જઓધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દઇંધ્રહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રકૂનંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ ખએષજ્ઞઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેશ્વન્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાઇ, ઉધ્રો, અધવિ-ચૂરો, યસ્નયો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધ્રહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓઇતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞઇ જઓધ્રાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નેમંધ્રહય; તેમ યજ્ઞઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ, જઓધ્રાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓગઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ ખરેસન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય ખ્યઓધનય, જઓધ્રાખ્યસય અર્ષુખ-એઇખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ યસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમઇદે.

(કરહો ૨૩ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહુમ, વ્યાખનંમ, હજધર-ગઓષેમ, હુતાશતેમ, ખએવર-ચખનંમ, ખરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખકૂનંમ, જધાઉર્વાઓધ્રહુમ.

ચિમ ચજત હુઓમો કામિશ, અએષળ્યો, સીરો, ક્ષય્યો,
જધરિ-દાઇથો, બરેજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ, હુરધથો પઇતિ બરેજયાઓ,
ચત વઓએ હુકધરીમ નામ, અનાહિતમ અનાહિતો અનાહિતાત પઇતિ
બરેસ્મન, અનાહિતયાત પરો જઓથયાત અનાહિતએઇળ્યો પરો
વાધજિળ્યો.

ચિમ જઓતારેમ સ્તયત અહુરો મજદાઓ અષવ, આસુ-યસ્નેમ
બરેજિ-ગાથેમ. ચજત જઓત આસુ-યસ્નો બરેજિ-ગાથો, બરેજત
વચ, જઓત અહુરાઇ મજદાઇ, જઓત અએષનામ રપેન્તનામ. હો
વાધ્ ઉસ્ અવ રઓઆઓ અબનઓત, અવ પધરિ ઇમામ જામ
જસત, વીજસાત વીરપાઇશ અવિ કર્ષવાન્ યાઇશ હુપ્ત.

યો પઓઇચ્યો હાવન હુઓમાં ઉજદસ્ત, સ્તેર્ણપ્યેસંધહ મધન્યુ-
તાશત, હુરધથો પઇતિ બુરેજયાઓ. બરેજયત અહુરો મજદાઓ બરે-
જ્યેન્ અએષાઓ રપેન્ત, યધહાઓ કેહ્યેા હુરઓધયાઓ; યહાઇ હવરે
અઉર્વત-અસ્પેમ દૂરાત નેમો અઓધયએઇતિ.

નેમો મિથાઇ વોઉર-ગઓયઓઇતેએ હુજંધરો-ગઓપાઇ અએવરે-
અમધને. ચેસ્ત્યો અહિ વહુચ્યો; ચેસ્ત્યો યુયાઓ વહુચ્યો ન્માનાહુ મપ્યાક-
નામ. ઉશત યુયાત અહાઇ નધરે, યસે-શ્વા બાધ કાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો,
બરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો હાવનો-જસ્તો કસ્નાતએઇળ્ય જસ્તએઇળ્ય,
કસ્નાતએઇળ્ય હાવનએઇળ્ય, કસ્તેરતાત પઇતિ બરેસ્મન, ઉજદાતાત
પઇતિ હુઓમાત, સ્વાવયમ્નાત પઇતિ અહુનાત વધસ્યાત.

અય દએનય કઓરેન્ત અહુરો મજદાઓ અષવ, કા વોહુ મનો,
કા અષેમ વહિશ્તેમ, કા ક્ષયેમ વધરીમ, કા રપેન્ત આર્મઇતિશ,
કા હઉર્વત અમેરેતાત. કા-હે અએષાઓ રપેન્ત બરેજ વેરેન્ત દએન-
યાઓ; કા-હે મજદાઓ હુવાપાઓ રતુથેમ બરાત ગએથનામ; યોઇ-
શ્વા વએનેન દામોહુ અહુમ રતૂમય ગએથનામ, યઓજદાતારેમ
આઓધહામ દામનામ વહિશ્તામ.

અધ વએઇળ્ય અહુળ્ય, વએઇળ્ય નો અહુળ્ય. નિપયાઓ,
આઇ મિથ વોઉર-ગઓયઓઇતે, અહેચ અંધહેઉશ યો અસ્તવતો, યસ્ત્ય
અસ્તિ મનહો. પધરિ દ્રવતત મહુરકાત, પધરિ દ્રવતત અએમાત,

પધરિ દ્રવધતિબ્ધો હુએનેબ્ધો. યાઓ ઉસ ખૂરેમ દ્રફૂર્મ ગર્વનાં, અએબ્ધે પશે દ્રઓમેબ્ધો, યાઓ અએબ્ધો દુજદાઓ દાવયાત મત વીદાતઓત દએવો-દાતાત.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, જાવરે દયાઓ હિત-એબ્ધો, દ્રવતાતેમ તનુબ્ધો, પઓઉર-સ્પક્તીમ ત્મિપયન્તાંમ, પધતિ-જધતીમ દુશમધન્યવનાંમ, હુથાનિવાધતીમ હમરેથનાંમ અઉર્વાથનાંમ ત્મિપયન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથાબ્ધો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધશ્યાબ્ધો દંધંધુબ્ધો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વરેથ્રધાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમે, અધવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુમેયો અન્-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિ-શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથાબ્ધો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ-હય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથાબ્ધો મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહ, માંથ્રય વચય પ્યઓથનય, જઓથાબ્ધસય અધુખ્યએધબ્યસય વાધજિબ્ધો. યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૪ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-વચંધહેમ વ્યાખનંમ હુજંધર-ગઓપેમ, હુતાશતેમ, બએવરે-ચખનંમ, બરેજન્તેમ, પરેથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહેમ.

યો જમ-ક્રથાઓ અધવ્યાધતિ, પસય હૂ કાખો-દાધતીમ, મરેજધતિ વ કરન, અંધંધહાઓ જમો યત પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ; વીસ્પેમ ધમત આદિધાધતિ, યત અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય.

વજરેમ જસ્તય દ્રજેમો, સતકુશ્તાનંમ, સતો-દારેમ, કવચેર્વેમ,
વીરો-ન્યાચ્ચાચિમ, જરોધશ અયંધ્રહો કહિજતંમ, અમવતો, જર-ચેહ,
અમવસ્તંમેમ જચેનાંમ, વેરેશ્વસ્તંમેમ જચેનાંમ.

યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસધતિ અંધરો મધન્યુશ પોઉર-મહુરકો; યક્ષાત્
હ્ય ક્તરેસધતિ અચેમો દુશ્શદાઓ પેષો-તનુશ; યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસધતિ
બૂખ્યાંસ્ત^૧ દરેધો-ગવ; યક્ષાત્ હ્ય ક્તરેસંતિ વીરપે મધન્યવ દચેવ,
ચચેવ વરેન્ય દ્વન્તો.

મા મિથ્રહે વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોતોધશ અન્તહે વચેધાધ જસચ્ચેમ. મા-
નો અન્તો અધપિજન્યાત્ મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ યો અચ્ચો-
જિશ્તો યજતનાંમ, યો તચિશ્તો યજતનાંમ, યો શ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ,
યો આસિશ્તો યજતનાંમ, યો અસ્ વેરેશ્વજ્ઞસ્તંમેમ યજતનાંમ, ક્ષેતધતે
પધતિ આય જમા મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ.

આહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-
ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ, જચ્ચોધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ્ઞમ-
ધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્ચાખ્યો દધંધ્રહ્યુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ
નો જમ્યાત્ રકૂનંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાધ, આચ નો
જમ્યાત્ બચેષજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેશ્વજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્
હવંધ્રહાધ, આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-શૂરો, યસ્ન્યો
વહુચ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધ્રહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
સ્તંમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જચ્ચોધાખ્યો, તંમ પધરિજ્ઞસાધ વન્તચ નંમંધ્રહ્ય;

૧. બૂખ્યાંસ્ત-આળસાધ ઉપરનો દેવ મેહેર ચસ્તમાં અને વંદીદાદમાં એને લાંબા હાથ-
વાળો કહ્યો છે, કારણ કે તે માણસને આળસાઈમાં લાંબા હાથ કરીને પડી રહેવા દે છે.
‘પરોદશ’ મરઘો બૂખ્યાંસ્ત દેવની સામે માણસોને નજીત કરનાર ઉપયોગી નતનવર છે. એ
મેહેર ચઝદથી બીહે છે, કારણ કે મેહેર ચઝદ રોશની ઉપર મવકકલ છે, અને રોશની અંધા-
રાને દૂર કરીને માણસને ઉદયોગ શરૂ કરવા કહે છે. આસ્તાદ ચસ્ત પ્રમાણે ઈરાની ખોરેહ
બૂખ્યાંસ્ત દેવને દૂર કરે છે. મીનોખેરદમાં હદથી વધારે શરાબ પીનારને બૂખ્યાંસ્ત દેવને મદદ
કરતો જણાવ્યો છે. પાઝંદ હમકારની આફ્રીનમાં શેહરેવર અમશાસ્પંદ અને તેના હમકાર
ચઝદો ખોરશેદ, મેહેર, આસમાન અને અનરનને બૂખ્યાંસ્ત દેવને મારનારા ગણ્યા છે.

તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ; જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઝામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ધ્યઝ્ઝાધનય, જઝ્ઝાધાખ્યસય ઝઝ્ઝુધ-ઝેધખ્યસય વાધ્ઝિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઝત યસ્ને પધતી વંધહો, મજ્ઝદાઝ્ઝા ઝહુરો વઝેથા ઝપાત હયા, યાઝ્ઝાધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝા-સયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨૫ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજ્ઞમધદે, ઝર્શ-વયંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઝ્ઝાયેમ, હુતાશતંમ, ખઝેવરે-ઝખનંમ, ખરેજનંમ, પેરંથુ-વઝેધયનંમ, સૂરંમ, ઝખફનંમ, જઘાઉર્વાઝ્ઝાધહુમ.

યઘાત હય ક્તરેસંતા વીરપે મધન્યવ દઝેવ, યઝેય વરંન્ય દ્રવન્તો. ક્રવજધતે દંધહુપધતિશ મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ, દધિનંમ ઉપ કરનંમ, ઝધંધહુઝ્ઝા જમો યત પથનયાઝ્ઝા રકરંનયાઝ્ઝા દૂરઝેપારયાઝ્ઝા.

દધિનંમ હે ઉપ ઝરંધંમ વજધતે, યો વંધહુશ ઝઝ્ઝાધો ઝખ્યો; વધયસ્તારંમ હે ઉપ ઝરંધંમ વજધતે રખુશ ખરેજે યો ઝમવાઝ્ઝા. વીરપે હે ઉપ ઝરંધંમ વજન્તિ યાઝ્ઝા ઝાપો, યાઝ્ઝાસય ઉર્વાઝ્ઝા, યાઝ્ઝાસય ઝપઝ્ઝાનાંમ ક્રવપયો.

ઝવિ-દીશ ઝઝેમ ક્ષયમ્નો હમથ ખરધતિ ધપવો ઝરંધિઝ્ઝો-પરંન; ઝાઝત યત ઝથ પરજસધતિ વજંમ્નો, યથ દંધહુહવો ઝવિ-મિથ્ર-ન્યાઝ્ઝા. હો પઝ્ઝાધ્યો ગધાંમ નિજધન્તિ ઝસ્પઝેય પધતિ વીરઝેય, હથ તરશ્ત ધાઝ્ઝાધહુયેધતે વય ઝસ્પ વીરય.

ઝહે રય ખરંનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ; જઝ્ઝાધાખ્યો મિથ્રેમ વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ ઝધસ્યાખ્યો દંધહુખ્યો.

ઝાય નો જમ્યાત ઝવંધહે, ઝાય નો જમ્યાત રવંધહે, ઝાય નો જમ્યાત રફનંધહે, ઝાય નો જમ્યાત મજ્ઝદિકાધ, ઝાય નો જમ્યાત ખઝેપજ્ઞધ, ઝાય નો જમ્યાત વેરંધઘાધ, ઝાય નો જમ્યાત હવંધહાધ, ઝાય નો જમ્યાત ઝપવસ્તાધ, ઉધ્રો, ઝધવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, ઝન-ઝધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ ઝંધહે ઝસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝ્ઝાયઝ્ઝાધતિશ. તેમ ઝમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઝ્ઝાધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધહુય; તેમ

યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ; જઓઠ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરૂસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રય વયય ખ્યઓથનય, જઓઠ્રાખ્યસય અધુજ્ઞ-ઓઘખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પઘતિ વંધ્રહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓ-સયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૬ મો) મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-વયંધ્રહમ, વ્યાખનંમ, હજ્ઞંધરૂ-ગર્ઓપેમ, હુતાશતંમ, ખએવરૂચખનંમ, ખરૂખનંમ, પેરથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખરૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધ્રહમ.

અઉરૂપારપેમ, તિજ્ઞિ-અરૂશતીમ, દરૂધ અરૂશતએમ, કિવિ-ધપૂમ, પરો-કેવીધંમ, હુનધયાઓચિમ રથએશતાંમ.

યિમ હરૂતારૂમય અધવ્યાક્તારૂમય ક્દથત્ર અહુરો મજ્ઞદાઓ વીરૂપયાઓ ક્રવોધશ ગએથયાઓ; યો હરૂતય અધવ્યાક્તય વીરૂપયાઓ ક્રવોધશ ગએથયાઓ. યો અનવંધ્રઉહુખદેમ્નો જએનંધ્રહ નિપાઘતિ મજ્ઞ-દાઓ દામાં; યો અનવંધ્રઉહુખદેમ્નો જએનંધ્રહ નિશહુઉર્વઘતિ મજ્ઞ-દાઓ દામાં.

અહે રય ખરૂનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ, જઓઠ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્યાખ્યો દંધંધ્રહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ર અવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર રવંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર રૂનંધ્રહે, આય નો જમ્યાત્ર મજ્ઞદિકાધ, આય નો જમ્યાત્ર ખએપજ્ઞઘ, આય નો જમ્યાત્ર વેરૂથ્રધાધ, આય નો જમ્યાત્ર હવંધ્રહાધ, આય નો જમ્યાત્ર અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ-યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખ્તો વીરૂપમાધ અંધ્રઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતિશ. તેમ અમવનંતંમ યજ્ઞતેમ સૂરંમ દામોહુ સેવિ-શતંમ મિથ્રમ યજ્ઞઘ જઓઠ્રાખ્યો, તેમ પઘરિ-જસાધ વનતય નંમંધ્ર-હય; તેમ યજ્ઞઘ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ; જઓઠ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉરૂ-ગર્ઓયઓઘતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરૂસ્મન, હિજવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રય વયય ખ્યઓથનય, જઓઠ્રાખ્યસય અધુજ્ઞ-ઓઘખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ર યસ્ને પઘતી વંધ્રહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૭ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગઅૉયઅૉધતીમ યજમધદે, અર્શ-
ચયંધલેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઅૉપંમ, હુતાશંતંમ, ખઅેવરં-અમનંમ,
અરંજ-તંમ, પંરથુ-વઅેધયનંમ, સૂરંમ, અખફૂનંમ, જઘાઉવાંઅૉધલેમ.

યેંધલે દરંધાચિત્ત બાજવ ક્રમવંતિ મિથ્રો અઅૉજંધલો, યત્તચિત્ત
ઉપસ્તાધરે હિંદવો આગેઉર્વયેધતે, યત્તચિત્ત દઅૉપતાધરે નિમે, યત્તચિત્ત
સનકે રંધહયાઅૉ, યત્તચિત્ત વીમધધીમ અંધંધહાઅો જોમો.

તંમચિત્ત મિથ્રો હંઝંફૂરંનો પધરિ અપય બાળુવે. દુશખરંનાઅૉ
નશતો રજિશત અપાતો અસ્તિ અંધંઉહય; ધય મધન્યેતે દુશખરંનાઅૉ,
નોધત્ત ધમત્ત વીરપંમ દુજવરંશતંમ, નોધત્ત વીરપંમ અધવિ-દુજતંમ
મિથ્રો વઅેનધતિ અપિબમ.

આઅત્ત અજેમ મન્ય મનંધલો; નોધત્ત મયો ગઅેથ્યો સતે અઅૉળે
મન્યેતે દુશમતંમ, યથ મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો અઅૉળે મધન્યેતે હુમ-
તંમ. નોધત્ત મયો ગઅેથ્યો સતે અઅૉળે અઅૉધતિ દુજુતંમ, યથ
મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો અઅૉળે અઅૉધતિ હૂતંમ. નોધત્ત મયો ગઅે-
થ્યો સતે અઅૉળે વરંજયેધતિ દુજવરંશતંમ, યથ મિથ્રસચિત્ત મધન્યવો
અઅૉળે વરંજયેધતિ હૂવરંશતંમ.

નોધત્ત મપીમ ગઅેથીમ સતે મસ્યાઅૉ હયધતે આસ્નો ખ્રતુશ,
યથ મિથ્રમચિત્ત મધન્યઅૉમ હયધતે આસ્નસય ખ્રતુશ. નોધત્ત મયો
ગઅેથ્યો સતે અઅૉળે સુરંનઅૉધતિ ગઅૉપધવે, યથ મિથ્રસચિત્ત મધ-
ન્યવો સુત-ગઅૉપો હજંધર-અઅૉધિતશ વીરપંમ વઅેનધતિ દુજિતંમ.
અમવ મિથ્રો ક્રક્તાધતે ઉધ વજધતિ ક્ષત્રહે સ્ત્રીર દધાધતિ દઅેમાન
દૂરાત્ત સૂક દાધથાખ્ય.

કો માંમ યજધતે, કો દુજાત્ત, કો હુયેશિત, કો દુજયેશિત,
માંમ જ મધન્યેતે યજતંમ. કહ્માધ રઅેશય ખરંસય, કહ્માધ તન્વો
દ્રવતાતંમ, અજંમ બક્ષાનિ ક્ષયન્નો; કહ્માધ ધશિતમ પૉઉરશ-ખાથાંમ,
અજંમ, બક્ષાનિ ક્ષયન્નો, કહ્માધ આસ્નાંમચિત્ત ક્રજધંતીમ ઉસ
અપર અરંજયેનિ.

કહ્માધ અજેમ ઉધ્રંમ ક્ષથ્રંમ ખધનિ સખંતંમ, પૉઉર-સ્પાધંમ
અમધનિમ્નહે મનંધલો પધતિ-દથાનિ, વહિશંતંમ સાથસચિત્ત હુમો-ક્ષત્રહે
કમરંધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનંમ્નહે. યો નિશતયેધતિ કરંતેઅ
સઅૉપ્યાંમ; ધપરે હા નિશતાત કિચ્ચેધતિ, ચેજિ અનો નિશતયેધતિ;
ત્તિશતહેચિત્ત અક્નુતહે મિથ્ર મનો રામયેધતિ, હુક્નૂધતિમ પધતિ મિથ્રહે.

કહાઇ યરકુંમચ મહુરકુંમચ, કહાઇ અધનિશતીમ દુચિથ્રમ અજમ
અક્ષાનિ કાયમનો. કહાઇ આસ્નાંમચિત્ કુજમ્નીમ હુથ-જત નિજનાની.

કહાઇ અજમ ઉથ્રમ ક્ષથ્રમ ખધનિસખતમ, વૉઉર-સ્પાધમ
અમધનિમ્નહે મનંધહો અપ-ખરાનિ, વહિશતમ સાથસચિત્ હુમો-ક્ષથહે
કમરંધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનંમ્નહે. યો નિશતયેધતિ કંરંતેએ
સાઓખ્યાંમ, ધપરં હા નિશતાત કિચ્ચેતિ, ચેકિ અન્તો નિશતયેધતિ;
ક્ષનૂતહેચિત્ અત્પિશતહે મિથ્ર મનો યઓજયેધતિ, અક્ષનૂધતીમ
પધતિ મિથ્રહે.

અહે રચ ખરંનંધહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથ્રાખ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધહે, આચ
નો જમ્યાત્ રૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત્ મજ્જદિકાધ, આચ નો જમ્યાત્
ખએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ વેરંથ્રધાધ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંધહુધ,
આચ નો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ-યો, વહુમ્યો,
અન્-અધવિ-દુખતો વીરંપમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિશતંમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓથ્રાખ્યો, તંમ પદરિ-જસાધ વન્તચ નંમંધહુચ; તંમ યજ્ઞધ
સુરંવત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓથ્રાખ્યો મિથ્રમ
વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજ્જવો-
દંધહુધહુ, માંથચ વચચ ખ્યઓધનચ, જઓથ્રાખ્યસચ અધુખધએખ્ય-
સચ વાધજિખ્યો. ચંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ્જ-
દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહુધાંમચા તાંસચા તાઓ-
સચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૨૮ મો) મિથ્રમ વૉઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શિ-
વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હુજંધર-ગઓપંમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-અખનંમ,
ખરંજન્તંમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખકૂનંમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

અરંજતો-કૂનંમ, જરંચો-વારંશનંમ, અશતંધહુધાંમ, અમવન્તમ,
તખમંમ વીસપધતીમ રથએશતાંમ. ચિથ્રાઓ, મિથ્રહે, ક્રયનાઓ; યસ-
તાંમ દપયમ આચરધતિ, યથ હુખરંતો ખરંધતિ પથનાઓ જક્રાઓ
ગઓયઓતેએ; આઅત્ હુવ પચુ વીર વસો-ક્ષથ્રો ક્રચરંધતે.

તથ નો જમ્યાત અવંધહે મિથ્ર અહુર ઍરંજન્ત. યત ઍરંજેમ
અરાત અશલ વાચિમ, અસ્પનાંમચ સિદ્ધ કુદુસાંન, અશલાઓ કહ્ન
વાંન, જ્યાઓ નિવધથ્યાંન તિધાઓધહે અસ્તયો, તથ હુનવો વોઉર-
જઓધનાંમ જત પધથ્યાઓન્તે કા-વેરંસ.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, જાવરે દયાઓ હિત-
એધઓ દ્રવતાતેમ તનુઓ, પઓઉર-સ્પદ્ધતીમ ત્મિપયન્તાંમ, પધતિ-
જધતીમ દુશમધન્યવનાંમ, હુધ્રાનિવાધતીમ હુમરંથનાંમ અઉર્વથનાંમ
ત્મિપયન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓધાઓ મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ,
રામ-પયર્નમ હુપયર્નમ અધસ્યાઓ દધંધહુઓ.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય
નો જમ્યાત રકૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત
અએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરંથ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહાધ,
આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો, વહુમ્યો,
અત-અધવિ-દુખ્તો વીસ્પેમાધ અંધહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વોઉર-
ગઓયઓધતિશ, તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સંવિશતેમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઓધાઓ, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહય; તેમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓધાઓ
મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ. હુઓમયો ગવ ઍરંસમન,
હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય પ્યઓન્નય, જઓધાઓયસય અધુઓ-
એધઓયસય વાધજિઓ. યંધહે હુતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે,
મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૨૯ મો) મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદ, અર્શ-
વચંધહુમ, વ્યાપ્પર્નમ, હુજ્ઞર-ગઓપમ, હુતારતેમ, અએવરં-અપર્નમ,
ઍરંજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયર્નમ, સૂરેમ, અખરૂર્નમ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

આધ મિથ્ર વોઉર-ગઓયઓધતે, ન્માન્ય રત્વો વીસ્ય જન્તુમ દપ્યુમ
જરથુશ્ત્રોતેમ.

વીસધતિવાઓ અસ્તિ મિથ્રો અન્તરે હુપ સુપ્તિધરંગ, ધિસ-
શ્વાઓ અન્તરે વરંજન, યથ્વરંસશ્વાઓ અન્તરે હુધો-ગએથ, પંચસ-

શ્વાઓ અન્તરે હુયાધ, ક્વશતિવાઓ અન્તરે હાવિશત, હુમધથિવાઓ અન્તરે અએથ્થય અએથ-પધતિ, અશતધથિવાઓ અન્તરે જામાતર અસુર, નવધતિવાઓ અન્તરે આથ.

સતાયુશ અન્તરે પિતરેમ પુથ્રમય, હુજંધરાધશ અન્તરે દપ્યુ, બએ-વરેધશ અસ્તિ મિથ્રો યો દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, અવ હુયધતે અમહે અયાન્ અથ અંધહુધતિ વેરેથ્રાહે.

નંમંધહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત. યથ અવત્ હુવર-ક્ષઓ-તેમ તરસ્ય હુરાંમ ઔરેજધતિમ ક્ય આધતિ અધવિય વજધતે, અવથ અજમચિત્ રિપતમ નંમંધહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત, તરસ્ય અંધરહે મધ્યેઉશ દ્યતો જઓપાન્.

અહે રય ખરંનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞ-મધદે, રામ-પયનેમ હુપયન્મ અધસ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત અવંધહે, આય નો જમ્યાત રવંધહે, આય નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આય નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત બએપજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત વેરેથ્રાધ, આય નો જમ્યાત હવંધહુધ, આય નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો, વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દ્રુપ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૌઉર-ગઓયઓધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિ-શતેમ મિથ્રેમ યજ્ઞધ જઓથાખ્યો, તેમ પધરિજસાધ વન્તય નંમંધ-હુય; તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ, જઓ-થાખ્યો મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથય વચય ખ્યઓન્તય, જઓથાખ્યસય અધુ-ખએધખ્યસય વાધજિખ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓ-સયા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૩૦ મો) મિથ્રેમ વૌઉર-ગઓયઓધતીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-વયંધહુમ, વ્યાખન્મ, હુજંધર-ગઓર્ષમ, હુતાશતેમ, બએવરે-અખન્મ, ઔરેજન્તેમ, પેરેથુ-વએધયન્મ, સૂરેમ, અખફૂન્મ, જઘાઉર્વાઓધહુમ.

મિથ્રેમ યજ્ઞએષ રિપતમ, ક્રઞ્વિષ અએથ્થયનાંમ; યજ્ઞયન્તે શ્વાંમ મજદયસ્ન, પસુખ્ય સ્તઓરએધખ્ય વયએધખ્ય પતરેતએધખ્ય, યો પરેનીનો ક્રવજ્ઞઓન્તે.

મિથ્રો વીરપે મજદયસ્નનાંમ યાંમ અષઓનાંમ અરેધ્વાય કરે-
ધ્વાય; હુઓમો આવિસ્તો અધવિ-વિસ્તો, યાઓ જઓત અધવિય
વએધયાઓન્તે, ક્ય યજઓન્તે. ના અષવ યઓજદાતાંમ જઓથાંમ
કંધઉહરાત્, યો કરેન્વાત્ યિમ યજધતે મિથ્રમ યિમ વોઉર-ગઓય-
ઓધતીમ, કનૂતો અત્મિશ્તો હ્યાત્.

પદતિદિમ પરેસત્ જરથુશ્ત્રો, કુથ અહુર મજદ, ના અષવ
યઓજદાતાંમ જઓથાંમ કંધઉહરાત્, યો કરેન્વાત્ યિમ યજધતે
મિથ્રમ યિમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ, કનૂતો અત્મિશ્તો હ્યાત્.

આઅત્ અઓત્ અહુરો મજદાઓ, ધિ-અયરંમ ધિ-ક્ષપરંમ તનૂમ
કસ્નયયન્ત, ધિસતંમ ઉપાજનનાંમ પધરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ યસ્નાધય વહ્નાધય; ધિ-અયરંમ ધિ-ક્ષપરંમ તનૂમ
કસ્નયયન્ત, વિસધતિ ઉપાજનનાંમ પધરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ યસ્નાધય વહ્નાધય. મા-ગિશ મે આઓધહાંમ
જઓથાંમ કંધઉહરાત્, યા નોધત્ સ્તઓતનાંમ યેસ્યનાંમ આમાતો
વીરપે રતવો.

અહે રય ખરેનંધહય, તંમ યજઠં સુરંવત યસ્ન, મિથ્રમ વોઉર-
ગઓયઓધતીમ, જઓથાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજ-
મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધચ્યાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રૂનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજ્જદિકાધ, આય નો જમ્યાત્
ખએષજઠ, આય નો જમ્યાત્ વરેંશ્વપાધ, આય નો જમ્યાત્ હુવંધ-
હાધ, આય નો જમ્યાત્ અષવસ્તાધ, ઉમ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્યો,
વહુમ્યો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો
વોઉર-ગઓયઓધતિશ. તંમ અમવન્તંમ યજતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિ-
રતંમ મિથ્રમ યજઠ જઓથાખ્યો, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નંમંધ-
હય; તંમ યજઠ સુરંવત યસ્ન મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ; જઓ-
થાખ્યો મિથ્રમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરે-
સ્મન્, હુજવો-દંધહુધહુ, માંથય વચય ખ્યઓથનય, જઓથાખ્યસ્ય
અધુખધએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજમધદે.

(કરદો ૩૧ મો) મિથ્રેમ વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતીમ ચજમધદે, અર્શ-વચંધુહમ, વ્યાખનમ, હજંધર-ગચ્ચોપમ, હુતાશતમ, અચેવરં ચખનમ, ખરંજનમ પરંથુ-વચેધયનમ, સૂરમ, અખફનમ, જઘાઉર્વાચ્ચાધુહમ.

યિમ ચજત અહુરો મજદાચ્ચો, રચ્ચોક્ષનાત પધતિ ગરોન્માનાત.

ઉજખાજનઉશ પધતિ અમરંજતીમ ક્રવજધતે મિથ્રો યો વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતિશ, હચ રચ્ચોક્ષનાત ગરોન્માનાત, વાપમ સ્ત્રીરંમ વવજન-નમ હામો-તખમ વીરપો-પચેસમ જરનચેનમ.

અહુચે વાપે વજનચ્ચોન્તે ચથારો અઉર્વન્તો, રપચેતિત હમ-ગચ્ચોનાચ્ચાધહો મધન્યુશ-ખરંથ અનચ્ચોપાચ્ચોધહો. તે પર-સકાચ્ચોધહો જરનચેન પધતિશુખત, આચ્ચત હે અપર અરંજતચેન; આચ્ચત તે વીરપ ક્રા-યુખત હામંધસામચ, સિમામચ સિમોધધામચ, દરંત હુકરંત ઉપધરિસ્પાતા અક અસ્તામ ક્ષથમ વધરીમ.

દષિનમ હે અરંધે વજધતે રપ્નવો રજિશ્તો રપેનિશ્તો ઉપ-રચ્ચોધિશ્તો; આચ્ચત હે હાવોય અરંધે વજધતે રજિશ્તામ ચિસ્તામ અરત-જચ્ચોધામ અપચ્ચોનીમ, રપચેત વસ્ત્રાચ્ચો વંધહુધતિ, રપચેત દચેનયાચ્ચો માજદયસ્નોધશ ઉપમનમ.

ઉપવજત તખમો દામોધશ ઉપમનો, હુકંહુપ વરાજહે પધતિ-અરંનો, તિજિ-દાસ્ત્રહે, અરૂનો, તિજિ-અસૂરહે, હુકરંત-જનો વરાજહે, અનુ-પોધથહે, અન્તહે, પરૂવનિકહે તખમહે, યુધહે, પાધરિવાજહે. નિક્ષત અઘાત વજત આતર્શ યો ઉપ-સુખતો, ઉધ્રમ યો કવચેમ ખરંનો.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ થન્યરંધતિનામ, અસ્તિ યો ગવસ્નહે સ્નાવ્ય જ્ય, હુકરંતનામ; મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ ધુનામ કહુર્કાસો-પર્નનામ જરન્યો-જક્રનામ સ્ત્રવી-સ્તયામ, અસ્તિ અચંધહુચેન રપરંધ હુકરંતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ.

હિશ્તધતે અચ્ચોમ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગચ્ચાયચ્ચોધતોધશ હજં-ધરંમ અરશતિનામ અરોધથો-તચેજ્જનામ હુકરંતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વજન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતંતિ, કમરંધે પધતિ દચેવનામ. હિશ્તધતે

અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ ચકુપનામ
હર્ચાસકૂનએનિનામ બિતએધનામ હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ
મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કર્મરેધે પધતિ દએવનામ.

હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ
રેમ કરેતનામ વયો-દારનામ હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ, મધન્ય-
વસાચ્ચો પતેન્તિ, કર્મરેધે પધતિ દએવનામ. હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે
મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ હર્ષર્મ ગધનામ અર્ચધહએનનામ
હુકરેતનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ, મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કર્મરેધે
પધતિ દએવનામ.

હિશતધતે અર્ચ્યામ વાપહે મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ વર્ષર્મ
સ્ત્રીર્મ, હુનિવિખર્તેમ, સત-કુશાનર્મ, સતો-દારર્મ, ક્રવએધર્મ, વીરો-
ન્યાચ્ચાચિમ, જરોધશ અર્ચધહો ક્રહિખર્તેમ, અમવતો, જરન્યેહે, અમ-
વસ્તેર્મ જયનામ, વરેશવસ્તેર્મ જયનામ. મધન્યવસાચ્ચો વર્જન્તિ,
મધન્યવસાચ્ચો પતેન્તિ, કર્મરેધે પધતિ દએવનામ.

પસ્ય જધન્તિ દએવનામ, પસ્ય નિધિન્તિ મિથ્રો-દુળર્મ મધ્યા-
નામ, ક્રવજધતે મિથ્રો યો વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતિશ, તરો અરજહિ
સવહિ, તરો ક્રદધકુષુ વીદધકુષુ, તરો વૉઉર-અરશતિ વૉઉર-જરશતિ, તરો
ધમત્ર કર્ણવરે યત્ અનિરથર્મ આમીમ.

અવિ બાધ ક્તરેસધતિ અર્ધરો મધન્યુશ વૉઉર-મહુરકો, અવિ
બાધ ક્તરેસધતિ અએઓ દુજદાચ્ચો પેષો-તનુશ; અવિ બાધ ક્તરેસધતિ
બૂધ્યાંસ્ત દરેધો-ગવ; અવિ બાધ ક્તરેસેન્તિ વીરયે મધન્યવ દએવ,
યએચ વરેન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતોધશ અન્તહે વએધાધ જસએમ
માનો અન્તો અધપિ-જન્યાચ્ચો મિથ્રો યો વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતિશ; યો
અર્ચ્યાજિશ્તો યજતનામ, યો તંચિશ્તો યજતનામ, યો થવદિશ્તો
યજતનામ, યો આસિશ્તો યજતનામ, યો અસ વરેશજન્તેમો યજત-
નામ, ક્રસ્તાધતે પધતિ આય જમા.

અહે રય ખરેન'ધહુય, તેમ યજધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગર્ચાચર્ચાધતીમ; જર્ચાધાળયો મિથ્રમ વૉઉર-ગર્ચાચર્ચાધતીમ યજમધે,
રામ-પયર્નમ હુપયર્નમ અધચ્યાળયો દધ'ધહુળયો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએષજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંથપાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહાધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉધો, અધવિ-થૂરો, યસ્-યો, વહુમ્યો, અન-અધવિ-દુખતો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથો યો વૉઉર-ગઅોયઅોધતિશ. તેમ અમવ-તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિ-સ્તેમ મિથેમ યજાધ જઅોધાળ્યો, તેમ પદરિ-જસાધ વન્તય નેમંધહુય; તેમ યજાધ સુરવત યસ્ન મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ; જઅો-ધાળ્યો મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે. હુઅોમયો ગવ ખરે-રમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઅોથનય, જઅોધાળ્યસય અધુજંધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઅો અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઅાંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૩૨ મો) મિથેમ વૉઉર-ગઅોયઅોધતીમ યજમધદે, અર્શ-વચંધહુમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગઅોપંમ, હુતાશતેમ, ખએવરં-અખનંમ, ખેરંજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જઘાઉર્વાઅોધહુમ.

યજ્ઞાધ અઉરિષ અઉર્વન્ત યુજત વાષ થંજયાઅોન્તે, અએવ ચષ જરનએન અસાનસય વીરપો-ખામ; ચેજિ-ષે જઅોધાઅો ખરદાત અવિ-ષે મએથનંમ.

ઉશત અજ્ઞાધ નધરે મધન્યાધ, ઉધતિ અઅોત અહુરો મજદાઅો, આધ અપાઉમ જરથુશ્ત; યજ્ઞાધ જઅોત અપવ અંધહેઉશ દહો તનુ-માંથો, ફસ્તેરેતાત પધતિ ખરેસ્મન, મિથહે વચ યજાધને, રાશતેમ અજ્ઞાધ નધરે મધન્યાધ, મિથો મએથનંમ આચરધતિ; ચેજિ-ષે યાનાધ ખવધતિ સંધહુમચિત અનુ સસ્ત્રાધ સંધહુમચિત અનુ મધન્યાધ.

સાદ્રમ અજ્ઞાધ નધરે મન્યાધ, ઉધતિ અઅોત અહુરો મજદાઅો, આધ અપાઉમ જરથુશ્ત, યજ્ઞાધ જઅોત અનપવ અદહો અતનુ-માંથો, પસ્ય ખરેસ્મ ફહિશત, પેરંનંમચ ખરેસ્મ સ્તરાનો, દરેંધમચ યસ્નેમ યજાનો.

નોધત દનાવયેધતિ અહુરેમ મજદાંમ, નોધત અન્યે અમંષાઅો રપેન્ત, નોધત મિથેમ યિમ વૉઉર ગઅોયઅોધતીમ. યો મજદાંમ તરો અન્યેતે, તરો અન્યે અમંષાઅો રપેન્ત, તરો મિથેમ યિમ વૉઉર-ગઅો-

ચઘ્મોઘ્મીમ, તરો દાત્તેમચ રખૂમચ અરશતાતેમચ કાદલ-ગઘ્મોઘ્મીમ,
વરદલ-ગઘ્મોઘ્મીમ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાખ્યો દધંધ્રહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ર અવંધ્રહિ, આચ નો જમ્યાત્ર રવંધ્રહિ, આચ
નો જમ્યાત્ર રૂનંધ્રહિ, આચ નો જમ્યાત્ર મર્દદિકાધ, આચ નો જમ્યાત્ર
ખએપજ્ઞધ, આચ નો જમ્યાત્ર વેરંધ્રધાધ, આચ નો જમ્યાત્ર હવંધ્રહાધ,
આચ નો જમ્યાત્ર અપવસ્તાધ, ઉધ્રો, અધવિ-ચૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો,
અન-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાધ અધ્રહિ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ. તંમ અમવન્તંમ યજ્ઞતંમ સૂરંમ દામોહુ સંવિરતંમ
મિથ્રંમ યજ્ઞધ જઘ્મોઘ્મીમ, તંમ પધરિ-જસાધ વન્તય નેમંધ્રહય; તંમ
યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ
વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે. હુમોમ્યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-
દંધ્રહિ, માંધ્રય વચય ખ્યમોધનય, જઘ્મોઘ્મીમ અધુખ-
એધખ્યસય વાધ્રિખ્યો. યેંધ્રહિ હાતાંમ આચત યસ્ને પધતી વંધ્રહિ,
મર્દદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઘ્મોઘ્મીમ તાંસયા
તાંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૩૩ મો.) મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે, અર્શ-
વચંધ્રહિ, વ્યાખનંમ, હુજંધ્ર-ગઘ્મોઘ્મીમ, હુતાશતંમ, ખએવરં-અખનંમ,
ખરેન્તંમ, વેરંધ્ર-વએધયનંમ, સૂરંમ, અખનંમ, જઘાઉર્વાઘ્મોઘ્મીમ.

યજ્ઞધ મિથ્રંમ, રિપતમ, વંધ્રહુશ તખમેમ, મધન્યમોમ અધ્રીમ,
હુવામરુદિકંમ અમિથ્રંમ, ઉપરોન્માનંમ, અઘ્મોઘ્મીમ તખમેમ
રથએશતાંમ.

વેરંધ્રવાઓ જએન હુચિમ્નો. હુતાશત, તંમંધ્રહાધ જઘાઉરમ
અધઘ્મોઘ્મીમ અઘ્મોઘ્મીમ અસ્તિ અઘ્મોઘ્મીમ, તંચિશતાંમ
અસ્તિ તંચિશતંમ, અધનાંમ અસ્તિ અશ-અશ્વસ્તંમો, વેરંધ્રવાઓ
ખરેન હુચિમ્નો, હુજંધ્ર-ગઘ્મોઘ્મીમ, ખએવરં-અખનો, યો ખએવરં-સ્પસાનો
સૂરો, વીરપે-વીધવાઓ અધઘ્મોઘ્મીમ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રંમ વૉઉર-
ગઘ્મોઘ્મીમ, જઘ્મોઘ્મીમ મિથ્રંમ વૉઉર-ગઘ્મોઘ્મીમ યજ્ઞમધદે,
રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધર્યાખ્યો દધંધ્રહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહુધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમ્મો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો, વહુમ્થો, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપંમાધ અંધઉહે અસ્તવધતે, મિથ્રો ચો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ. તેમ અમવન્તેમ યજતેમ સૂરેમ દામોહુ સેવિશતેમ મિથ્રેમ યજાધ જચ્ચોધાખ્યો, તેમ પધરિ-જસાધ વન્તચ નેમંધહુચ; તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ; જચ્ચોધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજમધદે. હચ્ચોમથો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથચ વચચ ખ્યચ્ચોધનચ, જચ્ચોધાખ્યસચ અધુધ-એધખ્યસચ વાધદ્ધિખ્યો. ચેંધહે હતાંમ આચત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ત હચા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચો-સચા યજમધદે.

(કરહો ૩૪ મો) મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજમધદે, અર્શિ-વચંધહેમ, વ્યાખનંમ, હજંધર-ગચ્ચોધેમ, હુતાશતેમ, ખએવરં-ચખનંમ, ખેરજન્તેમ, પેરંથુ-વએધયનંમ, સૂરેમ, અખફૂનંમ, જધાઉર્વાચ્ચોધહેમ.

ચો પચ્ચોધરિશ વએધધિશ સૂરેમ ક્રાધાધતિ રપેન્તહે મધન્થેઉશ દામાંન; હુધાતો મજિશતો યજતો, યથ તનૂમ રચ્ચોયચેધતિ, યથ માચ્ચોધહે હવારચ્ચોધનો.

ચેંધહેહાચ્ચો અધનિકો બ્રાજધતિ, યથ તિશન્થો-સ્તારહે, ચેંધહે વાપેમ હનંથેવનાધતિ અધવિશ પચ્ચોધરિશ રિપતમ; યથ દામાંન સ્તએશતાધશ હુખામ્ય ક્ષએતાધ. યજાધ હાંમ-તશતેમ, ચો દધવાચ્ચો રપેન્તો મધન્થુશ, સ્તેહરપએસંધહેમ મધન્થુ-તાશતેમ, ચો ખએવરં-રપસાનો સૂરો વીરપો-વીધવાચ્ચો અધચ્ચોયચ્ચો.

અહે રચ ખરેનંધહુચ, તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ, જચ્ચોધાખ્યો મિથ્રેમ વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતીમ યજ-મધદે, રામ-પયનંમ હુપયનંમ અધસ્થાખ્યો દધંધહુખ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંધહે, આચ નો જમ્યાત રવંધહે, આચ નો જમ્યાત રફૂનંધહે, આચ નો જમ્યાત મજ્જંદિકાધ, આચ નો જમ્યાત અએપજાધ, આચ નો જમ્યાત વેરંધ્રાધ, આચ નો જમ્યાત હવંધહુધ, આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાધ, ઉમ્મો, અધવિ-થૂરો, યસન્થો,

વહુઓ, અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધઉઠે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતિશ. તમ અમવન્તમ યજતમ સૂરમ દામોહુ સંવિ-
શતમ મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નમંધ-
હય; તમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ. હુઝાંમયો ગવ
ખરેરમન, હિજવો-દંધહુધહુ, માંધય વયય ખ્યઝાંધનય, જઝાંધાળ્યસય
અધુધઝાંધયસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહે, મજદાઝાં અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા
તાઝાંસયા યજમધદ.

(કરદો ૩૫ મો) મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ, અર્શ-
વયંધહુમ, વ્યાખનમ, હજંધર-ગઝાંધમ, હુતાશતમ, ખ્યેવર-યખનમ,
ખરેજન્તમ, યરેથુ-વઝેધયનમ, સૂરમ, અખદનમ, જઘાઉર્વાઝાંધહુમ.

મિથ્રમ અધવિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અન્તરે-દપ્યૂમ યજમધદ;
મિથ્રમ આ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ ઉપધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ, મિથ્રમ
અધધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ પધરિ-દપ્યૂમ યજમધદ; મિથ્રમ અધપિ-
દપ્યૂમ યજમધદ.

મિથ્ર અહુર ખરેજન્ત અધથેજંધહુ અપવન યજમધદ, સ્ત્રેઉશય
માઝાંધહુમય હવરંય, ઉર્વારાહુ પધતિ ખરેરમન્યાહુ, મિથ્રમ વીરપનાંમ
દપ્યુનાંમ દંધહુ-પધતીમ યજમધદ.

અહે રય ખરેનંધહુય, તમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉર-
ગઝાંયઝાંધતીમ; જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ,
રામ-પયનમ હુપયનમ અધર્યાળ્યો દંધહુળ્યો.

આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, આય નો જમ્યાત્ રવંધહે, આય
નો જમ્યાત્ રફનંધહે, આય નો જમ્યાત્ મજદિકાઇ, આય નો જમ્યાત્
ખ્યેષજ્ઞધ, આય નો જમ્યાત્ વરેથ્રધાઇ, આય નો જમ્યાત્ હવંધહાઇ,
આય નો જમ્યાત્ અપવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અધવિ-થૂરો, યસ્ન-યો, વહુઓ,
અન્-અધવિ-દુખ્તો વીરપેમાઇ અંધઉઠે અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉર-
ગઝાંયઝાંધતિશ. તમ અમવન્તમ યજતમ સૂરમ દામોહુ સંવિશતમ
મિથ્રમ યજ્ઞધ જઝાંધાળ્યો, તમ પધરિ-જસાઇ વન્તય નમંધહય; તમ
યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન મિથ્રમ વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ, જઝાંધાળ્યો મિથ્રમ
વૉઉર-ગઝાંયઝાંધતીમ યજમધદ. હુઝાંમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-

ઠંધહું ધહ, માંધય વયય ધ્યઓધનય, જઓધાખ્યસય અધુખ્યઓધય-
સય વાધજિખ્યો. ચંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ-
દાઓ અહુરે વઓથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા
યજમધદ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખેાદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સદ્ગાંન્ હુમા સદ્ગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધઓ (૨).

યસ્નેમય વહ્મમય અઓજસય જવરંય આફ્રીનામિ, મિથહે વોઉર-
ગઓયઓધતોધશ હજંધર-ગઓપહે, અએવરં-અખનો, અઓખ્તો-નામનો
યજતહે, રામનસય ખાસ્તહે. અષેમ વોહૂ (૧).

 અહુમાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફર-
ફેહૂ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન્), માહે
સુખારક (ફલાંન્), ગાહે (ફલાંન્). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ફનઓધ
અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધંચેઉશ. હુધથાવરશતાંમ હાત
વસ્ના ફરપોત્તેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખોરેહૂ અવજાયાદ મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત, બેરસાદ
અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહૂ માજદયસ્નાંન્,
આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુફેતે કેશવર જમીન્, અએદૂન્ બાદ.
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશતી. નેમસેન્તે અપાઉમ સંવિશતે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

નેમો ઉવંધરે વંધંહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

મિથેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ યજમધદ. અષેમ વોહૂ (૧).

મેહેર ફરાગયોદ દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અષેમ વોહૂ (૧).

 (મેહેર યસ્તની નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીરંગ મેહેર યશતની.

(આ નીરંગ મેહેર યશત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

સેતાયશ આ યજ્ઞ મેહેર અમૃતશાસ્ત્રપદ, હુરગાહુ રેહુનમૂએ રાસ્તી
વ દરસ્તી, હુરગાહી બમાનુ બકેમ બાતાઈ દરજ બસ્તે નમા મજ-
દસ્ત મૂઘ શેકસ્ત બદાર, અહુરમઝદ બુલંદ કવી અહેરેમન શેકસ્ત
બદાર. અપર્મોને અર્પેમ વૉહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

મેહેર યશતનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાયો!
બહોળાં ખેતરવાળો મહેર જે વાજબી ઇનસાફ કરનાર તે મારી મદદે પોહોચો!
સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુગ્ડા વિચાર, ભુગ્ડાં વચન અને
ભુગ્ડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

ઓ મેહેર યજ્ઞ! ઘટતી ક્રિયા સાથે હું તારી સેતાયશ કરું! હું તુંને મદદને
માટે ખોલાઉં છું. તું કે જેની બરોબરનો કોષ્ટ નથી તે અમને બંને દુન્યામાં મોત
લાવનાર દરવંદથી અને ઘાતકી એશમ દેવથી બચાવે. તંગીથી અને અમને તંગીમાં
લાવી નાખનારથી અમારો બચાવ કર. તું દયાળુ, વાજબી ઇનસાફ કરનાર અમારી મદદ
અને ફરાખીને માટે આવે! તું હમારી સેતાયશ સાંભળ અને તેને ગરોથમાન બહે-
શતમાં નોંધાવ. હું તારી સેતાયશ કરું, તેના બદલામાં તું મને દોલત, હિંમત, નેક-
નામી, ફતેહ, વિદ્વાનું કહાપણુ આપ; જેથી હું નેક રાહ ઉપર ચાલીને મારા હરી-
ફોને જેર કરું, અને દુઃખ ટાળું. હું દુવા ગુમરું છું કે મેહેર યજ્ઞ મારી મદદને
માટે, સુખને માટે, ફતેહને માટે, ખુશાલીને માટે, દયાને માટે અને તંદરોસ્તીને
માટે આવે! હું તેની ઇતરાજમાં આવી નહિ પડું! જેમ ખોરશેદ અલબુર્ક પહાડ
વટાવીને આવે છે, તેમ ઓ મેહેર યજ્ઞ, તારી સેતાયશથી હું અંધેમધન્યુશને
વટાવી આવું!

અવસ્તામાં મેહેર યજ્ઞ ધણો અગત્યનો ભાગ બન્યો છે. ખુદ એક ઠેકાણે
અહુરમઝદ પોતે મેહેર યજ્ઞને પોતાના જેટલોજ આરાધના કરવા લાયક કહે છે,
અને મેહેર યજ્ઞ પોતે આરબુ રાખે છે કે ઇનસાનો તેની સેતાયશ કરે, જેથી
તે તેઓને દોલત, તંદરોસ્તી, જાતી અકકલનાં ફરજંદ અને ઓચિંતી પાદશાહી
આપે. તે ખોરશેદની રોશની, સચ્ચાઇ, કોલ, સાટાં અને ઇનસાફ ઉપરનો
મવકકલ ફરેસ્તો છે. તેને હજાર કાનવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, સધળું

જાણુનાર, નહિ ઠાનાર, પુષ્કળ વિદ્યાવાળો અને જાગૃત કહ્યો છે, એટલે આપણે કહીએ છીએ કે ખોદા બધું જુએ છે, સાંભળે છે, કાંઈથી ઠગાતો નથી, અને રાત દિવસ આપણી પાસબાની કરે છે, એ કામ ખોદા મેહેર યજ્ઞ મારફતે કરે છે. લુલાં પડેલાં ગાય ગોરપંદ પાણુ તેની રાહબરી માટે આગુર રહે છે. ખોરશેદની રોશની ઉપરના મવક્કલ ફરેશ્તા તરીકે, ખોરશેદ ઉગવા માંડે ત્યારથી મેહેર યજ્ઞ તમામ હક્ત કેશવર જમીન ઉપર રહે છે. અહુરમઝદ અને અમશાસ્પદોએ તેને સર્વે પ્રાણીઓનો વડો બનાવ્યો છે, અને તે તમામ દુન્યાને સ્વચ્છ કરે છે. કોલ, અને સાટાં ઉપરના મવક્કલ તરીકે તે મેહેર-દર્જી કરનારા યાને જીડાઓ અને સાટું તોડનારાઓની પાયમાલી કરે છે. મેહેર-દર્જી યાને કોળ તોડવાના શુનાહને ધણો ગંભીર લેખ્યો છે, પછી તે કોળ અથવા સાટું અશો માણસ સાથે કીધું હોય, કે દીન દુશ્મન સાથે કીધું હોય; મેહેર-દર્જી નહિ કરનારને તે ધોડાના જેટલી ઝડપ આપે છે, આતશ તેને સાચા માર્ગ ઉપર દોરવે છે, અને અશો લોકોનાં ફરોહરો તેને જાતી અકકલવાળાં ફરજદ બખ્શે છે, તેનેથી મેહેર યજ્ઞ ખુશનુદ થાય છે, અને તેને ત્યાં ગોરપંદ તથા માણસનો વધારો કરે છે.

મેહેર-દર્જી કરનારાઓથી મેહેર યજ્ઞ ધણો આઝોરદે થાય છે. તે મેહેર-દર્જી કરનાર પોતાનાં ધારેલાં મુકામે પુગી શકતો નથી; જો તે પોતાના હરિક સામે કોઈ હથિયારનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે હથિયાર કાંઈથી અસર કરતું નથી, ખુદ પવન તે હથિયારને આડે રસ્તે ધસડી જાય છે. મેહેર યજ્ઞ મહેર-દર્જી કરનારનું બેઉ બાજુનું કૌવત, બેઉ પગનું કૌવત, બેઉ આંખની જોવાની શક્તિ, બેઉ કાનની સાંભળવાની શક્તિ ધીનવી લે છે, અને તેનું ઘર વરતી વગરનું વેરાન કરે છે, અને તેને સદા ધારતીમાં રાખે છે, અને તેઓનો હજારોની સંખ્યામાં નાશ કરે છે; લડાઈમાં પણ તેઓની પાયમાલી કરે છે, અને તેઓની કીર્તિ ઢાંડી નાંખે છે. સઘળા દેવો જેઓ મેહેર-દર્જી કરનારા હોવા જોઈએ, તેઓને માટે મેહેર યજ્ઞ એક ભય સમાન છે, મેહેર યજ્ઞને તેનાં કામમાં શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. એક માણસના મરણ પામ્યા પછી, તેનું રવાન ચાહરમની આમદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યાં મેહેર યજ્ઞને તે મરણ પામેલાં માણસે આ દુન્યામાં કીધેલાં કામનું તોળ કરવામાં, શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. અમશાસ્પદો, જેઓ સઘળા ખોરશેદ યજ્ઞના દોસ્તો છે, તેઓ પણ મેહેર યજ્ઞને તેની રોશની તમામ હક્તકેશવર જમીન ઉપર ફેલાવવામાં મદદ કરે છે. બહેરામ યજ્ઞ એક જોરાવર જીડના રૂપમાં તેની પડખે રહીને દેવોનો નાશ કરવામાં તેને મદદ કરે છે. અશીશશવંધ, પારેન્દી, નધરે-હામ-વરેતી, આસમાન, દામી ઉપમન અને અશો લોકોનાં ફરોહરો પણ મેહેર યજ્ઞને તેના કામમાં મદદ કરે છે. તાજગી આપનાર હોમનો રોપો મેહેર યજ્ઞ તરફ માનથી જોતો જણાવ્યો છે. મેહેર યજ્ઞતમાં એક ઠેકાણે સાટાંની બાબદ

આવે છે, ત્યાં કહે છે કે એ અખણ શખસો વચ્ચે થયતાં સાટાંના કરતાં, એ મિત્રો અથવા ખેશીઓ વચ્ચે થયેલું સાટું વીસ ધણું વધારે બંધનકર્તા છે; એકજ ધંધાના એ વચ્ચે થયેલું સાટું ત્રીસ ધણું, એ ભાગીઆ વચ્ચે થયેલું સાટું ચાલીસ ધણું, ધણી-ધણિયાણી વચ્ચે પચાસ ધણું, એક વર્ગના એ શિષ્યો વચ્ચે સાઠ ધણું, શિક્ષક અને શિષ્ય વચ્ચે સીતેર ધણું, સસરા અને જમાઇ વચ્ચે એંસી ધણું, એ ભાઈ વચ્ચે તેવું ધણું, બાપ દીકરા વચ્ચે સો ધણું, એ પ્રજા વચ્ચે હજાર ધણું અને અહુરમઝદ અને નેક મરદ વચ્ચે થયેલું સાટું દસ હજાર ધણું બંધન કર્તા છે. એ છેલ્લું લખાણ અસલી ધરાનીઓના સંસારી કાયદાનો ભાસ આપે છે.

સરોશ યશત હાદોખત.^૧

દ્વનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્મો. અર્ધમ વોહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ; સરોશ અશો, તગી, તનુર્માન, શેકફૂત-જીન, જીન-અવજાર, સાહારે દામાને અહુરમજદ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુશ્વરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોફૂત, ઝોઝેમ કર્દ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ ઝાંન ગુનાહ મનશની ગવશની

૧. એ યશતને 'સરોષ યશત હાદોખત' કહે છે. કારણકે એ યશત હાદોખત નુસ્કમાં આવેલી છે. સરોષ શબ્દ 'સુ' એટલે સાંભળતું ઉપરથી નીકળ્યો છે. એ ઉપરથી ભાવાચક અર્થે એનો અર્થ 'સાંભળેલું' થાય છે, તે ઉપરથી તાબેદારી, દીનના ફરમાનની તાબેદારી એવો થાય છે. એક યજ્ઞ તરીકે એનું કામ સૃષ્ટિની ભલી પેદાયશોનું ખાસ કરીને રાતની વખત રક્ષણ કરવાનું છે. વળી તે ઇનસાનના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી રવાન એટલે આત્માની નેગેહબાની કરે છે, અને તેજ કારણને લીધે માણસના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી સરોશની નેયતે ખખુમન પઢાવવામાં આવે છે. તે ગુસ્સાના દેવ અઝેખ્મનો હરીફ છે. પાછલા વિચાર પ્રમાણે એનો અર્થ પવિત્ર ઇનસાનોને સંભળાતો પાક બસારતનો ખુદાઈ અવાજ થાય છે. સંઘોષ્યતો અને પહેરેજગાર ઇનસાનો સરોષની બરકતથી ખોદાઈ જ્ઞાન હાંસલ કરવા પામ્યા હતા. સરોષથી ઉદયતા સદગુણને 'અસ્તુષ્તિ' કહે છે, એટલે નહિ સાંભળવા લાયક, જેમાં નાફરમાની, અભીમાની, તુંડાઈ, તકોબરી વગેરે દુર્ગુણો સમાઈ જાય છે. છુનદહેશ પ્રમાણે, મરથો જે માણસને ઉધમાંથી બીદાર કરે છે, અને કુતરો જે રાતના પાસબાની કરે છે, તેઓને સરોષના કામમાં મદદ કરનારા જણાય છે. બહુમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદ અશો સરોષ યજ્ઞને નેરીયોસંગની સાથે પેશોતન આગળ કાસદ તરીકે મોકલે છે, અને ધર્મનો ફેલાવો કરવાનો પેગામ કહેવાડે છે.

કુનશની, તની રવાની ગતી મીનાઆની, આખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઆથ અહુરહે મજદાઆ, તરેઇદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેપોતેમમ, સ્તઆમિ અર્ષમ, અર્ષમ વોહૂ (૩). કવરાને મજદયસ્નો કરશુશલિશ વિદ્યએવો અહુર-હઠએષો, (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. સ્તઆપહે અખેહે તખમહે, તતુ-માંથહે, દરષિ-દ્રઓશ, આહુઇએહે, કનઆથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય કનઆથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહૂ વધસ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્તિયત હય કા અપવ વીધવાઓ ઝઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઓર્ષમ અષીમ હુરઓર્ષમ વેરંથાજનંમ કાદત્ ગએથેમ અપવનંમ અપુહે રતૂમ યજમધદે. નંમો વોહૂ નંમો વહિશતંમ, કરશુશ્ત ગએથાખ્યો. તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ ઉર્વતો પઠતિ-દારેશ્ત; તત્ દ્રવતો દ્રવધ્યાઓસ્ય અષિ, ઉષિ, કરંન, ગવ, દરંથ, કરંરે દેરંજ-વાંન પઠરિ-ઉર્વએશતંમ. યત્ નંમો વોહૂ અધવીમ અત્પએર્ષમ નધરે હાંમ-વરંતિશ, દુઝે વારંથમ દારંશ્ત.

સ્તઓષો અખ્યો દ્રિધૂમ ધ્રાતોતેમો? હો વેરંથજ દુઝમ જઘિશ્તો. ના અપવ આક્રિયસ્તંમો, હો વેરંથ વેરંથવસ્તંમો. માંધ્રા રપંતો મધન્યવીમ દુઝમ નિજમઝરિશ્તો. અહુનો વધસ્યો વયાંમ વેરંથજનંસ્તંમો. અર્ષુખ્યો વાક્ષ યાહિ વેરંથજનંસ્તંમો. દ્યેન માજદયાસ્નશ વીરપએષુ વંધહુષુ, વીરપએષુ અષો ચિત્રએષુ, હુધ્યદાતંમ અથ દાતંમ કરશુશનિ.

યસ્ય, કરશુશત, ઇમત્ ઉખધંમ વયો કવઓચાત, ના વા નાઇરિ વા, આ-સર મનંધ્રહ, અપ-સર વયંધ્રહ, અપ-સર ષ્યઓશન; મસો વા આષો, મસો વા થ્યએષો ક્ષપો વા તાંથરયાઓ અઘાપ-ઘાંનરયાઓ, અપાંમ વા નાવયનાંમ પઠતિ પેરંતૂશ, પથાંમ વા પઠતિ વીચરનાઓ, નરાંમ વા અપઓનાંમ હુનજમનાધશ, દ્રવતાંમ વા દ્યેવયસ્નનાંમ હુનદ્રરનાધશ; કહ્મિ કહ્મિયિત વા અઘપ્યનાંમ; કહ્મિ કહ્મિયિત વા અરથ્યનાંમ થ્યએષો અિવિવાઓ; નોઇત્ દિમ યવ અંધહે અયાંન, નોઇત્ અંધહાઓ ક્ષપો, દ્રવાઓ કરંતો કરનુમનો કજરાનો, અષિખ્ય અવ-રપશતિચિન અવિ અવ-રપનઓત; નોઇત્ ગધહે વજે-વાંથુએહે ત્પએષો કાંશાતિચિન કાંતુયાત.

૨. સ્તઓષો અખ્યો દ્રિધૂમ ધ્રાતોતેમો—એટલે સરોષ અશો ગરીબોનું ધણુંજ પોષણ કરનારો છે, એટલે ગરીબોને સહાય કરવી એ ફરેસ્તાઇ ખસલતનું કામ છે.

ધમતય, જરથુશ્ત, ધમત ઉખ્ધેમ વચો ક્રમૂયાઓ, યત આજસાત, ફેરેસસય, ગધાતૂશય, દએવેશય હનદ્રેન; આઅત દ્રવતાંમ દએવયસ્નનાંમ, યાતૂશય યાતૂમતાંમ; પધરિકાઓસય પધરિકવતાંમ દએવેષા ક્તેરેસાંન ક્રદરાંન ન્યાઓન્યો દએવ ન્યાઓન્યો દએવયાકો, જફરે અવગેઉર્વિયાન અથ રારેબ્યન્તો.

યથય પસુશહઉર્વાઓધહો, અએતત સ્તઓપેમ અપીમ પધરિ-
અરામધદે, યિમ અપવનંમ વેરેશ્રાજનંમ; અએતત સ્તઓપેમ અપીમ
ક્રાયજામધદે, યિમ અપવનંમ વેરેશ્રાજનંમ હુમતાધશય હૂખ્તાધશય
હુવરશતાધશય.

અહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરેશ્રધય, અહે યસ્ન યજ્ઞતાનાંમ,
તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્તઓપેમ અપીમ જઓશ્રાઓ, અપીમય
વંધઉહીમ ખેરજધતીમ, નધરિમય સંધહેમ હુરઓધંમ. આય નો
જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્રજઓ સ્તઓષો અઓ. સ્તઓપેમ અપીમ યજ્ઞ-
મધદે; રતૂમ ખેરજન્તેમ યજ્ઞમધદે. યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અપહે
અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂશતેમો. વીરપ સ્તવાઓ જરથુશ્ત્ર યજ્ઞમધદે.
વીરપય હુવરશત પ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરેબ્યમ્નય.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૨ જો) સ્તઓપેમ અપીમ હુરઓધંમ વેરેશ્રાજનંમ ક્રાદત્
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યો વનનો કયધહે, યો
વનનો કાધંયેહે, યો જન્ત દએવયાઓ દુજો, અશઅઓજધહે અહુમ-
એરેઓ; યો હરેત અધવ્યાક્તય, વીરપયાઓ ક્રવોદશ ગએથયાઓ.
યો અનવંધહ બહેમનો જએનંધહ, નિપાદતિ મજદાઓ દામાંન; યો
અનવંધહ બહેમનો જએનંધહ, નિશહઉર્વદતિ મજદાઓ દામાંન. યો
વીરપેમ અહુમ અસ્તવન્તેમ, એરેધ્ય રનધાધષ નિપાદતિ, પસ્ય હ
ક્રાએદાધતીમ. યો નોધત પરચએત હુશમફ, યત મધન્યુ દામાંન દધ-
ધીતેમ, યસય રપેન્તો મધન્યુશ યસય અંધરો; હિષારો અપહે ગએ-
થાઓ. યો વીરપાદશ અયાંતય ક્ષફનસય યધધેધતિ માજન્યએધઓ હુધ
દએવએધઓ. હો નોધત તરશતો ક્રાનામધતે થયએપાત પરો દએવ-
એધઓ ક્રા અહ્યાત પરો વીરપે દએવ અનુસો તરશત નેમંતે, તરશત
તેમંધહે દ્રેન્તે.

અહિ રય ખરેનંધહુય, અંધહે અમ વેરેશ્વરય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-
તનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્વર્ણાષ્ટમ અપીમ જર્ણાશાળયો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરેજ્ઞતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરર્ણાષ્ટમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વરજ્ઞાઓ સ્વર્ણાષો અપ્યો. સ્વર્ણાષ્ટમ
અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરેજ્ઞન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ,
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સ્વર્ણાઓ
જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરેશ્વર ધ્યર્ણાશ્ન યજ્ઞમધદે, વરેશ્વરય
વરેધ્યમનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૩ જો) યથા અહૂ વધર્યો (૧). સ્વર્ણાષ્ટમ અપીમ હુર-
ર્ણાષ્ટમ વેરેશ્વરજ્ઞન્તેમ ક્રાદત્-ગએથેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે.
યો આક્ષીતિશય ઉર્વાધિશય દુજો રપર્યો; રપેનિશતહે અવાન અમ્-
ષાઓ રપેન્ત અવિ હપ્તો-કર્ષવધરીમ જાંમ. યો દ્યમેનો દિસો દ્યમે-
નયાઓ અહ્યાધ દ્યમેનાંમ દ્યમેસયાત અહુરો મજ્ઞદાઓ અપવ.

અહિ રય ખરેનંધહુય, અંધહે અમ વેરેશ્વરય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-
તનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, સ્વર્ણાષ્ટમ અપીમ જર્ણાશાળયો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરેજ્ઞતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરર્ણાષ્ટમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વરજ્ઞાઓ સ્વર્ણાષો અપ્યો. સ્વર્ણાષ્ટમ
અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરેજ્ઞન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ,
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સ્વર્ણાઓ
જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરેશ્વર ધ્યર્ણાશ્ન યજ્ઞમધદે, વરેશ્વરય
વરેધ્યમનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્ઞદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૪ થો) યથા અહૂ વધર્યો (૧). સ્વર્ણાષ્ટમ અપીમ હુરર્ણાષ્ટમ
વેરેશ્વરજ્ઞન્તેમ ક્રાદત્-ગએથેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યિમ
દ્યત્ અહુરો મજ્ઞદાઓ અપવ અએમહે પ્રવી-દ્રવ્યાશ હમએસ્તારેમ.
આક્ષીતીમ હાંમ-વધન્તીમ યજ્ઞમધદે, પરેશ્વરસય પ્રવયાઓસય હમએસ્તાર.
હપય સ્વર્ણાષહે અપ્યેહે, હપય ર્ણવ્યાશ રજિશતહે, હપય મિથહે,
વોઉરે-ગઓયઓઠોઠશ, હપય વાતહે અપઓનો, હપય દ્યમેનયાઓ
વંધહુયાઓ મારદ્યસ્નાંશ, હપય અરેશ્વરો ક્રાદત્-ગએથયાઓ,

વર્દદત્ત-ગએથયાઓ, સવો-ગએથયાઓ, હુખય અષોધશ વંધુહુયાઓ, હુખય ચિસ્તોધશ વંધુહુયાઓ, હુખય રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ હુખય વીરપએષાંમ યજતનાંમ, હુખય માંધહે રપેન્તહે, હુખય દાતહે વીદ-એવહે, હુખય દરેધયાઓ ઉપયનયાઓ, હુખય અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ, હુખય અહ્માકેમ સઓપ્યન્તાંમ યત્ત બિપધતિશતનાંમ અપઓનાંમ, હુખય વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોધશ.

અહે રય ખરેનંધુહુય, અંધહે અમ વેરેધન્ય, અહે યસ્ન યજ-તનાંમ, તેમ યજાધ સુરન્વત યસ્ન, સ્તઓષમ અષીમ જઓધાખ્યો, અષીમય વંધુઉહીમ ખરેજાતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરઓધમ. આય નો જમ્યાત્ અવંધહે, વેરેધજઓ સ્તઓષો અખ્યો. સ્તઓષમ અષીમ યજમધદે; રતૂમ ખરેજન્તેમ યજમધદે યિમ અહુરેમ મજ-દાંમ, યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂશતેમો. વીરપ સ્તવાઓ જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશત યઓધન યજમધદે, વરશતય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૫ મો) યથા અહુ વધઓ (૧). સ્તઓષમ અષીમ હુરઓ-ધમ વેરેધાજનેમ ક્રાદત્ત-ગએથેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ યજમધદે, પઓધરીમય ઉપેમમય મધેમમય ક્રતેમમય, પઓધરયાય યસ્ન ઉપે-મય મધેમય ક્રતેમય.

વીરપાઓ સ્તઓષહે અખ્યેહે તખમહે તનુ-માંધહે, તખમહે હાંમ-વરેતિવતો ખાવુશ-અઓજાંધહે રથએશતાઓ કમરેધો-જનો દએવ-નાંમ, વનતો વનધતીશ વનધતિવતો, અપઓનો વનતો વનધતીશ વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ યજમધદે; યાંમય સ્તઓષહે અખ્યેહે, યાંમય અરશનોધશ યજતહે. વીરપન્માન સ્તઓષો-પાત યજમધદે, યેંધહાધ સ્તઓષો અખ્યો ક્રયો, ક્રિતો પધતિ-જન્તો; નાય અપવ, ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હુખતો ક્રાયો-હુવરશતો.

કેહુરપેમ સ્તઓષહે અખ્યેહે યજમધદે; કેહુરપેમ રખઓશ રજિ-શતહે યજમધદે; કેહુરપેમ મિથહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ યજમધદે; કેહુરપેમ વાતહે અપઓનો યજમધદે; કેહુરપેમ દએનયાઓ વંધુહુયાઓ માજદયસ્નોધશ યજમધદે; કેહુરપેમ અરશતાતો ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વર્દદત્ત-ગએથયાઓ સવો-ગએથયાઓ યજમધદે; કેહુરપેમ અષોધશ વંધ-

હુયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ ચિસ્તોદશ વંધુયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ રક્ષિતયાઓ ચિસ્તયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ વીરપએષાંમ યજ્ઞતાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ માંધ્રહે સ્પંતહે યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ દાતહે વીદ-એવહે યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ દર્ધયાઓ ઉપયનયાઓ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ અમેષનાંમ સ્પંતનાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ અહ્માકંમ સઓપ્યનાંમ યત્ત બિપદતિશતાંમ અપઓનાંમ યજ્ઞમધદે; કુંભરૂપેમ વીરપયાઓ અપ-ઓનો સ્તોદશ યજ્ઞમધદે.

અહે રય ખરેનંધ્રુય, અંધ્રહે અમ વેરંધ્રુય, અહે યસ્ન યજ્ઞતા-નાંમ, તેમ યજ્ઞં સુરુન્વત યસ્ન, સઓર્ષેમ અપીમ જઓધ્રાપ્યો, અપીમય વંધુહીમ ખેરંજઠીમ, નધરીમય સંધ્રુમ હુરઓર્ષેમ. આય નો જમ્યાત અવંધ્રહે, વેરંધ્રુજઓ સઓર્ષો અપ્યો. સઓર્ષેમ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ખેરંજઠીમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જધમૂરતેમો. વીરપ સવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત પ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંધ્રુમનય.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(ખાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન-કૂર્માન્, શેકકૂત-જીન્, જીન્-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ; અઓદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નેમય અઓજસ્ય જવરંય આફ્રીનામિ, સઓર્ષહે અપ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંધ્રહે, દરપિ-દરઓશ આહુધસ્યેહે. અર્ષેમ વોહૂ (૧).

અહુમાધ રએશય; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરે-દેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન) નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોદદીતે અંધ્રરહે મધ-ચેદિશ. હધ્યાવરશતાંમ હિત્ત વસ્ના ફેરપોતેમમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખેરેહુ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-કૂર્માન્, શેકકૂત-જીન્, જીન્-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ અમાવદ પીરોજગર અમાવદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહુ મજદયસ્નાંન,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાહ હુફતે કેશવર જમીન, અએદૂન બાહ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્તની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરંદ્રી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧). નેમે ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે.
અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧).

સઝાંર્ધમ અર્ધીમ હુરઝાંર્ધમ વરંશ્રાજનંમ ક્રાદતગએર્ધમ અપવ-
નંમ અપહુ રતૂમ યજમધદ. અર્ધમ વોહુ (૧). સરોશ અશો, તગી,
તન-ફર્માન, શેકફૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાને અહુરમજદ
ઐરસાદ. અર્ધમ વોહુ (૧).

સરોશ ચશ્ત હાદોખ્તની નીરંગ

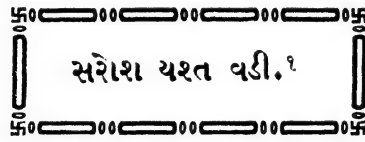
જી (એ નીરંગ સરોશ ચશ્ત હાદોખ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

ગારજે ખેરેહુ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેક-
ફૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાને અહુરમજદ ઐરસાદ; અએ-
દૂન બાહ. અર્ધમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ ચશ્ત હાદોખ્તનો સાર.—ફનેહમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો
સરોષ યજદની હમે સેતાયશ કરાયે છીયે. દુન્યાના લોકોને માટે બંદગી સારી
છે, સર્વોત્તમ છે, તે પાપીઓની સામે આપણો બચાવ કરે છે. આપણી બંદગી
પાપીઓના હાથ, પગ, અને મોઢાંને ખેડી સમાન બાંધી લે છે. પાક યકીનથી,
અને ખરાં જીગરથી કાંધેલી બંદગી ધનસાનને માટે નાપાકીની સામે એક ઢાળ
સમાન છે. અશો સરોષ યજદ ગરીબોનું પોષણ કરનાર તથા દરજીને તોડનાર છે.
બંદગીના કલામ ભણનાર અશો માણસને હંમેશાં ફનેહ મળે છે. પવિત્ર માધ્વત્રણી
પઢવાથી જીરો શક્તિઓ દૂર થાય છે. એ પવિત્ર માધ્વત્રણીમાં ‘અહુનવર’નો કલામ
દરેક બાબદમાં ધણેજ ફનેહ આપનાર છે. માજદયસ્તની જરથેસ્તી દીન સચ્ચાઇનો
રક્ષક છે. જ્યારે કોઇ નર અથવા નારી ઉંડાં પાણીમાં પડે, અથવા તેની ઉપર કાંઇ
આકત આવી પડે, અથવા તે અંધારી ધુમસગળી રાતે ઘેરાઇ જઇ, આગતીજ રસ્તે
જીવે પડે, અથવા તે અશો માણસોની મીઝલસનાં જાય, કે પાપી લુટારાઓની
ટેળીના હાથમાં સપડાય, ત્યારે એવા ભયની વખતે, તે જો ખરા એનેકાદથી
‘અહુનવર’ પઢે, તો તેને કશી અલવડ આવતી નથી, પણ સાસુ તે લુટારાઓના,

દેવોના, અને જાદુગરોનાં મોઢાં બંધ થઇ જાય છે. જે પ્રમાણે કુતરો પશુઓની પાસ-
આની કરે છે, તેજ પ્રમાણે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી કીધેલી સરોષની સેતાયજ્ઞ
આપણી પાસઆની કરે છે. અશો સરોષ યજ્ઞ દુષ્ટ નર નારીઓને મારી હટાવે છે
અને તમામ હકિત કેશવરમાં વૃધ્ધિ ફેલાવે છે; તે રાત દીન દુન્યાની તમામ પેદાયશની
પાસઆની કરે છે; તે દોસ્તી અને સલાહ સંપન્ન જળવનાર અને દીનની રાહબરી
કરનાર છે. અશો શરોષ યજ્ઞ ‘એશમ.’ યાને ગુસ્સાના દેવનો બળવાન હરીફ છે.
તે મેહર, રશને, અપીશવંધ, અને આસ્તાદ યજ્ઞો બેગો સલાહસંપન્ન ફેલાવે છે
અને લડાઇ ટાંટો નાબુદ કરે છે. જે ઘરમાં અશો માણસ, મનશની, ગવશની અને
કુનશનીથી, શરોષ યજ્ઞની આરાધના કરે છે, તે ઘરની પાસઆની થાય છે. અશો
શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, તેની ક્રતેહ અને ક્રીતીને લીધે, તેની મદદ માંગવી,
તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરથોશ્તના તમામ કલામો પઢવા
સખવાર છે.

સરોશ યશ્ત હાદોખતની નીરંગનો સાર.—એજમતી હથિયારવાળા,
ક્રતેહમંદ અશો સરોષ યજ્ઞ, જેનું તનજ માથવાણી છે, તેનું નુર અને પ્રતાપ
ન્યાદા થાઓ! ઓ સરોષ યજ્ઞ! મારી મદદે પહોંચ! જે મેં દુવા ગુજરી છે,
તે મને આમીન થાઓ!

દનઓંથ્ર અહુરહે મજદાઓં. અષેમ વોહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ ઓદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ઓરેહ
અવજ્ઞયાદ; સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફત-જીન, જીન-
અવજ્ઞર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ઍરસાદ.

૧. એ યશ્ત યજ્ઞસ્ત્રેના પગ મા હામાંથી લીધી છે. એ આખા હામાં સરોશ યજ્ઞને
લગતી બાબદ આવેલી છે. દારાબ હોરમજ્ઞદીયારની ફારસી રેવાયતમાં કેટલેક ઠેકાણે એ
યશ્તને ‘સરોશ યશ્તે યજ્ઞસ્ત્રે’ (યાને યજ્ઞસ્ત્રેની અથવા યજ્ઞસ્ત્રેમાં આવેલી સરોશ યશ્ત)
કરી નામ આપેલું છે. જુજરેલાંની નૈયતે પહેલ્લી ત્રણ રાતે બાણવામાં આવે છે, તે ઉપરથી
એ યશ્ત ‘યશ્તે સે સખ’ (ત્રણ રાતની યશ્ત) ને નામે પણ જણાયેલી છે. આ યશ્ત માત્ર
રાતેજ બાણવાનો ચાલ છે. રાતે બાણવાની મતલબ એ કે સરોશ યજ્ઞ તે બાણનારને ઉંઘમાં
દેવ, દૃજ્ઞ અથવા ખીજ ખરાબ શક્તિઓના ગલબાથી રક્ષણ કરે. ખરેખર જેતાં કાંઈપણ
વખત એ યશ્ત બાણવામાં આવે તો કાંઈ અરચણ જેવું નથી. દિવસના વખતમાં ન્યારે
ચોજદાઝેગર મોષેદ યજ્ઞસ્ત્રે કરે છે, ત્યારે તે આખી સરોશ યશ્ત કે જે ઉપર જણાવ્યા
પ્રમાણે યજ્ઞસ્ત્રેનો પગ મો હા છે તે સુધી દેતો નથી, પણ આખી બાણી જાય છે.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત
હુજૂપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ
કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન ખૂદ એસ્તેદ. અજ આંન
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઑએ
અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઆથ અહુરહે
મજદાઆ, તરોઈદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના
ફરષોત્તેમ; સ્તઆમિ અર્ધેમ; અર્ધેમ વોહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-હુએષો, (જે
ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. સ્તઆપહે અપ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંધહે,
દરપિ-દ્રઆશ, આહુધયેહે, દનઆથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઆથાધ્ય
ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધયો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ
અષાત્તચિત્ત હુય ફા અપવ વીધ્યાઆ ઝઆતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્તઆર્ધેમ અપીમ હુરઆર્ધેમ વૅરથ્રાજનંમ ફાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદે. યો પઆધયો મજદાઆ
દામાન, ફસ્તૅરતાત પઠતિ ખરૅસ્મન, યજત અહુરૅમ મજદાંમ, યજત
અર્ધે સપંતે, યજત પાયૂ થ્યૅરૅશ્તાર, યા વીરપ થ્યૅરૅસતો દામાન.

અહે રય ખરૅનંધહુય, અંધહે અમ વૅરથ્રઘ્ય, અહે યસ્ન યજત-
નાંમ, તેમ યજઠ સુરન્વત યસ્ન, સ્તઆર્ધેમ અપીમ જઆથાપ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખરૅજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરઆર્ધેમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વૅરથ્રજઞઆ સ્તઆર્ધો અપ્યો. સ્તઆર્ધેમ
અપીમ યજમહદે; રતૂમ ખરૅજઞત્તેમ યજમહદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોત્તેમો, યો અપહે જધમૂશત્તેમો. વીરપ સ્તવાઆ
જરથુશત્રિ યજમહદે. વીરપય હવરશત વ્યઆથન યજમહદે, વરશતય
વરૅથ્રમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઠતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો
વએથા અષાત્ત હુયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમહદે.

(કરદો ૨ જો) સ્તઆર્ધેમ અપીમ હુરઆર્ધેમ વૅરથ્રાજનંમ ફાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમહદે. યો પઆધયો ખરૅસ્મ
ફસ્તૅરનત ધ્રયક્તીશય, પન્ય-યક્તીશય, હુપ્ત-યક્તીશય, નવ-યક્તીશય
આફનૂશય મધ્યો-પઠતિશતાનાંસય. અર્ધેપનાંમ સપંતનાંમ યસ્નાધ્ય
વહ્માધ્ય દનઆથાધ્ય ફસસ્તયએય.

અહિ રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંથાજનય, અહિ યસ્ન યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ જઘ્ઘોથાઘ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધલૂમ હુરંઘ્ઘોધમ-
આય નો જઘ્યાત અવંધહે, વેરંથાજઘ્ઘો સ્ત્રઘ્ઘોષો અઘ્યો. સ્ત્રઘ્ઘોષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ખેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહિ અપનોતેમો, યો અપહિ જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો
જરથુશત્રિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાંથન યજ્ઞમઘદે, વરશતય
વરંધ્યઘનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઘ્ઘો અહુરે
વઘેથા અપાત્ત હયા, યાઘ્ઘાંધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૩ જો) સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ હુરંઘ્ઘોધમ વેરંથાજનંમ ક્રાદત્-
ગઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઘદે. યો પઘ્ઘોધયો ગાથાઘ્ઘો
ક્રસ્રાવયત, યાઘ્ઘો પન્થ રિપતામહે અપઘ્ઘોનો જરથુશત્રહે, અકૂરમનિ-
વાન્, વયસ્તશતિવત, મત્ત-આજઘન્તીશ, મત્ત-પદતિ-ક્રસાઘ્ઘો, અમેષ-
નાંમ રપેન્તનાંમ યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દનઘ્ઘોથાઘ્ય ક્રસસ્તયઘ્યેય.

અહિ રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંથાજનય, અહિ યસ્ન યજ્ઞત-
નાંમ, તેમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ જઘ્ઘોથાઘ્યો,
અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધલૂમ હુરંઘ્ઘોધમ-
આય નો જઘ્યાત અવંધહે, વેરંથાજઘ્ઘો સ્ત્રઘ્ઘોષો અઘ્યો. સ્ત્રઘ્ઘોષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ખેરંજઘન્તેમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહિ અપનોતેમો, યો અપહિ જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘો
જરથુશત્રિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાંથન યજ્ઞમઘદે, વરશતય
વરંધ્યઘનય.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઘ્ઘો અહુરે
વઘેથા અપાત્ત હયા, યાઘ્ઘાંધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૪ થો) સ્ત્રઘ્ઘોષમ અપીમ હુરંઘ્ઘોધમ વેરંથાજનંમ ક્રાદત્-
ગઘેથેમ અપવન્તેમ અપહિ રતૂમ યજ્ઞમઘદે. યો દ્વિઘઘ્ઘોશય દ્રીઘાઘ્ઘો-
સય અમવત્ત ન્માનંમ હાંમ-તારતેમ. પસ્ય હૂ-ક્રાઘ્ઘો-દાઘતીમ, યો
અઘ્યેષમ રતેરંથવત રનઘ્ઘિય વીષ્ણૂમન્તેમ ખરંમ જઘન્તિ; અત્તય હે
બાધ કમરંધેમ જઘ્ઘન્વાઘ્ઘો પદતિ ખંધહુયેઘતિ, યથ અઘ્ઘાંજઘ્ઘો
નાઘધાઘ્ઘાંધલૂમ.

અહિં રથ ખરેનંધ્રહય, અંધહિં અમ વેરંધ્રાગ્નય, અહિં યસ્ત યજ્ઞત-
નામ, તમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ત, સ્ત્રઘ્ઘાષમ અપીમ જઘ્ઘાધ્રાગ્નયો,
અપીમય વંધહિમ ઘેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધહિમ હુરંઘ્ઘાધમ. આય નો
જઘ્યાત અવંધહિ, વેરંધ્રાગ્નઘ્ઘા સ્ત્રઘ્ઘાષો અગ્નયો. સ્ત્રઘ્ઘાષમ
અપીમ યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ઘેરંજઘન્તમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદામ,
યો અપહિં અપનોતેમો, યો અપહિં જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘા
જરથુશાન્તિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાશ્ન યજ્ઞમઘદે, વરશતય
વરંધ્યમનય.

યેંધ્રહિં હાતામ આઘ્ઘત યેસ્તે પઘતી વંધહિ, મજ્ઞદાઘ્ઘા અહુરો
વઘ્ઘેથા અપાત હયા, યાઘ્ઘાધ્રહામયા તાંસયા તાઘ્ઘાસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૫ મો) સ્ત્રઘ્ઘાષમ અપીમ હુરંઘ્ઘાધમ વેરંધ્રાગ્નમ ક્રાદન્
ગઘ્ઘેથમ અપવન્મ અપહિં રતૂમ યજ્ઞમઘદે, તઘ્ઘમ આસૂમ, અઘ્ઘા-
જંધ્રહુવન્તમ, દરંપતમ, સૂરંમ, ઘેરંજઘધીમ. યો વીરપઘ્ઘેગ્નયો હય
અરંજઘ્ઘેગ્નયો વવન્વાઘ્ઘા પઘતિ-જસઘતિ વ્યાગ્મ અમંપનામ રપંન્તનામ.

અહિં રથ ખરેનંધ્રહય, અંધહિં અમ વેરંધ્રાગ્નય, અહિં યસ્ત યજ્ઞત-
નામ, તમ યજ્ઞઘ સુરંવત યસ્ત, સ્ત્રઘ્ઘાષમ અપીમ જઘ્ઘાધ્રાગ્નયો,
અપીમય વંધહિમ ઘેરંજઘતીમ, નઘરીમય સંધહિમ હુરંઘ્ઘાધમ. આય નો
જઘ્યાત અવંધહિ, વેરંધ્રાગ્નઘ્ઘા સ્ત્રઘ્ઘાષો અગ્નયો. સ્ત્રઘ્ઘાષમ અપીમ
યજ્ઞમઘદે; રતૂમ ઘેરંજઘન્તમ યજ્ઞમઘદે યિમ અહુરંમ મજ્ઞદામ, યો
અપહિં અપનોતેમો, યો અપહિં જઘ્ઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘા
જરથુશાન્તિ યજ્ઞમઘદે. વીરપય હુવરશત ધ્યઘ્ઘાશ્ન યજ્ઞમઘદે, વરશતય
વરંધ્યમનય.

યેંધ્રહિં હાતામ આઘ્ઘત યેસ્તે પઘતી વંધહિ, મજ્ઞદાઘ્ઘા અહુરો
વઘ્ઘેથા અપાત હયા, યાઘ્ઘાધ્રહામયા તાંસયા તાઘ્ઘાસયા યજ્ઞમઘદે.

(કરદો ૬ ઠો) સ્ત્રઘ્ઘાષમ અપીમ હુરંઘ્ઘાધમ વેરંધ્રાગ્નમ ક્રાદન્
ગઘ્ઘેથમ અપવન્મ અપહિં રતૂમ યજ્ઞમઘદે; યૂનામ અઘ્ઘાગ્નશતમ,
યૂનામ તનગ્નશતમ, યૂનામ ધ્વક્નશતમ, યૂનામ આસિશતમ, યૂનામ
પરો-કતરશતમ. પઘતિપત મજ્ઞદયસ્ત સ્ત્રઘ્ઘાષહિં અગ્નયેહિં યસ્તેમ. દૂરાત
હય અઘ્ઘાત ન્માનાત, દૂરાત હય અંધહાત વીસત, દૂરાત હય
અઘ્ઘાત જન્તઘ્ઘાત, દૂરાત હય અંધહાત દંધહઘ્ઘાત, અઘ્ઘાઘ્ઘા ધધ્યે-
જઘ્ઘા વોદઘ્ઘાઘ્ઘા રેદાન્ત; યેંધ્રહિં ન્માનય સ્ત્રઘ્ઘાષો અગ્નયો વેરંધ્રાગ્નઘ્ઘા,
ઘ્રાંદ્ધો અસ્તિ પઘતિ-જન્તો; નાય અપવ, ક્રાધોન્હુમતો, ક્રાધોન્હુપતો,
ક્રાધોન્હુવરશતો.

અહિં રય ખરેનંધ્રહય, અંધહે અમ વેરેશ્વર્ય, અહિં યસ્ન યજ્ઞ-
નામ, તમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન, સ્ત્રવ્યોષમ અધીમ જઘ્ઞોઞ્ઞાજ્યો,
અધીમય વંધઉહીમ ઐરેજઘતીમ, નધરીમય સંધલૂમ હુરવ્યોધમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વર્યઞ્ઞો સ્ત્રવ્યોષો અજ્યો. સ્ત્રવ્યોષમ
અધીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઐરેજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ,
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જઘ્ઞમૂશ્તેમો. વીરપ સ્ત્રવાઞ્ઞો જર-
થુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હવરશ્ત ધ્યઞ્ઞોઞ્ઞન યજ્ઞમધદે, વરશ્તય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઘત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઞ્ઞો અહુરો
વઞ્ઞેથા અષાત હયા, યાઞ્ઞાંધહાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૭ મો) સ્ત્રવ્યોષમ અધીમ હુરવ્યોધમ વેરેશ્વર્યજનમ ક્રાદત-
ગઞ્ઞેથમ અષવનમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યો વનનો કયધહે, યો
વનનો કાધધહે, યો જન્ત દઞ્ઞેવયાઞ્ઞો દુજો, અશ-અઞ્ઞોજઘહે અહૂમ-
ઐરેન્થો; યો હરેત અધ્યયાક્ષતય, વીરપયાઞ્ઞો ક્રવોધશ ગઞ્ઞેથયાઞ્ઞો.
યો અનવંધહુધ્દમનો જઞ્ઞેનંધહુ, નિપાધતિ મજદાઞ્ઞો દામાંન; યો
અનવંધહુધ્દમનો જઞ્ઞેનંધહુ, નિશહુરિવંધતિ મજદાઞ્ઞો દામાંન. યો
વીરપમ અહૂમ અસ્તવન્તમ, ઐરેધ્વ રનધધિષ નિપાધતિ, પસ્ય હૂ
ક્રાઞ્ઞો-દાધતીમ. યો નોધત પસ્યઞ્ઞેત હુશપક, યત મધન્યૂ દામાંન દધ-
ધીતમ, યસ્ય સ્પેન્તો મધન્યુશ યસ્ય અંધરો; હિષારો અપહે ગઞ્ઞે-
થાઞ્ઞો. યો વીરપાધશ અયાંનય ક્ષફૂનસય યૂધધેધતિ માજન્યઞ્ઞેધજ્યો
હુધ દઞ્ઞેવઞ્ઞેધજ્યો. હો નોધત તરશ્તો ક્રાનામધતે ધ્યઞ્ઞેષાત પરો દઞ્ઞેવ-
ઞ્ઞેધજ્યો ક્રા અહ્માત પરો વીરપે દઞ્ઞેવ અનુસો તરશ્ત નેમંન્તે, તરશ્ત
તેમંધહે દરેન્તે.

અહિં રય ખરેનંધ્રહય, અંધહે અમ વેરેશ્વર્ય, અહિં યસ્ન યજ્ઞ-
તનામ, તમ યજ્ઞઘ સુરેન્વત યસ્ન, સ્ત્રવ્યોષમ અધીમ જઘ્ઞોઞ્ઞાજ્યો,
અધીમય વંધઉહીમ ઐરેજઘતીમ, નધરીમય સંધલૂમ હુરવ્યોધમ.
આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરેશ્વર્યઞ્ઞો સ્ત્રવ્યોષો અજ્યો. સ્ત્રવ્યોષમ
અધીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઐરેજન્તમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ;
યો અપહે અપનોતેમો, યો અપહે જઘ્ઞમૂશ્તેમો. વીરપ સ્ત્રવાઞ્ઞો જરથુ-
શત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હવરશ્ત ધ્યઞ્ઞોઞ્ઞન યજ્ઞમધદે, વરશ્તય વરેધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઘત યેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઞ્ઞો અહુરો
વઞ્ઞેથા અષાત હયા, યાઞ્ઞાંધહાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) સ્ત્રવ્યોષમ અધીમ હુરવ્યોધમ વેરેશ્વર્યજનમ ક્રાદત-
ગઞ્ઞેથમ અષવનમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યિમ યજ્ઞત હુઞ્ઞોમો

ક્રાંતિશ, અએષજયો, સ્ત્રીરો, ક્ષત્ર્યો, જાદરિ-દોષો, ખરેજિશ્તે પદતિ ખરેજિહિ હુરંધયો પદતિ ખરેજયાઓ હુવયાઓ પાપો-વયાઓ, પદરિ-ગાઓ વયાઓ, પદથિમનો વીરપો-પએસીમ મસ્તીમ, યામ પોઉર-આકધ-તીમ માંધહેચ પડિર્વતાતમ.

આહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંધનય, આહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ જઓશ્રાખ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરંઓર્ષમ. આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધજઓ સ્ત્રઓર્ષો અખ્યો. સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરંજનંતમ યજમધદે યિમ આહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઓ જર-થુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશ્ત ખ્યઓથન યજમધદે, વરશ્તય વરંધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પદતી વંધહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ હુરંઓર્ષમ વેરંધાજનંમ ક્રાદત્ત-ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદે. યેંધહે ન્માનંમ વારંધ્રિ, હુજંધરો-સ્તૂનંમ, વીધાતંમ, ખરેજિશ્તે પદતિ ખરેજિહિ હુરંધયો પદતિ ખરેજયાઓ; ખારઓદનંમ અન્તર નએમાત્ સ્તેહુરપએસંમ નિશ્તર-નએમાત્. યેંધહે આહુનો વધસ્યો રનધથિશ વીસત વેરંધજઓ, યસ્ન-સય હુરંધહાધતિશ, કૂપુપસય માંધ્રો^૧ યો વારંધ્રિશ, વીરપાઓસય યસ્નો-કુરંતયો.

આહે રય ખરેનંધહય, અંધહે અમ વેરંધનય, આહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ જઓશ્રાખ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ખેરંજઠતીમ, નધરીમય સંધહેમ હુરંઓર્ષમ. આય નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધજઓ સ્ત્રઓર્ષો અખ્યો. સ્ત્રઓર્ષમ અપીમ યજમધદે; રતૂમ ખેરંજનંતમ યજમધદે યિમ આહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમધદે. વીરપય હુવરશ્ત ખ્યઓથન યજમધદે, વરશ્તય વરંધ્યમનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પદતી વંધહે, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

૧. યાને આખાદી કરનાર માંધ્રવાણી. ધજસ્નેના પદ મા હાને પણ કહે છે.

(કરદો ૧૦ મો) સ્ત્રિઓપેમ અપીમ હુરઓપેમ વેરંથાજનંમ કાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમમદે. ચેંધહે અમચ વેરંથાજન, હુઓજાધવચ વએધાય અવાન અમેંપાઓ રપેન્ત અવિ હુતો કરૂવધ-
રીમ જાંમ. યો દએનોદિસો દએનયાઓ વસો કથો કચરાધતિ અવિ
યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ. અય દએનય કઓરેન્ત અહુરો મજ-
દાઓ અપવ, કા વોહૂ મનો, કા અપેમ વહિરંતેમ, કા કાથેમ વધ-
રીમ, કા રપેન્ત આર્મંધતિશ, કા હુઉર્વતાસ, કા અમેરેતતાસ, કા
આહૂધરિશ કપો, કા આહૂધરિશ લએષો.

કા અધ વએમજ્ય અહુજ્ય, વએમજ્ય નો અહુજ્ય નિપયાઓ,
આધ સ્ત્રિઓપ અપ્ય હુરઓધ, અહેચ અંધહેઉશ યો અસ્તવતો, યસચ
અસ્તિ મનહો. પધરિ દ્રવતત મહુરકાત, પધરિ દ્રવતત અએમમાત,
પધરિ દ્રવધતિજ્યો હએનેજ્યો. યાઓ ઉસ ઔરંમ દ્રૂપેમ ગેરંવનાં,
અએમહે પરો દઓમેજ્યો, યાઓ અએમો દુજદાઓ દ્રાવયાત, મત
વીદાતઓત દએવોદાતાત. અધનો તૂમ સ્ત્રિઓપ અપ્ય હુરઓધ, જાવરે
દયાઓ હિતએમજ્યો, દ્રવતાતેમ તતુજ્યો, પોઉર-સ્પક્તીમ લિમપયન્તાંમ,
પધતિજધતીમ દુશમંજુનાંમ, હુધા-નિવાધતીમ હુમેરંધનાંમ, અઉર્વથ-
નાંમ લિમયન્તાંમ.

અહે રય ખરેનંધહુચ, અંધહે અમ વેરંથાજન, અહે યરન યજત-
નાંમ તેમ યતજ સુરંવત યસ્ત; સ્ત્રિઓપેમ અપીમ જઓધાજ્યો,
અપીમય વંધહેડીમ ઔરંજધતીમ, નધરીમય સંધહૂમ હુરઓપેમ, આચ
નો જમ્યાત આંધહે વેરંથાજઓ સ્ત્રિઓપો અપે. સ્ત્રિઓપેમ અપીમ
યજમમદે; રતૂમ ઔરંજતેમ યજમમદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો
અપહે અપોનાંમો. યો અપહે જઘમૂશતેમો. વીરપ સ્ત્રિઓપ જરંથુ-
શત્રિ યજમમદે. વીરપય હુવરંશ પ્યઓન યજમમદે, વરંશતય વરંથાજન્ય.
ચેંધહે હાનાંમ આઅત યેસ્તે પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમમદે.

(કરદો ૧૧ મો) સ્ત્રિઓપેમ અપીમ હુરઓપેમ વેરંથાજનંમ કાદત-
ગએથેમ અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમમદે. યિમ ચધવારો અઉર્વન્તો
અઉરંધ, રઓદિન, કાદેરંસ, રપેન્ત, વીધવાઓધહો, અસય મધનિવસ-
ધહો વજાન્તિ. સ્ત્રિએત અએપાંમ સજાઓધહો જરંથ પધતિ થવરંશ-
ઓધહો. આરંધહુ અરંધએમજ્ય, આરંધહુ વાતએમજ્ય, આરંધહુ
વારએમજ્ય, આરંધહુ મએધએમજ્ય, આરંધહુ વયએમજ્ય હુવપત-

રેતએમળ્ય, આર્યંધ્રહુ હુવસ્તયાઓ અંધધ્વિમનયાઓ. થોઇ વીરપે તે અપયેમ્નિ; થોઇ અવે પસ્કાત વ્યેધાન્ત, નોઇત અવે પસ્કાત આરૂન્તે. થોઇ વએમળ્ય સ્નધથિજ્જિળ્ય ક્રાયનયેમ્નિ વજેમ્ન યિમ વોહૂમ સ્વઓષ્મ અપીમ. યતચિત ઉવસ્તધરે હિન્દવો આગે ઉર્વેયેમ્તે, યતચિત દઓષતધરે નિમ્ને.

અહે રથ ખર્નંધ્રહુય, અંધહે અમ વેરંધ્રપ્તય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન; સ્વઓષ્મ અપીમ જઓધાળ્યો, અપીમય વંધઉહીમ ઔરંજધતીમ, નધરીમય સંધ્રહૂમ હુરંઓધમ. આચ નો જમ્યાત અવંધહે વેરંધ્રજાઓ સ્વઓષો અળ્યો. સ્વઓષ્મ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઔરંજન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જઘમૂશતંમો. વીરપ સ્વવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત ષ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંબ્યમ્નય.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહેા, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) સ્વઓષ્મ અપીમ હુરંઓધમ વેરંધ્રાજન્મ ક્રાદત્ ગએથેમ અપવન્મ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. યો ઔરંજો, ઔરંજિ યાસ્તો, મજદાઓ દામાન્ નિશંધ્રહુસ્તિ. યો આધિતીમ, હુમહે અયાન્, હુમયાઓ વા ક્ષપો, ધમત કરૂવરં અવજ્ઞતિ યત ખનિરંથેમ આપીમ સ્નધથિશ જસ્તય દ્રજેમો, ખરોધ્રાન્તએજેમ, હુવાવએધમ કમંદ્રધે પધતિ દએવનાંમ. સ્નથાઇ અંધંહે મધંયેઉશ દ્રવનો, સ્નથાઇ અએમહે અવીદ્રઓશ, સ્નથાઇ માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીરપનાંમ દએવનાંમ.

અહે રથ ખર્નંધ્રહુય, અંધહે અમ વેરંધ્રપ્તય, અહે યસ્ન યજ્ઞ-તાનાંમ, તેમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્વઓષ્મ અપીમ જઓધાળ્યો અપીમય વંધઉહીમ ઔરંજધતીમ, નધરીમય સંધ્રહૂમ હુરંઓધમ. આચ નો જમ્યાત અવંધહે, વેરંધ્રજાઓ સ્વઓષો અળ્યો. સ્વઓષ્મ અપીમ યજ્ઞમધદે; રતૂમ ઔરંજન્તેમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જઘમૂશતંમો. વીરપ સ્વવાઓ જરથુશત્રિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત ષ્યઓથન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરંબ્યમ્નય.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહેા, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) સ્વઓષ્મ અપીમ હુરંઓધમ વેરંધ્રાજન્મ ક્રાદત્ ગએથેમ અપવન્મ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. ધધતય, અધનિધતય

ધધતય, વીરપાંમય અધપિ ઇમાં જાંમ, વીરપાઓ સ્વઓપહે અધ્યેહે તખમહે તનુ-માંથહે, તખમહે હાંમ-વરંતિવતો બાળુશ-અઓજંધહે, રથ-એશતાઓ કમરંધો-જનો દ્યેવનાંમ, વનતો વનધતીશ વનધતિવતો, અધઓનો વનતો વનધતીશ વનધન્તીમય ઉપરતાતંમ યજમધદે, યાંમય સ્વઓપહે અધ્યેહે, યાંમય અરશ્તોધશ યજતહે. વીરપ ન્માન સ્વઓપો-પાત યજમધદે, યેંધહાધ સ્વઓપો અધ્યો ક્રયો, ક્રિતો, પધતિ-જન્તો; નાય અધવ, ક્રાયો-હુમતો ક્રાયો-હુન્તો ક્રાયો-હવરશ્તો.

અહે રય ખરંનંધહય, અંધહે અમ વરંથાધય, અહે યરન યજત-નાંમ તંમ યજાધ સુરંન્વત યરન; સ્વઓપંમ અધીમ જઓધાળયો, અધી-મય વંધઉહીમ ખરંજાતીમ, નધરીમય સંધહુમ હુરઓધંમ, આય નો જમ્યાત અવંધહે વરંથાજઓ ઓપો અધ્યો. સ્વઓપંમ અધીમ યજ-મધદે; રતૂમ ખરંજાન્તંમ યજમધદે યિમ અહુરંમ મજદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો અપહે જધમૂશતંમો, વીરપ સ્વવાઓ જરથુશત્રિ યજ-મધદે. વીરપય હુવરશ્ત ધ્યઓધન યજમધદે, વરશ્તય વરંથામનય.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેરને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(બાજમાં પહે) સરોશ અશો, તગી, તન-કર્માન, શેક-કૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પહે) યથા અહૂ વધયો (૨).

યરનંમય વહોમય અઓજસય જવરંય આક્રીનામિ, સ્વઓપહે અધ્યેહે, તખમહે, તનુ માંથહે, દરપિ-દ્રઓશ આહૂધ્યેહે. અપંમ વોહૂ (૧).

 અહ્યાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંકુલ મોજદ.

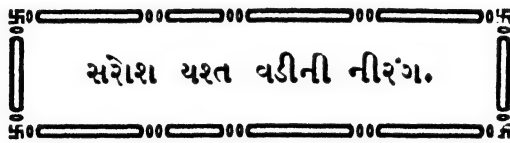
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દન-ઓથિ અહુરંકે મજદાઓ, તરેહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુધ્યાવર-શતાંમ હ્યત વરના કરંધોતંમમ. રતઓમિ અપંમ; અપંમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજનયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-કર્માન, શેક-કૂત-જીન, જીન-અવજનર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયરનાંન, આગહી રવાધ ગોઆકરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએહૂન

ખાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્,
મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહૂ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોઢોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્-
દયસ્તી દાદે જરથુસ્તી. નૅમસન્તે અષાઉમ્ સૅવરતે અરૅદ્દી સૂર અના-
હિતે. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજ્દદ્વાતે
અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહૂ (૧).

સઞ્ઞાષ્ઞમ અષીમ હુરઞ્ઞાષ્ઞમ વૅરૅશ્વજનૅમ ક્રાદત્તગઞ્ઞેષ્ઞમ અષવ-
નૅમ અપહૅ રતૂમ્ યજ્ઞમધૅ. અષ્ઞમ વૉહૂ (૧). સરોશ અશો, તગી,
તનઃર્માન્, શેકફૂનજીન્, જીનઅવજ્ઞર, સાલારે દામાને અહુરમજ્દ
ઐરસાદ. અષ્ઞમ વૉહૂ (૧).

❧ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત વડી પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

ગોરજે ઐરેહૂ અવજ્ઞતયાદ્ સરોશ અશો, તગી પીરોજ્ઞગર ખાદ્;
દસ્તગીરે રવાન્, હુમાં તન્ પાસ્યાન્, અશોઆન્ અશો નેગેહુદાર;
રોજ્ઞ માહ ઐ શાઆન્; હુમે ધરાંનીઆન્ ઐ પઞ્ઞેધસ્થોન્દકેશાન્
ગેહાંન્ દામાન્, ઐહુદીનાન્, તાજીઆને બસ્તેકુશ્તીઆન્, જન્થુસ્તી-
આન્ નીકાન્ ઐ પાકાને હફૂત કેશ્વર જમીન્, સરોશ યજ્ઞ પનાહૂ
ખાદ. અષઞ્ઞાને અષ્ઞમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યસ્ત વડીનો સાર.—ફતેદમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો શરોષ
યજ્ઞે સૌથી પડલાં બરસમની કાંયા કરીને દાદાર અહુરમજ્દ અને અમશાસ્પદોની
આરાધના કીધી, તેઓની ખુશાઓ ગાઇ, પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તના પાંચ ગાથા
ગાયા, અને તેઓને ખુશનુદ કીધા. અશો શરોષ યજ્ઞ મુફ્ફેસ નર નારીઓના અચાચ
કરે છે. તે એશમ વાને ગુસ્સાના દેવને મારી હટાડે છે, તે તમામ ખુરામને માટે ભય
સમાન છે. તે તમામ ખુરામને તારાજ કરીને અમશાસ્પદોની સંક્રમાં આવે છે. તે
ધણોજ દ્રઢ, ચલાક અને સાહાસીક હોવાથી, હરેક ઇનસાને તેની આરાધના કરવાને માટે
હુમેશ ખાહુશ રાખવી, કે જેથી તે મદદે આવે. જે ઘરમાં અશો માણસથી શરોષની આરા-
ધના થતી હોય, જે ઘરમાં શરોષ ખુશનુદ થયેલો હોય, તે ઘરમાંથી તમામ ન શકારક
વીધનો દુર રહે છે. અશો શરોષના તજ અને પ્રતાપને લીધે, આખાડી ફેલાવનાર,

તંદરોસ્તી બખ્શનાર, સોહામણા હોમ યઝ્દે શ્રેષ્ઠ માથવાણીના કલામ પઢીને અલખુઝ્ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોચ ઉપર તેની આરાધના કીધી. શરોષ યઝ્દના ખોરેહ અને પ્રતાપને લીધે, તેની કૃતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્તના તમામ કલામો પઢવા સંભવાર છે. અહુનવર, હપતન યક્ત અને ચેંધહે હાતામના કલામો ગોયા શરોષનાં હથિયાર છે. અશો શરોષનું ધર અંદરથી પોતાની મેળે પ્રકાશતું, બહારથી સેતારાઓથી શણગારેલું અલખુઝ્ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોચ ઉપર આવેલું છે. અશો શરોષ યઝ્દની બરકતથી, અમશાસ્પદો હકત કેશવર જમીન ઉપર ઇનસાનની મદદે આવે છે. શરોષ યઝ્દ આ હાડમંદ દુન્યા ઉપર એક દીનના દસ્તુરની માફક નેધાહ રાખે છે, તેમજ મીનોષ દુન્યામાં રવાનની પાસખાની કરે છે. આપણે ઇનસાન દુવા ગુમચે છીયે કે હુમલો કરતી ખીમારીઓથી, હદ્થહારના ગુરસાની ખરાબીથી શરોષ યઝ્દ આપણું રક્ષણ કરે, આપણા તનને મજબુતી આપે અને અદેખા વેરીઓને જેર કરવાની આપણને શક્તિ આપે. શરોષ યઝ્દ ચાર સેતાબ ચાલના, સોહામણા ઘોડાઓની રથમાં પુર્વ તરફ હિંદુસ્તાનથી પોતાનો માર્ગ લઇને પશ્ચિમ તરફ જાય છે, તે ઘોડાઓ પવન, વાદળાં અને વરસાદ કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક ઝડપથી ઉડનારાં પક્ષીનાં કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક તીરના કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. અશો શરોષ યઝ્દ દેવોની સામે હમેશાં કમર કરી રાખે છે, અને અહુરમઝ્દની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે. દુષ્ટ અહેરેમનને મારવાને માટે, અેશમ દેવને મારવાને માટે અને તમામ જાતની ખુરાષ્ટ્રોને મારી હટાડવાને માટે, અશો શરોષ યઝ્દ ખનીરથ કેશવરમાં દિવસમાં ત્રણ વખત અને રાતના ત્રણ વખત આવે છે.

સરોષ યક્ત વડીની નીરંગનો સાર—અશો શરોષ યઝ્દનું નુર અને ખોરેહ જ્યાદા થાયો ! તે કૃતેહમંદ થાયો ! તે રવાનોનો નેધેહ્યાન છે, અને ઇનસાનોનો પાસખાન છે; દુન્યાની તમામ પેદાયશોને, ઇરાનના વતનીઓને, બલી દીન પાળનારાઓને, જરતોસ્તીઓને અને હકત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક માણસોને અશો શરોષ યઝ્દની પનાહ હોજો !

રશ્ને યશ્ત. ૧

દનઝ્યોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્યો. અષેમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ જોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે જોરેહ અવજ્ઞયાહ; રશ્ને રાસ્ત ખેરસાહ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશે-માનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞાત દુજવરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઝ્યોઝેમ ગોકૃત, ઝ્યોઝેમ કર્દ, ઝ્યોઝેમ જસ્ત, ઝ્યોઝેમ યુન યૂદ ઝસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝ્યોખે અવાજશ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઝ્યોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્યો, તરોહદીતે અંધરહે મધ્યે-ઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હિત વસ્ના ફેરષોતેમ. સ્તઝ્યોમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએય. રખઝ્યોશ રજિશ્તહે અર્શિતાતસય ક્રાદત-ગએથયાઝ્યો વરેદત-ગએથયાઝ્યો અર્શિજ્ઞહે વયંધ્રહો યત ક્રાદત-ગએ-થહે. દનઝ્યોથ્ર યસ્નાધય વહાધય દનઝ્યોથ્રાધય કસસ્તયએય, યથા અહૂ વધર્યો જઝ્યોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઝ્યો ઝઝ્યોતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઘતિ દિમ પેરેસત અષવ, અષાઉમ અહુર મજદ. ઇસે થ્વાંમ અહુર મજદ, પેરેસે થ્વાંમ રખન્ય ઉખ પઘતિ મે વીધ્વાઝ્યો ઝૂધધિ. અધઝ્યોથો અહિ અધઝ્યોથો-પ્રતુશ અધઝ્યોથો વીર્યો-વીધ્વાઝ્યો. કત અસ્તિ માંધ્રહે રપેંતહે અર્શિદાતેમ, કત ક્રજદાતેમ, કત વીચિ-થેમ, કત થમનંધહુન્તેમ, કત વરેચંધહુન્તેમ, કત યઝ્યોક્ષિતવન્તેમ, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

૧. એ યશ્તમાં રખ યાને સઘળું અને સઘળાંને એક સરખી નજરે જોતી સર્વવ્યાપક જોદાઈ શક્તિરૂપી મીનાની પ્રાર્થના છે. રખુ યજ્ઞ રાસ્તી અને ઇનસાફ ઉપર મવકકલ છે, તેટલા માટે તે મહેર દાવર સાથે મરણ પામેલાઓના આત્માને હિસાબ સુમાર લે છે, અને ઇનસાફનું તરાજું હાથમાં પકડીને માણસોનો ઇનસાફ કરે છે, અને ગરીબ કે તવંગર સર્વેને સરખા ગણે છે.

આઅત્ત અઘ્માંત અહુરો મજદાઘ્માં, અઘ્મ આ-તે તત્ ક્રઞ્-
વાની, અરંજવો અષાઉમ રિપતમ, માંથ્રો રપેન્તો યો અશ-પરનાઘ્માં.
તત્ અરિત માંથ્રો રપેન્તહે અર્શ-દાતેમ, તત્ ક્રજદાતેમ, તત્ વીચિ-
થેમ, તત્ થમનંધહુન્તેમ, તત્ વરંચંધહુન્તેમ, તત્ ચઘ્માંકિતવન્તેમ,
તરધાતેમ અન્યાદશ દામાનં.

આઅત્ત અઘ્માંત અહુરો મજદાઘ્માં, ધિષૂમ અરંસ્મ કસ્તેરેનુયાઘ્માં
પઘતિષ હૂ અધ્વન્તેમ, જખયમહિ ક્રીનામહિ માંમ યિમ અહુરંમ મજદ-
દાંમ ; ઉર્વાંમાંચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્માંધ-
ન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમય ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાનિ અવંધહે અઘ્મ યો અહુરો મજદાઘ્માં,
અવિ અવત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ
પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમય
ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવએમ
અરંનો, હથ સઘ્માંકે મજદદાધતે.

જખયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વાંમાંચિત્
જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય,
અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જ-
હતીમય ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાદતિ અવંધહે રનુશ અરંજો યો અમવાઘ્માં,
અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરં-
નાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્માંધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જહતીમય
ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો, હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવએમ
અરંનો, હથ સઘ્માંકે મજદદાધતે.

રપ્નોવો અષાઉમ, રપ્નોવો રજિશત, રપ્નોવો રપેનિશત, રપ્નોવો
વએધિશત, રપ્નોવો વિધ્યેદાશત, રપ્નોવો પરકવિસ્તેમ, રપ્નોવો દૂરએદર-
શતેમ, રપ્નોવો અરંથમત્ અદરિશત, રપ્નોવો તાયૂમ નિજધનિશત.

અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજંધઉહનંમય,
અદ્ધિ અરંથે યદ્ધિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૨ જો : યત્ચિત્ અહિ રપ્નોવો અષાઉમ ઉપ કર્ષવરં યત્
અરંજહિ. જખયમહિ ક્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વાંમાં-

ચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરેમચ અરે-
રમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞાધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ અરેજ્ઞે
થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરેમચ અરે-
રમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞાધતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરેથાજનો; હુથ દામોધશ ઉપ-
મનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અષાઉમ,
રપ્પવો રક્કિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધ્-
ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તેમ, રપ્પવો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રપ્પવો અરે-
થમત્ અધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજધનિશત. અલ્પિમશત હાધધિશત જધનિશત,
નસિશત તાયૂમચ હુજ્જંધઉલ્લનંમચ, અહ્મિ અરેથે યહ્મિ ગચ્ચેથે કેષ વશત,
હુધ નર તથ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૩ ને) યત્તચિત્ત અહિ રપ્પવો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત
સવહિ, જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ્ અમવન્તેમ. ઉર્વથાં-
મચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરેમચ
અરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
લ્લમ, આજ્ઞાધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ
અરેજ્ઞે થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરેમચ
અરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
લ્લમ, આજ્ઞાધતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરેથાજનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરેનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અષા-
ઉમ, રપ્પવો રક્કિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો
વિધ્ચોધશત, રપ્પવો પરકવિસ્તેમ, રપ્પવો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રપ્પવો અરે-
થમત્ અધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજધનિશત. અલ્પિમશત હાધધિશત
જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જંધઉલ્લનંમચ, અહ્મિ અરેથે યહ્મિ ગચ્ચેથે
કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૪ થો) યત્તચિત્ત અહિ રપ્પવો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત્ત
ક્રદધંકુષુ જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ્ અમવન્તેમ. ઉર્વથાં-
મચિત્ત જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરેમચ
અરેરમાચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ,
આજ્ઞાધતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંનુશ
અરેજ્ઞે થો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જ્ઞાતેમ, અવિ આતરે-

મય ઔરેસ્માય, અવિ પૈરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૈરેશ્રાજનો; હથ દામો-
ધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો
અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્નિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો
વિધ્વોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરે-
થમત્ત બધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્ઞધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે કેષ
વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો પ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત
વીદધકુષુ જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ચિમ અમવન્તમ. ઉર્વથા-
મચિત્ત જખયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
ઔરેસ્માય, અવિ પૈરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્ન-
હમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
ઔરેજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આત-
રેમય ઔરેસ્માય, અવિ પૈરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ
વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૈરેશ્રાજનો; હથ દામો-
ધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો
અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્નિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો
વિધ્વોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરે-
થમત્ત બધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત
જધનિશત નસિશત, તાયૂમય હજ્ઞધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે
કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના તનસુશ.

(કરદો ઈ ઠો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્પવરે યત વોઉર-
ખરેશતિ જખયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ ચિમ અમવન્તમ. ઉર્વથા-
મચિત્ત જખયેમિ, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય ઔરે-
સ્માય, અવિ પૈરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ વરંધ્નહમ,
આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
ઔરેજો ચો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરે-
મય ઔરેસ્માય, અવિ પૈરેનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તિમ, અવિ રઘ્ઞોધ્ન્યાંમ
વરંધ્નહમ, આબ્જહતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૈરેશ્રાજનો; હથ
દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાધતે.
રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્નિશત, રપ્ન્વો વએધિશત,

રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરદો ૭ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષવરં યત વૌઉર-જરેશતિ. જ્ઞપયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ્ અમવન્તંભ. ઉર્વથાંમચિત્ત જ્ઞપયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ત તે જસાઘતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો યો અમવાઘ્નો, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ, હૃધ વાત વેરંથ્રાજનો; હૃધ દામોઘશ ઉપમનો, હૃધ કવએમ ખરંનો, હૃધ સઘ્નોકે મજ્જદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરદો ૮ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ધમત્ત કર્ષવરં યત ખનિરથેમ યામીમ જ્ઞપયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ્ અમવન્તંભ. ઉર્વથાંમચિત્ત જ્ઞપયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ત તે જસાઘતિ અવંધહે રપ્નુશ ઔરંજો યો અમવાઘ્નો, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાતંભ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેઘન્તીમ, અવિ રઘ્નોઘન્યાંમ વરંધહ્મ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરંનાંમ, હૃધ વાત વેરંથ્રાજનો, હૃધ દામોઘશ ઉપમનો, હૃધ કવએમ ખરંનો, હૃધ સઘ્નોકે મજ્જદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશત, રપ્ન્વો વએધિશત, રપ્ન્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરએદરેશતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત યઘરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધનિશત. અત્પિશત હ્રાઘધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંઉહનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશત, હૃધ નર તધ મર હૃધ નાતનસુશ.

(કરો ૯ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ જરથો વૉઉરૂ કષેમ જળયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથામચિત્ જળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ. અવિ આતરેમય અરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આબ્જહતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઘતિ અવંધ્ણુ રેનુશ ખેરેજો થો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય અરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આબ્જહતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથ્રાજનો; હથ દામોઘશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વઘ્ધિશત, રપ્ન્વો વિધ્ચોઘશત, રપ્ન્વો પરકવિરતેમ, રપ્ન્વો દ્વરએદરેશતેમ, રપ્ન્વો અરેથમત્ ખધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજઘનિશત. અત્પિશત હાઘધિશત જઘનિશત, નસિશત તાયૂમય હુજંધઉહુનેમય, અહિ અરેથે યાહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાતનસુશ.

(કરો ૧૦ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ અવાંમ વનાંમ યાંમ સએનહે^૧ યા હિશતઘતે મધ્ધીમ જરયંધ્ણો વૉઉરૂકષહે, યા હુખિશ અરેધ્વોખિશ, યા વઘ્ઞોચે વીરપોખિશ નાંમ યાંમ ઉપધરિ ઉર્વરનાંમ વીરપનાંમ તઘ્ઞોજમ નિધયત્ જળયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથામચિત્ જળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય અરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આબ્જહતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઘતિ અવંધ્ણુ રેનુશ ખેરેજો થો અમવાઘ્ઞો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય અરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેઠન્તીમ, અવિ રઘ્ઞોઘ્ન્યાંમ વરંધ્ણુમ, આબ્જહતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથ્રાજનો; હથ દામોઘશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરેનો, હથ સઘ્ઞોકે મજદધાઘતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો

૧. સએન-એક પક્ષીનું નામ છે. બુનદહેશમાં એને સઘળાં પક્ષીઓનું સરદાર ગણ્યું છે. અવસ્તા પ્રમાણે એ 'પક્ષીનું' ઝાડ વૉઉરૂકષ દરિયામાં છે, અને તે હુખીશ, અરેધ્વોખીશ અને વીરપોખીશ નામથી ઓળખાય છે. બુનદહેશમાં કહે છે કે એનો માળો નદ-ખીશ એટલે દુઃખ દરદની સામેના ઝાડ ઉપર છે; એના ભારથી તે ઝાડની ડાંખળીઓ ભાંગી નય છે, અને જ્યારે તે ઊઠી નય છે, ત્યારે હજારો ડાંખળીઓ ઊગી નીકળે છે. ભાંગી ગયેલી ડાંખળીના ખીજ ચીનામંદશ (ચમર) પક્ષી વીણી લઈ તેશતરના મથક તરફ લઇ નય છે, એટલે જ્યાં વરસાદ પડતો હોય ત્યાં લઇ નય છે.

વર્ચ્ચિશત, રપ્ત્વો વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ત્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ત્વો દૂરચ્ચે-
દરેશતેમ, રપ્ત્વો અરેશતેમ બધરિશત, રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત.
અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહનંમય, અહિ
અરેથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૧ મો) યત્તયિત્ અહિ રપ્ત્વો અષાઉમ, ઉપ અર્ચ્ચાધ-
એષુ રંધહયાઓ જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વ-
થાંમચિત્ જળયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
અરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોઘશ
ઉપમનો, હથ કવએમ અરેનો, હથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ત્વો અષાઉમ,
રપ્ત્વો રજિશત, રપ્ત્વો રપેનિશત, રપ્ત્વો વર્ચ્ચિશત, રપ્ત્વો વિધ્વ્યોઘશત,
રપ્ત્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ત્વો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રપ્ત્વો અરેશતેમ બધરિશત,
રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂ-
મય હજધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હધ નર
તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૨ મો) યત્તયિત્ અહિ રપ્ત્વો અષાઉમ, ઉપ સનકે
રંધહયાઓ જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વ-
થાંમચિત્ જળયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રંનુશ
અરેજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમય
અરેશમાય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોઘશ
ઉપમનો, હથ કવએમ અરેનો, હથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ત્વો અષા-
ઉમ, રપ્ત્વો રજિશત, રપ્ત્વો રપેનિશત, રપ્ત્વો વર્ચ્ચિશત, રપ્ત્વો
વિધ્વ્યોઘશત, રપ્ત્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્ત્વો દૂરચ્ચેદરેશતેમ, રપ્ત્વો અરેશ-
તેમ બધરિશત, રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગએથે
કેષ વશત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૩ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ કરન્મ અંધહાઓ જામો જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વાંમાંચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહુ રપ્નુશ ઔરંજો ચો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવચેમ ખરંનો, હથ સચ્ચોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વચ્ચેધિશત, રપ્ન્વો વિધ્યોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંમ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્ન્વો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૧૪ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ વીમધધીમ અંધહાઓ જામો જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વાંમાંચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહુ રપ્નુશ ઔરંજો ચો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવચેમ ખરંનો, હથ સચ્ચોકે મજદધાધતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રજિશત, રપ્ન્વો રપેનિશત, રપ્ન્વો વચ્ચેધિશત, રપ્ન્વો વિધ્યોધશત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંમ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્ન્વો અરંથમત્ અધરિશત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્તિમશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૧૫ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કવચિત્ અંધહાઓ જામો જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વાંમાંચિત્ જખયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્જાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહુ રપ્નુશ ઔરંજો ચો

અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજ્જદધાધતે. રપ્નોવો અપાઉમ, રપ્નોવો રજિશત, રપ્નોવો રપેનિશત, રપ્નોવો વએધિશત, રપ્નોવો વિધ્યોધશત, રપ્નોવો પરકવિરત્તમ, રપ્નોવો દૂરએદરંશત્તમ, રપ્નોવો અરંથમત્ત અધરિશત, રપ્નોવો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૬ મો) યત્થિત્ત અહિ રપ્નોવો અપાઉમ, ઉપ હરાંમ અરંજધતિમ પોઉર-ઋઓઉર્વએસાંમ આમ્યાંમ, યથ નોધત્ ક્ષપ, નોધત્તમાઓ, નોધત્ત અઓતો વાતો, નોધત્ત ગરંમો, નોધત્ત અખિતશ પોઉર-મહુરકો, નોધત્ત આહિતિશ, દએવો-દાત, નએધ દુન્માંન ઉસજસધતિ હરધથો પધતી અરંજયાઓ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધલ્લે રપ્નુશ અરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતિમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજ્જદધાધતે. રપ્નોવો અપાઉમ, રપ્નોવો રજિશત, રપ્નોવો રપેનિશત, રપ્નોવો વએધિશત, રપ્નોવો વિધ્યોધશત, રપ્નોવો પરકવિરત્તમ, રપ્નોવો દૂરએદરંશત્તમ, રપ્નોવો અરંથમત્ત અધરિશત, રપ્નોવો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજ્જધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તથ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૭ મો) યત્થિત્ત અહિ રપ્નોવો અપાઉમ, ઉપ હુકધરીમ અરંજો વીરપો-વહ્મંમ જરનએન્તમ, યહ્મત્ત મે હથ ઋજ્જગધધતે અરંદ્વી સૂર અનાહિત, હજ્જધરાધ અરંજ વીરનાંમ જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જખયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસમાય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આબ્જધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએ-

તત્ તે જસાઘતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દૂરએદરંશતેમ, રપ્નો અરંથમત્ ખરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજંધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તધ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૮ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ તએરંમ હરંધથાઓ ઔરંજો, યત મે અધવિતો ઉર્વિસંતિ સ્તરસય માઓસય હવરંય જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઘતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો; હથ દામોધશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરંનો, હથ સઓકે મજદધાધતે. રપ્નો અપાઉમ, રપ્નો રજિશત, રપ્નો રપેનિશત, રપ્નો વએધિશત, રપ્નો વિધ્યોધશત, રપ્નો પરકવિસ્તેમ, રપ્નો દૂરએદરંશતેમ, રપ્નો અરંથમત્ ખરિશત, રપ્નો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હજંધઉહુનંમય, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હથ નર તધ મર હથ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૯ મો) યતચિત્ અહિ રપ્નો અપાઉમ, ઉપ વનન્તેમ સ્તારંમ મજદધાતેમ જઅયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમવન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઘતિ અવંધહે રંનુશ ઔરંજો યો અમવાઓ, અવિ ધમત્ વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરંમય ઔરંસ્માય, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધહુંમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરંથાજનો;

હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવચેમ ખરેનો, હથ સચ્ચોકે મજદદ્યાદતે.
રખ્ખો અપાઉમ, રખ્ખો રજિશત, રખ્ખો રપોનિશત, રખ્ખો વચ્ચેશિશત,
રખ્ખો વિધ્ચોદશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખો દ્વરચેદરેશતેમ, રખ્ખો
અરેથમત ખદરિશત, રખ્ખો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્થિશત હાધિશત
જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજધનિશતેમચ, અત્થિ અરેથે યાત્થિ ગચ્ચેથે
કેષ વશત, હથ નરે તથ મરે હથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૦ મો) યતચિત્ત અહિ રખ્ખો અપાઉમ, ઉપ તિશ્લીમ
સ્તારેમ રચેવતેમ ખરેનંધુહતેમ જળયમહિ ક્રીનામહિ રખ્ખૂમ
ચિમ અમવતેમ. ઉર્વામાંચત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદા-
તેમ, અવિ આતરેમચ ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ,
અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધહૂમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચેતત્ત તે
જસાદતિ અવંધહુ રંનુશ ખેરેજ્જે યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ત વરો
ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચે-
દન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધહૂમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ
વાત વેરેથાજ્જનો; હથ દામોદશ ઉપમનો, હથ કવચેમ ખરેનો, હથ
સચ્ચોકે મજદદ્યાદતે. રખ્ખો અપાઉમ, રખ્ખો રજિશત, રખ્ખો રપો-
નિશત, રખ્ખો વચ્ચેશિશત, રખ્ખો વિધ્ચોદશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ,
રખ્ખો દ્વરચેદરેશતેમ, રખ્ખો અરેથમત ખદરિશત. રખ્ખો તાયૂમ નિજ-
ધનિશત. અત્થિશત હાધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમચ હજધનિશ-
તેમચ, અત્થિ અરેથે યાત્થિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હથ નરે તથ મરે હથ
નાતનસુશ.

(કરદો ૨૧ મો) યતચિત્ત અહિ રખ્ખો અપાઉમ, ઉપ અવે સ્તારે
ચોદ હપ્પેદરિંગ જળયમહિ ક્રીનામહિ રખ્ખૂમ ચિમ અમવતેમ. ઉર્વા-
માંચત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ
ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
હૂમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ. અચેતત્ત તે જસાદતિ અવંધહુ રંનુશ
ખેરેજ્જે યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આતરેમચ
ખરેસ્માચ, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારચેદન્ટીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-
હૂમ, આજ્જહતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વેરેથાજ્જનો; હથ દામોદશ
ઉપમનો, હથ કવચેમ ખરેનો, હથ સચ્ચોકે મજદદ્યાદતે. રખ્ખો અપા-
ઉમ, રખ્ખો રજિશત, રખ્ખો રપનિશત, રખ્ખો વચ્ચેશિશત, રખ્ખો
વિધ્ચોદશત, રખ્ખો પરકવિસ્તેમ, રખ્ખો દ્વરચેદરેશતેમ, રખ્ખો અરેથ-

મત્ત બધરિશત, રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હુજ્ઞંધઉહુનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૨ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ત્વો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો યોધ અપુશ-ચિથ જ્ઞપ્તયમહિ ક્રીનામહિ રપ્તૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જ્ઞપ્તયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પૈરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્તુશ અરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પૈરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૈરંથાજનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ અરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ત્વો અષા-ઉમ, રપ્ત્વો રજિશત, રપ્ત્વો રપ્પનિશત, રપ્ત્વો વચ્ચધિશત, રપ્ત્વો વિધ્ચોધશત, રપ્ત્વો પરકવિસ્તમ, રપ્ત્વો દૂરચ્ચેદરંશતમ, રપ્ત્વો અરંથ-મત્ત બધરિશત, રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધ-નિશત, નસિશત તાયૂમય હુજ્ઞંધઉહુનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૩ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ત્વો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો યોધ જ્ઞમસચિથ જ્ઞપ્તયમહિ ક્રીનામહિ રપ્તૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્ જ્ઞપ્તયેમિ, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય અરંસ્માય, અવિ પૈરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધ-હુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રપ્તુશ અરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ધમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરં-મય અરંસ્માય, અવિ પૈરંનાંમ વીધજ્ઞારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધહુમ, આબ્ધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૈરંથાજનો; હુથ દામો-ધશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ અરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્ત્વો અષાઉમ, રપ્ત્વો રજિશત, રપ્ત્વો રપ્પનિશત, રપ્ત્વો વચ્ચધિશત, રપ્ત્વો વિધ્ચોધશત, રપ્ત્વો પરકવિસ્તમ, રપ્ત્વો દૂરચ્ચેદરંશતમ, રપ્ત્વો અરંથમત્ત બધરિશત, રપ્ત્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધધિશત જધનિશત, નસિશત તાયૂમય હુજ્ઞંધઉહુનંમય, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૪ મો) યતચિત્ અહિ રપ્ત્વો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો યોધ ઉર્વરો-ચિથ જ્ઞપ્તયમહિ ક્રીનામહિ રપ્તૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વથાંમચિત્

જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપાઉમ, રપ્પવો રજિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધ્ચોઇશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દુરચ્ચેદરંશતંમ. રપ્પવો અરંથમત્ ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્ઞધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નાસિશત તાયૂમય હુજ્જધઉહનંમય, અહ્મિ અરંથે યાહ્મિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૫ મો) યતચિત્ અહિ રપ્પવો અપાઉમ, ઉપ અવે સ્તારો યોઇ રપ્પંતો-મધન્યવ. જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંજૂમ યિમ અમવન્તંમ. ઉર્વથાંમચિત્ જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુથ સચ્ચોકે મજ્જદધાધતે. રપ્પવો અપાઉમ, રપ્પવો રજિશત, રપ્પવો રપ્પેનિશત, રપ્પવો વચ્ચેધિશત, રપ્પવો વિધ્ચોઇશત, રપ્પવો પરકવિસ્તંમ, રપ્પવો દુરચ્ચેદરંશતંમ, રપ્પવો અરંથમત્ ખધરિશત, રપ્પવો તાયૂમ નિજ્ઞધનિશત. અત્થિશત હાધધિશત જધનિશત, નાસિશત તાયૂમય હુજ્જધઉહનંમય, અહ્મિ અરંથે યાહ્મિ ગચ્ચેથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૬ મો) યતચિત્ અહિ રપ્પવો અપાઉમ, ઉપ અચ્ચોમ આચ્ચોધલ્લમ ગચ્ચોચિથ્થંમ જાળયમહિ ક્રીનામહિ રંજૂમ યિમ અમવન્તંમ. ઉર્વથાંમચિત્ જાળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય ખરંસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચોધન્યાંમ વરંધલ્લમ, આજ્ઞધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધલ્લે રંજુશ ખેરંજો યો અમવાચ્ચો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમય

બરેસ્માય, અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજદધાધતે. રપ્પ્વો અપા-
ઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો વઘ્ઘેશિશત, રપ્પ્વો
વિધ્ધેશિશત, રપ્પ્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્પ્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્પ્વો અરે-
મત બધરિશત, રપ્પ્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગઘેથે
કેષ વશત, હુથ નરે તધ મરે હુથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૭ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્પ્વો અપાઉમ, ઉપ હવરેક્ષએ-
તેમ અઉર્વત્ત-અરપેમ જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમ-
વન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ
વરંધહુમ. આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવંધહે
રંનુશ બેરેજે થો અમવાઘ્ઘા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ આત-
રેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધાજનો; હુથ દામોધશ
ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજદધાધતે. રપ્પ્વો અપા-
ઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો વઘ્ઘેશિશત, રપ્પ્વો
વિધ્ધેશિશત, રપ્પ્વો પરકવિસ્તેમ, રપ્પ્વો દૂરએદરેશતેમ, રપ્પ્વો અરે-
થમત બધરિશત, રપ્પ્વો તાયૂમ નિજધનિશત. અત્પિશત હાધિશત જધ-
નિશત, નસિશત તાયૂમય હજધંધઉહનંમય, અહિ અરેથે યહિ ગઘેથે કેષ
વશત, હુથ નરે તધ મરે હુથ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૮ મો) યતચિત્ત અહિ રપ્પ્વો અપાઉમ, ઉપ અનધ
રઘ્ઘાંધન્યાંમ ખધાતાઘ્ઘા જળયમહિ ક્રીનામહિ રંનૂમ યિમ અમ-
વન્તેમ. ઉર્વથાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ, અવિ
આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ રઘ્ઘાંધ-
ન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ. અએતત્ત તે જસાધતિ અવં-
ધહે રંનુશ બેરેજે થો અમવાઘ્ઘા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજદાતેમ,
અવિ આતરેમય બરેસ્માય અવિ પેરેનાંમ વીધજ્ઞારયેઠ્ઠીમ, અવિ
રઘ્ઘાંધન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્ઞાધતીમય ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વેરંધા-
જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરેનો, હુથ સઘ્ઘાંકે મજ-
દધાધતે. રપ્પ્વો અપાઉમ, રપ્પ્વો રજિશત, રપ્પ્વો રપેનિશત, રપ્પ્વો

વચ્ચેધિશ્ત, રપ્ન્વો વિધ્યેધિશ્ત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચે-
દર્શંતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત બધરિશ્ત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશ્ત.
અત્તિશ્ત હાધિશ્ત જધનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ્ચ હુજ્ઞંધઉહનંમચ્ચ, અહ્નિ
અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૯ મો) યત્તચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ વહિશ્તંભ
અહુમ અષચ્ચાનાંમ રચ્ચાંચંધુહુમ વીરપો-ખાઘ્મ જ્જખયમહિ ક્રીનામહિ
રપ્નૂમ યિમ અમવન્તંભ. ઉર્વથાંમચિત્ત જ્જખયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાત્તંભ,
અવિ આતરંમચ્ચ અરંરમાચ્ચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ
રચ્ચાંધન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ
અવંધહુ રપ્નુશ ખેરંજ્જે યો અમવાચ્ચા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાત્તંભ,
અવિ આતરંમચ્ચ અરંરમાચ્ચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ
રચ્ચાંધન્યાંમ વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુધ વાત વેરંથા-
જ્જનો; હુધ દામોધશ ઉપમનો, હુધ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુધ સચ્ચાંકે
મજ્જદધાધતે. રપ્ન્વો અષાઉમ, રપ્ન્વો રક્ષિશ્ત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશ્ત, રપ્ન્વો
વચ્ચેધિશ્ત, રપ્ન્વો વિધ્યેધિશ્ત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચે-
દર્શંતંભ, રપ્ન્વો અરંથમત્ત બધરિશ્ત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશ્ત.
અત્તિશ્ત હાધિશ્ત જધનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ્ચ હુજ્ઞંધઉહનંમચ્ચ, અહ્નિ
અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૩૦ મો) યત્તચિત્ત અહિ રપ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ રચ્ચાંકને
ગરોન્માને જ્જખયમહિ ક્રીનામહિ રપ્નૂમ યિમ અમવન્તંભ. ઉર્વ-
થાંમચિત્ત જ્જખયેમિ, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાત્તંભ, અવિ આતરંમચ્ચ
અરંરમાચ્ચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાંધન્યાંમ વરંધ-
હુમ, આજ્જધતીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ. અચ્ચેતત્ત તે જસાધતિ અવંધહુ રપ્નુશ
ખેરંજ્જે યો અમવાચ્ચા, અવિ ધમત્ત વરો ઉજ્જદાત્તંભ, અવિ આતરં-
મચ્ચ અરંરમાચ્ચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રચ્ચાંધન્યાંમ
વરંધહુમ, આજ્જધતીમચ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુધ વાત વેરંથાજ્જનો; હુધ દામો-
ધશ ઉપમનો, હુધ કવચ્ચેમ ખરંનો, હુધ સચ્ચાંકે મજ્જદધાધતે. રપ્ન્વો
અષાઉમ, રપ્ન્વો રક્ષિશ્ત, રપ્ન્વો રપ્પેનિશ્ત, રપ્ન્વો વચ્ચેધિશ્ત,
રપ્ન્વો વિધ્યેધિશ્ત, રપ્ન્વો પરકવિસ્તંભ, રપ્ન્વો દૂરચ્ચેદર્શંતંભ, રપ્ન્વો
અરંથમત્ત બધરિશ્ત, રપ્ન્વો તાયૂમ નિજધનિશ્ત. અત્તિશ્ત હાધિશ્ત
જધનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ્ચ હુજ્ઞંધઉહનંમચ્ચ, અહ્નિ અરંથે યહ્નિ ગચ્ચેથે
કેષ વશ્ત, હુધ નર તથ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૩૧ મો) યત્તચિત્ત અહિ રખ્ખવો અષાઉમ, ઉપ હુધન હુધ ના-તનસુશ જળયમહિ ક્રીનામહિ રખ્ખૂમ યિમ અમવન્તમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ત જળયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઘ્ખોધન્થાંમ વરંધ-હૂમ, આજ્જદત્તીમચ ઉર્વરંનાંમ. અએતત્ તે જસાધતિ અવંધહે રખ્ખુશ અરંજો થો અમવાઘ્ખો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાત્તમ, અવિ આતરંમચ અરંસમાચ, અવિ પેરંનાંમ વીધજ્જારયેધન્તીમ, અવિ રઘ્ખોધન્થાંમ વરંધ-હૂમ, આજ્જદત્તીમચ ઉર્વરંનાંમ, હુથ વાત વેરંથાજ્જનો; હુથ દામોધશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરંનો, હુથ સઘ્ખોકે મજ્જદધાધતે. રખ્ખવો અષા-ઉમ, રખ્ખવો રજિશત, રખ્ખવો સ્પેનિશત, રખ્ખવો વઘ્ખધિશત, રખ્ખવો વિધ્ધ્યોધશત, રખ્ખવો પરકવિસ્તંમ, રખ્ખવો દૂરએદરેશતંમ, રખ્ખવો અરંથ-મત્ અધરિશત, રખ્ખવો તાયૂમ નિજ્જધનિશત. અન્નિશત હુધધિશત જ્જ-નિશત, નસિશત તાયૂમચ હુજ્જંધઉહુન્મચ, અહિ અરંથે યહિ ગએથે કેષ વશત, હુધ નર તથ મર હુધ ના-તનસુશ.

અહે રથ ખરંનંધહય, તંમ યજ્જધ સુરૂન્વત યસ્ન, અહે રખ્ખવો અષાઉમ અષઘ્ખોનીમ; જઘ્ખોધ્રાળ્યો અહે રખ્ખવો અષાઉમ અષઘ્ખો-નીમ અષહે રતૂમ યજ્જમધદે.

હુઘ્ખોમથો ગવ અરંસમન, હિજ્જવો-દંધહુંધહુ, માંથય વચચ ધ્યઘ્ખો-થનય, જઘ્ખોધ્રાળ્યસય અધુંધએધળ્યસય વાધજ્જિળ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ત યસ્ને પઠતી વંધ્હો, મજ્જદાઘ્ખો અહુરો વએથા અષાત્ત હયા, યાઘ્ખોધહાંમચા તાંસયા તાઘ્ખોસયા યજ્જમધદે. (ખાજમાં પઢે) અહુરમજ્જદ ઝોદાએ અવજ્જનીએ મરદુમ, મરદુમ સદંગાંન, હુમા સદંગાંન, હુમયાયસ્તે વેહાંન, ઝોએમ બેહેદીન્ માજ્જદયસ્નાન આગહી આસ્ત-વાની નેકી રસાનદ્ધ; અઘ્ખંદૂન ખાદ્ધ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નંમચ વહ્મંમચ અઘ્ખોજસય જ્જવરંચ આક્રીનામિ, રખ્ખઘ્ખોશ રજિશતહે અર્શતાતસય ક્રાદત્ત-ગએથયાઘ્ખો વરંદત્ત-ગએથયાઘ્ખો અર્શુ-જ્જહે વચંધહે યત્ત ક્રાદત્ત-ગએથહે. અપંમ વૌહૂ (૧).

અહુમાધ રએશય; હુજ્જંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરેરેહૂ મોજ્જદ.

રોજ્જ નેક નાંમ, રોજ્જ પાક નાંમ, રોજ્જ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ્જ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષનઘ્ખોથ અહુરહે મજ્જદાઘ્ખો, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુધથ્યાવરશતાંમ દીત્ત વસ્ના ફેરપેતંમંમ. સ્તઘ્ખોમિ અપંમ; અપંમ વૌહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજાયાહ રશ્ને રાસ્ત, ખેરસાહ અમાવંદ પીરોજ-ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાહ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાન્, આગહી રવાય ગોઆફરગાની બાહ હફતે કેશવર જમીન્, અએદુન્ બાહ. મન્ આનો આવાયહ શુદન્, મન્ આનો આવાયહ શુદન્, મન્ આનો આવાયહ શુદન્. અષઓને અષેમ વૉહુ (૧).

હુ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોહુ કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વંધરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વૉહુ (૧).

અહે રષન્વો અષાઉમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે. અષેમ વૉહુ (૧). રશ્ને રાસ્ત ખેરસાહ. અષેમ વૉહુ (૧).

રશ્ને યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોખે! વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઈને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહુ જ્યાંદા થાઓ! રશ્ને રાસ્ત યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે યુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. તમામ ભુંડ વિચાર, ભુંડાં વચન, અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ઓ સાચા, ફાયદો કરનારા, હાપણવાળા, દુર સુધી જોનારા, ધનસાફ કરનારા, દુઃખ વગરના, ચોર અને રાહજનને મારનાર રશ્નનુ યજ્ઞ! આ દુન્યામાં કયો શખ્સ હધ-ના-તનસુશ્માની જગા (ગરોથમાન બહેશતથી ઉપરની જગા) મેળવનાર છે, તો તું તોળ કરનાર છે. ઓ રશનું રાસ્ત! જ્યાંથી તું હોય, પછી ધરાનના સાત કેશવરોમાંના કોઈથી કેશવરમાં—અરેઝહી, સવલી, ફદદુ, વિદધકુ, વોઉર—અરેશ્તી, વોઉર—અરેશ્તી, અને ખનીરથ—આમી કોઈમાં પણ તું હોય, રંધા નદી (Tigris) આગળ હોય કે અલબુર્જ પહાડ ઉપર હોય, વનંત સેતારામાં હોય, કે તેશ્તર સેતારામાં હોય, કે હપતોઈર્ગ સેતારામાં હોય, કે ચંદ્ર, સુરજ, કે બહેશતમાં હોય, કે હધ-ના-તનસુશ્મામાં હોય, ત્યાંથી હમારી મદદને માટે હું તુંને બોલાઉં છું. આ તૈયાર કાપેલા વર (એ વરને માટે એમ કહે છે કે જે માણસના રાસ્તપણાની કસોટી કરવાની હોય, તેની છાતી ઉપર તાવેલી ધાતુ રેડવામાં આવતી હતી, અને જો તેને કશી ધગ ન થાય તો તે રાસ્ત માણસ તરીકે સાબિત થતો હતો.) તરફ હમે તુંને મદદને માટે બોલાવ્યે છીએ.

રશ્નનુ યજ્ઞ, એક મરણ પામેલા માણસનું રવાન, જ્યારે આહુરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યારે તેણે કાપેલા કામોનો તોળ કરવામાં મેહેર અને શરોષ યજ્ઞનો તે મદદગાર છે. એ યજ્ઞતમાં રશ્નનુની સાથે એના હમકાર ફરેશ્તા આસ્તાદ યજ્ઞ જે પણ સચાઈ ઉપર મવકકલ છે તેનું નામ આવે છે.

ફરવરદીન યશત.^૧

દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજયાહ; અર્દાફર્શ ખેરસાહ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમા-
નુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગૅતી
મનીહ, ઔએમ ગોકૂત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ છુન
બૂદ અસ્તેહ. અજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની
રવાની ગેતી મીનોઆની, ઔખે અવાખશ પશેમાન પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઔથ અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે અધ્રહે મધન્યે-
ઉશ; હુથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતેમેમ. સ્તઔમિ અષેમ;
અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હઔએષો (જે ગેહ
હોય તે પદે) ફસસ્તયએય, અષાઉનાંમ ફવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિ-
થૂરનાંમ પઔધયો-હઔએષનાંમ ફવષિનાંમ નખાનજદિશ્તનાંમ ફવષિ-
તાંમ, દનઔથ યસ્નાધય વહ્માધય દનઔથ્રાધય ફસસ્તયએય, યથા
અહૂ વધયો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતયિત હય ફા
અષવ વીધ્વાઔ ઝઔતૂ.

(કરદો ૧ લો) ઝઔત અહુરો મજદાઔ સિપતમાધ જરથુશ્લાધ,
અએવ તે જતવર અઔજસય ખરેનો અવસય રફૂનસય ફઝવ, અરે-
જવો સિપતમ, યત અષઔનાંમ ફવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ,
યથ મે જસેન્ અવધ્રહે, યથ મે ખરેન્ ઉપસ્તાંમ, ઉધ્રાઔ અષઔ-
નાંમ ફવષયો.

આઔધ્રહાંમ રય ખરેનધ્રહય, વીધારએમ જરથુશ્લ અઔમ
અસ્મનંમ, યો ઉસય રઔદનો ફાદરેસો, યો ધમાં જતમ આય-
પધરિય ખવાવ. માંનયેન્ અહે યથ વીશ, અએમ યો હિશ્તધતે

૧. અશો લોકોની ફવશી અથવા ફરોહરો નામની મીનોાઇ શકિતઓ અહેરેમનની સામે થઇને બલી પેદાયશોને ટકાવી રાખવામાં અને તેઓની વૃદ્ધિ કરવામાં તથા બીજા દુન્યાને લગતા અનેક ફાયદા અને મદદ કરવામાં મશગુલ રહે છે, તે હકીકત બહુની. તેઓને પગલે ચાલવાથી માણસો બલાં થઇ શકે છે તેઓનું સેતાયશનામું.

મધન્યુ-સ્તાતો હંદ્રપ્તો દૂરએકરનો, અયંધ્રહો કંહૂર્ષી ખએનહે રઓઅ-હિનો અવિ શિવ.

યિમ મજદાઓ વસ્તે વંધ્રહુનેમ સ્તેહુરપએસંધ્રહુમ મધન્યુ-તાશ્તેમ, હચિએ મિએ રબુચ આમંધતિચ સપેન્તય, યહાધ નોધત ચહાધ નએમનાંમ કરન પધરિ-વએનોધથે.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, વીધારએમ જરથુશ્ત અરેદ્રીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેરેથુ-ક્રાકાંમ, અએષબયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-હએષાંમ, ચેસન્યાંમ અંધઉહે અસ્તવધતે, વહુચ્યાંમ અંધઉહે અસ્ત-વધતે. આધૂ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથેવા-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, ગએથે-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, પએતો-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંધહુ-ક્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યા વીરપનાંમ અરૂનાંમ શુદ્રાઓ યઓજદધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ જાંથાધ ગરેવાંન યઓજદધાધતિ. યા વીરપાઓ હાધ-રિષીશ હુજમિતો દધાધતિ. યા વીરપનાંમ હાધરિષિનાંમ દાધતીમ રથવીમ પએમ અવ-ખરધતિ.

મસિતાંમ દૂરાત કસૂતાંમ; યા અસ્તિ અવવધતિ મસો, યથ વીરપાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જમા પધતિ ક્રતચન્તિ, યા અમવ-ધતિ ક્રતચધતિ હુકુધચ્યાત હય ખરેજંધહુત અવિ જરથો વોઉર-કષેમ.

યઓજન્તિ વીરપે કરનો જરથો વોઉર-કષય, આ વીરપો મધંથે યઓજધતિ. યત હીશ અવિ ક્રતચધતિ, યત હીશ અવિ કજગરધતિ અરેદ્રી સૂર અનાહિત. યેંધ્રહે હજંધરેમ વધચનાંમ, હજંધરેમ અપધજારનાંમ. કસચિત્તય અએષાંમ વધચનાંમ, કસચિત્તય અએષાંમ અપધજારનાંમ, ચથવરેસતેમ અયરે-ખરનાંમ હવસ્પાધ નધરે ખરેઆધ.

અંધહાઓસય મે અએવંધહાઓ આપો અપધજારો વીજસાધતિ, વીરપાધશ અવિ કરેવાંન યાધશ હુપ્ત. અંધહાઓસય મે અએવંધ-હાઓ આપો હુમથ અવ-ખરધતિ હાંમિનંમય જયનંમય. હા મે આપો યઓજદધાધતિ, હા અરૂનાંમ શુદ્રાઓ, હા ક્ષથિનાંમ ગરેવાંન, હા ક્ષથિનાંમ પએમ.

આઓધહાંમ રય ખરેનંધહય, વીધારએમ જરથુશ્ત જાંમ પેરે-થવીમ અહુરધાતાંમ, યાંમ મસીમય પથનાંમય, યા ખરેથિ પરઓશ સ્તીરહે યા વીરપેમ અહૂમ અસ્તવન્તેમ ખરધતિ, જુમય ધરિસ્તેમય, ગરયસય થોધ ખરેજન્તો પોઉર-વાસ્ત્રાઓધહો આરેન્તો.

યેંધ્રહાઓ પઠતિ ઇઓતો-સ્તાઓ આપો તચિન્તિ નાવયાઓ;
 યેંધ્રહાઓ પઠતિ પોઉર-સરંધાઓ જંમાધ ઉજુક્ષેધતિ ઉર્વરાઓ, ધ્રાધ્રાધ
 પસ્વાઓ વીરયાઓ, ધ્રાધ્રાધ અધર્યનાંમ દૃપ્યુનાંમ, ધ્રાધ્રાધ ગેઉશ
 પન્ઓ-હયાઓ, અવંધ્રહે નરાંમ અપઓનાંમ.

આઓધ્રહાંમ રય ખરેનંધ્રહુય, વીધારએમ જરથુશ્ત અજંમ ખરે-
 ધ્રિબ્વ પુથ્રે પઠતિ-વરંતે અપરધરિચિન્તો આદાતાત્ર વીધાતઓત્ર;^૧ વ્યાહુવ
 ઉર્વત્યએમ અસ્તિય ગઓનય, દ્રંવદ્ય ઉરંધ્વાંસય, પધંધ્યાઓસય,
 ક્રવાક્ષસય.

યેધધિ જી મે નોધત્ર દધધીત્ર ઉપસ્તાંમ ઉધ્રાઓ અપાઉનાંમ
 ક્રવપયો, નોધત્ર મે ધધ આઓધ્રહાતંમ પસ્વીર, યા સ્તો સરંધનાંમ
 વહિશત. દુજ્ઞે અઓગરે, દુજ્ઞે ક્ષત્રંમ, દુજ્ઞે અસ્તવાઓ અંધઉશ
 આઓધ્રહાત્ર.

ની અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, દુજ્ઞઓ મનિવાઓ હુજદાત્ર,
 ની અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, દુજ્ઞઓ મનિવાઓ વઓન્યાત્ર; નોધત્ર
 પસ્યએત વનોવન્તાધ ઉપ-દયાત્ર અંધરો મધંયુશ સપંન્તાધ મધન્યવે.

આઓધ્રહાંમ રય ખરેનંધ્રહુય, આપો તચિન્તિ ક્રાતત્ર-ચરંતો,
 ખાઓ પઠતિ અક્રજ્યઘ્રાઓ; આઓધ્રહાંમ રય ખરેનંધ્રહુય, જંમાધ
 ઉજુક્ષેધન્તિ ઉર્વરાઓ, ખાઓ પઠતિ અક્રજ્યઘ્રાઓ; આઓધ્રહામ રય
 ખરેનંધ્રહુય, વાતો વાઓન્તિ દુન્મો-ક્રુતો, ખાઓ પઠતિ અક્રજ્યઘ્રાઓ.

આઓધ્રહાંમ રય ખરેનંધ્રહુય, હાધરિપીશ પુથ્રે વરંન્વઢન્તિ; આઓ-
 ધ્રહાંમ રય ખરેનંધ્રહુય, હુજામિતો જીજનંન્તિ; આઓધ્રહાંમ રય
 ખરેનંધ્રહુય, યત્ર અવઢન્તિ હુયત્ર-પુધ્રાઓ.

૧. વીધાતઓત-માણુસના હાડકાં ભાંજનાર ચાને માણુસના જનને નુકસાન પહોંચાડ-
 નાર દેવ. મહેર યસ્તમાં એને એશમ દેવનો સાથી કહ્યો છે. ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે અહુર-
 મઝદ ફરોહરોની મદદથી બચ્યાંને માયના ગર્ભસ્થાનમાં એ દેવના હુમલાથી ટકાવી રાખે
 છે. વંદીદાદમાં એતું નામ અસ્તોવીધોતુ છે જ્યાં કહ્યું છે કે જ્યારે માણુસ પાણીમાં પડે
 છે, ત્યારે એ દેવ માણુસનો દમ બંધ કરી નાખે છે. મીનો ખેરદમાં કહ્યું છે કે માણુસના
 મરણ બાદ ત્રીજી બામદાદે રવાનના પુલ ગુજાર થતી વખત એ દેવ તેના ગળામાં ફાંસો
 નાખી તેને દોજખ ભણી ખેંચે છે, પણ જો તે માણુસનાં સવાબનાં કામ તેના ગુનાહનાં
 કામ કરતાં વધારે હોય છે તો તે ફાંસો કાઢી નાખવાને શક્તિવાન થાય છે અને બહેશતમાં
 જાય છે. ખુનદેહશમાં એ દેવને એક જનતનો જીંદગીનો છેડો લાવનાર ખરાબ પવન કહ્યો છે
 એના સાથીઓ એશમ, અકોમન અને ખુધ્યાંસ્ત દેવો છે.

આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, ઉસ ના જયેધતિ વ્યાખનો વ્યાખમોહુ ગૂષયત્ ઉખ્ધો, યો ખવધતિ ખતુ-કાતો; યો નાધધાઝ્માઘણો ગઝ્મા તમહે^૧ પરો-ચાઝ્મા પરશ્તોધત્ અવાધતિ. આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, હવરે અવ પથ અએધતિ; આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, માઝ્મા અવ પથ અએધતિ; આઝ્માઘણાંમ રય ખરેનંઘણુય, સ્તારો અવ પથ યેધન્તિ.

તાઝ્મા ઉઘાહુ પેષનાહુ ઉપસ્તાંમ હૃન્તિ દાહિશ્તાઝ્મા, યાઝ્મા ક્વપયો અપઝ્માનાંમ; તાઝ્મા ક્વપયો અપઝ્માનાંમ અઝ્માજિશ્તાઝ્મા હૃન્તિ રિપતમ, યાઝ્મા પઝ્માધરયનાંમ હઝ્મેષનાંમ, યાઝ્મા વા નરાંમ અજ્ઞતનાંમ કષો-ચરેશ્નાંમ સઝ્માખ્યન્તાંમ. આઝ્મા અન્યએષાંમ ક્વપયો જ્વનાંમ નરાંમ અપઝ્માનાંમ અઝ્માજયેહીશ જરથુશ્ત, યથ ધરિસ્તાનાંમ રિપતમ.

આઝ્મા યો ના હીશ હુખેરતાઝ્મા ખરાત્ જવ અપઝ્માનાંમ ક્વપયો સાસ્ત દધંધહેઉશ હમો-ક્ષયો, હો અંધહાધતિ જજુશ્તમો ક્ષયો કસચિત્ મખ્યાનાંમ; યો વોહુ-ખેરતાંમ ખરધતે મિથ્રેમ યિમ વોઉર-ગઝ્માયઝ્માધતીમ, અરશ્તાતેમચ ક્રાદત્-ગએધાંમ વરેદત્-ગએધાંમ.

ધથ તે જવરે અઝ્માજસ્ય ખરેનો અવસ્ય રફ્નસ્ય ક્રઝ્મામિ, અરેજવો રિપતમ, યત્ અપઝ્માનાંમ ક્વપિનાંમ ઉઘનાંમ અધવિથૂરનાંમ; યથ મે જસેન્ અવંધહે, યથ મે ખરેન્ ઉપસ્તાંમ ઉઘાઝ્મા અપઝ્માનાંમ ક્વપયો.

(કરદો ૨ જો) ઝઝ્માત્ અહુરો મજ્દહાઝ્મા રિપતમાધ જરથુશ્લાધ, આઝ્મા યસે-થ્વા અએતહિ અંધહુવો યત્ અસ્તવધન્તિ, રિપતમ જરથુશ્ત, પથાંમ જસાધતિ વીથ્યએસો ખોધગ્રનાંમ દુજિતનાંમચ થ્યવંધઉહુતાંમ જરથુશ્ત, યેજિચ થ્યએષાઝ્મા તન્વો, અથ ધમાં વયો દ્રેન્જયોધશ, અથ ધમાં વયો ક્રઝ્મયાઝ્મા વારેથગિશ જરથુશ્ત.

અષાઉનાંમ^૨ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો સ્તઝ્મામિ જખયેમિ ઉફ્યેમિ. યજમધે ન્માન્યાઝ્મા વીસ્યાઝ્મા જન્તુમાઝ્મા દખ્યુ-

૧. નાઈદયાઝ્માઘણો ગએતેમહે-ગાતમ નોધસ, ઋગવેદમાં આવેલા એક રૂપીનું નામ, જેની સાથે થયેલી વાદવીવાદનો અહિંયાં ઇસારો છે. પ્રોફેસર મેક્સમુલર એ રૂપીએનો જમાનો ઇ. સ. પુર્વે ૧૫૦૦ ઉપર મુકે છે, તે ઉપરથી ફરવરદીન યશતનો જમાનો પણ તેટલોજ જુનો થઈ શકે.

૨. આ ફકરો અને એની પછીના બીજા ચાર ફકરાના છંદો સુધી ચાને “અતિશયો અપવ” સુધીના અવસ્તાના કલામો પઢયાથી, રસ્તાની ધાસ્તી તથા બીહીકે દફે થઈને શાશુનારને હિમ્મત આવે છે.

માઝાં જરથુશ્તોતેમાઝાં. હાઘતિશ હાતાંમ, હાઘતિશ આઝાંધુષાંમ,
હાઘતિશ બૂધ્યન્તાંમ અષઝાંનાંમ. વીરપાઝાં વીરપનાંમ દધ્યુનાંમ,
જંવિશત્યાઝાં જંવિશત્યનાંમ દધ્યુનાંમ.

યાઝાં અરમનંમ વીધારયેન્, યાઝાં આપંમ વીધારયેન્, યાઝાં
જાંમ વીધારયેન્, યાઝાં ગાંમ વીધારયેન્, યાઝાં બરેશિષ્વ પુથ્રે
વીધારયેન્ પઘતિ-વરેતે અપર-ધરિથેન્તો આદાતાત્ર વીધાતઝાંત્ર. વ્યાહ્વ
ઉર્વત-ત્યયેન્ અસ્તિતય ગઝાંનતય દ્રવ્દય ઉરેશ્વાંસય પઘધ્યાઝાંસય
ક્રવાક્ષસય.

યાઝાં અશન્બરેતો, યાઝાં ઉધારેતો, યાઝાં હુવારેતો, યાઝાં
વજારેતો, યાઝાં તાખમારેતો, યાઝાં જઝાંયારેતો; યાઝાં જઝાંયાઝાં
વંધુશ્વએષુ, યાઝાં જઝાંયાઝાં વરેશ્વન્યએષુ, યાઝાં જઝાંયાઝાં
પેષનાહુ.

યાઝાં દાઘ્રીશ વરેશ્મ જખયન્તે, દાઘ્રીશ આયપ્તંમ ચકુષે, દાઘ્રીશ
બન્તાઘ દ્વતાતંમ, દાઘ્રીશ અઘ્ઘાઘ વોહુ ખરેનો, યો હીશ યજનો
કુરેન્વાનો જખયેઘતિ બરો-જઝાંથો અષવ.

યાઝાં અવધ પર ક્રઝાંધરિસિશતાઝાં, યથ નરો અષવનો અપંમ
હુન્તિ જરજદાતંમ, યથય મજિશતાઝાં ક્રેરેતાઝાં, યથય અત્પિશ્તો અષવ.

(કરદો ૩ જો) અષાઉનાંમ વંધુઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવષયો
યજમઘદે. યાઝાં અઝાંજિશતાઝાં વજંન્તાંમ, રેન્જિશતાઝાં ક્રવજંમ-
નાંમ, અક્રકવસ્તેમાઝાં અપ-સ્રયમ્નનાંમ, અનવરશતવસ્તેમાઝાં ક્રસિય-
ન્યનનાંમ, અપધરિ-વસ્તેમાઝાં રનધધિષાંમય વરેથનાંમય; યાઝાં અક્ર-
ઝાંઉર્વિસ્વત્ર કેરેનવઘન્તિ ઇરંમ યહમ્ય જસેન્તિ.

તાઝાં વંધુઉહીશ, તાઝાં વહિશતાઝાં યજમઘદે, યાઝાં અષાઉનાંમ
વંધુઉહીશ સૂરાઝાં રપેન્તાઝાં ક્રવષયો. તાઝાં જી રતરેતએષુ બરે-
રમોહુ જઝાંયાઝાં, તાઝાં વરેશ્વન્યએષુ, તાઝાં પેષનાહુ. તાઝાં ઇધ
યત્ર નરો તાખ પેરેતંતે વરેશ્વન્યએષુ.

તાઝાં મજદાઝાં જખયત્ર અવંધહે, અવંધહેય અખો વીદિધાર અપ-
સય જમસય ઉર્વરયાઝાંસય. યત્ર રપેન્તો મઠન્યુશ વીધારયત્ર અરમ-
નંમ યત્ર આપંમ યત્ર જાંમ યત્ર ગાંમ યત્ર ઉર્વરાંમ, યત્ર બરેશિષ્વ
પુથ્રે વીધારયત્ર પઘતિ-વરેતે અપર-ધરિથેન્તો, આદાતાત્ર વીધાતઝાંત્ર.
વ્યાહ્વ ઉર્વત-ત્યયત્ર અસ્તિતય ગઝાંનતય દ્રવ્દય ઉરેશ્વાંસય પઘધ્યાઝાં-
સય, ક્રવાક્ષસય.

વીધારયત્ સ્પેન્તો મઘન્યુશ, યાઝ્મો અમવધતિશ તુષ્નીષાધો હુદાધીશ, વૅરેઙિ-અખમનો સ્ત્રઝ્મોધીશ દરેધો-રાંરોમનો; યાઝ્મો ઍરે-જ્ઞધીશ ઍરેજ્યાસ્તાઝ્મો, યાઝ્મો હુયઝ્મોનાઝ્મો પેરેથુ-યઝ્મોનાઝ્મો રવો-ક્રઝ્મોધમનો દસથવધતીશ ક્રસ્તુતાઝ્મો ઉપ-દારયેન્ અરમનૅમ.

(કરદો ૪ થો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. હુશ-હુખમનો હુવરેજ્ઞનાઝ્મો દરેધએધખયો હુખંધએધખયો; ઉપ-ધિતેએ વહિશતાઝ્મો અનાજરેતાઝ્મો અએધખયો નરેખયો; વંધઉહીશ યોધ વો વંધહુશ; ગુક્રાઝ્મો દૂરએસૂક્રાઝ્મો બએષજ્યાઝ્મો ક્રસ્તુતાઝ્મો; વનત-પેષનાઝ્મો; નોધત્ પઉર્વાઝ્મો અજ્ઞરયંતે.

(કરદો ૫ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. ઉધ્ર-જ્ઞઝ્મોષાઝ્મો ત્વિષ્યંખયો, ઉપધરિ-કધસ્યાઝ્મો સેવિશતાઝ્મો, યાઝ્મો ઉપધરિ હુમરેનાધ અઉર્વથનાંમ ત્વિષ્યંતાંમ ઉઘ્રાઝ્મો બાજ્ઞશ રિચન્દયેધન્તિ.

(કરદો ૬ ઠો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે; અરેદ્રાઝ્મો તખમાઝ્મો અઝ્મોજ'ધઉહુધતીશ અનામાથ્વાઝ્મો ખાધવધતીશ ખાપરાઝ્મો બએષજ્યાઝ્મો, અષોધશ બએષજ્ઞ હુચિન્નાઝ્મો, જૅમ-ક્રથંધહુ દાતુ-દ્રાજ'ધહુ હુવરે-બરેજ'ધહુ.

(કરદો ૭ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઝ્મો તખમાઝ્મો હાંમ-વરેધતિવધતીશ અરેજયેધતીશ અવિ-ધ્યન્તીશ ઉરવીનધતીશ; ક્રિચન્દયેધન્તીશ વીરપનાંમ ત્વિષવતાંમ ત્વ-એષાઝ્મો દએવનાંમ મધ્યાનાંમય; અમએ-નિજનો હુમરેથે હુવાધ કામાધય જ્ઞઝ્મોષાધય.

યૂજ્ઞમ વંધઉહિ નિસ્તિનઝ્મોત વરેધ્રમય અહુરધાતૅમ વનધન્તી-મય ઉપરતાતૅમ, આખયો દંધહુખયો સેવિશતાઝ્મો, યથ વંધઉહીશ અનાજરેતાઝ્મો ક્નૂતાઝ્મો અધનિતાઝ્મો અત્વિશતાઝ્મો, યૂજ્ઞમ યસ્-ન્યાઝ્મો વહુઝ્યાઝ્મો વસો-યઝ્મોનાઝ્મો ક્રચરથેવ.

(કરદો ૮ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્મો સ્પેન્તાઝ્મો ક્રવષયો યજ્ઞમધદે; ક્રસ્તુતાઝ્મો વનત-પેષનાઝ્મો અવિ-અમાઝ્મો સ્પારો-દાશતાઝ્મો અમુયમ્નાઝ્મો રજિશતનાંમ; યાઝ્મો અવ-જખયતો અવંધહુ વ્યાંસય વ્યાંનસય. અપતેએ જખયેધતિ વ્યાંસ, અપ-ગતેએ વ્યાંનો.

યાઝ્મો અવધ પર ક્રઝ્મોધરિશિશતાઝ્મો, યથ નરો અપવનો અર્ષમ હૅન્તિ જરજદાતૅમ, યથય મજિશતાઝ્મો ફરેતાઝ્મો, યથય અત્વિશતો અપવ.

(કરદો ૯ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. પૌઉર-રપાધાઓ યસ્તો-જયાઓ ઉજગરેપ્તો-દ્રઘપાઓ આમ્યાઓ. યાઓ ઉધ્રાહુ પંપનાહુ તથ નિજસેન ક્તેવિવ્યો, તથ યોધ તજ્ઞમ ક્તાવયો દાનુજ્યો અજ્ઞન્ પંપનાઓ.

યૂજ્ઞમ તથ તઉર્વિયત વેરેથ્રમ દાનુનાંમ તૂરનાંમ, યૂજ્ઞમ તથ તઉર્વિયત ભ્યએષાઓ દાનુનાંમ તૂરનાંમ. યૂજ્ઞમઓયો પરો કર્ષનજો હવીર અઓન્ સેવિશ્ત, યોધ તજ્ઞમ ક્તાવયો, યોધ તજ્ઞમ સઓપ્યન્તો, યોધ તજ્ઞમ વેરેથ્રાજનો. ધ્રૂમાઓ અસેભિશ ક્રજિન્ત દાનુનાંમ અએ-વરે-પધતિનાંમ.

(કરદો ૧૦ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ રસ્મનો હાંમસ્તાતેએ ક્રકરન રિચન્દયેધન્તિ, વી મધ્યાંમ નામયેધન્તિ; થ્વાપંમ પરકાત્ ક્રવજન્તે, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ, આજંધહે દુજ્જવરશ્તાવરેજાંમ.

(કરદો ૧૧ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ ઉધ્રાઓ અધવિ-થૂરાઓ વારેથ્રગ્રીશ, વનત્-પંપનાઓ રારેમાઓ વીવાધતીશ વીચિરાઓ, સ્વવર્ષનાઓ સ્વઓતન્વો આરનો-ઉર્વાનો અપઓનીશ. યાઓ દાથીશ વેરેથ્રમ જબયેન્તે, દાથીશ આયર્ષેમ ચકુષે, દાથીશ બન્તાધ દ્રવતાતેમ.

દાથીશ અહ્માધ વૌહુ ખરેનો, યો હીશ અથ ક્રાયજાંધતે, યથ હીશ હો-ના યજ્ઞત, યો અપવ જરથુશ્તો, રતુશ અસ્તવધ્યો ગએથ-યાઓ, ખરેનુશ બિપધતિશ્તનયાઓ, કહ્માધચિત્ યાઓધહાંમ જસો, કહ્માધચિત્ આંજંધહાંમ બિવિવાઓ.

યાઓ હુજ્જઆતાઓ મધન્યૂ-પૂતાઓ ક્રપૂસેન્તે ખરેંનવો અવંધહે અપનો, અએમ પધધિન્નાઓ હુતાશ્તેમ, વેરેથ્રગ્રમય અહુરંધાતેમ, વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ, સઓકાંમય ખરત્-અવરેતાંમ ખરત્-આય-પ્તાંમ, અપઓનીમ શ્રાંદેધાંમ ચેસન્યાંમ વહુગ્યાંમ, અપાત્ હુચ યત્ વહિશ્તાત્.

તાઓ હુરેજન્તિ સતવએસેમ અન્તરે જાંમ અસ્મનંમય, તચત્-આપંમ જવનો-સૂતેમ તચત્-આપંમ ઉદ્યત્-ઉર્વરેમ શ્રાથાધ પરવાઓ વીર્યાઓ, શ્રાથાધ અધસ્યનાંમ દપ્યુનાંમ, શ્રાથાધ ગેઉશ પંચા-હિયાઓ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

વી અન્તરે જાંમ અસ્મન્મય સતવએસો વીજસાધતિ, તચત્ આપો જવનો-સૂતો તચત્-આપો ઉક્ષયત્-ઉર્વરો સ્ત્રીરો બાન્વાઓ રઓ-ક્ષન્મઓ, શ્રાશ્રાધ પસ્વાઓ વીરયાઓ, શ્રાશ્રાધ અધરયાનાંમ દખ્યુનાંમ, શ્રાશ્રાધ ગેઉશ પંચો-હ્યાઓ, અવંધહે નરાંમ અપઓનાંમ.

(કરદો ૧૨ મો.) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વ-પયો યજમહદે. અયો-ખઓધાઓ અયો-જયાઓ અયો-વરંશ્રાઓ, યાઓ પેરેતંતે વેરંશ્રધન્યએષુ રઓક્ષિન-અધવિધાતએષુ થખ્તાઓ અરંજજીશ ખરંતીશ, હજંધરધન્યાધ દએવનાંમ.

યત્ હીશ અન્તરે વાતો ક્વાધતિ ખરો-ખઓધો મખ્યાનાંમ, તે નરો પધતિ-જાનેન્તિ યાહુવ વેરંશ્ર-ખઓધો તે આખયો ફેરંતાઓ ફેરંન્વ-ધન્તિ અપઓનાંમ વંધઉહિખયો સૂરાખયો રપેન્તાખયો ક્વપિખયો, થખ્ત-યાત્ પરો અંધહુયાત્ ઉજગેરંવ્યાત્ પરો ખાજુવે.

યતાર વા દીશ પઉર્વ કાયજંતે, કઓરંત કક્ષિન અવિ મનો જરંજદાતોધત્ અંધહુયત્ હય, આતરથ કઓધરિસિન્તિ ઉધાઓ અષાઉ-નાંમ ક્વપયો, હથ મિથ્રાય રંજુશ ઉધય દામોધશ ઉપમન હથ વાત વેરંશ્રાજન.

તાઓ દંધહાવો હથ જતાઓ નિજધંતે, પન્યસન્નાધ સતધ્રાધશય, સતધ્રાધ હજંધરધ્રાધશય, હજંધરધ્રાધ ખએવરધ્રાધશય, ખએવરધ્રાધ અહાં-ક્ષતધ્રાધશય, યથ કઓધરિસિન્તિ ઉધાઓ અષાઉનાંમ ક્વપયો, હથ મિથ્રાય રંજુય ઉધય દામોધશ ઉપમનો હથ વાત વેરંશ્રાજનો.

(કરદો ૧૩ મો.) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વપયો યજમહદે. યાઓ વીસાધ આવયેધન્તિ હુમરપથમએદએમ પધતિ રતૂમ, આઅત્ અથ વીચરંન્તિ દશ પધરિ ક્ષફનો, અવત્ અવો જિક્ષના-ઓધહેમ્નાઓ.

કો નો સ્તવાત્, કો યજાધતે, કો ઉકૂયાત્, કો ક્રીનાત્, કો પધતિ-જનાત્ ગઓમત જસ્ત વસ્તવત અપ-નાસ નંમંધહુ. કહે નો ધધ નાંમ આધધસ્યાત્, કહે વો ઉર્વ કાયેજ્યાત્, કહાધ નો તત્ દાઝેમ દયાત્ યત્ હે અંધહુત્ ખધરયાંન અજ્યમન્મ યવએય યવએતાતએય.

આઅત્ યો ના હીશ કાયજાધતે, ગઓમત જસ્ત વસ્તવત અપ-નાસ નંમંધહુ, અહાધ આક્રીનેન્તિ ક્ષનૂતાઓ અધનિતાઓ અત્પિશતાઓ ઉધાઓ અષાઉનાંમ ક્વપયો.

પ્રુયાત્ અહિ ન્માને ગેઉશય વાંથય ઉપ વીરનાંમય, પ્રુયાત્ આસુશય અર્યો દરેવરસય વાક્ષો, પ્રુયાત્ ના સ્તાહો વ્યાખનો યો નો બાધ કાયજઘતે ગચ્ચોમત જસ્ત વસ્તવત અપનાસ નમંધહુ.

(કરદો ૧૪ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવ-
પયો યજમઘદે. યાચ્ચો અપાંમ મજદધાતનાંમ સ્તીરાચ્ચો પથો દ્યેસ-
ચેઘન્તિ, યાચ્ચો પર અહ્માત હિશતેન્ત ક્રધાતાચ્ચો અક્રતત-કુષીશ, હુમય
ગાત્વો દરેવેમચિત્ પઘરિ જરવાનંમ.

આઅત્ તાચ્ચો નૂરાંમ ક્રતચિન્તિ, મજદધાતંમ પઘતિ પન્તાંમ,
અધોઅખતંમ પઘતિ યચ્ચોનંમ, ક્રાથવરશતંમ પઘતિ આફ્તંમ, જચ્ચો-
ષાઘ અહુરહે મજદદાચ્ચો, જચ્ચોષાઘ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ.

(કરદો ૧૫ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવપયો
યજમઘદે. યાચ્ચો ઉર્વરનાંમ ખગ્રીરનાંમ સ્તીરાચ્ચો ઉરશ્મીશ દ્યેસચે-
ઘન્તિ, યાચ્ચો પર અહ્માત હિશતેન્ત ક્રધાતાચ્ચો અક્રચ્ચોક્ષયેઘન્તિશ,
હુમય ગાત્વો દરેવેમચિત્ પઘરિ જરવાનંમ.

આઅત્ તાચ્ચો નૂરાંમ ક્રવક્ષયેઘન્તિ, મજદધાતંમ પઘતિ પન્તાંમ,
અધોઅખતંમ પઘતિ યચ્ચોનંમ, ક્રાથવરશતંમ પઘતિ જરવાનંમ, જચ્ચો-
ષાઘ અહુરહે મજદદાચ્ચો, જચ્ચોષાઘ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ.

(કરદો ૧૬ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવ-
પયો યજમઘદે. યાચ્ચો સ્નાંમ માચ્ચોઘહો હૂરો અનધનાંમ રચ્ચોચંધ-
હાંમ પથો દ્યેસચેન્ અપચ્ચોનીશ, યોઘ પર અહ્માત હુમે ગાત્વો
દરેવેમ હિશતેન્ત અક્રષીમન્તો, દ્યેવનાંમ પરો અપચંધહુત દ્યેવનાંમ
પરો દ્રચ્ચોમોહુ.

આઅત્ તે નૂરાંમ ક્રવજેન્તિ દૂરચેઉર્વચેસંમ અધ્યનો, ઉર્વચેસંમ
નાષેન્ન યિમ ક્રષોકરેતોઘત્ વંધહુયાચ્ચો.

(કરદો ૧૭ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવપયો
યજમઘદે. યાચ્ચો અવત્ જરયો અઘવ્યાક્ષયેઘન્તિ યત્ વોઉરકષંમ
આમીમ, નવય નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય
અએવાંન.

(કરદો ૧૮ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો રપેન્તાચ્ચો ક્રવપયો
યજમઘદે. યાચ્ચો અવે જ્ઞેઉશ અઘવ્યાક્ષયેઘન્તિ યાં હુપોઘરિંગે, નવય
નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય અએવાંન.

(કરદો ૧૯ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અવાંમ કંહુરપેમ અધવ્યાક્ષયેઘન્તિ, યાંમ સામહે કંરે-સારપહે યત્ ગએસાઉશ ગધવરહે, નવય નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય ખએવાંન.

(કરદો ૨૦ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અવાંમ કુદેમ અધવ્યાક્ષયેઘન્તિ, યાંમ રિપતામહે અષઓનો કરથુશલહે, નવય નવધતીશય નવય સત નવય હુજંધર નવસેસય ખએવાંન.

(કરદો ૨૧ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અહુરહે ક્ષયતો દધિનાંમ ઉપ યૂધ્યેઘન્તિ, યેક્ષિ અએમ ખવધતિ અષવ-ક્ષુશ, યેક્ષિ-ષે ખવધન્તિ અનાજેરતાઓ કનૂતાઓ અધનિતાઓ, અત્પિશતાઓ ઉધ્રાઓ અષાઉનાંમ ક્રવષયો.

(કરદો ૨૨ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ મરયેહીશ અહ્માત્, યાઓ અઓજયેહીશ અહ્માત્, યાઓ તાંબેહીશ અહ્માત્, યાઓ અમવસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ વેરંથ-વસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ ખએષજયોતરાઓ અહ્માત્, યાઓ યારકેરેસ્તરાઓ અહ્માત્ યથ વય કસ્રવાધરે; યાઓ મધંમંચિત્ મયજ્ઞનાંમ ખએવને ઉપવજંતે.

આઅત્ યત્ આપો ઉજખરેન્તે, રિપતમ કરથુશલ, કરયંધહત્ હુય વોઉર-કંપાત્ ખરેનસય યત્ મજ્ઞદધાત્મ. આઅત્ કપૂસંન્તિ ઉધ્રાઓ અષાઉનાંમ ક્રવષયો પઓધરીશ પોઉર-સતાઓ, પઓધરીશ પોઉર-હુજંધરાઓ, પઓધરીશ પોઉર-ખએવનો.

આપેમ અએષેનાઓ હુવાઇ કાચિત્ નાકૂયાઇ, હુવયાઇ વીસે, હુવાઇ જન્તવે, હુવયાઇ દંધંહુવે ઉધત્યઓજનાઓ, ખએપધથે-નો દંધં-ધુશ નિધાતએય હુઓપાતએય.

તાઓ યૂધ્યેઘન્તિ પેપનાહુ હુવે અસહિ ષોધથએય, યથ અસો મએથનંમય અધવિષિતએ દધાર. માંનયન્ અહે યથના તખમો રથ-એશતાઓ હુશ-હાંમ-એરેતત્ હુય પએતાત્ યસ્તો-જએનિશ પધતિ-ધ્રીત.

આઅત્ યાઓસય આઓધહાંમ નિવાનંતે, તાઓ આપેમ પરા-જંન્તિ, હુવાઇ કાચિત્ નાકૂયાઇ હુવયાઇ વીસે, હુવાઇ જન્તવે, હુવયાઇ દંધંહુવે ઉધત્યઓજનાઓ, ખએપધથે નો દંધંહુશ ક્રધાતએય વરંધાતએય.

આઅત્ર યત્ર ધવધતિ અરિ-સ્પશ્તો સાસ્ત દંધહેઉશ હુમો-ક્ષથો,
અઉર્વથએધખયો પરો ત્વિખ્યંખયો, તાઓ હુસચિત્ર ઉપ-જળખયેધતે ઉધાઓ
અપાઉનાંમ ક્રવપયો.

તાઓ હે જસાઓન્તિ અવંધહે, ચેજિ-ષે ધવધન્તિ અનાજરેતાઓ
ફનૂતાઓ અધનિતાઓ, અત્મિશતાઓ ઉધાઓ અપાઉનાંમ ક્રવપયો.
તાઓ દિમ અવ નિકાવયેન્તે, માંનયેન્ અહે યથ ના મરેધો હુપરેનો.

તાઓ હે સ્નધથિશય વરેથસય પરશ્તસય પધરિવારસય વીસંન્તે,
પધરિ મધન્યઓયાત દુજત્ર, વરેન્યયાત્ર્ય દ્રવાંધ્યાત્ર, જિજિયૂષત્ર્ય
કયધાત્ર, વીરપો-મહર્કાઅત્ર્ય પધરિ દ્રવતત્ર યત્ર અંધરાત્ર મધન્યઓત્ર,
માંનયેન્ અહે યથ ના સતેમય હુજંધરેમય ખએવરેય પધરિશ્તનાંમ
નિજથેમ હ્યાત્ર.

યથ નોધત તત્ર પધતિ કર્તો હુકંધહુરશ્તો, નોધત્ર વજરો હુનિ-
વિખ્તો, નોધત્ર ધપુશ ખાથખ્તો, નોધત્ર અર્શતિશ હુવધવ્યાસ્ત, નોધત્ર
અસાનો અરેમોપુતો અવસ્યાત્ર.

વીસંન્તે અવત્ર વીસંન્તએય મજદયસચિત્ર અધરિમેઅંધહુધો,
અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો, અવત્ર અવો
જિફનાઓધહેન્નાઓ. કો નો સ્તવાત્ર, કો યજ્ઞધતે, કો ઉકૂયાત્ર, કો
ક્રીનાત્ર, કો પધતિ-જનાત્ર, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અપનાસ નેમં-
ધહુ. કહે નો ધધ નાંમ આઘધરયાત્ર, કહે વો ઉર્વ કાયેજયાત્ર,
કહ્માધ નો તત્ર દાર્થેમ દયાત્ર, યત્ર હે અંધહુત્ર ખધશ્યાન્ અજયરેન્મ
યવએય યવએતાતએય.

આસ્નાઓ યજમધદે, મનાઓ યજમધદે, દએનાઓ યજમધદે,
સઑખ્યન્તાંમ ઉરેનો યજમધદે. પસુકનાંમ યજમધદે, દધતિકનાંમ યજ-
મધદે, ઉપાપનાંમ યજમધદે, ઉપસ્મનાંમ યજમધદે, કર્તેરજ્ઞતાંમ યજ-
મધદે, રવસયરાતાંમ યજમધદે, ચંધરંધહુયાંમ યજમધદે, ક્રવપયો
યજમધદે.

ક્રવપીશ યજમધદે, અરેદ્રાઓ યજમધદે, તખ્માઓ યજમધદે, તન-
ચિશ્તાઓ યજમધદે, રપેન્તાઓ યજમધદે, રપેનિશ્તાઓ યજમધદે,
સૂરાઓ યજમધદે, સવિશ્તાઓ યજમધદે, દરેજરાઓ યજમધદે, અધવી-
થૂરાઓ યજમધદે, ઉધાઓ યજમધદે, અઓજિશ્તાઓ યજમધદે, રેવીશ
યજમધદે, રેનજિશ્તાઓ યજમધદે, યારકરેતો યજમધદે, યારકરેસ્તે-
માઓ યજમધદે.

તાઓ જી હુન્તિ યાસ્કરેસ્તેમાઓ વયાઓ મનિવાઓ દામાંન, યાઓ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો, યાઓ તથ અરેધવાઓ હિસ્તેન્ત, યત્ મધન્યૂ દામાંન દધધીતેમ, યસ્ય સ્પેન્તો મધન્યુશ્ યસ્ય અંધરો.

યત્ તિતરત્ અંધરો મધન્યુશ દાહીમ અપહે વંધહેઉશ, અન્તરે પધરિ-અવાધતેમ વૉહુચ મનો આતશ્ચ.

તાઓ હે તઉર્વિયતેમ ત્મએષાઓ અંધરહે મધન્યેઉશ દ્રવતો, યત્ નોધત્ આપો તકાધશ્ સ્તયત્, નોધત્ ઉર્વરાઓ ઉરથમજયો હુકત સૂરહે દ્યુષો ક્ષયતો અહુરહે મજદાઓ ક્રતચિન્ આપો સેવિશ્તાઓ, ઉબુદ્યાંનય ઉર્વરાઓ.

વીસ્પાઓ આપો યજ્ઞમધદે; વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ યજ્ઞમધદે; વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. નામેનિ આપો યજ્ઞમધદે; નામેનિ ઉર્વરાઓ યજ્ઞમધદે; નામેનિ અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનાંમય આઝાંધ્રહાંમ પઝાંધ્રચનાંમ ક્રવષિનાંમ ધધ યજ્ઞમધદે ક્રવષીમ, અવાંમ યાંમ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તાંમય વહિશ્તાંમય સૂએશ્તાંમય, પ્રઝાંજદિશ્તાંમય પ્રથિવશ્તાંમય હુકરેષ્તેમાંમય, અષાત્ અપનોતેમાંમય.

યેંધહે ઉર્વ માંધ્રો સ્પેન્તો, અઉરેષો રઝાંકનો કદેરેસો. કુર્ણપ્-સય યાઓ રઝેધવેધતિ સ્ત્રીરાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, વેરેજદાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ; હવરે-ક્ષએતેમ અઉર્વત્-અસ્પેમ યજ્ઞયધદે.

(કરદો ૨૩ મો) અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે. યાઓ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ક્ષએતનાંમ વેરેજદાધ્રનાંમ ઔરેજતાંમ અધવ્યામનનાંમ, તજ્મનાંમ આહૂધ્રચનાંમ, યોધ અધથેજધહે અપવનો.

યોધ હુપ્ત હુમો-મનધહે, યોધ હુપ્ત હુમો-વચધહે, યોધ હુપ્ત હુમો-પ્યઝાંથનાઝાંધહે. યએષાંમ અસ્તિ હુમેમ મનો, હુમેમ વચો, હુમેમ પ્યઝાંથનેમ; હુમો પતય કસાસ્તય, યો દધવાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનેમ અધવિ-વએનધતિ, મેરેથ્વેન્તેમ હુમતએષુ, મેરેથ્વેન્તેમ હુપ્તએષુ, મેરેથ્વેન્તેમ હવરશ્તએષુ, મેરેથ્વેન્તેમ ગરેન્માનેમ; યએષાંમ રઝાંકનાઝાંધહે પન્તાનો આવયતાંમ અવિજઝાંધ્રાઓ.

(કરદો ૨૪ મો) અપાઉનાંમ વંધઉહીશ્ સૂરાઓ રપેંતાઓ ક્રવપચેઃ યજ્ઞમધદે. યાંમચ આગ્રો ઉર્વાજિશ્તહે? રપેંતહે વ્યાખનહે, યાંમચ સ્ત્રઓપહે અપ્યેહે તખમહે, તનુ-માંથહે દરધિ-દ્રઓશ આહુધચેહે, યાંમચ નધચેહે સંધહહે.

યાંમચ રખઓશ રજિશ્તહે, યાંમચ મીથહે વૅઉર-ગઓયઓધ-તોધશ, યાંમચ માંથહે રપેંતહે, યાંમચ અખો, યાંમચ આપો, યાંમચ જંમો, યાંમચ ઉર્વરયાઓ, યાંમચ ગેઉશ, યાંમચ ગયેહે, યાંમચ રત-ઓથો અપાવઓથો.

ગયેહે મરંથો? અપઓનો ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે; યો પઓધચો અહુ-રાધ મજદાધ મનસચ ગૂરત સાસ્નાઓસચ, યજ્ઞાત હચ ક્રાથ્વરસન્ નાકો અધચનાંમ દખ્યુનાંમ, ચિથ્રમ અધચનાંમ દખ્યુનાંમ.

જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ધંધ અપઓનો અપીમચ ક્રવપીમચ યજ્ઞમધદે.

પઓધચાધ વૅહુ મમનાધ, પઓધચાધ વૅહુ વઓકુષે, પઓધ-ચાધ વૅહુ વૅવરંજુષે, પઓધચાધ અથઉરને, પઓધચાધ રથએરતાધ, પાઓચાધ વાસ્તચાધ કુષુચન્તે, પઓચાધ ક્રવએધાધ, પઓધચાધ ક્રવ-એધયમનાધ, પઓધચાધ હંધહનનાધ, પઓધચાધ હંધહનુષે, ગાંમચ અર્ધમચ ઉર્ધ્ધમચ, ઉર્ધ્ધપચાચ સ્ત્રઓર્ધ્ધમ ક્ષત્રમચ, વીરપચ વૅહુ મજદધાત અપચિથ્ર.

૧. આગ્રો ઉર્વાજિશ્તહે-ઉર્વાજિશ્ત આતશ. એનો શખ્દાર્થ ઝાડ પાનમાં સમાયલી ગરમી થાય છે, જે ઝાડની વધને માટે અવશ્યની છે. ખુનદેહશ પ્રમાણે એને પાણીનો ખપ છે, પણ ખોરાકનો ખપ નથી.

૨. ગયેહે મરંથો-ગયોમર્દ, કરવરદીન યશ્ત પ્રમાણે એ પેહલો ભલો શખસ હતો, જેણે અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળી હતી, અને જેનેથી ધરાન દેશના ભલાં લોકોની નસલ ઉતરી છે. દુન્યાની સેવટે જેમ સોપ્યોશ છેલ્લો માણસ ગણાશે, તેમ ગયોમર્દ પેહલો માણસ હતો, તેથી કરવરદીન યશ્તમાં તેમજ આક્રીંગાનના દીખાયામાં સધળા જન-મેલાઓ અને હવે પછી જનમનારાઓની ક્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે, ત્યાં ગયોમર્દથી સોપ્યોશ સુધીનાં કુરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ખુનદેહશ પ્રમાણે ન્યારે ગયોમર્દ આ જેહાનથી ગુજર પામ્યો, ત્યારે તેનું ખુન જમીન ઉપર પડયું, અને તે સુરજની રૌશનીથી સ્વચ્છ થયું, તેના ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગ નધર્યોસિંધે રાખ્યા, અને એક ભાગ સ્પંદારમદે (જમીને) રાખ્યો. ચાલીસ વર્ષ રહીને તે જમીનમાંથી મશીઅ અને મસીયાની, એટલે આદમ જાતનું પેહલું જોડકું પેદા થયું. રસ્તાખેજને વખતે પહેલ વહેલાં ગયોમર્દના હાડ ઉભાં થશે. એહરેમને પોતાની ખુરી અસર દુન્યાની પેદાયશ ઉપર શરૂ કરી, ત્યાર પછી તે ૩૦ વર્ષ જીવ્યે. ક્ષીરદોસીએ એને ચામડાંનો પોશાક પેહરતો જણાવ્યો છે.

યો પઞ્ચોઽસ્યો આશ્રય, યો પઞ્ચોઽસ્યો રથએશતાઓ, યો પઞ્ચોઽસ્યો વાસ્તસ્યો કુષુયાંસ, યો પઞ્ચોઽસ્યો ચપ્ત્રમ ઉર્વાએસયત દ્યૌઃ વાઅત્રય હુઓતાત્ર મખ્યાઅત્રય. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધ-થ્યાઓ, સ્તઓત્ર અપેમ નાધસ્ત દ્યૌવો, ક્રઓર્દનત મજદ્યસ્તો જર-થુશલિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો.

યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધથ્યાઓ, વાચિમ અઓઅત્ર વીદા-યુમ અહુરો-ત્કએષેમ. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધથ્યાઓ, વાચિમ ક્રઞઓત્ર વીદાયુમ અહુરો-ત્કએષેમ. યો પઞ્ચોઽસ્યો સ્તોઽશ અસ્તવધ-થ્યાઓ વીરપાંમ દ્યૌવો-દાતેમ વવય અયેસન્યાંમ અવહુમ્યાંમ. યો સૂરો વીરપો-હુબ્યાધતિશ પ ઽસ્યો-ત્કએષો દમ્યુનાંમ.

યદ્ધિ પધતિ વીરપેમ માંદ્રેમ અપેમ સ્વો વીસુયત. અહુ રતુ-શય ગએથનાંમ; સ્તઓત્ર અપહે યત્ર મજિશતહેય વહિશતહેય સ્વએ-શતહેય; પધતિક્ષતય દ્યૌનયાધ યત્ર પધતિનાંમ વહિશતયાધ.

યિમ ઇસંન્ અમેષાઓ રપેન્ત વીરપે હુવરે-હજઓષ ક્રઓર્દત્ર ક્ષ્ણિ અવિ મનો જરજ્ઞદાતોઽત્ર અંધહુયત્ર હય અહુમ રતૂમય ગએથનાંમ, સ્તઓતારેમ અપહે યત્ર મજિશતહેય વહિશતહેય સ્વએશત-હેય, પધતિ-ક્ષ્ણારેમય દ્યૌનયાધ યત્ર હધતિનાંમ વહિશતયાધ.

યેહે જ્ઞંથએય વક્ષએય, ઉર્વાસંન્ આપો ઉર્વાઓસય; યેહે જ્ઞંથએય વક્ષએય, ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વાઓસય; યેહે જ્ઞંથએય વક્ષ-એય, ઉશતાતેમ નિમ્રવન્ત વીરપાઓ રપેન્તો-દાતાઓ દામાન્.

ઉશત-નો જ્ઞતો આશ્રય યો સ્પિતામો જરથુશ્લો! કા-નો યજ્ઞધતે જઓઆપ્યો સ્તરેતો-અરેસ્મ જરથુશ્લો. ઇધ અપાંમ વીજસાધતિ વંધ-ઉહિ દ્યૌન માજદ્યસનિશ વીરપાઽશ અવિ કર્ષવાન્ યાઽશ હપ્ત.

ઇધ અપાંમ મિથ્રો યો વોઉર-ગઓયઓધતિશ ક્ષ્ણાત્ર વીરપાઓ ક્રતેમતાતો દમ્યુનાંમ યઓજધન્તીશય રામયેધતિ. ઇધ અપાંમ નપાઓ સૂરો ક્ષ્ણાત્ર વીરપાઓ ક્રતેમતાતો દમ્યુનાંમ યઓજધન્તીશય ન્યાસાધતે.

મધ્યોઽધમાઓધહુહે આરાસ્યેહે^૧ ઇધ અપઓનો અપીમય ક્રવપી-મય યજમધદે; યો પઞ્ચોઽસ્યો જરથુશ્લાધ માંદ્રેમય ગૂશત સાસ્નાઓસય.

૧. મધ્યોઽધમાઓધહુ આરાસ્ય-આરાસ્તીનો છાકરો મધ્યોઽમાઓધહુ. પેગમ્બર જર-થોસ્તના કાકાનો દીકરો. વોહુક્ષ ગાથામાં એનું નામ પેગમ્બર જરથોસ્ત અને તેની દીનનાં સંબંધમાં આવે છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં એને પેગમ્બર

(કરદો ૨૫ મો) અસ્મો-ખન્વતો^૧ અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદિ; અખ્નો ખન્વતો અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદિ; ગવયાનો અ ક ય,^૨ પર્ષત્-ગેઉશ પરાતહે અ ક ય, વૉહુવસ્તોધશ સ્નઓયેહે અ ક ય, ઇસ્વતો વરાજહે અ ક ય.

સએનહે અહુમ-સ્તુતો^૩ અ ક ય, યો પર્ષોધસ્યો સતો-અએથસ્યો ક્ષતત પધતિ આથ જમા. પર્ષદિધયેહે અ ક ય, ઉસ્માનરહે પએષતહે અ ક ય, વૉહુ-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય, અષો-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય, વર્સ્મો-રઓયંધ્રહો ક્રાન્યેહે અ ક ય.

ઇસત્-વાસતહે^૪ જરથુસ્તોધશ અ ક ય, ઉર્વતત્-નરહે જરથુસ્તોધશ અ ક ય, હુવર્-ચિથ્રહે જરથુસ્તોધશ અ ક ય, દએવત્તોધશ તખ્મહે અ ક ય, ધ્રિમિશ્વતો સ્પિતામહે અ ક ય, દાઝાંધ્રહહે જધરિતહે અ ક ય.

કવોધશ વીશ્તારપહે અ ક ય, તખ્મહે તનુ-માંથહે દર્ષિ-દ્રઓશ આહૂધસ્યેહે. યો દુચ પઉર્વાન્ચ અષાધ રવો યએષ; યો દુચ પઉર્વાન્ચ અષાધ રવો વીવએધ. યો બાજુશચ ઉપસ્તચ વીસત અર્ધધ્રહાઝાં દએનયાઝાં યત્ આહુરોધશ જરથુસ્તોધશ.

સાથે અતલગનેા સંબંધ હોવો જોઈએ ફરવરદીન યસ્ત પ્રમાણે એણે પેગમ્બર જરતોસ્તના માથ અને શિખામણો પહેલવહેલાં સાંભળ્યાં હતાં, એટલે એ પેગમ્બર જરતોસ્તનો પહેલ વહેલો શાગેદો હતો. પહેલવી જરતોસ્તનામા પ્રમાણે જરતોસ્તે દીન જાહેર કરવા પછી મઈક્યોમાહે ૧૦ મે વર્ષે એની દીન કબુલ રાખી હતી.

૧. અસ્મો ખન્વત—જરતોસ્તના સહથી પહેલા શાગેદોંમાંનો એક. અહુરમઝદ યસ્ત અને હાદોખ્ત નુસ્કમાં ઉપિદાઝાં પહાડ, જ્યાં પેગમ્બર જરતોસ્તે એકાત બંદગીમાં વખત ગુજર્યો હતો, તેના સંબંધમાં ક્ષત અસ્મો ખનવતનાજ ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

૨. હવે પછી જે જે જગ્યાએ અ ક ય એમ હુકામાં આવે તે જગ્યાએ “અષર્ઓનો ક્વષીમ યજમધદિ” એમ પઢવું.

૩. સએનહે અહુમ-સ્તુતો—જરતોસ્તી દીનની સેવા બળવનારનું નામ હોવું જોઈએ, કારણ કે ફરવરદીન યસ્તમાં એને ૧૦૦ શાગેદોં ધરાવનાર કહ્યો છે. રપીયવનની આક્રીનમાં એને જરતોસ્ત, ગુશ્તાર્ષ જમાસ્પ અને ફરશોસ્તરના નામની પછી યાદ કરવામાં આવ્યો છે, અને એની સાથે હેરખદો, શાગેદોં, દીન શીખવનારા વગેરેને યાદ કર્યાં છે, તે ઉપરથી જરતોસ્તી દીનની સેવા બળવનાર એ હોવો જોઈએ.

૪. ઇસત્ વાસત્ર, ઉર્વતતનર, હુવર્-ચિથ્ર=જરતોસ્તના ત્રણ છોકરાઓનાં નામ, ઇસત વાસત્ર અથોરનાનનો વડો હતો, ઉર્વતતનર ખેડુત હતો, અને પાદશાહ જમશેદ બનાવેલાં વરનો સરદાર હતો. હુવર્-ચિથ્ર જરતોસ્તનો સહથી નાનો છોકરો હતો, અને તે હંડેયો હોવાથી પેશોતનના સપેહસાહાર તરીકે કંગદેજમાં રહેતો હતો.

યો હીમ સ્તાતાંમ હિતાંમ હુધતીમ ઉજવજ્જત હય હુનૂધવ્યો.
ની હીમ દસ્ત મધંધોધપાધેમ ઐરંજિ-રાજંમ અકકધવધતીમ અપચ્ચા-
નીમ ધાંકુધાંમ ગેઉશય વાસ્ત્રહેય, ક્રિયાંમ ગેઉશય વાસ્ત્રહેય.

જઘરિવરોધશ^૧ અ ક ય, યુખ્તવરોધશ અ ક ય, સીરચ્ચોક્કિનો
અ ક ય, કુરેસચ્ચોક્કિનો અ ક ય, વનારહે અ ક ય, વીરાજહે અ ક ય,
નીજરહે સવંધહે અ ક ય, બુજસવંધહે અ ક ય, ઐરંજયરશ્તોધશ
અ ક ય, તીજયરશ્તોધશ અ ક ય, પેરંથયરશ્તોધશ અ ક ય, વચ્ચે-
જયરશ્તોધશ અ ક ય.

નપત્યહે અ ક ય, વજ્જાસ્પહે અ ક ય, હુખાસ્પહે અ ક ય, વિસ્ત-
રચ્ચોશ નચ્ચોતધસ્યાનહે અ ક ય, કશ-હાંમ-વરેતહે અ ક ય, કષો-કરહે
અ ક ય, આતરે-વનચ્ચોશ^૨ અ ક ય, આતરેપાતહે અ ક ય, આતરેદાતહે
અ ક ય, આતરે ચિથ્રહે અ ક ય, આતરેખરેનંધહે અ ક ય, આતરે-
સવંધહે અ ક ય, આતરેજ્જન્ટેઉશ અ ક ય, આતરેદંધંધિહેશ અ ક ય.

હુધ્યચ્ચોથનહે અ ક ય, પિષિધ્યચ્ચોથનહે અ ક ય, તખ્ખહે રપ્પંતો-
દાતહે^૩ અ ક ય, અસ્તવરોધશ અ ક ય, કવારસ્મે અ ક ય, કપચ્ચોશલહે
હુવોવહે અ ક ય, જમાસ્પહે હુવોવહે અ ક ય, અવારચ્ચોશલોધશ
અ ક ય.

૧. જઘરિવધરિ, યુખ્તવધરિ, સીરચ્ચોક્કિન, વનાર, વીરાજ-એ સર્વે લોહરાસ્પના છોકરા
અને પાદશાહ ગુસ્તારસ્પના ભાઈ હોવા નેધએ.

૨. આતરે-વન, એ ફકરામાં આવેલા ‘આતરે’ ઉપરથી નીકળેલાં નામે શાહ ગુસ્તારસ્પના
છોકરા ખથવા નખીરા હોવા નેધએ. જરતોસ્તી દીનને માન્ય કરીને તે ફેલાવવામાં ભાગ
લીધેલો હોવાથી, પેગમ્બર જરતોસ્તે દાખલ કીધેલી આતરાની સેતાયરાની યાદમાં, તેઓનાં
નામ આતશ ઉપરથી આપ્યાં હોય. ફીરદોસી પ્રમાણે શાહ ગુસ્તારસ્પના ૩૮ છોકરાઓ તુરાની
અરબસ્પ સાથની લડાઈમાં માર્યા ગયા હતા.

૩. રપ્પંતો-દાત—શાહ ગુસ્તારસ્પનો છોકરો અસ્પંદીયાર. ન્યારે ગુસ્તારસ્પ અને અર-
બસ્પ વચ્ચે લડાઈ શરૂ થઈ, જેમાં શરૂઆતમાં ઝરિર ખીદરફશ નામના તુરાની સરદારને
હાથે માર્યો ગયો, ત્યારે અસ્પંદીયારે લડાઈમાં ધસી જઈને ખીદરફશને મારી નાખ્યો, અને
અરબસ્પને નસાડ્યો. ત્યાર પછી ગુસ્તારસ્પે અસ્પંદીયારને ખીબ મુલકોમાં દીન ફેલાવવા
મોકલ્યો; પણ અસ્પંદીયારની ગેરહાજરીમાં શાહ ગુસ્તારસ્પના કાન કોઈએ ભંભેર્યા કે અસ્પં-
દીયાર શાહને ખંદીવાન કરીને રાજ લેવાનો ધરાદો રાખે છે, જેથી ગુસ્તારસ્પે અસ્પંદીયારને
કેદમાં નાંખ્યો હતો. પણ ન્યારે અરબસ્પે ખીજ વાર હુમલો લાવી લોહરાસ્પ અને જર-
તોસ્તને મારી નાખ્યા, ત્યારે જમાસ્પ અસ્પંદીયારને સમજવીને ખંદીખાનામાંથી છોડી
લાવ્યો હતો, જેણે જઈને અરબસ્પને હરાવીને તેને મારી નાખ્યો હતો. પછી ન્યારે શાહ
ગુસ્તારસ્પની બહુમાં આવ્યું કે અસ્પંદીયાર હજી રાજપાટની આશા રાખે છે, ત્યારે તેણે

હુખ્યઝોશનહે કાપઝોશલયનહે અ ક ય, ખાદઝેનહે કાપઝોશલય-
નહે અ ક ય, હંધહુઉરેવો જામારપનહે અ ક ય, વર્ષનહે હંધહુઉરેવોધશ
અ ક ય, વોહુનંમંધહો, અવારઝોશલોધશ અ ક ય, પધતિશતાતેએ
અધનાંમય અધનાંમ, અધનાંમય દઝેસનાંમ, અધનાંમય અઝોધક-
નાંમ, અધનાંમય પધરિકનાંમ.

માંથવાંકહે સાધમુજોધશ અઝેથપતોધશ હુમિધપતોધશ અ ક ય. યો
કઝેશતંમ ઉસધનાંમ ગાથો-રયનાંમ અપેમઝોધનાંમ અનપઝોનાંમ
અનહુનાંમ અરતુનાંમ સિમનાંમ અવસ્યસ્તો-કવધિનાંમ અવજધનત્ર,
પધતિશતાતેએ અપવ-કરંશતહે ત્યઝેપંધહો.

અપસ્તવો મધધોધ-માઝોધહોધશ અ ક ય, અવરંથખંધહો
રાશતરં-વધંતોધશ અ ક ય, બૂધહે દાજઝારપોધશ અ ક ય, જખઉ-
વતો અ ક ય, કરસ્નહે જખઉર્વધથિનહે અ ક ય, તખમહે તનુ-માંથહે
દરપિ-દ્રઝોશ આહુધંથેહે.

યેંધહે ન્માને અપિશ વંધઉહિ સ્ત્રીર ક્ષોધથિન કચરએત, કધનીનો
કંહુરૂપ સ્ત્રીરયાઝો અશ્-અમયાઝો હુરઝોધયાઝો, ઉરકાત્ર યાસ્તયાઝો
અરંજવધથો રએવત્ર ચિથમ આજ્ઞતયાઝો. યો અજગતો અરં-
જયાઝો હુવએધળ્ય ખાજુળ્ય, તનુયે રવો અઝેપિશતો; યો અજગતો
અરંજયાઝો હુવએધળ્ય ખાજુળ્ય, હુમરંથમ પધતિ યૂધધિશતો.

વીરાસ્પહે કરસ્નયનહે અ ક ય, અજ્ઞતહે કરસ્નયનહે અ ક ય,
કાયઝોધહે કરસ્નયનહે અ ક ય, વંધહેઉશ અરૂંથેહે અ ક ય, અરૂંથેહે
વ્યાખનહે યાસ્કરંસ્તેમહે મજદયસ્નનાંમ. દારયત્ર-રથહે અ ક ય, કાયત્ર-
રથહે અ ક ય, રકારયત્ર-રથહે અ ક ય.

અર્ષવતો અ ક ય, વ્યર્ષવતો અ ક ય, પધત્યર્ષવતો અ ક ય, અઙ્ગ-
ઝોશ અ ક ય, અઙ્ગઝોશ અ ક ય, દ્રાથહે અ ક ય, પધતિ-દ્રાથહે
અ ક ય, પધતિ-વંધહુહે અ ક ય, કપાવધહે અ ક ય, નંમો-વંધહેઉશ
વએધયંધહુહે અ ક ય.

વએસધહે અ ક ય, અપાવંધહેઉશ બિવંધંધહુહે અ ક ય, જરો-
દંધહેઉશ પઠરિશતૂરહે અ ક ય, નેરંથયજદનહે આધથ્યઝોશ અ ક ય,

કહયું કે જો તે રસ્તમને મારી લાવે તો તેને રાજપાટ આપે. અસ્પંદીયાર એ માટે ગયો
હતો, પણ રસ્તમને હાથે માર્યો ગયો હતો. ક્ષીરદોસી પ્રમાણે એ માનતા લે છે કે જો તે
અરનસ્પ સાથની લડાઈમાં ફતેહ મેળવે, તો તે ૧૦૦ આતશ કટેહો સ્થાપશે. લગનના
આશીરવાદમાં કુવા દેતાં કહે છે કે “અસ્પંદીયારના જેવા નેળના ઉડાવનાર થજો.”

ઔરેજિખ્નઝાંશ અરહે અ ક્ર ય, કસુપિતેઉશ અરહે અ ક્ર ય, ક્યેહે અ ક્ર ય, અસ્તવત્-ઔરેતહે અ ક્ર ય.

(કરો ૨૬ મો) ગઝાંપિવંધહેઉશ અ ક્ર ય, હાંમ-અરેઘોવંધહાંમ તખમહે અ ક્ર ય, સ્તઝાંઘો વહિશતહે અપહે અ ક્ર ય, પોઉરંધાક્તોધશ ક્તાવઝેન્યેહે અ ક્ર ય, ક્વિવ્રાસ્પનહે ક્તાવઝેન્યેહે અ ક્ર ય.

અયો-અસ્તોધશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, વોહુવસ્તોધશ પોઉરં-ધાક્તયનહે અ ક્ર ય, ગયધાસ્તોધશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, અપ-વજદંધહો પોઉરંધાક્તયનહે^૧ અ ક્ર ય, ઉરંધઝાંશ પોઉરંધાક્તયનહે અ ક્ર ય, ક્ષોઘો-ચિનંધહો ક્ષોધવ્રાસ્પનહે અ ક્ર ય.

અપાહુરહે જશતયનહે અ ક્ર ય, ક્રાયજંતનહે અ ક્ર ય, ક્રંનંધહો ક્રાયજંતનહે અ ક્ર ય, જરો-વંધહેઉશ ક્રાયજંતનહે અ ક્ર ય, અપવજ-દંધહો ધિતહે સાધજદ્રોધશ અ ક્ર ય, વોહુ-રંઝાંચંધહો વરકસાનહે અ ક્ર ય, અરંજંધઉહતો તૂરહે અ ક્ર ય, ઉસિનંમંધહો અ ક્ર ય.

યુખ્તાસ્પહે અ ક્ર ય, અપ-ખ્યઝાંધનહે ગયધાસ્તયનહે અ ક્ર ય, વોહુ-નંમંધહો ક્તેઉશ અ ક્ર ય, વોહુવજદંધહો ક્તેઉશ અ ક્ર ય, અપસરંધહે અપસધરયાંશ અ ક્ર ય, અપસરંધહે જધરયાંશ અ ક્ર ય, ચાક્તો-ધશ અ ક્ર ય, સ્યાવસ્પોધશ અ ક્ર ય, પોઉરંશ્તોધશ ક્વોધશ અ ક્ર ય.

વરંસ્પહે જનરહે અ ક્ર ય, નનરાસ્તોધશ પઝેપતંધહો અ ક્ર ય, જરજદાતોધશ પઝેપતંધહો અ ક્ર ય, ગઝેવનોધશ વોહુ-નંમંધહો અ ક્ર ય, ઔરંજવાઝો સૂતો-સ્પાદાઝો અપઝાંનાઝો ક્વપીમ યજમધદિ, જરંધ-હાઝો સ્પંતો-ઝવાઝો અપઝાંનાઝો ક્વપીમ યજમધદિ; વરૂનોધશ વાગરંજહે અ ક્ર ય, ક્રાચ્યેહે તઉર્વંએતોધશ અ ક્ર ય, વહુમએધાતહે માંધવાકહે અ ક્ર ય, ઉશલહે સધનંધહો અ ક્ર ય.

દંધહુ-સૂતહે અ ક્ર ય, દંધહુ-ક્રાદંધહો અ ક્ર ય, સ્પોપધો મક્તો-ધશ અ ક્ર ય, પયંધહરો મક્તોધશ અ ક્ર ય, ઉસ્તાજંતનહે અ ક્ર ય, અપસવંધહો અ ક્ર ય, અપાઉર્વંએથહે અ ક્ર ય, હુઝાંમો-ખરંનંધહો અ ક્ર ય, વરૂનહે અ ક્ર ય.

ક્રવહે અ ક્ર ય, ઉસ્નાકહે અ ક્ર ય, ખન્વતો અ ક્ર ય, દઝેના-વજંધહો અ ક્ર ય, અરંજઝાંનહે અ ક્ર ય, અધવિખરંનંધહો અ ક્ર ય,

૧. અપવજદંધહો પોઉરંધાક્તયન-પોઉરંધાક્તીનો છાકરો અપવજદંધહ; ક્રોહર્દને વખતે શોખ્યાસને મદદ કરનાર.

હુયજતહે અ ક ય, હુરંધાસ્પહે અ ક ય, પાજિનંધહો અ ક ય,
ખાક્ષતહે અ ક ય, અષો-પઅંધચેહે અ ક ય, અસ્તવત્-અરંતહે
અ ક ય.

(કરદો ૨૭ મો) હુગેઉશ અ ક ય, અંધહુયઅંશ અ ક ય,
ગાઉરોધશ અ ક ય, યૂશતહે ગાઉર્વયનહે અ ક ય, માંજદ્રાવંધહેઉશ
અ ક ય, સ્ત્રીરાવંધહેઉશ અ ક ય, આયૂતહે અ ક ય, સૂરો-યજતહે
અ ક ય.

અરંધવહે અ ક ય, કવોધશ અ ક ય, ઉક્ષાનો વીધિ-સ્રવંધહો
દૂરએસૂતહે અરંજવતો અ ક ય, વંધહુધાતહે ખધાતહે અ ક ય, ઉજયેહે
વંધહુધાતયનહે અ ક ય, ક્યેહે અ ક ય.

અષમ-યેંધહે-રઅંચાઅં નાંમ અ ક ય, અષમ-યેંધહે-વરંજ નાંમ
અ ક ય, અષમ-યદ્ધાધ-ઉશ નાંમ અ ક ય, ચોધશતહે કયાનનાંમ
અ ક ય, ઉસ્માનરહે પએષતંધહો પધતિ-સ્ત્રીરહે, પધતિશતાતેએ નાકુયો-
કરશતહે અએષંધહો.

સ્તિપતોધશ ઉસ્પાંસ્નઅંશ અ ક ય, અરંજરાસ્પહે ઉસ્પાંસ્નઅંશ
અ ક ય, ઉસવાનો મજદયરનહે અ ક ય, કાદત્-વંધહેઉશ સિતવતો
અ ક ય, રઅંચસયએમનો અ ક ય, હુવરંચએમનો અ ક ય, કસ્ટુ-
તારહે અ ક ય, વીસ્ટૂતારહે અ ક ય, અરંમનહે અ ક ય, વીસ્ટૂતહે
અ ક ય.

હુવસ્પહે અ ક ય, ચથવરંસ્પહે અ ક ય, દન્નામએષોધશ અ ક ય,
કઅંરઅંસહે કઅંષહે અ ક ય, ક્રીનાસ્પહે કએવહે અ ક ય, કાદત-
નરહે ધવારતેઉશ અ ક ય, વૌહુશતહે આંખનંધહે અ ક ય, વીવા-
રંધહે અધન્યાવહે અ ક ય.

કારાજોધશ તૂરહે અ ક ય, સિતપોધશ રવતો અ ક ય. પર-
ધિનતહે ગંદ્રવહે અ ક ય, અવયેહે સપંગહુહે અ ક ય, અએતવહે
માયવહે અ ક ય, યએતુશ્-ગેઉશ વ્યાતનહે અ ક ય, ગરશતહે કવો-
ધશ અ ક ય.

પૌઉર-અંગહુહે જઅંષહે અ ક ય, વૌહુ-દાતહે કાતહે અ ક ય,
ખાઅંધહુહે સાઅંધહુંધહુહે અ ક ય, હુવરંજઅં અકસયાઅં અષ-
અંનાઅં કવષીમ યજમંદે, અરવઅંશતહે અરંજવતો દંધંધહેઉશ
અ ક ય, કાચિથહે અરંજવતો અ ક ય, વૌહુ-પરંષહે અધન્યાવહે
અ ક ય.

પરો-દસ્મહે દાશતામ્રોધશ મુજ મુજયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય, કુતુરાઓ અસ્તુતાઓ અએષતસ્તુરાઓ અષઓનાઓ ક્રવપીમ યજ-મઘદે; અવરંગેઉશ અરેજવતો અઓધમતસ્તુરહે અ ક ય, ગઓમતો જવનો રઓજઘેહે રઓજઘયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય, શિતો અએવો-સરંધો-કુયુરતહે તન્યેહે તન્યયાઓ દંધધ્રહેઉશ અ ક ય.

તીરો-નકથ્વહે ઉરપએષતનાંમ સએનનાંમ અ ક ય, યુતયુતોધશ વિલ્કવોધશ જિધ્રોધશ સએનહે અ ક ય, ક્રોહકક્રહે મરેજિષ્મ્યેહે સએ-નનાંમ અ ક ય, વરેરમો-રઓયાઓ પેરેથ્વકુરમો અ ક ય.

અષ-નંમંધહાઓ વીદત-ગવાઓ અંધહુયાઓ દંધધ્રહેઉશ અષ-ઓનાઓ ક્રવપીમ યજમઘદે; પર્ષત-ગવાઓ દાજઘો-ગવાઓ અપદ્વી-રયાઓ દંધધ્રહેઉશ અષઓનાઓ ક્રવપીમ યજમઘદે; હુક્રવાક્ષ કહુક્રન-નાંમ અ ક ય, અકયધહે પુધનાંમ અ ક ય, જામારપહે અપરજતતહે અ ક ય, મધંધો-માઓધ્રહહે અપરજતતહે અ ક ય, ઉર્વતત્તનરહે અપ-રજતતહે અ ક ય.

રઓચસયએખનો અ ક ય, હવરેચએખનો અ ક ય, કાદત-ખરેનંધહો અ ક ય, વિદત-ખરેનંધહો અ ક ય, વોઉરે-નંમંધહો અ ક ય, વોઉરે-સવંધહો અ ક ય, ઉકયત-અરેતહે^૧ અ ક ય, ઉકયત-નંમંધહો અ ક ય, અસ્તવત-અરેતહે અ ક ય.

(કરદો ૨૮ મો) યો અંધહુત સઓખ્યાંસ વરેથજ નાંમ અસ્ત-વત-અરેતસય નાંમ. અવથ સઓખ્યાંસ, યથ વીરયેમ અહુમ અસ્ત-વન્તેમ સાવયાત; અવથ અસ્તવત-અરેતો, યથ અસ્તવાઓ હાં ઉશત-નયાઓ અસ્તવત-અધથેજંધહુમ પધતિશતાત, પધતિશતાતેએ ખિજઘ્રો-ચિથયાઓ દુજે, પધતિશતાતેએ અષવ-કરશતહે અએષંધહો.

(કરદો ૨૯ મો) યિમહે વીવંધહુનહે અષઓનો ક્રવપીમ યજમઘદે સૂરહે પોઉરે-વાંથવહે, પધતિશતાતેએ અધનિશ્તોધશ દએવો-કકરશતયાઓ, હએચંધહુસય અવાસ્તહે, ધથેજંધહુસય મર્ષઓનહે.

૧. ઉકયત-અરેત, ઉકયત-નંમંધહ—સોખ્યાસના બે બાઈ હોરોદર બામી અને હોરોદર માહ. યુનદહેશ પ્રમાણે જરોસ્તરનું યુન નેરીયોસંગ ફરેસ્તાએ અનાહીતને જળવી રાખવા માટે આપેલું છે જેની ૯૯૯૯૯ ફરોહરો ચોક્કસ કરે છે. રસ્તાખેજને વખતે કાસુ દરિયામાં અંગોળ કરતાં અરેદત-ફૂંધિ નામની કન્યા પેલાં યુનથી ગર્ભવંતી થશે, અને તેણીને પેટે સોખ્યાસ પેદા પડશે. તેજ પ્રમાણે ઉકયત-અરેત અથવા હોરોદરબામી સુતત્કંધી નામની કન્યાને પેટે તે યુનથી પેદા પડશે, અને ઉકયત-નંમંધહુ અથવા હોરોદર માહ વંધહુ ફૂંધીને ચેકે તે યુનથી પેદા પડશે.

અગ્રએતઓનહે આથવ્યાનોઘશ અ ક ય, પઠતિશતાતેએ ગરેનાઉશચ તકુનઓશચ નએજહેચ સારસ્તોઘશચ વાવરખ્યાઓપચ, પઠતિશતાતેએ અગ્રિ-કરરતહે ત્મએષંધહો. અઓસ્નરહે પોઉર-જિરહે અ ક ય, ઉગ્ર-વહે તુમારપહે અ ક ય, અગ્રએરથહે નરવહે^૧ અ ક ય, મનુશચિગ્રહે^૨ અઘરયાવહે અ ક ય.

કવોઘશ કવાતહે^૩ અ ક ય, કવોઘશ અઘપિવંધહેઉશ અ ક ય, કવોઘશ ઉસધનો^૪ અ ક ય, કવોઘશ અરખો અ ક ય, કવોઘશ પિસિ-નંધહો અ ક ય, કવોઘશ ખચરપાનો અ ક ય, કવોઘશ સ્યાવરપાનો^૫ અ ક ય, કવોઘશ હુઓસ્રવંધહો અ ક ય.

અમહેચ પઠતિ હુતારતહે, વરંથગ્રહેચ પઠતિ અહુરધાતહે, વનધન-ત્યાઓસચ પઠતિ ઉપરતાતો, સંધઉહસચ પઠતિ હુસસ્તયાઓ, સંધઉ-હસચ પઠતિ અમુયમ્નયાઓ સંધઉહસચ પઠતિ અવનમ્નયાઓ, હુથ-વતહેચ પઠતિ હુમરંથનામં.

દ્રવહે પઠતિ અઓજંધહો ખરેનંધહુસચ પઠતિ મજદધાતહે તનુ-યાઓસચ પઠતિ દ્રવતાતો, આરનયાઓસચ પઠતિ વંધહુયાઓ કજતોઘશ

૧. અગ્રએરથહે-નરવહે અક્રાસીયાખ અને કસીવજનો ભાઈ એ તુરાની હોવા છતાં ધરાનીઓ તરફ દીલસોજ દેખાડતો હતો, જેથી અક્રાસીયાખે એને કતલ કીધો હતો, તેથી પાદશાર કએખુશરોએ સ્થાવક્ષ અને અએરસના કીનામાં અક્રાસીયાખને મારી નાખ્યો હતો. એની સાથે 'નરવહે' શબ્દ વાપર્યો છે. આક્રીગાનના દીબાચામાં 'અધરેરસ નર અશો', નામ આવે છે, તેમજ 'ગયોમર્દ નર અશો' આવે છે. હવે ગયોમર્દ તો પહેલો આદમ હોવાથી એની સાથે એના બાપનું નામ દેવાતું નથી, પણ ગયોમર્દ નર અશો એટલે અશો નર ગયો-મર્દને અમો યાદ કરીએ છીએ એમ આવે છે; પણ અએરસનો પશંગ નામે બાપ હોવા છતાં એની દીલસોજ ધરાનીઓ તરફ હોવાથી એના ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે, પણ તેમ કરતાં, તેના નામ સાથે પશંગ જેવા દુષ્ટ તુરાની બાપનું નામ દેવાને બદલે અએરસ નર અશો કરીને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨ મનુશ ચિગ્રહે અઘરયાવહે-એરચનો મીનોચહેર. એણે પોતાના વડવા એરચના કીનામાં સેલમ અને તુરને મારી નાખ્યા હતા અક્રાસીયાખે ધરાનને નુકસાન કરવાને જે પાણીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તે એણે પાછા ચાલુ કર્યા હતા. ક્ષીરદોસ્તી એને કુશતી બાંધતો જણાવે છે.

૩. કવોઘશ કવાતહે-ક્યાનીયન વંશનો સ્થાપનાર પાદશાહ કએકોબાદ, એને અઘપિ વંધહુ નામનો છોકરો હતો.

૪ કવોઘશ ઉસધન-અઘપિવંધુહનો છોકરો અને કએકોબાદનો પૌત્ર, પાદશાહ કએકાઉસ.

૫. સ્યાવરપાનો-સ્થાવક્ષ કએ કાઉસ પાદશાહનો છોકરો તથા કએખોરાડ પાદશાહનો બાપ. એને અક્રાસીયાખે પોતાના ભાઈ કસરીવજના કાવત્રાથી ઉશકેરાધને મારી નાખ્યો હતો.

દ્વિધરયાઓ વ્યાખનયાઓ ક્ષોધથન્યાઓ, રિપતિ-દ્વિધથયાઓ આંજો-
ખૂજો હુવીરયાઓ, હુજન્તેઉશ પધતિ અપરયાઓ વ્યરથયાઓ વહિ-
રતાહે અંધહેઉશ.

ક્ષથહેય પધતિ બાનુમતો, દરંધયાઓસય પધતિ દરંધા-જિતોધશ,
વીરપનાંમય પધતિ અયપ્તનાંમ, વીરપનાંમય પધતિ બએષજનાંમ,
પધતિશતાતેએ યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાથાંમ કઓયાંમ કરકૂનાંમય,
પધતિશતાતેએ સારતો-કરશતાહે ભએષંધહેા.

સામહે કરેસારપહે ગએસઓશ ગધવરહે અપઓનો કવપીમ
યજમધદે, પધતિશતાતેએ ઉધહે બાજનઉશ હુએનયાઓસય પેરથુ-અધનિ-
કયાઓ, પેરથુ-દ્રકૂપયાઓ, અરેવો-દ્રકૂપયાઓ, ઉજગેરંતો-દ્રકૂપયાઓ
ખુરેમ દ્રકૂષમ બરેન્તયાઓ; પધતિશતાતેએ ગધહે કરેસ્તો-કસાનહે
સિમહે વીરેનજનો અનરજદિકહે, પધતિશતાતેએ ગધો-કરશતાહે ભએષંધહેા.

આખુરહે હુઓસવંધહનહે અ ક ય, પધતિશતાતેએ હુષિદવહે
દ્રવતો અરતોધશય ગએથો-મરેનચ્ચાનહે; હુઓથંધહે તખમહે અ ક ય,
પધતિશતાતેએ માજધનનાંમ દએવનાંમ, વરેનનાંમય દ્રવતાંમ, પધતિ-
શતાતેએ દએવો-કરશતાહે ભએષંધહેા.

કધાસ્તોધશ ખુખ્યેહે અ ક ય, પધતિશતાતેએ અએમહે ખૂવી-
દઓશ, અએમો-વરંધનાંમય દ્રવતાંમ, પધતિશતાતેએ અએમો-કરશતાહે
ભએષંધહેા.

(કરો ૩૦ મો) હુવોવ્યાઓ^૧ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે,
ન્યાઓ^૨ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, થિત્યાઓ અપઓન્યાઓ
કવપીમ યજમધદે, પોઉરિચિસ્તયાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે,
હુતઓસયાઓ^૩ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, હુમાયાઓ^૪ અપઓ-
ન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, જધરિચ્યાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજ-
મધદે, વીરપ-તઉરિચ્યાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, ઉશતવધ-
ત્યાઓ અપઓન્યાઓ કવપીમ યજમધદે, તુખામત્યાઓ અપઓન્યાઓ
કવપીમ યજમધદે.

૧. પેગમબર જરતોસ્તનાં ધણીઆની..

૨. ફેની, થિતી તથા પોઉરિચિસ્ત એ પેગમબર અશો જરતોસ્તની ત્રણ બેટીનાં નામ છે.

૩. હુતઓસ એ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની બાયડી થાય. શાહનામામાં એને કેતાયુનને નામે જણાવી છે.

૪. હુમાય એ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની બેટીનું નામ.

ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ઉસિનેમંદ્રહો અપઓન્યાઓ અપઓનોઃ
 ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ક્રાયજ્જંતનહે અપઓન્યાઓ
 અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ ક્ષોઇપ્રારપનહે
 અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; ક્રેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ
 ગયધાસ્તોઇશ અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે; અસખન-
 યાઓ નાઇચ્યાઓ પોઉરૂધાક્તોઇશ અપઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ
 યજમઇદે; ઉક્ષેન્યાઓ નાઇચ્યાઓ સ્તઓથો વહિરતહે અપહે અપ-
 ઓન્યાઓ અપઓનો ક્રવષીમ યજમઇદે.

કન્યાઓ વધુતો અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ
 જધુધો અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ કંદ્રહોધો અપઓ-
 ન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ ઉરૂધયન્તો અપઓન્યાઓ
 ક્રવષીમ યજમઇદે; કન્યાઓ પએસંદ્રહુન્વ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજ-
 મઇદે; હુવરૂંધ્યાઓ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; હુચિથયાઓ
 અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; કનુકયાઓ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ
 યજમઇદે; કન્યાઓ સૂતતરૂંધર્યો^૧ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે.

કન્યાઓ વંદ્રહુ-રૂંધરયાઓ^૨ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે;
 કન્યાઓ અરૂદત-રૂંધરયાઓ^૩ અપઓન્યાઓ ક્રવષીમ યજમઇદે; યા
 વીરપતર્વિધરિય નાંમ અવથ વીરપતર્વિધરિ, યથ હા તેમ જીજનાત,
 યો વીરપે તર્વિયાત દએવાઅત્ય ત્મએષાઓ મપ્યાઅત્ય, પઠતિશ્તાએ
 જહિ-કરશતહે ત્મએષંદ્રહો.

(કરદો ૩૧ મો) અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો
 યજમઇદે; અધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો
 યજમઇદે; તૂધરયનાંમ^૪ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજમ-
 ઇદે; તૂધરયનાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે,
 સધરિમનાંમ^૫ દખ્યુનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે; સધરિમ-
 નાંમ દખ્યુનાંમ નાઇરિનાંમ અપઓનીનાંમ ક્રવષયો યજમઇદે.

૧. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશિદર ખામી નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૨. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશિદર માહ નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૩. કયામતને વખતે જન્મ પામનારા સોપ્યોસ નામના પેગમખરનાં માદરનું નામ.

૪. ફરેદુનના છોકરા તરને ફાળે આપેલા મુલકો.

૫. ફરેદુનના છોકરા સેલમને ફાળે આવેલા મુલકો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ મુલકો ઇરાક
 નની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા હતા.

સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ^૧ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે,
સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
દાહીનાંમ દપ્પુનાંમ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે; દાહી-
નાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે.

વીરપનાંમ દપ્પુનાંમ નરાંમ અપચ્ચોનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
વીરપનાંમ દપ્પુનાંમ નાધરિનાંમ અપચ્ચોનિનાંમ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
વીરપાચ્ચો અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે;
યાચ્ચો હુય ગયાત મરેશ્નત આ-સચ્ચોપ્યન્તાત વેરેશ્નત.

ઉપ-તૂ-નો ઇધ યાચ્ચો અપચ્ચોનાંમ મોષુ ઇસિન્તુ ક્રવપયો, તાચ્ચો
નો જસેન્તુ અવંધહે તાચ્ચો નો આંજહુચિત્ હુતો ધ્રાચેન્તે અધવિ-
દેરેશ્તાઇશ અવેખિશ; અચ્ચોગ્ન અહુર મજદ; સ્વચ્ચોપચ અપ્ય સૂર
માંથચ સ્પેન્ત^૨ વીદુષ; યો વીદચ્ચેવો વીદચ્ચેવહે અશ્તો મજદાચ્ચો અહુ-
રહે; ચિમ્ જરથુશ્તો કરેનચ્ચોત્ હવાવન્તેમ અંધહુવે અસ્તવધતે.

અચ્ચોર વંધઉહીશ ઉપ-પચેત યાચ્ચો આપો, યાચ્ચોસચ ઉર્વરાચ્ચો,
યાચ્ચોસચ અપાઉનાંમ ક્રવપયો. ઇધ ક્રિથાચ્ચો પધતિ-જન્તાચ્ચો બુયત;
અહુમ્ય ન્માને ઇધ આથવનો દપ્પુનાંમ મચેન્તે વંધહેઉશ અપહે.
ઉજગેઉર્વચેઇન્તે જસ્તે અહ્માકેમ અવંધહે સૂરાચ્ચો યૂમાકેમ યસ્નહે
સંવિશ્તાચ્ચો.

વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્રહાંમ અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનીનાંમચ ઇધ યજ્ઞ-
મધદે ક્રવપીમ, યચ્ચેષાંમ યચેથ્વતચ ઉરવાંનો જચ્ચોયાચ્ચોસચ ક્રવપયો.
વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્રહાંમ અપચ્ચોનાંમ, અપચ્ચોનિનાંમચ ઇધ યજ્ઞ-
મધદે ક્રવપીમ, યચ્ચેષાંમ નો અહુરો મજદાચ્ચો અપચ ચેસ્ને પધતિ
વંધહે વચ્ચેધ. વીરપનાંમચ અચ્ચેષાંમ જરથુશ્તેમ પચ્ચોધરીમ વહિ-
શ્તેમ આહુધરીમ સૂસ્ત્રમ હકચેષેમ.

પચ્ચોધસ્થનાંમ હકચેષનાંમ, પચ્ચોધસ્થનાંમ સારનો-ગૂષાંમ, ઇધ
અપચ્ચોનાંમ અપચ્ચોનિનાંમચ, અહુમચ દચ્ચેનાંમચ અચ્ચોધસચ ઉર્વા-
નોમચ ક્રવપીમચ યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વચ્ચોનરે. નખાનજદિશ્તનાંમ

૧. સાધનિનાંમ દપ્પુનાંમ-ચીનદેશ.

૨. માંથ સ્પેન્ત-માંથ સ્પેન્તનો અર્થ 'પવિત્ર માંથવાણી, દીનના પાક કલામ' થાય છે
વળી બીજી રીતે લેતાં એનો અર્થ 'મીનો મારેસ્પંદ, જે દાદાર હોરમજદ તરફથી દીનનક
કલામ અશો પેગમબર જસ્તોશ્તને પોહોંચાડનાર' થાય છે.

ઇષ અષઓનાંમ અષઓનિનાંમય, અહૂમય દ્યેનાંમય ખઓધસય ઉર્વાનમય ક્રવષીમય યજમઇદે, યોઇ અપાઇ વઓનરે.

પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ આઓધહુરે પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ બાબ્વરે; પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, યોઇ હુન્તિ.

પઓઇચ્યાંન લક્યેષે યજમઇદે, ન્માનનાંમય વીસાંમય જન્તુનાંમય દપ્યુનાંમય, ન્માનંધહુનો વીપાનો જન્તુપાનો દંધંધહુપાનો અષો-અંધ-હુનો માંથ્રો-અંધહુનો ઉર્વો-અંધહુનો વીસ્પાઇશય વંધહૂશ વંધહુપાનો.

જરથુશ્ત્રેમ વીસ્પહે અંધહેઉશ અસ્તવતો અહૂમય રતૂમય પઓ-ઇરીમય લક્યેષેમ યજમઇદે; હાતાંમ હુદાસ્તેમંમ, હાતાંમ હુક્ષેતેમંમ, હાતાંમ રએવસ્તેમંમ, હાતાંમ ખરેનંધહેસ્તમમ, હાતાંમ ચેસન્થો-તેમંમ, હાતાંમ વહુચેતેમંમ, હાતાંમ દનઓધ્વેતેમંમ, હાતાંમ ક્રસ-સ્તોતેમંમ. યો ના ઇશતસય ચેસન્યસય વહુચસય વઓચે, યથન કહાઇચિત્ હાતાંમ, અપાત્ હય યત્ વહિશતાત્.

ઇમાંમય જામ યજમઇદે, અઓમય અસ્મનંમ યજમઇદે; તાય વોહુ યજમઇદે, યા અન્તરેસ્તા ચેસન્યાય વહુચાય ક્રાયશત્વ નઇરે અષઓને.

દધતિકનાંમય અધધુનાંમ યત્ ઉરેનો યજમઇદે, અષઓનાંમ આઅત્ ઉરેનો યજમઇદે, કુદો-જાતનાંમચિત્ નરાંમય નાધરિનાંમય; યએષાંમ વહેહીશ દ્યેનાઓ વનઇત્તી વા, વંધહુન્ વા, વઓનરે વા.

વનેન્તનાંમ વંધહુન્તાંમ વઓનુષાંમ દ્યેનો-સાચાંમ, ઇધ અષ-ઓનાંમ અષઓનિનાંમય અહૂમય દ્યેનાંમય ખઓધસય ઉર્વાનમય ક્રવષીમય યજમઇદે, યોઇ અપાઇ વઓનરે.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઇતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇચો (૮).

અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, ઉધનાંમ વારે-અગ્નિનાંમ, પઓઇચ્યો-લક્યેષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનસદિશનાંમ ક્રવષિ-નાંમ ક્રવષયો દનૂતાઓ અયન્તુ અહુમ્ય ન્માને, દનૂતાઓ વિચરેન્તુ અહુમ્ય ન્માને.

દિનૂતાઓ આક્રીનેંતુ અહમ્ય ન્માને વંધઉહીમ અપીમ ખાપરાંમ; દિનૂતાઓ પારયન્તુ હ્ય અહ્માત્ર ન્માનાત્ર; સ્તઓમાય રાજરંય ધરંતુ હથુષો અહુરહે મજદાઓ અમંષનાંમ રંપંતનાંમ; માયિમ ગરંજાનાઓ પારયન્તુ, હ્ય અહ્માત્ર ન્માનાત્ર અહ્માકંમય મજદયસ્નનાંમ.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહોદીન મજદયસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અદૂ વધર્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓજસ્ય જ્વરંય આક્રીનામિ, અષાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ પઓધર્યો-હકએષનાંમ ક્રવષિનાંમ નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

અહમાધ રએશય; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરંદેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફલાંન), માહે મુખારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દિનઓધ અહુરહે મજદાઓ, તરેધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ. હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત્ર વસ્ના ફરંપોતંમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ અરદાફરવશ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ મજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુક્ટે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને મજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રંપંતાઓ ક્રવષયો યજમંધદે. અષેમ વૉહૂ (૧). અરદાફરવશ ખેરસાદ. અષેમ વૉહૂ (૧).

ફરવરદીન યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે? વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેના ખોરહ તથા પ્રતાપ જ્યાં જ્યાં! અશો લોકોનાં ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો! સધળા યુનાહોને માટે હું

પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુંડાં વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. હૈયાતીવાળા, અને હવે પછી થનારા અશો લોકોનાં ફરોહરો, જેઓ નહિ વર્ણવી શકાય એવું કૌવત, ઝડપ, બળ, મોટાઈ ધરાવનાર, અને ખરાબ અસર દુર કરનાર છે, તેઓને હું આરાધું છું, તથા તેઓની મદદ માગું છું. જો ખીમાર માણસો તેઓની મદદ માગે છે, તો તેઓને તંદરોસ્તી બખશે છે, જો કોઇ આફતમાં આવી પડે છે, દુશ્મનનાં લશ્કરથી ઘેરાઇ જાય છે, તો તેને મદદ કરે છે, પણ જે ધરમાં અશોઇનો તરીકા પળાતો હોય, ત્યાંજ તેઓ મદદે જાય છે, અને દુશ્મનનાં કૌવતનો તમામ નાશ કરે છે. એ ફરોહરો હમસપથમએદેમ (વરસના છેલ્લાં દસ દિવસો)ના વખત ઉપર આ દુન્યામાં આવે છે, અને પોતાના લાગતાં વળગતાંઓના ધરમાં રહે છે, અને આરબુ રાખે છે કે તેઓની ખોરાક, મયઝદ, બરસમ, અને વસ્ત્રથી આરાધના કરવામાં આવે અને તેઓની સેતાયશ કરવામાં આવે. જો તેઓની આરાધનાથી તેઓ ખુશનુદ થાય છે, તો તેઓ દુવા ગુનરે છે કે તે ધરમાંના લોકો પ્રખ્યાત થાય, ત્યાં ગોસ્પંદ અને માણસની વૃદ્ધિ થાય, અશીશવંધ (દોલત) ની વૃદ્ધિ થાય! તે દેશ શાંતીમાં અને ખુશીમાં રહેજે. ઓ વૃદ્ધિ કરનારાં જોરાવર ફરોહરો! (આત્માની રાહબરી કરનાર શક્તિ) હું દુવા ગુનરું છું કે આ મારાં ધરમાંથી ખુશનુદ થઇને જજો, દલગીર થઇને જતાં ના!

ફરોહરોની ગેખી શક્તિ અને બળ કેટલું છે, તે જણાવતાં કહ્યું છે, કે ફરોહરોનાં બળ અને પ્રતાપને લીધે, આ ધરતીની આસપાસ ફરી વળેલાં આસમાનને ટેકવી રાખવામાં આવ્યું છે; અરદવીસુરને ટેકવી રાખવામાં આવી છે. આ ધરતી માતા, જેની ઉપર સંખ્યાબંધ પહાડો, ઓરવરો અને તમામ પેદાયશો છે, તેને ટેકવી રાખવામાં આવી છે; એ ધરતી ઉપર વહાણ ચાલી શકે એવાં ઉંડા પાણીના ભાગો છે, તેઓને ટેકવી રાખવામાં આવ્યા છે; માનાં પેટમાં અવ્યોને પોષણ સાથે ટેકવી રાખવામાં આવે છે, અને ફરોહરોના પ્રતાપથી તેમાંજ તે અવ્યોઓનો ઉધર-ભાવ થાય છે; સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ પોતાની ગતિમાં ફરે છે, તે પણ ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; સતવએસ સેતારો જમીન અને આસમાન વચ્ચે પાણીઓને વહેતાં કરે છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; ફરોહરોની મદદ અગાઉ તો પાણી, સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારા થંભે હતા; ઝાડોની જે વૃદ્ધિ થાય છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપથી; હપ્તોઇરીંગ સેતારો (Ursa Major) ફરોહરોનીજ મદદથી અગણિત ખુરી શક્તિઓને દેડે કરે છે. ૯૯૯૯૯ ફરોહરો વેઉરેકષ દરિયાનું રક્ષણ કરે છે. એક ઠેકાણે તો અહુરમઝદ એમ કહે છે જો ફરોહરો ન હોત તો આ દુન્યામાં દેવ દરજનું ચળણ થઇ પડતે. જીવતાં અશો લોકોનાં ફરોહરો ગુજરેલાં અશો લોકોનાં ફરોહરો કરતાં વધારે બળવાન હોય છે. જો એક રાજકર્તાથી ફરોહરો ખુશનદ થયલાં

હોય છે, તો તેને લડાઇમાં એક પાંખવાળા મરદ પક્ષીના રૂપમાં મદદ કરે છે, અને એક જોરાવર પહેલવાનની મીસાલે લડે છે. ફરોહરો અંધેમધન્યુશની સામે એક દાલ સમાન છે. જેઓ દીલોજનથી ફરોહરોની આરાધના કરે છે, તેઓને ફરોહરો મેહેર અને રશનુ યજ્ઞોની સાથે મદદ આપે છે. એક ઠેકાણે કહે છે કે ફરોહરો, જરતોસ્તનું જીન, જેમાંથી શોસીયોશ પેદા થનાર છે, તેની યોજી કરે છે. વળી સામના કેરસાસ્પ પહેલવાનનાં શરીરની યોજી કરે છે (જે પહેલવાન જ્યારે ઓઢાક અંદમાંથી છુટશે, ત્યારે તેનો નાશ કરશે.)

ત્યાર પછી અંદગી કરનાર, દાદાર અહુરમઝદની ફવશીથી તે ધરાનના મશહુર થઇ ગયલાં નર નારીઓની અને છેક શોસીયોસની ફવશીને યાદ કરે છે. એમાંના કેટલાંક નામે તો એવાં છે કે તેની કાંઇ યોગાખ મળી શકતી નથી. પહેલાં દાદાર અહુરમઝદ, જેનો જીવ તે માથ રપેન્ન, અને જેનું શરીર તે ખોરશેદ, તેના તેમજ એકદીલીથી કામ કરનારા અમશાસ્પદોનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ત્યાર પછી ઉર્વાઈશત આતશ (ઝડપાનનો આતશ) અને શરોષ યજ્ઞનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે; પછી રશનુ યજ્ઞ, મેહેર યજ્ઞ, આકાશ, પાણી, જમીન, ઓરવર, જીવતાં નર નારીઓ, અને ભલી પેદાયશની ફવશીને યાદ કરવામાં આવી છે; પછી ગયોમર્દ જેનાથી ધરાનીઓની આલાદ ઉતરી આવી છે, અને જેણે પહેલાં અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળીને તે ઉપર અમલ કર્યો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે. પછી પેગમ્પર સાહેબ અશો જરથોસ્તનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે, કે જે પહેલો અથોરનાન, રથેશતાર અને વાસ્તિયોશ હતો. જેણે દેવચસ્તીનો નાશ કીધો હતો, અને માજદયસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કીધો હતો. જેના જનમવા સાથેજ પાણી અને ઓરવર અને સપેનામીનોની પેદાયશે ખુશાલીમાં જ્ય પોકારી હતી કે “ભલે જનમ્યો હમારે માટે રપીતમાન જરથોસ્ત; હવે માજદયસ્તી દીન તમામ હક્ત કેશવર જમીન ઉપર ફેલાશે.” એ દેખાડે છે કે જરથોસ્તની અગાઉ દેવચસ્તીનું જોર કેટલું વધેલું હતું. ત્યારપછી જરથોસ્તના છોકરાઓ એસદ વાસ્તર, ઉર્વતતનર, અને હવરેચિથ્ર, તેમજ છોકરીઓ ફ્રેની, થ્રિતિ અને પોઉરચિશતિનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; પછી પાદશાહ ગુશતાર્પ, નોદરનો છોકરો ગશતમ પહેલવાન, ગુસતાર્પનો છોકરો અસફ્નદીયાર પહેલવાન, ફ્રોશસ્તર, જમાસ્પ, દેવોની ખરાખી તોડનાર જમશેદ પાદશાહ, એરચનો છોકરો પાદશાહ મીનોચહેર, કએકાઆદ, કએકાઉસ અને સ્યાવક્ષનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; તાપ, સરદી, કોહવાટ, સાંપનું ઝેર દફે કરવા માટે પાદશાહ ફરેદુનનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અક્રાસિયાખનો ભાઇ અઝેરસ જે ધરાનીઓનો મિત્ર હતો, અને જેનું રૂપ અરધા માણસનું અને અરધા ગોધાના જેવું હતું, તેનાં ફરોહરને યાદ કીધું છે; પાદશાહ કએખુશર્નાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અને અંદગી કરનાર દુવા ગુમરે છે કે તેની માફક અક્રા-

સિયાબ જેવા સુરાઓને મારવાને તે શક્તિવાન થાય. આરાસનો ઓકરો મેઢીયોમાહ, જેણે જરથોસ્તી ધર્મ પહેલ વહેલો કયુલ કીધો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે, સુરી ઉંધ તથા બયંકર સ્વપ્ના ફેફે કરવા માટે અવાઉસ્તના ઓકરા બહમનનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. શોસીયોશ, જે હાડમંદ દુન્યાને ફાયદો કરનાર છે, અને મરજુ પામેલાંઓને પાછાં સજીવન કરનાર છે તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. રાહજનની ખરાબી તોડવા માટે કેરશાર્પનાં ફરોહરને અને માઝનદરાન અને ગીલાનના દેવાની ખરાબી તોડવા માટે હોશંગ પાદશાહનાં ફરોહરને, જરથોસ્તની આયડી હોવાવી, યુશતાર્પની આયડી હુતઓશી, યુશતાર્પની ઓકરી હોમાય, અને છેલ્લે ધરાન, વરાન, ચીન, અને રૂમ દેશનાં અશો નર નારીઓનાં ફરોહરોને યાદ કરે છે.

પ્રથમો અથવા લોખાન મુકીને ઉપર વર્ણવેલાં નર નારીઓનાં ફરોહરોને જે કાંઈ મદદે બોલાવે છે, તેને મદદ કરે છે, એટલે તેઓના સદ્ગુણ, નેકી, હિંમત વગેરે સારા ગુણો ઉપરથી બોધ લાખને તે ગુણો હાંસલ કરવાની કૌશલ્ય કરવી, તો પછી ફરોહરોની બરકતથી અને ભલી દુવાથી, જેમ અશી જરથોસ્ત ગમે એટલી મુશ્કેલી છતાં પોતાનું કામ પાર ઉતારી શક્યા હતા, અને પ્રતાપવાળા તથા ખોરહવાળા થવા પામ્યા હતા, અને માન અને કિર્તીને લાયક થયા હતા, તેમ તે નર થઈ શકે.

રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણવાની ફરવધી.

પ નામે યજ્ઞદાનં અહુરમજ્દ યોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે ખોરજે અવજ્ઞયાદ્; અર્દાકર્વશ ખેરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુરમત દુજ્ઞુખત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગંતી મનીદ્, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ યુન યૂદ્ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઑાથ અહુરહે મજ્દાઑા, તરોહદીતે અંધરહે મધ્નયે-ઉશ; હધથ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફેરષોત્તમેમ, સ્તઑામિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વોદ્ (૩).

ક્રવરાને મજદદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ત્વએષો (જે ગેહ હોય તે પહે) કસસ્તયએચ. અહુરહે મજદદાઝ્મો રએવતો ખર્નંધઉહતો, અર્ષેપનાંમ ર્ષેપતનાંમ, અષર્ષોનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ,

પચ્ચોઠસ્યો-ત્કચ્ચેષનાંમ ક્વષિનાંમ, નખાનવદિશ્તનાંમ ક્વષિનાંમ, દ્વનચ્ચોઠ યસ્નાઘ્ય વહ્નાઘ્ય દ્વનચ્ચોઠાઘ્ય ક્સસ્તયચ્ચેય, યથા અહુ વધચ્ચો જચ્ચોતા ક્ષામે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્તચિત્ત હ્ય ક્ષા અષવ વીધ્વાચ્ચો ઝચ્ચોત્તૂ. અહુરંમ મજદાંમ રચ્ચેવન્તંમ ખરંનંધુઠિહન્તંમ યજ્ઞમધદે; અમૅષા રપંન્તા હુક્ષિથા હુધાચ્ચોધ્મહો યજ્ઞમધદે.

અષાઉનાંમ વંધુઠિહીશ સૂરાચ્ચો રપંન્તાચ્ચો ક્વષયો રતચ્ચોમિ જખ-ચેમિ ઉકુચેમિ. યજ્ઞમધદે ન્માન્યાચ્ચો વીર્યાચ્ચો જન્તુમાચ્ચો દ્વપ્યુમાચ્ચો જરથુશ્તોત્તમાચ્ચો. વીરપનાંમચ આચ્ચોધ્મહાંમ પચ્ચોઠસ્યનાંમ ક્વષિનાંમ ધધ યજ્ઞમધદે, ક્વષીમ અવાંમ યાંમ અહુરંહે મજદાચ્ચો, મજિશ્તાંમચ વહિશ્તાંમચ સ્વચેશ્તાંમચ, ધ્રચ્ચોજદિશ્તાંમચ ધ્રધિવશ્તાંમચ હુકરંતેમાં-મચ, અષાત્ત અપનોત્તમાંમચ.

અષાઉનાંમ વંધુઠિહીશ સૂરાચ્ચો રપંન્તાચ્ચો ક્વષયો યજ્ઞમધદે; યાચ્ચો અમૅષનાંમ રપંન્તાનાંમ, ક્ષચ્ચેતનાંમ વરંજિ-દોઠધનાંમ, ખરંજ-તાંમ અધંબ્યામનાંમ તખમનાંમ આદ્ધસ્યનાંમ, યોઘ અધધ્યેજંધ્મહો અષવનો. પચ્ચોઠસ્યનાંમ ત્કચ્ચેષનાંમ, પચ્ચોઠસ્યનાંમ સાસ્નો-ગૂષાંમ, ધધ અષચ્ચોનાંમ અષચ્ચોનિનાંમચ અહુમચ દ્વચેનાંમચ ધચ્ચોધસ્ય ઉર્વાનંમચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઘ અષાઘ વચ્ચોનરં. ગેઠિશ હુધાચ્ચો-ધ્મહો ઉર્વાનંમ યજ્ઞમધદે.

યોઘ અષાઘ વચ્ચોનરં. ગચેહે મરંથ્નો અષચ્ચોનો ક્વષીમ યજ્ઞ-મધદે. જરથુશ્તહે સિપતામહે ધધ અષચ્ચોનો અષીમચ ક્વષીમચ યજ્ઞ-મધદે. કવોઘશ વીરશાસ્પહે અષચ્ચોનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. ઇસત-વાસ્ટહે જરથુશ્તોઘશ અષચ્ચોનો ક્વષીમ યજ્ઞમધદે. નખાનવદિશ્તનાંમ ધધ અષચ્ચોનાંમ અષચ્ચોનિનાંમચ અહુમચ દ્વચેનાંમચ ધચ્ચોધસ્ય ઉર્વાનં-મચ ક્વષીમચ યજ્ઞમધદે, યોઘ અષાઘ વચ્ચોનરં; મત્ત વીરપાખ્યો અષચ્ચોનિખ્યો ક્વષિખ્યો, યાચ્ચો ઇરીરિથુષાંમ અષચ્ચોનાંમ, યાચ્ચોસ્ય જ્યન્તાંમ અષચ્ચોનાંમ, યાચ્ચોસ્ય નરાંમ અજ્ઞતનાંમ ક્ષો-અરંધ્રાંમ સચ્ચોખ્યન્તાંમ.

ધધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાચ્ચો અષચ્ચોનાંમ ક્વષયો. વીરપનાંમ અહુમચ ન્માને નખાનવદિશ્તનાંમ પર-ઇરિસ્તનાંમ અચ્ચેથ-પઠિતિનાંમ અચ્ચેથસ્યનાંમ નરાંમ નાઠરિનાંમ ધધ અષચ્ચોનાંમ અષ-ચ્ચોનિનાંમ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ અચ્ચેથપઠિતિનાંમ અષચ્ચોનાંમ ક્વષયો યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ અચ્ચેથસ્યનાંમ અષચ્ચોનાંમ ક્વષયો

યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ નરાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. વીરપનાંમ નાઠરિનાંમ અપઝ્ઞાનિનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે.

વીરપનાંમ અપરેનાયુકનાંમ દહ્મો-કરેતનાંમ અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. આદપ્પુનાંમય અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. ઉજ્જપ્પુનાંમય અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. નરાંમય અપઝ્ઞાનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. નાઠરિનાંમય અપઝ્ઞાનિનાંમ ક્રવપથો યજ્ઞમધદે. વીરપાઝ્ઞા અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઝ્ઞા રપેન્તાઝ્ઞા ક્રવપથો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞા હુય ગયાત્ મરેન્તાત્, આ-સઝ્ઞાપ્યન્તાત્ વરેન્થપ્પત્.

(બાજમાં પઢે) હુમત હૂપ્પત હુવરશત; હુમનશની, હુગવશની, હુકુનશની, ઇન્ કનુમન્ અર્દાકિર્વશ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ; બોરેહ બેહ દીને માજ્જદયસ્તાન્ રવા બાદ અંદર હુકુતે કંશવર. નામ ચેશ્તી આદર અંદર કામ બાદ; હસ્ત શેહેરસ્તાન્ અંદર (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન્, પોરી શીરોજી શાદી ઝો રામશની, રવાન્ બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂન્ બાદ, અવજૂનતર બાદ, બોરેહ બોજસ્તેહ બાદ; ઇન્ કનુમન્ અર્દાકિર્વશ બેરસાદ, કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજ્ઞશને કરદે હોમ, દરૂન્ યશ્તે હોમ, મ્યજ્જદ હુમીરાઝ્ઞેનેમ યો કરદેહા પ ગંજે દાદાર અહુરમજ્જદ રયોમંદ બોરેહમંદ અમૈશાસ્પંદાન્ બેરસાદ. અઝોજ્જ કોર નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ કનુમન્ અર્દાકિર્વશ બેરસાદ. અજ્જ હુમા પદીરકુતાર બાદ. એમારા પનાહી કેરદાર નીકી અંદાપ્તાર, અનાધ પેત્યાર દૂર અવાજ-દાશ્તાર અયાકુત બાહ બાદ. કેરા દિગર મ્યજ્જદ હુજર મર્દ મ્યજ્જદ સાઝેમ સાપ્તમ એમારા કમ-રંજતર આસાન્ તર અધની કર્દ યક્ અજ્જ મા હુજર પદીરકુતાર બાદ. નામ ચેશ્તી અનુશેહ રવાન્ રવાની (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની.

જસ્તોશ્ત સપિતમાન્ અશો ફરોહર અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. ગુશ્તાસ્પ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. જામાસ્પ હુબૂબ અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. અર્દાએ વીરાકુ અર્દાકિર્વશ અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. આદરબાદ મારાસ્પંદ અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. સુબેદ શાપુર સુબેદ શેહેરીઆર અઝેદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાન્ રવાની. સુબેદ હોરમજ્જદીઆર ઝેર્વંદ રામ્યાર અઝેદર

ચાહ બાહ અનુશેણ રવાંન રવાંની. મુખેદ નંચોસંગ ધવલ અએદર
ચાહ બાહ અનુશેણ રવાંન રવાંની. હુમા ફર્વશ અશોઆંન અએદર
ચાહ બાહ અનુશેણ રવાંન રવાંની. નામ ચેશતી અનુશેણ રવાંન રવાંની
(જેની નૈયતે પઠે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) હુમા ફર્વશ અશો-
આંન અએદર ચાહ બાહ; ફર્માએશને (જે શખસ બાણવાનું ફરમાવે
તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની ખેરસાહ.

હુમાફર્વશ અશોઆંન ચો કરદેહા ચેહાડમ દેહુમ સીરોજ સાલ
રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. હસ્તાંન
ખૂદાંન ખેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર નારીક
અવરનાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરિ ખેહુદીની ગુદા-
રાંન શુદ અસ્ત, હુમાફર્વશ અશોઆંન, ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ
અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. કે ધન માન વીસ જંદ દેહુ રસ્તા
ગુજસ્તેહ અંદ, હુમા ફવષ અશોઆંન ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ
અંદા સોશીઓસ અએદર ચાહ બાહ. અશોઆંન ફર્વશ ચીરાંન,
ફર્વશ અવર વીજ્જાન, ફર્વશ પીરોજગરાંન, ફર્વશ પોચોદકેશાંન, ફર્વશ
નખાનજદેશાંન, ફર્વશ ફર્વષયો, હુમાચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા
સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. રવાંન પેદરાંન માદરાંન જંદગાન
ન્યાગાંન, ફરજદાંન પએયંદાંન પરસ્તારાંન નખાનજદેશાંન, ફર્વશ
અશોઆંન ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ
બાહ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશ્તારાંન, હુમા વાસ્તચોશાંન,
હુમા હુતોક્ષાંન, હુમા ફર્વશ અશોઆંન, હુમા ચો કરદેહા અજ
ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ; હુમા ફર્વશ અશોઆંન
હફ્તે કેશવર જમીન, અજહિ સવહિ, ફદદફ્ત વીદદફ્ત વોઉરખરેશ્ત
વોઉર-જરેશ્ત, ખનરસ ખામિ, કંગદેજ અશોઆંન વર્જમ કરદાંન
ગંજમાશા, ફર્વશ અશોઆંન હુમા ચો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા
સોશયોસ અએદર ચાહ બાહ. ગોરજે ખોરણ અવજાયાહ ધન દનુમન
અર્દાફર્વશ ખેરસાહ. નામચેશતી અનોશેણ રવાંન રવાંની. (જેની
નૈયતે પઠે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર ચાહ બાહ અનોશેણ
રવાંન રવાંની; હુમા ફર્વશ અશોઆંન અએદર ચાહ બાહ; ફર્માએશને
(જે શખસ બાણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની ખેરસાહ.
હુમ કેરફેહ હુમા વેહાંને હફ્તે કેશવર જમીન ખેરસાહ; અજ હુમા
ગુનાહ પતેત પશોમાનુમ પ પતેત હોમ.

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજમમદ; અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજમમદ; વીરપે અપવનો યજત યજમમદ.

❧ (જે હાવન તેમજ ખીજ હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)
હાવનીમ પઘતિ રતૂમ; સાવંધહ્યેમ વીસીમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે રપિથવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)
રપિથવનંમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-કૃષાઉમ જન્તુમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (ઉચ્ચરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)
ઉચ્ચેધરિનંમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-વીરંમ દપ્થુમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે અધવિસ્તુગ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)
અધવિસ્તુગ્રેમંમ અધમિગાધમ પઘતિ રતૂમ; ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુન્યા-ધતીમ જરથુશ્વેતંમંમય પઘતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)
ઉષહિનંમ પઘતિ રતૂમ; ઔરંજમ ન્માનીમય પઘતિ રતૂમ.
ચંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમમદ.

(ખાજમાં પદે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઔએમ બેહેદીન આજદયસ્નાંમ આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન ખાદ. (પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વંધસ્યો (૨).

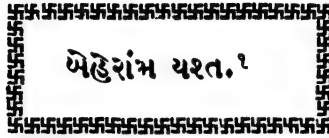
યસ્નંમય વહ્નંમય અઓજસય જ્વરંય આક્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપઓનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધિ-થૂરનાંમ, પઓધસ્યો-ત્કએપનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અપંમ વાહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પદે) ક્રસસ્તયએય. અપાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધનાંમ અધિ-થૂરનાંમ પઓધસ્યો-ત્કએપનાંમ ક્રવપિનાંમ નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ, દનઓથ્ર યસ્નાધય વહ્નાધય દનઓથ્રાધય ક્રસસ્તયએય, યથા અહૂ વંધસ્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્તયિત્ હય ક્રા અપવ વીધ્વાઓ ઝઓત્.

જો બાંધી ફરવરદીન ચસ્તના ૧ લા કરદાથી (યાને અગ્રોત્ર અહુરેઃ મજદાઓ રિપતમાઇ જરથુશ્લાઇથી) તે તેજ ચસ્તના ૩૧ મા કરદાને છેડે સુધી (યાને હુચ અઘાત્ર ન્માનાત્ર અઘાકેમચ મજદયસ્તનાંમ સુધી) નો બધો ભાગ યાને ૨૭૬ મા સફાની ૧૭ મી લીટીથી તે ૩૦૧ મા સફાની ૪ થી લીટી સુધી ભણી જવું; ત્યાર પછી નીચે મુજબ ભણવું.

યથા અહુ વધયો (૨); યસ્નેમચ વહ્નમચ અઘ્મોજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અષઘ્મોનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધ્વિ-થૂરનાંમ, પઘ્મો-ધયો-ઠકઘેષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ; અષેમ વૌહુ (૧).

અહુમાઇ રઘેશચ; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેરેહ મોજદ.

ફનઘ્મોઘ અહુરહે મજદાઘ્મો. અષેમ વૌહુ (૧).

૫ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; બેહેરામ યજદ પીરોજગર દુશ્મન-જદાર અમહે હુતા-શ્તહે ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશીમાતુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂખત દુજવરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીહ, ઐઘેમ ગાફત, ઐઘેમ કઈ, ઐઘેમ જસ્ત, ઐઘેમ ધૂન બૂદ અસ્તેહ. અજ આંન ગુનાહુ મનશની ગવશની ફુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઘ્માની, ઐઘે

૧. બહેરામ-એનો અવસ્તા શબ્દ 'વેરેઘન' છે અને તેનો અર્થ દુશ્મનને મારનાર થાય છે, તે ઉપરથી ક્તેહ ઉપર મવકકલ ફેરેસ્તો બેહરામ કહેવાય છે. યુનદહેરામાં મંગળ (Mars) અહીં બહેરામ સાથે સરખાવ્યો છે. એરવદ શેહરીયારજ એનો અર્થ નીચે મુજબ કરે છે 'બહેરામ તે વીજળીરૂપી કુદરતી શક્તિ છે કે જે આકાશ ઉપર થતી ધમધોર ઘટા જે બહુ વરસાદના અટકાવરૂપી શત્રુ (વેરેઘ) હોય તેમ કલ્પીને તે શત્રુ સાથે બહુ કડાકા ઘડાકારૂપી લડાઇ કરીને તેને હમેશા મારનાર છે, અને તે ગોયા હમેશા ક્તેહ મેળવનાર છે, તે ઉપરથી તેને ક્તેહરૂપી મીનોઇ યજદ ગણ્યો છે.' બહેરામ યજદ દસ જુદા જુદા રૂપે આરાધનારની મદદે આવતો બહેરામ ચસ્તમાં જણાવ્યો છે. બહુમન ચસ્તમાં એને મહેર, સરોશ, રશ્ને અને આસ્તાદની સાથે પેશોતનની મદદે જતો જણાવ્યો છે. મીનો ખેરદ પ્રમાણે માણસનાં રવાનને ત્રીજી રાતની બામદાદે ચીનવદ પુલ ઉપર જવાને એ મદદ કરે છે.

અવાજશ પશીમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ દાત વરના ફરષેતેમંમ; રતઝોમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ વોહૂ (૩).

કવરાને મજદાયરનો કરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-હઝેવો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયઝેમય. વેરંથ્રેમ્હે અહુરધાતહે વનધન્યાઝોસય ઉપ-રતાતો, કનઝોથ ચરનાઘય વહાઘય કનઝોથાઘય કસસ્તયઝેમ, યથા અહુ વધર્યો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હુય કા અષવ વીધવાઝો ઝઝોતૂ.

(કરો ૧ લો) વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે. પેરંસત કરથુશરો અહુરેમ મજદાંમ, અહુર મજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત ઝઝોત અહુરો મજદાઝો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, રિપતમ કર-થુશર. અહાઘ પઝોઘર્યો આજસત વજેમો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, વાતહે કેહર્પ દરેષોઘશ, સ્તીરહે મજદધાતહે, વોહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખઝેષજેમ ઉત અર્ષેમય.

આઅત અહાઘ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરંથ્રે અહિ વેરંથ્રવસ્તેમો, ખરેનંધહુ અહિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઝોક અહિ સઝોકવસ્તેમો, ખઝેષજ અહિ ખઝેષ-જયોતેમો. આઅત ખઝેષઝો તઉર્વચેનિ વીરપનાંમ ખઝેષવતાંમ, ખઝેષઝો દઝેવનાંમ મળ્યાનાંમય, યાધ્યાંમ પઠરિકનાંમય, સાધ્યાંમ કઝોયાંમ કરંડનાંમય.

અહે ર્ય ખરેનંધહુય, તંમ યજઘ સુરંવત યરન, વેરંથ્રેમ્ અહુ-રધાતેમ; જઝોથાજ્યો વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે, યાઘશ દાતા-ઘશ પઝોઘર્યાઘશ અહુરહે. હઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ-હંધહ, માંથય વચય ખ્યઝોધનય, જઝોથાજ્યસય અરુખધઝેમ્ખ-સય વાધજ્જીયો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેરને પધતિ વંધહે, મજદાઝો અહુરો વઝેથા અષાત હુયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજમઘદે.

(કરો ૨ જો) વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતેમ યજમઘદે. પેરંસત કરથુશરો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-તેમો. આઅત ઝઝોત અહુરો મજદાઝો, વેરંથ્રેમ્ અહુરધાતો, રિપતમ

જરથુશ્ત્ર. અહ્માધ ખિત્યો આજસત વજ્રમેનો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, ગેઉશ કેહુર્પ અર્ધાનહે, સ્તીરહે, જાધરિ-ગઝાપહે, જર-યો-સ્રવહે, યિમ ઉપધરિ સ્તુયે સિનત અમે હુતશતો હુરઝાધો વૅરંથમેનો અહુરધાતો. અવથ આજસત વૅહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખએ-પજ્રેમ ઉત અમેમય.

આઅત અહ્માધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વૅરંથ અહિ વૅરંથવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહિ યાન-વસ્તેમો, સઝાંક અહિ સઝાંકવસ્તેમો, ખએષજ અહિ ખએષજયોતેમો. આઅત હમએષાઝાં તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ હમએષવતાંમ, હમએષાઝાં દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઝાંયાંમ કરકૂ-નાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરેન્વત યસ્ન, વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ; જઝાંધાખ્યો વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ યજમઝદે, યાધશ દાતાધશ પઝારયાધશ અહુરહે. હઝાંમયો ગય ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધય વયય ખઝાંધનય, જઝાંધાખ્યસ્ય અરધુખએધ-ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્ને પધતિ વંધહે, મજદઝાં અહુરે વએથા અપાત હયા, યાઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજમઝદે.

(કરદો ૩ જો) વૅરંથમેનો અહુરધાતેમ યજમઝદે. પૅરંસત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો સપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-તેમો. આઅત ઝઝાંત અહુરે મજદઝાં, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, સિપ-તમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માધ ખિત્યો આજસત વજ્રમેનો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો, અસ્પહે કેહુર્પ અઉરપહે, સ્તીરહે, જાધરિ-ગઝાપહે, જર-યો-અધવિદાનહે; યિમ ઉપધરિ અધનિકેમ સિનત, અમે હુતશતો હુરઝાધો, વૅરંથમેનો અહુરધાતો. અવથ આજસત વૅહુ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદધાતેમ, ખએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત અહ્માધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વૅરંથ અહિ વૅરંથવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહુસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઝાંક અહિ સઝાંકવસ્તેમો, ખએષજ અહિ ખએષ-યાનવસ્તેમો, જયોતેમો. આઅત હમએષાઝાં તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ હમએષવતાંમ, હમએષાઝાં દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઝાંયાંમ કરકૂનાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરેન્વત

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૫ મો) વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રે અહુરેમ મજદાંમ, અહુરે મજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત ંઓત્ત અહુરે મજદાઓ, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ પુષ્પો આજસત્ત વજેમો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, હુકેહુર્ષ વરાજહે, પધતિ-અરેનો, તિજિ-દાંસ્ત્રહે, અરેનો તિજિ-અસુરહે, હકેરેત્ત જનો વરાજહે, અનુ-પોધશ્વહે, અન્તહે, પરૂવનિકહે, તખમહે, યૂષ્ધહે, પાધરિ-વાજહે. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત્ત અહાધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્વે અહિ વેરેશ્વસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સઓક અહિ સઓકવસ્તેમો, બએષજ અહિ બએષજયોતેમો. આઅત્ત અએષાઓ તઉર્વેચેનિ વીસ્પનાંમ અએષવતાંમ, અએષાઓ દએવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથવાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઓયાંમ કરૂનાંમય. અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજાધ સુરૂન્વત યસ્ને, વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ; જઓધ્રાખયો વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ, યાધશ દાતાધશ પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવોદંધહેધહ, માંથય વયય બ્યઓધનય, જઓધ્રાખયસય અરુપુધએધખયસય વાધજિખયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૬ કો) વેરેશ્વેમ અહુરધાતેમ યજમધદ. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રે અહુરેમ મજદાંમ, અહુરેમજદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત ંઓત્ત અહુરે મજદાઓ, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ ક્તવો આજસત્ત વજેમો, વેરેશ્વેમ અહુરધાતો, નર્શ કેહુર્ષ પન્યન્દસંધહે, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દાધશહે, કસુ-પાનહે, સ્તીરહે. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધાતેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, બએષજેમ ઉત અમેમય.

આઅત્ત અહાધ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્વે અહિ વેરેશ્વસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ

હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય પ્યઝ્ઞોધનય, જઝ્ઞોધ્રાપ્યસય અરધુ-
પ્ધઝ્ઞેધપ્યસય વાધજિપ્યો.

યેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો
વઝેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞાધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજમધદે.

(કરદો ૮ મો) વેરેથ્રેમ અહુરંધાતેમ યજમધદે. પેરેસત જરથુશ્ત્રો
અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ
અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-
તેમો. આઅત ઝઝ્ઞોત અહુરો મજદાઝ્ઞો, વેરેથ્રો અહુરંધાતો, રિપ-
તમ જરથુશ્ત્ર. અહાધ અશતેમો આજસત વજેમો, વેરેથ્રો અહુરંધાતો,
મઝેપહે કેહુપ અઉરેનહે, સ્તીરહે નીવશતકો-સ્તવહે. અવથ આજસત
વોહુ ખરેનો મજદંધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદંધાતેમ, યઝેપજેમ ઉત
અમ્મેમય.

આઅત અહાધ અમવરતેમો, અમ અહિ અમવરતેમો, વેરેથ્ર
અહિ વેરેથ્રવરતેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધહેરતેમો, યાન અહિ
અહિ યાનવરતેમો, સઝ્ઞોક અહિ સઝ્ઞોકવરતેમો, યઝેપજ અહિ
યઝેપજયોતેમો. આઅત યઝેપાઝ્ઞો તઉર્વેધેની વીરપનાંમ યઝેપવ-
તાંમ, યઝેપાઝ્ઞો દઝેવનાંમ મપ્યાનાંમય, યાથ્યાંમ પધરિકનાંમય,
સાથ્રામ કઝ્ઞાયામ કરૂનાંમય. અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજમધ
સુરેવત યરેન, વેરેથ્રેમ અહુરંધાતેમ; જઝ્ઞોધ્રાપ્યો વેરેથ્રેમ અહુર-
ંધાતેમ યજમધદે, યાદશ દાતાદશ પઝ્ઞાધરયાદશ અહુરહે. હઝ્ઞામયો
ગવ ખરેમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય પ્યઝ્ઞોધનય, જઝ્ઞોધ્રા-
પ્યસય અરધુપ્ધઝ્ઞેધપ્યસય વાધજિપ્યો.

યેંધહે હતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો
વઝેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞાધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) વેરેથ્રેમ અહુરંધાતેમ યજમધદે. પેરેસત જરથુશ્ત્રો
અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગઝેથનાંમ
અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ જયો-
તેમો. આઅત ઝઝ્ઞોત અહુરો મજદાઝ્ઞો, વેરેથ્રો અહુરંધાતો, રિપતમ
જરથુશ્ત્ર. અહાધ નઝ્ઞોમો આજસત વજેમો, વેરેથ્રો અહુરંધાતો,
યૂજહે કેહુપ રેનહે, સ્તીરહે તિજિ-સ્તવહે. અવથ આજસત વોહુ
ખરેનો મજદંધાતેમ, ખરત ખરેનો મજદંધાતેમ, યઝેપજેમ ઉત
અમ્મેમય.

આઅત્ત અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્ચ અહિ વેરેશ્ચવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સચ્ચાક અહિ સચ્ચાકવસ્તેમો, અચ્ચેષજ અહિ અચ્ચેષ-જયોતેમો. આઅત્ત ત્પએષાચ્ચો તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્પએષવતાંમ, ત્પએષાચ્ચો દએવનાંમ મળ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ, સાશ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂનાંમચ. અહે સ્ય ખરેનંધહસ્ય, તેમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ; જચ્ચોશ્રાખ્યો વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાઇશ દાતાઇશ પચ્ચોઇશ્યાઇશ અહુરહે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંશચ વચચ બ્યચ્ચોશ્નચ, જચ્ચોશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ-એઇખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુર મજદ મધન્યો રપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અપાઉમ. કો અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતાનાંમ જયોતેમો. આઅત્ત અચ્ચોત્ત અહુરો મજદાચ્ચો, વેરેશ્ચો અહુરધાતો સ્પિતમ જર-થુશ્ત્ર. અહ્માઇ દસેમો આજસત્ત વજેમ્નો, વેરેશ્ચો અહુરધાતો, વીરહે કેહુર્પ રએવતો, સીરહે મજદધાતહે, ખરત્ત કરેતેમ જરન્યો-સચ્ચોરેમ, ક્રપિક્તેમ વીરપો-પએસંધહમ. અવથ આજસત્ત વોહૂ ખરેનો મજદધા-તેમ, ખરત્ત ખરેનો મજદધાતેમ, અએષજમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ત અહ્માઇ અમવસ્તેમો, અમ અહિ અમવસ્તેમો, વેરેશ્ચ અહિ વેરેશ્ચવસ્તેમો, ખરેનંધહ અહિ ખરેનંધઉહસ્તેમો, યાન અહિ યાનવસ્તેમો, સચ્ચાક અહિ સચ્ચાકવસ્તેમો, અચ્ચેષજ અહિ અચ્ચેષ-જયોતેમો. આઅત્ત ત્પએષાચ્ચો તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્પએષવતાંમ, ત્પએષાચ્ચો દએવનાંમ મળ્યાનાંમચ, યાથવાંમ પધરિકનાંમચ, સાશ્રાંમ કચ્ચોયાંમ કરૂનાંમચ. અહે સ્ય ખરેનંધહસ્ય, તેમ યજ્ઞઇ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ; જચ્ચોશ્રાખ્યો વેરેશ્ચમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાઇશ દાતાઇશ પચ્ચોઇશ્યાઇશ અહુરહે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંશચ વચચ બ્યચ્ચોશ્નચ, જચ્ચોશ્રાખ્યસ્ય અરુષુખ-એઇખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઇતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાચ્ચોધહાંમચા તાંસચા તાચ્ચોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરો ૧૧ મો) વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ યજ્ઞમઘદે. અરષો-કરંમ, મરષો-કરંમ, ક્રષો-કરંમ, હવાક્તંમ, હવાયઝ્ઞાનંમ. તંમ યજ્ઞત યો અપવ જરથુશ્રો, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ મનહિ, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ વચહિ, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ બ્યઝ્ઞાંથને, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ ક્રવાકે, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ પાઘતિવાકે. અહ્માઘ દથત્ વૅરંથ્રંમો અહુરંધાતો, અરંજેઘશ ખાઝ્ઞો, ખાજવાઝ્ઞો અઝ્ઞાંજો, તન્વો વીસ્પયાઝ્ઞો દ્રવતાતંમ, તન્વો વીસ્પયાઝ્ઞો વજદ્ઘરં, અઝ્ઞાંમચ સૂકંમ ચિમ ખરઘતિ કરો? મરયો ઉપાપો; યો રંધ્રહવાઝ્ઞો દૂરએપારયાઝ્ઞો, જક્રયાઝ્ઞો હજ્ઞંધરો-વીરયાઝ્ઞો, વરંસો-સ્તવંધ્રંમ આપો ઉવંએસંમ મારયેઘતે.

અહે સ્ય ખરંનંધ્રહચ, તંમ યજ્ઞઘ સુરંન્વત યસ્ન, વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ યજ્ઞમઘદે, યાઘશ દાતાઘશ પઝ્ઞાંધ્ર્યાઘશ અહુરહે. હઝ્ઞાંમયો ગવ ખરંસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રચ વચચ બ્યઝ્ઞાંથનચ, જઝ્ઞાંધ્રાખ્યસચ અરષુખધએઘખ્યસચ વાધ્રજિખ્યો.

યંધ્રહે હાતાંમ આઝ્ઞત ચેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઝ્ઞાંસચા યજ્ઞમઘદે.

(કરો ૧૨ મો) વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ યજ્ઞમઘદે. અરષો-કરંમ, મરષો-કરંમ, ક્રષો-કરંમ, હવાક્તંમ, હવાયઝ્ઞાનંમ. તંમ યજ્ઞત યો અપવ જરથુશ્રો, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ મનહિ, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ વચહિ, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ બ્યઝ્ઞાંથને, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ ક્રવાકે, વૅરંથ્રંમહે પઘતિ પાઘતિવાકે. અહ્માઘ દથત્ વૅરંથ્રંમો અહુરંધાતો, અરંજેઘશ ખાઝ્ઞો, ખાજવાઝ્ઞો અઝ્ઞાંજો, તન્વો વીસ્પયાઝ્ઞો દ્રવતાતંમ, તન્વો વીસ્પયાઝ્ઞો વજદ્ઘરં, અઝ્ઞાંમચ સૂકંમ ચિમ ખરઘતિ અરયો અષ; યો તાંધ્રયસચિત્ હચ ક્ષકૂનો અવક્ષાંતયાઝ્ઞો, અઘવિ-અગ્રયાઝ્ઞો, અસ્પએમ વરંસંમ જંમાધ સયનંમ વએનઘતિ, કતારો અઘવો વા ખૂનવો વા.

અહે સ્ય ખરંનંધ્રહચ, તંમ યજ્ઞઘ સુરંન્વત યસ્ન, વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ; જઝ્ઞાંધ્રાખ્યો વૅરંથ્રંમ અહુરંધાતંમ યજ્ઞમઘદે, યાઘશ દાતાઘશ

૧. કરો-કર નામની માછલી; બહેરામ અને હીન ચસ્તો પ્રમાણે એની જોવાની શક્તિ એટલી તીક્ષ્ણ છે કે રંધા જેવી એક હાલર માણસ પુર હંડી નદીમાં એક વાળની ખારીકી જોયો મોજે ઉત્પન્ન થાય છે તે પારખી શકતી હતી. યુનદેહશમાં એ માછલીની સંખ્યા ૧૦ ની જણાવી છે, જેઓ વોહરકષ દરિયામાં ઉગતું ગઝાકરેન (સફેદ હોમ) ઝાડતું રક્ષણ કરે છે. અહેરેમને પેદા કરેલું ધલોડીની નતનું જનાવર ગઝાકરેન ઝાડનો નાશ કરવા તલપે છે, ત્યારે એ માછલીઓ પોતાનું મોંહ તે ધલોડીની સામે રાખી તે ઝાડનો બચાવ કરે છે. એ માછલી રસ્તાખેજ સુધી ખોરાક વગર જીવનાર છે.

ચર્ચાધર્યાધશ અહુરહે. હુઆમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઆથનય, જઆથાખ્યસય અરુખધએખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો વએથા અષાત્ર હયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૩ મો) વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. અરુષો-કરેમ, અરુષો-કરેમ, કુષો-કરેમ, હુવાકતેમ, હુવાયઆંનેમ. તેમ યજત યો અપય જરથુશ્ત્રો, વેરેથ્રેમ પધતિ મનહિ, વેરેથ્રેમ પધતિ વચહિ, વેરેથ્રેમ પધતિ બ્યઆથને, વેરેથ્રેમ પધતિ કુવાકે, વેરેથ્રેમ પધતિ પાધતિવાકે. અહાધ દથત વેરેથ્રેમ અહુરધાતો, અરેજોધશ ખાઆં, ખાજવાઆં અઆંજો, તન્વો વીસ્પયાઆં દ્રવતાતેમ, તન્વો વીસ્પયાઆં વજદરે, અઆંમય સૂકેમ યિમ બરધતિ કહુર્કસો જરેનુમધનિશ; યો નઆંમયાયિત હય દંધહુઆંત્ર, મુશિત-મસંધહુમ પ્રૂમ અધવિ વએનધતિ, અવવત્રયિત યથ સૂકયાઆં આજયાઆં આજેમ, અવવત્રયિત યથ સૂકયાઆં નએજેમ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજાધ મુરુવત યસ્ન, વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ; જઆથાખ્યો વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે, યાધશ દાતાધશ પઆંધર્યાધશ અહુરહે. હુઆમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય બ્યઆથનય, જઆથાખ્યસય અરુખધએખ્યસય વાધજિખ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઆ અહુરો વએથા અષાત્ર હયા, યાઆંધહાંમયા તાંસયા તાઆંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. પેરેસત્ર જરથુશ્ત્રો અહુરેમ મજદાંમ, અહુરમજદ મધંયો રપેનિશત, દાતરે ગએથનાંમ અસ્તવધતિનાંમ અષાઉમ. યત બવાનિ અધવિ-સરતો અધવિ-શમરેતો પોઉરે-નરાંમ લિખયતાંમ, ચિશ અંધહે અસ્તિ બએષજ. આઅત્ર અઆંત્ર અહુરો મજદાઆં, મેરેધહે પેષો-પરેનહે વારેનજનહે પરેનમ અયસએષ, રિપતમ જરથુશ્ત્ર. અન પરેન તનૂમ અધવિ-સિદોધશ, અન પરેન હુમેરેથેમ પધતિ-સંધહુએષ. યાનાઆં બરધતિ અસ્તવો વા તખમહે મેરેધહે, પરેનવો વા તખમહે મેરેધહે. નએધ ચિશ રએવ અખ્ય જધન્તિ, નએધ કુએખ્યધતિ. પઉર્વ-હે નેમો બરધતિ, પઉર્વ ખરેનાઆં વીધારયેધતિ, ઉપસ્તાંમ મેરેધહે પરેનો મેરેધનાંમ. તાઆં અહુરો સાસ્ત્રનાંમ દંધહુ-પધતિશ, નોધત્ર સતેમ જધન્તિ વીરજ, નોધત્ર હુકરેત્ર જધન્તિ, વએસએષ એધમ જધન્તિ કુષ અએધતિ.

વીરપે તરેસંતિ પેરેનિને, અવથ માવથચિત્ તનુયે, વીરપે તરે-
સંતિ અઉર્વથ, વીરપે તરેસંતિ દુશમધન્યુશ, અમ્મમય વેરેશ્વમ્મય,
નિધાતમ્મય તનુયે મનો. યિમ્ વષાઓંતે અહુરાઓંધહો, વષાઓંતે
આહુધરયાઓંધહો, વષાઓંતે હુઓંસવંધહો; તમ્ વષત કવ ઉસ;
યિમ્ અરપો અર્ષ અરધતિ, યિમ્ ઉશ્ત્રો વધધરિશ અરધતિ, યિમ્
આહુશ નાવય અરધતિ. યિમ્ શ્વેતઓંનો તખ્મો અરત્, યો જનત્
અજ્મ દહાકમ્ શિજકનમ્, શિકમ્વેધમ્, ક્વશ-અપીમ, હુજ્વર-
યઓંદતીમ, અપ્-અઓંકધહુમ, દ્યેવીમ્ દુજ્મ, અર્ધમ્ ગઓંથાઓ
દ્રવન્તમ, યામ્ અપ-અઓંજસ્તેમાંમ્ દુજ્મ ક્ય કરેન્તત્ અંધરો મધ-
ન્યુશ, અવિ યામ્ અસ્તવધતીમ્ ગઓંથામ્, મહકધ અપહે ગઓંથનામ્.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્વમ્ અહુ-
રધાતમ્; જઓંશ્રાખ્યો વેરેશ્વમ્ અહુરધાતમ્ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતા-
ધશ પઓંરયાધશ અહુરહે. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્વો-દંધ-
હંધહુ, માંશ્રય વચય ધ્યઓંથનય, જઓંશ્રાખ્યસ્ય અરધુખ્ધઓંધ-
ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ્ઞદાઓં અહુરો
વઓંથા અપાત્ હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) વેરેશ્વમ્ અહુરધાતમ્ યજ્ઞમધદે. વેરેશ્વો અવિ
ધમત્ ન્માનમ્ ગઓંસ્રાખ્યો ખરેનો પધરિ-વેરેનવધતિ, યથ હાઉ મજ્ઞ
મૈરેધો સઓંનો, યથ અવે અપ્રાઓં ઉપાપાઓં મસિતો ગધરીશ
નિવાનન્તિ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેશ્વમ્ અહુ-
રધાતમ્; જઓંશ્રાખ્યો વેરેશ્વમ્ અહુરધાતમ્ યજ્ઞમધદે. યાધશ દાતા-
ધશ પઓંધરયાધશ અહુરહે. હુઓંમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્વો-
દંધહુધહુ, માંશ્રય વચય ધ્યઓંથનય, જઓંશ્રાખ્યસ્ય અરધુખ્ધઓંધ-
ખ્યસ્ય વાધજિખ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ્ઞદાઓં અહુરો
વઓંથા અપાત્ હુયા, યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) વેરેશ્વમ્ અહુરધાતમ્ યજ્ઞમધદે. પેરેસત્ જર-
શુશ્ત્રો અહુરેમ્ મજ્ઞદામ્, અહુરમજ્ઞદ મધન્યો સ્પેનિશત, દાતરે ગઓં-
થનામ્ અસ્તવધતિનામ્ અપાઉમ. ક્વ અસ્તિ વેરેશ્વમ્ અહુરધાતહે
નામ્-અજ્ઞાધતિશ, ક્વ ઉપસ્ત્તધતિશ, ક્વ નિસ્ત્તધતિશ.

આઅત્ત અઝ્ઝાત્ત અહુરો મજ્જદાઝ્ઝો, યત્ત સ્પાધ હુનજસાઝ્ઝાન્તે, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, રશ્તેમ રસ્મ. કતરસચિત્ત વિશતાઝ્ઝાધ્ઘહો અહમ્મ નોઘત્ત વન્યાઝ્ઝાન્તે, જતાઝ્ઝાધ્ઘહો અહમ્મ નોઘત્ત જન્યાઝ્ઝાન્તે. ચતધ્ઘરો પેરેનાઝ્ઝો વીધાચ્છોધશ અવિ પથામ; કતરસચિત્ત યતારો પોઉરેવો ક્રા-યજ્ઞધતે, અમો હુતશ્તો હુરઝ્ઝોધો, વેરેથ્રેઘો અહુરધાતો, અતારો વેરેથ્ર હુચધતે. અમમ્મય વેરેથ્રમ્મય આક્રીનામિ, ઢ પાતાર, ઢ નિપાતાર, ઢ નિશહરેતાર, ઢ અધ્વઝ્ઝોજ્ઞન, ઢ વિધ્વઝ્ઝોજ્ઞન, ઢ ક્ધ્વઝ્ઝોજ્ઞન, ઢ આમરેજ્ઞન, ઢ વીમરેજ્ઞન, ઢ ક્રમરેજ્ઞન.

જરથુશ્ત્ર અઝ્ઝેતેમ માંથ્રમ મા ક્ધ્વેસયોધશ, અન્યત્ત પિથ્રે વા પુથ્રાધ, આથ્રે વા હુધોજ્ઞતાધ, આથ્રવનાધ વા થ્રાયઝ્ઝાન્તે. અઝ્ઝેતઝ્ઝેય તે વાચો થોધ ઉધ્ર આસ, દેરેજ્જર આસ, ઉધ્ર આસ, વ્યાખધને આસ, ઉધ્ર આસ, વેરેથ્રેઘે આસ, ઉધ્ર આસ, ખઅપજય આસ. અઝ્ઝેતઝ્ઝેય તે વાચો, થોધ પેષમચિત્ત સારેમ યુનજધન્તિ, ઉજ્જગેરેષ્તમ ચિત્ત સ્નયેમ અપષ અપ-ખન્વધન્તિ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુચ, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ; જઝ્ઝોથ્રાખ્યો વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધ્ઘ, યાધશ દાતા-ધશ પઝોરયાધશ અહુરહે. હુઝ્ઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોદંધ્રહુધ્ઘ, માંથ્રય વચય ધ્યઝ્ઝોધનય, જઝ્ઝોથ્રાખ્યસય અરપુખ્યઝ્ઝેધખ્યસય વાધ્ઘજ્ઞિખ્યો.

થેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતિ વંધ્રહો, મજ્જદાઝ્ઝો અહુરો વઝ્ઝેથા અપાત્ત હુચ, યાઝ્ઝાધ્ઘહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઝોસયા યજ્ઞમધ્ઘ.

(કરદો ૧૭ મો.) વેરેથ્રમ્મ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધ્ઘ. થો વીરાજધતિ અન્તરે રાશત રસ્મન આચ પરચ પેરેસધતે હુધ મિથ્ર હુધ રપ્નોવો; કો મિથ્રમ અધવિ-દુજ્ઞધતિ, કો રપ્નોમ પઘતિ ધરિનખિત્ત, કહ્માધ યસ્ક-મય મહુરકેમય અજ્ઞમ ખક્ષાની ક્ષયમ્નો. આઅત્ત અઝ્ઝાત્ત અહુરો મજ્જદાઝ્ઝો, યિમ મપ્યાક ક્રાયજ્ઞઝ્ઝાન્તે વેરેથ્રેઘો અહુરધાતો, દાતહે યિમ ધ્યેધતિ દાધત્યોતેમો યસ્નસય વહ્મસય, અપાત્ત હુચ યત્ત વહિ-શ્તાત્ત, નોઘત્ત ધથ્ર અધરયાઝ્ઝો દંધ્રહોવો ક્રાંશ હ્યાત્ત હુચેન, નોઘત્ત વોધ્ર, નોઘત્ત પામ, નોઘત્ત કપસ્તિશ, નોઘત્ત હુચેન્યો રથો, નોઘત્ત ઉજ્જગેરેષ્તો દ્રફ્ઘો.

પઘતિ દિમ પેરેસત્ત જરથુશ્ત્રો, કત્ત જ અસ્તિ, અહુર મજ્જદ, વેરેથ્રમ્મહે અહુરધાતહે દાધત્યોતેમો યસ્નસય, વહ્મસય, અપાત્ત હુચ યત

વહિશતાત્. આઅત્ત્ર અઘ્મોત્ત્ર અહુરે મજદાઘ્મો. જઘ્મોઘાઘ્મો હે ઉજઘારયેન્ અધસ્યાઘ્મો દંધહોવો; બરેસ્મ હે સ્તેરેનયેન્ અધસ્યાઘ્મો દંધહોવો; પસૂમ હે પચયેન્ અધસ્યાઘ્મો દંધહોવો; અઉરેવંમ વા, વોહુ-ગઘ્મોનંમ વા, કાચિત્ વા ગઘ્મોનનાંમ હુમો-ગઘ્મોનંમ.

મા હે મધસ્યો ગેઉર્વિયોધત્, મા જહ્લિક મા અષાવો અસ્તાવયત્-ગાથો, અહુમરેક્ષ, પધત્યારેનો ધમાંમ દઘેનાંમ યાંમ આહુધરીમ જરથુ-શત્રીમ. ચેક્ષિ-ષે મધસ્યો ગેઉર્વિયાત્, જહ્લિક વા, અષાવો વા અસ્તાવયત્-ગાથો, અહુમરેક્ષ, પધત્યારેનો ધમાંમ દઘેનાંમ યાંમ આહુધરીમ જરથુ-શત્રીમ, પર બઘેષજ હચધતે વેરેથ્રેઘો અહુરધાતો. હમથ અધસ્યાઘ્યો દંધહુઘ્યો વોધધાઘ્મો જસાઘ્મોન્તી; હમથ અધસ્યાઘ્યો દંધહુઘ્યો હઘેન ક્રપતાઘ્મોન્તિ; હમથ અધસ્યાઘ્યો દંધહુઘ્યો જન્યાઘ્મોન્તે, પન્યસધાધ સતધાધશચ, સતધાધ હજધરધાધશચ, હજધરધાધ બઘેવરેધાધશચ, બઘે-વરેધાધ અહાંધિતધાધશચ. અધાત્ ઉધતિ ક્રવષત્, વેરેથ્રેઘો અહુરધાતો, નોધત્ નરો ચેસન્યો વહુઘ્યો, ગેઉશ ઉર્વ દામિ-દાતો, યત્ નૂરેમ વ્યામથુર દઘેવ મધ્યાક દઘેવયાજ્ઞે વોહુનીમ વા તાચયેધન્તિ ક્રપઘેકંમ વા ક્રપિચન્તિ.

યત્ નૂરેમ વ્યામથુર દઘેવ, મધ્યાક દઘેવયાજ્ઞે અવિ આતરેમ આબરેન્તિ અઘેતયાઘ્મો ઉર્વસ્યાઘ્મો, યા વઘ્મોચે હુપેરેસિ નાંમ, અઘેતેમ અઘેરેમ યો વઘ્મોચે નંમેલ્ક નાંમ. યત્ નૂરેમ વ્યામથુર દઘેવ, મધ્યાક દઘેવયાજ્ઞે, ક્રા પરશતીમ નામયેધન્તિ, વી મધધ્યાનંમ કૃપાનયેધન્તિ, વીરયે હનદાંમ રાજયેધન્તિ, જન હો સધધિન્ નોધત્ જનંન્, હધ હો સધધિન્ નોધત્ હધંન્. યત્ નૂરેમ વ્યામથુર દઘેવ, મધ્યાક દઘેવયાજ્ઞે, ઉષિ પધરિ-દારયેધન્તિ, દઘેમ હો પધરિ-ઉર્વઘેસયેધન્તિ.

અહે સ્ય ખરેનંધહચ, તેમ યજ્ઞધ સુરંવત યસ્ન, વેરેથ્રેઘેમ અહુ-રધાતેમ; જઘ્મોઘાઘ્યો વેરેથ્રેઘેમ અહુરધાતેમ યજમધદે, યાધશ દાતા-ધશ પઘ્મોધસ્યાધશ અહુરહે. હઘ્મોમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધહુદંધહુ, માંધચ વચચ બ્યઘ્મોધનચ, જઘ્મોઘાઘ્યસચ અરધુઘધઘેધઘ્યસચ વાધજ્ઞિઘ્યો.

ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઘ્મો અહુરે વઘેથા અષાત્ હચા, યાઘ્મોધહાંમચા તાંસચા તાઘ્મોસચા યજમધદે.

(કરદો ૧૮ મો) વેરેથ્રેઘેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. હઘ્મોમંમ બધરે સાધરિ-બઘ્મોધેમ, હઘ્મોમંમ વેરેથ્રાજનંમ બધરે, નિપાતારેમ વોહુ બધરે યાતારેમ તનુયે પધરે; હઘ્મોમંમ યિમ નિવજધતિ નિવન્દાત્ અપયેધતિ

દુરમધન્યઓત્ત આ પેષન હુય. યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ વનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિવનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજ્ઞતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુ-રધાતેમ; જર્ઝોશ્રાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતા-ધશ પર્ઝોધરયાધશ અહુરહે. હર્ઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિર્જવો-દંધ્રહુધ્રહુ, માંશ્રય વચય ધ્યર્ઝોધનય, જર્ઝોશ્રાળ્યસ્ય અરુષુધ્યએધ-ધ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો.

ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝો અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૯ મો) વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. અસાનંમ સિધૂ-ધરે ચિશ્રમ અખરે અહુરો પુથો પુથાઝોધ્રહો ખઝેવરે-પતયો, અમવ આસ વૅરેશ્વ નાંમ, વૅરેશ્વ આસ અમવ નાંમ. યથ અર્જમ અવત વૅરેશ્વ હયાને યથ વીરયે અન્યે અધરે. યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ વનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિવનાનિ, યથ અર્જમ અર્જોમ સ્પાધમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજ્ઞતિ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુ-રધાતેમ; જર્ઝોશ્રાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતા-ધશ પર્ઝોધરયાધશ અહુરહે. હર્ઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિર્જવો-દંધ્ર-હુધ્રહુ, માંશ્રય વચય ધ્યર્ઝોધનય, જર્ઝોશ્રાળ્યસ્ય અરુષુધ્યએધધ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો.

ચેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઝો અહુરો વઝેથા અપાત્ હયા, યાઝોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨૦ મો) વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે. યથા અઢ્ઢ વધર્યો (૧) ગવે અર્જમ, ગવે નર્જમ. ગવે ઉર્જમ, ગવે વૅરેશ્વમ્, ગવે ખરેશ્વમ્, ગવે વસ્ત્રમ્, ગવે વૅરેજયાતાંમ તાંમ ને ખરેથાધ દૂપુયો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, વૅરેશ્વમ્ અહુ-રધાતેમ; જર્ઝોશ્રાળ્યો વૅરેશ્વમ્ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે, યાધશ દાતા-ધશ પર્ઝોધરયાધશ અહુરહે. હર્ઝોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિર્જવો-દંધ્ર-હુધ્રહુ, માંશ્રય વચય ધ્યર્ઝોધનય, જર્ઝોશ્રાળ્યસ્ય અરુષુધ્યએધધ્ય-સ્ય વાધ્રજિળ્યો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પઘતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ર હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(કર્દો ૨૧ મો) વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ. ચો રસ્મનો
સ્થિન્દયેઘતિ, ચો રસ્મનો કરેન્તયેઘતિ, ચો રસ્મનો ખંધહુયેઘતિ, ચો
રસ્મનો યઓજયેઘતિ. અવિ રસ્મનો સ્થિન્દયેઘતિ, અવિ રસ્મનો
કરેન્તયેઘતિ, અવિ રસ્મનો ખંધહુયેઘતિ, અવિ રસ્મનો યઓજયેઘતિ,
વેરેશ્વ્રો અહુરધાતો દ્યેવનાંમ મધ્યાનાંમય, યાથ્યાંમ પઘરિકનામય,
સાધ્યાંમ કઓયાંમ કરકુનાંમય.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ને, વેરેશ્વ્રેમ અહુ-
રધાતેમ; જઓધાળયો વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ, યાધશ દાતાધશ
પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય
વયય બ્યઓધનય, જઓધાળયસ્ય અરધુજ્ઞએધળયસ્ય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ર હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(કર્દો ૨૨ મો) વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ. આઅત્ર યત્ર
વેરેશ્વ્રો અહુરધાતો, થજ્ઞનાંમ રસ્મનાંમ યૂજ્ઞનાંમ પોધશનાંમ મિથો-
દુજ્ઞંમ મધ્યાનાંમ, અપાંશ ગવો દરેજયેઘતિ, પઘરિ દ્યેમ વારયેઘતિ,
અપ ગઓષ ગઓષયેઘતિ, નોધત્ર પાધ વીધારયેઘત, નોધત્ર પઘતિ-
તવાઓ બવઘતિ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ને, વેરેશ્વ્રેમ અહુ-
રધાતેમ; જઓધાળયો વેરેશ્વ્રેમ અહુરધાતેમ યજમઘદિ, યાધશ દાતાધશ
પઓધસ્યાધશ અહુરહે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય
વયય બ્યઓધનય, જઓધાળયસ્ય અરધુજ્ઞએધળયસ્ય વાધજિળયો.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પઘતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત્ર હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમઘદિ.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમયાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નેમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામિ, વેરેશ્વ્રેહુ
અહુરધાતહે વનગ્નત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો. અષેમ વોહૂ (૧).

અહામ રમેશય; હજમરેમ; જસ મે અવમહ મજદ; કેરેહ મોજદ.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુખારક (ફાન), માહે મુખારક (ફાન), ગાહે (ફાન), નમાજ દાદારે ગેહાન દામાન. કન-ઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અધરહે મધન્યેઉશ, હુધ્યાવર-શતામ હાત વરના ફેરેપોતેમમ. રતઓમિ અપેમ; અપેમ વોહુ (૧).

ગારજે ખોરેહ અવળયાહ બેહેરામ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર અમહે હુતાશતહે, ખેરસાહ અમાવંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજ-ગરી. દાહ દીન બેહ માજદયરનાન, આગાહી રવાઘ ગોઆફરંગાની બાહ હકુતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાહ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અપઓને અપેમ વોહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાન દીને માજદ-દયરની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેતે અપાઉમ સંવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અના-હિતે. અપઓને અપેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અપઓને અપેમ વોહુ (૧). વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજમધદે. અપેમ વોહુ (૧). બેહેરામ યજદ પીરોજગર દુશમન-જદાર અમહે હુતાશતહે ખેરસાહ. અપેમ વોહુ (૧).

બહેરામ ચરતનો સાર.—અહુરમજદનો પેદા કીધેલો બહેરામ યજદ મીનો યજદોમાં સૌથી ક્રતેહમંદ છે. તે ધણોજ હિંમતવાન, ધણોજ ખોરેહવાળો, ધણોજ કાયદો આપનાર, ધણોજ તંદરોસ્તી બખશનાર, અને જુરાઓની અને જાદુગરોની ખરાબીઓને ધણોજ તોડનાર છે. જે શખસ ક્રતેહમંદ બહેરામ યજદને ખરાં દીલથી આરાધે છે અને કોઇથી સંકટની વખતે તેની મદદ ચાહે છે, તેનું સંકટ તે ટાળે છે, અને તેને ક્રતેહ આપવા માટે તે જુદે જુદે વખતે જુદાં જુદાં રૂપમાં આવે છે:—

૧. ખુશનુમા પવનના રૂપમાં ઉડતો.

૨. શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી શીંગડાવાળા ગોધાના રૂપમાં.

૩. કીરમજુરંગના, શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી કપાળવાળા ઘોડાના રૂપમાં.

૪. ભારમદારી, ઝડપી, કૌવતમંદ લાંબા વાળવાળા, મોટી ખુંધવાળા, તીક્ષ્ણ નજરવાળા, ઉંટના રૂપમાં, જે અંધારી રાતે ઘોડાની માફક દૂર સુધી જોઈ શકે છે.

૫. તીક્ષ્ણ દાંતવાળા, તીક્ષ્ણ ખરીવાળા, છેડાયેલા જુંડના રૂપમાં.

૬. ખુબસુરત, ચળકતી આંખવાળા, ભર જુવાન માણસનાં રૂપમાં.

૧૭. તીર કરતાં પણ વધારે ઝડપથી ઉડનાર 'વારમ્મહ' પક્ષીનાં ૩૫માં ઝડકળા-
વાળી આમદાદની વખતે.

૧૮. જંબલી, શોહામણ, વાંકા શિંગડાવાળાં, મેંઢાંના ૩૫માં.

૧૯. ટક્કર લગાવનાર તીક્ષણ શિંગડાવાળા. શોહામણ અકરાના ૩૫માં.

૨૦. સોનાના મુડવાળી, પેચવાળી, તલવાર રાખનાર, પહેલવાનના ૩૫માં.

બહેરામ યઝ્દ મરદાનગી આપનાર, વૃદ્ધિ કરનાર, દ્રઢ, અને સારાં કૌવતવાળો છે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે વિચાર, વચન, કામ, અને હાજર જવાબીમાં ફત્તેહ મેળવવાને માટે બહેરામ યઝ્દની આરાધના કીધી, તેથી બહેરામ યઝ્દે અશો જરથોસ્તને સચાઇ, અને આબુનું કૌવત, તંદરોસ્તી, તનનું સુખ, અને 'કર' નામની માછલીના જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિ અપામી, જે 'કર' માછલી ઉંડાં પાણીમાં એક વાળ જેટલા પાતળા મોજાને પણ જોઇ શકે છે-એક ઘોડા અંધારી ઘેર, વાદળાંવાળી રાતે, જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જમીન ઉપર પડેલા વાળ જોઇ શકે છે, તેવીજ શક્તિ બહેરામ યઝ્દે અશો જરથોસ્તને અપામી. એક સોનેરી કાંઠાવાળું ગીધ ધણીજ ઉંચાઇથી એક ગોસ્તના દુકડાને જે તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જોઇ શકે છે, તેવી જોવાની શક્તિ બહેરામ યઝ્દે અશો જરથોસ્તને અપામી. 'પેષો-પરેન' નામના પક્ષીના પીંછાં પોતાની પાસે રાખીને બહેરામ યઝ્દની આરાધના કરનાર શખસ ઉપર નુદુ અસર કરી શકતું નથી, અને દુશ્મન તેને હેરાન કરી શકતો નથી, અને અમે તેવા જોરમંદ શખસથી તેને અલવલ આવતી નથી. ઉલટું તે પીછ રાખનારથી બધા ડરે છે. તે પીછનો કરામતી ફાયદો કએકઉસ અને કએખુશર પાદશાહેએ હાંસલ કર્યો હતો. ઘોડા અથવા ઉંટ ઉપર સવાર થઇને મુસાફરી કરતી વખતે કે દરિયાઇ સફરમાં એ પીછની એજમતી બરકતની પીછાણ કરવામાં આવતી હતી. ફરૈદુન પાદશાહે ત્રણ માર્યાવાળા અને હજાર ફરેબવાળા પાપી જોહાકને માર્યો હતો, તે એજ પીછાની બરકતથી, જે પ્રમાણે એક મોટું શાહમુર્ગ પક્ષી પોતાની પાંખથી, અને વાદળાં પોતાના છાયાથી પહોંડાને ઢાંકી નાખે છે, તેજ પ્રમાણે બહેરામ યઝ્દ પોતાનાં ખોરેહથી આરાધના કરનારને પોતાની પનાહમાં લે છે. એક જગાએ બે લશ્કર સંઘ સમારીને એક બીજાની સામે ઉભાં રહે, ત્યારે જે લશ્કર તે 'પેષો પરેન' પક્ષીનાં પીંછાં ધરાવે છે અને બહેરામ યઝ્દની આરાધના કરે છે તેની તરફ ફત્તેહ અને હિંમત જાય છે, અને તે સામાં લશ્કરને શીકસ્ત આપે છે. માથાના એજમતી, હિંમત આપનારા, ફત્તેહ અપાવનારા અને તંદરોસ્તી આપનારા કલામ, આપ, બાઇ, અથવા ગરીબનું પેષણ કરનાર આશ્રવન શિવાય બીજા કોઇને શીખવવા ધટતા નથી. બે લશ્કર સંઘ સમારીને ઉભાં રહે, ત્યારે કાલ તોડનાર અને સચાઇનો નાશ કરનારને બહેરામ યઝ્દ શીકસ્ત પહોંચાડે છે. બરસમ પાંચરીને, અને ચોખાઇથી પકાવીને બહેરામ યઝ્દની નૈયતે ખાણું ઇજાવે,

તે બહેરામ ચઝદની સૌથી લાયક આરાધના કહેવાય છે. કોઈ પણ પાપી માણસથી, બદકાર ઓરતથી, આથા ગાંધને નહિ લાગુનારથી, અને દીન દુશ્મનથી, બહેરામ ચઝદની નૈયતે ઇન્નયલું ખાણું ચાશણી થઈ શકે નહિ. જો ઉપલા બદકારો ચાશણી કરવા પામે, તો બહેરામ ચઝદ દેશ ઉપર સંકટ વરસાવે છે. દાખલા તરીકે, ખરાબીનો પ્રસાર કરનાર દેવ અને દેવ યસ્તીઓ આતશ ઉપર ખરાબ ભાતનાં લાકડાં લઈ જઈને આરાધના કરે છે, પણ તેઓ પોતાની યુરાઈમાં નીષ્ફળ નીવડે છે, અને તેઓની અછલ અને જોવાની શક્તિ નબળી પડે છે. બહેરામ ચઝદની આરાધના કરવાથી લડાઈમાં ફતેહ મળે છે, તેમજ વળી ક્રિયા કરીને પાક કાઢેલો હોમ પીવાથી પણ દુશ્મન લડાઈમાં આજેજ થાય છે. બહેરામ ચઝદની ખુશનુદીને માટે ગાય ગોસ્પંદનું રક્ષણ કરવું, તેઓને પુરતો ખોરાક આપવો, તેઓની ધટતી બરદાસ્ત કરવી, તેઓ પાસ હૃદયી ન્યાદા કામ નહિ લેવું, કારણ કે તેઓ આપણાં પોષણને માટે ધણાં ઉપયોગી છે. સારાંશ કે બહેરામ ચઝદની સેતાયશ દુશ્મનનું જોર તોડી નાખે છે, અને દુષ્ટ માણસો, જાદુગરો, અને પરીઓનો દોર તોડી નાખે છે, અને તેઓને આંખે, કાને, અને હાથે, પગે અશક્ત કરે છે.

રામ ચરિત.^૧

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અર્ધમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજની, ગોરજે ખોરેહ અવજયાહ; મીનો રામ ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂપ્ત દુજવરશત, મંમ પ ગેતી મનીહ, ઔઔમ ગોફત, ઔઔમ કંદ, ઔઔમ જસ્ત, ઔઔમ બૂન બૂદ અસ્તેદ. અજ આન ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઔખે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે

૧.-રામ અથવા રામ ખાસ્ત્ર, એ વાતાવરણ ઉપરનો મવકકલ ચઝદ છે. એને મીઝનો સાથી ગણ્યો છે, કારણ કે મીઝની રોશની પસાર થવા માટે વાતાવરણ થા કોઈ બારીક વાયુની અગત છે. વાતાવરણ માણસના સુખને માટે અગત્યનું સાધન હોવાથી એ ચઝદ સુખ, ખુશી, રામશની ઉપર મવકકલ ગણાયો છે. ત્યારે રામ ચરિત સપેનામીનોને લગતો વાયુ, ચાને ધનસાનોને ફાયદાકારક જુદી જુદી હવાફી પદાર્થોના, તેમાં ખાસ વાતાવરણફી કુદરતી તત્વફી શક્તિના બલા મીનોનું સેતાયશનામું.

મજ્જદાઓ, તરેછદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હૃદય્યાવરશતાંમ દાત વસ્ના ફરેષોત્તમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ. અર્ષમ વોદ્ધ (૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પહે) કસસ્તયએય. રામનો ખારત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કધસ્યોહે તર-ધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ, દનઓથ યસ્નાધય વહ્નાધય દનઓથાધય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હુય કા અષવ વીધ્વાઓ ઝઓત્.

(કરદો ૧ લો) યજ્ઞધં અર્ષમય ળર્ષમય, યજ્ઞધં આદત્તીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય ક્તરેમચિત્. તંમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તંમ વએમચિત્ જળયમહિ, અહ્નાધય ન્માનાધ, અહ્નાધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્નાધય જઓથો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્છા-હેય, હૃથવતહેય પધતિ હુમરેથનાંમ, વહિરતંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદ.

તંમ યજ્ઞત યો દંવાઓ અહુરો મજ્જદાઓ, અધસ્યેને વએજહિ વંધહુયાઓ દાધત્યયાઓ, જરનએને પધતિ ગાવો, જરનએને પધતિ કસપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, કસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેસ્મન, યેરેનેઓ પધતિ ધ્રજ્જારયત્ઓ.

અઓમ જધંયત્ અવત્ આયત્તંમ દ્વજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કધસ્યો,^૧ યથ અર્ષમ નિજનાનિ અંધરહે મધન્યેઉશ દામનાંમ, નએ-ચિશ અવત્ યો રપેન્તહે.

દથત્ અહ્નાધ તત્ અવત્ આયત્તંમ વયુશ યો ઉપરો-કધસ્યો. યથ તા ઉપંધહુયત્ યો દંવાઓ અહુરો મજ્જદાઓ.

વએમ અષવતંમ યજ્ઞમધદ; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ; અએ-તત્ તે વયો યજ્ઞમધદ, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે સ્થ ખરેનંધહુય, તંમ યજ્ઞધં સુર-વત યસ્ન, ઉર્ધ્ધમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઓથાઓ ઉર્ધ્ધમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધં, માંથય વચય ળ્યઓધનય,

૧.-વયુશ યો ઉપરો કધરયો-એટલે ઉપર કામ કરનાર વાયુ, યાને વાતાવરણમાંના જંચા ભાગમાંની હવા, જે વધારે સ્વચ્છ અને સારી હોય છે, તેથી તેને સપેનામીનોની પેદાયશ ગણી છે, જ્યારે હેઠાણની નુકશાનકારક ગંધીલી હવાને અંધરેમધન્યુની પેદાયશ ગણી છે.

જઞ્ઞોદ્ધાપ્યસ્ય અરુપુષ્ધએધપ્યસ્ય વાધ્વજ્ઞિપ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદતિ વંધહે, મજ્જદાઞ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઞ્ઞોધ્વહાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજમધદે.

(કરદો ૨ જો) યજ્ઞધ અપેમય બધેમય, યજ્ઞધ આદતીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્ર. તેમ વએમચિત્ર યજમધદે, તેમ વએમચિત્ર જળયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માધય જઞ્ઞોદ્ધો-બરાધ અરેદ્રાધ. પદતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્છો-હેય, હથવતએય પદતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમધદે.

તેમ યજત હઞ્ઞોધંધહે પરધાતો ઉપ તએરેમ હરયાઞ્ઞો યુપ્ત-યાઞ્ઞો પદતિ-અયંધહે જરનએને પદતિ ગાત્વો, જરનએને પદતિ ક્રસપાધતિ, જરનએને પદતિ ઉપસ્તેરેને, ક્રસ્તેરતાત્ર પદતિ બરેરમન, યેરેનેપ્યો પદતિ ધ્રજ્જારયતપ્યો.

અઞ્ઞોમ જધધ્યત્ર અવત્ર આયપ્તેમ, દજ્જદિ-મે વયુશ યો ઉપરો કધચ્છો, યથ અર્જમ નિજનાનિ દ્વ શિવ્ય માજધન્યનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમય દ્રવતાંમ.

દથત્ર અહ્માધ તત્ર અવત્ર આયપ્તેમ, વયુશ યો ઉપરો-કધચ્છો. યથ તા ઉપંધહ્યત્ર યો દધ્વાઞ્ઞો અહુરો મજ્જદાઞ્ઞો.

વએમ અપવનેમ યજમધદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે; અએ-તત્ર તે વયો યજમધદે, યત્ર તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઞ્ઞોમ.

અહે સ્ય મરેનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉધ્રેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઞ્ઞોદ્ધાપ્યો ઉધ્રેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે. હઞ્ઞોમયો ગવ બરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચચ બ્યઞ્ઞોધનય, જઞ્ઞોદ્ધાપ્યસ્ય અરુપુષ્ધએધપ્યસ્ય વાધ્વજ્ઞિપ્યો. યેંધહે હતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદતિ વંધહે, મજ્જદાઞ્ઞો અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઞ્ઞોધ્વહાંમયા તાંસયા તાઞ્ઞોસયા યજમધદે.

(કરદો ૩ જો) યજ્ઞધ અપેમય બધેમય, યજ્ઞધ આદતીમ હાંમ-વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્ર. તેમ વએમચિત્ર યજમધદે, તેમ વએમચિત્ર જળયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માધય જઞ્ઞોદ્ધો-બરાધ અરેદ્રાધ. પદતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચ્છો-હેય, હથવતહેય પદતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમધદે.

તેમ યજ્ઞત તખ્તો ઉરૂપ^૩ અબિનવાઓ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ફરૂપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફરૂતરેતાત્ પધતિ બરેરમન, પેરેનેખ્યો પધતિ ઘજ્જારયત્ખ્યો.

અઓમ જઘંધત્ અવત્ આયપ્તમ દજદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો, યત્ બવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીરપે દએવ મખ્યાચ, વીરપે ચાતવો પધરિકાઓસચ. યત્ બરાનિ અંધરેમ મધન્યૂમ ક્રમિતેમ અરૂપહે કેહૂર્પ, શિસતેમ અધવિ-ગામનાંમ, વ પધરિ જમે કરન.

દથત્ અહાધ તત્ અવત્ આયપ્તમ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો. યથ તા ઉપંધહ્યત્ ચો દંવાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અષવતેમ યજ્ઞમધદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે; અએ-તાત્ તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે રચ ખરેનંધહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરૂવત યરન, ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ; જઓશાખ્યો ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે. હઘોમયો ગવ બરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધચ વચચ ખ્યઓધનચ, જઓશાખ્યસચ અરૂપુખધએધખ્યસચ વાધજિખ્યો. યેધહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-હાંમયા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) યજ્ઞધ અપેમચ બધેમચ, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-વધન્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદે, તેમ વએમચિત્ જખયમહિ, અહાધચ ન્માનાધ, અહાધચ ન્માનહે ન્માના-પતેએ, અહાધચ જઓશો-બરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહો-હેચ, હુથવતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરેતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

તેમ યજ્ઞત ચો યિમે ક્ષએતો હૂવાંથો, હુકધચાત્ હચ બરેજંધ-હત્ વીરપો-ખામ્યાત્ જરનએનાત્, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ફરૂપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફરૂતરેતાત્ પધતિ બરે-રમન, પેરેનેખ્યો પધતિ ઘજ્જારયત્ખ્યો.

૧.-તખ્તો ઉરૂપ-બુનદહેશ પ્રમાણે વીવંધહનો છાકરો અને જમશેદનો બાધ. એણે ત્રીસ વર્ષ રાન્ય કયું હતું. રામ ચરિત પ્રમાણે તે દુવા ગુજરે છે કે તે દેવાને વશ કરીને ૩૦ વર્ષ સુધી અંધરેમધન્યુને કાબુમાં રાખે. ફીરદોસી અને દેવબંદ એટલે દેવાને બાંધ-નારનો ખેતાબ આપે છે, કારણ કે એણે દેવો ઉપર કાબુ મેળવી તેઓનો દોર તોડ્યો હતો. જમયાદ ચરિત પ્રમાણે એ પાદશાહને ક્યાની ખોરેહ હતું.

અર્ચ્યામ જઠધ્યત્ અવત્ આયત્તમ્, દ્વજદીપે વયુશ ચો ઉપરો-
કધસ્યો, યત્ અવાનિ ખરેનંધઉહસ્તેમ્ જાતનામ્, હૃવરે-દરેસેમ મખ્યા-
નામ્; યત્ કરેનવાનિ માવોય ક્ષાધાધ અમરેષિન્ત પસુ વીર, અંધહ-
ર્ચાપેમે આપ ઉર્વધરે, પાધર્યાનં ખરેયમ્ અજ્યગ્નેમ્. ચિમહૃ ક્ષાધે
અઉર્વહૃ, નોધત્ અર્ચ્યાતેમ્ આર્ચ્યાધહૃ, નોધત્ ગરેમ્, નોધત્ જઉર્વ
આર્ચ્યાધહૃ, નોધત્ મરેથ્યુશ, નોધત્ અરસ્કો ચો દ્યેવો-દાતો.

દ્યત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો-
યથ તા ઉપધહૃયત્ ચો દ્વાર્ચ્યા અહુરો મજદાર્ચ્યા.

વએમ અષવન્મ યજમધદિ; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદિ; અએ-
તત્ તે વયો યજમધદિ, યત્ તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્ચ્યામ્.

અહૃ સ્ય ખરેનંધહૃય, તેમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉગ્રમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જર્ચ્યાધાખ્યો ઉગ્રમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદિ.
હૃર્ચ્યામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહૃધહૃ, માંધ્ય વયય ખ્યર્ચ્યાન્ય,
જર્ચ્યાધાખ્યસ્ય અરુષુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેધહૃ હાતામ્ આઅત્
ચેસ્ને પધતી વંધહૃ, મજદાર્ચ્યા અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાર્ચ્યાધ-
હાંમયા તાંસ્યા તાર્ચ્યાસ્યા યજમધદિ.

(કરદો પ મો) યજ્ઞધ અર્પેમય ધર્ષેમય, યજ્ઞધ આદતીમ હાંમ-
વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્. તેમ્ વએમચિત્ યજમધદિ, તેમ્ વએ-
મચિત્ જળયમહિ, અહ્માધ્ય ન્માનાધ, અહ્માધ્ય ન્માનહૃ ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધ્ય જર્ચ્યાધો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વયહૃહૃય, હૃથ-
વતહૃય પધતિ હૃમરેથનામ્, વહિસ્તતેમ્. યજતેમ્ યજમધદિ.

તેમ્ યજત અજિશ ધિજકાર્ચ્યા દહાકો, ઉપ ક્વિરિન્તેમ દુજિ-
તેમ, જરેનએને પધતિ ગાવો, જરેનએને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરેનએને
પધતિ ઉપસ્તરેને, ક્રસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેસ્મન, પરેનેખ્યો પધતિ ધ્રજરયત્ખ્યો.

અર્ચ્યામ જઠધ્યત્ અવત્ આયત્તમ્ દ્વજદિ મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધસ્યો, યથ અજમ અમખ્યાં કરેનવાનિ વીસ્પાધશ અવિ કર્ષવાં
યાધશ હુમે.

નોધત્ યજેન્નાધ, નોધત્ જઠધ્યન્તાધ, નોધત્ જળયન્તાધ, નોધત્
અરેદ્રાધ, નોધત્ જર્ચ્યાધો-ખરાધ, નોધત્ અહ્માધ દ્યત્ તત્ અવત્ આય-
ત્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો.

અહૃ સ્ય ખરેનંધહૃય, તેમ્ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉગ્રમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જર્ચ્યાધાખ્યો ઉગ્રમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદિ-

હુઆમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓનય,
જઓઆખયસય અરપુખધએધખયસય વાધજિખયો. યેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓ-
ધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજમ અપેમય ખર્ષમય, યજમ આક્તીમ હાંમ-
વધતીમય સુયાંમય કતરેમચિત. તેમ વએમચિત યજમધદે, તેમ
વએમચિત જખયમહિ, અહાધય ન્માનાધ, અહાધય ન્માનહે ન્માનો-
પતએ, અહાધય જઓઆખયસય અરદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચદો-
હેય, હથવતહેય પધતિ હમરેંથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમધદે.

તેમ યજત વીસો પુથો આથવ્યાનોધય વીસો સૂરયાઓ થએત-
ઓનો, ઉપ વરેનંમ ચથ્રુગઓપેમ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરન-
એને પધતિ ફરપાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ફસ્તરેતાત પધતિ.
ખરેરમન, પેરેનેખયો પધતિ ધજારયતખયો.

અઓમ જધધયત અવત આયતેમ, દજદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધર્યો, યત ખવાનિ અધવિ-વન્યાઓ અજીમ દહાકમ થિજકેનંમ
થિકમરેંધેમ દવશ-અપીમ, હજંધર-યઓક્તીમ, અપ્-અઓજંધહમ,
દએવીમ દુજંમ, અધેમ ગએથાઓ દ્વન્તેમ, યાંમ અપ્-અઓજસ્તે-
માંમ દુજંમ ક્રય ફરેન્તાત અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ
ગએથાંમ, મહુરકાધ અપહે ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજનિ સવ-
ધહવાચિ અરેનવાચિ, ચોધ હેન કંહુરપ સએશત જજનતએ ગએથાધય,
ચોધ અખદાતેમ.

દયત અહાધ તત અવત આયતેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધર્યો-
યથ તા ઉપંધહયત ચો દંવાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અપવનંમ યજમધદે; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે;
અએતત તે વયો યજમધદે, યત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે રય ખરેનંધહય, તેમ યજમ સુરન્વત યરન, ઉધેમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જઓઆખયો ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે.
હુઆમયો ગવ ખરેરમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓનય,
જઓઆખયસય અરપુખધએધખયસય વાધજિખયો. યેંધહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓ-
ધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૭ મો) યજ્ઞઘ અપેમચ ળધેમચ, યજ્ઞઘ આક્તીમ હાંમ-
વધન્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તેમ
વએમચિત્ જ્ઞપયમહિ, અહ્માધચ ન્માનાધ, અહ્માધચ ન્માનહે ન્માનો-
પતેએ, અહ્માધચ જ્ઞઓથ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહો-
હેચ, હથવતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદ.

તેમ યજ્ઞત નધરે-મનાઓ કરેસારપો, ઉપ ગુધેમ અપધજ્ઞારેમ
રંધહુયાઓ મજદધાતયાઓ, જરનએને પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ
ક્રસ્પાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને, ક્રસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેરમન્,
યરેનેખ્યો પધતિ ધજ્ઞારયતખ્યો.

અઓમ જધધ્યત્ અવત્ આયતેમ, દજદિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-
કધચ્યો, યત્ કએન નિજસાનિ અજમ આથો ઉર્વાક્ષય, યત્ જનાનિ
હિતાસ્પેમ રધથે પધતિ વજધધ્યાધ; ઉધતિ અસ્તિ ગધૂયો આહૂધરિશ,
ઉધતિ અએવો ગધૂયો-પધતિશ, ઉધતિ ગન્દરેવો ઉપાપો.

દથત્ અહ્માધ તત્ અવત્ આયતેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધચ્યો.
યથ તા ઉપધ્રહુચત્ ચો દધવાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અપવતેમ યજ્ઞમધદ; વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ; અએ-
તત્ તે વયો યજ્ઞમધદ, યત્ તે અસ્તિ સપેન્તો-મધન્યઓમ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુચ, તેમ યજ્ઞઘ સુરન્વત યરન, ઉધેમ વએમ
ઉપરો-કધરીમ; જ્ઞઓથ્રોખ્યો ઉધેમ વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદ.
હુઓમથો ગવ ખરેરમન્, હિજવો-દંધહુંધ્રહુ, માંથચ વચચ ખ્યઓધનચ,
જ્ઞઓથ્રોખ્યસચ અરુધુખધએધખ્યસચ વાધજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્
ચેરને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધ-
હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદ.

(કરદો ૮ મો) યજ્ઞઘ અપેમચ ળધેમચ, યજ્ઞઘ આક્તીમ હાંમ-
વધન્તીમચ સુયાંમચ કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજ્ઞમધદ, તેમ વએમ-
ચિત્ જ્ઞપયમહિ, અહ્માધચ ન્માનાધ, અહ્માધચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધચ જ્ઞઓથ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહેચ,
હથવતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદ.

તેમ યજ્ઞત અઉર્વાસારો દધંધ્રહુ-પધતિશ અવિ સપએતિનિશ રજુ-
રાઓ, ઉપ સપએધતિતેમ રજુરેમ, ઉપ વીમધધીમ રજુરય, જરનએને
પધતિ ગાત્વો, જરનએને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરનએને પધતિ ઉપસ્તરેને,
ક્રસ્તરેતાત્ પધતિ ખરેરમન્, યરેનેખ્યો પધતિ ધજ્ઞારયતખ્યો.

અઝામ જમ્બ્યત અવત આયતેમ, દક્ષિ-મે વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો, યત ના નોધત્ત નિજનાત્ અર્ષ અધસ્યનામ્ દપ્પુનામ્ ક્ષત્રાધ હુકેરેમો હઝાસવ; યથ અજમે ઉજથેનિ હય કવોધશ હઝાસવંધહહે.

જનાત્ તેમ કવ હઝાસવ વીરપે અધરે રજુરય.

દથત્ત અઘ્માધ તત્ત અવત આયતેમ વયુશ ચો ઉપરો-કધસ્યો. યથ તા ઉપંધહયત્ત ચો દધ્વાઝા અહુરો મજદાઝા.

વઝેમ અષવનંમ યજમધદે; વઝેમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે; અઝે-તત્ત તે વયો યજમધદે, યત્ત તે અસ્તિ રપંતો-મધન્યઝામ.

અહે સ્ય ખરેનંધહય, તેમ યજ્ઞધ સુરુવત યસ્ન, ઉધ્રમ વઝેમ ઉપરો-કધરીમ; જઝાધ્રાખ્યો ઉધ્રમ વઝેમ ઉપરો-કધરીમ યજમધદે. હઝામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધ્રય વચય ધ્યઝાધનય, જઝાધ્રાખ્યસ્ય અરુધુધ્યેધખ્યસ્ય વાધજ્ઞિખ્યો. ચંધહે હાતામ્ આઝત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઝા અહુરો વઝેથા અષાત્ત હયા, યાઝાધ્ર-હાંમયા તાંસયા તાઝાસયા યજમધદે.

(કરદો ૯ મો) યજ્ઞધ અપંમય અધંમય, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-વધંતીમય સુયાંમય કતરંમચિત્ત. તેમ વઝેમચિત્ત યજમધદે, તેમ વઝે-મચિત્ત જખયમાહ, અઘ્માધય ન્માનાધ, અઘ્માધય ન્માનાહે ન્માનો-પતેઝે, અઘ્માધય જઝાધ્રો-ખરાધ અરંદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહય, હુધ્ર-વતહય પધતિ હમંરંથનાંમ, વહિરતંમ યજતંમ યજમધદે.

તેમ યજત હુતઝાસ,^૧ યા પોઉર-આધ્ર વીસો અવિ નઝાતરનાંમ, જરનઝેને પધતિ ગાત્વો, જરનઝેને પધતિ ક્રસ્પાધતિ, જરનઝેને પધતિ ઉપસ્તેરંને, ક્રસ્તેરંતાત્ પધતિ ખરેસ્મન, પેરંનેખ્યો પધતિ ધજ્જારયતખ્યો.

૧.-હુતઝાસ-પાદશાહ ગુસ્તારપની બાયડી. રામ ચરિતમાં તેણી દુવા ગુજરે છે કે તેણી ગુસ્તારપની ચહવાયલી અને માન પામેલી થાય. તેણી પોતાના ધણીની માન પામેલી હતી, તે કારણને લીધેજ પેગમ્બર જરથોસ્ત ગોશ ચસ્ત અને અશીશવંધ ચસ્તમાં દુવા ગુજરે છે કે પહેલાં હુતોશને દીન શીખવવામાં તે ક્તેહ પામે, કે નેથી તેણી પોતાના ધણીને સમજીને તેની દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે. ફીરદોસી એનું નામ કતાયુન આપે છે, અને તે રોમના પાદશાહની ઓકરી હતી. ન્યારે કતાયુનને તેના બાપે પોતાને માટે ખાવંદ પસંદ કરી લેવા કહ્યું, ત્યારે એક રાત અગાહ તેણીએ ગુસ્તારપનો ચહેરો પોતાના સ્વપ્નામાં જોયો હોવાથી, બીજે દહાડે તેણીએ તેને પસંદ કીધો હતો, પણ તે વખતે ગુસ્તારપ પોતાના બાપ લોહ-રારપથી રીસાઈને રોમમાં ફરખઝાદના છુપાં નામે રહેતો હતો, તેથી કતાયુનના બાપે તેને વચ્ચે વાંધેના ધારીને તેને અને પોતાની દીકરીને મહેલ ઓડી જવાનો હુકમ કીધો હતો; પણ પાછળથી તેની દહેરી જોઈ તેને પાછો પોતાની મહેરબાનીમાં લીધો હતો.

અર્ચામ જઈયત્ત અવત્ત આયપ્તમ્, દક્ષિન્ને વયુશ ચો ઉપરો-
કથસ્યો, યત્ત બવાનિ ક્ય ક્થિ પઠતિ-જન્ત, ન્માને કવોધશ વીરતારપહે.

દથત્ત અહ્માધ તત્ત અવત્ત આયપ્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-કથસ્યો. યથ
તા ઉપંધહયત્ત ચો દંવાર્ચો અહુરો મજ્જદાર્ચો.

વચ્ચેમ અપવન્તમ્ યજ્ઞમધદે; વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે; અચ્ચે-
તત્ત તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્ચામ.

અહે સ્ય ખરેન્ધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ વચ્ચેમ
ઉપરો-કથરીમ્; જર્ચોધ્રાજ્યો ઉઘ્મ વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે.
હુર્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધ્રય વચ્ચ ધ્યર્ચોધનય,
જર્ચોધ્રાજ્યસ્ય અર્ધુજ્ઞચ્ચેમધ્યસ્ય વાધ્રજિજ્યો. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત
ચેસ્ને પઠતી વંધહે, મજ્જદાર્ચો અહુરો વચ્ચેથા અપાત હયા, યાર્ચો-
ધ્રહાંમયા તાંસયા તાર્ચોસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્કો ૧૦ મો) યજ્ઞધ અપેમય બધેમય, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-
વધન્તીમય સુયાંમય કતરેમચિત્ત. તંમ વચ્ચેમચિત્ત યજ્ઞમધદે, તંમ
વચ્ચેમચિત્ત જ્ઞપયમહિ, અહ્માધય ન્માનાધ, અહ્માધય ન્માનાહે ન્માનો-
પતેચ્ચે, અહ્માધય જર્ચોધ્રો-ખરાધ અરેદ્રાધ. પઠતિ-અસ્તિ ગઉશ વચ્ચે-
હેય, હુધ્રવતહેય પઠતિ હુર્મેરંથનાંમ, વહિશતેમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે.

તંમ યજ્ઞન્ત કથનીનો, ચોધ અનુપચેત મખ્યાનાંમ, જરનચ્ચેને
પઠતિ ગાત્વો, જરનચ્ચેને પઠતિ કસ્પાધતિ, જરનચ્ચેને પઠતિ ઉપસ્તરેને,
કસ્તરેતાત્ત પઠતિ ખરેસ્મન, પેરેનેજ્યો પઠતિ ધ્રજ્જારયત્તજ્યો.

આઅત્ત હીમ જઈયેન્ત અવત્ત આયપ્તમ્, દક્ષિન્ને વયુશ ચો
ઉપરો-કથસ્યો, યત્ત ન્માનો-પઠતીમ વિન્દામ, ચ્વાનો સ્તચેશ્તો-કેહર્પ,
ચો નો હુર્ચેતાંમ ખરાત્ત, યવત ગવ જવાવ; ક્જ્ઞધન્તીમય હો વેર-
જ્યાત્ત, દંધરો દન્તો હિજુજ્યો.

દથત્ત અચ્ચેમધ્યસ્યીત્ત તત્ત અવત્ત આયપ્તમ્ વયુશ ચો ઉપરો-
કથસ્યો. યથ તા ઉપંધહયત્ત ચો દંવાર્ચો અહુરો મજ્જદાર્ચો.

વચ્ચેમ અપવન્તમ્ યજ્ઞમધદે, વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે, અચ્ચે-
તત્ત તે વયો યજ્ઞમધદે, યત્ત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યર્ચામ.

અહે સ્ય ખરેન્ધ્રહય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્મ વચ્ચેમ
ઉપરો-કથરીમ્; જર્ચોધ્રાજ્યો ઉઘ્મ વચ્ચેમ ઉપરો-કથરીમ્ યજ્ઞમધદે.
હુર્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધ્રય વચ્ચ ધ્યર્ચોધનય,

જાઓંશ્રાવ્યસ્ય અર્ધુષ્ધએધવ્યસ્ય વાધ્વજિવ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્
યેસ્ને પધતી વંધહે, મજ્જદાઓં અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓંધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓંસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજ્ઞધ અપેમ્ય બર્ષેમ્ય, યજ્ઞધ આક્તીમ હાંમ-
વધન્તીમ્ય સુયાંમ્ય કતરેમચિત્. તેમ વએમચિત્ યજમધદે તેમ વએમ-
ચિત્ જબ્યમહિ, અહ્માધ્ય ન્માનાધ, અહ્યાધ્ય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ,
અહ્માધ્ય જાઓંશ્રા-બરાધ અરેદ્રાધ. પધતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહોહેચ, હથ-
વતહેચ પધતિ હમરેથનાંમ, વહિરતેમ યજતેમ યજમધદે. રપેન્તો-
મધન્યઓંમ રએવન્તેમ ખરેનંધહુવન્તેમ યજમધદે.

વયુશ બા નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ; અવત્ વયુશ બા
નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ વયેમિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો મધન્યુશ,
યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ. અપયતે નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ;
અવત્ અપયતે નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ અપયેમિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો
મધન્યુશ, યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ.

વનો-વીરપાઓં નાંમ અહિ, અપાઉમ જરથુશ; અવત્ વનો-
વીરપાઓં નાંમ અહિ, યત્ વ દાંમ વનામિ, યસ્ય દથત્ રપેન્તો
મધન્યુશ, યસ્ય દથત્ અંધરો મધન્યુશ. વોહુવરશ્તે નાંમ અહિ, અપા-
ઉમ જરથુશ; અવત્ વોહુવરશ્તે નાંમ અહિ, યત્ વોહૂ વેરજયામિ,
દથુષો અહુરાધ મજ્જદાધ અમ્ષનાંમ રપેન્તનાંમ.

ક્રચરે નાંમ અહિ, અધપિચરે નાંમ અહિ, અધપિધુબઓંધે નાંમ
અહિ, ક્રસ્પાઓં નાંમ અહિ, નિસ્પાઓં નાંમ અહિ, દહુકે નાંમ અહિ,
જિનકે નાંમ અહિ, વીદકે નાંમ અહિ, વિન્દિખરેન્ નાંમ અહિ.

અઉરેવો નાંમ અહિ, અઉર્વોતેમો નાંમ અહિ; તખ્મો નાંમ
અહિ, તખ્મોતેમો નાંમ અહિ; દરેજરો નાંમ અહિ, દરેજિશ્તો નાંમ
અહિ; અઓંજિ નાંમ અહિ, અઓંજિશ્તો નાંમ અહિ; હુપધરીતાઓં
નાંમ અહિ, હુપધરિસ્પાઓં નાંમ અહિ; હથવન નાંમ અહિ, આધ-
નિવ નાંમ અહિ; વીદએવો-કરે નાંમ અહિ, કરેદરેસે નાંમ અહિ.

તરો-ત્મએષો નાંમ અહિ, ત્મએષો-તરો નાંમ અહિ; આયઓંજો
નાંમ અહિ, પાયઓંજો નાંમ અહિ, વીવઓંજો નાંમ અહિ; સઓં-
ચહિ નાંમ અહિ, યુચહિ નાંમ અહિ; યુજિતશ નાંમ અહિ, સધધિશ
નાંમ અહિ; ગરેધો નાંમ અહિ, ગરેધોખધો નાંમ અહિ, ગરેદિખિવો
નામ અહિ.

તિજ્જયરૂશતે નાંમ અહિ, તિજ્જયરૂશતિશ નાંમ અહિ; પેરેશ્વરેશતે નાંમ અહિ, પેરેશ્વરેશતિશ નાંમ અહિ; વએજ્જયરૂશતે નાંમ અહિ, વએજ્જયરૂશતિશ નાંમ અહિ; ખરેનાઓ નાંમ અહિ, અધવિ-ખરેનાઓ નાંમ અહિ.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશ્ત, યિમ અન્તરે હુએનયાઓ પ્રવીણેઇતીશ, અન્તરે હાંમ-ચન્ત રસમઓયો, અન્તરે દંધહુ-પાપેરેતાને.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશ્ત, યિમ સાસ્ત દંધહુઉશ હુમો-ક્ષત્રો પતેન્તમ વા, જખરેન્તમ વા, ધરિષેન્તમ વા, રથોઇષેન્તમ વા, પઇતિષેન્તમ ધિમહે, પઇતિષેન્તમ ખએષજયેહે.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશ્ત, યિમ અપેમઓઇમ અનપવન્તમ પતેન્તમ વા, જખરેન્તમ વા, ધરિષેન્તમ વા, રથોઇષેન્તમ વા, પઇતિષેન્તમ અમહે, પઇતિષેન્તમ ધિમહે, પઇતિષેન્તમ ખએષજયેહે.

તાઓસય મે નાંમ જખયએષ, અહિ અપાઉમ જરથુશ્ત, યત ખસ્તો અંધહુત હિશતેમ્નો, ખસ્તો અંધહુત કાધયમ્નો, ખસ્તો અંધહુત વાધયમ્નો, કધખઓયે ખાષે યુયેન્તે, વિધખઓયે આકે યુયેન્તે.

વયો અરૂપએષુ વીરએષુ વીરૂપએષુ વીમન-કર, વીરૂપએષુ વીદ-એવો-કર, નિતેમએષ્ય ગાતુષ્ય હુજધરો-તેમહુવચ હાંમ ઇસેમ્નમ પધ્યાઇતિ.

કન થ્વાંમ યસ્ન યજ્ઞને, કન યસ્ન કાયજ્ઞને, કન થ્વા યસ્ન પઇતિ હુંકેરેતિશ અવહિશતાત. વયુશ અઉરેયો ઉસ્કાત યાસ્તો, દેરેજિ-યઓખેત્રો ખેરેજિ-પાધો, પેરેથુ-વરો પેરેથુ-સ્રઓનિશ, અનાપ્રવિધ-દોઇત્રે, યથ અન્યાઓસચિત ક્ષત્રાત ક્ષયમ્નાઓ હુમો-ક્ષત્રો-ક્ષયમ્નાઓ.

તૂમ ખરેરમ અયસએષ, અપાઉમ જરથુશ્ત, કચિનથ્વરે વિચિન-થ્વરે રઓચિનવન્તમ ખામીમ, ક્તરએષખ્યો રઓચાઓ, વીતરએષખ્યો ઉષાઓધહેમ.

યેજિ માંમ યશ્તો કરેનવાનિ, અજમ તે વચ ક્રઞવાનિ મજદધાત ખરેનધહુવન્ત ખએષજય, યથ થ્વાંમ નોઇત તઉર્વયાત અધરો મધ-ન્યુશ પોડરે-મહુરકો, નોઇત યાતવો, નોઇત યાતુમાઓ, નોઇત દએવો, નએધ મઓ.

વયો અર્ધિર્વં યજ્ઞમધદે; વયો તપ્તમ યજ્ઞમધદે; વયેમ અર્ધિર્વનાંમ
અર્ધિર્વિર્તેમંમ યજ્ઞમધદે; વયેમ તપ્તમનાંમ તપ્તમોર્તેમંમ યજ્ઞમધદે; વયેમ
જર-યો-ખર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-પુર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ
જર-યો-મિર્નંમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-વાર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-
ચર્ષેમ યજ્ઞમધદે, વયેમ જર-યો-જર્ષેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-વસ્તેમ
યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો-અર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ જર-યો અધ્ય-
ર્ષોર્ધેમ યજ્ઞમધદે; વયેમ અપવર્નંમ યજ્ઞમધદે; વયેમ ઉપરો-કધરીમ
યજ્ઞમધદે; અએતત્ તે વયો યજ્ઞમધદે; યત્ તે અસ્તિ ર્યેન્તો-મધન્યર્ષોમ.

અહુ રય ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉર્ધ્વેમ વયેમ
ઉપરો-કધરીમ; જર્ષોર્ધાખ્યો ઉર્ધ્વેમ વયેમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે.
હર્ષોર્ધાખ્યો ગવ ખરેસ્મન, હિરવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધય વચય ખ્યર્ષોર્ધનય,
જર્ષોર્ધાખ્યસ્ય અરુષુખ્યેધખ્યસ્ય વાધ્રિજ્ઞિખ્યો. યેંધ્રહુ હતાંમ આઅત
ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વયેથા અપાત્ હયા, યાઓધ્ર-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(ખાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજ્ઞનીએ મરુદમ, મરુદમ
સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધસ્થો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓજસ્ય જવરેય આપ્રીનામિ, રામનો
ખાસ્તહુ, વયઓશ ઉપરો-કધસ્થેહુ તરધાતો અન્યાધશ દામાંન, અએતત્
તે વયો યત્ તે અસ્તિ ર્યેન્તો-મધન્યર્ષોમ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

 અહ્માધ રએશય; હર્ષંધરેમ; જસ મે અવંધ્રહુ મજદ;
કરેરેહુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ સુખારક (ફલાંન), માહુ
સુખારક (ફલાંન), ગાહુ (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓધ
અહુરહુ મજદાઓ, તરોધદીતે અંધ્રરહુ મધ્યેઉશ. હધથ્યાવરતાંમ હાત
વસ્ના ફરેષાતેમંમ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ મીનો રામ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજ-
ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી
રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હકુતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન્
આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો
આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ષેમ વૉહુ (૧).

જી (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) દાદારે ગહાંન દીને માજ્જ-
જ્જસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્દી સૂર અના-
હિતે. અપઝ્ઝાને અર્ષમ વૉહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વધ્ઝહિ મજ્જદધાતે.
અપઝ્ઝાને અર્ષમ વૉહુ (૧). ઉર્ધ્વમ વઝ્ઝમ ઉપરે-કધરીમ યજ્ઞમધદે.
અર્ષમ વૉહુ (૧). મીનો રામ ઘેરસાદ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

રામ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર
અહુરમઝદનું નામ લખને હું અંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ અને પ્રતાપ જ્યાંદા થયો!
મીનો રામ યજ્ઞ ભારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું.
સર્વે જીવંડા વિચાર, જીવંડ વચન અને જીવંડ કામને માટે મનશની, ગવશની, કુનશનીથી
હું પસ્તાવો કરું છું. મીનો રામ યજ્ઞ સાથે અતલગતો સંબંધ રાખનાર ‘વયુ’
યજ્ઞને હું યાદ કરું છું; તેની સાથે પાણીને સધળે પહોંચતું કરનાર તેજશ્વર તીર,
અને અપામ નપાતને હું યાદ કરું છું. ઓ વયુ યજ્ઞ! તું ઘોડાઓમાં તેમજ
માણસોમાં ધાસ્તી ઉત્તન્ન કરનાર, સધળી આખદમાં દેવના તરીકાથી ઉલ્લેખે ચાલનાર
છે. તું ઉંડા અંધારા ગારમાં હિંમતથી જાય છે, તારી આંખ અતિશય તેજ અને
પ્રકાશિત છે, તું બહાદુરોમાં ધણોજ બહાદુર, સોનેરી તાજવાળો, સોનેરી ગાડી
રાખનાર, સોનેરી વસ્ત્ર પહેરનાર, અને સોનેરી જોડા તથા કમરબંધવાળો છે. તું
સપેનામીનો તેમજ ગનામીનો પેદાયશમાં ફેલાયલો છે, અને એક પેદાયશો ઉપર
તું ફેલેલ મેળવે છે.

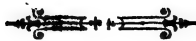
રામ યશ્તમાં એક ઠેકાણે અહુરમઝદ જરથોસ્તને શિખામણુ આપે છે કે
અગરજો તું કેદી તરીકેની હાલતમાં આવી પડે, યા તારી ઉપર કાંઈ આજ આવે,
અથવા આશ્વમેગ જેવા જુરાઓથી તને હેરાનગતી પહોંચે, તો વયુ યજ્ઞનાં નીચલાં
નામો તું બહુજો, અને વયુ યજ્ઞની આરાધના કરજો, જેથી વયુ યજ્ઞ તારી
મદદે આવશે, અને તારે માટે પવિત્ર કલામો પઢશે, જેની ખરકતથી અંદ્રેમઘન્યુશ
તને હેરાન કરી શકશે નહિ. તે નામો નીચે મુજબ છે.

(૧) બહુ કરનાર, (૨) આગળ અને પાછળ ચાલનાર, (૩) નાશ કરનાર,
(૪) કિર્તી મેળવનાર, (૫) નેકોનો માર્ગ દેખાડનાર, (૬) દેવથી ઉલટું કામ કરનાર,
(૭) દ્રેષને તોડનાર, (૮) સાંધનાર અને છુટું પાડનાર, (૯) છુટકો કરનાર, (૧૦)
મુશ્કેલી પાર પાડનાર, (૧૧) ખરકસ્તરોના ખાડા ખોદી કાઢનાર, (૧૨) બાલો
રાખનાર, (૧૩) બહાદુરીથી લડનાર, (૧૪) નામીયો, જોરાવર, દ્રઢ, શક્તિવાન,
અને ચળકાટ વાળો.

એક ઠેકાણે ખુદ અહુરમઝદ વયુ યજ્ઞને યાદ કરીને ઇચ્છે છે કે સપેનામીનોની
પેદાયશનો નાશ નહિ થાય, અને અંદ્રેમઘન્યુશની પેદાયશનો નાશ થાય. ત્યાર પછી
આવાં અને ગોશ યશ્તમાં આવે છે તેમ ધરાનના કેટલાંક નામોક્તિ નર નારીઓ

વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર મગિ છે. તેમાં પહેલો નર હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે અલ્પબુદ્ધિ પહાડ ઉપર વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે આઝનદરાન અને ગીલાનના રૂંદેવોનો નાશ કરે. એ એની મુરાર બર આવી હતી.

બીજો નર તે પાદશાહ તેહમુરરૂપ હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે તમામ દેવો, જાદુગરો, અને અંધ્રેમધન્યુશને વશ કરે, અને ત્રીશ વરસ સુધી અંધ્રેમધન્યુશ ઉપર એક ઘોડા તરીકે સ્વારી કરે. એ તેની મુરાર બર આવી હતી. ત્રીજો નર પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી કે તે ધણોજ ખોરેહમંદ અને સુરજના જેવો નુરમંદ થાય અને તેની પાદશાહીમાં પશુ, માણસ, આડપાન વગેરે તાજગી બરેલાં રહે, ખોરાક અબુદ્ધ મળે, તેમજ અતીશય ઠંડી કે ગરમી, યુદ્ધપો કે મોત અને દ્રેષ રહેવા રહેવા પામે નહિ. એ તેની મુરાર બર આવી હતી. ચોથો નર ઝોહાક હતો, જેણે પોતાના કવિરિન્ત નામના મહેલમાં વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે હપ્ત કેશવરને ઉજડ કરે. તેની એ મુરાર બર આવી નહીં હતી. પાંચમો નર પાદશાહ ફરેદુન હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે ઝોહાકને મારે. તેની એ મુરાર બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશારૂપ પહેલવાન હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પોતાના લાઘ ઉર્વક્ષિના વેરમાં હિતારૂપને રંધા નદી આગળ મારે, અને તેને પોતાની ગાડી સાથે ધસડી જાએ અને દરિયાના ઉંડા ગારમાં રહેનાર ગનદરેવ દેવને મારે. તેની એ મુરાર બર આવી હતી. સાતમો નર અઉર્વસાર હતો, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પાદશાહ કએપુશરને મારે, તેની એ મુરાર બર આવી નહીં હતી. આઠમી નાર નોદરના ખાનદાની હુતઓસ હતી, જેણે વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહી હતી કે તે પોતાના ખાવીંદ ગુશ્તારૂપનાં ધરમાં માન પામેલી અને માનીતિ થાય, તેની એ મુરાર પાર પડી હતી. છેદ્દે કુમારી કન્યાઓ વયુ યજ્ઞની આરાધના કરીને મુરાર ચાહે છે કે તેઓ જીવાન, શોહામણા, ડહાપણવાળા, નરમાસવાળા, છટાદાર ખોલનાર ખાવીંદ મેળવવા પામે, જેઓ જાદગીલર તેઓની ઉપર મોહબત રાખે અને તેઓથી તેને નેક ફરજંદ અવતરે.

દીન યશ્ત.^૧

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાઝે અવજની, ગોરજે ખોરેહ અવજનયાહ; દીન બેહૂ માજદયસ્નાંન ખેરસાહ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશીમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્જુત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોકૃત, ઝોઝેમ કંદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેહ. અજ ઝાંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝોખે અવાજશ પશીમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોઇદીતે અંધરહે મધ-યેઉશ; હુધયાવરશ્તાંમ હાત વસ્ના ફરેષોતેમેમ. સ્તઝોમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કયેષો (જે ગેહ હોય તે પહે) ફસસ્તયઝેય. રજિશ્તયાઝો ચિસ્તયાઝો મજદધાતયાઝો અષઝોન્યાઝો, દ્યેનયાઝો વંધુહ્યાઝો માજદયસ્નોઇશ, દનઝોથ યસ્નાઇય વહ્નાઇય દનઝોથાઇય ફસસ્તયઝેય, યથા અહૂ વધર્યા જઝોતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હ્ય ફા અપવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

(કરો ૧ લો.) રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઝોનીમ યજ્ઞમધદ. દ્યેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદ, હુપથ્મધન્યાંમ હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરજિશ્તાંમ ખરત-જઝોથાંમ અષઝોનીમ, હુનર-વધતીમ ફસૂતાંમ આસુ-કધર્યાંમ મોષુ-કધર્યાંમ હુવાયઝોનાંમ હુવાય-ઝોજ્ઞદાંમ, યાંમ વંધુહીમ દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત જરથુશ્ત્રો, ઉસં-હિશ્ત હ્ય ગાત્વો, ફ્રધુસ હ્ય દેમા-નાત, રજિશ્તે ચિસ્તે મજદધાતે અષઝોનિ; યેજિ અહિ પઉર્વ-નઝેમાત, આઅત માંમ અવિ ન્માનય; યેજિ પરકાત, આઅત માંમ અવિ અપય.

૧.-દીન, એનો અવસ્થા શબ્દ દ્યેન છે, અને તે જરથોસ્તી કાયદા અને દીનનું સ્વરૂપ છે, અને તે ઉપર મવકકલ ગણાયેલી ચઝદી શકિત છે. એને ચિસ્ત નામની ખીજ યજ્ઞદી શકિત સાથે સંબંધ છે, જે ધર્મનાં હઠાપણ ઉપર મવકકલ છે. ત્યારે દીન યશ્ત રજિશ્ત યિસ્તા યાને અતી રાસ્ત દાનાઇ, કે જે અને બાકી માજદયસ્ની દીન એકજ છે, તેનું નારી રૂપી મીનો તરીકેનું સેતાયશનામું.

અથના આદિત યુયાન્ યથના યુયાત હવાયઝ્ઞાનાઝ્ઞાધહો, પન્તાનો
આપથન, ગરયો ખાતચિન, રજુર હુર્ષેરથે, આરૂશ નાવય, અદ્ધાધ
સઝ્ઞાકાધ કસસ્તાધ, ક્વાકાધ ઉત કમાનાધ.

અહો રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
ઝાખયો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝ્ઞાન્નય,
જઝ્ઞાઝાખયસય અરુપુખધ્યેધખયસય વાધજિખયો. ચેંધહે હાતાંમ આઝ્ઞત
ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઝ્ઞા અહુરો વઝ્ઞેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞા-
ધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨ જો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝ્ઞેનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાઝાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુનર-
વધતીમ કસુતાંમ આસુ-કધસ્થાંમ મોષુ-કધસ્થાંમ હવાયઝ્ઞાનાંમ હવાય-
ઝ્ઞાજદાંમ યાંમ વંધઉહીમ દઝ્ઞેનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત જરથુશ્તો હુમતહે, પધતિ મનંધહો, હૂખ્તહે પધતિ
વચંધહો, હવરશતહે પધતિ ધ્યઝ્ઞાન્નહે, અવહેય પધતિ યાનહે.

યત હે દથત રજિશત ચિસ્ત મજદધાત અપઝ્ઞાનિ, પાધવે જવરે,
ગઝ્ઞાપધવે સઝ્ઞામ, ખાજુવે અઝ્ઞાજે, તન્વો વીરપયાઝ્ઞા દ્વતાતેમ,
તન્વો વીરપયાઝ્ઞા વજદરે, અઝ્ઞામય સુકેમ ચિમ ખરધતિ, કરો મસ્થો
ઉપાપો, યો રંધહયાઝ્ઞા દૂરઝ્ઞે-પારયાઝ્ઞા જદયાઝ્ઞા હજંધરો-વીરયાઝ્ઞા
વરેસો-સ્તવંધહુમ આપો ઉર્વઝ્ઞેસેમ મારયેધતિ.

અહો રય ખરેનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ; જઝ્ઞા-
ઝાખયો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદે.
હઝ્ઞામયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચય ધ્યઝ્ઞાન્નય,
જઝ્ઞાઝાખયસય અરુપુખધ્યેધખયસય વાધજિખયો. ચેંધહે હાતાંમ આઝ્ઞત
ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઝ્ઞા અહુરો વઝ્ઞેથા અષાત હયા, યાઝ્ઞા-
ધહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞાસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૩ જો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ
યજ્ઞમધદે. દઝ્ઞેનાંમ વંધુહીમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઝ્ઞાઝાંમ અપઝ્ઞાનીમ, હુન-

સ્વસ્તીમ ક્ષેતાંમ આસુ-કંઠ્યાંમ મોષુ-કંઠ્યાંમ હવાયઝાનાંમ હવા-
ઝઝાજ્ઞાંમ યાંમ વંધ્વિહીમ દઝેનાંમ મારદયસ્નીમ.

યાંમ યજત કરથુસ્થો હુમતહે પઠતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઠતિ
વચંધ્રહો, હુવસ્તહે પઠતિ ધ્યઝાંધનહે, અવહેચ પઠતિ યાનહે.

યત્ત હે દથત્ત રજિશત ચિસ્ત મજ્જદધાત અપઝાંનિ, પાધવે
જવરે, ગઝાંપધવે સ્તઝાંમ, ખાજુવે અઝાંજે, તન્વો વીરપયાઝાં
દ્વતાતેમ, તન્વો વીરપયાઝાં વજ્જદરે, અઝાંમચ સૂકંમ ધિમ ખરઘતિ
અસ્પો અર્ધ; યો તાંચસ્યસચિત્ત હ્ય ક્ષકૂનો વારેન્યાઝાં, સ્નઝેજિન-
ત્યાઝાં સ્તસચિન્યાઝાં ક્યંધ્રહુવધંત્યાઝાં, યો નઝાંમ્યાચિત્ત હ્ય
ક્ષથસ્થાત્ત અસ્પઝેમ વરેસેમ જમાત્ત અવઝાંધરિથેન્તેમ વઝેનઘતિ, ક્તારો.
અધવો વા યુનવો વા.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિરતાંમ મજ્જદધાતાંમ અપઝાંનીમ; જઝાં-
થાખ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અપઝાંનીમ યજ્ઞમઠદે.
હઝાંમથો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથચ વચચ ધ્યઝાંધનચ,
જઝાંથાખ્યસ્ય અરુપુધઝેઠપ્યસ્ય વાધ્વિજ્જખ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત
ચેસ્ને પઠતિ વંધ્રહો, મજ્જદઝાં અહુરો વઝેથા અપાત્ત હયા, યાઝાંધ-
હાંમચા તાંસચા તાઝાંસચા યજ્ઞમઠદે.

(કરદો ૪ થો) રજિશતાંમ ચિરતાંમ મજ્જદધાતાંમ અપઝાંનીમ
યજ્ઞમઠદે. દઝેનાંમ વંધુહિમ મારદયસ્નીમ યજ્ઞમઠદે, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિન્તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત્તજઝાંધ્રાંમ અપઝાંનીમ,
હુનરવધતિમ ક્ષેતાંમ આસુ-કંઠ્યાંમ મોષુ-કંઠ્યાંમ હવાયઝાનાંમ
હવાયઝાજ્ઞાંમ યાંમ વંધ્વિહીમ દઝેનાંમ મારદયસ્નીમ.

યાંમ યજત કરથુસ્થો હુમતહે પઠતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઠતિ
વચંધ્રહો, હુવસ્તહે પઠતિ ધ્યઝાંધનહે, અવહેચ પઠતિ યાનહે.

યત્ત હે દથત્ત રજિશત ચિસ્ત મજ્જદધાત અપઝાંની, પાધવે જવરે,
ગઝાંપધવે સ્તઝાંમ, ખાજુવે અઝાંજે, તન્વો વીરપયાઝાં દ્વતાતેમ,
તન્વો વીરપયાઝાં વજ્જદરે, અઝાંમચ સૂકંમ ધિમ ખરઘતિ કહુરકાસો
જરેનુમધનિશ, યો નઝાંમ્યાચિત્ત હ્ય દંધ્રહુઝાંત્ત મુશતિ-મસંધ્રહેમ
ખૂમ અધવિન્વઝેનઘતિ, અવવત્તચિત્ત યથ સૂકયાઝાં આજયાઝાં આજમ,
અવવત્તચિત્ત યથ સૂકયાઝાં નઝેજમ.

અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ; જઞ્ચો-
શ્રાળ્યો રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ યજ્ઞમધદે.
હઞ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંશ્રય વચય ખ્યઞ્ચોધનય,
જઞ્ચોશ્રાળ્યસય અરુષુખંધ્યેધળ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્
યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઞ્ચો અહુરો વઞ્ચેથા અપાત્ હયા, યાઞ્ચોધ-
હાંમયા તાંસયા તાઞ્ચોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૫ મો) રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ
યજ્ઞમધદે. દઞ્ચેનાંમ વંધુહિમ માજ્ઞદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથ્મમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશ્તાંમ ખરત્-જઞ્ચોશ્રાંમ અપઞ્ચોનીમ, હુનર-
વધતીમ ક્ષસૂતાંમ આસુ-કધરયાંમ મોષુ-કધરયાંમ હવાયઞ્ચોનાંમ હવાય-
ઞ્ચોજ્ઞદાંમ યાંમ વંધ્રઉહીમ દઞ્ચેનાંમ માજ્ઞદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત હવોવિ અપઞ્ચોનિ વીથુષિ, વૉહુ ખંધ્રહેમ ધસેન્ન
અપવન્મ જરથુશ્વેમ, અનુમતેઞ્ચે દઞ્ચેનયાધ, અનુખ્તેઞ્ચે દઞ્ચેનયાધ,
અન્વરશ્તેઞ્ચે દઞ્ચેનયાધ.

. અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ; જઞ્ચો-
શ્રાળ્યો રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ યજ્ઞમધદે.
હઞ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંશ્રય વચય ખ્યઞ્ચોધનય,
જઞ્ચોશ્રાળ્યસય અરુષુખંધ્યેધળ્યસય વાધજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્
યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઞ્ચો અહુરો વઞ્ચેથા અપાત્ હયા, યાઞ્ચોધ-
હાંમયા તાંસયા તાઞ્ચોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૬ ઠો) રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ
યજ્ઞમધદે. દઞ્ચેનાંમ વંધુહિમ માજ્ઞદયસ્નીમ યજ્ઞમધદે, હુપથ્મ મધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશ્તાંમ ખરત્-જઞ્ચોશ્રાંમ અપઞ્ચોનીમ, હુનર-
વધતીમ ક્ષસૂતાંમ આસુ-કધરયાંમ મોષુ-કધરયાંમ હવાયઞ્ચોનાંમ હવાય-
ઞ્ચોજ્ઞદાંમ યાંમ વંધ્રઉહીમ દઞ્ચેનાંમ માજ્ઞદયસ્નીમ.

યાંમ યજ્ઞત આશ્રવ દૂરઞ્ચેક્રકાતો મરેન્નમ ધસેન્નો દઞ્ચેનયાધ, અમેમ
ધસેન્નો તનુયે.

અહિ રય ખરેનંધ્રહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ; જઞ્ચો-
શ્રાળ્યો રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઞ્ચોનીમ યજ્ઞમધદે.

હુઆમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય વચય ખ્યઓધનય,
જઓધાખ્યસ્ય અરપુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત
યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(કરદો ૭ મો) રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ
યજમધદ. દએનાંમ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ યજમધદ, હુપથમધન્યાંમ
હુઅધવિ-તચિનાંમ નિમરેજિશતાંમ ખરત-જઓધાંમ અપઓનીમ, હુનર-
વધતીમ કસ્ટુતાંમ આસુ-કધસ્યાંમ મોષુ-કધસ્યાંમ હવાયઓનાંમ હવાય-
ઓજદાંમ યાંમ વંધઉહીમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ.

યાંમ યજત સાસ્ત દંધહેઉશ દંધહુપધતિશ આકિત ઇસેમ્નો દંધહેવે,
અમ્મંમ ઇસેમ્નો તનુયે.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ મુરુન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયસ્ત યસ્ન, રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ; જઓ-
ધાખ્યો રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમધદ.
હુઆમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધ્રય વચય ખ્યઓધનય,
જઓધાખ્યસ્ય અરપુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત
યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધ-
હાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(યાજ્ઞમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ.

(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યરેનંમય વહ્નંમય અઓજસ્ય જવરેય આકિનામિ, રજિશતયાઓ
ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ
માજદયસ્નોધશ; અર્ષેમ વોહૂ (૧)

અહાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેદેહ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાંન), માહે
મુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્.
દનઓધ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ. હુધથાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફેરેષોતેમ્મ. સ્તઓમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાન્, બેરસાદ અમા-
વંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાન્,

આગહી રવાઇ ગાઆફરંગાની બાદ હુકુતે કેશવર જમીન; અએફન બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન, મન્ આનો આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુસ્તી. નંમસે-તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સુર અનાહિતે. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧). નંમા ઉર્વંધરે વંધંઉહિ મજદ દધાતે. અપઓને અર્ધમ વોહુ (૧). રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઓનીમ યજમહદે. અર્ધમ વોહુ (૧). દીન બેહુ માજદયસ્નાંન બેરસાદ; અર્ધમ વોહુ (૧).

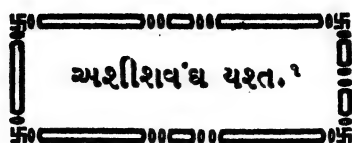
દીન યસ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોબે. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરહ તથા પ્રતાપ જ્યાંદા થાયો! બલી માજદયસ્ની દીન મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે જીવં વિચાર અને જીવં વચન અને જીવં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

એ યશ્તમાં દીન યજ્ઞના હમકાર ચિસ્ત (ધર્મની કેળવણી ઉપર મવક્કલ) ને શ્રાદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. બજુનાર બોલે છે કે અશો માણસનાં સૌથી સાચાં ચિસ્તની અને બલી માજદયસ્ની દીન, જે નેક માર્ગ અતાવનારી, સેતાખીથી ચાલનારી, જુરા વિચારોને દૃઢ કરનારી, સદગુણ ધરાવનારી, વિખ્યાત પામેલી, ચાક્ષાત્રીથી અને સેતાખીથી કામ કરનારી અને પુરતાં કૌવતવાળી છે તેની હું સેતાયશ કરું છું.

એ યશ્તમાં પેગમ્બર જરથોસ્ત ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુગરે છે કે અએ ચિસ્ત! તું મને તારાં જ્ઞાનથી ભરપુર કર, જેથી બધું સમાધાન અને ફાયદા ભરેલું થાય; અને પહાડો અને જંગલો વગર મુસીબતે પસાર થાય; તું મને બંને પક્ષને માટે જોર, બંને બાજુનું જોર, તનની તનદરોસ્તી, તનનું સુખ, કર માછતી જે રંધા નદીમાં એક વાળ જેવા બારીક મોજાને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ અને એક થોડો, જે અંધારી ધુમસવાળી રાતે જમીન ઉપર પડેલા એક વાળને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ અને એક ગીધ, જે ઘણીજ ઉંચાઇએથી સોયની અણીને પણ જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શક્તિ આપે.

ત્યાર પછી પેગમ્બર જરથોસ્તની બાનુ હવોવી ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુગરે છે કે અએ ચિસ્ત! હું મારા ખાવીંદ જરથોસ્તની દીન મુજબ ચાલું!

છેલ્લે ધર્મગુરૂએ ચિસ્તથી મુરાદ ચાહી કે તેને જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં તિક્ષણ શુદ્ધિ અને જોર બખશવામાં આવે, અને રાજકર્તા દુવા ગુગરે છે કે તેના સુલકમાં સલાહ સંપન્ન અને તનને માટે હીમત આપે.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવળયાહ; મીનો અરશાંગ ખેરસાહ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કદ્દ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂહ ઝસ્તેહ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝ્યાંની, ઝોખે અવાજશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધ દીતે અંધરહે મધન્યેશ; હુધ્યાવરશતાંમ હિત વરના ફરેષાતેમ. સ્તઝોમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. અષોધશ વંધહુયાઝો, ચિસ્તોધશ વંધહુયાઝો, અરેથે વંધહુયાઝો, રસાસ્તાતો વંધહુયાઝો, ખરેનંધહો સવંધહો મજદવાતહે, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વજ્રાધ્ય દનઝોઝાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધઝ્યો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત હ્ય કા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ.

(કરદો ૧ લો.) અષીમ વંધહીમ યજમધદે, ક્ષોધયનીમ ઝરજધ-તીમ હુરઝોધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્તયધ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઝો-કાંમ બઝેષજ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

૧.-અશીશવંધ, એક નારી ફરેસ્તો છે. એનો શબ્દાર્થ 'પવિત્રાઈ, સચાઈ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટેનો અગત્યનો ખળનો છે, અને જે શખસ એ ખળનો એકદો કરે તે પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ કરે છે. એ ઉપરથી તે સામાન્ય રીતે લક્ષ્મી ઉપર મવકલ યજ્ઞદ ગણાયો છે. પવિત્રાઈ અને અશીશવંધી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે, તેમ આ દુન્યામાં પણ સુખ હાંસલ થાય છે, એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું 'મેળવવું' અશીશવંધથી માંગવામાં આવે છે. એણીને 'અર્દ' ના નામથી પણ પાછળથી યોલાવવામાં આવે છે. અશીશવંધ યશતમાં એણીને દાદાર અહુરમજદની દીકરી અને અમશાસ્પદોની અને મહેર, શરોશ અને રશુ ચઝદોની બહેન તરીકે યાદ કરવામાં આવી છે. ત્યારે અશીશવંધ યશત બહી રાહે મેળવેલી અને બલાં સવાળી કામમાં ખર્યાધને બલો બદલો હાંસલ કરાવનારી પવિત્ર સુખદાયક લક્ષ્મીરૂપી મીનોનું સેતાયશ નામું.

દુધધરેમ અહુરહે મજદાઓ, ખંધહરેમ અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ ;
યા વીરપનાંમ સઘ્ઓપ્યન્તાંમ ક્ષપ અથ્વ ક્ષયજયેધતિ, ઉત-હે આરનેમ
અતૂમ અવ-મરધતિ વારેમ. ઉત-હે આરનેહુય જળયન્તાધ, દૂરએય
જળયન્તાધ જસધતિ અવંધહે. યો અપીમ યજ્ઞધતે જઘ્ઓધાળ્યો, હો
મિથ્રેમ યજ્ઞધતે જઘ્ઓધાળ્યો.

અહે રય ખરેનંધહુય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયરત યરન, અપીમ વંધઉહીમ જઘ્ઓધાળ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેરનન, હિજવો-દંધહુંધહ, માંધય વયય
પ્યઓધનય, જઘ્ઓધાળ્યસય અરુપુખધએધપ્યસય વાધજિપ્યો. ચેંધહે
હોતાંમ આઅત્ ચેરને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(કર્દો ૨ જો) અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધનીમ ખરેજધ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઓ-
કાંમ ખએષજયાંમ પેરેધવીરાંમ સૂરાંમ.

હુઓમહુય નંમો માંધહેય અપઓનએય જરથુશલહે. અતચિત્
બા નંમો હુઓમાધ. યત્ વીરપે અન્યે મધાઓધહો અએષમ હચિન્તે
અવિદ્રવો, આઅત્ હો યો હુઓમહે મધો અપ હયધતે ખએષધથે.

અપિશ વંધઉહિ, અપિ સ્ત્રીરે, અપિ બાનુમધતિ પાધતિ વ્યાવધતિ
બાનુપ્યો; અપિ દાઘે વોહૂમ ખરેનો, અએષાંમ નરાંમ યોધ હયહિ.
હુપઓધધિશ ખઓધધતે ન્માનંમ, ચેંધહે ન્માને અપિશ વંધઉહિ સૂર
પાધ નિદથધતે આએમધતિશ દરેધાધ હુખંધાધ.

તે નરો ક્ષય ક્ષયેન્તે અશ-પચિન સ્તૂધ-ખખ્ધ ક્ષઓથત્-અરપ, ખનત્-
ચપ્ર ક્ષએવયત્-અશલ, અશ-ખઓઉર્વ નિધાતો-પિતુ હુપઓધધિ; યહુમ્ય
સ્તરેતસય ગાતુશ, અન્યાઓસય ખરેખંધાઓ અવરેતાઓ યોધ હયહિ,
અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ,
વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ ન્માનાઓ હુવિધાતાઓ ગઓસૂરાઓધહો હિશ્તેન્તે અપ
પઉર્વાઓ દરેધો-ઉપસ્તેએ, યોધ હયહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા
યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ ગાતવ હિશ્તેન્તે હુસ્તરેત હુપો-પુસ્ત હુકરેત ખરેજિશ-
હવન્તો જરન્યપક્ત-પાધાઓધહો, યોધ હયહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત
બા યિમ હયહિ, ઉત માંમ ઉપંધહયહિ, વોઉર-સરેધ અમવધતિ.

અએષાંમ વન્તાઆધ્રહો બાત મધન્યાઆધ્રહો ગાતુશ પઘતિ
યાઆધ્રહેન્તિ, યોઘ સ્તીર ઔરજિશ-હવન્તો મૈરજયુનાઓ અંકુ-પએ-
સેનાઓ ક્રા-ગઆપાવર સિરિપમ્ન ચધુ-કરન મિતુચ જર-યો-પએસ.
કધ નો અવિ આજસાત ન્માનો-પઘતિશ, કધ પાઘતિ પઘતિષાંમ
કયા પઘતિ તન્વિ, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્
હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ કધનિનો આઆધ્રહેન્તે આધ્રમો-પઘધિશ ઉવિન્નો-મધધ્યાઓ
સ્રઓતન્વો દરેધો-અગુશતઓ કેહરૂપ અવવતાંમ સ્તય યથ દિધયતાંમ
જઓષો, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત
માંમ ઉપંધહચહિ વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ અસ્પાઆધ્રહો બયેન્તે, આસવો રવો-ક્રઓથેમનો રઓમ
વાપંમ વાપયન્તે, આતંમ ચરંમ થંજયેન્તે તખમેમ સ્તઓતારંમ વજ-
ન્તિ આસુ-અસ્પંમ ઔરજિ-રથંમ તિજિ-અરશતીમ્ દરેધ આરશતએમ
દિવિ-ધપૂમ પરો-કેવિધંમ વીતારંમ પરકાત હમૈરથંમ જન્તારંમ પરો-
દુશમધન્યૂમ, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ,
ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ ઉશલાઆધ્રહો બયેન્તે સએનિ-કઓક અશ-મનંધહ અઓ-
જયેનિ જમત્ પૈરતમ્ન વધધસ્થવો, યોઘ હચહિ, અપિશ વંધઉહિ.
ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ, વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અએષાંમ ઔરજતંમ જરનિમ નિઔરથિ આઔરંત બરઘતિ અધિ-
તરાખ્યો હચ દંધહુખ્યો વરલાઓસય કુપાઓ બામનિવાઓ, યોઘ
હચહિ, અપિશ વંધઉહિ. ઉશત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ ઉપંધહચહિ,
વૉઉર-સરેધ અમવઘતિ.

અપ માંમ અપ દધધ, ક્રા-માંમ અધિ-ઉવિ-એસયંધઉહ મરજદિકંમ,
અપિશ ઔરજઘતિ; હુધાત અહિ હુચિથ, વસથ અહિ કાયમ્ન, તતુયે
અરેનંધહે દાઘતે.

પિત તે યો અહુરો મજદાઓ, યો મજિશતો યજતનાંમ, યો
વહિશતો યજતનાંમ; માત આર્મઘતિશ સ્પેન્ત; આત તે યો વંધહુશ
સ્રઓષો અઓ, રખુશય ઔરજો અમવાઓ, મિથસય વૉઉર-ગઓયઓ-
ઘતિશ, યો બએવર-સ્પસનો હજધર-ગઓષો; અંધહ દએન માજદયસનિશ.

ઉપ-સ્તુત યજતનાંમ, અમુયમ્ન રજિશતનાંમ, પઘતિ-સ્તયત રધથ
અપિશ વંધઉહિ યા ઔરજઘતિ, ઉઘતિ વચેમિશ અઓજન; કો અહિ

થો માંમ જળયેહિ, યેંધહે અજમ કાપો જળયન્તાંમ સ્મરેશમ મુસુયે વાચિમ.

અધાત્ર ઉઘતિ ક્રવપત થો સિપતામો જરથુશ્તો, થો પર્ઓધસ્થો મખ્યાકો, સ્તઅંત અર્ષમ યત્ર વહિરતમ, યજત અહુરેમ મજદાંમ, યજત અર્ષે રપેન્તે. યેંધહે જાંથએય વક્ષએય ઉર્વાસેન આપો ઉર્વા-રાઓસય, યેંધહે જાંથએય વક્ષએય ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વારાઓસય.

યેહે જાંથએય વક્ષએય અપ-દ્વરત્ર અંધરો મધન્યુશ હ્ય જમત્ર, યત્ર પથનયાઓ રકરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ. ઉઘતિ દવત હો યો દુજદાઓ અંધરો મધન્યુશ પોઉર-મહુરકો, નોધત્ર માંમ વીરપે યજતા-ઓધહો અનુસેન્તમ ક્રઓરેચિન્ત; આઅત્ર માંમ અએવો જરથુશ્તો અનુસેન્તમ અપયેધતિ.

જઘન્તિ માંમ અહુન વધસ્ય, અવવત સ્તનધથિષ યથ અરમ ક્તોઃ મસાઓ; તાપયેધતિ માંમ અપ વહિરત, માંનયેન્ અહે યથ અયોક્ષુ-સ્તમ; રએકો મે હ્ય અંધહાઓ જમત્ર વંધહો કુરેનઓધતિ, યો માંમ અએવો જામયેધતિ, થો સિપતામો જરથુશ્તો.

અધાત્ર ઉઘતિ ક્રવપત અપિશ વંધઉહિ યા ઍરજ્ઞધતિ, નજઘો માંમ ઉપ-હિરત, ઍરજ્ઞવો અપાઉમ સિપતમ, ઉપ મે સ્વયંધઉહ વાપહે. નજઘો તાંમ ઉપ-હિરતત્ર થો સિપતામો જરથુશ્તો, ઉપ હે સ્વયત વાપહે.

આ-દિમ ઉસય પધરિ-મરજત્ર, હાવોય આજવો દધિનય, દધિન આજવો હાવયય, ઉઘતિ વચેપિશ અઓજન. સીરો અહિ જરથુશ્ત, હુકુરેતો અહિ સિપતમ, હુવસવો દરેઘો-આજાઉશ. દાતેમ તે તનુયે ખરેનો, ઉરનએય દરેઘેમ હુવંધહેમ, યથ ઇમત્ર યત્ર તે કાવઓચિમ.

અહે રય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજાઇ સુરવત યસ્ત, તાંમ યજાઇ હુયુશ્ત યસ્ત, અપીમ વંધઉહીમ જઓઆખ્યો; અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ઍરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથ્રય વચય વ્યઓધનય, જઓઆખ્યસ્ય અરુષુખએધખ્યસ્ય વાધક્ષિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્તે પધતિ વંધહો, મજદાઓ આહુરો વએથા અપાત્ર હ્યા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદે.

(કરદો ૩ જો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધનીમ ઍરજઘ-તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્ર-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઓ-કાંમ ખએપજ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત હુઓપ્યંધ્રહો પરધાતો, ઉપ ઉપજ્ઞે હરયાઓ ઔરેજો
સ્રીરયાઓ મજ્ઞદધાતયાઓ.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત અવત્ આયત્તેમ, દજ્ઞદિમે અપિશ વંધઉહિ
યા ઔરેજધતિ, યત્ અવાનિ અધવિ-વન્યાઓ વીર્યે દ્યેવ માજ્ઞન્ય, યથ
અજ્ઞમ નોધત તરશ્તો ક્રાનેમાને થવએષાત્ પરો દ્યેવએધબ્યો, ક્રા અહ્માત્
પરો વીર્યે દ્યેવ અનુસો તરશ્ત નેમાઓન્તે, તરશ્ત તંમંધ્રહો ક્રરાઓન્તે.

પઠરિ-તયત્ પઠરિ-જસત્ અપિશ વંધઉહિ યા ઔરેજધતિ. વિન્દાત્
તંમ યાનેમ હુઓપ્યંધ્રહો પરધાતો.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓધ્રાબ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય
બ્યઓશ્નય, જઓધ્રાબ્યસ્ય અરધુબ્ધએધબ્યસ્ય વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યંધ્રહો
હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઠતી વંધ્રહો, મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૪ થો) અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધશ્નીમ ઔરેજ-
ધતિમ હુરઓધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ બએષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંધ્વો, હુકધસ્યાત્ હ્ય ખરેજંધ્રહત.

આઅત્ હીમ જઠધ્યત અવત્ આયત્તેમ, દજ્ઞદિમે અપિશ વંધ-
ઉહિ યા ઔરેજધતિ, યથ અજ્ઞમ કૃષઓનિ વાંધ્ય અવ-ખરાનિ, અવિ
મજ્ઞદાઓ દામબ્યો, યથ અજ્ઞમ અમૈરેજતીમ અવ-ખરાનિ, અવિ
મજ્ઞદાઓ દામબ્યો.

ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ, વ પુધૅમય તરૂળમય, હ્ય મજ્ઞદાઓ
દામબ્યો, ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ, વ જઉર્વામય મૈરેથ્યૂમય, હ્ય
મજ્ઞદાઓ દામબ્યો, ઉત અજ્ઞમ અપ-ખરાનિ વ ગરૅમમય વાતૅમ
અઓતૅમય, હ્ય મજ્ઞદાઓ દામબ્યો, હજ્ઞધરૅમ અધવિ-ગામનાંમ.

પઠરિ-તયત્ પઠરિ-જસત્ અપિશ વંધઉહિ યા ઔરેજધતિ. વિન્દાત્
તંમ યાનેમ યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંધ્વો.

અહે રય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓધ્રાબ્યો; અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞ-
મધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચય

અય્યોથનય, અય્યોથાળ્યસય અરપુખ્ધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઅો અહુરો વએથા અપાત્ત હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદે.

(કરદો ૫ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધશ્નીમ ઔરેજધ-
તીમ હુરઅોધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્ત-ચપ્રાંમ અમવધતીમ દાતો-સઅો-
કાંમ બએષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત્ત વીસો પુથો આથુવ્યાનોધશ, વીસો સૂરયાઅો ધએ-
તઅોનો, ઉપ વરેન્નમ ચથુ-ગઅોપેમ.

આઅત્ત હીમ જધંયત્ત અવત્ત આયત્તમ, દજદિમે અપિશ વંધ-
ઉહિ યા ઔરેજધતિ, યત્ત બવાનિ અધવિ-વન્યાઅો અજ્ઞીમ દહાકેમ
થિજકેન્નમ, થિકેન્નરેધમ, દવશ-અપીમ, હજધરન્યઅોદતીમ, અપ્-અઅો-
જધહેમ, દએવીમ દુજમ અધેમ ગએથાવ્યો દ્રવન્તેમ, યાંમ અપ્-
અઅોજસ્તેમાંમ દુજમ ક્રય કેરેન્તત્ત અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ
અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુરકાધ અપહે ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત
અજનિ સવંધહવાયિ અરેનવાયિ, યોધ હેન્ કહુરપ સ્સએશત જજતેએ
ગએથ્યાધય, યોધ અખદોતેમે.

પધરિ-તચત્ત પધરિ-જસત્ત અપિશ વંધઉહિ યા ઔરેજધતિ. વિન્દાત્ત
તેમ યાન્નમ વીસો પુથો આથુવ્યાનોધશ વીસો સૂરયાઅો ધએતઅોનો.

અહે રય ખરેન્નંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ અય્યોથાળ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજમધદે. હુઅોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહધહ, માંથ્રય વચય
બ્યઅોથનય, અય્યોથાળ્યસય અરપુખ્ધએધળ્યસય વાધજિળ્યો. ચેંધહે
હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજ્જદાઅો અહુરો વએથા અપાત્ત
હયા, યાઅોધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા યજમધદે.

(કરદો ૬ ઠો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધશ્નીમ ઔરેજધ-
તીમ હુરઅોધાંમ હુયજતાંમ ખનત્ત-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઅો-
કાંમ બએષજયાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત્ત હુઅોમો ક્રાગ્મિશ, બએષજયો, સ્ત્રીરો, ક્ષાથ્યો, જધરિ-
દાધથો, ઔરેજિશતે પધતિ ઔરેજહિ હરધથો પધતિ ઔરેજયાઅો.

આઅત્ત હીમ જધંયત્ત અવત્ત આયત્તમ, દજદિમે અપિશ વંધઉહિ
યા ઔરેજધતિ, યથ અજમ બન્ધેનિ મધરીમ તૂધરીમ કંધરસ્યાન્નમ,

ઉત અસ્તૈમ વાધયેનિ, ઉત અસ્તૈમ ઉપનયેનિ, અસ્તૈમ કવોધશ હૃઓસ-
વંધહહે, જનાત્ તૈમ કવ હૃઓસવ, પસ્ને વરોધશ ચએચિસ્તહે જક્રહે
ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે નરહે અધએરથહેચ
નરવહે.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અપિશ વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ. વિન્દાત્
તૈમ યાનૈમ હૃઓમો ક્રાગ્મિશ, અએષજયો, સ્તીરો, ક્ષત્રયો, જધરિ-દાધથ્રો.

અહે રય ખરૈનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરૈન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઓશાખ્યો; અપીમ વંધઉહીમ
યજમધદે. હૃઓમયો ગવ ખરૈસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
ખ્યઓથનય, જઓશાખ્યસય અરુષુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે
હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૭ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધનીમ ઍરજઘ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ અએષજયાંમ પૈરૈધવીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજત અરૂષ અધસ્યનાંમ દપયુનાંમ ક્ષત્રાધ હનકૈરૈમો
હૃઓસવ.

આઅત્ હીમ જધધયત્ અવત્ આયસ્તૈમ, દજદિ-મે અપિશ વંધ-
ઉહિ યા ઍરજઘતિ, યથ અજૈમ નિજનાનિ મધરીમ તૂધરીમ કંધર-
સ્યાનૈમ, પસ્ને વરોધશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન
સ્યાવરૂપાનાધ જુરો-જતહે નરહે અધએરથહેચ નરવહે.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અપિશ વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ. વિન્દાત્
તૈમ યાનૈમ અરૂષ અધસ્યનાંમ દપયુનાંમ ક્ષત્રાધ હનકૈરૈમો હૃઓસવ.

અહે રય ખરૈનંધહય, તાંમ યજ્ઞધ સુરૈન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધહીમ જઓશાખ્યો, અપીમ વંધઉહીમ
યજમધદે. હૃઓમયો ગવ ખરૈસ્મન, હિજવો-દંધહંધહ, માંથય વચય
ખ્યઓથનય, જઓશાખ્યસય અરુષુખ્યએધખ્યસય વાધજિખ્યો. ચેંધહે
હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૮ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજમધદે, ક્ષોધનીમ ઍરજઘ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજતાંમ ખનત્-ચપ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ અએષજયાંમ પૈરૈધવીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત યો અષવ જરથુશ્તોઃ અધર્યેને વએજહિ વંધહુ-
યાઓઃ દાધતયાઓઃ.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્ અવત્ આયર્તેમ, દજદિ-મે અષિશ
વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ, યથ અજૈમ હાયથેને વંધઉહીમ આજ્ઞતાંમ
હુતઓષાંમ, અનુમતેએ દએનયાઓ, અનૂજ્ઞતેએ દએનયાઓ, અનવ-
રશ્તેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ માગદ્યસ્તીમ જરસ્ય દાત્,
અપએય અઓતાત્ યા મે વરેજ્ઞનાધ, વંધઉહીમ દાત્ કસસ્તીમ.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અષિશ વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ. વીન્દાત્
તૈમ યાનૈમ યો અષવ જરથુશ્તોઃ.

અહે સ્ય ખરેનંધહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરુવત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંધઉહીમ જઓધ્રાખ્યોઃ; અષીમ વંધઉહીમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહંધહુ, માંધ્રય વયય
ખ્યઓશનય, જઓધ્રાખ્યસ્ય અરુખ્યએધ્યસ્ય વાધ્રજ્ઞિખ્યો. ચેંધહે
હુતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતિ વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ હુયા, યાઓધ્રહુમંથયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૯ મો) અષીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, ક્ષોધન્નીમ ઍરજઘ-
તીમ હુરઓધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત્યથ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-
સઓકાંમ ખએષજ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ યજ્ઞત ઍરજઘધિશ કવ વીશ્તારપો પસ્ને આપો દાધતયાઓ.

આઅત્ હીમ જઘ્ધ્યત્, અવત્ આયર્તેમ દજદિ-મે, અષિશ
વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ, યથ અજ્ઞતિ પેષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પ-
થઉર્વો અસ્તોધશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉર્વો, ઉર્વિ-ખઓધો, ઉર્વિ-વરેથ્રો,
સ્તવી-મનોધ્રીશ, ચેંધહે હુતસત ઉશ્તનાંમ જઘન્યાવરત્, પસ્ય ખીધહે
યથ અજ્ઞતિ પેષને મધસ્યેહે ખ્યઓનહે અરજત્-અસ્પહે, યથ અજ્ઞતિ
પેષને દરધિનિકહે દએવયસ્નહે.

ઉત અજૈમ નિજનાનિ તાંધ્રયવન્તેમ દુજ્ઞદએનૈમ, ઉત અજૈમ
નિજનાનિ સ્પિનજઉરકૈમ દએવયસ્નૈમ, ઉત અજૈમ કઓઉર્વએસથેનિ
હુમય વરેધકનાંમય ખ્યઓન્યેહેય દંધહુવો, ઉત અજૈમ નિજનાનિ
ખ્યઓનિનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્યસદ્ધાધ સતદ્ધાધશય, સતદ્ધાધ હુજંધ્રદ્ધાધશય,
હુજંધ્રદ્ધાધ ખએવરેદ્ધાધશય, ખએવરેદ્ધાધ અહુખ્શતદ્ધાધશય.

પધરિ-તયત્ પધરિ-જસત્ અષિશ વંધઉહિ યા ઍરજઘતિ. વિન્દાત્
તૈમ યાનૈમ ઍરજઘધિશ કવ વીશ્તારપો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞઘ મુરુન્વત યસ્ન, તામ યજ્ઞઘ હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધઉહીમ જઘ્ઞોઞાળ્યો; અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે. હઘ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્ય વચ્ય ધ્યઘ્ઞોઞન્ય, જઘ્ઞોઞાળ્યસ્ય અરધુખ્ધઘેઘળ્યસ્ય વાધ્ઘ્ઞિળ્યો. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજ્જદાઘ્ઞો અહુરો વઘેથા અષાત્ત હ્યા, યાઘ્ઞોધ્ઘહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો) અપીમ વંધઉહીમ યજ્ઞમધદે, દ્વોધંનીમ ઐરજઘતિમ હુરઘ્ઞોધાંમ, હુયજ્ઞતાંમ ખનત્-ચધ્રાંમ અમવધતીમ, દાતો-સઘ્ઞોઞાંમ ખઘેષજ્યાંમ પેરેશ્વીરાંમ સૂરાંમ.

આઅત્ત અઘ્ઞોઞત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, મા ચિશ મે આઘ્ઞોધ્ઘહાંમ જઘ્ઞોઞનાંમ વિન્દિત, યા માવોય નિપારયેઘન્તિ, મા નરો પધરિશ્તા-શ્તુધ્રો, મા જહ્લિક પરદક્ત, મા અપેરેનાયુ તઉરેન, મા કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ.

યત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય, આઅત્ત અજ્ઞમ તનૂમ અગુજે, અધધરિ પાધેમ ગેઉશ અરુનો ખરેમાયઘ્ઞોનહે. આઅત્ત માંમ ક્રગુજ્યન્ત યોધ અપેરેનાયુ તઉરેન યોધ કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ.

યત્તચિત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય, અત્તચિત્ત અજ્ઞમ તનૂમ અગુજે અધધરિ મઘેષહે ગરો યત્ત વરુનોધશ સતો-કરહે. અત્તચિત્ત માંમ ક્રગુજ્યન્ત યોધ અપેરેનાયુ તઉરેન યોધ કધનિન અનુપઘેત મધ્યાનાંમ, યત્તચિત્ત માંમ તુર પજ્જદ્યન્ત આસુ-અરપ નઘ્ઞોતર્ય.

પઘ્ઞોધ્ઘ્યાંમ ગેરજ્ઞાંમ ગેરજઘ્યેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, હ્ય અપુઘ્રો-જન્યાઘ્ઞો જહ્લિક્યાઘ્ઞો. મા હે અવિ પાધેમ અવહિશત, મા ગાતૂમ નિપધ્ધ્યંધ્રઉહ. કુથ હીશ અજ્ઞમ કેરેનવાનિ, અસ્મનંમ અવિ ક્રપુસાનિ, જ્ઞાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

ધિત્યાંમ ગેરજ્ઞાંમ ગેરજઘ્યેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, હ્ય અવંધ્રહાધ જહ્લિક્યાધ, યા અઘ્ઞોમ પુઘ્રેમ ખરધતિ, અન્યદ્વાધ અર્ધાનાધ વરશંતમ, પધથે ઉપ-ખરધતિ. કુથ હીશ અજ્ઞમ કેરેનવાનિ, અસ્મનંમ અવિ ક્રપુસાનિ, જ્ઞાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

ધિત્યાંમ ગેરજ્ઞાંમ ગેરજઘ્યેત અપિશ વંધઉહિ યા ઐરજઘતિ, ધમત્ત મે સ્તાવિશંતમ ધ્યઘ્ઞોઞનંમ મધ્ય વેરેજિન્તિ સાસ્ત, યત્ત કધન્યો ઉજ્જ-

વાધયેઘન્તિ દરેઘંમ અધવો નિજમયેઘન્તિ. કુથ હીશ અજંમ કરેનવાનિ,
અરમનંમ અવિ ક્રુષુસાનિ, જાંમ અવિ નિઉરવિસ્યાનિ.

આઅત્ર અઘ્ઘોત્ર અહુરો મજદાઘ્ઘો, અપિ સીરે દામિધાઘતે, મા
અવિ અરમનંમ ક્રુષુસ, મા અવિ જાંમ નિઉરવિસે, ધથ મે તૂમ હાંમ-
અરંધ્રઉહુ, અન્તરે અરંધંમ ન્માનહે સીરહે ક્ષધ્રો-કરંતહે.

અન થ્વા યસ્ન યજ્ઞતે, અન યસ્ન ક્રાયજ્ઞતે, યસે-થ્વા યજ્ઞત
વીશ્તારપો, પસ્ને આપો દાઘત્યયાઘ્ઘો. ઔરંજંમ ધરાત્ર જઘ્ઘોત વાચિમ,
હિશ્તંમ્નો પસય ધરંસ્મ. અન થ્વા યસ્ન યજ્ઞતે, અન યસ્ન ક્રાય-
જ્ઞતે, અપિ સીરે દામિધાઘતે.

અહે સ્ય ખરંનંધ્રહ્ય, તાંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ
હુયશત યસ્ન, અપીમ વંધ્રઉહીમ જઘ્ઘોધ્રાજ્યો; અપીમ વંધ્રઉહીમ
યજ્ઞમઘદે. હુઘ્ઘોમયો ગવ ધરંસ્મન, હિજ્ઞવો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંધ્રય વયય
ધ્યઘ્ઘોધનય, જઘ્ઘોધ્રાજ્યસય અરુધુધ્ધઘેધ્યસય વાધ્રજિજ્યો. યંધ્રહે
હાતાંમ આઅત્ર યસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદાઘ્ઘો અહુરો વઘેથા અષાત્ર
હુયા, યાઘ્ઘોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઘોસયા યજ્ઞમઘદે.

(બાજમાં પદે.) અહુરમજદ ખોદાઘે, અવજ્ઞનીઘે મરુદમ, મરુ-
દમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમખાયસ્તે વેહાંન્, ઘ્ઘોઘેમ ઘેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અઘેદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વઘસ્યો (૨).

યસ્નંમય વહ્નંમય અઘ્ઘોજસય જવરંય આક્રિનામિ, અષોઘશ
વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ચિસ્તોઘશ વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ઔરંથે વંધ્રહુયાઘ્ઘો, રસાંસ્તાતો
વંધ્રહુયાઘ્ઘો, ખરંનંધ્રહો સવંધ્રહો મજદંધાતહે. અષંમ વૉહુ (૧).

 અઘ્ઘાઘ રઘેશય; હુજંધ્રંમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કરંરંહુ
મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાં), માહે
મુખારક્ (ફલાં), ગાહે (ફલાં), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્.
દ્નઘ્ઘોધ્ર અહુરહે મજદાઘ્ઘો, તરોઘદીતે અંધ્રરહે મધંન્યેઊશ; હુધથ્યાવર-
શતાંમ હાત્ર વસ્ના કરંષોતંમંમ. સ્તઘ્ઘોમિ અષંમ; અષંમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાદ મીનો અરશશંજ ખેરસાદ અમાવંદ
પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહુ માજદયસ્નાંન્,
આગાહી રવાઘ ગોઆફરંગાંની બાદ હુદેતે કેશવર જમીન્; અઘેદૂન્

બાહ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધ, મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધ,
મન્ આનો આવાયદ્ શુદ્ધ. અપચ્ચોને અર્ષમ વૌહ્ (૧).

જ્ઞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોઢેડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્જ-
દ્યસ્તની દાદે જરથુસ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સંવિશતે અર્દ્ધી સૂર અના-
હિતે. અપચ્ચોને અર્ષમ વૌહ્ (૧). નંમો ઉર્વાધરે વંધ્નઉહિ મજ્જદધાતે.
અપચ્ચોને અર્ષમ વૌહ્ (૧). અષીમ વંધ્નઉહીમ યજ્ઞમધદે. અર્ષમ
વૌહ્ (૧). મીનો અરશશંગ ખેરસાદ. અર્ષમ વૌહ્ (૧).

અશીશવંધ યસ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર
દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ
જ્યાદા થાઓ! મીનો અશીશવંધ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું
પશ્ચાત્તાપ કરું છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું
મનશની ગવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

અશીશવંધ નારી ફરેસ્તો છે, તે દોલત, ખજાના અને સુખ ઉપર મવકકલ
છે. એ ફરેસ્તાની સાથે પારેન્દી, જે ખજાના ઉપર મવકકલ છે, તેનું નામ આપે
છે. એને અહુરમઝદની દીકરી, અમશાસ્પંદોની બેહેન, અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ
(નારી ફરેસ્તા) ની દીકરી, અને મહેર યજ્ઞ, શરોષ યજ્ઞ, અને રથનુ યજ્ઞની
બેહેન, અને બલી માઝદ્યસ્તી દીનની બેહેન કહી છે.

તે ખુબસુરત, આરાધનાને લાયક, સદગુણી માણસને હિંમત અને સુખ આપ-
નાર, તંદરેસ્તી બખશનાર, પહેલવાનના જેવું કૌવત બખશનાર, તેજ બુધ્ધિ અને
જાતી અકકલ આપનાર, ધનસાનની રેહનુમાઇ કરનાર, ન્યામત બખશનાર અને
કીર્તી આપનાર છે.

પઢનાર દુવા ગુજારે છે કે અએ અશી! તારી, બલી ચિસ્તની, રાસ્તીની,
ધનસાધની, અહુરમઝદના પેદા કીધેલાં ખોરેહની, અને આપ્પાદીની હું વખાણુ ગાઉં
છું. જે તારી મદદ માંગે છે, તેને તું મદદ આપે છે. જે તને ક્રિયાની બેટાથી
આરાધે છે, તે મહેર યજ્ઞને ખુશનુદ કરે છે. જેની ઉપર તું પ્રસન્ન થાય છે, તેના
ધરને પમરાટવાળું કરે છે, તેને પુષ્કળ સોનું રૂપું બખશે છે, તેને આપ્પાદ મુલક
ઉપર રાજ વહીવટ ચલાવનાર કરે છે, તેની ઓલાદ લાંબો વખત ટકે એવી કરે
છે, તેને ખુબસુરત હેતવંતી નાર આપે છે, તેને ખુબસુરત, પાતળી કમરવાળી
દીકરી બખશે છે, તે તેજ ધોડા, ઉંટ, અને રથનો માલેક થાય છે, અને તે તિક્ષણ
બાલો રાખનાર, શેતાખીથી જતો તીર ફેંકનાર, હથિયારથી વીંધી નાખનાર, અને
વેરીને મારનાર બને છે, માટે તું મારી ઉપર પ્રસન્ન થા, જેથી હું ભાગ્યશાળી
ગાઉં. અએ અશી! તું મારી ઉપરથી નજર દૂર ના કરતી, મારા ઉપર દયા કર-

એક ઠેકાણે અશીશવંધ ધર્યે છે કે મરદી વગરના માણસ, કવખતના દસ્તાન-વાળી ઓરત, નાની વયના છોકરો, અને કુવારી કન્યા તેણીને કિયાની બેટો અપંજી નહિ કરે, કારણ કે જ્યારે તુરાનીઓએ તથા નોદરના ખાનદાનવાળાઓએ તેણીની ઘુઠ પકડી, ત્યારે તેણીએ બળદના પગ અને મેંઢાના માથાં હેઠળ આશરો લીધો, તે વખતે નાની વયના છોકરાઓ તથા કુવારી કન્યાઓએ તેણીને શાંધી આપી.

એક હમેલ તોડી પાડનાર બદ ઓરતથી, જનાકારી કરનારથી અને જેઓ કન્યાને પરણાવતા નથી તેઓથી અશીશવંધ ધણી આઝરદે થયલી જણાવવામાં આવી છે.

સ્પીતમાન જરથોસ્ત, જેના જનમવામાં અને મોટા થવામાં પાણી અને ઓરવરો ખુશાલ થયાં અને વધ્યાં, અને અંધેમધન્યુશ નાસી જઈને પોકાર કરવા લાગ્યો, કે જ્યારે યજ્ઞદો મને તોડી શક્યા નહિ, ત્યારે અશો જરથોસ્તે મને અહુનવર અને અષેમ વોહુના કલામથી પીગળાવી નાખ્યો, તેણે જ્યારે રાસ્તીથી અશીશવંધ, અહુર-મઝ્દ અને અમશાસ્પદોની સેતાયશ કીધી, ત્યારે અશી તેના ઉપર પ્રસન્ન થઇ હતી.

વળી નીચલા નામાંકિત નરોએ પણ અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી :—

હોશંગ પાદશાહે અલખુઝ પહાડ ઉપર અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારે, અને તેઓ તેનાથી ડરીને નાસી જાય. તેની મુરાદ બર આવી હતી. જમશેદ પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે અહુરમઝ્દની પેદાયશમાં આત્રાદી અને અમરપણું ફેલાવે, અને ભુખ, તરસ, છુદાપો, મોત, અતિશય ગરમ અને ઠંડો પવન એક હગર વરસ સુધી દરે કરે. તેની મુરાદ બર આવી હતી.

ફરેદુન પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ત્રણ માથાવાળા ઝોહાકને મારે, અને જમશેદ પાદશાહનાં ખાનદાનની બાનુઓ શહેરનાજ અને અરનવાઝને ઝોહાકના બંદમાંથી છોડવે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

હોમ પહેલવાને અલખુઝ પહાડ આગળ અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અક્રાસિયાબને બાંધીને કઝેખુશર આગળ લાઇ જાય, જેથી તે તેને અઝેયસ્ત સરોવર આગળ શીયાવક્ષ અને અઝેરસના કીનામાં મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

કઝેખુશર પાદશાહે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અઝેયસ્ત સરોવર આગળ અક્રાસિયાબને શીયાવક્ષ અને અઝેરસના કીનામાં મારે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે ધરાનવેજમાં અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે પાદશાહ યુક્તારપની બાનુ હુતઓસને તેની દીનમાં લાવે, અને તેણી દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પાદશાહ ગુણતારપે અશીશવંધની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે વિરપ થઇવેનિ-અસ્તી, ઉર્વિ-ખ્યઓધ, ઉર્વિ-વેરેશ્, સ્તવી મનોશ્રી, ખ્યઓને, અરજનસ્પ, દરષિનિક, તાથિવંત અને સ્પિનજઉરશકને મારે, અને વરેધક અને ખ્યઓનના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે, અને ખ્યઓન દેશના અગણિત માણસોને મારે; તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

એ યશતમાં હોમના રોપા વિષે એવો ઇસારો મળે છે કે જ્યારે ખીજાં બધાં કેશી પીણાં ઇનસાનને એશમ (ગુસ્સાનો દેવ) ના તરીકા ઉપર લઈ જાય છે ત્યારે હોમની કેદ પવિત્રાઈના તરીકા ઉપર લાવે છે.

આસ્તાદ યશ્ત. ૧

દનઝ્યોશ્ચ અહુરહે મજદાઝ્યો. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહુ અવજળયાદ; આસ્તાદ યજદ બેરસાદ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઝ્યોઝેમ ગોફ્ત, ઝ્યોઝેમ કફ્, ઝ્યોઝેમ જસ્ત, ઝ્યોઝેમ બૂન્ બૂદ્ અસ્તેદ્. અજ્ઞ આંન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝ્યોઝે અવાજ્જશ પશેમાન પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝ્યોશ્ચ અહુરહે મજદાઝ્યો, તરેહદીતે અંધરહે મઘન્યેઉશ; હુધથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ર વસ્ના ફેરેષોતેમમ. સ્તઝ્યોમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કઝેવો, (જે ગેહ હોય તે પદે) ક્સસ્તયઝેય. અધરયનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, દનઝ્યોશ્ચ યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દનઝ્યોશ્ચાઘ્ય ક્સસ્તયઝેય, યથા અહુ વધસ્થો જઝ્યોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ર હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઝ્યો ઝઝ્યોત્ત્ર.

ઝઝ્યોત્ત્ર અહુરો મજદાઝ્યો સ્પિતમાઘ જરથુશલાઘ, અજ્ઞમ દધાંમ અધસ્થેનમ ખરેનો ગઝ્યોમવધતીમ પોઉર-વાંથ્વમ પોઉર-ધસ્તીમ પોઉર-

૧.-આસ્તાદ એ સચાઇ ઉપર મવકકલ ફરેસ્તો છે. એ રશને યજ્ઞ સાથે ચીનવદ પુલ આગળ માણસોના પુલ ગુજર થતી વખતે ઇનસાફ કરવામાં મહેર દાવરનો હુમશરીક છે. ત્યારે આસ્તાદ યશ્ત સચાઇ, સુધાપણાના મીનોનું સેતાયશનામું છે, તો જો કે એમાં આસ્તાદનું કંઈ વર્ણન આવતું નથી, યા આસ્તાદનું નામ વટીક આવતું નથી.

ખરેનંધ્રહૂમ, હુશ-હાંમ-ખરેતમ અથ્વમ, હુશ-હાંમ-ખરેતમ પએતમ,
આજમ હુમએસ્તારમ, હુશમધન્યૂમ હુમએસ્તારમ.

તઉર્વયેધતિ અધરેમ મધન્યૂમ પોઉરૂ-મહુરકમ, તઉર્વયેધતિ અએ-
ખમમ અવિ-દૂમ, તઉર્વયેધતિ બૂખ્યાંસ્તમ જધરિનમ, તઉર્વયેધતિ
હાંમ-સ્તેરેતમ અએખમ, તઉર્વયેધતિ મહુરકથમ દએઉમ અપઆપમ,
તઉર્વયેધતિ અનધર્યાઓ દધધહાવો.

અજમ દધાંમ અપીમચ વંધઉહીમ ખરેજધતિમ. ક્યરધતિ અન્તરે
જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધમ ન્માનહે સીરહે ક્ષથો-કરેતહે.

તમ હુચાત અપિશ પોઉરૂશ-ખાથ રાધતિ, અપવ-ક્ષન્વધત્યાધ
મખ્યાધ. ક્યરધતિ અન્તરે જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધમ ન્માનહે
સીરહે ક્ષથો-કરેતહે. વીસ્પો-વાંથવો વીસ્પો-વરેથો વીસ્પો-અથવો, વીસ્પો-
ખરેનો. અએવો-પાધમ નિદધથિતે અપિશ વંધઉહી યા ખરેજધતિ અન્તરે
જધતિમ, ક્યરધતિ અન્તરે અરેધમ ન્માનહે સીરહે ક્ષથો-કરેતહે.

હજંધરેમ અસ્પાઓ બવધતિ, હજંધરેમ વાંથવાઓ બવધતિ, ઉત
આસ્નાંમચિત કજધન્તિમ. હામે યઓજધતિ તિશ્લીમ સ્તારમ, હામે
વાતો દરપિશ મજદધાતો, હામે અધરયનમ ખરેનો.

ઉત ખરેન્તિ કદથમ વીસ્પાઓ ખરેખવો ગધરિનાંમ, વીસ્પાઓ
જાંફુનવો રઓનાંમ, ઉત ખરેન્તિ કદથમ વીસ્પનાંમ ઉર્વરનાંમ ક્રાઉ-
રૂસ્તનાંમ સીરનાંમ જધરિ-ગઓનાનાંમ. ઉત ખરેન્તિ કદથમ હાંમ-
સ્તેરેતમ અએખમ, ઉત ખરેન્તિ મહુરકથમ દએઉમ અપઆપમ.

નમે તિશ્લીમ સ્તારમ રએવન્તમ ખરેનંધ્રહુન્તમ; નમે વાતો
દરપિશ મજદધાતો; નમે અધરયનમ ખરેનો. યથા અહૂ વધર્યો (૪)
અપમ વોહૂ (૩).

અહુન્તમ વધરિમ યજમધદે, અપમ વહિરતમ સએશતમ અમેપમ
રપેન્તમ યજમધદે, વચ અર્ધુજધ વારેથગ્નિશ અએષકિશ યજમધદે,
અએષકિશ વચ અર્ધુજધ વારેથગ્નિશ યજમધદે. માંથ રપેન્ત દએન
માજદયસ્ને હઓમચિનમ યજમધદે. અધરયનમ ખરેનો યજમધદે.

યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો
વએથા અષાત હુચા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ
સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન

માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અદૂ વધસો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓઞસય જવરંય આદ્રીનામિ, અધરય-
નાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ. અષેમ વૉહૂ (૧). અહુમાધ રએશય;
હુઞધરેમ; જસ મે અવધહે મજદ; કરેહુ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાંન), માહે
મુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓધ
અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અધરહે મધન્યેઉશ. હુધ્યાવરશતાંમ હાત
વસ્ના ફરેષાતેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વૉહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજયાદ આસ્તાદ યજદ, ખેરસાદ અમાવદ પીરોજ-
ગર અમાવદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી
રવાધ ગોઆફરંગાંની બાદ હુકે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્ધિ સ્પર
અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વધરે વધઉહિ મજદ-
ધાતે અષઓને. અષેમ વૉહૂ (૧). અધરયનેમ ખરેનો મજદધાતેમ
યજમધદે. અષેમ વૉહૂ (૧). આસ્તાદ યજદ ખેરસાદ; અષેમ વૉહૂ (૧).

આસ્તાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજે! વૃદ્ધિ કરનાર
દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ
જ્યાદા થાઓ! આસ્તાદ યજદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ યુનાહો માટે હું પશ્ચા-
તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની,
જવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

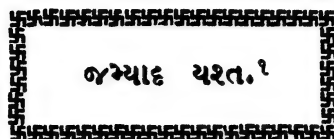
ઓ અહુરમઝદ! હું તેશતર તીર, વયુ યજદ, ધરાની ખોરેહ, અહુનવર, અષેમ
વોહુ, અવસ્તાના કલામો, માગ્રવાણી, હોમની ક્રિયા, અને માજદયસ્ની દીનને વખાણું છું.

આસ્તાદ યજદ સયાષ ઉપર મવકકય છે. આસ્તાદ યજદને ખુશનુદ કરનાર,
યાને રાસ્તી અખત્યાર કરનાર ઉપર અશીશવંધ પ્રસન્ન થાય છે, તેથી અશીશવંધ
યજદની સિક્કતો પાછી વર્ણવીને, તે નર અશીશવંધની મદદથી આબાદી ફેલાવે છે,
બિમારીને દૂર લઇ જાય છે, અને અપઓશ દેવ (પાણીની દીપણી)ને મારી હટાવે છે.

અહુરમઝદે લોભના દેવના હરીફ તરીકે, દુશ્મનના હરીફ તરીકે, ગોસપંદ,
માણસ, દોષત અને અકકલથી ભરપુર ધરાની ખોરેહને પેદા કરીધું, જે અંગ્રેમધન્યુશ,

અષ્ટમ દેવ, ધુધ્યાંસ્ત (આળસાધનો દેવ) તોડે છે, તેમજ ગિમારીને, અપઓશ્વ દેવને અને ધરાનીઓના વિરોધીઓને મારી હટાવે છે.

જે ધરાની ખોરેહ ધરાનના નામકિત નરોએ આસ્તાદ યજ્ઞને ખુશનુદ કરીને, આને રાસ્તી અખત્યાર કરીને મેળવ્યું હતું, તે ખોરેહને એ યજ્ઞતર્મા ખાસ યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

દનઔઘ અહુરહે મજ્દાઔ. અષ્ઠમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવબ્યાદ; જમ્યાદ યજ્ઞ ઘેરસાદ.

અજ હુમા ગુનાહ પતેત પરીમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઔએમ ગોકૃત, ઔએમ કૃદ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યૂન યૂદ ઔસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆંની, ઔએ અવાજ્શ પરીમાન. પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજ્દાઔ, તરેઇદીતે અંધરહે મધન્યેઇશ; હુધથ્યાવસ્તાંમ દ્યૌત વસ્ના ફરેપોત્તેમ. સ્તઔમિ અષ્ઠમ. અષ્ઠમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજ્દયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે જેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. ગરેઇશ ઉષિ-દરેનહે મજ્દધાતહે અશ-ખશહે કાવયેહેય ખરેનંધહેા મજ્દધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધહેા મજ્દ-ધાતહે. દનઔઘ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔઘાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો જઔતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્રચિત્ર હ્ય ફા અષવ વીધ્વાઔ ઝઔતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઔધ્યો ગધરિશ હાંમ-હિસ્તત, સિપતમ જરથુશલ, પધતિ આય જૈયા, હુદ્ધતિ ખર્શ. હા હુમ પાધરિસાધતે ફાપયાઔ

૧.-જમ્યાદ એ અવસ્તા જમો હુધાઔધહોનો અપજ્ઞંશ છે, એનો અર્થ બલી પેદા-યશો આપનારી જમીન થાય છે. જમ્યાદ યસ્ત, અર્થે લોકોને લગતી વસાયલી અને વગર વગર વસાયલી જમીનનું, તે ઉપરના પહાડોનું, પેશદાદી અને ક્યાની પાદરાહોના પેગખર જરથોશ્ત અને ખીલ ભલા ધરાનીઓના ખોરેહનું સેતાયશનાયુ છે. પરણતાં જોડાને દુવા દેવામાં આવે છે કે “જમ્યાદ યજ્ઞ તમને કાયમ સુકામ બક્ષેશ કરે.”

દંધહેઉશ આ ઉપઓંધંધુવાઓસય. બિત્યો જરંધકો ગધરિશ, પારંત-
રંમ અરંધો મનુષહે. હામો હસચિત્ત પાધરિસાધતે ક્રાપયાઓ દંધહેઉશ
આ ઉપઓંધંધુવાઓસય.

અઘાત હુય ગરયો ક્રઓંધ્યાંન ઉપિધાઓ ઉપિદરંનો અરંધ્રિદ્યસચ
ક્રઓંરંધો, ક્ષત્યો અરંજુર, હુપ્તયો બૂમ્યો, અશતંમો રઓંધિતો, નઓંમો
મજિજવાઓ, દસંમો અનતરંદંધુશ, અએવનદસો અરંજિષો, દ્વવદસો
વાધતિ-ગએસો.

આદરનસય, ખયનસય, ઇશકતાય, ઉપાધરિસએન, કાંસો-તરંધ્ર
વરંક દ્વ હુમન્કુન પઉર્વત, અશત વષનો પઉર્વત, અસ્ત અઉર્વન્તો
ક્રાઓંકવો, ચથારો વિધ્વન કઓંક્રો.

અએજખસય, મએનખસય, વાખેધ્રિકએય, અસયએય, તુધરંક-
એય, વિષવએય, દ્રઓંપિજવાઓસય, સાધરિવાઓસય, નંધંહુશમાઓ-
સય, કંકહુશય, અનતરં-કંધંહુય.

સિચિદવસય, અહુરનસય, રએમનસય, અપસ્તંમખનસય, ઉર-
ન્યો-વાધધિમિધ્કએય, અસન્યાઓસય ઉપઓંમસય, ઉશત-ખરંનાઓસય,
રયામકસય, વક્રયાઓસય, વોઉરંપસય.

યહુમ્ય-જતરસય, અધુતવાઓસય, રપતવરંનાઓસય, રપંતો-
દાતસય, કદ્રવ અરંપસય, કઓંધરિસસય, તએરસય, ખરો-સયનો, ખરન-
સય, ક્રાપયાઓસય, ગધરિશ, ઉદ્વચસય, રએવાઓસય, ગધરિશ.
યએષાંમય, પરો મળ્યાક અધવિતએધય રપએષિતએધય ગધરિનાંમ
નામાંમ દાધરં.

ચથ્વરસય અથ ગરયો, રિપતમ જરથુરત, ચથ્વરંસતંમય દ્વએજ
સધતં દ્વએય હજંધરં.

યવત્ અનુ અઘપિ આધતે ગરયો વિષસ્તરં વીરંપંમ અવત્
અઘપિ દ્રઓંનો ખજ્જત્ અથઉરંનએચ રથએશતાધય વાસ્ત્યાધય રૂપુયન્તે.

અહે રય ખરંનંધંહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉદ્રંમ કવએમ
ખરંનો મજદધાતંમ; જઓંધ્રાખ્યો ઉદ્રંમ કવએમ ખરંનો મજદધા-
તંમ યજ્ઞમધદે. હુઓંમયો ગવ ખરંરંમન, હિજવો-દંધંહંધુ, માંધય
વચય ખ્યઓંધનય, જઓંધ્રાખ્યસય અરંપુખંધએધખ્યસય વાધક્રિખ્યો-
યંધહે હાતાંમ આઅત્ત ચેરને પધતિ વંધંહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ત હુયા, યાઓંધ્રહાંમયા તાસયા તાઓંસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૨ જો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજમમદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુતેમ વરેયંધઉહુતેમ યઓક્ષિતિ-વન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તિ અહુરહે મજદદાઓ યથ દામાંન દથત્ અહુરો મજદ-દાઓ પોઉર્ય વોહુય, પોઉર્ય સ્તીરય, પોઉર્ય અખદ્ય, પોઉર્ય ક્ષય, પોઉર્ય ખામ્યાય.

યત્ કરેનવાંન ક્ષેમ અહુમ અજરેવંતેમ અમરેવંતેમ અક્રિથ્ય-ન્તેમ અપુયન્તેમ, યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષેમ. યત્ ધરિસ્ત પધતિ ઉસેહિશતાંન જસાત્ જ્વયો અમરેજિતશ, દથધતે ક્ષેમ વસ્ન અંધહુશ.

યુન ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અપહે સંધઉહુધતીશ-નિશતત્ પધતિ દુક્ષ નાપાધતે યધાત્ અધવિચિત્ જધમત્ અપવન્તેમ મહર્કથાધ અઓમ ચિદ્રમય સ્તીમય આથતય મરે નાપાતએય મધસ્યો અથ સ્તુશ.

અહે સ્ય ખરેનંધહુય, તેમ યજનધ સુરંવત યસ્ન, ઉઘ્મ કવ-એમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઓઆખયો ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદ-ધાતેમ યજમમદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દંધહંધહ, માંથય વચય ખ્યઓથનય, જઓઆખયસય અરુષુખધએધખયસય વાધજિખયો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ યસ્ને પધતિ વંધહે, મજદદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમમદે.

(કરદો ૩ જો) ઉઘ્મ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજમમદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુતેમ વરેયંધઉહુતેમ યઓક્ષિતિવન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ક્ષએતનાંમ વરેજિદાધધનાંમ, ખરેજન્તાંમ અધવ્યામનાંમ, તખમનાંમ આહુધસ્યનાંમ, યોધ અધથેજ-ધહે અપવનો.

યોધ હુમે હુમો-મનંધહે, યોધ હુમે હુમો-વચંધહે, યોધ હુમે હુમો-ખ્યઓથનાઓધહે; યએષાંમ અસ્તિ હુમેમ મનો, હુમેમ વયો, હુમેમ ખ્યઓથનેમ; હુમો પતય કસાસ્તય, યો દધ્વાઓ અહુરો મજદદાઓ.

યએષાંમ અન્યો અયેહે ઉર્વાન્મ અધવિવએનધતિ મરેથવંતેમ હુમતએષુ, મરેથવંતેમ દૂખતએષુ, મરેથવંતેમ હુવરશતએષુ, મરેથવંતેમ

ગરોન્માન્મ, યએષાંમ રચ્ચોક્ષનાચ્ચોદ્ધહો પન્તાનો આવયતાંમ અવિ
જચ્ચોદ્ધાચ્ચો.

યોધ હેન્તિ આચ્ચોદ્ધહાંમ દામનાંમ યત્ત અહુરહે મજદાચ્ચો
દાતરસ્ય મરેક્ષતરસ્ય થ્વરેક્ષતરસ્ય અધવ્યાક્ષતરસ્ય નિપાતરસ્ય
નિશહરેતરસ્ય.

તએચિત્ત યોધ ક્ષેમ વરન અહૂમ દથેન્ અજરેષન્તેમ અમરેષન્તેમ
અક્રિથ્યન્તેમ અપુયન્તેમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત્ત ધરિસ્ત
પઘતિ ઉસેહિશતાન્ જસાત્ જવયો અમરેષ્ણિતશ દથધતે ક્ષેમ વરન
અંધહુશ.

યુન્ ગએથાચ્ચો અમરપન્તીશ યાચ્ચો અપહે સંધઉહધતીશ નિશત્ત
પઘતિ દુક્ષ નાપાધતે યધાત્ અધવિચિત્ત જધમત્ત અપવન્તેમ મહુર્કથાધ
અચ્ચોમ ચિથ્રેમય સ્તીમય આથત્ય મરે નાપાતએય મધચ્ચો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, ઉધ્રેમ કવએમ
ખરેનો મજદધાતેમ; જચ્ચોદ્ધાખ્યો ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ
યજમધદે. હચ્ચોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંથ્રય વચ્ચય
ચ્ચચ્ચોધનય, જચ્ચોદ્ધાખ્યસ્ય અરુષુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. ચેંધહે
હાતાંમ આઅત્ત ચેસ્તે પઘતી વંધહો, મજદાચ્ચો અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાચ્ચોદ્ધહાંમયા તાંસયા તાચ્ચોસયા યજમધદે.

(કરદો ૪ થો) ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ યજમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્તેમ વરેચંધઉહન્તેમ યચ્ચોક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ત અસ્તિ મધન્યવનાંમ યજતનાંમ ગએપ્રથ્યનાંમય જ્ઞાતનાંમય
અજ્ઞાતનાંમય ક્ષેપોચરેશ્રાંમ સચ્ચોખ્યન્તાંમય.

તએચિત્ત મોધ ક્ષેમ વરન અહૂમ દથેન્ અજરેષન્તેમ અમરે-
ષન્તેમ અક્રિથ્યન્તેમ અપુયન્તેમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત્ત
ધરિસ્ત પઘતિ ઉસેહિશતાન્ જસાત્ જવયો અમરેષ્ણિતશ દથધતે ક્ષેમ
વરન અંધહુશ.

યુન્ ગએથાચ્ચો અમરપન્તીશ યાચ્ચો અપહે સંધઉહધતીશ નિશત્ત
પઘતિ દુક્ષ નાસાધતે યધાત્ અધવિચિત્ત જધમત્ત અપવન્તેમ મહુર્કથાધ
અચ્ચોમ ચિથ્રેમ સ્તીમય આથત્ય મરે નાપાતએય મધચ્ચો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજ્ઞધ સુરન્વત યરન, ઉધ્રેમ કવએમ
ખરેનો મજદધાતેમ; જચ્ચોદ્ધાખ્યો ઉધ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ

યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ
ધ્યત્ત્વોધનય, જ્ઞત્ત્વોધાધ્યસય અરુષુધ્યધ્યધ્યસય વાધ્રિજીયો. ચેંધ્રહ
હતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાઘ્નો અહુરો વઘેથા અપાત્ર
હયા, યાઘ્નોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્નોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૫ મો) ઉઘ્રેમ કવઘેમ ખરંનો મજ્જદધાતંમ યજ્ઞમધદિ,
અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહનંતંમ વરંચંધઉહનંતંમ યઘ્નોક્ષિતિ-
વનંતંમ તરંધાતંમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ર ઉપંધહ્યત્ર હૃત્ત્વોધ્યંધહ્યમ પરંધાતંમ દરંધંમચિત્ર અધપિ જર-
વાનંમ, યત્ર ક્ષયત પધતિ યૂમીમ હૃત્તધથ્યાંમ, દઘેવનાંમ મધ્યા-
નાંમય, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય, સાધ્રાંમ કઘ્નોયાંમ કરંડુનાંમય; યો જનત
દ્વ શિંવ માજ્ઞધન્યાનાંમ દઘેવનાંમ વરંન્યાનાંમય દ્રવતાંમ.

અહિ સ્ય ખરંનંધહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવઘેમ
ખરંનો મજ્જદધાતંમ; જ્ઞત્ત્વોધાધ્યો ઉઘ્રેમ કવઘેમ ખરંનો મજ્જદધાતંમ
યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ
ધ્યત્ત્વોધનય, જ્ઞત્ત્વોધાધ્યસય અરુષુધ્યધ્યધ્યસય વાધ્રિજીયો. ચેંધ્રહ
હતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાઘ્નો અહુરો વઘેથા અપાત્ર
હયા, યાઘ્નોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્નોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૬ ઠો) ઉઘ્રેમ કવઘેમ ખરંનો મજ્જદધાતંમ યજ્ઞમધદિ, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહનંતંમ વરંચંધઉહનંતંમ યઘ્નોક્ષિતિવનંતંમ
તરંધાતંમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ર ઉપંધહ્યત્ર તજ્ઞેમ ઉરંપિ અજિનવનંતંમ, યત્ર ક્ષયત પધતિ
યૂમીમ હૃત્તધથ્યાંમ, દઘેવનાંમ મધ્યાનાંમય, યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય,
સાધ્રાંમ કઘ્નોયાંમ કરંડુનાંમય.

યત્ર ઉવત્ર અધવિ-વન્યાઘ્નો વીરંપે દઘેવ મધ્યાચ, વીરંપે યાતવો
પધરિકાઘ્નોસય. યત્ર ઇરત અંધરંમ મધન્યૂમ ક્રમિતંમ અસ્પહિ કંહરપ
થિસતંમ અધવિ-ગામનાંમ વ પધરિ જંમો કરન.

અહિ સ્ય ખરંનંધહ્ય, તંમ યજ્ઞધ સુરંન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવઘેમ
ખરંનો મજ્જદધાતંમ; જ્ઞત્ત્વોધાધ્યો ઉઘ્રેમ કવઘેમ ખરંનો મજ્જદધાતંમ
યજ્ઞમધદિ. હૃત્ત્વોમયો ગવ ઇરંસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ
ધ્યત્ત્વોધનય, જ્ઞત્ત્વોધાધ્યસય અરુષુધ્યધ્યધ્યસય વાધ્રિજીયો. ચેંધ્રહ
હતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજ્જદાઘ્નો અહુરો વઘેથા અપાત્ર
હયા, યાઘ્નોધ્રહાંમયા તાંસયા તાઘ્નોસયા યજ્ઞમધદિ.

(કરદો ૭ મો) ઉર્ધ્વમ ક્વચ્ચેમ ખરેનો મજદદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્તેમ વરેચંધઉહન્તેમ યચ્ચોક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત ઉપંધહ્યત યિમ યિમ્મ ક્ષચ્ચેત્તમ હ્વાંથ્વેમ, દરેઘ્મચિત્ત
અધપિ જરવાન્તેમ, યત ક્ષયત પધતિ યૂમિમ હુરેધથ્યાંમ દચ્ચેવનાંમ
મખ્યાનાંમચ, યાથ્યાંમ પધરિકનાંમચ, સાધ્યાંમ કચ્ચોયાંમ કરકૂનાંમચ.

યો ઉજ્જખરત હ્ય દચ્ચેવચ્ચેધખ્યો, ઉચે ધશતિશય સચ્ચોકાય, ઉચે
કૂષચ્ચોનિશય વાંથવાય, ઉચે ધ્રાંકૂસય કસસતિશય. યેંધહે ક્ષાધાધ ખધચ્ચન્તુ
અસ્તુ ઉચે ખરેથે અજયન્, અમરેપન્ત પસુ વીર, અંધહુચ્ચોષ્મન્
ચાપ ઉર્વધરે.

યેંધહે ક્ષાધાધ નોધત્ત અચ્ચોત્તમ આચ્ચોધહુ, નોધત્ત ગરેમ્મ, નોધત્ત
જઉર્વ આચ્ચોધહુ, નોધત્ત મરેથ્યુશ, નોધત્ત અરસ્કો દચ્ચેવો-દાતો, પર
અનાદુખ્તોધત્ત, પર અહ્યાત્ત યત્ત હીમ અચ્ચેમ દચ્ચોઘ્મ વાચિમ
અંધહુધથીમ ચિન્માન્ પધતિ ખરત્.

આચ્ચત્ત યત્ત હીમ અચ્ચેમ દચ્ચોઘ્મ વાચિમ અંધહુધથીમ ચિન્માને
પધતિ ખરત, વચ્ચેનંન્તેમ અહ્યાત્ત હ્ય ખરેનો, મરેધહે કેહુરપ ક્રપુસત્ત.
અવચ્ચેનો ખરેનો કચ્ચેશ્તો, યો યિમો ક્ષચ્ચેતો હ્વાંથ્વો, આસત્ત યિમો
અષાતો દેઉશ-મનહ્યાધ્ય હો સ્તેરેતો નિદારત્ત ઉપધરિ જ્ઞમ.

પચ્ચોધરીમ ખરેનો અપન્મત ખરેનો યિમત્ત હ્ય ક્ષચ્ચેતાત્. પુસત્ત
ખરેનો યિમત્ત હ્ય વીવંધહુષાત્, મરેધહે કેહુરપ વારેધનહે, અચ્ચોમ
ખરેનો હુગેઉર્વયત મિથ્રો યો વોઉર-ગચ્ચોયચ્ચોધતિશ, યો સુતગચ્ચોપો
હજ્જધરા-યચ્ચોક્ષિતિશ. મિથ્રમ વીરપનાંમ દખ્યુનાંમ દંધહુપન્તીમ યજ્ઞ-
મધદે, યિમ કદથત્ત અહુરો મજદદાચ્ચો, ખરેનંધઉહસ્તેમ્મ મધન્યવનાંમ
યજ્જતનાંમ.

યત્ત ષિતીમ ખરેનો અપન્મત ખરેનો યિમત્ત હ્ય ક્ષચ્ચેતાત્
પુસત્ત ખરેનો યિમત્ત હ્ય વીવંધહુષાત્, મરેધહે કેહુરપ વારેધનહે.
અચ્ચોમ ખરેનો હુગેઉર્વયત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોધશ, વીસો
સૂરયાચ્ચો ધચ્ચેતચ્ચોનો. યત્ત આસ મખ્યાનાંમ વરેધવનાંમ વરેધવસ્તેમો
અધ્ધ્યો જરથુશ્તાત્.

યો જનત્ત અજ્ઞમ દહાકંમ શિજ્જન્મ, શિક્કિમરેધ્મ, કવશ-અધીમ,
હજ્જધર-યચ્ચોક્ષિતીમ, અશ-અચ્ચોજ્જધહુમ, દચ્ચેવીમ દુજ્જમ, અઘ્મ
ગચ્ચેથાવ્યો દવન્તેમ; યાંમ અશ-અચ્ચોજ્જસ્તેમાંમ દુજ્જમ કચ્ચ કરેન્તાત્

અંધરો મધન્યુશ, અવિ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુકાંધ અષહે ગએથનાંમ.

યત્ થિતીમ ખરેનો અપનંમત ખરેનો યિમત્ હુય ક્ષએતાત્ પુસત્ ખરેનો યિમત્ હુય વીવંધહુધાત્, મેરંધહે કેહરૂપ વારંધનાહે. અઓમ ખરેનો હુંગેઉર્વયત નધરે-મનાઓ કરેસારપો, યત્ આસ મધાનાંમ ઉધનાંમ અઓજિશ્તો, અધન્યો જરથુશ્તાત્ નધસ્થયાત્ પરો હાંમ-વરેતોધત્.

યત્ દિમ ઉપંધહુયત્ યા ઉધ નધરે હાંમ-વરેતિશ. નધસ્થાંમ હાંમ-વરેતિમ યજમધદે. અરંધવો-જંગાંમ અખકૂન્યાંમ આસિતો-ગાતૂમ જઘા-ઉરૂમ, યા ઉપંધહુયત્ કરેસારપેમ.

યો જનત્ અજ્ઞીમ સ્વરેમ, યિમ્ અસ્પો-ગરેમ નરે-ગરેમ, યિમ્ વીધવન્તેમ જધરિતેમ, યિમ્ ઉપધરિ વિશ રઓધત્ ક્ષવએપય વએનય અરેન; યિમ્ ઉપધરિ વિશ રઓધત્ આરેશ-યો-ખરંજ જધરિતેમ, યિમ્ ઉપધરિ કરેસારપો અયંધહુ પિતૂમ પયત, આ રપિથવન્તેમ જરવા-નંમ, તદૂસત્તય હો મધસ્થો ખીસત્તય; ક્રાંશ અયંધહો ક્રસ્પરત્, ચેખ્યન્તીમ આપેમ પરાઓધહાત્; પરાંશ તરશ્તો અપતયત્ નધરે-મનાઓ કરેસારપો.

યો જનત્ ગન્દરેવંમ યિમ્ જધરિ-પાખંમ, યો અપતયત્ વીજ-કારો મેરંક્ષાનો ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અષહે. યો જનત્ હુનવો યત્ પથનય નવ, હુનવસ્ય નિવિકહે, હુનવસ્ય દાશતયાનોધશ. યો જનત્ જરન્યો-પુસેમ હિતારપેમ, વરંધઓમય દાનયનંમ, પિતઓનં-મય અશ-પધરિકંમ.

યો જનત્ અરંજો-પમનંમ નધસ્થાંમ-હાંમ-વરેતિવન્તેમ, તખંમેમ ક્રાજુશ્તેમ ઉશ્તેમ, જિરેમ, જખરંજનંમ જઘાઉરૂમ અક્રકતશિમ, ખરો-જુપેમ અપદિસેમ ન્યાધદાઉર, અપસ્તનંધહો ગતો અરંજહે.

યો જનત્ સનાવિધકંમ યિમ્ સ્વો-જનંમ અસેંગો-ગાઉમ. હો અવથ વ્યાખમન્યત; અપેરેનાયુ અહિ, નોધત્ પેરેનાયુ, ચેજિ ખવાનિ પેરેનાયુ, જાંમ ચપ્રેમ કરેનવાને, અસ્મનંમ રથેમ કરેનવાને.

અવનયેનિ રપેન્તેમ મધન્યૂમ હુય રઓફન ગરોન્માન, ઉસ્પત-યેનિ અંધરેમ મધન્યૂમ અરંધત હુય દુજંધહુ; તે મે વાપેમ થંજયાઓતે રપેન્તસ્ય મધન્યુશ અંધરસ્ય, ચેજિ માંમ નોધત્ જનાત્ નધરે-

મનાઓ કહેસારપો. તેમ જનાત નધરે-મનાઓ કહેસારપો; અવ અમ્ય-
નેમ ગયેહે સાનેમ ઉશ્તાનહે.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેવત યસ્ન, ઉઘેમ કવએમ
ખરેનો મજદધાતેમ; જઓધાખયો ઉઘેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ
યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહ્ય, માંધ્ય વચ્ય
બ્યઓધનય, જઓધાખ્યસ્ય અરધુખ્યએધખ્યસ્ય વાધજિખ્યો. ચેંધ્રહે
હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત
હ્યા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૮ મો) ઉઘેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે,
અશવંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રહિન્ટેમ વરેયંધ્રહિન્ટેમ યઓક્ષિતિ-
વન્ટેમ, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યહિ પધતિ પરંખાધયે સ્પેન્તસ્ય મધન્યુશ અંધરસ્ય; અએતહિ
પધતિ અત અખરેતે અધાત અશ્તે કંધ્રહરેયયત અસિશતે કતરસચિત્;
સ્પેન્તો મધન્યુશ અશતેમ કંધ્રહરેયયત વોહુય મનો, અપેમય વહિશતેમ,
આતરેમય અહુરહે મજદાઓ પુથ્રેમ. અંધરો મધન્યુશ અશતેમ કંધ્રહરે-
યયત અકેમય મનો, અએપેમેમય ખ્વી-દુમ, અજ્ઞીમય દહાંકેમ
રિપત્યુરેમય યિમો-કરેન્તેમ.

અધાત કષ હાંમ-રાજયત આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ઉધતિ
અવથ મંધ્રહાનો; અએતત ખરેનો હુંગેરેકુપાને યત અખરેતેમ; આઅત
હે પસ્કાત કદ્રરત અજિશ શિજકાઓ દુજદએનો, ઉત જક્ષેમ દઓમેનો.

ધંજ અવત હુંદએસયંધ્રહિ આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, યેજિ
અએતત ન્યાસાઓધહે યત અખરેતેમ, કા થ્યાંમ પધતિ અપાથ,
નોધત અપય ઉજરઓયયાધ, જાંમ પધતિ અહુરધાતાંમ, ધાધાધ અધહે
ગએથનાંમ. અધ આતર્શ જસ્ત પધતિ અપગેઉરયત ક્ષણિ ઉશ્તાનો-
ચિનહ્ય, યથ અજિશ બિવિવાઓ આઓધહ.

અધાત કષ હાંમ-દ્રરત અજિશ શિજકાઓ દુજદએનો. ઉધતિ
અવથ મંધ્રહાનો; અએતત ખરેનો હુંગેરેકુપાને યત અખરેતેમ;
આઅત હે પસ્કાત હાંમ-રાજયત આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, ઉધતિ
વએબિશ અઓજનો.

તિજ અવત હુંદએસયંધ્રહિ અજે ચિજદેમ દહાક, યેજિ અએ-
તત ન્યાસાઓધહે યત અખરેતેમ, કા થ્યાંમ જદંધ્રહ પધતિ ઉજુ-
ક્ષાને જકેરે પધતિ ઉજરઓયથેનિ, નોધત અપય અકપતાધ, જાંમ

પદ્ધતિ અહુરધાતાંમ, મહુરકાઈ અપહુ ગએથનાંમ. અધ અગ્નિશ ગવ પદ્ધતિ અપગેઉર્વયત્, ક્ષીની ઉશ્તાનોચિનદ્ધ, યથ આતર્શ ધિવિવાઓ આઓધહુ.

અએતત્ ખરેનો કપિન્વત, અવિ જરયો વૉઉર-કપેમ; આદિમ્ હથ હંગેઉર્વયત્ અપાંમ નપાઓ અઉર્વત્-અરપો; તત્તય ઇએધતિ અપાંમ નપાઓ અઉર્વત્-અરપો; અએતત્ ખરેનો હંગેરૂપાને યત્ અખરેત્તમ, યુનેમ જરયંધહો ગુકહે, યુને જકનાંમ વધસ્યનાંમ.

બેરજત્તમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાત્તમ અઉર્વત્-અરપેમ યજમધદે, અર્ષાન્તમ જવનો-સુમ; યો નેરેઉશ દધ, યો નેરેઉશ તતપ, યો ઉપાપો યજતો સુત-ગઓષોત્તેમો અસ્તિ ચેજિમ્નો.

આઅત્ વો કસચિત્ મધ્યાનાંમ, ઉધતિ અઓત્ અહુરો મજદાઓ, આધ અષાઉમ જરથુશ્ત, ખરેનો અખરેત્તમ ઇસએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ, રઓદિન-કનૂત્તમ ઇષાઓધહુએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ પૉઉર-કનૂત્તમ ઇષાઓધહુએત, અથઉરેનો હો રાતનાંમ.

તેમ હયાત્ અષિશ પૉઉરશ-ખાથ રપારદાશ્ત સૂર ગેઉશય વાસ્તે-હેયં; તેમ હયાત્ વેરેથમ વીરપો-અયારેમ, અમએનિદ્ધમ તરો-યારેમ. આઅત્ અન વેરેથ હચિમ્નો, વનાત્ હએનયાઓ પ્રવિએધતિશ; આઅત્ અન વેરેથ હચિમ્નો, વનાત્ વીરપે ત્પિખ્યન્તો.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તેમ યજમધ સુરન્વત યસ્ન, ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ; જઓધાખ્યો ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ યજમધદે. હઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુંધહુ, માંધય વચય બ્યઓત્નય, જઓધાખ્યસય અરપુખ્ધએધખ્યસય વાધજ્ઞિખ્યો. યેંધહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પદ્ધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હયા, યાઓધહુમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરો ૯ મો) ઉદ્ધમ અખરેત્તમ ખરેનો મજદધાત્તમ યજમધદે, અશ-વંદ્રમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તમ વરેયંધઉહુન્તમ યઓક્ષિતવન્તમ, તરધાત્તમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ ઇસલ્ મધસ્યો તૂધસ્યો કંધરસે જરયંધહો વૉઉર-કપહે; મધનો અપ-રપયત્ વસ્ત્રાઓ, તત્ ખરેનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અધસ્યનાંમ દખ્યુનાંમ, જાતનાંમ અજાતનાંમય, યત્તય અપઓનો જરથુશ્તહે. આ-તલ્ ખરેનો કજગધત, તલ્ ખરેનો અપતયલ્, તલ્ ખરેનો અપ-હિધલ્.

અધ હાઉ અપમજ્જારો ઝવત્ત જરયંધહો વોઉરૂ-કપહે, વધરિશ ચો હમ્મો-સવામ્મો નાંમ.

આમ્મત ઉસપતલ કંધરસે તૂરો અશવરેયાઓ, સિપતમ જરથુશલ, જરયંધહલ હય વોઉરૂ-કપાત, અધાંમ દમ્મોધમ્મીમ દમ્મોમ્મો; ઇથે ઇથ યથન અહ્માધ; નોઇત્ત તલ્લ ખરેનો પધરિ-અખમ્મોમ, યલ્લ અસ્સિ અધરયનાંમ દમ્મયુનાંમ જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ, યલ્લ અપમ્મોનો જરથુશલહે.

વએમ હાંમ-રએથવેચેનિ વીરપ તર્ણય ક્ષુધ્રય, મસનય વયંધહનય સ્સયનય. થ્વાંમ જસાઇતિ અહુરો મજ્જદાઓ પધતિષાઓ દામાન્ દધાનો. આમ્મત્ત અવપતલ્લ કંધરસે તૂરો અશવરેયાઓ, સિપતમ જરથુશલ, અવિ જરયો વોઉરૂ-કપેમ.

આભિત્તીમ મધનો અવસ્પસ્યલ્લ વસ્ત્રાઓ, તલ્લ ખરેનો ઇસો, યલ્લ અસ્સિ અધરયનાંમ દમ્મયુનાંમ, જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ, યલ્લ અપમ્મોનો જરથુશલહે. આ-તલ્લ ખરેનો ક્કજગધત્ત તલ્લ ખરેનો અપ-તયલ્લ, તલ્લ ખરેનો અપ-હિધત્ત. અધ હાઉ અપમજ્જારો ઝવત્ત જરયંધહો વોઉરૂ-કપહે, વધરિશ ચો વંધહજ્જદાઓ નાંમ.

આમ્મત્ત ઉસપતલ્લ કંધરસે તૂરો અશવરેયાઓ, સિપતમ જરથુશલ, જરયંધહલ્લ હય વોઉરૂ-કપાત, અધાંમ દમ્મોધમ્મીમ દમ્મોમ્મો; ઇથે ઇથ યથન અહ્માધ, અવએથ ઇથ યથન કહ્માધ. નોઇત્ત તલ્લ ખરેનો પધરિ-અખમ્મોમ, યલ્લ અસ્સિ અધરયનાંમ દમ્મયુનાંમ, જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ, યલ્લ અપમ્મોનો જરથુશલહે.

વએમ હાંમ-રએથવેચેનિ વીરપ તર્ણય ક્ષુધ્રય, મસનય વંધહનય સ્સયનય. થ્વાંમ જસાઇતિ અહુરો મજ્જદાઓ પધતિષાઓ દામાન્ દધાનો. આમ્મત્ત અવપતલ્લ કંધરસે તૂરો અશવરેયાઓ, સિપતમ જરથુશલ, અવિ જરયો વોઉરૂ-કપેમ.

આથિત્તીમ અપસ્પયત્ત વસ્ત્રાઓ, તલ્લ ખરેનો ઇસો યલ્લ અસ્સિ અધરયનાંમ દમ્મયુનાંમ, જ્ઞતનાંમ અજ્ઞતનાંમચ, યલ્લ અપમ્મોનો જરથુશલહે. આ-તલ્લ ખરેનો ક્કજગધત્ત, તલ્લ ખરેનો અપતયલ્લ, તલ્લ ખરેનો અપ-હિધત્ત. અધ હાઉ અપમજ્જારો ઝવત્ત જરયંધહો વોઉરૂ-કપહે, આકુશ યા અવજ્જદાન્વ નાંમ.

આમ્મત્ત ઉસપતલ્લ કંધરસે તૂરો અશવરેયાઓ, સિપતમ જરથુશલ, જરયંધહલ્લ હય વોઉરૂ-કપાત, અધાંમ દમ્મોધમ્મીમ દમ્મોમ્મો. ઇથે ઇથ

યસ્ન અઘ્નાધ, અવએથ ધથ યસ્ન કઘ્નાધ. નોધત તત્ ખરેનો પધાર-
અખઓમ યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દ્વયુનાંમ, જ્ઞાતનાંમ અજ્ઞાતનાંમચ,
યત્ય અપઓનો જરથુશ્નહે.

નોધત તત્ ખરેનો પધરિ-અખવત, યત્ અસ્તિ અધ્યનાંમ દ્વયુ-
નાંમ, જ્ઞાતનાંમ અજ્ઞાતનાંમચ, યત્ય અપઓનો જરથુશ્નહે.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહુચ, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ અખરે-
તેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઓધાળયો ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદ-
ધાતેમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહુંધ્રહ, માંધચ
વચય બ્યઓશ્નચ, જઓધાળયસય અરધુખ્યએધળ્યસય વાધજિળ્યો.
યેધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હુચા, યાઓધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૦ મો.) ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તેમ વરેચંધઉહુન્તેમ યઓક્ષિતિવન્તેમ
તરધાતેમ અન્યાધશ દામાન.

યત્ ઉપંધ્રહુચધતિ ચો અવધાત્ ક્ષધેધતે, યથ જરયો યત્ કાંચમ
હુએતુમતેમ, યથ ગધરિશ ચો ઉષિધાઓ, યિમ અધવિતો પઓધરિશ
આપો હાંમ ગધરિષાચો જસેન્તો.

અવિ તેમ અવિ-હુતચધતિ, અવિ તેમ અવિ હાંમ-વજધતિ
ખાસ્તચ, હુવસ્પચ, ક્દથ, ખરેનંધ્રઉહુધતિચ, યા સ્તીર ઉશતવધતિચ,
યા સુર ઉર્વધ્ય પોઉર-ચાસ્ત, એરેજિચ જરેનુમતિચ. અવિ તેમ અવિ
હુતચધતિ, અવિ તેમ અવિ હાંમ-વજધતે. હુએ રએવાઓ ખરેનંધ્રઉ-
હાઓ, સ્પએતિનિશ વરેમિશ સિરિપમ્નો, નિ-હિધમ્નો પઓધરિશ
વોધધનાઓ.

હુચધતિ દિમ્ અસ્પહે અઓજે, હુચધતિ ઉશલહે અઓજે,
હુચધતિ વીરહે અઓજે, હુચધતિ કવએમ ખરેનો, અસ્તિચ અહિ,
અપાઉમ જરથુશ્ન, અવવંત્ કવએમ ખરેનો, યથ યત્ ધધ અનધ-
ચાઓ દંધ્રહુશ હુકલ ઉસચ ઉસન્કાવયોધત.

અથ પસ્તએત વઓજિરેમ ખઓધેન્તો પુધેમ તરૂનંમચ, ખઓ-
ધેન્તો અઓતેમ ઉર્વાખેમચ; તત્ અસ્તિ કવએમ ખરેનો ધ્રાઘેમ
અધ્યનાંમ દ્વયુનાંમ ગેઉશચ પંચો-હિહાધ, અવંધ્રહે નરાંમ અપઓ-
નાંમ, દ્યેનયાઓસચ માજદયસ્નોધશ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞઘં સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્યાળ્યો ઉઘ્રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ ધ્યઝ્ઞોઞ્નય, જઝ્ઞોઞ્યાળ્યસ્ય અરુષુજ્ઞએઘળ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૧ મો) ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહન્તેમ વરેચંધ્રઉહન્તેમ યઝ્ઞોક્ષિતિવન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત ઉપંધ્રહ્યત્ત કવઝેમ કવાતેમ, યિમચ કવઝેમ અધપિ-વોહુમ, યિમચ કવઝેમ ઉસધનંમ, યિમચ કવઝેમ અરૂળંમ, યિમચ કવઝેમ પિસિનંમ, યિમચ કવઝેમ જ્યર્ષાનંમ, યિમચ કવઝેમ સ્યાવર્ષાનંમ.

યત્ત બાઉન્ વીરપે અઉર્વ, વીરપે તજ્ઞમ, વીરપે થમનંધ્રઉહન્ત, વીરપે વરેચંધ્રઉહન્ત, વીરપે યઝ્ઞોક્ષિતિવન્ત, વીરપે દરપિન્કર.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહ્ય, તેમ યજ્ઞઘં સુરન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ; જઝ્ઞોઞ્યાળ્યો ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે. હઝ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવોન્દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રય વચચ ધ્યઝ્ઞોઞ્નય, જઝ્ઞોઞ્યાળ્યસ્ય અરુષુજ્ઞએઘળ્યસ્ય વાધ્રજિળ્યો. યેંધ્રહે હતાંમ આઅત્ત ચેસ્ને પઘતી વંધ્રહો, મજદાઝ્ઞો અહુરો વઝેથા અપાત્ત હયા, યાઝ્ઞાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝ્ઞોસયા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૨ મો) ઉઘ્રેમ કવઝેમ ખરેનો મજદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહન્તેમ વરેચંધ્રઉહન્તેમ યઝ્ઞોક્ષિતિ-વન્તેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ત ઉપંધ્રહ્યત્ત કવઝેમ હઝ્ઞોસ્રવંધ્રહંમ અમહેચ પઘતિ હુતાશતહે, વરેચંધ્રહ્ય પઘતિ અહુરધાતહે, વનધનત્યાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ ઉપરતાતો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ હુસસ્તયાઝ્ઞો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ અમુચમ્નયાઝ્ઞો, સંધ્રઉહસ્ય પઘતિ અવનંમ્નયાઝ્ઞો, હથવતહેચ પઘતિ હમરેથનાંમ.

દ્રવહેચ પઘતિ અઝ્ઞોજંધ્રહો, ખરેનસ્ય પઘતિ મજદધાતહે, તનુ-યાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ દ્રવતાતો, આસ્નયાઝ્ઞોસ્ય પઘતિ વંધ્રહુયાઝ્ઞો ક્રજ્ઞ-તોઘશ, દંધ્રચાઝ્ઞો વ્યાખનયાઝ્ઞો ક્ષોઘચ્ચ્યાઝ્ઞો, સ્પિતિ-દોઘથ્યાઝ્ઞો આંજે-બૂળે હવીરયાઝ્ઞો, હુજન્તેશ પઘતિ અપરયાઝ્ઞો વ્યરેથયાઝ્ઞો વહિશતહે અંધ્રંડેશ.

ક્ષત્રહૃત્ય પદ્ધતિ બાનુમતો, દરેઘયાઓસત્ય પદ્ધતિ દરેઘા-જિતોઘશ, વીરપનાંમત્ય પદ્ધતિ અયપ્તનાંમ, વીરપનાંમત્ય પદ્ધતિ બચ્ચેજનાંમ.

યત કવ હુઓસત્ય તાંમ કરેસંમ, ઉપતાંમ ચરેતાંમ યાંમ દરેઘાંમ નવ-ક્રાથવેરેસાંમ, રજુરેમ યત દિમ મધસો તુરેમ અરપએપુ પદ્ધતિ પેરેતત. વીરપે બવત અધવિ-વન્યાઓ અહુરો કવ હુઓસત્ય મધરીમ તૂધરીમ કંધરસ્યાનંમ બંદ્યત કરેસવજદંમ, પુથ્રો કચેન સ્યાવર્ષાનાધ જુરો-જતહે, નરહે અધએરથહૃત્ય નરવહે.

અહે ત્ય ખરેનંધહૃત્ય, તેમ યજ્ઞધ સુરેન્વત યસ્ન, ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ; જઓધાળયો ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ચજમધદ. હુઓમયો ગવ બરેસમન, હિજવો-દંધહંધહ, માંધય વચચ બ્યઓથનચ, જઓધાળયસત્ય અરપુખએધળયસત્ય વાધ્વિળયો. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદ્ધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હૃત્યા, યાઓધહાંમત્યા તાંસત્યા તાઓસત્યા ચજમધદ.

(કરદો ૧૩ મો) ઉઘ્રેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતેમ ચજમધદ, અશ-વંદ્રેમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહન્ટેમ વરેયંધઉહન્ટેમ યઓક્ષિતિવન્ટેમ તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન.

યત ઉપંધહૃત્યત્ર અપવનંમ જરથુશ્તેમ, અનુમતેએ દએનયાધ, અનુપતેએ દએનયાધ, અનવરશ્તેએ દએનયાધ; યત અસ વીરપહે અંધ-હેઉશ અસ્તવતો અર્ષેમ અપવસ્તેમો, ક્ષત્રેમ હુક્ષત્રોતેમો, રએમ રએ-વસ્તેમો, ખરેનો ખરેનંધઉહસ્તેમો, વેરેથ વેરેથવસ્તેમો.

વએનંમનંમ અહાત્ર પર દએવ પતયેન, વએનંમનંમ મયાઓ ક્રાવોધત્ર, વએનંમનંમ અપર કર્ષયેન જધનિશ હૃત્ય મધ્યાકએધળયો, આઅત્ર તાઓ સ્નઓધેનિતશ ગેરેજનાઓ, હુજો નિવરંજયેન દએવ.

આઅત્ર તે અએવો અહુનો વધસો, યિમ અપવનંમ જરથુશ્તેમ ક્રસાવયત્ર, વી-અરેથવંતેમ આપ્તૂધરીમ અપરેમ પ્રઓજ્જઘહા ક્રસુ-ધતિ, જમરેગૂજ અવજત્ર વીરપે દએવ અયેસત્ય અવહૃમ્ય.

ચેંધહે તત્ર ખરેનો ધસત્ર મધસો તૂધસો કંધરસે, વીરપાધશ અવિ કર્ષવાંન યાધશ હૃપત. પધરિ યાધશ હૃપત કર્ષવાંન, મધસો અપતત્ર કંધ-રસે, ધસો ખરેનો જરથુશ્તાધ. આતત્ર ખરેનો ક્રજગધત અવિ વયાંન વીતાપેમ, ધંજ મે ઉરવિસ્યતેમ અઓક્ષે જસતેમ અએજહિ યથ કથચ તે આસ જઓપો, મન યત્ર અહુરહે મજદાઓ, દએનયાઓસત્ય મજદયરેનોઘશ.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞઘ સુરૂપત યસ્ન, ઉઘ્નમ કવચ્ચેમ
ખરેનો મજદધાતંમ; જઞ્ઞોધ્રાખ્યો ઉઘ્નમ કવચ્ચેમ ખરેનો મજદધા-
તંમ યજ્ઞમધદે. હઞ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રચ
વચચ પ્યઞ્ઞોથનચ, જઞ્ઞોધ્રાખ્યસચ અરુષુખ્ધચ્ચેમખ્યસચ વાધ્ઞિખ્યો.
ચેંધ્રહે હાતાંમ આચ્ચત્ર ચેસ્ને પઘતિ વંધ્રહો, મજદાઞ્ઞો અહુરો વચ્ચેથા
અપાત્ર હયા, યાઞ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસચા તાઞ્ઞોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૪ મો) ઉઘ્નમ કવચ્ચેમ ખરેનો મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે,
અશ-વંદ્રમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહુતંમ વર્યંધ્રઉહુતંમ યઞ્ઞોક્ષિતિ-
ચન્તંમ તરધાતંમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ર ઉપંધ્રહયત્ર કવચ્ચેમ વીશ્તાસ્પેમ અનુમતેચ્ચે દઞ્ચેનયાધ, અનુ-
ખતેચ્ચે દઞ્ચેનયાધ, અનવરશ્તેચ્ચે દઞ્ચેનયાધ; યત્ર ધમાંમ દઞ્ચેનાંમ
આસ્તઞ્ઞોત, દુશમધન્યૂમ સિજ્ઞચો દઞ્ચેવાન્ અપ અપવાન્.

યો દુચ પઉરૂવાંતચ અપાધ રવો યચ્ચેષ; યો દુચ પઉરૂવાંતચ અપાધ
રવો વીવચ્ચેધ. યો બાજુશચ ઉપસ્તચ વીસત અધંધ્રહાઞ્ઞો દઞ્ચેનયાઞ્ઞો
યત્ર આહુરોધશ જરથુશ્તોધશ.

યો હીમ સ્તાતાંમ હિતાંમ હધતીમ ઉજવજ્ઞત્ર હય હુનૂધંચો-
ની હીમ દસ્ત મધ્યેધાધેમ ખરેજિ-રાજમ અદ્રકધવધતિમ અપઞ્ઞોનીમ
ધ્રાંકધાંમ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ, ક્રિથાંમ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ.

અવત્ર અધવિ-વન્યાઞ્ઞો યસે તખ્મો કવ વીશ્તાસ્પો તાંધ્રચાવન્તંમ
દુજદઞ્ચેનંમ, પેષનંમચ દઞ્ચેવયસ્નંમ, દ્વન્તંમચ અરેજત્ર-અસ્પેમ, ઉત
અન્યાઞ્ઞોસચિત્ર અઘ દુજવનદ્રવો પ્યઞ્ઞોનાઞ્ઞોધ્રહો.

અહે સ્ય ખરેનંધ્રહય, તંમ યજ્ઞઘ સુરૂપત યસ્ન, ઉઘ્નમ કવ-
ચ્ચેમ ખરેનો મજદધાતંમ; જઞ્ઞોધ્રાખ્યો ઉઘ્નમ કવચ્ચેમ ખરેનો મજદ-
ધાતંમ યજ્ઞમધદે. હઞ્ઞોમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંધ્રચ
વચચ પ્યઞ્ઞોથનચ, જઞ્ઞોધ્રાખ્યસચ અરુષુખ્ધચ્ચેમખ્યસચ વાધ્ઞિખ્યો.
ચેંધ્રહે હાતાંમ આચ્ચત્ર ચેસ્ને પઘતિ વંધ્રહો, મજદાઞ્ઞો અહુરો વચ્ચેથા
અપાત્ર હયા, યાઞ્ઞોધ્રહાંમયા તાંસચા તાઞ્ઞોસચા યજ્ઞમધદે.

(કરદો ૧૫ મો) ઉઘ્નમ કવચ્ચેમ ખરેનો મજદધાતંમ યજ્ઞમધદે, અશ-
વંદ્રમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધ્રઉહુતંમ વર્યંધ્રઉહુતંમ યઞ્ઞોક્ષિતિવન્તંમ
તરધાતંમ અન્યાધશ દામાન્.

યત્ર ઉપંધ્રહયત્ર સઞ્ઞોપ્યન્તાંમ વરેધ્રાજનંમ, ઉત અન્યાઞ્ઞોસચિત્ર
હપયો. યત્ર કરેનવાત્ર ક્રપેમ અહુમ અજરેવંતંમ અમરેવંતંમ અક્રિ-

ચક્ષુર્નં અપુચન્તંમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષયેમ યત ધરિસ્ત પઘતિ ઉસોહિસ્તાત્ જસાત્ જવયો અમરેજિતશ દથધતે ક્ષયેમ વસ્ન અંધહુશ.

બુન ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અપહે સંધઉહુધતીશ. નિસ્તત્ પઘતિ દુક્ષ નાસાધતે યધાત્ અધવિચિત્ જધમત્ અપવન્તંમ મહુર્કથાધ અઓમ ચિથેમય સ્તીમય આથતય મરે નાપાતએય મધસ્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરેન્ધહુય, તંમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન, ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ; જઓધાળ્યો ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો-દંધહુધ, માંથય વચ્ચ વ્યઓથનય, જઓધાળ્યસ્ય અરુધુધએધળ્યસ્ય વાધજિળ્યો. યેંધહે હુતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઘતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે.

(કરદો ૧૬ મો) ઉધેમ કવએમ ખરેનો મજદધાતંમ યજમધદે, અશ-વંદ્રંમ ઉપરો-કધરીમ થમનંધઉહુન્તંમ વરેયંધઉહુન્તંમ યઓક્ષિતિ-વન્તંમ તરધાતંમ અન્યાધશ દામાંન.

યત્ અસ્તવત્-અરેતો ક્ષેતાધતે હય અપત્ કાંસઓયાત્, અસ્તો મજદાઓ અહુરહે, વીસ્પ-તઉર્વયાઓ પુથો, વએધેમ વએજો યિમ વારે-થ્રધેમ, યિમ ખરત્ તખ્મો થએતઓનો, યત્ અજિશ દહોકો જધનિ.

યિમ ખરત્-કંધરસે તૂરો, યત્ દ્રવાઓ જધનિગાઉશ જધનિ, યિમ ખરત્ કવ હુઓસવ, યત્ તૂરો જધનિ કંધરસે; યિમ ખરત્ કવ વીસ્તા-સ્યો, અપહે હુએનયાઓ ચએષેમ્નો, તાઓ અવધ દુજંમ નિજખરાત્ અપહે હય ગએથાળ્યો.

હો દિધાત્ ખતેઉશ દાધધાળ્ય, વીસ્પ દામાંન પઘતિ વએનાત્, પએશિશો દુશચિથયાઓ, હો વીસ્પેમ અહુમ અસ્તવન્તંમ ધજ્યાઓ વએનાત્ દાધધાળ્ય; દરેસ્ય દથત્ અમરેક્ષયન્તીમ, વીસ્પાંમ યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ.

અંધહે હુખ્યો ક્રાયેન્તે અસ્તવત્-અરેતહે વેરેથ્રધો, હુમનંધહો હુવચંધહો હુબ્યઓનાઓધહો હુદ્યેન. નએધ-ચિત્ મિથો-અઓજ-ઓધહો અએપાંમ ખએપધથ હિજવો. અએધુ પરો ક્રાનામાધતે અએમો ખવી-દુક્ષ દુશખરેનાઓ. વનાત્ અપ અકાંમ દુજિમ યાંમ દુશચિથેમ તંમંધહુએનીમ.

વનધતિ અકુંમય મનો, વાહુ મનો તત્ વનધતિ; વનધતિ મિથ-ઓખ્તો વાક્ષ, અરેજુધો વાક્ષ તંમ વનધતિ; વનાત્ હુઉર્વાઓસય.

અમરેતાઓસય વ પુર્વમય તરૂનમય; વનાત હુર્વાઓસય અમરેતા-
ઓસય, અર્ધમ પુર્વમય તરૂનમય. કાનામાધતિ દુર્ગવરશતાવર્ષ અંધરો
મધ્યુશ અક્ષયનો.

અહે સ્થ ખરેનંધ્રહય, તેમ યજ્ઞમ સુરૂપત યસ્ત, ઉર્ધ્વમ ક્વએમ
ખરેનો મજ્જદધાતેમ; જઓઆપ્યો ઉર્ધ્વમ ક્વએમ ખરેનો મજ્જદ-
ધાતેમ યજ્ઞમધદે. હુઓમયો ગવ ખરેસમન, હિજવો-દંધહુધહ, માંધય
વચ્ચ ખ્યઓધનય, જઓઆપ્યસય અરપુખ્યએધપ્યસય વાધક્રિપ્યો.
યેંધહે હાતાંમ આઅત યસ્તે પધતી વંધહો, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા
અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ ખેહેદીન
માજ્જદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધર્યો (૨).

યસ્તેમય વહ્નમય અઓજસય જવર્ય આક્રિનામિ, ગરોધશ
ઉપિ-દર્નહે મજ્જદધાતહે અશ-ખાથહે, કાવયેહેય ખરેનંધ્રહો મજ્જદધા-
તહે, અખરેતાહેય ખરેનંધ્રહો મજ્જદધાતહે. અર્ધમ વોહૂ (૧). અહ્યાધ
રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કરેંહૂ મોજ્જદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ સુખારક્ (ફલાંન), માહે
સુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધથાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના કરેષાતેમ. સ્તઓમિ અર્ધમ; અર્ધમ વોહૂ (૧).

ગારજે ખોરેહૂ અવજ્ઞયાદ જમ્યાદ યજ્જ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજ-
ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન ખેહૂ માજ્જદયસ્નાંન, આગહી
રવાધ ગાઆકરંગાંની બાદ હુરેતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન
આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).

(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ્જ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અપાઉમ સંવિશતે અરેદ્વી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).

નમો ઉર્વાધરે વંધઉહિ મજ્જદધાતે. અપઓને અર્ધમ વોહૂ (૧).
ઉર્ધ્વમ ક્વએમ ખરેનો મજ્જદધાતેમ યજ્ઞમધદે. અર્ધમ વોહૂ (૧) જમ્યાદ
યજ્જ ખેરસાદ. અર્ધમ વોહૂ (૧).

જમ્યાદ ચરતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જમ્યાદ હોજો! જમ્યાદ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે જીવ વિચાર, જીવ વચન અને જીવ કામને માટે મનશની ગવશની અને કુનશનીથી હું પરતાવો કરું છું.

જમ્યાદ યજ્ઞ ધરતી ઉપર મવજ્જલ છે, અને તે ધરતી ઉપર દાદાર અહુરમઝદે ૨૨૪૪ પહાડો પેદા કર્યા, જે પહાડોનાં નામ એ યજ્ઞતની શરૂઆતમાં આપવામાં આવ્યાં છે, તેમાંના થોડાંક નામો નીચે પ્રમાણે છે:—

અલખુઝ; ઝેરેધઝ; ઉષિ-દેરેન (એ પહાડ ઉપર જરથોસ્તે પેગમ્બરી જ્ઞાન મેળવ્યું હતું); ઝેરેઝીફય; ઝેરેપ; ઝેરેઝુર; બૂમ્પ; રઝોધિત; મઝિબ્વા; અંતરે-કંધહુ; ઝેરેઝિશ; વાઇતી-ગએસ; આદરન; બ્યન; ધ્રુકત; ઉપાધરી-સએન; કંસો-તફેઝ; વરક; વપન; અલવંદ; વિધવન; અએઝખ; અએનખ; વાખેઝિક; અસય; તુધરક; વિધવ; ધ્રુઓષિધવંત; સાધરીવંત; નંધહુશમંત; કંકલુ (Caucasus); અંતરે કંધહ; સિયિદવ; અહુરન; રએમન; અપરતેમખન; ઉર્યવાઇધિમિધ; અસ્નવંત; ઉષઓમ; ઉશત-ખરેનંધહ; સ્યામક (કાળો પહાડ); વક્રયંત (બરફવાળો પહાડ); વોઉરિષ; યહમ્પ-જતર; અધુતવંત; રિપતવરેનંધહ; રપેન્તોદાત; કદ્રવ-અરપ; કઓ-ધરિસં; તએર; બરન; કાખ; ઉદરય; રએવંત.

એ પહાડો અથોરનાન, રથેશતાર અને ખેડુતોને ધણા ઉપયોગી જણાવ્યા છે.

સાર પછી અહુરમઝદના પેદા કર્યાં ખોરેહની સિદ્ધત જણાવીને, તે ખોરેહ કોણુ ધરાવતાં હતાં અને તે ખોરેહની બરકતથી તેઓએ શું શું પરાક્રમે કર્યાં હતાં તે વર્ણવ્યા છે.

બંદગી કરનાર ભણે છે કે ફતેહ મેળવી આપનાર, અસરકારક, તંદરોસ્તી આપનાર, નુરમંદ, ખુબીવાળા, જીલંદ ખોરેહને હું વખાણું છું. જે શખશ એ અધરી ખોરેહ મેળવવાને ભાગ્યશાળી થાય તેની પુઠે અશીશવંધ (દોહત) આવે છે. તે ખોરેહની બરકતથી અહુરમઝદે પુષ્કળ નુરમંદ, આબાદી કરનારી પેદાશો બનાવી, અને જેને લીધે રસ્તાખેજને વખતે ગુજારેલાં પાછાં સજીવન થશે, જીંદગી અને અમરપણું આવશે, અને દુનિયા તરરોતાજગીવાળી થશે. તે વખતે દુન્યાને હાણી પહોંચાડવાને માટે દરજ પોતાની કોશિશમાં નિષ્ફળ થશે. અમશાસ્પદો પણ ખોરેહ ધરાવે છે, જેની બરકતથી તેઓ અહુરમઝદની પેદાશોનું રક્ષણ કરે છે, અને દુન્યાને હંમેશાં હયાતી ભોગવનારી કરે છે. મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞો તે ખોરેહ ધરાવે છે. હોશંગ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેથી તે દેવો અને બીજી જુરી શક્તિઓ ઉપર કાણુ ધરાવતો હતો, અને માઝનદરાન તથા ગીધાનના દેવોમાં કે ભાગને મારી શક્યો હતો. ટેહમુરસ્પ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે

શુરી શક્તિઓ ઉપર કાશુ ધરાવતો હતો, અને અંદ્રેમઘન્યુને વશ કરીને ત્રીસ વર્ષ સુધી તેની ઉપર ઘોડા તરીકે સ્વારી કીધી હતી. જમ્બોદ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની અરકતથી તે દેવો વગેરે શુરી શક્તિ ઉપર કાશુ ધરાવતો હતો, અને તેઓની આબાદી અને કિર્તી છીનવી લીધી હતી, જેથી તેનું રાજ આબાદ હતું, એટલે તેમાં અતિશય ઠંડી કે ગરમી, છુદાપો કે મોત, અને દ્રોષ હતાં નહિ. પણ જ્યારે એ પાદશાહ મગરૂનીના બહારમાં જુદા સખુન ઓચર્યો, ત્યારે તે ખોરેહ તેની કનેથી એક પક્ષીના રૂપમાં ઉડી ગયું અને તેની પડતી આવી. તે ખોરેહ ત્રણ મરતમે જતું રહ્યું. જે મેહેર યઝદ, ફરેદુન પાદશાહ તથા કેરશાસ્પ પહેલવાને મેળવ્યું. ફરેદુન પાદશાહે તે ખોરેહની અરકતથી ઓહાકને માર્યો હતો. કેરશાસ્પ પહેલવાન તે ખોરેહની અરકતથી એક જોરેમંદ પહેલવાન બન્યો હતો. અને ગન્દરેવ, પથન, નિવિક, દાશતયન્ત, હિતાર્પ (કેરશાસ્પના ભાઈ ઉર્વાક્ષિયનો પુત્રી), અને વરેથવ નામના રાક્ષશી, ખરાબી કરનારા દેવો માર્યા હતા. વળી તે અરેઓ-ષમન નામના ધણુજ જોરેમંદ રાક્ષશને મારવા પામ્યો હતો, અને સ્નાવિધક નામનો રાક્ષશ, જે દુન્યાને પોતાના કાશુમાં લઇને, અંદ્રેમઘન્યુના તરીકાનો ફેલાવો કરવા માંગતો હતો, તેને મારી નાંખ્યો હતો. વળી તેણે સરવર નામના ઘોડા અને માણસને ગળી જનાર એક ઝેરી અઝદાહને મારી નાંખ્યો હતો, જે અઝદાહ એટલાં તો રાક્ષશી કદનો હતો, કે જ્યારે તે ગુછળુ થઇને પડેલો હતો, ત્યારે તેને ટેકરો સમજીને કેરશાસ્પે તેની ઉપર પોતાનું ખાણું પકાવવા દેગ ચઢાવી હતી.^૧

એ ખોરેહ મેળવવા સપેનામીનો અને ગનામીનો વચ્ચે જમ્બરી હરીફાઇ ચાલી હતી, અને જ્યારે ગનામીનોએ અકોમન અને એપમદેવ, તથા ઓહાક સ્પિત્યુર (જમ્બોદને કાપી નાખનાર એનોજ ભાઈ) ની મદદથી તે ખોરેહ મેળવવાની કોશિશ કીધી, ત્યારે સપેનામીનોના મદદગાર તરીકે બહમન, અરદીબહેશત, અને આદર યઝદે તે ખોરેહ અચાવી લીધું હતું, અને વોઉરૂકષ દરિયામાં અપાંમનપાતની મદદથી તે સાચવી રાખ્યું હતું. તે ખોરેહ મેળવવાને ઓહાકે જમ્બરી જેહમત કીધી હતી. પણ આદર યઝદે તેના હાથમાં જતાં અચાવ્યું હતું. અક્રાસીયાએ તે ખોરેહ વોઉરૂકષ દરિયામાંથી મેળવવાને ત્રણ મરતમે પુષ્કળ ફાંફાં માર્યા હતાં, પણ તે નિષ્ફળ નીવડ્યો હતો, કારણ કે તે ધરાનને પાચમાલ કરવાની નેમ ધરાવતો હતો; જ્યારે તે ખોરેહ તો ફક્ત નેક માણસો અને માઝદયસ્ની દીનના રક્ષણ માટે હતું. કયાની વંશના કએકોબાદ, કએકાઉસ, કએ-અરેશ, કએ-પીસીન, કએ-ખ્યર્શન, અને સ્યાવક્ષ એ ખોરેહ ધરાવતા હતા, જેથી તે સઘળા દબ્બઆવાળા, અને બારે કામ માથે ઉઠાવનાર થયા હતા. કએખુશર તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની અરકતથી તે અક્રાસીયા

અને તેના બાધ કસરીવજને પોતાના બાપ સ્થાવક્ષના કીનામાં, અને અગ્રેસના કીનામાં મારવાને, તેમજ પોતાના તમામ દુશ્મનોને મારવાને શક્તિવાન થયો હતો. પેગમ્બર જરથોસ્તે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું. જેની બરકતથી તે ધણોજ તુરમંદ અને ફત્તેહમંદ બન્યો હતો, અને પોતાની દીન ફેલાવવામાં તથા એકલા અહુનવરના કલામથી શુરી ખસલતના દેવાને જેર કરવામાં ફત્તેહમંદ નીવડ્યો હતો. પાદશાહ ગુસ્તાસપે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું, જેની બરકતથી તેણે જરથોસ્તી દીન કબુલ કરીને નાપાક દેવાનો નાશ કરીધો, અને દીન દુશ્મન તાથિવંત, પેષન, અને અરબરપને જેર કરીધા હતા. છેલ્લે કયામતને વખતે એ ખોરેહ સોબ્યાશ અને તેના સાથીઓને મળશે, જેથી તમામ બહીનો નાશ થઈને રાસ્તી તથા સદગુણોની ફત્તેહ થશે, દુન્યા આબાદ થશે, લુખમરો અને પાણીની ટીપણી નાશુદ થશે, અને અહેરેમનની શેકસ્ત થશે.

મહોદી હોમ યશ્ત.^૧

દનઝોથ્ર અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજાયાહ; હોમ યજ્ઞ ઘેરસાહ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશીમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુરમત દુજૂપ્ત દુજવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીહ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કફ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ યૂન યૂદ ઝસ્તેહ. અજ્ઞ ઝાંન

૧. મહોદી હોમ યશ્ત ઇજરનેના ૯ મા તથા ૧૦ મા હાની બનેલી છે. ૧૧ મા હામાં પણ હોમને લગતી બીના આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે ૯ મા, ૧૦ મા તથા ૧૧ મા હાને હોમ યશ્ત ગણે છે. એ યશ્તની રાસ્યાતમાં ત્રણ ભતના હોમની આરાધના કરવામાં આવી છે. ‘હઝોઝેમ ભધરીમ’ (પીળો હોમ) ‘હઝોઝેમ ક્રાખીમ’ (આબાદી કરનાર હોમ); અને ‘હઝોઝેમ દુરઝોઝેમ’ (દરદને પછાત રાખનાર હોમ). એમાં ‘હઝોઝેમ ફાખ્મિ, એ પ્રાચીન કાળમાં થઈ ગયલા એક પેગમ્બરનું નામ છે, જેણે હઝોઝેમ જાધરી-પીળા હોમ નામના પાળાની શોધ કરીધી હતી, જેને મળતો વેદમાં ‘સોમ’ શબ્દ મળે છે. હોમની કીચા હજી આપણી દીનમાં ચાલુ છે, એમ આપણને ખુદ હોમ યશ્તના લખાણ ઉપરથી મળે છે, ન્યાં જમશેદ પાદશાહના બાપ વીવંધાને, ફરેદુનના બાપ આથબ્યાને, કેરશાસ્પના બાપ અસરસ્તે અને અશો સ્પેન્તમાન પેગમ્બર જરથોસ્તના બાપ પોઉરશરપે હોમની કીચા કરી હતી. ‘હઝોઝેમ દુરઝોઝેમ’ એટલે દરદને મારી કહાડનાર એક ફરેસ્તાનું નામ છે. એ ઉપરાંત ગોશ યશ્ત પ્રમાણે હોમ નામનો એક પહેલવાન થઈ ગયો છે, જે પાદશાહ કઝેખ-સાફના જમાનામાં અક્રાસીયાબને પકડી લાગ્યો હતો.

શુનાણ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, આખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. કનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરેહદીતે અંધરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યાવરશોમ દીત વસ્ના કર્ષોતેમ. સ્તઓમિ અષમ. અષમ વોહૂ (૩).

કવરાને મજદયસ્નો કરશુશનિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએષો (જે જેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. હુઓમહે અપવજંધહે, કનઓથ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય કનઓથાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધ્યો કઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ત હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઓ ઝઓત્. હુઓમમ જાધરીમ ખેરજન્તેમ યજમધદે; હુઓમમ ક્રામીમ ક્રાદત-ગએથેમ યજમધદે; હુઓમમ દૂરઓષમ યજમધદે.

(કરદો ૧ લો) હાવનીમ આ રતૂમ આ, હુઓમો ઉપાધત્ કર-શુશ્વેમ, આતરેમ પધરિ-યઓજદ્યેન્તેમ, ગાથાઓસય સ્તાવયન્તેમ; આદિમ ખેરસત્ કરશુશ્વો, કો નરે અહી, યિમ અકેમ વીરપહે અંધરહેઉશ અસ્તવતો, સ્તએસ્તેમ દાદરેસ, ખહે ગયેહે, ખનવતો અમે-પહે. આઅત્ મે અએમ પધતિ અઓખત હુઓમો અપવ દૂરઓષો, અકેમ અદ્ધિ કરશુશ્વ હુઓમો અપવ દૂરઓષો; આમાં યાસંધઉહ, સ્તિપતમ ક્રા માંમ હુવંધઉહ ખરેતેએ; અવિ માંમ સ્તઓમધને સ્તૂ-ધધિ, યથ મા અપરચિત્ત સઓપ્યન્તો સ્તવાંન.

આઅત્ અઓખત કરશુશ્વો, નેમો હુઓમાધ. કસે-શ્વાંમ પઓ-ધ્યો હુઓમ મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ, ક્રા અદ્ધાધ અપિશ ખેરનાવિ ચિત્ત અદ્ધાધ જસત્ આયપ્તેમ. આઅત્ મે અએમ પધતિ-અઓખત હુઓમો અપવ દૂરઓષો, વીવંધહાઓ માંમ પઓ-ધ્યો મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા અદ્ધાધ અપિશ ખેરનાવિ, તત્ અદ્ધાધ જસત્ આયપ્તેમ; યત્ હે પુથો ઉસ-જયત, થો યિમો ક્ષએતો હુવાંથ્વો, ખરેનંધઉહસ્તેમો જાતનાંમ, હુવરે-દરેસો અધ્યાનાંમ. યત્ કરેનઓત્ અંધરહે ક્ષાધ અમરેપિન્ત પસુ વીર, અંધરહુઓષે આપ ઉર્વધરે; અધસ્થાંન ખરેથેમ અજયઝેમ. યિમહે ક્ષથે અઉર્વહે, નોધત્ અઓતેમ આઓધહ, નોધત્ ગરેમમ, નોધત્ જઉર્વ આઓધહ, નોધત્ મેરેથુશ, નોધત્ અરસ્કો દ્યેવો-દાતો. પન્યદસ ક્ષરેધથે પિત પુથસય રઓધએવ કતરસચિત્, યવત ક્ષયોધત્ હુવાંથ્વો યિમો વીવંધઉહતો પુથો.

કસે-શ્વાંમ ખિથો હુઓમ મધ્યો અસ્તવધ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; ક્રા અદ્ધાધ અપિશ ખેરનાવિ, ચિત્ત અદ્ધાધ જસત્ આયપ્તેમ.

આઅત્ર મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષા,
આથવો માંમ ખિત્યો મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા
અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર હે
પુથો ઉસજયત વીસો સ્તરયાઓ ધએતઓનો. યો જનત્ર અજીમ
હહાકેમ શિજકેનંમ, શિકમરેધંમ, ક્વશ-અપીમ, હુજંધર-અઓક્ષીમ,
અશ-અઓજંધલેમ, દએવીમ દુજંમ, અર્ધેમ ગએથાવ્યો દ્વન્તેમ,
યાંમ અશ-અઓજસ્તેમાંમ દુજંમ ક્ર્ય કરેન્તત્ર અધરો મધન્યૂશ અવિ
યાંમ અસ્તવધતીમ ગએથાંમ, મહુકાંધ અપહે ગએથનાંમ.

કસે-થવાંમ શિત્યો હુઓમ, મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથ-
યાધ, કા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, ચિત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ.
આઅત્ર મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષા, શિતો
સામનાંમ સંવિશ્તો શિત્યો માંમ મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ;
હા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર
હે પુથ ઉસજયોધથે ઉર્વાક્ષિયો કરેસારપસ્ય. દએવો અન્યો દાતો-
રાજો, આઅત્ર અન્યો ઉપરો-કધસ્યો, યવ ગએસુશ ગધવરો. યો જનત્ર
અજીમ સ્વરેમ, યિમ અરપો-ગરેમ નરે-ગરેમ, યિમ વીધવન્તેમ જધ-
રિતેમ; યિમ ઉપધરિ વીશ અરઓધત્ર આરેશત્યો-અરેજ જધરિતેમ;
યિમ ઉપધરિ કરેસારપો અયંધહ પિતૂમ પયત. આ રપિધિવન્તેમ જર-
વાન્તેમ, તદ્સલ્ય હો મધસ્યો ખીસલ્ય; ક્રાંશ અયંધહો કરપરત્ર,
ચેબ્યન્તીમ આપેમ પરાઓધહાત્ર; પરાંશ તરસ્તો અપતત્યત્ર નરે-
મનાઓ કરેસારપો.

કસે-થવાંમ તૂધસ્યો હુઓમ મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ;
કા અહ્યાધ અપિશ અરેનાવિ, ચિત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ. આઅત્ર
મે અએમ પદતિ-અઓખત હુઓમે અપવ દૂરઓષા, પોઉરપરપો માંમ
તૂધસ્યો મળ્યો અસ્તવધથ્યાધ હુનૂત ગએથયાધ; હા અહ્યાધ અપિશ
અરેનાવિ, તત્ર અહ્યાધ જસત્ર આયપ્તેમ; યત્ર હે તૂમ ઉસ-જયંધહ,
તૂમ અરેજવો જરથુશ્લ, ન્માનહે પોઉરપરપહે વીદએવો અહુર-હએવો.
સૂતો અધસ્યેને વએજહિ તૂમ પઓધસ્યો જરથુશ્લ, અહુન્તેમ વધરીમ
કસાવયો, વીબરેથવન્તમ આખતૂધરીમ, અપરેમ પ્રઓજધહ કસૂધતિ-
તૂમ જમર-ગૂજો આકરેન્તવો વીરપે દએવ જરથુશ્લ, ચોધ પર અહ્યાત્ર
વીરો-રઓધ અપતયન્, પદતિ આય જમા; યો અઓજિશ્તો, યો
તનજિશ્તો, યો થવક્ષિશ્તો, યો આસિશ્તો, યો અશ-વરેથજન્તેમે
અપવત્ર મધનિવાઓ દામાં.

આઅત્ અઓપ્ત જરથુશ્તો, નેમો હુઓમાઇ. વંધ્રહુશ હુઓમો હુધાતો; હુઓમો અર્શદાતો, વંધ્રહુશ દાતો, અએષજયો, હુકરેકુશ, હુવરેશ વેરેશજઓ, જઇરિ-ગઓનો, નાંઓમુશ. યથ ખરંતે વહિરતો, ઉરનએચ પાથમધ્યેતેમો. ની તે જાધરે મધેમ ઝુથે, ની અમંમ, ની વેરેશજમ ની દસ્વરે, ની અએષજમ, ની ક્રદ્યેમ, ની વરેદ્યેમ, ની અઓએ વીરપો-તનૂમ, ની મસ્તીમ વીરપો-પએસંધ્રહુમ; ની તત, યથ ગએથાહુવ વસો-ક્ષેશો ક્યરાને, ત્મએષો-તઉર્વાઓ, દુજમ વનો. ની તત, યથ તઉર્વેયેનિ વીરપનાંમ ત્મએષવતાંમ ત્મએષાઓ, દએવ-નાંમ મપ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઠરિકનાંમચ, સાશ્રાંમ કઓયાંમ કરકનાંમચ, મધરયનાંમચ ખિજગ્રનાંમ, અષેમઓધ્રનાંમચ ખિજગ્રનાંમ, વેહુક-નાંમચ ચથર-જગ્રનાંમ, હુએનયાઓસચ પેરથુ-અધનિકયાઓ, દવાઇ-થ્યાઓ પતાઇથ્યાઓ.

ઇમંમ થ્વાંમ પઓધરીમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂરઓષ, વહિશતમ અહુમ અપઓનાંમ રઓચંધ્રહુમ વીરપો-ખાશ્રમ. ઇમંમ થ્વાંમ ખિતીમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂરઓષ, દ્રવતાતેમ અંધહા-ઓસે તન્વો. ઇમંમ થ્વાંમ ધિતીમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂર-ઓષ, દરેધો-જીતીમ ઉશતાનહે. ઇમંમ થ્વાંમ તૂધરીમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂરઓષ, યથ અએષો અમવાઓ શ્રાંધો, ક્રક્તાને જંમા પઠતિ, ત્મએષો-તઉર્વાઓ દુજમ-વનો. ઇમંમ થ્વાંમ પુખ્ધંમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂરઓષ, યથ વેરેશજઓ વનત-પિષનો, ક્રક્તાને જંમા પઠતિ ત્મએષો-તઉર્વાઓ દુજમ-વનો. ઇમંમ થ્વાંમ દતૂમ યાનંમ હુઓમ જઇધેમિ દૂરઓષ, પઉર્વ તાયૂમ, પઉર્વ ગધંમ, પઉર્વ વેહુરકંમ ખૂધ્યોઇ મધધે; મા ચિશ પૌઉર્વો ખધ્યએત નો; વીરપે પઉર્વ ખૂધ્યોઇમધધે.

હુઓમો અએધખિશ, યોઇ ઉર્વંતો હિત તક્ષન્તિ, અરેનાઉમ જાવરે અઓજઓસચ અક્ષધતિ. હુઓમો આજીજનાઇતિખિશ દધાઇતિ ક્ષએતો-પુઘ્રીમ, ઉત અપવ-ક્રજઇન્તીમ. હુઓમો તએચિત્, યોઇ કતયો નસ્કો-ક્રસાઓધ્રહો આઓધ્રહુન્તે, સ્પાનો મસ્તીમચ અક્ષધતિ. હુઓમો તાઓસચિત્, યાઓ કઇનીનો આઓધ્રહુધરે દરેધંમ અધ્રવો, હઇથીમ રાધંમચ અક્ષધતિ મોપુ જઇધ્યએા હુપ્રતુશ. હુઓમો તેમચિત્ ચિમ કુરેસાનીમ^૧ અપ-ક્ષઘ્રંમ નિષાધયત્, યો રઓસ્ત ક્ષઘ્રો-કામ્ય. યો દવત,

૧. કુરેસાનીમ-હારમેસ્ટે એને સીકંદર સાથે સરખાવે છે. વળી વેદમાં આવેલા કૃષ્ણ સાથે પણ સરખાવવામાં આવે છે, જે સોમપાળા ઉપરનો દેવતા હતો.

નોંધતુ મેં અપાંમ આશ્રવ અધવિશતિશ વેરંધે દંધલવ ચરાત્, હો વીરંધે વરંધનાંમ વનાત્, ની વીરંધે વરંધનાંમ જનાત્.

ઉશત તે, યો આ અઓજંધલુ વસો-ક્ષત્રો અહિ હુઓમ. ઉશત તે, અપિવતહે પોઉર-વચાંમ અરંજૂખંધનાંમ. ઉશત તે, નોંધતુ પધરિ-ક્રાસ અરંજૂખંધંમ પેરંસહે વાચિમ. ક્રા તે મજદાઓ ખરત પઊર્વનીમ, અધવ્યાઓધલુનંમ સ્તેહુરપ્યેસંધલેમ મધન્યુતાશતંમ, વંધઉહીમ દ્યેનાંમ માજદયસ્નીમ. આઅત્ અંધલે અહિ અધવ્યાસ્તો અરંપુશ પધતિ ગધરિનાંમ, દ્રાજંધલે અધવિધાધતીશય ગ્રવસય માંધલે. હુઓમ ન્માનો-પધતે, વીસપધતે, જન્તુ-પધતે, દંધલુ-પધતે, સ્પનંધલુ વચ્ચેધા-પધતે, અમા-ધય થવા વેરંધ્રાધય, માવોય ઉપ-સ્રુયે તતુયે શ્રિમાધય યત્ પોઉર-પ્યઓદનહે. વી-નો ત્પએષવતાંમ ત્પએષેખીશ, વી મનો ખર ગરંમંતાંમ. યો ચિશય અહિ ન્માને, યો અંધલે વીસી, યો અહિ જન્તવો, યો અંધલે દંધલુવો, અએનંધલાઓ અસ્તિ મંથો, ગેઉર્વય હે પાધવે જવરે, પધરિવે ઉષિ વેરંનુધધિ, રકંદંમ ષે મનો કરંનૂધધિ. મા જખરંથ-એધળ્ય ક્રતુયાઓ, મા ગવએધળ્ય અધવિ-તુતુયાઓ, મા જાંમ વએ-નોંધતુ અષિળ્ય, મા ગાંમ વએનોંધતુ અષિળ્ય, યો અએનંધલુધતિ નો મનો, યો અએનંધલુધતિ નો કંહુરંપંમ.

પધતિ અજોધશ જધરિતહે સિમહે વીષો-વએપહે, કંહુરંપંમ નાષ-સ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ ગધલે વીવરંજ-દવતો ખૂવીપ્યતો જજરાનો, કંહુરંપંમ નાષસ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ મંથેહે દ્રવતો સાસ્તર્શ અધવિ-વોધજદય-ન્તહે કંમરંધંમ, કંહુરંપંમ નાષસ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ અષંમઓધલે અનપઓનો અહૂમ-મરંન્થો, અંધલાઓ દ્યેનયાઓ માસ્તવય દયાનહે, નોંધતુ પ્યઓથનાધશ અપયન્તહે, કંહુરં-પંમ નાષસ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે, વદરે જધધિ. પધતિ જહિ-કયાધ યાતુમધત્યાધ, મઓધનો-કધરયાધ ઉપશતા-પધરયાધ, ચેંધલે ક્રૂવ-ધતિ મનો, યથ અગ્રંમ વાતો-પૂતંમ, કંહુરંપંમ નાષસ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે વદરે જધધિ. યત્ હે કંહુરંપંમ નાષસ્રાધ અષઓને, હુઓમ જાધરે વદરે જધધિ.

(કરદો ૨ જો) વિશ અપાંમ ધધ પતંતુ વી દ્યેવાઓધલો વી દ્યેવયો; વંધહુશ સઓષો મિતયતુ, અષિશ વંધઉહિ ધધ મિશ્નુ; અષિશ વંધઉહિ રામચત્ ધધ ઉપ ધમત્ ન્માનંમ, યત્ આહુરિ યત્

હુઓમહે અપવજ્ઞંધહો. ક્તરંમચિત્ત તે હુવનંમ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુપ્રવો, યો યાંસુશ હંગેઉર્વચેધતિ, ઉપરંમચિત્ત તે હુવનંમ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુપ્રવો, યદ્ધિ નિર્ણ નર્શ અઓજંધહ. સ્તઓમિ મએલ્-મચ વારંમચ, યા તે કેહુરંપેમ વક્ષયતો, અરંપુશ પધતિ ગધરિનાંમ; સ્તઓમિ ગરયો અરંજન્તો, યથ હુઓમ ઉરંરંધુષ. સ્તઓમિ જાંમ પેરંધ્વીમ પથનાંમ વેરંજયંધહુવાંમ, ખાપરાંમ અરંથીમ તે હુઓમ અપાઉમ; સ્તઓમિ જાંમો યથ રઓધહે હુપઓધધિશ અઉર્વો ચરા-નંમ. ઉત મજ્જદાઓ હુરંથમ હુઓમ રઓસે ગર પધતિ; ઉત ક્રાધએષ વિશ-પથ; હુધથીમચ અપહે ખાઓ અહિ. વરંધ્યંધઉહ મન વચ, વીરંપેસચ પધતિ વરંપજીશ, વીરંપેસચ પધતિ ક્રસપરંધે, વીરંપેસચ પધતિ ક્રવાક્ષે. મન વચ વીરંપેસચ પધતિ વરંપજીશ, વીરંપેસચ પધતિ ક્રસપરંધે, વીરંપેસચ પધતિ ક્રવાક્ષે.

હુઓમો ઉદ્યેધતિ સ્તવનો, અથ ના યો દિમ સ્તઓધતિ વેરંથ-જાંસ્તરો અવધતિ. નિતંમચિત્ત હુઓમ હુધતિશ, નિતંમચિત્ત હુઓમ સ્તુધતિશ, નિતંમચિત્ત હુઓમ ખરંતિશ, હુજંધરંધન્યાધ અસ્તિ દ્યેવ-નાંમ. નસ્યેધતિ હુથ ક્રાકેરંસ્ત અહ્યત્ત હ્ય ન્માનાત્ આહિતિશ, યથ બાધ ઉપાજધતિ, યથ બાધ ઉપસ્તઓધતિ, હુઓમહે અએષજંધેહે ચિદ્રંમ, દસ્વરં અએષજંમ અહે વીસે ઉત મએથનંમ. વીરંપે જી અન્યે મધાઓધહો અએષમ હુચિન્તે પ્રવી-દ્રવો; આઅત્ત હો યો હુઓમહે મધો અપ હુચધતે ઉર્વાસ્મન. રંનજધતિ હુઓમહે મધો. યો યથ પુદ્રંમ તઉરંનંમ હુઓમંમ વન્દએત મયો, ક્રા આખયો તનુખ્યો હુઓમો વીસધતે અએષજાંધ.

હુઓમ દજ્જદિ મે અએષજનાંમ, યાખ્યો અહિ અએષજધાઓ; હુઓમ દજ્જદિ મે વારંથમ્મિનાંમ, યાખ્યો અહિ વેરંથ-તઉર્વાઓ. ક્રા તે વીસાધ ઉર્વથો સ્તઓત, ઉર્વથંમ સ્તઓતારંમ વંધ્રહંધહેમ દ્યો અઓખ્ત અહુરો મજ્જદાઓ, યથ અર્ષંમ યત્ત વહિરંતંમ. અઉર્વંતંમ થ્વા દામિધાતંમ બધો તતપત્ત હુવાપાઓ; અઉર્વંતંમ થ્વા દામિધા-તંમ બધો નિદથત્ત હુવાપાઓ, હુરંધથ્યો પધતિ અરેજયાઓ. આઅત્ત થ્વા આથ રંપંન્ત ક્રદ્ધત મેરંધ વીજ્જવંચ વીખરંન; અવિ ધરંકત ઉપાધરિ-સએન, અવિ સ્તએર સ્તરો-સાર, અવિ કુસાધ કુસો-પધાત, અવિ પપ્પાન વિશ-પથ, અવિ રિપત-ગઓન ગધરિ.

આઅત્ત આહુવ પઉર્વતાહુવ પોઉરં-સરંધો વીરંઓધહે, હુઓમો ગઓમ જધરિ-ગઓનો; આતે અએષજ ધરીરિથરં વંધ્રહેઉશ મનંધહે.

મયાબી. આમત મે અહે દુશ્નસંધહુ પરાચ વચ્ચેપય મનો; આમત અહે ની મનો મનો, થો મે દુશ્નસંધહો હિશતધતે.

નંમો હુઓમાધ, યત્ કરેનઓધતિ દિધઓશ હુવત્-મસો મનો, યથ રઓવસ્તેમહેચિત્; નંમો હુઓમાધ, યત્ કરેનઓધતિ દિધઓશ હુવત્-મસો મનો, યત્ ઉસ્નાંમ અઓધતિ વઓધ્ય. પોઉરે-નરેમ તૂમ કરેનૂષિ રપન્યંધહુમ ચિસ્તિવસ્તરેમ, યસે-તે બાધ, હુઓમ જાધરે, ગવ ધરિ-સ્તહે બક્ષધતિ. મા મે યથ ગાઉશ દ્રુષો આસિતો વારેમ અચધરે. ક્રપ ક્રયન્તુ તે મધો, વેરેજ્યંધઉહાઓધહો જસેન્તુ. પધરિ-તે, હુઓમ અપાઉમ અપવાજે, દધાંમિ ધમાંમ તનૂમ, યા મે વએનધતે હુરઓધ. અવંધહુરે-જામિ જન્યઓધશ ઉનાંમ મધસ્થયાઓ અવીતો-ખરેધયાઓ, યા મધ-ચેધન્તિ દવચેધન્તિ આથવનંમચ હુઓમંમચ, હા યા દ્યત અપ-નસ્થેધતિ. યા તત્ યત્ હુઓમહે દ્રઓનો નિગાઓધહુન્તિ નિશહિ-ધધતિ, નોધત્ તાંમ આથવો-પુથીમ નઓધ દસ્તિ હુપુથીમ.

પંચનાંમ અક્ષિ, પંચનાંમ નોધત્ અક્ષિ. હુમતહે અક્ષિ, દુશ્મ-તહે નોધત્ અક્ષિ. હુખ્તહે અક્ષિ, દુજ્જખ્તહે નોધત્ અક્ષિ. હુવરશતહે અક્ષિ, દુજ્જવરશતહે નોધત્ અક્ષિ. સ્તઓષહે અક્ષિ, અસ્તુશ્તોધશ નોધત્ અક્ષિ. અપઓનો અક્ષિ, દ્રવતો નોધત્ અક્ષિ. અતચિત્ અક્ષાત્ યથ અપેમંમ મનિવાઓ અંધહુત્ નિવાધતિશ.

આમત અઓખ્ત જરથુશ્લો, નંમો હુઓમાધ મજ્જદધાતાધ, વંધ-હુશ હુઓમો મજ્જદધાતો. નંમો હુઓમાધ, વીરપે હુઓમ ઉપ-સ્તઓમિ, યત્ચિત્ ખરેપ્તુષ્વ ગધરિનાંમ, યત્ચિત્ જાંકુતુષ્વ રઓનાંમ, યઓચિત્ આંજહુ દેરેતાઓધહો જધનિનાંમ ઉપ દેરેજાહુ. અરેજતઓન હુચ તશત જરનઓનંમ અવિ તક્ષે; મા તે નીરે જમિ પધતિ, ધથ રઓ-વન્તો અરેજહુ. ધમાઓસે-તે હુઓમ ગાથાઓ, ધમાઓ હુન્તિ સ્તઓમાયો, ધમાઓ હુન્તિ ચીચપાનાઓ, ધમે હુન્તિ અપુંધ વાચો. દાસ્મધનિશ વારેથ્થિશ, પધતિ-ખિષિશ બઓષજ્ય.

ધમાઓસે તૂમચિત્ માવોય. ક્રપ ક્રયન્તુ તે મધો, રઓક્ષન ક્રયન્તુ તે મધો; રેનજ્યો વજધતે મધો. વારેથ્થિશ હુન્તેમ આસ્તઓધતે, હુથ અન ગાથ્વ્ય વચ. ગવે નંમો, ગવે નંમો, ગવે ઉખંમ, ગવે વેરેથ્થમ, ગવે ખરેત્થમ, ગવે વજ્જમ, ગવે વેરેજ્યતાંમ તાંમ તાંમ ને ખરેથાધ કુષુયો.

હુઓમંમ જાધરીમ અરેજન્તેમ યજમધદ; હુઓમંમ ક્રામીમ ક્રાદત્-ગઓથેમ યજમધદ; હુઓમંમ દૂરઓપેમ યજમધદ; વીરપે હુઓમ વજમધદ; જરથુશ્લહે રિપતામહે ધધ અપઓનો અપીમચ ક્રવપીમચ

મોટી હોમ યસ્તનો સાર—દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઈને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાંદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે જીવં વિચાર, જીવં વચન અને જીવં કામને માટે હું પરતાવો કરું છું.

દરદને પછાત રાખનાર અશો હોમ! તું ઘોડાઓને કાષ્ઠમાં રાખવાને કૌવત બખ્શો છે; ફરજંદની ખાહેશ રાખનાર નારને તું ખુબસુરત નેક ફરજંદ બખ્શો છે; જેઓ નુરક લખે છે, તેઓને હડાપણુ અને મોટાઈ આપે છે; કન્યાઓને તું લલા ખાવીંદ આપે છે. સાચા બોલાયલા સખુન ઉપર તું શક લઈ જતો નથી; અહુરમઝદ, કુસ્તી તથા માઝદયસ્તની દીન તારે માટે પહેલ વહેલાં લાવ્યા; મને હિંમત અને સુખ મળે, માટે હું તારી સેતાયશ્વ કરું છું; દુષ્ટ માણુસોની ખરાબીથી મને દુર રાખ; તામસી વિચારથી મને દુર લઈ જા; કીનાખોર માણુસનું જોર તું છીનવી લઈને તેની હુશિયારી ઢાંકી નાખ અને તેની વિચાર શક્તિ મંદ કરી નાખ; મને નુકસાન કરવા મંગિ, તેની જોવાની શક્તિ તું છીનવી લે; સાંપ, ઘાટકી છુટારા, દુષ્ટ જીલમગારો, જરથોસ્તી દીનના કલામો પ્રમાણે અમલ નહિ કરનાર, ફીતનો કરાવનાર આશમોઝ, બદ ઓરત જેનું મન વાદળોની મીસાલે દોડે છે, તેઓથી મારું રક્ષણ કર; નર અને નારી દેવો અહિંયાથી દફે થાય; શરોષ અને અશીશવંધ આ ઘરમાં આવે; તારી ક્રિયાની બરકતથી હું દેવોને મારું. હું દુવા ગુજારું છું કે પહાડ ઉપર તારી પુષ્કળ વધ થાય; હું તારી સ્તુતિ કરનાર થાઉં, મારી નાલેસી કરનારની વિચાર શક્તિ તું ઢાંકી દે; તું મરીખોને સંતોષી રાખે છે; જે દુધ સાથે તુંને પીએ છે, તેને તું હડાપણુ અને જ્ઞાન આપે છે; હું ક્રિયા કરીને તુંને પીઉં, જેથી તારી ખુબી ભરેલી અસર મારામાં કાયમ રહે અને જતી રહે નહિ; મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેક વિચાર, નેક સખુન, નેક કામ, દીનની ફરમાનબરદારી બજાવી અશો માણુસને મળતો થાઉં; બદ વિચાર, બદ સુખન, બદ કામ, દીન તરફ નાફરમાનીને મળતો નહિ થાઉં; ખરાં દીલથી કીધેલી બંદગી તથા લહેજતદાર પકવાનો હું તુંને અર્પણુ કરું છું. જે શખસ તારી ક્રિયા કરે છે, તે ફતેહમંદ તથા ચપળ થાય છે; જે નાર તારી નૈયતે ઇજોલો દરન અધર્મીપણાથી ખાય છે તેને તું સદગુણી ફરજંદ આપતો નથી.

હોમની ક્રિયા કરીને હોમ પીવાથી દુઃખ દરદ દફે થાય છે; જ્યારે બીજાં પીણાઓ માણુસને અશ્વમ દેવ તરફ ધસડી લઈ જાય છે, એટલે તેનાં મગજને ઉશ્કેરી મેળીને તેનામાં ગુસ્સો ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે હોમની કેફ નેક કામ કરવાને ઉલટ ઉશ્કેરે છે.

વીવંધામે હોમની ક્રિયા કીધી તેથી તેને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં જમશેદ નામનો ખોરશેદ જેવો નુરમંદ ખેટો પેદા થયો, જેની પાદશાહીમાં માણુસો

અને પશુઓ અમર થયાં, અતિશય ઠંડી તથા ગરમી નાશુદ્ધ થઇ, છુદાપો, મોત, અને દ્રેષ જેવું કાંઇ હતું નહિ, અને વેના રાજમાં લોકો એટલા સુખી હતા કે આપ તેમજ દીકરો બન્ને પંદર વર્ષના દીસતા હતા.

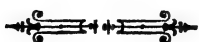
આથવ્યાને હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ફરેદુન નામનો ખેટો જન્મ પામ્યો, જેણે દુન્યાને પાપમાલ કરવાને માટે જન્મેલા ઓહાકને માર્યો હતો.

સામના ખાનદાનના શ્રિતે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ઉર્વાક્ષિ અને કેરશારપ નામના બે ખેટાઓ જન્મ પામ્યા, તેમાં ઉર્વાક્ષિ દીનની રાહબરી કરનાર અને ધનસાધ કરનાર ન્યાયાધિશ હતો, જ્યારે કેરશારપે રાક્ષસી કદના ઘોડા અને માણસને ગળી જનારા ઝેરી સરવર નામના અઝદાને માર્યો હતો, જે એટલો તો મોટાં કદનો હતો, કે જ્યારે તે પડેલો હતો, ત્યારે તેને એક લીલો ટેકરો સમજીને કેરશારપે પોતાની ખાણીની દેગ તેના ઉપર પકાવવા ચહુપી હતી.

પેઉશ્શરપે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો હતો, કે તેને ત્યાં અશો જરથોસ્ત જેવો ખેટો જનમ્યો હતો, જેણે અહુનવર ગાંધને માણસની સુરતના ખરાબી કરનારા દેવાને નાશુદ્ધ કીધા હતા, અને દુન્યાની આબાદીનો માર્ગ ખુલ્લો કીધો હતો.

હોમ યજ્ઞદ પેગમ્યર જરથોસ્તને હોમની ક્રિયા હાવન ગ્રેહમાં કરવાની શીખામણ આપે છે, ત્યારે જરથોસ્તે હોમની આરાધના કરીને દુવા ગુજારી કે અઝ્મે તંદરોસ્તી આપનાર, ક્રતેહમંદ, સેનેરી રંગના, રવાને મીનોષ રસ્તો દેખાડનાર હોમ! તારી કનેથી ઉઠાપણ, હિંમત, ક્રતેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ અને શરીરનું કૌવત હું માગું છું. જેથી તમામ દેવો, જાદુગરો અને વરુઓની ખરાબીઓને હું તોડું. મને પહેલી અખશેશ તરીકે બહેશત; બીજી અખશેશ તનની દરોસ્તી; ત્રીજી અખશેશ લાંબી જીંદગી; ચોથી અખશેશ ખરાબી અને જુદાઈને નાશુદ્ધ કરવાની મારી મુરદમાં પાર પડેલો થાઉં; પાંચમી હું વેરી અને જુદાંને મારનાર થાઉં; અને છઠી અખશેશ ખુની, ચોર, અને વરુ વિષે મને આગમજથી ચેતવણી મળે.

ફરેસાની (સીકંદર) મગરૂરીથી બોલતો હતો કે તેના મુલકમાં જરથોસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કાંઈ ફરે નહિ, તેને હોમે પાદશાહી ઉપરથી દુર કર્યો હતો.

નહાની હોમ યશત.¹

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાહ; હોમ યજદ ખેરસાહ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશીમાતુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજૂપ્ત દુજવરશત, એમ પ ગેતી મનીહ, ઔએમ ગોફત, ઔએમ ફઈ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીનાઆની, ઔએ અવાજશ પશીમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, તરેહદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુથ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષાતેમ. સ્તઔમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩).

ફવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુરન્દઔષો, (જે જેહ હોય તે પહે) ફસસ્તયએય. હુઔમહે અષવજંધ્રહો, દનઔઘ યસ્નાધ્ય વહ્તાધ્ય દનઔઘાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહૂ વધર્યો જઓતા ફા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ત હુય ફા અષવ વીધ્વાઔ ઝઔત. હુઔએમ જાધરીમ ઔરેજન્તેમ યજમધદે; હુઔએમ ફામીમ ફાદત ગઔએથેમ યજમધદે; હુઔએમ ફૂરઔએષેમ યજમધદે.

ની તે જાધરે મધેમ ઝૂયે. ની અમેમ, ની વેરંથ્રેમ, ની દસ્વરે, ની ખએષજેમ, ની ફદથેમ, ની વરંદથેમ, ની અઔજો વીરેષો-તનૂમ, ની મસ્તીમ વીરેષો-પએસંધ્રહુમ; ની તત્, યથ ગઔએ-થાહુવ વસો-ફથો ફ્યરાને, ટ્યએષો-તઉર્વાઔ દુજેમ-વનો. ની તત્ યથ તઉર્વથેનિ.

હુઔએમ જાધરીમ ઔરેજન્તેમ યજમધદે; હુઔએમ ફામીમ ફાદત-ગઔએથેમ યજમધદે; હુઔએમ ફૂરઔએષેમ યજમધદે; વીરેષે હુઔએમ યજમધદે; જરથુશત્રહે સિપતામહે ધધ અષઔનો અષીમય ફવષીમય યજમધદે.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઔ અહુરે વએથા અષાત હયા, યાઔધ્રહાંમયા તાંસયા તાઔસયા યજમધદે.

૧. યજસ્નેના ૬ મા હાના ૧૭ મા અને ૧૮ મા ફવરાને છુટા લઈને નાની હોમ યશત બનાવી છે.

(બાજમાં પટે.) અહુરમઝદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન, હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધચો. (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓજસ્ય જવર્ય આપ્રીનામિ, હઓમહે અપવજંધ્રહો, અષેમ વોહુ (૧).

 અહ્યાધ્ય રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ; ફરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુખારક (ફાંન), માહે મુખારક (ફાંન), ગાહે (ફાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધંચેઉશ. હધથાવરશતાંમ દીન વસ્ના ફરષોતંમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ હોમ યજદ, ખેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાની બાદ હફેતે કેશવર જમીન, અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આનો આવાયદ શુદન. અપઓને અષેમ વોહુ (૧).

 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પટે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેંતે અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). નેમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). હઓમંમ જાધરીમ ખેરજન્તેમ યજમધદે; હઓમંમ ક્રાપ્રીમ ક્રાદત-ગઓથેમ યજમધદે; હઓમંમ ફરઓષેમ યજમધદે. અષેમ વોહુ (૧). હોમ યજદ ખેરસાદ અષેમ વોહુ (૧).

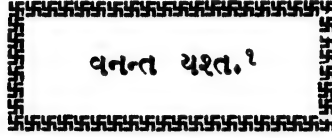
નહાની હોમ યસ્તની નીરંગ

 (એ નીરંગ નહાની હોમ યસ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

 કુ શંકનમ, ઓ વાએનુમ, ઓ નેજાર કુનમ કાલ્પુદે શુમા દીવાન, ઓ દરજાંન, ઓ જાદુઆંન, ઓ પરીઆંન, ૫ હોમ વ યસંમ, ૫ દીને રાસ્ત વ દોરોસ્ત વેહુ, કે દાદાર અહુરમઝદ ઓએ મન ચાશીદ. અપઓને અષેમ વોહુ (૧). (ત્રણ વાર પટે.)

નાની હોમ યશતનો સાર—અરહુમજ્ઞની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમજ્ઞનું નામ લખને હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાંદા થાયો! હોમ યજ્ઞ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરું છું. તમામ જીવ વિચાર, જીવ વચન અને જીવ કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પશ્ચાતાપ કરું છું. જીવંદ લીલાં આખાદી તથા વૃદ્ધિ કરનાર, દરદને પાછળ હટાવનાર હોમની હું આરાધના કરું છું. અગ્ને લીલાં હોમ! તારી પાસે હું ડહાપણ, હિંમત, કૃતેહ, તંદરોસ્તી, આખાદી, વૃદ્ધિ, કૌવત, અને મોટામ માંગું છું. જેથી તમામ દેવ, જાદુગર, પરી, વગેરે, જુરી શક્તિઓની ખરાખીને હું તોડું.

નાની હોમ યશતની નીરંગનો સાર—હોમ અને ખરસમ વડે, તથા બધી માજ્ઞયસ્તી જરથોસ્તી દીનની ખરકતથી તમામ દેવ દરજો, અને જાદુગરોનાં કાલજીવને હું બાળું.

વનન્ત યસ્તઃ.^૧

દનઝોથ અહુરહે મજ્ઞદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ ખોદાઝે અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહ અવજ્ઞયાદ; વનન્ત સતર અહુરમજ્ઞદ દથ અષવ અષહે રદ ખેરસાદ. અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ ૫ ગંતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કદ, ઝોઝેમ જસ્ત, ઝોઝેમ જુન યૂદ અસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગતી મીનાઝાંની, ઝોઝે અવાજશ પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજ્ઞદાઝો, તશેઘદીતે અધરહે મધંયેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરષોતેમ. સ્તઝોમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩).

૧. નાના તથા મોટા સીરેજમાં તેશતર તીરની ખસ્તુમનમાં વનન્ત, સતવઝેસ તથા હંતોઘરિંગની ખસ્તુમન આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રૌફેસર દારમેસ્તેતે એ યશતને તીર યશતનો વધારાનો ભાગ ગણે છે. વનન્ત એક સેતારાનું નામ છે; દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એ મુખ્ય અને ચળકતો સેતારો છે, અને તેને જીહ્વસ્પતિનો હરીફ ગણ્યો છે. વળી એ એક યજ્ઞનું નામ છે, જેનું કામ અલજુઝ પહાડ, જેની આસપાસ સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ ફરે છે, તે પહાડના રસ્તાઓની ચોક્કી કરવાનું છે, અને દેવ અને પરીઓને સુરજના માર્ગમાં અટકાવ નાખતાં અટકાવવાનું છે. વનન્તનો શબ્દાર્થ 'મારનાર' થાય છે. વનન્ત સેતારાની સેતારાશ વરસાદ લાવવામાં મદદ કરે છે અને અહરેમનને લગતાં ધણાક ખરાબ નહિ દાખ રાખી શકાય એવાં ખરકસ્તરોનો અટકાવ કરે છે.

ક્રવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુરન્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) કસસ્તયએય. વનન્તો સ્તારો મજ્જદધાતહે, દ્વનઓંથ્ર યસ્નાઠ્ય વહ્માધ્ય દ્વનઓંથ્રાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધસ્યો જઓંતા કા મે ઝૂતે, અથા સ્તુશ અપાત્રચિત હ્ય કા અપવ વીધ્વાઓં ઝઓંતુ.

વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઓંખ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર. (તાલી ૧ મારવી.) વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઓંખ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર. (તાલી ૨ મારવી.) વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજમધદિ. યજ્ઞધ વનન્તેમ અમવન્તેમ અઓંખ્તોનામન્તેમ અએષજ્ઞેમ, પધતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોધજદિશ્તય, અપયન્તમહેય અંધ્રરહે મધન્યેઉશ પ્રક્રસ્ત્ર, (તાલી ૩ મારવી.)

(બાજમાં પટે) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ મુશક્ કુલ્ ગુર્યેહ, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ મારાન્ માર સર્દગાન્, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) યસ્ત હોમ દાંમ દેહન્ ગોરગાન્ ગોર્ગ સર્દગાન્, નામ ચેશ્તી ગોર્ગ કુલ્ ગોર્યેહ, કં ૫ ખાન્ ગુનાહ નકુનન્દ. અએષજ્ઞ ગુઆક્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજ્જદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ ફરીદુન્, ફરીદુન્ આથવ્યાન્. (તાલી ૩ મારવી.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદુમ, મરુદુમ સર્દગાન્ હુમા સર્દગાન્, હુમઆયસ્તે વેહાન્, ઓએમ બેહુદીન્ માંજદયસ્નાન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પટે.) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્મંમય અઓંજસય જવરંય આફ્રીનામિ, વનન્તો સ્તારો મજ્જદધાતહે. અપેમ વૉહુ (૧).

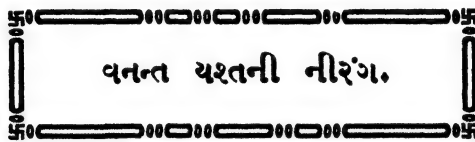
 અહ્માધ રએશય; હજંધ્રેમ; જસ મે અવંધહે મજ્જદ; કેરેહ મોજ્જદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુખારક્ (ફલાંન), માહે મુખારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્.

દેનઝાંધ અહુરહે મજદાઝાં, તરોઘદીતે અંધરહે મધન્વેઉશ; હુધ્યા-
વરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેપોતેમંમ. સ્તઝાંમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૧).

ગારજે ખોરેહુ અવજ્ઞયાહુ વનન્ત સતર અહુરમજદ દથ અષવ
અષહે રહુ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી.
દાહુ દીન્ ખેહુ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઘ ગાઝાફરંગાંની ખાહુ
હુક્ટે કેશવર જમીન્; અએદુન્ ખાહુ. મન્ આનો આવાયહુ શુદન્,
મન્ આનો આવાયહુ શુદન્. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧).

❧ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને
માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નંમસંન્તે અષાઉમ સંવિશ્તે અરંદિ સૂર
અનાહિતે. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧). નંમો ઉર્વધરે વંધઉહિ મજદ-
દધાતે. અષઝાંને અષેમ વૉહુ (૧). વનન્તેમ સ્તારેમ મજદધાતેમ
અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમધદે. અષેમ વૉહુ (૧). વનન્ત સતર
અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રહુ ખેરસાહુ. અષેમ વૉહુ (૧).

❧ (એ નીરંગ વનન્ત યશ્ત પઢ્યા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

❧ કુલ ખલા દેરે શવહુ, ઝો દીવ ઝો દરજ ઝો પરી ઝો
કફતાર ઝો સેહેરાંન્, ઝો ખાહુ અખ્તહેહુ અખી દરદે શેકમ હુક્ટ
અન્દાંમ, ખલલે શઘતાંન્ ઝો ખાતર પરીશાંન્, ઝો ખલલે દમાઘ
શઘતાંન્ ખાતર પરીશાંન્ ખાહુ; ઝો દર નજર ખરવીજન્ તા દીદને
નવશ્ત ઝો માનન્દ હુમચનીન્ ખલા દેરે શવહુ. અષઝાંને અષેમ
વૉહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે)

વનન્ત યશ્તનો સારે—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-
મઝદુન્ નામ લઈને હું ખંદગી શર કરું છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહુ ન્યાદા
ચાઓ! અહુરમઝદનો પેદા કીધેલો પાક વનન્ત સેતારો (દક્ષિણ દીશાએ આવેલા
સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો; એ બૃહસ્પતીનો હરીફ છે) મારી મદદે પહોંચે! સર્વે
ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. તમામ જીવ વિચાર, જીવ સખુન અને જીવ
કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું. ધિકકારવાળોમ,
અહેરેમનની ખસલતના ખરફસતરોને દેરે કરવાને માટે હું મજદુર વનન્ત સેતારાની
આરાધના કરું છું, તમામ ઉંદર બિલાડીની ઓલાદનાં જવરો, સાંપની ખસલતનાં

જનવરો, અને વરૂની ખસલતનાં જનવરોનાં મોંઢાં, અહુરમઝદુનું નામ લખને તથા આથવ્યાનના છોકરા ફરેદુનનું નામ લખને, (પાદશાહ ફરેદુન નીરંગોનો વિદવાન હતો, અને તે પઢીને પોતા ઉપર આવતી બજાને દફે કરી શકતો હતો) હું બાધું, જેથી તે નુકશાન કરે નહિ.

વનંત યસ્તની નીરંગોનો સાર—તમામ બજા, દેવ દરજ, પરી, જાદુગરો, ખરાબ પવન, શરીરના સાધાનું કળવું, હેરેમનની ખરાબી, નાસીપાસી, મનની એચેની, બેજાનું દરદ, બદ માણસોની નજર એવી એવી તમામ બજા દફે થજો!

દનઝ્યોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્યો. અર્ષેમ વૉહુ. (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ જોદાએ અવજ્ઞની, ગોરજે જોરેહ અવજ્ઞયાદ; સીરોજ્ઞ અમેશાસ્પદ વીસ્પએશા અરદાફૂરશ બેરસાદ.

અજ્ઞ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ્ઞ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞુપ્ત દુજ્ઞવરસ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઝ્યોઝેમ ગોફત, ઝ્યોઝેમ કદે, ઝ્યોઝેમ જસ્ત, ઝ્યોઝેમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ્ઞ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝ્યાંની, ઝ્યોઝે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝ્યોથ્ર અહુરહે મજદાઝ્યો, તરોષદીતે અધ્રરહે મધ્યેઉશ; હુધ્યાવરસ્તાંમ હાત વસ્ના ફેરેષોતેમ, સ્તઝ્યોમિ અર્ષેમ; અર્ષેમ વૉહુ (૩).

૧. ત્રીસ રોજ ઉપર એક એક મીનોઢ મવકકલ ગણ્યો છે, તે તથા તેના હુમકાર યાને સાથે કામ કરનાર મીનોઝ્યોનાં નામની સેતાયશ છે. એ સેતાયશમાં ઘણાખરા બધા મીનોઝ્યો સમાઈ જાય છે. સીરોજ્ઞ યસ્તમાં ખરાબુમન તરીકે સરોશ તથા ફરવરદીનની ખરાબુમન શિવાય બાકીના ૨૮ ફરેસ્તાની નાની અને મોટી ખરાબુમન તથા ખરજો, હોમ અને દહમની નાની તથા મોટી ખરાબુમન તથા રવાનની નૈયતે બાણવાનો સતુમનો કરદો (ધજસ્નેનો ૨૬ મો હો) આવે છે. સરોશ તથા ફરવરદીનની ખરાબુમન મુકી દેવાનું કારણ:—

સીરોજ્ઞની બાજ ૪ દરનથી ઇંજલ શકાય; અને સરોશની બાજમાં તો ૬ દરન જોઈયે. એટલા માટે સીરોજ્ઞની બાજમાંથી સરોશ મુકી દીધામાં આવ્યો એ ઉપરથી સીરોજ્ઞ યસ્તમાંથી પણ સરોશની ખરાબુમન કહાડી નાંખી. વળી દહમની ખરાબુમન બાણ પછી છેક છેડે ફરવરદીનની ખરાબુમન (અષાઉનાંમ ઋવષિનાંમ.....નખાનઝદિસ્તાનાંમ) આવે છે. એટલા માટે ફરવરદીનની ખરાબુમન વચમાં બાણવામાં આવતી નથી.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદ્યએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પટે.) કસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. વંધહુવે મનંધહે આદિતોધશ હાંમ-વધનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન, આસ્નહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે, ગઓષા-સ્તૂતહે પ્રથ્વો મજ્જદધાતહે. અપહે વહિશતહે સ્તએશતહે, અધરયમનો ઇયેહે સૂરહે મજ્જદધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વૉઉર-દોધશયાઓ મજ્જ-દધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. ક્ષત્રહે વધસ્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરેજ્જદિકાધ આયોન્દિગઓવે. રપેન્તયાઓ વંધહુયાઓ આર્મતોધશ, રાતયાઓ વંધ-હુયાઓ વૉઉર-દોધશયાઓ મજ્જદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાધસ્યયાઓ હુષિતોધશ, સરેધએધળ્યો અપહે રતુળ્યો. અમરે-તાતો રથ્વો કૂષઓનિળ્ય વાંશ્વાળ્ય, અરિપનિળ્ય યઓનિળ્ય, ગઓ-કરેનહે સૂરહે મજ્જદધાતહે.

❧ (જે હાવન તેમજ ખીજ હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

મિથહે વૉઉર-ગઓયઓધતોધશ, રામનસ્ય આસ્નહે.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

અપહે વહિશતહે આશ્રસ્ય અહુરહે મજ્જદાઓ.

❧ (ઉછરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

ઔરજ્જતો અહુરહે નરેધ્રો અપાંમ અપસ્ય મજ્જદધાતયાઓ.

❧ (જે અધવિઝુએમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

અષાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘનાંનાંમય વીરે-વાંશ્વનાંમ યાધસ્યયાઓ-સ્ય હુષિતોધશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઓધહે, વરેશ્રધહેચ અહુરધા-તહે, વનધનત્યાઓસ્ય ઉપરતાતો.

❧ (જે ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પટે.)

સ્તઓપહે અયેહે અપિવતો, વરેશ્રાજનો ક્રાદત્ત-ગએથહે, રેનઓશ રજિશતહે, અરશતાતસ્ય ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વરેદત્ત-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. આશ્રો અહુરહે મજ્જદાઓ પુશ્ર, ખરેનંધહે સવંધહે મજ્જદધાતહે, અધરયનાંમ ખરેનો મજ્જદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનંધહે મજ્જદધાતહે, આશ્રો અહુરહે મજ્જદાઓ પુશ્ર. કવોધશ હઓસ્તવંધહે, વરોધશ હઓસ્તવંધહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજ્જદધાતહે, ચએથિ-

સ્તાહે વરોધશ મજદ્ધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, આથો અહુરહે મજદ્ધાઓ પુથ. રએવન્તાહે ગરોધશ મજદ્ધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, આથો અહુરહે મજદ્ધાઓ પુથ. આતર્શ રપેન્તા રથએશતાર, યજત પોઉર-ખરેનંધહુ યજત પોઉર-અએષજ. આથો અહુરહે મજદ્ધાઓ પુથ, મત્ર વીરપએધખ્યો આતરેખ્યો, કષ્ટો-નફ્રો નધઓ-સંધહહે યજતહે.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદ્ધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો અના-હિતયાઓ અપઓન્યાઓ, વીરપનાંમય અપાંમ મજદ્ધાતનાંમ, વીરપ-નાંમય ઉર્વરનાંમ મજદ્ધાતનાંમ. હુવરે-કષ્ટએતહે અમંપહે રએવહે અઉર્વત્ર-અરપહે. માઓધહહે ગઓચિથહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશય પોઉર સરંધયાઓ. તિશયેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદ્ધાતહે; સ્તારાંમ અફશ-ચિથનાંમ જમ-સચિથનાંમ ઉર્વરો-ચિથનાંમ મજદ્ધાતનાંમ; વનન્તો સ્તારો મજ-દ્ધાતહે, અવે સ્તારો થોધ હુપ્તોધરિંગ મજદ્ધાત ખરેનંધઉહન્ત અએષજ્ય. ગેઉશ તખે ગેઉશ ઉરેને દ્રવારપયાઓ સૂરયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદ્ધાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. મિથહે વોઉર-ગઓયઓધતોધશ હજખરો-ગઓપહે અએવરે-અખનો અઓખતો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. રખઓશ રજિ-શતહે, અર્શતાતસય ક્રાદત્રગએથયાઓ વરેદત્ર-ગએથયાઓ, અરેજૂખહે વયંધહો યત્ર ક્રાદત્ર-ગએથહે. અમહે હુતાશતહે, હુરઓધહે વરેથ્રધહે અહુરધાતહે, વનધન્તયાઓસય ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કધએહે તરધાતો અન્યાધશ દામાન; અએતત્ર તે વથો યત્ર તે અસ્તિ રપેન્તો-મધઓમ; થ્વાપહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જર-વાનહે દરંધો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઓધહો અધરહે ઉપરહે ક્રતરહે ખસ્યાંધએહે, નધસયાઓ હાંમ-વરેતોધશ.

દથુષો અહુરહે મજદ્ધાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજદ્યસ્નોધશ. અપોધશ વંધહુયાઓ, ચિસ્તો-ધશ વંધહુયાઓ, અરેથે વંધહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંધહુયાઓ, ખરેનંધહો સવંધહો મજદ્ધાતહે. પારેન્દયાઓ રઓરથયાઓ, અધરથનાંમ ખરેનો મજદ્ધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહો મજદ્ધાતહે, અખરેતહેય ખરે-

નંધ્રહો મજદ્ધાતહે, જરથુશ્ત્રહેય ખરેનંધ્રહો મજદ્ધાતહે. અરશતાતો કાદત્-ગએથહે, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદ્ધાતહે અપ-ખાથહે.

અખો ઔરજતો સૂરહે, વહિશતહે અંધ્રહેઉશ અપઓનાંમ રઓ-ચંધ્રહો વીરપો-ખાથો. જમો હુધાઓધહો યજતહે; ઇમાઓ અસાઓ, ઇમાઓ પોધથાઓ, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદ્ધાતહે અપ-ખાથહે, વીરપએષાંમચ ગધરિનાંમ અપ-ખાથનાંમ. પોઉર-ખાથનાંમ મજદ્ધાતનાંમ; કાવથેય ખરેનંધ્રહો મજદ્ધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધ્રહો મજદ્ધાતહે. માંથહે રપેન્તહે અપઓનો વરેખયંધ્રહે, દાતહે વીદએ-વહે, દાતહે જરથુશ્ત્રોધશ, દરેથયાઓ ઉપયનયાઓ, દએનયાઓ વંધ્ર-હુયાઓ માજદયસ્નોધશ જરજદાતોધશ, માંથહે રપેન્તહે ઉષિ-દરેથ્રમ, દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, વએધીમ માંથહે રપેન્તહે; આસ્નેહે ઋથેવો મજદ્ધાતહે, ગઓપો-સૂતહે ઋથેવો મજદ્ધાતહે.

અનધનાંમ રઓચંધ્રહાંમ ખધાતનાંમ, રઓદનેહે ગરોન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાતવહે ખધાતહે, ચિન્વત્-પેરેતૂમ મજદ્ધાતાંમ. ઔરજતો અહુરહે નફ્રો અપાંમ અપસચ મજદ્ધાતયાઓ. હુઓમહે અપવ-જંધ્રહો. દહયાઓ વંધ્રહુયાઓ આક્રિતોધશ, ઉધાધ દામેધશ ઉપ-મનાધ. વીરપએષાંમ યજતનાંમ અપઓનાંમ મધન્યવનાંમ ગએથયનાંમ. અપાઉનાંમ કવપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ પઓધસ્યો-દકએષનાંમ કવપિનાંમ, નખાનજદિશનાંમ કવપિનાંમ.

દનઓથ યસ્નાધચ વહાધચ દનઓધાધચ કસસ્તયએચ, યથા અહુ વધસ્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાત્તયીત હચ કા અપવ અપવ વીધ્વાઓ ઋઓતુ.

અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજમધદે, અમેષા રપેન્તા હુદ્ધા ધુધાઓધહો યજમધદે. વોહુ મનો અમેષેમ રપેન્તનેમ યજમધદે; આદ્તીમ હાંમ-વધન્તીમ યજમધદે, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન, આસ્નેમ ઋતૂમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે; ગઓપો સૂતેમ ઋતૂમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે. અપેમ વહિશતેમ સએશતેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમધદે; અધચમનેમ ઇષીમ યજમધદે; સૂરેમ મજદ્ધાતેમ યજમધદે; સઓકાંમ વંધ્રઉહીમ વોઉર-દોધથાંમ મજદ્ધાતાંમ અપઓનીમ યજ-મધદે. ક્ષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ રપેન્તેમ યજમધદે, અયોદ્ધસ્તેમ યજ-મધદે; મરેજદિકેમ થાયો દ્વિગૂમ યજમધદે. રપેન્તાંમ વંધ્રઉહીમ આર્મ-ઇતીમ યજમધદે; રાતાંમ વંધ્રઉહીમ વોઉર-દોધથાંમ મજદ્ધાતાંમ અપ-

ઓનીમ્ યજ્ઞમધદે; હૃદિર્વાતાત્મમ્ અમૈષ્મ સ્પૈન્તમ્ યજ્ઞમધદે; યાધત્યામ્ હુષિતીમ્ યજ્ઞમધદે; સરેધ અપવન અપહે રતવો યજ્ઞમધદે. અમૈર્-તાત્મમ્ અમૈષ્મ સ્પૈન્તમ્ યજ્ઞમધદે; કૃષઑનીમ્ વાંથવામ્ યજ્ઞમધદે; અરિપનાય યેવીનો યજ્ઞમધદે; ગઑકરૈન્મ સૂરમ્ મજદધાતમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે) :—

મિથ્રમ્ વૉઉર-ગઑઑયઑઑધતીમ્ યજ્ઞમધદે, રામ્ ખારૈન્મ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે) :—

અષ્મ વહિશત્મ્ આતરૈમ્ અહુરહે મજદદાઑઑ પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે ઉજરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

ખૈરજન્તમ્ અહુરૈમ્ ક્ષત્રીમ્ ક્ષએત્મમ્ અપામ્ નપાત્મમ્ અઉર્વાત્-અસ્પૈમ્ યજ્ઞમધદે, અપૈમ્ મજદદધાતામ્ અપઑઑનીમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે અષ્વિસૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

અપાઉનામ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઑઑ સ્પૈન્તાઑઑ ક્વપયો યજ્ઞમધદે; ઘૈનાઑઑસય વીરો-વાંથવાઑઑ યજ્ઞમધદે; યાધત્યામ્ હુષિતીમ્ યજ્ઞમધદે; અમૈમ્ હુતશત્મ્ હુરઑઑધમ્ યજ્ઞમધદે; વૈરથ્રેમ્ અહુરધાતમ્ યજ્ઞમધદે; વનધન્તીમ્ ઉપરતાતમ્ યજ્ઞમધદે.

❧ (જે ઉશ્વહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

સઑઑષ્મ અપીમ્ હુરઑઑધમ્ વૈરથ્રાજન્મ્ ક્રાદત-ગઑએથમ્ અપવ-નમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; રન્નૂમ્ રજિશત્મ્ યજ્ઞમધદે; અરશતાતમ્ ક્રાદત-ગઑએથામ્ વરદત-ગઑએથામ્ યજ્ઞમધદે.

દ્વાઑઑધલૂમ્ અહુરૈમ્ મજદદામ્ રએવન્તમ્ ખરૈન્ધઉહન્તમ્ યજ્ઞ-મધદે; અમૈષા સ્પૈન્તા હુક્ષત્રા હુધાઑઑધલો યજ્ઞમધદે. આતરૈમ્ અહુ-રહે મજદદાઑઑ પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે; ખરૈનો મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે; સવો મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે; અધસ્યન્મ ખરૈનો મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે, ઉધ્રમ્ કવએમ્ ખરૈનો મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે; આતરૈમ્ અહુરહે મજદદાઑઑ પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે. કવએમ્ હઑઑસવંધ્રલૂમ્ યજ્ઞમધદે, વધરીમ્ હઑઑ-સવંધ્રલૂમ્ યજ્ઞમધદે; અસ્નવન્તમ્ ગધરીમ્ મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે, યએયિસ્તમ્ વધરીમ્ મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે; ઉધ્રમ્ કવએમ્ ખરૈનો મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે, આતરૈમ્ અહુરહે મજદદાઑઑ પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે. રએવન્તમ્ ગધરીમ્ મજદદધાતમ્ યજ્ઞમધદે, ઉધ્રમ્ કવએમ્ ખરૈનો મજદદ-ધાતમ્ યજ્ઞમધદે; આતરૈમ્ અહુરહે મજદદાઑઑ પુથ્રમ્ યજ્ઞમધદે.

આતર્શિ રપેન્તા રથએશ્તાર યજ્ઞમધદે; યજ્ઞત પોઉર-ખરેનંધ્રહુ યજ્ઞમધદે; યજ્ઞત પોઉર-અએષજ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજ્ઞદાઓ. પુથ્રેમ યજ્ઞમધદે. વીરપે આતરો યજ્ઞમધદે, ક્ષત્રેમ નરેષ્ટેમ નધર્યા-સંધ્રહુમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

આપો વંધઉહીશ મજ્ઞદધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે. અરેદ્વિમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે; વીરપાઓ આપો મજ્ઞદધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે, વીરપાઓ ઉર્વરાઓ મજ્ઞદધાતાઓ અપઓનીશ યજ્ઞમધદે. હુષરે-ક્યેતેમ અમૅષમ રએમ અઉર્વત્-અરપેમ યજ્ઞમધદે. માઓધ્રહુમ ગઓચિથ્રેમ યજ્ઞમધદે, ગઓમ અએવો-દાતાહે ઉરેનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. ગઓમ પોઉર-સરેધહે ઉરેનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. તિશ્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞમધદે, સતવ-એસમ ક્રાપેમ સૂરેમ મજ્ઞદધાતેમ યજ્ઞમધદે, વીરપે સ્તારો અક્રુશિથ્ર યજ્ઞમધદે, વીરપે સ્તારો જેમસચિથ્ર યજ્ઞમધદે, વિરપે સ્તારો ઉર્વરે-ચિથ્ર યજ્ઞમધદે. વનન્તેમ સ્તારેમ મજ્ઞદધાતેમ યજ્ઞમધદે, અવે સ્તેઉશ યજ્ઞમધદે, યોધ હુપ્ત હુપ્તોધરિંગ મજ્ઞદધાત ખરેનંધ્રહુન્ત અએષજ, પધતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ પધરિકનાંમય. ગેઉશ હુધાઓધ્રહો ઉર્વાનેમ યજ્ઞમધદે, દ્રવાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ્ઞદધાતાંમ અપઓનીમ યજ્ઞમધદે.

દંવાઓધ્રહુમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞમધદે; અમૅષા રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધ્રહો યજ્ઞમધદે. મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓધતીમ હજંધર-ગઓષેમ અએવરે-અમનેમ અઓખ્તો-નામનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; રામ ખાસ્તેમ યજ્ઞમધદે. રંનુમ રજિશતેમ યજ્ઞમધદે, અરશ્તાતેમય ક્રાદત-ગએથાંમ વરેદત-ગએથાંમ યજ્ઞમધદે; એરેજૂપ્ધેમ વાચિમ યત ક્રાદત-ગએથેમ યજ્ઞમધદે. અમૅમ હુતશતેમ હુરઓધેમ યજ્ઞમધદે, વેરેથ્રેમ અહુરધાતેમ યજ્ઞમધદે; વનધન્તીમય ઉપરતાતેમ યજ્ઞમધદે. રામ ખાસ્તેમ યજ્ઞમધદે, વએમ અપવનેમ યજ્ઞમધદે, વએમ ઉપરો-કધરીમ યજ્ઞમધદે, તરધાતેમ અન્યાધશ દામાંન, અએતત તે વયો યજ્ઞમધદે, યત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધન્યઓમ. થ્વા-પેમ ખધાતેમ યજ્ઞમધદે, જરવાનેમ અકરનેમ યજ્ઞમધદે, જરવાનેમ દરેધા-ખધાતેમ યજ્ઞમધદે. વાતમ રપેન્તેમ હુધાઓધ્રહુમ યજ્ઞમધદે, અધ-રેમ યજ્ઞમધદે, ઉપરેમ યજ્ઞમધદે, ક્રતરેમ યજ્ઞમધદે, પસ્થાંધીમ યજ્ઞમધદે, નધર્યાંમ હાંમ-વરેતીમ યજ્ઞમધદે.

દંવાઓધ્રહુમ અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રહુન્તેમ યજ્ઞમધદે, અમૅષા રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધ્રહો યજ્ઞમધદે. રજિશ્તાંમ

ચિરતાંમ મજદ્દલાતાંમ અષઓનીમ યજમમદે; દ્યેનાંમ વંધઉહીમ
માજદ્યસનીમ યજમમદે. અપીમ વંધઉહીમ યજમમદે, ક્ષોધશ્નીમ ઔર-
જધતીમ અમવધતીમ હુરઓધાંમ ખાપરાંમ; ખરેનો મજદ્દલાતેમ યજ-
મમદે, સવો મજદ્દલાતેમ યજમમદે, પારેન્દીમ રઓરથાંમ યજમમદે;
અધચનેમ ખરેનો મજદ્દલાતેમ યજમમદે, ઉઘેમ કવએમ ખરેનો મજ-
દ્દલાતેમ યજમમદે, ઉઘેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદ્દલાતેમ યજમમદે;
જરથુશ્ત્રહે ખરેનો મજદ્દલાતેમ યજમમદે. અરશતાતેમ ક્રાદત્-ગએથેમ
યજમમદે, ગધરીમ ઉષિ-દરેનેમ મજદ્દલાતેમ અષ-ખાથેમ યજતેમ યજમમદે.

અશમનેમ ખન્વતેમ યજમમદે, વહિરતેમ અહુમ અષઓનાંમ
યજમમદે, રઓઅંધ્રહુમ વીરપો-ખાથેમ. જાંમ હુધાઓધ્રહુમ યજતેમ
યજમમદે, ઇમાઓ અસાઓ ઇમાઓ પોધથાઓ યજમમદે; ગધરીમ
ઉષિ-દરેનેમ મજદ્દલાતેમ અષ-ખાથેમ યજતેમ યજમમદે; વીરપાઓ ગરયો
અષ-ખાથાઓ પોઉરે-ખાથાઓ મજદ્દલાત અષવન અષહે રતવો યજમમદે.
ઉઘેમ કવએમ ખરેનો મજદ્દલાતેમ યજમમદે, ઉઘેમ અખરેતેમ ખરેનો
મજદ્દલાતેમ યજમમદે. માંથેમ રપેન્તેમ અશ-ખરેન્ધ્રહુમ યજમમદે, દાતેમ
વીદાયુમ યજમમદે, દાતેમ જરથુશત્રિ યજમમદે; દરેધાંમ ઉપયનાંમ
યજમમદે, દ્યેનાંમ વંધઉહીમ માજદ્યસનીમ યજમમદે; જરજદાધતીમ
માંથેમ રપેન્તેમ યજમમદે, ઉષિ-દરેથેમ દ્યેનાંમ માજદ્યસનીમ યજ-
મમદે, વએધીમ માંથેમ રપેન્તેમ યજમમદે; આરનેમ અતૂમ મજદ્દ-
લાતેમ યજમમદે, ગઓષો-સૂતેમ અતૂમ મજદ્દલાતેમ યજમમદે.

અનધ રઓઆઓ ખધાતાઓ યજમમદે, રઓદનેમ ગરો-માનેમ
યજમમદે, મિસ્વાનેમ ગાતૂમ ખધાતેમ યજમમદે, ચિન્વત પેરેતૂમ
મજદ્દલાતાંમ યજમમદે. ઔરજન્તેમ અહુરેમ ક્ષત્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ
નપાતેમ અઉવત-અરપેમ યજમમદે, અપેમય મજદ્દલાતાંમ અષઓનીમ
યજમમદે. હુઓમેમ જાધરીમ ઔરજન્તેમ યજમમદે, હુઓમેમ ક્રાંમીમ
ક્રાદત્-ગએથેમ યજમમદે, હુઓમેમ દૂરઓપેમ યજમમદે.

દક્ષાંમ વંધઉહીમ આક્રિતીમ યજમમદે, ઉઘેમ તખેમ દામોધશ ઉપ-
મનેમ યજતેમ યજમમદે; વીરપેમય અષવનેમ મધન્યઓમ યજતેમ
યજમમદે, વીરપેમય અષવનેમ ગએથીમ યજતેમ યજમમદે.

અષાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવષયો રતઓમિ જજ-
યેમી ઉકૂયેમી; યજમમદે ન્માન્યાઓ વીરયાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુમાઓ
જરથુશ્ત્રોતેમાઓ. વીરપનાંમય આઓધ્રહુમ પઓધસનાંમય ક્રવષિનાંમ

ધધ યજ્ઞમધદે, ક્વપીમ અવામ યામ અહુરહે મજદાઝ્મા, મજિ-
શતામય વહિશતામય, સ્વએશતામય પ્રઝ્ઞોજદિશતામય પ્રથિવશતામય
હુકરેપ્તેમામય, અપાત્ અપોતેમામય.

અપાઉનામ વંધઉહીશ સુરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો યજ્ઞમધદે;
યાઝ્મા અઘ્ષનામ રપેન્તાનામ, ક્ષએતનામ વરેજિ-દોધધનામ, ઝરે-
જતામ અધવ્યામનામ તખમનામ આદૂધચનામ યોધ અધથેજ'ધ્રહો
અપવનો. પઝ્ઞોધચનામ હકએષનામ, પઝ્ઞોધચનામ સાસ્નો-ગૂષામ, ધધ
અપઝ્ઞોનામ અપઝ્ઞોનિનામય અહુમય દઝેનામય ળઝ્ઞોધસય ઉર્વા-
નમય ક્વપીમય યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે, ગેઉશ હુધાઝ્માધ્રહો
ઉર્વાનમ યજ્ઞમધદે.

યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે. ગયેહે મરેન્થો અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞ-
મધદે. જરથુશ્રહે રિપતામહે ધધ અપઝ્ઞોનો અપીમય ક્વપીમય યજ્ઞ-
મધદે. કવોધશ વીશ્તારપહે અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. ધસત્-વાસ્રહે
જરથુશ્રોધશ અપઝ્ઞોનો ક્વપીમ યજ્ઞમધદે. નખાનજદિશતાનામ ધધ
અપઝ્ઞોનામ અપઝ્ઞોનિનામય અહુમય દઝેનામય ળઝ્ઞોધસય ઉર્વા-
નમય ક્વપીમય યજ્ઞમધદે, યોધ અપાધ વઝ્ઞોનરે; મત વીસ્પાળ્યો
અપઝ્ઞોનિળ્યો ક્વપિળ્યો, યાઝ્મા ધરીરિથુષામ અપઝ્ઞોનામ, યાઝ્માસય
જવન્તામ અપઝ્ઞોનામ, યાઝ્માસય નરામ અજ્ઞતનામ ક્ષો-ચરેશ્ચામ
સઝ્ઞોધ્યન્તામ.

ધધ ધરિસ્તનામ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્મા અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો.
વીસ્પનામ અહુમય ન્માને નખાનજદિશતાનામ પરધરિસ્તનામ અઝેથ-
પધતિનામ અઝેથચનામ નરામ નાધરિનામ ધધ અપઝ્ઞોનામ અપ-
ઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અઝેથપધતિનામ અપઝ્ઞોનામ
ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ અઝેથચનામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ નરામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. વીસ્પનામ
નાધરિનામ અપઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે.

વીસ્પનામ અપરેનાયુકનામ દહ્નો-કરેતનામ અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે. આદધ્યુનામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. ઉજદધ્યુ-
નામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે. નરામય અપઝ્ઞોનામ ક્વપયો
યજ્ઞમધદે, નાધરિનામય અપઝ્ઞોનિનામ ક્વપયો યજ્ઞમધદે, વીસ્પાઝ્મા
અપાઉનામ વંધઉહીશ સુરાઝ્મા રપેન્તાઝ્મા ક્વપયો યજ્ઞમધદે, યાઝ્મા
હુય ગયાત્ મરેન્થત્ આ-સઝ્ઞોધ્યન્તાત્ વરેશ્ચત્.

વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદે, વીરપે અપવનો યજ્ઞત યજ્ઞમધદે.

☞ (જો હાવન તેમજ ખીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

હાવનીમ પઠતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો રપિથવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

રપિથવનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-કૃષાઉમ જન્તુમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (ઉજ્જરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉજ્જયેધરિનંમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-વીરંમ દપ્પયુમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો અધવિસ્રુએમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અધવિસ્રુએમ અધબિગાધમ પઠતિ રતૂમ, ક્રાદત-વીરપાંમ હુબ્યાધતીમ જરથુરજોતંમંમચ પઠતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉષહિનંમ પઠતિ રતૂમ, ઔરંજમ ન્માનીમચ પઠતિ રતૂમ.

વેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પઠતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ત હયા, યાઓધહાંમચા તાંસયા તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજર્મા પઢે.) અહુરમજદ જોદાએ, અવજ્જનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમખાપસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વધચો (૨).

યરનંમચ વહ્નંમચ અઓજસ્ય જવરંચ આદ્રિનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરંનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ. વંધહુવે મનંધહે આદ્તોધશ હાંમ-વધન્ત્યાઓ, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન્, આસ્નહે પ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે પ્રથ્વો મજદધાતહે. અપહે વહિશતહે સ્તએશતહે, અધચમનો ઇયેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંધહુયાઓ વાઉરં-દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. ક્ષથહે વધચહે અયોક્ષસ્તાહે મરંજદિકાધ ધ્રાયો-દ્રિગઓવે. રપેન્તયાઓ વંધહુયાઓ આર્મંતોધશ, રાતયાઓ વંધહુયાઓ વાઉરં-દોધથયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાધચયાઓસય હુષિતોધશ, સરંધએધયો અપહે રતુખ્યો. અમંરંતાતો રથ્વો કૃષઓનિખ્ય વાંધવાખ્ય, અરિપનિખ્ય યઓનિખ્ય, ગઓકરંનહે સૂરહે મજદધાતહે.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે) :—

મિથિહે વૉઉર-ગાઓંયઓંધતોધશ, રાંમનસય ખાસ્તહે.

❧ (જો રપિથવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે) :—

અપહે વહિશતહે આથસય અહુરહે મજદાઓં.

❧ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

ઔરજતો અહુરહે નફ્રો અપાંમ અપસય મજદધાતયાઓં.

❧ (જો અષિવિઝ્યેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) :—

અષાઉનાંમ ક્રવપિનાંમ ઘેનાંનાંમય વીરો-વાંથવનાંમ યાધયયાઓં-સય હુષિતોધશ, અમહેય હુતાશતહે હુરઓંધહે, વેરંધગ્રહેય અહુરધા-તહે, વનધનાંયાઓંસય ઉપરતાતો.

❧ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે) ;—

સઝાંપહે અગ્યેહે અપિવતો, વેરંધાજનો ક્રાદત-ગએથહે, રંનઓંશ રજિશતહે, અરશતાતસય ક્રાદત-ગએથયાઓં વરેદત-ગએથયાઓં.

દ્યુષો અહુરહે મજદાઓં રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમેપનાંમ રપેનનાંમ. આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ, ખરેનંધહે સવંધહે. મજદધાતહે, અધરયનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. કવોધશ હુઓંસવંધહહે, વરોધશ હુઓંસવંધહહે, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, અએયિ-સ્તહે વરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. રએવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે, કાવયેહેય ખરેનંધહે. મજદધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ. આતશ રપેન રથએશતાર, યજત પૉઉર-ખરેનંધહ, યજત પૉઉર-અએષજ. આથો અહુરહે મજદાઓં પુથ, મત્ર વીરપએધખ્યો આતરખ્યો, ક્ષથો-નફ્રો નધર્યો-સંધહહે યજતહે.

અપાંમ વંધઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓં આપો અના-હિતયાઓં અપઓંન્યાઓં, વીરપનાંમય અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીરપ-નાંમય ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ. હુવરે-ક્ષએતહે અમેપહે રએવહે અઉર્વત્ર-અરપહે. માઓંધહહે ગઓંચિથહે, ગેઉશય અએવો-દાતયાઓં. ગેઉશય પૉઉર-સરંધયાઓં. તિશગ્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંધઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સરંહે મજદધાતહે, સ્તારાંમ અરશ-ચિથનાંમ જમ-સ-ચિથનાંમ ઉર્વરો-ચિથનાંમ મજદધાતનાંમ ; વનન્તો સ્તારો મજ-

દધાતહે, અવે સ્તારો ચોધ હુપોધરિંગ મજદધાત ખરેનંધઉહુન્ત અમ્પઅથ. ગેઉશ તખે, ગેઉશ ઉરેને, દ્રવાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમ્પનાંમ રપેન્તનાંમ. મિથહે વૉઉર-ગઓયઓધોધશ હુબંધરો-ગઓપહે અએવરે-અખનો અઓખો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. રખઓશ રજિ-શતહે, અર્શતાતસય ક્રાદત્ત-ગએથયાઓ વરેદત્ત-ગએથયાઓ, અરેજૂખહે વયંધહે. યત્ત ક્રાદત્ત-ગએથહે. અમહે હુતાશતહે, હુરઓધહે વરેશ્વરહે. અહુરધાતહે, વનધનત્યાઓસય ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કધયેહે તરધાતો અન્યાધશ દામાન, અએતત્ત તે વયો યત્ત તે અસ્તિ રપેન્તો-મધઓમ; શ્વાપહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જર-વાનહે દરેધો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઓધહે અધરહે ઉપરહે ક્રતરહે પસ્યાંધયેહે, નધસયાઓ હાંમ-વરેતોધશ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમ્પનાંમ રપેન્તનાંમ. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંધહુયાઓ માજદયસ્નોધશ. અષોધશ વંધહુયાઓ, ચિસ્તો-ધશ વંધહુયાઓ, અરેથે વંધહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંધહુયાઓ, ખરેનંધહો સવંધહે મજદધાતહે. પારેન્દયાઓ રઓરથયાઓ, અધસનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે, અખરેતહેય ખરે-નંધહે મજદધાતહે, જરથુશ્તહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે. અરશતાતો ક્રાદત્ત-ગએથહે, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથહે.

અખનો ખરેજતો સૂરહે, વહિશતહે અંધહેઉશ અપઓનાંમ રઓ-અંધહે વીસ્પો-ખાથો. જોમો હુધાઓધહે યજતહે; ઇમાઓ અસાઓ, ઇમાઓ ષોધઘાઓ, ગરોધશ ઉષિ-દરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથહે, વીસ્પએષામય ગધરિનાંમ અપ-ખાથનાંમ. વૉઉર-ખાથનાંમ મજદધાત-નામ; કાવયેહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે, અખરેતહેય ખરેનંધહે મજદધાતહે. માંથહે રપેન્તહે અપઓનો વરેજયંધહહે, દાતહે વીદએ-વહે, દાતહે જરથુશ્તોધશ, દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ, દએનયાઓ વંધ-હુયાઓ માજદયસ્નોધશ જરજદાતોધશ, માંથહે રપેન્તહે ઉષિ-દરેશ્વમ, દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ, વએધીમ માંથહે રપેન્તહે; આસ્નહે અથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સ્તુતહે અથ્વો મજદધાતહે.

અનધનાંમ રઓયંધહાંમ ખધાતનાંમ, રઓક્ષનહે ગરો-માનહે, મિસ્વાનહે ગાતવહે ખધાતહે, ચિન્વત્ત-પરેત્તમ મજદધાતાંમ. ખરેજતો.

અહુરહે નફ્રો અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ. હુઓમહે અપવ-
જંધહે. દદાયાઓ વંધુયાઓ આક્રિતોધશ, ઉધાધ દામેધશ ઉપ-
મનાધ. વીરપએપાંમ યજતનાંમ અપઓનાંમ મધન્યવનાંમ ગએથ્યનાંમ.
અપાઉનાંમ કવપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધચો-લ્કએપનાંમ
કવપિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ કવપિનાંમ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

 અદાધ રએશય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
ફરફુ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ યુષારક (ફાન), માહે
યુષારક (ફાન), ગાહે (ફાન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન.
ફનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ, હુથ્યાવર-
શતાંમ હાત વસ્ના ફરપોતેમમ. સ્તઓમિ અર્ષમ; અર્ષમ વૉહુ (૧).

ગોરજે ખોરેહુ અવજતયાહુ સીરોજી અમેશાસ્પંદ વીરપએશા અરદા-
ફરવશ, ખેરસાહુ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ
દીન ખેહુ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાધ ગોઆફરંગાંની બાહ હફતે
કેશ્વર જમીન; અએફૂન બાહ. મન આનો આવાયહુ શુદન, મન
આનો આવાયહુ શુદન, મન આનો આવાયહુ શુદન. અપઓને
અર્ષમ વૉહુ (૧).

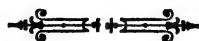
 (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજ-
દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્ટે અપાઉમ સંવિશ્ટે અરેદ્દી સૂર અના-
હિતે. અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧).

નમો ઉર્વંધરે વંધઉહિ મજદધાતે. અપઓને અર્ષમ વૉહુ (૧).
અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યજમધદે. અર્ષેપા સ્પેન્તા
હુધાથા હુધાઓધહે યજમધદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ
કવપયો યજમધદે. અર્ષમ વૉહુ (૧). સીરોજી અમેશાસ્પંદ વીરપએશા
અરદાફરવશ ખેરસાહુ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

સીરોજી યસ્તનો સાર—અહુરમજ્દની ખુશતુદી હોજો ! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર
અહુરમજ્દનું નામ લઈ હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહુ તથા પ્રતાપ જ્યાંદા
થાઓ ! સર્વે અમશાસ્પંદ અને યજ્ઞદો અને તમામ ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો !
તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને
જુઝ કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પરતાવો કરું છું.

એ ચરતમાં સર્વે અમશારપંદ, યજ્ઞદો, અને અપામનપાત, (અરજો), હોમ, અને દામી ઉપમન નામના ત્રણ વધુ યજ્ઞદોની, તેની હમકાર મિનોદ શકિતથી સાથે નીચે પ્રમાણે અશ્વનુમન પદવામાં આવે છે:—

ખોરેહવાળા દાદાર અહુરમઝદની, જાતી અક્ષલ અને કાને સાંભળેલી અક્ષલ ઉપર મવકકલ બહમન અમશારપંદની, અરદીબહેશત અમશારપંદની, અધરયમન તથા સઝોઝ ફરેસ્તાની ધાતુ ઉપર મવકકલ શહેરેવર અમશારપંદની, બલા સપંદ-રમદ અમશારપંદની, ફસલને બરાબર વખત ઉપર લાવનાર ખોરદાદ અમશારપંદની, ગાયદોરની અને અનાજની આબાદી તેમજ ગઝોકરેન (સફેદ હોમ) ઉપર મવકકલ અમરદાદ અમશારપંદની, નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અરહુમઝદની, (દેપાદર), આદર યજ્ઞદની તે સાથે ધરાની અને કયાની ખોરેહની, નધર્થેસિંગ યજ્ઞદની, નિર્મલ અરદવીસુરની તે સાથે અહુરમઝદના પેદા કીધેલા તમામ ઉરવરોની, અમર, નુરમંદ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદની, ગોરપંદનું તોખમ રાખનાર માહ યજ્ઞદની, પ્રકાશિત તેજસ્વર સેતારાની તે સાથે પાણીને બધે વહેંચી નાખનાર સતવઝેસ સેતારાની, અને વનંત તથા હપ્તોધર્મિંગ સેતારાની, અશો દ્રવારપની (ગોશ્વ યજ્ઞદની), નુરમંદ અને ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દઝેપમહેર), બહોળાં ખેતરવાળાં, હજાર કાનવાળાં, દશ હજાર આંખવાળાં, પ્રખ્યાત મહેર યજ્ઞદની, અશો સરોષની, સાચા રશને યજ્ઞદની, બહેરામ યજ્ઞદની, તે સાથે હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની, મીનો રામની, વાઝે યજ્ઞદની તે સાથે કુદરતના કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, હદ વગરના જમાનાની, તથા નધરય-હામ-વરેતી ફરેસ્તાની, નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દઝેપદીન), ચિસ્તની, માઝદયસ્ની દીનની, અશીશવંદની તે સાથે બલાં ડહાપણની, બલી રાસ્તીની, પારેન્દીની, ધરાની અને કયાની ખોરેહની, પેગમ્બર જરથોસ્તનું ખોરેહની, દુન્યાને આબાદ કરનાર આસ્તાદ યજ્ઞદની તે સાથે ઉષિદરેન પહાડની, શુલંદ દબદબાવાળા આરમાન યજ્ઞદની, તે સાથે અશો લોકોનાં રોશન બહેશતની, જમીયાદ યજ્ઞદની તે સાથે તમામ પહાડોની અને કયાની ખોરેહની, પવિત્ર અસરકારક માથ-સ્પેન્તની (મારેસપંદ) તે સાથે જરથોસ્તના કાયદાની, બેહદ કુદરતી રોશનીઓની (અનેરાન) તે સાથે ગરોથમાન બહેશતની અને હમેસ્તગાન તથા ચીનવદ પુલની, અપામ-નપાત (અરજો યજ્ઞદ)ની, અશોષનું કૌવત આપનાર હોમની, અને બલી દામી-ઉપમનની, મીનો તથા ગેતીને લગતા તમામ યજ્ઞદોની અશ્વનુમન પદીને હું તેઓની સેતાયશ કરું છું.

ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદને માટે ભજુવાનો કરદો.

ગાથા ગાહાઆરના પાંચ દિવસોમાં મરહુમો માટેનો કરદો ભજુતા તેમાં ગાથાને લગતો ધારો આવે છે માટે આખું વરસ પાને ૮૩ ઉપર આપ્યા મુજબ ભજુવો પણ ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબના ફેરફાર સાથે ભજુવો.

૫ નામે ચઢદાંન અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજૂયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશતોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અરદાફર્વશ એરસાદ. અઝ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અઝ હર્વસ્તીન દુશમત દુખૂખત દુશવરશત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, આએમ ગોફત, આએમ કદ, આએમ જસ્ત, આએમ યૂન યૂદ અસ્તેદ. અઝ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી મીના-આની, આએ અવાખશ પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. દનઆથ અહુરહે મઝદાઆ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યા-વરશતાંમ દ્યત વરના ફેરષોતેમ, સ્તઆમિ અર્ષમ; અર્ષમ વોહુ (૩).

ફવરાને મઝદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે) ફસસ્તયએય. અહુરહે મઝદાઆ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અર્ષેષનાંમ રપેન્તાનાંમ ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો, રતુક્ષત્રાખ્યો અર્ષઆ-નિખ્યો, અહુનવધન્યાઆ ગાથયાઆ, ઉશતવધન્યાઆ ગાથયાઆ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઆ, વોહુ-ક્ષથયાઆ ગાથયાઆ, વહિશતોધશતોધશ ગાથયાઆ, અર્ષેષનાંમ ફવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પર્ષાધસ્યો-હકએષનાંમ ફવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ફવષિનાંમ, દનઆથ યસ્ના-ધ્ય વહાધ્ય દનઆથાધ્ય ફસસ્તયએય, યથા અહ વધસ્યો જઆતા ફા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતચિત હ્ય ફા અપવ વીધ્યાઆ ઋઆતૂ. અહુરેમ મઝદાંમ રએવતેમ ખરેનંધઉહતેમ યજમધદે; અર્ષેષ રપેન્તા હુક્ષત્રા હુધ્યાઆધહો યજમધદે.

અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઆ રપેન્તાઆ ફવષયો સ્તઆમિ જળયેમિ ઉફેમિ. યજમધદે ન્માન્યાઆ વીસ્યાઆ જન્તુમાઆ દખ્યુ-માઆ જરથુશત્રેતમાઆ. વીરપનાંમય આઆધહાંમ પર્ષાધસ્યનાંમ ફવષિનાંમ ધધ યજમધદે, ફવષીમ અવાંમ યાંમ અહુરહે મઝદાઆ,

૪૦૮ ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમેની યાદને માટે ભજીવાનો કરશે.

મહિશતાંમય વહિશતાંમય, સ્ત્રએશતાંમય ધ્રુવોદ્દિશતાંમય ધ્રુવિશતાંમય
હુકરેષ્ઠતાંમય, અષાઢ અપનોત્તાંમય.

અષાઢતાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ; યાઓ
અમેષનાંમ સ્પેન્તાનાંમ, ક્ષએતનાંમ વેરેકિ-દોધનાંમ, ખેરેજતાંમ અધ-
વ્યામનાંમ, તખ્મનાંમ આદ્યધસ્યનાંમ, યોધ અધધ્યેજ'ધહો અપવનો.
પઓધસ્યનાંમ હ્મએષનાંમ, પઓધસ્યનાંમ સાસ્નો-ગૃષાંમ, ધધ અપઓ-
નાંમ અપઓનિનાંમય અહૂમય હ્મએનામય ળઓધસ્ય ઉર્વાનંમય
ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ, યોધ અષાધ વઓનરે, ગેઉશ હુધાઓધહો ઉર્વાનંમ
યજ્ઞમહદ.

યોધ અષાધ વઓનરે. ગયેહે મરેથ્નો અપઓનો ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ.
જરથુશ્રહે સિપતામહે ધધ અપઓનો અષીમય ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ.
કવોધશ વીશ્તારપહે અપઓનો 'ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ. ઇસત્ર-વાસ્રહે જર-
થુશ્રોધશ અપઓનો ક્રવષીમ યજ્ઞમહદ. નખાનજદિશ્તતાંમ ધધ અપ-
ઓનાંમ અપઓનિનાંમય અહૂમય હ્મએનાંમય ળઓધસ્ય ઉર્વાનંમય
ક્રવષીમય યજ્ઞમહદ, યોધ અષાધ વઓનરે; મત્ર વીસ્પાળયો અપઓ-
નિળયો ક્રવષિળયો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ અપઓનાંમ, યાઓસ્ય જવ-
ન્તાંમ અપઓનાંમ, યાઓસ્ય નરાંમ અજ્ઞતનાંમ ક્રષો-ચરેધાંમ
સઓધ્યન્તાંમ.

ધધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમહદ, યાઓ અપઓનાંમ ક્રવષયો.
વીસ્પનાંમ અહૂમ્ય ન્માને નખાનજદિશ્તનાંમ પર-ઇરિસ્તનાંમ અએથ-
પઘતિનાંમ અએથસ્યનાંમ નરાંમ નાધરિનાંમ ધધ અપઓનાંમ અપઓ-
નિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીસ્પનાંમ અએથપઘતિનાંમ અપઓનાંમ
ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીસ્પનાંમ અએથસ્યનાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞ-
મહદ. વીસ્પનાંમ નરાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીસ્પનાંમ
નાધરિનાંમ અપઓનિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ.

વીસ્પનાંમ અપેરેનાયુકનાંમ દહો-કેરેતનાંમ અપઓનાંમ ક્રવષયો
યજ્ઞમહદ. આદ્યુનાંમય અપઓનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. ઉજદ્યુનાંમય
અપઓનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. નરાંમય અપઓનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ.
નાધરિનાંમય અપઓનિનાંમ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ. વીસ્પાઓ અષાઢતાંમ
વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજ્ઞમહદ, યાઓ હ્ય ગયાત્ર
મરેશત્ર, આ સઓધ્યન્તાત્ર વેરેથ્નત.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખત હુવરશત; હુમનશની, હુગવશની, હુ-
કુનશની, ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ,
સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો અર્દા-
ફર્વશ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર બાદ; બોરેહ બેહ દીને માજ-
દયસ્નાંન રવા બાદ અંદર હુફતે કેશવર. નામ ચેશતી આદર અંદર
કામ બાદ; હસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ
આએ ઠેકણે લેવું.) શેહેરસ્તાન પોરી ફીરોજ શાદી ઓ રામશની,
રવાંન બોરેહ બોજસ્તેહ અવજૂન બાદ, અવજૂનતર બાદ, બોરેહ
બોજસ્તેહ બાદ; ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ
ગેહ, સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોયશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો
અર્દાફર્વશ બેરસાદ. કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજ્ઞશને કરદે
હોમ, દરેન યશ્તે હોમ, મ્યજ્ઞદ હુમીરાએનેમ યો કરદેહા પ ગંજે
દાદાર અહુરમજ્ઞદ રયોમદ બોરેહમદ અમેશાસ્પંદાન બેરસાદ. અઓજ
જેર નીર તગી અમાવંદી પીરોજગરી ધન દનુમન ગેહ ગાથાબયો
અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, સ્પેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તો-
યશત ગેહ, ગેહ ગાથાબયો અર્દાફર્વશ બેરસાદ. અજ્ઞ હુમા પદીરફૂતાર
બાદ. એમારા પનાહી કરદાર નીકી અંદાખ્તાર, અનાધ પેત્યાર દૂર
અવાજ દાશતાર, અયાફૂત ખાહ બાદ. કેરા દિગર મ્યજ્ઞદ હુજર મદ
મ્યજ્ઞદ સાએમ સાખ્તમ એમારા કમરંજતર આસાનતર અધની કદ
ચક્ અજ મા હુજર પદીરફૂતાર બાદ. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાંન
રવાંની (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની.

જરતોશ્ત સપિતમાન અશો ફરોહર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. ગુશ્તારપ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાંન રવાંની. જામાસ્પ હુખૂખ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. અર્દાએ વીરાફૂ અર્દાફર્વશ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. આદરબાદ મારાસ્પદ અએદર યાદ બાદ અનુશેહ રવાંન
રવાંની. મુખેદ શાપુર મુખેદ શેહેરીઆર અએદર યાદ બાદ અનુશેહ
રવાંન રવાંની. મુખેદ હોરમજ્ઞદીઆર એર્વદ રામ્યાર અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. મુખેદ નેચોસંગ ધવલ અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. હુમા ફર્વશ અશોઆનાં અએદર યાદ
બાદ અનુશેહ રવાંન રવાંની. નામ ચેશતી અનુશેહ રવાંન રવાંની.
(જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) હુમા ફર્વશ અશો-

આંનં અએદર યાદ બાદ; કુર્માએશને^૧ (જે શખ્સ ભણવાનું કરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ.

હુમાકુર્વશ અશોઆંનં યો કરદેહા ચેહાડમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. હસ્તાંન બૂદાંન બેદાંન જાદાંન અજાદાંન, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર નારીક અવરનાએ પુરનાએ, હર કે અવર ધન જમીન પેરી બેહેદીની ગુદારાંન શુદ અસ્ત, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. કે ધન માન વીસ જદેહુ રસ્તા ગુજસ્તેહુ અંદ, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. અશોઆંનં કુર્વશ ચીરાંન, કુર્વશ અવર વીજાંન, કુર્વશ પીરોજગરાંન, કુર્વશ પોચોદકેશાંન, કુર્વશ નબાનજદેશતાંન, કુર્વશ ક્રવપયો, હુમાયો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. રવાંને પેદરાંન માદરાંન જદેગાંન ન્યાગાંન ફરજદાંન પએવદાંન પરસ્તારાંન નબાનજદેશતાંન, કુર્વશ અશોઆંનં, યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. હુમા અથોરનાંન, હુમા રથેશ્તારાંન, હુમા વાસ્તચોશાંન, હુમા હુનોક્ષાંન, હુમા કુર્વશ અશોઆંનં, હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ; હુમા કુર્વશ અશોઆંનં હુકુતે કેશ્વર જમીન, અજદે સવહે, કદદકૂશ, વીદદકૂશ, વોઉર-અરેશ્ત, વોઉર-જરેશ્ત, ખનરસ બામી, કંગદેજ અશોઆંનં વર્જમ કરદાંન ગંજમાથા, કુર્વશ અશોઆંનં હુમા યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર યાદ બાદ. ગારજે બોરેહુ અવજાયાદ ધન દનુમન ગેહુ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહુ, ઉશ્તવદ ગેહુ, રપંતોમદ ગેહુ, વોહુ-ક્ષથ ગેહુ, વહિસ્તોયશ્ત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખ્યો અર્દાકુર્વશ બેરસાદ. નામ-ચેશ્તી અનુશેહુ રવાંન રવાંની. (જેની નૈયતે પટે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ બાદ અનોશેહુ રવાંન રવાંની; હુમા કુર્વશ અશોઆંનં અએદર યાદ બાદ; કુર્માએશને^૧ (જે શખ્સ ભણવાનું કરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ. હમકેરકેહુ હમાં વેહાંને હુકુતે કેશ્વર જમીન બેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત પશેમાનુમ પ પતેત હોમ.

૧. જે મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ કરમાએશને ભણવું. બેહેદીને એ લાઇન ભણવાની જરૂર નથી.

ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરદુમોની યાદને માટે બાણવાનો કરદો. ૪૧૬

(પ્રગટ પદે) વીરપાઓ ક્રવપયો અપાઉનાંમ યજ્ઞમધદ; અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમધદ. વીરપે અપવનો યજ્ઞત યજ્ઞમધદ.

❧ (હાવન ગેહમાં તેમજ ખીજી હાવન ગેહમાં નીચે મુજબ પદે):—

હાવનીમ પધતિ રતૂમ, સાવંધહુએમ વીસીમચ પધતિ રતૂમ.

❧ (જે રપિથ્વવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

રપિથ્વિનંમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-ક્રપાઉમ જન્તુમંમચ પધતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉજ્જરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

ઉજ્જયેઘરિનંમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરંમ દપ્પયુમંમચ પધતિ રતૂમ.

❧ (જે અધવિસ્ત્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

અધવિસ્ત્રેમંમ અધમિગાધમ પધતિ રતૂમ, ક્રાદત્-વીરપાંમ-હુજ્યા-તીમ જરથુશ્વોતંમચ પધતિ રતૂમ.

❧ (જે ઉશ્વહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પદે):—

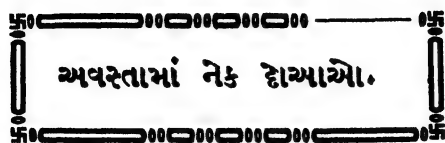
ઉશ્વહિનંમ પધતિ રતૂમ, ઔરેજમ ન્માનીમચ પધતિ રતૂમ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરેં વએથા અપાત્ત હયા, યાઓધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજ્ઞમધદ.

(બાજમાં પદે.) અહુરંમજદ જોદાએ, અવજ્ઞૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાચસ્તે વેહાંન, ઔએમ યેહેદીન મજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પદે) યથા અહૂ વધચો. (૨).

યસ્નંમચ વહંમચ અઓજસચ જવરંચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરંધઉહુતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો, રતૂક્ષિયાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ, ગાથયાઓ, ઉશ્તવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષિયાઓ ગાથયાઓ, વહિરશોધશોધશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્રવપિનાંમ ઉધ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધચો-લઙએપનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખાનજ-દિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

❧ અઘાધ રએશચ; હજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદદ; કરેંહૂ મોજદ.

તાઓ અહિં ન્હાને જમ્યારેશ, યાઓ અપઓનાંમ દનૂતસય, અપયસય, વ્યાદધખિસય, પધતિ-જન્તયસય, ઉસ નૂ અંધહાધ વીસે જમ્યાત અપંમય, ક્ષેમય, સવસય, ખરેનસય, ખાથેમય. દરેધા-કૂતંમથ્વંમય અંધહાઓ દએનયાઓ યત આહુરેધશ જરથુશ્વેધશ. અસિશત નૂ અંધહુત હુય વીસત ગાઉશ છુયાત, અસિશતંમ અપંમ, અસિશતંમ નર્શ અપઓનો અઓળે, અસિશતો આહુધરિશ હએષો. જમ્યાન્ ધથ અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સુરાઓ, સપેન્તાઓ કવપયો, અપો-ધશ અએષજ હુચિઆઓ, જમ-કથંધહ, દાનુ-દ્રાજંધહ, હવરે-ખરેજંધહ; ધશતા વંધહંધહાંમ, પધતિશતાતેએ આતરનાંમ, ક્ષવ-વદ્યાધ રયાંમય ખરેનંધહાંમય.

વધનીત અહિં ન્હાને સઓષો અસુશતીમ, આક્ષતિશ અના-ક્ષતીમ, રાધતિશ અરાધતીમ, આર્મધતિશ તરોમધતીમ, અરધુધધો વાક્ષ મિથઓખતંમ વાચિમ અપદુજંમ. યથ અહમય અમંપાઓ સપેન્ત સઓપાધ અપ્યાધ પધતિપાંન્ વંધહુશ યસ્નાંસય વહ્યાંસય, વોહુ યસ્નંમય વહંમય, હુખરેતીમય, ઉશત-ખરેતીમય, વન્ત-ખરેતીમય. આ-દરેધાત આખધચાત. મા યવે ધમત ન્હાનંમ ખાથવત ખરેનો કજહીત; મા ખાથવધતિ ધશતિશ; મા ખાથવધતિ આસ્ન કજધ-ન્તીશ, ખાથો દિસ્યેહ પધતિ અપોધશય વંધહુયાઓ દરેધંમ હુખમ.

અવસ્તામાં નેક દુવાનો સાર—હું દુવા ગુગરં છું કે મારાં ઘરમાં જલાં-ઓની દુવા, ખાલેસ, રાસ્તા અને ખરકત આવે! દોલતનો વધારો થાય! અશો લોકનાં ફરોહરો આવે, કે જેથી જલ્લી મુરાદ ખર આવે, દુષ્ટ લોકોની સામે થવાય, અને દોલત અને કિર્તી વધે! નાફરમાનીને બદલે તામેદારી આવે! કળ્યાકંકાશને બદલે સલાહ સંપન્ન આવે! બખીલીને બદલે સખાવત આવે! મગરનીને બદલે સાલેસાધ આવે! જુઠાધને બદલે સચાધ આવે! સુખ, જતી અકકલવાળાં ફરજદો, અને અશીશવંધની દોસ્તી (દોલત) આ ઘરમાંથી જતી નહિ રહે!

એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું “અવસ્તામાં એકરારનામું.”

નાઇરમી દએવો; કવરાને મજદયસ્નો જરથુશનિશ વીદએવો. અહુર-હકએષો, સ્તર્ઓતા અર્મેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ, યશ્તા અર્મેપનાંમ સ્પેન્તનાંમ. અહુરાઇ મજદાઇ વંધહેવે વૉહુમઇતે, વીસ્પા વૉહુ ચિનક્ષી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંધઉહઇતે. યા-છ ચીચા વહિશ્તા; યેંધહે ગાઉશ, યેંધહે અર્ષમ, યેંધહે રઓઆઓ, યેંધહે રઓએળીશ રોઇથ્વેન ખાશ્તા.

સ્પેન્તાંમ આર્મંધતીમ વંધઉહીમ વેરેને; હા મોઇ અસ્તુ. ઉસ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅતયા હજંધહતયા, ઉસ મજદયસ્નનાંમ વીસાંમ. જ્યાનયએચા વીવાપતયા. કા મન્યએઇયો રાઝાંધહે વસે-યાઇતીમ વસે-વેઇતીમ, યાઇશ ઉપધરી આય જંમા ગઓળીશ યેન્તી. નેમંધહા અષાઇ ઉજદાતા પઇતી અવત્ર સ્તુયે, નોઇત્ર અહ્માત્ર આજ્યાઓનીમ, નોઇત્ર વીવાર્ષમ ક્તા મજદયસ્નીશ અઓઇ વીસો; નોઇત્ર અસ્તે, નોઇત્ર ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવંધહુશ, અનરેતાઇશ, અકો-દાળીશ સરેમ ઝુયે; હાતાંમ દ્રઓજિશ્તાઇશ, હાતાંમ પઓપિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવંધહુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ, વી દએવવત્રળીશ, વી યાતુશ, વી યાતુમત્રળીશ, વી કહ્યાચીત્ર હાતાંમ આતરાઇશ, વી મનેળીશ, વી વએળીશ, વી ધ્યઓથનાઇશ; વી ચિશ્તાઇશ. વી છ અના સરેમ ઝુયે, યથના દ્રેગવાતા રાંક્ષયન્તા.

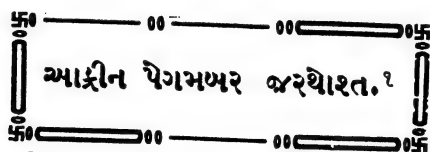
અથા અથા ચોઇત્ર અહુરો મજદાઓ જરથુશતેમ અધા કાયએતા, વીસ્પએષૂ ફેરેનએષૂ, વીસ્પએષૂ હુનજમનએષૂ, યાઇશ અર્ષેસએતેમ મજદાઓસયા જરથુશતસયા. અથા અથા ચોઇત્ર જરથુશ્તો દએવાઇશ સરેમ વ્યાઝવીતા વીસ્પએષૂ ફેરેનએષૂ, વીસ્પએષૂ હુનજમનએષૂ, યાઇશ અર્ષેસએતેમ મજદાઓસયા જરથુશતસયા; અથા અર્ષમચીત્ર યો મજદયસ્નો જરથુશનિશ, દએવાઇશ સરેમ વીઝુયે, યથા અનાઇશ વ્યાઝવીતા ચે અષવા જરથુશ્તો.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વેરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ, યાવરનો અહુરો મજદાઓ, ચે ગાંમ દદા, ચે નરેમ અષવ-

નંમ; યાવરનો અસ જરથુશ્તો, યાવરનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરનો ફેરપઓશ્તો જમાસ્પા; યાવરનો કસચીત્ સચ્ચોપ્યન્તાંમ હુધથ્યાવરે-
જામ અપાઉનાંમ, તા વરેનાયા હકએપાયા.

મજદહયસ્નો અહિ, મજદહયસ્નો જરથુશ્તિશ ક્વરાને આસ્તૂતસયા
ક્વરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે હૂપતેમ વચો, આસ્તુયે
હુવરેતેમ પ્યઓથનંમ. આસ્તુયે દ્યેનાંમ વંધઉહીમ માજદહયસ્નીમ,
કસ્પાયઓપેધ્રાંમ, નિધાસ્નધથિષંમ, ખએવદથાંમ અપઓનીમ,
યા હાધતિનાંમયા ધૂષ્યેઘન્તિનાંમયા, મજિશ્તાયા, વહિશ્તાયા, સએ-
શ્તાયા, યા આહુધરીશ જરથુશ્તિશ; અહુરાધ મજદહય વીસ્પા વોહૂ
ચિનહિ. અએપા અસ્તી દ્યેનયાઓ માજદહયસ્નોધશ આસ્તૂધતિશ.
અપંમ વોહૂ (૧)

એક ખરા અને દીનદાર જરથોસ્તી તરીકેનાં અવસ્તાનાં એકરાર-
નામાનો સાર—શુરી શક્તિને હું તોડું! એકજ ખોદાની પરતેશ કરનાર, જરથોસ્તી
ધર્મને પાળનાર, અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલનાર તરીકે હું એકરાર કરું છું.
સૃષ્ટિની તમામ લક્ષી પેદાયશો અહુરમઝદની છે. હું દુવા ગુનર્ છું કે મારામાં
હાપણુ અને તામેદારી આવે! મારાં તનને હાની પહેંચે, કે મારો જન જાય, તોજી
માજદહયસ્નાનોને ચોરથી અને છુટારાઓથી, તેમજ પાણીના દુકાલથી બચાઉં! જે
પ્રમાણે દેવો અને જાદુગરોને હું ધિક્કારું છું, તેજ પ્રમાણે જુઠા, યુરા, અને દુઃખ
દેનારા માણસોને હું ગણકારતો નથી. જે પ્રમાણે અહુરમઝદની શીખામણથી, પેગ-
મ્બર સાહેબ જરથોસ્તે દેવોની સરદારીને પુચ્છકારી કહાડી, તેજ પ્રમાણે હું પણ
દેવોની સરદારીને પુચ્છકારી કહાડું છું. હું દુવા ગુનર્ છું કે પાણી, ઝાડપાન,
ગોસ્પંદ, અહુરમઝદ, અશો જરથોસ્ત, કએ ગુસ્તાશપ, ફરશોસ્તર, અને જમાસ્પ
જેવો ખાલેસ થાઉં!

દહો અહિ આફ્રિ-વચાઓ; ખરેનંધઉહાઓ મે સદ્યેહિ. આઅત્
અઓપ્ત જરથુશ્તો કવોધશ વીશ્તાસ્પહે, આફ્રીનામિ તવ, નર દંધહુ-
પધતિ, વોહુ-જીતિ, ઉસ-જીતિ, દરેંચેમ-જીતિ; જધતે તે નરાંમ, જધતે તે

૧. પેગમબર જરથોસ્તના આશીર્વાદ, યાને તે રાસ્ત પેગમબરે પોતાના જમાનાના
હુમત કરનારા ગુસ્તાસ્પ પાદશાહને તેની હજીરમાં જે દોઆના સખુનો કહ્યા હતા તે.
એને વીશ્તાસ્પ ગુરુકો બાકી રહી ગયેલા ભાગ ધારવામાં આવે છે.

નાઠરિકાંમ, જઘતે તે પુથ્ર ઉસ્-જ્યાઓંન્તે તતુ-કરેત. અએવ તે બવાહિ
યથ જામાસ્પો, ઉત આફ્રીનંમ કરેનવાત્ર યથ દંધહેઉશ વિશ્તાસ્પાધ.

સંવિશ્તો બવાહિ યથ મજદાઓ, વેરંથજઓ યથ થએતઓનો,
અમવ યથ જામાસ્પો, અશ-વરેયાઓ યથ કવ ઉસ્, પોઉર-જિરો
યથ અઓશનો, જેનંધહુતંમ બવાહિ યથ તાખો ઉરૂપ. ખરેનંધહુ-
તંમ બવાહિ યથ ચો યિમો ક્ષએતો હવાંથો, હુજ્-ધર-યઓક્ષિયો
બવાહિ યથ અજોઈથ દહાકાઈ અઘ-દએન, ઉધેમ અઓજિશતંમ
બવાહિ યથ કરેસોસ્પેમ, હુધાઓધહુમ વ્યાખનંમ બવાહિ યથ ઉર્વા-
ક્ષહે, સ્તીરંમ કંહુરંપેમ અનાસ્તવનંમ બવાહિ યથ કવ સ્યાવર્ષાનો. પોઉર-
ગો બવાહિ યથ આથવ્યાનોઈશ, પોઉર-અસ્પેમ બવાહિ યથ પોઉર-
ધરંપેમ; અષવ બવાહિ યથ જરથુશ્તો સ્પિતામો, રંધહાંમ દૂરએ-
પારાંમ બવાહિ યથ ચો વિક્રો નવાજો, ઉર્વથો બવાહિ યજતનાંમ
યથ જરોનંમ મખ્યાનાંમ.

જ્યાઓંન્તે હય વો દસ પુથ્ર. ધ્રાયો બવાહિ યથ અથઉરનો,
ધ્રાયો બવાહિ યથ રથએશ્તારહે, ધ્રાયો બવાહિ યથ વાસુયેહે દૂધુયન્તો,
અએવ તે બવાહિ યથ વીશ્તાસ્પાધ. અઉર્વત-અસ્પેમ બવાહિ યથ
હુવરં, રઓચિનવન્તંમ બવાહિ યથ માઓધહુમ, સઓચિનવન્તંમ બવાહિ
યથ આતરંમ, તિજ્જિનવન્તંમ બવાહિ યથ મિથ્રમ, હુરઓધંમ વેરંથાજ-
નંમ બવાહિ યથ સઓપંમ અષીમ.

અર્શ-દકએષંમ બવાહિ યથ રંખૂશ; દુશમંચુ-જયન્તંમ બવાહિ
યથ વેરંથ્રંમ અહુરધાતંમ, પોઉર-ખાથ્રમ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્તહે,
અયરકંમ અમહુરકંમ બવાહિ યથ કવ હુસવ. પસ્ય આફ્રીનંમ અધપિ-
જસધતિ વહિશતંમ અહુમ અપઓનાંમ રઓઆંધહુમ વીસ્પો-ખાથ્રમ.
અથ જમ્યાત્ર યથ આફ્રીનામિ.

આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્તનો સાર—એ આફ્રીનમાં પેગમ્બર જરથોસ્તે
ગુશ્તાસ્પ પાદશાહને જે દુવાના સખુનો કહ્યા હતા, તે છે:—

અએ પાદશાહ! તું નેક, બુલંદ દરજ્જાની, લાંબી જીંદગી ગુજારે એવી દુવા
હું ગુજારું છું. તારા કુટુંબીઓ, તથા બાયડી છોકરાને લાંબી જીંદગી હોજો! તારો
એક છોકરો જામાસ્પ જેવો હહાપણુવાળો થાય. અહુરમઝદની માફક તું અતિશય
ફાયદો કરનારો થજો; ફરેદુનની માફક દુશ્મનને મારનાર થજો; જામાસ્પની માફક
હિંમતવાન થજો; કાઉસ પાદશાહની માફક તું ઝળકાટવાળો થજો; અઓશનરની
માફક પુરતો ચાલાક થજો; તેહમુરસ્પની માફક હથિયારબંદ થજો; રૈયતની પાસબાની

નીઆએશ તથા યશત લણ્યા પછી લણવાની નીરંગનો સાર—
 લલી માજદયસ્તી દીનની ખુશતુદી થાઓ, જે દીન દાદાર અહુરમઝદે આ દુનિયાનાં
 લોકોનાં લલાં માટે અશો જરથોસ્ત મારફતે મોકલી. આ દીન અહુરમઝદી તથા
 જરથોસ્તી છે, જે કાંઈ પણ શક વગરની, રાસ્ત અને સંપુર્ણ છે. અય દાદાર!
 તારી દરબાહમાં હું લખ્યો શુકરાના કરે છું કે તે મને જરથોસ્તી દીનમાં જન્મ
 આપ્યો. એ દીનની ખરકતથી અને તેનાં ફરમાનો કુળખ ચાલવાથી બેશક હું
 ગરેથમાન બેહેસ્તમાં જઈશ. આ મારી ખંદગી ઓ સાહેબ! તું કથુલ કર!
 અમારા યુનાહો માફ કરી અમારામાં સવાબનો ઉમેરો કર!

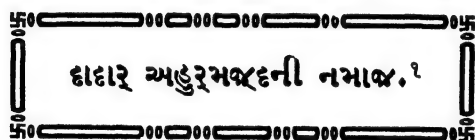
જેને અવરતા વાંચતાં અને પઠતાં નહી આવડે
 તેને અહુનવર પઠવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત.

- ખુરશીદ નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૧૦૩)
- મેહુર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- માહુ બોખતાર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- અરદવીસુર નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- આતશ નીઆએશનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- પાંચે ગહેમાંની દરએક ગહેનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫)
- પતેતનાં યથા અહુ વધરયો (૧૨૧) અપેમ વોહુ (૧૨)
- અહુરમઝદ યશતનાં યથા અહુ વધરયો (૧૦૩) અપેમ વોહુ (૧૨)
- અરદીબેહેશત યશતનાં યથા અહુ વધરયો (૬૫).
- સરોશ યશત હાદોખતના યથા અહુ વધરયો (૭૫)
- સરોશ યશત વદીના યથા અહુ વધરયો (૧૦૩)
- આફરંગાનના યથા અહુ વધરયો (૧૨૧) અપેમ વોહુ (૧૨)

જુદાં જુદાં કારણસર “અહુનવર” પઠવાનાં ફરમાનની વિગત.

- નવું કામ આરંભતાં યા ઘરમાંથી બાહર જતાં અહુનવર પાંચ પઠવા. ॥
- નવી ઓળખાણ પડતાં ॥ અહુનવર પાંચ ॥
- નવું આરંભેલું કામ પાર પડ્યા બાદ અહુનવર પાંચ અને અપેમ ત્રણ ॥
- હાકેમ અથવા દીવાન અને ખુઝર્ગી લોક પાસે જતાં અહુનવર ત્રણ ॥
- બહારથી ઘરમાં આવતાં અહુનવર દશ અને અપેમ ત્રણ ॥

હરકોઇ આસામી પાસે કાંઇખી કારણે જતાં અહુનવર એક પઠવા.	
કોઇને દુવા માગતાં પ્રથમ	અહુનવર એ
દરિયા, નદી, તળાવ વિગેરે હરેક પાણીમાં ઉતરતાં અહુનવર એક	”
જમીનમાં કાંઇ ચીજ રોપતાં	અહુનવર આઠ
શાદી રામશની અગર કોઇપણ સહાજનમાં જતાં અહુનવર છ	”
અચાનક કોઇ દુશ્મન લડતો આવે ત્યારે	અહુનવર સાત
લડાઇથી અગર કળઆથી ફોરેગ થયા બાદ	અહુનવર સાત
ચોપગ ખરીદ કરતાં અહુનવર દસ અને ખરીદ્યા બાદ અહુનવર દસ	”
છોકરાંઓની સગાઇ કરતાં	અહુનવર અગ્યાર
એક શહેરથી બીજે શહેર જતાં	અહુનવર બાર
રસ્તામાં ભુલું પડી જતાં	અહુનવર બાર
પાહાડ યા કુંગર ચહડતાં અને ભોંયરામાં ઉતરતાં અહુનવર બાર	”
ચેરાગ વધારતાં (બતી કરતાં)	અહુનવર પાંચ
ચેરાગ છુઝવતાં દર વખતે	અષ્ટમ એક
રસ્તે જતાં કોઇખી રવાંચાને સખ સામું થાય તો અહુનવર એકવીસ	”
એકાએક કોઇખી આફત આવે તો	અહુનવર બાર
કોઇ સાથે પહેલાં વાતચીત કરતાં	અહુનવર પાંચ
કોઇ સાથની મારામારી વચ્ચે પડતાં	અહુનવર બાર
” ” ” મુકાબ્યા પછી	અહુનવર પાંચ

દ્વનઓથ અહુરહે મજદાઓ. અષ્ટમ વૉહુ (૧).

નમાજ ઓએ દાદાર અહુરમઝદ, રયોમંદ ખોરેહમંદ, હરવેસ્પ-આગાહુ, દાના, વ તવાનાં એ તવાનું કરદાર, અવખશીદાર, અવખ્યાયશનીગર, હરવેસ્પ-નેક-દાદાર, હરવેસ્પ-નેક-દાશતાર, હરવેસ્પ-અનાકે અવાજ દાશતાર, વરજનવંદ સહેરીરોજગર, પાદશાહ વરજન-વંદ આફ્રીગાન, અવીજેહુ.

૧. અવસ્તાની બંદગી પુરી કરી રહ્યા પછી આ પાંચ પાઠંદ મોટી સેતાયશો બાણવી સળવાર છે, અને જો આ બધી સેતાયશો રોજ એકી વખતે બાણવાનું નહિ બને તો એ પાંચમાંની એકેકી રોજ અનુક્રમે બાણવી, અને પછી જે મહિનો ને રોજ હોય તે મહિનાને રોજની સેતાયશ પઠવી અવસ્થની છે.

સૈંપાસ-દારમ અંદર તોધ દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને! દાદાર સૈંપાસે તો, કે નેક જમાન આમદ, સૈંપાસ દારમ કે અનાકે જમાન ન રસીદ, સૈંપાસ દારમ કે અંદર આસ્માન જીવા, જમીન પેહના, વ રોદ-દરાના, વ ખુરશીદ આલા, આવાન તજશને, ઉરવરાન વખશશને, ખુરશીદ તાવશને, માણ રોશન સેતારે પ આસ્માન, અજ યૂન દહેશને તા ધમ રોજ, અજ ધમ રોજ તા રસ્તાખેજ તને પસીન!

અંદર તોધ, દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને! દાદાર, સૈંપાસે-તો કેત હીર વ હુ-દીન કદ્દ હોમ; ઓત હોશ, વ વીર વ આરામ, વ રોશનાઘ્યે ચશમ, વ દસ્ત, વ પાય, વ ખુરશને ખુશ, વ જામે નેક, નીન હમા નેકી પ કામે દાદ હોમ! દાદાર, સૈંપાસે તો મનશને ય ગવશને વ કુનશને હર રોજ હજાર ખાર હજારાન હજાર ખાર!

અંદર તોધ, દાદાર અહુરમઝ્દ, સૈંપાસ દારમ ય મનશને, સૈંપાસ દારમ ય ગવશને, સૈંપાસ દારમ ય કુનશને, દાદાર, સૈંપાસે તો, કેત અજ ચેહેરે મદ્દ માન આક્રીદ; ઓત અશનવા વ ગોયા વ બીના દાદ હોમ; ઓત આગદ બરહેનીદ હોમ; ઓત ન બંદ.

(જે બજુનાર શખ્સ મદ્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

❧ ઓત મદ્દ દાદ હોમ ન જન; ❧

(જે બજુનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

❧ ઓત જન દાદ હોમ ન મદ્દ; ❧

(મદ્દ યા બાનુ કોઇથી પઠી શકશે.)

ઓત વાજ ખુર આક્રીદ, ન દરાયાન.

ન્યાએશને હોમ ઓધ તો દાદાર, કે આને દહેશને આંધે તો વીનમ-ચૂન આસ્માન બુલદ, ચૂન ખુરશીદ તાવશનેમદ્, ચૂન માણ ગોસ્પદ-તોખમે, ચૂન આતશે સોખ સૂજાય બરહોમદ્, ચૂન ખોરેહ પાદશાહ ગંજ ખાસ્તે આવાહોમદ્, ચૂન જમીન બરોમદ્, ચૂન આખ રવશનુમદ્, ચૂન ઉરવર વ દાદ-ઓ-દરખત વ વાસ્તરજ અર્શમદ્, ચૂન જન તર્સગાહે હુ-ચેહેરે ખોરેહોમદ્, ચૂન પસે-અન્બુમની હુ રોસ્ત શીવા-હીજવાન પસંદશને ન્યાએશનેહુમદ્, ચૂન દોસ્તાન વ હમ-સાયગાન વ બેરાદરાન વ નખાનજદિશ્તાન ઉર્વાખશ-હોમદ્, ચૂન

રામશને આરામ, મનશને ખેશ આવાયસ્ત ફરાડન! હરવેસ્પય આંને તો આવાદોમંદ, વ સૂદ આ ખોરેહ વ ખોરેહ નિકે અમ, અંદર ઇન્ ગેહાન્ અશાદહોમંદ, આએશ હાદરે પદશ માહમાન્તર હસ્ત!

આશાન્ બેહુશત બેહરે બાદ, અનઆશાહી શાન્ બ આય રવાન્ રસાદ, બ આય બેહુશત રોશન્ બ આસાનીદ! પેદરાન્ વ માદરાન્ વ બેરાદરાન્ વ ખાહરાન્ વ ખુદાન્ વ ખીશાન્ હમ દીનાને મન, કે બેદ અંદ, વ કે વદાર્દેહ અંદ, હમા શાન્ બેહુશત બેહરે બાદ! આશાન્ ગેતી બેહરે બાદ! આશાન્ કાર વ કર્ફ ગેતી બેહરે બાદ! હમા અજ મનશને વ ગવશને વ કુનશને પ આંને રાસ્ત ફરાડન પ રાહે વેહાન્ પસંદી ચજદાન્ બાદ! અએદૂન્ બાદ! અએદૂન્ તરજ બાદ! અપેમ વોહુ (૧).

દાદાર અહુરમઝદની નમાજનો તરજુઓ—દાદાર અહુરમઝદની ખુશુદી હોજો! નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વ યાની, દાનેશમંદ, સર્વ શક્તિવાન, બનાવનાર, માશી બખશનાર, બખશેશ કરનાર, તમામ નેકી પેદા કરનાર, તમામ નેકી સંભાળનાર, તમામ મુશ્કેલી દૂર રાખનાર, ફતેહમંદ કાર્ય કરનાર શાહ, આફ્રીનને લાયકના કાર્ય કરનાર પાદશાહ તથા ખાલેસ દાદાર અહુરમઝદને હું નમસ્કાર કરું છું.

અએ દાદાર હોરમઝદ! તારી શુકગુમરી કરું છું, મનસ્તીથી શુકગુમરી કરું છું, ગવસ્તીથી શુક કરું છું, કુનસ્તીથી શુક ગુમરી કરું છું! અએ દાદાર! તારી સેપાસ ગુમરી કરું છું કે બલો જમાનો આવ્યો; હું શુક કરું છું કે મુશ્કેલીનો જમાનો નથી આવી પહોંચ્યો! સૃષ્ટિની શરૂઆતથી તે આજ દીન સુધી, તથા આજદીનથી તે કુમામત અને તને-પસીન સુધી આસ્માનની હૈયાતીને માટે, જમીનની પહોળાઈ, તથા નદીની લંબાઈ, તથા ખુરશેદની ખુલંદી, પાણીઓનું વહેવું, ઝાડપાનનું ઉગવું, આશ્તાબનું પ્રકાશવું, આસ્માન ઉપરના ઝળકતા માહતાબ તથા સેતારા એ બધાને માટે હું શુક-ગુમરી કરું છું!

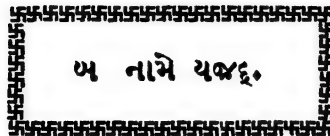
અએ દાદાર હોરમઝદ! મનસ્તીથી તારી શુક ગુમરી કરું છું, ગવસ્તીથી શુક-ગુમરું છું, કુનસ્તીથી તારી શુક ગુમરી કરું છું! અએ દાદાર, શુક તારા કે તેં મને નેક તથા બલી દીનવાળો પેદા કર્યો, અને તેં બુદ્ધિ, તથા અકકલ તથા આસાએશ તથા આખીની રોશની તથા હાથ ને પગ તથા સ્વાદીષ્ટ ખોરાક તથા સુશોભિત પોશાક, અને તમામ નેકી મારી ખાહેશ મુબજ આપ્યું! અએ દાદાર, મનસ્તી, ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી દર રોજ હજાર વખત હજારો-હજાર વખત તારા શુકરાના કરું છું!

૧. આ આખો ફરો ગુજરેલાં રવાનોને યાદ કરવા માટે ધણે અસરકારક છે. ગુજરેલાં વહાલાંઓનું લોખાન મુકતી વખતે આ આખો ફરો પઢી જવાની બલામણુ કરી શકાય.

અએ દાદાર હોરમજદ ! મનશનીથી શુક ગુઝઈ છું, ગવશનીથી શુક કરૂં છું, કુનશનીથી શુક કરૂં છું ! અએ દાદાર, તારા શુકરાના કે તેં માનવીની ઓલાદનો પેદા કીધો; અને તેં મને સાંભળવાની, બોલવાની, તથા જોવાની શક્તિઓ આપી; વળી તેં મને સ્વતંત્ર પેદા કીધો, નહિ કે ગુલામ તરીકે અને તેં મને મરદ તરીકે પેદા કીધો, નહીં કે ઓરત તરીકે; અને તેં બાબ ધરીને ખાનાર તરીકે પેદા કીધો, નહીં કે બોલતાં-બોલતાં.

અએ દાદાર, તારી સેતાયશ કરૂં છું કારણ કે આ તારી પેદાયશ હું જોઉં છું—જેમકે યુલદ આસ્માન, તપતો આફતાબ, ગેરપંદની તોખમ ધરાવનાર માહતાબ, લાલ બળતો પ્રકાશીત આતશ, આબાદીથી ભરપુર ખજના તથા દોલત સાથળું પાદશાહી ખોરેહ, ફળ દ્રુપ જમીન, નિર્મળ પાણી, ખીલતાં ઓરવર તથા આડપાન, કપડાં, સારા-ચહેરાની ખોરેહમંદ તાબેદાર સ્ત્રી, અનજુમનની હજુરમા પસંદગી તથા વખાણુને લાયક તેજ મીઠી જબાન, આનંદી મીત્રા, પાડોસીઓ, ભાઈઓ, અને સૌથી નજદીકનાઓ, ખુશાલી ભરેલું ખાણું. મારી પોતાની મનશની ભલી હોવી જોઈએ. તારી તમામ ચીજો આબાદી ફાયદા, ખોરેહ, સુખ અને નેકીથી ભરેલી આએ દુન્યામાં અશોષથી ભરેલી છે તેથી તેઓ દેખાઈતી રીતે વધારે આવકારદાયક છે.

તેઓ બહેસ્તનો હીરસો પામે તેઓનાં રવાન અમર્ગી પામે, રૌશનીવાળાં બેહસ્તમાં આશાયશ પામે ! મારાં બાપ, માય, ભાઈ, બહેન, અમસાં પોતીકાં, ખેશીઓ તથા મારા હમદોના કે જેઓ હવે પછી થશે, છે, અને જેઓ ગુજર પામેલાં છે તેઓ બધાં બેહસ્તનો હીરસો પામનારાં થાઓ ! તથા તેઓ ગેતીનો હીરસો પામે ! તેઓ કરણી તથા સવાબમાં ગેતીનો હીરસો પામે ! મનશની ગવશની તથા કુનશની મારફતે તેઓ બધાંઓ રાસ્ત નેકીના ભલાંઓના માર્ગ ઉપર પહોંચીને યજ્ઞદોની પસંદગી પામે ! જેમ એ દુવા ચાહી છે, તેમ થાઓ તેના કરતાંખી જ્યાદા થાઓ !

બ નામે યજ્ઞ.

દ્વનઓંથ અહુરહે મજ્દહાઓં. અર્ધમ વૉહુ (૧).

બ નામે દાદાર અહુરમજ્દ વેહુ અવજુની; સંપાસ દારમ અજ દાદારે આસ્માન વ જમીન; સંપાસ-દારમ અજ દાદારે આમોરજુદાર; સંપાસ-દારમ અજ દાદારે કેરૂં દોસ્ત; સંપાસ દારમ અજ દાદારે નેકી કરૂં દાર; સંપાસ દારમ અજ દાદારે હુ પાદાર; સંપાસ દારમ અજ દાદારે

કેરાડન કેરદાર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે અવજ્ઞાયશનીગર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે કેરકેગર; સૌપાસ દારમ અથ દાદારે તવાંન કેરદાર.

અવી ગુમાનમ પ ચકે વ હસ્તી વ બુદ્ધને દાદાર અહુરમથદ વ અમેશાસપંદાંન વ બેહુશત વ દોજખ વ રીસ્તાબેજ તને પસીન; અથ તીજાએ આખ, વજ્ઞાયશને ઉરવર, અવી ગુમાનમ પ અવી બેહુ દસ્તુરીએ જરતોશત સ્પીતમાન.

ગેરકૃતમ બ હરવેસપ હુમત વ હુખત વ હુવરશત; હીરતમ બ હરવેસપ દુશમત વ દુજૂખત વ વ દુજવરશત.

સૌપાસ દારમ અથ દાદારે વેહી અવજ્ઞની કે ધર હુમ, ન અનીર, વેહદીન હુમ, ન અદદીન;

(જે ભણનાર શખસ મદ્ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

ૐ મદ્ હુમ, ન જન; ૐ

(જે ભણનાર બાતુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

ૐ જન હુમ ન મદ્;

(મદ્ ઓરત કોઇમી પઠી શકશે:)

યશતગર હુમ, ન દરાયાન વદ્.

પ નાંમ વ નીરુએ અહુરમથદ દાદ દારીમ વ દીન મનીદમ પ મનશને હર રોજ; ધન મેહ મનીદ વ અંદીશીદ કે ધમ રોજ અંદ કેરકે કદમ, વ અંદ કેરકે તવાંનમ કદ્; અંદ વનાહ કદમ, ચુન અથ વનાહ તવાંનમ પહરીખત; ચે કે કેરકે કુનમ બ ગેતી હુમા રંજ બેદ, પ કેરજાંમ ઓએ નેકી પીશ આયદ, કે બજેહ કુનમ પ ગેતી હુમા રંજ બેદ પ મીના પાદકેરાહે ગેરાંન આવાયદ કશીદન.

મન રાધનમ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ ધનમ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ ધનમ મમનીદ, કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશતમ હંગરાયશની, ચુ દાનાયાનચ ગંદ કે તાંન ગારસ્નગી બેદ નાંન, કે

૧. કુસ્તી બાંધતી વખતે જો 'યથા અહુ વધરયો' પઠવામાં આવે છે, તેમાંના પહેલો યથા અહુ વધરયો પઠતાં ઓહા એકજ છે. તથા બીજો પઠતાં, ચેઝમખર જરથોસ્ત ઓહાનો એકલેલો સાચો ચેઝમખર છે, એવા જે મનમાં વિચાર લાવવાનો છે, તેનો આ ફકરો ભાસ આપે છે.

તરનગી બેઠાં આખા, પસ અવારજી ખુરશનીહા ખુશ દાનીહા ખુદન; વ ધનચ દાનેશતન આવાયહ, કે પેદરાંનચ હુમા હર કે મોદેહઅંદ, ચશજ આવાદી ખાસ્તે અવા બોદન ન તવાંન.

ધન ચુનીન કે ન પોરસીહ અજ દીને દસ્તુરાંન કે બહેશ પ-ચે શહીહ દીદન? રવાંન પ-ચે શહીહ બુખતન? પ કુદાંમ રાહુ આવા-યહ શુદન? પ મનશને ચે આવાયહ મનીદન? પ ગવશને ચે આવા-યહ ગોફતત? બ કુનશને ચે આવાયહ કરદન? ચે વોસ અજ ગવશને પ નફેહા બેહ, દસ્તાંન મેહ બેહ, પ અખારે ખાસ્તે મેહ, પ તનહોરોસ્ત વ શાહ વ ખુરશ ચે અહુ-દારશને રવાંન પ કેરદારી પ ગેતી કુનંદ પેદા બેહ કે તન અજ ધન કાલ્ખુહ જુદ બે-શવીહ, મરદુમ વોસ ખાસ્તે પ ગેતી ન માંદ; અગર અજ અનુજશને બહ અંદુખત અસ્તેહ, આએ ફરાખત રવાંન ન રસેહ; મરદુમાંન પ કેરફે કરદન તોખશા બેહ, ચે તાંન ન ફરખુદ ચજહ વનાહુ કરદન.

દાર બ બીમે અહુરમજહ કુનીહ, હર કે કુનીહ કારે નેક્ વ રાહે રાસ્ત બ કરદન દારીહ, કે તાંન બુજશને-રવાંન બાહ; બ હર-ચે રસેહ ખુશ મનશને વ સોપાસદાર બેહ; આંન ચે પ બેશ તન ન શહેહ બેહ, પ હીચ કસ મ કુનીહ; ઉમીહ દારીહ અજ દાદારે અવખશા-યશનીગર, વસ્તાખન બેહ, પ આંન કે શુમારા આફરીહ; આશ આસ્માન વ જમીન દાહ; આશ આસ્માન બી સતુન અવર દાસ્ત; આશ જમીન વશાહ; વ આએ સીહા અવર જમીન બે બોદ્; આએ રોશાન ખુશ અવર જમીન આવોદ્; વ ખુરશીહ વ માહુ બ તાવશને રોશનાઇ આએ મા દાહ; પસ મારા પંદહાએ નેક્ દાહ.

પસ મા અજ કેહુ તા આએ મેહ, હર રોજ સદ હજાર બાર, ધન બ આવાયહ અંદીરીદન કે ચુન બ નેકી તવંગરમ અજ દાદારે અવખશાયશનીગર આમોરજીદાર, કે મારા બ વોસ ચીશ અરજાંની કંદ, પ ચશમે વીનાઇ, પ ગુશે શનવા, પ હીજવાને ગુયા, પ દસ્તે ગીરાઇ, પ પાચે રોખાઇ, હુમા અંદાંમ દારોસ્ત આએ મા દાહ; અમાંન અવીજેહ આફરીહ બ મરદુમાંન બ સોપાસદારી કરદન ન તોખશીદાર અંદ ચે આંને દર્વીશ આએ આંને તવંગર વોશ ખાસ્તે નેગરહ વ નાસોપાસ કુનંદ, પ આંન આહુક્ રવાને ખીશરા દુજખી કુનંદ; પસ શુમા પ કેરફે કરદન તોખશા બેહ, તા અહુરમજહ અવર શુમા આમોરજશને બેહ!

અએદુન કુનંદ કે રસ્તાખીજ બેદ, અવર શુમા આમીરજશને બેદ! મેહુ શુમા હમ વારે આએ ખુરશને ખુશ નેગરીદ, પ આએ કેરદારે નેક્ કુશીદ!

ફરમાન ખરદાર બેદ અંદર પેદ વ માદ ચે કે પેદ વ માદ ન ખુશાલુદ બેદ, હરગેજ બહેશત ન વીનંદ, પ જાએ કેરેદ બજેહ વીનંદ! પ વોશ ખાસ્તે કુશેશ મ કુનીદ! મેહાંન રા બ આકર્મ વ નેક્ દારીદ! કેહાંનરા બ હીચ આઇને મ આજરીદ! અજ ખીશા-વહે દરવીશ નંગ મદારીદ! દાદ વ ન દાદે અહુરમજદ દાના બ કાર દારીદ! ચે હર કે કાર પદશ કુનીદ, રવાન બુખતારીહ ખીશરા કુનીદ! વ હર કે પ રાહ શવીદ તોશ આવાયદ બરીદ! ખારેહ ખીશરા બે બરીદ હુમા અજ પ ગેતી, તોશએ મીના આવાયદ ખોરદન, આવાયદ આરાસ્તન કે પ રવાંન દુશવાર ન બેદ!

પુરસીદ અષો જરતોશત અજ અહુરમજદ કે દાદારે વેહ, અવ-જુની, પરવરતાર, દારતાર હુમા કીશ કે કુહી, કે ન જુમબેદ? કુદામ અવાદીહ, કે ન અંદાજેદ? કતાર ચીહ કે ન જાયદ વ ન મીરદ? અહુરમજદ પાસોખ દાદ કે કુહી કે ન જુમબેદ, ગરોસ્માંન; અવા-દીહ કે ન અંદાજેદ, બહેશત; ચીહ કે ન જાયદ વ ન મીરદ, મન કે અહુરમજદમ.

પુરસીદ અષો જરતોશત અજ અહુરમજદ કે દાદારે વેહ, અવ-જુની, પરવરતાર, દારતાર હુમા કસ મરદુમ અંદર ગેતી કરદાર ચે આઇને આવાયદ કરદન? મનરા આગાહ કુન કે રવાનરા પ ચે શહીદ બુખતન?

અહુરમજદ પાસોખ દાદ કે અએ સિપતમાન જરતોશત! હર ચે કરદાર પ ગેતી કુનેદ પ મીના આએ પદીરીહ આયદ! પ દીને અવનાસ્ત અવીજેહ માજદયસ્નાંન પએદા અએદુન બે કરદમ કે હીચ ચીહ નીસ્ત કે પ અવસ્તા અંદર નીસ્ત! તોરા આગાહ કુનમ, રોશની વીનમ વ દાનમ કે નખોસ્ત વંદાદ રવશને બહેશત ધન કે પ હસ્તીએ મન અહુરમજદ વ અમેષાસ્પંદાંન, વ બહેશત વ દુજખ, વ રસ્તાખીજ તને-પસીન, વ શુમાર બ ચીન્વદ પુલ, નીસ્તીએ એહરેમન વ દીવાંન વ દરવંદ જદેહ ખુરેહ દુજખી અવી ગુમાંન બેદ! વ દીગર રાદે અંદુજશને રાસ્ત!

સેદીગર સંપાસ દારી! ચહાડમ બુન્દેહ મનશને! પન્નુમ? આંન
એ બ ખીશતન ન શહીદ બેદ પ હીચ્ કસ મ કુનીદ! અર્ષમ વોહુ (૧).

બ નામે યજ્ઞદનો તરબુમો—દાદાર અહુરમજ્દની ખુસ્તુદી હોળે! બલા,
વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજ્દનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરું છું; આસ્માન તથા
જમીનના પેદા કરનારની શુકર ગુજરી કરું છું; ગુનાહ માફ કરનાર દાદારની
હું શુકર ગુજરી કરું છું; સવાબના કામોના દોસ્ત દાદારની હું શુકર ગુજરી
કરું છું; નેક કરણીના દાદારની શુકર ગુજરી કરું છું; સારી રવેશ રક્ષણ કરનાર
દાદારની હું શુકર ગુજરી કરું છું. બલા કામ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજરી
કરું છું; બખ્શીશ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજરી કરું છું; સવાબકાર દાદારની
હું શુકર ગુજરી કરું છું; શક્તિવાન કામ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજરી કરું છું.

તે એકજ સાહેબ છે તે ઉપર, તેની હસ્તી ઉપર, દાદાર હોરમજ્દ
તથા અમશાસ્પદો, બહેસ્ત, દોજખ, કયામત અને તન પસીન હોવા બાબે હું બેગુમાન
છેઉં; પાણીના વહેવા બાબે, ઝાડપાનના ઊગવા બાબે, જરથોસ્ત સ્પીતમાન સાહેબની
પવિત્ર પેગામ્બરી બાબે હું બેગુમાન છેઉં.

તમામ દુસ્મત, દુષ્ટ, તથા હવરસ્ત હું અખત્યાર કરું છું; તમામ દુસ્મત,
દુષ્ટ તથા દુષ્ટવરસ્તનો હું ત્યાગ કરું છું.

બલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજરી કરું છું કે હું ધરાને
લગતો છેઉં, અનાય નથી; બલી દીનને લગતો છેઉં, યુરી દીનનો નથી; (હું)
મરદ છેઉં, સ્ત્રી નથી; આરાધના કરનાર છેઉં, દરવંદ (પાપી) નથી.

હોરમજ્દના નામ તથા બળના પ્રતાપથી દર રોજ મનશનીથી દીનના નેક
કેયદાનો અમલ કરું છું અને દીન વિષે વિચાર કરું છું; આ યુવંદ વીચાર રાખજો
અને રોજ અદેશો કરજો કે આજ રોજ મેં શું સવાબ કીધો અને કેટલો સત્રાબ
હું કરી શકીશ; અને મેં શું ગુનાહ કીધો, અને ગુનાહથી કેવી રીતે પરહેજ રહી
શકું; જ્યારે ગેતીમાં હું સવાબ કરું છું ત્યારે રંજ ખેંચું છું પણ આખરે નેકીજ
મારી પાસે આવશે, જ્યારે પાપ કરું છું ત્યારે ગેતીમાં તમામ રંજ પહોંચે છે ને
મીનોઝ દુન્યામાં ભારે સળ ખમવી પડે છે.

આનો વીચાર મારે કરવો જોઇએ કે કોઇ કહે કે દલાશું હું જાણતો
નથી, તો તે ઉપર મારે દરયાફત કરવો જોઇએ, કેમજે દાનાવો કહે છે કે તમને
જુબ હોય તો નાન, અને તરસ હોય તો પાણી, ને પછી બીજો ખોરાક ખાવાનું
પ્રુશ જાણો છો, અને આ પણ જાણવું જોઇએ કે બધા આપદાદાઓ જે ગુજરી
ગયા છે તેઓ કંઈજી ચીજ આપ્યાદી કે દોલત લઇ જવાને શક્તિવાન થયા નથી,

૧. Bible નું ફરમાન— 'Do unto other as you would that they should
do unto you'—એને મળતું, આ પન્નુમ (પાંચમું) ફરમાન છે.

વળી આટલું પછુ દીન દસ્તુરે પાસેથી નહીં પુછી લીધું કે બહેસ્ત સાથી જોવાઇ શકાય ? રવાન સાથી છુટકારો પામવા લાયક થાય ? કયા રાહ ઉપર મારે જવું જોઇએ ? મનશ્ચનીથી શું વમાસવું જોઇએ ? ગવસ્નીથી શું બોલવું જોઇએ ? કુનશનીથી શું કરવું જોઇએ ? ગવસ્નીથી વધારે કાયદા ભરેલું શું હોય ?

દોલતના મોટા ઢગને લીધે, કે તાંદૂસ્તી, ખુશી ખુરશીને લીધે દોસ્ત મોટો કહેવાય. રવાન આ દુન્યામાં જે કેરદાર કરે છે, તે ઉપર જાંદગી ટકે છે. આ તેજ ખુશ્કું છે કે જ્યારે તન આ કાલશુદ્ધમાંથી બુદ્ધ પડે છે, ત્યારે મોટી દોલતવાળા માણસો આ ગેતીની દુન્યામાં રહેતા નથી. અગર જે (દોલત) એકઠી કરવામાં શુરાઇનો અખીરો કીધો હશે, તો તે રવાનની ફરાખીને માટે પહોંચશે નહિ. અએ માનવીઓ ! સવાખનાં કામ કરવાને ઉદમી થાઓ, કારણ કે ખોદાએ તમને ગુનાહ કરવાને ફરમાવ્યું નથી.

અહુરમજ્દનો ડર રાખીને કામ કરજો, નેક અને રાસતીની રાહનાં કામ કરવાનું ચાલુ રાખજો, જેથી તમારું રવાન મુક્તિ પામે. જેખી કંઈ તમને મળે તેથી ખુશ મનના તથા શુક કરનાર થજો. જે કંઈ તમારા પોતાના બાબમાં લાયક નહીં હોય તે ખીજ શખ્સને માટે કરતા ના ! બખ્શેશ કરનાર દાદાર તરફથી ઉમેદ રાખો, અને મગર થાઓ કે તેણે તમને પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માન તથા જમીન પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માનને થાંભલા વગર ટેકવી રાખ્યું; તેણે જમીન કુશાદે કીધી; અને જમીન ઉપરથી કાળું પાણી દુર કીધું. જમીન ઉપર રેશન મીઠું પાણી લઇ આવ્યો; અને આપણને વાસ્તે ગરમી તથા રેશની સાથે ખુરશેદ તથા ચંદ્રમા પેદા કર્યાં; પછી આપણને ભલી નસીહતો આપી.

ત્યારે આપણે નાનાથી તે મોટા સુધી દરરોજ લાખ વખત આ બાબે વીચાર કરવો જોઇએ કે જ્યારે બખ્શેશ કરનાર અને મારી બખ્શનાર દાદાર તરફથી હું નેકીમાં તવંગર છું, અને આપણને પુષ્કળ ચીજોને લાયક કીધા છે. જોવાને આંખ, સાંભળવાને કાન, બોલવાને જબાન, પકડવાને હાથ, ચાલવાને પગ, તમામ દુરસ્ત અંગો આપણને આપ્યા છે; આપણને ખાલેસ પેદા કર્યાં છે. જ્યારે લોકો તેની શુક ગુજરી કરવામાં ઉલટમંદ રહેતા નથી કારણ કે ગરીબ પુષ્કળ દોલતમંદ તવંગરને જોઇને શુક ગુજરી કરતા નથી, તો તેઓ આવા ગુનાહથી પોતાનાં રવાનને દોષખી કરે છે; તેથી તમે સવાખ કરવામાં ઉદમી થાઓ જેથી હોરમજ્દ તમોને મારી બખ્શનાર થાય.

તમેએ એવું કરવું કે રસ્તાખેજ થાય ત્યારે તમોને મારી મળે; હમેશાં તમે ખુશ ખોરાક તરફ મજબુતીથી નજર રાખો, અને નેક કેરદાર માટે કોશિષ કરો.

બાપ તથા માય તરફ તાજેદાર થજો, કેમ જે બાપ તથા માય ખુશનુદ નહીં હોય તો કદીખી બેહેસ્ત જોશો નહીં, અને સવાખને બદલે પાપ જોશો. પુષ્કળ

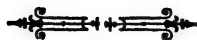
દોષત મેળવવાને માટે કોશિષ ના કરતા, વડીલોને માન સાથે અને સારી રીતે રાખજો, નાનાંઓને કોષ્ઠી રવેશે હેરાન કરતા ના, ગરીબ સગાંથી શરમાઇ જતા ના ! હોરમજદનું આપેલું અને નહીં આપેલું હોય તેનો દાનાષ્ટી ઉપયોગ કરજો. કેમ જે જે કોઇ એ પ્રમાણે કામ કરશે તે પોતાનાં રવાનના છુટકારાને માટેજ કરશે. અને જે કોઇ મુસાફરીએ જાય છે, તેણે પોતાનું ખાવાનું લઇ જવું જોઇએ, તેજ પ્રમાણે સધળાઓએ ગેતીની દુન્યામાંથી મીનોઇ દુન્યાને માટેનો આરાસ્તા કાઢેલા હદીયો લઇ જવો જોઇએ, કે જેથી રવાન હલાક થાય નહિ.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરથી કરનાર તથા બધી ચીજને સંભાળનાર દાદાર, બધાંમાં એવો તે કયો પહાડ છે જે હીલે નહીં; એવી તે કઇ આબાદી છે જે ફેંકી દેવા લાયક નથી? કઇ ચીજ એવી છે જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે પહાડ જે હાલતો નથી તે ગરોષ્ઠમાન છે, આબાદી જે ફેંકી દઇ શકાય નહીં તે બહેસ્ત છે, જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં તે હું દાદાર હોરમજદ છું.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરથી કરનાર, તમામ શખ્સોને પાળનાર દાદાર, માણસોએ ગેતીમાં ફેરદાર કેવી રીતની કરવી જોઇએ? મને તું જણાવ કે રવાનને શાથી છુટકારો મળી શકે?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે અએ સ્વિપતમાન જરથોસ્ત, જેથી કંઇ ફેરદાર ગેતીમાં કરવામાં આવે તે મીનોઇમાં સામે નજરે પડે છે. મેં પાક ખાલેસ માજદ-યસ્તી દીન એવી રીતે પેદા કીધી, કે તેમાં એવી કોઇ ચીજ નથી, કે જે અવસ્તામાં નહિ હોય, તેની તુંને આગાહી આપું છું. રોશનીથી મને તું જો, અને જાણ કે પહેલું, બહેસ્તમાં જવાનું મેળવવું, માટે હું હોરમજદ તથા અમ-શાર્પદોની હસ્તી અને બહેસ્ત તથા દોજખ તથા કયામત તથા તનપસીન તથા ચીન્વદપુલ ઉપરના હીસાબ વિષે તથા અહેરેમન, દેવો તથા દોજખનો માર ખાધેલા દરવદોની નીસ્તી બાબે બેગુમાન રહેવું અને બીજું, રાસ્ત રાહ અખ્તાર કરવો, ત્રીજું, શુકચળરી કરવી, ચોથું, મનશનીથી શરઆત કરવી, પાંચમું, એ જે પોતાને લાયકનું નહીં હોય તે કોષ્ઠી શખ્સના સંબંધમાં કરવું નહીં.

સેપાસે અકેનારેહ.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ. (૧).

સેપાસ ઓએ કેશ, સેપાસે અકેનારેહ, આવાદીહુ કર્દારીહુ, આસ્માન કર્દુમ અજ કર્દમાને મહેસ્ત, અજ મીનોયાંન કર્દજનગી, હરવેસ્પ જાંન દાશ્તાર, દામાંન આફ્રીદાર, અસ્તોમંદાંન યક્ પ યક્ હસ્તગાંન, ચારે ખાસ્તારે અચારંગાંન, અવજ્ઞધનીદાર ગરફતારગાંન, યુજ્ઞધનીદાર હર કસ અજ ખીમે આસ્તાંને ગેરાંન!

અયાકૃત ખાસ્તાર હોમ કે માંન યુજ્ઞન ખરાજ્ઞન વ ખર જ્ઞન, યુમીન ખેહુરીન અંદર હર દા અખાંન, વ અમાંન ઓએ તનદારેસ્ત રોખરને, ઓએ જાન દેર જીવરને, ઓએ હીર આવાદીહુ, ઓએ નાંમ હુસ્તુખી, ઓએ રવાંન અષોધ વેહ!

અમાંન હુ ચશમ અંજુમની ખે કુન! અમાંન પ હર દેહ આવાયરને ખે કુન! અમાંન પ હીર તવાંનગરી માન ખે કુન! અમાન નેગેહદાર વ ગુરદાર વ પાદાર, વ પાના વ પાસ્ખાન ખાશ!

અજ હર અએખ્-કર્દ પઘત્યારીહુ, અજ કીકાંન, વ કરકાંન વ અરશકીનાંન, વ કીનેવરાંન, વદ્-ખાહાંન, નઝો-દરાયાંન, અવારન કુનરનાંન, ખજેહ અંદીશાંન, અઉરવન્દ ખાહેશનાંન, અઓશમારસ્તાંન, ખી-દાદગરાંન, મોસ્તગરાંન, કે તને-મા આજ્ઞરંદ, રવાને મા ન મરોચીનંદ, હીચ્ વ જંદ વજયાંન વ અનાકી ઓએ મા મ તવાંન ખાહ!

ગોકૃતન વ કર્દન વ મનીદન આંન કસ વજંદ જયાંન અનાકી ઓશ કામેદ યુદન વતરાંન પ તને ખીશ હુમી દારંદ, તા પ હંગામે મહેર યજ્ઞ કરાખ્ગયોધત રસીદન ખાહ! અએદુન ખાહ! અએદુન તરજ ખાહ! અષેમ વૉહુ (૧).

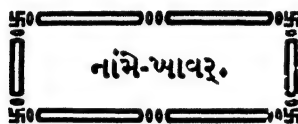
સેપાસે-અકેનારેહ યાને છેડા વગરના સાહેબની શુક ગુજરી—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજે, તેના શુકરાના તેની બેહદ શક્તિના શુકરાના કરં છું કે જે આપાદી કરનારી શક્તિ, જેના સૌથી ખુબંદ હોકમથી તથા મીનોધ અક્કલથી પહેલાં આસ્માન પેદા કરીધું. જે તમામ જનનો ખરદસ્ત રાખનાર, પેદાયશનો પેદા કરનાર, હાડમંદોને એક પછી એક હસ્તીમાં લાવનાર, લાચારોને મદદ આપનાર, ગીરફતારીમાં આવેલાઓને આગળ વધારનાર, દરેક શખ્સને ભારે આકૃતની ધાસ્તી-માંથી છુટકારો કરનાર છે.

હું મોરાદ ચાહું છું કે હમે બેઉ જહાનમાં સૌથી છુટકારો પામેલા, સૌથી શુદ્ધ, સૌથી શ્રેષ્ઠ થઈએ, અને અમે તનદુરસ્તીથી ફર હર કરીએ. અમને જાનની લાંબી જીંદગી આપ, દોલતની આબાદી આપ, હમારા નામ કીર્તિવંત કર, તથા અમારાં રવાન લલાઇવાળાં કર.

અમોને અનબુમનમાં નેક ચશમવાળા કર, અમોને દરેક જથ્થુ સાથે લાયક રીતે વરતતા બનાવ, દોલતના આખમાં અમોને તવંગર કર, હમારો નેધેહ્યાન, સાંભળનાર, તથા સંભાળનાર, બચાવનાર તથા પાસબાન વું થા.

એહરેમન તરફની દરેક યુરાઇ તથા કીક (યાને છતી આંખે ધર્મ તરફ આંધળા), કરપ (યાને છતે કાને ધર્મ તરફ બેહેરા), કપટી, કીનાબોર, યુરં ઇચ્છનારા, બદગોષ્ઠ કરનારા, યુરં કામ કરનારા તથા યુનાહ બરેલા નિચાર કરનારા, જોરાવર ઇચ્છવાળા, ગણત્રીબાજ, બેદાદ લોકો મસ્ત થયલા જેઓ અમારાં શરીરને તુકસાન કરે, તેઓ અમારાં રવાનને હાણી નહીં પહોંચાડે તથા તેઓ તરફથી અમને કોઈ પણ પ્રકારની હેરાનગતી, તુકશાન, તથા હલાકી પહોંચી શકે નહીં.

યુરાઓ તે શખ્સને બોલીને, કરીને તથા વીચારીને હેરાન કરવાની ઇચ્છા રાખે તે તેઓ પોતાના શરીરમાંજ રાખી મુકે, જેથી કરીને બહોળા ખેતરવાળાં મહેર યજ્ઞના હીંગામ ઉપર તે તેઓનેજ પહોંચે. એમજ થાઓ, એથીથી જ્યાદા થાઓ.

દનઆંશ અહુરહે મજદાઓ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

નામે ખાવર, દાદારે અવખશીદાર!

શીરોજ બાદ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખોરેહમંદ, હુરવસ્પૂ આગાહ, દાના વ તવાના, તવાન કરદાર, અવખશાયશનીગર, હુરવસ્પ નેક્ દાદાર, હુરવસ્પ નેક્ દારતાર, હુરવસ્પ અનાકી અવાજ દારતાર! કેશ મા પ મેહુ સુદ દાદ વ આફરીદ વ બરહેનીદ! હમ આશ દાદ હુરવસ્પ દામે વેહુસ્તર, વ માહુ વ ખુરશીદ, વ આસ્માન યુલંદ સુદ, અનખ રોશન ગાહુ ખુદા, હુરવસ્પ સ્પેના-મીનો દામાન અશોઆન, અષાઇ રદાન દીને વેહુ માજદયસ્નાન!

શીરોજ બંદ હમા અર્ષોપાર્ષદાન, હમા યજ્ઞદાને મીનાયાન વ ગતીયાન, હમા ફરોહરાંને અશોઆન, મેહુર વ સરોશ વ રશને વ ખુરેહ અવીજેહુ વેહુ દીને માજદયસ્નાન! કેશ દાદ પ અવાજ

કાસ્તન વનીદને એહરેમન દરવંદ અવા હુમા દીવાં વ દરબાં વ
અદુઆં, વ પરીયાં વ સાસ્તારાં વ કીકાં વ કરકાં વ વનાહ-
કારાં અજ વેહ દાંમ વ દહરને યજદાં!

અનોશિહ રવાં આહ, યશ્ત ફરોહરે જાદાં ફરોખ્તુમ મરદાં,
પાશુમતુમ, અશોતુમ, ફરોહરે જરોશ્ત રપીતમાન, રદે હરવેસ્પ
દીનીયાં દીન-ખોરદારાં અંદર હકૂત કેથર જમીન!

ખે-રસંદ રવાને મા રવાને હુમા ફરોહરાંને અશોઆં અજ
ગયોમદ્ તા પ સોશ્યોશ પુર-પુરેહ હસ્તાં પ ખુદાં!

ચી ફીરોજગર આહ, વરજાવંદ^૧ દહ્યોવદ્!

દીને વેહ માજદયસ્નાન અફરખ્તેહ અરાજહા દર-પાયન્દેહ આહ!

તખ્ત વ ગાહે ખુદા સેતાયમ; આશ વરજ ખુરેહ જાવીદાં
પતાયશને વીરાયશને આહ!

હુમી-ગાહ ફરમાને રદાને દીન-ખોરદારાં વ અખદાં રોખાઇહે
આફ્રીંગાં આહ! વરજ ખુરેહ વેશ વેહ અવ્જુનતર આહ!

હુમા ધરાં વ વેહાં વેહ-દીનાં અસ્તે કુસ્તીયાં અંદર હકૂત
કેથર જમીન પ દીન રોખાઇનીદારાં, આસ્તવાં, ફરેકે વરજદાર,
અજ વનાહ પરહીખ્તાર અંદ! આશાં આહ પ ગેતી પ કામે તન-મીના
પ કામે રવાં!

અન-ધરાં દુશ-પાદશાહાં હુમ-વારે શેકસ્તેહ હરવસ્તેહ વનીદે આહ.

અંદર શાહાનશાહ મરદુમ ફશુમ વ ધર વ હુવીનશને ફરમાન
ખોરદારાં સાવ આઝ! અવરતાર અંદ! પ કામે ફરમાને આવર દાદાર
દીન રોખા આફ્રીનગાં આહ! દીન-ખોરદારાં શાં અજ દીને નેક
રસાદ! અર્ધમ વોહ (૧).

નામે આવરનો તરજુમે—દાદાર અહુરમજ્દની ખુસ્તુદી હોજો, મહેરબાન
મારી બખશનાર, દાદારના નામથી હું અંદગી શર કરું છું. તુરમંદ, ખોરેહમંદ,
તમામ આગાહીવાળા, ડહાપણવાળા, શકિતવાન તથા શકિતવાન કેરદારવાળા, બક્ષેશ
કરનાર, તમામ ભણું પેદા કરનાર, તમામ ભલાંનું રક્ષણ કરનાર, તમામ હલાકી
ફર રાખનાર દાદાર હોરમજ્દની ક્તેહ થાઓ, જેણે આપણને મોટો ફાયદો બખશ્યો,
આપણને પેદા કર્યાં અને બનાવ્યાં. વળી તેણે તમામ ભલી પેદાયશ પેદા કીધી.
સેતારાં, ચંદ્ર, સુરજ, સુલંદ ફાયદાનું ભરેલું આસ્માન, ઠેરવેલા આગ ઉપર પોતાની

એળે ફરતી બેહદ શેશની, તમામ રપેનામીનોની અશો લોકોની પેદાયશ તથા બલી માજદયસ્તી દીનના સરદારોની અશોષ.

તમામ અમશારપદો, તમામ મીનો તથા ગેતીના યજ્ઞો, તમામ અશો લોકોના ફરોહરો, મહેર, સરોશ તથા રશને તથા બલી માજદયસ્તી દીનનું પવિત્ર ખોરેહ ફતેહમંદ થાઓ, કે જે સધળું પાપી એહરેમનને તથા તેની સાથે તમામ દેવો, દરજો, જાદુગરો, પરીઓ, જીલમગારો, કીક, તથા કરપ તથા યુનેહગારોને અજદોની બલી પેદાયશ તથા રચનામાંથી દુર રાખવાને તથા મારી હઠાવવાને વાસ્તે પેદા કરવામાં આવ્યું છે.

હકતકેશ્વર જમીનમાં જન્મ પામેલાઓમાં તમામ દીનદારો અને દીન ફેલાવનારાઓના સરદાર આરાધવા લાયક ફરોહર સાથના સૈથી મુખારક, સૈથી શ્રેષ્ઠ અને સર્વેથી અશો ફરોહર સાથના રપીતમાન જરથોસ્તનું રવાન અમર્ગ થાઓ.

અમારાં રવાનો તથા ગયોમદથી તે પુર ખોરેહવાળા બરપુર સોસ્થોસ સુધીના જેઓ હેયાત છે તથા જેઓ થઇ ગયા છે, તેવા તમામ અશોનાં ફરોહરોવાળાં રવાનો અહિંયા પહોંચો.

શાહનશાહ વરજવંદ ફતેહમંદ મદદગાર થાઓ.

બલી માજદયસ્તી દીનનો પ્રકાશ તથા કીર્તિ લાંબો વખત કાયમ રહેજો.

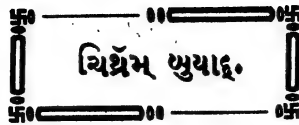
ખુદાના તખ્ત તથા ગાહની હું સેતાયશ કરું છું; તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જાવેદાન સુધી કાયમ અને શાણુગાર પામેલા રહેજો.

દર વખત દીનના વડાઓના તથા મોખેદોના ફરમાનો વખાણુ સાથે ચાલુ રહેજો; તેઓનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા અને જ્યાદા અને વૃદ્ધિ કરનાર થજો.

તમામ ધરાન તથા હકતકેશ્વર જમીનમાંના બલી દીનવાળા બલા અસ્તે કુસ્તીઆનો, દીનને આગળ ફેલાવનાર તરીકે ઓસ્તવાર તથા સવાયના કામ કરનારા, તથા યુનાહથી પરહેજ રહેનારા થાએ, તથા તેઓ ગેતીમાં તનની મુરાદ અને મીનોમાં રવાનની મુરાદ પાર પડે.

ધરાની નહીં તેવા બદ પાદશાહો હમેશાં હારેલા તથા માર ખાધેલા થઇને હેડે પડજો.

શાહનશાહ તરફ લોકો ધણુજ ચઢતે દરજેના, નમ્ર, બલી મનશ્ચનીવાળા તથા તાબેદાર નકરી થાઓ, તેથીથી વધુ સરસ થાઓ. મહેરબાન દાદારના હોકમ તથા મુરાદ મુજબ માઝદયસ્તી દીન ચાલુ રહે અને વખાણુ પામે. દીન ફેલાવનારાઓ બલી દીનથી તેઓને પહોંચે.

દેનઝોથ અહુરહે મજદાઝો! અષેમ વોહુ (૧). ચિથ્તેમ યુયાદ અહુમિ ન્માને! પિથવેમ યુયાદ અહુમિ ન્માને! તોખમ પિથવેમ યુયાદ અહુમિ ન્માને! પએદાએ યાદ અંદર ઇન માને વેહાંન કે હમીશી પદીખ વ આખાદાન યાદ! પ રસરને યાદ, પ યજદાંન હાદરે વેહાંન, મેહુમાને દુસ્તાન અંદરશ યાદ.

ફવષયો^૧ દનૂતાઝો અયન્ટુ અહુમય ન્માને, દનૂતાઝો વીચરેન્ટુ અહુમય ન્માને, દનૂતાઝો આફીનંતુ અહુમય ન્માને, વંધુહીમ અપીમ આપરાંમ.

દનૂતાઝો પારયન્ટુ હય અહુમાત ન્માનાત, સ્તઝોમાય રાજરેય ધરેન્ટુ દથુષો અહુરહે મજદાઝો અમેષનાંમ રપેન્ટનાંમ, મા ચિમ ગેરજનાઝો પારયન્ટુ હય અહુમાત ન્માનાત અહુમાકેમ્ય મજદયસ્નનાંમ, ય દતુદી આયંદ અમેશાસ્પંદાન વ ફરોહરાન અંદર ઇન માન, ય દતુદી આયંદ વ રવંદ અંદર ઇન માન! ય દતુદી આફરીન ફનંદ અંદર ઇન માન! ય દતુદી ક્રાજ યે-રવંદ અજ ઇન માન! યજરને વ સેતાયરને વ જખાયરને અશાધ કારે કેરકે ધરંદ અજ ઇન માન ઝોએ દાદાર અહુરમજદ વ અમેશાસ્પંદાન! મ પ ચીશજ ગરજરને યે-રવંદ અજ ઇન માન હમાકે માજદીયસ્નીમ.

શુમા કે મજદહુહોમંદાન અઘત યક્ યક્ તનતન જુદજુદ કે ય દીન યજરને વ દરેન વ આફીંગાંન અવા હમા હમ કેરકે યેદ અસ્તેદ, હર કે રા જન વ ફરજંદ હસ્ત દર જુવાદ, દર પતાએ માહુ માન યાદ, હર કે રા નીસ્ત, યજદાંન ધરહેનાદ ઝોશ દેહાદ, તા સદઝો પંજાહ સાલાંન પસ અજ સદઝો પંજાહ સાલાંન પદવંદે સઝોશયોસ ફીરોજગર પદવંદયાદ.

શુમા વેહાંન કે હમીશી અંદર શાદી વ યજમ યેદ, ઝોતાંન વરસ અવર સર, ઝોતાંન મઝે વ જાંમ ય દસ્ત, ઝોતાંન સ્પર્મ અંદર યાજુ, ઝોતાંન ખુનીયા ય ગુશ, ઝોતાંન દુસ્તાંન શાદ પ હમ નેશસ્ત, શુમા વેહાંન પ કામે ખીશ રામરને પતાયરને વીરા-

ચરને બાદ, કે હર એ જુદ તર શાયદ બેદ, તા બે રસાદ; આંને મદન
મરદાંને દાદ આરાસ્તાર, ગેહાં વીરાસ્તાર, અપાધ વરજીદાર મરદ,
હુશીદરે જરથુશતાં, વ પેશુતને વીરતાસ્પાં, વ વેહરાંમે અમાવંદ
જુદ ઓએ પએદાએ દીન આયંદ વ રસંદ દાદ, દીને વેહ અવા
આને અહુરમજદ દીન પદવંદયાદ; હુ દીન હુ ફરમાન અંદર ધરાન
ગેહાન રવા કુનાદ; જુદ દીન જુદ ફરમાન અંદર ધરાન ગેહાન
બ અવસહીનાદ.

દીન બેરદારાને સાંન અજ દીન નેદ્ રસાદ, તા આને મદન
મરદાંને, દાદ આરાસ્તાર, ગેહાન વીરાસ્તાર, અપાધ વરજીદાર મરદ,
હુશીદરે જરથુશતાં, વ પેશુતને વીરતાસ્પાં, વ વેહરાંમે અમાવંદ
દીન ફરોબ પાદશાહે જમાને અવા, અવર હમા વેહાં વેહ દીનાંન
બસ્તે કુસ્તીઆને હફત કેથર જમીન, હુ ચશમ હુ નેગરીદાર કુનાદ.

વેહાંન અવર દસ્ત ઓએ દાશતાર વ પરવશતાર બંદ, વતરાંન
અવર દસ્ત ઓએ જદાર અવસહીનીદાર બંદ, તા વેહાંન ઓએ
કાંમ રસંદ, હર-એ દહમાં વેહાંન આફરીન પએદા-એ ચજદ, ચકી
રા દેહ, દેહ રા સદ, સદ રા હજર હજર તા બએવરાંન બએવરે જુદ
રસાદ, દેર પતાએ માહમાન બાદ.

આને ચજદાંન ઓએ ચજદાંન રસાદ, આંને વેહાંન ઓએ
વેહાંન રસાદ, હર ચીજ અએદુન બાદ, અએદુનતરજ બાદ. હમ-
ચુનીન કે અહુરમજદ વ અમૈશાસ્પદાન કામે બાદ. અવૈમ વૌહ (૧).

ચિથ્રેમ છુયાદનો તરજુમો—દાર અહુરમજદની ખુશનુદી હોજે, આ ઘેરમાં
“ચીથ્ર” (યાને બીજ) હોજે, આ ઘેરમાં ફળદ્રુપતા હોજે, આ ઘેરમાં “તોખમ”
(યાને બીજ) ની ફળદ્રુપતા હોજે.

ભલાંઓ આ ઘેરમાં પેદા હોજે, જેથી હમેશાં ફળદ્રુપતા અને આબાદી થાય.
તેમાં યજ્ઞે ભલાં માનથી પહોંચે અને તેમાં દોસ્તો મુકામ કરે !

ફરોહરો ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં પધારે, આ ઘેરમાં ખુશનુદ થઇને ફરેહરે !

ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં ભલાં મહેરબાન અશીશવંધ (દોલત) ને માટે
દુવા ગુજારે ! ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાંથી તેઓ સીધારે, હમારી સેતાવશ અને
અપૈજી કાધેલી ચીજો પેદા કરનાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદોની તરફ ભધ
જાય, અમે માજદયસ્તીઓના આ ઘેરમાંથી સેહેજબી વીલાપ કરતાં (તેઓ)
જાય નહીં.

અમશ્વાસ્પદો તથા ફરોહરો આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી પધારે, આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી આવે અને જાય, આ ધેરની અંદર ખુશનુદીથી આશીર્વાદ દે, આ ધેરમાંથી ખુશનુદીથી તેઓ જાય, આ ધેરમાંથી દાદાર હોરમજદ તથા અમશ્વાસ્પદો તરફ હમારી આરાધના તથા સેતાયશ તથા સ્તુતિ તથા નેકી અને સવાખનાં કામ લઇ જાય. તમામ માજદયસ્તીઓના આ ધરમાંથી કાઇથી ચીજને માટે ગરજવંત થઇને જાય નહિ.

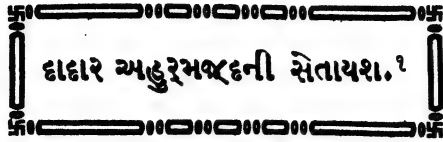
તમે કે જેઓ “મજ્જદ”ની ક્રિયાના કરનાર છેઓ, જેઓ દરેકે પોતે જુદા જુદા, દીનની ઇજ્જતને, દરૂન તથા આફ્રીનગાન તથા સવાખના કામ કરનાર છેઓ, તેઓ દરેકને જન ફરજંદ હોય તેઓ લાંબો વખત જીવે અને લાંબો વખત સુધી તેઓ આ દુન્યામાં રહેા; જે કાઇને જન ફરજંદ નહીં હોય, તેને માટે યજ્જદો પેદા કરે અને તેને આપે, જેથી એકસો ને પચાસ વરસ જીવે, અને એકસો ને પચાસ વરસ પછી તેઓની ઓલાદ ફતેહમંદ સોશ્યોસની સાથે જોડાય.

તમે ભલાંઓ જેઓ હમેશાં ખુશાલીમાં અને ધાર્મિક કામમાં રોકાયલાં છેઓ, તમેને માથાં ઉપર બાલ, તમારા હાથમાં દડાં ને જાંમ, તમારી બાજુમાં રૂપમં નામના પુલ, તમારા કાનમાં બાલી, તમારા દોરતો તમારી સાથે બેસનારા ખુશાલ હોજે, તમે ભલાંઓને તમારી પોતીકી મુરાદ પ્રમાણે રામશની, કાયમી અને આરાસ્તગી હોજે, જેથી જે કંઈ મળી શકતું હોય તે તમને વધુ જલદીથી પોહાંચે, ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર, દુન્યાને શજાગારનાર તથા અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશોદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહુરામ દીન જહર કરવાને માટે આવી પોહાંચે. ભલી દીનનો કયદો હોરમજદની દીન સાથે જોડાય તથા ઇરાનમાં ભલી દીન અને ભલું ફરમાન ચાલુ થાય તથા ઇરાનમાં જુદદીનને લગતાં ફરમાનો નાશ પામે.

જ્યાંસુધી ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર દુન્યાને શજાગારનાર અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશોદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહુરામ આવી પોહાંચે, ત્યાંસુધી દીન પાળનારાઓને દીનની મારફતે નેકી પહેંચેા! આ જમાનાનો ભાગ્યવંત પાદશાહ હકૂત કેશ્વરના તમામ ભલા ભલી દીનના અસ્તેકુસ્તીઓની ઉપર ભલી નજર સાથે જોનાર થાય.

તેના હાથ તળે ભલાંઓની પરવરશી તથા પોષણ થાય, તેના હાથ તળે મુરાઓ માર ખાધેલા તથા નાશ પામેલા થાય, જેથી ભલાંઓ પોતાની મુરાદ પામે, ભલાંઓની ભલી દુવાથી જે કંઈ મળે, તેમાં ખુદા એકના દસ, દસના સો, સોના હજાર, હજારના દસ હજાર જલદીથી પોહાંચાડે અને તેઓને લાંબી કાયમી થાય.

યજ્ઞદેને લગતું હોય તે યજ્ઞદેને પહેાંચો, ભલાંચીને લગતું હોય તે ભલાં-
ચીને પહેાંચો, દરેક ચીજ એજ પ્રમાણે થાઓ, તેથીજી વધુ થાઓ, ઐવી રીતે
કે હોરમઝદ તથા અમશાસ્પદોની મુરાદ મુજબ થાઓ !

દાદારે વેણું, અવજીની, તખ્મના, ખુદાએ મેહેસ્ત, દાના, અહુર-
મઝદ, વીસ્પ તવાન, વીસ્પ આગાણુ, આફરીદાર વ દાશતારે હુમા
કાંમે ગેતી વ મીનો.

અવત સેતાયશ વ જખાયશ વ ખીશીનશ પ હર ગાણુ વ
જમાન. સેપાસ દાર હોમ અજ તો દાદારે રયોમંદ ખોરેહોમંદ કે
ફરાજ બરહેનીદ અવશ, દેહીદ ગેતીહા દારોસ્તીએ તન.

પ હર અધર કાંમે અનજંમીણુ, પ હુમા કારે દાદસ્તાને ફરાજન
પતુકીણુ વ ખોજસ્તેણુ ખુબ્ મારવાક વ ખુબ્ ફરજંમીણુ બાદ.
અવંશ વાણુ (૧).

અહુરમઝદ રોજની સેતાયશ.—અએ ભલા, વૃદ્ધ કરનાર, શક્તિવાન,
સર્વથી મહાન, દાનાવ, સર્વ શક્તિવાન, સર્વદાની, ગેતી તથા માનોની તમામ
પેદાયશના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર દાદાર અહુરમઝદ !

અએ નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર ! હર જગાએ, તથા હર વખતે તારી સેતા-
યશ તથા ભક્તિ કરું, તુંને મારા પોતાના તરીકે ગણું, તથા તારી સેપાસ ગુજરી
કરું, કારણુ કે તેં મને પેદા કર્યો, અને ગેતીમાં તું મને તંદરસ્તી આપે છે.

દરેક શુભ મુરાદના અંજમમાં ભત્રાં, નેક, ખુશી ખુરશીનાં કામ હોજી !

૧. સેતાયશ શબ્દ ફારસી તથા પહેલવી 'સતુદન', to praise વખાણવું, તારીફ
કરવી, ઉપરથી ભાવવાચક નામ (abstract noun) થયો છે, જેનો અર્થ વખાણુ, તારીફ,
સિકૃત એવો થાય છે. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશ દસ્તુર આદરબાદ મારેસ્પદની રચેલી છે,
અને તે દરરોજની અવસ્તાની બંદગી પુરી કર્યા પછી બાણવી સભવાર છે—તે એવી રીતે
કે ફરવરદીન મહીનો ને આસ્તાદ રોજે બાણતા હોઇએ તો પહેલાં ફરવરદીન રોજની સેતા-
યશ બાણીને પછી આસ્તાદ રોજની સેતાયશ બાણવી. ગાથાના પાંચ દિવસો ઉપર મહિનાની
સેતાયશને માટે સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ અને રોજને માટે 'ચિય્રમ છુયાદ' ફરીથી
બાણવી. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશમાં અવસ્તા બદલના કેટલાક ફકરા પાઝંદ બાધાન્તર રૂપે
મળી આવે છે.

બેહમન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમઝદ મીનો અવજુની ખુદા-એ ખાવર કેરકેગર નેકી દાદાર, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ તો વેહમન મીનોય આખશ્તી વેહ-મનશની વ અધરી અજ અધયારીએ દામાને અહુરમઝદ અંદર વરજશનીએ વેહ-દીનીહ અદાદીહા ન તપાહયા; અગે દાંમે ગનામીનો અજશ ખુદન ન તવાંન. સુદમંદી પ અવજુની બેદ, ખુરદીહ નેહાંનીહ અકીને વ અ-ખશ્મી વ ફરાજન કામે.

અવત્ર ગેતી હસ્ત ગોસ્પંદ પુર-સરદેહ વ હુ-દેહ, કે હર કસ આશ જીવરને દારશને આંનચે ખુખ ફરાજ-વસ્તરદ વસ્તરગ વ સાજીક અવદ-પેસીદ, કે આવાદાંન પદશ ગરત હેંદ પ અનજુમન, અવાજ દારેદ સરમા વ ગરમા અપદમાન.

અજ હર કસ કે તો વેહમન પ વાઝમ ગાહ ગીરેદ, અગેશ દાખારીદ આજવરીહ અએશમ વ દાખારીદ આજવરીહ વ દાખારીદ હરવસ્ત આંને દીવાંન કાંમે કુનશની વ વરજશની.

પદશ અશો બેદ, કે તો વેહમન ખીશીનેદ; મીનોય આસ્ન ખેરદ વ ગુશો સરદ ખેરદ^૧ પ તન માહમાન તર, કુ અદાદીહા ન જનેદ આંને ઓરવંદ અસ્પ વ આંને હુ ફરાખત ગાવે પુર સરદેહ અજ અધયારીએ દામાને અહુરમઝદ, અજશ કુ કે ફરાજનીહા અંદર અંદર વરજશન દારેદ વ અદાદીહા ન તપાહીના. અર્ષમ વાહુ (૧).

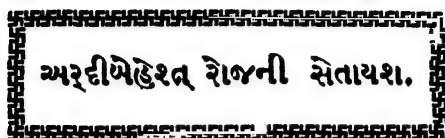
બેહમન રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પદાની હું સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેક, દાદાર અહુરમઝદની સેપાસ ગુખરી કરું છું, કે તેણે તું બેહમનને પેદા કીધો, જે નેક મનશનીવાળો, મીનો, અહુરમઝદની પેદાશની યારીને માટે છે, ગનામીનોની પેદાશ, કીનો, ગુસ્સો, તેનાથી રહી શકતાં નથી, પણ તેનાથી ભડી ખાહેશ રહે છે.

ગેતીમાં તારા પુષ્કળ જાતનાં સારાં ગ્રાસપદો છે, જેઓને જીવાડવાં તથા નીભાવવાં જોઈએ, અને ઠંડી તથા ગરમીથી તેઓનું રક્ષણ કરવું જોઈએ, જેથી ચોક્કસ આબાદ થાય.

બહુમનની પનાહ હેઠળના દરેક જાપસ આગળથી, એશ્વમ (ગુસ્સાનો) દેવ, સોભ, તથા પાપી ખાહેશ દૂર રહે છે.

જે જાપસ બહુમનના માનને ખાતર, ઘોડા તેમજ ગ્રાસપદોને હલાક નહિ કરે, તે જાતી અકકલ તથા કાને સાંભળીને મેળવેલી અકકલ ન્યાદા પ્રાપ્ત કરે છે.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહૃમંદ વ અમૈશાસ્પંદાંન.

સંપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમઝદ મીના અવજુની ખુદાએ મીનાયાંન વ ગેતીયાંન મેહેસ્ત, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ તો અરદી-ખેહૃશ્ત મીનાય અશાધ, ખોરેહ, રોશની, ખીશ-જનશને, કેત હસ્ત અંદર ગેતી આતશે સોખ્ પુજાય આવાયશને, વ હર દાંમ વ દહેશને અહુરમઝદ, અંદર ધન ગેહાંન હુ-જીવશન હર ગેતીયાંન અવશરા.

અહુરમઝદ ખુદા ફરાખીહા અંદર ચીશ ફરાજ-દાદ. સોખ્ પુજાય આતશે રોશન હુ-ચેહેર વીનશન; તારીકી સપુજાંન ચે વ ચુન તારીકીએ શખ્ અજ પીશે ખુરશેદ શક દાશતન અપએદા બેદ, અએદુન અજ પીશે તો અરદીખેહૃશ્ત તારીકી વરજશની.

અધ્યારીએ હર કસ પ સુદ ખાસ્તારી વ હર કાર વ દાદસ્તાંન; ખીશજનીદાર હસ્ત હર દરદ વ ખીશશન; ખતશાએ કુત આખ્ અંદર ન આવાયદ પ આંતચે ખીશ નીરૂએ ગરમી તાચા વરદ વ ગેલ મસ ગુને વ સંગ વ ગોહર પ તો બ રોખાય બુદ; વ દીને અહુરમઝદ પ તો બ રોખાય.

આંને અજ વરદ વ ગેલ વ સંગ વ ગોહર વ અયોખશસ્ત આધનીને કુનીઆદ, અએદુન ક હીચ્ જરનવર અજ તો જુદાધ હુના પ ઓય ચારેહ નીસ્ત હમ આને સાખતન આવાયદ, હમ આંને ખુરદન. પ બ ગોકારદન અવદય હોમના ધન હમા અવજર અહુરમઝદ અવદે ત ચ. ધન રોશની તો અહુરમઝદ દાદ. વ સેતાધ

દાર હોમ અહુરમઝદ વ સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમઝદ હમી કે આને તો રોશન વીનમ. અર્ષેમ વોહુ (૧).

અરદીબેહશત રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પદાની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, સર્વથી મહાન દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે જેણે તું અરદીબેહશતને પેદા કીધો, જે અશોષ તથા રોશની છે, દુઃખ દરદ દઈ કરનાર છે, ગેતીની દુન્યામાં તારા રાતા બળતા આતશથી દરેક પેદાયશનું જીવતર છે.

અહુરમઝદે રોશન આતશને, અધારાને દૂર કરનાર તરીકે પેદા કીધો. જેમ ખોરશેદથી અધાર નાશ થાય છે, તેમ અરદીબેહશતથી અધાર દૂર થાય છે.

અરદીબેહશતથી દરેકને મદદ અને કાયદો પ્રાપ્ત થાય છે, તે હરેક કીસમના દુઃખ દરદને મારી હટાડે છે, અને જ્યાં પાણી નથી હોતું, ત્યાં તેની ગરમી તથા તાપના બળથી ફેરફાર થઈને, પાણીનું વહેવું થાય છે. અહુરમઝદની દીન તેનેથી છે.

તેના વગર સોની લાંબલાજ થઈ પડે છે. જે અહુરમઝદે તારી રોશની પેદા કીધી તેની સેતાયશ કરું છું તથા સેપાસ ગુજરી કરું છું.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહુ અવજુની ખુદાધએ ખાવર નેકી દાદાર, કેશ ફરાજ બરહેનીહ તો શહેરીવર મીનાય ખાસ્તે વ સુદ વેહુ જીવશને; કેત ગેતી હસ્ત અયોજશસ્ત, વ આંને અર્જ-હોમંદ જર વ સીમ વ દારશને મરદુમાંન, કે ગેતી પદશ વરજંદ આંન ચે તીજ અવર કાર આસીન, કેશ પદશ વરજંદ જમીન, પદશ જનન દુશમન, પદશ હરવસ્તીન ગોહર વ અયોજશસ્ત ઓય કાર યાદતીઉનાહ જર વ સીમ હુ ચેહર વીનશને પ શહેરીવર આવાયશને ફરાખનીદાર કે અફજયશને કું.

કેશ હસ્ત આરકારે દાદસ્તાંન પ દસ્ત વેહુ રવેદ. કેશ પ ફરાજની તોજશશ નીહ પ વેશ ઓય ખીશ કરદન આંને ઓશ ખીશીનીહ બેહરે તન વ બેહરે રવાંન ઓય રવાંન દહેહ; કું ખીશતન વેહાંન

અરજનીયાં પદશ ખેહરેવર કુનંદ, અગીનશ ગરકૂતન કામ અહુરં
મજદ વ અમશાસ્પંદાં, ઓશ ખીશીનીદ હુસરખી પ ગતી વ
અશાધ પ મીના અવમ કામે, કુમ ફરાઈની અફળયશને ખેદ. દર-
પતા ખાસ્તે આંને જરૂરીન વ આંને અસીમીન, અવાનીય ખાસ્તે
સપુરીદ ખેરસાદ. પ વેહ જીવરને હર વેહાંન વ અરજનીયાં અજ
મન જાવીદાં.

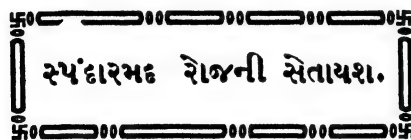
સેપાસદાર હોમ અજ તો શહેરીવર મીનાય ખાસ્તે ચે સુદ વ
ખોરેહ વ ખારી રોખાદ ફરમાની વ આફરીંગાની અંદર શહેર
ઓય વીસ કે ખાસ્તે તોખાનગરતર પવનય ખેરદ વ હીમ વ હુનર
વ હર ચીજ ઓય વેશ-ખાસ્તતર વ ગાફૂતારતર વ કામે રવાતર ખેદ.
અખમ વોહુ (૧).

શહેરેવર રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની
તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદારની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે જો
તું શહેરેવરને પેદા કીધો, જે ગેતીની દુન્યામાં ધાતુઓ ઉપર મવકકલ છે. શહેર-
વરની મારફતે સોના તથા રૂપાનો, તેમજ જમીન ખેડવાને, તથા દુશ્મનને મારવાને
માટેના હથીઆરોને માટે વપરાતાં લોખંડનો વધારો થાય છે.

જે કોઈ ભલો ઉદ્યોગ કરે છે, તેનાં તન તથા રવાનને, તે પોતાની તરફથી
હિસ્સો આપે છે, દરેક લાયક તથા ભલા માણસને શહેરેવર તરફથી સોનાં રૂપાંની
કાયમ દોલત સંપૂર્ણ પહોંચે છે.

અગ્ને શહેરેવર! હું તારી સેપાસ ગુજરી કરું છું, જેથી કાયદો, ખોરેહ,
સુખ જેવી મીનોષ દોલત મને પ્રાપ્ત થાય, તવંગર માણસે તો ડહાપણ તથા હુનરના
બાબમાં વધારે દોલતમંદ થવું જોઈએ, તથા વધારે લાયક મરાદવાળા થવું જોઈએ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહમંદ વ
અમશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદાર અહુરમજદ મીના વેહ અવજુની;
ખોદાય ખાવર કેરફેગર નેકી દાદાર ખદેગાન પનાહ, કેશ ફરાજ અર-
હુનીદ તો સ્પંદારમઢ મીનાય અવજુની વ યુનદેહ મનશની, કેત

ગેતી હસ્ત જમીન હું દેહ પુર બરે વ પુર અધ્યારોમંદ વ હસ્તસ્ત
 ગેતીયાં અશો વ દરવંદ અવર માનંદ, વ પ જુનહેહ મનરની બ
 બરાદ આંને બાર અવત ન ગેરાન અવર આંને બુલંદુમ કોહ વ
 આંનચે જયોમંદુમ દાર, વ આંનચે રૂદાં અવર તજશન વ
 ફરીયાએ ફરાત વ આખે વેશ સરદે, વ વદ તન દાંમ હસ્ત કું
 રપેનામીનો વ હસ્ત કું ગનામીનો દાંમ હંદ, ઓ શાંન અવર તો
 ફરાજ રોબરને; આંન ચે બારાન વારરને બુમીક વ વાસ્તર વ ઉરવર
 વેશ ગુને વેશ રંગ, આંનચે બુજોર્ગી સુદ બુરદાક, બરોમંદ દરખત, ઓ
 પરજ દહેરને વ દારરને હુરવેરપ દામાં અવર તો ફરાજ-રવંદ, અજ
 હમ તો આંને માન અએદુન અવત અરજહોમંદ વાદૂનીયાદ.

આવાજ દારીદ અજ મરદુમાન સરમા વ ગરમા વ આંનચે
 વદ મરદુમ પ દુજી આવારી દાબારંદ દદ્ય દાંમ અરકસ્તરે વેશ ગુને
 પુર; બ હુરચેહોમંદ ગેતીયાં અજ આંને તો અધ્યારી વ પુર
 ખાહરી હોમના.

અજ આંને અવજુનીએ બેહરાન આંન આંનત અહુરમજદ
 અવર-ચીજ ફરાજ અરહેનીદ પ તો સ્પંદારમદ પ કામે અહુરમજદ,
 કું હમ ચીજ તો વરજરને બાદ પ ફરાડની; આંને ફરાજ તજરને
 આખે રૂદાન વ ખાનીકાન વ કતીકાન, પ ફરયાદ આંનચે વેહાંને અર-
 જનીયાન, આદરાન વ આતશાન વ જનવરાને ખાને, વ માન વ
 આન દર પતાયરને અજ ફરાડની કરદન.

વ આંને વેહાંન વ હુ-દીનાન આહ રૂયાન આંન ખુદ વ દુદે
 હમીશ રોબાકતર વ આરાયરને વ દર પતાયરને, આંન ચે વેશરમ એ
 વેશ અવજર ગોસ્પદે પંજ આઘન વ અવાનીચ દામે અહુરમજદ વ
 આંનચે ફરાજ-રોયરને, વાસ્તર વ બુરદાક વ દાર વ દરખત પ વેશ
 આય અધ્યારીએ ધન દામ વ દહેરને અહુરમજદ, પ તો અવજુની
 એદ, ધન હમા આય ગોફત. અર્ષમ વોહુ (૧).

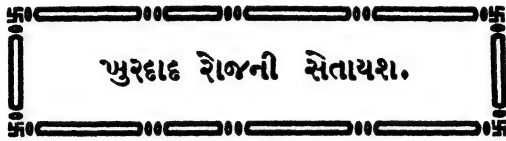
સ્પંદારમદ શેખની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદની
 તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરં છું.

મીનો, ભદા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેજીના પેદા કરનાર,
 અંદાઓની પાસ્થાની કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેપાસ ગુજરી કરં છું, કે
 જોજો તું સ્પંદારમદને પેદા કીધો, જે સંપુર્ણ મનશનીવાળો છે, અને ગેતીમાં
 બલી પેદા પડેલી જમીન ઉપર મવકકલ છે. તે જમીન ઉપર અશો લોકો તેમજ

આખી લોકો ફરહર કરે છે, તેઓનો બાર પું ઉચકે છે, તે જમીન ઉપર પ્રથમ પહોંચ, મોટાં ઝાડ, વેલ્લી નદીઓ, બહોળા ફરિયાઓ આવેલા છે, તે જમીન ઉપર વરસાદ વરસે છે; ધાસ, આડપાન, અનાજ, ફળ થાય છે, એટલી તે કીમતી છે.

લોકોને સરદીથી તથા ગરમીથી તથા ખરાબી કરનારાં ખરફતરોથી જમીન બચાવે.

અહુરમઝદે સ્પંદારમઠની મારફતે જમીનને એક અગત્યની ચીજ તરીકે પેદા કીધી, જેની ઉપર નદી, ઝરા તથા સરોવરનાં પાણી વહે છે; અને ધાસ, અનાજ, છોડવા, તથા આડપાનની વૃદ્ધિ, અશો લોકોને માટે, તેમજ ગોસ્પંદ અને જનાવરો માટે, સ્પંદારમઠની મારફતે થાય છે—એ સમજીું મારે કબુલવું જોઈએ.

પુરુષોત્તમ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જંબાયમ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહોમંદ વ અમૈશાસ્પંદાન.

સેપાસ દાર હોમ અજ દાદારે વેણ અવજુની મીનાયાંન વ ગતીયાંન મેહોરત, કે ફરાજ ખરહેનીદ તો પુરુષોત્તમ, કેત ગતીયાંન હસ્ત આખે તજાય પાક યઝોઝદાસર અજ હર રીમની વ દુશ કેર-દારી, કુશ દીવ પદ્યારે અવર ખોરદન ન તવાન, કે અજ વેશ યુન્દેણ વ આખે અંદર હફત કેથર, કે પ હર કેથર સપુરીક, વ અરજ હોમંદ વ જાન દારતાર આખ કે હીચ જાનહોમંદાન અવશ જુદ ધન જમાન પતવસતન ન તોખાન, યુન અહુરમઝદ પ તો પુરુષોત્તમ અવર નેગરેદ, કે હીચ જાનહોમંદાન કારય પાદીયાવ અજ તો જોજ ન શાયદ યુદન.

અગીનશ વેશ ફરાજ દાદ અવર ધન યુમ અવશ યઝોઝદાસ-રીનીદ વ અજ હર રીમની, કે ન માનેદ પ આખે રૂપાક રીમની, એ હર રીમની તો જનાદ, તન પાકી હોમનાદ; પ આખાદાન સ્પંદાર-મઝદ પ તો આખાદીહોમંદ, અમેરદાદ ગતી દખ્શે પ તો વખ્શીનદ ઉરવર તોચરા આખાદાની ખાનીયાદ.

અંદર ગેહાંન હર કે તો હોમના આખાદાની, આંજળ આખે રોશાન તજાય પાક અહુરમઝદ દાદ અરદવીસુર હુતન રોશાન ખામી.

ધન દીન વ દામે અહુરમઝદ પ તો રોપાકતર વ હમીશે અવ-જાયરને ખેદ, વ ધને તો ફરાધતર પ કામ વ અવજુની અજ અહુર-મઝદ અવમાન યુન્દેણ.

સેપાસ અથ અહુરમજદ અવર માન, કે દામે અહુરમજદ હોમ, કે માન અરજનીનેહ બેહરેવરી અથ તો ખુરદાદ હુ-દેહ. અર્થેમ વૉદ્દ (૧).

ખોરદાદ રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ તથા ખોરદમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદાની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું.

બલા, વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી યુજ્જેગ દાદારની હું સેપાસ યુજ્જરી કરે છું, કે જેણે ખોરદાદને પેદા કર્યો, જે પાણી ઉપર મવકકલ છે, જે પાણી, પલીદીથી પવિત્ર કરે છે, તે પાણી જેનાથી માણસની જીંદગી નીભી શકે છે, તે સાતે કેશ્વરમાં પુરતું છે. પાણી વગર પાદીયાબ થઇ શકે નહિ.

વહેતાં પાણી ઉપર પલીદી રહેતી નથી, પાણીથી સ્પંદારમદની જમીન આપ્પાદ થાય છે, તેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપર ઝાડપાન ઉગે છે, તેથી માણસો પાણીને આપ્પાદી કરનાર તરીકે લેખે છે. ખોરદાદના પાણીની મારફતે અહુરમજદની દીન તથા અહુરમજદની પેદાયશ આગળ વધે છે.

હું અહુરમજદની સેપાસ યુજ્જરી કરે છું, કે હું અહુરમજદની પેદાયશને લગતો છું, જેથી ખોરદાદના હિસ્સાને લાયક હું થાઉં છું.

અમરદાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખોરેહેમંદ વ અર્મેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર હોમ અથ દાદારે વેહ અવજુની મીનોયાંન વ ગેતીયાંન મેહેસ્ત, કેશ ફરાથ બરહેનીદ તો અમરદાદ, કેત ગેતી હસ્ત ઉરવર ખાવરીર, વેશ તોખમે, વેશ ખાઝમ વેશ યુને શેકુદે દારશને પરવરશને ગેતીયાંન, ઉમીદિ હર ગેતીયાંન દામાન, વ જોર વ નીઝએ દાદાર આ દાનશનેહોમંદાન કે શાન અવશ દારશને, અવશાન પદશ પતાયશને, જાન હમ આને બાહુરાન બર, હમ આને જમેસ્તાન બર, હમચ અથ આને હામીન વ પાદીથ બર, વેશ આધને પુર સુદ વેશ નેકી, કે હમ અગદ હમ દરીયુશ અવશ જીવરને, વ દારશને, વ હરએ દાંમ વ દેહરને ગેતી અવશ બેહરેવરી અથ અવજુની આફરીન અવત અથ અહુરમજદ.

અવર હુમીશે ચજશને વ સેતાયશને દાદાર અહુરમજદ કે આને અજ તો અધયારી ઓ સેતાયશ વીનીયાદ પ ફરાઈની દારીદ.

ધન તો અમરદાદ ગેતી દખશે, કુશ કસ વનાણ તપાણ પદશ ન કુનેદ ચે અહુરમજદ કામે આનંજા કુ અજ ફરાઈની અખાર આને તો અમરદાદ ચે કે અજ ફરાઈની અખાર કુનેદ, ઓય રોખાને ખીશ અંદર ધન ગેહાન બે દેહદ, અગીન મીનાચ રાદી ઓખશ અધયાર બેદ, અએદુન કે ફરાખી વ પદીખી બેદ અખાર કુનેદ.

પ તન તગી બ ઓય દરવીશાન દેહદ, અગીનશ અરજનીએ રવાને, ખીશ પ મદને ઓય આને પેહુલુમ અખાન હર દા બેહરે પ તો શાયદ, વ ખીશીનીદન હમ હુસોખી વ હમ અશોધ અજ આને તો બેહરે પ ફરાઈની વરજશને.

અજ ફરાઈન ખાહદ વ ફરાઈનીહા અવશ વેહાન વ અરજનીયાન બેહરેવર ઓય કુનેદ, અગીનશ કરદ કામે અહુરમજદ, અવશ કરદ કામે અમંશારપંદાન, અવશ ખારત રાહે ખીશ, રવાન પ મદને ઓય આને, અસર રોશની અંદર ગરોસ્માન હમા ખારેહ અર્ધમ વાંદ (૧).

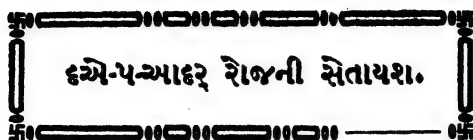
અમરદાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશારપંદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

બલાં, વૃદ્ધિ કરનાર મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી મહાન દાદારની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે તેણે તું અમરદાદને પેદા કર્યો, જે રૂળ આપનારા બધી જાતનાં જાડપાન ઉપર મવકકલ છે, જે જાડપાનથી ગેતીના લોકને પોષણ મળે છે, અને તેઓની જીંદગીને ટકાવ મળે છે, તથા ગરીબ તેમજ તવંગરનું તે જીવન છે, જેને લીધે ગેતીની તમામ પેદાયશ તું અહુરમજદની આફરીન કરે છે.

જેઓ અમરદાદની પેદાયશની જળવણી કરે છે, તેઓ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ કરે છે.

કોઈખી શખસ, અહુરમજદની મરજી મુજબ, અમરદાદની પેદાયશને નુકસાન કરતો નથી કારણકે અમરદાદનો ગંજ બલો છે. આ દુનિયામાં જે પ્રમાણમાં ફરાખી તથા બલાઈનો ગંજ કીધો હોય, તે પ્રમાણમાં તેને મીનોષ દુનિયામાં તે ગંજ મદદગાર થાય છે.

જે કોઈ બલાઈ કરવાની ખાહેશ રાખે છે, તે અહુરમજદને તથા અમશારપંદોની ખાહેશ બળ લાવે છે, અને તેનું રવાન બેહદ રોશનીવાળાં ગરોસ્માનમાં જાય છે.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ વેણ અવજુની.

ખુરજીમ પ હમા રજ વ શખ, બોરદને શનવર હોમનમ, અજ ખાવર દાદાર અહુરમજદ પવનચ કરદને મન, કેશ મન અજ ચીહ-રોખે મરુદમાન બરહેનીદ, અવશ વીના વ ગુયા રોખા દાદ, વ અર-જાની કરદ હોમ પ તનદારસ્તી, કે સેતાયમ રજ વ શખ, ઓય તો દાદાર નામ બરમ.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે વેણ અવજુની, કે કેરદારે તો વીનમ ચુન આસમાન અવર કરદ વ જમીને હુ-દેણ, વ સતરે હુ અશમ, વ માહે બામી, ખુરશેદ રોશન રોખાકરા, વ આખે તમચ પાક હર જનવરાન જીવરને, વ અવશ આતશ સોર્ખ સુજચ બુજેર્ગ, વ અધ્યારીએ ગેતીયાન અવશ ઉરવર ખાવરીર વેશ ગુને તર જરરીન.

હર ગેતીયાન અવશ દારરને, વ જીવરને, વ ખુરેણ વ ખારીણ વ ખાસ્તે વ પાદશાહી વ અવાનીચ નેકી, તો દાદ હું કે કનીક વીનમ, વ નારીકે હુ તન, વ હુ ચેહુરે વખશે પતાયશન; કે પુસ વીનમ આસ્તીદેણ, હુ દીન, હુ રવાન, વ રોખાક ગોફતાર અંજુ-અની; કે હમ તોખમગાન ખીશ વીનમ વેણ ફરાડન.

સેતાયમ તો દાદારે અકેનારેણ નીર વ જવેદાન જમાન, અવખશા; પ મન હુ મનરનીએ સાલારાન વ પાદશાહાન દેહ; પ મન નેકી વ આસાની કરદન વ અંજમ બુદને હર નેકી, ઓમ ખીશરા અજ તો કામે ફરાડનીહા અંદર અવજુની દાર; દાદારે વેણ એ અવજુની દર પતાય હસ્ત નેકી અજ તો, અવમ નીસ્ત ઓમ પનાહ ઓમ અવસ્તામ, વ ઉમીદ બ ઓય ખાવરે તો. અર્ષમ વૉહુ (૧).

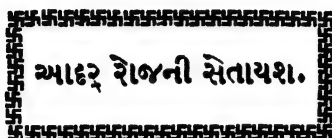
દાએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ—ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરે હું.

દાદાર અહુરમજદે મને આદમીની શીકસનો પેદા કર્યો, મને જોવા તથા બોલ-વાની શક્તિ આપી, અને તાંદુરસ્તી સાથે લાયક બનાવ્યો, તેથી રાત દિવસ તારી સેતાયશ કરે.

ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરે છું, જેના પેદા કાષિલાં આસમાન, જમીન, તારા, પ્રકાશીત ચંદ્રમા, સુરજ, સ્વચ્છ વહેતું પાણી, લાભ બળતો આતશ, તથા ફળ આપનારાં ઝાડપાન હું જોઉં છું.

વળી ગતીના ભોંકાને માટે તેણે અખશેલી જીંદગી, સુખ, ખોરહ, દોલત, સુંદર ચેહરાની કન્યા, જાતી અકલના નામાંકિત ખેટાઓ હું જોઉં છું.

સર્વશક્તિવાન, કાયમના તું દાદારની હું સેતાયશ કરે છું. તું મહેરબાન ઉપરજ મને નેકી, પનાહ તથા મદદની ઉમેદ છે.

સેતાયશ વ જઆયશ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરહમંદ વ અમૈશારપદોન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણ અવજુની, કેત ફરાજ ખરહનીદ દાદ આદરખુરેણ વ ગુશરપ વ ખુરજીન મેહર, વ પ પાનેગી વ પાંસખાનીએ ધરાન વેહાન આદર-ખુરેણ પુર-ખુરેણ વ વેશ-વરજ દાદ.

અયાફત ખેમતાર પ હર જમાન ઓ અધ્યારી વ અવાકી અવાનીક આદરાન વ આતશાન પ જદને હર અધ્ય-ગદ દરજ, ઓ અહુરમજદ દામાં પધત્યારે આદર ગુશરપ તીજ વ તગી રથે-શતાર શીરોજગર, વ ખ જદન વ નહોફતન વ વાનીદને હર અધ્ય-ગદ પધત્યારે પદશ આને અવદ ફીરોજે આન વેહાન વ આવાનીક દામે અહુરમજદ; વ મેહર વ આદર ખુરજીન મેહર અરજહોમંદ દરજ-જદાર અંદર વીનારતાર વ રોખાધનીદાર વ આવાજ દાશતાર કુન અજ રપેનામીનો દામ અજ અવજુની; ખ ગેહાન ખુરેણ ખેર અવશાન અજ અહુરમજદ ફરમાન અવશ ગોમીખત એસ્તેદ.

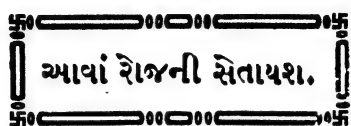
અવશાન સેતાયશ મા એ કે અહુરમજદ દાદ-હમ ક હમા વ હમા-રોખશન હમીશે સુદ વ પુર વખશ વ તગી વ અમાવંદ વ ચીર વ શીરોજગર અવંદ પ જદન વ વાનીદન વ અવસહીનીદન ઓય ગના-મીનો દાંમ. અપંમ વૉહુ (૧).

આદર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમૈશારપદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું.

ભલા, વૃધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુમરી કરું છું, કે જેણે તુને આદર બોરેહ, આદર ગુશરપ, આદર સુરજન મહેરને ધરાનના ભલા લોકોના બચાવ તથા પાસમાનીને માટે પેદા કર્યાં.

અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી દરજ તથા હલાકીને મારી હટાડવા માટે, આદર ગુશરપ જોરાવર, ફતોહમંદ લડવૈયા જેવા છે. મહેર તથા આદર સુરજન મહેર અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી દરજને દૂર રાખનાર છે.

એ બધા આદરોની હું સેતાયશ કરું છું, જેથી ગનામીનોતી પેદાયશને મારવાને હંમેશનો ફાપદો, પુર વૃધિ, જોર, હિમત, અને સુખ પ્રાપ્ત થાય.

સેતાયશ વ બખાયશ અવખશાયંદ આમોરજીદાર દાદાર અહુરમજ્દ મીનોયાન વ ગેતીયાન મેહેસ્ત.

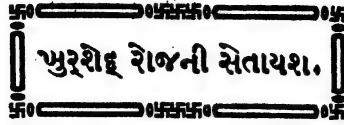
સેતાયશને આપ તો વ સેપાસે તો દારમ, કેત ફરાજ અરહેનીદ આવાંન ખુરેહ અરદવીસુર હું રોસ્ત ખામી હું ચેહર રોશની ખુરેહમંદ વરજશનેહોમંદ આવાદીહોમંદ યોજદાસરે અવજુની પ આને અહુરમજ્દ કામે; કેત આમીજે નરાન વ વદ્દાન દોરોસ્ત વ યાદ્દારી; કેશ ખુન વ રીમન ગોમીખેત્દ, કેશ ફરજંદ જયશન અજશ બેદ.

અજ વીનશનેહોમંદાને તો હું ચેહરતર વ ખામીકતર વ દાદે હું ફરરોખતમ હોમનાદ, પ ચાવુકી વ હું ચેહરી બેહરે ખુરેહમંદાન અવત અહુરમજ્દ અરજનીનેદ; હોમના પ ધન અવદુમ ખુરેહ વ બેહરે હું ચેહરી; અવશ બેહરેવર ખુદન નરાન વ નારીકાન અસ્ત હોમંદાન ગેહાન અજ આને તો ખુરેહમંદી પ કામે અહુરમજ્દ.

આફરીન અજ મા ગેતીયાન કે હુમા અજ તો ખુરેહ વ ખારી હું દેહેશને; અહુરમજ્દ અવજુની નખોસ્ત બેરસાદ. અર્ધેમ વોહૂ (૧).

આવાં રોજની સેતાયશ—મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન બખશેશ કરનાર તથા માણી બક્ષનાર દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા લકિત કરું છું, જેણે શણગાર પામેલી, ખુબસુરત, રોશનીવાળી, ખોરેહમંદ, પવિત્ર આવાં અરદવીસુરને પેદા કીધી, જે મરદોની મનીને સ્વચ્છ કરે છે, જે મનીનાં લોહી સાથે મેળાપ થવાથી ફરઝંદોતું જનમવું થાય છે.

ખોરેહ, ઝડપ, તથા ખુમસુરતીના આગમાં અહુરમજદે તુને લાયક બનાવી છે, સેથી હમો ગેતીના લોકો તારેથી ખોરેહ, સુખ, અને બધી બખશેઠ મેળવવાને આતર, તારી આફરીન કરીએ છીએ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખુરેહમંદ વ અમશાસ્પંદોનં!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે અવજુની ખુરેહ વ ખારી વ આસાનીએ દાદાર, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો ખુરશેઠ ઓ ગેતીયાંન રોશન-તુમ રોખાક્ અઓરવંદ અસ્પ કેત તગી હોમના, વ વરજતવંદહા વ શોહેરીયારાંન હોમના, વ રૂજ રોશનાધ્યે ગેતીયાંન કે આંને તો ખુરેહ ફરાજ વખશેઠ.

કું બાલા આધદ, બેદ હરવેસ્પ દામે અહુરમજદ દાદ પાક્ વ ચઓજદાસર, અજ આંને આહુકીનશને આનશ દીવાન પ શખ અવર-બરંદ, ઉમીદવાર બેદ આંને અહુરમજદ દાંમ પ બુખતરને અજ તમતુમગાંન દીવાન વ દરજાંન વ જાદુઆંન વ ગોરગાંન વ અફસ્તરાંન, અજ દુજખ, વ કીક્ વ રાહદારાંન મરદુમ.

અવદરા હોમના અવદ ખુરેહ તીજરખરને બ તાવા અજ બાલેસ્ત અવર બુલંદ, ઓ ધન જમીન અહુરમજદ દાદ પ તો હસ્ત કે ધન દાંમ વ દેહરને અહુરમજદ અંદર ગેતી પ સરમાએ અ-પદમાંન ખાર ન વનાસદ વ બરે ઉરવરાને તોરા અવીરતર પજમેદ, અવશ બજેહ વ ખાડમ ખુશતર બેદ, વ પ ગાહે ઓય જીવરન વ ફરાજ-દેહરને વ દારશને વ અધયારીએ ગેતીયાંન રસેદ, વ રોખાક્ કાર વ પુર-ખુરેહ વ રોશન બરજખ હોમના અવર ધન ખુમ અહુરમજદ દાદ, વ અજ અહુરમજદ ખાવરે આંને અસર રોશની પ તો અવજુનીતર વ માહમાનતર પયદાક.

સેતાયશને વ સેપાસ ઓય અહુરમજદ, કેશ અરજનીનીદ હમા ગેતીયાંન પ ધન ઉમીદ રોશન વીનશને તો. અયેમ વોહુ (૧).

ખોરશેઠ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરું છું.

જુદી કરનાર દાદારની સેપાસ મુખરી કરે છું; કે જેણે જેતીના લોકોને માટે રોજન, ઝડપી ધોડાની ચાલના ખોરસોને પેદા કર્યો, જેનેથી રોજન દહાડા થયા કરે છે, તથા ખોરેહ વધ્યા કરે છે.

ન્યારે ખોરસો પ્રકાશ છે ત્યારે દેવને લગતી તમામ ખરાબીઓ, દરજો, બદુખરો, વરજો, ખરસતરો, કીક તથા લુટારાઓથી, અહુરમઝદની પેદાશનો છુટકારો થયો છે. ખોરસોના પ્રકાશવાથી અહુરમઝદની પેદા કોષેલી જમીન હેવાત રહે છે, અને બેહદ થંડીથી નાશ પામતી નથી, તથા આડનાં ફળો ખુશનુમા લહેજત દાર બને છે. ખોરસોનું ખોરેહ, રોજની અને ઝળકાટ ચાલુ રહે!

સેતાયમ્ વ જખાયમ્ દાદાર અહુરમઝદ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર નેક્ કેરદારી વ અમૈશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણ, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો માણ હું ચેહર વ ખામી; ઓ રોશનીએ શબ્દ ફરાજ રોખરન હોમના અજ બુનદેહરને તો ઓય ફરાગદ્ કેરદારી; પ વખશસને વ નરકુસરને અંદર માણ દરાના પાંજ દેણ રજ વ શખાંન વખશાય, પાંજ દેણ નરકુસાય.

કે વખશા હોમ દામાને, અહુરમઝદ દાદ અફજાય વ આને પય-દાધતર બરેહા વ દરીયાહા આબ વ આનચે રૂદાન વ ખાનીયાન વ ઉરવરચ વેશ આધનેતર વ જરરીનતર વ હર દામે વેણ નેક્ ખીશ બેદ, અએદુનય પ હર કાર વ દાદસ્તાન હું દેહરનેતર ચે અવર પ અવજાયરને ખુરેણ પદીરદ અજ મીનોયાન કે નરકુસેદ.

ખુરેણ વખશ-અ અવર દામે અહુરમઝદ પ ઇન જમીને અહુરમઝદ દાદ વ હોમ પ વખશરને સુદહોમદ વ ફરાખતરને હોમના, વ હોમ પ નરકુસરને હું પાની વ દાદ અયાકત વ તીજ મતાર હોમના; ઓય અધ્યારીએ રૂપેનામીનો દામ અજ ખુરેણ વ ખારીએ નેક્ અવજુની વ વરજવંદી જીઅત અહુરમઝદ અવર બરહેનીદ.

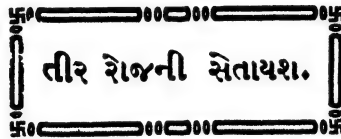
ખુખતારી વ ખીશીદારી જીઅત ઓખશ દાદ એસ્તેદ મનચ અજ અવજુની દર પતા, નેકી અજ અહુરમઝદ બેહરેવર વ અર-જની દાર, ઓમ અવી ખીમ ફન; અજ હર અનાકી; પ આંને ફરા

ફન કામે, કામ અંજામ ફન; વ પ યુગ્તગીએ અજ હર બદ અંદર ગેતી અવમ અએદર ફર વ દોરોસ્ત તન ઉરવાખમ વ હુજવરને, ફન કામે અહુરમજદ. અર્પમ વાહુ (૧).

મોહાર રોજની સેતાયશ—મીનો, વદિ કરનાર, મહેરખાન દાદાર અહુર-મજદ તથા અમશાસ્પદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

બલા દાદારની હું સેપાસ યુગ્તરી કરું છું, કે તેણે તું યુગ્તસુરત, પ્રકાશીત ચંદ્રમાને પેદા કર્યો, જે પંદર દિવસ વધે છે, તથા પંદર દિવસ ઘટે છે. રાતના રોજની આપવાને માટે તે ફરશોગર્દના વખત સુધી ગતીમાં રહે.

ચંદ્રમાના ઉગવાથી અહુરમજદની પેદા કીધેલી તમામ પેદાયશ, દરિયા, નદી, નાળાં, ઝરાનાં પાણી વધે છે, તેમજ ઝાડપાન વધારે લીચોતરીવાળાં તથા પુષ્કળ થાય છે. અહુરમજદે તેને ખોરેહ, નુર તથા બુલંદી સાથનો પેદા કર્યો છે,—તે મને દરેક મુશ્કેલીમાં ધાસ્તી વગરનો, બલી મુરાદ પામેલો, તંદરોસ્ત તથા ખુશાલ કરે!

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખુરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની નેકી કેરદાર, કેશ ફરાજ ખરહોનીહ તો તીશતર રાહ ખુરેહમંદ સુદમંદ વારાંન કેરદાર આખાદી દાદાર, પ અવાકીએ સતવેશ વ વનંત વ હફતોધરંગ વ હર-વસ્પ સતરે આખ-તોખમે વ જમીન-તોખમે વ ઉરવર-તોખમે, કે રોખા-ધનેંદ કામે અહુરમજદ.

તો તીશતર અજ અહુરમજદ દેહરન હંદ અઓજ વ નીર વ અમાવંદી વ રયોમંદ વ ફીરોજગર વ સુદમંદ હસ્ત; કે કે પ તો અવર ઓય હમ-દોખારેહ ગનાંમીનો અવા હરવેસ્પ આંને ખીશ દાંમ કોતાહ-મ બાદ, આંને સુદમંદતુમ વારાન અવર ધન જમીને અહુર-મજદ દાદ પુર વખશરને અવર ઓય આને રસંદ અવા તો તીશતર અવર આંને જરહુખાર.

અગીનય તો પતુહ હોમના, પુર-તગી વ અઓજ-હોમંદ પ વાનીદારી વ આવાજ-દારરને ગનામીનો અવા હરવેસ્ત આંને માજ-નીકાન દીવ વ અવાનીકય દરજાંન વ જાહુઆંન વ પરીઆંન, કે

પ અવારની વ અનઅધ્યારીએ દામાં વ છનાકાં વ રોસ્તાયાં વ જરેહાં વ રૂદાં વ ખાનીયાં વ વનાસંદ વ કુખ્શીંદ, કુના આંને સુદ્ધમંદ દામ ફરાખ્ત આરાન્ પ હરવેસ્ત કેશ્વર કે હફ્ત અવાહીના વ જમીન્ અહુરમજ્દ દાદ; અફળધ જરેહાં વ રૂદાં વ ખાનીયાં, વખ્શીના ઉરવરાં તર, જરરીન્, હુ ખર, કુના; વ સરાધના વ પરવરા હરવેસ્ત આને વેહુ દામ પ કામે અધ્યારીએ દાદાર અહુરમજ્દ વ અમશાસ્પંદાન્; વ રામશને ખાદમ વ ઉરવાખ્મને વેહાં અફળધ, કે તો તીશતર અવજુનીહા પ કામે અહુરમજ્દ.

અજ્ઞ આને ગેતી આખે ખાલા યદ્દના, ઓય ખાલેસ્ત પ મીના અસ્તશને વ હર અવરાન્ આન્ જા, કુ કામે ફરાજ વારીના સુદ્ધમંદીહા અવર ધન્ દામ વ દેહશને વ જુમે અહુરમજ્દ દાદ; આન્એ ચરવ વ સુદ્ધમંદ આખાદી હોમંદ આરાને પુર સુદ્ધ અરજમંદ કે પ ગેતીયાન્ વારેદ, અરજમંદ દાનેસ્તન્ ન શાયદ; એ વનચ્ વ દાર વ ગીયાહુ આખે આંને ખરોમંદ દરખ્ત અવર ખારે આખ્ કે હમીશે આખ્ અવર વદીરશને, કે અવર ન વારેદ, આને સુદ્ધમંદ આરાન્ અજ્ઞ તો તીશતર રાદીહા અવર વારશને; અગીન્ શાન્ ન જરરીન્ બેદ તાદ્ વ તરગ વ ગસે નચ્ ખરે તમામ ખાદમ સજ્જવાર વ ખુશ મજેહુ બ કેશ આફરીદ; ચરવ વ સુદ્ધમંદી આરાન્ પ આને અજ્ઞ તો તીશતર અધ્યારી રાદહા અવર ફરાજ વારેદ.

હર કુ કામ વારીના અવત પરવરશને, આન્ જા કામેતર; કુ પાદશાહુ દાદસ્તાનીતર વ દામે દોસ્તતર વ મરદુમ અશાધ કામેતર વ કેરેદે વરજુદારતર, અવશાન્ હુ ચશમી પાદશાહાન્ આને મેહસ્ત શાદી વ સુદ્ધ વ ખુરેહુ વ ખારેહુ રસેદ.

સેપાસદાર હોમ અજ્ઞ તો અહુરમજ્દ; નવ નવ ખાવરીહા અવા ગેતીયાન્ અરજનીનેદ હુમ પ આને કુ તીશતર રાદી વ અવજુનીએ નેકી. અર્ષમ વોહુ (૧).

તીર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજ્દ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

લલા, વૃદ્ધ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે જેણે સતવસ, વનંત, હપ્તોધરંગ, તથા પાણી, જમીન, તથા ઝાડપાનની તોખમના સેતારાઓ, તથા વરસાદ ઉત્પન્ન કરનાર તેજતર સેતારાને પેદા કર્યો.

અહુરમજ્દે તેજતરને, ગનામીનો તથા માઝનદરાનના દેવો, દરજો, બહુમર, પરીઓ, જેઓ પેદાયશને નુકસાન કરે છે, નદીનાળાઓનો નાશ કરે છે, તેઓને મારી હઠાવવાને માટે, પુરતો બળવાન તથા નુરમંદ પેદા કર્યો છે, તે હકત કેશ્વરની જમીનને પુષ્કળ વરસાદથી ફાયદમંદ કરે, નદીનાળાંનિ નિરથી પુર કરે, ઝાડપાનને તાંબાં ખીલતાં રાખે, અને તમામ પેદાયશની વૃદ્ધિ કરે !

અગર જો તું તેજતર તરફથી મુરાદ પ્રમાણે, વરસાદ નહિ વરસે, તો ઝાડપાન લીલાં રહે નહિ, તેથી જેવી કોઇ તારી વરસવાની આદેશ રાખે, તેની આદેશ બર આવે! તેને સુખ પહોંચે !

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ, ખાવર આમોરજીદાર નેઝ બોખ્તારે દાંમ સરાધનીદાર.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદાર; યુન યશ્તે પુર-પુરેણ, પુર-શીરેજગર પુર-ખારી ખાવરે કેરેગર તો હોમના, અહુરમજ્દ મીના અવંજુની દાદાર આને વેણદાંમ વ દેહરને ઓય ગેતી વ મીના દાંમ સરાધનીદાર.

સેપાસદાર હોમ અજ તો દાદારે વેણ ખાવર રપેનામીના, કેત ફરાજ-બરહેનીદ ગોશ-ઉરન મીનાય દરવાસ્પ અવજનદ અહુરમજ્દ દાદ પુરેણ હુ-ફરાખત અધ્યાર-હોમંદ, કે ઓય હરવેસ્પ આને તો અહુર-મજ્દ દામાંન, આને અઓરવંદ અસ્પ ગાવ્યોદાદ ગુસ્પંદ સરદેણ, ઓ આને અશો મરદુમ સરાયશને વ અધ્યારી; કે અવશ ગાવે વરજ ઓય આબાદાની દારીએ ગેણંન, અસ્પ તીજ અઓરવંદ ઓય જનશને અનીરશને વનાણકારાન, વ પંજ આધને ગુસ્પંદ; કેશ પદશ દા-વીસ્ત ઓ-હરતાદ ઓ-દો સરદે, કે અવશાન વેશ-ગુને પદીખી વ નેકી વ હુ-જીવરને ઓય દામાંને અહુરમજ્દ રસશને; વ અજ પુરેણ અવ-જુનીએ અવત અહુરમજ્દ પદશ હસ્ત અંદર ગેતી દારશને વ પર-વરશને મરદુમાને સુદમંદ વ આબાદાનીએ કેશાન હસ્ત પ રાહે તો અવીરતર.

યુન અહુરમજ્દ કામે અશ પ અફજાધનીદારી વ પુરખરીએ દામાને ખીશરા અજ તો વેશ સરદેહ અવજરે નેકી ફરાજ-બરહેનીદ, અઓનય હમીશે પ અવજુન સુદમંદ વ વેશ પુર-ખેહરે વ પુર-

ખારી બાદ આંને અજ તો ગોશ-ઉરૂન અધ્યારી વ અવશ યુદ્ધે
નીરૂપ વ જોર બાદ આ મા કે અહુરમજ્દ દાદ હોમ. અર્ધેમ વોહુ (૧).

ગોશ રોજની સેતાયશ—મહેરખાન, માફ કરનાર, ભલા દાદાર અહુર-
મજ્દની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું તથા સેપાસ ગુમરી કરું છું! કે તે
ગેઉશ ઉર્વાનને પેદા કર્યો, જે અહુરમજ્દની તમામ પેદાયશને માટે પોષણ તથા
મદદ સમાન છે, મહેનતુ બળદ, સેતાયશ ચાલના ઘોડા, અને અનેક જાતના ગોરખંદ
ઉપર તે મવકકલ છે, જેઓથી માનવીઓને ફાયદો તથા આખાદી પહોંચે છે,
અહુરમજ્દની પેદાયશની વૃદ્ધિ થાય છે. ગેઉશ ઉર્વાનની મદદથી મને સંપુર્ણ
શક્તિ તથા જોર પ્રાપ્ત થાય!

દમ્બે-પ-મહેર રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ ઓય તો દાદારે વેહ અવજુની.

અજ કતુ તા જવેદાનહાએ જમાનહા કે યુન યશ્તે હર નકી
અહુરમજ્દ હોમના; વ હમા ખુરેહ વ ખારી વ રોશની યુન અજ
તો વીનારશને.

પ તો ખુદ અ-કેનારે જમાન હોમના, વ દાદારે દારતાર વ
પાનાકીનીદારે ખીશ દામાન વ યઓજદાસરનીદાર અજ હર આહુકે
પધત્યાર હોમંદી પ ખીશ ખાવરી અવજશાયશને મંદ, વ હરવેસ્ત
આલા હુ સ્તીના, કે અશો કેય દરવંદ, વ કસય અજ ખીશ દામાન
અંદર દામ વનંદે દરજ ન અહેલા ઓશાન હમા પાક વ યઓજ-
દાસર કુના; અવશાન જવેદાન પુર ઉરવાખમ વાનશને દારા; અવશાન
કુનશને પસેજગીહા અજ ખીશ ગંજ હમીશે સુદ પાદ દહુશન,
આને વેહ આવાદીકીહા ઓખશ નવીકીહા.

પ હર ગાહ સેતાયશ તો, ચે પ કામે વ ફરમાને તો વીનારદ
એસ્તેદ આસ્માન વ જમીન વ હર દામ વ દહુશને ગેતી વ મીનો;
વ યુખતાર માન ખવી તો ખાવર ખુદા અજ દસ્ત વ કુશશને,
વતરાન વ મોશતગરાન, ચે માન નીસ્ત અધ્યારીએ પાને, અવસ્તામ
ખ ઓય તો અહુરમજ્દે વસ્પાન ફરયાદ; ખવી ચારે ખાસ્તારે
અચારેગાન, અવીચારનીદાર ગેરફતારાન, ખુજનીદારે હર કસ અજ
ખીમ વ આસ્તાને સારતારાન વ કીકાન વ કરફાન, કે પ કામે વેહ
વનાસફારી દાખારંદ.

અવજ્જા આવર, અવજ્જા દાદાર, અવજ્જા દાનાક, અવજ્જા કેરકેગર, અવજ્જા વીરપ્ અવજ્જનીએ નેક મીના, અવર મા અવજ્જાએ હોમદાન ઓય મીનરને પાદશાહાન દેહ, કે માન અવર સાલાર વ પાતજ્જા હોમદ નેકી કામે હુ વરમ બુદન!

અએદુત્ય ઓય મીનરને હમા સાલારાન વ પાદશાહાન કે અંદર ગેતી અવર દામે તો પાદશાહ વ રોખાક ફરમાના હોમદ, કુ તા અવજ્જનીતર બેદ આને તો દામ વ દેહરને હમા અવર સંપદોમદ બુમે પુર બર માનદ, ચે કે મરદુમાન આસાની વ ખારી બેદ, હમાય દામ વ દેહરને તો ઓય હુ વરજરને મરદુમાન, પરદાજરને પતુકી, ઓશાન પ હર ફરાડની અવમાને હર હીર અવસ્તામ ઓય તો દાદારે વેહ વીરપ્ તવાન. અર્ષમ વોદુ (૧).

દએપમહેર રોજની સેતાયશ—બલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેતાયશ તથા બકિત કરં છું. કાયમ જમાના સુધી તે સેતાયશ કરવા લાયક છે, તેનેથી ખોરેહ, રોજની તથા આશાનીનું મુળ છે, તેનેથી બેકીનાર જમાનો છે; તે પેદાયશનો પેદા કરનાર, રક્ષણ કરનાર, દુઃખથી બચાવનાર, અશો તેમજ દરવંદને પવિત્ર કરનાર, તેઓને હંમેશ સુધી ખુશાલ રાખનાર, તેઓની કરણી પ્રમાણે તેઓને બદલો આપનાર છે.

હર વખતે હું તારી સેતાયશ કરં, કારણ કે તારી આત્મા તથા મરજને લીધે, આસ્માન, જમીન, અને દરેક પેદાયશ શબ્દગાર પામેલી છે. અએ ખુદા! પાપીઓથી હમારો છુટકારો કર, હમારી દાદ લે, હમારં રક્ષણ કર; ચારા વખરનાઓને ચારો આપ, ગેરફતારીમાં આવી પડેલાઓને આસાન કર, બુલમગારો, કીક અને કરપ સોડો, જેઓ ગુનાહ કરવાને બમતા ફરે છે, તેઓના ભયમાંથી દરેકને છોડવ.

પાદશાહોની મનશની, તું મારી બખશનાર જેવી થાય, જેથી સંપદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ આપાદ રહે, માણસો સુખ તથા આસાનીમાં રહે. તું સર્વશક્તિમાન દાદારની તરફથી હમને દરેક રીતની સંપત્તિ અને ટેકા છે.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમદ ખુરેહેમદ વ અમેશાસંપદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમજદ મીના અવજ્જની ખુદાએ આવર કેરકેગર દાદારે વીરપ્ દામ વ દેહરને મીના વ ગેતી ખુરેહ દાદાર; કેશ ફરાજ-બરહેનીદ તો કેરકેગર મેહેર ફરાખ-ગયઓદ, કે

રાસ્ત દાવર અવશ માનંદ હોમના કુ પ મીનાયાન વ ગતીયાન દાવરી વ મ્યાનજીએ રાસ્ત કુનાદ ફરાખ્-ગાયઓદ, કું હસ્ત વ જાય અવી.ખીમ દારદ.

વ યઓજદાસરીનીદાર મરદુમ અજ દુશમત વ દુખખત વ દુશ-વરશત, કે પ તો ન દરજેદ, અગીનશ તીજ-અરપી દેહી, વ અવશ નુમાધ આંને અવીજેદ રાહ બ ઓય વહિશત ગરોસ્માને અહુરમજદ, પ આતશે અહુરમજદ અધ્યારી દેહદ પ રવાંન વ ફરોહર આંને આસુદગીએ ફરજંદ.

પ તો મેહેર ચારી અંદર ગતી વ મીનાએ ફરોખતર કે પ હીય આધને કસ મેહેર ન દરજેદ ન અવા ખીશ-દીનાન વન્ય અવા દરવંદાન અવા ઓય કસ કેશ અજ મેહેર દરોખતન જયાન કમ હોમંદ, અવર હર દા મેહેર હસ્ત અશોઆંન વ દરવંદાનય.

પ તો મેહેર વીનારદ એસ્તેદ તોખમે મરદુમાન પ ગતીયાંન, કું પદવંદ ગતીયાંન પ રાહે તો બે-રવેદ; તો હોમની અજ તીજાંન તીજતર, અજ રાદાન રાદતુમ, અજ તગીયાન તગીતુમ, અજ અઓજહોમંદાન અઓજહોમંદતુમ રમે દાદાર વ જાને દાદાર પુસ દાદાર વ હોમના અશોએ દાદાર વ તો મેહેર રાય, કે ધન હુમા ચીશ અંદર ગતી વીનારશને.

વ પ તો મેહેર આખ રોખાક અવજાયશને કે વખશશને ઉર્વાન અજશ બેદ; પ ખાનશને સુદમંદ હોમના, કું કે ખાનદેહ સુદ કુનીદ; હુમા જામે જીન અવજતર બ શાયદ નેહાદન પ રાહે તો, કેય સ્તોર વ પાહ વ ગુસ્પંદ પ એ તો બ શાયદ હેશતન, વ કેય શવીક વ કુસ્તી વ પદમોજે ચાતુક શાયદ દાશતન, પ કામે અવા જનાન વ પેસરાન વ દાખતરાન ખુશ બ શાયદ નેશસ્તન પ રાહે તો.

કે મેહેર ખુખ દારશને ફરદુમ ન દરજેદ, અગીનશ આંને ગતી સુદ વ આવાદાની વ ચારીએ દુસ્તાન વ આંને મીનાય નેક બેહેર ચુન ખુખતગી અજ દુખખ, વ રસશને રવાંન ઓય આંને પાશુમ અખાન રોશન ગરોસ્માન ખીશીનેદ બેદ.

ફરાજ વસહુદ અજ કંતુ, શાદ રાન અવમ કામે ધન, કું પ આંને તો અવજીનીએ મન વ ફરજંદાને મન વ બેરાદરાન વ વેહાંન અંદર હકૂત કેધર અરજનીયાન, કું અંદર કસય, ન અંદર ગતી વરજશનાન, ન અંદર મીનાયાન રવાંને ખીશ અયરખતગી ન બેદ.

પ આને અહુરમજ્દ કામે આવાસ્તન આવાકીએ તો, અગીનમ રવાન આને અસર રોશનીએ ગરોસ્માન ખેરસાદ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

મહેર રોજની સેતાયશ—તુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજ્દ તથા અમશાસપદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરં છું.

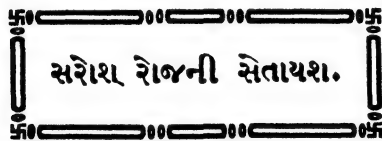
મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું કે જેણે તું બહોળા ખેતરવાળા મહેરને પેદા કર્યો, જે રાસ્ત દાવર મીસાલ છે, જે જંગલ તથા જગ્યાઓને ધાસ્તીથી મોકળાં રાખે છે.

જે પહરેજગાર આદમી તુંને (મહેરને) દુશ્મત, દુશ્પત, તથા દુઝવરજતથી કમતો નથી, તેને તું તેજ ઘોડાની ચાલ આપે છે, તેને ગરોથમાન તરફનો રસ્તો ખતાવે છે, તથા તે ગેતી તથા મીનોમાં વધારે ખુશાલ રહે છે, તે કાષ્ટનેથી કમતો નથી—નહિ પોતાની દીનવાળાને કે નહિ દરવંદને.

તું મહેર, તેજઓમાં વધારે તેજ, સખાવત કરનારાઓમાં વધારે સખી, શક્તિવાળાઓમાં વધારે શક્તિવાન, જોરેમંદોમાં વધારે જોરેમંદ છે. તારે લીધે ગેતીમાં તમામ ચીજો વૃદ્ધિ પામે છે. તારું નામ દધને યાદ કરનારને તું કાયદો બક્ષે છે.

જે કાષ્ટ મહેર દરજી નહિ કરે, તેને ગેતીનો કાયદો તથા આબાદી, તથા મીનોષ દુન્યાનો બલો હિરસો—એટલે દોજખથી છુટકારો, તથા રોશન ગરોથમાનનું મકાન પ્રાપ્ત થાય છે.

હમણા હું છું, તેથી મને વધારે આગળ વધેલો કર, મારી મુરાદમાં મને ખુશાલ કર. મારા ફરજંદોને, બાઈઓને, તથા સાતે કેથરના બલા લોકોને લાખકાતવાળાં કર, તથા મારા રવાનને બેહદ રોશનીવાળાં ગરોથમાનમાં પહોંચાડ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રથોમંદ ખોરેહમંદ વ અર્મશાસ્પદાન!

સેપાસ-દાર હોમ અજ દાદાર અહુરમજ્દ વેહુ અવબુની ખુદાએ ખાવર કેરેકેગર મીનોયાન વ ગેતીયાન મહેસ્ત, કેશ ફરાજ બરહેનીહ પ આને અવબુની અઓજ વ નીરૂએ ફરોખ ખુદાએ તો સરોશ તગી ફીરોજગર ઓય પાનેગીએ ગેતી દામ અવશ ખુદ ફરાજ દાદ.

પ આને મહેસ્ત અમાવંદી વ ફીરોજગરી વ વરજાવંદી, અવત હંદ તગીએ કું ન કસ અજ રપેનામીનો દામ અયોતાક, વ તગી

બ તો અવશ ફરાજ બરહેનીદ પ તો તનફરમાની કું ન અજ હરવેસ્પ દામ અહુરમજદ કસ અયોતાક, વ તનફરમાન બ તો કે હોમના પ તગી વ તનફરમાની કું તન પ ફરમાને અહુરમજદ દારી, ઓ કદારચાય કુસ્તી કેલ કામે બ મદાર વ તનફરમાન હોમની, ક હમા તન પ ફરમાને અહુરમજદ દારી, પ હરવેસ્પ દામે અહુરમજદ અવર ધન જમીન અયોતાક પ આને હોમની.

પ આને શેગોફત જીન અવજાર તો બે-જની અએશમએ પ્રવી દરઓશ દરવંદ વ હરવેસ્પ દરજીન વ જાદુકાન વ પરીકાન વ દર-વંદાન વસ્પનહા અવા અએશમ પ્રવી દરઓશ હર દીવ વનસ્ત ઓ હુમ અજ જનરને ગનામીનો દામ, વ હર અ-સરશતી વ અ-દાદી બ બંદાદ અજ દામે સ્પેનામીનો; અવશ ફરાજ બરહેનીદ હોમના અહુરમજદ તગીતુમ ચીહરતુમ દરજીન વાનીદારતુમ પ હમા ગેહાન વીનારને ખુદાઇ; પ વરજ વ ખુરેહ વ અઓજ વ નીરએ તો સરોશ અશો, કે તન વ રવાને મરદુમાન પાનેહ હોમના.

વ અજ હર રજ વ શખ હફત બાદ પ હફત કેથર જમીન અવર હરવેસ્પ અહુએ અસ્તહોમંદ બેરસી. વ અવશાન ધ નવ નવ પાનેગી વ પાસ્થાની કુની વ અનાકી અવશાન અવાજદારી; વ નેકી વ આસાની વ ઉરવાખમ વ અવજીન-વીનારને કુની હુમીશે જાવેદાન વખશીનેદ; પાયરને બવી. અઓજ વ નીર વ અમાવદી વ હમા શીરોજગરીએ તો સરોશ અશો પ અવાજદારને વનાસ્તાર હોમ અજ દામે અહુરમજદ! અવેમ વૉહ (૧).

સરોશ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશારખંદોની હું સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

લજા, વૃધિ કરનાર સવાખકાર દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કે જેણે તું સરોશને ગેતીની પેદાયશની પાસખાનીને માટે જોર તથા કઠિવત સાથે પેદા કર્યો. તારા (સરોશના) બળની બરાબર સપેનામીનોની પેદાયશમાં કોઇમી નથી.

ભારે જીવંદ હથિયારથી તું ઘાટકી લાલાવાળા પાપી એશમ દેવને માર, અને એશમ દેવ સાથે તમામ દરજ, તથા જાદુગરો, પરીઓ તથ દરવંદો તુટેલા થાય. સપેનામીનોની પેદાયશમાંથી નાફરમાની દુર થાય. આ દુન્યામાં વ્યવસ્થાને માટે, તું સરોશને સાથી ખુબસુરત, સાથી ધણા બળવાળો, તથા દરજને મારનાર પેદા કર્યો છે. તારાં પ્રતાપ, જોર, તથા ખોરેહને લીધે ઇનસાનના તન તથા રવાનની પાસખાની થાય છે.

રાતદિન, હકત કેશ્વર જમીન ઉપર તું સાત વખત પહોંચ, અને પાસપાની કર, હલાકીને દૂર કર, નેકી, સુખ, ખુશાલીનો હમેશા વધારો કર. તારી અરકતથી પાપીઓને અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી હું દૂર કરનાર થાઉં !

રશ્ને રાસ્ત રોજની સેતાયશ.

. સેતાયશ વ બખાયશ ખાવરે આમોરજીદાર દાદાર અહુરમજ્દ રથોમંદ ખોરેહમંદ કેશ ફરાજ અરહેનીદ તો રશ્ને રાસ્ત ઓય રાસ્ત દાવરીએ ગેતીયાંન.

ખુદ તને રાસ્તી હોમના, પ કેરફે વ બજેહુ શુમાર કુની, વ અજ અંને રાસ્ત પંદ હીચ્ આધને, નચ્ પીશ ન પ મીનાયાંન ન પ ગેતીયાંન.

પ હુ-ચશ્મી મર પ કસચ્ ન દરજાંન વ મ્યાનજી વ દાવરી પ રાસ્તી કુની, વ દીવાંન વ દરજાંન પ રાસ્તી વાના; વ દરજી અજ દામાને અહુરમજ્દ પ રાસ્તી બ-અરી.

અવત કામે ધન કુ હુમા મરદુમે અશો બવી, વ કસ અવશ શાંન ઓય દુજખ વ અનાકીએ દીવાંન ન રસંદ; વ ખાહમ પ અવજશાયશને અજ તો વીસ્પાન હુ ફરયાદ, કુમ અરજની પ આંને વેહુ કુનશ્ને.

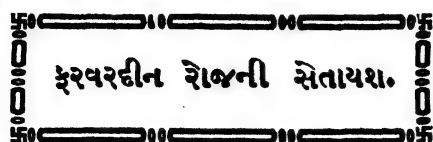
અંદર ગેતી વરજશ્ને તાન અરજની બાદ, પ બુખ્તગી અજ શેગોકત શુમાર તો રશ્ને બુલંદ પ મીનાયાંન; આંને મન રવાંન અએ-દુન ચુન તો રશ્ને રાસ્ત કામે પ ફરાજની વ અશોધ મનચ્ હુમ આધને બાદ, ઓય આંને ફશુમ અખાનાન રસાદ. અપેમ વૉહુ (૧).

રશ્ને રાસ્ત રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, મારી બખશનાર, તુરમંદ, ખોરે-હમંદ દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું, કે જેણે ગેતીના લોકોનો ઇનસાફ કરવાને માટે તું રશ્ને રાસ્તને પેદા કર્યો.

નેક ચશમથી કાઢખી શખસ માટે રાસ્તીથી તું હીસાબ તથા ઇનસાફ કર, પશુ દરજે માટે નહિ, તેઓને રાસ્તીથી તું માર, તથા દરજીને અહુરમજ્દની પેદાયશમાંથી હાકી કાઢ.

તમામ અશો લોકોમાંથી કાઢખી દોજખ તથા દેવોની હલાકી તરફ નહિ પહોંચે, એવી તારી મુરાદ છે. તું બધાઓની ફર્યાદ સાંભળનાર છે, તેથી તારી

પાસે માણી સાથે માગી લઉં છું કે મને નેક કરણીને લાખકનો કર. મારું રવાનું
તું રક્ષને રાસ્તાની માફક નેક મુરાદવાળું થાય ! અને બહેશત પામે !

સેતાયશ વ બખાયશ દાદાર અહુરમઝદ રયોમંદ ખોરેહુમંદ
વ અમૈશાસ્પંદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે ખાવર અવજશાધનીદાર આમોરજી-
દાર કેશ ફરાજ બરહોનીદ આને અશોઆન ફરોહર.

અંદર આને રોશન ગરોસ્માન અએદુન અઓજમંદ વ પુર-
નીરૂએ વ અકિરવંદ જોર, પ આને ઓશાન રા ખુરેહુ વીનારૂદ
એસ્તેદ આસ્માન વ આખ વ ઉરવર વ ગુરપંદે પંજ આધને અંદર
ખોરદાર પુસ અવર નેહોફૂતર ન બવદરદન, ખુરશેદ વ માહુ વ સ્તરાન
પ અશાધ અશોઆન ફરોહર વ ચારીએ પ આને ખીશ રાહુ રવંદ ;
વ અવરગાહુ દારદ જરેહુ-ફરંકરૂદ, અવશ અઓજ સ્તરે હફૂતરંગ,
વ તને સામાન કેરસાસ્પ, શોસરે જરૂતોશત કે હુશેદરમાહુ વ
સોશ્યાસ અજશ બેદ, રોખાકીએ અહુરમઝદ દામાન અંદર ગેતી
બુખતશનય; અનોશાન અજ દીવાન વ દરજન વ અવજશાયશને
એહુરમન વ દીવાન પ નીરૂ વ ચારીએ અશોઆન ફરોહરે અવીરતર
વ તીજમદારતર હંદ ઓય આને મરદુમાન પાનેગી વ ચારી; વ
કેશાન પ આને ફરાડન ખુખ નીરંગહાએ યજશને સેતાયંદ શનાયંદ
વ ખાનંદ વ તીજહા રસંદ વ વદીરંદ આને વેહુ પાદહેહરને કુનંદ.

અજ અઓજ વ જોર વ નીરૂ વ રએ વ ખુરેહુ વ વીરપ તવાન
દાદાર અહુરમઝદ ઓખશ શાન દાદ એસ્તેદ વેશ ખોરદારહોમંદ નેકી ;
કે ચીહરે કેરદાર હંદ અંદર કારીજર; કે ખારી દાદાર હંદ આસાની
પ તન; કે વાજશને કેરદાર હંદ ઓ તગી; કે ખાનશને કેરદાર હંદ;
કુ કે યજદ ઓ ચારીએ શાયંદ ખાન્દેહુ પ રાહુ ઓશાન; કે ખાનશને
હંદ પ વેહી કુ તા માન વેહુ બાદ; કે ખાનશને હંદ પ ફીરોજગરી;
કે દાદાર હંદ ફીરોજગરી કે શાન ખાનદ દાદાર હંદ આખાદી ઓય
કે શાન કામે દાદાર હંદ ઓ ઓય ખીમાર દારોસ્ત રોખરન.

દાદાર હંદ આને વેહુ ખુરેહુ ઓ ઓય કે શાન પ યજશને શના-
ધનેદ, ઓશાન પ ખાનશને બરેદ, જોર દેહુદ અજ ખુદાધએ અવર-

મદાધ્યાન, આનયે આરનીદહુ ફરજંદ દાનાએ અનબુમની, આનયે ગુસ્પંદાને રમે, આનયે વીરાન પુર-રોખરને; કે શાન અંદર યજરને નામ અરંદ; ઓશાન ઓય યજરને ખાનંદ પદશ આને મેહ પાદહુરન, ઓશાન યશતારાન વ સાખ્તારાન વ સ્તાધનીદારાન નગીદારાન દેહંદ.

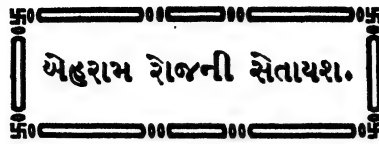
ઇનય ખાહુમ અજ ખાવરે અહુરમજદ દાદારે હુર નેકી, કુ માન આને યારીએ અજ અશોઆન વેહાન અવજારાન અવબુનીયાન ફરોહર બુન્દેહીઆ ઓખશ રસાદ વ રવાન પ આને મીનાયાન અખાનાન અંદર રોશન ગરોસ્માન અવા અવરતર અશોઆન જય ગાહુ આદ. અર્ધમ વોહુ (૧).

ફરવરદીન રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ, દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું.

મહેરબાન, માશી બક્ષનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરું છું, કે તેણે અશો લોકોનાં ફરોહરો પેદા કર્યાં, જેઓ રોશન ગરોથમાનની અંદર જોરેમંદ તથા પુર શક્તિવાળાં આરાસ્તે થયલાં છે, જેઓ આરમાન, પાણી, ઝડપાન, પાંચ જાતનાં ગોસ્પંદો, તથા ગર્ભસ્થાનની અંદર અવ્યાઓની જાળવણી કરે છે, જેઓની મદદથી ખોરશેદ, અંદ્ર તથા સેતારાઓ પોતાના રાહ ઉપર ચાલે છે, તથા વોહિરકશ દરિયા ઉપર હફત-રંગ સેતારાનું બળ, તથા સામના કેરશાસ્પનું તન, તથા જરતોસ્તનું બુન જાળવે છે, જે બુનમાંથી હોશીદર-માહ તથા સોસ્થોસ બરપા થશે, તથા ગેતીમાં અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ તેમજ મુક્તિ થશે. દેવ દરજ્જેના ધટવા સાથે, અમર્ગ ફરોહરો લોકોની પાસ્યાની તથા મદદને માટે વધારે ઝડપથી આવે છે. જે કાષ્ઠ ભલી યજરનેની નીરંગથી તેઓની સેતાયશ કરે છે, તેઓને ખોલાવે છે, તથા આરાધે છે, તેઓ તરફ ઝડપથી જાય છે, તે કબુલ રાખે છે, તથા તેઓને ભલો બદલો આપે છે.

જે કાષ્ઠ ફરોહરોને આરાધે છે, તેઓની આરાધના ખોદા તરફ લઇ જાય છે, તેઓની જાતી અકકલવાળું ફરજંદ, ગોસ્પંદનાં ટોળાં તથા ચાલાક શુરવીરો આપે છે, અને મોટો બદલો આપે છે.

અહુરમજદ પાસેથી હું માગું છું કે અશો લોકોનાં ફરોહરોની મદદ મને પહોંચે, જેથી મારું રવાન મીનોષ ગરોથમાનમાં પહોંચે!

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખોરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ ખાવર અહુરમજદ કેરેફગર, કેશ ફરાજ અરહેનીદ તો વરેહરામ ફીરોજગર દરફશદાર, ફીરોજગર ગેહાન દાશતાર, પુર-ફીરોજગરી દુશ્મનાન વ દીવાન વ વતરાન જદાર, કે પ અઓજ વ નીરૂ વ અમાવંદી ફીરોજગરી દાદારે વેહ દાદહંદ.

વ નતરૂનીએ હરવેસ્પ રાહ અજ કીકાન વ કરફાન વ દુજદાન વ ગોર-ગાંન વ અરફસતરાન વ રાહજનાન વ સાસ્તારાંન વ દીવાંન વ દરૂજાંન વ જદુકાન વ પરીકાન વ અચારીએ સાસ્તારાંન વ વનાહકારાન વ જન્દીનીદારાન, કે માનદે પ કદેહ વ દસ્ત વ કોહ વ બીયાબાંન વ રૂદ વ દરીયા વ અંદર વાય અંદર સુરાખ શેકસ્તે જાય હોમના; તીજ વ તગી અવર-વેજ વ ફીરોજગર અંદર અરતીક વ રજમ વ કારીજર તગાન પદમુખ્ત જીનાન કે પ ચીહરાન તીજ બે-કુશંદ, વ વ હમ આંને વેહાંન વ વતરાંન ફીરોજગરી પ અવાકી વ ચારીએ તો વરેહરામ ફીરોજગરે રથેશ્તારાન કે અવર હર કસ બે-રસી.

ચે આંને વતરાન મેહ-સુદી વીસ્પ-આગાહ અહુરમજદ દાનેદ, કેશ અએદુન અઓજ ફીરોજગર ફરાજ-અરહેનીદ અહુરમજદ, કે કેશ દો સેપાહ અવર શેહરી ઓય હમ-કુશંદ વ વેશ મર બે-જનંદ દુશ-દીન ઓ વતર-દીન, અગીનય ફીરોજગરી વ ચીહરી ઓય આંને ગેતી દહદ પ શેહર સુદીમંદતર.

વ ખાહમ અજ ખાવર દાદાર અહુરમજદ કોમ પ અવાકી અમાવંદી હુ-તાશીદ, હરવેસ્પ ફીરોજગર અહુરમજદ દાદ પ આંને રાસ્ત રોખશને આંનચે અરતીક વ કારીજર વ આંનચે શોમાર-હોમંદ દાદસ્તાન પતકાર અવા કસે મન પદશ ચીહરી અવર-વેજ વ ફીરોજગરી બાદ! અષમ વોહ (૧).

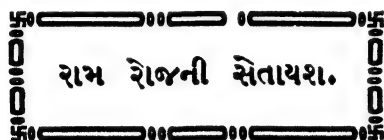
બેહરામ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદાની સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

મહેરખાન, સવાખકાર અહુરમજ્જની સેપાસ ગુળરી કરે છું, કે જેણે તું બેહરામને ફતેહમંદ, વાવટો રાખનાર, દુન્યાનું રક્ષણ કરનાર, દુશમનો, દેવો, તથા શુરા લોકોને મારનાર તરીકે પેદા કર્યો.

કીકા, કરપો, ચોરો, વરૂઓ, ખરફતરો, લુટારાઓ, બુલમગારો, દેવો, દરજો, જાદુગરો, પરીઓ, તથા ગુનેહગારો, જેઓ જંગલમાં, ધરમાં, પહાડમાં, નદીમાં, દરિયામાં હવામાં કે દરમાં રહેતા હોય, તેથી તમામ રસ્તાઓનું રક્ષણ કર, તથા તેઓ હારેલા થાય. લકાઇના મેદાનમાં હથિયાર સંગ્રહા બેરાવર લોકોને માટે તું જ, કારણ કે બધાં કે શુરાની ફતેહ તું બેહરામની મદદથી છે.

જ્યારે શુરી દીનવાળા વધારે શુરી દીનવાળાને મારે છે, ત્યારે શહેરને વધુ ક્ષાયદો કરવાને માટે તે જોરેમંદ, ફતેહમંદ જીત મેળવી આપે છે.

મહેરખાન દાદાર અહુરમજ્જ પાસેથી હું માગી લઉં છું, કે અહુરમજ્જને પેદા કીધેલો ફતેહમંદ બેહરામ મને મારા કાષ્ઠી દુશ્મન ઉપર ફતેહ આપે !

સેતાયમ્ વ જખાયમ્ દાદર અહુરમજ્જ વ અમૃશાસ્પદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેણુ અવજુની રયોમંદ ખોરહેમંદ મીનોયાન વ ગેતીયાન મહેસ્ત, કેશ ફરાજ ખરહેની હું તો રામ મીનાએ રામશને ખાડમ, કુ કે મરદુમાન મજે ખુરશને રામશનય અજ ચીશ દાનંદ પ રાહો તો ; વાય અવરકાર તરવીનીદારતુમ અજ આને હુદામાન થવાશે ખધાત, જરવાન જમાને અ-કેનારે, જરવાન જમાને દરંગ ખુ-દાદ, કે દામાને અહુરમજ્જ હુપાનીહા વ દોરોસ્ત દારશનીહા ઓ ફશકર્દ જમાન આસાનેદ.

ખાહુમ અજ દાદારે ખાવરે અવજુની કુમ અવજુનેદ પ હરવસ્પ નેકી અજ રામ કેશ અવાહોમનમ દામહોમંદ અજ યજદાન કુ ખુનદે-હીઆ રસાદ પ ચે દોરોસ્તીએ તન વ જીવંદગીએ દરંગ, વ ફરાડન પાદશાહી અવર શેહેર વ રોસ્તાક વ દેણુ વ દુદ ખીશ વ દરંગ મેહી અંદર આને ખીશ વ ખીશ વ રોખાય પદવંદ તા ફશકર્દ જમાન.

આન-ચે અજ ફરાડન કરુદે અવદપેશીદ મ્યાને બુજોર્ગ વેશ અવજાર તુખાનગરી અજ ફરાડની ; વ આનચે જરૂની વ સીમીન દારીન વસ્ત-રૂગીન વસ્તર્ગ વ જમે વ ચાવુક અવાનીચ ચેણરે ; આનચે સંપદામદ

ચેહરે હુહીમ નાધરીક હુતન હુ ચેહરે પતાયશને તરસગાહે ખુબ્ હમયારે ચક્ હમખાલુ; આનચે આસુદગીએ ફરજદાન હુદીન હુરોખાન દાનક્ રાસ્ત ગોફતારે અનજુમની, ખીશકારી દુદે વીનારતાર આનચે અઢિરવંદ-અરપ વ આનચે ગુસ્પદાન પુર સરદેહ રમે; વ આવચ્ જમીન પુરવાસ્તર પુરજુરદાક્ પુરદાર પુરદરખત હુવરજી અવમ ધનચ્ દેહ.

આવાયશનીહા પ મનશનીએ હર કસ વ રોખાઇએ હર કારે દાદસ્તાન અવીખીમી અજ્જ હર વજ્દ વ આસ્તાને, કામે જીવશનીહુ વ કામે અંજમીહુ પ હર ફરાફની આવાયસ્ત ચૂન ફરશેખીહાતુમ ખેરસાઈ પ ગેતી વ આનચે મીનો; ચૂન જુજેર્ગીહાતુમ પુર અશોઇહાતુમ આ ખોખતગી વ રસશને આ રોશન ગરોસ્માન, ફરાજતશનીતુમ ખેરસાઈ. અર્થમ વોહુ (૧).

રામ રોજની સેતાયશ—દાદાર અહુરમબદની તથા અમશાસ્પદોની સેતાયશ તથા લકિત કરં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, તુરમંદ, ખોરેહમંદ, મીનો તથા ગેતીમાં સૈથી મહાન દાદારની સેપાસ ગુઝરી કરં છું, કે જેણે તું રામશનીવાળા મીનો રામને પેદા કર્યો, જેની મારફતે ખોરાકમાં ખુશાલી હોય છે; તેણે સૈથી જોરેમંદ હવા, પોતાની મેળે પેદા પડેલું આસ્માન, હદ વગરનો જમાનો, જે ફરોગદના વખત સુધી અહુર-મબદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે, તે પેદા કર્યાં.

મહેરબાન, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે મીનો રામની બરકતથી નેકીનો મારામાં વધારો થાય! તથા તંદસ્તી, લાંબી જીંદગી, શહેર, ગામ, દેશ, તથા પોતાતા કુટુંબ ઉપર ભલી સત્તા, તથા ફરોગદના વખત સુધી પોતાની વધતી જતી આલાદ સંપુર્ણ રીતે મને પહોંચે! વળી મને તવંજરી, સોના રૂપાનાં વસ્ત્ર, સ્પંદારમદના ચહેરાવાળી, ભલા ખવાસની, સારાં ચીરરવાળી ખુશસુરત નારી, નેક અંતઃકરણવાળું, ડહાપણવાળું, અંજુમનમાં સાચું ખોલનારું શરજંદ, તેજ ઘોડો, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પદોનાં ટોળાં, પાણી, ધાસચારા, અનાજ ઝાડપાનથી ભરેલી સારી ખેતીની જમીન પહોંચે!

વળી માણસની કરણી તથા મનશની પ્રમાણે તે દરેક મુશ્કેલી, શીકર ચીંતામાંથી મોકળો રહે! પોતાની મુરાદ પામે! જીવંદ ફરાખીએ પહોંચે! અને રોશન ગરોયમાનમાં પહોંચે!

ગુવાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રથોમંદ ખુરેહમંદ વ અમૈશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કેશ ફરાજ ખરહેનીદ્ તો વાદ હુદાદ પુરનીરમે કેશ અવા આને મરદાન હમ મરદાજુકી, જીવંદેહ હમા જાનવરાન પદશ વીનારદ એસ્તેદ.

કે હર જાનવરાન અંદર ગેતી જીવંદેહ રોખા કાર વ કેરદાર વ નીરકહોમંદ પ રાહે વાદ, અરપ અઉરવંદ હુતગ મરદ, તગીએ અઓજહોમંદી વ પતુકી અંદર કારીજાર, વ અયાફતારી ઓય દુશ્મનાન, અવાજદારી વ સપુખતારી વ નેહોફતારીએ દુશ્મનાન, પ આને વાદ નીરમે વ ચારીએ ઓય હમા રજમ અરતીક ખેરસાદ!

હર કેશ વાદ પ પોશત એસ્તેદ, અગીનશ ફીરજી અવા હમા પ આવોરશને, ફીરજી અવરતર પ શુદને અનાકી સપુખતાર, વ વીન આવોરશને વ ખરશને જાનવરાને ગોખરને હમા જાનવરાન ગેતીયાન અજ અંદરન વ ખીરન.

પ વાદ હસ્ત ચારીમંદતુમ વ ફરાખમંદતુમ ગેતીએ દામાન પ જીવંદેહ દાશતારી વ પતુકી વ અઓજ વ નીરમે અવજુનીદારી કામે કારતુમ.

સેતાયશ દાદારે વેહ; ખાહમ કું હમા સુદ ચારી વ નેકી અજ વાદ હુદાદ પુરનીરમે ઓ અવાકી મન રસાદ, કું ફરાખતરમ પુર અઓજહો હર દુશ્મનાન જદન વ અવાજ દાશતન તવાન બાદ.

હર કું ખયમ વ માનમ આને અધર આને અવર આને પીસીહા વ આને પસીહા વાર, ચુનમ આવાયશનીતર ઓ સુદ વ ચારી વ અવાકીએ મન તીજ પે તખત ખેરસાદ! અપૈમ વોહુ (૧).

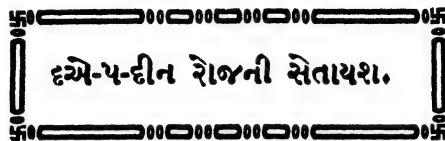
ગુવાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરે છું.

ભલા, શક્તિ કરનાર દાદારની સેપાસ ચુગરી કરે છું, કે તેજે તું પુર શક્તિવાળા ગુવાદને પેદા કર્યો, જેની બરકતથી તમામ જાનવરો જીવતાં, હાલતાં, ચાલતાં તથા કામ કરતાં રહે છે. લગ્નમાં બળ તથા શક્તિ, દુશ્મન ઉપર ફતેહ, તથા તેઓને મારી હટાવવું, તેની મદદથી પહોંચો!

ગુઆદની બરકતથી, હાકાકી દાખી દેવામાં ચઢતી ફતેહ, ગેતીના તમામ બહાર ફરતાં તથા અંદર બરાબ રહેતાં જનવરોની જોવાની તથા ખમવાની શક્તિ, તથા બોલી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા ગેતીની પેદાશથી ઘણી ચારી આપનારી તથા ફરાખી-વાળી થાય છે.

દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે ગુવાદ મારફતે મને તમામ ફાયદો, મદદ, નેહી, તથા શક્તિ પ્રાપ્ત થાઓ, જેથી દુશ્મનને મારવાને હું શક્તિવાન થાઉં.

આગલા વખતમાં હું જેથી કાંઈ હોઉં, હવે પછીના જમાનામાં હું જેથી કાંઈ થાઉં-ધરાને લગતો હોઉં, કે ખીજ કશાને લગતો હોઉં, તેમાં તું ગુવાદ મારી ચારીએ પહોંચ !

સેતાયમ વ જખાયમ તો દાદારે વેણ અવજીની કે કદર વ આવાસ્તન કામે વ ફરમાન વીનમ, અએદુન અર્જમંદ વ તીમાસ્પ વ ગેતીયાંન દાનશને ચાક્રતન દાનેશતન વ ન બ અવાજ પ હુરવેસ્પ આગાહ ખેરદે અવા તો અવજીની અહુરમજદ દાનેશતન શાયદ.

અંદ વીશ વીનેદ તો પદશ સેતાયશનીતર હોમના, કેત આસ્માન વીનારદ અ-સતુન, કેશ હીચ સતુન વીનારશને ઓચ ગેતીયાંન ન પએદા; અવત જમીન વીનારદ હમ અ-સતુનશને ફરાખ-વસ્તરશને, કેત અવર ફરાજ દાદ રદે અચુતાક વ કુહે બુલંદ પુર-વાસ્તર આવો-મંદ વ ગોહર-હોમંદ, વ દારે બુજેર્ગ, તાકે ફરાખ વ ગશાક વ બેફર વ રીશે વ આતશે સોહર સુજત, વ મરદુમ વેશ-આધને, ગુસ્પંદ પંજ-આધને વેશ-આધને વેશ-સરદેહ.

અવત અંદર્ગ જમીન વ આસ્માન ફરાજ-રોબશને દાદ, આંને હુ-ચેહર વ બામી ખુરેહમંદ, સેતારેહ વ માહ વ ખુરશીદ વ સ્પે-હેર વ હકૂતાન વ દવાજદેહાંન, મીનાઇ અખર વ સુદીમંદ બારાન વ વાદચ્ શેગોકૂત, નીરૂકે હીચ જનવર જુદ અજશ પતવસ્તન ન તવાન; રાઇનાક હસ્ત, હુરચે અંદર્ગ જમીન વ આસ્માન.

સેતાયમ ઓચ તો દાદાર વેણ, કેત મન ફરાજ કરદ હોમ, દારેસ્ત અંદામ, વ ફરારન રાઇનશને, ઓમ પ હુર અધર અવસ્તામ ઓ. તો. અર્ષમ વોહુ (૧).

દુએ-૫-દીન રોજની સેતાયશ—બલા, ટલિ કરનાર તું દાદારની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરું છું, જેના કોવત, લાયક મુરાદ તથા હુકમની હું પીછાણું કરું છું.^૧ જેમ તુંને વધારે જેવામાં આવે છે, તેમ તું વધારે સેતાયશને લાયક છે. તે આસમાનને ટેકા વગર શબ્દમાર્થ; જમીન ઉપર સુલદ પહાડ, ધાસચારો, પાણી, હિંડી ખીણ, લાલ બળતો આતશ, અનેક જાતનાં માણસો તથા ગોસ્પદો પેદા કર્યાં છે.

તે જમીન તથા આસમાનની વચ્ચે પ્રકાશીત સેતાશ, સુરજ, ચંદ્ર, સાત ગ્રહો, ખાર રાશીઓ, વાદળ, વરસાદ, અને પવન, જેના વગર કોઇખી નીબી શકે નહિ, તે ફરતાં પેદા કર્યાં. તેં મને ફરતી શરીર તથા સારી વધ સાથેના પેદા કર્યાં, આટે તારીજ ભક્તિ કરું છું.

દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમઝદ ખાવર નીક કેરદાર, કૈશ ફરાજ-ખરહેનીદ તો દીન વેણ, નમુદાર રાહે ઓય આને ફશુમ અખાનાન.

.અવશ પ તો ફરાજ-દાદ વીનાકી વ ફરજનગી વ રવાન-રનાસગી, વ મીનો-વરોયશની વ તન દાદીહા દારશની વ અવી-ગુમાની પ દાદાર અહુરમઝદ, વ મેહી કેરદારી વ અઓજ વ નીરૂય અમૈશાસ્પદાન આવાની યજદાન, કેરકે વ મોજદ, વ બજેણ વ પજદ, વ દાદે રસ્તાખીજ તન-પસીન અવદી ચીન્વદ પુહલ, વ બસીમી વ ઉર-વાખમ વ આસાનીએ આને ફશુમ અખાનાન, પુર-દરદી વ પુર-ખીશી વ વેશ-ગુને અનાકી આને વદતુમ અખાનાન, કે મરદુમ અંદર ગેતી યજદાન પ આને ફરાજન નીરંગ યજનદ વ રનાઈનદ.

વ રાસ્તીએ દીન વ પદમાન અંદર ગેહાંન રોખાક પ રાહે દીને માજદયસ્નાન, કે મરદુમ દાનાક હુનરમંદ વ રાદ વ વજીદાર દહેરને ફરાજન મનરને, ફરાજન ગવરને ફરાજન કુનરને અવંદ; અજ અસ્તોઆની પ વેણદીન, કે રવાન અજ દુજખ્ બુજેદ, વ ઓય આને પાશુમ અખાનાન રસંદ; અજ બુન્દેણ આગાહી કેરદારી પ વેણ દીન હુહીમી વ હુસુખી મરદુમ પ ગેતી અજ આસ્તીગાન અસ્તશનીએ પ વેણદીન.

૧. કુદરત ઉપરથી કુદરતના પેદા કરનારને પીછાણવો—(From Nature to Nature's God)—એ સિધ્ધાંતનો અભિપ્રાય લાસ આપવામાં આવેલો છે.

સેપાસદાર હોમ અથ્વા દાદાર અહુરમજ્દ ખાવરે આમોરજીદાર, કે અસ્તોઆન હોમ પદીને વેણ અવીજેણ; અવમ અયાકૃત એસ્તેહ પ આસ્ને-ખેરહ વ ગોશો સુદ-ખેરહ નીર્ય.

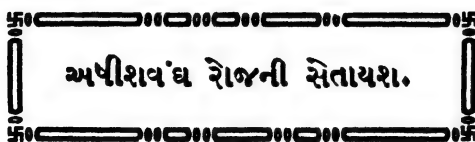
આને વેણ દીન આગાહી ખાહુમ, અજ વેણ દીન પાનગી ઓમ તન વ રવાન; કુમ ગેતીહા તન પદીખુન વ પુર-રામરન, વ મીનોઇહા રવાન અશોઆન અવરતર ગાણ અંદર રોશન ગરોસ્માન આહ; પ આવાયસ્ત કામે દાદાર અહુરમજ્દ. અર્ષમ વોહુ (૧).

દીન રોજની સેતાયશ—મહેરઆન, સવાયકાર દાદાર અહુરમજ્દની સેતાયશ તથા લકિત કરં છું, જેણે અહેશત તરફનો રસ્તો બતાવનાર તું બધી દીનને પેદા કીધી, જેની મારફતે જેવાની શક્તિ, જ્ઞાન, રવાનને પીછાણવાની શક્તિ, શરીરને કાયદા મુજબ રાખવું, દાદાર અહુરમજ્દને માટેની બેગુમાની, મોટાઇ, કામ કરવાની શક્તિ, બળ, અમશાસ્પંદ તથા બીજા યજ્ઞો, સવાય તથા અદ્વો, પાપ તથા સજા, રસ્તાખેજ અને તને-પસીનનો કાયદો, ચીનવદ પુલની અનયબી, અહેશતની ખુશાલી, દોહખતું દુઃખ, તથા અનેક જાતની હલાકી પેદા કીધી!

માજદયસ્તી દીનની રાહ મુજબ દીનની રાસ્તી તથા સમતોલપણું છે. જેથી આદમીઓ ડાહ્યા ચાલાક, સખી, પસંદ કરવા જેમ, તથા લઘી મનશની મવશની તથા કુનશનીવાળાં થાય, દીન ઉપર એસ્તવાર થાય, જેથી દોહખથી છુટકારો પામીને અહેશત તરફ પહોંચે. લઘી દીનનું સંપુર્ણ જ્ઞાન મેળવવાથી, તથા તે ઉપર અમલ કરવાથી, તથા તે ઉપર એતેકાદ રાખવાથી લોકોને નામદારી પ્રાપ્ત થાય છે.

મહેરઆન, મારી બખશનાર, દાદાર અહુરમજ્દની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કારણકે લઘી દીન ઉપર એસ્તવાર છેઉં. મને જાતી તેમજ કાને સાંભળેલી અઘ્લ પ્રાપ્ત થાય!

લઘી દીનનું જ્ઞાન, તથા તેની મારફતે મારાં તન તથા રવાનની પાસબાની માગું છું, જેથી ગેતીમાં મારું તન ખુશાલ રહે, તથા મીનોઇમાં મારું રવાન રોશન ગરોઇમનમાં પહોંચે!

સેતાયમ વ બખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ ખુરેહેમંદ વ અમશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર હોમ અથ્વા તો દાદારે ખાવર, કેશ ફરાજ બરહેનીહ અપીશવંધ મીનોય ખુરેહેમંદ, હર ગેતીયાન ખુરેહ વ ફરરોખી વ અકરાજ વ અવબુનીએ હર નેકી અથ્વા અપીશવંધ વ ચારી.

વ હર માન વ વીસ, કે અપીશવંધ પદશ જય ગેરકુતાર,
હુમીશે સુદ વ રામશની વ આસાની વ હુજીવરની આનજ માહ-
માન કે તો અપીશવંધ અવાકીના અવશ હુમીશે અઓજ દેહી,
અગીનશ ખીશીના વ પદશ કામગાર કુની, વેશ જર વ સીમ વ
મોરવારીદ વ ગોહરે બરાબહા, વ ગુસ્પદે પુરસરદેહ અશ હમે રમે,
જમીન આબાદાન, ઉરવરે ખચરીર અજ હર ગુને, માન વ મ્યાન
અવદ વીરાયશની ફરાખ હુએહર વ વરતરીક વ વસ્તર્ગે જમે આવુક,
જને કનીકે હુદીદ નેક્તન હુકરપ, ચુન દીદ હુદોસ્તતુમ, અસ્પ
નેક્ વ પાદશાહી અવર મરદમાન મદાધયાન તાખત-હોમંદી, વ દીદ
અસ્પ-હોમંદી વ પએરાધક-હોમંદી, વ હુબોય વ અવનસ્ત ખાસ્તેહા.

ખાહમ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કુમ વંદીનાદ ખીશીનાદ
વીસ્પ આવાદીએ નેકી વ સુદ વ રામશને પ તો અપીશવંધ ફરાજ
દાર એસ્તેદ; કુ બવમ અંદર ગેતી ખુરેહમંદતુમ કેરદારતુમ વ મીના-
યાન અશોતુમ વ અવરગાહુતુમ. અર્ષમ વૉહ (૧).

અપીશવંધ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહરમજદ
તથા અમશારપદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરં છુ.

તું મહેરમાન દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું, જેણે ખોરેહમંદ મીને
અપીશવંધને પેદા કીધી, જેનેથી ગેતીના લોકોને ખોરેહ, ફરાખી, શુલંદી, નેકીની
વૃદ્ધિ તથા ચારી છે.

જે ધર કે મોહસામાં અપીશવંધનું મુકામ હોય, ત્યાં હંમેશાં ખુશાલી તથા
આસાની હોય છે, જેનેથી તું અપીશવંધ મદદ કરે છે, તેને જોર આવે છે. તું મને
સોત, રૂપું, મોતી, જવાહીર, પુષ્કળ જાતના ગોરપદો, ફળદ્રુપ જમીન, આડપાન,
સુંદર પોષાક, ખુબસુરત ઘટમદાર સ્ત્રી, સારો ઘોડો, સત્તા, સારો પમરાટ, તથા
અમર મુરાદો બખશ.

ભા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે તું અપીશવંધ મારફતે
તમામ આબાદી, ફાયદો તથા ખુશાલી મેળવું, જેથી ગેતીમાં ધણો કામ કરનાર
થાઉં, તથા મીનોઇમાં સૌથી શુલંદ જગા મેળવું.

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખુરેહમંદ વ અમશાસ્પદાન!

સેપાસદાર હોમ અજ અહુરમજદ અવજુની દાદારે મીનાયાન વ ગેતીયાન કે હર નેકી અજશ, વ હર ઉમીદ આખશ, કેશ ફરાજ-અરહેનીદ આસ્તાદે ફરાહ દાદારે ગેહાન વારશને દાદારે ગેહાન, અમાવંદી શીરોજગરી, કે પદશ હર ફરાખી વ પુર-એહરે અવજાયશને હોમંદી વ પીશ-હોમંદીએ ધન જમીન વ હર દામ વ દેહરને અહુરમજદ, કે દામાને અહુરમજદ ફરાખ વ પદીએ વ પુર સુદ વ અવજુની વ નેકી હદ પ યારીએ તો વોહુમન.

સેતાયશ અહુરમજદ વ ખાહુમ, કુમ આને અજ તો આસ્તાદ આવાદી વ અવજુની વ સુદ વ રામશને વ ખારી વ પુર એહરે ફરાખીહા રસાદ વ જવેદાનીહા પદશ પતાયાદ! અર્ષમ વોહુ (૧).

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોહરેમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરે છું.

વૃદ્ધ કરનાર, મીનો તથા ગેતીના દાદાર અહુરમજદની સેપાશ ગુમરી કરે છું, જેની ઉપર દરેકને ઉમેદ છે, જેણે દુન્યાને આગળ વધારનાર આસ્તાદને પેદા કર્યો, જેની મારફતે તમામ સુખ, વૃદ્ધિ, તથા ખુશંદી છે.

હું અહુરમજદની સેતાયશ કરે છું, તથા માગી લઉં છું કે આસ્તાદ મારફતે મને જવેદાન સુધી આપાદી, વૃદ્ધિ, ફાયદો, ખુશાલી, તથા સુખ પ્રાપ્ત થાય!

આસમાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ વ જખાયશ દાદાર અહુરમજદ હુમા નેકી હુમા.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની, ખાવરે અવજશાયશ-હોમંદ, કેશ ફરાજઅરહેનીદ આસ્માને નેક કરે રોશની, અવદગોહર અવદપેસીદ પુર-પયરાહ મીનાયાન તાશીદ, કે એસ્તેદ પ મીનો અસ્તશને, અસતુન વ ખાવરે દાશતાર વ હર કેનારે હુમદાશત પ ફરમાને અહુરમજદ હુમચૂન વીનારદ એસ્તેદ, ન ઓય અધર આયદ ન ઓય અવર અઓજસેદ પયરામુને જમીન.

અંદર વ અવર હમા કુશ્તે હમખુદ કે દૂરી આનશ અજ્જ જમીન પ હમા કુશ્તે અયોતમ હસ્ત; પુરસુદ પુરયારીએ ઓય જમીન અહુર-મજદ રાદ; અવમાન અવજાયશને રોશનીએ અશમાન વીનશને અજ્જ તો યૂન કદેહ પુરેહ અજ્જ અશકુ પ અએદુનય્ હમા દામ દહુશને અહુરમજદ અવર ધન સપંદામદ જમીને પુરખર પ તો પયરાયશનીતર વ ખુરેહમદતર વ ઉરવાખમદતર હોમદ.

સેપાસદાર હોમ કેશ અરજનીનેદ હમા ગેહાન પ આને હુચેહર વીનશને ઓય પ કામે અહુરમજદ આને તો હુચેહર વ રોશની હમા અવજુનીતર બાદ! અપેમ વોહ (૧).

આસમાન રોજની સેતાયશ—તમામ નેક, વદિ કરનાર, મહેરબાન, મારી ખખશનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા બકિત કરં છું, તથા સેપાસ યુગરી કરં છું, જેણે રોશનીવાળાં, સંપુષ્ટ શબ્દગારેલાં, ટેકા વગર રહેતાં આસમાનને પેદા કીધું, જે એવી રીતે ગોઠવેલું છે, કે જમીનની આસપાસ નહિ આણી ગમ કે નહિ પેલી ગમ પહોંચે, તે જમીનથી અલગ છે, તેનેથી જોવાની રોશની વધે છે, અને સપંદારમજદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ શોભાયમાન અને ખુબસુરત રહે છે.

જે અહુરમજદે તમામ જોહાનને સુંદર દેખાવની કીધી, તેની સેપાસ યુગરી કરં છું. આસમાનની ખુબસુરતી તથા રોશની વધે!

સેતાયશને હમા અહુરમજદ ખીશ વ સેપાસ હમા નેકી કેરદારાન આને અહુરમજદ દારશને, એ હરવેસ્પ નેકી બાલેસ્તાન હર પ ચીશ ગેતી દામાન પદશ કુંદ.

તો જમીન હુદાદ કે દામાન દાશતાર વ પરવરતાર હોમની, હમા યજશને વ શ્તાયશને દારમ; કું માન સુદ ફરાખ્તશને વ નેકીએ તો અરજનીહા ખીશ વ પરવર બાદ!

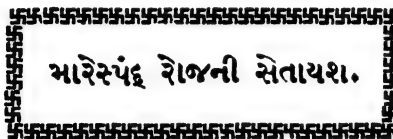
ખાહુમ કું માન પ દાદારે વેહ કામે આવાયસ્ત વ માન દાશતાર વ પરવરતાર ખવી, વ દૂર અંદર નેકી વ રામશની પતાયશની દારી, અંદર ધન જમીને અહુરમજદ દાદ ગેતી વ મીનો અજ્જ અહુરમજદ તા હમા વ હમા રોખશની.

કેશ ફરાજ દાદ વ બરહેનીદ જમીને હુદેલ, કે બરશેનેદ હરવસ્ત અખાને અસ્તહોમંદ આને જીવકે વ આન ચે વદરેદ. ગરચ પુરવાસ્તરે આવ-હોમંદ જીલંદ, અવશ અવા કયાન-પુરેલ વ અધરપદ-પુરેલ પ યારીએ દાદાર વેલ, વ અઓજ વ નીરૂય ઇન દો પુરેલ, આનશ અવા હમવાજ હરવસ્ત દામ દાસ્તાર, વ પરવરતાર વ ઓય ફશકદ જમાન પતવસતાર ખવંદ મનશનીહા પુરખારી. અર્ધમ વોલ (૧).

જમયાદ રોજની સેતાયશ—અહુરમજ્દના તમામ પોતાનાઓ, તથા તમામ નેક કેરદારવાળાઓની સેપાસ ગુજરી કરું છું, જેણે સારી પેદાયશ્ચવાળી જમીન પેદા કીધી, જે પેદાયશ્ચને સંભાળનાર તથા તેની પરવરશી કરનાર છે, તેની આરાધના તથા પીછાણુ કરું છું, જેથી હમુને સુખ, ફાયદો તથા પોષણ પ્રાપ્ત થાય !

હું ઇચ્છું છું કે ભક્ષી મુરાદ બખશનાર દાદારની મારફતે તું હમારી સંભાળ રાખનાર તથા પરવરશી કરનાર થાય ! તથા અહુરમજ્દ તરફથી આ જમીનમંદ કાયમ ખુશાલી પ્રાપ્ત થાય !

અહુરમજ્દે નેક પેદાયશ્ચની જમીનને પેદા કીધી, જે હાડમંદ દુન્યાને, તેમજ જીવતાં તથા ગુજર પામેલાંઓને, તેમજ જીલંદ પહાડોને ટકાવી રાખે છે, તેમજ દાદારની મદદથી કયાની તેમજ એરપત ખોરેહના બળ સાથે તમામ પેદાયશ્ચને ફર્શી-ગર્દના વખત સુધી પુર સુખમાં રાખે છે.

મારેસ્પંદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજ્દ રયોમંદ પુરેહેમંદ વ અર્ધશાસ્પંદાન !

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેલ અવજીની, કેશ ફરાજ બરહેનીદ મારેસ્પંદ અશો કામે અખાને પુર ફરજને પરવસ્ત અંદર આસ્ને-ખેરદ વ ગોશો-સ્તુદ-ખેરદ ખીશકારી, વ રાહતુમાઇએ ફરાડન-મનશની ફરાડન-ગવશની ફરાડન-કુનશની, અંદર હર મરદુમ દોરોસ્ત દાસ્તાર આન ચીજ, તન પદશ ખુખ્-દાસ્તારતુમ, રવાન પદશ જીજતુમ, ઓય આને ફશુમ અખાન રસીનાદતુમ, ઓય મરદુમાન જીનદેલ નેગીરીદારતુમ.

કે મારેસ્પંદ ખીશીનેદ પ તન માહુમાન દારેદ, અગીનશ રવાન ઓય ગરોસ્માન હમા ખારી રસેદ; વેલદીન અંદર ગેહાન પયરાઇ

વ રોખાઇ મારેસ્પંદ વ સુદ વ નેકી, અજ વેણીન અહુરમજદ
પ મારેસ્પંદ ઓય ખીશ શાયદ કર્મ.

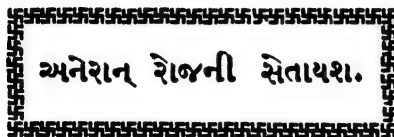
સેતાયમ વ જખાયમ દાદાર અહુરમજદ, વ ખાણમ, કે હમા
મારેસ્પંદ યાયશની વ ખાહુશની વ ફરાપ્તશની વ ચજશની વેણીને
માજદયરનાન અંદર ગેતી રોખાકુ આફ્રીગાન વ દીન-ખોરદારાન વ
માંસર-ખરાન પ અવજુન વ પદીરાની વ ફરાખ-જીવશની વ કામે અનજમી
વેશ બાદ, ચૂન અખાનાન કામે, ચૂન અહુરમજદ કામે! અર્ષમ વૉહુ. (૧).

મારેસ્પંદની રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા
અમશારપદોની સેતાયશ તથા લકિત કરં છુ.

લલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજરી કરં છું, કે જેણે પવિત્ર ઇચ્છા-
વાળા, પુર જ્ઞાનવાળા મારેસ્પંદને પેદા કર્યો, જે જાતિ તથા કાને સાંભળેળી અકકલ
સાથે સંબંધ રાખનાર, લક્ષી મનશની, ગવશની, અને કુનશનીની રાહતુમાઈ કરનાર
દરેક આદમીમાં મનશની ગવશની કુનશનીને બરાબર રાખનાર, તનને બરાબર
સંભાળનાર, રવાનને સૌથી સરસ છુટકારો આપનાર, બહેશત તરફ પહોંચાડનાર,
તથા આદમીનો સૌથી સપુષ્ટ નેધેહ્યાન છે.

જે કોઈ મારેસ્પંદ સાથે સંબંધ રાખે છે, તેનું રવાન ગરોથમાનમાં પહોંચે
છે. લક્ષી દીનના ફેલાવવાથી, તથા મારેસ્પંદથી અહુરમજદ સાથે ખીશકારીમાં
રહી શકું છું.

દાદાર અહુરમજદ પાસેથી માગી લઉં છું કે મારેસ્પંદનું શીક્ષણ તથા ફેલાવો,
તેમજ લક્ષી માજદયરની દીનની આરાધના દુન્યામાં ચાલુ રહે! તથા માત્ર અને
દીનનો અમલ કરનારા ખુશાલ જીંદગી પામે!

અનેરાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જખાયમ આને અસર રોશની, આને રોશન ગરોસ્માન,
હમીશે સુદ ગાણ, હુદાદ અજ હમીશે, કે હમીશે હમાખારી પદશ.

અવશ ઓય ગેતીયાન રસશને વ આનચે રાસ્ત રાહે ચીન્વદ
પુલ, કે ઓય અશોઆન બ ફરાખીનદ; નોહ નીજે દરાના કે દરવંદ;
ધન ચ ઓય દરવંદાન ચૂન અસ્તરે તીજ બેદ, ઓય દુજખ ઓફતેદ;
વ અશોઆન રવાનાન વદરગીહા ફરાખ રાહ વ આસાનીહા ઓય
આને કશુમ અખાન ફરપ્તન રસેદ તવાન.

હમવાર સેતાયશ વ યજ્ઞમ ખાવરે દાદાર અહુરમજ્દ વ અમે-
શારપંદાન, હમા યજ્ઞદાન ખાહુમ કુમ અરજનીનંદ રવાન અંદર આને
ફશુમ અખાન હમ જમાને અહુરમજ્દ વ અમેશારપંદાન; ઓમ
નકીએહ ઓય અખાને પાહુહુમ, ક હમા જીવંદે વ દરાના ખાસ્તાર
વ પતુક અવમ, પ ખીશીનીદને આન રાહ; વ પંદે પદશ ઓય
આને ફશુમ અખાનાન હમાખારી ગરોસ્માન રસીહ શાયહ.

ફરાજ માન હરવેસ્પય ખારી વ નેકીએ દામ અજ તો, ચૂન
માન હરવેસ્પ નેકી અજ તો અએદુનય માન પ આને વેશ નેકી વ
સુદ વ ખુરેહ વ ખારી અરજની કુન.

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

શીરોજ ખાહ ખુરેહ અવીએહ વેહ દીને માજ્દયસ્નાન!

અર્ષમ વૌહ (૧).

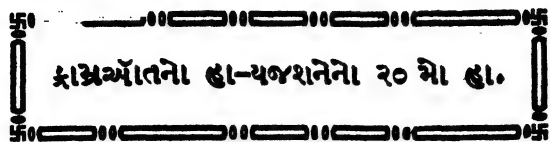
અનેરાન રોજની સેતાયશ—છેડા વગરની રોશની, રોશન મરોયમાન,
જે હંમેશના ફાયદા તથા સુખની જગા છે, તેની સેતાયશ તથા લકિત કરું છું.

ગેતીના લોકો ધીનવદ પુલના રાસ્ત માર્ગ તરફ પહોંચે છે, તે તેને લીધે છે,
જે પુલ અશે. લોકોને માટે પહોળો થાય છે જેથી તેઓ આસાનીથી બહેશતમાં
પહોંચે છે અને પાપીઓને માટે નવા લાલા અથવા તીક્ષ્ણ અસ્તરા જેટલા સાંકડા
થાય છે, જેથી તેઓ દોષખમાં પડે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજ્દ અમશારપંદો તથા યજ્ઞદોની આરાધના તથા
સેતાયશ કરું છું, અને માર્ગી લઉં છું કે મારું રવાન બહેશતને લાયક થાય,
બહેશત બાળે મને જ્ઞાન મળે, જેથી જીવંતીબર તે માર્ગ સંપાદન કરવાને
ખાહેશ રાખું! જ્યારે તમામ સુખ, નેકી, તારેથીજ છે, ત્યારે તે સુખ અને નેકીને
લાયક તું હમને કર.

બધી માજ્દયસ્તી દીનતું પવિત્ર ખોરેહ ફત્તેહમંદ હોજો!

પાઠ કરવરહેમાંના પહેલા પાંચ દિવસ પાને આહ આસપ'દારમદ અને શેજ
આસતાદથી તે શેજ અનેશન સુધી દરોજ નીચથો 'હા' પડેવો.

ક્રાત્રિઓતનો હા-યજ્ઞશનેનો ૨૦ મો હા.

દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અર્ષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગારજે ખોરેહુ
અવંજયાદ; અર્દાફશ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમા-
નુમ; અજ હર્વસ્તીન દુરમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ,
ઓએમ ગોકૃત, ઓએમ કદ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ યૂન યૂદ
ઓસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની
ગેતી મીના આની, ઓએ અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ
પતેત હોમ. દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોધદીતે અંધરહે મધ્યે-
ઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઓમિ અર્ષેમ.
અર્ષેમ વૉહુ (૩).

કવરાને મજદયસ્નેા જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ
હોય તે પઢે.) કસસ્તયએય. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અર્ષેમનાંમ રપેન્તાનાંમ, અપઓનાંમ કવષિનાંમ ઉબ્રનાંમ અધવિથૂરનાંમ,
પઓધસ્નો-ત્કએવનાંમ કવષિનાંમ, નખાજદિશનાંમ કવષિનાંમ,
દનઓથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય દનઓથ્રાધ્ય કસસ્તયએય, યથા અહુ
વધર્યો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા સ્તુશ અપાત ચિત્ર હ્ય ક્રા
અપવ વીધ્વાઓ ઝઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉ-
હન્તેમ યજમધદે; અર્ષેપા રપેન્તા હુક્ષથા હુધાઓધહો યજમધદે; અપા-
ઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કવષયો યજમધદે.

ક્રાત્રિઓત અહુરો મજદાઓ, અર્ષેમ વૉહુ વહિશતમ અસ્તી.
પર અહાધ વૉહુ વહિશતમ ચિનસ્તિ, યથ ખએતવે ખએતાતેમ,
વૉહુ વહિશતમ અસ્તિ, યથ ત્કએર્ષેમ કારયેધતિ. ઉશતા અસ્તી ઉશતા
અહાધ. ઉશતાધત્ય વીરપેમ અપવન્તેમ વીરપાધ અપઓને પરચિનસ્તિ,
યથના સ્તાધત્ય વીરપેમ અપવન્તેમ વીરપાધ અપઓને પરચિનસ્તિ
યત્ર અપાધ વહિશતાધ અર્ષેમ; પરચિનસ્તિ વીરપેમ માર્થેમ વીરપેમ
માર્થાધ, યથ અપાધ ક્ષર્થેમ ચિનસ્તિ, યથય જખયેન્તે અપઓને
અર્ષેમ ચિનસ્તિ, યથય દમાવૉય અર્ષેમ ચિનસ્તિ, યત્ર સઓપ્યન્ત-

એકબીયો; થાચો લકએષ. વીરપેમ વચો ક્વાકેમ હુઉરેમ, વચો અહુરહે મજદાઓ.

મજદાઓ ક્રાંતિઓત; ચીમ ક્રાંતિઓત; અપવનેમ મધન્યઓમચ ગએથીમચ. આંસ ક્રાંતિઓત ક્વાકેમ, વહિશતો કાયમે. અવનંતેમ અપવનેમ વહિતેમચ અવસો-કાયમેચ. બધાંમ અપહે વહિશતહે યજ-મધદે; અપહે વહિશતહે યજમધદે, કસઓંથેમચ, કમરેંથેમચ કગા-થેમચ કાયશતીમચ.

યેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓંધહાંમચા તાંસચા તાઓંસચા યજમધદે. અપેમ વોહુ (૧).

(‘ક્રાંતિઓત’ થી તે અપેમ વોહુ ૧ સુધીનો ભાગ સાત વાર પઢે, જ્યારે સાતમી વાર પઢે ત્યારે અપેમ વોહુ નહીં પઢવી.)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ યોદાએ, અવજૂનીએ મરુદમ, મરુદમ સર્દગાંન, હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેડી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (અગ્ર પઢે) યથા અહુ વધચો (૨).

યસ્નેમચ વહંમચ અઓંજસચ જવરંચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંપનાંમ રપંતનાંમ, અપાઉનાંમ ક્વપિનાંમ ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓંધચો-લકએષનાંમ ક્વપિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ ક્વપિનાંમ. અપેમ વોહુ (૧).

અહાધ રએશચ; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કરેંહુ મોજદ.

ક્રાંતિઓતના હાનો સાર—એ ઇજશનેનો ૨૦ મો હા છે અને તેના પહેલા બોલ ઉપરથી ક્રાંતિઓતના હા તરીકે ઓળખાય છે. આ હા માં મુખ્ય અપેમ વોહુના પવિત્ર કલામેની શરૂઆત આપી છે. દાદાર અહુરમજદે અપેમ વોહુનો કલામ જાહેર કર્યો અને મજકુર કલામો ભણતાં એના દરેક પદની ખાસ ખુબીઓની સમજ આપી છે. છેવટે દાદાર અહુરમજદની, અમશાસપદોની, અશો, જોરાવર તથા ગાલેજ ફરોહરોની આરાધના, ક્રીયા, એજમત તથા કોવતની વખાણ કરી આ નાની બંદગી સમાપ્ત થાય છે. અષોધ યાને પવિત્રાધ તથા રાસ્તીની યાદ કરતા કાળે ફરવરદેગાનના પહેલા પાંચ દિવસ આ ભણતર પઢવાનું જરૂર ફરમાન એ પવિત્ર દિવસો માટે ધણું અગત્યનું છે.

આથાના પાંચ દિવસોમાં પહેલા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

અહુનવદ ગાથા^૧ ના હા.
ચજશનેના હા ૨૮ થી ૩૪.

દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે ચજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજની, ગારજે ખોરેહ અવજયાહ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહ, ઓશતવદ ગેહ, રપેન્તોમદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહેશ્તોધશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અર્દાફર્શ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુબખ્ત દુજવરશ્ત, મેમ પ ગતી મનીદ, ઝાએમ ગોકૃત, ઝાએમ કદ, ઝાએમ જરત, ઝાએમ યુન યૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગતી મીનાઝાંની, ઝાખે અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ. દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં, તરોધદીતે અધરહે મધંચેઉશ; હધથ્યાવરશ્તાંમ હેત્ વસ્ના ફરપોતેમેમ. રતઝાંમિ અષેમ; અષેમ વૉહુ (૩). કવરાને મજદયસ્નો જરથુશનિશ વીદએવો અહુર-સ્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઝાં રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો રપેન્તાખ્યો રતુક્ષધાખ્યો અપઝાંનિખ્યો, અહુનવધ-

૧. ગાથા શબ્દ 'ગા,'=ગાવું ઉપરથી નીકળ્યો છે, એ ઉપરથી એનો અર્થ ગાયલુરૂપી બંદગી, અથવા કવિતાઈ શ્લોક થાય છે. ચજશનેના ૫૭ મા હા (સરોષ ચશ્ત વડી) પ્રમાણે ગાથા ખુદ પેગમ્બર જરથોસ્તથી લખાયલા છે, જો કે કેટલાક ફકરા એવણના શાગેદો-વીસ્તા-રપ, ભમારપ, અને ફરશોસ્તરથી લખાયલા જણાય છે. પેગમ્બર જરથોસ્ત ઉપરાંત 'હોમ'ના પણ ગાથા હતા, એમ હાવનીમના હા ઉપરથી માલમ પડે છે. દીનકર્દના પહેલાં વાલ્યુમ પ્રમાણે ગાથાના લખાણને અહુરમજદ તરફની ચઢતે દરજેની ગવાહી ગણી છે. ત્યાં કહે છે કે ગાથા જો કે જરથોસ્ત, અમશારપદો, ગોશોઝન, અને ખીલ ચઢદોના શબ્દોમાં છે, તોપણ તે સઘળા અહુરમજદના જરથોસ્તને કહેલા સમુનો છે.

એ ગાથાનું નામ ઈજશનેમાં એની આગમ્ય બાલુવામાં આવતા અહુનવર ઉપરથી તથા અહુનવરના જેવી એની છંદ-રચના (metre) ઉપરથી પડ્યું છે. એ અહુનવદ ગાથાનું બાલુતર મરણ પામેલાં માણસના શબ આગળ ગેહસારણાં તરીકે પણ પઢવામાં આવે છે. ગાથાના હા ગાથા ગાહામખારના દાહાડાઓ ઉપર બાલુવાને તાકીદ ફરમાવેલી છે, તોપણ કોઇખી ગાથાના હા કોઇખી દહાડે સરોશ ચા ખીલ ફરેશ્તાની ખસ્તુમન સાથે બાલુક શકાય. એ ખસ્તુમન દરેક ગાથામાં તેમજ ગાથાનાં આફરંગાનમાં પણ આવે છે.

ત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથ-
યાઓ, વૉહુ-ક્ષથયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઓ, અપ-
ઓનાંમ ક્વપિનાંમ ઉમ્મનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઓધરયો-લકએપનાંમ
ક્વપિનાંમ નપાનશ્વદિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ, ફનઓથ યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય
ફનઓથાધ્ય ક્સસ્તયએચ, યથા અહુ વધરયો જઓતા ફા મે ઝૂતે,
અથા રતૂશ અપાતચિત્ર હુચ ફા અપવ વીધવાઓ ઝઓતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ રમેવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહુન્તેમ યજમધદે; અમેષા
રપેન્તા હુક્ષા હુધાઓધહો યજમધદે. ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષ-
ાઓ અપઓનીશ યજમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ
અપહે રતૂમ યજમધદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે
રતૂમ યજમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ
યજમધદે; વૉહુ-ક્ષાંમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમધદે;
વહિશ્તોધશ્તીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજમધદે; અપઓ-
નાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વપયો યજમધદે. અહુનંમ વધ-
રીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધ-
રીમ તનૂમ પાધતિ; યથા અહુ વધચો (૧).

(હા ૨૮ મો.)

*યાનીમ મનો, યાનીમ વચો, યાનીમ
પ્યઓથનંમ, અપઓનો જરથુશલહો.

ફેરા અમેષા રપેન્તા

ગાથાઓ ગેઉર્વાધન.

નંમે વે, ગાથાઓ અપઓનીશ.

૧ અહ્યા યાસા નંમંધ્રહા

ઉસ્તાનજસ્તો રફંધ્રહ્યા,

મધન્યેઉશ મજદાઓ પૉઉર્વીમ

રપેન્તાહ્યા અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,

વંધ્રહેઉશ પ્રતૂમ મનંધ્રહો યા

ફનેવીપા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (ખે વાર પદે.)

* ઘેહસારણું ભણતી વખતે ઘેહસારણાંની બાજમાં લખેલા શરૂઆતના કલામો પહોંચ્યા બાદ હયાંથી શરૂ કરવું—જુઓ ઘેહસારણાંની બાજ.

આ ફકરા ઉપરથી જણાય છે કે પવિત્ર ગાથાવાણી જરથોસ્તના વિચાર, વચન, અને કામના અર્ક જેવી છે.

૧. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરથોસ્ત બુદ્ધિબળ (બેહમન) મેળવવાની આતુરતાથી ખાહેશ રાખે છે.

૨. યે વાઝાં મજદા અહુરા
પધરી-જસાધ વૉહુ મનઁધહા,
મધુખ્યો દાવોધ અહુવાઝાં
અસ્તવતસ્યા હાત્યા મનઁધહો,
આયપ્તા અપાત્ હ્યા, યાધશ
રપન્તો દધદીત્ ખાથે.
૩. યે વાઝાં અપા ઉદ્યાની
મનસ્યા વૉહુ અપઝાઉરવીમ
મજદાંમ્યા અહુરેમ યએધુખ્યો
દ્યૌમ્યા અધજઝાંવમ્નેમ
વરેદધતી આર્મધતિશ. આ-મોધ
રફ્રધાધ જવેંગ જસતા.
૪. યે ઉર્વાનૈમ મેં ગધરે
વૉહુ દદે હુથા મનઁધહા
અપીમ્યા ખ્યઝાંથનનાંમ
વીદુશ મજદાઝાં અહુરદ્યા,
યવત્ ધસાધ તવાયા અવત્
જસાધ અએષે અપદ્યા.
૫. અપા કત્ શ્વા દરેસાની
મનસ્યા વૉહુ વએદેમ્નો,
ગાતૂમ્યા અહુરાધ સેવીશતાધ
સેરઝાંવૈમ મજદાધ;
અના માંથ્રા મજિશતૈમ વાઉરેધ-
મધદી પ્રફૂસ્ના હિજ્યા.

૨. એ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાનું બુદ્ધિબળ ખીલવીને અહુરમઝદ બાળે યોગ્ય વિચાર બાંધીને સચાઇ ઉપર અમલ કરીને, પરમસુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૩. એ ફકરામાં જરતોસ્ત અહુરમઝદને અપૂર્વ (યાને જેની પૂર્વે ખીલે કોઇજ નહિ) કહે છે, અને તેવણીની, વોહુમનની અને અપ (બ્યવસ્થા)ની સ્તુતિ ગાઇને બુદ્ધિબળ અને અપ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૪. એ ફકરામાં જરતોસ્ત ન્યાં સુધી પોતાનામાં કૌવત હોય, ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશનો ફેલાવો કરીને બહેશતનું સુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૫. આ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્ઞાન મેળવીને, જગતનો પેદા કરનાર અહુરમઝદ છે, એવી માન્યતાનો ફેલાવો કરવામાં પોતાની જબાન દરાજથી ફતેહ મેળવવાની ખાહેશ દરશાવે છે.

- ૬ વૉહુ ગધદી મનંધહા દાધદી
અપા-દાઓ દરંગાયુ;
અરેવાધશ તૂ ઉખધાધશ મજદા
જરથુસ્તાધ અઓઁગાહુવત્ રફેનો,
અદ્ધાધબ્યાયા અહુરા યા દધખિબ્વતો
દુએપાઓ તઉર્વયામા.
- ૭ દાધદી અપા તાંમ અપીમ
વંધહેઉશ આયપ્તા મનંધહો;
દાધદી તૂ આર્મધતે વીશતાસ્પાધ
ધર્ષમ મધબ્યાયા;
દાઓસ્તૂ મજદા ક્ષયાયા યા
વે માંથ્રા સેવીમા રાદાઓ.
- ૮ વહિશતેમ યા વહિશતા ચેમ
અપા વહિશતા હજઅર્ષમ
અહુરેમ યાસા વાઉનુશ નરોધ
ફરપઓસ્તાધ મધબ્યાયા,
યએમબ્યસ્યા ધત્ રાઓધહુંધહોધ
વીરપાધ યવે વંધહેઉશ મનંધહો.
- ૯ અનાધશ વાઓ નોધત્ અહુરા મજદા
અર્ષમયા યાનાધશ જરનએમા
મનસ્યા હાત્ વહિશતેમ ચોધ
વે ચોધથેમા દસેમે સ્તૂતાંમ.
યૂજ્ઞમ જેવીશત્યાઓધહો
ધપા ક્ષર્ષમયા સવંધહાંમ.

૬. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ, કુષ્ટ લોકોની ખરાબીને તોડવાને માટે, જરતોસ્તને તથા તેના ચેલાઓને માટે અહુરમઝદની મદદ માંગે છે.

૭. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ યુદ્ધિખળ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે, અને દુવા ગુબરે છે કે તેની અને વીશતાસ્પની ઉમેદ બર આવે, અને જરતોસ્તનાં શિક્ષણ તેઓ ધ્યાન ઉપર લે.

૮. આ ફકરામાં તે શાગેર્દ પોતાને માટે, તેમજ ફરશોસ્તરને માટે યુદ્ધિખળની બક્ષેશ માંગે છે.

૯. આ ફકરામાં જે બધાં મનની બક્ષેશ માંગી છે, તેને માટે કબુલાત આપે છે કે તેનો તે માટે ઉપયોગ કરશે નહિ.

- ૧૦ અત્ર યેંગ અપાઅત્રયા વોધસ્તા
વંધહેઉશયા દાર્યેંગ મનંધહો
અર્થેયેંગ મજદા અહુરા અએધામ્યો
યેરેના આપનાધશ કામંમ
અત્ર વે દમધખ્યા અસૂના વએદા
ખરધથ્યા વધન્યા સ્વવાઓ.
૧૧ યે આધશ અર્ષમ નિપાઓધહે
મનસયા વોહુ યવએતાધતે
ત્વંમ મજદા અહુરા કે-મા
શીષા શ્વહ્યાત વઓઅંધહે
મધન્યેઉશ હુયા થવા એઓઆઓધહા
યાધશ આ અંધહુશ પોઉર્યો ખવત

 અહ્યા યાસા નંમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહા
મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
સ્પેન્તહ્યા અપા વીસ્પેંગ બ્યઓથના
વંધહેઉશ અત્રમ મનંધહો યા
દનવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધયો (૪,) અર્ષમ વોહુ (૩) અહ્યાસાંમ હાધતીમ
યજમધદ. યેંધહે હતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પધતી વંધહે, મજદાઓ અહુરો
વએથા અપાત્ર હુયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(હા ૨૯ મો.)

- ૧ દમધખ્યા ગેઉશ ઉર્વા ગેરજદા, કહાધ
મા શ્વરોજદમ કે-મા તપત્ર,
આ-મા અએર્ષમો હુજસ્યા રંમો
આહુધુયા દેરેશયા તૈવિશયા

૧૦. આ ફકરામાં યેગમ્બર જરતોસ્ત દુવા શુભરે છે. કે જેઓ પોતાનું બુદ્ધિબળ સમાર્થે વાપરે છે, તેઓની મુરાદ અહુરમઝદ બર લાવે છે.

૧૧. આ ફકરામાં, આ જગત પહેલ વહેલાં હસ્તીમાં કેમ આવી, તે જરતોસ્ત અહુરમઝદ તરફથી નજીવાની ખાહેશ રાખે છે,

૧. તમામ જનદાર પેદાયશ ગમમાં ગીરફતાર થઇને આ દુનીયામાં જન્મી શુભરતાં જે સંકટો વેઠવાં પડે છે, તે બાબે અહુરમઝદ આગળ ફરિયાદ કરે છે.

નોંધત્ર મોઘ વાસ્તા કમત્ર અન્ધે,
અથા મોઘ સાંસ્તા વૌહ વાસ્તસ્થા.

૨ અદા તપા ગેઉશ પેરેસત્ર અર્ધમ,
કથા તોઘ ગવોઘ સ્તુશ
હિત્ર હીમ દાતા ક્ષયન્તો હઠા
વાસ્તા ગર્મોદાયો ક્ષયક્ષો;
કેમ હોધ ઉશ્તા-અહુરેમ યે
દ્રેગવોદેખીશ અર્ધેર્ધમ વાદાયોધત.

૩ અક્ષાધ અપા નોંધત્ર સરેળ
અદ્રએષો ગવોઘ પધતી-અવત;
અવએષાંમ નોંધત્ર વીહુયે યા
પવધતે આર્દેગ અર્ધેવાર્મોધહો;
હાતાંમ હુવો અઓજિશ્તો યક્ષાધ
કર્વેગ જિમા કુરેદુષા.

૪ મજદાઓ સખારે મધરિશ્તો, યા
જી વાવેરેજેધ પધરી-ચિથીત્ર,
દએવાધશયા મખ્યાધશયા, યાચા
વરેષધતે અધપી-ચિથીત્ર;
હુવો વીચિરો અહુરો, અથા-ને
અર્ધહત્ર યથા હુવો વસત્ર.

૫ અત્ર વા ઉસ્તાનાધશ અહુવા
કસ્તાધશ ક્રીનંમ્ના અહુરાધ આ,
મે ઉર્વા ગેઉશયા અકયાઓ હિત્ર
મજદાંમ દ્રધદી ફેરસાખ્યો.

૨. આ કૃત્યામાંથી બહીને જડમુળથી ઉખેડી નાંખવા માટે કોઈ સરદાર નેમવા સંબંધી, અહુરમજદ 'અપ' સાથે મસલહત કરે છે.

૩. અપ તરફથી જવાબ મળે છે કે એવો કોઈ સરદાર નથી; મદદગાર ચેલાઓની સારી જેવી સંખ્યા ધરાવનાર હોય તોજ તે સરદારી લઇ શકે.

૪. માણસોના હાલના અને ભવિષ્યના વિચારો અને કામોનો હિસાબ લેનાર અહુર-મજદ છે. અને તેજ ધનસાફ આપનાર છે, માટે તેની મરજીને તાણે થયા વગર છુટકો નથી.

૫. નિરાશ અને શંકાશીલ થયલા લોકો અહુરમજદ તરફ હાથ ઉંચા કરીને અરજી ગુન્જરે છે કે પ્રમાણીક ઉદયોગી જીવંતી ગુન્જરનારાઓ માટે સારું છેવટ છે કે નહિ.

નોધત્ર અરેજ્જયોધ ક્રબ્યાધતિશ
નોધત્ર કુપુથેન્તે દ્રગવસ પધરી.

૬ અત્ર એ વઓચત્ર અહુરે મજદાઓ
વીદ્યાઓ વક્રશ બ્યાનયા,
નોધત્ર અએવા અહુ વિસ્તો
નએદા રતુશ અપાત્રચિત્ર હયા.
અત્ર જી થવા કુપુથન્તએચા
વાસ્તસ્થાધયા થોરેશતા તતપા.

૭ તંમ આજી તોધશ અહુરે માંદ્રેમ
તપત્ર અપા હજઓષો,
મજદાઓ ગવોધ કવીદેમયા હવો
ઉરુષએધબો રપેન્તો સાસન્યા.
કસ્તે વોહુ મનંદ્રહા ચેન્ધ
દાયાત્ર એઓઆવા મરેતએધબો.

૮ અએમ્ મોધ ધદા વિસ્તો ચેન્
અએવો સાસનાઓ ગૂષતા,
જરથુશ્તો રિપતામો, હવો ને
મજદા વશતી અપાધયા,
અરેકરેશ્ત્રા સાવયેંદ્રહુ હાત્ર હોધ
હુદેમેમ્ ઘાધ વખંદ્રહા.

૯ અત્રયા ગેઉશ ઉર્વા રઓસ્તા,
ચે અનએવેમ્ ક્ષાંનમેને રાદેમ.
વાચેમ્ નેરેશ અમૂરહા ચેમ
આ વસેમી ધપા-ક્ષદ્રેમ.
કદા યવા હવો અંધહુત્ર ચે
હોધ દદત્ર જસ્તવત્ર અવો.

૬. અહુરમઝદ દાનાધથી જવાબ આપે છે કે દુન્યાને માટે એવો સરદાર કોઈ નથી. બનદાર પેદાયશને તો વૃદ્ધિ અને આભાદીમાં આગળ વધવા માટેજ પેદા કરવામાં આવી છે.

૭. અહુરમઝદે ધનસાનને માટે માગ્ર, કળદરૂપતા, અને જ્ઞાનની બખરીશ કીધેલી છે.

૮. આટલું જણાવ્યા પછી અહુરમઝદ લોકોનું સ્પીતમાન જરથોસ્ત તરફ ધ્યાન ખેંચે છે, કે તે ધનસાનેના રાહબર તરીકે કામ કરવાની ખાહેશ રાખે છે.

૯. ત્યારે બનદાર પેદાયશ નીરાશ થઇને ઉપદેશ કરનારા જરથોસ્તને સરદાર તરીકે નાપસંદ કરે છે, પણ કોઈ મરદાનગી ભરેલો સરદાર માંગે છે.

૧૦ યૂજ્ઞેમ અએધબ્યો અહુરો
અઓગો દાતા અપા ક્ષર્ષમયા
અવત વૉહુ મનંધહા યા
હુષંધતીશ રામાંમયા દાત;
અર્જમચીત અદ્યા મજદા થ્વાંમ
મેંધહી પઓઉરવીમ વએદંમ.

૧૧ કુદા અર્ષેમ વૉહુયા મનો
ક્ષર્ષમયા અત મા મપા;
યૂજ્ઞેમ મજદા ક્રાક્ષેને મજેધ
મગાધ આ પધતી-જનતા
અહુરો નૂ-નાઓ અવરે;
એદ્યા રાતોધશ યૂષમાવતાંમ.

 અદ્યા યાસા નંમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષંધહા
મન્યેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
સ્પંન્તહા અપા વીસ્પેંગ ખ્યઓથના
વંધહેઉશ પ્રતૂમ મનંધહો યા
દનંવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધયો (૪), અર્ષેમ વૉહુ (૩) ક્ષમાવ્ય-ગેઉશ-ઉર્વાંમ
હાધતીમ યજમધદે. યેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી વંધહે,
મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા, યાઓધહાંમયા તાસ્યા
તાઓસ્યા યજમધદે.

(હા ૩૦ મો)

૧ અત તા વક્થા ધર્ષન્તો યા
મજદાથા હાતચીત વીદુષે

૧૦. જરથોસ્ત અહુરમઝદના નિયમો અને જ્ઞાનનો ધનસાનોમાં ફેલાવો કરવા માટે
અહુરમઝદ તરફથી બુધ્ધિબળ અને ‘અપ’ની બક્ષેશ માગે છે, અને લોકોને માટે પણ તેવી
બક્ષેશ માગે છે, જેથી તેઓ તેના ઉપદેશ સમજી શકે.

૧૧. જરથોસ્તની અંતઃકરણની બંદગી એજ છે કે લોકોને રાસ્તી તરફ દોરવાનું જે
મહાન કામ તેણે માથે ઉઠાવ્યું છે, તેમાં અહુરમઝદની મદદથી તેને ક્ષેત્ર મળે.

૧. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને અહુરમઝદ ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખવાને અને
તેની સેવાયશ કરવાનો બોધ કરે છે, અને તેજ મનન કરવા લાયક અને ફાયદાકારક છે.

સ્તર્ઓતાયા અહુરાધ ચેસન્યાયા
વંધહેઉશ મનંધહો
હુમાંજદ્રા અપા ચેયા યા
રઓચેબીશ દરેસતા ઉર્વાજા.

૨ સ્તર્ઓતા ગેઉષાધશ વહિશતા,
અવએનતા સૂયા મનંધહો,
આવરેનાઓ વીચિથહ્યા નરેમ
નરેમ ખપ્યાધ તતુપે,
પરા મજે યાઓધહો અહ્યાધ
ને સજદાધ બઓદન્તો પધતી.

૩ અત્ર તા મધન્યૂ પોઉરેયે
યા ચેમા ખરૂના અસ્તવાતેમ;
મનહિયા વચહિયા બ્યઓથનોધ
હી વહો અકેમયા;
આઓસ્યા હુદાઓધહો ઓરેશ
વીખ્યાતા, નોધત દુજદાઓધહો.

૪ અતયા હ્યત્ર તા હેમ મધન્યૂ
જસએતેમ પઓઉરવીમ, દજ્રદે
ગએમયા અજયાધતીમયા, યથયા
અંધહત્ર અપેમેમ અંધહુશ;
અચિશ્તો દ્રેગવતાંમ અત્ર
અપાઉને વહિશતેમ મનો.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે હું બોધ કરે તે તમારા કાને સાંભળજો, અને તમારી બુદ્ધિથી તેનું તોલ કરજો; પછી તમારી મરજી મુજબ કોઈ પણ મહત્વની બાબતમાં પસંદગી કરવાનું તમારું કામ છે.

૩. ભલી અને બુદ્ધી બે શક્તિઓ ઇનસાન ઉપર કાબુ મેળવવા માટે પોતપોતા વચ્ચે હરીફાઈ કરે છે. ડહાપણવાળાઓ ભલી શક્તિ અખત્યાર કરે છે, ખરાબ દાનેશવાળાઓ તેમ કરતા નથી.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત તે બે ભલી અને બુદ્ધી શક્તિનો ખ્યાલ આપીને પછી હસ્તી અને નાશનો ખ્યાલ ઇનસાનોને આપે છે, હસ્તી વગર નાશ હોઈ શકે નહિ, અને નાશ વગર હસ્તી હોઈ શકે નહિ, અને એ પ્રમાણે દુન્યાની છેવટ મુધી ચાલુ રહેશે.

- ૫ અયાઓ મનિવાઓ વરતા ચે
 દ્રગવાઓ અચિરતા-વેરેજથો,
 અવેમ મધન્યુશ રપેનિરેતો, ચે
 પ્રઓવદિરેતેંગ અસેનો વસ્તે;
 યએચા દનઓવેન્ અહુરેમ હુધંથ્યાધશ
 બ્યઓથનાધશ ક્રઓરેલ મજદાંમ.
- ૬ અયાઓ નોધલ અરેશ વીબ્યાતા
 દએવાચિના, હાલ ધશ આ-દેબઓમા
 વેરેમનેંગ ઉપાજસલ, હાલ
 વેરેનાતા અચિરતેમ મનો
 અત અએવેમંમ હેંદારેતા, યા
 બાંનવેન્ અહુમ મરેતાનો.
- ૭ અહાધયા ક્ષથા જસલ
 મનંધહા વોહૂ અષાચા,
 અત કંહુરેપેમ ઉતયૂધતીશ
 દદાલ આમંધતિશ આંન્મા;
 અએષાંમ તોધ આ અંધહુલ, યથા
 અયંધહા આદાનાધશ પોઉરેયો.
- ૮ અત્રયા યદા અએષાંમ કએના
 જમધતી અએનંધહાંમ,
 અત મજદા તધજ્યો ક્ષથેમ
 વોહૂ મનંધહા વોધવીદાધતી,

૫. બુરી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો પોતાની અકલ હુશીયારી છતાં બુરાઇ પસંદ કરે છે, અને બલી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો બીને પોતાના ઉપર ફાવવા નહિ દઇને અહુરમઝદને ખુશાલ કરે છે.

૬. બુરી શક્તિ તરફ ઢળેલાઓ તે બે બલી અને બુંડી શક્તિઓ વચ્ચેનો તફાવત ખીછાણી શક્યા નહિ, અને જો કે દીન બાબેની તકરારમાં તેઓ મહાત યથા, તોપણ તેઓએ બુરે રસ્તે ચાલવાનું પસંદ કર્યું, અને તેમ કરીને ઇનસાનને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કર્યું.

૭. છથ્યા ફકરામાં કહ્યું કે બુરાઓએ રાસ્તીને માર્ગે ચાલનારાઓને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કર્યું, છતાં તેઓએ તાબેદારીથી અહુરમઝદ તરફનો ભક્તિભાવ, જે સુખ અને મજબુતી આપે છે, તેને ટેકવી રાખ્યો.

૮. જ્યારે બુરાઓ પોતાને ફેળે પહોંચશે, ત્યારે તેઓ અહુરમઝદની સર્વોપરી સત્તા કબજે રાખશે.

અએઘબ્યો સસ્તે અહુરા યોઘ
અપાઘ દદેન્ જસ્તયો દુજેમ.

૯ અત્રયા તોઘ વએમ ખ્યામા યોઘ
ધમ ફેરષેમ ફેરેનાઉન્ અહૂમ,
મજ્જદાઓસ્યા અહુગાઓઘહો આ
મોયસ્ત્રા બરના અપાયા;
હ્યત્ર હુથા મનાઓ બવત્ર યથા
ચિસ્તિશ અંધહુત મએથા.

૧૦ અદા-છ અવા દુજે અવો
બવધતી રફેન્દો રપયથહ્યા,
અત્ર અસિશતા યઓજન્તે
આનુષિતોઘશ વંધહેઉશ મનંધહો
મજ્જદાઓ અપખ્યાયા, યોઘ
જજેન્તી વંધહાઉ સવહી.

૧૧ હ્યત્ર તા ઉર્વાતા સપથા યા
મજ્જદાઓ દદાત્ર, મખ્યાઓઘહો,
ખીતિયા એનંધતી, હ્યત્રયા
દરેગેમ દ્રેગવોદેબ્યો રષો,
સવયા અપવબ્યો, અત્ર અધપી
તાઘશ અંધહુધતી ઉશતા

 અહ્યા યાસા નેમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફેન્દહ્યા
મન્યેઉશ મજ્જદાઓ પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરપેંગ બ્યઓથના
વંધહેઉશ ખત્રૂમ મનંધહો યા
ફેન્વીયા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (બે વાર પઠે.)

૯. જેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે, તેવા હમો પણ યધએ, અને અહુરમઝદના હાથ હેઠળના સરદારો (અમરાશ્પદો અને યજ્ઞદો) હમારા મદદગાર થાય.

૧૦. બહી ઉપર ખચીત નાશનો ફટકો આવી પડશે, પણ જે કીર્તિવંત લોકો સારી અકકલ વાપરી રાસ્તીની પુઠે ચાલ્યા હશે, તેઓને સારો બહલો મળશે.

૧૧. કુષ્ટ માણસોને માટે લાંબો વખત સુધી દુઃખ, અને રાસ્ત માણસો માટે ફાયદો, એવા નિયમ અહુરમઝદે મુકરર કરેલો છે.

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અપેમ વૉહુ (૩). અત્રતાવદ્યામ હાધ-
તીમ યજમધદે. યેધહે હાતામ આઅત્ર ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ
અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધહામયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદે-

(હા ૩૧ મો)

- ૧ તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો
અગુશ્તા વચાઓ સંગહામહી,
અએધજયો યોધ ઉર્વાતાધશ દ્રૂજો
અપહ્યા ગએથાઓ વીમરેનયધતે;
અત્રવીત્ર અએધજયો વહિશ્તા યોધ
જરજદાઓ અંધહુન મજદાધ.
- ૨ ચેજી આધશ નોધત્ર ઉર્વાને
અદ્રાઓ અધખી-દરેશ્તા વજ્યાઓ
અત્ર વાઓ વીસ્પેંગ આયોધ
યથા રતૂમ અહુરો વએદા
મજદાઓ અયાઓ આંસયાઓ
યા અપાત્ર હયા જવામહી.
- ૩ યામ દાઓ મધન્યૂ આથાચા
અપાચા ચોધશ રાનોધજ્યા દનૂતેમ
હાત્ર ઉર્વાતેમ અજદાંધહુવદંજયો તત,
ને મજદા વીદ્રનોધ વઓચા
હિજવા થ્વહ્યા આઓધહે, યા
જવન્તો વીસ્પેંગ વાઉરયા.
- ૪ યદા અપેમ જવીમ અંધહુન
મજદાઓસયા અહુરાઓધહે,

૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે મારા ઉપદેશો અહુરમજદ ઉપર ફીદા થયેલાઓ માટે છે, દરજની કુલવણીથી આડે માર્ગે જનારાઓ માટે નથી.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે પહેલી નજરે મારા ઉપદેશો તમારા ધ્યાનમાં નહિ ઉતરે, પણ સામેતીઓથી તમારો એતેકાદ હું મજબુત કરીશ.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે કે તારી જખાનથી મને તથા મારા શાગેદોને જ્ઞાનથી વાકેફ કર, જેથી ધનસાનોને મારો એતેકાદ સમજવવામાં હું ફતેહ પામું.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ અને તેના હાથ હેઠળના સરદારોની મદદ સાથે મજબુત સત્તા મારે છે, જેથી દરજનો નાશ કરવાને તે શક્તિવાન થાય.

અધિયા આર્મધતી વહિશતા
 ઇષસા મનંધ્રહા,
 મધ્યયો ક્ષેત્રેમ અમ્યોગાણ્ણવત્,
 ચેહા વેરેદા વનએમા દુર્જેમ.*

૫ તત્ત્ર મોધ વીચિધાધ વમ્યોચા
 હાત્ર મોધ અપા દાતા વહો,
 વિદુથે વોહૂ મનંધ્રહા મેન્યા,
 હધધાધ ચેહા મા અરેપિશ,
 તાચીત્ર મજદા અહુરા યા નોધત્ર
 વા અંધ્રહત્ર અંધ્રહધતી વા.

૬ અહ્યાધ અંધ્રહત્ર વહિશતેમ ચે
 મોધ વીદ્યાઓ વમ્યોચાત્ર હધધીમ,
 માંઝેમ યિમ હઉર્વતાતો
 અસહ્યા અમરેતાતસ્યા;
 મજદાધ અવત્ર ક્ષેત્રેમ હાત્ર
 હોધ વોહૂ વક્ષત્ર મનંધ્રહા.

૭ યસ્તા મન્તા પોઉરેયો,
 રમ્યોચેખીશ રેધથ્વેન ખાથ્રા;
 હુવો પ્રથવા દાંમિશ, અર્ધેમ
 યા દારયત્ર વહિશતેમ મનો.
 તા મજદા મધ્યન્યૂ ઉદ્યો, ચે
 આ નૂરેમચીત્ર અહુરા હામો.

૮ અત્ર થવા મેંગાહી પોઉરવીમ
 મજદા ચેજીમ સ્તોધ મનંધ્રહા,

* જીવો ઘેહસારણાની બાળ.

૫. પેગમ્બર જરથોસ્ત, ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે, અને શું નથી બનવાનું તેનું જ્ઞાન મેળવવાને અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે.

૬. અહુરમજદ એકલોજ સર્વજ્ઞાની છે, રાસ્તી તથા અમરપણાનું જ્ઞાન હાંસલ કરવાને જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદની સ્તુતિ ગાતાં કહે છે કે તે હંમેશા એક સરખો છે, અને તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે.

૮. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ પરસ્તેશ કરવા લાયક, રાસ્તીનો ખીતા, અને તમામ ખલકત ઉપર સાહેબી ભોગવનાર છે.

વંધહેઉશ પતરેમ મનંધહો હાત
 થ્વા હેમ અમમની હેનમર્ષેમ,
 હુધથીમ અપહ્યા દાંમીમ અંધહેઉશ
 અહુરેમ બ્યઓથનએપૂ.

૯ થ્વોધ અસ આર્મંધતીશ, થ્વે
 આ ગેઉશ તપા અસ પ્રતૂશ
 મધન્યુશ મજદા અહુરા, હાત
 અપ્યાધ દદાઓ પથાંમ,
 વાસ્તસ્થાત વા આધતે, ચે વા
 નોધત અંધહુત વાસ્તસ્થો.

૧૦ અત હી અયાઓ ફવરેતા
 વાસ્ત્રીમ અપ્યાધ ફુપ્યન્તેમ,
 અહુરેમ અપવનેમ, વંધહેઉશ
 ફુષેનગાહીમ મનંધહો;
 નોધત મજદા, અવાસ્તસ્થો
 દવાંસચિના હુમરેતોધશ બદતા.

૧૧ હાત ને મજદા પઓઉરવીમ
 ગએથાઓસ્યા તપો દએનાઓસ્યા,
 થ્વા મનંધહો પ્રતૂશચા હાત
 અસ્તવન્તેમ દદાઓ ઉશતનેમ,
 હાત બ્યઓથનાયા સેંગહાંસ્યા,
 યથા વરેનેંગ વસાઓ દાયેતે.

૧૨ અથા વાચેમ બરધતી મિથહુવચાઓ
 વા અરેપ્વચાઓ વા,

૯. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ ભલાં મન અને બુદ્ધિનો પીતા છે. ઉદયોગી અને હશમખોરને તેની કરણી મુજબ બદલો આપનાર તેજ છે.

૧૦. ઉદયોગી માણસને ખોદા પસંદ કરે છે. નિરઉદયમીને અહુરમજદના આશીરવાદનો હિસ્સો મળતો નથી.

૧૧. અહુરમજદે ધનસાનને જીવન શક્તિ જેડે અકકલ બખશી છે, એટલે તેની પેદાશમાં ધનસાનને સૌથી શ્રેષ્ઠ દરજ્જો આપ્યો છે, જેથી તેનાં ફરમાનો બર લાવવા માટે તે બુદ્ધિ મદદગાર થઈ પડે,

૧૨. એક રાસ્ત બોલનાર થા જુડો, એક બહુલો થા અબાલુ અંતઃકરણ ધરાવે છે, જેથી દરેક જણ પોતાને ઉત્તમ લાગતી વળણ પ્રમાણે વર્તે છે, ચાને અહુરમજદના કાનુને અનુસરીને અમલ કરવો, કે તેનાથી ઉલટો માર્ગ પકડવો તેને માટે તે આપ અખત્યાર છે.

વીદ્વાઓ વા ઓવીદ્વાઓ વા,
અહ્યા બેરેદાચા મનંધ્રહાચા;
આનુશલક્ષ આર્મધતીશ મધન્યૂ
પેરેસાધતે યથા મએથા.

૧૩ યા ક્રસા આવીબ્યા યા
વા મજદા પેરેસાધતે તથા,
થે વા કસેઉશ અએનંધ્રહો આ
મજિશતાંમ અયમધતે બૂજ્મ
તા અએનંગ શિવસા હારો અધબી
અથા અધબી વએનહી વીરપા.

૧૪ તા થ્યા પેરેસા અહુરા યા
જી આધતી જેંગહુતિયા,
યાઓ ધણુદા દહેન્તે
દાથનાંમ હુયા અપાઉનો,
યાઓસયા મજદા દ્રંગવોદ્બોયો યથા
તાઓ અંધ્રહુન હેનકેરેતા હાત્ર.

૧૫ પેરેસા અવત્ર યા મધનિશ
થે દ્રંગવાધતે ક્ષથ્રેમ હુનાધતી
દુશબ્યઓથનાધ, અહુરા થે નોઈત્ર
જયોતૂમ હુનરે વીનસ્તી,
વાસ્તસ્થેહ્યા અએનંધ્રહો પસેઉશ
વીરાઅત્રથા અદ્રુજયન્તો.

૧૩. ઇનસાન જાહેર રીતે અથવા છુપી રીતે જે કાંઈ કરે છે, એક નાની તકસીરને માટે બારે શિક્ષા ખમે છે તે સર્વે અહુરમજદ જાણે છે, માટે તેનીજ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાસ રાખીને બેસી રહેવું.

૧૪. હાલ બનતા બનાવો તથા ભવિષ્યમાં શું બનશે, તે વિષે, તથા મરણ બાદ નેક માણસને જે બદલો મળે છે, અને પાપીઓને જે શિક્ષા થાય છે, તે વિષે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૫. જે ધાટકી માણસ ક્રુષ્ટ માણસને સત્તા મેળવી આપે છે, તથા પ્રમાણિક ખેડુતોનાં ગાય ઠોરને, અને હંમેશા રાસ્તીની રાહ ચાલનારાઓને હલાકી પુગાડે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે, તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

- ૧૬ પેરેસા અવત થયા હુવો
 ચે હુદાનુશ દેમનહ્યા ક્ષેમ
 પોધથ્રહ્યા વા દપથેઉશ વા અપા
 કદથાધ અસ્પેરેજતા;
 થવાવાંસ મજદા અહુરા યદા હુવો
 અંધહત્ર યા ખ્યઓથનસસ્યા.
- ૧૭ કતારેમ અપવા વા દ્રંગવાઓ
 વા વેરેનવધતે મજયો;
 વીદ્રવાઓ વીદુષે અઓતૂ, મા
 અંવીદ્રાઓ અધપી-દબાવયત.
 જદી-ને મજદા અહુરા
 વંધહઉશ કદક્તા મનંધહો.
- ૧૮ માચિશ અત્ર વે દ્રંગવતો
 માંધ્રાંસસ્યા ગુરતા સાસ્નાઓસસ્યા,
 આજી દેમાનેમ વીસેમ વા
 પોધથ્રેમ વા દપયુમ વા આદાત્ર
 દુષિતાયા મરકએચા, અથા
 ઇશ સાજદૂમ રનધયિષા.
- ૧૯ ગૂરતા ચે મંતા અર્ધેમ
 અહુમખિશ વિદ્રાઓ અહુરા,
 અર્જુખધાધ વચંધહાંમ
 કાયમ્નો હિજવો-વસો;
 થવા આથ્રા સુથ્રા મજદા
 વંધહાઉ વીદાતા રાંનયાઓ.

૧૬. જે દાનેશમંદ શખસ પોતાના કબીલા અને દેશની આબાદીને માટે મહેનત કરે છે, તેના મરતબા બાબે, અને તે ખુદ અહુરમજદની સંફનો કયારે ગણાય તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૭. અશો માણસનો એતેકાદ ચઢતો કે પાપી માણસનો ચઢતો તે બાબે સવાલ કરે છે, અને કહે છે કે જ્ઞાનીઓ જ્ઞાનીઓ સાથેજ વાદવીવાદ કરી શકે. એક જાહેલ માણસની કમાઈ વધુ વાર ચાલે નહિ.

૧૮. દેશને સંકટમાં લાવી નાખનાર દુષ્ટ માણસનું કાંઈ પણ નહિ સાંભળવાને તે પોતાના શ્રોતાઓને આગ્રહ કરે છે.

૧૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને રાસ્તીની રાહ ચાલનારનું સાંભળવાનો આગ્રહ કરે છે, અને તેઓને ધીરજ આપે છે કે આતશની દેવતાઈ રોશનીથી સેવટે નેકી ફાવશે.

- ૨૦ યે આપત અપવર્નમ
દિવર્નમ, હોધ અપર્નમ ક્ષયો
દરંગમ આયુ તમંધ્રહો,
દુશપર્યેમ અવએતાસ વચો;
તેમ વાઝો અદૂમ દ્રગવન્તો
પ્યઝાથનાધશ ખાધશ દએના નએષત.
૨૧ મજદાઝો દદાત્ અહુરે
હુઉર્વિતો અમરેતાતસ્યા,
બૂરેધશ આ અપપયાયા,
ખાપધયાત્ ક્ષધદ્યા સરે,
વંધ્રહુઉશ વજદરે મનંધ્રહો, યે
હોધ મધન્ય પ્યઝાથનાધશયા ઉર્વથો.
૨૨ ચિથ્રા ધ હુદાઝાધ્રહુ
યથના વએદેમ્નાધ મનંધ્રહુ;
વોહુ હુવો ક્ષધ્રા અર્ષમ
વચંધ્રહુ પ્યઝાથનાયા હુપિ;
હુવો તોધ મજદા અહુરે
વાજિશ્તો અંધ્રહુધતી અસ્તિશ.

 અદ્યા યાસા નમંધ્રહુ
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધ્રહુ,
મન્યેઉશ મજદાઝો પોઉરવીમ
રપેન્તદ્યા અપા વીરપેંગ્ પ્યઝાથના,
વંધ્રહુઉશ ખતૂમ મનંધ્રહો યા
દનંવીપા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (બે વાર પઢે)

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અર્ષમ વોહુ (૩). તાવે-ઉર્વાતાંમ હાધતીમ
યજમધદે. યેંધ્રહુ હાતાંમ આઝત્ યેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરે
વએથા અપાત્ હુયા, યાઝાધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાસયા યજમધદે.

૨૦. અરો માણસને હગવાનું સેવટ અંધકાર, બદ ખોરાક, અને શોકાતુર અવાજમાં આવશે.

૨૧. જે શખસ પોતાના વિચાર અને કામોથી અહુરમજદાનો મિત્ર બને છે, તેને અહુર-
મજદ સુખ અને અમર્ગી બખશે છે.

૨૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે જે મેં કહ્યું છે, તે અકકલમંદ
માણસોને અનુસરવું લાગશે.; તેવાં માણસો પોતાની શક્તિ સમાગે^૧ વાપરીને અહુરમજદના
મદદગાર થઈ પડશે.

(હા ૩૨ મો)

- ૧ અખ્યાયા ખએતુશ યાસત્ર
અહ્યા વેરેજનમ મત અધસ્થમા,
અહ્યા દએવા; મહી મનોધ
અહુરહા, ઉર્વાઈમા મજદાઓ;
થોધ ફૂતાઓધહો આઓધહામા;
તેંગ દારથો થોધ વાઓ દધખિવેન્તી.
- ૨ અએધખ્યો મજદાઓ અહુરો
સારેમ્નો વોહુ મનંધહા
દધાત્ર હયા પધતી-અઓત્ર
અપા હુશ-હુપા ખેન્વાતા;
સ્પેન્તામ વે આર્મધતીમ
વંધઉહીમ વરેમધદી; હા-ને અંધહુત.
- ૩ અત્ર યૂશ દએવા, વીસ્પાઓધહો
અકાત્ર મનંધહો સ્તા ચિથ્રમ;
યસ્યા વાઓ મશ યજધતે
દુજસ્યા પધરિમતોધશયા;
બ્યઓમામ અધપી દધખિતાના
યાધશ અસ્તૂદમ બૂમ્યાઓ હપ્તધથે.
- ૪ યાત્ર યૂશયા ક્રમીમથા, યા
મખ્યા અચિરતા દન્તો,
વક્ષન્તે દએવો-બુરતા, વંધહુઉશ
સીજધમા મનંધહો;

૧. પેગમ્બર જરથોસ્તના કેટલાક ખેશીઓ અને તેના દેશના વતનીઓ જરથોસ્તને એક ઠગારો કહી, પોતે પેગમ્બરનું ડોળ ધાલતા હતા, તેઓને હઠાવવાની શક્તિ આપવાને તે અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે.

૨. ઉપલા ફકરામાં કીધેલી અરજના જવાબમાં અહુરમજદ જાહેર કરે છે કે જે કોઈ તેના તરફ બકિતભાવ ધરાવતો હશે, તેજ ઉપદેશક તરીકે કામ કરી શકશે.

૩. અહુરમજદનો જવાબ ચાલુ છે, તે પેગમ્બરીનો ખોટો દાવો કરનારાઓને કહે છે કે તમે સધળા બુરા વિચારની તોખમના છો. જે કોઈ તમને સત્તા આપે તે પોતે ઠગારો અને ગુમરાહ છે. તમારી ઠગાઈને લીધે તમે હક્ત કેશવરમાં જણાયલા છો.

૪. જવાબ ચાલુજ છે. તમે માણસોનાં મનને આડે રસ્તે લઈ જાઓ છો, જેથી તેઓ નેક મનશાનીનો ઈનકાર કરીને અહુરમજદની આપેલી અકકલથી નાબુદ થતા જાય છે.

- મજ્જદાઝ્ઝો અહુરહ્યા પ્રતેઉશ
નસ્યન્તો અપાઅતયા.
- ૫ તા દૌનઝ્ઝોતા મધીમ
હુજયાતોધશ અમૈરતાતસયા,
હાત્ર વાઝ્ઝો અકા મનંધ્રહા
યેંગ દઝ્ઝેવેંગ અકસયા મધન્યુશ
અકા પ્યઝ્ઝોથનમ વચંધ્રહા યા
ફચિનસ દ્રંગવન્તમ કયા.
- ૬ પૌઉરુ-અઝ્ઝેનાઝ્ઝો ઝેનાક્રિતા યાધશ
સ્રાવયેધતે યેજી તાધશ અથા
હાતા-મરાને અહુરા વહિશતા
વોધસ્તા મનંધ્રહા
થ્વહ્મી વી મજ્જદા કષ્ટ્રોધ
અપાધ્યા સેંગહો વીદાંમ.
- ૭ અઝ્ઝેષાંમ અઝ્ઝેનંધ્રહાંમ નઝ્ઝેચીત્ર
વીદ્વાઝ્ઝો અઝ્ઝોઝેધ હાદ્રોયા
યા જ્ઞેયા સેંગહુધતે યાધશ
સ્રાવી ખઝ્ઝેના અયંધ્રહા
યઝ્ઝેષાંમ તૂ અહુરા ધરિન્તેમ
મજ્જદા વઝ્ઝેદિશ્તો અહી.
- ૮ અઝ્ઝેષાંમ અઝ્ઝેનંધ્રહાંમ
વીવંધ્રહુષો સ્રાવી યિમસચીત્ર

૫. તમે માણસોને જીંદગીના સુખ અને અમરપણાં બાબે આડે રસ્તે દોરવો છે. યુરાઈ તમારી ઉપર સત્તા ભોગવતી હોવાથી તમે માણસોને યુરા વિચાર અને યુરા સખુન તરફ ઉશકેરો છો.

૬. તે ગુનેહગારો થોડા વખતમાં પોતાને ફેળે પહોંચશે. અઝ્ઝે અહુરમજ્જદ તારાં શાસ્ત્રીના શિક્ષણનો હું ફેલાવો કરું.

૭. આ પાપી માણસો ઉપર જે ભારે શિક્ષા આવી પડનાર છે, તે વિષે તેઓને કશું જાન નથી. તેઓ પોતાનાં યુરાં શિક્ષણથી માણસોને ગુમરાહ કરે છે તે અહુરમજ્જદ સારી રહેશે જાણે છે.

૮. એવા ગુમરાહ માણસોમાંનો એક વીવંધાનનો છોકરો જન્મશે હતા, જેણે ગુમાની થઈ ખોદાઈ દાવો કીધો. અઝ્ઝે મજ્જદ! તારા સેવટના ન્યાયમાં હું (જરથોસ્ત) એવો નહિ જણાઉં!

- ચે મધ્યેંગ ચિક્ષુષો અહ્માકેંગ
 ગાઉશ યગા મારેન્નો,
 અએષામચીત્ આ અહ્મી શ્વહ્મી
 મજદા વીચિથોધ અધપી.
- ૯ દુશ-સસ્તિશ સ્તવાઓ મોરેન્દત્, હ્રવો
 જ્યાતેઉશ સેંગહુનાધશ અતૂમ;
 અપો મા ઇશતીમ અપયન્તા ઈરેખ્યામ
 હાધતીમ વંધહેઉશ મનંધહો,
 તા ઉખ્યા મધન્યેઉશ મહ્યા મજદા
 અષાધ્યા યૂમધ્યા ગૈરેજ.
- ૧૦ હ્રવો માના સ્તવાઓ મોરેન્દત્,
 ચે અચિશતેમ વએનંધહે અઓગેદા
 ગાંમ અષિખ્યા હ્રવરેયા, યસ્યા
 દ્રાથેંગ દ્રેગવતો દદાત્,
 યસ્યા વાસ્તા વીવાપત્ યસ્યા
 વદરે વોધજદત્ અષાઉને.
- ૧૧ તએચીત્ મા મોરેન્દત્ જ્યોતૂમ,
 થોધ દ્રેગવતો મજિળીશ ચિકોધતેરેશ;
 અંધઉહીશ્યા અંધહ્રવસ્યા
 અપયેધતી રએખનંધહે વએદેમ,
 થોધ વહિશતાત્ અષાઉને
 મજદા રારેખ્યાંન મનંધહો.
- ૧૨ યા રાઓધહ્રવેન્ સ્તવંધહો
 વહિશતાત્ ખ્યઓથનાત્ મરેતાનો,

૯. પેગમ્મર કોઇ ખુરા ઉપદેશક વિષે ખોલતાં કહે છે કે તે તેના શિક્ષણનું બળ તોડી નાખે છે, તેને શીકસ્ત આપવા માટે તે અહુરમજદને મીનત ગુજરી કરે છે.

૧૦. તે ખુરા ઉપદેશક આ પૃથ્વી તથા ખોરશેદ તરફ માનની નજરથી જોતો નથી, તે ક્રુષ્ટ માણસોને બક્ષેશ આપે છે, ખેતરોને વેરાન કરે છે, અને નેક માણસોને ત્રાસ આપે છે.

૧૧. જાદગી ગુનરવાની જે રૂઢી હું શીખું છું, તેને તે વખોડી કાઢે છે, ખુરા માણસોને તેઓની બહારની મોટાઇને લીધે તેઓ મોટાં ગણે છે, અને નેક માણસોનાં દીલમાં દીનના ફરમાનો વિષે વસવસો ઉત્પન્ન કરે છે.

૧૨. જે માણસોને ઉધું સમજતીને નેકીના રાહ ઉપરથી પાછા ફરવે છે, પ્રાણીઓને હલાક કરે છે, પૈસાનો લોભી હોય છે, જરથોસ્તનાં શિક્ષણો નહિ સાંભળનાર હોય છે, તેને અહુરમજદ ખુરા ગણે છે.

અએધળયો મજદાઓ અકા અઓત, યોધ
ગઉશ મોરેન્દન ઉર્વાક્ષ-ઉખતી જયોતુમ;
યાધશ ગરેહો અપાત વરતા
કરપા ક્ષણમયા ધપનાંમ દુજમ.

૧૩ યા ક્ષાધા ગરેહો હીપસત
અચિશ્તહા દેમાને મનંધહા,
અંધહેઉશ મરેખ્તારો અહ્યા,
યએયા મજદા જગરેજત કામે,
થવહા માંધ્રાનો કૃતેમ ચેન્ધશ
પાત દરેસાત અપહ્યા.

૧૪ અહ્યા ગરેહો આ-હોધથોધ ની
કાવયસચીત અતૂશ ની દદત
વરેયાધ હીયા ક્ષધિવા હ્યાત
વીસેન્તા દ્રેગવન્તેમ અવો
હ્યાતયા ગાઉશ જધદયાધ અઓધ
યે દૂરઓપેમ સઓચયત અવો.

૧૫ અનાધશ આ વી-નેનાસા યા
કરપોતાઓસયા કેવીતાઓસયા
અવાધશ અધળી ચેંગ દધન્તી
નોધત જયાતેઉશ ક્ષયમેંગ વસો,
તોધ આખયા બધચ્યાઓન્તે
વંધહેઉશ આ-દેમાને મનંધહો.

૧૬ હુમેમ તત વહિશ્તાચીત ચે
ઉષુરયે સ્વસચીત દહ્યા.

૧૩. જે કોધ, આ કુન્યામાં ખરાળી કરવા માટે સત્તા મેળવવાનો લોભ રાખે છે, અને મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં હરકત નાખે છે. તેને અહુરમજદ યુરો ગણે છે.

૧૪. ‘કવી’, યાને જોવાની આંખ છતાં જોયો જોતા નથી, તેઓ કુષ્ટ નાશ અને મોત લાવવામાં ડોળધાલુઓને મદદ કરે છે.

૧૫. ‘કવીઓ’, અને ‘કરપો’ (છતાં કાને નહિ સાંભળનારા) નાશ પામશે, પણ જોયો રાસ્તીનાં કામમાં મદદ આપે છે તેઓને જોહેશ્ત મળશે.

૧૬. સધળા શકોને અસરકારક રીતે જે સૌથી સરસ ચીજ દૂર કરે છે, તે કેળવણી છે, તે કુષ્ટ માણસને પરાજય આપશે.

દયાંસ મજ્જા અહુરા ચેહ્યા-મા
અધથીશચીત્ દ્વએથા
હાત્ અએનંધહે દ્રેગવતો
એઅંઆનૂ ઇયેંગા અંધહયા.

 અહ્યા યાસા નંમંધહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહ્યા,
મન્યેઉશ મજ્જદાઅો પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરયેંગા પ્યઅંથના,
વંધહેઉશ પ્રતૂમ મનંધહો યા
ફર્નવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પટે)

યથા અહુ વધયો (૪), અર્ષમ વોહુ (૩). ખએતુમધ્યેમ હાધતીમ
યજમધદિ. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ ચેરને પધતી વંધહો, મજ્જદાઅો
અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઅંધહાંમયા તાંસયા તાઅોસયા
યજમધદિ.

(હા ૩૩ મો)

- ૧ યથા આધશ ઇથા વરંષધતે યા
દાતા અંધહેઉશ પઅોઉરયેહ્યા,
રતૂશ પ્યઅંથના રક્ષિતા દ્રેગવ-
તએથા હાતયા અપાઉને;
ચેપયાયા હેમ-યાસધતે મિથહ્યા
યાયા હોધ આ અરંજવા.
- ૨ અત્ ચે અકૂમ દ્રેગવાધતે
વચંધહા વા અત્ વા મનંધહા
જસ્તોધળ્યા વા વરંષધતી,
વંધહાઉ વા ચોધથધતે અસ્તીમ;
તોધ વારાધ રાદેન્તી અહુરહ્યા
જઅોષે મજ્જદાઅો.

૧. પુરાતન જમાનાના રીવાજ પ્રમાણે એક રતુ યાને વડા ધર્મ જ્ઞાની તરફથી નેક
અને બદ માણસોને, તેમજ જેઓમાં નેકી અને બીજી એક સરખા પ્રમાણમાં ભેળાયલી
હશે, તેને વાળખી ન્યાય મળશે.

૨. જે કોઈ શખસ પોતાના વિચારથી અને શારિરીક બળથી ખુરાધનો અટકાવ કરે
છે, અને લોકોને નેક રસ્તો બતાવે છે, તે અહુરમજ્દને ખુરાનુદ કરે છે.

- ૩ યે અપાઉને વહિશ્તો, ખએતૂ
વા અત્ વા વૅરૅજેન્યો
અધરયઝા વા અહુરા વીદાંસ
વા થવક્ષંધહા ગવોધ,
અત્ હુવો અપહ્યા અધહત્
વંધહેઉશયા વાસ્ત્રે મનંધહો.
- ૪ યે થવત્ મજ્જદા અસુરતીમ
અકુંભયા મનો યજ્ઞધ અપા,
ખએતેઉશયા તરેમધતીમ, વૅરૅજેન-
પયાયા નજ્જદિશ્તાંમ દુજંમ,
અધર્યમનસયા નદંતો, ગેઉશયા
વાસ્ત્રાત્ અચિશ્તેમ મન્તૂમ.
- ૫ યસ્તે વીરૅપે-મજિશ્તેમ સૅરઝો-
પેમ જ્ઞપયા અવંધહાને,
અપાનો દરંગો-જયાધતીમ આ-
ક્ષઞ્મ વંધહેઉશ મનંધહો;
અપાત્ આ ઝૅરૅજ્જશ પથો યએષૂ
મજ્જદાઝો અહુરો પએતી.
- ૬ યે જ્ઞઝોતા અપા ઝૅરૅજ્જશ હુવો
મધન્યેઉશ આ વહિશ્તાત્ કયા,
અહ્યાત્ અવા મનંધહા યા
વૅરૅજયેધધાધ મન્તા વાસ્ત્રયા;
તા-તોધ ધંજયા અહુરા મજ્જદા
દરશ્તોધશયા હેમ-પરશ્તોધશયા.

૩. જે કોઈ શખસ નેક માણસને, પછી તે તેના ખેશી હોય કે કોઈ ઉતરતો કે ચઢતો હોય, તેને મદદ કરે, અને તેના ગાયદોરનું રક્ષણ કરે, તે સવાબનાં કામમાં મશગુલ થયેલો કહેવાય.

૪. અએ અહુરમજ્જદ! મારી નાફરમાની અને બદમનશનીને, મારા ખેશીઓ તરફના ઘિકકારને અને ગાય દોર તરફની મારી ખેદરકારીને હું બંદગીથી ત્યાગ કરું છું.

૫. અએ અહુરમજ્જદ! તારા શરોષ યજ્ઞદની હું મદદ માગું છું, અને નેક મનશનીમાં હાંબી જાંદગી ગુજારું, અને અહુરમજ્જદના નેકીના માર્ગ ઉપર પુગવાને હું ચક્રિતવાન થાઉં.

૬. અએ અહુરમજ્જદ! સ્વચ્છ નૈયતથી હું તારી પ્રાર્થના કરું છું. મારી ખાહેશ તારાં દર્શણ કરવાની અને તારી સાથે વાતચીત કરવાની છે.

- ૭ આ-મામ આહુમ વહિરતા
આ ખએથ્યાઆ મજદા દરેપત્યા
અપા વૉહુ મનંધહા ચા
સુયે પરે મગાઉનો;
આવિશ-નાઓ આનતરે હેન્ટુ
નેમખધતીશ ચિધાઓ રાતયો.
- ૮ ક્રો-મોધ ક્રવોધજદુમ અરેથા
તા ચા વૉહુ પવાધ મનંધહા
યસ્નેમ મજદા કમાવતો અત્ર
વા અપા સ્તઓમ્યા વચાઓ;
દાતા વે અમરેતાઓસ્યા
ઉતયૂધતી હુઉર્વાતાસ દ્રઓનો.
- ૯ અત્ર તોધ મજદા તેમ મધન્યૂમ
અપઓક્ષયન્તાઓ સરંધાઓ
ખાથા મએથા મયા
વહિરતા ખરેતૂ મનંધહા
અયાઓ અરેધ હાકુરેનેમ
યયાઓ હચિન્તે ઉર્વાનો.
- ૧૦ વીરપાઓ-સ્તોધ હુજીતયો યાઓ-જી
આઓધહુરે, યાઓસ્યા હુન્તી,
યાઓસ્યા મજદા ખવધન્તી;
શ્વહી હીશ જઓપે આખક્ષોહવા.
વૉહુ ઉક્થા મનંધહા ક્ષાથા
અપાયા ઉશતા તનૂમ.

૭. અએ અહુરમજદ તું મારી આગળ આવ; નેક મનશની અને ભકિતભાવને લીધે હું જણાયલો છું, મારી આજીવ સાધની ખંદગી તારી હજુરમાં કબુલ થાય.

૮. અએ અહુરમજદ! ધાર્મિક ચક્રીતથી શું કાયદા હાંસલ થાય છે તે તું શીખવ. સુખ અને અમરગીની બક્ષેશ તું મને આપ.

૯. અએ અહુરમજદ! ભહુ મન અને વ્યવસ્થા એક દીલથી કામ કરે છે, તેઓ માણસને સંપુર્ણ સુખ બક્ષે છે.

૧૦. અએ અહુરમજદ! દુન્યાની ભલી ખુશાલી, જે અગાઉ હતી, હાલ છે અને હવે થશે, તે અમને તું જખશ. દુન્યાની આબાદી વધારવાને તથા ખુરાધને નાશ કરવાને તું ચરીર તથા મનનું દૌવત આપ.

* (બાજમાં પદે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્થો, ખર અહુરેમન લેઆંનત સહુજાર ખાર (પ્રગટ પદે.)

૧૧ યે સેવિશ્તો અહુરો
મજદાઓસયા આર્મધતિશયા,
અર્ષમયા ક્રાહત-ગએથમ
મનસયા વૉહુ ક્ષર્ષમયા,
સુઓતા-મોધ મેરેજદાતા-મોધ
આદાધ કહ્યાધવીત પધતી. (તથુ વાર પદે)

૧૨ ઉસ્-મોધ ઉજરેખ્વા અહુરા
આર્મધતી તેવીષીમ દસ્વા,
સ્પેનિશ્તા મધન્યૂ મજદા,
વંધહુયા જવો-આદા,
અપા હુજે એમવત વૉહુ
મનંધહા ફેસેરતૂમ.

૧૩ રફેધાધ વૉઉર-ચપાને દાધધી
મોધ યા-વે અબિક્રા
તા ક્ષથહા અહુરા યા
વંધહેઉશ અપિશ મનંધહો;
ફો સ્પેન્તા આર્મધતે અપા
દએનાઓ કદક્ષયા.

૧૪ અત્ રાતાંમ જરથુશ્તો તન્વસ-
ચીત્ ખપયાઓ ઉશતનંમ

* “શેકસ્તેહ ઘનામેન્થો” વાળી બે લીટીઓ ઘેહસારણું વખતેજ લખાય છે. ગાથા પઢતી વખતે એ પઢવાની જરૂર નથી.

૧૧. અએ ધણોજ ફાયદો કરનાર અહુરમજદ! અએ આરમધતી! અપ! વોહુમન! ક્ષત્ર વધર્થ! મારી અરજ સાંભળો, અને કાંઈબી (બુરાં) કામને માટે મને ક્ષમા કરો.

૧૨. અએ બંદગી કરનારને સુખ આપનાર અહુરમજદ! તું મને પાક કર, મને કૌવત તથા જોર અને લલાં મનને લીધે ક્રેષ્ટાર્થ બખરા.

૧૩. અએ અહુરમજદ! લલાં મન અને સત્તાની બક્ષેશ તું મારી ઉપર કર. ઓ સ્પેન્તા આરમધતી! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનની સચાર્થ શીખવ.

૧૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાનો જન અને મન, જોલણની અને કામ કરવાની શક્તિ રાસ્તીને ખાતર અહુરમજદને અર્પણ કરે છે.

દદાધતી પઉર્વતાતેમ મનંધ્ર-
હસ્યા વંધહેઉશ મજ્જદાધ,
બ્યઝાથનાહ્યા અપાધ યાયા ઉખ્ધ-
પ્યાયા સેરઝાપેમ ક્ષઞ્મયા.

 અહ્યા યાસા નંમંધ્રહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફંધ્રહા,
મન્યેઉશ મજ્જદાઝા પોઉરવીમ
રપેન્તહ્યા અપા વીરપેંગ બ્યઝાથના,
વંધહેઉશ પ્રતમ મનંધ્રહા યા
ફનેવીપા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (એ વાર પઢે.)

યથા અહુ વધસ્યો (૪,) અર્ષેમ વૉહુ (૩) યથા-આધશ-ધ્યાંમ
હાધતીમ યજમધદે. ચેંધ્રહે હાતાંમ આઅત ચેસ્તે પધતી વંધ્રહો, મજ્જ-
દાઝા અહુરો વઝેથા અપાત હયા, યાઝાધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઝાસ્યા
યજમધદે.

(હા ૩૪ મો.)

- ૧ યા બ્યઝાથના યા વચંધ્રહા
યા યસ્તા અમેરેતતાતેમ
અર્ષેમયા તએધખ્યો દાઝાધ્રહા
મજ્જદા ક્ષઞ્મયા હઉર્વતાતો
અએષાંમ તોધ અહુરા એહ્યા
પોઉરેતમાધશ દસ્તે.
- ૨ અતયા ઇતોધ મનંધ્રહા
મધન્યુશ વંધ્રહુશ વીરપા દાતા
રપેન્તખ્યાયા નેરેશ બ્યઝાથના
ચેહ્યા ઉર્વા અપા હયધતે
પધરિગએથે કમાવતો વહ્ને
મજ્જદા ગરોખીશ સ્તૂતાંમ.

૧. અએ અહુરમજ્જદ! મારી જાન, કામ કરવાની શક્તિ, તથા જે ભક્તિભાવથી
સુખ અને અમર્ગી મળે છે, તે હું તને અર્પણ કરું છું.

૨. અહુરમજ્જદને અર્પણ કરવા લાયક ચીજો નેક વિચાર અને નેક કામો છે. ખાલેસ
અંદગીની મારફતે હું અહુરમજ્જદની નજદીક પહોંચું.

- ૩ અત્ તોઘ મ્યજદેમ અહુરા
 નમંધ્રહા અપાધયા દામા
 ગએથાઓ વીસ્પાઓ આક્ષેપોઘ
 યાઓ વૉહુ ધઓશતા મનંધ્રહા
 આરોઘ જી હુદાઓધ્રહો વીસ્પાધશ
 મજદા દમાવસુ સવો.
- ૪ અત્ તોઘ આતરેમ અહુરા
 અઓળેધ્રહવન્તેમ અપા ઉસેમહી,
 અસીશતેમ એમવન્તેમ સ્તોધ-
 રેપન્તેમ ચિથ્રાઅવંધ્રહેમ;
 અત્ મજદા દધમિધ્યન્તે જસ્તા-
 ધશતાધશ દેરેશતા અએનંધ્રહેમ.
- ૫ કત્ વે ક્ષથેમ કા ધશતિશ, ધ્યઓથ-
 નાધશ મજદા યથા વાઓ હુખમી
 અપા વૉહુ મનંધ્રહા ધ્રાયો-
 ધધાધ દ્રિગૂમ યૂખાકેમ,
 પરે વાઓ વીસ્પાધશ પરે વઓખેમા
 દએવાધશયા પ્રફસ્લાધશ મળ્યાધશયા.
- ૬ યેજી અથા સ્તા હુધથીમ
 મજદા અપા વૉહુ મનંધ્રહા,
 અત્ તત્ મોઘ દક્ષેમ દાતા
 અહ્યા અંધ્રહુઉશ વીસ્પા મએથા,
 યથા વાઓ યજ્ઞેનસયા ઉર્વાધધાઓ
 સ્તવસુ અએની પધતી.

૩. અએ અહુરમજદ! તુંને નમીને હમો મયજદ અર્પણ કર્યે જીયે. તારાં રાજ્યમાં સર્વે રક્ષણ પામેલાં છે. જે પરોપકારી છે તે સંપુર્ણ હડાપણવાળો છે.

૪. અએ અહુરમજદ! તારા પ્રતાપી, પ્રકાશીત, ખુશાલી આપનાર આતશ, જે ક્રુષ્ટ માણસને જેર કરે છે, તેને હમો યાદ કરીએ જીએ.

૫. અએ અહુરમજદ! તારી પાદશાહી કેવી રીતની છે. ગરબહ માણસને આશરો આપનાર તારો મિત્ર છે. ક્રુષ્ટ માણસો ઉપર પણ તારી સર્વોપરી સત્તા છે.

૬. તું યોતે રાસ્તી તથા ભલી મનશાનીનું સ્વરૂપ છે. મને એવી બસારત આપ, જે કોથી વધારે ભક્તિભાવથી હું તારી પરસ્તેશ કરનાર થાઉં.

- ૭ કુથા તોય અરેદ્રા મજદા, યોય
વંધહુશ વએહુના મનંધહો
સેંગહુશ રએખેનાઓ અરપેનચીત
સાદાચીત્ર અપ્રયો ઉવેઉર;
નએચીમ તેમ અએમ યૂમલ
વએદા અપા. અથાનાઓ ધાજદમ.
- ૮ તાઇશ છુનાઓ બ્યઓથનાઇશ ખેન્ટે,
યએપુ અસ પધરી યોઉરખો ઇથેને;
હાત્ર અસ અઓજયાઓ નાઇધાઓધહુમ
થહ્યા મજદા આસ્તા ઉર્વાતહ્યા;
યોઇ નોઇત્ર અવેમ મઇન્યતા,
અએઇખો દૂધરે વોહુ અસ મનો.
- ૯ યોઇ રપેન્ટાંમ આર્મઇતીમ થહ્યા
મજદા ખેરખાંમ વીદુષો,
હુશબ્યઓથના અવજજત્ર
વંધહેઉશ અવિસ્તી મનંધહો,
અએઇખો મશ અપા રયજદત્ર
યવત્ર અહાત્ર અઉરના, પ્રફરલા.
- ૧૦ અહ્યા વંધહેઉશ મનંધહો બ્યઓથના
વઓચત્ર ગેરખાંમ હુપ્રતુશ,
રપેન્ટાંમયા આર્મઇતીમ દાંમીમ
વીદ્યાઓ હિથાંમ અપહ્યા,
તાચા વીરયા અહુરા થહ્યા
મજદા ક્ષત્રોઇ આ વોચથા.

૭. દીનના ફરમાનેને સૌથી ઉત્તમ ખબના લેખે ગણીને સુખ તથા દુઃખમાં તેને એક સરખી રીતે અમલમાં મેળનાર કયાં છે? તું શિવાય વ્યવસ્થાનું રૂપ બીજું કોઈ નથી.

૮. ખોટા અને ઠગારા આશમોગો ધણીનો નાશ કરે છે, પણ તેઓ ફક્ત નબળાઓ ઉપરજ ફાવે છે.

૯. જે પ્રમાણે જંગલી જનવરો આપણાંથી દૂર નાસે છે. તેમ ખદ માણસો, નેક મનશની તુને વહાલી છે, તે જાણવા છતાં તેનાથી દૂર રહે છે.

૧૦. દાનાવ શખસ નેક મનશની ઉપર આસ્થા રાખે છે, તે પૃથ્વી ઉપરથી દુષ્ટ માણસને હાંકી કાઢે છે.

૧૧ અત્ તોઘ ઉમે હુઉર્વાઓસયા
ખરેથાઘ આ અમરેતતાઓસયા;
વંધહેઉશ કથા મનંધહો અપા
મત આર્મંધતિશ વક્ત
ઉતયુધતી તંવીધી તાઘશ આ મજદા
વીઢએપાંમ થોઘ અહી.

૧૨ કત્ તોઘ રાજરે, કત્ વધી,
કત્ વા સ્તૂતો, કત્ વા યસ્નહ્યા;
સ્તુધધાઘ મજદા ક્રાવઓયા યા
વીદાયાત્ અધીશ રાખાંમ.
સીધા-નાઓ અપા પથા
વંધહેઉશ ખએતેંગ મનંધહો.

૧૩ તેમ અદ્રાનંમ અહુરા ચેમ મોઘ
ઐઓશ વંધહેઉશ મનંધહો,
દ્યેનાઓ સઓખ્યતાંમ યા
હૂકરેત અપાચીત્ ઉર્વાક્ષત્,
હ્યત ચિવિશતા હુદાખ્યો મીજદેમ
મજદા, ચેહ્યા તૂ દ્યેમ.

૧૪ તત્ જ મજદા વધરીમ
અસ્તવધતે ઉશતાનાઘ દાતા,
વંધહેઉશ ખ્યઓથના મનંધહો ચોઘ
જ ગેઉશ વેરેજને અજયાઓ
દમાકાંમ હુચિસ્તીમ અહુરા
અતેઉશ અપા ક્રાદો વેરેજના.

૧૧. સંપુર્ણ મનરાનીવાળો રાખસ સઘળી બદીની સામે થવાને કૌવત ધરાવે છે.

૧૨. દુન્યાના તમામ સુખ મેળવવા માટે માણસને માટે શું નિયમો મુકશર કર્યા છે, તે બાલુવાની ખાહેશ દર્શાવવામાં આવી છે.

૧૩. નેક મનસીને, અને સઓખ્યતા (જીનની રાહનુમાઈ કરનારા)ના તરીકાને અનુસરીને ચાલનાર આખાદ થશે.

૧૪. અએ અહુરમજદા! માણસો આ દુન્યામાં નેક કામ કરે છે, તે તે બહેલી શુદ્ધિને પ્રતાપે છે.

૧૫ મજદા અત્ર મોઘ વહિશતા
 સ્વાઓસ્યા ધ્યઓથનાયા વઓયા,
 તાન્ત્ર વોહુ મનંધહા
 અપાયા ઇષુદમ રતુતો,
 ફમાકા ક્ષધા અહુરા ફરવેમ
 વસ્ના હુધયેમ દાઓ અહુમ. (ચાર વાર પઢે)

 અહ્યા યાસા નમંધહા
 ઉસ્તાનજસ્તો રફંધહા,
 મન્થેઉશ મજદાઓ પોઉરવીમ
 રપેન્તહા અપા વીરપેંગ ધ્યઓથના,
 વંધહેઉશ પ્રતૂમ મનંધહો યા
 ફનેવીષા ગેઉશયા ઉર્વાનંમ. (બે વાર પઢે.)

યથા અહુ વધસ્યો (૪), અપેમ વોહુ (૩). યા ધ્યઓથનાંમ હાધતીમ
 યજમધદે. અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહુ રતૂમ યજ-
 મધદે. અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ હુન્દાતા યજમધદે. યેંધહે હાતાંમ
 આઅત્ર યેસ્તે પધતી વંધહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર
 હયા, યાઓધહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદે.*

(બાજર્મા પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
 દુમ સદગાંન હુમા સદગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન
 માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
 (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યરેનંમય વહ્યંમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અહુરહે
 મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અએપનાંમ રપેન્તનાંમ, ગાથાખ્યો
 રપેન્તાખ્યો રતુક્ષધાખ્યો અપઓનિખ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
 ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેતા-મધન્થેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષધયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશતોઘશોઘશ ગાથયાઓ, અપાઉનાંમ ફવપિનાંમ ઉધ-
 નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-હએપનાંમ ફવપિનાંમ, નખાનજદિશત-
 નાંમ ફવપિનાંમ. અપેમ વોહુ (૧).

૧૫. અએ અહુરમજદ! સૌથી સરસ ઉપદેશો, અને સૌથી શ્રેષ્ઠ કામો વિષે મને
 માહિતી આપ, જેથી તારી તરફનું મારી ફરજનું કરજ હું અદા કરું.

* ઘેહસારણું બાહુતાર સાહેબાએ હયાં સુધી પઢી પછી “ઘેહસારણાની બાજ”માં
 લખ્યા મુજબ આગળ પઢવું.

અહાધ રએશય; હજધરેમ; જસ મે અવધહે મજદ; ફરફે મોજદ.

ગાથા અહુનવદ.

હા. ૨૮ મો-અહુયા યાસાનો સાર—અશો જરથેસ્ત અશોષના રાસ્ત કામો કરવાને માટે, અને યુરાઓની ખરાબી તોડીને તેઓને માથ શીખવીને સરખે રસ્તે લાવવા માટે, જ્યાં મનની અકલ મેળવવા અહુરમજદને અરજ ગુજરે છે, અને તેનાં કામમાં મદદ કરનારા ગુણતારપ અને ફરશોસ્તર જેવા શાગેદો ઉપર ખુદા મહેરબાન થાય, અને તેઓને મદદ કરે એવી દુવા ગુજરે છે. ગેતીની દુન્યાની શરૂઆત કેમ અને શા કારણસર થઇ તે શીખવાની તે ખાહેશ રાખે છે, તેમજ અહુરમજદને જોવાને અને પામવાને આતુરતા દેખાડે છે. અશોષના કામોની વાકેશી મેળવવા માટે પોતાની આખી જીંદગી દરમ્યાન તે પોતાનો જન શીદ કરવાની કથુલાત આપે છે, અને દુવા ગુજરે છે કે તેનાથી અહુરમજદને દુઃખી કે ગુસ્સે થવાનું કાંઈ કારણ મળે નહિ.

હા. ૨૯ મો-ક્ષમધખ્યાનો સાર.—ખુદરત અહુરમજદ આગળ પોકાર કરે છે કે કોણને માટે, શા માટે, અને કોણે મને બનાવી? કારણ કે એશમ દેવ, હુદારા, અને ખુતીઓ તેના ઉપર સિતમ ગુજરે છે. ત્યારે અહુરમજદ, જે સારાં નરસાનો ફરક સમજનાર છે, તેણે જરથેસ્તને તે સિતમ ટાળવા માટે મુક્કર કરવા માંગ્યા, તે ઉપરથી ખુદરતે જરથેસ્ત જેવા એક સત્તા વગરના શખસના કરતાં કોઈ આપઅખચાર પાદશાહની માંગણી કાઢી, પણ સેવટે જરથેસ્તનેજ પોતાના સરદાર તરીકે કથુલ રાખીને અરજ ગુજરી કે જરથેસ્તને તું પુરતું કૌવત અખશ, જેથી તે લોકોને અશોષની રાહે ચલાવીને પ્રમાણિક ઉદ્યોગ કરતાં શીખવે, અને જરથેસ્તે પણ તે કામ સરંજમ ઉતારવાને અહુરમજદ કનેથી જ્યાં મનની અખશોશ, અને મદદને માટે અરજ ગુજરી.

હા. ૩૦ મો-અત તા વક્ષ્યા.—એ હામાં જરથેસ્તની રપેનતો મધન્યુશ અને અદ્યમધન્યુશની વાચેજ આવેલી છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે હું જે કહું છું, તે તમે મનને લગતી રોશનીથી જુઓ, કાને ધ્યાન ધરીને સાંભળો, અને પુરતો દરયાફત કરીને જે તમને નેક લાગે તે અખત્યાર કરજો. આ દુન્યા પેદા થઇ ત્યારથીજ સપેનામીનો અને ધનામીનો નામના બે મીનો ભેળાયલા છે. પહેલો વૃધ્ધિ કરનાર છે, બીજો નાશ કરનાર છે; પહેલો વિચાર, વચન અને કામમાં ભલો છે, બીજો યુરો છે; પહેલાએ રાસ્તી કથુલ રાખી, બીજાએ નહિ કથુલ રાખી. આ હરિદ્રાધ દુન્યામાં સેવટ સુધી ચાલુ રહેશે, પણ સેવટે રસ્તાખેનને વખતે નેકી ફાવશે, અને યુરાષનો અંત આવશે; માટે રપેનામીનો તરફેણ કરીને

અહુરમઝદને આરાધ્ય, તેને અપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે, અને હું જે માથ શીખવું તે શીખો, જેથી દુન્યા પાછી નવું રૂપ લેશે, નેક લોકો બહેશ્તમાં જશે, અને ધનાભીનો તરફેણવાળા દરવંદો દોઝખની સળએ પહોંચશે.

હા ૩૧ મો-તા વે ઉરવાતા-અશો જરથોસ્ત જણાવે છે અરમઝદ સધળું જુએ છે, તેણેજ હાડમંદ દુન્યામાં જન બખશયો, તેજ સધળું જાણનાર છે, તેની તરફ ચાહ રાખનારને ભલાં મનનું સુખ, આપાદી અને અમર્ગી મળે છે, તેની તરફ દીલ લગાડનારાઓનું ધણું ભણું થાય છે. જે નથી થયું, અને હવે પછી જે થશે, તેનો જાણનાર તેજ છે. તે મહાન, ભલાં મનનો પિતા, અને અશોષની પેદાયશનો બનાવનાર, તથા મીનોઈ અકકલ ધરાવનાર છે. જે કોઇ દેશની આપાદી અને વૃદ્ધિ માટે કોશિશ કરે છે, તેને બદલો મળે છે, અને તે અહુરમઝદને અપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે છે. દરજની શીખામણથી અશોષની દુન્યાનો નાશ થાય છે, માટે દરજની શીખામણ ઉપર ધ્યાન આપવું નહિ કારણ કે તે દરવંદને મદદ કરવા બરાબર છે. છેવટે દરવંદ તેને દુઃખમાં લાવી નાખશે, અને તેને દોઝખની સળ થશે. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને ઉદયોગી જીવંતી ગુજરી સપંદારમંદને ખુશનુદ કરવાનો બોધ આપતાં કહે છે, કે આજસુ માણસ કોઇથી જીરાને સારા રાહ ઉપર લાવતો નથી, અને તેઓમાં કાંઇથી ભક્ષા વિચાર આવતા નથી. અશો જરથોસ્ત પોતે અહુરમઝદ પાસેથી શિખામણો સાંભળવાની આતુરતા દેખાડે છે, જેથી તેવી નેક શિખામણો આ દુન્યાના લોકોને તે કહી સંભળાવે. તે અહુરમઝદ પાસે પોતા માટે તાબેદારી, અશોષ અને ભલાં મનની બખશીશ માગે છે, જેથી પોતાનું કામ સરનજમ ઉતારવાને તેને કૌવત મળે.

હા ૩૨ મો-અખ્યાથ્યા ખએતુશ-જરથોસ્ત કહે છે કે હું અહુરમઝદનો દોસ્ત છું, અને દુવા ગુજરે છે કે તે દુન્યાના લોકો આગળ અહુરમઝદનો પેગામ લાઇ જનારો થાય, અને પાપીઓને અટકાવ નાખે. દેવો અકોમનની ઓલાદના છે, તેઓ અહુરમઝદની અકકલ અને અશોષથી બેનસીબ છે, તેઓ માફ મન ફેરવવા માંગે છે, અને લોકોને ખોટાં સુખ અને અમર્ગીની લાલચ આપે છે, પણ તેઓને શું સળ થશે તે તેઓ જાણતા નથી, અને આડે રસ્તે જાય છે. એવા આડે રસ્તે જનારાઓમાં એક વીવંધામનો દીકરો જમશેદ હતો. તેઓ જોસપંદને અને અરશીદને બંધ આંખોથી જોવા કહે છે, ખેતીને નુકશાન કરે છે, દરવંદને વિષે મોટું મોટું શિખવે છે, અને દુન્યાને હાણી પુગાડે છે, તથા માથ ફેલાવવામાં હરકત નાખે છે. તેઓ કીક, એટલે છતી અંખે આંધળાં, અને કરપ, એટલે છતે કાને બહેરાં કહેવાય છે, તેથી તેઓને જેર કરવાને તે અહુરમઝદ પાસે શિખામણ માગે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓ ઉપર ઠસાવે છે કે અહુરમઝદની હકુમત અને અશોષને તાબે રહેવામાંજ હાપણ સમાયલું છે.

હા ૩૩ મો—યથા આધાર ધ્યા—જરથોસ્ત દીનને માટે પોતાનો જન શીદ કરવાને તૈયાર થાય છે, તેથી તે અહુરમઝદથી ખુબરૂ કરીને બહુ મન અને અશોધ મેળવવાની આદેશ રાખે છે. તે શરોણને પોતાની મદદે બોલાવે છે, અને અહુરમઝદની સેતાયશ અને આરાધનાના શબ્દો શીખીને લોકોને શીખવવા માંગે છે, અને પોતાને માટે તેના બદલામાં આપાદી અને અમર્ગી મેળવવાની આદેશ રાખે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે કાષ્ટ મનથી, વચનથી અને કર-ણીથી દરવંદની સામે થશે, અને અહુરમઝદ તરફની નાફરમાનીને ધિક્કારી કાઢશે, તે અહુરમઝદને ખુશી કરશે, તે બહુમન અને અરદીબહેશતની સેવા કરશે, તેનું મન બહુ થશે, અને તેને લાંબી જીંદગી મળશે અને આ દુન્યામાં જે તમામ સુખ થઈ ગયું, અને જે હવે પછી થશે તે તેને મળશે.

હા ૩૪ મો—યા ધ્યોથના—એ હામાં પણ જરથોસ્ત અહુરમઝદની સેવાસુ ગુજરી કરતાં કહે છે કે અએ અહુરમઝદ! જે કામથી, વચનથી અને આરાધનાથી મેં અમર્ગી, અશોધ અને આપાદી મેળવી છે તે તારાથીજ છે. તારા તેજ, હિંમતવાન, હંમેશા ખુશી આપનાર આતશ તરફ હાવ દેખાડીને તું અને અરદીબહેશતને અમે નમીયે છીએ. આતશને અગમ આપનાર તરફ હમો ધિક્કાર દેખાડીયે છીએ. તમારા શિવાય હું કોઈને ઓળખતો નથી, તેથી તમે અમારું રક્ષણ કરો. હું નેક કામો કરીને તમારી ખેશાવંદીમાં આવું તથા આશમોગો જેઓ લોકોને બીહીવાડીને ઠગાઈનો માર્ગ બતાવે છે અને ભોળાં લોકોને ઠગે છે, તેઓને હું જેર કરું. કારણ કે તેઓ જંગલી ખરસ્તરોના જેવા છે. વળી ગરીબોનું પોષણ કરવું સવાબકાર ગણીને તે તેઓને મદદ કરવા આદે છે, અને અહુરમઝદની આરાધના અને સેતાયશ તથા તેની મરજી અને બેદ વિષે લોકોને શીખવવા આદે છે અને કહે છે કે અશોષનાં કામ કરવામાંજ ખરું ડહાપણ સમા-સમાવલું છે, અને અશોષથીજ બંદગીનું કરજ અદા કરી શકાય છે; તેઓજ રાહ ઉપર આમળા શોષ્યંતોએ ચાલીને સુખ હાંસલ કીધું હતું, તેવુંજ સુખ પોતે હાંસલ કરીને બીજાઓને સુખી થવાનો બોધ આપે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં બીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

ઉત્તરવદ^૧ ગાથાના હા.
યજ્ઞસ્નેના હા ૪૩ થી ૪૬.

દનઔથ્ર અહુરહે મજ્ઞદાઔ. અષ્વેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્ઞદ ખોદાએ અવબૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉત્તરવદ ગેહ, સપેન્તામદ્ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાખ્યો અદાંકર્વાશ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુબ્જપ્ત દુજ્જવરશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઔએમ ગાફત્, ઔએમ કર્દ્, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન્ બૂદ્ અસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆંની, આખે અવાખશ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ. દનઔથ્ર અહુરહે મજ્ઞદાઔ, તરેઘદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશ્તાંમ હાત્ વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઔમિ અષ્વેમ. અષ્વેમ વૉહૂ (૩). કવરાને મજ્ઞદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદ્યેવો અહુર-ત્કએવો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્ઞદાઔ રએવતો ખરેન્ઘઉહુતો, અમેષનાંમ સપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો સપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અપઔનીખ્યો, અહુનવધત્યાઔ ગાથયાઔ, ઉત્તરવધત્યાઔ ગાથયાઔ, સપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઔ, વૉહૂ-ક્ષત્રયાઔ ગાથયાઔ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઔ, અપઔનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઔઘરયો-ત્કએષનાંમ કવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ કવષિનાંમ, દનઔથ્ર યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઔથ્રાધ્ય કસસ્તયએચ, યથા અહૂ વધરયો જઔતા ક્રા મે ઋતે, અથા રતૂશ અપાતયિત્ હુય ક્રા અપવ વીધવાઔ ઋઔતૂ. અહુરેમ મજ્ઞદાંમ રએવન્તેમ ખરેન્ઘઉહુન્તેમ યજ્ઞમધદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઔઘહે યજ્ઞમધદે. ગાથાઔ સપેન્તાઔ રતુક્ષત્રાઔ અપઔનીશ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; ઉત્તરવધતીમ ગાથાંમ અપઔનીમ અપહે

૧ એના પેહેલા હાના પેહેલા ફકરામાં આવેલા ઉત્તર ખોલ ઉપરથી આ ગાથાનું નામ ઉત્તરવદ ગાથા આપ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષધાંમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરતોધશતીમ ગાથાંમ અપઝ્ઞાનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપઝ્ઞાનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઝ્ઞો રપેન્તાઝ્ઞો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો (૧).

(હા ૪૩ મો)

નેમો વે ગાથાઝ્ઞો અપઝ્ઞાનીશ.

- ૧ ઉરતા અહ્માધ યહ્માધ ઉરતા કહ્માધચીત્ર વસે-ક્ષયાંસ મજ્ઞદાઝ્ઞો દાયાત્ર અહુરે ઉતયૂધતી તેવીષી, ગત્ર તોધ વસેમી અર્ષેમ દરેદ્રયાધ તત્ર મોધ દાઝ્ઞો આર્મધતી રાયો અપીશ વંધ્રહેઉશ ગઝેમ મનંધ્રહો. (મે વાર પહે)
- ૨ અત્રયા અહ્માધ વીરપનાંમ વહિરતંમ, ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ દધદીતા; થવા ચીચીથવા રપેનિશતા મધન્યૂ મજ્ઞદા, યા દાઝ્ઞો અપા વંધ્રહેઉશ માયાઝ્ઞો મનંધ્રહો, વીરપા અયારે દરેગો-જ્યાતોધશ ઉર્વાદંધ્રહો.
- ૩ અત્ર હુવો વંધ્રહેઉશ વહો ના અધળી-જમ્યાત્ર, ચે નાઝ્ઞો અર્ષેજ્ઞશ સવંધ્રહો પથો સીષાધત્ર અહ્મા અંધ્રહેઉશ અસ્તવતો મનંધ્રહસયા, હુધથ્યેંગ આ-સ્તીશ ચેંગ આ પઝેતી અહુરે, અર્ષેદ્રો થવાવાંસ હુજંતુરે રપેન્તો મજ્ઞદા.
- ૪ અત્ર થવા મેંગહાધ તખ્મંમયા રપેન્તંમ મજ્ઞદા, હ્યત્ર તા જસ્તા યાન્તૂ હુક્રંપી અવાઝ્ઞો યાઝ્ઞો દાઝ્ઞો અપીશ દ્રેગવાધતે અપાઉનઝેયા;

૧. સુખી તે રાખસ જેતાથી ખીલ્યોને સુખ પહોંચે! નેક માર્ગે જાંદગી ગુજરવા કાળે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર અહુરમજ્ઞદ અને આખાદી અને લક્ષી અકકલ બખરો.

૨. અઝે અહુરમજ્ઞદ! તું જહરે નજરે પડ, અને હમારી આખી જાંદગી સુધી હમને નેક મનશનીની દોલત બખરા.

૩. અઝે અહુરમજ્ઞદ! તારે લગતો માણસ બંને દુન્યાના નેક માર્ગે બતાવી રાકે છે.

૪. અઝે અહુરમજ્ઞદ તું સર્વશક્તિવાન અરો તેમજ પાપી માણસોને નેક મજ્ઞદ આપે છે. તારા આતશનાં તેજથી બળવાન લક્ષી અકકલ મારામાં આવે.

શ્વહ્યા ગરેમા આગ્રો અપા-અમોજ'હહો
હાત મોઘ વંધહેઉશ હુએ જિમત મનંધહો.

૫ સપેન્તેમ અત શ્વા મજદા મેંગાહી અહુરા,
હાત શ્વા અંધહેઉશ જાંથોધ દરેસેમ પચોઉરવીમ;
હાત દાઓ બ્યઓથના મીજદવાંત યાચા ઉખધા,
અકેમ અકાધ વંધહેઉમ અપીમ વંધહઓવે,
શ્વા હુનરા દામોધશ ઉર્વએસે અપેમે.

૬ યહ્મી સપેન્તા શ્વા મધન્યૂ ઉર્વએસે જસો,
મજદા કાથા અહ્મી વોહૂ મનંધહા,
યેહ્યા બ્યઓથનાધશ ગએથાઓ અપા કાદંતે;
અએધખ્યો રતૂશ સેંગાહધતી આર્મધતિશ,
શ્વહ્યા પ્રતેઉશ યેમ નએ ચિશ દાબયેધતી.

૭ સપેન્તેમ અત શ્વા મજદા મેંગાહી અહુરા
હાત મા વોહૂ પધરી-જસત મનંધહા
પેરેસતયા મા; ચિશ અહી કહ્યા અહી;
કથા અચારે દક્ષારા ફેરસયાધ દીષા
અધધી શ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિયા.

૮ અત હોધ અઓજ જરથુશ્તે પચોઉરવીમ
હુધથ્યો દ્વએષાઓ હાત ધસોયા દ્રેગવાધતે
અત અપાઉને રફેનો પયેમ અઓજેંગાહુવત;
હાત આ બૂશતીશ વસસે કાથહ્યા દ્યા,
યવત આ શ્વા મજદા સ્તાઉમી ઉક્યાયા.

૫. અએ અહુરમજદ! હું તુને વૃદ્ધિ કરનાર જોઉં છું. લક્ષ્મીને લલો અને પુરાઓને બુરો બદલો તું આપે છે.

૬. અએ અહુરમજદ! તું આપઅખત્યાર પાદશાહી અને નેક અકકલનું સ્વરૂપ છે. સંપૂર્ણ મનશનીથી તારા ડહાપણના કાયદા વિષે હમે વાકેફ થઈશું.

૭. તારો પેગામ લાવનાર સરોષ મારી (જરથોસ્તની) કને આઠ્યો અને પુછ્યું કે હું કોણ છું, અને હું કોણનો દીકરો છું, અએ અહુરમજદ! દીન શીખવાની ખાહેશ રાખનારાઓ ઉપર હું દીનની રોશની કેવી રીતે ફેંકું?

૮. ત્યારે જરતોસ્તે સરોષ મજદ આગળ ખાહેશ દરશાવી કે તે નેક માણસોને બુચારી આપનાર, અને બદ માણસોનો દુશમન થઈ પડે.

- ૯ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહુ પધરી-જસત્ત મનંધહા
અહુયા ફેરસેમ કહાધ વીવીદુયે વધી;
અત્થ આ થવહાધ આથે રાતાંમ નંમંધહો
અપહુયા મા યવત્ત ઇસાધ મન્યાધ.
- ૧૦ અત્થ તૂ મોધ દાધશ અષેમ, હયત મા જ્ઞઞોજ્ઞોમી,
આર્મધતી હુચિમ્ને ઇત્ આરેમ;
પેરેસાયા નાઞ્ઞો યા તોધ એહા પરશતા,
પરશતેમ છ શ્વા યથના તત્ એમવતાંમ;
હયત શ્વા ક્ષયાંસ અએષેમ દયાત્ એમવન્તેમ.
- ૧૧ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહુ પધરી-જસત્ત મનંધહા,
હયત કમા ઉખધાધશ દીદધંધહે પઞ્ઞોઉરવીમ;
સાદ્રા મોધ સાંસ મખ્યએષૂ જરજદાધતિશ,
તત્ વેરેજયેધદયાધ હયત મોધ અઞ્ઞોતા વહિરશતેમ.
- ૧૨ હયતયા મોધ અઞ્ઞોશ અષેમ જસો કાદિનંને,
અત્થ તૂ-મોધ નોધત્ત અસૂરતા પધચ્ચઞ્ઞોધજ્ઞ;
ઉર્જેદયાધ પરા હયત મોધ આ-જિમત્ત
સેરઞ્ઞોષો અપી માજ્ઞ-ચ્ચા હુચિમ્નો,
યા વે અપીશ રાનેધજ્ઞો સવોધ વીદાયાત્.
- ૧૩ સ્પેન્તેમ અત્થ શ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હયત મા વૉહુ પધરી-જસત્ત મનંધહા,
અરેથા વોધજદયાધ કામહુયા તેમ મોધ દાતા,

૯. જરતોસ્તને સરોષ મજદ પુછે છે કે કમ ચીજ તરફ માનની નજરથી તું જુએ છે? તેના જવાબમાં જરતોસ્ત જવાબ આપે છે કે આતશ તરફ માનની નજરથી હું જોઈશ.

૧૦. જરતોસ્ત કહે છે કે અહુરમજદને પુછેલા સવાલો હિમત આપે છે, અને તેથી એક રાજકર્તા પોતાની ઇચ્છા પાર પાડી શકે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત લોકોને નીતિનો રાહ દેખાડીને ધર્મ ફેલાવવાનું માથે લે છે, પણ તેમાં તે ફાવશે કે નહિ, તે માટે શક ઉપજે છે.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે સરોષ મજદથી હું બસારત પામું, તે આગમજ હું તૈયાર હોઉં, જેથી ધર્મને ખાતર લડનારાઓને આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થાય.

૧૩. દુન્યાના લોકોને પોતાની દીન તથા નેકીનો માર્ગ દેખાડવા માટે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદ કને લાંબી છંદગીની બખરોશ આગે છે.

દરેંગહયા યાઉશ; ચેમ વાઝો નએચીશ દારેશતધતે;
વધર્યાઝો સ્તોધશ યા થવહી ક્ષત્રોધ વાચી.

૧૪ હાત ના ક્યાધ વએદેમ્નો ધરવા દધદીત
મધખ્યો મજદા તવા રફેનો કાકિનંનમ,
હાત થવા ક્ષત્રા અપાત હયા કાંકિતા;
ઉએરેધદ્યાધ અએમ સરેદનાઝો સેંગહહા.
મત તાધશ વીસ્પાધશ યોધ તોધ માંઝાઝો મરેન્તી.

૧૫ સપેન્તેમ અત થવા મજદા મેંગહી અહુરો,
હાત મા વોહુ પધરી-જસત મનંધહા,
દક્ષત ઉખ્યા તુખના મધતિશ વહિશતા;
નોધત ના પોઉરેશ દ્રંગવતો ખ્યાત ચિક્ષુષો,
અત તોધ વીસ્પેંગ અત્રેંગ અપાઉનો આદરે.

૧૬ અત અહુરો હવો મધન્યૂમ જરથુશ્તો
વરેન્તે મજદા, યસ્તે ચિશત્યા સપેનિશ્તો,
અસ્તવત અર્ષેમ ખ્યાત ઉશતાના અઝોમેંગહુવત
મેંગ-દરેસોધ ક્ષત્રોધ ખ્યાત આર્મધતિશ,
અપીમ ખ્યઝોથનાધશ વોહુ દધદીત મનંધહા.

૧૭ ઉશતા અહ્માધ યહ્માધ ઉશતા કહ્માધવીત,
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઝો દાયાત અહુરો
ઉતયૂધતી તેવીધી; ગત તોધ વસેમી
અર્ષેમ દરેદ્યાઝ; તત મોધ દાઝો આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધ્રહુઉશ ગએમ મનંધહા. (મે વાર પટે.)

અર્ષેમ વોહુ (૩). ઉશતવધતીમ હુધતીમ યજ્ઞમધદે. ચેંધ્રહે
હુતાંમ આઅત ચેરને પધતી વંધ્રહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઝોધહુધાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ્ઞમધદે.

૧૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત, પોતાના દીન ફેલાવવાનાં કામમાં, ખીબ દાનાવ શખસો
તેની સાથે સામેલ થાય એવી ઇચ્છા દરશાવે છે.

૧૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને વૃદ્ધિ કરનાર ગણે છે, અને કહે છે કે એક
ત્રેષ્ટ નરથી દુષ્ટ માણસ હંમેશાં નારાજ હોય છે.

૧૬. આ દુન્યામાં નેધી બદી ઉપર ફાવે, અને સંપુર્ણ મનસની દરેક માણસના
દીલમાં વાસો કરે, એવી ખાહેશ જરતોસ્ત દર્શાવે છે.

(હા ૪૪ મો.)

- ૧ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
નમંધ્રહો આ યથા નમે ક્ષમાવતો,
મજ્જદા ક્રયાધ શ્વાવાંસ સખ્યાત્ત મવધતે
અત્ ને અષા ક્રયા દજદયાધ હાકુરેના,
યથા-ને આ વૌહૂ જિમત્ત મનંધ્રહા.
- ૨ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કથા અંધ્રહોઉશ વહિરતહ્યા પઘ્ઐઉરવીમ,
કથે સૂધદયાધ ચેન્ધ પધતિષાત્,
હવો જી અષા સપેન્તો ધરિખ્તેમ વીરપોધખ્યો
હારો મધન્યૂ અહૂમખીશ ઉર્વથો મજ્જદા.
- ૩ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ-મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કસ્ના જનંથા પતા અષહ્યા પોઉરેયો;
કસ્ના ખેંગ સ્તરેમયા દાત્ અદ્રાનૈમ;
કે યા માઘ્ઐ ઉક્ષેધતી નૈરુક્ષધતી થયત્;
તાચીત્ત મજ્જદા વસેમી અન્યાયા વીદુયે.
- ૪ તત્ શ્વા પૈર્સા ઍર્શ-મોઘ વઘ્ઐયા અહુરા;
કસ્ના દૈરતા જનંમયા અદે નખાઘ્ઐસ્યા
અવપસ્તોધશ; કે અપો ઉર્વરાઘ્ઐસ્યા;
કે વાતાધ દ્રાનમધખ્યસ્યા યઘ્ઐગૈત્ત આસૂ;
કસ્ના વંધ્રહોઉશ મજ્જદા દાંમિશ મનંધ્રહો.

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા માગે છે કે સૌથી ચઝદ પેગમ્બરના મિત્રને બસારત આપશે કે નહિ.

૨. આ હુન્યામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ જાંદગી કેવી રીતે થાય તે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુર-મઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૩. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે, કે રાસ્તીનો પીતા કોણ? સુરજ અને સેતારાનો માર્ગ સુકરર કરનાર કોણ? તારા શિવાય અંદ્રની વધધટ કોણથી થાય છે?

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે જમીન અને આસ્માનને ધડી જવાથી કોણ ટેકવે છે? પાણી અને ઓરવરને બનાવનાર કોણ? પવન તથા વાદળોને ઝડપ કોણ આપે છે?

- ૫ તત્થ શ્વા પેરેસા અરેશ મોઘ વચ્ચાયા અહુરા;
કે હવાપાચ્ચો રચ્ચાયાચ્ચાસયા દાત તમાચ્ચાસયા;
કે હવાપાચ્ચો ખદ્દનંમયા દાત જચ્ચેમાયા;
કે યા ઉષાચ્ચો અરેમ-પિથ્વા ક્ષપાયા
યાચ્ચો મનોઘીશ ચજ્જહંગહુવન્તંમ અરંથહા.
- ૬ તત્થ શ્વા પેરેસા અરેશ-મોઘ વચ્ચાયા અહુરા;
યા ક્વદયા ચેજી તા અથા હુધયા,
અપંમ ધ્યચ્ચોથનાધશ દંબાંજધતી આર્મધતીશ,
તધ્ધયો ક્ષણંમ વૌહુ ચિનસ મનંધહા,
કચ્ચેધ્ધયો અજીમ રાન્યો-રકરેતીમ ગાંમ તપો.
- ૭ તત્થ શ્વા પેરેસા અરેશ-મોઘ વચ્ચાયા અહુરા;
કે ખરેખંધાંમ તારત ક્ષથા મત આર્મધતીમ;
કે ઉજ્જેમ ચોરેત વ્યાનયા પુથંમ પિથે;
અજ્જેમ તાધશ શ્વા ક્કદને અવામી મજ્જદા
રપેન્તા મધંન્યૂ વીરપનાંમ દાતારંમ.
- ૮ તત્થ શ્વા પેરેસા અરેશ-મોઘ વચ્ચાયા અહુરા;
મંદધદ્યાધ યા-તોધ મજ્જદા આદિશતિશ
યાયા વૌહુ ઉખ્ધા ક્કપી મનંધહા,
યાયા અપા અંધહેઉશ અરેમ વચ્ચેદ્યાધ;
કા-મે ઉર્વા વૌહુ ઉર્વાષત આગંમત તા.
- ૯ તત્થ શ્વા પેરેસા અરેશ-મોઘ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા-મોઘ યાંમ ચચ્ચાશ દચ્ચેનાંમ ચચ્ચોજ્જદાને,
યાંમ હુદાનાઉશ પધતિશો સપ્પ્યાત ક્ષથહા,
અરેખ્વા ક્ષથા શ્વાવાંસ અસીરતીશ મજ્જદા
હદંમોઘ અપા વૌહુયા ધ્યાંસ મનંધહા.

૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે રાશની તથા અંધારે, હંધ તથા જગતી, સવાર, બપોર તથા રાત કોણે બનાવી ?

૬. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશનીથી શું અશોધનો વધારો થાય છે ? અને આ પૃથ્વીનો પેદા કરનાર કોણ ?

૭. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશનીને પેદા કરનાર તથા બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેતુ ઉત્પન્ન કરનાર કોણ ?

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને પાંચ ગેહની બંદગી વિષે, તથા શાથી તેનું રવાન પોતાની મુરાદ હાંસલ કરીને ખુશાલ થાય, તે જાણવા ઇચ્છે છે.

૯. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું નેક ચક્રકલ તથા પવિત્રાધનું સ્વરૂપ છે.

- ૧૦ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
તાંમ દએનાંમ યા હાતાંમ વહિરતા,
યા-મોઇ ગએથાઓ અષા ક્રોદોઇત્ત હચેન્ના,
આર્મતોઇશ ઉખધાઇશ બ્યઓશના અરેશ દધદયત્ત;
મખયાઓ ચિસ્તોઇશ થવા ઇશતીશ ઉસેન્ મજ્જદા.
- ૧૧ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા તેંગ-આ વીજેમ્યાત્ત આર્મઇતિશ,
યએઇબ્યો મજ્જદા થવોઇ વખેતે દએના;
અજેમ તોઇ આઇશ પોઉરેયો ક્રવોઇવીદ્;
વીરેપેંગ અન્યેંગ મન્યેઉશ રપસ્યા દએષધહા.
- ૧૨ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કે અષવા યાઇશ પેરેસાઇ દ્રંગવાઓ વા,
કતારેમ આ અગ્રો વા, હવો વા અગ્રો;
યે મા દ્રંગવાઓ થવા સવા પઇતી-અરેતે,
અંધહાત્ત હવો નોઇત્ત અયેમ અગ્રો મન્યેતે.
- ૧૩ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા દુજેમ નીશ અહાત્ત આ નીશ-નાપામા,
તેંગ-આ અવા યોઇ અસ્તુશતોઇશ પેરેનાઓધહો,
નોઇત્ત અષહા આદીવ્યેઇન્ટી હચેન્ના,
નોઇત્ત કસયા વંધહાઉશ ચાખ્નરે મનંધહો.
- ૧૪ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોઇ વચ્ચાયા અહુરા;
કથા અષાઇ દુજેમ દયાંમ જસ્તયો,

૧૦. હાલની હેયાત દીનોમાં સૈયાી શ્રેષ્ઠ તેની દીન રાસ્તી અને સંપૂર્ણ મનશાનીના કાનુન ઉપર રચાયલી હોવાથી દુન્યાને આબાદ કરશે તે વિષે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુર-મઝદ કને ખુલાસો પુછે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જ્યો મારી દીનની શીખવણી સાંભળે છે, તેઓ અને પેગમ્બર તરીકે કયુદ રાખે છે, જ્યો નથી સાંભળતા તેઓને મારા વેરી મહું છું.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે જ્યોની સાથે તે સમાગમમાં આવે છે, તેઓમાં જે દુષ્ટ લોકો મારી તથા અહુરમઝદ તરફ દ્રેષ રાખે છે, તે અગ્રેમઇન્યુની સંજ્ઞા ગણવા બેઇએ.

૧૩. જ્યો દીનના ફરમાનો નથી સાંભળતાં, તેઓ અરોઇની પુઠે નથી ચાલતા, અને નેકીના વધારામાં રાજ હોતા નથી તેઓને મારી હટાડવાને પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૪. માથના કલામની બરકતથી દરૂને તથા દુષ્ટો ઉપર રાસ્તી કેવી રીતે ફાવી શકે, અને તેઓનો નાશ કરે, તે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને બાણવા ઇચ્છે છે.

ની હીમ મેરાંજદયાધ થવ્યા માંધાધશ સેંગહ્યા,
એમવધતીમ સિનાંમ દાવોધ દ્રેગવસ,
આ-ધશ દ્રુષેંગ મજદા અનાષે આંસ્તાંસયા.

૧૫ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
થેજી અહ્યા અષા પોધ મત્ કષેહી,
હ્યત્ હેમ સ્પાદા અનઓઅંધ્રહા જમએતે,
અવાધશ ઉર્વાતાધશ યા-તૂ મજદા દીદેરજો;
કથા અયાઓ કહ્યાધ વનનાંમ દદાઓ.

૧૬ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કે વેરેમ-જા થવા પોધ સેંગહા થોધ હંતી,
ચિથા મોધ દાંમ અહુમળીશ રતૂમ ચીજદી;
અત્ હોધ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધ્રહા,
મજદા અહ્યાધ યહ્યાધ વધી કહ્યાધચીત.

૧૭ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કથા મજદા જરેમ ચરાની હ્યા કમત્,
આસ્કેતીમ કમાકાંમ, હ્યત્યા મોધ પ્યાત્ વાક્ષ અઓષો,
સરોધ યૂજદયાધ હુઉર્વાતા અમેરેતાતા,
અવા માંધા થે રાથેમો અષાત્ હ્યા.

૧૮ તત્ થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વઓઆ અહુરા;
કથા અષા તત્ મીજદેમ હુનાની,
દશા અસ્પાઓ અર્ધનવધતીશ ઉસ્તેમયા,
હ્યત્ મોધ મજદા અપિવધતી હુઉર્વાતા
અમેરેતાતા યથા હી તએમજયો દાઓધહા.

૧૫. દીનનો ફેલાવો કરતાં, સામે થનારાઓ તરફથી જે મુશ્કેલીઓ ઉભી કરવામાં આવે, તેનું શું પરિણામ આવશે તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૧૬. આ તથા આવડી દુન્યામાં સુખ મળે, તેટલા માટે એક ડાહ્યો રાહબર બંદગી કરનાર ઇચ્છે છે, અને દુવા શુભર છે કે તારી ઉપર ફીદા થયલાને શરોય ચક્રદની મદદ મળે.

૧૭. માથના કલામની બરકતથી, પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદનો ચહવાયલો, તથા આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યાની અમર્ગી મેળવનારો થાય એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૮. અશોધની રાહ ચાલીને, પેગમબર જરતોસ્ત આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મેળવવા માટે દસ હમેશ્વદાર વોડી અને એક ઉઠ, અહુરમઝદની નેયતે મેક માણસોને ભેટ આપવા ઇચ્છે છે.

૧૯ તત્થવા પેરેસા અરેશ-મોધ વચ્ચોચા અહુરા;
યસતત્ત મીજદેમ હનંતે નોધત્ત દાધતી,
ચે-ધત્ત અહાધ અરેજુધાધ ના દાધતે,
કા-તેમ અહા મધનિશ અંધહત્ત પોઉરેયે;
વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ધમ્ અંધહત્ત અપેમા.

૨૦ ચિચેના મજદા હુક્ષત્રા દએવા આઝાધહરે,
અત્ત ધત્ત પેરેશા, ચેધ પિષેધન્તી અએધધે કાંમ્,
યાધશ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્યા અએધેમાધ દાતા,
યાચા કવા આંમેને ઉરેદાયતા,
નોધત્ત હીમ્ મીજેન અષા વાસ્તેમ્ ક્રાદધંધહે.

૨૧ ઉરેતા અહાધ યહાધ ઉરેતા કહાધચીત્
વશે-ક્ષયાંસ મજદાઓ દાયાત્ત અહુરે
ઉતયુધતી તેવીધી ગત્ત તોધ વસેમી
અવેમ્ દેરેદયાધ તત્ત મોધ દાઓ આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધહેઉશ ગએમ્ મનંધહે. (ખે વાર પઠે)

અવેમ્ વૉહુ (૩). તત્થવા-પેરેસાંમ હાધતીમ્ યજમધદ. ચેંધહે
હાતાંમ્ આઅત્ત ચેસ્ને પધતિ વંધહે, મજદાઓ અહુરે વએથા
અપાત્ત હયા, યાઝાધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યજમધદ.

(હા ૪૫ મો.)

૧ અત્ત કવદયા નૂ ગૂપોદૂમ્ નૂ સ્તઓતા,
યએચા અસ્નાત્ત યએચા દૂરાત્ત ધપથા,
નૂ ધમ્ વીરપા ચિથ્રે જી મજદાઓધહોદૂમ્,
નોધત્ત દધમિતીમ્ દુશ-સસતિશ અહૂમ્ મેરાંખ્યાત્ત;
અકા વરેના દ્રેગવાઓ હિજવા આવેરેતો.

૧૯. જે કોઇ રાસ્ત સખુન બોલનારને ઉપલા કુકરા પ્રમાણે ભેટ નથી આપતો, તેને આ
તથા મીનોઈ દુન્યામાં શું શિક્ષા થશે, તે પેગમખર જરોતોસ્ત અહુરમઝદે કને બલુવા ઇચ્છે છે.

૨૦. યુરા દેવો, જેઓની મદદથી કીક, કરપ, અને ઉસિક્ષ નામના યુરાઓ દુન્યામાં
ખરાબી કરે છે, અને ખેતીનો નાશ કરે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે ?

૧. પેગમખર જરોતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને, પોતે જે કહે તે ઉપર દરીયાફત
કરવા કહે છે, જેથી મીનોઈ જેહાનમાં દુઃખ વેઠવું પડે નહિ.

- ૨ અત્ કવદયા અંધહેઉશ મધન્યૂ પોઉર્યે,
યયાઓ રપન્યાઓ ઊધતી અવત્ ચેમ્ અંઝમ,
નોધત્ ના મનાઓ, નોધત્ સંગહા, નોધત્ અતવો,
નએદા વરના, નોધત્ ઉખધા, નએદા પ્યઓથના,
નોધત્ દએનાઓ, નોધત્ ઉર્વાનો હયધતે.
- ૩ અત્ કવદયા અંધહેઉશ અહા પોઉરવીમ,
યા મોધ વીદ્યાઓ મજદાઓ વઓચત્ અહુરો,
ચોધ ધમ્ વે નોધત્ ધથા માંઝમ વરેપંતી,
યથા ધમ્ મેનાધયા વઓચયા
અએધપ્યો અંધહેઉશ અવોધ અંધહત્ અપેમ્મ.
- ૪ અત્ કવદયા અંધહેઉશ અહા વહિશત્મ
અપાત્ હયા મજદાઓ વએદા ચે ધમ્ દાત
પતરેમ વંધહેઉશ વેરેજયન્તો મનંધહો
અત્ હોધ દુગંદા હુપ્યઓથના આર્મધતિશ
નોધત્ દિવજ્જધદયાધ વીરપાહિષસ્ અહુરો.
- ૫ અત્ કવદયા હાત્ મોધ અઓત્ રપેન્તોત્તેમો,
વએ સૂધહયાધ હાત્ મરેતએધપ્યો વહિશત્મ;
ચોધ મોધ અહાધ સરઓપ્મ દાન્ ચયસયા,
ઉપાન્જિમેન્ હઉર્વાતા અમરેતાતા;
વંધહેઉશ મએઉશ પ્યઓથનાધશ મજદાઓ અહુરો.
- ૬ અત્ કવદયા વીરપનાંમ મજ્જિશતેમ,
સ્તવસ અપા ચે હુદાઓ, ચોધ હંતી;
રપેન્તા મધન્યૂ સ્તઓતૂ મજદાઓ અહુરો,

૨. સપેનામીનો અને ધનામીનોના આચાર વિચાર, તથા તરીકા અકેકથી ઉલટા છે, તે વિષે પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે.

૩. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જો આ માથવાણી જે હું અહરમઝદ તરફથી શીખ્યો છું, તે તમે નહિ સ્વીકારો, તો તેનું સેવટ ખરાબીમાં આવશે.

૪. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે સૌથી ઉત્તમ છે, તેજ હું તમને કહીશ. અહુરમઝદ કોઇથી કગાતો નથી.

૫. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે આ અહુરમઝદ તરફની દીન મુજબ જેઓ અમલ કરશે, તેઓને આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મળશે.

૬. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જેઓ નેકી અખત્યાર કરીને અહુરમઝદની ખંદગી કરશે, તેની ખંદગી તે કબુલ રાખશે.

ચેહ્યા વહો વોહૂ ક્રપી મનંધહા,
અહ્યા અતૂ ક્રોન્ના સારતૂ વહિરતા.

૭ ચેહ્યા સવા ઇષાઝાંતી રાદંધહો
ચોઇ જી જવા આઝાંધહરેયા જવનતિયા;
અમરેતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નરંશ સાદા દ્રંગવતો;
તાચા ક્ષત્રા મજદાઝાં દાંમિશ અહુરો.

૮ તેમ ને સ્તઝાંતાઇશ નમંધહો આ વીવરેષો;
નૂ જીત અખમની વ્યાદરેસેમ,
વંધહેઉશ મન્યેઉશ અઝાંથનહ્યા ઉખખ્યાચા
વીહુશ અષા ચેમ મજદાંમ અહુરેમ;
અત હોઇ વહોંગ દેમાને ગરો નિદામા.

૯ તેમ ને વોહૂ મત મનંધહા ચિદનુષો,
ચેને ઉસેન ચોરેત સ્પેનયા અસ્પેનયા,
મજદાઝાં ક્ષત્રા વરેજી નાઝાં દ્યાત અહુરો,
પસૂશ વીરેંગ અઘાકેંગ કદયાઇ આ,
વંધહેઉશ અષા હઝાંજાંશ્વાત આ મનંધહો.

૧૦ તેમ ને યસ્નાઇશ આર્મતોઇશ મિમધજો
ચે આંમેની મજદાઝાં સ્રાવી અહુરો;
હાત હોઇ અષા વોહુચા ચોઇશત મનંધહા
ક્ષત્રોઇ હોઇ હઉર્વાતા અમરેતાતા
અઘાઇ સ્તોઇ દાંન તંવીષી ઉતયૂધતી.

૭. અહુરમઝદનો કાયદો એ છે કે નેક માણસો .અમર્ગી મેળવશે, દુષ્ટ માણસો બારે સળ વેકશે. જેઓ થઈ ગયા, હાલ હેયાત છે, અને હવે પછી થશે, તેઓ તેનીજ હદારતાને કીધે છે.

૮. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે અહુરમઝદની હું તારીફ ગાઈ છું તેને હું મારી આંખોમાં ભેડી છું, અને ઇચ્છે છે કે આ દુન્યામાં કીધેલી અંદગી તેની દરગાહમાં કબુલ રખાય.

૯. અહુરમઝદ, જેણે સુખ તથા દુઃખ પેદા કીધું છે તેનીજ હમે આરાધના કરીએ છીએ. તે મારી ઓલાદનો તથા ગાય ઠોરનો વધારો કરે!

૧૦. દાદાર અહુરમઝદ પોતાનાં અણહદ બળમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાની છે તેણે જાંદગી બક્ષી નેક નેયતનાં આદમો માટે નેક મનશની મારફતે દરેક સુખ તથા અમરપણું બક્ષેશ કીધું છે તેવા દાદારની ભક્તિ તથા આરાધના કરવાની ઇચ્છા રાખ્યે છીએ. દાદાર અહુરમઝદ સદગુણી માણસને હર વખતે દરેક પ્રકારની શક્તિ બક્ષી મદદ કરે છે.

૧૧ યસ્તા દ્યૌર્વેગ અપરો મખ્યાંસ્યા
તરે-માંસ્તા યોધ ધમ્ તરે-મન્યન્તા
અન્યેંગ અહ્માંત્ર ચે હ્રોધ અરેમ મન્યાતા
સર્વોપ્યન્તો દેંગ પતોધશ સ્પેન્તા દ્યૌના,
ઉર્વથા બરાતા પતા વા મજદા અહુરા.

૧૨ ઉશ્તા અહ્માંત્ર યહ્માંત્ર ઉશ્તા કહ્માંત્રીત્ર
વસે-ક્ષ્યાંસ મજદાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂધતી તેવીષી ગત્ર તોધ વસેમી
અર્ષેમ દેરેદ્યાધ તત્ર મોધ દાઓ આર્મધતી
રાયો અપીશ વંધ્રહેઉશ ગએમ મનંધ્રહો. (બે વાર પઢે.)

અર્ષેમ વૌદ્ર (૩). અતઃક્રવક્ષ્યાંમ હ્રાધતીમ યજ્ઞમધદે. ચંધ્રહે
હ્રાતાંમ આઅત્ર ચેસ્તે પધતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા
અષાત્ર હયા, યાઓધ્રહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમધદે.

(હા ૪૬ મો)

૧ કામ નંમોધ જાંમ, કુધ્રા નંમોધ અયેની,
પધરી ખએતેઉશ અધચમનસ્યા દદધતી;
નોધત્ર મા દનાઉશ યા વેરંજેના હ્રેયા,
નએદા દપ્યેઉશ યોધ સાસ્તારો દ્રંગવન્તો;
કથા થવા મજદા દનઓપાધ અહુરા.

૨ વએદા તત્ર યા અહ્મી મજદા અનએષો;
મા કમનક્રૂપ્યા હ્યત્રયા કમનાના અહ્મી,
ગેરંજેધ તોધ આંધત્ર અવએના અહુરા,
રફ્રેમ ચગલાઓ હ્યત્ર ક્રયો ક્રયાધ દધદીત્ર;
આખસો વંધ્રહેઉશ અષા ધશતીમ મનંધ્રહો.

૧૧. અહુરમઝદ તે શખસનેા પીતા અને મદદગાર છે, જે દેવો તરફ ધિક્કારથી જીએ છે, અને તેની તરફ માનની નજરે જીએ છે.

૧. પેગમખર જરતોસ્તને તેની દીન ફેલાવવાના કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી બોલે છે કે હું ક્યાં જઈ અને અહુરમઝદને કેવી રીતે ખુશાલ કરું?

૨. પેગમખર જરતોસ્તને પોતાની દીન ફેલાવવાનેા કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી, તેની મદદ અને બલાં મનની બખશેશ માગે છે.

- ૩ કદા મજ્જદા યોધ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ,
અંધહેઉશ દરેશાધ ક્રો અપહ્યા ક્રારેનો,
વરેજ્જદાધશ સેંગહાધશ સર્વોપ્યંતાંમ પ્રતવો;
કચ્છેધ્યો ઊથાધ વોદ્ધ જિમત્ત મનંધહ્યા
મધ્યધ્યો થ્વા સાંસ્લાધ વરેને અહુરા.
- ૪ અત્ત તેંગ દ્રેગવાઓ યેંગ અપહ્યા વજ્જદેંગ પાત્ત,
ગાઓ ક્રારેતોધશ વોધથહ્યા વા દપ્પેઉશ વા,
દુજ્જાતેખાઓ હાંસ ખાધશ પ્યઓથનાધશ અહેમુસ્તો.
યસ્તેમ ક્ષથાત્ત મજ્જદા મોધથત્ત જ્યાતેઉશ વા,
હવો તેંગ ક્રો-ગાઓ પથમેંગ હુચિસ્તોધશ ચરાત્ત.
- ૫ યે વા ક્ષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ
ઉર્વાતોધશ વા હુજ્જેન્નુશ મિથ્રોધ્યો વા
રખ્ખા જ્જવાંસ્ યે અપવા દ્રેગવન્તેમ
વીચિરો હાંસ્ તત્ત ક્રો ખએતવે મુયાત્ત
ઉખ્ખધથ્યોધ ધમ્મ મજ્જદા ખૂન્યાત્ત અહુરા.
- ૬ અત્ત યસ્તેમ નોધત્ત ના ધસેન્નો આયાત્ત,
દૂજ્જે હવો દામાંન્ હુધથ્યા ગાત્ત;
હવો જી દ્રેગવાઓ યે દ્રેગવાધતે વહિરેતો,
હવો અપવા યહ્માધ અપવા ક્રયો;
હિત્ત દએનાઓ પચ્છોઉર્યાઓ દાઓ અહુરા.
- ૭ કેમ્-ના મજ્જદા મવધતે પાયૂમ્ દદાત્ત,
હિત્ત મા દ્રેગવાઓ દીદરેપતા અએનંધહે,
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ત આથસચ્ચા મનંધહસચ્ચા;
યયાઓ પ્યઓથનાધશ અપેમ્ થ્રઓશતા અહુરા;
તાંમ મોધ દાંસ્તવાંમ દએનયાધ ક્રાવઓચ્યા.

૩. સોપ્પોસો ક્યારે આવશે તે બાબે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને સલાહ કરે છે.

૪. હુષ્ટ માણસો નેક માણસોને અને ખેતીને ખસલ પહોંચાડે છે, તેવાઓને જે કોઈ મારી હટાવે, તે અકલ્પમંદ પુરૂષોને ટેકા આપવા સમાન છે.

૫. છુરા માણસો તરફ મદદનો હાથ લંબાવવો નહિ, પણ નેક માણસોને પોતાના તરીકે ગણવા.

૬. જે કોઈ પોતાનામાં શક્તિ હોવા છતાં હુષ્ટ માણસોને મારી હટાવવાના કામમાં મદદ આપતો નથી, તે પોતે દરજની સંકુનો ગણાય.

૭. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જ્યારે કોઈ હુષ્ટ માણસ મને હુખ દેવાનો કસદ કરે, ત્યારે તું શિવાય મારો બચાવનાર કોઈ નથી, એ વિચાર તું મારામાં સેલ.

- ૮ ચે વા મોઘ યાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંધહે,
નોઘત્ર અહા મા આઘિશ પ્યઓથનાઘશ ક્રોસ્યાત;
પધત્યઓગેત્ર તા અહાઘ જસોઘત્ર દ્વએપંધહા,
તન્વેમ આ યા ઇમ હુજ્યાતોઘશ પાયાત
નોઘત્ર દુજ્જ્યાતોઘશ કાચીત્ર મજદા દ્વએપંધહા.
- ૯ કે હુવો ચે-મા અરેદ્રો ચોઘથત્ર પોઉરેયો
યથા થ્વા જ્જીવીરતીમ ઉજ્જેમોહી
પ્યઓથનોઘ રપેન્તેમ અહુરેમ અપવન્તેમ
યા તોઘ અપા યા અપાઘ ગેઉશ તપા અઓત્ર
ઇપેન્તી મા તા તોઘ વોહૂ મનંધહા.
- ૧૦ ચે વા મોઘ ના ગેના વા મજદા અહુરા
દાયાત્ર અંધહેઉશ યા તૂ વોઘસ્તા વહિરતા,
અપીમ અપાઘ વોહૂ ક્ષેમ મનંધહા,
યાંસ્યા હક્ષાઘ કમાવતાંમ વહાઘ આ,
ક્રો તાઘશ વીરપાઘશ ચિન્વતો ક્રક્રા પેરેતૂમ.
- ૧૧ ક્ષત્રાઘશ યૂજેન્ કરપનો કાવયસ્યા
અકાઘશ પ્યઓથનાઘશ અહૂમ મેરેનગંધદ્યાઘ મપીમ,
યેંગ ખે ઉર્વા ખએથા પ્રઓદત્ર દ્વએના,
હ્યત્ર અધબી-ગમેન્ યથા ચિન્વતો પેરેતુશ,
યવોઘ વીરપાઘ દુજ્જે દેમાનાઘ અસ્તયો.
- ૧૨ હ્યત્ર ઉસ અપા નપત્યએપૂ નદૂપુચા
તૂરહ્યા ઉજ્જેન્ ક્રયાનહ્યા અઓજ્યએપૂ,
આર્મતોઘશ ગએથાઓ ક્રદો થ્વકંધહા;

૮. જે પુરો રાખસ ખીજને હલાકી પહોંચાડે છે, તે તેના ફેળે પુગરો.

૯. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું આરાધનાને લાયક છે, એ વિચાર પહેલ વહેલો મારામાં કાણે હતપન્ન કીધો?

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઈ નેકી ઉપર અમલ કરશે, તથા પોતાની સત્તા નેક માર્ગે વાપરશે, તેને હું ચીનવદ પુલ પસાર કરાવી લઈ જઈશ.

૧૧. પાક જરતોસ્તી દીન તરફ ધ્યાન નહિ આપનારા, તથા તેને કષ્ટ નહિ રાખનારાઓ ચીનવદ પુલ પસાર ન કરતાં દોજખમાં પડે છે.

૧૨. ટુરાની ક્રયાનની ઓલાદના લોકો અહુરમઝદના તરીકા ઉપર આવ્યા, તેઓ અહુરમઝદ તરફથી સુખ હાંસલ કરે છે.

- અત્ર ધશ વૉહુ હેમ અધખી-મોઘસ્ત મનંધહા;
અએધખ્યા રેફ્રાધ મજદાઓ સસ્તે અહુરો.
- ૧૩ ચે સ્પિતામંમ જરથુશ્તેમ રાદંધહા
મરેતએષુ કનાઉશ હુવો-ના ફરસ્પૂધ્યાધ અરેધ્વો
અત્ર હોધ મજદાઓ અદૂમ દદાત્ર અહુરો
અહાધ ગએથાઓ વૉહુ કાદત્ર મનંધહા
તેમ વે અષા મેહમધદી હુશ-હખાધમ.
- ૧૪ જરથુશ્તા કસ્તે અપવા ઉર્વેથા
મજેધ મગાધ, કે વા ફરસ્પૂધ્યાધ વશ્તી.
અત્ર હુવો કવા વીશ્તારપો યાહી.
ચેંગસ્તૂ મજદા હુદેમોધ મિનશ અહુરો,
તેંગ જખયા વંધહેઉશ ઉખાધશ મનંધહો.
- ૧૫ હુએચત-અસ્પા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઓધહો
હાત્ર દાયેંગ વીચયથા અદાથાંસયા;
તાધશ યૂશ બ્યઓથનાધશ અર્ષેમ કમધખ્યા દદુયે,
યાધશ દાતાધશ પઓઉર્યાધશ અહુરહા.
- ૧૬ ફરષઓશ્તા અથા-તૂ અરેદ્રાધશ ધદી
હુવો-ગવા તાધશ ચેંગ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોધ;
યથા અષા હુચધતે આર્મંધતિશ,
યથા વંધહેઉશ મનંધહો ધશ્તા ક્ષર્થેમ,
યથા મજદાઓ વરેદેમાંમ પએધતી અહુરો.
- ૧૭ યથા વે અફૂમાની સેંગહાની,
નોધત્ર અનફૂમાંમ દે-જામાસ્પા હુવો-ગવા;
હુદા વેસ્તા વહુમેંગ સરઓષા રાદંધહો,

૧૩. જે શખસ પેગમબર જરતોસ્તને તેના દીન ફેલાવવાના કામમાં મદદ કરશે, તે પોતે દીન ફેલાવવાને લાભક છે,

૧૪. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે પાદશાહ કએ ગુચ્છતાસ્પ તારી દીન ફેલાવવાના કામમાં મારો મોટો મદદગાર છે.

૧૫. સ્પીતમાન ખાનદાનના હુએચત-અસ્પાની ઓલાદનાઓ ખરું ખોટું પીછાણવાને શક્તિવાન હોવાથી, તેઓની આગળ પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના દીન બહેર કરે છે.

૧૬. પેગમબર જરતોસ્ત ફરોશ્તતરને કહે છે કે આપણા મદદગારોને અરોહ, નેક મનશની, તથા અહુરમઝદના મકાન તરફ ધ્રું દોરવ.

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત જામાસ્પને, તેની તારીફ કરીને કહે છે કે જે કોઈ અહુરમઝદની આરાધના કરે છે, તે અહુરમઝદનોજ વિચાર કરે છે.

યે વીચિનઝાંત દાથેમચા અદાથેમચા,
દંઝા મન્તૂ અષા મજદાઝાં અહુરો.

૧૮ યે મધુચા યઝાંશ અહ્યાધ અસચીત વહિશતા,
મપયાઝાં ઇશ્તોધશ વૉહુ ચોધર્ષેમ મનંધ્રહા;
આંસ્તેગા અહ્યાધ યે નાઝાં આંસ્તાધ દધદીતા;
મજદા અષા દમાકુંમ વાર્ષેમ દનઝોર્ષેમો,
તત્ત મોધ ઇતેઉશ મનંધ્રહુસચા વીચિથેમ.

૧૯ યે-મોધ અષાત હુધથીમ હુચા વર્ષધતી
જરથુશશ્નાધ, હાત વરના ફેરષોતેમ્મ,
અહ્યાધ મીજદેમ હુનંતે પરાદૂમ,
મને-વિસ્તાધશ મત્ત વીસ્પાધશ ગાવા અજી;
તાચીત મોધ સાંસ ત્વેમ મજદા વએદિશ્તો.

૨૦ ઉશ્તા અહ્યાધ યહ્યાધ ઉશ્તા કહ્યાધચીત
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઝાં દાયાત્ત અહુરો
યુતયુધતી તેવીધી ગત્ત તોધ વસેમી
અર્ષેમ દેરેદ્યાધ તત્ત મોધ દાઝાં આર્મધતી
રાયો અધીશ વંધ્રહેઉશ ગએમ મનંધ્રહો. (એ વાર પઢે.)

અર્ષેમ વૉહુ (૩). કમનમએજાંમ હાધતીમ યજમધદે. ઉશ્ત-
વધતીમ ગાથાંમ અષઝાંનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે. ઉશ્તવધ-
ત્યાઝાં ગાથયાઝાં હુદાતા યજમધદે. યેધ્રહે હાતાંમ આઅત્ત યેસ્ને
પધતી વંધ્રહો, મજદાઝાં અહુરો વએથા અષાત્ત હુચા, યાઝાંધહાંમચા
તાંસચા તાઝાંસચા યજમધદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ જોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ
સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમ્પાયસ્તે વેહાંન, ઝાએમ એહેદીન
માજદયસ્નાંન, આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(અગત પઢે) યથા અહૂ વધચો (૨).

૧૮ પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે મારી ઉપર મહેરબાની રાખનારાઓને હું બલી
અકલ્લથી મેળવેલી મારી ન્યામતોનો હિસ્સો આપીશ. મને હેરાન કરનારાઓ ઉપર ક્રુપ
આવી પડશે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઈ રાખસ મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં
મને મદદ કરશે, તેને આ દુન્યામાં સુખ તથા મીનોષ દુન્યામાં બદલો મળશે.

યરેનંમય વહ્નંમય અર્ચોઽસ્ય જવરંય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજ્ઞદાઝ્ઞો રઝેવતો મરેનંધ્રહુતો, અમૅષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાઽયો
રપેન્તાઽયો રતુક્ષધાઽયો અપઝ્ઞોનિઽયો, અહુનવધત્યાઝ્ઞો ગાથયાઝ્ઞો,
ઉશ્તવધત્યાઝ્ઞો ગાથયાઝ્ઞો, રપેન્તા-મધન્ધેઉશ ગાથયાઝ્ઞો, વૉહુ-ક્ષધયાઝ્ઞો
ગાથયાઝ્ઞો, વહિશ્તોઽશ્તોઽશ ગાથયાઝ્ઞો, અપઝ્ઞોનાંમ ક્વપિનાંમ ઉધ-
નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઝ્ઞોઽશ્તો-ઠકઝેષનાંમ ક્વપિનાંમ, નઽપાનજ-
દિશ્તનાંમ ક્વપિનાંમ. અપૅમ વૉહુ (૧).

 અહુમાધ રઝેશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ;
કરેદેહ મોજદ.

ઉશ્તવદ ગાથા.

હા ૪૩ મો-અહુમાધ યહુમાધ—આ હાની શરૂઆતમાં કહે છે કે
સુખ તેનેજ મળે છે કે જેનાથી બીજાઓને સુખ થાય છે. જરથોસ્ત અહુર-
મઝદને બધાં મનવું ડહાપણુ, અને લાંબી જીંદગી માટે અરજ ગુજારે છે. અને
હાડમંદ અને મીનાઇ દુન્યામાં સાચા અને ફાયદા ભરેલા માર્ગો વિષેની ખસારત
મેળવવા ચાહે છે. તે કહે છે કે અહુરમઝદનેજ સર્વ ચીજ જાહેર છે, તેજ વૃદ્ધિ
કરનાર છે, બધાંને બધો અને ધુરાને ધુરો બદલો આપનાર તેજ છે. અહુરમઝદની
જે જે ઇચ્છાઓ છે, તેની તે વાકેફી મેળવવા ચાહે છે, અને આતશની સનમુખ
અહુરમઝદની પરશતેશ જીંદગી દરમ્યાન કરવા માંગે છે, કારણ કે કૌવતમંદ
આતશનું બળ દરવંદ તેમજ અશોને અશોઇ આપવા માટે પુરતું છે. તે ઇચ્છે
છે કે અશો માણસને ખુશી, અને દરવંદને દુઃખ પહોંચાડવાને તે શક્તિવાન થાય.
જરથોસ્તને શરૅષ સાથે મેલાપ થતાં શરૅષ તેને પુછે છે કે તું કાણુ છે અને
કાણુની સંદેશો છે? ત્યારે જરથોસ્તે અહુરમઝદ તરફની જે માથની વાકેફી મેળવી
છે, તે ખાફી બંદાઓને શીખવીને તેઓના દીલમાં રોશની લાવવાનો નિશ્ચય જાહેર
કરે છે, પણ તે કામ તેને ધણું મુશ્કેલ લાગે છે, કારણકે પાપી માણસો સદગુણી
આચરણો પસંદ કરતા નથી છતાં તે અહુરમઝદના ફરમાનોને સંપુર્ણ આધીન
રહીને કામ સરનખમ ઉતારવા માંગે છે અને અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે, કે જેમ
એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને ખુશી કરે છે, તેમ હું તારી ઉપર ફીદા થયલાને તું ખુશી
કર, જેથી તારી પવિત્ર માથ તરફ ખાફી બંદાઓને ઉશકેરવાને હું શક્તિમાન થાઉં
અને લોકોને આરમન્ગતી (સાહેસાઇ, સત્યતા) અને વોહુમન (બધું મન) તરફ દોરવું.

હા ૪૪ મો-તત થ્વા પેરેસા—આ હામાં અશો જરથોસ્ત અહુરમઝદને
ધણાક સવાલો પુછીને કુદરતની અને અહુરમઝદનાં બળની વાકેફી મેળવે છે, અને
એવાં અનુમાન ઉપર આવે છે કે કુત્ર જગત ઉપર અહુરમઝદની સત્તા સર્વોપરી
છે, તે સવાલો આ પ્રમાણે છે;—

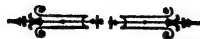
તારી પરશ્વતેશ કેમ કરવી? બહેશતની શરૂઆત કેમ થઈ? બેઉ દુન્યાને ચાલનારને કોણથી ફાયદો પહોંચે છે? અશોધને જનમ આપનાર, અને લોકોને આડે માર્ગે જતાં અટકાવનાર તારા શિવાય કોણ છે? અશો કોણ કહેવાય અને દરવંદ કોણ કહેવાય? સુરજ અને તારાને તેઓનો માર્ગ મુકરર કરી આપનાર કોણ? ચંદ્રની વધધટ તારા શિવાય કોણથી થાય છે? જમીન અને આસમાનને પડી જતાં અટકાવનાર તું શિવાય કોણ? પાણી અને ઝાડપાનને ટકાવી રાખનાર કોણ? વાદળાં સાથે પવનની ઝડપ કોણે જોડી છે? બહમનને પેદા કરનાર કોણ? અંધારૂં અને શેશની, ઉંધ અને જગૃતિ, તથા બામદાદ, બપોર, અને રાતનો બનાવનાર તારા શિવાય કોણ? બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત પ્રીત ઉત્પન્ન કરનાર કોણ? અંતઃકરણને પાક કરનાર કોણ? જેઓને તારી ઉપર આસ્થા છે તેઓને આરમ્ભતી ક્યારે પહોંચશે? સામસામા લડનારાં બે લશ્ચકરમાંથી નેકીની રાહ ચાલનારા લશ્ચકરને ફતોહ અપાવનાર કોણ? એ પ્રમાણે જગતની તમામ હીલચાલ અને વ્યવસ્થા અહુરમઝદથીજ છે, અને તેનીજ સત્તા કુત્ર જગત ઉપર ચાલે છે, એવો એકરાર કરીને તે હૈયાત દીનોમાં જે સર્વેથી શ્રેષ્ઠ દીન, તેની માહેતી મેળવવા, અને જ્ઞાનનો ભાંડાર સંપાદન કરવા ઇચ્છે છે, અને નાફરમાન દરજ્જને માથ્થથી જેર કરવા માગે છે, કારણકે તેઓને રાસ્ત માર્ગ દેખાડવા છતાં, તેની સંક્રમાં આવતા નથી. તે કહે છે કે જે માણસો ઉદ્યોગી ગુજરીને ખેતીને આબાદ કરશે તો ખોરદાદની આબાદી તેઓને મળશે, અને ઉદ્યોગી જીંદગી નહિ ગુજરનારા કીક અને કરપની ખસલતના આગસુ લોકો સગમ્યે પહોંચશે, છેવટે જરતોસ્ત પોતાના નેક કામેના બદલામાં સુખ અને અમર્ગી મેળવી અહુરમઝદના રહેઠાણ બેહેસ્ત તરફ પહોંચે, એવી કુવા મગિ છે.

હા ૪૫ મો-અત કૃવક્ષ્યા—આ હામાં પણ અશો જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ વાયજ કરે છે:—

તમે કે જે નજદીકથી અને દૂરથી આવ્યા છો, તેઓને જે હું કહું તે બરાબર ધ્યાનથી સાંભળો, અને તે ઉપર દરયાફત કરો. રપેનામીનો અને ધનામીનોની સમજ આપતાં તે કહે છે કે તે બન્નેના વિચાર, વચન, કારણ, શીખામણ, અકકલ, અને ઇમાન એક એકથી જુદાં છે; તમે રપેનામીનોની સંક્રમાં આવીને ધનામીનોથી દૂર રહો, ધનામીનોની સંક્રવાળાઓ ધુરાં ઇમાનને લીધે ઝખાનથી ફરેલા છે, અને તેઓ દુન્યામાં નાશ ફેલાવે છે, પણ રસ્તાખેજને વખતે તેઓ લાઇલાજ થશે. અહુરમઝદે જે માથ્થવાણી અને શીખવી છે, તે શીખીને તે પ્રમાણે અમલ કરો, કારણકે તેજ ઇનસાન માટે શ્રેષ્ઠ છે, માટે તેની તરફ પસંદગી દેખાડીને અહુરમઝદ, જે કોષ્ઠથી ઇમાતો નથી. તેનીજ નેક અકકલ વાપરીને પરસ્તેશ કરો, તો તમને આ દુન્યામાં સુખ, અને પેલી જહાનમાં અમર્ગી મળશે, તમારે ત્યાં ગોસ્પંદ તથા ફરઝંદની વૃદ્ધિ થશે, અહુરમઝદ

વોહુમન યાને ભલાં મનનો પીતા છે, અને આરમખતી તેની બેટી છે. (એટલે જો બહુ મન અને હહાપણ મેળવવાને માટે તમે અહુરમઝદને અરજ કરશો, તો તે તેનીજ તરફથી મળશે, નહિ કે ધનામીનો તરફથી). તે વોહુમન અને હહાપણ સંપાદન કરીને ઉદ્યોગી જીવંતી ગુજારે. જેઓ અહુરમઝદ તરફ તુચ્છકાર બતાવશે, તેઓ સેવટે પોતેજ તુચ્છકારને પાત્ર થઇને સજાએ પહોંચશે, અને જેઓ તેની સેતાયશ કરીને તેની અનહદ શક્તિ તથા સર્વોપરી સત્તાની પીછાણ કરશે, તેઓ પોતેજ વખાણને પાત્ર થઇને અમર્તિનું સુખ હાંસલ કરશે.

• હા ૪૬ મો-કાંમ નેમોઇ જમ—જરથોસ્તને જ્યારે પહેલાં દેશના પાદશાહ તરફથી તેના ધર્મ ફેલાવવાના કામમાં કાંઇ મદદ મળતી નથી જ્યારે તેનું કાંઇ ચાલતું નથી, જ્યારે તેની સંક્રમાં થોડાજ લોકો હતા, ત્યારે તે નિરાશ થઇને પોકાર કરે છે કે “હું ક્યાં જઈ, અને શું કરું? અગાઉ થઇ ગયલા શોષ્યોનો જોડો નેક અકકલ લોકોમાં ક્યારે આવશે? હું અહુરમઝદને કેમ ખુશી કરું? હું તેને વૃદ્ધિના કામોથી ખુશી કરવા માગું છું, જ્યારે દુષ્ટ લોકો મારી ઉપર કીનો લેવા માગે, ત્યારે અહુરમઝદજ મારી સંભાળ લેશે. બહુમન અને અરદીબેહશત (નેક અકકલ અને અશોષ) મારા પાસથાન છે, દુષ્ટ લોકો દેશની વૃદ્ધિ અને પાકીજગીમાં ખલલ નાખનાર છે; તેઓ ચોર, ને નાશને લાયકના છે. તેવાઓનો નાશ કરનાર ગોસ્પદોની વૃદ્ધિ કરે છે. જે અહુરમઝદને ચહાતો નથી, તે ભયંકર દરજની સંક્રમાં જાય છે, અને તે દરવંદને માટે ભલો છે. અશોનો દોસ્ત તો અશોજ હોય છે. જે કીક અને કરપની ખસલતના લોકો દુન્યામાં નાશ ફેલાવવાને સાથે મળ્યા છે, તેઓનાં રવાન જ્યારે ચીનવદ્ પુલ આગળ જશે, ત્યારે પોકાર કરશે, અને દેવજમાં પોતાનું રેહઠાણ કરશે.” ત્યાર પછી તુરાની ક્રિયાનની ઓલાદનાઓએ પોતાનો ધુરો પેશો છોડી દઇને જરથોસ્તનો ધર્મ અપત્યાર કરીને, તેને મદદ આપી હતી, તેમજ ક્યે ગુશતારપ, હોએચત-અસ્પની ઓલાદનાઓએ, અને ફરશોસ્તર અને જમારપે ખરાં ખોટાંની પીછાણ કરીને જરથોસ્તને તેના કાંમમાં મદદ આપી હતી, તેની તે પીછાણ કરે છે, અને કહે છે કે એ મને ખુશી કરનારાઓને અહુરમઝદ નેક બદલો આપશે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ત્રીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

સ્પેન્તોમદૃ ગાથાના હા.
ચજસ્નેના હા ૪૭ થી ૫૦.

દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાન અહુરમજદ જોદાએ અવજૂની, ગારજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહુ ગાથાખ્યો અહુનવદ ગેહુ, ઉશતવદ ગેહુ, સ્પેન્તોમદ ગેહુ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહુ, વહિશ્તોધશત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખ્યો અર્દાફર્શ ખેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજાપ્ત દુજવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઔએમ ગાફત, ઔએમ કર્દ, ઔએમ જસ્ત, ઔએમ યુન ખૂદ અસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઆની, ઔએ અવાખશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઔઘ અહુરહે મજદાઔ, તરોધદીતે અંધરહે મધન્યેઉશ; હુધયાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફેરષોતેમેમ; સ્તઔમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયએય.

અહુરહે મજદાઔ રએવતો ખરેનંધ્રઉહતો, અમેષનાંમ સ્પેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો સ્પેન્તાખ્યો રતુક્ષાખ્યો અષઓનીખ્યો, અહુનવધત્યાઔ ગાથયાઔ, ઉશતવધત્યાઔ ગાથયાઔ, સ્પેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઔ, વૉહુ-ક્ષથયાઔ ગાથયાઔ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઔ, અષઓનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઓધરયો-ત્કએષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ, દનઔઘ યસ્નાધય વહાધય દનઔઘાધય કસસ્તયએય, યથા અહુ વધરયો જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધવાઔ ઝઓતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંધ્રઉહન્તેમ યજ્ઞમધદ; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથા હુધાઆધહો યજ્ઞમધદ. ગાથાઔ સ્પેન્તાઔ રતુક્ષાઔ અષઓનીશ યજ્ઞમધદ; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહ રતૂમ યજ્ઞમધદ; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહ

૧ એ ગાથાનું નામ શરૂઆતમાં પેહેલા હાના પેહેલા ફકરાની શરૂઆતમાં આવેલા સ્પેન્તા મધન્યુ ખોત ઉપરથી પડ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; સ્પેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપઞ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઞ્ચો સ્પેન્તાઞ્ચો ક્રવપયો યજ્ઞમધદે. અહુનૅમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનૅમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ, અહુનૅમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ. યથા અહુ વધઞ્ચો (૧).

(હા ૪૭ મો)

નૅમો વે ગાથાઞ્ચો અપઞ્ચોનીશ.

- ૧ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધ્રહા
હુયા અપાત્ત ધ્યઞ્ચોથનાથા વચંધ્રહાયા,
અઘ્નાધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મજ્ઞદાઞ્ચો ક્ષત્રા આર્મધતી અહુરો. (ખે વાર પઠે)
- ૨ અઘ્ના મધન્યેઉશ સ્પેનિશ્તઘા વહિશ્તૅમ,
હિજ્ઞવા ઉખ્ધાધશ વંધ્રહેઉશ એઞ્ચોઆનૂ મનંધ્રહો,
આર્મતોઘશ્ જસ્તોઘજ્યા ધ્યઞ્ચોથના વેરંજ્યત્;
ઞ્ચોયા ચિસ્તી હવો પતા અપઘ્ના મજ્ઞદાઞ્ચો.
- ૩ અઘ્ના મધન્યેઉશ ત્વેમ અહી તા સ્પેન્તો,
યે અઘ્નાધ ગાંમ રાન્યો-રકેરેતીમ હેમ-તપવ,
અત્ત હેધ વાસ્તાધ રામાદાઞ્ચો આર્મધતીમ
હ્યત હેમ વૉહુ મજ્ઞદા હેમ-ક્રશ્તા મનંધ્રહા.
- ૪ અઘ્નાત્ત મધન્યેઉશ રારંખ્યેન્તી દ્રૅગવન્તો,
મજ્ઞદા સ્પેન્તાત્ત નોધત્ત ધથા અપાઉને;
કસેઉશ્ચીત્ત ના અપાઉને કાથે અંધ્રહુત્ત,
ધસ્વાચીત્ત હાંસ્ પરઞ્ચોશ અકો દ્રૅગવાધતે.

૧. નેક મનરાની, મજરાની અને કુનરાનીથી જન્દગી ગુમરનારને અહુરમજ્દ આ દુન્યામાં સુખ, સંપત્તિ, અને ભક્તિભાવ, તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી જખરી છે.

૨. અહુરમજ્દ અરોધનો પિતા છે. માણસ પોતાની જખાને બોલેલા નેક સખુન અને પોતાના હાથે કીધેલાં નેક કામથી બહેશત પામે છે.

૩. અહુરમજ્દે માણસનાં પોષણને માટે આ જગત તથા ધરતીને પેદા કીધી છે.

૪. અરો માણસ ગરીબ હોય કે સંપત્તિવાળો હોય, પણ તેણે નેક માણસનું બહુ કર્તુ, અને જુરા માણસનું જુરું કર્તુ.

- ૫ તાચા સ્પેન્તા મધન્યૂ મજદા અહુરા,
અષાઉને ચોધશ યા-જી ચીચા વહિશતા;
હનરે થવહાત જઝાંષાત દ્રંગવાઝા બક્ષધતી,
અહ્યા બ્યઝાંથનાધશ અકાત આપ્યાંસ મનંધ્રહો.
- ૬ તા દાઝાં સ્પેન્તા મધન્યૂ મજદા અહુરા,
આથ્રા વંધ્રહાઉ વીદાધતે રાનોધબ્યા
આર્મતોધશ દંબાંજ્રંધ્રહા અષપ્યાચા;
હા-જી પોઉરશ ધર્ષેન્તો વાઉરાધતે.

૭ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશતાચા મનંધ્રહા
હ્યા અષાત બ્યઝાંથનાચા વચંધ્રહાચા
અહ્યાધ દાંત હઉર્વાતા અર્મેરેતાતા
મજદાઝાં ક્ષાથ્રા આર્મધતી અહુરો. (એ વાર પઢે)

અર્ષમ વૉહુ (૩). સ્પેન્તા-મધન્યૂમ હાધતીમ યજમધદે. ચેંધ્રહો
હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પધતિ વંધ્રહો, મજદાઝાં અહુરો વએથા અષાત
હ્યા, યાઝાંધ્રહાંમયા તાંસયા તાઝાંસયા યજમધદે.

(હા ૪૮ મો)

- ૧ ચેજી અદાધશ અષા દુજ્ઞમ વેંધ્રહધતી,
હાત આંસણુતા યા દધખિતાના ફઝાંખતા
અર્મેરેતાધતી દઝેવાધશચા મખ્યાધશચા,
અત્ર તોધ સવાધશ વહ્નમ વક્ષત્ર અહુરા.
- ૨ વઝાંચા-મોધ, યા ત્વેમ વીદાઝાં અહુરા,
પરા હાત મા યા મેંગ પેરેથા જિમધતી,
કત્ર અષવા મજદા વેંગહુત્ર દ્રંગવન્તેમ;
હા-જી અંધ્રહોઉશ વંધ્રહોહી વિસ્તા આકરેતિશ.

૫. અહુરમજદ અરો માણસને બન્ને દુન્યાનું સુખ આપે છે, પણ બદ માણસ
તેનો વહાલો હોતો નથી, તેનું રહેકાણુ દોળખમાં હોય છે.

૬. અહુરમજદ નેક તથા બદ માણસોને વાળખી ઈનસાફ આપે છે.

૧. જ્યારે અરોધથી દરજ જેર થશે, ત્યારે યુરાઈ કંધાડી પડશે, અને અહુરમજદની
આરાધનાનો ફેલાવો થશે.

૨. પેગમબર જરેતોસ્ત દીન ફેલાવવાનાં ચોતાનાં કામમાં તેને મુશ્કેલી નડે, તેની
આગમજ અહુરમજદ કને બાણવા ઇચ્છે છે કે અરો માણસ પાપોને જેર કરશે કે નહિ.

- ૩ અત્ર વઘેદંબાઇ વહિશતા સાસ્નનાંમ,
યાંમ હુદાઝાં સાસ્તી અપા અહુરે,
સ્પેન્તો વીદ્રાઝાં, યઝેચીત્ર ગૂજરા સેંગહાઝાંધ્રહો;
થવાવાંસ મજદા વંધ્રહુઉશ પ્રથ્વા મનંધ્રહો.
- ૪ યે દાત્ર મનો વહો મજદા અપ્યસયા,
હવો દઝેનાંમ ધ્યઝાંથનાચા વયંધ્રહાચા;
અહ્યા જઝાંપેંગા ઉશતિશ વરેનેંગા હુયધતે;
થવ્હી પ્રતાઝાં અપેમંમ નના અંધ્રહત્ર.
- ૫ હુક્ષથા ક્ષેન્તાંમ, માને દુશંક્ષથા ક્ષેન્તા,
વંધ્રહુયાઝાં ચિસ્તોધશ ધ્યઝાંથનાધશ આર્મંધતે.
યઝાંજદાઝાં મપ્યાઇ અધપી જાંથેમ વહિશતા,
ગવોઇ વરંજયાંતાંમ તાંમ ને ખરંથાઇ કુધુયો.
- ૬ હા-જીને હુષોઇથેમા, હા-ને ઉતયૂધતીમ
દાત્ર તંવીપીમ, વંધ્રહુઉશ મનંધ્રહો ઔરંખધે;
અત્ર અપ્યાઇ અપા મજદાઝાં ઉર્વરાઝાં વક્ષત્ર,
અહુરે અંધ્રહુઉશ જાંથેઇ પઝાંઉર્યેહ્યા.
- ૭ ની અઝેપંમો ની દયાતાંમ પધતી રંમંમ પધતી-ર્યોદૂમ,
યોઇ આ વંધ્રહુઉશ મનંધ્રહો દીદ્રધજોદુયે
અપા વ્યાંમ, યેહ્યા હિથાઉશ ના સ્પેન્તો;
અત્ર હોઇ દામાંમ થવ્હી આ-દાંમ અહુરા.
- ૮ કા-તોઇ વંધ્રહુઉશ મજદા ક્ષથહ્યા ધશતિશ;
કા-તોઇ અપોધશ થવપ્યાઝાં મધ્ધયો અહુરા;

૩. અરો તથા દાનાવ માણસોનેજ અહુરમજદ માઝ શીખવે છે.

૪. નેક મનશનીવાળો શખસ નેક ગવશની અને નેક કુનશનીવાળો હોય છે, અને સેવટે તે અહુરમજદનાં હડાપણુને પહોંચે છે.

૫. ભલો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે, બુરો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે નહિ! પવિત્રાઇ માણસને માટે જનમથી શ્રેષ્ઠ છે. ગાય ગોસ્પંદને માટે મહેનત કરવી જોઇએ, જેથી દેશની આબાદીમાં વધારો થાય.

૬. ગાય ઠોર માણસની કૌવત આપનારી મીરાસ છે, તેનેમાટે અહુરમજદે વનસપતી ઉગાડી.

૭. ભલી અકકલવાળો માણસ એષમદેવને (ગુસ્સાના દેવને) દાખેલો રાખે છે, અને દ્વેષ કહાડી નાખે છે. જમાનાની ગીરદેશથી દુઃખમાં આવી પડેલાંને હું (જરથોસ્ત) આશરો આપીશ.

૮. ચેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે જેઓ મારી પુટે ચાલે તેઓને શું બદલો મળશે. નેક મનશનીને વળગી રહેવાથી હું શું બક્ષેશની આશા રાખું?

કા-થ્વોઘ અપા આકાઘ્ઠો અરેદ્ગ ઇપ્યા,
વંધહેઉશ મધ્યેઉશ પ્યઘ્ઠોથનનાંમ જવરો.

૯ કદા વએદા ચેજી ચહ્યા ક્ષયથા
મજદા અપા ચેહ્યા-મા આધથિશ દ્વએથા;
અરેશ-મોઘ અરેજીયાંમ વંધહેઉશ વકુશ મનંધહો,
વીદ્યાત સઘ્ઠોપ્યાંસુ થથા હોઘ અપિશ અંધહુત-

૧૦ કદા મજદા માંનરોઘશ નરો વીસંતે,
કદા અજંન મૂઝેમ અહ્યા મદહ્યા,
યા અંઘ્યા કરપના ઉરુપયેઘન્તી,
યાયા ઐતૂ દુરો-ક્ષથા દપ્પુનાંમ.

૧૧ કદા મજદા અપા મત્ત આર્મંઘતિશ
જિમત્ત, ક્ષથા હુપેઘતિશ વાસ્તવઘતિ;
કોઘ દ્રેગવોદ્દેવીશ ખુરાધશ રામાં દાઘ્ઠોન્તે,
કેંગ આ વંધહેઉશ જિમત્ત મનંધહો ચિસતિશ-

૧૨ અત્ત તોઘ અંધહુત્ત સઘ્ઠોપ્યન્તો દપ્પુનાંમ,
ચોઘ કનૂમ વોહુ મનંધહુ હુયાઘ્ઠોન્તે
પ્યઘ્ઠોથનાધશ અપા થવહ્યા મજદા સેંગહહ્યા,
તોઘ-જી દાતા હુમએસ્તારો અએપેમ મહ્યા.

૧૩ રૂપેન્તા મધ્યુ વહિરતાયા મનંધહુ
હુયા અપાત્ત પ્યઘ્ઠોથનાયા વયંધહુયા
અહ્યાઘ દાંન્ત હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજદાઘ્ઠો ક્ષથા આર્મંઘતી અહુરો. (એ વાર પડે.)

અપેમ વોહુ (૩). ચેકિધાંમ હાધતીમ યજમધદે. ચેંધહે હાતાંમ
આઅત્ત ચેસ્ને પધતી વંધહો, મજદાઘ્ઠો અહુરો વએથા અપાત્ત
હુયા, યાઘ્ઠોધહાંમયા તાંસયા તાઘ્ઠોસયા યજમધદે.

૯. પેગમખર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારા શક દૂર કરવાનું કોણની સત્તામાં છે ?

૧૦. સંપુર્ણ બુદ્ધિના માણસો (હદ બહાર હોમ પીધાથી ઉત્પન્ન થતાં) છાકરાપણાંની
બદીને ક્યારે તોડશે ? જે બદીથી કરપો અને ખુરા રાજ કરનારાઓ ખરાબી પાંધરે છે.

૧૧. અશોઘ તથા તાબેદારીનું રાજ ક્યારે થશે ? ઉદયોગ તથા સલાહસંપન્નને ખાતર
ભદ્રું રાજ ક્યારે થશે ? દુષ્ટ માણસથી તું (અહુરમજદ) હમને બચાવ.

૧૨. દેશના શીષ્યોસો (ધર્મની બાબતમાં રાશની નાખનારા) અહુરમજદની શીખામણ
મુજબ એશમ દેવના હરીફ છે.

(હા ૪૯ મો)

- ૧ અત્ મા યવા યેનદ્વો પદ્રે મજિશ્તો,
યે દુશઃઅરેશીશ ચિદ્વતુષા અપા મજદા;
વંધઉહી આદા ગધદી મોધ આ-મોધ અરપા,
અહ્યા વૉહુ અઅઓષા વીદા મનંધહા.
- ૨ અત્ અહ્યા મા યેનદ્વહ્યા માનયેધતી
ત્કએષો દ્રંગવાઓ, દધખિતા અપાત્ રારેષો,
નોધત્ સ્પેન્તાંમ દોરેશ્ત અહ્યાધ સ્તોધ આર્મંધતીમ,
નએદા વૉહુ મજદા ક્શતા મનંધહા.
- ૩ અત્તયા અહ્યાધ વરેનાધ મજદા નિદાત્મ
અર્ષમ્ સૂધદ્યાધ ત્કએષાધ રાપયેધહે દુક્ષ;
તા વંધહેઉશ સરે ઇજયા મનંધહો,
અન્તરે વીસ્પેંગ દ્રંગવતો હુખમેંગ અન્તરે-ઋયે.
- ૪ યોધ દુશઃપ્રથવા અએર્ષમ્મ વરેદેન્ રામંમયા,
ખાધશ હિજુખીશ, કૂપુયસૂ અકૂપુયન્તો,
યએષાંમ નોધત્ હુવરશ્તાધશ વાંસ દુજ્જવરશ્તા,
તોધ દએવેંગ દાંન્ યા દ્રંગવતો દએના.
- ૫ અત્ હવો મજદા ઇજાયા આજ્જુધતિશયા,
યે દએનાંમ વૉહુ સારશ્તા મનંધહા;
આર્મંતોધશ કસચીત્ અપા હુજેન્તુશ,
તાધશયા વીસ્પાધશ થવહી ક્ષત્રોધ આહુરા.

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાની દીન ફેલાવવાનાં કામમાં નડતલ સમાન થઈ પડેલા હોઈ બેનદ્દ નામના ખુરા શખસને જેર કરવા માટે અહુરમજદની મદદ માગે છે.

૨. પહેલા કુકરામાં જણાવેલો બેનદ્દ પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ ન રાખતાં, તેનાં કામમાં ખલલ નાખે છે. તે વિષે જરથોસ્ત ફરયાદ કરે છે.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત કહે છે કે મારો તરીકો અશોધ ઉપર રચાયેલો છે, બેનદ્દનો તરીકો ઠગાઈ ઉપર રચાયેલો છે.

૪. તે ખુરાઓ (બેનદ્દની તરફેણવાળાઓ) પોતાની ઠંધી બુદ્ધિથી હદયોગી માણસને હેરાન કરે છે, તેઓથી કંઈની ભહું થતું નથી, પણ તેઓ દેવની સંકેતા છે.

૫. જરથોસ્તી દીન ઉપર નેક મનશનીથી એતેકાદ રાખનાર આખાદીનો વધારો કરે છે.

- ૬ ક્રો વાઝ્યો ફ્રએધ્યા મજદા અર્ધમયા ઝૂધતે
યા ત્રે પ્રતેઉશ ક્રમાકહ્યા આ-મનંધ્રહા,
ઔરેશ વીચિદ્યાધ યથાધ સ્નાવયએમા
તાંમ દએનાંમ યા ક્રમાવતો અહુરા.
- ૭ તત્રયા વૉહૂ મજદા સ્ત્રઔતૂ મનંધ્રહા
સ્ત્રઔતૂ અષા. ગૂષહવા-તૂ અહુરા;
કે અધચમા, કે મએતુશ દાતાધશ અંધહા,
ચે વૉરએનાધ વંધઉહીમ દાત્ર ક્રસસ્તીમ.
- ૮ ફ્રેષઔશલાધ ઉર્વાઙિશતાંમ અષહ્યા દાઔ
સરેમ, તત્ર થવા મજદા યાસા અહુરા
મધબ્યાયા, યાંમ વંધહાઉ થવહી આ-ક્ષથોધ,
યવોધ વીરપાધ ફ્રએશતાઔધહો આઔધહામા.
- ૯ સ્ત્રઔતૂ સાસ્નાઔ ફ્રેંગહો સુચે તશ્તો,
નોધત્ર ઔરેશ-વયાઔ સરેમ દદાંસ દ્રંગવાતા;
હ્યત્ર દએનાઔ વહિશ્તો યૂજેન્ મીજદે,
અષા યુજ્તા યાહી દેજમારપા.
- ૧૦ તએયા મજદા થવહી આદાંમ નિપાઔધહો,
મનો વૉહૂ ઉરનસયા અષાઉનાંમ,
નંમસ્યા યા આર્મંધતિશ ધજાયા
માંજ ક્ષયા વજદંધહા અવેમીરા.
- ૧૧ અત્ર દુશં-ક્ષથ્રેંગ દુશંબ્યઓથનેંગ દુજ-વચંધહો,
દુજ-દએનેંગ દુશ-મનંધહો દ્રંગવતો,

૬. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ ઉપર ફીદા થઇને તેની દીન ફેલાવવાને શક્તિવ થાય એવી દુવા ચાહે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તે આપનાર અને મારી સંક્રનો કોણુ થશે ?

૮. સાતમાં ફકરાના જવાબમાં તે ફ્રેશોસતરતુ નામ સુચવે છે.

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત ફ્રેસોસ્તરને પસંદ કરીને તેની સાથે જામારપ અને ગુચ્ચર સ્પર્ના નામ જોડે છે.

૧૦. નેક યુદ્ધિ, અશો લોકોનાં રવાનો, ભક્તિ, તાબેદારી, અને આબાદીને અહુરમજદ ટેકો છે. બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થશે.

૧૧. પુરા પાદશાહો, દુષ્ટ વિચાર, વચન અને કામવાળાઓનાં રવાનોને ખર ખોરાક સાથે આવકાર મળે છે, અને તેઓનો મુકામ દોજખમાં થાય છે.

અકાદશ ખરેથાદશ પદતી ઉર્વાના પદત્યેધન્તી;
દુળે દેમાને હુધયા અંધલું અસ્તયો.

૧૨ કલ તોધ અપા જૂખયેન્તે અવંધહો
જરથુશ્લાધ, કલ તોધ વૉહુ મનંધહો
યે-વે સ્તવ્યોતાદશ મજદા ક્રીનાધ અહુરો
અવત્ર યાસાંસ હાત્ર વે ધરતા વહિશતેમ.

૧૩ સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશતાયા મનંધહો
હયા અપાત્ર પ્યઝોથનાયા વયંધહાયા
અહ્માધ દાંન્ હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજદાઝો ક્ષથા આર્મંધતી અહુરો. (એ વાર પઢે)

અર્થેમ વૉહુ (૩). અત્ર-માયવાંમ હાધતીમ યજમધદ. યેંધહે
હાતાંમ આઅત્ર યેસ્ને પદતી વંધહો, મજદાઝો અહુરો વએથા અપાત્ર
હયા, યાઝોધહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજમધદ.

(હા ૫૦ મો.)

- ૧ કલ મોધ ઉર્વા ધસે ચહ્યા અવંધહો;
કે-મોધ પસેઉશ કે મે ના ધ્રાતા વિસ્તો,
અન્યો અપાત્ર થવત્રયા મજદા અહુરો,
અજદા જૂતા વહિશતાઅત્રયા મનંધહો.
- ૨ કથા મજદા રાન્યો-સ્કરેતીમ ગાંમ ધષસોધત્ર,
યે-હીમ અહ્માધ વાસ્તવધતીમ સ્તોધ ઉસ્યાત્ર;
ઝરેજ્જેશ અપા પોઉરેધુ હવરે-પિખ્યસૂ
આકાસ્તેંગ મા નિષાંસયા દાર્થેમ દાહવા.
- ૩ અત્રચીત્ર અહ્માધ મજદા અપા અંધલુધતી
યાંમ હોધ ક્ષથા વૉહુયા ચોધશત્ર મનંધહો

૧૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું જે તારૂં સ્મરણ કરનાર
તોને થું મદદ આપશે ?

૧. અરોધ તથા નેક મનશની અપત્યાર કરનારનું સ્મરણ કરનાર અહુરમજદ છે.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાને ખોરશેઠ પાયાના બેહેશતમાં લઈ જવાને અહુરમજદને
અરજ કરે છે. (બેહેશતના ચાર દરજ્જા છે:—સતર પાયા, માહ પાયા, ખોરશેઠ પાયા તથા અન્ય
શ્રેણીઓ.)

૩. દુષ્ટ માણસના કબજામાંની પડોશમાં આવેલી જમીન આબાદ કરવી પુન્યવંત છે.

- ચેના અષોઘશ અઘ્મોજંધહા વરેદયએતા
યાંમ નજદિશતાંમ ગએથાંમ દ્રંગવાઓ બક્ષધતી.
- ૪ અત્ વાઘ્મો યજ્ઞધ સ્તવસ મજદા અહુરા
હદા અષા વહિશતાયા મનંધહા
ક્ષધાયા, યા ઇષો સ્તાઘ્મોધહત્ આ-પધથી,
આકાઘ્મો અરેદ્રેંગ દેમાને ગરો સરઘ્મોપાને.
- ૫ આરોધજી કમા મજદા અષા અહુરા
હ્યત્ યૂમાકાધ માંધ્રાને વઘ્મોરાજથા,
અધબી-દરેશતા આવીળ્યા અવંધહા,
જસ્તાધશતા યાનાઘ્મો ખાથે દાયાત્.
- ૬ ચે માંધ્રા વાયેમ મજદા બરધતી
ઉર્વથી અષા નંમંધહા જરથુરલો,
દાતા પ્રતેઉશ હિજવો રધથીમ સ્તોધ;
મહ્યા રાજેંગ વોહૂ સાહીત્ મનંધહા.
- ૭ અત્ વે યએજા જેવીશયેંગ અઉર્વતો
જયાધશ પેરથૂશ વહ્મદ્યા યૂમાકહ્યા
મજદા અષા ઉઝેંગ વોહૂ મનંધહા;
યાધશ અજ્ઞથા મહ્માધ ખ્યાતા અવંધહે.
- ૮ મત્ વાઘ્મો પદાધશ યા કસ્તુતા ઇજ્ઞયાઘ્મો
પધરિ-જસાધ મજદા ઉસ્તાનજસ્તો,
અત્ વાઘ્મો અષા અરેદ્રપયાયા નંમંધહા
અત્ વાઘ્મો વંધહેઉશ મનંધહો હુનરેતાતા.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું તારી નેક મનશનીથી આરાધના કરું, જેથી મારી મુરદ હાંસલ થાય.

૫. બંદગી કરનાર અહુરમજદને અરજ કરે છે દીન ફેલાવનારને મદદ કર, જેથી તેની નસીહત સાંભળીને અમે સુખી થઈએ.

૬. બાહુનાર કહે છે કે પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાની ઝબાનથી માત્રવાણી આચરે છે, અને દુન્યાના લોકોને જાહેર કરે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે અશોધ તથા નેક મનશનીથી હું તારીજ બકિત ઉપર ફીદા છું, જેથી તું મારી રહેતુમાધ કર.

૮. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઇચ્છે છે કે બેક હાથ ઉંચા કરીને, બંદગી માધને હું તુને પહોંચું.

૯ તાદૃશ વાઙ્મો યસ્નાદૃશ પદતી સ્તવસુ અયેની,
મજ્જદા અપા વંધહેઉશ ધ્યઞ્મોથનાદૃશ મનંધહો;
યદા અપોદૃશ મખ્યાઓ વસે ક્ષયા,
અત્ર હુદાનાઉશ ધપયાંસુ ગેરજ્જદા પથેમ.

૧૦ અત્ર યા વરેષા યાયા પદરી આદૃશ ધ્યઞ્મોથના,
યાયા વૉહૂ ચખ્માં અરેજત મનંધહો;
રઞ્મોયાઓ ખેંગ અસ્નાંમ ઉક્ષા અએઉરેશ,
દ્ધમાકાધ અપા વક્ષાધ મજ્જદા અહુરો.

૧૧ અત્ર વે સ્તઓતા અઓળધ મજ્જદા આઓધહાયા,
યવત્ર અપા તવાયા ધસાધયા,
દાતા અંધહેઉશ અરેદત વૉહૂ મનંધહો;
હુધયાવરેશતાંમ દ્યત્ર વસ્ના ફેરેપોતેમ.

૧૨ રપેન્તા મધન્યૂ વહિરતાયા મનંધહો
હયા અપાત્ર ધ્યઞ્મોથનાયા વચંધહાયા
અક્ષાધ દાંત્ર હુઉર્વાતા અમરેતાતા
મજ્જદાઓ ક્ષત્રા આમંધતી અહુરો. (ખે વાર પઠે)

અર્થેમ વૉહૂ (૩). કત-મોધ-ઉર્વાંમ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. રપેન્તા-
મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઓનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે. રપેન્તા-મધ-યેઉશ
ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્ઞમધદે. ચેંધહે હાતાંમ આઅત્ર ચેસ્ને પદતી
વંધહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ર હયા, યાઓધહાંમયા તાંસયા
તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઠે.) અહુરમજ્જદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરુદુમ, મરુ-
દુમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઑએમ ખેહેદીન
માજ્જદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ.
(પ્રગટ પઠે) યથા અહૂ વધર્યો (૨).

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્જદથી ઈચ્છે છે કે અશોઈ તથા નેક મનશનીના
કામોની મારફતે હું તને પહોંચું!

૧૦. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજ્જદને કહે છે કે સેતારા, ખોરશેદ અને બામદાદ
તારી કીર્તિ ગાવાને ફેરે છે

૧૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત બોલે છે કે જ્યાં સુધી મારામાં તાકાત હશે, ત્યાં સુધી હું
અહુરમજ્જદનાં વખાણુ કરનાર તરીકે હું જણાઈશ.

યસ્મંમય વહ્નમય અઘ્નજસય જવરંય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજદાઘ્ન રઘેવતો ખરેનંધઉહુતો, અમૅષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો
રપેન્તાખ્યો રતુક્ષધાખ્યો અપઘ્નિખ્યો, અહુનવધત્યાઘ્નો ગાથયાઘ્નો,
ઉશતવધત્યાઘ્નો ગાથયાઘ્નો, રપેતા-મધન્થેઉશ ગાથયાઘ્નો, વોહુ-ક્ષધયાઘ્નો
ગાથયાઘ્નો, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઘ્નો, અષાઉનાંમ ક્વષિનાંમ ઉઘ્ન-
નાંમ અધવિથુરનાંમ, પઘ્નધ્યો-હકઘેષનાંમ ક્વષિનાંમ, નખાનજદિશ્ત-
નાંમ ક્વષિનાંમ. અર્ષમ વોહુ (૧).

 અહુમાધ રઘેશય; હુજંધરંમ; જસ મે અવંધહે મજદ; કંરેહુ મોજદ.

રપેન્તામદ ગાથા.

હા ૪૭ મો રપેન્તા મધન્થુ—વૃદ્ધિ કરનાર, ખુશાલી બખશનાર, અશોષનો
પીતા અહુરમઝદ સપેનામીનોની સંક્રના અશો લોકોને સુખ અને અમર્ગી જે તેની
ઉત્તમ બખશેષ છે, તે બખશે છે, માટે તે મેળવવાને નેક મનશની, ગવશની અને
કુનશની અખત્યાર કરવી. ગમે તેવો કૌવતમંદ માણસ હોય, પણ જો તે દરવંદને
મદદ કરે, તો તે પોતાનાં સધળાં કૌવત છતાં હાજતમંદ છે, તે અકો-મનની ઓલાદનો
છે, અને તે ખોરદાદ અને અમરદાદની બખશેષ મેળવવાથી બેનસીબ રહે છે.
એક અશો માણસ ગરીબ હોય કે તવંગર હોય, પણ જો તે સદગુણી અને રાસ્ત
માણસને મદદ કરશે, તો તેને આયદે નેક બદલો મળશે.

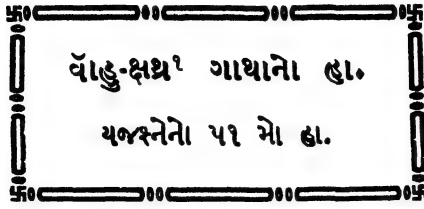
હા ૪૮ મો મો-યેઝી અદાધશ—છેવટે સચાઇ ભુઠાઇ ઉપર ફાવશે, અને
ઠગાઇ ઉંધાડી પડશે, ત્યારે ભુઠા અને ભલા બેઉ અહુરમઝદની સેતાયશ કરશે,
અશો જરથોસ્ત દુન્યાના ભલાં સેવટ માટે ખાત્રીપુર્વક છે, તે વખતે સર્વે જણ
અહુરમઝદની નેક શીખામણુ પ્રમાણે ચાલીને, નેક અકકલથી તેની સંક્રના થશે.
આરો પાદશાહ રાજ અમલ ચલાવનારો થાય, ભુરો પાદશાહ રાજ અમલ
નહિ ચલાવે, એવું જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે. પવિત્રાઇ જન્મથીજ ઉત્તમ છે. ગાય
ગોસ્પંદની જતન લઇને તેઓની વૃદ્ધિ કરવી ધણું ઉત્તમ છે, કારણકે તે આપણા
ખોરાકને માટે ઉપયોગી છે. અશો જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે કે લોકો સપેનામીનોની
તરફેણમાં આવી, નેક જીંદગી ગુજારતાં થઇને તેની સંક્રમાં આવીને છેવટે સુખ
હાશિલ કરે, ઉદ્યોગી જીંદગી ગુજારીને ડહાપણ હાંસલ કરે અને ગુસ્સો, દ્રોષબાવ
તજ દઇને નેકીની રાહ અખત્યાર કરે.

હા ૪૯ મો-અત મા યવા—ખુરા દેવચસ્તાન લોકો અશો જરથોસ્તન્ન
પેગઝરીનાં કામમાં ધણા હરકત નાખનારા હતા, તેઓને દફે કરવાને તે આતુર હતો,
કારણ કે જ્યારે તેનાં શિક્ષણનો પાયો કુમત, કુખત, અને હવરશત ઉપર હતો, ત્યારે

તેઓ ફરેખ, જુદાઇ, બદ અક્ષલ, ગુસ્સા, હવસમાં મગ્યા રહીને આજસુ જીંદગી ગુજરનારા હતા, કાંઇથી શુભ કામ તરફ તેઓની વળણ હતી નહિ, પણ શુરાઇ તરફજ વળણ રાખીને દરવંદોને મદદગાર થઇ પડ્યા હતા. જરથોસ્ત દુવા માંગે છે કે નેક દીન વિષે લોકોને સમજાવવામાં તે ફતેમંદ ઉતરે, જેથી તેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરવામાં મદદગાર થઇ પડે. તે અરજ ગુજરે છે કે ગુણતાસ્પ, ફરશોસ્તર, અને જામાસ્પ તેનાં કામમાં મદદ કરીને બહેશતનું સુખ હાંસલ કરે, અને બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાને નાશ થાય, અશો સદગુણી પુરૂષોને ચીનવદ પુલ ઉપર ફરેસ્તાઓ મુખારકબાદી આપે છે અને અમૃત જેવો ખોરાક આપે છે, જ્યારે પાપીઓનાં રવાનોને પલીદીને ખોરાક પહેંચે છે.

હા ૫૦ મો-કત મોઇ ઉરવા—અશો જરથોસ્ત અરજ ગુજરે છે કે તે અહુરમઝદની ઉપર ચાહ રાખનાર, અને તેનીજ પરસ્તેશ કરનાર છે, તેથી તેનું રક્ષણ થાય; અને પવિત્રાઇથી નેક જીંદગી ગુજરનારાઓ, જેઓ ડહાપણથી તેની પવિત્ર માથવાણી ખરાં દીલથી લણે છે, અને આ ધરતી જે દરવંદથી વેરાન થયેલી છે, તેને આબાદ કરે, તેઓની અને તેની મદદે આવીને અહુરમઝદ રહેનુમાઇ કરે, અને બહેશતનું સુખ અખશે. તે ખાહેશ રાખે છે કે આજીજીથી બે હાથ ડિંગ્યા કરીને, નમ્રતાથી અહુરમઝદની કવિતાશી સિફતો ગાઇને ક્રિયાની ભેટોથી તે અહુરમઝદને પહેંચે. સંખ્યાબંધ સેતારાઓ અને દિવસની ખબર પહેંચાડનાર ખોરશેદ અહુરમઝદની કિર્તી ગાવાને સદા પોતાના માર્ગમાં ફર્યા કરે છે, તેમ અશો જરથોસ્ત, જ્યાં સુધી તેનામાં શક્તિ અને બળ છે, ત્યાં સુધી અહુરમઝદની કિર્તી ગાનારો થઇને તેને ખુશનુદ કરે, કારણકે અહુરમઝદ નેક કામ કરનારાઓની સૌથી જીલંદ ઇચ્છાઓ બર લાવે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ચોથા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજૂનયાદ; ગેહુ ગાથાખ્યો અહુનવદ્ ગેહુ, ઉશતવદ્ ગેહુ, સપેન્તોમદ્ ગેહુ, વૉહુ-ક્ષત્ર ગેહુ, વહિશ્તોધશત ગેહુ, ગેહુ ગાથાખ્યો અર્દાફર્વશ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહુ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુબ્ધપ્ત દુબ્ધવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઝોઝેમ ગોફત, ઝોઝેમ કદ્, ઝોઝેમ જશત, ઝોઝેમ યુન્ બૂદ્ અસ્તેદ. અજ આન્ ગુનાહુ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનાઝ્યાંની, ઝોખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરોધદીતે અધરહે મધન્યેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફેરષોતેમ્; સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩). ક્રવરાને મજદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્કઝેષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ક્રસસ્તયઝેચ.

અહુરહે મજદાઝો રઝેવતો ખરેનંધઉહુતો, અમષનાંમ સપેન્તાનાંમ, ગાથાખ્યો સપેન્તાખ્યો રતુક્ષત્રાખ્યો અષઝોનીખ્યો, અહુનવધત્યાઝો ગાથયાઝો, ઉશતવધત્યાઝો ગાથયાઝો, સપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઝો, વૉહુ-ક્ષત્રયાઝો ગાથયાઝો, વહિશ્તોધશોધશ ગાથયાઝો, અષઝોનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઝોધરયો-ત્કઝેષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નખાનજદિશ્તનાંમ ક્રવષિનાંમ, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્યાધ્ય દનઝોથાધ્ય ક્રસસ્તયઝેચ, યથા અહુ વધરયો જઝોતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હ્ય ક્રા અષવ વીધ્વાઝો ઝઝોતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રઝેવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજ્ઞમધદ; અમષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઝોધહો યજ્ઞમધદ. ગાથાઝો સપેન્તાઝો રતુક્ષત્રાઝો અષઝોનીશ યજ્ઞમધદ; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે રતૂમ યજ્ઞમધદ; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે

૧. એ ગાથાનું નામ, એ શરૂઆતના પહેલા ક્રકરામાં આવેલા વૉહુ ક્ષત્રેમ ખોલો ઉપરથી પડ્યું છે.

રતૂમ યજ્ઞમધદે; રપેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરેતોધરતીમ ગાથાંમ અપઞ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અપઞ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સ્વરાઞ્ચો રપેન્તાઞ્ચો ક્વપથો યજ્ઞમધદે. અહુર્નમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુર્નમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુર્નમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુર્નમ વધરીમ તનૂમ પાધતી. યથા અહુ વધર્યો (૧).

(હા ૫૧ મો)

નમો વે ગાથાઞ્ચો અપઞ્ચોનીશ!

૧ વૉહુ ક્ષત્રમ વધરીમ બાગંમ અધબી-અધરિરેતમ,
વીદીર્ષનાધશ ધજ્ઞાચીત અપા અન્તરે-ચરધતી
ધ્યઞ્ચોથનાધશ, મજ્ઞદા વહિરેતમ
તત્ત ને નૂચીત વરંપાને. (બે વાર પઢો)

૨ તા-વે મજ્ઞદા પઞ્ચોઉરવીમ અહુરા અપાધ ચેચા
તધબ્યાચા આર્મધતે, દાધષા-મોધ ધરેતોધશ ક્ષત્રમ;
ક્ષમાર્કમ વૉહુ મનંધહા વજ્ઞાધ દાધદી સવંધહો.

૩ આ-વે ગેઉષા હેમ્યન્તૂ, થોધ
વે ધ્યઞ્ચોથનાધશ સારંતે,
અહુરો અપા હિજવા
ઉખધાધશ વંધહેઉશ મનંધહો,
યઅપાંમ તૂ પોઉર્યો
મજ્ઞદા ક્ષદંતા અહી.

૪ કુથા આરોધશ આકૂસરેતુશ,
કુથા મેરેજ્ઞદિકા અદતત્ત,

૧. તારી સત્તાને સારે માર્ગે વાપરયાથી લોકો આખાદ થાય છે.

૨. પેગમબર જરેતોસ્ત બોલે છે કે હું અહુરમઝદને સૌથી ખુબંદ ગણું છું, નેક મનશનીથી તારી ભક્તિ કરવાથી મારી મુરાદ હાંસલ થાય.

૩. પેગમબર જરેતોસ્ત બોલે છે કે જ્યો અહુરમઝદને સરદાર તરીકે ગણે છે, તેઓ તેની સંક્રાંતિ છે, અને તેઓનો તે શહબર છે.

૪. પેગમબર જરેતોસ્ત સવાલ કરે છે કે બલાધનો બહુલો ક્યાં મળે છે? શુનાહની માફી ક્યાં મળે છે? અરોધ તથા તાબેદારી ક્યાં હોય છે? સૌથી ઉત્તમ મનશની ક્યાં છે? અહુરમઝદની સત્તા શા ઉપર છે?

કુઠ્રા યસો પયેન્ અર્ધેમ,
 કૂ સ્પેન્તા આર્મધતીશ;
 કુઠ્રા મનો વહિશતેમ, કુઠ્રા
 શ્વા ક્ષત્રા મજ્જદાઓ.

૫ વીરપાન્તા પેરેસાંસ, યથા
 અપાત્ર હયા ગાંમ વીદત્ર,
 વાસ્તસ્યો બ્યઓથનાઇશ અરેવો
 હાંસ હુપ્રતુશ નેમંધહા;
 ચે દાથએમ્બયો અરેશ-રતૂમ
 ક્ષયાંસ અપિવાઓ ચિસ્તા.

૬ ચે વહો વંધહેઉશ દજદે
 યસયા હોઇ વારાઇ રાદત્ર,
 અહુરો ક્ષત્રા મજ્જદાઓ અત
 અહાઇ અકાત્ર અબ્યો,
 ચે હોઇ નોઇત્ર વીદાઇતી
 અપેમે અંધહેઉશ ઉર્વએસે.

૭ દાઇદી-મોઇ ચે ગાંમ તપો અપસયા ઉર્વરાઓસયા
 અમરેતાતા હુઉર્વાતા સ્પેનિશતા મધન્યૂ મજ્જદા
 તેવીષી ઉતયૂઇતી મનંધહા વૅહુ સેંધહે.

૮ અત્ર જી તોઇ વક્ષયા મજ્જદા;
 વીદુષે જી-ના મ્રયાત્ર,
 હ્યત્ર અકોયા દ્રંગવાઇતે,
 ઉશતા ચે અર્ધેમ દાદ્રે;
 હુવો જી માંથા બ્યાતો
 ચે વીદુષે મ્રવઇતી.

૫. સારી બુદ્ધિવાળો ઉદયોગી માણસ ઉપલા સવાલો પુછે છે, તે દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે.

૬. જે કોઇ અહુરમઝદને આરાધે છે, તેના હકમાં અહુરમઝદ ધણુંજ સાદું કરે છે, જે કોઇ તેની આરાધના નથી કરતો, તેની ઉપર ધણીજ ખરાબી આવી પડશે.

૭. યેગમથર જરતોસ્ત્ર અહુરમઝદને કહે છે કે તેં જનવર, પાણી તથા ઓરવર પેદા કીધાં, તું મને સુખ, અમર્ગી, શક્તિ તથા જોર આપ.

૮. જુરાને માટે જુર છે, અશોઇને ટેકો આપનારને માટે સુખ છે. માત્ર સમજવનારને જુશાલી ઉત્પન્ન થાય છે.

૯ યાંમ કનૂત્તમ રાનોધળ્યા દાઝો
થવા આથા સુખા મજદા,
અયંધ્રહા કુસ્તા અધળી
અહવાહુ દક્ષતમ દાવોધ
રાષયેધ્રહા દ્રેગવન્તમ સવયો અપવન્તમ.

૧૦ અત્ર યે માના મરેક્ષધતે
અન્યાથા અહાત્ર મજદા,
હવો દામોધશ દૂળે હુનુશ,
તા હુજદાઝો યોધ હુન્તી;
મહળયો જળયા અપ્પમ
વંધહુયા અધી ગત્ર તે.

૧૧ કે ઉર્વથા સ્પિતમાધ
જરથુશલાધ ના મજદા,
કે વા અષા આક્રશ્તા,
કા રપેન્તા આર્મધતિશ,
કે વા વંધ્રહુશિ મનંધ્રહા
અચિસ્તા મગાધ અર્ધવો.

૧૨ નોધત્ર તા-ધમ કનાઉશ
વઝોથો કુંવીનો પેરેતો જોમો,
જરથુશલમ સ્પિતામમ હાત્ર
અહી ઉરુરઝોસ્ત્ર અશતો,
હાત્ર હોધ ધમ ચરતસ્યા
અઝોદરેશ્યા જોધપેનૂ વાજા.

૯. અહુરમઝદ બળતા આતશની તથા પીગળાવેલાં લોહાંની મારફતે ક્રુષ્ટને શિક્ષા કરે છે, તથા અશોને ક્ષમદો આપે છે.

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે જે કોઈ મને દુઃખ દેવા માંમે છે, તે દરજને ટેકો આપનાર છે.

૧૧. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને સવાલ કરે છે કે મારો દોસ્ત કાણ? કયા ખાલેસ માણસ તે મહાન કામને (કયામતને) માટે જણાયલા છે?

૧૨. ગોલમખારગી કરનાર તથા જરતોસ્તનાં શિક્ષણ ઉપર ધ્યાન નહિ આપનાર જરતોસ્તને નારાજ કરે છે.

- ૧૩ તા દ્રૌગ્ધવતો મરેદ્ધતી
દ્વએના ઔરેજાઉશ હુધથીમ
ચેહ્યા ઉર્વા પ્રઓદધતી
ચિન્વતો પેરેતાઓ આકાઓ
ખાધશ બ્યઓથનાધશ હિજવસ્યા
અપહ્યા નાંસ્વાઓ પથો.
- ૧૪ નોધત્ર ઉર્વાથા દાતોધબ્યસ્યા
કરપનો વાસ્લાત્ર અરેમ,
ગવોધ આરોધશ આસેન્દા ખાધશ
બ્યઓથનાધશયા સેંગહુધશયા;
ચેધશ સેંગહો અપેમ્મ
દુળે દેમાને આદાત્ર.
- ૧૫ હ્યત્ર મીજદેમ જરથુશતો
મગવબ્યો ચોધશત્ર પરા
ગરો દેમાને અહુરો
મજદાઓ જસત્ર પોઉરેયો
તા વે વોહુ મનંધહા
અપાધ્યા સવાધશ ચિવીધી.
- ૧૬ તાંમ કવા વીશ્તાસ્પો
મગહ્યા ક્ષથા નાંસત્ર
વંધ્રહુઉશ પદેળીશ મનંધહો
યાંમ ચિસ્તીમ અપા મન્તા
રપેન્તો મજદાઓ અહુરો
અથા-ને સજદ્ધયાધ ઉશ્તા.

૧૩. પાપી માણસ છેવટે રાસ્ત માણસથી હાર પામે છે, અને પોતાનાં બદ કામ તથા જ્ઞાનને ક્ષીમે ચીનવદ પુલ ઓળંગી શકતો નથી.

૧૪. જરતોસ્તનાં શિક્ષણ નહિ સાંભળનારાઓ ખેતીનો વધારો કરતા નથી, તેઓને સેવટ દોજખમાં જવું પડશે.

૧૫. પેગમબર જરતોસ્તની પૂઠે ચાલનારાઓને માટે ગરાયમાન બહેશતનો બદલો ખેંચેલાંથી નક્કી કરી રાખ્યો છે.

૧૬. ગ્રથતાસ્પ પાદશાહે પોતાનાં બુદ્ધિમાન વર્તણુકથી, કાયદો હાંસલ થતો જોયો.

- ૧૭ બેરેખ્યાંમ મોઘ ફેરવ્યાંરલો
હવો-ગવો દ્યેદાદશત કુંહુર્યેમ
દ્યેનયાધ વંધહુયાધ યાંમ
હોધ ઇખ્યાંમ દાતુ
ક્ષયાંસ મજદાઓ અહુરો,
અપહ્યા આજદયાધ ગેરેજદમ.
૧૮ તાંમ ચિસ્તીમ દે-જામારેપો
હવો-ગવો ઇશ્તોદશ ખરેનાઓ
અપા વેરેન્તે, તત્ કષ્ટેમ
મનંધહો વંધહેઉશ વીદો;
તત્ મોઘ દાદદી અહુરો
હાત મજદા રપેન તવા.
૧૯ હવો તત્ ના મહદ્યો-માઓધહો
સ્પિતમા અહ્યાધ દજદે,
દ્યેનયા વ્યેદેનો, ચે
અહુમ ઇપસાંસ અધખી,
મજદાઓ દાતા અઓત,
ગયેહ્યા બ્યઓથનાદશ વહો.
૨૦ તત્ વેન્તે હજઓપાઓધહો
વીરપાઓધહો દધદયાધ સવો,
અર્ધેમ વોહુ મનંધહો ઉખા
યાદશ આર્મંધતિશ,
યજેન્નાઓધહો નેમંધહો
મજદાઓ રફેધેમ ચગેદો.
૨૧ આર્મંતોદશ ના રપેન્તો હવો
ચિસ્તી ઉખાદશ બ્યઓથના,

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત એવું ઇચ્છે છે કે હીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને મદદ કરવાને માટે, ફરેશાસતરની ખુલંદ છાકરી હવેવી તેની બાબડી થાય ?

૧૮. જામારુપ પોતાને કહાષણ, કીર્તિ, સત્તા, તથા નેક બુદ્ધિ મળે એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત મેદીયોમાહને કહે છે કે જો કોઇ હીન શીખીને અહુરમઝદના ફરમાનો કુન્યાનાં લોકોને જાહેર કરશે, તે મારી સંડોવે કહેવાશે.

૨૦. હમારી સંપુર્ણ મનશનીને લીધે એક મરજીથી કામ કરનારા અમરાસપદોથી હમને ક્ષમદો હાંસલ થાય ! અહુરમઝદની ખુશાલીને માટે હમો તલબ કરીએ !

૨૧. ભક્તિલાવવાળો માણસ કુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે, અહુરમઝદ તેને નેકી તથા સત્તા બક્ષે છે.

દએના અપેમ રપેન્વત્, વૉહુ ક્ષત્રેમ મનંધહો,
મજદાઓ દદાત્ અહુરો, તેમ
વંધઉહીમ યાસા અપીમ.

૨૨ ચેહ્યા મોધ અપાત્ હયા
વહિશતેમ ચેસ્ને પધતી,
વએદા મજદાઓ અહુરો,
ચોધ આઓધહુરેયા હુન્તિયા,
તાં યજ્ઞમ ખાધશ નામેનીશ,
પધરિયા જસાધ વન્તા.

૨૩ વૉહુ ક્ષત્રેમ વધરીમ બાગેમ અધબી-અધરિશતેમ,
વીદીપેન્નાધશ ધજ્ઞાચીત્ અપા અન્તરે-ચરધતી
બ્યઓથનાધશ મજદા વહિશતેમ તત્ત ને નૂચીત્ વરેપાને. (બે વાર પટે.)

અપેમ વૉહુ (૩). વૉહુ-ક્ષત્રાંમ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. વૉહુ-ક્ષત્રાંમ
ગાથાંમ અપઓનીમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. વૉહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ
હુન્દાતા યજ્ઞમધદે. ચેંધહુ હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી વંધહો,
મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઓધહુમંયા તાંસયા તાઓ-
સયા યજ્ઞમધદે.

(બાજર્મા પટે.) અહુરમજદ બોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર-
દુમ સદેગાંન્ હમા સદેગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્
માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ.
(પ્રગટ પટે) યથા અહુ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહોમય અઓજસ્ય જવરેય આક્રીનામિ, અહુરહે
મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો, અમંષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાબ્યો
રપેન્તાબ્યો રતુક્ષત્રાબ્યો અપઓનિબ્યો, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેતા-મધ્યેઉશ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષત્રયાઓ
ગાથયાઓ, વહિશ્તોધશ્તોધશ ગાથયાઓ, અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધ-
નાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-ઠકએષનાંમ ક્રવષિનાંમ, નબાનજદિશત-
નાંન્ ક્રવષિનાંમ. અપેમ વૉહુ (૧).

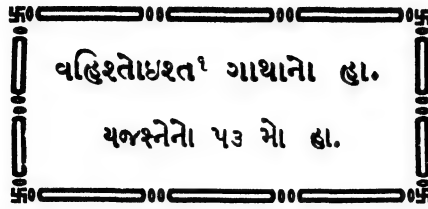
 અહુમાધ રએથય; હજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ;
કેરેહુ મોજદ.

૨૨. જેઓ આગળ થઈ ગયા, તથા જેઓ હાલ હંયાત છે, તેઓમાંથી જેઓ આરાધના
કરવાને લાયક છે, અને જેઓનો અહુરમજદ પીછાણનાર છે, તેઓનાં નામ હું યાદ કરું છું.

વૉહુ-ક્ષેત્ર ગાથા.

હા ૫૨ મો-વૉહુ-ક્ષેત્રમ વધરીમ—અહુરમઝદની સત્તા પસંદ કરવા સાયક, તથા જીવંદ મદદ કરનાર છે, તેને આધીન રહેવાથીજ તમામ સુખ હાસિલ થાય છે. જે કાંઈ નેક મનશનીથી, તથા સચાઈથી બોલીને, જીવંદ બંદગીથી અહુરમઝદને પીછાણે છે, તેની અહુરમઝદ રાહનુમાઈ કરે છે, ભક્ષાઈનો બદલો પેલી જહાંનમાં મળે છે, પરોપકારી કામ કરવાથી જરૂર ગુનાહની મારી મળે છે; જે જીકાઈ અને મગરૂરી તરફ તિરસ્કાર બતાવે છે, તેજ નેક મનશનીના ગુણ વધારે છે; કાંઈનું કદી જીરું નહિ કરવામાં સંપુર્ણ મનશની સમાયલી છે. ઉદ્યોગી શખસ દુન્યાની આબાદી ધરાવનારો છે. જે કાંઈ અહુરમઝદની આરાધના કરીને તેને ખુશનુદ કરે છે, તેને તે સારાંધાંથી વધારે સાફ કરે છે, અને જે કાંઈ તેની ભક્તિ નથી કરતો, તેનું જીરાઈથી વધારે જીરું થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને અરજ ગુમરે છે કે તેજ પાણી, ઓરવર, અને ગોરપંદ બનાવ્યા, ત્યારે મને અમર્જી, તંદરોસ્તી, શક્તિ, કૌવત, અને ધર્મનો બોધ પશુ આપ! ત્યાર પછી અશો જરથોસ્ત માથવાણીનો લોકોમાં ફેલાવો કરવાનો કસદ જાહેર કરે છે, અને કહે છે કે બીજાઓની જે લોકોને નિતીમાન રાહ દેખાડશે, તે તેઓ સુખ હાસિલ કરશે. તે પછી એક શખસ ગુનેહગાર છે કે નહિ, તેની કસોટી કરવાને માટે તે જમાનામાં તે આંતશની ચેહમાંથી ચાલી જતો, અથવા તાવેલી ધાતુ તેનાં બદન ઉપર રેડવામાં આવતી હતી, તેવો કંઈ ધસારો આવે છે. જુરા શખસનું રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પસાર થવા માંગે છે, ત્યારે તે પોતાનાં બદન કરતુકો અને જીડી જમાનને લીધે પરેશાન થાય છે. એવા કરપની સંક્રમાંના લોકોથી કાંઈ પશુ ખુબીલયું કામ થતું નથી, અને તેઓનો દાર દોષખમાંજ થાય છે. શાહ ગુશતારપ, ફરશોશતર, હવોવી, જમારપ, તથા મેદીયોમાહ જરથોસ્તના ભલા શાગેદો અને મદદગારો હતા, તેઓની પીછાણ કરીને તેઓને માટે ભક્ષા આશીરવાદ માંગે છે તેમજ અગાઉ થઈ ગયેલા, અને હૈયાત લોકોમાંના જેઓ અહુરમઝદની આરાધનામાં મશગુલ હતા, તેઓને હેતથી યાદ કરે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પાંચમાં ગાથાને દીને નીચલા હ: પઢવ.

દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો. અષેમ વૉહુ (૧).

પ નામે યજ્ઞદાં અહુરમજદ જોદાઝે અવજની, ગોરજે જોરેહ અવજયાહ; ગેહ ગાથાજ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, રપેન્તામદ ગેહ, વૉહુ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘશત ગેહ, ગેહ ગાથાજ્યો અર્દાફર્શ ખેરસાદ. અજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજ્ઞપ્ત દુજ્ઞવરશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઝોઝેમ ગોકૃત, ઝોઝેમ કર્દ, ઝોઝેમ જશત, ઝોઝેમ જુન બૂદ ઝસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઝાંની, ઝોખે અવાજશ પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ. દનઝોથ અહુરહે મજદાઝો, તરેઘદીતે અંધરહે મધંયેઉશ; હુધ્યાવરશતાંમ હાત વસ્ના ફરેષોત્તેમ; સ્તઝોમિ અષેમ. અષેમ વૉહુ (૩). કવરાને મજદયસ્ને જરથુશત્રિશ વીદઝેવો અહુર-ત્કઝેવો (જે ગેહ હોય તે પઢે) કસસ્તયઝેય.

અહુરહે મજદાઝો રઝેવતો ખરેનંધઉહુતો, અમેષનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાજ્યો રપેન્તાજ્યો રતુક્ષાજ્યો અષઝોનિજ્યો, અહુનવધંત્યાઝો ગાથયાઝો, ઉશતવધંત્યાઝો ગાથયાઝો, રપેન્તા-મધંયેઉશ ગાથયાઝો, વૉહુ-ક્ષથયાઝો ગાથયાઝો, વહિશ્તોઘશતોઘશ ગાથયાઝો, અષઝોનાંમ કવષિનાંમ ઉધનાંમ અધવિ-થૂરનાંમ, પઝોધરયો-ત્કઝેષનાંમ, કવષિનાંમ, નખાનજદિશતનાંમ કવષિનાંમ, દનઝોથ યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઝોથાધ્ય કસસ્તયઝેય, યથા અહુ વધરયો જઝોતા કા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાત્રચિત હ્ય કા અષવ વીધવાઝો ઝઝોતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રઝેવન્તેમ ખરેનંધઉહુન્તેમ યજમધદે; અમેષા રપેન્તા હુક્ષા હુધાઝોધહો યજમધદે. ગાથાઝો રપેન્તાઝો રતુક્ષાઝો અષઝોનીશ યજમધદે; અહુનવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે રતૂમ યજમધદે; ઉશતવધતીમ ગાથાંમ અષઝોનીમ અષહે

૧. એ ગાથાનું નામ, શર્યાતના પહેલા ફરમામાં આવેલા વહિશ્તા ઘસતિશ્ત. બોલ ઉપરથી પડ્યું છે

રતૂમ યજ્ઞમધદે; સ્પેન્તા-મધન્યૂમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વૉહુ-ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; વહિરતોધસ્તીમ ગાથાંમ અપચ્ચોનીમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે; અપચ્ચોનાંમ વંધઉહીશ સૂરાચ્ચો સ્પેન્તાચ્ચો ક્વપથો યજ્ઞમધદે. અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનૈમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધસ્યો (૧).

(હા ૫૩ મો.)

નૌમો વે ગાથાચ્ચો અપચ્ચોનીશ.

૧ વહિરતા ધશતિશ સ્ત્રાવી જરથુશ્તહે
સ્પિતામહ્યા ચેજી હોધ દાત આયપ્તા,
અપાત હુચા અહુરે મજ્ઞદાચ્ચો
યવોધ વીસ્પાધ આ હુવંધહેવીમ,
યએચા હોધ દ્યૌન્ સરકૃન્ચા દ્યૌનયાચ્ચો
વંધહુયાચ્ચો ઉજધા પ્યચ્ચોથનાચા. (એ વાર પદે.)

૨ અતયા હોધ સ્યન્તૂ મનંધહા
ઉજધાધશ પ્યચ્ચોથનાધશચા,
દનૂમ મજ્ઞદાચ્ચો વહ્યાધ
આ ક્ચોર્જત યસ્નાંસચા,
કવચા વીશ્તાસ્પો જરથુશ્તિશ
સ્પિતામો ફ્રેષચ્ચોશ્તસચા,
દાચ્ચોધહો અર્જનૂશ પથો યાંમ
દ્યૌનાંમ અહુરે સચ્ચોપ્યન્તો દદાત.

૩ તેમચા-તૂ પૌઉરિચિસ્તા હુએચત-અસ્પાના
સ્પિતામી ચેજીવી દુગંદ્રાંમ જરથુશ્તહે
વંધહેઉશ પધત્યાસ્તૈમ મનંધહો અપહ્યા
મજ્ઞદાચ્ચોસચા તધજ્યો દાત સર્જમ

૧. પેગમખર જરથોસ્તની ખાહેશ પાર પડી, એટલે તેને બહેરાતનું સુખ મળ્યું તથા જેઓ તેની સામે થઈને તેને હેરાન કરતા હતા, તેઓએ તેની દીન શીખવાની ખાહેશ દેખાડી.

૨. પેગમખર જરથોસ્ત કહે છે કે પાદશાહ ગુચાતસ્પ તથા ક્રીસ્તર લોકોને તેની દીન શીખવશે.

૩. પેગમખર જરથોસ્ત પોતાની સૌથી નાની દીકરી પોઉરિચિસ્તને દીનની બાબદમાં ડેડીના ખર્વાદ જમાસ્પની શીખવણી પ્રમાણે વર્તવાને શીખામણ આપે છે.

અથા હેમ ફેરેવા શ્વા પ્રથ્વા
સ્પેનિશ્તા આર્મતોધશ હુદાન્વરેવા.

૪ તેમ જી વે સ્પેરેદાની
વરાની. યા ફેધોધ વીદાત
પદ્યથએવા વાસ્તવ્યએધજ્યો અત્યા ખએતઓવે
અપાઉની અપવજ્યો, મનંધહો વંધહેઉશ,
ખેન્વત હંધઉશ મે ખેઓતઉશ,
મજદાઓ દદાત અહુરો દએનયાધ
વંધહુયાધ યવોધ વીરપાધ આ.

૫ સાખેની વજ્યઆજ્યો કધનિજ્યો અઓમી,
દમધજ્યાયા વદંમો મેન્યાન્ધ માંજદજદમ
વએદાદમ દએનાખીશ અખ્યસ્તા
અદૂમ યે વંધહેઉશ મનંધહો,
અપા વે અન્યો અધનીમ વીવેનગહતૂ
તત જી હોધ હુષેનંમ અંધહત.

૬ ધયાન્ધ હુધથ્યા નરો અથા જેનયો,
દુળે હયા રાથેમો યેમ સ્પષુથા ક્રાધદીમ
દુળે આયેસે હોધથા તનવો પરા,
વયૂ-અરેદુજ્યો દુશ-ખરેથેમ નાંસત-ખાથેમ,
દ્રંગવોદંજ્યો દજીત-અરેતએધજ્યો
અનાધશ આ મનાદીમ અહૂમ મેરેનગંદુયે.

૭ અત્યા વે મીજદંમ અંધહત અહ્યા મગહ્યા,
યવત આજીશ જરજદિશ્તો ખૂનોધ હખ્તયાઓ

૪. પોહરચિસ્તિ કહે છે કે મારો ધણી અને ચાહે તેના કરતાં હું તેને વધારે ચાહીશ; જે કોઈ પોતાના બાપ, ધણી, ખેડુતોને, ખેશીઓને વફાદાર રહેશે, તેને અહુરમજ્દ બહેરાત બખરાશે.

૫. પરજીતી વર-કન્યાને અરો જરથુસ્ત નસિહત દે છે કે “નેક મનશાનીથી એક ખીલને ચહાતાં રહેશે તો તમે જર મુખી થશો.”

૬. પેગમખર જરતોસ્ત પરજીતાં જોડાને નસિહત દે છે “નેક બુદ્ધિથી અને અરોધથી જાંદગી શુભરજો અને એક એકને ચાહજો.”

૭. પેગમખર જરતોસ્ત નસિહત કરે છે તમારાં દીલમાંથી લોભ અને બદ વિચાર કાઢી નાંખજો નહિ તો તમને પસ્તાવું પડશે.

પરચા અઘ્ઘાચાંસ અઘ્ઘારાચા યથા
મધન્યૂશ દ્રંગવતો અનાંસત્ પરા
ધવીજયથા મગેમ તેમ અત્ વે
વયોધ અંધહુધતી અપેમંમ વચો.

૮ અનાધશ આ દુજ્જવરેપ્પનંધહો દ્ઢૂપ્પન્યા હેન્તૂ
જખ્યાચા વીસ્પાઘ્ઘાંધહો અઘ્ઘાંસેન્તાંમ ઉપા;
હુક્ષધાધશ જેનંરાંમ ઝૂનંરાંમચા રામાંમચા
આધશ દદાતૂ પ્યેધતિખ્યો વીજ્જિખ્યો,
ધરતૂ ધશ દ્ઢૂપ્પો હુવો દરેજ્ઞ
મરેથ્યાઉશ મજ્જિસ્તો માપુચા અસ્તુ.

૯ દુજ્જવરેનાધશ વએષો રાસ્તી
તોધ નરેપીશ રજ્જશ,
અએષસા દેજ્જત્ત-અરેતા પેષો-તનવો.
દ્ઢૂ અપવા અહુરો, ચે ધશ
જ્યાતેઉશ હેમિથ્યાત્ વસે-ધતોધશચા;
તત્ મજ્જદા તવા ક્ષેમંમ યા
અરેજ્જેજ્યોધ દાહી દિગઘ્ઘાંવે વહો. (ત્રણ વાર પઢે.)

૧૦ વહિસ્તા ધશતિશ સ્વાવી જરથુશ્વહે
રિપતામહ્યા ચેજ્જ હોધ દાત્ આયપ્તા,
અપાત્ હયા, અહુરો મજ્જદાઘ્ઘો,
યવોધ વીસ્પાધ આ હવંધહુવીમ,
યએચા હોધ દએન સરકેન્ચા દએનયાઘ્ઘો
વંધહુયાઘ્ઘો ઉખધા પ્યઘ્ઘાંથનાચા. (બે વાર પઢે)

અર્ષેમ વૉહૂ (૩) વહિસ્તોધસ્તીમ હાધતીમ યજ્ઞમધદે. વહિસ્તો-
ધસ્તીમ ગાથાંમ અપઘ્ઘાનીમ અપહુ રતૂમ યજ્ઞમધદે. વહિસ્તોધસ્તોધશ
ગાથયાઘ્ઘો હન્દાતા યજ્ઞમધદે. ચેંધહુ હાતાંમ આઅત્ ચેસ્ને પધતી
વંધહો, મજ્જદાઘ્ઘો અહુરો વએથા અપાત્ હયા, યાઘ્ઘાંધહુમંચા તાંસચા
તાઘ્ઘાંસચા યજ્ઞમધદે.

૮. દુષ્ટ કામ કરનારાઓ હાર પામેલા, ધિક્કાર પામેલા, સર્વ ઠેકાણેથી ખાતલ થયેલા
અને નારા પામેલા થશે !

૯. પુરા એતેકાદવાળાઓ, જેઓ ધર્મગ્રંથને હલાક કરે છે, તેઓ તનાપુર ગુનાહ કરે
છે. પ્રમાણિક જીંદગી ગુજરનાર ગરીબ માણસ ઉપર અહુરમજ્જદના હતમ આશીર્વાદ ઉતરે છે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમઝદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદમ, મરદમ સર્દગાંન હુમા સર્દગાંન, હુમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નેમય વહ્નમય અઓઝસય જવર્ય આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહુતો, અમંપનાંમ રપેન્તાનાંમ, ગાથાઓ રપેન્તાઓ રતુક્ષધાઓ અપઓનિઓ, અહુનવધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવધત્યાઓ ગાથયાઓ, રપેન્તા-મધન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષધયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોદશ્તોદશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ ક્રવપિનાંમ, ઉધનાંમ અધવિથૂરનાંમ, પઓધસ્યો-હઝએપનાંમ ક્રવપિનાંમ, નખાનજ-દિશ્તનાંમ ક્રવપિનાંમ. અપંમ વોહુ (૧).

અહાધ રએશય; હુજંધરેમ; જસ મે અવંધહે મજદ કરેકેહુ મોજદ.

વહિશ્તોદશત ગાથા.

હા પ૩ મો-વહિશતા ઇશતિશ—સેવટે અશે જરથોસ્તની મુરાદ પાર પડી અને પહેલાં તેને જે લોકો દુઃખ દેતા હતા, તેઓ પણુ હવે તેની શીખામણુ સાંભળવા લાગ્યાં, ત્યારે પોતે ખાહેશ દેખાડે છે કે તેની પછી તેના શાગેદોં ગુજ્જતારપ, ફરશોસ્તર, અને જમારપ તેની નેક દીનનો રાહ લોકોને શીખવે. વળી તે પોતાની દીકરી પોઉર્યિશતીને અકકલથી અને હહાપણુથી વરતીને પોતાના ખાવીંદની શીખામણુ પ્રમાણુ ચાલવા કહે છે, તેના જવાબમાં પોઉર્યિશતી કહે છે કે તેણીનો ખાવીંદ તેણીના ઉપર જે વહાલ દેખાડશે, તેના કરતાં વધારે વહાલ તેણી દેખાડશે, કારણકે જે કાંઈ નારી પોતાનાં માતાપીતા, ધણી, અને ખેશીઓ તરફ વફાદાર રહી વરતશે, તેની સર્વે મુરાદ હાંસલ થશે, અને તેણી ગરોસ્તમ બેહેશતનું સુખ હાંસલ કરશે. વળી તે પરણુવા લાયક નર નારીઓને પરણુલી જીંદગી ગુજરવાની રૂડી સલાહ આપીને, નેક જીંદગી ગુજરવા તથા પરસ્પર હેત રાખવા કહે છે; તેઓને દરજોના ધુરા માર્ગથી વેગળા રહીને ઠગાઇ ભરેલાં સુખ સામે ચેતવણી આપે છે, અને જડ ધાલી બેઠેલા પાપી વિચાર, અને ધુરા લોભને કાઢી નાખીને સારાં મોટાપનાં કામે તરફ ઢળવા કહે છે, જેથી સેવટે અફસોસ કરવો નહિ પડે, કારણકે ધુરા એતેકાદવાળા દુષ્ટ લોકો છેવટે ધિકાર સાથે દુઃખી થઇને વિલાપ કરતા થશે. ગમે તેવા રંક પણુ નેક જીંદગી ગુજરીને બેહેશતનું જીવંદ સુખ હાંસલ કરશે.

ગુજરનારને સંજોગવાની ખીના.

અંતની ધડી નજીક આવી પુગવાની સંપૂર્ણ ખાત્રી થતાં જો ખીમાર માણસમાં શક્તી હોય તોજ પ્રથમ તેને નીરંગે અને ચોખ્ખાં પાણીથી નહવડાવી તેને એક ‘અપેમ વોહુ’ પઢાવવી. જો બોલવાની શક્તિ નહિ હોય તો છેલ્લી ધડીએ સામા માણસે કુશતી કરી તેના કાનમાં એક ‘અપેમ વોહુ’ મોઢા અવાજે પઢવી. કેટલાક સંજોગોમાં બની શકે તો છેલ્લી ધડીએ નહાન નહવડાવીને ‘હોમ’નું પાણી પાચે છે, મગર તે સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે. પછી એક ચોખ્ખું, સફેદ સ્વચ્છ ઘોયલી ચાદર અથવા પીછોડીનું વપરાયલું કપડું ખેવડું કરી સાફ જમીન ઉપર ખીછાવી તે ઉપર માણસને મુકવું.

આ ખાટી બદનમાંથી પ્રાણ તે કીરતારને હવાલે થતાં જો ઉપર મુજબ શરીર પવિત્ર નહિ કીધું હોય તો મરનારને નીરંગ લગાડી નહવડાવી બે હમદીના પવિત્રાષ્ઠી કુશ્તી-પાદ્યાબ કરે અને પેવંદ વળગીને ‘સરૌશ બાજ’ ‘અસ્તવછતીશ અષહે’ સુધી પઢે અને બાજ પકડી કપડાં પહેરાવે, જે એકદમ સ્વચ્છ પરંતુ, જુનાં, ધસાયલાં અને જીવતાં માટે ફરી વપરાસમાં નહિ આવે તેવાં વાપરવા માટેનાં ફરમાન દીની કેતાબોમાં છે. મરનારને નીરંગે સ્વચ્છ કરી, નહવડાવી, માથાનું શીર ઢાંકણુ સુદરેહ, લેંગો, કુશ્તી, જમો, વિગેરે શુધ્ધ સફેદ પહેરાવવાં. પછી પાંચ બંધ બાંધવા. દરેક બંધ બાંધતી વખતે એક ‘અહુનવર’ પઢવો. પહેલો બંધ ગરદનને; બીજો બન્ને હાથોને; ત્રીજો કમરે; ચોથો બન્ને ગુંથણોને અને પગ જો લાંબા રાખ્યા હોય તો પગના અંગુઠાઓને.

ઉપર મુજબ કપડાં પહેરાવી સાફ કીધેલી જગ્યાએ મરનારનાં શરીરને મુકવું અને તુરત ‘સગ-દીદ’ કરાવવો. અને એક ખીલાથી પેલી જોડે મરનારને મુકેલી જગ્યાની આસપાસ ત્રણ કસ ખેંચવા અને પછી બાજ મુકવી યાને “તેમસ્થા યા આરમછતીશ ઇબ્નયા”થી સરૌશ બાજ તમામ પઢી પછી પેવંદ છોડી ગોશ્વલ કરવું.

જ્યાં રવાન મુકયું હોય ત્યાં તુરતજ એક અફરગાનિયામાં આતશ રૈશ્ન કરવો અને ત્યાં અવસ્તાતા કલામો ચાલુ લાજાવવા. પછી અવલમંજલ પુગાડવાનો વખત આવી પુગતાં બે દસ્તુર સાહેબો કુશતી કરી, ફરજયાત ગુજરી, ઘેહ-સારણાનું લાજુતર શરૂ કરે તે વખતે આખો વખત નજર મરનાર ઉપર રાખે.

ઘેહસારણું પુરું થતાં હાજર રહેલી મીજલસ મરનારને સેજદા કરે અને રવાનને અવલમંજલ પહોંચાડવા લાઇ જાય.

ઘેહુસારણાંની બાજ.

જેહ સારવા માટે એ સાહેબો, પાદીઆબ કુશ્તી કરી પદાંન બાધી પેવંદ ધરીને, ગેહાંન ઉપર નજર કરતા બન્ને જણ પડે.

દનઝાંથ અહુરહે મજદાઝાં. અર્ષમ વૉહુ (૧); યથા અહુ વધર્યો (૫), અર્ષમ વૉહુ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્તો જરથુશ્તીશ વીદઝેવો અહુર-હકઝેવો. (જે જેહ હોય તે પડે.)

સઝોપહે અબ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંથહે, દરષિ-દઝોશ, આહુધં-ચેહે, દનઝાંથ ચરનાધય વહાધય દનઝાંથાધય કસસ્તયઝેચ, યથા અહુ વધર્યો જઝાંતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હય ક્રા અષવ વીધ્વાઝાં ઝઝાંતૂ. અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ, અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતી, અહુનેમ વધરીમ તનૂમ પાધતિ. યથા અહુ વધર્યો (૧).

કેમ ના મજદા મવધતે પાયૂમ દદાત, હાત મા દ્રગવાઝાં દીદ-રેષતા ઝઝેનંધહે, અન્યેમ થ્વહાત આથસયા મનંધહસયા, યથાઝો ધ્યઝાંથનાધશ અર્ષમ થ્વઝાંશતા અહુરા, તાંમ મોધ દાસ્તવાંમ દઝેન-યાધ ક્રાવઝાંયા. કે વૉરંઝેમ-જા થ્વા પોધ સેનગાહા પોધ હુંતી, ચિથા મોધ દાંમ અહુબિશ રતૂમ ચીજદી; અત હોધ વૉહુ સૈરઝાંષો જન્તૂ મનંધહા, મજદા અહાધ યહાધ વધી કહાધચીત.

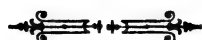
પાત-નો ત્વિધ્યન્તત પધરિ, મજદાઝોસય આરમધતિશય રપેન્ત-સય, નસે દઝેવી કુક્ષ, નસે દઝેવો-ચિથે, નસે દઝેવો-ક્રકરશે, નસે દઝેવો-ક્રદાધતે, અપ કુક્ષ નસે, અપ ક્રૂક્ષ દ્વાર, અપ કુક્ષ વીનસે, અપાખંધે અપ-નર્યેહે, મા મૅરંતયધનીશ ગઝેથાઝાં અસ્તવધતીશ અપહે.

(હા—અહુનવત ગાથામાંથી સફે ૪૭૬ થી યાનીમ મનો, યાનીમ વચોથી પઢવું તે તે સફે ૪૮૭ સુધી ચેહા વૉરંદા વનઝેમા કુજંમ સુધી પઢવા બાદ લણુનાર સાહેબો ફરીને ઉભા રહે અને રવાનને સગદીદ કરાવી નસાસાલાર રવાનને ગેહાંન ઉપર મુકે એટલે લણુનાર સાહેબો રવાનને સેજદો કરી બાજીનો ગાથાનો ભાગ પાને ૫૮૪ સુધી “યાઝ્ઝાંધહાંમયા તાંસયા તાઝોસયા યજ-મધદે.” સુધી પડે—પછી નીચે મુજબ ઘેહુસારણાંની બાજ સુકવી.)

નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા, નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા, નૅમસત્યા યા આરમ્ભતિશ ઇજ્ઞાત્યા. યથા અહૂ વધસ્યો (૫) ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞો અપઝ્ઞોનાંમ ક્વપયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞો અપઝ્ઞોનાંમ ક્વપયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે, યાઝ્ઞો અપઝ્ઞોનાંમ ક્વપયો. યથા અહૂ વધસ્યો (૨).

યસ્નૅમય વહ્નૅમય અઝ્ઞોજસ્ય જવરૅય આક્રીનામિ, સ્તઝ્ઞોપહે અપ્યેહે, તાજ્ઞમહે, તતુ-માંથહે, દરુષિ-દ્રઝ્ઞોશ, આહૂધસ્યહે. અપેમ વૉહૂ (૧) હુજ્ઞંધરૅમ અઝ્ઞેષજનાંમ, અઝ્ઞેવરૅ અઝ્ઞેષજનાંમ; હુજ્ઞંધરૅમ અઝ્ઞેષજનાંમ, અઝ્ઞેવરૅ અઝ્ઞેષજનાંમ; હુજ્ઞંધરૅમ અઝ્ઞેષજનાંમ, અઝ્ઞેવરૅ અઝ્ઞેષજનાંમ. અપેમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ, જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ, જસ મે અવંધહે મજ્ઞદ. અમહે હુતાસ્તહે હુરઝ્ઞોધહે, વૅરૅથ્રમ્નહે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઝ્ઞોસ્ય ઉપરતાતો, થ્વાષહે ખધાતહે, જરવાનહે અકરનહે, જરવાનહે દરેધો-ખધાતહે. અપેમ વૉહૂ (૧).

મુનાબત.

આ મુનાબતોમાં જોડાક્ષરોનો ઉપયોગ કરીને ઉચ્ચાર શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે, અને આગળી કેતાઓમાં જે બીજી ખામીઓ નજરે પડતી હતી, ભાષાને લગતી કે કવિતાના કાનુનોને લગતી, તે પણ સુધારવામાં આવી છે કે જેથી પદ્ધતી વખતે ફારસી જાણનારને કચવાટ ન લાગે અને તેનું ચિત્ત પરાગંદે ન થાય. કેટલીક શેઅરો જે ઘણી ખામીવાળી હતી, અને સુધારી શકાય તેવી ન હતી, તે પડતી મેળવામાં આવી છે, પણ કેટલીક એવી જુઝ શેઅરો રાખવી પડી છે, કારણ કે તેમને પડતી મેળતાં તેમની પાછળની બીજી શેઅરોને અલવળ પુગવાનો સંભવ હતો.

ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.

આ મુનાબતોમાં જ્યાં જ્યાં ‘ઝ’ અક્ષર વાપરેલો છે ત્યાં તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી ‘ઝ’ ના જેવો નહીં, પણ ઇંગ્રેજી Z અને ફારસી ‘ز’ ના જેવો કરવો.

ફારસી ‘غ’ (ઘએન) અક્ષરને બદલે ‘ઘ’ વાપરેલો છે જેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી ‘ઘ’ કરતાં વધારે નરમ આકારનો છે.

જે અક્ષરોની નીચે ‘ ِ ’ આવી નિશાની કરેલી હોય તેનો ઉચ્ચાર અર્ધો કરવો.

ફારસી શબ્દોને છેડે જ્યારે કાના, માત્રા, કે અજ્જુ, વકુ વગરનો અક્ષર આવે છે ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર અર્ધો અક્ષરનોજ થાય છે, માટે એવા છેડેના અક્ષરોની નીચે આવી ‘ ِ ’ નિશાની મુકી નથી. જેમકે: ‘નામ’ એનો ઉચ્ચાર ‘નામ’ થાય છે. ગુજરાતી હકે છપાયેલા અવસ્તાના શબ્દોમાં અને સંસ્કૃત શબ્દોમાં એ કાયદો નથી. ત્યાં તો ઘણી વેળા છેડેનો અક્ષર આખો યાને ‘અ’ સ્વરની સાથે ઉચ્ચારવામાં આવે છે, જેમકે ‘હુથ’, ‘યથ’, ‘ગય’, વગેરે જેથી ત્યાં છેડેનો અક્ષર અર્ધો દેખાડવા માટે મજકુર નિશાનીની ખાસ જરૂર રહે છે.

સુનાબત ૧ લી (બેતોમાં)

સ્તુતિ સુદલા કીશજ બિન સુદલા કાઉસની.

મનમ આન બંદ્યે નાદાને જાહેલ,
કે દાદમ અઝ ગુનેહ બરખાદ હાસેલ.

૧. હું તે નાદાન જાહેલ બંદો છેઉં, કે જેણે ગુનાહ કરીને પોતાની જાંઘીનો
પાક બરખાદ કીધો છે.

બે કદરે બરફેલ અઝ તાઅત બઝાઅત
નદારમ, ચુન નદારમ હીચ તાઅત.

૨. રાઇના દાણા બરાબર પણ મેં ભક્તિનો અસખાબ હાસેલ કીધો નથી,
કારણકે હું કંઈ પણ ભક્તિ કરતો નથી.

એ કર્મીનો એ તાઅત ગશ્તેઅમ મન,
બે લૌસે મઅસિયત આઘશ્તેઅમ મન.

૩. ગુનાહના ડાઘથી બરખાદને ખોદાના કરમાનો અને ભક્તિથી હું વેગળો ગયો છું.
એમન નામદ બેજોઝ એસ્થાન દેગર કાર,
હમે કજ રફતેઅમ ચુન રફતને માર.

૪. ગુનાહ શિવાય મેં બીજું કંઈ પણ કામ કયું નથી, એક સાંપની
ચાલની માફક હું તમામ વેગળો ગયો છું.

એ મૂચે સર ગુનાહમ બીશતર શુદ,
ગુનાહમ બીશતર અઝ મૂચે સર શુદ.

૫. મારાં માથાંના વાળ કરતાં મારા ગુનાહ (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે, મારા
ગુનાહ મારા માથાંના વાળ કરતાં (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે.

એ શર્મે જોર્મે કારે નામુલાયેમ,
સરી દારમ બેઝીર અફકંદેહ દાયેમ.

૬. ગુનાહ અને કુબ્ત કર્મોની શરમને લાધે હું મારું સર હંમેશા હેડે ઝોકાવેશું
રાખું છું.

એ દર્દે દીન ચુ યખ અફસોદે જાનમ,
ખુવદ અઝ જેન્સે એસ્થાન પોર દોકાનમ.

૭. દીનની લાગણી તરફ મારો જાન બરફની મીસાલે જમી ગયેલો છે (યાને
લાગણી વગરનો છે), મારી દુકાન ગુનાહની જથ્થાસોથી બરપુર છે.

બે નહયો અઝ મન નઝદીકો દૂરમ,
કોસુરે ઐનમો ઐને કોસુરમ.

૮. દીનમાં જે મના કાઢેલું છે તેની નજદીક હું જાઉં છું, અને દીનના દૂરમાનોથી હું દૂર જાઉં છું. હું ખાલેસ ખામીનું સ્વરૂપ છું, અને કસુરોનો અરક છું (યાને બેહદ કસુરોથી બરેલો છું).

મરો મદહૂશ દારદ આબે ઘફૂલત,
ન નીઝમ બર શુદ અઝ સર આબે ઘફૂલત.

૯. ગફૂલતનું પાણી મને બેકામ રાખે છે, અને વળી ગફૂલતીની ઉંધ મારા માથામાંથી ઉડી ગઈ નથી.

હમે કારમ બદો ગોફૂતમ દોરૂઘસ્ત,
રવાન તીરેહ ચુ રામઐ ખીફારૂઘસ્ત.

૧૦. મારાં બધા કામ લુડાં, અને બોલવાનું જીકું છે, મારો આત્મા, રોશની વગરની (જીજ્ઞાસુ મયલી યાતો ઝાંખી બળતી) મીશુબતીની માફક, તેજ વગરનો અને અંધારો છે.

ઝે બારે મઅ્સિયત ચુન્ બીદે મજ્નૂન,
તનમ ખમ ગશ્તે, જાનમ ગશ્તે પોર ખૂન.

૧૧. યુનાહના બોજથી એક બેકાર બીડના ઝાડની માફક મારું તન બળી ગયું છે, અને મારો જાન સંતાપમાં છે.

ન કર્દમ રૂ બે તાઅત હીચગાહી,
ન દારમ રૂચ એદલા રસિયાહી.

૧૨. મેં કાંઈથી વખતે બકિત તરફ મારો ચહેરો ફેરવ્યો નથી, હું કાળા ચહેરા શિવાય કાંઈથી ચહેરા ધરાવતો નથી.

બે નેઅ્મત શુકે આન નેઅ્મત નકર્દમ,
બે કોફૂરાન ગર્મો અંદર શુક સર્દમ.

૧૩. મને જે ન્યામત મળી તે ન્યામતના મેં શુકરાના નહિ કીધા, નીમકહરામી બતાવવામાં હું આતુર રહ્યો, અને શુકરાના કરવામાં હું ઠડો અને બેપરવા રહ્યો.

ઝે બારે કારે બદ આઝોર્દે પોશ્તમ,
ઝે તાઅત નીસ્ત બેઝ બાદી બે મોશ્તમ.

૧૪. બદ કામોના બોજથી મારી પીઠ જખમી થઈ છે, બકિતનું મારી મુઠીમાં પવન શિવાય બીજું કાંઈ નથી (મારી પાસે બકિતનો લંડાર નથી)

ઝલાલત પીશવાએ ખીશ કઈમ,
સેતમ બર ખીશ બીશ અઝ બીશ કઈમ.

૧૫. નીચપણી મેં મારો સરદાર બનાવ્યો, મેં મારી પોતાની ઉપર બેહદ સીતમ ગુજાર્યો.

હુમીશીહ બંદેએ મફૂરે નફૂસમ,
અસીરો આજેઓ મજબૂરે નફૂસમ.

૧૬. હું હંમેશા હવસને વશ થયેલો ગુલામ રહ્યો છું, અને મારા જીવસા અને હવસના તાબામાં આજેજ અને ચારા વગરનો કેદી થયો છું.

હુવાએ નફૂસ બર મન સર ફેરાઝસ્ત,
રવાનમ બંદેએ આઝો નેયાઝસ્ત.

૧૭. હવસની ધમ્મી મારી ઉપર દાવે છે, મારો જીવ લોભ અને ધમ્મીનો ગુલામ છે.

દેલમ કૂ મખૂઝને ગંજે ઓલૂમસ્ત,
પોરઝ ઓમ્મીદહાએ હેસે શૂમસ્ત.

૧૮. મારું દીલ કે જે જ્ઞાનના ગંજનો ભંડાર છે, તે અપશુકન ભરેલા લોભની ઉમેદોથી ભરપૂર છે.

મરા શર્મી એ કારે ખીશ બાદા,
સરે ખેજલત હુમીશીહ પીશ બાદા.

૧૯. મને મારા પોતાનાં કામથી શરમ હોજે, શરમનું માથું હંમેશા આગળ હોજે !

ચુ એન્સાન ફાએલે મોખ્તાર નામસ્ત,
એ ખેલકત અઝ હુમે ખેલકત તમામસ્ત,

૨૦. જ્યારે આદમી પોતાની કરણીનો કર્તા (Master of his own actions) છે, અને તમામ પેદાશમાં તે સૌથી શ્રેષ્ઠ છે,

એ કફ દારદ મહારે નીકો બદરા,
એ બદ બદ ચુન કુનદ અંજમે બદરા ?

૨૧. અને જ્યારે નેકી અને બદીની લગામ તેના હાથમાં છે, ત્યારે તે ખરાબ અને પાપી કામો કરીને પોતાનું સેવટ શા માટે ખરાબ કરે છે ?

નેહાલે નખલે ખુસ્તાને જેનાનસ્ત,
ગાલે બાઘે ખેહુશ્તે જવેદાનસ્ત,

૨૨. (જ્યારે) ધનસાન બહેશતના બગીચાની ખજુરીના ઝાડનો છોડવો છે, અને જવેદાન સ્વર્ગના બગીચાનું ફુલ છે,

નદાનમ અઝ ચે મૈલે આદમી ઝાદ,
કમો ખીશસ્ત ખર નીકીઓ એકુસાદ.

૨૩. ત્યારે હું જાણતો નથી કે શા માટે તેની વળણ અને ધ્રુવ નેકી તરફ
કમ અને ધ્રુવ અને શીસાદ તરફ વધારે છે?

નદાનમ પુખ્તહ આદમ અઝ ચે ખામસ્ત!
તમામ અઝ ચે નદાનમ નાતમામસ્ત!

૨૪. હું જાણતો નથી કે પુખ્ત અને શ્રેષ્ઠ પેદા કીધેલો આદમી શાથી નાદાન
અને કાચો બને છે, હું જાણતો નથી કે પુર્વિષ્ય ઇનસાન શાથી
અપુર્ણ થાય છે?

બેલુસ્તાન નજલે ચૂખ આરદ રોતખ ખાર,
ચેરા નજલે જેનાન ખાર આવરદ ખાર?

૨૫. જ્યારે બાગમાં ખજુરીનું ઝાડ મીઠાં ખજુરનાં ફળો આપે છે, ત્યારે આ
“બહેશતની ખજુરી” (યાને ઇનસાન) ફક્ત કાંટા કાંચ આપે છે?

અગરચે હસ્ત આદમ દર ઝમાન મેહ,
બુવદ દીવ અઝ ગુનેહકાર આદમી બેહ.

૨૬. જો કે આદમી જમાનામાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે, તો પણ દેવ ગુનેહગાર આદમીથી
બહેતર છે.

મરા હૈરત બસી અઝ ખીશ ખાશાદ,
ઝે ખીશમ ફેક ખીશ અઝ ખીશ ખાશાદ,

૨૭. મને મારા પોતા વિષે ઘણો ગુચવાડો લાગે છે, અને મારા પોતા માટે
બેહદ ખ્યાલ અને ફિકર લાગે છે કે:—

ઝે દીવા આદમી આયા કુદામમ?
નદાનમ પોખ્તે યા ખુદ ખામે ખામમ.

૨૮. દેવ અને આદમીમાંથી હું કોણ છું? હું જાણતો નથી કે હું પુર્ણ છું
કે અપુર્ણમાં અપુર્ણ છું.

ચુ ઘોન્ચે દેલ બેતંગ અઝ કારે ખીશમ.
ચુ ગોલ જામે દરીદહુ ઝે આરે ખીશમ.

૨૯. એક પુલની કળીની માફક મારું હૃદય મારા પાપી કામોથી તંગ થયું છે;
મારી પોતાની નાલેશીથી એક ખીલેલાં પુલની માફક હું ફાટેલા પોશાકનો છું.

ચુ ફેકે કારોખારે ખુદ નેમાયમ,
ઝે દીદહુ અશકે હસરત મીગુશાયમ.

૩૦. જ્યારે મારા પોતાના કારોખારનો વિચાર કરું છું, ત્યારે મારી આંખમાંથી
પસ્તાવાનાં આંસુઓની ધાર વહેતી કરું છું.

ગહી ઝંદીશેણુ ચુન અપ્રે બહારાન,
ઝે દીદેણુ ખૂન બેબારમ હુરચુ બારાન.

૩૧. કોષ વાર ફિકર ચીંતાથી વસંત રૂપના વાદળામાંથી પડતા વરસાદની માફક આખમાંથી લોહીનાં આંસુઓ વરસાવું છું.

ગહી ચુન વચ્ચેએ હુક આવરમ યાદ,
શવમ ઝંદીશેણુ ફારેઘ, દેલ કુનમ શાદ.

૩૨. કોષ કોષ વાર જ્યારે હું ખોદાએ આપેલા (પોતાના દયા અને મારીના) દીલને યાદ કરું છું, ત્યારે ફીકર ચીંતાથી મોકળો થાઉં છું, અને મારા દીલને ખુશાલ કરું છું.

કે ગોકૂતેણુ “મન ખોદાએ દો જેહાનમ,
ખોદાવંદે ઝમીનો આસમાનમ.

૩૩. કે જે (ખોદાએ) કહ્યું છે કે “હું બેઉ જહાનનો સાહેબ છું, હું જમીન અને આસમાનનો માલિક છું.”

ઝે પા-ઓફૂતાદેગાનરા દસ્તગીરમ,
ગુનેણુ બખ્શંદેઓ પુઝેશ પઝીરમ.”

૩૪. “ઠોકક ખામને પડેલાઓને હું હાથ પકડીને મદદ કરનાર છું, હું ગુનાહ માફ કરનાર છું, અને (ગુનેહગારોની) માફી કબુલ કરનારો છું.”

અગર એસ્યાન રસીદ અઝ મન બેઘાયત,
નખાશાદ અફૂવે યજૂદાનરા નેહાયત.

૩૫. અમરએ મારા ગુનાહો અત્યંત હદ સુધીના થયા હોય, તોપણ યજૂદાનની માફીનો છેડો નથી.

મરા અંદીશેણુ ખૂદ જીન માજરા નીસ્ત,
ગુનાહમ બરતર અઝ અફૂવે ખોદા નીસ્ત.

૩૬. મને પોતાને આ ખીનાથી કંઈ અંદેશો નથી, કારણકે ખોદાતલાની માફી મારા ગુનાહો કરતાં બેહદ છે.

ઝે ઉ રહૂમત, ગુનાહ અઝ બંદેણુ આયદ,
ઝે મા બદ, બખ્શીશ અઝ બખ્શંદેણુ શાયદ.

૩૭. તેની તરફથી દયા આવે છે, તેના બંદા તરફથી ગુનાહ આવે છે, હમે તરફથી શુરાષ અને માફ કરનાર ખુદા તરફથી બખ્શીશ અને માફી સખવાર છે.

અગર અઝ અંદગાન એસ્થાન નખૂદી,
જમાલે અફૂવે ઊ કયે રોખ નખૂદી ?

૩૮. અગરજો અંદાઓથી ચુનાહ નહિજ થતા હને તો તે ખોદાતાલાની માફીની ખુબસુરતી પોતાનો ચહેરો કેમ દેખાડતે (એટલે ખોદાતાલા પોતાની દયા અને માફી કેમ દેખાડતે યાને કેમ માલમ પડતે કે ખુદાતાલા દયાળુ છે.)

ખોદાયા ફૂન એનાયત શામેલે મન,
મુનવર ફૂન છે નૂરે દીન ફેલે મન.

૩૯. અએ ખુદા ! તારી એનાયત અને મહેરબાની મારી સાથ સામેલ કર, અને દીનના નુરથી મારું હૃદય રોશન કર.

દરૂનમરા એ ઇમાન રહિશની બખ્શ,
બે જનમ નફૂરત અઝ માઓ મની બખ્શ.

૪૦. મારા અંતઃકરણને દીનના યકીનની રોશની બખ્શ, મારા જનને હેંકારી તથા હુંપણા તરફ અણુગમો બખ્શ.

ઝખાની દેહ કે આશાદ લાયકે એક,
દેલી બખ્શા કે આશાદ શાયકે એક.

૪૧. મને એવી ઝખાન આપ કે તારી સેતાયશ અને અંદગી કરવાને લાયક થાય, મને એવું અંતઃકરણ બખ્શ કે તારી સેતાયશ અને યાદ કરવાને ઊલટમંદ થાય.

ઝખાનમરા સનાએ ખુદ બેયામૂઝ,
રવાનમરા એ એફાનત બરફૂરૂઝ.

૪૨. મારી ઝખાનને તારી વખાણ અને તારીફ કરતાં શીખવ, મારા આત્માને તારા જ્ઞાન અને પીછાણથી ઝળકતો કર.

બે જનમ બાદેઈ અઝ શૌકે ખુદ રીઝ,
બે ફક્રમ ખાકી અઝ ફૂયે ખુદત બીઝ.

૪૩. (અએ ખોદા !) તારી તરફના પ્યારનો શરાબ મારા આત્મામાં રેડ, અને તારી મોહબતની ધુળ મારા માર્થા ઉપર ચાળ.

દરી અઝ મઅરેફત બોદશાય અઝ લોતફ,
હકીકતરા બેમન બેન્માય અઝ લોતફ.

૪૪. મહેરબાનીની રાહે મને તારું મીનોહ જ્ઞાન આપ; તારો સત્યતાનો મારું મહેરબાનીની રાહે મને બતાવ.

બે ફૂયે વહુદતમ બખ્શ આશનાહ,
બેદેહ અઝ માસેવાયે ખુદ જુદાહ.

૪૫. તારા સંપૂર્ણ એકત્રપણાના (absolute oneness) માર્ગથી મને વાકેફ કર, અને તારા શિવાય બીજા સર્વથી મને જુદો અને મોકળો કર.

ઝે ખાખે ગફલતમ ખીદાર ગર્દાન,
ઝે શોકે નેઅમતમ હુશ્યાર ગર્દાન.

૪૬. ગફલતીની ઉધમાંથી મને ખીદાર કર, તારી તંદરૂથી મળતી ન્યામતને માટે તારા શુકાના કરવાને મને હુશિયાર કર.

બે બંદે ચાર મીખે ચાર બંદમ,
બે દામે ચારતા ઝારો નેઝંદમ.

૪૭. હું આ ચર તત્વોના (એટલે શરીર યા દુન્યા જે હથ, મટી, આતશ, અને પાણીના ચાર તત્વોનું બનેલું છે તેના) બંદમાં કેદી છું, હું આ ચારના ફાંદામાં (એટલે શરીર યા દુન્યાના) કંગાળ અને દુઃખી છું.

ખલાસમ સાઝ ઝીન ખાકી રસદગાહ,
મુએ કાખે દહો-દો-દર દેહમ રાહ.

૪૮. આ ખાકી અવલોકન કરવાની જગામાંથી (એટલે દુન્યામાંથી) મારો છુટકારો કર. બાર દરવાજાવાળા મહેલ (વાને મીનેઘ દુન્યા) તરફ મને રાહ આપ.

બેદેહ બારમ બે દારૂલમોલકે હસ્તી,
રેહુનમ અઝ ખુદા અઝ ખુદ-પરસ્તી.

૪૯. હંમેશગીની હયાતીના બજારમાં (એટલે પેલી દુન્યામાં) મને મુલાકાતનું માન આપ, અને સ્વાર્થ અને આપવડાઈથી મને બચાવ.

બે હેકમતહાએ ખુદ આગાહીયમ બખ્શ,
રહે તઉકીક અઝ ગોઝાહીયમ બખ્શ.

૫૦. તારાં હાપણથી મને આગાહી બખશ, મને ગુમરાહીથી દૂર કરીને તારી ક્ષશરી મહેરબાનીનો રસ્તો બતાવ.

ચેનાનમ કુન કે ચુન મોર્થે શખાવીઝ,
બેખેઝ હક બર ઝખાન નારમ દેગર ચીઝ.

૫૧. એ પું કર કે ઝાડની ડાળી ઉપર ઉંધે મસ્તક લટકીને “હક હક (ખોદા ખોદા)” બોલતાં પક્ષીની માફક હક (ખોદા) ચિવાય બીજું કાંઈ પણ મારી ઝખાનમાંથી નીકળે નહિ.

દેહમ રા દેહ બેખીશોકમ કનાઅત,
બે તાઅત અઝ કરમ બખ્શ એસ્તેતાઅત.

૫૨. મારાં દીલને ઓછો વધતો સંતોષ આપ, મહેરબાનીની રાહે મને ભકિતનું સાંધણ અને ટેકા આપ.

ગાહે ઝાહમત સણુરી કુન અતાયમ,
બે રહમત ખાઝ મીદાર અઝ ખતાયમ.

૫૩. સંકટ સમયે મને સણુરીની અખશૈશ કર, રહેમ કરીને મને શુનાહથી વેગળો રાખ.

રળ દાદી બેશોકમ આશના કુન,
ગાહે શેદદત સણુરી યારે મા કુન.

૫૪. તેં અમને (બહેશતની) ઉમેદ આપી છે, તે સાથે તારા શુકનાથી પણ હમને વાકેફ કર, દુઃખની વખતે સણુરીને હમારો રફીક કર.

મને બીદદરો દર્દી અતા કુન,
ઝે દર્દે ખીશ દર્દમરા દવા કુન.

૫૫. હું કે જે તારી તેમજ દીનઆઇનની લાગણી વગરનો છું, તેને લાગણી અને અને દાઝ અખશ, અને તારી તરફની લાગણી મારામાં ઉત્પન્ન કરીને મારાં દરદનો ઇલાજ કર.

મરા અઝ કેશતે તાઅત ખર્મની દહ,
ઝે તાઅત યક્ જવી અઝ ખર્મની બેહ.

૫૬. તારી ફરમાનખરદારી અને લકિતના ખેતરમાંથી મને પાક આપ; તારી ફરમાનખરદારી અને લકિતનો એક દાણો બીજા કોઇખી આપ્યા પાકના કરતાં બહેતર છે.

ઝે પેન્દારો ગોરો ઓજખો કીનેહ,
ચુ મેરઆતમ મુસફફ સાઝ સીનેહ.

૫૭. શેખી, ગરી હેંકારી અને કીનાથી મારા સીનાને (એટલે હૃદયને) આર-સીની માફક સાફ રાખ.

નેગેહદાર અઝ ગેઝાફે નાફેહબૂદ,
બેદેહ અઝ ખાક બૂદન આબરૂદ.

૫૮. હેંકારી અને બદગેહથી માફ રક્ષણ કર, અને ખાકની માફક નમનતાઇથી ચાલવામાં મને આખર આપ.

ઝે અશમમ પદેએ ઘફૂલત ખર અંદાઝ,
ગુઝશતેહ ઘફૂલતમ દર અખગર અંદાઝ.

૫૯. મારી આખમાંથી ગફૂલતીને પડેા ઉંચકી લે, મારાથી થઇ ગયલી ગફૂલતીને આતશની ચીણુગારીમાં નાખી બાળી નાખ. (એટલે નાબુદ કર; માફ કર.)

સરઝ બેજૂલત બેખાક અફૂગંદઅમ ઝાર,
બે ખાક-ઓફૂતાદે-સર અઝ ખાક બદાર.

૬૦. ખેજલતથી મેં માફ સર ઘણીજ શર્મસાર રીતે ખાકમાં નાખ્યું છે. હું ખાકમાં પડેલાં સર ખાકમાંથી તું બહાર કઢાડ!

એ ખોર્સ'દી ફલમરા રહ્યારી કુન,
એ હર હાજત કે ઓફૂતક યાવરી કુન.

૬૧. મારાં દીલને સંતોષ તરફ રહેયરી કર, મારા ઉપર આવી પડતી દરેક હાજતમાં મને સહાય થા.

એ ફૂઝલે ખુદ કલમ કશ ધર ગુનાહમ,
એખખશા ધર મનો હાલે તખાહમ.

૬૨. તારી કૃપાથી મારા ગુનાહ છુસી નાખ, મારી પડતી હાજત ઉપર તું રહેમ કર.

કરમ પીશ આર દર ગાહે હેસાખમ,
અગર અફૂલ આવરી નખવદ જવાખમ.

૬૩. મારાં કામોનો હિસાબ આપવાને દિવસે (કયામતને દીને) મારા ઉપર રહેમ કરજે; અગર તું ઇનસાફજ કરે (અને તે સાથે રહેમ નહિ બતાવે), તો મારાથી બચાવમાં મારાં કામોનો કાંઈ પણ જવાબ અપાશે નહિ.

નયંદીશમ અગર ખારમ ગેરાંનસ્ત,
ચુ લોતફેતરા ન હુદ્દા નયે કેરાંનસ્ત.

૬૪. અગરજો મારા ગુનાહનો ખોજો ભારી હશે, તો મને શીકર નથી, કારણકે તારી મહેરબાની અને દયાની કંઈ હદ કે સીમા નથી.

ન નઉમીદી મરા દર ફલ, નખીમસ્ત,
ચુ રફે સાયેલાન ઐએ કરીમસ્ત.

૬૫. મારાં દીલમાં નાઉમેદી કે ધાસ્તી નથી, કારણકે બીખારીઓની માંગણી રદ કરવી એક કરીમ અને સખી આદમીની એબ છે, (તેજ પ્રમાણે તું પણ હમને હાંકી કહાડશે નહિ).

ચે યારાયમ કે ગુયમ ઇનોઆન કુન?
તો બેહ દાની, ચે મીખાહી ચેનાન કુન.

૬૬. મારામાં શું સત્તા છે, કે હું તને કહું કે આમ કર, અને તેમ કર? તું વધારે સારી રવેશે જાણે છે; જો તું ઇચ્છે છે અને માગે છે તેમ તું કર.

એ દુર્વ'દી બે દુર્વ'દી ઝમાનેહ.
મરા દારમ એ લોતફે બીકેરાનેહ.

૬૭. પાપી જમાનામાં પાપથી તું મને તારી બેહદ માયાથી સંભાળ.

મરાન અઝ દરગેહે ખુદ ધર દરે કસ,
કે મારા શર્મસારી પીશે તો બસ.

૬૮. તારી દરધાહમાંથી અમને કાઢને બારણે તું હાંકી કહાડતો ના, તારી સનમુખ હમે શરમીદા છીએ એજ બસ છે.

કરામત કું, કરામત કું, કરામત
કે માનદ દીનો ઇમાનમ સલામત.

૬૯. અએ ખુદા! તું મને એટલુંજ બખશ કે મારી દીન અને ઇમાન સલામત રહે.

સુનાજાત ૨ ૭ (બેતોમાં)

દસ્તુર સુદલા ફીશાઝ બિન સુદલા કાઉશની ભેડેલી.

બરાવર દેલા દસ્તે હાજત દરાઝ,
બે દર્ગાહે બી-હાજતે ચારેહ સાઝ.

૧. અએ દીલ! બીન હાજતમંદ, ઉપાય કરનાર (ખોદાની) દરધાહમાં તારા હાજતમંદ હાથ ઉંચા કર.

તો દસ્તી બરાવર એ જાનો એ દેલ,
કે કારી ખોડન નાયદઝ્ દસ્તે ગેલ.

૨. દીલોજનથી (તારા) બેઉ હાથ ઉંચા કર, કારણકે ખાકી હાથ કોઇખી કામ પાર પાડતું નથી.

સરે ગેલ મકુન સૂએ હુક બર ફરાઝ,
સરે દેલ બેકુન તા શવી સરફરાઝ.

૩. ખોદા તરફ તારૂં ખાકી માથું ઉંચું ના કર, પણ તારા અંતઃકરણનું માથું ઉંચું કર, જેથી તું સરફરાજ થાય.

દો દસ્તે દેલ અયે અખ્દે આમ્મીદવાર,
ચુ શાએ ખેઝાન બર દરે હુક બરાર.

૪. અએ ઉમેદવાર બંદા! પાનબર રતુના આડની ડાંબળીની માફક તારા હૃદયનદ બેઉ હાથ તું ખુદાની દરધાહમાં ઉંચા કર.

બે ફસ્લે ખેઝાન બર્ગી રીઝદ દરખત,
બેમાનદ ફેરમાન્દેહ બીબર્ગી સખત.

૫. પાનબર રતુમાં આડનાં પાંદડાં ખરી પડે છે (અને) આ પાંદડાં વગર બેહદ આજેઝ થઇ જાય છે.

બરારદ દો દસ્ત અઝ પએ બર્ગી ખીશ,
ખોદાયશ બહાર આવરદ નવ બે ખીશ.

૬. પાંદડાંને માટે આ પોતાના બેઉ હાથ ઉંચા કરે છે, (ત્યારે) ખોદા લીલા-તરીવાળી વસંતરતુ તેને માટે ઉત્પન્ન કરે છે.

દેગર રેહ દેહદ સાચો ખર્જો નવશ,
દેહદ જામેહુ ચુન તાજે કૈખોસરવશ.

૭. (ખોદાતાલા) તે ઝાડને પાછો નવો શણગાર અને પાંદડાં આપે છે અને કએખુશર આદશાહના તાજ જેવો નવો પોશાક આપે છે.

પસ અથે બંદેહુ ઘાફેલ નેશસ્તન ચેરાસ્ત?
કુશાદેહુ એ હર સૂય ખાખે દુઆસ્ત.

૮. ત્યારે ઓ ખંદા! શા માટે તું ગાફેલ બેસી રહે છે? દુવાનો દરવાજા હર તરફથી ખુલેલો છે (તું સાફ દીલથી દુવા માગશે તો તે બર આવશે.)

ખોદાયા બે લોત્કે બે એન્આમે ખીશ,
મરાન ધન ગુનેહુકારે આસી એ ખીશ.

૯. અએ ખોદા! તારા આ પાપી ગુનેહગારને તારી આગળથી મહેરબા બખશેશ કરીને હાસેલી કહાડતો ના.

કે ખાનદ બે ખીશમ ચુ તો રાનીઅમ?
કે રાનદ એ ખીશમ ચુ તો ખાનીઅમ?

૧૦. જ્યારે તું મને તારી આગળથી હાસેલી કાઢશે, ત્યારે મને કાણુ બોલાવશે?
જ્યારે તું મને તારી સનમુખ બોલાવશે, ત્યારે મને કાણુ હાંકી કાઢશે?

ઉમીદમ બજેઝ તો નખાશદ એ કસ,
બેતો દારમ ઉમીદ એન્આમો બસ.

૧૧. તારા શિવાય હું કાંઈની ઉપર ઉમેદ રાખતો નથી, બખશેશને માટે મને તારીજ ઉપર ઉમેદ છે એટલે બસ.

ચુ લોત્કે તો બૂદ અઝ અઝલ્ શામેલમ,
હુમાન તા અખદ્ લોત્કે જૂયદ દેલમ.

૧૨. જ્યારે તારી મહેરબાની મારી સાથે શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી (eternity without beginning) બેગયલી હતી, ત્યારે મારું હૃદય અનંત હંમેશગી (eternity without end) સુધી તે મહેરબાનીની ઉમેદ રાખશે.

એ તો જોમ્લે ખૂખી બે મન બર અતાસ્ત,
એ મન આંચે આયદ સરાસર ખતાસ્ત.

૧૩. તારી તરફથી તમામ નેક બખશેશ મારી ઉપર છે, પણ મારી તરફથી જે થાય છે તે સર્વે ગુનાહ અને કસુર છે.

બેસંજી મરા ગર તો જોર્મો ગુનાહ,
બે દૂઝખ બુવદ બીસોખોન જાએગાહ.

૧૪. અગરજો તું મારા ગુનાહ અને પાપનું તોલ કરે, તો ખચીત મારી જગા દેઝખ છે.

નગીરી મરા ગર બે અફૂઆલે ઝેશત,
બે દા ગીતી અંદર બેયાબમ બેહેશત.

૧૫. અગરજો લુડાં કામો માટે તું મને સળ કરે નહિ તો બેઉ દુન્યામાં હું
બહેશતમાં જાઉં.

નગુયમ ખોદાયા ઝરમ બખ્શો સીમ,
ગુનાહમ બેખખશા કે હસ્તમ અસીમ.

૧૬. અએ ખોદા! હું એમ નથી કહેતો કે તું મને સોનું રૂપું બખશ (પણ)
મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું ગુનેહગાર છું.

તો ગર બેફૂગની દસ્ત કે ગીરદમ?
તોઅમ ગર બેરાની કે બેખઝીરદમ?

૧૭. અગરજો તું મને નહિ ગણકારીને ફેંકી દે તો કાણુ મારો હાથ પકડી
સહાય થશે? અગરજો તું મને હાંડી કહાડશે તો કાણુ મને કબુલ રાખશે?

કેતાબે સીયેલુકારીયમ દર બઘલ,
ફેર માન્દેઅમ હુમચુ ખર દર વહલ.

૧૮. મારી બગલમાં લુડાં કામોની કેતાબ સાથે છે, હું કાદવમાં ફસી પડેલા
ધધેડાની માફક આજેજ અને નાચાર છું.

કે જોઝ તો ખર આરદ મરા આબો ગેલ?
બ આબો ગેલમ દસ્તગીરા મહેલ.

૧૯. તારા શિવાય પાણી તથા કાદવમાંથી (મુશકેલીમાંથી) કાણુ બહાર લાવે?
પાણી તથા કાદવમાંથી એ મદદ કરનાર પરવરદેગાર! મને તજી ના દે.

અગર પોર ગુનાહમ મને શર્મસાર,
ઝે એહસાન ખરમ આબે રહુમત બેખાર.

૨૦. અગરજો હું શરમીદો ગુનાહોથી ભરપુર હોઉં, તો અહેશાન કરીને મારી
ઉપર દયા અને રહેમતું પાણી વરસાવ.

અગર નાતવાની ફેતહ ઝીરે પાય,
ચુ ગીરંદ દસ્તશ બેખીઝદ ઝે જાય.

૨૧. અગરજો કોઇ નાતવાન ઠોકર ખાઇને તુડી પડે, ત્યારે કોઇ તેને હાથ
પકડે, તો તે તે જગાએથી ઉઠી ઉભો થાય છે.

મન આન નાતવાનમ ફેતાદેહ અસીર,
ખોદાયા ઝે રહુમત મરા દસ્તગીર.

૨૨. હું તે નાતવાન કેદી થઇ પડ્યો છું. અય ખોદા! મારી ઉપર રહેમ લાવીને
મારો હાથ પકડી સહાય થા.

ચુ અફૂવત અઝીમ આમદ અય હૈયે પાક,
મરા ગર ગુનાહસ્ત ઝાનમ ચે બાક ?

૨૩. અએ પાક હંમેશગી ધરાવતા માલેક ! (Everliving Lord) જ્યારે તારી માશી મોટી અને બેહદ છે, ત્યારે મારા ગુનાહખી હોય, તોખી મને શું ધારતી છે ?

બેકદૂરે મન અર આમદ અઝ મન ગુનાહ,
ચુ તો અઝ તો અફૂવ આયદ અય પાદશાહ,
મરા શર્મ બાદા એ તો અય કરીમ,
કે ગુયમ ગુનાહમ બે પીશત અઝીમ.

૨૪-૨૫. જો મારાં પ્રમાણુ અને કાયનાત મુજબ મારાથી ગુનાહ થયા હોય, તો જ્યારે એ સરજતના પાદશાહ ! તારી તરફથી માશીજ મળવાની છે, ત્યારે એ અખશેશ કરનાર સાહેબ ! મારી ઉપર શરમ હોજો, અગરજો હું એમ કહું કે તારી નજદીક મારા ગુનાહ મોટા છે (એટલે મારા ગુનાહ ગમે તેવા મોટા હોય તોપણ તારી માશી આગળ તેઓની કંઈ ખીસાદ નથી.)

બુવદ કત્રેધ ગર સેતઓ સોતોર્ગ,
નખાશદ બેનઝદીકે દર્યા બોઝોર્ગ.

૨૬. અગરજો એક પાણીનો કટરો જડો અને મોટો હોય, પણ તે દરિયા સાથે સરખાવતાં કંઈ મોટો નથી.

બદ આમદ અઝીન બંદેલુ ગર દર વોજૂદ,
કુશાદસ્ત નઝદીકે તો દસ્તે જૂદ.

૨૭. જો આ બંદા તરફથી બદીજ થઇ હોય, તો તારી નજદીક દયા અને સખાવતનો હાથ ખુલ્લોજ છે.

બે હુકુકે અઝીઝાનો પાકાને ખીશ,
મરાનમ એ દરગેલુ સરે જોર્મ પીશ.

૨૮. તારી પોતાની પસંદગી પામેલા અને પાક લોકોને ખાતર મને મારા ગુનાહથી આગળ ઝોકાવેલાં માયાં સાથે તારી દરબાહમાંથી હાંકી નહિ કહાડવાની વિનંતી કરું છું.

બુવદ સહલ પીશે તો બુદન બજેલ,
એ ફેઅ્લમ મકુન પીશે કસ મુન્દ્એલ.

૨૯. તારી સનમુખ શરમીદો થવું સહેલું છે, મારાં ખુરાં કામથી કોઇ ખીજની નજદીક મને શરમીદો ના કરતો.

મકુન પીશે હુમયુન મની શર્મસાર,
મરા અયે બોદાવંદે આમોઝેગાર.

૩૦. અએ માશી બક્ષનાર ખુદાવંદ ! મારા જેવાઓની આગળ મને શરમીદો ના કરતો.

મુનાબત ૩ જી (બેતોમાં)

હસ્તુર મુલ્લા ફીશીઝ બિન મુલ્લા ઠાઉસની.

બોદાયા દરે એલ્મો દાનેશ કુશાય,
ઝે નૂર-ઉલ-યકીન શમ્મેધ વા નેમાય.

૧. અએ ખુદા! એલમનો અને દાનાઇનો દરવાજો ઉંધાડ, યકીનના ગુરનો શોડોક અંશ મને જાહેર કર.

ઝે હુક્ક-ઉલ-યકીન સાઝ રઉશન દેલમ,
બેકુન મહુરમે ખાસે આન મહુકેલમ.

૨. સાબેત જ્ઞાનથી મારું હૃદય રોશન કર, અને તે અનજુમન (જેના સલાસદોને સાબેત જ્ઞાનની અપશેશ મળેલી છે યાને બોદાની દરવાહમાંના પીર પેગમબરો) તેનો મને પસંદ કીધેલો વિશ્વાસુ દોસ્ત (the chosen confidant) કર.

રવાનમ ઝે હુક્કમત પોર અઝ નૂર કુન,
તનમ અઝ ખેરદ બૈતે મઅમૂર કુન.

૩. મીનોઈ ડહાપણથી મારાં રવાનને ગુરમંદ કર; ડહાપણથી મારાં તનનાં મકાનને ભરપુર કર.

મરઘન ના-સફારા સફાઈ બેદેહ,
બેઘન તીરેહ-દેલ રઉશનાઈ બેદેહ.

૪. આ પાકીજગી વગરનાને પાકીજગી આપ, આ અધકારવાળા હૃદયવાળાને જ્ઞાનની રોશની આપ.

તો દસ્તે મન્ અઝ કૈદે હસ્તી રેહાંન,
બે દામાને ઝૌજે સઆદત રસાંન.

૫. કુન્યાઇ હસ્તીના બંદમાંથી મારા હાથ છોડવ, અને તેને મીનોઇ સુખની ટોચને કારે પહોંચાડ.

અઝીન તૂદેએ ઘમ ખલાસી નેમાય,
બેદાન મંઝેલમ એખ્તેસાસી નેમાય.

૬. આ ગમના ઢગમાંથી (કુન્યામાંથી) મને ખલાસી અપશ, અને પેલી જહાનમા મને મરતબો અને મોભો દેખડ.

ઝે આઝો નેયાઝો ઝે બોખ્લો હુસદ,
નેગેહદારો મગઝાર મારા ઝે હદ.

૭. લોભ, લાવ, બખીલાઇ અને હસદથી અમારો બચાવ કર, અને અમને હદની બહાર જવા ના દે.

બે હુકું ખોદાઈત અથે ઝલજલાલ,
બે પાકીત અથે દાવરે બી-હુમાલ,

૮. અથે દબદબાવાળા સાહેબ ! તારી ખોદાવંદીને ખાતર—અથે સરખામણી વગરના ઇનસાફ કરનાર ! તારી પાકીજગીને ખાતર:—

બે હુકું ઝરાતોશ્તે પાકીએહ દીન,
કે બાશદ એ અમશાસ્પંદાંન ગુજીન,

૯. બલી દીન લાવનાર જરતોસ્ત પેગમ્બર કે જે અમશાસ્પંદો કરતાં પણ વધુ પસંદ થયેલો છે. તેને ખાતર:—

બે અદાંએવીરાફે બા દીને દાદ,
કે લોત્ફત બર રાહે મીનૂ ગુશાદ,

૧૦. દીન અને ઇનસાફવાળા અરદા વિરાફ, કે જેને માટે તારી મહેરબાનીએ મીનોઇ જહાનનો રસ્તો ખુલ્લો કાઢ્યો,

પયામત સરાસર બર શુદ અયાન,
એ જન્નત હુમ્ અઝ દૂઝએ પૌર એયાન,

૧૧. બહેશત તથા હાનીકારક દોઝખનો તારો સઘળો પેગમ જેની ઉપર આશ્ચકારા થયો;

નમૂદ ઊ બે ખલકાન દેગર બારેહુ દીન,
બે ફર્માનત અથે દાવરે બાફરીન,

૧૨. અને જેણે આ સેતાયશ કરવા લાયક ઇનસાફ કરનાર સાહેબ ! તારા ફરમાનથી દુન્યાના લોકોને બીજી મરતએ દીન દેખાડી, તેને ખાતર:—

બે હુકું હુમે મૂએદાનો રદાન,
કે બૂદંદ બર દીને બેહ બી-ગમાન,

૧૩. તમામ મોબેદો અને દીનના પેશવાઓ કે જેઓ બલી દીન ઉપર બેશુમાન ઓસ્તવાર હતા તેઓને ખાતર—

બે હુકું અજીઝાંનો પાકાંને તો,
બે દર્દે દલે દર્દનાકાંને તો,

૧૪. તારી પસંદગી પામેલા અને પવિત્રાઈવાળા મહાત્માઓને ખાતર, તારી લાગણી અને દાઝથી બરપુર હૃદય ધરાવનારા તારા દરદમંદ આશ્ચકોને ખાતર:—

બે હુકું દુઆહુએ શામે સહુર,
બે હુકું ચતીમાંને બીપાઓ સર,

૧૫. સાંજ સવારની (બલાઓની) દુવાઓ ખાતર—નાચાર બેચાર માખાપ વગરનું બાળકો ખાતર:—

એ હક્કે ફકીરાંને બી ખાનોમાન,
એ હક્કે ઘરીખાંને બી આખોનાન,

૧૬. ધરબાર વગરના ફકીરાંને ખાતર—તેમજ અન્ન પાણી વગરના રજાતા
મુસાફરોને ખાતર:—

એ હક્કે કસાંનીકે શામ બીચેરાધ,
એ ખોડૂતંદ દેલહા એ ઘમ ગરતે દાઘ,

૧૭. જે લોકો રાતના ચેરાગ વગર અંધારામાં પોતાનાં હૃદય ઉપર ગમતા દામ
સ્રથે સુષ ગયા હોય, તેઓને ખાતર.

એ આહે ઝઘડાંને દેલ-સુખતેહ,
સરાપા ચુ શોઅલેહ બરઅફૂરખતેહ.

૧૮. દુઃખી દીલના જખફા, કે જેઓ માથાંથી તે પગ સુધી આતજના શોળાની
માફક બળે છે, તેઓની હાથને ખાતર,

એ ઇન પોરગુનાહી એ એસ્યાંન ખજેલ,
કે માન્દેહ એ બારે ગુનેહ પા બેગેલ,

૧૯ આ ગુનાહથી સરમોદા થયલા પાપી કે જેના પગ ગુનાહતા બોળથી
કાચળમાં ચીટકી બેઠા છે,

એ બખશાયો આઝરે મરા દરપઝીર,
કે બેસ્યાર-બખશીઓ અંદક-પઝીર.

૨૦ તેને રહેમ દેખાડી માફ કર, અને તેની મારી તું કયુલ રાખ, કારણકે તું
બેહદ બખશનારો અને થોડામાજ મારી કયુલ કરનાર છે.

શુદેહ સર્ફેહ આમરમ બેધેફૂલત તમામ,
નખાન્દેહ તોરા ગાહો બીગાહ નામ.

૨૧. મારી જીંદગી તમામ ગફલતીમાં મેં ગુજરી છે, વખત કવખતે મેં તારૂં
નામ મ્હોં ઉપર લીધું નથી.

નરફૂતમ દમી બર રેહત હીચગાહ,
બેયાદત નખૂદમ બે સાલો બેમાહ.

૨૨. કોઈમી વખતે એક પળ પછુ હું તારી રાહે આલ્યો નથી, વરસો અને
મહીનાઓ સુધી હું તારી યાદમાં નહિ હતો.

હમે દર જેહાલત બેસર બેદ્દઅમ,
દેલે હર કસીરા બેયાઝારદઅમ.

૨૩. મેં મારો બધો વખત જાહેલપણામાં પસાર કર્યો છે, મેં દરેક આદમીના
દીલને આઝરદે કીધું છે.

દરીઘા કે ઓમરમ બેએસ્થાન ગુઝરત,
એ વાકેફ શુદમ વક્ત રફતેહુ એ દસ્ત.

૨૪. અફસોસ કે મારી જીંદગી ગુનાહમાં પસાર થઇ છે, અને જ્યારે મને તેની વાકેફગારી આવી, ત્યારે વખત હાથમાંથી જતો રહ્યો હતો.

ન સાહેબ-ઘમીરા શુદમ ઘમગુસાર,
ન યક નાતવાંનરા શુદમ દુસ્તદાર.

૨૫. દુઃખી તરફ મેં દીક્સોજ દેખાડી નથી, અને એક પણ નાતવાનને મેં સહાય કીધી નથી.

નદારમ બેજોઝ રસેયાહી બે દસ્ત,
વલીકીન ઉમીદમ બેલોત્કે તો હસ્ત.

૨૬. કાળાં મોઢાં શિવાય હું કંઈ ધરાવતો નથી, તોપણ મને તારી માયા અને દયાની ઉમેદ છે.

બે ગીતી તનોજનમ આઝાદ દાર,
બે મીનૂ રવાંને મરા શાદ દાર.

૨૭. આ દુન્યામાં મારાં તન અને જનને શીકર ચીંતાથી મોકળો રાખ, મીનોષ દુન્યામાં મારાં રવાનને ખુશાલ રાખ.

ગુનાહમ એ ખારાંને રહૂમત બેશૂય,
બે હુર દુ જેહાંન દેહુ મરા આખરૂય.

૨૮. મારાં ગુનાહને રહેમના વરસાદથી ઘોષ નાખ, બેઉ જહાનમાં મને આખરૂ આપ.

બે દુન્યાઓ ઓક્ખા બેકુન ર સુશીદ,
કે દારમ બેલોત્કે અમીમત ઉમીદ.

૨૯. આ અને પેલી દુન્યામાં મારો ચહેરો સફેદ અને તેજસ્વી કર, કારણકે હું તારી બહોળી અને સૌને પહોંચનારી માયા (all-prevailing kindness)ની ઉમેદ રાખુ છું.

મરા દર જેહાંન દાર બા આખરૂય,
મયાવર એ હુર ગૂને ખૌરી બેરૂય.

૩૦. મને દુન્યામાં આખરૂથી રાખ, મારા ચહેરા ઉપર કોઈ પણ જાતનું હલકું પડવું ના લાવ.

બે નઝદે કસાંન એહુત્યાજમ મદેહુ,
એ રાહે અદબ અએવજાજમ મદેહુ.

૩૧. માણસોની નજદીક મને મોહતાજપાશું ના આપતો. અદબ આદાબના રસ્તામાંથી મને વાંકો જવા દેતો ના.

બે જોડ તો નદાનમ કરીરા બેકસ,
કસે બીકસાનીઓ ફર્યાદરસ.

૩૨. તારા સિવાય કોઇ બીજને હું કાંઇ બિસાદમાં ગણતો નથી. ગરીબોની દાદ લેનાર અને તેઓની ફર્યાદને પહોંચનાર તું જ છે.

બે દર્ગાહિ તો આમદમ બા નેયાઝ,
દા ચશમમ બે ઓઝમીદિ ફરૂલે તો બાઝ.

૩૩. આજેજી અને મીનતગુજરી સાથે હું તારી દરવાહમાં આવ્યો છું, અને મારી બન્ને આંખો તારી ફજલ અને મહેરબાનીની ઉમેદમાં ઉઘાડી છે.

ચે ગુયમ ખોદાયા ચુ બાશાદ અયાંન,
બેતો હરૂચે દર આશકારો નેહાંન.

૩૪. ઓ ખોદા! જ્યારે સખળું જાહેર અને છુપું તને રોશનજ છે, ત્યારે જ્યાંદા શું કહું?

ચુ નખવદ બેજોઝ હઝરતે તો પનાહ,
બે સદ આરઝૂ આમદમ ઓઝૂરખાહ.

૩૫. જ્યારે તારી ઇશ્વરી હાજરી સિવાય મને કોઇની પનાહ નથી ત્યારે સેંકડો આશા અને ઇચ્છા સાથે મારી માગતો હું તારી સનમુખ આવ્યો છું.

બેઇન નાતવાન બંદેહ બખ્શેશ નેમાય,
દરે ફેઝો રહમત બેરૂયમ કુશાય.

૩૬. તારા આ નાતવાન બંદાની ઉપર રહેમ દેખાડ, તારી ઉલાઇ જતી બખ્શેશ અને રહમતના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

ઝે લોલફે કરમ દસ્તે ઇન બંદેહ ગીર,
તો અચે કાદેરે દાવરે દસ્તગીર.

૩૭. અએ સર્વ શક્તિવાન, ઇનસારી અને મદદ કરનાર ખોદા! માયા અને મહેરબાનીથી તારા આ બંદાનો હાથ પકડ.

રવાંનમ ઝે એદમો અદબ બર ફેરૂઝ,
ઝે મન ચશમે નાપાકે હાસેદ બેદૂઝ.

૩૮. મારાં રવાનને એલમ અને અદબથી ઝલકવું કર, મારી તરફ ફેંકવા માગતા અદેખાઓની ભુરી આંખોને સીવી નાંખ.

ઝે સખતીઓ રંજે ઝમાંન વા રેહાંન,
બે એફખાલો શાદીઓ દઉલત રસાંન.

૩૯. જમાનાની સખતી અને રંજથી મને મોકળો કર, અને આખ દી, સુખ અને ધન દોલત પહોંચાડ.

સઆદત કરીન કુન બે અહુવાલે મન,
મશવ લહુએહ ઘાફેલ અઝ હાલે મન.

૪૦. મારી હાલત સાથે સુખને સામેઝ કર, મારી હાલત ઉપર એક પળ પશુ
બેપરવાહ થતો ના.

દુગર જોગલેહ બેહુદીને પાક એઅતેકાહ,
કે દારન્દ દીને ઝરાતોશતે રાદ.

૪૧. વળી પાક એતેકાદના બલી દીનનાં સઘળાં લોકો કે જેઓ ઉદાર દીલના
પએગમઅર જરતોસ્તની દીન ધરાવે છે.

બે દીને બેહી બીશકો બીગમાંન,
હુમે બસ્તે કોશ્તીઓ રઉશન રવાંન.

૪૨. જેઓ બલી દીન ઉપર બેશક બેગુમાન છે, તે સઘળા બસ્તે કુસ્તીયાના
અને રોશન જીવના છે.

બેદલ મેહુરબાંન દારશાન બેતેકાક,
બેગરદાંન એ ધશાન તો કીનો નેકાક.

૪૩. તેઓને દયાળુ દીલ સાથે અને એક બીજાની સાથે હળી મળીને રાખ,
કીનો અને કુસંપ તેઓથી વેગળો રાખજે.

બે નીકી હુમેરા સઝાવાર કુન,
તનો જાને શાન બા ખેરહ યાર કુન.

૪૪. નેકીથી બધાને લાયક કર, તેઓનાં તન અને જાનને ડકાપણી વારી આપ.

હુમેરા બેએકબાલો દઉલત બેદાર,
જેહાંનરા બર ધશાન બેશાદી ગુઝાર.

૪૫. બધાને આબાદ અને દોલતમંદ રાખ, તેઓ દુન્યામાં સુખથી વખત પસાર કરે.

બે નામે નેકૂ દાર શાન દર જેહાંન,
તો અએ દાદગર દાવરે વૈઅ-દાન.

૪૬. અએ ગેબી બેદ જાણુનાર દાદગર દાવર ! તેઓને આ દુનિયામાં સારાં
નામ સાથે આખરમાં રાખ.

સુનાજાત ૪ થી (બેતોમાં)

હસ્તુર ગુહલા ફીરોઝ બિન ગુહલા કાઉસની.

ચુ આમદ બે જોમ્બેશ નખોસ્તીન કલમ,
બે નામે જેહાન-આફરીન ઝદ રકમ.

૧. પહેલાં જ્યારે (ખોદાતાલાના હાથમાંની) કલમે હીલચાલ કરવા માંડી (લખવાનું શરૂ કર્યું), ત્યારે જેહાનના પેદા કરનારનાં નામનો અક્ષર તેણે લખ્યો.

ખોદાવંદે જાનો ખોદાએ રવાન,
ખોદાવંદે હસ્તી-દહો મેહુરખાન.

૨. કે જે જાન તથા રવાનનો ખોદાવંદ અને માલેક છે, અને હસ્તીનો આપનાર મહેરખાન ખોદા છે.

ખોદાવંદે બૂદો ખોદાવંદે જૂદ,
ઝે કતમે અદમ કદ પયેદા વોજૂદ.

૩. તે હસ્તી તથા સખાવતનો સાહેબ છે, જેણે નાશુદીના પડદામાંથી હસ્તી પેદા કરી.

કરીમો રહીમો તવાનાઓ હૈ,
અલીમસ્તો આલેમ અલા કોલ્લે શૈ.

૪. તે કરીમ, દયાળુ, સર્વ શક્તિવાન, તથા અમર છે. તે વિદ્વાન તથા દરેક ચીજથી માહિતગાર છે.

ખખીરસ્તો દાન્દેએ રાઝે વૈખ,
ખસીરસ્તો સત્તારે હુર ગુને ઐખ.

૫. તે બધી બાબદોથી બા ખમર તથા છુપો બેદ-ગણનાર છે, તે ખારી-કીથી જોનાર તથા હરેક જાતની એમને ઠાંકનાર છે.

જેહાંનો ઝમાંનો મકાન જોમ્બે જૂસ્ત,
વોજૂદ હમે મુરકેન્ અઝ ફેઝ ઊસ્ત.

૬. જેહાંન, જમાનો અને જગા એ બધું તેનાથીજ છે, તમામ પેદાશની હસ્તી તેની બખશેશથી છે.

ફલક હમચુ ખાલીસ્ત ઝાસારે ઊ,
બુવદ શમ્સ યક ઝરે ઝવારે ઊ.

૭. તે સાહેબની તમામ પેદાશોમાં આરમાન એક તરફ સમાન છે, તેની પોતાની સર્વ તરફની આગળ ખોરશેદ એક રજકણ છે.

- એ હેક્મત હુમેરા પદીદાર કદં,
અસી કુદરતે ખીશ એઝહુર કદં.

૮. તેણે પોતાની કળાથી સર્વ પેદા કીધું, અને પોતાની અપાર શક્તિ જાહેર કીધી.

એ અરુરો એ અહુર આંચે ગર્દક પદીદ,
એ ફેએ ખોદાવંદ દારક આમીદ.

૯. જમીન ઉપર તથા દરિયામાં જે કાષ્ટ જાહેર દેખાય છે, (હસ્તી ધરાવે છે) તે ખોદાતાલની બખ્શીશની ઉમેદ રાખે છે.

રવાંનો તનો જેરમે જાંન આફરીદ,
ખેરદ દર તને મર્દોમાન આફરીદ.

૧૦. તેણે રવાન, તન, શરીર તથા જ્ઞાન પેદા કીધાં, અને આદમીઓનાં તનમાં અક્ષય પેદા કીધી.

ખેરદ દાદો અફ્લો હોશો રઅયો દીન,
ખોદાવંદે બા દાનેશો ખીકરીન.

• ૧૧. તે દાના અને બરોબરીયા વગરના ખોદાતાલાએ કહાપણ, અક્કલ, હોશ, વિચારશક્તિ તથા દીન ધનસાનને આપી છે.

શહે ખી-ચેગૂન દાવરે ખી-હુમાલ,
એ ખીરામને ઊ નગર્દક ઝવાલ.

૧૨. તે ગુણ અને ખાસીયતથી નહિ ઓળખાયલો પાદશાહ અને બરોબરીયા વગરનો ધનસાક કરનાર છે; જેની આસપાસ પડતી અને નાશ કદી ફરી વળતાં નથી (તે અમર છે).

મુનાભત પ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર એરઅથ સોહરાબથ મેહેરઅથાણી.

બેનામે ખોદાવંદે જાનો રવાન,
કે ઊ હસ્ત બખ્શંદે ઓ મેહુરખાન.

૧. જ્ઞાન અને રવાનના પેદા કરનાર ખોદાવું નામ લઇને બંદગી કરે કદં છું,
કારણકે તે ગુનાહ માફ કરનાર અને દયાળુ છે.

કદીમો રહીમસ્તો પરવરહેગાર,
અઝીમો અલીમસ્તો દાનન્દેહુ કાર.

૨. તે કદીમ રહેમવાળો અને સર્વેને પાળનારો છે, તે મહાન વિદ્વાન, અને શું કરવું તેના માહિતગાર છે.

હુકીમો કરીમસ્તો દાનાએ રાઝ,
લતીફો અઝીઝો ઘરીખાન નવાઝ;

૩. તે હકાપણવાળો, રહેમવાળો, ભરમ જાણનાર છે, તે દયાળુ, કીર્તિવંત, અને ગરીબોની ઉપર નવાજેશ કરનાર છે.

બસીરો ખખીરો સમીઓ અદીલ,
ઘફૂરો હુસીઓ કખીરો જલીલ;

૪. તે દૂર અદેશીથી સર્વે જ્ઞેનાર, બધી વાતથી માહિતગાર, બધું સાંભળનાર, અને મનસાધી છે, તે માણી બખશનાર, હીસાબ રાખનાર, બુદ્ધ અને દબદબાવાળો છે.

મુનીરો કદીરસ્તો નીકી પસંદ,
અખીચૂનો દાનન્દેએ ચૂનોચંદ.

૫. તે પ્રકાશિત, સર્વશક્તિવાન, અને નેકોને પસંદ કરનાર છે, તે મીસાલ વગરનો, અને કેવી રીતે અને કેટલું બનશે તે જાણનાર છે.

સમારા બેકેદરત બુલંદ આફરીદ,
નતાનદ બે અસ્સારે ઊ કસ રસીદ.

૬. પોતાની સર્વશક્તિથી આસમાનને બુદ્ધ પેદા કરીધું, તેના બેદને કાઢ પહોંચી અને સમજી શકતો નથી.

વરા કદ્દ રઉશન એ સૈયારેગાંન,
ખોરો માહુરા કદ્દ જેદ્દશ રવાન.

૭. તેણે આસમાનને સેતારા અને ગૃહો વડે રોશન કરીધું, અને સુરજ અને ચંદ્રને તેની આસપાસ ફરતા કરીધા.

એલાહી એ એહસાનો એકામે તો,
ઝખાન લાલ અઝ શોકે એન્ખામે તો.

૮. અઓ ખોદા! તારા (બેહદ) એહસાન અને બખશેશને લીધે તારી સઘળી મહેરબાનીના શુકરાના કરવામાં મારી જખાન તદ્દન મુગી છે (અશક્ત છે.)

અગર હર સરે મૂય ગર્હ અખાન,
ઝે વસ્કત નેશાની નગર્હ અખાન.

૯. અગરને મારાં માથામાંના એકેએક વાળને જખાનમાં ફેરવી નાખવામાં આવે, તોપણ તે સવળી જખાનોથી તારી સિકત અને તારીફની કંઈ પણ નિશાની જાહેર થાય નહિ (તારી તારીફ કરી શકાય નહિ.)

ઝે દાદન્દ મરદુમ ઝે બાલાઓ શીખ,
કે નાયદ બોઝોર્ગીત અંદર હસીખ.

૧૦. માણસો ઉપર અને નીચે વિષે (આ અને પેલી દુન્યા વિષે) શું જાણે છે? કારણકે તારી બુઝોર્ગી હિસાખ અને ગણતરીમાં આવી શકતી નથી.

તવાનાએ મુતલક તો હસ્તીઓ ખસ,
બે બીચૂનિઅત રહ નબોર્દસ્ત કસ.

૧૧. તુંજ એકલો પુરેપુરો સર્વશક્તિવાન છે, તારી બીન સરોયરી હાલતનો કોઈ પણ આદમીને ઇશારો મળ્યો નથી.

નબોસ્તીન ખેરદરા તો કર્દી પદીદ,
કે બારાદ હમે ખસ્તેહારા કેદીદ.

૧૨. પહેલ વહેલાં તેં સર્વવ્યાપક હકાપણ (Universal Intellect) પેદા કીધું કે જે બધા બંધના કુંચી છે.

ઝે કતમે અદમ મર્દામાનરા તો પાક,
પદીદ આવરીદી ઝે યક મોશતે ખાક.

૧૩. તું પાક દાદારે નીસ્તીના પડદામાંથી આ આદમીઓને એક મુઠી ખાકમાંથી બનાવ્યા.

મેઝાજે અનાસેર બેહુમ બા રવાન,
બે હેક્મત બેકર્દી તો અથે મેહરબાન.

૧૪. અમે મહેરબાન બોદા! તેં ચતુરાઈથી તત્વોની ખાસીયતને આત્માનો સોખતી કીધો.

ઝે આબો ઝમીન દાદી અરજારહા,
વઝાંન નીઝ હર ગૂનેગૂન બારહા.

૧૫. પાણી અને જમીનમાંથી તેં ઝાડો આપ્યાં, અને તેમાંથી તરેહવાર ફળો પણ આપ્યાં.

ન અક્લો હોનર શુદ્ધ શનાસાએ તો,
હમે મહવ દરે બહુરે યક્તાએ તો.

૧૬. માણસ જાતની અકક્ષ અને કુશળતા તને પીછાણી શક્યા નથી, તે બંને તારા એકત્રપણાના મહાસાગરમાં ખોહવાઇ અને જીસાઇ ગયા છે.

કુળ બીનદત્ત ધન દો બીનન્દેગાન,
અગર અંદ આશંદ યાબંદેગાન.

૧૭. આ બે (શારીરીક-physical) આંખો વુને જોવાને ગમે તેટલી ધમ્મી રાખે, તોખી વુને કેમ જોઇ શકે ?

સેપાસ અઝ તો અથે દાવરે દાદગર,
બે યઝદાંન પરસ્તાંન તોઇ રાહુબર.

૧૮. અએ સત્ય ધનસાફ કરનાર ! હું તારા શુકરાના કહું છું, યઝદાં પરસ્તોના વુજ રાહુબર છે.

પયમ્બર ઝરાતોશ્તે બા દીનો દાદ,
બે દાદી કે બરમા રહો દીન ગુશાદ.

૧૯. તેં દીનચુસ્ત અને ધનસાશી પેગમ્બર જરતોસ્તને હમને આપ્યો, કે જેણે હમારે માટે દીનનો રાહ ખુલ્લો કીધો.

બે બલ્કે જેહાની બેકર્દ આશકાર,
પરસ્તીદનત અથે જેહાન કેર્દગાર.

૨૦. અએ જેહાનના પેદા કરનાર ! તેણે (જરતોસ્તે) દુનિયાનાં લોકોને તારી આરાધના કરવાનું આશકારા કીધું.

દરે દીને બેહુતર બેમા કર્દ બાઝ,
દરે હર ગાનેહુ બસ્તે ઓ રંજો આઝ.

૨૧. વધારે બલી દીનના દરવાજા હમારે માટે તેણે ખુલ્લા કીધા, અને દરેક ગુનાહ, રંજ, અને લોભના દરવાજા બંધ કીધા.

હઝાર આફરીન બર રવાનશ બવાદ !
કઝૂ યાફ્તે નીકબખ્તાન મોરાદ.

૨૨. તેનાં રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો ! કારણકે તેનાથી નેકબખ્ત લોકો પોતાની મુત્તદ પામ્યા છે.

ઝે ગુમરાહીઓ કબજીઓ કાસ્તી,
બેયાવર્દ મારા મુથે રાસતી;

૨૩. ગુમરાહી, ખોટાં કામો અને જુઠાપણાના રાહથી તે હમને રાસતીની રાહ તરફ લઇ આવ્યો.

કેતા ઝેદેહ બાશમ બે સેદકો સફા,
નદારમ એ દામન્શ દસ્તે વફા.

૨૪. કે જેથી કરીને જ્યાં સુધી હું જીવતો રહું ત્યાં સુધી સચાઇ અને પાકી-
જગીથી તેની (જરતોસ્તની) દામાન વફાદારીથી પકડી રાખું.

બે મન બર ગુશા રાહે તૌફીકરા,
એ ફઝલો કરમ રાહે તાલ્ફીકરા.

૨૫. તારી રાહબરી અને મહેરબાનીનો માર્ગ મારે માટે ખુદશો કર, તારી
બખ્શૈશ અને મહેરબાનીથી સચાઇના માર્ગ મારે માટે ઉંધાડો કર.

દેલમ રા એ નૂરે ચકીન તાઝેહ દાર,
ઝખાનમ એ શોકત પોર આવાઝે દાર.

૨૬. ચકીનનાં તુરથી મારાં દીલને તાઝું રાખ. તારા શુકાનાથી મારી જીમને
માજતી અને જાણીતી કર.

બરફઝ જાનમ એ અન્વારહા,
ખેરદ દેહ કઝાંન દાનમ અસ્સારહા.

૨૭. મારા જાનને તુરથી ઝળકતો કર, મને હડાપણુ આપ કે જેથી હું (તારા)
બેદો જાણું.

બસારત બેદેહ તા શનાસમ તોરા,
ખેરદ બખ્શ તા રાહુ યાબમ તોરા.

૨૮ મને એવી બસારત આપ કે જેથી હું તુને પીછાણું, મને હડાપણુ બખ્શ,
કે જેથી હું તુને મેળવું.

એલાહી સેરશતી તો મારા એ ગેલ,
દો ચશ્મો ઝખાંન દાદીઓ ગૂશો દેલ.

૨૯. અએ ખોદા! તેં હમને ખાકમાંથી પેદા કરીધા, અને બે આંખ, ઝખાન
કાન અને હૃદય આપ્યાં.

રવાનો ખેરદ કોબતે દસ્તો પા,
એ નાખૂદ મૌજૂદ કર્દી બેજ.

૩૦. આત્મા હડાપણુ અને હાથપગનું જોર તું નિસ્તિમાંથી હસ્તીમાં લાવ્યો.

એ અંદાન એનાયત કે દારી બે મન,
ચે શાકી બેગુયમ અબા જાનો તન?

૩૧. આટલી બધી મહેરબાનીઓ જે તેં મારી તરફ દેખાડી છે તેનો મારા દીલ
અને જાનથી હું શું શુકરાના કરી શકું? (યોગ્ય રીતે નથી કરી શકતો.)

સેપાસ અઝ તો હુદમ હુઝારાંન હુઝાર,
બેહર કાર બાશી તોઅમ પોશતો ચાર.

૩૨. હર પળે તારા હજરો હજર શુકરાના હોળે કે તું દરેક કામમાં મારો મદદ અને ટેકો આપ છે.

ચે ગુયમ સેઝાવારે એહુસાને તો ?
કુળ શોકે મા હસ્ત દર શાને તો ?

૩૩. તારા એહશાને ઊજતું હું શું બોલું ? તારા દરજ્જાને લાયકના હું શું શુકરાના કરી શકું ?

બે બીચારેગી ઓઝર આરમ બે પીશ,
કે અંદક પઝીરીઓ બખ્શંદ બીશ.

૩૪. હું તારી સનમુખ નાચારીથી ઓઝરખાહી રળુ કઈ છું, કારણ કે તું થોડામાં જ મારી કબુલ રાખનારો અને બેહદ બખ્શનારો છે.

ઝે ફર્માને તાઅત ફરામૂશ શુદમ,
ઝે ગોફતારે ઝેકે તો ખામુશ બુદમ.

૩૫. તારી આરાધના કરવાના ફરમાનને હું ભૂલી ગયો, અને તારી નમાઝ અને સેતાયશ કરવામાં મેં ચુપકીદી અખત્યાર કીધી

નબસ્તમ બે બેદમત મેયાન ઓસ્તવાર,
કે તાઅત ગુઝારમ બે મદાનીવાર.

૩૬. તારી ખીદમત કરવામાં મેં કમર ઓસ્તવાર કરી નહિ, -કે એક ખરા મરદની માફક તારી બંદગી ગુઝરે.

ચેનાંન પદેહુ ઘફૂલત બે રૂયમ કરીદ,
કે ચશમે ફલમ રાહુ રઉશન નદીદ.

૩૭. ગફૂલતનો પડદો મારા ચેહરા ઉપર એવો તો ફરી વળ્યો છે કે મારાં હૃદયની ચશમે રોશન રાહ જોયો જ નહિ.

ન અઝમમ બુદી જઝમ દર રાહુ તો,
ન બુદમ બે બેદમત હવા ખાહુ તો.

૩૮. તારી રાહ ઉપર ચાલવાને મારો ધરાદો તથા ઠરાવ દ્રઢ હતો નહિ, તારી ખીદમત બખવવામાં હું વફાદાર હતો નહિ.

ઝે ઘફૂલત ચેનાન કદર નશનાબતમ,
કે સર્મચેચે ઓઝર દર બાબતમ.

૩૯. ગફૂલતથી મેં એટલું વટીકામી નહિ જણ્યું કે મેં મારી જીંદગીની કાપણી તમામ ઉરાડી નાખી છે.

તુ અઝ ખાએ ઘડલત બે હૂશ આમદમ,
નવાઇ એ ઘૈરત બે ગૂશ આમદમ,

૪૦. બ્યારે ગઢલતીની ઉંઘમાંથી હું ખીદાર થયો, ત્યારે મારાં સ્વમાનની
લાગણીનો અવાજ મારા કાન ઉપર પડ્યો.

બજેઝ આહો અફસૂસ ચીઝી બેદસ્ત
નખાશદ, પશીમાનીઓ અજૂઝ હસ્ત.

૪૧. હાય અફસોસ શિવાય કાંઈથી ચીજ મારા હાથમાં નથી અને તે ઉપરાંત
પશીમાની અને નાતવાની છે.

હુમી શર્મ દારમ એ કેદારે બદ,
બેરફૂત આન ઝમાન ઓ કે બાઝ આવરદ?

૪૨. મારાં ભુંડાં કમોથી હું ચરમીદો છું; તે વખત વહી ગયો ને હવે તે પાછો
કોણુ લાવી આપશે? (કે હું પસ્તાવો કરું?)

સેપંજી સરાધસ્ત દુન્યાએ દૂન,
કે નાચ્યાર અઝૂ રફૂત બાયદ બોડન.

૪૩. આ કમીની દુન્યા એક ત્રણપાંચ દિવસનું મકાન છે, કારણકે તેમાંથી
ફરજ્યાત દરેક જથ્થેને બહાર ચાલી જવાનું છે.

બરીન બીવફા દહર દેલ દાશતમ,
બેજેઝ ખોખો ખોદન ન પંદાશતમ.

૪૪. આ બેવફા દુન્યા ઉપર મેં દીલ લગાડ્યું, ઉંઘવા અને ખાવા શિવાય
મેં બીજો કોઈ વિચાર કર્યો નહિ.

હુમે માલે દુન્યા તુ ખારો ખસન્દ,
બે નઝદીકે આકેલ નખાશદ પસન્દ.

૪૫. આ દુન્યાનો તમામ માલ કાંટા અને કચરા મીસાલ છે, (અને) તે
અકલમંદ માણસોને પસંદ નથી.

મન અઝ અબલેગી માયેલે આન શુદમ,
એ તીરેલ્લુ દલી ખાસતારશ ખુદમ.

૪૬. બેવકુશીથી હું (દુન્યાના માલ તરફ) દબ્યો, અને મારાં તારીક અને અંધારાં
હૈયાને લીધે હું તેને શોધનાર અને મેળવનાર થયો.

હુવા ઓ હુવસ જાયે ખુદ દર નેહાદ,
ગેરફૂતો મરા ઓઝ બરખાદ દાદ.

૪૭. જુસ્સા અને હવસે મારી ખાસીયતમાં પોતાની જગા લીધી અને મારી
જીંદગી બરખાદ કીધી.

ઝે અડૂઆલે ઝેરતો ઝે ગોડૂતારે બદ,
તઘાફેલ ગુઝીદમ બર અડૂવાલે બદ.

૪૮. છુંડાં કામો અને છુંડું બોલવાના પ્રતાપથી હું મારી પોતાની હાલતને
માટે નજી નેમને ગફલતીમાં રહ્યો.

નદાનેસ્તમી ઝેલમતો નૂર રા,
ન જોસ્તમ ઝે નઝૂદીકો હુમ દૂર રા.

૪૯. અધાર અને રોશનીને મેં પીછાપયા નહિ, નજદીક યા દુરથી (એટલે
દોસ્ત યા અળપયાએ) પાસેથી પીછાણવાનું યાન મેં શોધ્યું નહિ.

ઝે નંગે ગુનેલુ સર નેહાદેલુ યે ખાક,
દરે તોબેલુ કૂખમ ખોદાવંદે પાક.

૫૦. અએ પાક ખોદાવંદ! ગુનાહની શરમીદગીથી મેં ખાકમાં સર મેલ્યું છે,
અને હવે હું પસ્તાવાનો દરવાજો ઠોકું છું.

યે બીચારેગી બર દરત આમદમ,
યે ઓમ્મીદે અડૂવત, મરાન અઝ દરમ.

૫૧. હું લાચારીથી તારો મારીની ઉમેદ રાખીને તારે દરવાજે આવ્યો છું,
મને તારા દરવાજા આગળથી હાંડી કહાડતો ના!

સરે અજઝો ઝારી ઓ ખાકે દરત,
અમા ઓઝર શર્મદેએ દાવરત.

૫૨. ઓ ઇનસારી હાકેમ! હું તારી અદાલતમાં ઓઝરખાહી, નાચારી સાથે
અરજ કરતો માફ માયું તારા દરવાજાની ખાક ઉપર મુકું છું.

ઝે બારાને રહુમત ગુનાહમ બેશૂય,
ઘોખારે ઝલાલત ઝે રાહુમ બેરૂય.

૫૩. તારી રહેમત અને દયાના વરસાદથી મારા ગુનાહ ઘોષ કહાડ, મારા
માર્ગમાંથી મારા નીચા પડવાની ધુળ વાળી નાખ.

તેહી દસ્ત આશમ ઝે અડૂઆલે ખીશ,
ફેર માન્દેઅમ સખત ઝલવાલે ખીશ.

૫૪. હું મારા પોતાનાં કામોથી ખાલી હાથનો છું, (મેં કંઈ પણ સરાખતો
હાંમેરા કાધો નથી), મારી પોતાની હાલતથી હું બેહદ આઘેજ થયો છું.

બઝાઅત નદારમ ઝે કેર્દારે બદ,
અગર બી બઝાઅત બુવદ સખત બદ.

૫૫. મારાં પોતાં (નેક) કામોનાં હું કામી અસખામ અને માલ ધરાવતો નથી;
હું કંઈમી અસખામ અને માલ વગર હોવું તે ખરેખર ઘણું જ ખરામ છે.

મતાઅમ હમે અજ્ઞો બીચારેગીસ્ત,
ગુનાહ ફરાવાનો દસ્તે તેહીસ્ત.

૫૬. મારી બધી માયાપુંજ નાતવાની અને લાચારી છે; મારા ગુનાહ પુષ્કળ છે,
અને મારા હાથ (સારાં કામોની થાપણ)થી ખાલી છે.

બેજોઝ રહુમતત્ કૂ ખરીદારે આન?

બેજોઝ અખશેશત કૂ સજાવારે આન?

૫૭. તારી રહેમત શિવાય એવા પુંજ વગરનાને ખરીદનાર કોણ છે? તારી
અક્ષેશ શિવાય તેને લાયકતું બીજું શું છે?

તોરા નામ અઝાન આશદ આમોઝેગાર,

કે જોઝ બદ નયાયદ એ મા ખાકસાર.

૫૮. તારું નામ ગુનાહ માફ કરનાર આ સમયને લીધે છે કે, હમારા જેવા
ઝલીલ બંદગ્યો તરફથી બદી શિવાય બીજું કંઈ આવતું નથી.

તુ તકસીરે સહવમ એ હદ રફત ખીશ,

અરાન અર કલમ કશ બે એકામે ખીશ.

૫૯. જ્યારે મારા તકસીર અને ગુનાહ હદઅહાર પહોંચ્યા છે, ત્યારે તું તારી
અખશેશથી અને મહેરબાનીથી તેને ભુસી નાંખ.

અર્ અઝમાલો કારે નેઝારમ મબીન,

અફૂલો અતાયત બેસાઝમ કરીન.

૬૦. મારાં નખળાં (ભુરાં) કામ અને કરણી તરફ ના જો; તારી મહેરબાનીથી
અને અખશેશથી તું મને પોતાની નજદીક તેડ.

એ તો દારમ ઓમીદ ફૂલો કરમ,

અગર ખાનીઓ રાનીઅમ અઝ તોઅમ.

૬૧. હું તારી તરફથી માયા અને મહેરબાનીની ઉમેદ રાખું છું, અગરજો
તું મને તારી આગળ બેલાવે યા મને હાંકી કહાડે, તોપણ તારોજ બંદો છું

એ મન બસ ખતા રફત ઝંદાઝેલું ખીશ,

ન હકકે તો દાનેસ્તમે કદરે ખીશ.

૬૨. મારાથી હદથી જ્યાં તકસીર થયલી છે, ખોટા તરીકેના તારા હકો મેં
પિછંડ્યા નથી, તેમજ તારી કદર જાણી નથી

નદર અઝો નહુયે પયઅર હમી,

બેહુર નીકો બદ રાહરા જોસ્તમી.

૬૩. પેગમબરના ફરમાનો અને મનામઓને તેમજ હરેક નેક કે બદ રાહ
રવેશની મેં જુસ્તજુ કીધી નથી.

ન ઉસ્તાદ રા નૈ પેદર માદરમ,
ચેનાન ચુન સેઝદ દાશતમ મોહતરમ.

૬૪. મારા ઉસ્તાદ, પીતા, અને માતાને જેવી રીતે ઘટે તેવી રીતે માન આપ્યું નથી.

ઝે જહુલો ઝે ઘફૂલત ગુનાહુ અઝીમ,
ઝે મન હાસેલ આમદ, બેખખશ અયે કરીમ.

૬૫. અજ્ઞાનપણું અને ગફૂલતને લીધે મારાથી જે અઝીમ ગુનાહ થયા છે, તે ઝો દયાળુ ખોદા તું માફ કર.

ચે આયદ અઝીન બંદેહુ જોઝ હીચ કાર ?
બે બીહાસેલી માન્દેઅમ શર્મસાર.

૬૬. આ બંદાથી નકામાં કામ શિવાય બીજું શું થઈ શકે છે ? મારી નાહાસેલી અને નકામાંપણું માટે હું શર્મીદો થઈ રહ્યો છું.

નેયાઝમ દરીન આસ્તાનસ્તો બસ.
કે જોઝ તો નખાશદ કસી હીચ કસ.

૬૭. મારી આબુલ બસ તારા ઉંબર ઉપરજ છે, કારણકે તારા શિવાય કોઈ બીજો આબુલ સાંભળનાર નથી.

બે જોઝ દર્ગેહુત રૂ તવાન બર કે બોર્દ,
કે મોહુતાજે ધન દર બોઝોર્ગસ્તો બોર્દ.

૬૮. તારી દરઘાહ શિવાય હું કોણ તરફ મારો ચેહરો ઉંચો કરી શકું ? કારણકે નાના અને મોટાં સર્વે એ દરઘાહનાજ મરજવંત છે.

બે બખશાય બર ધન પશીમાનિયમ,
બરીન હાલે ઝારો પરીશાનિયમ.

૬૯. આ મારા પસતાવા ઉપર અને મારી દુખી અને પરેશાન હાલત ઉપર રહેમ કરી માફી બખશ.

એલાહી રવાને પેદર માદરમ,
બેયામોઝો ખુશ કુન બે ખોદકો કરમ.

૭૦. અય ખોદા ! મારાં પેદર અને માદરના આત્માને દરગુજર કર, અને તારી લલાઇ અને કરમથી તેઓને રાજી કર.

રવાને નેયાગાંને પીશીને મા,
બે બખશાય અયે દાદગર દાવરા.

૭૧. અએ ધનસારી દાદગર, હમારાં નીયાગાનોનાં રવાનાં ગુનાહ માફ કરજે.

એ નીકાનો પાકાને ઢગાહિ તો,
એ શબ-ઝેંદેહદારાને દર રાહિ તો,

૭૨. તારી દરખાહના નેક અને પાક આદમીઓને ખાતર, તેમજ તારી રાહ ઉપર ચાલનારા આખી રાત બંદગી કરનારાઓને ખાતર.

એ પાકીએ જાને બોઝોર્ગોને પીશ,
એ બખ્શમ નજાતી છે કેરદારે ખીશ.

૭૩. તેમજ આગલા યુઝર્ગોનાં જાનની પવિત્રાઈને ખાતર મારાં યુરાં કામોથી મને મુકિત બખ્શ.

વગરને નબાશદ તુ મન હીચ કસ,
સિયેહુ નામેહદારે બઝહુ કાર બસ.

૭૪. નહિતો મારા જેવો કોઈ બીજો શખસ નહિ હશે કે જે કાળાં, દુષ્ટ કામોને પોથી ધરાવનારો હોય, અને બેહદ યુનેહગાર હોય.

મનમ બંદેએ સુજરેમો શર્મસાર,
તો સત્તારે એબીએ આમોઝગાર.

૭૫. હું યુનેહગાર શરમીદો બદો છું, જ્યારે તું યુનાહ ઉપર ઢાંક પીછોડો કરનાર, અને પાપ માફ કરનાર છે.

એ ઓક્યા મરા સર ફરાઝી દેહી,
એ ગીતી હમી બીનેયાઝી દેહી.

૭૬. મીનોઈ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે, આ દુન્યામાં મને મોહતાજ વગર રાખજે.

એ દુન્યા દરે ફૈઝ બરમન કુશાય,
એ શોકો સેતાયેશ મરા રહુનેમાય.

૭૭. આ દુન્યામાં મારો ઉપર તારી મહેરબાની અને ન્યામતનો દરવાજો ખોલ, તારા શુકરાના અને સેતાયેશ કરવાની મને રહેતુમાઈ કર.

તરીકત નવઝંમ બેજોઝ બંદગી,
યુઝારમ બે રાહત હમે ઝેંદગી.

૭૮. (કે જેથી કરીને) તારા રસ્તાપર બંદગી અને ફરમાનબરદારી શિવાય હું ચાલું નહિ, અને મારો તમામ જીંદગી, રાહત અને શાંતિમાં યુજરે.

દરે મઅરેફત બર દલમ બાઝ કુન,
એ સેફકો એરાદત મરા સાઝ કુન.

૭૯. તારાં જ્ઞાનનો દરવાજો મારાં હૃદયમાં ખુલ્લો કર, સયાઈ અને ઇશ્વરબાવથી મને સંજોશો કર.

એ અફલો ફેરાસત ખર અફૂરૂં જાન,
અતા કુન બેમન સોણ્યતે આકેલાન.

૮૦. અકકલ અને હડાપણથી મારા જાનને ઝગકતો કર, અકકલમંદ માણસોની સોહોજત મને બક્ષ.

દરનમ એ આલુદગી પાક દાર,
એ ખૂચે તબેહ દર દેલમ બાક દાર.

૮૧. મારા અંતઃકરણને અપવિત્રાઈથી પાક રાખ, અને ખરાબ આદતો અને ખાસીયતોનો દર મારા હૃદયમાં ઉત્પન્ન કર.

સફાઈ બેદેહ ખાતેરમ રા એ ઐબ,
એ હેકંદો હસદ હુમ એ કેયો ફરીબ.

૮૨. મારા અંતઃકરણને સવળી એબો, કપટ, ધિકકાર, અદેખાઈ, મગરરી અને ફરેબથી સાફ રાખ.

એ અફૂઆલો અફૂકારો ગોફૂતારે બદ,
નેગેહુદાર મારા એ એકામે બદ.

૮૩. હુંડાં કામ, હુંડાં વિચાર અને હુંડું બોલવાથી, તું રહેમ કરીને હમારો બચાવ કર.

એ હર ગૂને ચીઝી કે નખ્ચદ પસંદ,
એ મન મી નયાયદ બે મદામ ગઝંદ.

૮૪. હરેક જાતની નાપસંદ કરવા જેવી ચીજે કરીને મારી તરફથી આદમીઓને નુકસાન અને હાની પહોંચે નહિ, (એવું કર.)

તો દસ્તો દેલમરાઓ ચશ્મો અખાન,
નેગેહુ દાર ઝાસીબો ઐબો એયાન.

૮૫. તું મારા હાથ, દીઘ, આંખ, અને ઝખાનને હાણી અચબ, અને નુકસાનથી બચાવજે.

ચે આબો ચે આતશ ચે ખાકો ચે બાદ,
બે પહીંજમ ધનસાન કે દાદી તો દાદ.

૮૬. શું પાણી, શું આતશ, શું ખાક કે શું હવા એ ચારે તત્વને તેં જ રીતે ધનસાફની રાહે ફરમાવ્યું છે તેમ અપવિત્ર કરતાં સંભાળ રાખું.

બે આઝાદને બી અખાન જાનવર,
મરા દૂર દારી અયા દાદગર.

૮૭. અએ દાદગર! વાચા વિનાના જાનવરોને દુઃખ દેવાથી મને દુર રાખજે.

એ નજીક કેહોમેહ તો અથે બીનેયાઝ,
મરા ખોર-માથેહ મદાર અઝ નેયાઝ.

૮૮. અએ તવંગર ખોદા ? નાના અને મોટાઓની આગળ હાજત અને તંગીને લીધે મને તુચ્છ કરતો ના.

હમી આઝરા અઝ દેલમ દૂર દાર,
એ ખોર્સંદી આઝાદા મસરૂર દાર.

૮૯. મારાં હદમાંથી લોલ દુર રાખ, સંતોષથી મને આપઅખત્યાર અને આનંદી રાખ.

એ તન દૂર દારીઅમ આઝારો રંજ,
કે ધન નીઝ બસ રાયેગાનીસ્ત ગંજ.

૯૦. મારાં તનને દુઃખ અને રંજથી દુર રાખ, કે એ (તંદરોસ્ત) શરીર પશુ એક ઘેર મેઠાં મળતો ખળતો છે.

મરૂ આન બહુરે કુશૈશ એ રેઝકે હલાલ,
એ બખ્શીદી અથે દાવરે બી-હમાલ,

૯૧. અએ બીન હરીફ દાવર, તે(તંદરોસ્ત શરીર) હલાલ રોજ મેળવવાને માટે, મહેનત અને કૌશલ કરવા માટે બક્ષેલું છે.

કે તા દસ્તરંજ ફરાઝ આયદમ,
ચુ અઝ ખોર્દા પૂશૈશ નેયાઝ આયદમ.

૯૨. કે જેથી જ્યારે ખાવાનું અને પહેરવાનું મેળવવાને જરૂર પડે ત્યારે હલાલ મહેનતથી હું પૈસો મેળવું.

તનો જન બેદારમ એ અમ્નો અમાન,
હમીશે અબા હમસરો બચેગાન.

૯૩. મારા તન અને જનને, મારી ધણીયાણી અને બચ્ચાંઓ સાથે સહીસલામત રાખજો.

અબા એશો રામેશ બેરેઝકે હલાલ,
હમી પર્વરાની તો દર માહો સાલ.

૯૪. મહિનાઓ અને વરસો સુધી તું ખુશી ખુરમીમાં હજાલ રોટીથી મારાં કુટુંબની પરવરેશ કર.

બુવદ એહત્યાજમ એ ફેઝે તો બસ,
મખાદા કે હાજત બરમ પીશે કસ.

૯૫. તારીજ બખશીશ અને ન્યામતનો હું મોહતાજ રહું, અને એવું નહિ થાય કે હું કોઇબીની આગળ મારી હાજત દાખ જઉં.

બે ચક કેબલેઅમ બસ કે બાશદ નેયાઝ,
દરે દીગરાંન કેબલેએ મન મસાઝ.

૯૬. મને એકજ કેબલાની (તારીજ) ગરજ પડે. (એમ કર.) બીજાઓનાં દરવાળને મારો કેબલો કરતો ના. (બીજાઓના મને મોહતાજ કરતો ના.)

હુમી ચશમ દારમ બે લોત્તે તો બાઝ,
કે બાશમ બે નઝદે કસાન બીનેયાઝ.

૯૭. હું તારી મહેરબાની તરફ મારી નજર ઉંઘાડી રાખું છું, કે જોથી આદ-મીઓની નજદીક હું હાજત વગરનો થઉં.

ન બાશમ બે એહસાને કસ શર્મસાર
બે એહસાનત, અયે પાક પરવરદેગાર.

૯૮. અએ પાક પરવરદેગાર! તારા એહસાનને બદલે હું બીજા કોઇનાં પણ અહેશાનમાં જઇ શરમીદા નહિ થાઉં.

હવા ઓ હવસ ખાબો ઘફૂલત ઝે મન,
મદેહ રાહો બદ ખૂધઓ મક્રો ફન.

૯૯. લોભ, હવસ, ગફૂલતીની ઉંઘ, બદ ખવાસ, મક્ર અને દાવપેચને મારાં દિલમાં રાહ આપતો ના.

ઝે સખરો કનાઅત સખાતી બેજન,
બે બખશાય અયે ખાલેકે મેહુરબાન.

૧૦૦. અએ મહેરબાન, સર્વે પેદા કરનાર ખોદાવંદ! ધીરજ અને સંતોષમાં મારા જનને મજબુતી અને ખંતીલાપણું બક્ષ.

અખા ખૂચે નીકૂ ઓ બા બોદખાર,
બે બીદારીઓ હૂશયારી બેદાર.

૧૦૧. નેક ખવાસ અને સહનશિલતા સાથે મને જગૃતિ અને હુશિયારીમાં રાખ.

બેહુર કાર દારમ બેરાહે સવાબ,
તવાઝો તઅત્રી ઓ બા જાહો આબ.

૧૦૨. હરેક કામમાં સવાબને રસ્તે, નમનતાઇ, સખુરી અને ખમવાની શક્તિ, મોભા અને આબરૂ સાથે મને બક્ષ.

હુમીશે બે ઇમાનો અમ્નો અમાન,
બેદારીઅમ અઝ ગદ્દેશે આસમાન.

૧૦૩. હંમેશાં આસમાનની ગીરદેશથી, મારા ઇમાન સાથે મને સહીસલામત રાખ.

બે કંઝૂઝી નેમાયમ રહે રાસ્તી,
કે તા દૂર ખાશમ એ હર કાસ્તી.

૧૦૪. આડે રસ્તેથી મને દૂર કરી, રાસ્ત માગે દેખાડ, કે જોથી હું દરેક
ગુકસાનથી દૂર રહું.

અઝીન વર્તેએ વહુમે આઝો નેયાઝ,
રેહાધ દેહુ અયે ઇંઝિદે કારસાઝ.

૧૦૫. અએ સર્વે સરંનગમ પહોચાડનાર ખોદા! શક, લોલ અને ભાવનાં
તોફાની વંતોળયામાંથી મને મુક્તિ બખશ.

એ ગેદાંબે એસ્થાન ખોડન આવરમ,
તેહી કુન એ સઉદાએ ખાતેલ સરમ.

૧૦૬. ગુનાહનાં વંતોળયામાંથી મને બહાર કહાડ, અને મારાં મગજને ખોટા
ખયાલોથી ખાલી કર.

ખોદાયા બે પીરી મરા શાદ દાર,
એ દઉરાને અધયામે નાસાઝગાર.

૧૦૭. અએ ખોદા! મને ધડપણમાં કાષ્ઠ સાથે હળીમળીને નહિ ચાલતા જમાનાની
ગેરદેશથી બચાવીને સુખી રાખ.

તને મન દોરોસ્તો દેલમ હૂશીયાર,
કે બી ઝબૂકે સોસ્તી ઝિયમ આસ્તવાર.

૧૦૮. મને તનદરસ્તી અને દિલમાં હુશિઆરી બક્ષ કે નખળાષ અને સુસ્તી
વગર હું આસતવાર જીંદગી ગુમર.

બે નીરૂએ એદરકે દાનન્દેહુ કાર,
યકીન રા એ ઇમાન તો હરજ બેદાર.

૧૦૯. મારાં યકીન અને ઇમાનને કુશળ સમજ શકિતનાં બળથી કાયમ રાખ.

બે પીરાનેહુ હાજત મદારમ બે કસ,
તો રૂઝી રસાની એ ફર્યાદ રસ.

૧૧૦. છુદાપામાં મને કાષ્ઠનો મોહતાજ ના રાખતો, તું મને હરરોજની ચેટી
પહોંચાડજે, અને મારી દાદ લેજે.

બે હુંગામે બસ્તન અઝીન દહૂર રખત,
બર આરી બે આસાનિયમ કારે સખત;

૧૧૧. આ દુન્યા છોડી જતી વખતે મારું જન આપવાનું મુશ્કેલ કામ આજ્ઞાન કરજે.

કે શાદાન રવમ ઝીન સરાએ દો દર,
મરા ઘર ફરાઝી બે મીનૂય સર.

૧૧૨. કે જેથી આ બે દરવાજવાળી કુન્યામાંથી હું પુશપુશાલ નિદાય થાઉં,
અને મીનોઇ કુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે.

રવાનમ બે નઝૂદે નેયાગાન રસાન,
બે મીનૂયે નીકાનો આઝાદગાન.

૧૧૩. મીનોઇ કુન્યા કે જે નેક અને આઝાદ આદમીઓની જગા છે તેમાં મારાં
નેક અને પહરેજગાર નીયાગાનોરી નજદીક મારાં રવાનને પહોંચાડજે.

અગરએ ગુનાહુને મન બીમરસ્ત,
વહી બખ્શેશત ઝીનો આન બરતરસ્ત.

૧૧૪. અગરએ મારા ગુનાહ અસંખ્ય હોય તોપણ તારી મારી અને બક્ષેશ તે
કરતાં પણ વધારે છે.

હે રહમત બે પૂશાન મુકાફતે મન,
બર આવર તો અઝ લોતફ હાજતે મન.

૧૧૫. મારી કરણીના બદલા ઉપર તારી રહેમનો છાયો ઢાંકજે, તારી માયાથી
મારી હાજત બર લાવજે.

દરખતે ઉમીદમ બેરઓમંદ દાર,
કે ફર્જંદ માનદ હે મન યાદગાર.

૧૧૬. મારી ઉમેદનું દરખત આગાદ રાખ, કે જેથી ફરજંદ મારી પછવાડે મારી
યાદગારી રાખવા રહે.

બે તદ્દબીરે દાનેશ ગેરામી બચાદ,
કે નામશ અમા નીકનામી બચાદ.

૧૧૭. તે કુશિયારી અને દાનાઇથી લોકોનો માનીતો થાય, તેનું નામ નેકનામી
સાથે જોડાય.

બેરફૂતાર નીકુ બે ગોકૂતાર રાસ્ત,
બેહર કાર બાશાદ ચેનાન ચૂન સેઝાસ્ત.

૧૧૮. તે ચાલચલાલમાં નેક, તથા બેલવામાં રાસન, અને હરેક કામમાં જેમ
જોઇએ તેમ લાયક થાય.

કે ઊ યાદગારી બેમાનદ હે મન,
પસંદીદિલ્ બાશાદ બેહર અન્જેમન.

૧૧૯. તે મારી યાદગારી જળવે, અને દરેક મજલેસ અને ટોળામાં તે પસંદગી
અને ચાહ મેળવે.

હમી હમચેનીન પોશત દર પોશતે શાન,
કે રઉશન ચેરાઘમ ખુવદ દર જેહાન.

૧૨૦. અને એજ પ્રમાણે પેઢી દર પેઢી ચાલુ રહે, જેથી મારો રોશન ચેરામ
દુન્યામાં જમી રહે,

ચે પયેવંદા ખીશાનો હમ દુદમાંન,
અબા નીક ખાહાનો હમ દુસતાંન,
એલાહી તો દર સાચેયે ખીશ દાર,
ઝે આસીઓ રંજે બદે રૂઝગાર.

૧૨૧-૨૨ મારાં સગાંવહાલાં, ખેશીઓ, અને કુટુંબ કખીલા, તેમજ માંડે બહુ
ધખ્ખનાર મિત્રોને, ઓ ખુદા! જમાનાની આફત અને રંજમાંથી તારા
જાયામાં રાખ.

બે આગમીદા મતલૂબે નીકી રસાંન,
હમી કદરો એઝઝત બેયકૂઝાય શાંન;

૧૨૩. તેઓની નેક મુરાદ અને ધારણાઓ તેમને પુઝાડ, તેઓનો દરજ્જો અને
અને આખર ધજત વધાર.

કે બા તનદારસ્તીઓ ફરખોંદગી,
ગુઝારંદ દર રાહો તો ઝેંદગી.

૧૨૪. કે જેથી તેઓ તંદારસ્તી અને આબાદી સાથે તારી રાહ ઉપર જંદગી ગુજરે.

મોરખી કે બર મન બવદ મેહુરબાન,
ખોદાયા તો ઊરા બે નીકી રસાન.

૧૨૫. અએ ખોદા! જે મારો મુરખી મારી ઉપર મહેરબાની રાખતો હોય તેને
તું નેકી પહોંચાડજે.

બે હુર દો જેહાન સરફરાઝીશ બખ્શ,
હમી રાહુતો તનદારોસ્તીશ બખ્શ.

૧૨૬. એઉ જેહાનમાં તેને સરફરાજ બક્ષજે, તેમજ તેને રાહત અને તંદારોસ્તી આપજે.

સરંજમે ઊરા બે નીકી ગુમાર,
બે એફરામત અયે દાવરે કેર્દગાર.

૧૨૭. અએ દાદગર દાવર! તારી મહેરબાની અને માયાથી તે મારા મુરખીનું
સેવટ નેકી સાથે જોડજે!

મુનાબત ૬ ઠી (બેતોમાં)

દસ્તુર એરચછ સોહરાબછ મેહરછરાણાની.

ખોદાયા તોઇ ખાલેકે દા જેહાંન,
સેઝાયે સેતાયેશ તોઇ બીગમાંન.

૧. અયે ખુદા! તું બેઉ જેહાનનો પેદા કરનાર છે, ખચીત તું સેતાયશને લાયક છે.

મનમ આસીયે ખાકસારો હકીર,
બે એસ્થાનો તક્સીરહાએ કસીર.

૨. ધણા ગુનાહ અને તક્સીરથી ભરેલો હું ઝલીલ અને કમીનો ગુનેહગાર છું.

બેનાલમ બે દર્ગાહે તો ખા નયાઝ,
બે માલમ સરો મીકુનમ તોબેહૂ ખાઝ.

૩. આજેથી તારી દરવાહમાં હું વીલાપ કરી અરજ ગુનહ છું. અને મારું સર નમાવીને ગુનાહને માટે હું પરતાવો કરું છું.

અફૂ કુન ગુનાહે મરા અયે ઘફૂર,
બેકુન દરગુઝર હુયે ખાશદ કોસૂર.

૪. ઓ મારીના બખશનાર સાહેબ! મારો ગુનાહ તું માફ કર; મારી જે કસૂરો થઇ હોય તે દરગુઝર કર!

બેકુન રહૂમ બર હાલે મન અયે રહીમ,
કરમ કુન બરીન બીનવા અયે કરીમ.

૫. ઓ રહેમ કરનાર સાહેબ! મારી હાલત ઉપર તું દયા કર, ઓ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મુજ ગરીબ ઉપર મહેરબાની કર!

બેકુન મેહૂર બર મન તો અયે મેહૂરબાન,
મકુન કહૂરો અઝ દર્ગાહે ખુદ મરાન.

૬. ઓ મહેરબાન સાહેબ! મારી ઉપર તું રહેમ કર, મારી ઉપર તું ગુસ્સો ના કર, અને મને તારી દરવાહમાંથી હાંકી ના કાઢ.

હુમીશે બેકૂયાદ મન ઝૂદ રસ,
કે ઘૈર અઝ તો કૂયાદ-રસ નીસ્ત કસ.

૭. હંમેશાં જલદીથી તું મારી કૂયાદ સાંભળીને મદદે પહોંચ, કારણકે તું શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી.

બજોઝ તો ગેહી દેલ નખંદમ બેકસ,
મદદગારો ચારમ તો બાશીઓ બસ.

૮. તારા શિવાય કોઈની ઉપર હું કદી મારું દીલ લગાડીશ નહિ; તુંજ મારો મદદગાર અને ચાર છે.

તો રંજો બલારા એ મન દૂર દાર,
ઘમો સખતીઓ આફતે રૂઝગાર.

૯. તું રંજ, બળા, ગમ, સખતી, અને જમાનાતી આફત મારાથી દૂર રાખ.

એ મન દૂર કુન તંગીઓ મુફલેસી,
ફરાખી એ ગંજો ઝરમ દેલુ બસી.

૧૦. તંગી તથા મુફલેસી મારાથી દૂર કર; પુષ્કળ ગંજ અને દોલત મને આપ.

મરા બીનેયાઝી દેલુ અઝ હીગરાંન,
બે એલુસાને તો દાર દર હુર ઝમાન.

૧૧. બીબઓથી તું મને હાજત વગરનો કર, હંમેશાં મને તારા ઉપકારમાં રાખ.

મગદાંન બે દરવાઝેએ નાકસાંન,
એ એલુસાને હુર મરદોમાનમ રેહાંન.

૧૨. નીચ માણસના દરવાજા તરફ મને ના ફેરવ, માણસોના અહેસાનમાં આવતો મને ઉગાર.

એ દર્ગાહિ તો હુજતમરા બરઆર,
હુમીશી બેકુન દર જેહાંન કામગાર.

૧૩. તારી દરવાહમાંથી મારી હાજત બર લાવ; દુન્યામાં હંમેશાં મને આપ્યાદ રાખ.

તો આસાન બેકુન મુશકેલમ હુર ઝમાન,
મરા દાર હુરદમ બે અમ્નો અમાન.

૧૪. હર વખતે મારી મુશકેલી તું આસાન કર; તું મને હર પળે સહીસલામત રાખ.

હુમીશી બેદાર આબરૂયો હયા,
બે હુર દો જેહાંન અઝ કરમ અથે ખોદા.

૧૫. ઓ ખોદા! બેઉ જહાનમાં મહેર કરીને મારી લાજ આબરૂ તું સાચવજો.

બે અધયામે પીરી મરા શાદ દાર,
અબા સેલુહતો હુર મોરાદમ બરઆર.

૧૬. શુદાપાના વખતમાં મને તંદરોસ્તી સાથે પુશાલ રાખજો, અને મારી દરેક મુરાદ પાર પાડજો.

એ લોત્કે કરમ ખાનેઅમ આ અયાલ,
એ હર ચીઝ આખાદ દારો એ માલ.

૧૭. તારી મહેરબાની અને બખ્શેશથી મારાં કુટુંબ કપીલાને, માલ મીલકતને
બીજી દરેક ચીજો સાથે આખાદ રાખજે.

મરા આ ઝનો બચ્ચેઓ દુદમાન,
એ હર ગૂનેહ નીકીઓ રાહત રસાન.

૧૮. મને તેમજ મારાં બધરી છોકરાં તથા કુટુંબને બધી રીતે તું નેકી તથા
રાહત આપજે.

તો હરગેઝ બેસૂથે ગુનાહમ મળીન,
મરા બાય દેહ દર બેહુશતે બરીન.

૧૯. તું હરગેઝ મારા ગુનાહ તરફ ના જોતો, મને સુલદ બહેશતમાં જગા આપજે.

હરાંચે કુની બહરે મન અથે ખોદા,
દરાંનમ હમીશેહ બેખોદા રેઝા.

૨૦. અએ ખોદા! મારે માટે જેબી તું કરે, તે મને હંમેશાં સંતોષથી કબુલ હોજો.

બે હર હાલ શોકત કુનમ બારબાર,
તવકકોલ હમીશે કુનમ એખતેયાર.

૨૧. દરેક હાલતમાં હું ફરી ફરીને તારા શુકરાના કરું, અને હંમેશાં મારી
ઉપર જેબી કાંઈ વીતે તેમાં તારી ઉપરનો ક્ષતબાર પસંદ કરું.

ખોદાયા મુનાબતો આઝરમ પેઝીર,
બે હર દા જેહાંન શય મરા દસ્તગીર.

૨૨. અએ ખોદા! આ બંદગી અને આશુજી ભરી અરજ તું કબુલ રાખ,
બેહ જેહાનમાં તું મારો મદદગાર થા.

મુનાબત ૭ મી (ખેતોમાં.)

દસ્તુર શેહેમદ મલેકશાહની જોડેલી.

એલાહી દેલમરા સફાઈ બેદેહ,
મને બીનવારા નવાઈ બેદેહ.

૧. અએ ખુદા! મારાં દીલને પાકીજગી આપ, મને ગુજરાન વમરનાને
ગુજરાન આપ.

બે પ્રયેગુલેએ ઝોદમત ઓફતાદિઅમ,
ઝે શયેતાન બેસદ શોખુત ઓફતાદિઅમ.

૨. હું ગફલતના અંધકારના ખુણામાં પડેલો છું, શયતાનથી હું એકસો વહેમ અને વસવસામાં પડેલો છું.

ઝે શયેતાન દેલમરા રેહુધ બેદેહ,
બે રાહે ખુદમ રહુનેમાધ બેદેહ.

૩. શયતાનથી મારાં હૃદયને છુટકો આપ, અને મારા પોતાના માર્ગની રહેતુમાધ કર.

દરૂજરા ઝે રગહાએ મન દૂર કું,
દેલો દીદિઅમરા પોરઝ નૂર કું.

૪. દરૂજને મારી રગોમાંથી દુર કર! મારાં હૃદય અને આંખો તુર ભરેલી કર.

મકુન દીવરા બર તનમ કામગાર,
મરા દસ્તગીરી કું અયે કેરદેગાર.

૫. દેવને મારી ઉપર કતોહમંદ ના કર, અને સર્વ શક્તિવાન ખોદા! તું મને મદદ કર.

દેલમરા મદેહ રહુ સુયે હેસો આઝ,
બે લોદે કમ કારહાયમ બેસાઝ.

૬. મારાં દીલને અદેખાધ અને લોલ તરફ રાહ ના આપ, તારી માયા અને બખશેશ્ચથી મારાં કામ પાર ઉતાર.

તો જાને મરા મહુરમે રાઝ કું,
દરે ફેઝ બર રૂએ મન બાઝ કું.

૭. તું મારા જાનને તારા બેદથી માહેતગાર કર, તારી બેહદ બખશેશ્ચને દરવાજે મારા ચહેરા ઉપર ઉતાર.

એલાહી તો દાની કે બીચારે અમ,
બે દામે દરૂજે સેતમકારે અમ.

૮. અએ ખોદા! તું જાણે છે કે હું લાચાર છું અને જીલમગાર દરૂજના ફાંદામાં છું.

ઝે દામે દદા દીવ બીરૂનમ આર,
કે પરવરદેગારીઓ આમોર્જેગાર.

૯. શીકારી જાનવર અને દેવના ફાંદામાંથી મને બહાર લાવ, કારણકે તું પરવરશી કરનાર અને માફ કરનાર છે.

એલાહી તો આગાહી અઝ કારે મન,
હુમે દાની અણવાલો અસરારે મન.

૧૦. અએ ખોદા! તુંને મારાં બધા કામોની ખબર છે, અને મારા બધા બેઠે
અને અહેવાલથી તું વાકેફ છે.

કે દર રાહુ દીનત કમર અસ્તેઅમ,
ઉમીદઝ હુમે ખલક યોગસસ્તેઅમ.

૧૧. તારી દીનની રાહ ઉપર મેં કમર બાંધી છે, દુન્યાના ભોકા તરફની
ઉમેદ મેં તણ દીધી છે.

બે તો દારમ આમ્મીદ અયે દાદગર,
કે આમ્મીદ મારા રસાની બેસર.

૧૨. અએ દાદગર! હું તારી ઉપર ઉમેદ રાખું છું કે હમારી ઉમેદ તુંજ
બર લાવશે.

સુનામત ૮ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર બમારપણ આશાજની બેડેલી.

એલાહી સીનેઅમરા પોર સફા કુન,
બેરૂયે દેલ દરે તસ્દીક વા કુન.

૧. અએ ખોદા! મારાં અંતઃકરણને સફાઈ ભરેલું કર, સચાઈનો દરવાજો
મારા તરફ ઉઘાડો કર.

એલાહી મન્તેકમરા, નૂશ-ઝાઇ,
બે બખ્શીઓ કુની મતલબ રવાઇ.

૨. અએ ખોદા! મારી અજાન અને બોલવાની છટાને મીઠાશ બખ્શ,
અને મારી મતલબ પાર ઉતાર.

એલાહી દીદુએ નૂરે ચકીની,
કરામત કુન બે ઇન જૂયાએ દીની;

૩. અએ ખુદા! આ દીનની જુસ્તેજો કરનારને ચકીનનાં તુરથી ભરપુર આંખો બક્ષ.

કે તા દીને બેહીરા ઊ રોનાસદ,
ઝે ગામરાહીઓ દારવંદી હેરાસદ.

૪. કે જેથી તે ભલી દીન પીછાણે, તથા ગુમરાહી અને દરવંદીથી બીડે.

એલાહી બંદગે મેસ્કીનો રીશમ,
હુમીશી મુન્કમેલ અઝ કારે ખીશમ.

૫. અએ ખુદા! હું મિરિકન દુઃખી બંદો છું, હું મારાં પોતાનાં કામથી
હંમેશા શરમીદો છું.

હુમે કારે મરા પોર કેરફે સાઝી,
કે દર દારૈન બેયાબમ સરફરાઝી.

૬. મારાં સર્વ કામોને સવાબવાળાં કર, કે જેથી આ અને પેલી બંને દુનિયામાં
હું સરફરાઝી મેળવું.

એ નૂરે ખુદ બેફન રઉશન ઝમીરમ,
ખેરદ રા સાઝ હરજ દસ્તગીરમ.

૭. તારાં પોતાના નુરથી મારા મનને રોશન કર, દરેક ઠેકાણે ડહાપણને
મારો મદદગાર કર.

એ ખાનો માને મન અઝ પાક-બાઝી,
રેહુ દીવો દરજ મસ્દૂદ સાઝી.

૮. મારા ધર અને કુટુંબ કબીલા આગળથી મનની પવિત્રાઈના પ્રતાપથી
દેવ દરજની રાહ બંધ રાખજે.

ચેનાન દર ચરમે શહુવત ખાક રીઝી,
કે હરગેઝ નન્ગરદ સૂયમ બે તીઝી.

૯. હવસની ચક્ષમમાં તું એવી રીતે ધ્રુળ છાંટ કે તે હરગેઝ મારી તરફ
શિતાબીથી આવેજ નહિ.

હવસ અઝ સીનેઅમ પદફદ ગદાન,
મતાએ ખાતેરમ પોર સૂદ ગદાન.

૧૦. મારાં હૈયામાંથી હવસને નાશુદ કર, મારાં મગજના ભંડારને ફાયદા ભરેલું કર.

ગેરીબાનમ એ દસ્તે દીવે વાઝન,
રેહાનીઓ કુની બખતમ હોમાયુન.

૧૧. મારાં ગળાંને ઉધી ખસલતના દેવાના હાથમાંથી છોડવ, અને મારું
નસીબ મુબારક કર.

કુની દામાને મન પોર નૂશો નેઅમત,
નખાશદ અઝ કસીયમ બારે મેન્નત.

૧૨. મારા બોળાને સારી સારી ન્યામતોથી ભરેલો કર, કે જેથી કષ્ટાન
ઉપકારનો બોળે મારા ઉપર પડે નહિ.

નદામતરા એ જૈલે મન બેશૂધ,
બે આબે રહુમતે અબે નેકૂધ.

૧૩. મારી દામનમાંથી પરતાવાને, નેકીના વાદળાના રહેમનાં પાણીથી ઘોષ નાખ.

બે મધ્ધે મન રસાન બૂચે મહુખ્યત,
કે નખ્વદ હીચ ગેહુ ખાલી એ રાહુત.

૧૪. મારાં મગજમાં (તારી) મોહઅતની ખુશબો પહોંચાડ, કે તે (મગજ)
કોઇથી વખતે શાંતી અને રાહતથી ખાલી રહે નહિ.

ચેનાન ચશમે મરા પૌર નૂર સાઝી,
કે હુર સૂ નંગરદ અઝ રૂચે ખાઝી

૧૫. મારી ચશમને એવી તો નુર ભરેલી કર, કે તે કોઇથી તરફ ઠેકડી અને
ચેટામાં જોય નહિ.

બે ગૂશમ એસ્તેમાએ વરફે ખુદ દેહ,
સમાએ ખાતેલ અઝ સમ્મમ ખોડન નેહ.

૧૬. મારા કાનને તારી સેતાયશ સાંભળનારા કર, મારા કાનમાંથી જીહું અને
બેહુંદુ સાંભળવું બહાર મુક.

ચેનાન પૌર જૈકે એકત કુન અખાનરા,
કે નારદ જોઝ સનાએ તો બયાનરા.

૧૭. મારી અખાનને તારી સિફત ગાવામાં એવો તો શોખ લગાડ, કે તારી સિફત
શિવાય તે કશાંતું ખ્યાન કરે નહિ.

બે દસ્તમ કારો કેરદારે અશૂધ,
બેદેહ તા બખ્શદમ બસ સોખ રૂધ.

૧૮. મારા હાથોમાં નેકીનાં કામ આપ, કે જથી તે મને આબરૂ અને ઇજત બક્ષે.

હુમીશ પાયે મન બર રાહે ખુદ દાર,
કે નમ્માયદ મરા અઝ કજ-રવી ખાર.

૧૯. હંમેશા મારા પગને તારી રાહ ઉપરજ રાખ, કે આડે રસ્તે ચાલવાથી
મને કોટો નહિ વાગે.

એલાહી અઝ હુમે અમશારપંદોનાં,
તો બહુમનરા બેમન કુન બસ નેગેહુખાન;

૨૦. અએ ખોદા! બધા અમશારપંદોમાંથી બહુમન અમશારપંદને મારો
નીધેહુખાન કર.

કે દાદમ દર યદશ સર રેશ્તેએ કાર,
કે તા દારદ મરા હુમવારે બીદાર.

૨૧. કારણકે મેં મારાં કામની દોરી તેના (બહમનના) હાથમાં મુકી છે, કે
જેથી તે મને હંમેશા બીદાર રાખે.

દરીન ગીતી બેનાઝો નેઅમતો કામ,
દેહદ ઓઝે મરા નીકૂ સરંજામ.

૨૨. આ દુનિયામાં તે (બહમન) મને બખ્શીશ અને ન્યામત આપે, તથા મારી
ધંધા પાર પાડે, અને મારી જીંદગીનું સેવડ સાફ આપે.

ચુ ઝીન જા જામે ઓઝે મન શવદ પૌર,
મરા અઝ કંઈ બખ્શાદ કીસે પૌર દૌર.

૨૩. જ્યારે આ દુન્યામાં મારી જીંદગીની જામ ભરાઈ જાય, ત્યારે તે (બહમન)
મને સવાબના બદલાની મોતીથી ભરેલી ટેલી બખ્શી.

રવાનમરા ઘની સાઝદ અઝાન ગંજ,
રેહાનદ અઝ અઝાબો મેહનતો રંજ.

૨૪. મારાં રવાનને તેના (સવાબના બદલાના) ગંજથી તવંગર કરે, તે મને
દુઃખ મહેનત અને રંજથી છોડવે.

દમે આખેર બે બાલીને મન આયદ,
રવાનમરા રહે જતત નેમાયદ.

૨૫. મારી જીંદગીની છેલ્લી પળે તે (બહમન) મારા તકીયા આગળ આવે,
અને મારાં રવાનને બહેશતનો દરવાજો દેખાડે.

બે બખ્શાદ સેહુહુતે ઇમાન રવાનરા,
બરદ અઝ કાલેબમ બશનૂદ જાનરા.

૨૬. તે (બહમન) મારાં રવાનને ઇમાનની મબ્સુતાઈ બખ્શી, તથા મારાં
કાલબુદમાંથી મારા જાનને ખુશનુદ થયેલો લઈ જાય.

બર આયદ ચુન ઝે કાલેબ રહેા જાનમ,
પતેત રૂઝી નેમાયદ બર ઝબાનમ.

૨૭. જ્યારે કાલબુદમાંથી મારું રૂઝ તથા જાન બહાર આવે, ત્યારે મારી
ઝબાન ઉપર પતેતનો હિરસો તે મને એનાયત કરે.

બેયારદ હૂશો દાનેશરા બેમૂયમ,
અષેમ સાઝદ રવાન અઝ મૂ બેમૂયમ.

૨૮. તે વખતે તે હોશ અને અકકલને મારી તરફ લાવે, અને બાલે બાલમાંથી
“અષેમ”ના કલામ જારી કરે.

એ ચોખ્ખે આન અષેમ સાઝદ ફલમ શાદ,
રવાનમરા કુનદ અઝ કેફે આખાદ.

૨૯. તથા “અષેમના” કલામના પ્રતાપથી મારું હૃદય ખુશાલ કરે,

સરૂશે પાકરા હમરાહ આરદ,
રવાનમરા એ દસ્તે ડી સેપારદ.

૩૦. પાક શરોષ યઝદને પોતાની સાથે લાવે, અને મારાં રવાનને તેના હાથમાં સોંપે.

કે તા સે રૂઝો શખ આશદ નેગેહદાર,
નયારદ દીવ બર મન હીચ આઝાર.

૩૧. કે જેથી ત્રણ દિવસ અને રાત તે મારાં રવાનનું રક્ષણ કરે, તથા દેવ મારી ઉપર કંઈ દુઃખ લાવે નહિ.

એ બામે ચારેમીન તા ચેન્વદે પોલ,
બરદ આસાન એ સાને દસ્તેએ ગોલ.

૩૨. ચોક્કા દહાડાની બામદદે તે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પુલના તોરા માફક મારા આત્માને આશ્વાનીથી લઈ જાય.

એ પીશે મેહુરે દાવર હાલે મારા,
કુનદ રૌશન હુમાન અફૂઆલે મારા.

૩૩. મહેર દાવર (ધનસાફ કરનાર)ની સનમુખ મારી હાલત તથા મારાં સવે કામો ખુશ્લાં કરે.

કે ગરૂચે આજેઝો મેસ્કીનો રીશસ્ત,
પરસ્તારે હુમાન મઅૂબૂદે ખીશસ્ત.

૩૪. (એવું કહીને) કે “જો કે આ ધનસાન આજેજ, મિસ્કિન અને જખમી દિલનો છે, તોપણ તે પોતાના ખોદાની પરસ્તેશ કરનારો છે.”

એ જોર્મશ મી રસાન તો અફૂચે યઝદાન,
સવાળી દર હેસાબશ દેહૂ બેદીન્સાન.

૩૫. તેથી તેના ચુનાહોને ખોદાતાલા તરફથી મારી તું બખશાવ, અને આ રીતે (ખોદાતાલાની મારી બખશાવીને) તેની કરણીના હિસાબમાં બદલો બખશ.

કે તા દર બારગાહે લાયઝાલી,
ન શર્મદે રવદ બા દસ્તે ખાલી.

૩૬. કે જેથી અનંત ખોદાની દરગાહમાં શરમીદો યજને ખાલી હાથે તે જાય નહિ.

વઝાન્ જા તા ગોરોસ્માનમ રસાનદ,
ખે જન્નત રૌધને મીન્ ચશાનદ.

૩૭. અને લાંથી ગરોથમાન બહેશત સુધી તે અને પહોંચાડે, અને બહેશતમાં
મીનોષ્ઠ ધી અને ચખાડે.

રવાનમરા ખે દસ્તે હુક સેપારદ,
વઝાન્ પસ દસ્તે ખદ અઝૂ મન બેદારદ.

૩૮. મારાં રવાનને ખોદાના હાથમાં સોંપે અને ત્યાર પછી મારી ઉપરથી
પોતાનો હાથ ઉઠાવે.

ખોદાવંદા ખે હુકકે દીને ઝરતોશત,
નસાઝી હુકે મારા જાયે અંગોશત.

૩૯. અએ ખોદા ! જરતોસ્તની બરહક દીનને ખાતર મારા હરક અને કલામે
ઉપર કોઈથી નુકતેચીની અને ખામા શોધવાની આંગળી દેખાડે નહિ.

દલમરા રાસ્તી-અંદીશેહુ ગર્દાન,
દોઆયમરા એજાબત-પીશે ગર્દાન.

૪૦. મારાં હુદયને રાસ્ત વિચાર કરવું કર, મારો બંદગીને તારાથી માન્ય
રાખવા લાયક કર.

એ આઘાએ વોજૂદમ તા ખે અંજામ,
હુમે અહુવાલે મા કુન ખૂબ-ફર્જામ.

૪૧. મારી હૈયાતીની શરૂઆતથી તે સેવટ સુધીનો મારો તમામ અહેવાલ
સારાં સેવટનો બનાવ.

નેગેહુઆનમ બેકુન અમશાસફંદાન,
કે બાશમ રૂઝો શબ શાદાનો ખંદાન.

૪૨. અમશાસ્ફંદોને મારા નેધેહુઆન કર, કે જેથી રાત દિવસ હું ખુશાલ
તથા હસતા ચહેરાનો રહું.

ખોદાયા દુસતાનમ શાદ દારી,
હુમે ઘમહાયે શાન બરખાદ દારી.

૪૩. અએ ખોદા ! મારા દોસ્તોને ખુશાલ રાખ, તેઓના સર્વે ગમનો નાશ કર.

નેકૂ-રહુ દુશ્મનાનમરા નેમાઈ,
કે શાન દારન્દ બામા દલ-સફાઈ.

૪૪. મારા દુશ્મનોને પણ નેક રાહ દેખાડ કે જેથી તેઓ મારા તરફ સાફ દીલ રાખે.

મરા હેલુ દાયેમન આન અર્જમંદી,
કે ગરદદ મુશકેમ બખતે બલંદી.

૪૫. મને હંમેશ સુધી તે દરજ્જે અને લાયકાત આપ, કે જેથી સુલંદ નસીબો મારો મહેરબાન મિત્ર થાય.

બે જૂયમ દર જેહાંન બશનૂદિયે તો,
બે જૂયમ દાયેમન મઅબૂદિયે તો.

૪૬. હું આ દુન્યામાં તારી ખુશતુદી શોધું, (તથા) હંમેશાં તારી ખોદાઈની ભક્તિ કરું.

ચેનાન એકે તોઅમ મુનેસ નેમાઇ,
કે હર જા સાઝદમ મુશકેલ-ગુશાઇ.

૪૭. તારાં વખાણ અને યાદને તું એવી રીતે મારા મિત્ર કર કે દરેક જગાએ તે મારી મુશકેલી દૂર કરે.

મુનાબત ૯ મી (બેતોમાં)

હસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી હર વેળાએ ચઝદાંતાલાના
શોકશના ગુલરવા બાબતની,

સેપાસત સદ હુઝારાંન અયે ખોદાયા,
બેદીને મઅદિયસ્ની રહુનેમાયા.

૧. અએ માઝદયસ્ની દીન તરફ રહેતુમાઇ કરનારા ખોદા! હું તારા હઝરો હઝર શુકાના કરું છું.

નમૂદી દીન ફેરેસ્તાદી તો ઝરોશત,
સલામે મન બર બર આલશો પોશત.

૨. તેં દીન દેખાડી અને જરોસ્તને તેંજ મોકલ્યો, જરોસ્ત ઉપર તેમજ તેની આલ આલાદ ઉપર દુવા સલામ હોળે!

બેદીને બેહ તો ખુદ કદી સેરેશતમ,
હુમાન દાદી તો ઓમ્મીદ બેહુશતમ.

૩. તેજ ભલી દીનમાંતેં મને જન્મ આપ્યો, તેમજ તેં મને બહેશતની ઉમેદ આપી.

સેપાસે તો એ હર મુઇ ફોઝુનસ્ત,
ઝબાન ગર સદ યુવદ ઝાન હમ બોઝનસ્ત;

૪. તારી સેપાસ ગુજરી દરેક બાલ કરતાં પણ વધારે છે, અગર જો હું એકસો ઝબાન ધરાવતો તોપણ તારી સેપાસગુજરી થઇ શકતો નહિ.

કે જાન દાદીઓ રૂઝી હુમ નેહીદી,
એ સદ લજ્જત તો નેઅમત આફરીદી.

૫. કે તેં મને જાન અપશયો, અને વળી દરરોજની રોજ પશુ આપી,
તેં સો લહેજત સાથની ન્યામતો પેદા કીધી.

એ હર ચક દાને સદ શોકત ગુઝારમ,
એ ફેઝે તો હુમી ઓમીદવારમ,

૬. તેં આપેલા અનાજના દરેક દાણા માટે હું તારા સો શુકરાના કરું છું,
હું તારી અપશીશ માટે ઉમેદવાર છું.

સેપાસ અઝ જાન સેપાસ અઝ જાન સેપાસત,
હુઝારાંન હુમેદ અઝ હુદ બીકયાસત.

૭. હુ દીલોજનથી તારા શુકાના કરું છું, હજરો હજર બેશુમાર તારી
સેપાસ ગુજરી કરું છું.

હુમી ખાહુમ એ તો અયે પાક ચઝદાંન,
કે અઝ મોઝદે સેપાસે તો એ ગૈહાંન,
મરા અઝ ફૂદકી તા હુમ જવાની,
અઝીન હુમ તા એ પીરી ઝેંદગાની,
એ ફરરોખ નેઅમતે ખુદ બોગઝરાની,
એ ઓમ્રો દોલતો હુમ કામરાની.

૮-૯-૧૦. અએ પાક ચઝદાન! હું તારાથી એ ખાહેશ રાખું છું કે તારી સેપાસ
ગુજરીના બદલામાં તું મને અયપણથી તે જીવાની સુધી, અને જીવાનીથી
તે જીહાપા સુધી મારી જીંદગી તારી મુઆરક ન્યામતો સાથે, તેમજ
લાંબી ઉમર તથા દોલત અને આઆદી સાથે પસાર કરાવે.

ખોસૂસ ઇમન ગહે પીરી તો દારી,
એ ફેઝેદા ઝનમ બખશી તો ચારી.

૧૧. ખાસ કરીને જીહાપાના વખતમાં તું મને સલામત રાખે, તથા માન-
બેરી છોકરાંને ચારી અપશે.

અઝાન ગુયમ સેપાસે તો મન અઝ જાન,
એ ઓમીદી કે બખશીઅમ ગોરોરમાન.

૧૨. દીલોજનથી હું તારી સેપાસ ગુજરી કરું છું, એવી ઉમેદથી કે તું મને
ગરોથમાન બહેશત આપે.

મુનાબાત ૧૦ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર સાપુરજી માણેકજી સનભણ્યાની.

ખોદાવંદા ઝોમીદમરા રવા કુન.

મરા બર દીને ઝરતોશત આશના કુન.

૧. અએ ખોદા! મારી ઉમેદ પાર પાડ, અને જરતોસ્તી દીનથી મને પુરેપુરો માહીતગાર કર.

ખોદાવંદા ઘરીબો નાતવાનમ,

એ કુન રહુમત અબર રહો રવાનમ.

૨. અએ ખોદા! હું ગરીબ અને નાતવાન છું, મારાં રહ તથા રવાન ઉપર રહેમ કર.

ખોદાવંદા તુ હસ્તમ બસ ગુનેહકાર,

મરા અઝ દસ્તે અહુરીમન નેગેહદાર.

૩. અએ ખોદા! જ્યારે હું પુર ગુનેહગાર છું, તેથી એહેરેમનના હાથથી મારે રક્ષણ કર.

ખોદાયા બીનવાયમ રહીહા બખ્શ,

ઝે હેકુમતહાએ ખુદ તનરા સફા બખ્શ.

૪. અએ ખોદા! હું ગુજારનના સાધન વગરનો છું, માટે મને દરરોજની રોજી આપ, તારાં હલાપણથી મારા તનને પાકીજગી બખ્શ.

ખોદાયા, કેરહેગારા, પાક-દીના,

હુમીશે રહો જાનમરા નગીના,

૫. અએ પાક દીનના પેદા કરનાર ખોદા! અને અએ હંમેશાં મારાં રહ તથા જાનને એક અમુલ્ય નાંગ જેવા!

મનમ મેસ્કીન તોઝ પરવરહેગારા,

નેકૂ દીનરા તો કર્દી આશકારા.

૬. હું મિસ્કિન છું, તું પરવરશી કરનાર છે, બધી દીનને તેજ આશકારા કીધી.

એ હર હાલત તોરા ખાનમ હુમીશેહ,

મરા હર જા બેદારી રાસ્ત પીશેહ.

૭. દરેક રિયતિમાં હંમેશાં હું તુંનેજ યાદ કરીશ અને બોલાવીશ, મને દરેક જગાએ સાચો અને એક માર્ગી રાખ.

હરીન દુન્યા શુદ્ધ નાચારો પોરં ઘમ,
ઝે ફૂલે ખુદ મરા કુન શાદો ખોરમ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર તથા ગમથી ભરપુર છું, તારી મહેરબાનીથી
મને ખુશાલ તથા ખુશી રાખ.

એ દર્ગાહુત બેનાલમ મન શબો ફૂઝ,
મોરાદે મન રસાન અથે પાકો પીફૂઝ.

૯. રાત દિવસ હું તારીજ દરવાહમાં આબુલથી વિલાપ કરું છું, માટે અથે
પાક ફતેહમંદ દાદાર! મારી મુરાદ પાર પાડ!

ઝે વાફીનીએ દીવાન દૂર દારી,
ઝે મન અલ્હીમના રજૂર દારી.

૧૦. દેવોતું ઉંધાપણું તથા આડે રસ્તે દોરવવું મારાથી દૂર રાખ, મારાથી
અહેરમનને દુઃખી અને કંટાળેલો રાખ.

કે અઝ બાદે સમૂએ અઝ બેઝાંની,
નરીઝાની ઝે મન બર્ગે જવાંની.

૧૧. હાની કારક ગરમ પવન તેમજ પાનખર રૂતના પવનથી મારી જાંઘીનાં
પાંદડાંને ખેરવી નાખતો ના.

કુની મઅમૂર અઝ બાદે અશદ્ધ,
કઝાન ખોરમ શવમ બા સોખ્ ફદ્ધ.

૧૨. અશોધના પવનથી મને ભરપુર કરજે, કે જેથી હું સુખરૂં ચહેરા
(આબરૂ) સાથે ખુશાલ થાઉં.

ઝે નજૂદમ દૂર સાઝી હાસેદાનરા,
રસાની પીશે પાકાન અથે ખોદાયા.

૧૩. અથે ખોદા! અદેખાઓને મારી નજદીકથી દૂર રાખ, તથા અશો
લોકની નજદીક મને પહોંચાડ!

હરીન ગીતી મરા મશહૂર સાઝી,
એ જન્મત બર રવાનમ કુન નવાઝી.

૧૪. આ દુન્યામાં મને નામંકિત કર, તથા મારાં રવાન ઉપર બહેશતની નવાજેશ કર.

એ દર્ગાહુત કુનમ અથે હક મુનાબત,
કેંબૂલશ કુન તો અથે કાઝીએ હાબત.

૧૫. અથે ખોદા! હું તારી દરવાહમાં બંદગી ગુમરું તે, લોકોની સધળી
હાબત પુરી પાડનારા અથ સાહેબ! તું કબુલ રાખ.

સુનાંજત ૧૧ મી (બેતોમાં)

હસ્તુર જરતોસ્ત બેહેરામની બનાવેલી.

અયા દાદારે ગૈહાન, પાકો બીદાર,
તોધ દાનાઓ બીના, રાદે બેસ્થાર.

૧. અએ દુન્માના પેદા કરનાર પાક અને બીદાર સાહેમ! તું દાનાવ, દીધ દ્રષ્ટિવાળો, તથા ધણોજ ઉદાર છે.

તોધ શાહી કે મુલકત બીઝવાલસ્ત,
તોધ દાના કે એલમત બર કમાલસ્ત.

૨. તુંજ એવો પાદશાહ છે, કે તારી પાદશાહી નહિ નાશ પામે એવી છે, તુંજ એવો દાનાવ છે, કે તારું જ્ઞાન તદન સંપૂર્ણ છે.

તોધ કાદર કે બી તો કોદરતી નીસ્ત,
તો હાકેમ બરીન બર શોખહતી નીસ્ત.

૩. તુંજ સર્વ શક્તિવાન છે, કારણકે તારા વગર શક્તિ જેવું બીજું કંઈ નથી; તું બુલંદ રાજ કરનાર છે, તે વિષે કંઈ શક જેવું નથી.

યગાંને પાકો કાદર પાદશાહી,
દેહમ બર કોદરતો એલમત ગવાહી.

૪. તુંજ એકલો પાક, અને સર્વ શક્તિવાન પાદશાહ છે, તારી સર્વ શક્તિ તથા એલમની હું ગવાહી આપું છું.

મનમ બેસ્કીન તોધ દાદારે યઝદાંન,
તોધ દાના મનમ દેલ-કૂરે નાદાંન.

૫. હું મિરિકન છું, તું ધનસાફ કરનાર યજ્ઞતાલા છે; તું દાનાવ છે, હું નાદાન આંધળો દાલનો છું.

કુનમ બોસ્તૂ બે પાકીઓ ખુદાઇત,
નદારમ કાર બા ચૂનો ચેરાઇત.

૬. તારી પાકીજગી તથા ખોદાઇ દાવો હું કયુલ રાખું છું, તારા ગુણ અને ખાસીઅતના બંદ સમજવાની બેઅબી સાથે મને કાંઈ કામ નથી.

બે બખ્શાયમ કે હસ્તમ બસ યુનેદુકાર
એ મન પૂઝેશ પેઝીર અપે પાક દાદાર.

૭. અએ પાક પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તદન યુનેહગાર છું, અને મારી મારી તું કયુલ રાખ.

સુનાળત ૧૨ મી (ખેતોમાં.)

હસ્તુર જરતોરત બેહેરાંમની ખનાવેલી.

મન એમરૂઝ ખાહુમ મદદ જાન ખોદા,
કે ઊ હસ્તો બૂદા બુવદ દાયેમા.

૧. હું બાળે તે ખોદા તરફથી મદદ આહું છું, કે જે હંમેશાં છે, હતો અને રહેશે.

ખોદાવંદે દાનાઓ પરવરદેગાર,
તવાનાઓ દારન્દેઓ કેરદેગાર.

૨. તે દાનાવ, પરવરથી કરનાર, સર્વ શક્તિવાન, સંભાળનાર ખોદા છે.

ખોદાવંદે હકૂત આસમાનો જમીન,
ખરાનદેઓ અર્શો અર્ખે ખરીન.

૩. તે સાત આસમાન તથા જમીનનો માલીક છે, તે સૌથી બુલંદ બહેશત,
તથા બુલંદ આકાશને હસતીમાં લાવનાર છે.

ખોદાવંદે અક્લો ખોદાવંદે જાન,
ફોરૂંદેઓ ગૂને ગૂન અખતરાન.

૪. તે અકકલનો અને જનનો માલીક છે, તે તરેહવાર સેતારાઓને રોશન કરનાર છે.

ખોદાવંદે બખરાંદેઓ દાદગર,
ઝે બખશાયશી ઊ ખેમા બર અસર.

૫. તે ગુનાહ માફ કરનાર ધનસારી ખુદા છે, જેની મહેરબાની અને બખશી-
શની અસર આપણા ઉપર છે.

કે ઊ દાદ માન અક્લો હૂશો ખેરદ,
કે તા બાઝ દાનીમ અઝાંન નીકો બદ.

૬. કારણકે તેણે આપણને અકકલ, હોંશ, તથા ડહાપણ આપ્યાં કે જેથી
આપણે નેકી અને બદીને બરાબર પાછાણીએ.

અઝાંન પાક યઝદાંન બેખાહુમ મોરાદ,
બરાવર ખોદાયા, ફેલમ કુન તો શાદ.

૭. તે પાક યઝદાં પાસેથી હું મુરાદ માયાં છું તે અએ ખુદા! તું બર લાવ
તથા મારાં દીલને ખુશી કર!

બરત આશકારાસ્ત રાઝે ફેલમ,
રસાન આંન સરંજમો હર મુશકેલમ.

૮. મારાં દીલનો બેદ તુને જાહેર છે, તેને તેમજ મારી દરેક મુશકેલીને સરંજમ ઉતાર.

સુનાબત ૧૩ મી (બેતોમાં.)

હસ્તુર જરતોસ્ત બેહેશમની બેડેલી.

—:—

બે હસ્તીઅત ખોદાયા બીગમાનમ,

બે દીને ઝરતોશે એસ્ફંદમાનમ.

૧. અએ ખુદા ! તારી હસ્તીને માટે બીશુમાન છું, અને સ્પીતમાન જરતોસ્તની દીન પર ચાલનારો છું.

મરા ખોદા બેહેશત અઝ શૌકે નામશ,

ખોદાયા રૂઝીએ મા કુંન મકામશ.

૨. તેનાં નામની મારી શીદગીરીથી મને બહેશત હોજો ! અએ ખુદા ! તેનું મુકામ હમારું નસીબ અને રોજ કર.

ખોદાવંદા ચેનીન જાયો ચેનીન કામ,

કુની તો રૂઝીએ ધન બંદે માદામ.

૩. ઓ ખુદાતાલા, આવો દરજ્જો (જરથોસ્ત સાહેબ આગળ મુકામ) અને આવી મારી ધખ્ખાને હંમેશાં આ બંદાનું નસીબ કર.

ખોનોક્ આન કસ કે દર દીન અર્જમંદસ્ત,

કઝીન સાન જાયેગાહે ઉ બલંદસ્ત.

૪. સુખી તે શખ્સ છે, જે દીનમાં ચઢીયાતા દરજ્જાનો છે, કે આ રીતે તેનું મુકામ અને દરજ્જો બુલંદ હોય છે.

સેપાસ્ ધઝદ કે દારમ દીને યઝદાન,

મનમ બેહુદીન નયમ ફરવંદે નાદાન.

૫. ખોદાના શુક્રાનાં ! કે હું યઝદાનની દીન ધરાઉ છું, હું બલી દીન પાળનાર છું, હું અબજુ દરવંદ નથી.

સેપાસ્ ધઝદ કે રાહે રાસ્ત બેન્મૂદ,

ઝે જાને મા કઝીઓ કાસ્ત ફર્સ્દ.

૬. ખોદાના શુક્રાનાં કે તેણે સીધો મારું દેખાડ્યો, અને આપણા જાનમાંથી લુચ્ચાઈ અને જીલ્લાપણું દુર કીધું.

સેપાસ્ અઝ તો ખોદાયા બીશુમારાન,

ફ્રાઝૂન્ અઝ રીગા બર્ગી કત્રે બારાન;

૭. ઓ ખોદા ! હું તારા શુક્રાના રેતી, પાદાં અને વરસાદનાં કતરાથી પણ જ્યાદા અને બેશુમાર કરું છું.

કે બેન્મૂદી બેમા રાહ બેહીન દીન,
ફરેસ્તાદી અશી ઝરેતોસ્તે બેહીદીન.

૮. કે સૌથી બલી દીનની રાહ તે હમને દેખાવી, તથા બલી દીનવાળા
અશી જરેતોસ્તને મોકલ્યો.

એ રંજે ફૂઝબો સખતીએ નાકામ,
નેગેહદારી ખોદાયમ તા બે અંજામ.

૯. અએ ખુદા! દોજખથી, તથા નહિ ઇન્જા બેગ સખતીના રંજથી, મને
સેવટ સુધી સંભાળજે.

એ રાહ દીવો અહુરીમન કુનમ દૂર,
બરફૂઝ અઝ રહે દીન દર દેલમ નૂર.

૧૦. દેવ તથા એહરેમનના રાહથી તું મને દૂર કર, બલી દીનથી મારાં
હૃદયમાં તુર રોશન કર.

ગનામીનો શેકસ્તો ઝદ એ મન બાદ,
શેકસ્તે દીવો ફૈજે અહુરેમન બાદ.

૧૧. મારી આગળથી ગનામીનો શેકસ્ત પામેલો તથા મારેલો થજે; દેવ
તથા અહુરેમનનું લશ્કર હારેલું થજે.

એ મન દર દીનો દુન્યા બાદ મક્સૂદ,
ખુદો અમશાસ્ફદાંન બુમ્લે ખશનૂદ.

૧૨. દીન તથા દુન્યામાં મારી ધારેલી મક્સદ પાર પડે, તું ખોદા પોતે અને
બધા અમશાસ્ફદો મારાથી ખુશનુદ હોજો.

હુમે કેરદારે મન યસ્તો યએશ બાદ,
હુમે નીકીઓ રાદી હુમ કુનેશ બાદ.

૧૩. મારી તમામ રીતભાત યસ્ત પઢવાની અને ઇજ્જનેનીજ હોજો! મારાં
તમામ કામે નેકી અને સખાવતનાંજ હોજો!

મખાદા કારે મન બેઝ કેફે હુમવાર,
એ કેરદારમ શવદ ખશનૂદ હાદાર.

૧૪. એવું નહિ થાય કે હમૈશાં મારાં કામ સવાબ શિવાય બીજા કંઈ હોય,
કે જેથી દાદાર અહુરમઝદ મારી રીતભાતથી ખુશનુદ થાય.

બે ગીતી દર નેકૂઘ દાર રાહમ,
બે મીનૂ બાશ હુમ પોસ્તો પનાહમ.

૧૫. બા દુન્યામાં મને નેકીના રાહ ઉપર રાખ, અને મીનોઇ દુન્યામાં પણ
તું મારો મદદગાર થા, અને પનાહ આપ.

અવમ તા દર જેહાંન અથે પાક ચઝદાંન,
દેલો દીનો રવાનમ પાક ગદાંન.

૧૬. અથે પાક ખોદા! જ્યાં સુધી હું આ દુન્યામાં હોઈ, ત્યાં સુધી મારું
અંતઃકરણ દીન તથા રવાન પાક રાખજે.

હમીશે દૂર દાર અઝ હર ગુનાહમ,
સુથે નીકીઓ દીન બે-માય રાહમ.

૧૭. હંમેશાં મને દરેક ગુનાહથી દૂર રાખજે, નેકી તથા દીન તરફ મને રસ્તો બતાવજે.

હમે કારમ નેકૂ બાદો 'અશોઈ',
હમે દૂર અઝ બદીઓ 'આશમોઈ'.

૧૮. મારાં દરેક કામ ભલાં અને અશો હોજે, મારાં દરેક કામ બદીથી તથા
આશમોઈ (ઠગાઈ, નાપાકી) થી દૂર હોજે.

બે ગીતી ખૂબ ગદાંન ફૂલો વીરમ,
બે મીનૂ બાશ યારો દસ્તગીરમ.

૧૯. આ દુન્યામાં મારી સમજશક્તિ, તથા યાદદસ્તશક્તિ ઉત્તમ કરજે, મિનોઈ
દુન્યામાં મારો મિત્ર તથા મદદગાર થજે.

ઝે દીન બાદા રવાનમ શાદો ખંદાન,
ઝે મન ખોશનૂદ બાદ અમશાસફંદાન.

૨૦. (જરતોસ્તી) દીનથી મારું રવાન ખુશાલ તથા આનંદી હોજે! અમ-
શાસપંદો મારાથી ખુશનુદ થજે!

ખોદાયા ઝેંદે તા મન દર જેહાનમ.
ઝે બદહા દૂર કુન દેલ બા ઝખાનમ.

૨૧. અથે ખુદા! જ્યાં સુધી આ દુન્યામાં હું જીવતો રહું, ત્યાં સુધી
બદીઓથી મારાં અંતઃકરણ તથા ઝખાનને દૂર કરજે.

હમીશે કેફેઓ નીકીઓ રાદી,
ઝે મન બાદો, બેકામમ બાદ શાદી.

૨૨. હંમેશાં મારાથી સવાખનાં કામો, નેકી તથા સખાવત હોજે, મારી, ઇચ્છા
મુજબ મને સુખ મળજે.

બે ગાહુ દર ગુઝશતન ઝીન જેહાનમ,
અશેમ વોદૂ રવાન કુન બર ઝખાનમ.

૨૩. આ દુન્યામાંથી કુચ કરવાને વખતે મારી ઝખાન ઉપર “અષેમ વોદૂ”ના
કલામો જારી રાખજે.

ચુ ખોલમ રફત ધીરન મન ઝે ગીતી,
રવાન કુન બરે ઝખાને મન પતેતી.

૨૪. આ દુન્યામાંથી હું બહાર જઈ ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર પતેત જારી કરજે.

રવાન અઝ તન ચુ બરુદારી ઓ મીરમ,
સરૂશી પાક ગરુદાન દસ્તગીરમ.

૨૫. જ્યારે મારા તનમાંથી જીવ તું ઉપર લઇ લે, અને હું મરી જઈ, ત્યારે પાક શરોષને મારો મદદગાર કરજે.

ફરુહર જોમ્લે બા અમશાસપંદાન,
પનાહમ સાઝો બેરુહાન અઝ દમન્દાન.

૨૬. તમામ ફરોહરોને અમશારપંદો સાથે મારું રક્ષણ કરનારા કરજે, અને દોષખથી મારો છુટકારો કરજે.

સરૂશી પાકરા ફરમાય દાદાર,
કે તા બાશાદ રવાનમરા નેગેહુદાર.

૨૭. અએ દાદાર! પાક શરોષને ફરમાવજે કે તે મારાં રવાનનો નેગેહુદાર થાય.

ચુ દાયેહુ બર મન ઊરા મેહુરખાન કુન,
રવાનમરા હુમીશી પાસખાન કુન.

૨૮. એક (ખચ્યાને ધવાડનાર) દાયાની માફક તેને મારા ઉપર માયા રાખનાર અને મારાં રવાનની હંમેશાં પાસખાની કરનાર કરજે.

સુનાજાત ૧૪ મી (બેતોમાં.)

દરગુર જરતોશત બેહેરાંમની બેડેલી.

મોરાદે ફેલ બેખોલમ ઝાન 'ગરોગર',
કે ઊ હસ્તઝ હુમે અખ્લાઓ બરતર.

૧. તે અહુરમઝદ તરફથી હું દીલની મુરાદ ચાહું છું કે જે સધળાઓ કરતાં શુદ્ધ અને વધારે ચઢિયાતો છે.

ખોદાવંદી કે બીચૂનો-ચેગૂનસ્ત,
ખોદાવંદી કે બીમિસ્લો નમૂનસ્ત.

૨. તે ખુદા છે કે જેની બરોબર કાંઈ નથી, તે ખુદા કે જે બે-મીસાલ અને બે-નમુનાનો છે.

ખોદાવંદી કે પાકો વીઝેલુ નૂરસ્ત,
ખોદાવંદી કે અઝ હર ઝોદમ દૂરસ્ત.

૩. તે ખુદા છે કે જે પાક અને સ્વચ્છ નુર ધરાવે છે, તે ખુદા છે કે જે ફરેક જુલમથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે દોન્યા આફરીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે આલમ પરવરીદસ્ત.

૪. તે ખુદા છે કે જેણે દુન્યા પેદા કીધી છે, તે ખુદા છે કે જે દુન્યાની સંભાળ કરનારો છે.

ખોદાવંદી કે મારા રહો દીન દાદ,
ખોદાવંદી કે અફ્લે દૂસ્-ખીન દાદ.

૫. તે ખુદા છે જેણે આપણને આન્મા તથા દીન આપ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે દિર્ઘદ્રષ્ટિવાળી અકકલ આપી.

ખોદાવંદી કે ગરૂદન કર્દ ગર્દાન,
ખોદાવંદી કે ર્દસ્ત ઊં છે ર્દાન.

૬. તે ખુદા છે કે જેણે આકાશને ફરતું કીધું, તે ખુદા છે કે જે ખીનહરીફ એકજ છે.

ખોદાવંદી કે ગરૂદનરા રવેશ દાદ,
ખોદાવંદી કે મારા પરવરેશ દાદ.

૭. તે ખુદા! કે જેણે આકાશને ગતી આપી, તે ખુદા છે કે જેણે આપણને પોષણ આપ્યું.

ખોદાવંદી કે કામશ રાસ્તી અસ્ત,
ખોદાવંદી કે દૂર અઝ કાસ્તી અસ્ત.

૮. તે ખુદા! છે કે જેની ઇચ્છા સચાઇ છે, ખુદા તે છે કે જે જુદાઇથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે વસ્ફશ નાપદીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે મુશકેલરા કેલીદસ્ત.

૯. તે ખુદા! છે કે જેની તારીફ અણુદીઠ છે, તે ખુદા છે કે જે મુશકેલીની આવી છે.

ખોદાવંદી કે એન્આમશ એ હદ ખીશ,
ખોદાવંદી કે અન્જમશ ન દર પીશ.

૧૦. તે ખુદા! છે કે જે હદથી વધારે બહો આપનાર છે, તે ખુદા છે કે જેનું સેવન નથી.

ખોદાવંદી કે ઝાતશ બીકોસૂફસ્ત,
ખોદાવંદી કે નૂરશ બીખોસૂફસ્ત.

૧૧. તે ખુદા! છે કે જેની ખાસીયત અને અંશ કમી થાય તેવું નથી, તે
ખુદા છે કે જેનું તુર ચાંદની માફક કમી થતું નથી.

ખોદાવંદી કે નોહુ ઐવાંન બરઆવર્દ,
ખોદાવંદી કે ફરશ ખાક ગુસ્તર્દ.

૧૨. તે ખુદા! છે કે જેણે નવ આસમાન બનાવ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે જમીનનો
ગાલીચો ખીંછવ્યો.

બર ઐવાંનહા મુનવર કર્દ અન્જોમ,
ચુ બર મર્ઝશ મુસવર કર્દ મરહોમ.

૧૩. જ્યારે જમીન ઉપર માણસોનો ચિતાર બનાવ્યો, ત્યારે તેણે આસમાનમાં
તારાઓ પ્રકાશતા કીધાં.

ખોદાવંદી કે રાહો કારસાઝસ્ત,
ખોદાવંદી કે પાકો બીનેયાઝસ્ત.

૧૪. તે ખુદા છે કે જે સખી તથા કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર છે, તે ખુદા
છે કે જે પાક છે અને જેને કાંઈની મદદ જોઈતી નથી.

ખોદાવંદી કે હુર ચીઝશ બેફરમાન,
ખોદાવંદી કે બર હુર દર્દ દરમાન.

૧૫. તે ખુદા! છે કે જેની દરેક ચીજ તેના ફરમાન પ્રમાણે ચાલે છે, તે ખુદા
છે કે જે દરેક દરદ ઉપર દવા અને ધલાજ સમાન છે.

ખોદાવંદી કે મારા કર્દ મૌબૂદ,
ખોદાવંદી કે સાઝદ જોમલે મક્સૂદ.

૧૬. તે ખુદા! છે કે જેણે આપણને પેદા કીધા, તે ખુદા છે કે જે તમામ
ધારેલું પાર પાડે છે.

ખોદાવંદી કે અખ્તરહા બેયફૂરખ્ત,
ઝ સેદકે ખદ બેએન્સાન હક દરામુખ્ત.

૧૭. તે ખુદા! છે કે જેણે તારાઓ રોશન કીધા, જેણે પોતાની રાસ્તીથી
ધનસાનને સચાઈ શીખવી.

ખોદાવંદી કે જાનરા કર્દ બીદાર,
ખોદાવંદી કે હલરા કર્દ હુરયાર.

૧૮. તે ખુદા! છે કે જેણે જાનને બીદાર કીધો, તે ખુદા છે કે જેણે હૃદયને
સાવધ અને હુશિયાર કીધું.

ખોદાવંદી કે ગર્હન દર સોબૂદશ,
ખોદાવંદી કે નતવાની સોતૂદશ.

૧૯. તે ખુદા! છે કે જેણે આસમાનને તેનો સેબદો કરતો કીધું, તે ખુદા
છે કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાવંદી કે જોઝ નીકી નખોહદ,
ખોદાવંદી કે હુર બદરા બેકોહદ.

૨૦. તે ખુદા! છે કે જે નેકી શિવાય કંઇ પસંદ કરતો નથી, તે ખુદા છે કે
જે દરેક બદીને નાશુદ કરે છે.

ખોદાવંદી કે આરાયદ બહારાન,
બે ફર્માનશ બેબારદ અબ્ર બારાન.

૨૧. તે ખુદા! છે કે જે વસંત રૂતને શબુગારે છે, અને જેનાં ફરમાનથી
વરસાદ વાદળાંમાંથી વરસે છે.

ખોદાવંદી કે સાઝદ હુરચે બેહુતર,
રસાનદ આદમીરા આનચે દરખર.

૨૨. તે ખુદા! છે કે જે વધારે સાફ હોય છે તે કરે છે, અને આદમીને
માટે જે લાયક હોય તે પહોંચાડે છે.

ખોદાવંદી કે મેસ્લે ખીશ હુમ ઊસ્ત,
નયાખી નીઝ દીગર મેસ્લશ અચે દૂસ્ત.

૨૩. તે ખુદા! છે કે જેની મીસાલનો તે પોતેજ છે, અચે દોસ્ત, તેની મીસા-
લનો વળી ખીજે કોઇ વુંને મળનાર નથી.

હુમે રાઝે દલમ યઝદાન બેદાની,
બેમન ફૈઝે ખુદા રૂઝી રસાની.

૨૪. અચે ખુદા! મારા દીલનો તમામ બેદ વું જણે છે, મારી ઉપર તારી
બખશીશ કર, અને મને દરરોજની રોજ પહોંચાડ.

મુનાબત ૧૫ મી (બેતોમાં.)

હસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

બેનામે ખોદા ઇઝદે રહુનમૂન,
કે ગીતી બે પા કર્દ અઝ કોફે નૂન.

૧. રહેનુમાઇ કરનાર સાહેબ ખોદાતાલાનાં નામથી આ બંદગી હું શરૂ કરું છું, કે
જેણે 'કાફ' અને 'નૂન' (યાને "કુન," એ એકજ શબ્દ) થી આ
દુન્યાને પેદા કીધી.

ખોદાવંદે અફ્લો ખોદાવંદે રઅય,
ખોદાવંદે ગંજો ખોદાવંદે જય.

૨. જે અફ્લનો, વિચાર શક્તનો, ગંજનો, દરજ્જનો અને બહોળી જઆનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અફ્લો ખોદાવંદે દાદ,
ખોદાવંદે નીરૂ ખોદાવંદે રાદ.

૩. જે ઇનસાફ અને અફલનો, કૌવતનો અને સખાવતનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્શો ખોદાવંદે ગાહ,
ખોદાવંદે મેહરો ખોદાવંદે માહ.

૪. સૌથી યુલંદ બહેશતનો, પાદશાહી તખતનો, આફતાબ અને માહતાબનો માલેક છે.

ખોદાવંદે નાહીદા બહુરામો તીર,
ખોદાવંદે જૈઝાઓ કૈવાને પીર.

૫. જે શુક, મંગળ, અને યુધ સેતારાનો, તેમજ મિથુન રાશી અને પુરાણા શનીશ્વર સેતારાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે ફર્શો ખોદાવંદે જન,
ખોદાવંદે હુકૂત આસમાનો જેહાન.

૬. જે બહોળી દુનિયાની સપાટીનો તેમજ આપણા જનનો અને સાતે આસ્માનનો તથા જહાનનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્જો હુમે અખ્તરાન,
ખોદાવંદે બખ્શન્દેઓ મેહુરબાન.

૭. જે પૃથ્વીનો તથા તમામ સેતારાનો માલેક છે, અને જે માણી બખ્શનારો દયાળુ ખોદા છે.

ખોદાવંદે ફીરૂઝીઓ દાદગર,
ખોદાવંદે પાકીઓ ઝૂરો હોનર.

૮. જે ફત્તેહનો માલેક, અને ઇનસાફ કરનાર સાહેબ છે; વળી પાકીજગી કૌવત તથા હુન્નરનો તે માલેક છે.

ખોદાવંદે કોરસીઓ લૌહો કલમ,
કે હુમદર્દે ખલકસ્ત દર રંજો ધમ.

૯. તે (નવમા બહેશતના) તખતનો, કલમ અને તખતીનો (જેની ઉપર તમામ સૃષ્ટિની સરજત લખાયેલી છે તેનો) માલેક છે, જે લોકોનાં દુઃખ અને ગમમાં ભાગ લે છે, અને દીલસોજી ધરાવે છે.

ખોદાવંદે અમશાસ્પંદા બેહેશ્ત,
ખોદાઇ કે દૂર અઝ બદા કારે એશ્ત.

૧૦. જે અમશાસ્પંદ તથા બેહેશ્તનો માલેક છે, તે ખોદા કે જે ભુંડા અને ખરાબ કામોથી દૂર છે.

ખોદાઇ કે પાકસ્તો બા દાદા રઅય,
રહીમો ખતા બખ્શો મુશકેલ ગુશાય.

૧૧. જે ખોદા પવિત્ર છે, તેમજ ધનસાફ અને ડહાપણ સાથનો છે, વળી તે દયાળુ તથા યુનાહ માફ કરનાર તથા મુશકેલી હટાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ પાકો વીઝસ્તો નૂર,
ખોદાઇ કે અઝ હર બદા ઝોદમ દૂર.

૧૨. જે ખોદા પાક ચોખ્ખું તુર ધરાવે છે, જે ખોદા દરેક બદી તથા જીલમથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બા રઅયે ખુદ કાર-સાઝ,
ખોરદ ઘમ જેહાનરાઓ ખુદ બીનયાઝ.

૧૩. જે ખોદા પોતાના ડહાપણથી કામ ફત્તેહમંદ પાર ઉતારનાર છે, જે સવળી દુન્યાનો ગમ ખાય છે, અને તે સાહેબ પોતે તો હાજત વગરનો છે.

ખોદાઇ કે વસ્કેશ ખુવદ નાપદીદ,
ખોદાઇ કે હર મુશકેલીરા કેલીદ.

૧૪. તે ખોદા કે જેની વખાણ અણદીઠ છે (યાને તેની વખાણ આપણાથી થઈ શકતી નથી), તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે.

ખોદાઇ કે બર હર કસી મેહુરબાન,
અઝીમો શરીફસ્તો રહી રસાન.

૧૫. તે ખોદા છે કે જે દરેક શખસ ઉપર મહેરબાન છે, અને જે મહાન, જીલંદ અને દરરોજની રોજ પહોંચાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ગરદૂનશ અંદર સોજૂદ,
ખોદાઇ કે નત્રાની ઊરા સોતૂદ.

૧૬. તે ખોદા કે જેને આસ્માન સેજદા કરે છે, તે ખોદા કે જેની તારીફ થઈ શકતી નથી.

ખોદાઇ કે ઊ ખાલેકે કાયેનાત,
ચુ એન્સો દદા મઅદનીઓ નખાત.

૧૭. તે ખોદા કે જે (પેદાયશનો) પેદા કરનાર છે, જેવાં કે માણસ, પશુ, બધીજ પદાર્થો અને ઝડપાનો.

ખોદાઇ કે ખોદકશ ખવદ બીજવાલ,
નખાશદ બે બેઝ નીકુધઅશ અથાલ.

૧૮. તે ખોદા કે જેની પાદશાહી નહીં નાશ પામે એવી છે, અને જેને નકષ શિવાય કશાનો ખ્યાલ આવતો નથી.

ખોદાઇ કે કામશ ખવદ રાસ્તી,
ખોદાઇ કે દૂરસ્ત અઝ કાસ્તી.

૧૯. તે ખુદા કે જેની ઇચ્છા સમ્યાચ છે, તે ખોદા કે જે બુઝાઈથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બર ખલક કયાંદ રસ,
નમાનદ બેદૂ કસ ન ઊ ખુદ બેકસ.

૨૦. તે ખોદા કે જે લોકોની દાદા લેનાર છે, જેને મળતો કોઇ પણ માનવી હોતો નથી, અને જે પોતે કોઇ પણ માનવી જેવો નથી.

ખોદાઇ કે હસ્ત ઊ બસીરો હકીમ,
કદીમો કરીમો રહીમો અલીમ.

૨૧. તે ખોદા કે જે દિધ્દ્રષ્ટિવાળો તથા હકાપણવાળો છે, તે શરૂઆત કે છેદ વગરનો, સખી, દયાળુ તથા સધળું જાણનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ રાએકે કાયેનાત,
એ સંગ આફરીદસ્ત આબે હયાત.

૨૨. તે ખોદા કે જે દુન્યાને રોજ પહોંચાડનારો છે, અને જેણે પત્થરમાંથી અમર્ગી બખશનારો પાણીનો ઝરો પેદા કીધો છે.

ખોદાઇ કે અફૂરખતસ્ત અખ્તરાન,
કે બહરેહ બે મરહોમ રસાનન્દ શાન.

૨૩. તે ખોદા કે જેણે સેનારાઓને પ્રકાશતા કીધા છે, કે તેઓ પોતાનો હિસ્સો (રોશની) માણસોને પહોંચાડે.

ખોદાઇ કે અઝ આતેશો આબો સંગ,
સેરેશતેહ હુમે ઉરવરાન રંગ રંગ.

૨૪. તે ખોદા કે જેણે આતશ (સુરજની રોશની), પાણી, તથા પત્થરમાંથી તમામ જાતના રંગબેરંગી ઝાડપાનો પેદા કીધો.

ખોદાઇ કે ઊરા બે હંગામે કાર,
કસી દરખોરશ નીસ્ત અમ્યાઝો યાર.

૨૫. તે ખોદા કે જેને કામની વખતે કોઇ સાથી કે મદદગારની જરૂર પડતી નથી.

ખોદાઇ કે હર મુશકેલીરા કેલીદ,
એ કાફો એ નૂન કદી ગીતી પદીદ.

૨૬. તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે, અને જેણે “કાફ” અને “નૂન”
(યાને “કુન” શબ્દથી) આ કુન્યા પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે બીમસ્લો સાનો નઝીર,
નેકૂદરિત હમ્વારેઅશ દર ખમીર.

૨૭. તે ખોદા કે જેની મીસાલ કે બરોબરીઓ કે હરીફ કાઇ નથી, અને
જેની ખાસીયતમાં હંમેશાં નેકી છે.

ખોદાઇ કે દીન દાદા હુમ રેઝકો જાન,
સેરેશ્તેહુ બેયક લહુએ હર દો જેહાન.

૨૮. તે ખોદા કે જેણે દીન, રબકરોજી, અને જાન બખશયાં, અને જેણે એક
એક પળમાં બંને જહાંન પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે દર નૂરે ખુદ હસ્ત ઘર્ક,
કઝમરશ જેહુદ બીપરોપાય બર્ક.

૨૯. તે ખોદા કે જે પોતાના નુરમાં ગરકાવ છે, અને તેના ફરમાનથી વીજળી
પાંખ કે પગ વગર ચમકે છે.

નબીનદ કસશ સૂરતો રંગો ફામ,
ન નીઝુ ધન ફેરેશ્તેહુ સીઓસે તમામ.

૩૦. કાઇ માણસ તો નહિ, પણ પુરેપુરા તેતરીસ ફરેસ્તાઓમાંથીબી કાઇ પણ
તેની સુરત, આકાર કે રંગ જોઇ શકતો નથી.

ખોદાઇ કે નામશ હુઝારો યકસ્ત.
ચુ હર નામ ખાંની શવી ચીરેહુ-દસ્ત.

૩૧. તે ખોદા કે જેના એક હજારને એક નામ છે, અને જે તું (લજુનાર)
દરેક નામ લખ્યો તો દરેક કામમાં ફતેહમંદ થશે.

શઓ રૂઝ કુન એકે નામે ખોદાય,
કે હાસેલ કુની જાન તો હર દો સરાય.

૩૨. રાત દિવસ ખોદાનાં નામને યાદ કર, કે જેથી તું બંને કુન્યા હાંસલ કરે!

અઝીન એકે નામે ખોદાવંદગાર,
શવદ હલ હુમે મુશકેલો સખત કાર.

૩૩. ખોદાનાં નામની યાદ કરવાથી તમામ મુશકેલીઓ તથા અધકુ કામ પાર પડશે.

હુકા રાએકા કાદેરા દાદગર,
તોધ ખાલેકે જોએલોગાંન સરખેસર.

૪૪. અએ સૃષ્ટિને નીલાવનાર, સર્વ શક્તિમાન, ઇનસાફી ખોદા! તું તમામ
એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી દરેક ચીજનો પેદા કરનાર છે.

સુનામત ૧૬ મી (ખેતોમાં)

જેહેલીન યુદ્ધા રૂસતમ બિન એસફંદીઆરની બનાવેલી.

—:૦:—

યા એલાહી રૂઝિઅમ અફૂઝાયા તૌફીકમ બેદહ,
અઝ મકાસેદ આન્હે ખાશદ લાયેકમ આનમ બેદહ.

૧. અએ મારા ખોદા! મારી દરેજની રાજીમાં વધારો કર, મારા ઉપર
(તારી) મહેરબાની ઉતાર, મારી ધારણાઓમાં જે લાયક હોય તે મને બખશ.

હી ખવદ યક્તાઓ બીહુમતા ખોદાએ કેરફેગર,
રાદા રીરૂઝી દહુન્દઓ કરીમો રાહબર.

૨. તે સવાખકાર ખોદા એકજ છે, તેની મીસાલ કોઇ નથી, તે ઉદાર ફત્તેહમંદી
બખશનારો, અને સખી રાહબર છે.

કેરફેગારે અશીં ફૂશીં કોરસીઓ લૌહો કલમ,
કેરફેગારે ઇન્સો જેન્સ અઝ રૂઝે અબ્વલ તા અદમ.

૩. સાથી જીલંદ આરમાન, દુનિયાની સપાટી, (નવમાં બહેશતનું) તખત,
તખતી અને કલમનાં પેદા કરનાર છે; તે સૃષ્ટિની શરૂઆતથી આખર
સુધીના સઘળા આદમી અને ચીજોનો પેદા કરનાર છે.

કેરફેગારે બીઝવાલો કેરફેગારે જીલજલાલ,
કેરફેગારી કાફીદેહ રૂઝો શખ બા માહો સાલ.

૪. તે નાશ તથા ફના નહિ પામે એવો તેમજ કીર્તિવંત પેદા કરનાર છે,
તે પેદા કરનાર કે જેણે દહાડો રાત, તે સાથે મહીના અને વરસ પેદા કીધા.

કેરફેગારે અઉવલીનો કેરફેગારે આખેરીન,
કેરફેગારે જોએલો મખલૂકાતે પહુનાવર ઝમીન.

૫. તે શરૂઆતનો પેદા કરનાર અને આખર અંજમનો પેદા કરનાર છે, વળી
બહોળી જમીનવાળી દુનિયાની તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર પ્રભુ છે.

કેરદગારે મીનુઆનો કેરદગારે આન સરાય,
કેરદગારે બીનઝીરો કેરદગારે પાક રમ્ય.

૬. તે મિનોઇ શક્તિઓનો અને મિનોઇ દુન્યાનો પેદા કરનાર છે; તે બીન-હરીફ સરખનાર અને પાક હાપણવાળો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે બેમ્લેએ અમશાસકુંદાનો બેહુશત,
કેરદગારી કૂ બવદ દૂર અઝ બદીઆ કારે એશત.

૭. તે સઘળા અમશાસપંદો તથા બહેશતનો પેદા કરનાર છે, તે સરખનાર જે બદી તથાં ભુડાં કામથી દૂર છે.

કેરદગારે અખે ગદાન કેરદગારે આસમાન,
કેરદગારે માહો ખોરશીદા દારોખશાન અખતરાન.

૮. તે ફરતાં આકાશનો અને આરમાનનો પેદા કરનાર છે, તે માહબોખતાર, અને ખોરશેદ, તથા પ્રકાશિત તારાઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે કમ-પેઝીરો અઝ કરમ બેસ્યાર-અખશ,
કેરદગારે અશો સકુંદે સેદરેએ બેસ્યાર નકશ.

૯. તે થોડામાંજ આભુજ અને વિનંતિ કચ્છલ રાખનાર અને પોતાની ઉદારતાથી બેહદ માણી બખશનાર છે; તે ઉંચામાં ઉંચા અને શરોય યજ્ઞના મિનોઇ રહેઠાણના તરેહ તરેહથી શણગારેલાં છાપરાનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે બંદગાનો કેરદગારે મીનુઆન,
કેરદગારે બેમ્લે હુધવાનાતો મોઘાન દર બેહાન.

૧૦. તે બંદાઓનો અને મિનોઇ શક્તિનો પેદા કરનાર છે, તે દુન્યામાં તમામ પશુ પક્ષીઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારે આતશો આબો ઝમીન કૂહો સંગ,
કેરદગારે ઉરવરાંને ગૂનેગૂને રંગ રંગ.

૧૧. તે આતશ, પાણી, જમીન, પહાડ, અને પથરનો પેદા કરનાર છે, તે તહરેવાર રંગના ઝાડપાનનો પેદા કરનાર છે.

કેરદગારી ડીન હુમે અઝ કોદરતે ખુદ આફરીદ,
કેરદગારી કૂ બુવદ હર બંદે મુશકેલીની કેલીદ.

૧૨. તે પેદા કરનાર છે કે જેણે આ સર્વે પોતાની શક્તિથી પેદા કર્યાં; તે પેદા કરનાર, કે જે દરેક ગુચવણ ભરેલી મુશકેલીની આવી છે.

કેરુદગારે વીઝેલુનૂરો કેરુદગારે કારસાઝ,
કેરુદગારે બંદે-પરવર કેરુદગારે બીનેયાઝ.

૧૩. તે પાક નુરનો, અને કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર પેદા કરનારો છે, તે બંદાઓની પરવરથી કરનાર, સરજનાર છે, જેને કાંઈની ગરજ મા મદદની જરૂર નથી.

કેરુદગારે કારદાનો કેરુદગારે પીશબીન,
કેરુદગારે કેફે-કારો કેરુદગારે પાક દીન.

૧૪. તે પોતાનું કામ જાણનાર અને હાપણુવાળો, અગમચેતીની અખરીશ પામેલો પેદા કરનારો છે; તે સવાબકાર કામ કરનાર અને પાક દીનનો પેદા કરનારો છે.

કેરુદગારી કશ નબાશદ મેસ્લો માનન્દો નઝીર,
કેરુદગારી કશ બવદ નીકીઓ પાકી દર ઝમીર.

૧૫. તે પેદા કરનાર કે જેની મીસાલનો કે બરોબરીઓ કાઢ નથી; તે પેદા કરનાર કે જેના અંશ અને ખાસીયતમાં નેકી તથા પાકીજગી છે.

કેરુદગારે દાનેશો ફુલો વફૂફો અફૂલો હૂશ,
કેરુદગારે રેઝુક-બખ્શો કેરુદગારે સત્રપૂશ.

૧૬. તે હાપણુ, સમજદાર, જ્ઞાન, અકકલ અને હોશિયો પેદા કરનાર છે, તે રોજરઝક અખશનારો અને દરેક ગુનાહ અને અમ દાંકનારો છે.

કેરુદગારી કઝ વય આમદ ધન હુમે ચીઝે નેકુ,
કેરુદગારે નીકખાહો કેરુદગારે રાસ્તગુ.

૧૭. તે પેદા કરનાર કે જેનાથી આ સર્વે બલી ચીજો હસ્તીમાં આવી, તે બહુ આહનારો અને રાસ્ત બોલનારો સાહેબ છે.

કેરુદગારે હુર નેહાનો કેરુદગારે આશકાર,
કેરુદગારે દસ્તગીરે મરુદામે નાચારો ખાર.

૧૮. તે દરેક ચીજો જે ગુપ્ત અને જાહેર છે, તેનો પેદા કરનારો છે, તે લાચાર કંગાળ માણસોને મદદ કરનારો સાહેબ છે.

કેરુદગારી કૂ નમીખાહુદ બદી અઝ હીચ તૌર,
કેરુદગારી આન્કે દૂરસ્ત અઝ બદીઓ ઝાદમે જૌર.

૧૯. તે પેદા કરનાર કે જે કાંઈની રવેશ બદી પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે બદી તથા જોર જુલમથી દૂર છે.

કેરુદગારી આન્કે કામશ રાસતી આશદ મુદામ,
કેરુદગારી કૂ દેહદ બદ્ધકારરા ફૂઝખ મકામ.

૨૦. તે પેદા કરનાર કે જેની ધન્ય હમેશાં સચાઇ હોય છે, તે પેદા કરનાર કે જે બદ્ધકાર લોકોને દોષખતું મુકામ આપે છે.

કેરુદગારી આન્કે જોઝ નીકી નખોહુદ હીચ ચીઝ,
કેરુદગારી આન્કે નીકાનરા હમી દારદ અઝીઝ.

૨૧. તે પેદા કરનાર કે જે નેકી શિવાય કશું પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે નેક માણસોની ઉપર વહાલ રાખે છે.

કેરુદગારી આન્કે પયેદા કદ્દ મારા દર જેહાંન,
કેરુદગારી આન્કે અક્લો દીનો રૂઝી દાદા જાંન.

૨૨. તે પેદા કરનાર કે જેણે આપણને આ દુન્યામાં પેદા કર્યા, તે પેદા કરનાર કે જેણે અકકલ, દીન, દરરોજની રોજ તથા જન આપણને અપશ્યાં.

કેરુદગારી આન્કે આશદ લોત્તેદા એક્રામશ અસી,
કેરુદગારી આન્કે નત્વાનદ સેતાઇદશ કસી.

૨૩. તે પેદા કરનાર કે જેની માયા મહેરબાની પુષ્કળ છે, તે પેદા કરનાર કે જેની (પુરેપુરી) તારીફ કોઇ કરી શકતું નથી.

કેરુદગારી આન્કે નામે ઊ ચકીઓ ચક હઝાર,
આ હુરાન નામશ કે ખોની આન હમી આયદ બેકાર.

૨૪. તે પેદા કરનાર કે જેનાં એક હજાર ને એક નામે છે, દરેક નામ તું બણે તે તને ઉપયોગી થઇ પડે છે.

યા ખોદા ગદાંન રવા હુર હાજતો મુરકેલ ગુશા,
મૂદ અખશ અદર હમે કારો નેકૂં અસ તુમા.

૨૫. અએ ખોદા! મારી દરેક હાજત ટાળ, તથા મુશ્કેલી દુર કર, દરેક કામમાં મને કાયદો અખશ, તથા મને નેકીનો રસ્તો દેખાડ.

મુનાર્જત ૧૭ મી (ખેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદજી ભાભાદેપણની ખતાવેલી.

નામે ધણદ હરકે દર કારી ખેરાનદ બર અખાન,
એસેરામે આંન બેનીકૂં રસાનદ વૈઅદાન.

૬. જે કોઇ દરેક કામમાં ખોદાનું નામ જાણ ઉપર લે છે, તે સપણ જોખી ચીજ જાણનાર ખોદા નેકીથી સરમમ ઉતારે છે.

નામે પાકશ હરકે સાઝદ વેઈ ડી ચાખદ નજાત,
નામશ અઝ મક્ખૂલે હુક મૌસૂફ આશદ દર જેહાત.

૨. જે કોઇને તેનું પાક નામ સેવાની દરરોજની આદત પડે છે, તેને દોષખથી મુક્તિ મળે છે, તથા તેનું નામ દરેક દીશામાં 'ખોદાની પસંદગી-વાળા બંદા' તરીકે જાણીતું થાય છે.

નામે શીરીનશ ખરારદ કામે નાકામાન બેદહર,
હમચુ હુદવા નૂશ સાઝદ ગર્યે આશદ સેઈ ઝહર.

૩. તેનું મધૂર નામ દુન્યામાં નાઉમેદ થયલાઓની ધમ્મજા બર લાવે છે, નિર્મળ ઝેર પશુ હોય તો તેનું નામ તેને મીઠાઈ માફક મીઠું બનાવે છે,

પાક હસ્તો પાક આશદ, પાક આમદ અઝ અઝલ,
હરકે પાકશ ખાન્દ પાક આમદ ઝે પાકીએ અમલ.

૪. તે પાક છે તથા તે પાક રહેશે, તથા શરૂઆત વગરની હંમેશાગીથી તે પાક હતો, જે કોઇએ તેને પાક કહ્યો અને જાણ્યો, તે આદમી એમ કહેવાના પવિત્ર કામથી પોતે પાક બન્યો.

દર સેતૂદન મી નગોન્જદ ઝાતે પાકે આન ખોદા,
અઝ અદાલત હસ્ત યક્સાન નઝદે ડી શાહો ગદા.

૫. તે ખોદાનો પાક અંશ સ્તુતી અને વખાણમાં સમાતો નથી, તેના અદલ ઇનસાફ આગળ શાહ તથા ફકીર એક સરખા છે.

નીકિયશ મન્જૂર આશદ વઝ બદી આશદ નફૂર,
નીક હસ્તો, નીક ખુદા, નીક આશદ આન ઘયૂર.

૬. નેકી તેને માનીતી અને વહાલી છે, અને બદીથી તેને ધિક્કાર અને કંટાળો છે, નેકી બદીની બાબતમાં કાળજી રાખનારો તે ખુદા નેક છે, નેક હતો અને નેક રહેશે.

ઝાતે પાકે આન ખોદાવંદસ્ત નૂરે બરતરીન,
ફાશ ગરશેહ નામે નામીઅશ 'એલાહુલ આલમીન.'

૭. તે પાક ખુદાવંદનો અંશ હુલંદમાં હુલંદ નુર છે, તેનું નામીયું નામ "મેઉ દુન્યાનો સાહેબ" કરીને મશહૂર થયેલું છે.

પાકરા આશદ મુઆવેન, પાકરા આશદ કરીન,
પાકીઅશ બર જાય દારદ બી સોતુન અર્થે બરીન.

૮. પવિત્ર માણસોનો તે મદદગાર છે, પવિત્ર માણસોનો તે સાથી છે; તેની પાકીજગીથી હુલંદ આકાશ વગર થાંભલાએ તેની જગ્યાએ રહે છે.

હરદો આલમ આફરીદ અઝ કોદરતો મૌજૂદ કહે,
વઝ એખાદતહાએ ખુદ અઝ બંદગાન મકસૂદ કહે.

૯. પોતાની શક્તિથી બેઠે દુન્યા પેદા કીધી, અને તેને હેયાતી બોમવતી
કીધી, અને બંદાઓ તેની ભક્તિ કરે એવી ધમ્મકા દેખાડી.

દાવરાન દાવર કે ઊ અઝ મેહરબાની યાવરસ્ત,
નામે પાકશ જીન જેહુત દર પેહલવાની ખાવરસ્ત.

૧૦. તે ધનસારીઓમાં ધનસારી છે કે જે મહેરબાનીથી મદદ કરે છે, તે
કારણે લીધે તેનું પવિત્ર નામ પહેલવી ભાષામાં “ખાવર” યાને ધરદાસ્ત
કરનાર સાહેબ છે.

દરતગીરે આજેઝાન, સર-કૂબે મઘૂરાંન બે અફૂલ,
અઝ યુનેહ હર કસ કે તોબેહ કહે અખશાયદ બે ફઝલ.

૧૧. તે નાચાર લોકોનો મદદગાર છે, અને મગર લોકોને પોતાના ધનસારથી
તોડનાર અને જેર કરનાર છે; જે કાંઈ પોતાના યુનાહની તોખા કરે
છે, તેના યુનાહ ઉદારપણે માફ કરે છે.

બંદગી ખોહુદ એ બંદે સરખેસર અફૂગંદગી,
ગર નખાશદ સરખેસર અફૂગંદગી, શરમંદગી.

૧૨. તે બંદાઓ તરફથી બંદગી અને પુરેપુરી નમનતાઈ ચાહે છે, જે તઓ
સખળા નમનતાઈ નહિ કરે, તો તેમને શરમીન્દગીજ પહોંચે છે.

બીન્ જનીન્ દર બત્ને માદર પરવરદ બી રેઝૂક દહર,
શુદ તવલ્લોદ બચ્ચે અઝ માદર એ શીરશ દાદ બહર.

૧૩. તું (ભણનાર) જો, કે માયનાં પેટમાં હમેલની, પોષણ વગર પરવરશી
કરે છે, જ્યારે બાળક માયના પેટમાંથી જનમ પામે છે, ત્યારે તેને
માયનું દુધ આપે છે.

ઝાહેરો બાતેન શેનાસદ ઘેબદાનીઅશ બેબીન,
બીશ બખશદ કમ પઝીરદ, મેહરબાનીઅશ બેબીન.

૧૪. તું (ભણનાર) જો કે તેનું ગેબી જ્ઞાન જાહેર તથા બાતેનની વાત જાણે છે,
છે; તે પુષ્કળ માધી બખશનાર અને શોડમાં આબુજ અને વિનંતી
કબુલ રાખનાર છે એ તેની મહેરબાની જો.

નૂરે ઊ નૂરોન-અલા-નૂર આમદ અઝ નૂરે મલક,
ઝરેઘ તાબીદ અઝ નૂરશ બે ખુરશીદ ફલક.

૧૫. તેનું નુર, ફરેસ્તાનાં નુરથી સર્વેથી એજ નુર છે, આકાશમાંનો સુર્ય તેનાં
નુરની એક રજકબુમાંથી પ્રકાશે છે.

દર રહે પાકશ બે પાકી નેહ શોભારહેહુ તો કદમ,
વર બેનાપાકી નેહી શીલકૈર ગદી કચ્ચલ અદમ.

૧૬. તેનાં પવિત્રાધના રસ્તા ઉપર પાકીજગીથી તું ગણત્રી કરીને (સંભાળીને)
કદમ મુક; અમરબે તું નાપાકીમાં કદમ મેળશે તો તું તરતજ એક
હસ્તી વગરનો જેવો થઇ પડશે (યાને નાશ પામશે.)

બારગાહુશ લાયઝાલો દાનેશે ઊ બા કમાલ,
યાબદ ઊ ખુદ રા બેખુદ અઝ કેશ્વિયાએ કુલજલાલ.

૧૭. તેની દરબાર હંમેશની અને પડતી વગરની છે, તથા તેનું જ્ઞાન સંપૂર્ણ છે,
દબદબા ભરેલી મોટાખમાં તે પોતાને એકલોજ જોય છે.

કદ અઉવલ બહુમનો એદીબેહુરતો શહૂરીવર,
હાફેઝાંને ગૂસફંદો આતેશે નૂરીઓ ઝર.

૧૮. પહેલા તેણે બહુમન, અરદીબહેશત, અને શહરેવરને પેદા કીધા, કે જેઓ
ગોસ્પંદ, નુરી આતશ, અને ધાતુના રક્ષક છે.

ઝાન પસ અસ્પનદારમદ ખોદાદો મોદાદ આમદેહુ,
બર ઝમીનો આબો ઉર્વર પાસદારાંન ધન હુમેહુ.

૧૯. ત્યાર પછી અસપંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ આવ્યા, તે બધા
જમીન, અને પાણી તથા ઝાડપાનના પાસપાન છે.

ઇઝદાન દીગર હુમે બા નૂરોબા ફર આફરીદ,
આલમે નીકૂ હુમે ખાલેસ્તરઝ ઝર આફરીદ.

૨૦. ખુદાએ બીજા ઇજ્જોને નુર તથા દબદબા સાથે પેદા કીધા; આ બધી
દુન્યા સરાસર સોનાં કરતાં વધારે નિર્મળ પેદા કીધી.

કદ એન્સાન રા ચુ સરદારો બેદાદશ એખિતયાર,
તા છે નીકો બદ બેપોરસદ દાવરશ રૂઝે શુમાર.

૨૧. તેણે ઇનસાનને સરદાર જેવો કીધો અને તેને અખત્યાર આપ્યા, જેથી તે
ઇનસાફ કરનાર તેની (ઇનસાનની) કરણીના હિસાબને દિવસે તેની નેકી
તથા બદી વિષે તેને પુછી શકે.

ગર છે નીકી કદેઇ અઅમાલ હક રા બંદેઇ,
મોઝદે આંનર દર બેહુરતે જાવેદાન યાબંદેઇ.

૨૨. અગરજો તે નેકીના કામો કીધા હશે, અને ખોદાના બંદા તરીકે આવ્યો
હશે, તો તેનો બદલો અમર્ગ બહેશતમાં મળશે.

લોત્કે હરચે બા મલાયેક કહી બા તો આંન કુનદ,
એંદેએ જાવીદ માની ફૂલે ખુદ યજ્ઞદાંન કુનદ.

૨૩. જેવી મહેરબાની તેણે (ખુદાએ) ફરેસ્તાઓ ઉપર કીધી તેવી તે તારી ઉપર કરશે, અને યજ્ઞદાતાલાની મહેરબાનીથી તું હંમેશાની અમર્ગ જીંદગી ભોગવશે.

વર બદી કહી બે ફર્માને લઈને શૈતાન શુદી,
દર જહાન્નમ રફૂતિયો અઝ દુશ્મને યજ્ઞદાન શુદી.

૨૪. અગરજો પિકકાર ભરેલા સૈતાનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલીને તેં બદી કીધી હશે, તો તું દોઝખમાં જશે તથા યજ્ઞદાનનો દુશ્મન થશે.

વઝ ઓકૂબતહા બવદ આન્જ ફરાવાન ખોરીધ,
હીચ નારદ મન્ફઅત જેઝ આહા લાખે ઝારીધ.

૨૫. અને દોઝખની સળથી તું ત્યાં ઘણુંજ દુઃખ પામશે, તથા હાય અફસોસ, કકલાટ અને વિલાપ શિવાય બીજું કંઈ હાસિલ કરશે નહિ.

પસ બવદ બેહુતર કે અઝ ફર્માને દીવાંન સર કરી,
બંદેએ હક શવ કે નૂશ અઝ ચશમેએ હૈવાન ચશી.

૨૬. ત્યારે બહેતર છે કે દેવાનાં ફરમાનથી તું માથું ફેરવે, અને ખોદાનો બંદો થાય, કે જેથી તું જીંદગીમાં ઝરાતું અમૃત ચાખે.

ગર તો ખીશે ઇઝદી, બીગાને બાશ અઝ અહુરેમન,
હુમ બદીઆ ઐબરા ઘાલેબ મકુન બર ખીશતન.

૨૭. જો તું ખુદનોજ ખેશી છે તો અહુરેમનથી અળગ થા, તે સાથે બદી તથા એબને તારી ઉપર ગાલેબ ના થવા દે.

બંદેએ ઇઝદ પરસ્ત આરદ બે અહુરીમન શેકસ્ત,
વાંનકે અહુરીમન પરસ્તદ મીહુલદ હકરા એ દસ્ત.

૨૮. યજ્ઞદાંપરસ્ત બદો અહુરેમનને શિકસ્ત આપે છે, દેવપરસ્ત બંદો ખુદાતાલાને પોતાના હાથથી છોડી દે છે.

ઇન ગુઝીદન બેહુતરત યા આંન ગુઝીદન અશતરત ?
મુન્સેફે ખુદ અક્લ ગર્દાન કાન બવદ બેહુ રહબરત.

૨૯. ત્યારે પહેલું પસંદ કરવું તારે માટે બહેતર છે કે બીજું પસંદ કરવું તારે માટે ખુશનુમા છે; તારી અકકલને તારો મુનસેફ કર, કારણકે તે તારે બહેતર રાહબર છે.

આનકે દર દીને બેહી ફૂંદેલ કદ્દન દાદગર,
હકો ખાતેલ કુન જુદા, કુન મુન્શએખ અઝ ખૈર શર.

૩૦. કારણકે બલી દીનમાં દાદરે બાર મુકીને ફરમાવ્યું છે કે:—“સચ્ચાઈને જુઠાંથી જુદી કર, બલાઈને યુરાઈથી છુટી કર.”

યા એલાહી કુન નજર યા રહમ યર અલ્લાલે મન,
બોગજરાન દર ખોરરમી કોલ રૂઝો માહો સાલે મન.

૩૧. ઓ મારા ખુદા! મારી હાલત ઉપર રહેમ નજર કર, મારા તમામ દિવસ, મહિના, અને વરસ ખુશીમાં પસાર કરાવ.

દાર અવ્લાદે મરા મહૂજૂઝ અઝ આફતે દહર,
હમ બરીશાંન મીરસાંનઝ મેહરે ખાસે ખીશ બહર.

૩૨. દુન્યાની આફતમાંથી મારી એલાદતું રક્ષણ કર, તેઓ ઉપર તારી ખાસ મહેરબાનીનો હિરસો પહોંચાડ.

સુનાજીત ૧૮ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાખ પાહાલનની બનાવેલી તેતરીશે ચઝડ અને
અઝ્ઝાસપદોનાં નાંમે સાથની.

—:૦:—

ખોદાયા કુન દુઆયમ રા કબૂલી
કે ખીશે તો રવા નખ્તૂદ ફઝૂલી.

૧. અએ ખોદા! મારી દુવા કબુલ રાખ, કારણકે તારી સનમુખ નકામી વાતો રવા નથી.

વલી અઝ રાહે અજૂઝો મુસ્તમંદી.
હમી ખાહમ બેખીશત સર બુલંદી.

૨. તોપણ હું લાચારી તથા હાજતમંદીની રાહે તારી પાસેથી શ્રેષ્ઠાઈ અને આખર માગું છું.

તોઇ કાદર કે ઝાતત બી હમાલસ્ત,
તોઇ આદલ કે મોલકત બી ઝવાલસ્ત.

૩. તું સર્વશક્તિવાન છે, કે જેની ખાસીયત જોડી વગરની છે, તું ધનસાથી છે, કે જેનો મુલક નહિ નાશ પામે એવો છે.

તોઈ સાઝંદએ મૌજૂદા હસ્તી,
તોઈ દારંદએ બાલાઓ પસ્તી.

૪. તું સધળી ચીજોનો તેમજ કુલ દુન્યાની હસ્તીનો પેદા કરનાર છે, તું
આસ્માન અને જમીનને ટકાવનારો છે.

તોઈ રજૂઆત જેમલે જાનવરાનરા,
તોઈ ખલ્લાકે મુલક કોલ જેહાનરા.

૫. તું તમામ જાનવરોને પોષણ આપનારો છે, તું કુલ જહાનનો આપઅખ-
ત્યાર પેદા કરનાર છે.

તો અંદે પરવરો આજેઝ નવાઝી,
એ મેસ્કીન બહુરે-બખ્શી ખર્ગોસાઝી.

૬. તું અંદાઓની પરવરશી કરનાર અને નખખાઓને નવાજનાર છે, તું મીસ્કી-
નોને તેઓની રોજીનો હિસ્સો પહોંચાડનાર છે.

તોઈ બીમેસ્લો બીહુમતાઓ માનન્દ,
ખોદાઇ બર ખોદાવંદાન ખોદાવંદ.

૭. તું મિસાલ વગરનો, જોડી વગરનો, અને બરોબરીઆ વગરનો સાહેબ છે,
શ્રીમંતોના શ્રીમંત ઉપર તું સાહેબ છે.

તોઈ ખુદ નૂર-બખ્શે માહો ખુરશીદ,
હમે અઝ લોલ્લે તો દારંદ ઉમ્મીદ.

૮. તું ચંદ્ર અને સુરજને રોશની બખશનાર છે, બધાઓ તારી મહેરબાનીની
ઉમેદ રાખે છે.

તોઇ દાનાએ હર અસ્સારે આલમ,
તોઇ પચેદા-કુને હૌવાઓ આદમ;

૯. તું દુન્યાના દરેક બેદ જાણનારો છે, તું આદમ અને ઇવનો પેદા કરનારો છે.

કે ઇશાન દર કેતાખે અંદ મારા,
મશી-મશ્યાને હસ્તંદ આશકારા.

૧૦. કારણકે તેઓ આપણી જંદઅવસ્તાની કેતાખમાં “મશી મશીયાનો”
તરીકે જાણીતાં છે.

તોઇ અઉવલ કે અઝ વચે અઉવલી નીસ્ત,
તોઇ આખેર કે ઝાન પસ આખેરી નીસ્ત.

૧૧. તું સર્વથી પહેલો છે, જોનાથી પહેલો કોઇ નથી, તુંજ છેવટ સુધીનો
છે, જોની પછી છેવટનો કોઇ નથી.

તોછ યજ્ઞદાંન કે બીચૂનો ચેગૂની,
એ મૌજૂદાન બીમેરલો નમૂની.

૧૨. તું ખોદા કે જેની બરોબર કોઇ નથી, હસ્તી ભોગવનારાઓમાંથી કોઇ તારી
મીસાલ નથી.

બરીન બંદેહ મોરાદો કામ-રાની,
ખુશીઓ ખોરૂમી દર એંદગાની,
બે બખ્શ અયે પાક દાદારે જેહાનદાર,
એ દોરમન જાને મન અંદર અમાન દાર.

૧૩-૧૪. અએ પાક જહાનના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર ખોદા ! આ તારા
બંદા ઉપર તેની જાંદગી દરમ્યાન મુરાદ તથા સુખ, ખુશી ખુરમી
બખ્શ, અને દુશ્મનથી મારો જાન સલામત રાખ.

દેલમ દારી હુમીશે શાદો ખંદાંન,
એ મન ખોશતુદ દાર અમ્શાસકંદાન.

૧૫. મારું દીલ સદા ખુશાલ અને હસ્તુ રાખ, અમશાસપંદોને મારાથી
ખુશ રાખ.

બે કારે કેફેઓ હુમ રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૧૬. સવાબના કામ તથા રાસ્તીમાંજ મને રાખ, છળકપટ અને જુલુષથી
મને દુર રાખ.

કુની બહુરામ યજ્ઞદમ યારો યાવર,
બે મન બર મેહુર આરદ મેહુરે દાવર,

૧૭. બહેરામ યજ્ઞદને મારો મિત્ર તથા મદદગાર કર, મહેર દાવર મારી ઉપર
મહેરબાની લાવે તેવું કર.

કે હુરૂજ મુશકેલમ આસાન નેમાયદ,
દેહુદ શાદી ઓ ઘમ અઝ દેલ એદાયદ;

૧૮. દરેક ઠેકાણે તે યજ્ઞદ મારી મુશકેલી આસાન કરે, મને ખુશાલી આપે,
તથા દીલમાંથી ગમ દફે કરે.

અદૂરા ઝીર સાઝદ, દૂસ્ત ખુશનૂદ,
દેહુદ અઝ એશી એશરત માયેયે સૂદ.

૧૯. મારા દુશ્મનને તે નીચો નાખે, અને દોસ્તને ખુશતુદ કરે, અને ખુશી
ખુશાલીની ફાયદાકારક થાપણુ મને બખશે.

હુમી ખાહુમ એ તો અયે પાક યજ્ઞદાન,
કે બહરામ ધજદમ બાશદ નેગેહ્યાન.

૨૦. અયે પાક ખોદા! હું તારાથી એ માથું છું, કે બહેરામ યજ્ઞદ મારે
નેગેહ્યાન થાય.

એ શીરૂઝીઓ નોસ્ત રહુ નેમાયદ,
દરે દીને બેહીન બર મન કુશાયદ.

૨૧. મને ફતેહ શીરોજ સાથનો રસ્તો દેખાડે, અને સાથી શ્રેષ્ઠ દીનના દરવાજા
મારી ઉપર ખુલ્લા કરે

એ નેઅમતલ્લા ખોદાયા દેહુ તો ગંજી,
કે દર ઓમ્રમ નયાબમ હીય રંજી.

૨૨. અયે ખુદા! તારી ન્યામતોનો લગાર ખમતો મને આપ, કે જેથી મારી
આખી ઉમર સુધી કંઈ પણ રંજ હું જોઈ નહિ.

એ નાને કસ મકુન મગ્નૂન મારા,
એ ફેએ ખુદ બેકુન મહૂન મારા.

૨૩. કોઈની રોટીના ઉપકારમાં તું મને ના રાખતો, તારી મહેરબાનીમાંજ મને
દયાયલો અને ગારવી રાખેલો રાખજો.

નેકૂ શોઘલમ દેહો હુમ કુન કરીબમ,
કે લજ્જાતે જેહાન બાશદ નસીબમ.

૨૪. મને નેક ધંધો રોજગાર આપ તથા મને તારો નજદીકનો (માનીતો)
કર, કે જેથી મારે ફાલે દુન્યાની લહેજત આખવાતું આવે.

એ પીશે ખલક ગર્દાની અઝીઝમ,
ઝમાન્રા કુન બશીરીની લઝીઝમ.

૨૫. દુન્યાનાં લોકોની સનમુખ તું મને મહાન અને વહાલો કર, અને મારી
જગ્યાન ઉપર મીઠાશ રેડ.

હુમે કેરદારો કારમ દર યએશ કુન,
એ દેલ નીકી ઓ રાદી દર કુનેશ કુન.

૨૬. મારાં તમામ કામ તથા કરણી વખાણવા લાયક કર, મારું અંતઃકરણ
નેકી તથા સખાવત કરનારું બનાવ.

તનમ અઝ રાહુ અહૂરીમન બેકુન દૂર,
દેલમ દર રાહુ તો દારી પોરજ વૂર.

૨૭. અહેરેમનના રાહથી મારાં શરીરને દૂર કર, મારાં હૃદયને તારી રાહ ઉપર
ગુર બરેકું કર.

ધનામીનો એ મન બાદ શેકસ્તેહ,
હમે દીવો દરજાન દસ્ત બરતેહ.

૨૮. ધનામીનો મારાથી શીકસ્ત પામેલો થાય, તમામ દેવ દરજોનાં હાથ અધિલા થાય.

ચુ બંદમ રખતે ખુદરા મન એ ગીતી,
રસાની બર ઝખાને મન પતેતી.

૨૯. જ્યારે હું દુન્યામાંથી ગાંસડો પોટલો બાંધું ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર પતેત પહોંચાડજે.

દરીન ગીતી ચુ બાશદ નઝ્એ જાનમ,
રવાન સાજી અપેમરા બર ઝખાનમ.

૩૦. આ દુન્યામાં જ્યારે મારો જાન ધડીપળ હોય ત્યારે મારી ઝખાન ઉપર “અપેમ વોહુ”ના કલામ જરી કરાવજે.

અપેમરા ઝો પતેતરા ચુન બેખાનમ,
બે પાદાશશ બે જન્નત દર રસાનમ.

૩૧. જ્યારે હું “અપંમ વોહુ” તથા ‘પતેત’ બાંધું ત્યારે તેનાં બદલામાં તું મને બેહશતમાં પહોંચાડજે.

ચુ બર મન રાહિ દમ બંદન્દ દીવાન,
દરાન વક્તમ સલામત દાર ઇમાન.

૩૨. જ્યારે દેવો મારો દમ લેવાનો માર્ગ બંધ કરી નાખે ત્યારે મારું દીનનું ચકીન સલામત રાખજે.

મકુન બર મન શયાતીન રા ઘાલેબ,
કે આસાન્તર રવદ જાનમ એ કાલેબ.

૩૩. શ્વએતાનને મારા ઉપર ગાલેબ ના કરતો, કે જેથી મારો જાન તનમાંથી વધારે આસાનીથી બહાર જાય.

સરૂશે યાવર આનજ કુન પદીદાર
બે બાશદ ઊ રવાનમરા નેગેહદાર.

૩૪. ત્યાં (મોતને બીછાણે) મદદ કરનાર સરોશ ચઢને જાહેર કર, કે જેથી તે મારાં રવાનનો નેધેહદાર થાય.

સે રૂઝો શખ હુમૂ દારદ નેગાહમ,
બે ચેન્વદ પોલ નેમાયદ જાયો રાહમ.

૩૫. ત્રણ દિવસ અને રાત તે (સરોશ) મારી ઉપર નીચાહ રાખે, અને ચીન-વદ પુલ ઉપરથી મને જગા તથા રસ્તો બતાવે.

ખોદાયા ઝવલીન રૂઝી કે ઝાદમ,
હમીદુન તા બે મર્ગમ દહુ મોરાદમ.

૩૬. અએ ખુદા! જે દિવસથી મેં જન્મ લીધો ત્યારથી તે મારાં મરણ સુધી
મારી મુરાદ પાર પાડજે.

ખોદાવંદા બહેશતો જાયે રૌશન,
ઝે લોતકે બીકેરાન કુન રૂઝીએ મન.

૩૭. અએ ખુદા! તારી બેહદ મહેરબાનીથી બહેશત અને રૌશન જગ્યા મારું
નસીબ કરજે.

બે ગીતી દર બેદારમ આબરૂધ,
બે મીનૂ દર ગોરોસ્માને નેકૂધ.

૩૮. આ દુન્યામાં મને આબરૂથી રાખજે, અને મિતોષ દુન્યામાં સારાં
બહેશતમાં રાખજે!

બે ચોમને સીઓ સે અમશાસફંદાન,
દલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાન.

૩૯. તેતરીસે ફરેસ્તાઓની બરકતથી મારાં હૃદયને હમેશાં ખુશાલ તથા હસ્તું રાખજે.

તો અયે ઉરમોઝદે પાકો બેહુતરીન રૂઝ,
મોરાદો ખાહેશમ હાસેલ કુન એમરૂઝ.

૪૦. ઓ ભલામાં ભલા પવિત્ર હોરમજદ રોજ, આજ દીને મારી મુરાદ તથા
ખાહેશ બર લાવ.

હુશા અફ્લો બેરદ યાબમ ઝે બહુમન,
દેલે સાફે નિયત પાકો નેકૂ તન.

૪૧. બહમન અમશાર્પંદ તરફથી હું હોંશ, અકકલ, તથા ડહાપણ, સાફ દીલ,
પાક નૈયત, તથા ભલું તન મેળવું.

હુમઝ અર્દીબેહેશતમ કેફેલુ બેસ્યાર
શવદ હાસેલ, એલાવેલુ રાસ્ત ગોફતાર.

૪૨. અએ નેક ખુદા! અરદીબહેશત અમશાર્પંદ તરફથી મને ધણુંજ સવાબ,
તથા તે ઉપરાંત રાસ્ત બોલવું હાંસેલ થાય.

ઝે શહરીવર બેયાબમ માલો નેઅ્યમત,
ઝે શાહાન દૂર સાઝી ઝોદમો ઝહુમત.

૪૩. શહરેવર અમશાર્પંદ તરફથી મને માલ તથા ન્યામત મળે, પાદશાહે
આગળથી જીલમ તથા ઝેહમત દૂર કરે.

એ એસ્કંદારમદ 'બુન્દેહ મનશની'
સેપાસો શોકે યજ્ઞદાન, ઇન 'કુનશની.'

૪૪. અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી સંપૂર્ણ મનશની અને ખોદાતાલાની
સેપાસગુનરી, શુકરાનાં, એવાં એવાં સારાં કામ હાંસલ કરે.

મહો સાલમ ખોજસ્તેહ કુન એ ખોદાદ,
કે શીરીનીઓ ચળીં યાબમ અઝ દાદ.

૪૫. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મારા મહિના તથા સાલો મુખ્યારક કર, કે
ઇનસાફથી મીઠી અને સ્વાદિષ્ટ નયામતો મેળવું.

'અમગીંઓ' બેરૌમંદી એ મોરદાદ,
ખોરેશહાએ નેહૂ બૂયે ખુશમ બાદ.

૪૬. અમરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મને અમગીં તથા ફળદ્રુપતા હોજો, સારાં
મિષ્ટાનો તથા ખુશનુમા સુગંધ મારે મારે હોજો.

એ દયેબાદર ચકીન દર દીને બેહુ દેહુ,
કે દર દીન અઝ હુમે કેફે ચકીન બેહુ.

૪૭. દેપાદર તરફથી બધી દીન ઉપર આસ્થા આપ, કારણકે દીનમાં આસ્થા
ખીજ બધા સવાબો કરતાં બહેતર છે.

એ આદર ઇઝદમ અક્લો ખેરદ બખ્શ,
કે ઊ રંજો બલાયમરા કુનદ પખ્શ.

૪૮. આદર ઇજદ તરફથી મને અકકલ તથા ડહાપણ બક્ષ, કારણકે તે રંજ
તથા બગા કચડી નાખે છે.

એ આખાન ઇઝદમ હાજત રવા કુન,
મોરાદે મન બે ઝૂદી તો અદા કુન.

૪૯. આવાં યજ્ઞ તરફથી મારી હાજતો બર લાવ, મારી મુરાદ જલદીથી
તું પાર પાડ.

મુનવ્વર કુન હો ચશમે મન એ ખુરશીદ,
હુમીન તા રૂએ પીરી દારમ ઉમ્મીદ.

૫૦. ખોરશેદ યજ્ઞથી મારી બેઉ ચશમ રોશન કર, રોશન આંખ સાથે ધડપણ
સુધી રહું એવી ઉમેદ હું રાખું છું.

તો હલ કુન મુશકેલમ અઝ માહુ બોખ્તાર,
રસાનદ બર મોરાદમ દર હુમે કાર.

૫૧. માહ યજ્ઞ તરફથી મારી મુશકેલી ટાળ, કે તે દરેક કામ મારી મુરાદ
મુજબ પાર પાડે.

એ તીર ધબક એ ફર્માઈ તો અચે પાક,
કે સાબક તાલેઅમ શાદા ખોરેહનાક.

૫૨. અએ પાક ખોદા! તીર યજદને તું ફરમાવ કે તે મારાં નસીબને ખુશી
ભરેલું, તથા ખોરેહવાળું કરે.

અઝૂ રેઝકો નેશાતે જાન દહાની,
એ રંજો મેહુનતો ઘમ વા રેહાની.

૫૩. તેની તરફથી મને રોજરઝક તથા જીવનું સુખ અપાવ, અને રંજ, મહેનત
તથા ગમમાંથી છુટકારો બક્ષાવ.

એ ગૂશ ધબક એકુન હેમ્મત બુલન્દમ,
હુમીદૂન ઊ ખેદારદ અજમન્દમ.

૫૪. ગોશ યજદથી મને મોટાં મનનો કર, હંમેશાં તે મને આબરુદાર રાખે.

એ દેખ્ મેહૂર ધબકમ ઘમ રા કુની દૂર,
એ દેલ દર રાહુ યાબદ પાકી ઓ નૂર.

૫૫. દેખમહેર યજદથી મારો ગમ દૂર કર, જેથી મારાં દીલમાં પાકીજગી અને
નુર માર્ગ મેળવે.

એ મેહૂર ધબક દેલમ પૌર મેહૂર ગર્દાન,
સરે પોલ પીશે ઊ ખોરા-મેહૂર ગર્દાન,

૫૬. મહેર યજદથી મારું દીલ માયા ભરેલું કર; ચીનવદ પુલ આગળ તેની
સનમુખ મને ખુશાલ ચહેરેનો કર.

કે ખાસો આમ દર દેલ ફરત દારન્દ,
મરા દર દૂસતી નીકૂ શુમારન્દ.

૫૭. કે અદના તથા આલા પોતાનાં દીલમાં મારી તરફ મહોમત રાખે, અને
મને તેઓની દોસ્તીને લાયકનો ગણે.

સરૂશ ધબક રવાનમરા નેગેહુદાર
શવદ, હુમ દૂર દારદ દૂઝખે તાર.

૫૮. સરોશ યજદ મારાં રવાનો નેગેહુદાર થાય, તેમજ અંધારા દોઝખને
મારાથી દૂર રાખે.

એ રશનેઅમ એ દેલ દર રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૫૯. રશને યજદથી મારાં દીલમાં સચાઈ રાખ, અને જગકપટ તથા જુઠાઈને
મારાથી દૂર રાખ.

એ ફરવરદીન રવાનમ રા ફરેણું કું,
દેલમ રા અઝ ફરેણુર પોર ખોરેણું કું.

૬૦. ફરવરદીન યઝદથી મારા રવાનને તુરમંદ કર, મારા દીલને ફરેણુરથી ખોરેણુમંદ કર.

તો બહુરામ ઇઝદમ રા કું નેગેણુદાર,
કે બર દોશમન ઝફર યાબમ બે હર કાર.

૬૧. તું બહુરામ યઝદને મારો નેધેહ્યાન કર, કે જેથી દુશ્મન ઉપર દરેક યાબતમાં હું ફતેહ શીરોળ મેળવું.

મોરાદી હુરચે ખાહુમ ઊ દેહુદ ઝૂદ,
બરારદ ઊ એ દોશમનહાચે મન દૂદ.

૬૨. જેવી હું મુરાદ આહું તે તે જલદીથી બખશે, તે મારા દુશ્મનોને પાયમાલ કરે.

એ રામ ઇઝદ દેલમ રા શાદિઈ દેહુ,
બે શોકો ખોરૂમી આપ્યાદિઈ દેહુ.

૬૩. રામ યઝદથી મારા દીલને ખુશાલી આપ, તે સાથે ખુશીખુરમી, અને આપ્યાદી આપ.

દેલે આલમ બે મન બર દૂસ્ત દારી;
દેહુમ ઓઝે દરાઝો કામગારી.

૬૪. લોકોનાં દીલને મારી તરફ મહોબત ધરાવતાં કર, અને લાંબી ઉમર તથા ફતેહમંદી આપ.

એ ઓદ ઇઝદ દેલમરા તાએણું ગર્દાન,
એ એદમે ખુદ બુલન્દ આવાએણું ગર્દાન.

૬૫. સુવાદ યઝદથી મારા દીલને તાજું રાખ; તારાં જ્ઞાનથી મને પ્રખ્યાત કર.

એ દેવ્દીનમ મનશની પાક દારી,
કે તા દર દો જેહાંન યાબમ યસારી.

૬૬. દેવદીન યઝદથી મારી મનશની પાક રાખ, કે જેથી બેઉ જહાંનમાં મને પુષ્કળતા અને આપ્યાદી મળે.

એ દીન્ ઇઝદ બેદીને મઝ્દિયસ્નાંન,
બેદારી બીશકો શોખહે હુમાન સાન.

૬૭. દીન યઝદથી માઝ્દયસ્ની દીન ઉપર તું મને જેમ છેલ્લે તેમ બીજાકુલ શકે થા શુમાન વગર દ્રદ રાખ.

ઝે એઈ ઇઝિદ બલાયમ દૂર ગદાન.
દેલમ રા અઝ ખેરદ પોર નૂર ગદાન.

૬૮. અશીશવંધ યઝદથી મારી બળા દૂર કર, મારા હૃદયને હડાપણથી નુરમંદ કર.

ઝે લોતે ખુદ બેફર્મીઈ તો દાદાર,
કે અસ્તાદ્ ઇઝદમ આશાદ નેગેહદાર;

૬૯. અએ દાદાર! તારી મહેરબાનીથી તું આસ્તાદ યઝદને ફરમાવ કે તે મારો નેઘેહદાર થાય.

સરે પોલ બા ફરહુર યાર આશાદ,
અઝાંન યારીયમ આસાન કાર આશાદ.

૭૦. ચીનવદ પુલ આગળ ફરોહર સાથે તે મારો મદદગાર થાય, અને તે મદદથી મારું કામ આશાન થાય.

ઝે અરમાન્ ઇઝિદે ઇન ચર્ખે ગદાન,
બરે હુર કસ સરફરાઝમ તો ગદાન.

૭૧. આ ફરતા ગગનમાં આસમાન યઝદથી તું મને દરેક જન સનમુખ ચહડીયાતો અને માનવાળો કર,

તનમ રા કુન નેગેહ્યાન રૂઝે ઝમ્યાદ,
બેદલ દર અઝ ખેરદ બેન્હી તો બુન્યાદ.

૭૨. જમ્યાદ રોજ તું મારા બદનનું રક્ષણ કરજે, મારા દીવમાં તું હડાપણનો પાયો નાખજે.

ઝે મારેસ્પંદ વસ્તા રાસ્ત ખાનમ,
બે ખૂબી દીનો આઘન રા બેદાનમ.

૭૩. મારેસ્પંદથી હું અવસ્તાનાં કલામ શુધ્ધ અને સાચી રીતે બહુ, અને દીનનો તરીકો હું બરાબર બહુ.

કલામે ઝંદ બા ઊ શુદ હવાલેહ.
ઝમાન રા બેહુતરઝ શીરીન નવાલેહ.

૭૪. અવસ્તાનાં કલામ તે યઝદને હવાલે થયલા છે; તે કલામો ઝમાનપર મીકા નવાલા કરતાં વધારે સારા છે.

બેમન બર મેહુર્યાન ગદાન અનારામ,
ગોરોરમાનમ દેહુદ,—આન બાયે આરામ.

૭૫. અનૌરાનને મારી ઉપર મહેરબાન બનાવ, કે તે મને આરામનું સ્થળ, ગોરોરમાન બહેશત આપે.

ઝે ખોર્જી ઇંજિદ તનમ રા આખરૂં,
દેહી ચુન આખ સાફે બા નેકૂં.

૭૬. બોઝં યઝદ (અપામ નપાત) તરકથી પાણી જેવી સાફ અને નિર્મળ
આખર તું મને આપ.

ઝે હોમ ઇંજિદ બેખજશમ તનદોરોસ્તી,
હવાદારીએ ફરજન્દાનો ચોસ્તી.

૭૭. હોમ યઝદથી તું મને તંદોરોસ્તી, તેમજ ફરજન્દોની મહોબત અને
ચાલાકી બખશ.

ઝે દહ્માન કુન રવાનમ શાદો ખંદાન,
કે બાશાદ બર સરે પોલ ડી નેગેહ્યાન.

૭૮. દહમ યઝદથી મારાં રવાનને ખુશાલ અને હસ્તું કર, કે તે ચીનવદ પુલ
આગળ મારો નેધેહ્યાન થાય.

બે આન્જ બહરેહુ દેહુ ચન્દાન નેકૂં,
કે બર પોલ મન રવમ બા આખરૂં.

૭૯. ત્યાં મને નેકોતો એટલો બધો હિસ્સો આપ, કે ચીનવદ પુલ ઉપરથી હું
બાઆખર પસાર થાઉં.

બે આખેર કુન રવા ઇન મુદ્દઆયમ,
કે દર હર દો જેહાંન શાદી નેમાયમ.

૮૦. સેવટે મારી આ માગણીઓ તું કબુલ કર, કે જેથી બેઉ જહાનમાં હું
ખુશહાલ થાઉં.

બે ઇન બંદ બે લોત્કે ખુદ શરફ દેહુ,
હમે તક્સીરો જોર્મમ યક તરફ નેહુ.

૮૧. તારી મહેરબાનીથી આ ખંદાને કીર્તિ બક્ષ, અને મારી બધી તક્સીર
તથા ચુનાહ એક બાબુએ મેળ.

ખોદાયા બામન્ ઇન અમશારપંદાન,
પનાહો ચારો રહુબર કુન તો હજમાન.

૮૨. અએ ખુદ! તું આ અમશારપંદોને હંમેશા મારા પનાહ, સાથી અને
રહેબર કર.

ઝે શૈતાંનો હમાન્ અઝ હકૂત દીવાંન,
રેહાઈ દેહુ તો અએ પાક યઝ્દાંન.

૮૩. અએ પાક ખુદ! શૈતાનથી, તેમજ ક્ષત દેવોથી તું મને છુટકારો બક્ષ!

ઝે બેમંમ ગરુએ કારી મુશ્કેલમ હસ્ત,
વલી ઉમ્મીદ અકુવત દર દેલમ હસ્ત.

૮૪. બે કે મારાં પાપને લીધે મારું કામ મુશ્કેલ થયું છે, તોપણ મારાં દીક્ષર્મ તારી મારીની ઉમેદ છે.

બે ગીતી પીશે ખલકમ પાયેગાહુ દેહ,
બે મીનુ દર બેહેશતમ જાયેગાહુ દેહ.

૮૫. આ દુન્યામાં લોકો આગળ મને મોભો અને દરજ્જો આપ, મીનોષ દુન્યામાં મને બહેશતની અંદર જગા આપ.

બે બહુરામ ઇંજદત કુર્માય દાદાર,
કે બાશદ ઊ બે ગીતીઅમ નેગેહદાર.

૮૬. અએ દાદાર! બેહરામ યજ્ઞને ફરમાવ કે આ દુન્યામાં તે મારો નેગેહદાર થાય.

પઝીરોક્તમ વરા અઝ જાન ફેરેશ્તેહ,
કે બાશદ ખાસ અઝ નૂરત સેરેશ્તેહ.

૮૭. હું તેને દીલોખનથી ફેરેશ્તા તરીકે કણુલ રાખું છું, કારણ કે તે તારાં નુરમાંથી બનેલો છે.

દેહદ ચારી બે શીરઝીઓ નાસત,
એદાયદ અઝ દેલમ અંદુહો ઓસત.

૮૮. ફતેહ શીરઝી સાથે તે મને મદદ આપે, મારાં દીલમાંથી ગમ તથા મુશ્કેલી દૂર કરી નાખે.

ચુ ઊરા મન બે હર કારી બેખાનમ,
ફેરેશ્તી અઝ હોઝૂર આન મેહુરખાનમ.

૮૯. બ્યારે હું તેને દરેક કામમાં યાદ કરું, ત્યારે તે મહેરખાન (બહેરામને) તારી હજુરથી મારી આગળ મોકલજે.

એજાબત કુન દુઆયમ અયે ખોદાયમ,
કે હસ્તી મેહુરખાન દર દો સરાયમ.

૯૦. અએ મારા ખુદા! મારી દુવા કણુવ કર, કારણકે બેઉ દુન્યામાં તું મારો મહેરખાન છે.

મને બીચારેહુ અંદર પીચોતાબમ,
બેપીશે મરદોમાન અકુઝાય આબમ.

૯૧. હું લાચાર, ગુંચવાડ અને મુશ્કેલીમાં છું; લોકોની સનમુમ મારી આબરોનો વધારો કરજે.

ઝે તન હર દર્દ આઝારી કે આશદ,
બેરાનો નીઝ તીમારી કે આશદ.

૬૨. મારા શરીરમાં જે હરેક દુઃખ કે બીમારી હોય, તેને હાંકી કહાડ. અને
વળી જે કાંઈ ગમગીની હોય તે પણ દુર કર.

ખોદાયા મન પતેત દર દેલ બેદારમ,
બે ચેન્નદ પોલ તોઈ આમોરઝગારામ.

૬૩. અએ ખુદા ! હું મારા દીલમાં પરતાવો રાખું છું, ચીનવદ પુલ ઉપર તુંજ
મારા ગુનાહ માફ કરનાર છે.

બેબજશાયમ બેબજશાયમ બેબજશાય,
બરીન બંદે દરે રહુમત તો બોક્શાય.

૬૪. મારા ગુનાહ માફ કર, મારા ગુનાહ માફ કર, મને મારી બક્ષ અને
આ બંદા ઉપર તારી રહેમનો દરવાજો ખુલ્લો કર.

મુનાબત ૧૯ મી (બેતોમાં)

તેત્રોસ ફરેશતાઓની ચાદ સાથની

હસ્તુર જમશેદજી બામાસપજી આસાઇની બેડેલી.

એલાહી ચશમેએ ફૈઝત રવાન કુન,
દેલમ ઝાફાતે દૌરાન દર અમાન કુન.

૧. અએ ખોદા ! તારી અખશીશનો ઝરો વહેતો કર, જમાનાની આફતોમાંથી
મારા દીલને સફીસલામત રાખ.

એલાહી બીકસમ સૂયમ નઝર કુન,
ઝે અરસરે નશીસત બા બબર કુન.

૨. અએ ખોદા ! હું નાચાર છું, મારી તરફ નજર કર; તારા કીમતી બેદોશી
મને માહીતગાર કર.

મને બીચારેહ રા બેન્માય રાહી,
કે મીદારમ ચુ તો પોશતો પનાહી.

૩. મને નાચરને સારો રાહ દેખાડ, કારણકે હું તારા જેવાનોજ દેહો તથા
પનાહ ધરાવું છું.

ઝખાનમ બા દો ચરમો ગૂશ હમવાર,
ઝે આસારે બદો ઝેતી નેગેણદાર.

૪. મારી ઝખાન, બે આંખ, તથા કાનને હંમેશાં ખરાબ અને ભુંડાં કામોની અસરથી બચાવ.

એલાહી આજેઝમ, બાશદ કે ગાહી,
બરીન મેસ્કીન બેયંદાઝી નેગાહી !

૫. અએ ખુદા ! હું લાચાર છું, એવું બનશે કે કોઈ વખત તું આ મિસ્કીન ઉપર તારી નીધાહ નાખે !

એલાહી આજેહી અઝ હાલે ઝારમ,
બે હરબે મુદ્દઆ કુન કારોબારમ.

૬. અએ ખોદા ! તું મારી પરેશાન હાલતથી વાકેફ છે, મારી હાલતને મારી ધારણા મુજબ ધીકતી અને આબાદ કર.

બે મેસ્કીનીએ મન અઝ લોત્ફ બખ્શાય,
ઝે જાનો દેલ ઘમો અંદૂહ બેઝદાય.

૭. માયાની રાહે મારી નાચાર હાલત ઉપર રહેમ કર, મારા જાન તથા દીલમાંથી ગમ અને દીલગીરી ભુસી કાઢ.

દુઆયમ રા એજબત હમ-એનાન કુન,
તો તક્વાયમ બરે ખલ્કાન અયાન કુન,

૮. મારી દુવાને તારી કબુલાત સાથે જોડ, મારી પહેરજગારીને દુન્યામાં જાહેર કર.

કે દીન યાબદ ઝે હુશે મન રવાણ,
નબાશદ અઝ કસાનમ એણુતિયાણ.

૯. કે મારી હુશિયારીથી દીનનો ફેલાવો થાય, હું લોકોનો મોહતાજ રહું નહિ.

નમાઝમ રા શરફ દેણ અયે અઝીઝી,
બેઝન કુન અઝ દેલે મન ખીતમીઝી.

૧૦. અએ મારા કીર્તિવંત ખોદા ! મારી બંદગીને મરતબો બખ્શ, મારા દીલમાંથી ઘેરડાપણુ બહાર કઢાડ.

રવાનમ રા સરાસર કેફે અમ્માર,
બે મહ્મૂદી મયાવર ઝરે આઝાર.

૧૧. મારા આત્માને સઘળા સવાબોથી ભરી નાખ, અદેખાઈના બોમ થયેલા ઉપર (યાને મારી ઉપર) જરાબી દુઃખ ના પડવા દે.

દેલે મન મખ્ખને અસરારે ખુદ કુન,
જખાનમરા કેલીદે ખારે ખુદ કુન.

૧૨. મારા હૃદયને તારા બેદનો બંડાર કર, મારી જખાનને તારી દરગાહની ચાવી કર.

એલાહી અખ્તે મન રૌશન બેગદાન,
તનમરા અઝ અધેમ જૌશન બેગદાન.

૧૩. અએ ખોદા! મારું નસીબ રોશન કર, મારાં તનને “અધેમ”ના કલામનું
અખતર પહેરાવ.

સખાતમ અખ્શ દર રાહે અશાઈ,
એનાયત કુન બે ઇન બંદે નેફૂઈ.

૧૪. અશોઈની રાહ ઉપર મને દ્રઢતા અખશ, તું આ બંદાને નેકી એનાયત કર.

એ દરહાએ કસાન દસ્તમ નેગેહુદાર,
તો ગીરી દસ્તે મન અયે પાક દાદાર.

૧૫. લોકોનાં આરણ્યાં ઠોકતાં મારા હાથને અટકાવ, અએ પાક દાદાર! તુંજ
મારો હાથ પકડ.

મરા હરગેઝ મકુન અઝ રાહે ખુદ દુર,
બે મન અખ્શી ખોદાયા જાયે પૌર નૂર.

૧૬. મને તારી રાહથી કદી દુર કરતો ના, અએ ખુદા! મને તુર ભરેલી
જગા અખશ.

બેનઝદીકીએ ઝરતોશ્તે સપેતમાન,
દેહી જાયમ ખોદાયા દર ગોરોસ્માન.

૧૭. અએ ખોદા! મરોસ્માન બહેશતમાં સ્પીતમાન જરતોસ્તની નજીક
મને જગા અખશજે.

ફેરાવાન રહૂમ કુન બર બંદેએ ખાસ,
કે તા અફઝાયદમ હુર રૂઝ એખલાસ.

૧૮. તારા ખાસ બંદા ઉપર ધણીજ મહેર કરજે, કે જેથી કરીને દરરોજ
તારી તરફનો મારો એખલાસ વધતો જાય.

રવાનમરા એ પાકી તૂશેગી દેહ,
એ બદ કેરદારહા યક ગૂશેગી દેહ.

૧૯. મારા આત્માને પાકીજગીનો ખોરાક બક્ષ! અને બદ કબોથી તેને
અલગપણું આપ.

ખે કોરખત બખ્શ તો જાયે સફાયમ,
રેહાની અઝ અઝાખે પોર જફાયમ.

૨૦. તારી નજદીક મને પાક જગા આપ, જફાયી બરેલા આઝીબથી મને
છુટકારો બખ્શ.

ઝે અસ્સારે ખુદમ કશ હલકે દર ગૂશ,
ફેઝાઇ હેફૂઝ મારા અઝ સરે હૂશ.

૨૧. તારા બેદથી મને તારી તાબેદારીમાં ખેંચ, હોશથી મારી યાદદાસ્ત
શકિતમાં વધારો કર.

ઝે વસ્તા કારોબારમ રા રવાઇ
ખેદેહ ખાલેક કે હસ્તમ ખીનવાઇ.

૨૨. ઓ કીરતાર! અવસ્તાના કલામો પઢવાના પ્રતાપથી મારી હાલતને ધીકતી
અને આખાદ કર, કારણકે હું ગુજરાનનાં સાધન વગરનો છું.

ઝે તો દારમ ઉમીદીરા કે દારમ,
મકૂન દર 'મીનુઆન' તો શર્મસારમ.

૨૩. હું જે કાંઈ ઉમેદ ધરાવું છું, તે તારાથી ધરાવું છું, મિનોઇ દુન્યામાં તું
મને શરમીદો ના કરતો.

ખેહર જઈ બાશમ હુમ્દમમ બાશ,
ખેહર રાહી કે પૂયમ હમરેહમ બાશ.

૨૪. જ્યાંથી હું હોઉં ત્યાં તું મારો મિત્ર થા અને જેથી રસ્તા ઉપર હું દોડું,
તે રસ્તા ઉપર મારો સાથી થા.

ખોદાયા દેલ ખે દસ્તત દાદેઅમ મન,
ખે રાહે બંદગી ધસ્તાદેઅમ મન.

૨૫. અએ ખોદા! મેં મારું દીલ તુને હવાલે કીધું છે, લક્તિના માગ ઉપર
હું ઉભેલો છું.

નેશાને કૂચે વસ્લત પીશમ આવર,
હઝીઝમ રા ખે ઝૌજે ખીશમ આવર.

૨૬. તારી દબુરની ગલી (રસ્તા)ની ધધાણી મારી સનમુખ લાવ, હું નીચેમાં
નીચે પડેલાને તારી ઉચાઇએ લાવ.

સેફાલે જેસ્મે મન ગોલન્યાઝે ખુદ કુન;
દેલે મન અન્દલીખે રાઝે ખુદ કુન.

૨૭. મારાં શરીરનાં માટીનાં વાસણુને તારા ગોલાખેથી ઉગતું અને બરેલું
કર, મારા દીલને તારા બેદનું સુત્રસુત્ર બનાવ.

મરા ચુન ઝીન જેહાન આયદ કેનારેહ,
ફેરેસ્તી હજદાનરા ણી શુમારેહ.

૨૮. જ્યારે આ દુન્યાથી કાનારે થય જઈ ચાલી જવાનો મારો વખત આવે,
ત્યારે એશુમાર યહોને મોકલજો.

સરૂશે પાક ગીરદ દસ્તે મારા,
બેન આરદ હુમે અલ્તાફહારા.

૨૯. પાક શરોષ યહદ મારો હાથ પકડે, અને બધી મહેરબાનીઓ વરસાવવાનું
બળ લાવે.

પતેત પયેવસ્તેહ બા કામો ઝખાન કુન,
અશેમરા હુમ ગહે નઝૂઅમ રવાન કુન.

૩૦. હંમેશાં પતેત મારાં તાળવાં તથા જીસમાં મુક, મારી છેલ્લી પળને વખતે
'અશેમ વોહુ'ના કલામો મારી જીમ ઉપર જારી કરજો.

કે તા અહુરીમને રીમન શવદ પસ્ત,
બે ગુસ્તાખી નયારદ ઝદ બેમન દસ્ત.

૩૧. કે જેથી નાપાક અહેરેમન નીચે પડે, તુંગ્રાઇ લાવી તે મને પેતાનો
પંજો મારે નહિ.

બવદ અઅદાએ મન ખન્નાસ પીશે,
અફૂરી સુત્તસેલ બાદા હુમીશે.

૩૨. મારા દુશ્મનો શયતાની પેશાના છે, તેઓ હંમેશાં અંધારાં સાથે જોડાયેલા રહેજો.

એલાહી દૂસતાંનમ ઘમ મખીનાદ,
વગર દોશમન બુવદ ખુશ-દમ મખીનાદ.

૩૩. અએ બોદા! મારા દોસ્તો ગમ ના જોતા, અગર જો કોઇ મારો દુશ્મન
હોય તો તે સુખની પળ ના ભોગવતો.

રવમ ઝીન જા ચુ સૂયે મીનુધ્યાન,
બે ચેન્વદ પોલ રહે મન બાદ આસાન.

૩૪. જ્યારે હું આ દુન્યામાંથી મિનોઇ દુન્યામાં જઈ, ત્યારે મીનવદ પુલ
ઉપર મારો રસ્તો આસાન થજો.

તો અયે બહુમન બેયાઈ શાદ બા બખત,
રવાનમરા દહી અઝ કેફેહા રખત.

૩૫. અએ બહુમન અમશારપંદ! તું આનંદ સાથે સારું નસીબ લઈને આવ,
અને મારાં રવાનને સવાબનો અસખાય બક્ષ!

સરસો મેલુરો રશન ઇઝિદ હેસાખમ,
કુનંદ હુમ વા રેહાનંદ અઝ અઝાખમ.

૨૬. શરોખ, મહેર અને રશને યઝદો મારાં કામોનો હિસાખ કરે, તથા મને દોઝખની આફતમાંથી છોડવે.

અઝાન્ન ખર સેતર-પાયેલુ રસાનંદ,
ગોલે શાદી બે ફેર્કેમન ફેશાનંદ.

૨૭. ત્યાંથી મન તેઓ સત્તર પાયાના બહેશત તરફ પુગાડે, ખુશાલીનાં કુલ મારા માથાં ઉપર વધાવે.

બેગીરંદ દસ્તો ખર મેહ-પાયેલુ આરંદ,
બે મન અઝ મેહરખાની સાયેલુ દારંદ.

૨૮. મારો હાથ પકડીને મને માહપાયાના બહેશત તરફ લાવે, મારી ઉપર મહેરખાનીનો છાયો ખીલાવે.

વઝાંન તા પાયેયે ખુરશીદે તાખાંન,
કે હસ્ત અઝ દારેર્ યઅફૂતે દારેખશાંન,

૨૯. અને ત્યાંથી પ્રકાશિત ખોરશેદ પાયાનાં બહેશત તરફ લાવે, કે જે મોતી તથા માણેકથી પ્રકાશે છે.

રસાનંદ હુમ મરા આન્ન નેશાનંદ,
નેસારે ગૂનેગૂન ખર મન ફેશાનંદ.

૩૦. ત્યાં મને પહોંચાડે અને બેસાડે, અને મારી ઉપર તરેહવાર નીસાર વરસાવે.

બે પીશે દાદગર દારંદે આરંદ,
ઝે મન સેજદાતે ગૂનેગૂન ગુઝારંદ.

૩૧. પછી ખોદા કે જે દુન્યાનો નેધેહખાન છે, તેની નજદીક મને લાવે, અને મારી તરફથી ઘણી મીનત ગુઝરી કરે.

ચુ સર ખરદારમ આન્ન અયે એલાહી,
કુનમ ફર્યાદો લાખો ઉઝૂરખાહી,

૩૨. પછી અએ ખોદા ! જ્યારે તે જગ્યાએ હું 'માઝ' સર ઉંચું ઉઠાવું, ત્યારે હું ફરીયાદ તથા આબુજી તથા ઓઝરખાહી કરું

કે હીચમ નાયદ અઝ ગોફૂતારો કેરદાર,
સેતમ કર્દમ બે ખુદ અયે પાક દાદાર.

૩૩. કારણકે મારા ખોલવા અને કરવાથી કંઈ હાંસલ થયું નથી. અએ પાક દાદાર ! મેં મારી પોતાની ઉપર સિતમ કર્યો છે.

પઝીરી ઓઝરહા 'તોજેશ' ગુઝારમ,
ઝે યક તા દહુ ઝે દહુ તા સદ હઝારમ.

૪૪. હું એકથી દસ, દસથી સો હજાર મારી માગું છું અને તોજેશ ગુઝરું
છું, તે કમલ રાખ.

બે બજાયાશ રસીદ્ ધન બંદેહ સૂચત,
કે આવરદી વગરને સૂચે કૂચત ?

૪૫. તારી મહેરબાનીથી હું તારી (ખોદા) તરફ પહોંચ્યો છું, નહિ તો કાશુ
મને તારી ગલીમાં (યાને તારી સનમુખ) લાવતે ?

ખોદાવંદા બે દીને બેહુ કે દાયમ
એનખત-પીશે ગદાની દુઆયમ.

૪૬. અએ ખોદા ! જે ભલી દીન હું પાળું છું, તેને ખાતર મારી દુવાઓ
કમલ રાખ.

ખોદાવંદા બે જેહુતે પાસબાની
બેસાઝદ રશને ઇઝદ મેયહમાની.

૪૭. અએ ખોદા ! મારી પાસબાનીને માટે રશને યઝદ મારી પરોણાગત કરે.

હઝારાન નીકુધ બા મન બેસાઝદ,
ઝે દીન્દારીએ મન અઝ મન બેનાઝદ.

૪૮. હજારો ભલામ તે મારી સાથે કરે, મારી દીનદારીને ખાતર તે મારાથી
મગર અને ખુશી થાય.

બેહુર કારમ નેમાયદ દસ્તગીરી,
ઝે હંગામે જવાની તા બે પીરી.

૪૯. તે મારાં દરેક કામમાં જુવાનીના વખતથી તે જુદાપાના વખત સુધી
મને સહાય થાય.

બુવદ ધન બંદેરા દર હુર મકાન યાર,
શફીએ મન બુવદ દર પીશે દાદાર.

૫૦. દરેક જગાએ તે મારો મદદગાર થાય, અને દાદારની હજુર તે મારી
તરફથી ઓજરખાહી તથા ભજામણુ કરનાર થાય.

સીઓસેગાન અમર્ગો રૌશનો પાક,
મરા દારન્દ દર કૌનૈન બીબાક.

૫૧. રૌશન પાક તેતરીસે ફરેશ્તાઓ બેઉ જહાનમાં મને બ્હીક વગરનો રાખે.

ઝે યજ્ઞદાન ખોહમ અઝ બામે એબાદત,
કે બાશદ બન્દગીઅમ રા એબાદત.

૫૨. ખોદા તરફથી હું એક બંદા તરીકે માથું છું કે મારી બંદગીમાં વધારો થાય.

ગનામીનો ઝે મન દર “શીનમૂઈ,”
નેગુનસાર ઉક્તદ બા અઈ-રૂઈ.

૫૩. ધનામીનો મારાથી “શીનમુઈ” ગુનાહમાં (યાને રડવા કુટવામાં) ફિકકા
ચહેરા સાથે ઉધે મસ્તક પડે.

તો અય બહમન નેહૂ નીયત બેબખ્શા,
‘અકોમન’ દૂર દારો હૂશ વખ્શા.

૫૪. અએ બહમન અમશારપંદ! તું મને નેક નૈયત બખ્શ, અકોમન (બહ-
મનના હરીફ)ને દુર રાખ, અને મારી હોંશનો વધારો કર.

ઝે ગાવો ગૂસફંદાન મન્દઅત બખ્શ,
નશાયદ તા કે આઝારમ, કુનમ પખ્શા.

૫૫. ગાય ગોરપંદોથી મને ફાયદો બખ્શ, એવું નહિ થાય કે હું તેઓને દુઃખ
દેઉં અને ઇન્જ પહોંચાડું.

તો અયે અઈબેહુશતે વીઝેહુ મારા,
દેહી અંદર ગોરોસ્માંન પાક જારા.

૫૬. અએ પાક અરદીબહેશત અમશારપંદ! મને પાક ગોરોસ્માંન બહેશતમાં
જગા આપ.

ઝે તૂરે ખીશા બખ્શા સોર્ખ-રૂઈ,
બેયાવર બર ઝખાન હરૂજ નેહૂઈ.

૫૭. તારા તુરથી મને પ્રકાશિત ચહેરો (યાને આખર) બખ્શ, દરેક જગ્યાએ
મારી ઝખાન ઉપર (નેકીનાજ) લખ્જ લાવજો.

તો શહરીવર બેશવ દર શોઘ્લ યારમ,
ઝે એફૂલાસે જેહાન મહૂફૂઝ દારમ.

૫૮. અએ શહેરીવર અમશારપંદ! તું મારાં કામકાજમાં મારો મદદગાર થજો,
જેહાંની ગરીબાઈથી મારું રક્ષણ કરજો.

ઝે સીમો ઝર ફરાવાંન ગંજમ આવર,
તમતોહા અઝૂ ખીરંજમ આવર.

૫૯. સોના રૂપાનો મોટો ગંજ મને આપ, મને રંજ વગર તેમાંથી ફાયદો આપ.

ગુનાહી કાન એ મન દર દામત આમદ,
મઆફમ કુન કે બંદેલુ રામત આમદ.

૬૦. જે ગુનાહ કરી હું તારા ફંદમાં ગીરફતાર થયો છું તે ગુનાહ માફ કર,
કારણકે હું હવે તારો તાબેદાર બંદો થયો છું.

એ એસ્ફંદારમદ દારમ ઉમીદી,
કે ઊ 'બુન્દે મનેશ' બખ્શદ નવીદી.

૬૧. અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી હું એવી ઉમેદ રાખું છું કે તે સંપૂર્ણ
મનશની અને સારાં કામોની રૂડી ખબર મને આપે.

એ અફઝાલે જમીલમ બોઈબારી,
અતા કુન બા મતાએ ખાકસારી.

૬૨. સારાં કામોમાંથી સહનશીલતા અને તે સાથે નત્રતાનો અસખ્યામ મને બખ્શ.
તો અથે ખોરદાદ હસ્તી સાહેબે સાલ,
હુમે અઓકાત દારીઅમ નેકૂ હાલ.

૬૩. અએ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ! તું સાધોનો સાહેબ છે, મને દરેક વખતે
સારી હાલતમાં રાખ.

એ ઓએ જલ્લેદાની દેલુ ઉમીદી,
હુમઝ શીરીન ઝખાનીઅમ નવીદી.

૬૪. મને જલ્લેદાન જાહેંગીની ઉમેદ આપ: મને શીરીન ઝખાન બખ્શવાની
રૂડી ખબર આપ.

તો અથે ખોરદાદ દાદમ દેલુ શબો રૂઝ,
ચેરાથે અકલે મન રૌશન બરફૂરૂઝ.

૬૫. અએ અમરદાદ અમશાસ્પંદ! રાત દીન તું મારી ફરીયાદે પહોંચ, અને
સહાયથી મારી અકકલના ચેરાગને રૌશન બળતો કર.

બરે એશરત બેદેલુ શાબે તનમરા,
ગાલે શાદી બેયાવર ગોલ્શનમરા.

૬૬. મારાં બદનની ઝાંખળી ઉપર મોજમખહનાં ફળ આપ, મારા બાગમાં
સુખ અને ખુશાલીનાં ફુલ લાવ.

ફરાખી દેલુ બે રેઝૂકે જલ્લેદાનેલુ,
બે રૂઝીએ હુલાલમ કુન નેશાનેલુ.

૬૭. હંમેશગીની રઝકરોડીથી મને આબાદી આપ, મને હલાલ રોજ મેળવનાર
તરીકે જાણીતો કર.

તો અમે દેખાદરમ ખુશનૂદ દારી,
હમે કારમ બે નફુઓ સૂદ આરી.

૬૮. અમે દેખાદર ! તું મને ખુશનૂદ રાખ, મારાં સધળાં કામો નફાકારક
તથા ફાયદેમંદ કર.

બેયફૂઝા હૂશી અક્લમરા શબોડઝ,
ખુયદ અઝ ઐશી હર રૂઝમ સુ નૌડઝ.

૬૯. રાતદીન મારી હોશ અકકલમાં વધારો કર, મારો દરેક દિવસ ખુશી
ખુરમીને લાધે નવરોઝના જેવો થાય.

તો આદર ઇઝદમ મફૂલ ગદાંન,
બે હમદે દાદગર મશ્હૂલ ગદાંન.

૭૦. અમે આદર યઝદ ! તું મને પસંદ કરવા લાયક અને માનીતો કર,
દાદગરની સેતાયશમાં મને મશ્હુલ કર.

તો ફર્કે મન બેનેહુ તાજે ક્યાંની,
નેમાયમ ગંજે મદૂનો નેહાની.

૭૧. મારાં માથાં ઉપર ક્યાની તાજ મેળ, દટાયલો અને છુપો ખજનો મને દેખાડ.

બેયા આબાંન બે સૂયમ નીક-આવાંન,
દેલમરા શોસ્તો શુધ દેહ ફરાવાન,

૭૨. અમે આવાં યઝદ ! તું શુલ હીંગામે મારી તરફ આવ, મારાં હૃદયને
ધોષને ઘણુંજ સાફ કર.

કેતા મન્ઝેલ કુનદ આંન ઝરેઝે પાક,
દરને મન શવદ અઝ વયે ખોરેહનાક.

૭૩. કે જેથી તે પવિત્ર રજકણ (atom) મારાં હૃદયમાં મુકામ કરે, અને
તેનાથી ખોરેહમંદ થાય.

અયા ખોરશીદ બખશમ સરફરાઝી,
કે માનદ દુશ્મનમ દર જાન-ગુદાઝી.

૭૪. અમે ખુરશેદ યઝદ ! મને સરફરાઝી બખશ, કે જેથી મારા દુશ્મનને
જીવ બળી જાય.

દા ચશમાને મરા પોર નૂર દારી,
હમીશે બા ખુશીઓ સૂર દારી.

૭૫. મારી બેઉ આંખોને તુર લરેલી કરજે, હંમેશાં મને ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

તો અચે મહુ માહો સાલમ ખુશ ગુઝારી,
સવાખમરા બે ગંજે હક સેપારી.

૭૬. અએ મહેર યઝદ! મારા મહીના તથા સાલ ખુશ પસાર કરાવજે, મારાં કામોને ખોદાના ખજનામાં સોંપજે.

ફરાહમ આર રેઝૂકે મન એ દાદાર,
બેદીન્ બીકસ હકીર આન્સા તો બેસ્પાર.

૭૭. દાદાર તરફથી મારી રઝકરોજીની ગોઠવણ કરજે, અને આ નિરાધાર મુકલેસ બંદાને તે સપુરદ કરજે.

તો તેશતર અખતરાંને સઅદ હુમ્વાર,
બે જેહુતે બખતે મન ખાહી એ દાદાર,

૭૮. અએ તીશતર યઝદ! ખોદા પાસેથી મારાં નસીબને માટે સારા શુકનવાળા સેતારાની માગણી કરજે.

કે તા એકબાલ એસ્તેકબાલમ આયદ,
હુમે એદબારે મારા દર રોખાયદ.

૭૯. કે જેથી માફ નસીબ મને એસ્તેકબાલ લેવા આવે, અને મારાં ખરાબ નસીબને દફે કરે.

રવાનમ બા રવાને ગાવીઆદાદ,
મુસાહેમ કુન તો 'ગૂશ' અચે પાકે બા દાદ.

૮૦. અએ પાક દનસાશી ગોશ યઝદ! મારાં રવાનને ગાવ્યો દાદનાં રવાન સાથે બાગીયો કર.

તો અચે દેખેહુર રાદો કામરાન કુન,
સફાએ કદખ દેહ પાકીએ જાન કુન.

૮૧. અએ દએપ મહેર યઝદ! તું મને સખી અને ફતોહમંદ કર, સાફ અંતઃકરણ આપ, અને મારા આત્માને પાક કર.

મોરાદે મન બરાવર હુર ઝમાનેહ,
એ વસ્વાસે શયાતીન દેહ અમાનેહ.

૮૨. દર વખતે મારી મુરાદ બર લાવ, અએતાનની લાલચો અને વસવસાથી મને સલામતી આપ.

એ મેહુરે મેહુર-અફૂઝસ્ત ઉમ્મીદ,
નખાશદ કસ એ મન એહુર નૌમીદ.

૮૩. મોહબત ઉશકેરનાર મહેર યઝદ તરફથી એ ઉમેદ રાખું છું કે મારાથી કોઈ અપસ કદી નાઉમેદ થાય નહિ.

રદાંનો બેબ્રદાન સૂયમ ગેરાયંદ,
હમીશે મેહુર મારા દર ફઝાયંદ.

૮૪. વડા અને ગહ્યા લોકો મારી તરફ ઢળેલા રહે, તેઓ હંમેશા મારા ઉપર મહોબત માવાનો વધારો કરે.

બેથા દસ્તૂરે દર્ગાહિ ખોદાવંદ,
સરશે પાક બા 'વર્જો અમાવંદ.'

૮૫. અએ ખોદાતાલાની દરધાહના વજર વર્જોઅમાવંદ પાક શરૈષ યઝદ!
ચપળતા તથા હિંમત સાથે તું આવ.

બરાથે નીક-કારીઅમ શરફ દેહ,
હેસાબે બાતેલમરા યક તરફ નેહ.

૮૬. નેક કામ કરવાને માટે મને લાયકાત તથા ખુલંદી આપ, મારા ખોટા કામોના હિસાબને એક બાબુએ મેલ.

તો રશને આદલી, હમ લોત્ફ ફર્મા,
સરાખમ ચીન, ગુનાહમરા બેફર્મા;

૮૭. અએ ઇનસારી રશને યઝદ! મારા ઉપર મહેરબાની કર, મારાં સારાં કામો ચુટી કહાડ અને મારા ગુનાહને છુસી નાખ.

બે મીઝાને અદાલત કેફેઅમ સંજ,
ઝે પોલ બોગઝાર મારા શાદો બીરંજ.

૮૮. (ખોદાતાલાની) અદાલતનાં ત્રાજવામાં મારાં સારાં કામો જોખ, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને ખુશાલ તથા રંજ વગર પસાર કર.

તો ફરવરદીન બે નીરૂ બખ્શ યારી,
મયાવર હીચ ગેહુ દર શર્મ સારી;

૮૯. અએ ફરવરદીન યઝદ! મને તારાં કૌવત અને જોરથી મદદ બખ્શ;
કાઇખી વખતે મને શરમીદગીમાં નાખતો ના.

રવાને મન ગુઝારી દર ગોરોસ્માન,
બે પીશે દાદગર બા નકુદ ઇમાન.

૯૦. મારા રવાને ગોરોસ્માન બહેશતમાં દાદાર હજુર યકીન અને ઇમાનના સિક્કા સાથે લઇ જ.

તો અયે બહરામ ફીરૂઝી-ગરી કુન,
સરે અઅદાથેમા બી યાવરી કુન,

૯૧. અએ બહેરામ યઝદ! તું મને ફતેહમંદી બખ્શ, મારા દુશ્મનોને મદદ-ગાર અને મિત્ર વગરના કર.

બે હર ગાહો શબો રૂઝો મહો સાલ,
બે ફત્હે તાઝેઅમ કુન રૌશન અફઝાલ.

૬૨. રાત દીન, મહિના અને વરસમાં દરેક વખતે મને નવી ફતેહથી રોજન કામોનો કર.

તો રાંમ ઇઝદ બેયા દેલ-સૂઝિયમ કુન,
ઝે ઝૈશો એશ્રતમ બર-તુઝિયમ કુન,

૬૩. અએ રામ યઝદ! આવ અને મારી દીલસોજી કર, અયશ અને ખુશાલીથી મને ભરપુર કર.

બે અન્વાએ તરબ બઝૂમમ બેયારા,
દેલમરા ઝૈશ ગદાન આશકારા.

૬૪. તરેહવાર આનંદથી મારી ખુશીની મજલેસ શણગાર, અને મારા હૃદયને ખુશી ખુરમા જાહેર કર.

બેયા બોદ ઇઝદા આગાહિયમ કુન,
મદદ શવ રહે હુમરાહિઅમ કુન;

૬૫. અએ ગુવાદ યઝદ! તું આવ અને મને ખીદાર અને વાકેફ કર, મારો મદદગાર અને સાથી થા.

રવાનમરા રવાની દેહ બે હુરબ,
ઝે ગુમરાહી રેહાનો રાહ બેન્મા.

૬૬. મારા રવાનને દરેક જગાએ વસીલા અને આંટવાળું કર, ગુમરાહીથી તેને છોડવ, અને (નેક) રાહ દેખાડ.

તો અએ દેખદીન અઝીઝી બખ્શા હુમવાર,
બેપીશે પાદશાહાંને નેકૂ કાર,

૬૭. અએ દેખદીન યઝદ! મને તું હંમેશાં જલા પાદશાહની નજદીક માનવતો અને માનીતો રાખ.

કે તા અઝ મન રહે બેહ દીન શનાસંદ,
ઝે રાહે તારે અહુરીમન હેરાસંદ.

૬૮. કે જેથી મારાથી જલ્દી દીનનો માર્ગ તેઓ જાણે, તથા અહેરેમનના અધારા માર્ગથી બીહે.

ઝે દીનદારી તો દીન બખ્શા હેદાયત,
કરમ ફર્મા ઉલુમે લા-નેહાયત;

૬૯. અએ દીન યઝદ! દીનદારીની રાહબરી તું મને કર, જેહદ યાન તથા એલમ મને બખ્શ.

મેયાનમરા બકોસ્તી બસ્તેહ દારી,
એ બાદકૂરાહે ફૂઝખ રસ્તેહ દારી.

૧૦૦. મારી કમરે હંમેશાં કુસ્તી બાધેલી રાખ, દોઝખની સળથી મને છુટકારો આપ.

દરીઘા દીન કે દર આખેર હઝારેહ,
રસદ આફત બેહૂ અઝ હર કેનારેહ!

૧૦૧. હાય અફસોશ, ઓ દીન! કે તુને આખરના હજારમાં દરેક ઠેકાણેથી
આફત પહોંચશે.

તો અરશીશંગ ગંજે કેફ હારા,
અતા સાઝી બર આરી મુદ્દઆરા,

૧૦૨. અએ અશીશવંધ યઝદ! સવાયના ગંજની બખશેશ કર, અને મારી
મુરાદ બર લાવ.

બે સીમો ઝર મરા મઅમૂર ગદાન,
બે રહમ તાબ રહ પૌરનૂર ગદાન.

૧૦૩. સોના રૂપાથી મને ભરપૂર કર, મારાં રહેને પ્રકાશ આપ, અને તેને
તુરથી ભરેલું કર.

બેયા અશતાદ બર કલ્બમ ગુઝર કુન,
તો ફતહુલ બાબે હર ગૂને હુનર કુન.

૧૦૪. અએ આસ્તાદ યઝદ! તું આવ, મારાં અંતઃકરણમાં પસાર થા, અને
તેને દરેક કીસમના હુન્નરથી પ્રતેહમંદ બનાવ.

ફરાવાન અઝ હોનરહાએ દરેમેહર,
બેયામૂઝી કે બાશાદ રૈશનમ ચેહુર.

૧૦૫ દરેમહેરને લગતા ધણાક હુનરો તું મને શીખવ, કે જેથી મારો અહેરો
રૈશન રહે, (યાને હું શરમીદો થાઉં નહીં).

એ તો અયે આસમાન અયે સાહેબે જાહ,
મોરાદી ઇનચેનીન ખાહમ બેહર ગાહ,

૧૦૬. અએ આરમાન યઝદ! અએ મરતબાના સાહેબ! હું એવી મુરાદ હર
વખતે આહું છું કે—

કે દાયેમ પીશેહાએ નીક દારમ,
શવદ આરાસતે ઝાંન કારોબારમ.

૧૦૭. હું હંમેશાં નેક ધંધો કરું, જેથી મારું કામકાજ શણગાર પામેલું અને
ધીકતું થાય.

તો અચે ઝમ્યાદ દેલ ખર જયે દારમ,
એનાયત કુન ખેતાખી બા વકારમ;

૧૦૮. અચે જમ્યાદ યજદ ! તું મારું હૃદય ઠેકાણે રાખ, (દલ રાખ) અને મને
ગંભીરાઇ ભરેલી બોલવાની છટા બખશ.

બે દીને બેહુ સખાતી દેહુ ચનાંનમ,
કે નકશદ જૈરે પાદેફર રવાનમ.

૧૦૯. ભલી દીન ઉપર મને એવી તો કાયમ આસ્થા આપ, કે મારું રવાન
(દોઝખની) સખનો સીતમ નહિ ખેચે.

ચુ મારેસ્ફંદ ગર્દંદ મીઝખાનમ,
અવસ્તા-ખાંન બેગર્દાનંદ ઝખાનમ;

૧૧૦. જ્યારે મારેસ્પંદ યજદ મારો મેજખાન અને મુરખી થાય ત્યારે તે મારી
ઝખાનને અવસ્તા ભણતી કરે.

હમી ખાહમ કે વસ્તા હીચ ગાહી,
ન ફર્મૂશમ એ મન હીચ રાહી.

૧૧૧. હું એવું માગું છું કે કોઇખી વખતે તથા કોઇખી રવેશે અવસ્તાનાં
કલામો પઢવાનું હું જીવું નહિ.

ગરોસ્માંન જયગાહમ કુન અનારાંમ,
કે યાખદ જાને મન જાવીદ આરામ.

૧૧૨. અચ્ચે અનરાન યજદ ! ગરોસ્માન બહેશ્તમાં મારી જગા કર, કે જેથી
મારાં રહને કાયમનો આરામ મળે.

રવાનમરા સરાસર પોર ઝિયા કુન,
મેસે બી એઝ્તેબારમ કીમિયા કુન.

૧૧૩. મારા આત્માને પુરેપુરો નુરથી ભરપુર કર, મારાં કીમત વગરના અને
નકામા તાબાને તારા કીમીયાના પ્રતાપથી સોનું બનાવ.

કુની અચે બોર્જ ઇજદ પાદેશાહમ,
તો બાશી હર ઝમાન પોરતો પનાહમ.

૧૧૪. અચે બરબો યજદ ! તું મને પાદશાહ (જેવો) બનાવ અને હર વખતે મારા
ટેકા તથા પનાહ સમાન થા.

ફરાવાન અઝ ગુનાહમ શોસ્તે ગર્દંદ,
બે વસ્તા ચુન સનાયત ગોકુતે ગર્દંદ.

૧૧૫. હું જ્યારે અવસ્તા પઢીને તારી સિફત ગાઉં છું, ત્યારે મારા પુષ્કળ
ગુનાહો ધોવાઇ જાય છે.

જવાન બખ્તી દહો ફાલે નેકૂંધ,
ગુઝારી ઓઝે મન બા સોર્ખરૂંધ.

૧૧૬. તું મને સારું ખીલતું નસીબ અને સારા સગન આપ, અને મારી જીંદગી રોશન ચહેરા સાથે (યાને આબર સાથે) પસાર કરાવ.

તો હોમ ધજહ મરા દેલ દેલુ બેહરુકાર,
બે ફર્જાંદાને મન શવ યારો ઘમખાર;

૧૧૭. અએ હોમ યજહ! તું દરેક કામમાં મને હિંમત આપ અને મારા ફરજોનો દોસ્ત અને દીલસોજ થા.

ઝે એશરત જામે શાંન હુમવારેલુ પોરદાર,
બેદારી દૂર અઝ હુર ગૂનેલુ આઝાર.

૧૧૮. હંમેશા તેઓની જામ ખુશાલીથી ભરપૂર રાખ, દરેક પ્રકારનાં સંકટથી તેઓને દુર રાખ.

ઝે એલમે દીના દાન્યા બહુરેવર કુન,
હુમે અઅદાએ શાન રા દર બેદર કુન.

૧૧૯ તેઓને દીની અને દુન્યાઈ જ્ઞાનથી હિરસાવાળા કર, અને તેમના સધળા દુશ્મનોને દરવાજે દરવાજે રખડતા, ધરબાર વગરના, બીખ માંખતા કર.

ઝે તો ખાહુમ મન અયે દહમાન ચેનીની,
કે નારી બર ઝખાન બેઝ આફરીની.

૧૨૦. અએ દહમ યજહ! હું તારી પાસેથી એ માયુ' હુ' કે આફરીન અને સંતાયશ શિવાય મારી ઝખાન ઉપર બીજું કંઈ તું લાવે નહિ.

મનેશરા તોફાનુલઐની બેખખશાય,
બે એલહામે ખોદાઇ રાહુ બેન્માય.

૧૨૧. આખના પળકારામાં મને આત્માની મોટાઇ બખશ, અને ખોદાઇ ખ્યાલાત (divine inspiration) તરફ મને દોરવ.

અનુશે રૂલુ ઝતોશિતે સપેતમાન,
શરફ બખશાદ બે બેદમત દર ગરોરમાન;

૧૨૨. અનોશેહ રવાનવ જો રખીતમાન જરતોસ્ત ગરોરમાન બફેશતમાં પોતાની હાજરીથી મને બુલંદી આપે.

બે દીને બેહુ ચેનાન બખશાદ સખાતી,
કે ખાંનદ આફરીન હુર ઝી-હયાતી.

૧૨૩. બધી દીન તરફ મને તે એવી તો કાયમ આરથા બખશે કે દરેક જીવડે મને આફરીન કરે અને જાબાશી આપે.

પરસ્તારમ અગર્યે શર્મસારમ,
તોરા મઅલૂમ અથે હક આંચે દારમ.

૧૨૪. હું તારો બહો છું, જો કે મારા કામોથી શરમીંદો છું. અચ્ચે ખોદા ! મારી પાસે જે છે તે (યા મારામાં શું એવું છે) તે સર્વે તુને માલમ છે.

અજબ નૈ કઝ તો હુત્તી બરમન આયદ,
કે મુન્એમ બર ગદા દેલ્સઝ આયદ.

૧૨૫. જો તારી મહેરબાની મારી ઉપર ઉતરે, તો તેમાં અજબ થવા જેવું કંઈ નથી, કારણકે તવંગરે બીખારી તરફ દીક્સોજ થવું જોઈએ.

ચે આશદ ગર ગદાએ બીનવાઇ
બે ખોને આમે તો યાબદ સલાઇ.

૧૨૬. અગરજો ગુજરાનના સાધન વગરના એક બીખારીને સધળાઓને માટે બીજાવેલી ખાણની મેજ ઉપર નોતરવામાં આવે તો શું થયું?

મુઅત્તલ કચે ગુઝારી હીચ કસ રા?
બુવદ દસ્તે દુઆ હર ખારો ખસ રા.

૧૨૭. તું ક્યારે કોઇથી શખસને રદ કીધેલો અને તજેલો પડતો મેળે છે?—કારણ કે કાંટા અને નકામા ઘાસને પણ દુવા અને આજીજીમાં લાંબાવવાને હાથ છે.

ખોદાવંદા મુનાબતમ પઝીરી
હુરાન કુ ખોનદ ઊરા દસ્તગીરી.

૧૨૮. અચ્ચે ખોદા ! મારી મુનાબત કબુલ કર, જે કોઇ તે પહે તેને તું સહાય થા.

દેહી દાયેમ મરા ઉમ્મીદવારી,
કે “ખાહી યાફત દર દેલ હુચે” દારી.”

૧૨૯. તું મને હંમેશાં આવીને ઉમેદ આપ કે “તારાં દીક્ષમાં જે કંઈ મુરાદ હશે તે બર આવશે.”

એલાહી હુરકે ખોનદ ધન મુનાબત,
રવા ગદાનિયશ હુર ગૂને હાબત.

૧૩૦. અચ્ચે ખોદા ! જે કોઇ આ મુનાબત બણે, તેની દરેક જાતની હાજત બર લાવ.

મોરાદે દેલ બે આન બંદેલ્ અતા કુન,
બે હુસ્થે ખોનદનશ હાબત રવા કુન.

૧૩૧. તે મુનાબત પદનારની દીક્ષની મુરાદ તું બખસ, અને તેનાં પદવાન્દ પ્રમાણમાં તેની હાજત પાર પાડ.

બેઢેણ ફૂરી એ દીવો અઝ ગુનાહમ,
ખોદાયા ઢેણ બે સૂયે ખુદ પનાહમ.

૧૩૨. દેવ અને ગુનાહથી મને દુર રાખ, અએ ખોદા! તારી પોતાની તરફ મને આશરો આપ.

હુમે દુન્યા બે કામે મન ગુઝારી,
બે ઓઝ્યા વસ્તે ખુદ દર પીશ દારી.

૧૩૩. તમામ દુન્યાને મારી ધગ્ગા મુજબ ચલાવ, (યાને મારી તમામ દુન્યા ધગ્ગા પાર પાડ), પેલી દુન્યામાં તારી સાથના મેલાપની આશા મારી આગળ કર.

બે નાઝો નેઅમતમ આપ્યાદ ગદાઈન,
બે દુન્યાઓ બે ઓઝ્યા શાદ ગદાઈન.

૧૩૪. પૈસા ટકા અને ન્યામતના લાડમાં આપ્યાદ રાખ, આ તથા પેલી દુન્યામાં મને ખુશાલ કર.

સુનાજીત ૨૦ મી (ખેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેસ્તાઓની યાદ સાથની.

હસ્તુર દારાખ હોરમઝદિયારની.

ચઝદ 'હર્વસ્તૂનો ચમગ હૂસેપાસ,'
ખોરહમંદ હુર્મઝદ નીકી-શનાસ,

૧. અએ તમામ જાણનાર, અમર્મ, શુકાના કરવા લાયક ચઝદ; અએ ખોરે-હવાલા, નેકીના પીછાણ કરનાર અદુરમજદ!

બેકુન ઝેદગાની તો મારા ફરાખ,
બે યારાનો ખીશાનો પૈવંદો શાખ.

૨. તું મારી, મારા દોસ્તની, ખેશીઓની, સગાંવહાલાઓની અને કુટુંબ કબીલાની જીંદગી લાંબી કર.

બે ફર્મિય બા બહમન્ અમશાસપંદ,
કે દારદ બે ગીતી મરા અર્જમંદ.

૩. તું બહમન અમશાસપંદને ફરમાવ કે તે મને દુન્યામાં માન પામેલો રાખે.

ઝે દીખાએ ઝરખકૂત પૂરીશ મરા,
એ બખ્શાદ દેહદ બદલ્યતે પોર સફા.

૪. તે મને સોનેરી જડાવ સાથનાં કપડાં બહે, તથા તમામ સજાબદાર પોશાક આપે.

એ મરુમ એસાઝદ મરા આશતી,
હમીશે દેહદ બર અખાન રાસતી.

૫. માણસો સાથે મને સલાહસંપર્માં રાખે, મારી જખાનને હંમેશાં રાસતી આપે.

મનશનીએ મન દારદ ઊ ખૂબતર,
રેહાનદ રવાને મરા અઝ સકર.

૬. તે મારી મનશનીને વધારે સારી રાખે, તથા મારાં રવાનને દોખખથી ઊઘવે.

રસાનદ રવાનમ બેકોસીએ અર્શી,
અખા જમએ સાઝો ઝરખકૂતો ફર્શી.

૭. મારાં રવાનને કીમતી ગાલીયા તથા સોનેરી સાજ સાથે નવમાં આસ-માનની બેઠકે પહોંચાડે.

નેગેહખાને મન કુન તો અદીબેહશત,
કે બેદહદ મરા જાયે રૌશન બેહશત.

૮. અરદીબેહશત અમશારપંદને તું મારો નેધેહખાન કર, કે તે મને રોશન બેહશતની જમા આપે.

બેગીતી મરા શાદ કામી દેહદ.

એ મીનૂ બરમ મેહરખાની નેહદ,

૯. આ ગેતીની દુન્યામાં તે મને ખુશી ખુરમી આપે (અને) મીનોષ દુન્યામાં મારા ઉપર મહેરખાન થાવ.

બેકર્મ બે શહરીવર અથે દાદગર,
કે બખ્શાદ બે ગીતી મરા સીમા ઝર.

૧૦. અએ દાદમર! શહરેવર અમશારપંદને ફરમાવ કે તે મને આ ગેતીની દુન્યામાં સોતું, રખું (દોલત) બખશે.

બેપીશે બોઝોગાનો નામ આવરાન,
મરા આખરૂધ નેગેહ દારદ આન.

૧૧. શુઝેર્ તથા નામકિત માણસોની સનમુખ તે મારી આખર જાળવી રાખે.

બેહુરજ દેહક ઇમની મર મરા,
દેહક શાહકામી ફ્રાઝૂતર મરા.

૧૨. હર જગાએ તે મને સલામતી બખશે, તથા મારી ખુશી ખુરમી બખાલ કરે.

બેકુન પાસબાનમ સપંદારમદ,
કે બર રૂથે અર્ઝમ ફ્રાખી દેહક.

૧૩. સપંદારમદ અમશારપંદને તું મારો પાસબાન કર, કે તે આ ધરતીની સપાટી પર મને દરેક ચીજમાં આપાદી બક્ષે.

બેજથે અશૂબાન મકામમ દેહક,
બેમન શકૂકતો બેહુરબાની નેહક.

૧૪. અશો લોકની બખાએ મને મુકામ આપે, મારી ઉપર દયા તથા મહેરબાની કરે.

બે ખોદાદા મોદાદ ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહબાને મન નાતવાન;

૧૫. ખોરદાદ તથા અમરદાદ અમશારપંદને તું એવું ફરમાવ કે તેઓ હું નાતવાનના નેધેહબાન થાય.

બે હર મુશકેલી કારમ આસાન કુનદ,
બે મન ચાર પાયાન ફ્રાવાન કુનદ.

૧૬. દરેક મુશકેલીમાં મારું કામ આસાન કરે, તથા મને ચોપમાં પશુઓની (જોરપંદો) બક્ષેશ કરે.

કુનદ જાને મન સબજો શાદાબ નીઝ,
રસાનદ નેકુ નેચ્મતો ખોનો ચીઝ.

૧૭. વળી મારાં જાનને તાબું અને ખીલવું તથા ખુશાલ કરે, તથા મને બધી ન્યામતો અને ખાવાની ચીજો પહોંચાડે.

તો આદર યઝદ કુન નેગેહબાને મન,
કે પોર નૂર દારદ મરા જાનો તન.

૧૮. તું આદર યઝને મારો નેધેહબાન કર, કે મારા તન અને જાનને નુરથી ભરેલું રાખે.

રસાનદ બે પીરઝી ડી મર મરા,
દેહક ખોરરમીઅમ બે હર દો સરા.

૧૯. તે મને કતોહતી ટેચે પહોંચાડે, (અને) બેઉ દુ-યામાં મને ખુશી ખુરમી આપે.

બે આખાન બેકુર્માય અથે દાદગર,
કે જાનમ કુનદ રૌશનો તાઝેહતર.

૨૦. અઝે દાદગર દાવર! આવાં યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જાનને રૌશન તથા વધારે તાજગી બરેલો કરે.

તો ખુરશીદા મહુ કુન મરા પાસખાન,
કે અઝ નૂર પાકમ બેસાઝદ શાન.

૨૧. તું ખોરશીદ તથા મોહર યઝદને મારો પાસખાન કર, કે તેઓ પોતાનાં નુરથી મને પાક કરે.

કુશાયંદ હુમે કારે મુશકેલ મરા,
રેહાનંદઝ અંદૂહો અઝ બીમહા.

૨૨. તેઓ મારાં સઘળાં મુશકેલ કામો પાર ઉતારે; તથા ગમગીની અને શીકર ધાસ્તીથી મને મોકળો કરે.

બેકુર્મા બે તેશતર તો અથે દાદગર,
કે બા મન કુનદ રાદીહા બીશતર.

૨૩. અઝે દાદગર! તું તેશતર યઝદને ફરમાવ કે મારી ઉપર જ્યાંદા બખશીશ કરે.

બે હર જા કુનદ પાસખાની મરા,
દેહુદ હેકુમતો કારદાની મરા.

૨૪. તે હર જગ્યાએ મારી પાસખાની કરે, મને દાનાષ તથા કુશળતા બખશો.

ઝિયાદત કુનદ ઓઝ અંદર દયાર,
બે પયેવંદા દેલખંદા બીશા તબાર.

૨૫. કુન્યામા તે મારા લાખતા વળગતાઓની, વહાણાઓની, ખેશીઓની, તથા કુદુખીઓની ઉમર લાંબી કરે.

ખોદાયા બેકુર્મા તો બા ગૂશા રામ,
કે શાદીઓ રામેશ રસાનદ મુદામ.

૨૬. અઝે ખોદા! તું જોશ યઝદને તથા મીનો રામને ફરમાવ, કે તેઓ મને હંમેશાં સુખ તથા ખુશાલી પહોંચાડે.

બેકુન પાસખાન મેહુરો રશને મરા,
બે ચેન્વદ પોલમ હુમ નેમાયંદ અતા.

૨૭. મહેર તથા રશને યઝદને મારા પાસખાન કર, તથા ચીનવદ પુલ ઉપરથી તેઓ મારા ઉપર મહેરખાની દેખાડે.

દેહદ દર દેહમ શાદીઓ રાસતી;
કુનદ દૂરમ હુમ્વારે અઝ કાસતી.

૨૮. તેઓ મારા દીલને ખુશાલી તથા રાસતી આપે અને જુઠાઈથી મને હંમેશાં દૂર રાખે.

ગુનાહમ બેખખશાંદ રૂઝે હેસાબ,
રેહાનંદ રવાનમ એ બીમે અઝાબ.

૨૯. કયામતને દિવસે (ચહારમની બામદાદે) મારા ગુનાહ માફ કરે, તથા મારા આત્માને (દોખખની) શિક્ષાની ધારતીથી છુટકારો બખશે.

સરૂશે અશૂરા બેફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ ચુ દાયે મરા પાસબાન.

૩૦. અશો સરોપને તું એવું ફરમાવ કે એક બાગકને ધવડાવનારી દાયાની માફક મારી પાસબાની કરે.

રવાનમ નેગેહદારદઝ તસોં બીમ;
બે શાદી રસાનદ બે ખોદદ અઝીમ.

૩૧. મારાં રવાનને ધારતી અને ખ્હીકથી સંભાળે, અને તેને ખુશી આનંદમાં જુલંદ બહેશતમાં પહોંચાડે.

બેહુર શબ કુનદ પાસબાની મરા,
કુનદ ઇમનઝ દેલ-ગેરાની મરા.

૩૨. દર રાતે મારી પાસબાની કરે, અને મને ઉદાસપશુમાંથી સલામતી આપે.

અબા નૈરિઓસંગો હુમ અર્શિસવંગ,
એફર્મા કે બેદહુંદ મરા હૂશો હંગ.

૩૩. નેરીયોસંગ યઝદને તેમજ વળી અશીશવંધને તું ફરમાવ કે તેઓ મને દાનાઈ તથા તિક્ષણ જુદિ બક્ષે.

બે સે દયે ફ્રાઝૂન અક્લો હૂશમ કુનદ,
હુમ અફૂઝૂનીએ કૃતો તૂશમ કુનદ.

૩૪. ત્રણ દયે (દયે ૫ આદર, દયે ૫ મેહર, અને દયે ૫ દીન), મારી અકકલ તથા હોશ જ્યાદા કરે, તેમજ મારી રોજ અને કૌવતનો વધારો કરે.

ફરહુર અશો રા તો ફર્મા ખોદા,
કે સૂયે બેહુશતમ જુવદ રહુનેમા.

૩૫. અએ ખોદા! તું અશો ફરોહરોને ફરમાવ કે તેઓ બહેશત તરફ મારા રહેનુમા બને.

બે બહુરામ ઇજા તો ફર્મા ચેનાન,
કે બાશા નેગેહદારમ અંદર જેહાન.

૩૬. બહુરામ યજ્ઞને તું ફરમાવ કે દુન્યામાં તે મારો નેધેહ્યાન થાય.

બેહુર કાર ચારી કુનદ ઊ મરા,
કે ફીરૂઝ બાશામ બે હુર દા સરા.

૩૭. હરેક કામમાં તે મને ચારી આપે, કે જેથી હું બેહિ જહાનમાં ફતેહમંદ થાઉં.

બે હુર જા બે નીકી શવદ રહુનેમા,
બે હુર જા કુનદ દુશ્મનમ ગીરે પા.

૩૮. દરેક ટુકાણે તે નેકીના માર્ગ તરફ મારી રેહનુમાઇ કરે, તથા સવળી જગ્યાએ મારા દુશ્મનોને જોર કરે.

બે ફર્મા તો બા બાદ ઇજા ચેનાન,
કે બર્ગે ગુનેહરા રસાનદ ખેઝાન.

૩૯. ગુલાદ યજ્ઞને તું એવું ફરમાવ કે તે મારા ગુનાહનાં પાદગને પાનખર રૂતુના પવનથી તમામ ખેરવી નાખે.

બેફર્મા બેદીન્ ઇજા અથે કેરહેગાર,
કે દારદ દેલે મન બે દીન ઓસ્તવાર.

૪૦. ઓ ખલકના પેદા કરનાર! દીન યજ્ઞને તું ફરમાવ કે (જરથોસ્તી) દીન ઉપર મારું દીક્ષ દ્રઢ અને ઓસ્તવાર રાખે.

બે નીકૂ મનશની નેગેહ દારદમ,
બે યશતો યજ્ઞશની મુદામ આરદમ.

૪૧. મને નેક મનશનીની રાહ ઉપર સંભાળે, તથા યશતો અને યજ્ઞશને તરફ હંમેશા મને ઢળાવે.

ખોદાયા બેફર્મા બે મારીસપંદ,
કે સાઝદ હુમે કારે મન સૂદમંદ.

૪૨. અએ ખોદા તું મીનો મારેરપંદને ફરમાવ કે મારા સવળાં કામો ફાયદા બરેલાંજ કરે!

ચુ અશતાદો ઝમ્યાદ ઇન હુરદોગાન,
હુમીશે બેકુન બર તનમ પાસખાન.

૪૩. આસતાદ તથ જમીયાદ યજ્ઞ જેવા બેહિ ફરેસ્તાઓને હંમેશાં મારાં તનની પાસખાની કરનારા મુકરર કર.

રસાન મર અનીરાનો હુમ આસમાન,
કે ગર્દક બર કામે મન હર ઝમાન.

૪૪. મીનો અનેરાન, તથા મીનો આસમાન યજ્ઞને મારી મદદે પહોંચા, કે
જેથી તેઓ હર વખતે મારી ઇચ્છા મુજબ ચાલે.

બે ફર્મા બે હોમ ઇજદ અથે ઘૈબદાન,
કે આશાદ નેગેહ્યાને મન નાતવાન.

૪૫. અએ ગેબી બેદો જાણતાર સાહેબ! હોમ યજ્ઞને તું ફરમાવ કે મારા
જેવા નાતવાનનો નેધેહ્યાન થાય.

યકીનમ બેદારદ બે હર જાય ચોસ્ત,
અથા રાસતી દારદો તન દરોસ્ત.

૪૬. હરેક જગાએ મારું દીન ઉપરનું યકીન મુસ્તકીમ રાખે, તથા મને રાસતી
અને તંદરોસ્તી સાથે રાખે.

બેફર્માય બા બોર્જ ઇજદ ચેનાન,
કે ગર્દક નેગેહદારમ અંદર જેહાન.

૪૭. બરબો યજ્ઞને તું એવું ફરમાવ કે દુન્યામાં મારો નેધેહદાર થાય.

બેરદમંદ ફર્જંદ બખ્શાદ બેમન,
દેહદ અરો કુવત બેજનો બેતન.

૪૮. તે મને અકકલવાળાં ફરજંદ બખ્શો, તથા મારા જાન અને તનને જોર
તથા કેવલ આપે.

બેકુન તો વનન્ત ઇજદમ પાસબાન,
કે અફૂજૂન કુનદ દાનેશમ હર ઝમાન.

૪૯. વનન્ત યજ્ઞને તું મારો નેધેહ્યાન કર, કે જેથી તે મને વધારે હોશિ
તથા દાનાઈ બખ્શો.

બે દહમાન બેફર્માય અથે દાદગર,
રસાનદ ઉમીદે મરા સરબેસર.

૫૦. અએ દાદગર! તું દહમ યજ્ઞને ફરમાવ કે તે મારી તમામ ઉમેદ પાર પાડે.

બે સત્વશ બેફર્માયો બા હકૂત રંગ,
કે દોશમન નેગૂન સાજદ ઊ રૂઝે જંગ.

૫૧. સતવસ, તે સાથે દફતરંગને તું ફરમાવ કે તેઓ લગાઇને દિવસે દુશ્મ-
નોને ઉંધા નાખે.

ખોદાયા બેઠગાંહે ખુદ ઝીન ફકીર,
દુઆ કુન કબૂલો તો પુએશ પઝીર.

૫૨. અએ ખોદા! તારી દરવાહમાં મુજ કમીના બંદાની દુવા તું કમુલ કર,
તથા ગુનાહને માટે કીધેલી આગેજી તું કમુલ રાખ.

મુનાબત ૨૧ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેશ્તાઓની યાદ સાધની.

હસ્તુર મીનોએહર એહલજી હસ્તુર જામારપજી આસાજીની બનાવેલી.

ખોદાયા મુદામમ બેદેહ તાઝગી,
દરે રઝિયમ રા બેકુન વાઝગી.

૧. અએ ખુદા! મને હંમેશાં તાજગી આપ, રોજના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

બેરાહે અશુદ્ધ મુલકુકમ બેદાર.

એ રાહે ખતા હુમ કુનમ રસ્તગાર.

૨. અશીધના રસ્તા ઉપર મને મક્કમ રાખ, પાપના રસ્તાથી મારો છુટકારો કર.

તોઈ બીઝવાલો તોઈ બીહમાલ,

તોઈ ખાલેકો કાદરો ઝલ જલાલ.

૩. તું નહિ નાશ પામે એવો અને નહિ સરખામણી થઈ શકે એવો છે, તું
માલેક સર્વશક્તિવાન તથા કીર્તિવંત છે.

તોઈ અશદારો તોઈ કદર-ગાહ,

દારોખશાન એ તો અન્નેમો મેહરો માહ.

૪. તું સર્વથી બુલંદ બહેશતનો માલીક છે, તું બુલંદ દરજ્જાનું મુળ છે,
તારાથી સેતારા, ખોરશેદ અને ચંદ્ર પ્રકાશે છે.

ગદારો શહુન્શહુ કુનન્દે તોઈ,

શહુન્શહુ ગદાઈ દહુન્દે તોઈ.

૫. ફકીરને શહેનશાહ બનાવનાર તું છે, અને શહેનશાહને ફકીરી આપનાર તુંજ છે.

એ સોઅત બુલંદ હોફકેએ સખઝકામ,

મુનવ્વર નમૂદી બે અન્નેમ તમામ.

૬. તે તારી કારીગરીથી બધુ રંગનું બુલંદ આકાશ તારાઓથી પુરેપુરું
રોશની ભરેલું બનાવ્યું છે.

એ તો ગરત દોન્યા ચુ બાધે એરમ,
કે મઝમૂર દારી બે જૂદો કરમ.

૭. તારાથી દુનીયા “એરમ”ના^૧ બાગ જેવી થઇ છે, કે જેને તું તારી
કરમ બક્ષેશથી ખીલવેલી અને આપાદ રાખે છે.

બે બેજૂ તો મરા નીસ્ત ફર્યાદ-રસ,
એ બહુરે નેયાઝમ મખર પીશે કસ.

૮. તારા શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી, મારી હાજતોને માટે મને કોઇ
આગળ લઇ જતો ના.

મનમ ખીતવાનો બે લાચારગી,
બેસાઝમ તવાનાઓ બા ચારગી.

૯. હું અશક્ત અને લાચાર છું, મને શક્તિવાન અને સાધન સાથનો કર.

મને મુસ્તમંદ આજેઝીરા નવાઝ,
બે ગંજો હોનર કુન મરા સરફરાઝ.

૧૦. હું દુઃખી અશક્ત ઉપર અપશેષ કર, ગંજ તથા હુન્નરથી મને સરફરાજ કર.

બે દારૈન એ લોતફત ઘની કુન મરા,
એ મન દૂર કુન હુર અનાઓ બલા.

૧૧. બેઉ દુન્યામાં તારી મહેરબાનીથી મને તવંગર કર, મારાથી દરેક સંકટ
તથા બળા દૂર કર.

બે દર્યાએ ફેકે ઘમ ઓફતાદઅમ,
બે ગેદાબે હૈરત ફર માન્દઅમ.

૧૨. શીકર તથા ગમના દરીયામાં હું પડેલો છું, ગુંચવાડ (bewilderness) ના
વમળમાં હું આજેજ થયેલો છું.

રવાન કશિતયમરા તો બાદ મોરાદ,
નેમા સાહેલે મક્સદમ અયે જવાદ.

૧૩. અએ કૃપાળુ સખી ખોદા! મારી કિશતીને તું મુરાદનો પવન પહોંચાડ,
તારાં મકાનનો (મરણ પછીના) કિનારો મને દેખાડ.

નઝર કુન બેહાલે દલે રીશે મન,
કે ચૌમી ચુ માહી શુદ્દ પીશે મન,

૧૪. મારાં દુઃખી જખમી દીલની દાલત ઉપર તું નજર કર, કે જેથી અકેકો
દિવસ અને મહિનાં જેવો લાગે છે.

૧ એરમનો બાગ અરબસ્તાનમાં કદીમ જમાનામાં બનાવવામાં આવ્યો હતો, પણ
લોકોની મગરૂરીને લીધે ખોદાવાલાએ રેલનાં પાણીથી નાશ કર્યો.

કુંડા આઝાદ ઝાંન મુશકેલીમાં દાવરા,
એ હરે-દરે કુશા બાબે શાદી મરા.

૧૫. અએ ખનસાથી ખુદા ! મને તે મુશકેલીમાંથી છોડવ, દરેક બાબમાં મારે
માટે ખુશાલીનો દરવાજો ખુલ્લો કર,

ફૂંડા એઝૂંડતો આબો મેકનત બેમન,
બેતફૂઝીલ બેન્શાન તો દર અનબુમન.

૧૬. મારી ધબત, આબર અને કૌવતને વધાર, મને અનબુમનમાં ઉંચે
દરબજે બેસાડ.

એ ફૂંડલત બરમ રહૂમ-ખારાંન બેખાર,
બેશૂયઝ વોબૂદમ એ કોલ્ફત ઘોખાર.

૧૭. તારી મહેરબાનીથી મારી ઉપર રહેમનો વરસાદ વરસાવ, મારાં બદનમાંથી
સખતી અને દુઃખની ધુળ ધોઈ કઢાડ !

ખોદાયા બેબીન આસીએ બીકસમ,
બેખખશાધો રહૂમત બેકુન દમ બેદમ.

૧૮. અએ ખુદા ! તું જો કે હું નાચાર શનેહગાર છું, મારી ઉપર દયા કર,
અને હર પળે તારી રહેમ મારા ઉપર કર.

મકુન અઝ ગુનાહો ગેરાન શર્મસાર,
કે તો બહુરે જૂદસ્તિયો ઘમ-ગુસાર.

૧૯. મને મોટા ગુનાહોથી શરમીદો ના કરતો, કારણકે તું બક્ષેશનો દરિયાવ છે,
અને ગમ ભુલાવનારો છે.

ફોઝૂન હસ્તત અઝ જેર્મહાથમ કરમ,
અઝાન બખશ જેર્મમ કે તૌબેલુ બરમ.

૨૦. મારા ગુનાહો કરતાં તારી બક્ષેશ વધુ છે, તેથી તું મારા ગુનાહ માફ કર,
કારણકે હું તોખા કરનારો છું.

તો હમ હદ્દેઅમ હેલુ ફોઝૂન બંદગી,
કઝાન મન બેયાબમ 'રયૂમ-બંદગી.'

૨૧. તું વધુ બંદગી કરવાની બક્ષેશ મને આપ, કે જેથી હું ખુદાઈ નુર મેળવું.

અગરએ નયમ લાયકે બખશેશત,
મરા હસ્ત ઉમ્મીદ અઝ દર્ગહુત.

૨૨. અગરજો હું તારી બખશેશને લાયક નહિ હોઉં, તો પણ તારી દરગાહમાંથી
હું તેની ઉમેદ રાખું છું.

બેસૂયમ બેળીન રહુનમૂની બેકુન,
બેધન બીનવા બર ફેાડૂની બેકુન.

૨૩. મારી તરફ જો અને મારી રાહબરી કર, મારા જેવા ગુજરાનના સંધિયુ
વગરનાં ઉપર બખરીશનો વધારો કર.

નઝર કુન છે ઘોડરાંન બર અઘમ્મલે મન,
કે ઘાલેબ શુદ્ધ બર દેલમ અહૂરીમન.

૨૪. મારા કામો તરફ મારીની નજરથી જો, કારણકે મારા હૃદય ઉપર બહે
રમન ગાલેબ થયો છે.

નરાની મરા ઝાસતાને કરમ,
બેદારૈન સાઝી મરા મોહતરમ.

૨૫. તારી માયાના ઉંબર ઉપરથી મને હાંડી ના કહાડતો, બેઉ દુન્યામાં મને
માનવંતો કરજો.

હુમીશી નેમાયમ રહે રાસતી,
નફૂરી બેદેહ અઝ રહે કાસતી.

૨૬. મને હંમેશ રાસતીનો રસ્તો દેખાડજો, ભુઠાઈના માર્ગથી મને ચોકિલો
અને કંટાળેલો રાખજો.

તો કેશ્તો તેજરત કુન અફૂજૂન મરા,
મોહુમ્માતે મન કુન હોમાયૂન મરા.

૨૭. મારી ખેતીવારી તથા ધંધાધાપામાં વધારો કરજો, મારા અગત્યનાં કામકાજ
સફળ કરજો.

બેયફૂઝાય હૂશી દેહ ઓઝે દરાઝ,
બેદેહ તન્-દારોસ્તીઓ દારમ બેનાઝ.

૨૮. મારી દાનાઈતી વૃદ્ધિ કર, અને મારી ઉમર દરાજ કર, મને તંદરસ્તી
આપ, અને મને લાડ અને અમન ચમનમાં રાખ.

તો અસ્ખાબે રૂઝીઅમ અઝ ઘૈબ કુન.
યકીનમ બે દર્ગાહે લારૈબ કુન.

૨૯. બેઉ દુનીયામાંથી તું મને રોઝનાં સાધણ આપ, તારી દરવાહ વિષેનું
મારું યકીન શક વગરનું કર.

સલામત બે ધમાનો દીનમ બેદાર,
બે કુન દર દો ગીતી મરા નામદાર.

૩૦. મને દીન તથા ધમાન સાથે સલામત રાખ. બેઉ દુન્યામાં મને કીર્તિવંત કર.

બે ઓડ્યા બે ઝર્તોશ્તે એસ્ફંતમાન
દેહી બયમ અન્દર ગરોસ્માન મકાન.

૩૧. પેલી દુન્યામાં ગરોસ્માન બહેશતની અંદર સ્પીતમાન જરથોસ્ત પાસે
મને જગ્યા આપજે.

પોરઝ નૂરો દાનેશ સેરાજે મરા,
બેસાઝી કે બાઘમ શવહ રૌશના.

૩૨. મારો ચેરામ તુર તથા દાનાઇથી બરેલો કરજે કે જેથી મારો બાગ ચળ-
કાટ બરેલો થાય.

હુમીશી તો ખાનેઅમ આબાદ દાર,
અબ્યા બેઝેલે યારાનો ખીશી તબાર.

૩૩. હંમેશા તું મારા ધરને તમામ મિત્રો, બેશ્વાવંદો અને કુટુંબ સાથે
આબાદ રાખજે.

હુમે અણુલે ઝર્તોશિતયાંને મરા,
તો આબાદ દાર અંદર હુર દો સરા.

૩૪. બેઉ દુન્યામાં મારા જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારા તમામ લોકોને આબાદ રાખજે.

બેહુર બય શાન્સ તો ખોરુરમ બેદાર,
અબ્યા બાહો હુશમત બ એઝૂઝો વકાર.

૩૫. હર જગ્યાએ તેઓને મરતયા, દબદયા, માન અને મોબા સાથે ખુશી
ખુરમીમાં રાખજે.

મરીન ફેર્કેઅમ રા ફ્રાઝની બેદહુ,
બે નીકીઓ દીન રહુનમૂની બેદહુ.

૩૬. એ મારા (જરથોસ્તી) ટોળાની વૃદ્ધિ અને આબાદી કરજે, અને તેમને
નેકી અને દીનની રેહતુમાઇ કરજે.

દુઆહાએ નીકમ ખોદાયા પઝીર,
બેહુર કારોબારમ બેશાષ દસ્તગીર.

૩૭. અએ ખુદા! મારી નેક દુવા કબુલ કરજે, મારા દરેક કામકાજમાં મને
સહાય થા.

બે ફર્મા સરૂશે 'અશો'રા ચેનાન,
કે બાશાદ નેગેહુબાને મન હુર ઝમાંન.

૩૮. અશો: શરોષને એવું ફરમાવ કે તે દરેક વખતે મારો નેગેહુબાન થાય.

બેકુન હોકમ બહુરામે શીરૂઝરા,
કે આશાદ રશીકમ બે હુર દો સરા.

૩૯. ફતેહમંદ બહેરામ યઝદને એવો હુકમ કર કે બેઉ દુન્યામાં તે મારો દોસ્ત થાય.

બે હુર કારો હુર જાય આન મેહુરબાન,
દેહદ નોસ્રતો દારદમ બા અમાન.

૪૦. દરેક કામમાં, દરેક ઠેકાણે, તે મહેબાન (બહેરામ યઝદ) મને ફતેહ આપે તથા મને સલામત રાખે.

‘અશો’ ફરહુરાનરા તો યારમ નેમાય,
કે આશાદ હુમ્વારેહુ મુશકેલ-ગુશાય.

૪૧. અશો ફરોહરને તું મારા સાથી કર કે તેઓ હંમેશાં મારી મુશ્કેલી ટાળે.

ફલાહો સઆદત બે હુર દો સરા,
ઝે અમ્શાસફદાન બેઅખ્શી મરા.

૪૨. બેઉ દુનિયામાં અમશ્ચારપંદો તરફથી મને આગાહી તથા સુખ બખ્શ.

તો અય દૂરમઝદમ ફઝા આબો જાહ,
બે દારમ બે દૌલત હમે સાલો માહ.

૪૩. અએ અદુરમઝદ! તું મારી આબરૂ અને મરતબો વધાર, બધાં વરસ અને મહીના મને ભાગ્યશાળી રાખ.

રહુ બન્દગીઅમ ઝિયાદત નેમાય,
દરે નીકબખ્તી બેરૂયમ કુશાય.

૪૪. મને બંદગીનો રાહ વધારે દેખાડ, મારી ઉપર નેક બખતીનો દરવાજો ઉંધાડ.

દેહુ યકબારેઅમ પાયેએ બેહુતરી,
બે ફર્કમ બેનેહુ તાશ અઝ મેહુતરી.

૪૫. મને એકવાર બહેતરીનો દરજ્જો આપ, અને મારા માથા ઉપર મોટાઈનું તાજ મેલ.

ઝે બહુમન દરે આશાતીઅમ કુશાય,
નેકૂ નીયતો એદમે અક્લમ ફઝાય.

૪૬. બહુમન અમશ્ચારપંદથી મારે માટે સલાહ સંપન્નનો દરવાજો ઉંધાડ, મારી નેક નૈયત, અક્લ, અને વિદ્યામાં વધારો કર.

ઝખાનમ નેકૂ કુન એ અર્દીબેહરત,
એ પાકી ફલમ કુન ચુ બાધે બેહરત.

૪૭. અરદીબેહરત અમશારપંદથી મારી ઝખાન નેક કર, પાકીથી મારા હૃદયને બાજે બેહરતની માફક બનાવ.

બસા નેઅમતો ગંજે અમવાલો ઝર,
બે બખ્શી મુદામમ તો અમ શહરીવર.

૪૮. શહેરવર અમશારપંદથી તું મને હંમેશાં ધણી નયામત, મંજ, માલ અને જર બખશ.

તવાઓ મરા અમ સફંદારમદ,
બે બખ્શીઓ નીકી બેદેહુ તા અબદ.

૪૯. સપંદારમદથી મને નમ્રતા બખશ, તથા જીવેદાન સુધી નેકી આપ.

એ ખોરદાદ કુન હર યક અમ સાલો માહ,
ખોરઝ ખોરમી, નીઝ હર રૂઝો ગાહ.

૫૦. ખુરદાદ અમશારપંદથી મારું દરેક વરસ તથા મહિનો ખુશી ખુશાલી બરેલો કર, વળી દરેક દિવસ તથા ગ્રેહ ખુશી ખુશાલી બરેલી કર.

એ મોરદાદ એકખાલ કુન રૌશનમ,
દેહુ અરમારે એશરત બે શાખે તનમ.

૫૧. અમરદાદ અમશારપંદથી મારું નસીબ રોશન કર, મારા શરીરની ઝંખણીઓ ઉપર શાદી ખુશાલીનાં ફળ આપ.

દેહી મૂદહાયમ એ દયેબાદરા,
હમેહુ જ બેહુર કારહાયમે મરા.

૫૨. દેપાદર યઝદ તરફથી મને દરેક જગાએ તથા મારાં દરેક કામમાં ફાયદા આપ.

સફા બખ્શી ઝૌજમ તો અમ આદરા,
કઝ આસીબ મહૂફૂઝ દારદ મરા.

૫૩. આદર યઝદથી મને પવિત્રાઈ તથા શુભંદ દરજ્જે બખશ. આફતથી તે મારું રક્ષણ કરે.

સફાઈ એ આખાંન તનમરા બેદેહુ,
એ પાકી મતાઈ ફલમરા બેદેહુ.

૫૪. આવાં યઝદ તરફથી મારાં તનને સફાઈ આપ, પાકીજીની મતા મારાં હૃદયને બખશ.

ઝે ખુરશીદે દેહ સરફરાઝી મરા,
ખેરદ મંદો દાના ખેસાઝી મરા.

૫૫. ખોરશેદ યઝદથી મને સરફરાઝી બખશ, અને મને ડહાપણવાળો તથા દાનાવ કર.

ઝે મહુ ઝૂદે યોફશા દરે રૂઝિયમ,
રવા કુન ઉમીદો દેહ ફીરૂઝિયમ.

૫૬. માહ યઝદથી મારે માટે ચેજના દરવાજા બલદીથી ઉંધાડ, મારી ઉમેદ બર લાવ, તથા મને ફતોહ બખશ.

ઝે તેશતર બેદેહ તા કે બાશદ બકા,
બે તાલેઅ દરમ અખતરે સઅદ રા.

૫૭. તેશતર તીર યઝદથી એવું બખશ કે મારાં નસીબમાં શુભ સમનર્ત સેતારા હંમેશાં જારી રહે.

કુની ફૂર નહસ અખતરઝ બખતે મન,
શવદ હલ હમે મુશકેલે સખતે મન.

૫૮. મારાં નસીબમાંથી નેહેસ્ત સેતારાને દુર કર, મારી તમામ સખત મુશકેલીઓ ટળી જાય એવું કર.

બે યાદે ખુદમ દાર દાયેમ ઝે ગૂશ,
કઝૂ રમ્મઝે દીની બેફુમમ બેહુશ.

૫૯. જોશ યઝદ મને હંમેશાં તુંને યાદ કરતો રાખે, અને તેની મદદથી દીનનાં બેદ ફુજિયારીથી સમજાવું.

દેહી ખોરૂમી દાયેમઝ દખમેહુર,
સખા-પીશેઅમ કુન, દેલમ પોર ઝે મેહુર.

૬૦. દેપમહેર યઝદથી મને હંમેશાં ખુશી ખુરમી આપ, મને સખી બનાવ, અને મારું દીલ રહેમથી ભરેલું કર.

ફ્રાઝુન મેહુર કુન બર મનઝ મેહુરો જૂ
બે પોલ અઝ હેસાઅમ કુની સોર્ખરૂ.

૬૧. મહેર યઝદ તરફથી મારા ઉપર વધુ મહેરબાની કર, તેનાથી ચીનવદ પુલ આગળ મારી કરણીના દિસાઅ વખતે મને આબરૂવાળા મેહેરાનો કર.

બેગુ બા સરૂશે અરીઝેહ-પઝીર,
કે દર વક્તે નઝૂઅમ શવદ દસ્તગીર.

૬૨. અરજી કબુલ રાખનાર શરોખ યઝદને તું કહે કે મારી છેલ્લી ધડીને વખતે તે મારો મદદગાર થાય.

બમીઝાને હાલે તો કુન રશને ચાર,
કુલ્લ સોર્ખરૂયમ ગહે પોલ-ગુઝાર.

૬૩. તારા ધનસાફના નેકી બદીના કામો તરાજવામાં તોળતી વખતે રશને યઝદને
તું મારો મદદગાર કર, કે પુલગુઝાર કરતી વખતે તે મને આબરુદાર
ચહેરાનો કરે.

દરે ખોલ્લે ખોલ્લા તો અઝ ફર્વદીન,
દરોન દેહ મરા જાયેગાહે બરીન.

૬૪. ફરવરદીન તરફથી બહેશતના દરવાજા તું ખુલ્લા કર, અને ત્યાં મને
ચઢતી જગા આપ.

વરા હામીઅમ કુન બેકુમીનૂ જેહાંન,
બે દાન્યાઓ દીન હુમ બેકુન પાસખાંન.

૬૫. મીનોષ જેહાનમાં તેને મારો રક્ષક કરજે, અને દુનિયા તથા દીનમાં તેને
મારો પાસખાન કરજે.

ઝે બહુરામ દાયેમ ઝફર બખ્શીઅમ,
બે જાયે મલાલત દેહ રામેશનીઅમ.

૬૬. બહુરામ યઝદથી મને હંમેશાં ફતેહ બખશ; દુઃખને બદલે મને ખુશી
ખુશાલી આપ.

મુદામમ તો અઝ રામ રામેશ બેદેહ,
અબર સોફરેઅમ ખોને રહુમત બેનેહ.

૬૭. રામ યઝદથી મને હંમેશાં રામશની આપ; મારી ખાણીની મેજ ઉપર
તારી રહેમતનો ખુમચો મેલજે.

તો બર્ગે ગુનાહુમ બેયફશાન ઝે બાદ,
ઝે બીખશ બરાવર દરખ્તે ફસાદ.

૬૮. ગુવાહ યઝદથી તું મારા ગુનાહના પાંદડાંને ખેરવી નાખ, તેનાથી ફેસાદનાં
દરખ્તને જડમુળથી ઉખેડી નાખ.

દેહ અઝ દયેબદીનમ તો શાયસ્તે કાર,
ઝે કારે ઝબૂની મરા બાઝ દાર.

૬૯. દેપદીન યઝદથી તું મને લાયક કામ આપજે, દુષ્ટ કર્મથી મને અટકાવજે.

બે દીનદારીઅમ દેહ હુદાયત ઝે દીન,
કઝાન રહુ બેયાઅમ બેખોલ્લે બરીન.

૭૦. દીન યઝદથી મને દીનની રાફતરી આપજે, જેથી લુલ્લં બહેશતનો માર્ગ
હું મેળવું.

ઝે અશીશવંગમ બેસાને કયાન,
બસી હુશમતો ફરે દૌલત રસાન.

૭૧. અશીશવંધ યઝદ મહાન (કયાની) પાદશાહોની માફક મને ધણો દબ્બમો,
ભપકો તથા દૌલત પહોંચાડે.

તો અઝ આશતાદમ ફ્રાઝૂન દેહ મહી,
બે કારો હોનરહાએ 'અરવિઝ-ગાહી.'

૭૨. આશતાદ યઝદથી તું મને યોજદાથેગરીનાં કામ અને હુન્નરમાં વધુ મોટાઇ આપજો.
બે કામે દેલમ કુન રવાન આસમાન,
બે ઐજે બુલંદી શીતાબમ રસાન.

૭૩. આસમાન યઝદથી માનં દીલની મુરાદ પાર પાડ, અને શીતાબીથી મને
બુલંદ દરજ્જે પહોંચાડ.

ઝે ઝમ્યાદ પાયન્દગીઅમ બેદેહ,
બે પાકીઝગી જેન્દગીઅમ બેદેહ.

૭૪. જમ્યાદ યઝદથી મને અમર્ગી આપ, અને પાકીઝગી સાથની જીંદગી
મને આપ.

ફ્રાઝૂન દાનેશમ દેહ ઝે મારાસફંદ,
બે એદમો અમલહાએ વસ્તાઓ ઝંદ.

૭૫. મારેરપંદ યઝદ તરફથી ઝંદ અવરતાના જ્ઞાન તથા અમલ સાથે મને
વધુ દાનાઇ આપ.

જબીનઝ અનારાન પૌરઝ નૂર કુન,
બસીઅમ નેકૂનામો મશહૂર કુન.

૭૬. અનેરાન યઝદથી મારં કપાલ તુરથી ભરેલું કર, અને મને ધણોજ
નેકનામ તથા પ્રખ્યાત કર.

મુદામમ બે આસાયેશ અઝ 'બોઝ' દાર,
હુમે ઓઝે મન દર 'અશુધ' ગુઝાર.

૭૭. બરજો યઝદથી મને હંમેશાં આરામમાં રાખ, અને મારી તમામ ઉંમર
અશીષમાં પસાર કરાવ.

ઝે હોમમ બેદેહ નીક ફર્જંદગાન,
બેરદ્દમંદો દાનાઓ બા ફરે શાન.

૭૮. હોમ યઝદથી મને નેક ડહાપણવાળા, દાનાવ, કીર્તિવંત અને મોભાવાળા
ફરજંદ આપ.

એ દહમ આફરીન કર્દનમ દેહુ મુદામ,
કે કારમ યુવક એકે તો સોખહો શામ.

૭૬. દહમ યઝદી મને હંમેશાં તારી આફ્રીન કરતો કર, કે જેથી મારું કામ
સહવાર તથા સાંજના તુંને યાદ કરવાનું થાય.

દુઆહાએ નીકમ ખોદાયા પઝીર,
હુમી ખાશ હુમ્વારેઅમ દસ્તગીર.

૮૦. અએ ખુદા! આ મારી નેક દુઆ કયુલ રાખ, હંમેશાં મારો મદદગાર થા!

તલત્તોફ એ ખીચારગીઅમ નેમાય,
અતાયત એ ખીશો તમારમ ફઝાય.

૮૨. મારી ચારા વગરની હાજત ઉપર તુ માયા દેખાડ. મારા ખેશાવંદ તથા
કુદુઅ કબીલા ઉપર તારી મહરબાનીના વધારો કર.

—:૦:—

મુનાબત ૨૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર મુદલા ફીરોજ બિન કાઉશની જોડેલા
ચયલાખ્ખર અશો જરતોશતની તારીફમાં.

—:૦:—

નખીઝ બેહુક મોરસલે બા કેતાબ,
કે દીનશ મુનવ્વર તરઝ આફતાબ.

૧. દીનની કેતાબ સાચો મોકલેલો ખોદાનો સાચો પેગમ્બર (જરથોસ્ત),
જેની દીન આફતાબ કરતાં વધારે પ્રકાશિત છે.

રસૂલે ખોદાવંદે જાન-આફરીન,
ખોદાવંદે એઅજઝો ખોરહાનો દીન.

૨. જાનના પેદા કરનાર ખોદાનો મોકલેલો પેગમ્બર તે છે, જે મોજેજ,
હલીલો, અને દીનનો સાહેબ છે.

શહે અવ્લિયા અફમલે અમ્મિયા,
હુમે ગુમરહાનરા બે દીન રહનેમા.

૩. ખોદાના દોસ્તોમાં સૌથી ગ્રેટ તથા પેગમ્બરોમાં સૌથી સંપૂર્ણ; સવ
ગુમરાહ લોકોને દીનની રહેનુમાઈ કરનાર છે.

ખોદાવંદે ફરહગા દીને બેહી,
અઝૂ તાએફ શુદ દર જેહાન ફરરેહી.

૪. હાપથુ તથા બધી દીનનો સાહેબ, જેનાથી જેહાનમાં કીર્તિ તાજ ચઢ.

ઝરાતોસ્તે અસ્ફંતમાને ગુઝીન,
એ બાદા એ રહશ હજાર આફરીન.

૫. સખીતમાન જરતોસ્ત (ખોદાનો) પસંદ કીધેયો (પેગમબર) છે, તેના
રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો.

ફેદાયશ હમે જાને મા બંદગાન,
કે આલમ તનો ઊ ખુવદ હમચુ જાન.

૬. હમે સધળા બંદગ્યોનો જાન તેની ઉપર શીદા હોજો ! કારણકે દુન્યા
તનની મીસાલે છે, અને તે જરતોસ્ત જાનની મીસાલે છે.

એ દાન્યા ઝે ઊ રૌશની શુદ પદીદ,
એ રરઝે મુકફૂલ અઝૂ શુદ કેલીદ.

૭. તેનાથી દુન્યામાં રોશની આશકારા થઈ, બંધ ગુન્યાવાલા બેદોની કુન્યા
તેનાથી મળી.

હમે રીમની અઝ જેહાંન દૂર કર્દ,
ચુ ખુરશીદ, આલમ પૌરઝ નૂર કર્દ.

૮. દુન્યામાંથી તમામ રીમની (નાપાકી) તેણે જરતોસ્તે દૂર કીધી, દુન્યાને
ખુરશીદની માફક તુરમંદ કીધી.

રહે દીને દાદારે પરવરદગાર,
નમૂદ ઊ એ ખલકાનો શુદ આશકાર.

૯. પેદા કરનાર પરવરદગારની દીનનો રાહ તેણે ખલકના લોકોને દેખાડ્યો,
અને તે રાહ આશકારા કીધો.

ઝે કોફૂરો ઝલાલત હેદાયત નમૂદ,
એ યઝ્દાન-પરસ્તી બદાયત નમૂદ.

૧૦. અધર્મપણું, અને ગુમરાહીથી દૂર રહેવાની તેણે રાહખરી કીધી, તથા
યઝ્દાં પરસ્તીની શરૂઆત કરાવી.

હરાન્ કસ ખુવદ બર રહશ બીગમાન,
નબીનદ ઘમી ઊ એ હરદા જેહાન.

૧૧. જે કોઈ શખ્સ તેની (જરતોસ્તની) રાહ ઉપર બીગમાન રહે, તે બેઉ
જહાનમાં ગમ જોશે નહિ.

એ દાન્યાઓ આઝ્યા શયદ રસદીદ,
બરાયદ એ દેલ હરચે દારદ ઉમીદ.

૧૨. આ તથા પેલી દુન્યામાં તે સફેદ ચહેરાવાળો (આખરદાર ચહેરાવાળો) થશે,
તથા તેના દાલમાં જે ઉમેદ હશે તે બર આવશે.

બેગીતી હમીશે ઝિયદ બાફરીન,
બેમીનૂ રવદ દર બેહુશતે બરીન.

૧૩. આ દુન્યામાં તે કીર્તિ સાથે જીંદગી ગુજરશે, અને મીનોષ દુન્યામાં તે સાથી ઉંચા બહેશતમાં જશે.

હુઝારાન સલામો હુઝારાન સના,
ઝે મા બાદ બર આન શહે અરિક્કમા.

૧૪. હમારા તરફથી તે પાક લોકના પાદશાહ (જરતોસ્ત) ઉપર હજારો સલામ તથા આફરીન હોજો.

મુનાબત ૨૩ મી (બેતોમાં.)

ફરેપુર જમશેદ જામારુપજની જોડેલો, અનેરોહેરવાંન અરો જરતોસ્ત
અરફન્તમાંનના પાક ફહની તારીફમાં પઢવાની.

બરતરઝ અમશાસપંદાન ઝરતોસ્ત એરફન્તમાન,
અર્શારા આરાયેશે નવ દાદે અઝ નૂશીન રવાન.

૧. અમશાસપંદોથી રપીતમાન જરતોસ્ત ચઢતો છે, પોતાના મધુર આત્માથી તેણે સાથી જીવંદ બહેશતને નવો શયુગાર આપ્યો.

બારગાહે હક બેરફૂતો માન્દ દણ સાલે તમામ,
અઝ કેતોબ્ અશરીનો વાહેદ આયરીદે દર નેઝામ.

૨. તે ખોદાની દરબાહમાં ગયો, ત્યાં પુરાં દશ વર્ષ રહ્યો, અને કેતાબોમાંથી એકવીસ કેતાબને તેણે આરાસ્તા કીધી.

પાક નીઅત પાક ગોફૂતારો બે કેરદારે મલક,
પાકિશ બેન્ગર કે ચુન તયે કઈ નોણ તારમ ફલક.

૩. પાક નેયતવાળો, પાક બોલનારો, ફરેસ્તાષ કરણીવાળો, તેની પાકીજગી જો, કે તેણે નવ ગુંબજવાળા આકાશમાં મુસાફરી કીધી.

આન શહે પાકાંન કે બરુજ માન્દ અર્ખ અઝ પાકિયશ,
અઝ દરજ્જાતે મલક બોગઝશતે જેરમે ખાકિયશ.

૪. તે પાક શાહ કે જેની પાકીજગીથી આકાશ દંડ ચઢ ઉભું રહી ગયું; તેનું ખાકી બદન ફરેસ્તાના દરજ્જા કરતાં વધારે ચઢીવાતું હતું.

કાલબુદ્ધિએ 'દરજે' દીવો અહુરીમન શેકસ્ત,
અહ શેકસ્તો બાઝ દર જીરે ઝમીન શાન કર્દ પસ્ત.

૫. દરજ, દેવ અને અહરેમનના કાલબુદ્ધને શેકસ્ત આપી, તેઓને મારીને શેકસ્ત આપી, અને તેઓને પાછા જમીનની હેઠે નીચા નાખ્યા.

નામે ઊરા બા અશેમ વોહુ બેબાયદ ખોનદન,
જાન બેદીને પાક કોરખાન કર્દનો અફશાનદન.

૬. “અશેમ વોહુ” ભણીને તેનું નામ લેવું જોઈએ, તેની પાક દીન ઉપર જાન કુરખાન કરવો તથા કાઠી આપવો જોઈએ.

મોઅ્યજેઝાતે પાક દીનશ હસ્ત મઝૂફૂરે કેતાબ,
મોઅ્યજેઝી બેહુતર અઝીન નખવદ કે તા રૂઝે હેસાબ,

૭. પાક દીનના તેના મોજેગઓ કેતાબમાં વર્ણવેલા છે, એના કરતાં કોઈથી મોજેગે બહેતર થઈ શકે નહિ કે—

હરકે અઝ કૌમે બેહીન-દીન સુદરે કુસ્તી બસ્તે શુદ,
ઊ બે આબેર શુદ બેહુશતી ઓ ઝે દૂઝબ રસ્તે શુદ.

૮. તેની સાથી ઉત્તમ દીન પાળનારી કામમાંથી જે કોઈએ સુદરેહ કુસ્તી પહેર્યો, તે સેવટે બહેશતમાં ગયો, અને દોઝખથી તેના છુટકારો થયો.

હીચકસ ઘૂલો ખબીસો જેન નશુદ અઝ મર્ગ અચ્ચદ,
રસ્તનઝ દૂઝબ હુમી દારદ નેશાન અયે મર્દે સચ્ચદ.

૯. તે ટોળામાંથી કોઈ પણ માણસ મરણ પછી જૂન, ખવીસ, જીન થતો નથી પણ અએ નેક મર્દ! તે દોઝખથી છુટકારો મેળવવાની નીશાની ધરાવે છે.

નામે ઊ નામી ચુ ઝર ઝરતોશત દર દીને બેહી,
ખલકરા બર રાહુ આવદો રેહાન્દઝ ગુમરહી.

૧૦. તેનું નામ બહી દીનમાં ઝરની મીસાલ નામીચું થયલું જરથોસ્ત છે, તે લોકોને સીધા રસ્તા ઉપર લાવ્યો, અને ગુમરાહીથી તેને બચાવ્યો.

ધઝદા દારી મરા દાયેમ દરીન દીને બેહી.
હમ હમે અવ્લાદો કૌમમ રા બે આધને બેહી.

૧૧. અએ ખોદા! મને હંમેશાં બહી દીનમાં રાખજે, તે સાથે મારી તમામ આલાદ અને કામને આ બલા તરીકા ઉપર રાખજે.

સુનાજીત ૨૪ મી (ઘઘલમાં)

આમદાદને વખત પઢવાની.

દસ્તુર ગુલ્લા ફીરોઝ બિન ગુલ્લા ઠાઉસની.

સોખહસ્તો વક્તે સોખહસ્ત, બર ખીઝો યાદે હક કું,
વઝ ઝેકે હકતઆલા એખલીસરા દો શક કું.

૧. પરોઢીયું થયું છે, પરોઢીયાનો વખત થયો છે, ઉક અને ખોદાને યાદ કર, અને ખોદાતાલાની યાદથી શેતાનની બે ફાટ કરી નાખ.

મોર્ધે સહુર ખરૂશદ, તો ખોફતે ખુશ બે આરામ,
બર ખાખ બંદગીરા તરજહ દેહ સખક કું.

૨. આમદાદનો મરથો પોકાર કરે છે, જ્યારે તું તો આરામથી ખુશ નીંદમાં છે; ઉધના કરતાં બંદગીને વધારે પસંદગી આપ, અને એમ કરી સરસાઇ મેળવ.

ઇન મજ્લેસે સહુર રા જોઝ ઝેકે હક મયારા,
શખ ખીઝ અયે બેરાદર તઅલીમ ખુદ ચુ બક કું.

૩. આ આમદાદની મીજલસને ખોદાતાલાની સેપાસ ગુજરી શિવાય કશીથી શબ્દગાર ના; અએ બાખ! બડી આમદાદે ઉક. અને માકડ (જે જમૂત રહે છે) તેની માફક પોતાને કેળવ (સકારે ઉકવાને અને ખોદાની ભક્તિ કરવાને માકડની માફક તુંને પોતાને કેળવ.)

વક્તે ફલક ચે ખાખી ઘાફેલ ઝે બંદગીહા ?
અઝ બંદગી મુનવર જાન ચુન ગહે ફલક કું.

૪. પહોર ફાટતી વખતે બંદગીથી ગાફેલ રહીને તું શું ઊંધાયે છે? પગેઢીયાંના વખતની માફક બંદગીથી જાનને રોશન કર.

રૂયે નેયાઝ આવર દર સૂયે હઝરતે હક,
અઝ મુરકેલાતે જાનત ખાહેશ અઝૂ ફૌતુક કું.

૫. તારી આબ્રજનો ચેહરો ખોદાની હજુર તરફ કર, આમદાદમાં તારા જાનની મુશ્કેલી ટાળવાની ખાહેશ માટે તેને અરજ ગુજર.

હંગામે સોખહગાહી કું યાદે બાર-એલાહી,
બોગઝર ઝે નીકો બદહા, બીરૂં ઝે ખુદ તુતુક કું.

૬. સહવારની વખતે બારે હકતાલાને યાદ કર, તે વખતે તારા કુખ્યાના સારા રૂડા ખ્યાલને એક બાબુ મુક, અને તારા માણસાઇ ખવાસમાંથી બહાર તારો તથુ માર (યાને તારી ખુદાનો ત્યાગ કર.)

બોક્ષાય ચરમે જાનરા, બીન ફેંચે હુક-પરસ્તી,
તા ચંદ બોક્ષતે મસ્તી? ખાકી બેદીન હુક કુન.

૭. તારા આત્માની આંખ ઉંધાડી ખોદાતાણાની બંદગીની શ્રેષ્ઠ જો. કેટલા વખત સુધી મસ્ત થઈને સુષ રહેશે? આ તારો (ઉંધની બરેલી) આંખની કીકીમાં ધુળ નાખ.

તાઆતે લમ-યજલ્ રા બુગઝાર અઝ સરે જેઠ,
બર જાને દીવે વાઝુન અઝ બંદગી શરક કુન.

૮. ઉમંગ લઈને અમર ખોદાની ભકિત કર, બંદગીથી ઉઝરી રીતે ચાલતા દેવના જાનને ગુંગળાવી નાખ.

અયે બંદે મીગુરીઝી અઝ બંદગો ચુ વહુશી,
કેરદાર રા બે ગોફતાર અઝ મરદોમી તખક કુન.

૯. અયે બંદા! એક જંગલી જાનવરની માફક બંદગીથી તું ચોંકાને દૂર નાસે છે; ધનસાન્યતથી તારો કરણીને તારા બોલવા સાથે મુતાબેક અને અનુસરતી કર.

મુનાબત ૨૫ મી (ધ્રુવલમાં.)

કસ્તુર સુદલા ફીરોઝ બિન સુદલા કાઉસની જોડેલી બંદગીની ફજીલતમાં.

દાઘહા દારમ બે દેલ દાઘમ ગવાહે બંદગીસ્ત,
દર જનાબશ ખાતેરમ જૂયાયે રાહે બંદગીસ્ત.

૧. મારા હૃદય ઉપર ધણા દામ છે: એ દામ (દાઝ) મારો બંદગીના મવાહ છે, તેની જબાનમાં મારું અંતઃકરણ બંદગીનો રાહ શોધનાર છે.

બંદે બૂદન બર દરશ બેહતર કે શાહે દીગરાન,
બંદેઅશ શાહે હુમે, લશકર સેપાહે બંદગીસ્ત.

૨. ખોદાના દરવાજા ઉપર ગુલામ થવું એ બીજાઓની ઉપર પાદશાહી ભાગવવા કરતાં બહેતર છે; ખોદાનો ગુલામ સધળાઓનો પાદશાહ છે, અને એવા પાદશાહનું લશ્કર બંદગીના સિપાહોનું બનેલું છે.

નફૂસે મન શૈતાનો મન મેન્કદે નફૂસે દીવસાર,
રજૂમે શૈતાન બીગમાન અઝ સૂઝો આહે બંદગીસ્ત.

૩. મારો હવસી જીવ શએતાન્યન ભરેલો છે; અને હું દેવ જેવા હવસી જીવનો તાબેદાર છું, આ શએતાન સાથેની લડાઈ બેશક બંદગીના જુસ્સા અને ગરમાગરમ ડયકાઓથી થઈ શકે છે.

ખાક ઘર સરપાશો તાજ અઝ સર એનેહુ દર આજેહી,
ઝાંકે ખાકે અજૂઝ મદાનરા કોલાહુ બંદગીસ્ત.

૪. તારાં માથાં ઉપર ધુળ નાખ, અને માથુસાધ નાતવાનીની રાહે તારાં
માથાપરનું તાજ બાજુ મૂક, કારણકે એ નાતવાનની ખાક ખરા મરદાની
બંદગીની કોલાહ છે.

બોગઝરઝ તખ્તે કધ, બોગઝાર દીબાહાયે ઝર,
સંગો ખેરતો ખારો ખસ ઝીબાએ ગાહે બંદગીસ્ત.

૫. શાહી તખત દુર મેળ, તારો જરી કસબનો રશમી પોશાક તજ; પથર, ઈંદ,
કાંટા, તર (નાચારી નમનતાધ) એ બંદગીના વખતનો લાયક પોશાક છે.

સદ હઝારાન હોઝૂદો રહુ પોર સંગો ધમાન ચુન ઝોળજ,
બોગઝરમ સાખેત અગર આન અઝ પનાહે બંદગીસ્ત

૬. (બંદગીના) રસ્તો વચમાં પડેલા પથરોથી ભરપુર અને તે સથે નાખા ચોરો
(દુન્યાધ લાલચો) તે રસ્તામાં ભરાધ બેઠેલા છે, અને ધર્મનું ધમાન
કાચના વાસણુ જવું છે. જો હું એ રસ્તા ઉપરથી સાખેત અને સહી-
સલામત ધમાનના કાચના વાસણુને તોડ્યા વગર પસાર થાઉં તો તે
બંદગીના આપીશથીજ છે.

બાકીઓ આખાદ આમદ બીસોખન દર દો જોહાન,
હરકે અઝ રૂયે એરાદત ઊ તખાહે બંદગીસ્ત.

૭. જો શખશ ધણીજ આસ્થાથી બંદગીમાંજ પોતાને ગક અને દાની બનાવે
છે, તે બેઉ જોહાનમાં કાયમ રહેનારો અને આખાદ થાય છે, તેમાં શક નહિ.

નાયદઝ મન તાઅતઝ સોસ્તી, અઝાન માન્દમ ખમૂશ,
ધન ઝખાનઝ બીઝખાની ઝોઝૂર-ખાહે બંદગીસ્ત.

૮. સુસતી અને નાતવાનીને લીધે મારાથી બંદગી થતી નથી, તે માટે હું ચુપ
રહો છું, આ મારી ઝખાન પોતાની ચુપકીદાને માટે બંદગીની મારી ચાહે છે.

સુનાળત ૨૬ મી (ધઝલમાં)

હસ્તુર દારાખ ખાલનની જોડેહો.

અથે હુરમઝૂદે દાના, બર જોમલગી તવાના,
હસ્તી બે ખદક પાના, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧. અએ સર્વ જાણનાર અહુરમઝદ ! સધળાઓ ઉપર શક્તિવાન ! તું ખલકને
નેધેહખાન છે, માટે અએ ખોદા તું મારી ક્ષમાઈ પહોંચ.

ઝરતોરતે પાકો નામી, નજીકત ચેનીન ગરામી,
ખાશદ બે કૌમ હામી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. પાક અને નામીઓ જરતોરત જે તુંને એટલો બધો વહાલો છે, તે હમારી કામનો રક્ષક છે. ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ.

મેસ્કીનો નાતવાનમ, અઝ ઘમ-કશી બેજનમ,
ખીસાઝે બર્ગી નાનમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું લાચાર અને અશક્ત છું, ગમ અને દુઃખનો બોળો ખમવાથી કંટાળી ગયો છું, અને ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

અઝ હાદેસાત મહ્સૂર, હસ્તીમ અઝ વતન દૂર,
અઝ ચારો ખીશ મહ્સૂર, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાદેશાઓથી હમે દાર ખાઈ ગયા છીએ (ધરાન) વતનથી દૂર છીએ, મિત્રો તથા ખેશીઓથી ભુદા પડેલા છીએ, ઓ ખોદા તું હમારી મદદે પહોંચ.

લોલકત અગર નેમાયદ રાહી બેમા બેશાયદ,
અઝ બંદગાન ચે આયદ? ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. અગર જો તારી મહેરબાની અમને રાહ દેખાડનારી થાય તો તે વાજખી છે, કારણ કે હમે બંદાઓની મગદૂર તે ફટલી? ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

તા કયે ચેનીન શકીઅમ? ચંદીન મકુન એતીઅમ,
રોખ-ઝંદ હમ્યુ સીઅમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. હું કયાં સુધી ધીરજ રાખું? મારી હિપર આટલો ક્રોધ ના કર, મારા રૂખસાર સેઅફગના જેવા ફિકા છે; ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દાદી તો વઝદે મારા, “હર મુશકેલો જફારા,
ચારી દહમ શુમારા” ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. તેં દમને વચન આપ્યું છે કે “દરેક મુશકેલી તથા જફાની વખતે હું તમને મદદ કરીશ”, માટે ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

આન વક્ત આમદ અફૂન, હર રૂઝ બેદઅત અફૂન,
ખાતેર પરીશો મહ્સૂન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હવે તે વખત આવ્યો છે, દરરોજ ધર્મમાં નવા ધોંગસોંગ અને કુધારા વધે છે, તેથી હમારા મન પરેશાન અને દુઃખી છે. માટે ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

મારા કવીસ્ત ઉમ્મીદ જાન વચ્ચેએ તો જાવીદ,
યાળીમ અઝ તો તાઝદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. હમને તે તારા વચનનું હંમેશ મકકમ ચકીન છે; હમે તારાથી મદદ મેળવીશું. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

ગર લોલકે તો નખાશદ હુર ખસ દલમ ખરાશદ,
પસ કયે તોરા શનાસદ? ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૦. અગર જો તારી મહેરબાની ન હતે તો દરેક નીચ માણસ મારાં હૃદયને આઘોરદે કરતે. પછી તે હૃદય તને કયારે પીછાણતે? ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દર પીશે ખાસો આમત, કુન આખર કરામત,
દુશ્મન ખરદ નદામત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. મને ખાસ અને આમ લોકોની નજીદીકમાં આખર બખશ, જેથી મારો દુશ્મન પશ્ચાતાપમાં પડે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

હુર દર્દ દર તનમ હસ્ત, હુર કારે મુશ્કેલમ હસ્ત,
કુન દુર હુર્યે ઘમ હસ્ત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. મારા તનમાં દરેક જાતનું દુઃખ છે, મારાં દરેક કામ મુશ્કેલ છે, માટે જે સઘળું ગમથી ભરેલું છે તે દુર કર. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

રખી ખરી એ રૈખી, વાકેફ એ રાએ ઘૈખી,
સત્તારે જોમ્લે એખી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. ઓ મારા સાહેબ! તું ફરેખ વગરનો છે, અને જેખી બેદોથી તું વાકેફ છે, અને તું તમામ એમોનો ઢાંકનાર છે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

ખેફરેસ્ત જૂદ ઇદર વખશરે નર હુશીદર,
આખેર હમૂસ્ત રહુખર, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૪. તું જલદીથી પેગમખર હુશેદરને અદિયાં મોકલ, સેવટે હમારો તેજ રાહખર છે. ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

દર આખેરીન હઝારેહ રંજસ્ત ખીશુમારેહ,
ખદતર એ હુર હઝારેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૫. આખેરી હઝારામાં ખેશુમાર રંજ છે, દરેક હઝારાના કરતાં તે વધારે ખરાબ છે. ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

અઝ લોલે ખુદ દવા કું, અઝ ફેકો ઘમ રેહા કું,
ઉમ્મીદ મા રવા કું, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૬. તારી મહેરબાનીની રાહે તેનો ઉપાય કર, ફિકર તથા ગમથી છુટકારો કર,
અને હમારી ઉમેદ બર લાવ, ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

ઘમ બેશકરદ ફેલે મન, દર બન્દહુએ આહુન,
ઝીન ઘમ બેદારમ ઇમન, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૭. લોખંડ જેવા મજબુત ફાંદામાં ગમ મારા હુદયનો શીકાર કરે છે, તે
ગમથી મને સલામત રાખ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દૌલત બે કસ નપાયદ, દોન્યા ફના નેમાયદ,
હુમ-રેહ નેકૂંઘ આયદ, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૮. દૌલત કોઈની સાથે પાયદાર રહેતી નથી. દુન્યા તેને ફના કરી નાખે છે,
(પણ) નેકીજ સાથે આવે છે. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

દર વક્તે નઝૂએ જાનમ, કું તા અશીમ બેખાનમ,
કોફ્ટી શવદ રવાનમ, ફરયાદ રસ એલાહી.

૧૯. મારો જાન આપવાની છેલ્લી પળે હું “અપેમ વોહુ” બાથું તેવું કર,
જેથી મારું રવાન બહેશતી થાય. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

મુનાબત ૨૭ મી (ધમ્મભાં)

દરતુર શાપુરશ માણેકજ સનબહુની.

કસ નીસ્ત બેઝ તો દાના, બાશી બે બદક પાના,
હસ્તી બે ખુદ તવાના, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧. તારા શિવાય કોઈપણ સર્વ જાણુનારો નથી, લોકોનો તું પાસવાન છે. તું
ખુદયાજ સર્વ શક્તિવાન છે, અચ્ચે રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બીચારેઓ અધરૂમ, દરમાન્દેઓ નહીરૂમ,
સર ગશ્તેઓ કંસીરૂમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૨. હું લાચાર નાતવાન છું, આગ્રેજ નબજો છું, ગભરાટમાં પડેલો તથા
પાપથી ખરડાયેલો છું, અચ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લોલંત એ હુદ બોરૂનસ્ત, ફૂલંત એ હુદ ફોરૂનસ્ત,
શકૂંકત બે મન હુમૂનસ્ત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૩. તારી રહેમ હુદ બહારની છે, તારી બખશેશ બેહદ છે, મારી ઉપર તારી
માયા એક સરખી છે, અચ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

હર એરકે તો ચેનાનમ, કહ ખુદ નેશાન ન દાનમ,
તીરે થમત બે જાનમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૪. તારા પ્રેમમાં હું એટલો તો ગરક છું કે હું પોતાને ભુલી ગયો છું, તારા પ્રેમનો તીર મારા જાનમાં છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લેલો નેહાર ઝારમ, જોઝ આહ નીસ્ત યારમ,
જોઝ ગેચે નીસ્ત કારમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૫. રાત દીન હું તારા ગમમાં પીગળાતો જાઉં છું. હાથ અફસોસ શિવાય કાંઈ મારો ચાર નથી. રડવા શિવાય મારું બીજું કાંઈ કામ નથી, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

અઝ શહૂરો ખીશ દૂરમ, વઝ ખલક મન નફૂરમ,
ઝેકત શુદ્દહ સરૂરમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૬. મારા પોતાના વતન અને ખેતીથી દુર છું, અને લોકોથી હું કંટાળે પામેલો છું, તારી સેવાસ યુગ્મરીમાં હું મગ્ન લેઉં છું, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બર દર્ગેહત ફેતાદમ, જાન બર દરત નેહાદમ,
રસ યક ઝમાન બે દાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૭. હું તારી દરવાહ ઉપર પડેલો છું. મેં મારો જાન તારે બારણે મેલેલો છે. એક વખત મારી દાંટે પહોંચ, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

યક લોતફ અગર બેસાઝી બર આસીઆન નસાઝી,
દૂરમ ઝે ખુદ નસાઝી, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૮. જો એક મહેરબાની કરે તો યુનેહગારો ઉપર તું બખશેલ કર, અને મને તારી આગળથી દુર ના કર. અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

નક્શે તો નીસ્ત દર દેલ, પાયમ ઝે હુસે દર ગેલ,
ઓઝમ તલફ શુદ્દહ જહૂલ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૯. તારી યાદનો છાપ મારાં દીલમાં નથી. મારો પમ દુનપાના લોક લાગ્યથી કાદવમાં ચીટકી મેઠો છે. જાહેલીમાં જીંદગી બરબાદ કીધી છે, આ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બેન્મા કરમ બે હાલમ, હાસેલ શવદ કમાલમ,
જોઝ તો બે કી બેનાલમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૦. મારી હાલત ઉપર દયા કર, જેથી મને સંપુર્ણ ના હાંસલ થાય, તારા શિશાય હું કોણની આગળ ફર્યાદ કરું? આ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

કાયેમ હુમે બે નામત, આલમ હુમે ઘોલામત,
શીરાંન હુમે બે દામત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૧. તારાં નામથી સર્વે કાયમ છે, આખી આલમ તારી સેવામાં છે, બધા સીંદો તારી જળમાં છે. ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર કૂચે તો ફેતાદમ, સર દર રહુત નેહાદમ,
જાન બર દરત બેદાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૨. તારા રસ્તામાં હું પડેલો છે, તારી રાહ પર મેં માથું મુક્યું છે, તારી દરઘાહમાં મારો જાન આપ્યો છે. ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

ફરજંદા ઝર મરા દેહ, જાને મરા સફા દેહ,
દુશ્મન એ મન જુદા નેહ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૩. મને ફરજંદ તથા દોલત આપ, મારા જાનને પાકીજગી આપ, દુશ્મનને મારાથી વીખુટો કર, ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

પયેકે અજલ ચુન આયદ, જાનમ એ મન રૂઆયદ,
આન જાન એ તન બરાયદ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૪. જ્યારે મારો અજલનો કાસદ આવે, અને મારો કનેયા જાન છીનવી લે, અને તે જાન મારાં તનમાંથી બહાર નીકળી જાય, ત્યારે ઓ રાહબરો કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

સુનાજીત ૨૮ મી (ધજ્ઞમાં.)

આતશ બેહેરાંમ અથવા આદરાંમ યા ધરના આતશની નજદીક પહોંચાની.

અયે નૂરે બોદા, કેબ્લેએ મા, આતેશે યજ્ઞદાંન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાંન.

૧. અએ ખુદાના નુર! હમારા કેબલા અને યજ્ઞદાનના આતશ! જે યશત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુદી થા.

ઇન બંદગીઓ એકે બોદા નજદે તો કર્દમ,
અજ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાંન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગી ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન ઘેરસાન અઝીં બે આન દર્ગાહિં ચક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવહ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, કે જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝુક ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફર્જીંદ દેલ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આખર વધાર, સુખ બખશ, અને જોહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની શુદ્ધિ કર.

સુનાળત ૨૯ મી (ઘઝલમાં)

આવાં અરદોસુરની સનમુખ પઢવાની.

અયે કેબલેએ મા, ઇઝદે પાકીઝગી, આખાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ હમારા કેબલા, પાક આવાં યઝદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભાણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન ઘેરસાન અઝીં બે આન દર્ગાહિં ચક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવહ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારી તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારા મુશ્કેલીઓ આસાન થાય.

કુન રેઝુક ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફર્જીંદ દેલ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આખર વધાર, સુખ બખશ, જોહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની શુદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૦ મી (ધનુસમાં.)

ખોરશોદ સનમુખ પઢવાની.

—:૦:—

અયે નૂરે અહુરમઝદ, તો ખુશીદે દોરોખ્શાન,
ઝીન યશતો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અયે અહુરમઝદના નુર તું પ્રકાશીત ખોરશોદ! જે યશત તથા નીયાએશ
હું બાણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને
ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અઝ બે આન દર્ગાહે યક્તા,
એમદાદ બેકુન તા કે શવદ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને
મદદ કર, જેથી મારી મુશકેલી આસાન થાય.

કુન રેઝક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝૂનિયે ફઝીદ દેણ અઝ ખાલેકે ગૌહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુષ્કળ કર, આબડ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદા
કરનાર તરફથી મને ફરજંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૧ મી (ધનુસમાં)

માહાબોખતારની સનમુખ પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબલેએ મા, માહુ દોરોખ્શાન,
ઝીન યશતો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અયે ખુદાના નુર, હમારા કેબલા પ્રકાશીત મહાબોખતાર! જે યશત તથા
તથા નીયાએશ હું બાણું તેથી તું ખુશ થા,

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહુરે એજબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ મેં તારી સનમુખ કીધી છે, તે બંદગીને
ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અઝીં બે આન દર્ગિહે ચક્તા,
એઝાદ બેકુન તા કે શવદ મુશકેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરવાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝક ફરાખ, આખ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફઝુનિયે ફેઝદ દેલુ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજ રઝક પુઝળ કર, આખર વધાર, સુખ બખ્શ, જહાનનાં પેદા કરનાર તરફથી મને ફરજંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાબત ૩૨ મી (બેતોમાં.)

પાદશાહા જેમેં મારા દર ગુઝાર,
મા ગુનેહકારીમો તો આમોઝગાર.

૧. અએ પાદશાહ ! હમારા ગુનાહ માફ કર, હમે ગુનેહગાર છીએ, તું મારી બખ્શનાર છે.

તો નેકુકારીઓ મા બદ કહેંધમ,
જેમેં બીઅંદાઝો બીહદ કહેંધમ.

૨. તું નેક કામ કરનાર છે, હમે બદીનાં કામ કીધાં છે, હમેએ બેઅંદાઝ અને બેહદ ગુનાહ કીધા છે.

સાલહા દર ફેસ્કો એસ્થાન ગશ્તેધમ,
આખેર અઝ કહેંલુ પશીમાન ગશ્તેધમ.

૩. વરસો સુધી ગુનાહ તથા પાપમાં હમે ભટક્યા છીએ, સેવટે તે સધળાં કીધેલાંથી હમે પશીમાન થયા છીએ.

ફઝો શખ અંદર મનાહી બૂદેધમ,
ઘાફેલઝ અઝો નવાહી બૂદેધમ.

૪. રાત દીન હમે મના કરવામાં આવેલાં કામોમાંજ મશગુલ રહ્યા છીએ, તારા હુકમ તથા મનાઈથી હમે ગાફેલ રહ્યા છીએ.

દાયેમા દર બંદે એસ્થાન માન્દેધમ,
હમ-કરીને નફ્સે શેતાન માન્દેધમ.

૫. હંમેશાં પાપના ફાંદામાં રહ્યા છીએ, અને શેતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માના સાથી થયા છીએ.

બીચુનેહુ નગઅશત ઘર મા સાઅતી,
બા હુઝૂરે દેલ નકર્દેહુ તાઅતી.

૬. હમારો એક પણ કલાક શુનાહ વગર પસાર થયો નથી, શાંદ અને એકચીત મને હમે બંદગી કરી નથી.

બર દર આમદ બંદેઘ બોગરીખતેહુ,
આબરુએ ખુદ બે એસ્યાન રીખતેહુ.

૭. નાસી ગયેલો બદો તારા દરવાજા ઉપર પાપમાં પોતાની આબરુની ધુળ-
ધાણી કરી પાછો આવ્યો છે.

મધુકરત દારદ ઉમીદઅ લોત્કે તો,
ઝાંકે ખુદ ફરુદેઘ “લા તકનતુ.”

૮. તારી મહેરબાનીથી તે બંદો મારીની ઉમેદ રાખે છે, કારણકે તે ફરમાવ્યું
છે કે “નિરાશ થતો ના.”

બહુરે અલ્તાફે તો બીપાયાન બવદ,
ના ઉમીદઅ રહુમતત શૈતાન બવદ.

૯. તારી મહેરબાનીઓનો માહાસાગર હદ વગરનો છે, તારી રહેમતથી શય-
તાનજ ફકત નાઉમેદ છે.

નફુસે શૈતાન ઝદ કરીમા રાહુ મન,
રહુમતત બાશદ શફાઅત ખાહુ મન.

૧૦. અચ્ચે કૃપાળુ બોદા! શએતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માએજ મને આડે
રસ્તે દોરવ્યો છે, પણ તારી રહેમ મારી સિફારશ કરનાર થઈ શકે.

અશમ દારમ કંઝ ચુનેહુ પાકમ કુની,
પીશઝાંન કન્દર તહે ખાકમ કુની.

૧૧. હું ઉમેદ રાખું છું કે તું મને મદદીમાં મેળવે તે આગમજ શુનાહથી
મને પાક કરશે.

અંદરાંન દમ કંઝ બદન જાનમ બરી,
અઅ જ્વહાન બા નૂરે ઇમાનમ બરી.

૧૨. બદનની અંદરનો જાન જ્યારે તું લઈ લે, ત્યારે જહાનમાંથી મને મારાં
ઇમાનના તુર સાથે લઈ જજે.

સુનાભત ૩૩ મી (ધજલમાં)

આમદાદને વખતે પઢવાની.

—:૦:—

હેલા બર ખીજો તાઅત કુન, કે તાઅત બેહુ ઝે હર કારસ્ત,
સઆદત આન કસી યાબદ કે પીશઝ સોખહ ખીદારસ્ત.

૧. અએ દીલ ! ઉઠ અને ભક્તિ કર, કાશુકે ભક્તિ દરેક કાપના કરતાં
બહેતર છે. જે કાંઈ આમદાદની આગમજ ખીદાર થાય છે, તેને સુખ મળે છે.

હેલત ગૂચદ કે બર ખીજમ, હવા ગૂચદ દમે દીગર,
હવારા જીરે પા આવર કે વક્તે અએ જખખારસ્ત.

૨. તારૂં દીલ કહે છે કે “ઉઠું,” પણ સવારની આળસાઇ કહે છે કે નહિ,
નહિ, ખીજ પળે. (યાને હમણાં સુધ રહે, પછી ઉઠજે) એ આળસાઇને
પગ તળે કચડી નાખ, કે આમદાદનો વખત તે સર્વ શક્તિવાન પરવર-
દેગારના ફરમાન બગ લાવવાનો વખત છે.

ખરસાન દર સહર ગૂચદ “કોમ કોમ ઐયહુલ્-ઘાફેલ”;
તો ખુદ મસ્તી, નમીદાની; કસી દાનદ કે હુશ્યારસ્ત.

૩. મરઘો બડી આમદાદ બેલે છે કે “અએ ગાફેલ માનવી ! ઉઠ, ઉઠ !” તું
પોતે ઉંઘની મસ્તીમાં પડેલો છે, તેથી તું કાંઈ સમજતો નથી, જે
કાંઈ ખીદાર અને હુશિયાર છે તે જાણે છે ને સમજે છે.

હમાન બેહુતર કે બર ખીજી, ઝે દીદેહુ આબે ખૂન રીઝી,
ઝે આઝો હેર્સ બોગરીઝી, કે દુશ્મન સખત મક્કારસ્ત.

૪. બહેતર છે કે તું ઉઠે, તારી આખમાંથી લોહીના આસું વરસાવે, ને લોહ
લાલચથી દુર નાસે, કારણકે દુશ્મન (અહેરેમન) ધણોજ મક્કરખાજ છે.

અયા મેસ્કીને ખીચારેહુ તક્કેકાર કુન બે ચક બારેહુ,
અસીરે નફ્સે અમ્મારેહુ, તોરા મોદન બેનાચારસ્ત.

૫. અએ ગરીબ મીસ્કીન ! એકજ વાર વિચાર કર, તું તારા હવસી જીઅરના
ખંદમાં છે, તુંને મર્યા વગર છુટકો નથી.

બે આહુન તખ્તે અંદાઝંદ, કફન અંદર તનત સાઝંદ,
દફને દખમે અંદાઝંદ, અમલ આન્જ તોરા યારસ્ત.

૬. તુંને લોખંડની ગેહાન ઉપર નાખવામાં આવશે, તારાં શબને કપડાં
પહેરાવવામાં આવશે, અને દખમામાં મુકવામાં આવશે, જ્યાં તારી
કરબીજ તુંને યારીએ આવશે.

સુનાજાત ૩૪ મી (ઘડઘડમાં)

આમદાદને વખતે પઢવાની.

—:૦:—

અથે તાલેએ નૂરે ખોદા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ,
અથે તાલેએ નૂરે સફા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૧. અએ ખુદાના નુરની તલખ કરનાર સહવારને વખતે ઉઠ ! અએ પાકીજગીના
નુરની તલખ કરનાર ! આમદાદને વખતે ઉઠ.

ખોહી કે આશી દર અમાન, ઝીન મુશકેલે આખેર ઝમાન,
બર રાહે મોલા શવ રવાન, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૨. જો આ આખેર જમાનાની મુશકેલીથી તું સલામત રહેવા માંગતો હોય,
તો ખોદાતાલાની રાહ ઉપર ચાલ અને આમદાદને વખતે ઉઠ.

અથે મોરદે-દેલ બીદાર શવ, દર યાદે આન દેલદાર શવ,
આ નાલેહાથે ઝાર શવ, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૩. અએ ખોદાની લાગણી વગરના હૈયાં ધરાવનાર ! બીદાર થા, તે મહાન
માશુકની ચાદમાં રોકા, કકલાટવાળા રડવાના પોકાર કર, આમદાદને
વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત નૂરે દોર-ફેશાન, બર કાચેનાતો લા મકાન,
ગર વાકેફ હુસ્તી તો અઝાન, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૪. આમદાદ અણહદ સજિ ઉપર મોતીનું અજવાળું પાથરનાર છે, અગર જો
તેથી તું વાકેફ હોય તો આમદાદને વખતે ઉઠ.

ફેદાં એ દોન્યા રફૂતનસ્ત, ઇન્જા ન ઘાફેલ બૂદનસ્ત,
અંદર સતૂદાન ખોફૂતનસ્ત, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૫. આવતી કાલે દુન્યામાંથી ચાલી જવાનું છે, અહિંયા ગાફેલ રહેવાનું નથી.
ધોરમાં લાખો વખત ઉંઘવાનું છે, માટે હાલ આમદાદને વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત વક્તે મોહસના, સોખહસ્ત વક્તે દેલ-ગુશા,
સોખહસ્ત વક્તે જાન-ફેઝા, બરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૬. આમદાદનો વખત ખુશનુમા વખત છે, આમદાદ દીલને ખુશ કરનારો
વખત છે, આમદાદ જાનની વૃદ્ધિ કરવાનો વખત છે, માટે આમદાદને
વખતે ઉઠ.

સોખહસ્ત વક્તે ઑશોકાન, સોખહસ્ત વક્તે સોદેકાન,
સોખહસ્ત વક્તે નોતેકાન, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૭. આમદાદ (ખોદાના) આશકોનો વખત છે, આમદાદ સાચા અને સાફ દીલના
લોકોનો વખત છે, આમદાદ છટાથી ખોલનારાઓનો વખત છે, માટે
આમદાદને વખતે ઉઠ.

ખોહી કે તો આગલુ શવી, દર હુર દો આલમ શલુ શવી,
ખોહી કે મરદે રલુ શવી, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૮. અગર જે તું સર્ ચીજથી વાકેફ થવા ઇચ્છતો હોય, એઉ દુન્યામાં શાહ
થવા ઇચ્છતો હોય, ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનારાઓમાં પુખ્ત થવા
ઇચ્છતો હોય, તો આમદાદને વખતે ઉઠ.

હર્મ ખોદારા યાદ કુન, દેલરા એ ઘમ આઝાદ કુન,
ખોલખોલ-સેફત ફર્યાદ કુન, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૯. હરદમ ખોદાને યાદ કર, દીલને ગમથી મોકળું કર, બુલબુલની માફક પોદાર
કર અને આમદાદને વખતે ઉઠ.

ચુન જાહેલીઓ અખલેહી, ખારે ગેરાન અર ખુદ નેહી,
મર્ગત ખેયાયદ નાગેહી, અરખીઝ વક્તે સોખહદમ.

૧૦. તું જાહેલ અને અજાન હોવાથી તારી ઉપર બારી બોળે મેલે છે, તારું
મોત ઓચિંતું આવશે, માટે આમદાદને વખતે ઉઠ.

મુનાભત ૩૫ મી (ઘઝલમાં)

મન બંદેએ હકીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી,
દર બંદે ઘમ અસીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. હું કંગાળ બંદો છું, અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ. હું ગમના બંદમાં
ફેદો છું, અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

કર્મ અસી ગુનાહી, શુદ નામેઅમ સિયાહી,
ઓમ્રમ શુદ તખાહી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. મેં ધણા ગુનાહ કીધા છે, મારાં કામોના હિસાબનો કોરો ચોપડો પાપોની
નોંધથી કાળો થઇ ગયો છે, મારી જીંદગી અરબાદ ગઇ છે, ઓ
ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

દારમ દેલી પરીશાન, અંદર ફરાક ઝીશાન,
ગરતે જુદા છે ખીશાન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું પરેશાન દીલનો છું, જુદાઈમાં જાણીતો થયો છું, ખેશાવદોથી જુદો
પડ્યો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ખાતેર પરીશમ અકનૂન, ઝાન જાનમસ્ત મહુજૂન,
ચરમમ છે ગેરે પોર ખુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાલ હું મનના ગુચવાડમાં ગેરફતાર છું, તેથી મારો જીવ ધણોજ ઉદાસ
છે, મારી આંખ, રડવાથી લોહીલુહાણ થઈ છે, ઓ ખોદા! મારી
મદદે પહોંચ!

જમદયિતમ અતા કુન, ફેકઝ દેલમ જુદા કુન,
રંજે મરા સફા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. મને મનની શાંતિ બખ્શ, મારાં દીલમાંથી શીકરને કહાડી નાખ, મારી
રંજ ટાળ! ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે કાદરે તવાના, તો આલેમીઓ દાના,
ખેરઝીર દખ્ખતે મા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. અએ બળવાન સર્વશક્તિવાન! તું વિદ્વાન સર્વ જાણુનાર છે, મારી
અરજ કશુલ રાખ, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

યા રખ હુદાયતમ દેહ, તૌરીકે તાઅતમ દેહ,
સમ્રો કનાઅતમ દેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. ઓ સાહેબ! રાહબરી કર, બંદગી કરવાની બલેશ આપ, મને સમુરી
અને સંતોષ આપ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ઓફતાદેઅમ બેઘાઈત, બીદલ છે રંજે કોઈત,
હીયમ ન એઝૂઝો હોઈત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હું પરાયા મુલકમાં પડ્યો છું, રંજ અને સખતીથી બેકાર છું, મારી
આબર ઇજત કાંઈ નથી. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે વાહેબુલ્-અતાયા, વયે ખાલેકુલ્-ખરાયા,
અફૂવમ કુની ખતાહા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. અએ સખી બખ્શેશ કરનાર! અએ ઇનસાનના પેદા કરનાર! મારા
ગુનાહ માફ કર, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મન બંદેએ ઘરીબમ, હુયેરાંનો બી-નસીબમ,
અઝ લોત્કે કુન કરીબમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. હું પરાયો બંદો છું, યુંચવણમાં પડેલો તથા કમનસીબ છું, મહેરબાનીની
રાહે મને તારી નજદીકનો કર, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે શાહે ઇન દો આલમ, પયેવસ્તે દર મલાલમ,
ફેકી બે કુન બે હાલમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ બેઉ જહાનના શાહ! હું સદા દુઃખમાં છું, મારી હાલત ઉપર
ખ્યાલ કર, એા ખોદા મારી મદદે પહોંચ!

મુલ્તાને મુત્તઆલી, સોખહાને જુલ-જલાલી,
રહમાનો લા-યઝાલી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ જુલદ મરતબાના શાહ! અએ કીર્તિવંત પાક ખોદા! અએ દયાળુ
અને પાયદાર ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે પાયદાર સર્મદ, બંદેહ નેકૂસ્ત વર બદ,
અઝ દર્ગેહત મકુન રદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. અએ અમર્ગ પાયદાર ખોદા! હું તારો બંદો નેક હોઉં કે બદ, તોપણ
તારી દરવાહમાંથી મને કાઢી ના મુકતો. અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મુનાબત ૩૬ મી (રોબાઇમાં.)

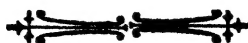

શાહા એ કરમ બર મને દર્વીશ નેગર,
બર હાલે મને ખસ્તેયે દેલ્-રીશ નેગર.

૧. અએ શાહ! દયા કરી મુજ ગરીબ તરફ જો, મારા જેવા જખમી દીલ-
શીગારની હાલત ઉપર નજર કર.

હુરૂંદ નયમ લાયકે બખ્શાયેશે તો,
બર મન મનેગર, બર કરમે ખીશ નેગર.

૨. હું તારી માશીનો ગમે તેટલો લાયક નહિ હોઉં તોપણ મારી ઉપર ના
જોતો, પણ તારી દયા તરફ જોજો.

આશીરવાદ તંદરસ્તી.

અ નામે યજ્ઞ અપશાયન્દેહ અપશાયશગરે મહેરબાન, અધ્યાર મહેરદાદ અધ્યાર ખુદાવંદ.

(ફલાન) રા; હજાર સાલ જીંદગાની તનદરસ્તી જન વ દેર-જીવશન આવાયદ! ખુરેહ અંધહદ અપહીદાર! દાદાર હરવસ્પ-આગાહ, શાદી વ રામશની આસાની ફરશેખી નેકી રસાનાદ! વ જીએર્ગ ખુરેહ ખુદાદ હુ-પાદશાહી દાદ, અમાવંદી શીરેજગરી બાદ; હુ-જેહશન હુનેશાન દીને બેહ માજદયસ્નાં આગાહી આસ્તોઆની બાદ! પએવંદ રવશની, ફરજંદ જાયશની, દેર-પતાયશની જીવશની બાદ! આદેલ્ તન વ હુ-સુખી પહાન વ રવાન; હુ-પાદશાહી દાદ; દાદારે હરવસ્પ-આગાહ, દીને જર-શુશતી શાદ બાદ! અએદુન બાદ! અધ્યારે ખુદા ખુદાવંદે આલમ રા (ફલાન) રા, હજાર સાલ દેર બેદાર! શાદ બેદાર! તનદરસ્ત બેદાર! અએદુન બેદાર! ખર સરે અરજનીઆં સાલહાએ બીર્યાર વ કર-નહાએ બીશુમાર, બાકી વ પાયન્દેહ દાર! સદ હજારાન હજાર આફરીન બાદ! સાલ ખુજસ્તેહ બાદ! રોજ ફરશેખ બાદ! માહ સુબારક બાદ! ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહ, બીર્યાર સાલ અરજની-દાર યજ્ઞશને વ ન્યાયેશને વ રાદી વ જોર બરશને! અપહીદાર અવરે હુમા કરો કેર-ફેહ! તનદરસ્તી બાદ; નેકી બાદ; ખુબ બાદ; અએદુન-તરજ બાદ; પ યજ્ઞદાં વ અમેશાસ્પંદાન કામે બાદ! અષેમ વોહુ (૧).

આશીરવાદ તંદરસ્તીનો સાર—ન્યામતના અપશનાર માયાળુ ખોદાનું નામ લઈને હું આ શરૂ કરું છું. દયાળુ દાદગર ખુદા ફલાણુને હજાર સાલની જીંદગી અપશે! લાંબા કાળ સુધી જીવવાને માટે તંદરેસ્તી જોઈએ છે. અશોષ સાથે ખોરેહ રહેજો! તમામ આગાહીવાળો દાદાર ખુશાલી, રામશની, આશ્વાની, આબાદી, જીલંદ ખોરેહ, સરદારી, ભલી પાદશાહી, ધનસાફ પહેંચારે. હિંમત અને ફતોહ થાઓ! ભલી માહદયરની દીનની સારી આરાધના તથા વાકેશી થાઓ! તે લાંબા કાળ સુધી જીવી રહો! ખુશાલ રહો! આમીન! અએ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજ કર્તાને, ફલાણુને, હજાર વર્ષ સુધી કાયમ રાખ, ખુશાલ રાખ, તંદરેસ્ત રાખ! લાયકીવાળા માણસોની સરદારી ઉપર ધણાં વરસો સુધી કાયમ રાખ! હજારો આફરીન હોજો! વરશ લાગ્યશાળી હોજો! રોજ બખ્તાવર હોજો! મહિનો સુબારક હોજો! ધણાક વરસો આરાધના તથા સખાવત કરવામાં જાય. તંદરેસ્તી, નેકી, તથા સાફ હોજો! યજ્ઞ તથા અમશાસ્પંદોની મુરાદ મુજબ તમારી મુરાદ હોજો!

આ મી ન !

